

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

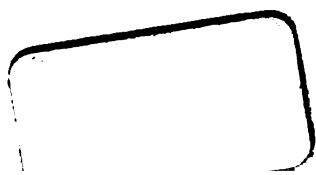
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

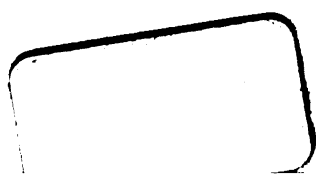
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

KAC
Strober

KAC

Strabur

STRABONIS

TABULÆ

PARISIIS. — EXCUBEANT FIRMIN-DIDOT, VIA JACOB, 56.

Shabo

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

TABULÆ XV

INSTRUXIT

CAROLUS MÜLLERUS

PARISIIS
EDITORE AMBROSIO FIRMIN-DIDOT
INSTITUTI FRANCÆ TYPOGRAPHO

VIA JACOB, 56

M DCCC LXXVII

Droit de reproduction réservé

1377

LIBRARY
FEB
21
1883
NEW-YORK
353

TABULÆ

IN

STRABONIS GEOGRAPHICA.

- I. ORBIS TERRARUM SEC. ERATOSTHENEM.
- II. ORBIS TERRARUM SEC. STRABONEM.
- III. HISPANIA.
- IV. GALLIA TRANSALPINA ET CISALPINA.
- V. ITALIA. SICILIA.
- VI. GERMANIA. SARMATIA. ILLYRIA. THRACIA.
- VII. MACEDONIA. EPIRUS. THESSALIA.
- VIII. HELLAS. PELOPONNESUS. CRETA.
- IX. ELIS. MEGARA. ATTICA. BŒOTIA.
- X. ÆOLIS. IONIA.
- XI. ASIA MINOR.
- XII. CŒLESYRIA. ARMENIA.
- XIII. ASIA ORIENTALIS ET AUSTRALIS.
- XIV. ÆGYPTUS ET ÆTHIOPIA.
- XV. LIBYA SEPTENTRIONALIS.

PRÆFATIO.

Mirari subit qui fiat ut minora quædam scripta geographica sæpius sint tabulis explicata, illud vero quod omnium maximum hujus generis opus habemus, ejusmodi auxilio nemo hucusque intruxerit. Nam quæ in Falconeriana Strabonis editione tabulæ vel potius tabularum simulacra exstant, in censum venire nequeunt; ceteri autem editores aut omnem hanc provinciam defugerunt, aut in orbis terrarum imagine ad mentem Eratosthenis et Strabonis summis lineolis adumbranda acquieverunt. Et tamen ita res habet ut ad penitiorem Strabonianæ geographiæ intelligentiam et ad criticam in corruptissimo scriptore recte exercendam vix ullum sit accommodatius instrumentum quam tabulæ rite constructæ. Igitur FRAMNUS DIDOT, sua ipsius comoda indefesso de literis bene merendi studio postponens, eâ quam omnes novimus liberalitate principe viro dignâ et nostro ævo in turpe lucrum unice intento nunquam satis laudandâ, universum Strabonis opus in tabulas expandendum curavit, quas nos, optimis usi auxiliis; quam fieri poterat diligentissime delineavimus; delineatas autem arte sua illustrarunt JACOBUS et DALMONIUS, sculptores in hac urbe celeberrimi, quorum ille imagines terrarum, hic nomina æri commiserunt.

Bertius quidem (Theatr. Mundi, præf.) ipsum Strabonem πίνναξς operi suo adjunxisse censuit: id vero tantum abest ut concedamus, ut Strabo haud credidisse nobis videatur fore ut aliquando existat qui suis Geographicorum libris innitens figuras regionum et fines provinciarum oppidorumque situs delineare suscepturus sit. Permulta enim eorum quæ in tali negotio magni momenti sunt, vel de industria Noster prorsus negligit vel levi brachio tetigisse satis habet, tum quod orbis terrarum descriptio χολοσσυργία quædam est in qua τὸ καθ' ἑκάστον ἀκριβὲς negligere licet, tum vero quod istam

exactæ et minutæ doctrinæ austeritatem a se alienam esse auctor existimavit, qui non geometris et pinacographis scripsit, sed hoc maxime sibi proposuit ut κοινὸν σύγγραμμα καὶ πολιτικὸν καὶ δημωφελὲς sui ævi lectoribus ingenuis in manus traderet (p. 11, 21). Idem disertis verbis profitetur (p. 147, 21): "Ὅσα μὲν φυσικῶς διωρίζεται, δεῖ λέγειν τὸν γεωγράφον καὶ ὅσα ἔθνικῶς, ἔταν ἢ καὶ μνήμης ἄξια· ὅσα δ' οἱ ἡγεμόνες πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενοι διατάττουσι ποικίλως, ἀρκεῖ κἀν ἐν κεφαλῇ τις εἴη, τοῦ δ' ἀκριβοῦς ἄλλοις παραχωρητέον. Unde facile intelligitur in quantas angustias incidat si quis provinciarum limites e Strabone elicere studuerit. Huc accedit quod Strabo sua e variis fontibus colligens interdum non animadvertit verbis se jungere quæ tabularum lineis jungi nequeant (*).

Inter tabulas a Strabone adhibitæ præter antiquiores illas, quæ Alexandrinis debebantur, fuisse etiam Agrippæ orbem pictum, verisimilis est virorum doctorum sententia (**), cujus probabilitatem iis maxime corroborari puto quæ p. 230, 27 de insulis Liparæis ex Chorographo traduntur. Hæc enim quum falsissima sint, adeo ut verba Strabonis corrupta nec ulla medicina sananda esse Kramerus existimaverit, tam egregie cum iis quæ in Tabula Peutingeriana delineata habes, concinunt, ut orbem Agrippæ communem his subesse fontem haud dubitemus.

Ceterum non multum hinc proficimus; majoris autem in nostram rem momenti est quod easdem tabulas, quibus Straboni uti licebat, Ptolemæus quoque adhibuit. Quantacunque enim fuerint quæ Ptolemæus in melius mutaverit,

(*) Recte Rennellius (*Topography of the plain of Troy* p. 22): "It appears clearly that he (Strabo) was not in habit of subjecting his written Geography to the test of tabular construction; whence, in some cases, its accuracy and consistency were never put to the proof."

(**) Præ ceteris v. Petersen in *Rhein. Mus.* tom. 8. p. 402 sqq.

usque Belgica sua ipsius ætate pertinuerit subindicat.

Plurimas Galliæ gentes ita Noster recenset ut sedes singularum accuratius non definiat. Quare si nomina earum secundum disertiores scriptores disposui, vim Straboni intulisse vix accusabor. Gentes quidem inter Rhenum et Sequanam degentes ipse auctor aliquomodo disposuit (p. 161), sed tam perfunctorie, ut in his quoque ordinandis de meo aliquid addendum esse putaverim. In rudiore tabula Straboniana res in hunc modum adornanda foret :

O c e a n u s .

Sequana F.	Cale-	Sues-	Ambi-	Bello-	Mori-	Mena-	Rhenus F.
	ti.	siones.	ani.	vaci.	ni.	pii.	
				Eburones.	Nervii.		
				Atrebatii.	Ubii.		
				Remi.			
				Senones.	Treviri.		
					Mediomatrici.		
				Tribocci.			

De Vadicasiiis, quos juxta Lingones collocavi, vid. Ind. var. lect. ad p. 154, 34. Alesiam urbem cum hodierno vico *Alaise* composui. Hinc corrigenda sunt quæ dixi in Indice nominum s. v. *Alesia*, ubi eam sententiam secutus sum quæ olim obtinebat quamque etiam nunc sunt qui tueri studeant. — In Helvetia Toygenos (modo ita scribendum sit) in hodierna *Zug* regione collocavi. Sin recte conjeci (v. var. lect. ad p. 260) eosdem esse cum iis qui p. 260 *Tolvio* vocantur, ad Brigantium potius lacum ponendi sunt.

Inter Galliæ Transpadanæ oppida fortasse poni debebat Bergomum. Vid. Index var. lect. ad p. 177, 29.

In Tab. V monendum erat Lunam, Etruriæ oppidum, a Strabone (p. 185, 9) perperam poni ab occasu Macræ fluvii, adeo ut oppidum a portus loco non distinguatur. Idem etiam eo indicatur, quod a Pisa ad Lunam 400 stadia exputantur. — In eadem Etruria legitur *Falerii seu Phalisci*; at e Strabonis mente inter Falerios et Phaliscos distinguendum videtur. V. Ind. var. lect. ad p. 188, 26. — In Umbria pro *Otriculum*, *Ocridi* lege *Otriculum*, *Ocricli*. Ibidem *Larolum* nomen deleri velim. V. Ind. v. l. ad p. 189, 3a. — In Latio ad Melpidis fluvii initia Atinam oppidum addendum esse censeo. V. Ind. v. l. ad

p. 197, 47. — *Festorum* locus, Romæ urbi proximus, vereor ne librariorum sphalmati debeatur. V. Ind. v. l. ad p. 191, 46. — Ne mireris *Veregin* fluvium qui e Prænestino agro in Trerum (*Tolerum* legendum puto) incidit, vide Ind. v. l. ad p. 199, 19. — Casu factum, ut omissa sit linea qua via Latina cum Labicana ad Pictas conjungenda est. — Pithecussæ insulæ mons dicebatur *Epopeus*, non vero, ut codd. Strab. habent, *Epomeus*. — Pro *Fanum Junonis Argivæ* (ad Silarum fl.) legas *Fanum Junonis Areicæ*. V. Ind. v. l. ad p. 209, 40. In Samnio Ebutiana oppidum (hod. *Elano*) addendum fuerit. V. Ind. v. l. ad p. 208, 8.

Siciliæ fluviis adde *Pataciam*, cujus mentio latet in loco corrupto p. 222, 21, ubi vid. not. Ammemanus fl. per ipsam Catanam urbem ducendus erat. — Mazaram opp. in tabula habes e Cluverii conjectura. Strabonem non hoc, sed Imagarum opp. commemorasse mihi videtur. V. Index ad p. 228, 35. — Gelæ mentio debetur Kramerii conjecturæ, quam sequi non debebam. Vid. Ind. ad p. 221, 22.

In Tab. VI non satis indicare potui istam Strabonis opinionem, ex qua Corcoras fl. in Savum influit, Savus in Dravum, Dravus prope Segesticam in Noarum, Noarus autem (qui etiam Calapin excipit) boream versus fluens in Danubium incidit. — In Thracia desiderantur locus *Thasiorum capita* dictus (p. 282, 13) et Scæorum populus, et Scæus fl. et Σχαιδὸν ποταμός, de quorum situ non liquet. — Ab oriente Borysthenis ponendum est *Hylæum mare*, si quidem recte conjeci mentionem ejus inesse corruptis illis quæ leguntur p. 256, 33, ubi vide. — In delineanda Chersonesi Tauricæ parte occidentali secutus sum Paulum Beckerum Odessenum (*Die Herakleotische Halbinsel. Leipzig, 1856*).

Tab. VII. — In Macedonia Axius fluvius sec. Strabonis opinionem in Thermæum sinum incidit eo loco ubi reapse Haliacmon exit; in Axium vero a borea fluens Pellamque urbem a sinistra relinquens influit Erigon. V. Ind. ad p. 277, 4. — *Agrianes* nomen, quod ad fontes Erigonis fluvii in Pæonia posui, delendum fuerit; contra in Pelagonia addendum puto : *Pelagones Triclari*. V. Ind. ad p. 277, 3. — In Illyria pro *Desarethii* lege *Dasareti*. — In Epiro pro *Blatria* (apud Cassopæos) lege *Elatria*. — In Thessalia neque Helice, oppidum ex uno Hesiodo notum, neque

Messeis fons, qui prope Helladem urbem fuisse dicitur, locum invenire potuerunt. Thessaliotidis fines boreales prope Pindum montem paullo magis versus septentriones removendi sunt, Athamanum vero fines meridionales magis versus austrum proferendi, adeo ut tangerent fines Thessaliotidis. V. Strabo p. 374, 19.

Tab. VIII. In Phocide Crissam urbem posui ubi ponenda est in mediterraneis; secundum Strabonem (cum quo facit Ptolemæus 3, 14 p. 230, 7 ed. Wilb.) Crissa in ora maritima inter Cirrham et Anticyram quærenda foret. Simili errore Abarum urbem Strabo (p. 363, 8) non longe ab ora maritima distare putat. In Eubœa desiderantur Elarius specus (p. 363, 20) et Bovis aula, quæ erat alia situs incerti spelunca in litore mari Ægæo obverso. Quas in Ithacæ insulæ isthmo notavi Alalcomenas, Apollodorus nescio quo pacto in Asteridis insulæ isthmo fuisse dicit. — In Argolide omissum est signum quo situs Hermionis urbis in ora maritima indicandus erat. — Verba *Hermionicus sinus* non modo suo in loco habes, sed etiam in sinus Argolici parte boreali. Ita enim res adornanda erat, siquidem sec. ea quæ in Strabonis editionibus exhibentur, initium sinus Hermionici prope Asinen ponendum est. Id tamen non dixisse Strabonem, sed viros doctos in auctorem nostrum intulisse censeo. Vide Ind. ad p. 317, 12, ubi pro ἈΝῆς quod codices præbent, non Ἀσίνης, sed Ἀλλίας vel Ἀλικῆς scribendum esse dixi. Reapse enim sinus, cui Hermione adjacet, a proximo Haliæ promontorio, *Cap Mylonas*, usque ad hod. *Cap Scyli* (Scyllæum pr.) pertinet. Strabo autem Scyllæum nomen perperam ad *Cap Mylonas* transtulit, oramque quæ inde est usque ad Methanam peninsulam versus ortum procurrare opinatus est. Patet id ex verbis hisce (p. 316, 24) : Ὁ μὲν Ἀργολικὸς κόλπος μέχρι τοῦ Σκυλλαιῶν πλάοντι ὡς πρὸς τὸ βλέπων καὶ πρὸς τὰς Κυκλάδας, ὃ δὲ Ἑρμιονικὸς κόλπος ἐσθιωνώταρος τούτου μέχρι πρὸς Αἰγίναν καὶ τὴν Ἐπιδαυρίαν, cum quibus concinit quod p. 49, 27 legimus Μεθώνην τὴν ἐν τῷ Ἑρμιονικῷ κόλπῳ, quod attrahere non debebam. Errorem Strabonis explicare licet collatâ tabulâ Ptolemæi, in qua Hermionicus sinus memoratur nullus, sed sinus Argolicus usque ad Scyllæum promontorium (*Scyli*) extenditur. Jam si Strabo quoque acceperat Argolicam sinum pertinere usque ad Scyllæum pr., post quod sit Methana peninsula, simul vero apud

alios legerat post Argolicum sinum (cujus ad Haliam sit initium) deinceps sequi sinum Hermionicum : facile intelligitur quomodo ex his male conflatis ea quam Strabo exhibet opinio nasci potuerit. Quodsi p. 321, 13 legitur : τὸ Σκυλλαιῶν ἐν τῇ Ἑρμιόνη, hoc quoque loco Scyllæum de hodierno *Cap Mylonas* intelligi debet; idque etiam inde colligas quod sec. Scylacem et Pausaniam Hermionicæ ditionis termini ad Scyllæum (*Scyli*) minime pertinent, sed ad medium sinum Hermionicum (prope *Cap Thermisi*) collocandi sunt. Strabonem fortasse pervetustum aliquem rerum statum referre coniecit Curtius (*Pelop. A.* 2, p. 455), quod ipse quoque Scyllæum Strabonis ad hod. *Scyli* referens olim putabam. Igitur his ita constitutis, in tabula nostra delenda sunt verba *Hermionicus sinus* quæ leguntur in sinus Argolici parte; deinde ad hod. *Cap Mylonas* adscribendum : *Scyllæum pr. sec. Strabonem*; denique Hermionicæ fines, quum e Strabone constitui non possint, e Scylace et Pausania assumi velim.

In Argolico sinu pro *Eion* lege *Eiones*. Locum hunc oppidulo assignavit Curtius collato Strabone p. 321, 17; Bobleyius cum eoque Kiepertus Eiones ponunt ad sinum Hermionicum haud procul a *Cap Scyli*, quo loco nunc est *Phurkoria*; eique sententiæ aliquatenus favet Strabo p. 323, 21. Ego nescio an locus qui ἡίονες vocabatur, quærendus sit in tenui illa oræ tænia quæ a *Cap Thermisi* ortum versus extenditur. — Desideratur in Argolide locus *Pharygæ* dictus (p. 366, 15), qui ubi fuerit nescitur. — In distantiarum notis Tænaro promontorio adscriptis pro (750) lege (950), coll. Ind. ad p. 312, 8.

Laconicæ et Messenicæ confinia haud uno modo indicavi, quum Strabo diversa male misceat. Messenicæ paraplum κατακολπίζοντι esse dicit (p. 311, 17) stadiorum 800; hæc a Neda fluvio juxta oram metienti pertinent usque ad Chœrum fluvium Gereniæ proximum, quem fuisse terminum Messenicæ e Pausania novimus. At Strabo Messenicæ adscribit totam fere Messeniaci sinus oram orientalem quæ est usque ad Thyrides; has enim p. 309, 14 dicit δμόρους τῇ νῦν Λακωνικῇ. Idem ex eo intelligitur quod, si stadia ista 800 e Strabonis mente usque ad Chœrum fl. sive ad Gereniam computanda essent, sequens oræ tractus, qui hinc est ad Thyrides, nulla apud Strabonem mensura definiretur. Itaque diversa Strabo confundit, nisi

forte putaveris p. 311, 18 pro κατακολπίζοντι legendum esse οὐ κατακολπίζοντι. Tertium Messeniæ limitem notavi ad Pamisum fluvium. Dixerat de hoc termino Euripides, qui eo nomine a Strabone reprehenditur. Dubium autem vix est quin idem terminus fuerit ipsius Strabonis ævo; nam quum Augustus Thuriæ regionem Laconicæ adjecisset, Thuriæ autem propinquus sit magnus Pamisus fluvius, hunc ipsum Messeniam a Laconia tunc diremissee consentaneum est. Hunc vero rerum statum Strabo quoque nescius prodit eo quod Nedontem, qui non longe a Thuria abest, per Laconiam fluere dicit (p. 309, 27). Ceterum regio, quæ inter Taygetum et Pamisum interjacet, jam anno 182 a. C. a Messenia separata est, urbesque ejus, Abia, Thuria et Pharæ, tamquam sui juris civitates, in fœdus Achaicum receptæ sunt (Polyb. 25, 1), nec improbable est regionem istam vetusto Mesolæ nomine designatam fuisse, quod ex ipso colligas Strabone, qui p. 309, 38 de Hiræ Homericæ situ varias sententias afferens inter alia etiam hæc habet : οἱ δὲ τὴν νῦν Μεσολάν οὕτω καλεῖσθαι φασὶ καθήκουσαν εἰς τὸν μεταξὺ κόλπον τοῦ Ταυγέτου καὶ τῆς Μεσσηνίας. Quæ e grammatico Homérico qui post an. 182 scripsit desumpta esse conjicio.

In Cretæ tabula Cisamum pr. cum hod. *Cap de la Soude* composui, Ptolemæi rationes secutus. Veri similis tamen est indicari hodiernum *C. Spada*, sive illud promontorium in quo Dictynnæum erat. V. Ind. ad p. 407, 40. — Distantia quæ inter Gortynem et Prasum notatur, esse debet stadiorum 180 (non 130).

Tab. IX. Loca situs incerti, quos in tabula frustra quæris, hæc sunt : in Bœotia Helos et Hilesium (p. 349, 9), Narcissi Sigeli monumentum (p. 346, 46), in Helicone antrum nympharum Libethridum, Glechon oppidum Bœotiae vel Phocidis ad Cephissum fl. (p. 364, 13), Æanin fontem in Locride Opuntia (p. 365, 28), in Attica Olympium (p. 347, 14) et Hestiaeensium et Eretriensium pagi (382, 45). Meliten et Colyttum pagos Athenis proximos ne consignaremus, spatiorum angustiis impediēbamur. Larissa Attica, quæ p. 382, 45 memoratur, librariorum errori accepta refertur. In Elide locum non invenerunt neque Helos Homericum neque Aloria palus quædam, neque antra nympharum Anigriadum et Atlantidum, neque Jonæum Erycydeumque —

In Attica Myrrhinus, quem pagum cum hod. *Merenda* componendum esse inscriptionum fide constat, a Strabone (p. 342, 36) perperam ponitur inter Halas Araphenidas et Probalinthum. — In Megaride delendum est nomen *Ægosthenæ*; contra vero Phocidis *Ægosthenas* a Strabone commemoratas fuisse in Ind. ad p. 363, 4 conjecimus, ubi addas urbis ejus apud Ptolemæum quoque (3, 14) mentionem fieri.

In Elide situm Hyrmines, Cyllenes, Ephyræ, Lasionis indicavi ex sententia Ernesti Curtii (*Pelop.* t. 2, cap. 1). Idem vir doctus de aliis nonnullis aliter quam ante fieri solebat statuit, de quibus minus nobis persuasit. Neque largiri debebam quod ille de Peneo olim a borea Chelonatæ promontorii in mare egresso conjecit. Ejus enim conjecturæ argumentum præcipuum, quum in Strabonis Ptolemæique de hac re consensu positum sit, pondere caret, quoniam de aliis erroribus quam plurimis in Græciæ Macedoniæque Tabula cum Strabone Ptolemæus conspirat.

Pylum Triphyliae non ponendum esse ubi posuerunt Leakius et Kiepertus (ad *Tzornatzi* in extremitate occidentali *Alvena* montis) et Curtius (ad hodiernam *Piscini*), sed oppidum hoc Samico proximum fuisse ideoque magis boream versus removendum esse, dixi in Ind. nominum s. v. *Pylus*. Ipse in tabula Pylum cum hod. *Xerochoroi* composui, dubitanter tamen, quum ne hoc quidem verbis Strabonis satis conveniat. Iterum rem perpendenti Pylus Samico vicinus, sed Samico paullo borealior, uni ex fluviolis qui boream versus in Selinum et per hunc in Alpheum incidunt, appositus fuisse videtur. Nam Strabo quamvis Pylum et Samicum Triphyliae eadem 400 stadiorum distantia a Pylo Messeniæ abesse dicat (p. 299, 6. 302, 4), tamen p. 301, 49 in locorum recensione a borea meridiem versus pergens Pylum memorat ante Samicum; deinde vero (idque majoris faciendum est) verba : παραβρέοντος (sc. τὸν Πύλον) ποταμοῦ πρὸς ἄρκτον Ἀμάθου καλουμένου πρότερον, δὲ νῦν Μάματος καλεῖται (p. 295, 41), simplicissime ita intelliguntur ut urbem præterlabens Amathus versus boream fluat, non vero ita, ut borealem urbis partem præterfluat (quo sensu haud dubie Strabo πρὸς ἄρκτου dixisset). Consequitur Amathum fuisse unum fluviorum qui versus Alpheum labuntur, deinde autem Minthem montem, utpote Pylo

proximum (p. 295, 51), non esse hodiernum *Athena*, ut cum Leakio Curtius statuit et ego in tabula posui, sed altiorum illum et septentrionaliore, qui hodie *Smerna* vocatur, ut recte censent Bobleyius et Kiepertus. Jam quem ego Mamaum nominavi, is esse debet Acidon fluvius qui ab Anigro versus occasum erat et Chaam urbem Chæeis petris subjacentem atque Jardanis tumulum præterfluebat in planitie quam pratum Jardanis appellabant (p. 298, 36. 299, 13).

Hæc quum sponte e Strabonis verbis colligi videantur, dubitatio suborta est ex eo quod Pylus cum *Lepreo* componitur (p. 299, 6), itemque Chaa urbs *Lepreo* vicina esse dicitur (299, 13). Attamen quum Strabo p. 296, 22 Lepreum a meridie Pyli esse et a Samico 100 stadia distare dicat rectissime, idem vero (p. 299, 6. 302, 4) sibi contradicat, a Pylo Messeniæ ad Pylum Triphylæ et *Samicum* et *Lepreum* eandem 400 stadiorum distantiam esse aiens: facile patet cum hoc errore manifesto cohærere etiam illud quod de Leprei et Pyli vicinitate traditur. Cum falsis istis conferre licet Ptolemæi tabulas, in quibus

Lepreum a borea Minthæ montis situm est in eodem parallelo in quo sunt ostia Alphei.

Tab. XI. In Mysia Teuthraniam non regionis nomen ponere debebam, sed urbis, ut feci in tab. IX. Cf. Index nom. s. v.—Tarnen, Lydiæ urbem, quam ex Homero Strabo memorat (p. 335, 5) et schol. ad Hom. ipsas Sardes dici autumat, de conjectura cum Thybarnis, quas Diodorus vocat (14, 80), et cum hodierno *Durgudlu-kassaba* composui; quod in Ind. nom. monendum erat.

In Caria Suangela, locus situs incerti, non apparet. In Lycia Chimææ φάραγξ in Cragi montis regione ob tabulæ angustias notari non potuit. In Galatia apud Tolistobogios alicubi ponenda sunt Blucium (*Luceium* Cic.) et Peium castella. In Syria prope Antiochiam ap. Strabonem memorantur Labotas fl. et Meleagri Charax et Trapezus collis, de quorum situ certioris nihil constat.

Tab. XII. In Armenia Syspiritin et Tigranocerta notavi tum ubi revera sita fuisse videntur, tum in iis locis quibus a Strabone assignantur. V. Index ad p. 456, 3.

SMP

μειαν διακάρτησεν τοσούτον χρόνον πολιορκούμενος ὑπὸ δουῖν στρατοπέδων μεγάλων Ῥωμαϊκῶν, ὥστ' οὐ πρότερον εἰς τὴν ἐξουσίαν ἦκε, πρὶν ἔκων ἐναγχεῖσαι ἐαυτὸν, ἐφ' οἷς ἐδεδούλητο· καὶ γὰρ τὴν στρατιάν ἐπῆρπεν ἡ χώρα καὶ συμμάχων εὐπόροι τῶν πλησίον φυλάρχων, ἐχόντων εὐρακὴ χωρία· ὧν ἐστὶ καὶ ἡ Λυπίας, ὑπὲρ τῆς λίμνης καμένη τῆς πρὸς Ἀπαμεία, καὶ Ἀρέθουσα ἡ Σαμφικεράμου καὶ Ἰαμβλίχου, τοῦ ἐκείνου παιδός, φυλάρχων τοῦ Ἑμισσηνῶν ἔθνους· οὐ πόρρω δ' οὐδ' Ἡλιοῦπολις καὶ Χαλκίς ἡ ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίῳ, τῶ τὸν Μασσῶαν κατέχοντι καὶ τὴν Ἰουραίων ὀρεινήν. τῶν δὲ συμμαχούντων τῷ Βάσῳ ἦν καὶ Ἀλγαῖδαμος, ὁ τῶν Ῥαμδαίων βασιλεὺς τῶν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου νομάδων· ἦν δὲ φίλος Ῥωμαίων, αἰεὶ εἰσθαι δὲ νομίσας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἐκπεσὼν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν ἐμισθοφόροι τότε τῷ Βάσῳ. ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ Ποσειδώνιος ὁ Στωικός, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος.

11. Ὁμορος δ' ἐστὶ τῇ Ἀπαμείν πρὸς ἔω μὲν ἡ τῶν φυλάρχων Ἀράδων καλουμένη Παραποταμία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἀπὸ τοῦ Μασσῶου καθήκουσα καὶ πᾶσα ἡ πρὸς νότον τοῖς Ἀπαμῆσιν, ἀνδρῶν Σκηνιτῶν τὸ πλεόν· παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ νομάσιν· αἱ δ' οἱ πλησιαιτέροι τοῖς Σύροις ἡμερώτεροι καὶ ἤττον Ἀραβες καὶ Σκηνίται, ἡγεμονίας ἔχοντες συντεταγμένους μᾶλλον, καθάπερ ἡ Σαμφικεράμου Ἀρέθουσα καὶ ἡ Γαμβάρου καὶ ἡ Θέμελλα καὶ ἄλλων τοιούτων.

12. Τοιαύτῃ μὲν ἡ μεσόγαια τῆς Σελευκίδος ὁ δὲ παράπλους ὁ λοιπὸς ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἐστὶ τοιούτος· τῇ γὰρ Λαοδικαίᾳ πλησιάζει πολέχνια, τό τε Ποσειδίου καὶ τὸ Ἡράκλειον καὶ τὰ Γάβαλα· εἴτ' ἤδη ἡ τῶν Ἀραδίων παραλία, Πάλτος καὶ Βαλαναία καὶ Κάρνος, τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀράδου λιμνίον ἔχον· εἴτ' Ἐνυδρα καὶ Μάραθος, πόλις Φοινίκων ἀρχαία κατεσπασμένη. τὴν δὲ χώραν Ἀράδιοι κατεκληρούνησαν καὶ τὰ Σίμυρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον· τούτοις δ' ἡ Ὀρθωσία συνεχὴς ἐστὶ καὶ ὁ Ἐλευθέρος ὁ πλησίον ποταμός, ὅπερ ὅριον ποιεῦνται τινες Σελευκίδος πρὸς τὴν Φοινικὴν καὶ τὴν Κοίλην Συρίαν.

13. Πρόκειται δ' ἡ Ἀραδὸς βασιλικὸς τινὸς καὶ ἀλιμένου παραλίας, μεταξὺ τοῦ τε ἐπίνειου αὐτῆς μάλιστα καὶ τῆς Μαραθίου, διέχουσα τῆς γῆς σταδίους εἰκοσιν. ἐστὶ δὲ πέτρα περίκλυστος, ὅσον ἐπὶ τὸν κύκλον σταδίων, πλήρης κατοικίας· τοσαύτῃ δ' εὐανδρία κέχρηται· μέχρι καὶ νῦν, ὥστε πολυερόφους οἰκοῦσι τὰς οἰκίας· ἐκτίσαν δ' αὐτὴν φυγάδες, ὡς φασιν, ἐκ Σιδόνος· τὴν δ' ὁρεῖαν τὴν μὲν ἐκ τῶν ὀμβρίων καὶ λακκαίων ὑδάτων ἔχουσι, τὴν δ' ἐκ τῆς περαιᾶς· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐκ τοῦ πόρου μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ὑδραῖνται, πηγὴν ἔχοντος ἀφθόνου ὕδατος· εἰς ἣν περικαταστρέφεται κλίβανος, καθάπερ ἀπὸ τοῦ ὑδρευομένου σκάφους, μολιβδός, εὐρύστομος, εἰς πυθμένα συνηγμένος στενόν, ἔχοντα τρήμα μέτριον· τῷ δὲ πυθμένι περιεσφιγεται σκληρὴ σκύντινος, εἴτε ἄσχωμα δεῖ λέγειν, ὁ δεχόμενος

obstinate duorum Romanorum exercituum obsidionem sustinuit, ut non prius in illorum potestatem deveniret, quam, impetratis, quas ipse volebat, conditionibus, ultro se dederet. Nam ei exercitum regio alebat, et socios habebat permultos regulos, qui loca munita in proximo tenebant; e quibus erat Lysias ultra lacum sita, qui juxta Apameam est, et Arethusa, castellum Sampsicerami et Iamblich, ejus filii, qui reguli genti Emisense imperabant; nec longe dissita erat etiam Heliopolis et Chalcis, quam in potestate habebat Ptolemæus Mennæ filius, qui Massyæ (seu Mar-syæ) et Ituræorum montana obtinebat. Bassi socius fuit etiam Alchædamus (Alcaudonius Dio Cass.), Rhambæorum rex, qui Nomades intra Euphratem habitant. Is Romanorum amicus fuerat, sed quum se injuria affectum ab eorum præfectis existimaret, egressus in Mesopotamiam, sub Basso stipendia meruit. Ex Apamea urbe est Posidonius Stoicus, vir philosophorum nostri temporis eruditissimus.

11. Apamensium regioni versus ortum finitima est regularum ditto Arabum, quæ Parapotamia dicitur, et Chalcidica a Massya descendens, et tota ea quæ Apamensis ad austrum jacet, hominum magna ex parte Scenitarum, qui Mesopotamiæ Nomadibus sunt persimiles. Quo Syris magis magisque appropinquant, eo mitiores sunt, et minus Arabes et Scenitæ, ac melius constitutas habent dominationes, ut Sampsicerami Arethusa, et quæ Gambari est, et quæ Themellæ et id genus aliorum.

12. Talis ergo est Seleucensis mediterranea. Reliquum litus a Laodicea ita habet. Laodiceæ propinqua sunt oppidula, Posidium et Heracleum et Gabala; inde maritima Aradiorum jam regio, Paltus et Balanæa et Carnus, Aradiorum navale cum portu exiguo; postea Enydra et Marathus, antiqua Phœnicum urbs nunc diruta, cujus agrum sorte divisum Aradii tenent, sicuti Simyra, qui deinceps locus sequitur. His vero contigua est Orthosia et propinquus ei fluvius Eleutherus, quem quidam Seleucidis terminum faciunt, Phœnicen et Cœlesyriam versus.

13. Ante jugum quoddam et importuosum litus Aradus jacet, inter suum navale, quod diximus, et Marathum, distans a terra stadiis viginti. Est autem saxum a mari circumfusus, septem fere stadiorum ambitu, habitationibus plenum; tantamque hominum habet multitudinem ad hoc usque tempus, ut domus inhabitent multis instructas tabulatis. Atunt a Sidoniis quibusdam exsulibus conditam. Aquantur partim e cisternis et foveis, partim ex opposita continente. In bello autem e freto paulo ante urbem aquam petunt; abundantem aqua id habet fontem, in quem clibanus inversus e scaphia aquaria demittitur, plumbeus, ore lato, in angustum fundo coacto. Is fundus mediocre foramen habet, cui fistula ex corio (sive utriculum dicere malumus) adstricta est, quæ aquam e fonte

τὸ ἀναθλιβόμενον ἐκ τῆς πηγῆς διὰ τοῦ κλιδάνου ὕδαρ.
τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀναθλιβὲν τὸ τῆς θαλάττης ἐστὶ
περιμεινάντες δὲ τὴν τοῦ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὕδατος
ρύσιν, ὑπολαμβάνουσιν εἰς ἀγγεῖα παρεσκευασμένα,
5 ὅσον ἂν δέη, καὶ πορθεύουσιν εἰς τὴν πόλιν.

14. Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν οἱ Ἀράδιοι καθ' αὐτοὺς ἐδα-
σιλεύοντο παραπλησίως ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη
πόλεων τῶν Φοινικίδων· ἔπειτα τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ
δ' οἱ Μακεδόνες, τὰ δὲ νῦν Ῥωμαῖοι μετέθηκαν εἰς τὴν
10 Φοινικὸν ὑπῆκονον τῶν Συριακῶν βασιλέων, ἅτε φί-
λων· ἔπειτα στασιασάντων ἀδελφῶν δυεῖν, τοῦ τε Καλ-
λινικοῦ Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἰέρακος προσαγο-
ρευθέντος, προσθήμενοι τῷ Καλλινίκῳ ποιοῦνται συμ-
15 βάσεις, ὥστ' ἔξιναι δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ
τῆς βασιλείας παρ' αὐτοὺς, καὶ μὴ ἐκδιδοῖν ἄκοντας·
μὴ μέντοι μὴδ' ἐκπλεῖν ἔαν ἀνευ τοῦ ἐπιτρέψαι βασι-
λέα. συνέβη δὲ ἐκ τούτου μεγάλα αὐτοῖς πλεονεκτή-
ματα· οἱ γὰρ καταφεύγοντες ἐπ' αὐτοὺς οὐχ οἱ τυχόντες
20 ᾔσαν, ἀλλ' οἱ τὰ μέγιστα ἠσπίστευμένοι καὶ περὶ τῶν
μεγίστων δεδιότες· ἐπιξενούμενοι δ' αὐτοῖς εὐεργέτας
ἡγοῦντο καὶ σωτῆρας τοὺς ὑποδεξαμένους, ἀπεμνημό-
νευον τε τὴν χάριν, καὶ μάλιστα ἐπανελθόντες εἰς τὴν
οἰκίαν· ὥστ' ἐκ τούτου χώραν τε ἐκτήσαντο τῆς περαιᾶς
25 πολλήν, ἥς τὴν πλείστην ἔχουσι καὶ νῦν, καὶ ἄλλα
εὐθύνουν. προσέθεσαν δὲ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ καὶ πρό-
νοισιν καὶ φιλοπονίᾳ πρὸς τὴν θαλαττοουργίαν· ὁρῶν-
τες τε τοὺς γιγτονέοντας Κίλικας τὰ πειρατήρια συνι-
σταμένους οὐδ' ἄπαξ ἐκοινωνοῦν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης
30 ἐπιτηδεύσεως.

15. Μετὰ δὲ Ὀρθωσίαν ἐστὶ καὶ τὸν Ἐλευθερον Τρί-
πολις, ἀπὸ τοῦ συμβεδνηκότες τὴν ἐπίκλησιν εἰληφύια·
τριῶν γάρ ἐστι πόλεων κτίσμα, Τύρου, Σιδόνης, Ἀρά-
δου· τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐστὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον,
35 εἰς δὲ τελευτᾷ δὲ Λίβανος τὸ ὄρος· μεταξὺ δὲ Τριήρης,
χωρὶν τι.

16. Δύο δὲ ταῦτ' ἐστὶν ὄρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλην
καλουμένην Συρίαν, ὡς ἂν παράλληλα, ὃ τε Λίβανος
καὶ δ' Ἀντιλίβανος, μικρὸν ὑπερθεῖν τῆς θαλάττης ἀρ-
40 χόμενα ἀμφοῖν· ὁ μὲν Λίβανος τῆς κατὰ Τρίπολιν, κατὰ
τὸ τοῦ Θεοῦ μάλιστα πρόσωπον, ὃ δ' Ἀντιλίβανος
τῆς κατὰ Σιδόνα· τελευτῶσι δ' ἐγγὺς πως τῶν Ἀραβίων
ὁρῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς καὶ τῶν Τραχώνων
ἔκει λεγομένων εἰς ἄλλα ὄρη γεώλοφα καὶ καλλίκαρπα.
45 ἀπολείπουσι δὲ μεταξὺ πεδίων κοίλων· πλάτος μὲν τὸ
ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, διακοσίων σταδίων, μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ
τῆς θαλάττης εἰς τὴν μεσόγειαν ὁμοῦ τι διπλάσιον.
διαρρεῖται δὲ ποταμοῖς ἄρδουσι χώραν εὐδαίμονα καὶ
πάμπορον, μεγίστῳ δὲ τῷ Ἰορδάνῃ. ἔχει δὲ καὶ λί-
50 μνην, ἣ φέρει τὴν ἀρωματῖτιν σχοῖνον καὶ κάλαμον, ὡς
δ' αὐτως καὶ ἑλῆ· καλεῖται δ' ἡ λίμνη Γεννησαρίτις·
φέρει δὲ καὶ βάλαμον. τῶν δὲ ποταμῶν ὁ μὲν Χρυ-
σορρῶας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δαμασκηνῶν πόλεως καὶ
χώρας, εἰς τὰς ὀρεγείας ἀναλίσκεται σχεδόν τι πολλῶν

per elibanum elisam excipit. Primo quæ exhauritur aqua,
salsa est; expectantes vero puræ et dulcis aquæ cursum,
in vasis ad id paratis excipiunt quantum satîs, atque in
urbem deferunt.

14. Olim Aradii peculiares sibi reges habebant, ut ceteræ
Phœnicum civitates; postea partim Persæ, partim Mace-
dones, partim Romani res eorum in præsentem statum
redegunt. Aradii itaque cum cetera Phœnicia Syriis re-
gibus, utpote amicis, obtemperabant; postea, duobus
fratribus dissidentibus, Callinico Selenco et Antiocho, qui
Hierax cognominatus est, Callinico adhærentes, pacti hoc
sunt, ut ad se ex regno confugientes recipere liceret, nec
tradere invitos, sed nec etiam injussu regis enavigare per-
mittere. Inde amplissima eis commoda obtigerunt. Con-
fugiebant enim ad eos non vulgares homines, sed quibus
maximæ res creditæ fuerant, et qui extrema timebant. Hi
suscepti beneficium id putabant, ac Aradios qui exceperant
servatores agnoscebant, et gratiam lis referebant, maxime
quum in patriam revertissent. Hinc magnam oppositæ
continentis regionem adepti sunt, atque majorem ejus par-
tem etiam nunc tenent, et ceteris in rebus usi sunt suc-
cessibus prosperis. Huic vero felicitati et providentiam addi-
derunt et studium rei navalis; ac quum viderent vicinos
Cilices piraticam exercere, nunquam cum eis societatem
instituti hujus inveniunt.

15. Post Orthosiam et Eleutherum est Tripolis, quæ
nomen a re ipsa accepit; est enim condita e tribus urbi-
bus, Tyro, Sidone, et Arado. Tripoli continuum est Theu
prosopon (i. e. *Dei facies*), in quod Libanus mons de-
sinit. In medio est Trieres castellum.

16. Porro duo montes sunt, qui Cœlen sive Cavam quam
vocant Syriam includunt, æqualibus fere inter se dissiti spa-
tiis, Libanus et Antilibanus, paulo supra mare incipientes
ambo, Libanus prope Tripolim et Dei faciem, Antilibanus
prope Sidonem; desinunt autem prope Arabiæ montes, qui
sunt supra Damascus et eos qui ibi Trachones dicuntur,
in alios quosdam montes, qui glebosos atque frugiferos
colles habent. In medio concavitatem planam relinquunt,
cujus latitudo ad mare est stadiorum ducentorum, longi-
tudo a mari in mediterraneam fere dupla. Irrigatur autem
fluvii per regionem sæcundam et omnium rerum feracem
delabentibus, quorum maximus est Jordanes; lacum quo-
que habet, qui aromaticum juncum et calamum fert;
paludes item habet; lacus vocatur Gennesaritis; gignit
etiam balsamum. De omnibus Chrysorrhœas ab urbe et
regione Damascenorum incipiens, totus fere in rivos con-
sumitur; multos enim agros et profundos irrigat; per Ly-

γὰρ ἐπαράει καὶ βαθεῖαν σφόδρα· τὸν δὲ Λύκον καὶ τὸν Ἰορδάνην ἀναπλέουσι φορτίοις, Ἀράδιοι δὲ μέλιστα.

17. Τῶν δὲ πεδίων τὸ μὲν πρῶτον, τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης, Μάκρας καλεῖται καὶ Μάκρα πεδίον· ἐν τούτῳ δὲ Ποσειδώνιος ἱστορεῖ τὸν δράκοντα πεπτωκότα δραθῆναι νεκρὸν, μῆκος σχεδὸν τι καὶ πλεθριαῖον, πάχος δ', ὥστ' ἵππεας ἐκατέρωθεν παραστάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, χάσμα δέ, ὥστ' ἐριππον δέξασθαι, τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἐκάστην ὑπεραίρουσαν θυροῦ.

18. Μετὰ δὲ τὸν Μάκραν ἐστὶν ὁ Μασσῦας, ἔχων τινὰ καὶ ὄρεινά, ἐν οἷς ἡ Χαλκίς, ὥσπερ ἀκρόπολις τοῦ Μασσού· ἀρχὴ δ' αὐτοῦ Λαοδικεῖα ἢ πρὸς Λιβάνῳ. τὰ μὲν οὖν ὄρεϊνά ἔχουσι πάντα Ἰτουραῖοί τε καὶ Ἀραβες, κακοῦργοι πάντες, οἱ δ' ἐν τοῖς πεδίοις γωργοί· 15 κακούμενοι δ' ὑπ' ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλης βοήθειας δεύονται. ὀρμητηρίοις δ' ἐρυμνὰς χρῶνται, καθάπερ οἱ τὸν Λιβάνον ἔχοντες ἄνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σιννᾶν καὶ Βόρραμα καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔχουσι τείχη, κάτω δὲ Βότρυν καὶ Γίγαρτον καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θαλάττης σπήλαια καὶ 20 τὸ ἐπὶ τῷ Θεοῦ προσώπῳ φρούριον ἐπιτεθέν, ἃ κατέσπασε Πομπήιος, ἀφ' ὧν τήν τε Βύβλον κατέτρεχον καὶ τὴν ἐρεῖξεν ταύτη Βηρυτόν, αἱ μεταξὺ κεῖνται Σιδόνας καὶ τοῦ Θεοῦ προσώπου. ἡ μὲν οὖν Βύβλος, τὸ τοῦ Κινύρου βασιλεῖον, ἱερὰ ἐστὶ τοῦ Ἀδώνιδος· ἦν 25 τυραννομένην ἡλευθέρωσε Πομπήιος πελεκίσας ἐκείνον· κεῖται δ' ἐφ' ὕψους τινὸς μικρὸν ἄνωθεν τῆς θαλάττης.

19. Ἔττα μετὰ ταύτην Ἀδωνίς ποταμὸς καὶ ὄρος Κλίμαξ καὶ Παλαιβύβλος· εἴθ' ὁ Λύκος ποταμὸς καὶ Βηρυτός· αὕτη δὲ κατεσπάσθη μὲν ὑπὸ Τρύφωνος, 30 ἀνελήφθη δὲ νῦν ὑπὸ Ῥωμαίων, δεξαμένη δύο τάγματα, ἃ ἴδρυσεν Ἀγρίππας ἐνταῦθα, προσθεὶς καὶ τοῦ Μασσούου πολλὴν μέχρι καὶ τῶν τοῦ Ὀρόντου πηγῶν, αἱ πλησίον τοῦ τε Λιβάνου καὶ τοῦ Παραδείσου καὶ τοῦ Αἰγυπτίου τείχους περὶ τὴν Ἀπαμέων γῆν εἰσι. ταῦτα 35 μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάττῃ.

20. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μασσούου ἐστὶν ὁ καλούμενος Αὐλὼν βασιλικὸς καὶ ἡ Δαμασκηνὴ χώρα, διαφερόντως ἐπαινουμένη· ἐστὶ δὲ καὶ ἡ Δαμασκὸς πόλις ἀξιόλογος, 40 σχεδὸν τι καὶ ἐπιφανεστάτη τῶν ταύτῃ κατὰ τὰ Περσικά· ὑπέρεκνεται δ' αὐτῆς δύο λεγόμενοι Τράχωνες· ἐπειτα πρὸς τὰ Ἀράβων μέρη καὶ τῶν Ἰτουραίων ἀναμιξὶ ὄρη δύσβατα (ἦν), ἐν οἷς καὶ σπήλαια βαθύστεμα, ὧν ἐν καὶ τετραχισηλίου ἀνθρώπους δέξασθαι δυνάμενον ἐν καταδρομαῖς, αἱ τοῖς Δαμασκηνοῖς γίνονται 45 πολλαχόθεν. τὸ μέντοι πλέον τοὺς ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐμπόρους λεηλατοῦσιν οἱ βάρβαροι· ἤττον δὲ συμβαίνει καταλυθέντων νυνὶ τῶν περὶ Ζηνόδωρον ληστῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εὐνομίαν καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ τρεφόμενων.

21. Ἀπασα μὲν οὖν ἡ ὑπὲρ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀραβίαν ἀνίσχουσα χώρα Κοίλη Συρία καλεῖται, ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιόχῳ ἀφωρισμένη. τῆς δὲ λοιπῆς ἡ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται,

cum et Jordanem oneratis navibus adverso alveo subvehuntur, praesertim Aradii.

17. Pars camporum prima a mari Macras vocatur et Macra campus, in quo Posidonius scribit visum fuisse serpentem mortuum jugeri fere longitudine, crassitudine tanta, ut equites ex utraque parte adstantes alter alterum videre nequirent; rictu eo, qui hominem equo insidentem reciperet; exuvii aquamam quamlibet clypeo majorem.

18. Post Macram est Massyas, habens montana quaedam, in quibus est Chalcis tanquam Massyae arx. Ejus initium est Laodicea, quae ad Libanum est. Montanam regionem universam Ituraei et Arabes habent, malefici omnes; qui vero campos habitant, ii agros colunt, et a ceteris infestati saepe alias aliorum indigent auxilio. Receptaculis utebantur munitissimis praedones, quemadmodum qui Libanum incolunt superne quidem in monte Sinnan et Borrama et alias hujusmodi munitiones, infra autem Botryn, Gigartum et speluncas ad mare sitas et castellum in Dei facie impositum habebant; quae omnia Pompeius evertit. Ab his Byblum et huic proximam Berytum, quae inter Sidonem et Dei faciem jacent, excursionibus infestabant. Byblus, Cinyrae regia, Adonidi sacra est, quam, tyranno securi percusso, Pompeius liberavit. Jacet in excelsa quodam loco, non procul a mari.

19. Post hanc est Adonis fluvius et mons Climax et Palaebyblus; postea Lycus fluvius et Berytus; haec a Tryphone diruta, nunc vero a Romanis instaurata est, duabus legionibus ibi ab Agrippa collocatis, multaque regione Massyae adjecta usque ad Orontis fontes, qui prope Libanum sunt et Paradisum et Aegyptium murum Apameensi agro proximi. Atque haec quidem ad mare sunt.

20. Post Massyam succedit ea quae Convallis regia dicitur, et Damascus ager apprime nobilitatus. Urbs quoque Damascus est insignis, et Persarum tempore omnium fere quae ibi sunt nobilissima. Supra eam sunt duo colles (duo loci), qui Trachomes appellantur; deinde Arabiam et Ituraeam versus sunt promiscue montes asperi, et altis luisignis speluncis, quarum una quatuor hominum millia recipere possit in incursionibus, quae undique in Damascenos fiunt. Frequentius tamen latrones isti barbari in Felicis Arabiae mercatores grassantur; quamquam id nunc minus fit, latronibus qui sub Zenodoro erant sublati, quum Romani legum auctoritatem restituerint, et milites qui in Syria aluntur, securitatem praebant.

21. Tota quidem regio quae supra Seleucidem versus Aegyptum et Arabiam pertinet, Coesyrina appellatur, proprie autem nonnisi ea, quae Libano definitur et Antilibano. Reliqua regionis ora ab Orthosia usque ad Pelusium, Phoeni-

στενή τις καὶ ἄλιθενής· ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια μέχρι τῶν Ἀράδων ἡ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου Ἰουδαία λέγεται.

22. Ἐπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κόλιν Συρίαν ἐπεληλύθαμεν, ἐπὶ τὴν Φοινίκην μέτιμεν· ταύτης δὲ τὰ μὲν ἀπὸ Ὁρθωσίας μέχρι Βηρυτοῦ λόγου τετύχηκε. μετὰ δὲ Βηρυτόν ἐστι Σιδὼν ὅσον ἐν τετρακοσίοις σταδίοις· μετὰξὺ δὲ ὁ Ταμύρας ποταμὸς καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιῦ ἄλσος καὶ Λεόντων πόλις. μετὰ δὲ Σιδόνα μεγίστη τῶν Φοινίκων καὶ ἀρχαιοτάτη [πόλις] Τύρος ἐστίν (ἡ) ἐνάμιλλος αὐτῇ κατὰ τὴν μέγεθος καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μύθων παραδεδομένην. οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ τὴν Σιδόνα τεθρυλήκασι μᾶλλον (Ὁμηρος δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύρου), αἱ δ' εἰς τὴν Λιδύην καὶ τὴν Ἰβηρίαν ἀποικίαι μέχρι καὶ ἔξω Στηλῶν τὴν Τύρον πλέον ἐξυμνοῦσι (μᾶλλον). ἀμφοτέραι δ' οὖν ἐνδοξοὶ καὶ λαμπραὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν· ὑποτέραν δ' ἂν τις εἴποι μητρόπολιν Φοινίκων, ἔρις ἐν ἀμφοτέραις ἐστίν. ἡ μὲν οὖν Σιδὼν ἐπὶ εὐφρεὶ λιμένι τῆς ἡπείρου τὴν Ἰδρυσιν ἔχει.

23. Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος σχεδὸν τι συνωκισμένη παραπηλσίως, ὥσπερ ἡ Ἀραδός, συνήπται δὲ χώματι πρὸς τὴν ἡπείρον, ὃ κατεσκεύασε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος· δύο δ' ἔχει λιμένας, τὸν μὲν κλειστόν, τὸν δ' ἀνεϊμένον, ὃν Αἰγύπτιον καλοῦσιν. ἐνταῦθα δὲ φασὶ πολυστέγους τὰς οἰκίας· ὥστε καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ μᾶλλον διὸ καὶ σεισμοὺς γενομένους ἀπολιπεῖν μικρὸν τοῦ ἄρδην ἀφανίσαι τὴν πόλιν. ἡτύχησε δὲ καὶ ὑπ' Ἀλεξάνδρου πολιορκίᾳ ληφθεῖσα· ἀλλὰ τῶν τοιοῦτων συμφορῶν κατέστη κρίπτων, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν τῇ τε ναυτιλίᾳ, καθ' ἣν ἀπάντων τῶν αἰεὶ κρείττους εἰσὶ κοινῇ Φοινίκες, καὶ τοῖς πορφυρείοις· πολὺ γὰρ ἐξήτασται πασῶν ἡ Τυρία καλλίστη πορφυρά· καὶ ἡ θήρα πλησίον καὶ ἄλλα εὐπόρα τὰ πρὸς βαφὴν ἐπιτήδεια· καὶ δυσδιάγωγον μὲν ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία τῶν βαφείων, πλουσίαν δὲ διὰ τὴν τοιαύτην ἀνδρείαν. οὐχ ὑπὸ τῶν βασιλέων δ' ἐκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαιωσάντων τὴν ἐκείνων γνώμην. τιμᾶται δὲ καθ' ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς ὑπ' αὐτῶν. τῆς δὲ περὶ τὰς ναυστολίας δυνάμεως τὸ πληθὺς καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἀποικίδων ἐστὶ πόλεων τεκμήριον· οὗτοι μὲν οὖν τοιοῦτοι.

24. Σιδωνίοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδέδονται καὶ καλλιτέχνοι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ καὶ φιλόσοφοι περὶ τὴν ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοίας· ἐμπορικὸν γὰρ καὶ ναυκληρικὸν ἑκάτερον· καθάπερ καὶ τῶν Αἰγυπτίων εὖρεμα γεωμετρίαν φασὶν ἀπὸ τῆς χωρομετρίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται, συγχέων τοὺς ὅρους κατὰ τὰς ἀναβάσεις. τοῦτο μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίων ἦσαν εἰς τοὺς Ἕλληνας πεπιστεύκασιν, ἀστρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων· νυνὶ δὲ πάσης καὶ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας εὐπορίαν πολλὴν πλείστην λαβεῖν ἐστὶν ἐκ τούτων τῶν πόλεων· εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίῳ

cia vocatur, angusta ac maritimis obnoxia aestibus; quæ vero supra hanc est mediterranea regio usque ad Arabes, inter Gazam et Antilibanum, Judæa nominatur.

22. Jam Cœlesyria quæ proprie dicitur peragrata, in Phœniciam transimus. Hujus eam partem quæ ab Orthosia Berytum usque pertendit, jam descripsimus. Post Berytum vero est Sidon ducentis (σ') fere stadiis ab ea distans; in medio est Tamyras flumen et Æsculapii lucus et Leonum urbs. Post Sidonem maxima et antiquissima urbs Phœnicum est Tyrus, æquiparanda Sidoni et magnitudine et celebritate et antiquitate multis fabulis tradita. Poetæ quidem magis Sidonem celebrant (Homerus ne meminit quidem Tyri), sed coloniæ in Africam et Hispaniam usque ad loca extra columnas deductæ Tyrum magis celebrant. Ergo ambæ et nunc et antiquitus claræ illustresque; controversum vero in utraque est, utra earum Phœnicum metropolis dici debeat. Ceterum Sidon ad elegantem continentis portum sita est.

23. Tyrus tota fere insula est, ac simili modo habitata quo Aradus; ad continentem aggero annectitur, quem Alexander, quum obsideret, exstruxit. Portus duos habet, alterum clausum, alterum apertum, quem Ægyptium vocant. Dicunt in ea domos multas habere contignationes, adeo ut vel Romæ urbis domibus altiores sint; ideo etiam parum absuit aliquando, quin tota urbs terræ deleretur. Cladem etiam accepit ab Alexandro expugnata; has tamen calamitates omnes superavit, et se recollegit, quum navigationibus, qua re Phœnices semper aliis præstiteret, tum officinis purpurariis. Tyria enim purpura omnium longe optima esse censetur, ac purpurarum venatio in propinquo fit et cetera cuncta, quæ ad tingendas vestes pertinent, in promptu sunt. Quodsi nimis jucunda ob officinarum tinctoriarum multitudinem commorantibus urbs est, attamen divitem reddit ista industria. Porro Tyrii non solum a regibus liberi sui que juris esse permisi sunt, sed a Romanis etiam libertate donati sunt, quum parvo sumptu ab iis Tyrii impetrassent ut regum decretum ratum haberent atque confirmarent. Colitur apud eos Hercules majorem in modum. Quantum classe potuerint, argumento evidenti est multitudo et magnitudo coloniarum ab iis deductarum. Dictum est de Tyriis.

24. Sidonii quum multarum tum elegantium artium magistri perhibentur, quod etiam Homerus innuit; ad hæc astronomiæ et arithmetici periti, a ratiocinationibus et nocturna navigatione ducto initio; utrumque enim mercatorum est et nauclerorum; simili ratione Ægyptiorum inventum geometriam aiunt ab agrorum dimensione, qua opus est, quum Nilus auctus terminos confundat. Hanc igitur disciplinam ab Ægyptiis ad Græcos propagatam esse pro certo habent, a Phœnicibus vero astronomiam et arithmeticam; nunc vero omnis etiam reliquæ philosophiæ copia maxima ex his civitatibus peti potest. Quodsi Po-

πιστεύει, καὶ τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα παλαιὸν
 ἔστιν ἀνὴρ Σιδονίου Μώχου πρὸ τῶν Τρωικῶν χρό-
 νων γεγονότος. τὰ μὲν οὖν παλαιὰ ἔασθαι· καὶ ἡμεῖς
 δὲ ἐκ Σιδόνος μὲν ἑνδοξοὶ φιλόσοφοι γεγόνασι Βοηθός
 5 π. ὃ συνεφιλοσοφήσαντες ἡμεῖς τὰ Ἀριστοτέλεια, καὶ
 Διοδότος, ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος,
 καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν Ἀπολλώνιος ὁ τὸν πίνακα ἐκθεὶς
 τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων. διέχει
 δὲ τῆς Σιδόνος ἡ Τύρος οὐ πλείους τῶν διακοσίων στα-
 10 δίων· ἐν δὲ τῇ μεταξὺ πολίχνιον, Ὀρνίθων πόλις λεγο-
 μένη· ἔτα πρὸς Τύρῳ ποταμὸς ἐξίησι· μετὰ δὲ τὴν
 Τύρον ἡ Παλαίτιρος ἐν τριάκοντα σταδίοις.

25. Εἴθ' ἡ Πτολεμαῖς ἔστι μεγάλη πόλις, ἣν Ἀκην
 ὠνόμαζον πρότερον· ἥ ἐχρῶντο ὀρμητηρίῳ πρὸς τὴν
 15 Αἴγυπτον οἱ Πέρσαι. μεταξὺ δὲ τῆς Ἀκῆς καὶ Τύρου
 θινώδης αἰγιαλὸς ἔστιν ὁ φέρων τὴν θαλίτιν ἄμμον·
 ἐνταῦθα μὲν οὖν φασὶ μὴ χεῖσθαι, κομισθεῖσαν εἰς Σι-
 δόνα δὲ τὴν χωνεῖαν δεχέσθαι· τινὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδο-
 νίοις εἶναι τὴν θαλίτιν ψάμμον ἐπιτηδεῖαν εἰς γύσιν, οἱ
 20 δὲ πᾶσαν πανταχοῦ χεῖσθαι φασιν. ἤκουσα δ' ἐν τῇ
 Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῶν θαλοργῶν, εἶναι τινα καὶ κατ'
 Αἴγυπτον θαλίτιν γῆν, ἥς χωρὶς οὐχ ὅλῳ τὰς πολυ-
 χροῦς καὶ πολυτελεῖς κατασκευὰς ἀποτελεσθῆναι, κα-
 25 θάπερ καὶ ἄλλοις ἄλλων μιγμάτων δεῖν· καὶ ἐν Ῥώμῃ
 δὲ πολλὰ παρευρίσκεισθαι φασὶ καὶ πρὸς τὰς χροὰς καὶ
 πρὸς τὴν βραστώνην τῆς κατασκευῆς, καθάπερ ἐπὶ τῶν
 κρυσταλλοφανῶν· ὅπου γε καὶ τρυβλίον χαλκοῦ πρία-
 σθαι καὶ ἱκνωμάτιον ἔστιν.

26. Ἰστορεῖται δὲ παράδοξον πάθος τῶν πάντων σπα-
 30 νίων, κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τούτων τὸν μεταξὺ τῆς τε Τύρου
 καὶ τῆς Πτολεμαίδος. καὶ ὃν γὰρ καιρὸν οἱ Πτολε-
 μαεῖς, μάχην συνάψαντες πρὸς Σαρπηδόνα τὸν στρα-
 τηγόν, ἐλειφθήσαν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τροπῆς γενομένης
 λαμπρῆς, ἐπέκλυσε ἐκ τοῦ παλάγους κύμα τοὺς φεύ-
 35 γοντας ὅμοιον πλημμυρίδι, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὸ πέλαγος
 ἀφῆρπασε καὶ διέφθειρεν, οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τόποις
 ἔμειναν νεκροί· διαδεξαμένη δὲ ἡ ἄμψωτις πάλιν ἀνα-
 κάλυψε καὶ ἔδειξε τὰ σώματα τῶν καιμένων ἀναμῖξ ἐν
 νεκροῖς ἰχθύσι. τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τοῦ Κάσιον συμβαί-
 40 νει τὸ πρὸς Αἴγυπτῳ, σπασμῷ τινι ὀξεί καὶ ἀπλῷ πε-
 ριπιπτούσης τῆς γῆς καὶ εἰς ἑκάτερον μεταβαλλομένης
 ἀπαξ· ὥστε τὸ μὲν μετεωρισθὲν αὐτῆς μέρος ἐπαγαγεῖν
 τὴν θάλατταν, τὸ δὲ συνιζήσαν διέξασθαι, τραπομένης
 45 δὲ τὴν ἀρχαίαν πάλιν εἶδαν ἀπολαβεῖν τὸν τόπον,
 τότε μὲν οὖν καὶ ἐξαλλὰξίως τινος γενομένης, τότε δ' οὐ,
 τάχα καὶ περιόδοις τισιν ἐνδεδεμένων τῶν τοιούτων
 παθῶν ἀδῆλοις ἡμῖν, καθάπερ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ
 τὸν Νεῖλον ἀναβάσεων λέγεται διαφόρων γινεμένων,
 ἀθλὸν δὲ τὴν τάξιν ἔχουσιν.

27. Μετὰ δὲ τὴν Ἀκην Στράτωνος πύργος, πρόσ-
 40 ορμον ἔχων, μεταξὺ δὲ ὁ τὸν Κάρμηλος τὸ ὄρος καὶ
 πολυχνίων ὀνόματα, πλεόν δ' οὐδέν, Συκαμίνων πόλις,
 Βουκόλων καὶ Κροκοδεῶν πόλις καὶ ἄλλα τοιαῦτα·
 ἔτα δρυμὸς μέγας τις.

sidonio credimus, etiam de atomis dogma antiquum est
 viri Sidonii, Mochi scilicet, qui ante Troiani belli tempus
 vixit. Sed missa faciamus antiqua; nostra autem antea
 Sidon philosophos nobiles tulit Boethum, quo nos in Ari-
 stotelea philosophia docenda socio usi sumus, et Diodotum,
 ejus fratrem; Tyrius fuit Antipater, et paulo ante nos
 Apollonius, qui librorum et philosophorum a Zenone pro-
 fectorum tabulam edidit. Distat Tyrus a Sidone stadiis
 ducentis, non amplius; in medio est oppidum, nomine
 Ornithon sive gallinarum urbs; tum apud Tyrum fluvius
 exit; post Tyrum vero est Palmyra, triginta stadiis di-
 stans.

25. Inde Ptolemais, magna urbs, prius Ace nominata;
 hac Perse receptaculo adversus Ægyptum utebantur.
 Inter Acon et Tyrum est litus arenæ tumulis obseutum, qui
 vitrariam arenam ferunt; eam dicunt hoc in loco non fun-
 di, quum vero Sidonem delata sit, fusioni obnoxiam fieri.
 Sunt qui dicant, Sidonios quoque vitrariam arenam habere
 fusioni aptam; quidam autem omnem ubique fundi contem-
 dunt. Ego a vitrariis Alexandriæ audiavi, quendam terram
 vitrariam esse etiam in Ægypto, sine qua sumptuosa
 illa et multorum colorum opera perfici nequirent, quem-
 admodum etiam alia aliis mixturis indigerent; Romæ
 quoque multa et ad colores et ad operum facilitatem in-
 veniri, quemadmodum in vitro crystalli modo pellucido;
 siquidem catinum et poculum semissi emere liceat.

26. Memoriae proditum est mirum quippiam et ex his
 quæ raro contingunt, in litore accidisse inter Tyrum ac
 Ptolemaidem. Quo enim tempore Ptolemaenses prælio
 cum Sarpedone imperatore commisso victi sunt in hoc
 loco, fuga insigni facta, e pelago aque moles ut in fluxu as-
 surgens fugientes obruit, atque alios in pelagus abripuit,
 alios in locis concavis mortuos reliquit; subsecutus deinde
 refluxus corpora defexit atque ostendit inter pisces mor-
 tuos promiscue jacentia. Tale quid circa Casium quoque
 apud Ægyptum accidit, ubi terra convulsione quadam ce-
 leri atque simplici mutatur et in contrarium semel inver-
 titur, adeo ut pars ejus in sublime elevata mare impellat,
 pars subsidens id recipiat, deinde inverso motu pristinam
 rursum sedem locus recipiat, et interdum etiam permutatio
 quædam fiat, nonnunquam nulla; fieri etiam potest ut
 motus hi ignotis quibusdam conversionum circuitionibus
 ac vicibus sint devincti, sicuti idem contendunt de Nili
 incrementis, quæ quum varia sint, tamen certum quendam
 sed ignotum nobis ordinem habeant.

27. Post Acam est Stratonis turris, ad quam appellere
 naves possunt. In medio Carmelus est mons et oppidula,
 quorum præter nomina nihil novimus, ut Sycaminorum
 urbs et Bubulcorum et Crocodilorum et hujusmodi alia.
 Sequitur ingens silva.

28. Εἴτα Ἰόπη, καθ' ἣν ἡ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παρα-
 λία σημειωδῶς ἐπὶ τὴν ἄρκτον κάμπτεται, πρότερον
 ἐπὶ τὴν ἑω τεταμένη. ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι τινες τὴν
 Ἀνδρομέδαν ἐκτεθῆναι τῷ κῆτει· ἐν ὕψει γάρ ἐστιν
 5 ἱκανῶς τὸ χωρίον, ὥστ' ἀφορᾶσθαι φασιν ἀπ' αὐτοῦ
 τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν τῶν Ἰουδαίων μητρόπολιν· καὶ
 δὴ καὶ ἐπινείῳ τούτῳ κέχρηται καταδάντες μέχρι
 θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι· τὰ δ' ἐπινεία τῶν ληστῶν ληστή-
 ρια δηλονότι ἐστί. τούτων δὲ καὶ ὁ Κάρμυλος ἐπῆρξε
 10 καὶ ὁ δρυμός· καὶ δὴ καὶ εὐάνδρησεν οὗτος ὁ τόπος,
 ὥστ' ἐκ τῆς πλησίον κώμης Ἰαμνείας καὶ τῶν κατοι-
 κίων τῶν κύκλῳ τέτταρας μυριάδας ὀπλίζεσθαι. εἰσι
 δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ Κάσιον τὸ πρὸς Πηλουσίῳ μικρῷ
 πλείους ἢ χίλιοι στάδιοι, τριακόσιοι δ' ἄλλοι πρὸς αὐτὸ
 15 τὸ Πηλούσιον.

29. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ καὶ ἡ Γαδαρίς ἐστίν, ἣν καὶ
 αὐτὴν ἐξιδιάσαντο οἱ Ἰουδαῖοι· εἴτ' Ἀζωτὸς καὶ Ἀσκά-
 λων. ἀπὸ δὲ Ἰαμνείας εἰς Ἀζωτὸν καὶ Ἀσκάλωνά
 εἰσιν ὅσον διακόσιοι στάδιοι. κρομμυῶν τ' ἀγαθός
 20 ἐστὶν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνιτῶν, πόλις δὲ μικρὸν.
 ἐντεῦθεν ἦν Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος, μικρὸν πρὸ ἡμῶν
 γεγονώς. ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημος τε δ' Ἐπι-
 κούρειος καὶ Μελέαγρος καὶ Μένιππος ὁ σπουδογέλιος
 καὶ Θεόδωρος ὁ καθ' ἡμᾶς ῥήτωρ.

30. Εἴθ' ὁ τῶν Γαζαίων λιμὴν πλησίον· ὑπέρκειται
 δὲ καὶ ἡ πόλις ἐν ἑπτὰ σταδίοις, ἐνδοξὸς ποτε γενομέ-
 νη, κατεσπασμένη δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ μένουσα
 ἐρημος. ἐντεῦθεν δ' ἐπέρβασις λέγεται χιλιῶν διακο-
 30 τοῦ Ἀραβίου κόλπου κειμένη· διττός δ' ἐστίν· ὁ μὲν
 ἔχων εἰς τὸ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Γάζῃ μέρος, ὃν
 Αἰλανίτην προσαγορεύουσιν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πόλεως,
 ὁ δ' εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν Ἡρώων πόλιν, εἰς
 35 ὃν ἐκ Πηλουσίου ἡ ἐπέρβασις ἐπιτομωτέρα· δι' ἐρήμων
 δὲ καὶ ἀμυδῶν χωρίων αἱ ἐπέρβασεις ἐπὶ καμῆλων
 κολλῶν δὲ καὶ τὸ τῶν ἐρπετῶν ἐν αὐταῖς πλῆθος.

31. Μετὰ δὲ Γάζαν Ῥαφία, ἐν ἡμέρᾳ συνέβη Πτο-
 λεμαῖω τε τῷ τετάρτῳ καὶ Ἀντιόχῳ τῷ Μεγάλῳ.
 εἴτα Ῥινοκόρουρα, ἀπὸ τῶν εἰσχωρισμένων ἐκεῖ τὸ πα-
 40 λαιὸν ἀνθρώπων ἡκρωτηριασμένων τὰς ῥίνας οὗτος κα-
 λουμένη· τῶν γὰρ Αἰθιοπῶν τις, ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἴ-
 γυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους ἀποτέμνων
 τὰς ῥίνας ἐνταῦθα κατῴκισεν, ὥς οὐκ ἂν εἴη τολμήσον-
 τας κακουργεῖν διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὄψεως.

32. Καὶ αὖτις μὲν οὖν ἡ ἀπὸ Γάζης λυπρὰ πᾶσα
 [καὶ] ἀμυδῶς· ἐστὶ δὲ μάλλον τοιαύτη ἡ ἐφεξῆς ὑπερ-
 κειμένη, ἔχουσα τὴν Σιρβωνίδα λίμνην παράλληλόν
 45 πῶς τῇ θαλάττῃ μικρὰν διόδον ἀπολείπουσαν μεταξὺ
 μέχρι τοῦ Ἐκρήγματος καλουμένου, μῆκος ὅσον δια-
 κοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πεντήκοντα· τὸ
 δ' Ἐκρήγμα συγκέχυσται. εἴτα συνεχὲς ἄλλη τοιαύ-
 τη ἡ ἐπὶ τὸ Κάσιον, κακείθεν ἐπὶ τὸ Πηλούσιον.

33. Ἔστι δὲ τὸ Κάσιον θινώδης τις λόφος ἀκρωτη-
 ριάζων ἀνυδρὸς, ὅπου τὸ Πομπηίου τοῦ Μάγνου σῶμα

28. Postea Iope, juxta quam Ægypti litus, antea ver-
 sum ortum solis porrectum, ad septentrionem notabilem
 in modum deflectitur. Ibi quidam Andromedam ceto
 expositam fabulati sunt. Locus satis editus est, ita ut
 inde tradant Hierosolyma conspici, Judæorum metropo-
 lim; ac sane portu hoc utuntur Judæi usque ad mare per-
 tinentes; portus vero latronum patet esse etiam latronum
 receptacula. Judæorum autem fuere etiam Carmelus et
 silva; atque adeo hic locus hominibus abundavit, ut ex
 Iamnia, proximo vico, et circum vicinis habitationibus
 quadraginta hominum militia armarentur. Inde ad Casium
 Pelusio propinquum montem distantia est mille stadiorum
 et paulo amplius, hinc alia trecenta usque ad ipsum Pe-
 lusium.

29. Interjacet Gadaris, quam ipsam quoque Judæi suam
 fecerunt; postea Azotus et Ascalon. Iamnia Azoto et
 Ascalone distat ducentis fere stadiis. Ascalonensium ager
 hortus ceparum est egregius; urbs ipsa non est magna, ex
 qua oriundus erat Antiochus philosophus, qui nos paulu-
 lum ætate antecessit. Gadarensis fuit Philodemus Epicu-
 reus et Meleager et Menippus seria jocosæ solitus exprimere,
 et Theodorus orator, qui ætate nostra floruit.

30. Mox sequitur Gazæorum portus, cui etiam urbs su-
 perjacet septem stadiorum intervallo, quæ olim illustris
 fuit, ab Alexandro autem diruta deserta manet. Ex hoc
 loco dicitur esse mille ducentorum stadiorum transcensus
 ad urbem Ælan (Ælana?) sitam in Arabici sinus intimo
 recessu. Duplex hic est, alter juxta Arabiam versus
 Gazam tendens, quem Ælaniticum appellant ab urbe quæ
 35 in eo est; alter juxta Ægyptum ad Heronum urbem tendens,
 in quem compendiosius iter est a Pelusio; ceterum transi-
 tus sunt in camelis per loca deserta et arenosa; magna est
 etiam his in locis serpentum multitudo.

31. Gazam sequitur Raphia, ubi Ptolemæus quartus cum
 Antiocho Magno depugnavit. Postea sunt Rhinocorura, ab
 iis dicta, qui nares truncati olim eo fuere translati; nam
 Æthiopum quidam rex, qui Ægyptum invaserat, non nece,
 sed nasi mutilatione maleficos puniens ibi collocavit, quod
 propter oris deformitatem redire domum non ausuri forent.

32. Ceterum tota hæc, quæ est inde a Gaza regio, steri-
 lis est et arenosa, sed magis etiam ea, quæ deinceps su-
 perjacet, lacum habens Sirbonidem, mari fere parallelum,
 parvumque in medio relinquens transitum usque ad locum,
 cui ab eruptione Ecregma nomen; longitudo lacus est du-
 centorum fere stadiorum, maxima latitudo quinquaginta;
 Ceterum Ecregma illud sive Eruptio nunc obturata est.
 Sequitur deinceps alia ejus generis regio ad Casium atque
 inde usque ad Pelusium.

33. Casius est collis ex arenarum cumulis constans, pro-
 montorii speciem præbens, aqua destitutus, ubi Magni

καίται καὶ Διὸς ἐστὶν ἱερὸν Κασίου· πλησὺν δὲ καὶ
 ἐσπάρη δὲ Μάγνος, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων.
 εἴθ' ἢ ἐπὶ Πηλούσιον ὁδός, ἐν ᾗ τὰ Γέρρα καὶ δὲ Χα-
 βρίου λεγόμενος χάραξ καὶ τὰ πρὸς τῷ Πηλούσιῳ βά-
 ραθρα, ἃ ποιεῖ παρεχόμενος ὁ Νεῖλος, φύσει κοίλων
 καὶ ἑλωδῶν ὄντων τῶν τόπων. τοιαύτη μὲν ἡ Φοι-
 νίκη. φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλούσιον ἐκ μὲν
 Ὀρθωσίας εἶναι σταδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους πεντή-
 κοντα κατακολπίζοντι· ἐκ δὲ Μελαιῶν ἢ Μελανίων
 τῆς Κιλικίας τῶν πρὸς Καλένδερν ἐπὶ μὲν τὰ μεθόρια
 τῆς Κιλικίας καὶ Συρίας χιλίους καὶ ἑννακοσίους· ἐντεῦ-
 θεν δ' ἐπὶ τὸν Ὀρόντην πεντακοσίους εἰκοσιν· εἴτ' ἐπὶ
 Ὀρθωσίαν χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα.

34. Τῆς δ' Ἰουδαίας τὰ μὲν ἐσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς
 τῷ Κασίῳ κατέχουσιν Ἰδουμαῖοι τε καὶ ἡ λίμνη. Να-
 καταῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι· κατὰ στάσιν δ' ἐκπεσόν-
 τες ἐκείθεν προσεχώρησαν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τῶν νομί-
 μων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐκοινώνησαν· πρὸς θαλάττῃ
 δὲ ἡ Σιρβωνίς τὰ πολλὰ κατέχει καὶ ἡ συνεχὴς μέχρι
 20 Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς θαλάττῃ ἐστὶν· ἀπὸ
 γὰρ τοῦ ἐπινείου τῆς Ἰόπης εἰρήται ὅτι ἐστὶν ἐν ὄψει.
 ταῦτα μὲν προσάρακτα· τὰ πολλὰ δ' ὡς ἑκαστὰ εἰσὶν
 ὑπὸ φύλων οἰκούμενα μικτῶν ἐκ τῶν Αἰγυπτίων ἐθνῶν
 καὶ Ἀραβίων καὶ Φοινίκων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὴν Γαλι-
 25 λαίαν ἔχοντες καὶ τὸν Ἱερικεῦντα καὶ τὴν Φιλαδεφίαν
 καὶ Σαμάρειαν, ἣν Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασεν.
 οὕτω δ' ὄντων μιγάδων, ἡ κρατούσα μάλιστα φήμη
 τῶν περὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πιστευομέ-
 νων Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους τῶν νῦν Ἰου-
 30 δαίων λεγομένων.

35. Μωσῆς γάρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων, ἔχων τι
 μέρος τῆς [χάτω] καλούμενης χώρας, ἀπῆρεν ἐκείσε
 ἐνθόνδε, δυσχεράνας τὰ καθεστῶτα, καὶ συνεξήραν αὐ-
 τῷ πολλοὶ τιμῶντες τὸ θεῖον. ἐφη γὰρ ἐκείνος καὶ
 5 εἰδίδασκεν, ὡς οὐκ ὀρθῶς φρονοῖεν οἱ Αἰγύπτιοι θηρίοις
 εἰκάζοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον, οὐδ' οἱ Αἰθῖες οὐκ αὖ
 δε οὐδ' οἱ Ἕλληνες, ἀνθρωπομόρφους τυπούντες· εἴη γὰρ
 ἐν τούτῳ μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν
 καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν καὶ κόσμον καὶ τὴν
 10 τῶν ὄντων φύσιν. τούτου δὴ τίς ἂν εἰκόνα πλάττειν
 θαρρήσειε νοῦν ἔχων ὁμοίαν τινὶ τῶν παρ' ἡμῖν; ἀλλ'
 εἰδὲν δεῖν πᾶσαν ξοανοποιᾶν, τέμενος [δ'] ἀφορίσαντας
 καὶ σηκὸν ἐξιολογον τιμᾶν ἰδοὺς χωρὶς. ἐγκοιμᾶσθαι
 δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλους
 15 τοὺς εὐνοίερους· καὶ προσδοκᾶν δεῖν ἀγαθὸν παρὰ τοῦ
 θεοῦ καὶ δῶρον αἰεὶ τι καὶ σημεῖον τοὺς σωφρόνως ζῶντας
 καὶ μετὰ δικαιοσύνης, τοὺς δ' ἄλλους μὴ προσδοκᾶν.

36. Ἐκείνοις μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων ἐπεισεν εὐγνώ-
 μονας ἀνδρας οὐκ ὀλίγους καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον
 20 τούτων, ὅπου νῦν ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα.
 κατέχευε δὲ βραδίως, οὐκ ἐπιφθονοῦν δὲ τὸ χωρίον, οὐδ'
 ὑπὲρ οὗ ἂν τις ἐσπουδασμένως μυχέσαιοτο· ἐστὶ γὰρ
 πετρῶδες, αὐτὸ μὲν εὐδρον, τὴν δὲ κύκλῳ χώραν ἔχον
 λυτράν καὶ ἀνυδρον, τὴν δ' ἐντός ἐξήκοντα σταδίων

Pompeii corpus jacet, et Jovis Casii est templum; nec pro-
 cul inde Magnus jugulatus fuit, Ægyptiorum dolo circum-
 ventus. Deinde est via Pelusium ducens, in qua sunt
 Gerrha et Chabrias, quod vocatur, vallum atque voragines
 Pelusio proximæ, Nili effusionibus factæ, quum ea loca
 cava et palustria sint. Talis igitur est Phœnicia. Artemi-
 dorus ait ab Orthosia Pelusium esse stadia ter mille sex-
 centa quinquaginta, si quis sinus intret; a Melænis vero sive
 Melaniis quæ in Cilicia ad Celenderim sunt, usque ad Ci-
 liciz et Syriz confinia, stadia mille et nonaginta; hinc vero
 ad Orontem quingenta viginti; tum ad Orthosiam usque
 mille centum triginta.

34. Judææ extrema occidentalia, Casio proxima, Idu-
 mæi occupant et lacus. Idumæi quidem Nabatæi sunt,
 qui per seditionem patria ejecti Judæis se adjunxerunt, et
 eorum leges amplexi sunt. Ad mare autem majorem par-
 tem occupat Sirbonis lacus et continua regio usque ad Hiero-
 solyma; nam Hierosolyma quoque ad mare jacent; jam
 ante enim docuimus, hanc a navali Ioppes conspici. Atque
 hæc quidem versus septentrionem sunt; plurimæ vero sin-
 gulis suis partibus a gentibus habitantur mixtis ex Ægyptiis,
 Arabibus et Phœnicibus; nam tales sunt qui Galilæam
 habent, et Hiericuntem et Philadelphiam et Samariam,
 quam Herodes Sebastam, id est Augustam, nominavit.
 Quum autem sic sint convenæ, fama, quæ plurimum obti-
 net de his, quæ de templo Hierosolymitano jactata fidem
 inveniunt, perhibet, ab Ægyptiis fuisse prognatos eos, qui
 nunc Judæi appellantur.

35. Nam Moses unus ex Ægyptiis sacerdotibus, quum
 partem quandam Ægypti inferioris haberet, ac moleste
 ferret præsentem statum, inde huc commigravit, multis
 eum comitantibus, quibus divina curæ erant. Affirma-
 bat enim docebatque, Ægyptios non recte sentire, qui
 bestiarum ac pecorum imagines deo tribuerent, itemque
 neque Afros, non recte item Græcos, qui diis hominum
 figuram affingerent. Id vero solum esse deum, quod nos
 omnes et terram ac mare continet, quod cælum et mun-
 dum et rerum omnium naturam appellamus. Hujus vero
 quianam sanæ mentis effingere ausit imaginem alicujus
 earum rerum, quæ penes nos sunt, 'similem? Proinde
 omni simulacrorum effusione repudiata, dignum ei tem-
 plum ac delubrum constituendum ac sine aliquo simulacro
 colendum; debere vero etiam incubare in templo tum ipsos
 pro se tum pro aliis alios bona somnia videntes; semper
 bonum aliquid sive donum sive signum a deo expectare
 debere viros caste et cum justitia viventes, ceteris vero
 nihil esse sperandum.

36. Talia Moses dicens hominibus rectæ mentis haud pau-
 cis fidem fecit, inque eam regionem deduxit, ubi nunc con-
 dita sunt Hierosolyma; quam facile obtinuit, quum non in-
 videndus esset locus neque dignus de quo pertinaciter aliquis
 contenderet; est enim saxosus, aquis ipse quidem abundans,
 sed circumvicinam regionem habens sterilem et siccam et

καὶ ὑπόπετρον. ἅμα δ' ἀντὶ τῶν ὅλων τὰ ἱερὰ προὔ-
βάλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἱδρυσιν τούτου ζητεῖν ἀξίων, καὶ
παραδῶσειν ὑπισχνούμενος τοιοῦτον σεβασμὸν καὶ
τοιαύτην ἱεροποιάν, ἥ τις οὔτε θαπνάναις ὀχλήσει τοὺς
6 χρωμένους οὔτε θεοφοραῖς οὔτε ἀλλαις πραγματαίαις
ἀτόποις. οὗτος μὲν οὖν εὐδοκιμήσας τούτοις συνεσθῆ-
σατο ἀρχὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀπάντων προσχωφισάν-
των βᾶδιως τῶν κύκλῳ διὰ τὴν ὁμιλίαν καὶ τὰ προτει-
νόμενα.

37. Οἱ δὲ διαδεξάμενοι χρόνους μὲν τινὰς ἐν τοῖς
αὐτοῖς διέμενον δικαιοπραγοῦντες καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀλη-
θῶς ὄντες· ἔπειτ' ἐφισταμένοι ἐπὶ τὴν ἱερωσύνην τὸ
μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, ἔπειτα τυραννικῶν ἀνθρώ-
πων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμονίας αἱ τῶν βρωμάτων
15 ἀποσχέσεις, ὧν περ καὶ νῦν ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς ἀπέχε-
σθαι, καὶ [αἱ] περιτομαὶ καὶ αἱ ἐκτομαὶ καὶ εἴ τινα
τοιαῦτα ἐνομίσθη, ἐκ δὲ τῶν τυραννίδων τὰ ληστήρια.
οἱ μὲν γὰρ ἀπιστάμενοι τὴν χώραν ἐκάκουσαν καὶ αὐτὴν
καὶ τὴν γειτονίῳσαν, οἱ δὲ συμπράττοντες τοῖς ἀρχοῦσι
20 καθήρπαζον τὰ ἀλλότρια καὶ τῆς Συρίας κατεστρέφον-
το καὶ τῆς Φοινίκης πολλήν. ἦν δ' ὁμως εὐπρέπεια
τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ ὡς τυραννεῖον βδε-
λυττομένων, ἀλλ' ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων καὶ σεβομένων.

38. Πέφυκε γὰρ οὕτω, καὶ κοινόν ἐστι τοῦτο καὶ τοῖς
25 Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις. πολιτικοὶ γὰρ ὄντες ἀπὸ
προστάγματος κοινὸν ζῶσιν· ἄλλως γὰρ οὐχ οἷόν τε τοὺς
πολλοὺς ἐν τι καὶ ταύτῳ ποιεῖν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις,
ὅπερ ἦν τὸ πολιτεύεσθαι, καὶ ἄλλως πως νέμειν βίον
κοινόν. τὸ δὲ πρόσταγμα διττόν· ἢ γὰρ παρὰ θεῶν ἢ πα-
30 ρὰ ἀνθρώπων· καὶ οἷ γε ἀρχαῖοι τὸ παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέ-
σθαι μᾶλλον καὶ ἐσέμνυνον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρη-
στηριαζόμενος ἦν τότε πολλὸς καὶ τρέχων εἰς μὲν Δω-
δώνην, ὅπως

ἐκ δρυὸς ὑφικόμειο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
35 συμβούλῳ τῷ Διὶ χρώμενος, εἰς δὲ Δελφούς,

τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
εἰ μήκετ' εἴη·

αὐτὸς δ' ὁ παῖς

ἔστειχε τοὺς τεκνόντας ἐκμαθεῖν θάλων
40 πρὸς δῶμα Φοίβου.

καὶ ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησὶν

ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλου ὁραστής·

δι' ἐννέα ἑτῶν, ὡς φησι Πλάτων, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ
ἀντρον τοῦ Διὸς καὶ παρ' ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμ-
45 βάνων καὶ παρακομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. τὰ
δ' ὅμοια ἐποίει καὶ Λυκοῦργος ὁ ζηλωτὴς αὐτοῦ· πυκνὰ
γὰρ, ὡς εἴκειν, ἀποδημῶν ἐπυθάνετο παρὰ τῆς Πυ-
θίας, ἃ προσῆκεν παραγγέλλειν τοῖς Λακεδαιμονίοις.

39. Ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀληθείας ἔχει, παρὰ γε
50 τοῖς ἀνθρώποις ἐπιπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο, καὶ διὰ
τοῦτο καὶ οἱ μάντιες ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλεῖας
ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες

intra stadia sexaginta etiam lapideam. Simul autem loco
armorum sacra et deum praeiendebat, cui se dicebat sedem
querere, et ejusmodi cultum et sacrificia traditurum pol-
licebatur, quae nec impensa nec immensis divinitus furoribus
neque re ulla absurda cultores perturbarent. Haec ille quum
suis probasset, non contemnendum est adeptus imperium :
facile enim gentes omnes finitimae tanta proposita spe,
et hujusmodi consuetudine ductae se adjunxerunt.

37. Successores aliquamdiu in iisdem institutis perman-
sere, justi et vere religiosi; post quum sacerdotium occu-
passent primum quidem superstitiosi homines, deinde etiam
tyrannici, superstittio invenil abstinentioniam a cibis quibus-
dam, quam etiamnum retinent, et circumcisiones et exci-
siones et si qua sunt hujusmodi alia; tyrannis autem latro-
cinia. Qui enim deficiebant, simul et suam regionem et
vicinam vexabant; at qui principum res agebant, ii aliena
diripiebant, et Syriae ac Phoeniciae non pauca subigebant.
Honor nihilominus arci eorum habebatur; quam non ut
sedem tyrannorum aversarentur homines, sed honorarent
et venerarentur ut templum.

38. Sic enim a natura est hominibus comparatum, et
communi hoc Graecis et barbaris, ut qui civitatem consti-
tuunt, commune praeecepto atque instituto vivant; aliter
enim multi nec in unum coire, et convenienter idem agere
(quod est civiliter degere), neque alia ratione societatem
vivae servare possunt. Praeceptum vero duplex est, aut
divinum, aut humanum. Et antiqui quidem divina majore
in honore et veneratione habebant, itaque multi tunc
oracula consulebant et Dodonam adibant (*Od.* 14, 328) :

ut e quercu alte comata Jovis consilium audirent

Jove consillario utentes : alii Delphos, ut ille (*Eurip.*
Phaen. 36),

querens cognoscere expositus filius
an non amplius esset superstes;

ipse vero filius (*ib.* 34)

parentes explorare volens ibat
ad domum Phoebi.

Et Minos apud Cretenses (*Od.* 19, 179)

regnabat novenis annis Jovis magni confabulator,

id est, nono quoque anno, ut Plato (*Min.* II, p. 319) di-
cit, in Jovis antrum descendit, et ab illo praeecepta accepit,
quae ad homines afferret. Eodem modo Lycurgus, ejus
imitator, egit; nam saepe, ut videtur, peregrinans, ea ex
Pythia sciiscitabatur quae nam oporteret imperare Lacedae-
monis.

39. Haec igitur quamcumque habeant veritatis rationem,
apud homines certe credebantur et pro veris recipiebantur
et propterea divinatores in pretio erant tanto, ut etiam
imperio digni judicarentur, scilicet qui divina nobis proe-

παραγγέλματα καὶ ἐπιναρθρώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀπο-
θανόντες· καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας,

τῷ καὶ πτόνηται νόον πόρε Περσεφόניה
ὅλη πεκνύσθαι· τοὶ δὲ σκιάι ἀίσουσιν.

5 τοῦτος δὲ [καὶ] ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ
[δ] Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Ἰτέαις
θεός, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολις, Πυθαγόρειός τις, καθ'
ἡμῶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστῃ θεοπίζων, Δεκαίνεος· παρὰ
δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς
10 οἱ γυμνοσφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ Μάγοι καὶ
νεκνυμένταις καὶ ἐπὶ οἱ λεγόμενοι λεκανομάνταις καὶ
ὕδρομάνταις, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι, πα-
ρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνικοὶ † ὠροσκόποι.
τοιοῦτος δὲ τις ἦν καὶ ὁ Μωσῆς καὶ οἱ διαδεξάμενοι
15 αὐτὸν, τὰς μὲν ἀρχὰς λαβόντες οὐ φαύλας, ἐκτραπό-
μενοι δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον.

40. Ἦδη δ' οὖν φανερώς τυραννομένης τῆς Ἰου-
δαίας, πρῶτος ἀνὴρ ἱερέως ἀνέδειξεν ἑαυτὸν βασιλέα
Ἀλεξάνδρος· τοῦτου δ' ἦσαν υἱοὶ Ὑρκανὸς τε καὶ Ἀρι-
στοδούλος· διαφερομένων δὲ περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπῆλθε
Πομπήιος καὶ κατέλυεν αὐτοὺς καὶ τὰ ἐρύματα αὐτῶν
κατέσπασε καὶ αὐτὰ ἐν πρώτοις τὰ ἱεροσόλυμα βία
καταλαβὼν· ἦν γὰρ πετρώδες καὶ εὐερχὲς ἔρυμα, ἐντὸς
μὲν εὐυδρον, ἐκτὸς δὲ πανταλὺς διψήρὸν, τάφρον λατο-
μητὴν ἔχον βάθος μὲν ἐξήκοντα ποδῶν, πλάτος δὲ πεν-
τήκοντα καὶ διακοσίων· ἐκ δὲ τοῦ λίθου τοῦ λατομη-
θέντος ἐπεπύργωτο τὸ τεῖχος τοῦ ἱεροῦ. καταλάβετο
δ', ὥς φασι, τηρήσας τὴν τῆς νηστείας ἡμέραν, ἥνικα
ἀπείχοντο οἱ Ἰουδαῖοι παντὸς ἔργου, πληρώσας τὴν
20 τάφρον καὶ ἐπιβαλὼν τὰς διαθάρσας· κατασπάσαι δ' οὖν
ἐβίβουσε τὰ τεῖχη πάντα καὶ ἀνείλεν εἰς δύναμιν τὰ
ἡσυχῆα καὶ τὰ γαστροφάγια τῶν τυράννων. ἦν δὲ δύο
μὲν τὰ ταῖς εἰσβολαῖς ἐπικείμενα τοῦ ἱερικοῦντος Ὠρή-
τι καὶ Ταῦρος, ἀλλὰ δὲ Ἀλεξάνδριόν τε καὶ Ὑρκάνιον
καὶ Μαχαίρους καὶ Λυσίας καὶ τὰ περὶ τὴν Φιλαδελφίαν
καὶ ἡ περὶ Γαλιλαίαν Σχυθόπολιν.

41. Ἱερικὸς δ' ἐστὶ πεδῖον κύκλῳ περιεχόμενον
ὁρεῖν τι καὶ που καὶ θατροειδῶς πρὸς αὐτὸ κεκλι-
μένη· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ φοινικῶν, μεμιγμένην ἔχων καὶ
40 ἄλλην ὕλην· ἡμερον καὶ εὐκαρπον, πλεονάζων δὲ τῷ
φοίνικι, ἐπὶ μῆκος σταδίων ἑκατὸν, διάρρutos ἀπας καὶ
μεστὸς κατοικιῶν· ἐστὶ δ' αὐτοῦ καὶ βασιλικοὶ καὶ ὁ τοῦ
βασιλέως παράδεισος· ἐστὶ δὲ τὸ φυτὸν θαμνώδες, κυ-
τίσῃ ἑοικὸς καὶ θερμίνθῳ, ἀρωματίζον· οὗ τὸν φλοιὸν
45 ἐπισχίσαντες ὑπολαμβάνουσιν ἀγγεῖλος τὸν ὄντον, γλι-
σχω γάλακτι παραπλήσιον· ἀναληφθεὶς δ' εἰς κογχά-
ρις λαμβάνει πῆξιν· λύει δὲ κεφαλαλγίας θαυμαστῶς
καὶ ὑπογύσεις ἀρχομένας καὶ ἀμβλυωπίας· τίμιος οὖν
ἐστὶ, καὶ δίδωσι ἐνταῦθα μόνον γεννᾶται· καὶ ὁ φοινικῶν
50 ὁ τοιοῦτος, ἔχων τὸν καρποτὸν φοίνικα ἐνταῦθα μό-
νον, πλην τοῦ Βαβυλωνίου καὶ τοῦ ἐπέκεινα πρὸς τὴν
ἰω· μεγάλη οὖν ἀπ' αὐτῶν ἡ πρόσδοδος· καὶ τῷ ὕλει-
βαλάμῳ δὲ ὥς ἀρώματι χρῶνται.

42. Ἡ δὲ Σιρβωνίς λίμνη πολλὴ μὲν ἐστὶ· καὶ γὰρ

cepta ac monitus exponerent et vivi et mortui, quemadmo-
dum Tiresias (Od. 494) :

cui etiam mortuo mentem præbuit Proserpina,
solum ut sapiat, dum reliqui ut umbræ volitant.

Talis fuit etiam Amphiarus et Trophonius et Orpheus et
Musæus et apud Getas deus, olim Zamolxis Pythagoreus
quidam, ætate nostra Byrebistæ vaticinans Decæneus, et
apud Bosporanos Achaïcarus, apud Indos Gymnosophistæ,
apud Persas Magi, et qui Necyomantici et Locanomantici
et Hydromantici appellantur, apud Assyrios Chaldæi, apud
Romanos Etrusci haruspices (ὠλενοσκόποι?). Talis erat
etiam Moses et successores ejus, qui ab initio non malis
postea degeneraverunt.

40. Quum vero palam jam Judæa tyrannide premere-
tur, primus pro sacerdote se regem fecit Alexander, cujus
filios Hyrcanum et Aristobulum de imperio disceptantes
Pompeius superveniens dejecit, atque eorum munitiones
evertit, et ipsa in primis Hierosolyma vi capta sunt. Erat
enim saxosum et bene cinctum munimentum, intus aquis
abundans, exterius omnino sicca, fossam habens saxis
incisam sexaginta pedum profunditate, latitudine ducent-
torum quinquaginta. E lapide autem exciso educta erant
templi mœnia. Pompeius cepit, observato jejunii die, quo
ab omni opere Judæi abstinent, impleta fossa et admotis
scalis; jussit mœnia omnia convelli, ac, quantum potuit,
latronum receptacula diruit, et loca ubi gaza tyrannorum
recondita erat : quorum duo erant Threx atque Taurus in
Hiericulis ingressu sita, alia autem Alexandrium et
Hyrcanium et Machæris et Lysias et quæ circa Philadel-
phiam erant, item Scythopolis Galilææ proxima.

41. Hiericus est planities montano tractu circumdata,
qui ferè in theatri speciem ad ipsam declinat. Ibi est pal-
metum, mixtam habens silvam mitiorem et bene frugi-
feram, palmis vero abundans, longitudine stadiorum
centum, totus irriguus et habitationibus plenus. Ibi et
regia est, et balsami hortus, quæ planta aromatica est fru-
ticiosa, cytisæ et terebinthi persimilis; hujus corticem
scindentes, succum in vasis suscipiunt, tenaci lacti persimi-
lem; susceptus autem in conchis coagulatur; capitis dolo-
res et suffusiones oculorum incipientes et hebetudinem visus
mirifice sanat; quare in pretio est, eo quoque quod hic
solum nascitur. Palmetum quoque quod palmam caryo-
tam fert, alibi nullum est, excepto Babylonio et eo qui
ulterius est orientem versus. Magnus igitur ex his plantis
proventus est. Præterea ligno quoque balsami pro aromate
uluntur.

42. Sirbonis lacus magnus quidem est; nam ambitum

χιλίων σταδίων εἰρήκασι τινες τὸν κύκλον· τῇ μέντοι παραλίᾳ παρεκτείνεται μικρῇ τι πλείον τῶν διακοσίων σταδίων μήκος ἐπιλαμβάνουσα, ἀγγιβασθῆς, βαρύντατον ἔχουσα ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ προδάντα εὐθὺς ἐξαίρεσθαι· μεστὴ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου· αὕτη (τοῦτο) δὲ ἀναφυσᾷται κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάθους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια λόφου φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἀσβολος πολλή, καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἀδηλος, ὑφ' ἧς κατιοῦται καὶ χαλκός καὶ ἄργυρος καὶ πᾶν τὸ στιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιοικῶντες ἄρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ, ποιησάμενοι σχεδιασκάλαμινας. ἔστι δ' ἡ ἀσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραινομένη μὲν ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἀναφυσουμένη καὶ διαχεομένη, πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πάγον ἰσχυρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ὅν ἐστι τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἴτ' ἐπιτολάζουσα διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος, καθ' ἣν ἔφαμεν μηδὲ κολύμβου δεῖσθαι, μηδὲ βαπτίζεσθαι τὸν ἐμβάντα, ἀλλ' ἐξαίρεσθαι· προσπλεύσαντες δὲ ταῖς σχεδιαῖς κόπτουσι καὶ φέρονται τῆς ἀσφάλτου ὅσον ἕκαστος δύναται.

43. Τὸ μὲν οὖν συμβαίνειν τοιοῦτον· γόητας δὲ ὄντας σκῆπτεσθαί φησιν ἐπωδὰς ὁ Ποσειδώνιος τοὺς ἀνθρώπους καὶ οὖσα καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρά, ἃ περικαταχέαντας καὶ ἐκπιάσαντας πῆττειν τὴν ἀσφαλτον, εἴτα τέμνειν· εἰ μὴ τίς ἐστιν ἐπιτηδεύτης τῶν οὐρῶν τοιαύτη, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς κύστεσι τῶν λιθιῶντων, καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν οὐρῶν ἡ χρυσόκολλα συνίσταται· ἐν μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὐλογον, ὅτι καὶ ἡ πηγὴ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀσφάλτου κατὰ μέσον ἐστὶ καὶ τὸ πλῆθος· ἀτακτος δὲ ἡ ἀναφύσησις, ὅτι καὶ ἡ τοῦ πυρὸς κίνησις οὐκ ἔχει τάξιν ἡμῖν φανεράν, ὥσπερ καὶ ἄλλων πνευμάτων πολλῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἡπειρώτιδι.

44. Τοῦ δ' ἔμπυρον τὴν χώραν εἶναι καὶ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι πολλά· καὶ γὰρ πέτρας τινὰς ἐπιχεικταμένας δεικνύουσι τραχείας περὶ Μοασάδα καὶ σήραγγας πολλαχού καὶ γῆν τεφρώδη, σταγόνας τε πίσης ἐκ λισσάδων λειδομένας καὶ δυσώδεις πόρρωθεν ποταμούς ζέοντας, κατοικίας τε ἀνατετραμμένας σποράδην· ὥστε πιστεύειν τοῖς θρυλουμένοις ὑπὸ τῶν ἔγχωριων, ὡς ἄρα ὥκοῦντο ποτε τρισκαίδεκα πόλεις ἐνταῦθα, ὧν τῆς μητροπόλεως Σοδόμων σῶζοιτο κύκλος ἐξήκοντά που σταδίων· ὑπὸ δὲ σεισμῶν καὶ ἀναφυσημάτων πυρὸς καὶ θερμῶν ὕδατων ἀσφαλτωδῶν τε καὶ θειωδῶν ἡ λίμνη προπέσει καὶ πέτραι πυρίληπτοι γένοιτο, αἱ δὲ πόλεις αἱ μὲν καταποθεῖν, ἃς δ' ἐκλίπειν οἱ δύναμενοι φυγεῖν. Ἐρατοσθένης δὲ φησι τάναντία, λιμανεύουσης τῆς χώρας, ἐκρήγμασιν ἀνακαλυφθῆναι τὴν πλείστην, καθάπερ τὴν ἠ θάλατταν.

45. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν

nonnulli mille stadiorum tradiderunt; præter maritimam vero oram non multum ultra ducenta stadia longitudine extenditur; statim a litore profundus est et aquam habet gravissimam, adeo ut urinatores in eo locum non habeant; nam vel qui umbilico tenus in eum procedit, statim extollitur; plenus est bitumine, quod e medio fundo temporibus non certis cum bullis quasi ferventis aquæ efflatur, ac tum superficies paludis carvata collis speciem præbet; simul vero etiam fuligo multa emittitur, fumosa illa quidem, sed visum fallens, a qua æri et argento et nitidis omnibus et ipsi etiam auro rubigo inducitur. Ex eo autem quod vasa æruginem contrahunt, accolæ intelligunt bituminis eruptionem appetere, ac sese arundineis ratibus ad id inquirendum accingunt. Bitumen est terræ gleba, quæ calore liquefacta efflatur atque diffunditur, rursumque in solidum corpus in aqua frigida coit, qualis est lacuum aqua: unde et sectione et incisione opus habet. Deinde in summo fluitat, propter aquæ naturam, quam diximus ingredientem nec urinare nec immergi posse, sed attolli. Ratibus autem adnavigantes, bitumen contundunt et quantum ejus quisque potest, auferunt.

43. Res ipsa igitur ita se habet. Posidonius vero narrat præstigiis deditos homines incantationibus uti, et lotia et alios hujusmodi foetidos humores inspergere atque exprimere, quibus bitumen coaguletur; postea incidere; nisi forte aliqua lotii vis est, qualis in vesica calculo laborantium, ex quo sicut ex puerorum lotio chrysocolla conflatur. In medio autem lacus ista evenire consentaneum rationi est, quoniam ignis ac bituminis fons et copia in medio est; non stato autem efflatur tempore, quia ignis quoque motus, sicuti aliorum multorum flatuum ordinem non habet nobis manifestum. Ceterum similia etiam apud Apolloniam Epiroticam eveniunt.

44. Esse autem ignem in solo ejus regionis, multis etiam aliis signis docent; nam et petras asperas exustas circa Moasada ostendunt, et multis in locis fissuras et terram cinerulentam et picis guttas e petris destillant, et quæ fectorem in longinquum emittunt flumina ferventia, et habitationes passim eversas: ut iis fides haberi posse videatur, quæ ab indigenis prædicantur, in hoc loco tredecim urbes olim habitatas fuisse, quarum caput Sodoma adhuc sexaginta stadiorum habeat superstitem ambitum; terra autem tremoribus et ignis aquarumque calidarum et bituminosarum ac sulphurearum eruptione exstitisse lacum, et saxa ignem concepiisse, et urbium alias absorptas, alias ab iis, quicunque fugere potuissent, derelictas esse. Eratosthenes contra senlit, regionem olim stagnasse, eruptionibus autem factum esse, ut maxima ejus pars retegeretur, sicuti in Thessalia (τὴν Θεσσαλίαν).

45. In agro etiam Gadareno est aqua quædam pessima

λιμανῖον, ὃ τὰ γευσάμενα κτήνη τρίχας καὶ ὀπλὰς καὶ
 χέρατα ἀποβάλλει. ἐν δὲ ταῖς καλούμαισι Ταριχεαῖς
 ἡ λίμνη μὲν ταριχείας ἰχθύων ἀσταῖας παρέχει, φύει
 δὲ ἄνδρα καρποφόρα, μηλείαις ἐμφορῇ· χρώνται δ' Αἰ-
 6 γύπτιοι τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν.

46. Πομπήιος μὲν οὖν περικόφας τινὰ τῶν ἐξειδιασθέν-
 των ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων κατὰ βίαν ἀπέδειξεν † Ἡρώδη
 τὴν ἱερωσύνην· τῶν δ' ἀπὸ γένους τις ὑστερον Ἡρώδης,
 ἀνὴρ ἐπιχώριος, παραδὸς εἰς τὴν ἱερωσύνην, τοσούτον
 10 διήνεγκε τῶν πρὸ αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τῇ πρὸς Ῥω-
 μαίων ὁμιλίᾳ καὶ πολιτείᾳ, ὥστε καὶ βασιλεὺς ἐχρη-
 μάτισε, ὁόντος τὸ μὲν πρῶτον Ἀντωνίου τὴν ἐξουσίαν,
 ὑστερον δὲ καὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ· τῶν δ' υἱῶν
 πῶς μὲν αὐτὸς ἀνέλειν, ὡς ἐπιβουλεύσαντας αὐτῷ, τοὺς
 15 δὲ τελευτῶν διαδόχους ἀπέλιπε, μερίδας αὐτοῖς ἀπο-
 δούς. Καῖσαρ δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς ἐτίμησε τοῦ Ἡρώδου
 καὶ τὴν ἀδελφὴν Σαλῶμην καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα
 Βερενίκην· οὐ μόντοι εὐτύχησαν οἱ παῖδες, ἀλλ' ἐν
 αἰτίας ἐγένοντο, καὶ ὁ μὲν ἐν φυγῇ διετέλει, παρὰ τοῖς
 Ἀλλόδοριξι Γαλάταις λαβὼν οἰκησιν, οἱ δὲ θεραπείᾳ
 πολλῇ μολις εὗροντο καθόδον, τετραρχίας ἀποδειχθεῖ-
 σης ἑκατέρω.

ΚΕΦ. Γ'.

Ἐπέρκειται δὲ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Κοίλης Συρίας
 μέγρι Βαβυλωνίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας
 5 πρὸς νότον Ἀραβία πᾶσα χωρὶς τῶν ἐν τῇ Μεσοποτα-
 μίᾳ Σκηνιτῶν. περὶ μὲν οὖν τῆς Μεσοποταμίας καὶ
 τῶν νεμομένων αὐτὴν ἔθνων εἴρηται· τὰ δὲ πέραν τοῦ
 Εὐφράτου τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ νέμονται
 Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος (εἴρηται δὲ
 10 [καὶ] περὶ τούτων), τὰ δ' ἐξῆς τῆς Μεσοποταμίας μέ-
 γρι Κοίλης Συρίας, τὸ μὲν πλησιάζον τῷ ποταμῷ †
 καὶ τὴν Μεσοποταμίαν Σκηνίταις κατέχουσιν Ἀραβες,
 δυναστείας ἀποτετιμημένοι μικρὰς ἐν λυπροῖς χωρίοις
 διὰ τὰς ἀνυδρίας, γεωργοῦντας μὲν ἢ οὐδὲν ἢ μικρά,
 20 νομας δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν θρεμμάτων, καὶ μάλιστα
 καμηλίων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἔρημός ἐστι πολλή· τὰ δὲ
 τούτων ἔτι νοτιώτερα ἔχουσιν οἱ τὴν εὐδαίμονα καλου-
 μένην Ἀραβίαν οἰκοῦντες. ταύτης δὲ τὸ μὲν προσάρ-
 κτιον πλευρὸν ἡ λεγθεῖσα ἐστὶν ἔρημος, τὸ δ' ἑὼν
 10 ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δὲ ἐσπέριον ὁ Ἀράβιος, τὸ δὲ
 ὅτιον ἡ μεγάλη θάλασσα, τὸ ἔξω τῶν κόλπων ἀμφοῖν, ἣν
 ἔκασαν Ἐρυθρὰν καλοῦσιν.

2. Ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ ἡ κατὰ
 Πέρσας θάλασσα. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης
 15 οὕτως, ὅτι τὸ μὲν στόμα φησὶν εἶναι στενὸν οὕτως,
 ὥστ' ἔξ Ἀρμόζων, τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς
 Ἀραβίας ἀφορᾶται τὸ ἐν Μάκαις ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος
 ἡ ἐν δεξιᾷ παραλίᾳ περιφερὴς οὖσα κατ' ἀρχὰς μὲν
 ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἑὼ μικρόν, ἔττα πρὸς ἄρκτον
 20 νύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἐσπέραν μέγρι Τερ-
 δόνης καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου· περιέχει δὲ τὴν
 21 Καρμανίων παραλίαν καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσίων

in lacu, qua degustata, pecora pilos, ungues et cornua
 amittunt. Apud Taricheas quas vocant, est lacus, qui
 optima salsamenta præbet; gignit etiam arbores fructiferas
 malis similes. Egyptii bitumine ad mortuorum conditu-
 ras utuntur.

46. Pompeius regionibus quibusdam, quas Judæi sibi
 violenter asciverant, resectis, Hyrcanum (Ἡρκανῶ) præfe-
 cit sacerdotio. Postmodum ex ea gente ortus Herodes in
 dignitatem istam irrepsit, tantum prædecessoribus, fami-
 liaritate maxime Romanorum suæque erga eos agendi ra-
 tione, præstitit ut rex quoque fuerit appellatus, Antonio
 primum, postea Cæsare Augusto potestatem ei concedente.
 De filiis alios ipse, ut eorum impetitus insidiis, interemit,
 alios moriens, assignata cuique portione, successores reli-
 quit. Cæsar vero et Herodis filios, et sororem Salomen
 et Berenicen, ejus filiam, honore prosecutus est; attamen
 filiis res non feliciter cesserunt, qui rei facti, alter in exi-
 lio apud Gallos Allobroges vitam exegit, reliqui ægre mul-
 tis obsequiis redditum impetrarunt, et suam uterque tetrar-
 chiam.

CAP. III.

Supra Judæam et Cœlesyriam usque ad Babyloniam et
 fluvialē Euphratis regionem austrum versus tota est Ara-
 bia, exceptis Scenitis, qui sunt in Mesopotamia. De Me-
 sopotamia quidem et gentibus, quæ eam incolunt, jam
 dictum est; quæ vero trans Euphratem est regio, pro-
 pe ostia fluvii a Babylonis incolitur et Chaldæorum gente
 (de quibus item jam diximus); quæ vero Mesopotamiæ
 succedunt usque in Cœlesyriam, ubi flumini et Mesopotamiæ
 (τῇ Μ.) propinqua sunt, Arabes Scenitæ obtinent, in par-
 vas divisi ditiones in locis propter aquarum inopiam steri-
 libus; agros aut nullos aut exiguos colentes, sed greges
 alentes omne genus pecoris, præsertim camelorum; ultra
 hos vero solitudo est multa; quæ vero his etiam magis
 versus austrum sunt, ab iis tenentur, qui felicem Arabiam
 incolunt. Cujus septentrionale latus faciunt jam dicta
 desertia, orientale Persicus sinus, occidentale Arabicus, au-
 strinum mare magnum, quod extra utrumque sinum est,
 quodque totum mare Rubrum vocatur.

2. Persicus itaque sinus etiam Persicum mare appella-
 tur; de quo Eratosthenes ita narrat: ostium aut adeo an-
 gustum esse, ut ex Hærmolis, Carmanis promontorio,
 Arabiæ conspiciatur promontorium quod est apud Macas.
 A faucibus autem ora, quæ a dextris est, quum curva sit,
 principio quidem a Carmania paululum orientem versus,
 postea ad septentrionem vergit, hinc versus occidentem
 usque ad Teredonem et Euphratis ostia; complectitur au-
 tem et Carmaniorum oram et Persarum et Susianorum et

καὶ Βαβυλωνίων ἀπὸ μέρους, ὅσον μυρίων ὄσα σταδίων· περὶ ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν· τὸ δ' ἐντεῦθεν ἔτις ἐπὶ τὸ στόμα πάλιν ἄλλοι τοσοῦτοι, καθάπερ καὶ Ἀνδροσθένης λέγειν φησὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχῳ συμπλεύσαντα ἡ καθ' αὐτόν· ὥστε ὅλην ἐκ τούτων εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ τὸν Εὐξείνου θαλάττης αὐτῇ ἢ θάλαττα· λέγειν δέ φησιν ἐκείνον περιπεπλευκότα σὺν τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Τερηδόνης ἔτις ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἥπειρον δὲ παράπλους
10 ἔχει προκειμένην νῆσον Ἰκαρον, καὶ ἱερὸν Ἀπολλωνος ἄγιον ἐν αὐτῇ καὶ μαντεῖον Ταυροπόλου.

3. Παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς δισχίλους καὶ τετρακοσίους σταδίους ἐν βαθεῖ κόλπῳ καίται πόλις Γέρρα, Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλῶνος οἰκούντων
15 γῆν ἄλμυρίδα καὶ ἔχόντων ἀλίνας τὰς οἰκίας, ἃς, ἐπειδὴ λαπίδες τῶν ἄλῶν ἀφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκαισιν τὴν ἐκ τῶν ἁλίων συνεχεῖς ἀποκίπτουσι, καταρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σταδίους ἢ πόλις· πεζέμποροι δ' εἰσὶν οἱ Γερραῖοι τὸ πλεόν τῶν Ἀραβίων φορτίων καὶ ἀρωμάτων. Ἀριστόβουλος δὲ τοῦναντίον φησὶ τοὺς Γερραίους τὰ πολλὰ σχεδίας εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεύεσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἴτα πεζῇ κομίζεσθαι πάντη.

25 4. Πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλεόν ἄλλαι νῆσοι, Τύρος καὶ Ἀραδός, εἰσὶν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὁμοίαι· καὶ φασὶ γὰρ οἱ ἐν αὐταῖς οἰκούντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν. διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὗται Τερηδόνης μὲν δεχήμερον
30 πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ στόμα ἄκρας τῆς ἐν Μάκαις ἡμερήσιον.

5. Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι καὶ Νεάρχος καὶ Ὀρθάγορας νῆσον Ὠγυριν κείσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχίλοις σταδίοις, ἐν ᾗ τάφος Ἐρυθρά διέκνυται, χῶμα μέγα ἀγροῖς φοιεῖ· κατάφυτον τοῦτον δὲ βασιλεῦσαι τῶν τόπων καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν ἐπώνυμον καταλίπειν· δηλώσει δὲ ταῦτα φησιν αὐτοῖς Μιθροπάστῃν τὸν Ἀρήνιου τοῦ Φρυγίας σατράπου, φυγόντα μὲν Δαρεῖον, διατρίψαντα δ' ἐν τῇ νήσῳ, συμμίζαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ ζητοῦντα καθόδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν.

6. Καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν κατὰ βοθοῦ φύεται δένδρα ὁμοία δάφνῃ καὶ εἰλαῖ, ταῖς μὲν ἀμπώτισιν δια ὑπερφανῇ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε δια καλυπτόμενα, καὶ ταῦτα τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὕσης, ὥστε ἐπιτείνεσθαι τὸ παράδοξον. περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης, ἣν ἑώαν πλευρὰν ἔφαμεν εἶναι τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, τοιαῦτα εἰρηκεν Ἐρατοσθένης.

70 7. Φησὶ δ' ὁ Νεάρχος τὸν Μιθροπάστῃν ἐντυχεῖν αὐτοῖς μετὰ Μαζίνου· τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ· καλεῖσθαι δὲ τὴν νήσον Δωράκτα· εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθροπάστῃν καταφυγόντα ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν ἐξ Ὠγύριος γενομένην

Babyloniz ex parte, adeo ut sit decies fere mille stadiorum, de quibus nos quoque diximus (15, 2, 14). Hinc protinus usque ad os alia totidem stadia sunt, sicut etiam Androsthenem Thasium tradere dicit, qui et cum Nearcho navigavit, et Arabicam oram præternavigavit [καὶ τὴν Ἀράβων παραλίαν παραπλεύσαντα] pro se seorsum, ut perspicuum ex his sit mare hoc magnitudine non multum superari a mari Euxino. Porro tradere ait Thasium illum, cum classe sinus oram circumvectum, a Teredone naviganti, ac deinceps continentem a dextris habenti, insulam Icarum (Icarium *codd.*) oræ projectam apparere, et Apollinis templum in ea sanctum atque oraculum *Dianæ* Tauropolas.

3. Ubi oram Arabiz legeris ad bis mille et quadringenta stadia, in profundo sinu urbs jacet nomine Gerrha, quam Chaldaei tenent, e Babylonia extorres, loca salsa et domos ex sale factas habitantes; has, quum salis aquam propter solis ardorem abscedentes continue cadant, crebro aquis adspargunt, atque eo pacto continuatam parietum tutantur. Hæc urbs stadiis ducentis a mari distat. Gerrhaei negotiatione ut plurimum terrestri tractant Arabum merces et aromata. Aristobulus contra ait Gerrhaeos merces plurimas in Babyloniā ratibus importare, hinc vero per Euphratem usque ad Thapsacum vehere, postea quo libeat pedestri itinere eas ferri.

4. Naviganti ulterius sunt aliæ insulæ, Tyrus et Aradus, quæ templa Phoeniciis similia habent; quodsi incolas earum audias, insulæ et urbes, quæ Phœnices eodem nomine habent, ipsorum forent coloniæ. Distant hæ insulæ a Teredone decem dierum navigatione, a promontorio vero, quod est in ore apud Macas, unius.

5. Nearchus et Orthogoras perhibent, Ogyrin (Tyrinen *codd.*) insulam in alto mari versus austrum jacere, duobus millibus stadiorum a Carmania distantem, in qua Erythræ sepulcrum ostenditur, magnus tumulus silvestribus palmis consitus; hunc vero in his locis regnasse, et de se mari nomen reliquisse; atque hæc sibi a Mithropasta, Arsitis (Ἀρσίτου) filio, satrapæ Phrygiæ, patefacta, qui Dariū fugiens, in ea insula degisset, et cum ipsis congressus in Persicum sinum delatis, reditum in patriam opera ipsorum ambivisset.

6. In tota Rubri maris ora arbores in profundo nascuntur, lauro et oleæ adsimiles, quæ, quum resorbetur mare, totæ deteguntur, eo affluente nonnunquam totæ obruuntur, quod eo sit mirandum magis, quia tota superjacens regio arboribus caret. De Persico itaque mari, quod nos orientale latus felicitis Arabiæ diximus, talia Eratosthenes tradidit.

7. Nearchus ait Mithropastem ipsis cum Mazena occurrisset; Mazenam vero insulæ cuidam in Persico sinu præfuisse; vocari insulam Doracta (*Aoracta* s. *Oaracta*); ac Mithropastem ex Ogyri discedentem in hanc insulam confugisse ibique hospitio acceptum fuisse atque sic Maze-

ἀφοδόν, καὶ δὴ καὶ συναλθεῖν τῷ Μαζίνῃ συσταθῆσόν-
μενον τοῖς ἐν τῷ στόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζίνην καὶ
καθηγμένα τοῦ πλοῦ γενέσθαι. λέγει δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ
τοῦ Περσικοῦ παραπλοῦ νῆσον, ἐν ἣ μαργαρίτης πολλὸς
καὶ πολυτίμητός ἐστιν, ἐν ἁλλαις δὲ ψῆφοι τῶν διαγυῶν
καὶ λαμπρῶν ἐν δὲ ταῖς πρὸ τοῦ Εὐφράτου νήσοις δέν-
δρα φύεσθαι λιθόανου πνέοντα, ὧν τὰς ῥίζας κλωμέναν
ὑπὸν ρεῖν παγούρων δὲ καὶ ἐχίνων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν
ἐν πάσῃ τῇ ἔξω θαλάττῃ· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι μείζους
10 καυσίων, τοὺς δὲ καὶ δικτούλους· ἐποκειλαν δὲ κῆτος
ἰδεῖν πενήκοντα πηχῶν.

ΚΕΦ. Δ'.

Ἀρχὴ δὲ τῆς Ἀραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶν
ἡ Μαικηνή· πρόκειται δὲ ταύτης τῇ μὲν ἡ ἔρημος τῶν
Ἀράβων, τῇ δὲ τὰ ἔλθῃ τὰ κατὰ Χαλδαίους, ἃ ποιεῖ
15 παρεκχέομενος ὁ Εὐφράτης, τῇ δὲ ἡ κατὰ Πέρσας θά-
λαττα, δυσάερος [δὲ] οὕσα καὶ ὀμίχλωδης καὶ ἐπομ-
βρος ἄμα καὶ καυματῆρά, καλλίκαρπος (δέ) ἐστὶν
ὁμίος· ἡ δ' ἄμπελος ἐν ἔλασι φύεται, καλαμίναις ῥιψὶν
ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτ' ἂν τὸ φυτόν, ὥστε
20 φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἴτα κοντοῖς ἀκωθεῖσθαι
πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν ἔδραν.

2. Ἐπ'ἀνέμι δὲ ἐπὶ τὰς Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις,
ὡς ἐξῆς περὶ τῆς Ἀραβίας ἐκτίθεται. φησὶ δὲ περὶ
τῆς προσαρκτίου καὶ ἐρήμης, ἥτις ἐστὶ μεταξὺ τῆς τε
25 εὐδαίμονος Ἀραβίας καὶ τῆς Κολοσύρων καὶ τῶν Ἰου-
δαίων, μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, διότι
ὑπὸ Ἡρώων πόλεως, ἥτις ἐστὶ πρὸς τῷ Νεῖλῳ μυχὸς
τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Ναβαταίων Πέτραν
εἰς Βαβυλῶνα πεντακισχίλιοι ἐξακόσιοι, πᾶσα μὲν πρὸς
30 ἀνατολὰς θερινάς, διὰ δὲ τῶν παρακειμένων Ἀραβίων
ἐπὶ τὴν Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων καὶ Ἀγραιῶν·
ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ Εὐδαίμων ἐστίν, ἐπὶ μυρίους καὶ
δισχίλιους ἐκκειμένη σταδίου πρὸς νότον μέχρι τοῦ
Ἀτλαντικοῦ πελάγους. ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι
35 μετὰ τοὺς Σύρους καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἄνθρωποι γεωρ-
γοί· μετὰ δὲ τούτους διάμους ἐστὶ γῆ καὶ λυπρά, φοί-
νικας ἔχουσα ὀλίγους καὶ ἄκανθαν καὶ μυρικήν καὶ
ὀρυκτὰ ὕδατα, καθάπερ καὶ ἡ Γεδρωσία· σκηνίται
δ' ἔχουσιν αὐτὴν Ἀραβες καὶ καμηλοδοσχοί. τὰ
40 δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίρουντα τῇ Αἰθιοπία βρέ-
χεται τε θερिनὸς ὁμοιοὺς καὶ διαπορεύεται παραπλησίως
τῇ Ἰνδικῇ, ποταμούς δ' ἔχει καταναλισκομένους εἰς
πεδιάς καὶ λίμνας, εὐκαρπία δ' ἐστὶν ἡ τε ἄλλη καὶ
μλιτουργεῖα δαψιλῇ, βοσκημάτων τε ἀφθονία πλὴν
45 ἰσκιῶν καὶ ἡμιόνων καὶ ὠν, ὄρεά τε παντοῖα πλὴν
χρῶν καὶ ἀλεκτορίδων. κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιστα τέ-
τρας ἔθνη τὴν ἐσχάτην λεγθεῖσαν χώραν· Μιναῖοι μὲν
ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρῃ, πόλις δ' αὐτῶν ἡ με-
γίστη Κάρνα ἢ Κάρνανα· ἐχόμενοι δὲ τούτων Σα-
50 ωβαῖοι, μητρόπολις δ' αὐτῶν Μαρῖαβα· τρίτοι δὲ Κατ-
ταβανεῖς, καθήκοντες πρὸς τὰ στενὰ καὶ τὴν διάβασιν

nam convenisse, ut ab eo commendaretur Macedonicæ
classi; ipsum vero Mazenam etiam ducem navigationis
fuisse. Dicit etiam in Persicæ oræ initio insulam esse, in
qua multi et pretiosi uniones gignantur, dum in aliis repe-
riantur clari et pellucidi lapilli; in insulis autem quæ sint
ante Euphratem, arbores tus redolentes nasci, quarum ra-
dices fractæ succum effundant, item miras pagurorum
atque echinorum magnitudines, quod omni exteriori mari
commune est; hos enim pileis esse majores, illos duorum
acetabulorum; vidisse etiam cetum in oram impactum
quinquaginta cubitorum.

CAP. IV.

Arabiae initium a Babylonia est regio *Mæsenæ*. Ante
hanc jacent ab una parte Arabum deserta, ab altera
Chaldaeorum paludes, quas Euphrates effusus facit, a tertia
parte mare Persicum. Ea etiam gravem ac nebulosum aerem
habet, simulque pluviosa est et æstiosa, fructus tamen
optimos producit. Vitis in paludibus nascitur, terra in
arundineis cratibus imposita, quanta stirpem recipiat: ut
æpe etiam ab aqua deferatur, et rursus in pristinam sedem
contis propellatur.

2. Sed redeo ad ea, quæ deinceps Eratosthenes de Ara-
bia commemorat. Tradit enim de parte septentrionali ejus
et deserta, quæ inter felicem Arabiam et Cœlesyriam ac
Judæam est usque ad Arabici sinus recessum: ab Heroum
urbe, qua parte alter est ad Nilum recessus Arabici sinus,
per Petram Nabataeorum usque ad Babylonem, stadia esse
quinquies mille et sexcenta, tota hac linea versus ortum
æstivum tendente per adjacentes Arabum gentes, Nabataeos
scilicet et Chaulotaeos et Agræos; supra hos, inquit, felix
Arabia, ad duodecim millia stadiorum ad austrum porri-
gitur usque ad Atlanticum pelagus. Incolunt eam primi
post Syros et Judæos homines agricolæ. Post hos regio
est arenosa et sterilis, quæ palmas habet non multas, et
spinam et myricam et fossiles aquas, quemadmodum Ge-
drosia. Eam Arabes Scenitæ et camelorum pastores ha-
bitant. Ultima vero austrum versus et Æthiopæ opposita
æstivis imbribus rigantur, et bis seruntur, quemadmodum
India. Habent etiam flumina, quæ in campos et lacus
absumuntur; tum ceterorum fructuum, tum etiam melli-
ficilii abundantia est; pecorum quoque omnis generis copia,
exceptis equis, mulis et porcis, avium etiam variarum
præter anseres et gallinas. Ac ultimam hanc, quam modo
dixi, regionem quattuor maximæ nationes inhabitant:
Minæi in parte ad Rubrum mare sita; maxima eorum
civitas Carna vel Carnana; his contigui Sabæi, quorum
metropolis est Mariaba; tertii sunt Cattabanenses, qui ad
angustias et Arabici sinus transitum pertinent, et quorum.

τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τὸ δὲ βασιλεῖον αὐτῶν Τάμνα καλεῖται· πρὸς ἑω δὲ μάλιστα Χατραμωτίται, πόλιν δ' ἔχουσι Σάβαταν.

3. Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι καὶ εἰσιν εὐδαίμονες, κα-
5 τασκευασμέναι καλῶς ἱεροῖς τε καὶ βασιλείαις· αἱ τε οἰκίαι ταῖς Αἰγυπτίαις εἰσὶ κατὰ τὴν τῶν ξύλων ἔνδεσιν· χώραν δ' ἐπέχουσιν οἱ τέτταρες νομοὶ μεῖζω τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα· διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν οὐ παῖς παρὰ πατρός, ἀλλ' ὅς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τινι
10 τῶν ἐπιφανῶν παῖς μετὰ τὴν κατάστασιν τοῦ βασιλέως· ἅμα γὰρ τῷ κατασταθῆναι τινα εἰς τὴν ἀρχὴν ἀναγράφονται τὰς ἐγκύκλιος γυναῖκας τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐπιστάσι φύλακας· ἥτις [δ'] ἂν πρῶτη τέκῃ, τὸν ταύτης οὖδὲν νόμος ἐστὶν ἀναληφθέντα τρέφεσθαι βασι-
15 λικῶς, ὥς διαδέξομενον.

4. Φέρει δὲ λιθωντὸν μὲν ἡ Κατταβανία, σμύρναν δὲ ἡ Χατραμωτίτις· καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώ-
ματα μεταβάλλονται τοῖς ἐμποροῖς. ἔρχονται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐξ Αἰθιόπων μὲν εἰς Μιναιάν ἐν ἐβδομήκοντα
20 ἡμέραις· ἔστι δ' ἡ Αἰθιόπη πόλις ἐν θατέρῳ μυγῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῷ κατὰ Γάζαν τῷ Αἰλιανίτῃ καλου-
μένῳ, καθάπερ εἰρήκαμεν Γερραῖοι δ' εἰς τὴν Χατρα-
μωτίτιν ἐν τετταράκοντα ἡμέραις ἀφικνούνται. τοῦ
25 δ' Ἀραβίου κόλπου τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἀραβίαν πλευρὸν ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Αἰλιανίτου μυγοῦ, καθάπερ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἀνέγραψαν καὶ Ἀναξικράτης, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων σταδίων ἔστιν· εἰρήται δὲ ἐπὶ πλέον. τὸ δὲ κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, ὅπερ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ ἀποπλεύουσιν ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, μέχρι μὲν Πτολε-
30 μαίδος καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας, ἑννακισχιλίοι πρὸς μεσημβρίαν σταδίοι καὶ μικρόν ἐπὶ τὴν ἑω· ἐν-
τεῦθεν δὲ μέχρι τῶν στενῶν, ὥς τετρακισχιλίοι καὶ πεντακόσιοι πρὸς τὴν ἑω μάλλον. ποιεῖ δὲ ἄκρα τὰ στενὰ πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν, Δειρὴ καλουμένη, καὶ πο-
35 λύχτιον διώνυμον αὐτῇ· κατοικοῦσι δὲ Ἰχθυοφάγοι· καὶ φασιν ἐνταῦθα στήλην εἶναι Σεσώστριος τοῦ Αἰ-
γυπτίου, μηνύουσιν ἱεροῖς γράμμασι τὴν διάβασιν αὐτοῦ. φαίνεται γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα καὶ τὴν Τρωγλο-
δυτικὴν πρῶτος καταστρεφάμενος οὗτος, εἴτα διαβάς
40 εἰς τὴν Ἀραβίαν, κἀντεῦθεν τὴν Ἀσίαν ἐπελθὼν τὴν σύμπεσσαν· διὸ δὴ πολλὰ τοῦ Σεσώστριος χάρακες προσ-
αγορεύονται, καὶ ἀπιδρύματά ἐστιν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερῶν. τὰ δὲ κατὰ Δειρὴν στενὰ συνάγεται εἰς στα-
δίους ἐξήκοντα· οὐ μὴν ταῦτά γε καλεῖται νυνὶ στενά,
45 ἀλλὰ προσπλεύσασιν ἀπωτέρω, καθὼς τὸ μὲν διάρμα ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἡπειρῶν διακοσίων πρὸς σταδίων, εἰς δὲ νῆσοι συνεχεῖς ἀλλήλας τὸ διάρμα ἐκπληροῦσαι στενοὺς τελέως διάπλους ἀπολείπουσι, οἳ ὦν σχεδόναις τὰ φορτία κομίζουσι δεῦρο κἀκεῖσε, καὶ λέγουσι ταῦτα
50 στενά. μετὰ δὲ τὰς νήσους ὁ ἐξῆς πλοῦς ἐστὶν ἐγκολ-
πίουσι παρὰ τὴν σμυρνοφόρον ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἑω μέχρι πρὸς τὴν τὸ κιννάμωμον φέρου-
σαν, ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων· πέρα δὲ ταύτης οὐδὲν ἀπὶ ἔχειν ὅσας μέχρι νῦν. πόλεις δ' ἐν μὲν τῇ

regio dicitur Tamna; denique ad orientem maxime sunt Chatramotitæ, urbem Sabatam (Ἰαβάτανον codd.) habentes.

3. Urbes singulæ uni suo principi parent, et felices sunt, templaque ac regias optime exstructa habent; domicilia vero lignorum compage Ægyptiis similia; regionem autem occupant quattuor nomi seu prefecturæ istæ majorem quæque quam Ægyptiorum Delta. Succedit apud eos in regno non filius patri, sed qui primus e nobili genere post constitutum regem nascitur. Nam simul atque rex creatus est, omnes nobilium virorum uxores pregnantibus conscribuntur, et custodes apponuntur, qui observent; quæ prima pepererit, ejus filius legis jussu assumitur, et ad regi-
gni successionem regaliter educatur.

4. Cattabania tus gignit, myrrham vero Chatramotitis; et tum hæc tum alia aromata mercatoribus permutatione dantur, qui ad eos ex Ælanis Minæam veniunt itinere die-
rum septuaginta (Ælana urbs est in altero recessu Arabici sinus, qui versus Gazam est nomine Ælanites, quemadmodum jam diximus); Gerrhæi (Γαζαῖοι codd.) vero in Cha-
tramotiticam diebus quadraginta perveniunt. Arabici sinus latus, quod præter Arabiam est, ab Ælanite recessu sumpto initio, (ut Alexander nec non Anaxicrates scripserunt) quattuordecim millia stadiorum comprehendit; nimium
vero dicitur. Quod autem Troglodyticam versus est, in dextera parte navigantibus, ab Heroum urbe usque ad Elephantum venationem et Ptolemaidem, stadiorum novem millia ad meridiem et paululum ad orientem. Hinc usque ad angustias circiter quattuor millia et quingenta, magis ad orientem. Angustiae Æthiopiam versus a promontorio sunt, quod Dira nominatur et oppidum eodem nomine habet; incolæ sunt Ichthyophagi. Narrant ibi Sesostris Ægyptii columnam esse, quæ sacris literis transitum ejus significet. Is enim primus videtur Æthiopiam Troglodyticamque subegisse, postea in Arabiam transgres-
sus, inde Asiam omnem peragrasse; quapropter multis in locis Sesostris valla appellantur, et Ægyptiorum deorum templa inveniuntur ab eo constructa. Angustiae Diræ proximæ ad sexaginta stadia contrahuntur; ceterum hodie non hæ dicuntur angustiae, sed ulterius naviganti, ubi tractus est inter continentes ducentorum fere stadiorum, sex autem insulae inter se continuæ transitum implentes valde angustas navigationes relinquunt, per quas merces ultro citroque ratibus transvectantur: has angustias vo-
cant. Post insulas deinceps in sinum se inferenti est navigatio præter Myrrhiferam regionem ad meridiem atque auroram, usque ad Cinnamomiferam, stadiorum fere quin-
quies mille; ulterius negant quemquam adhuc profectum. Urbes in ora quidem esse non multas, in mediterranea

παραλία μὴ πολλὰς εἶναι, κατὰ δὲ τὴν μεσόγειον πολλὰς οἰκουμένης καλῶς. τὰ μὲν δὴ τοῦ Ἐρατοσθένους περὶ τῆς Ἀραβίας τοιαῦτα· προσθετέον δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων.

5 1. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἀκρωτήριον τῇ Δειρῇ καλεῖσθαι Ἀκίλαν· τοὺς δὲ περὶ τὴν Δειρὴν κολοβούς εἶναι τὰς βαλάνους. ἀπὸ δὲ Ἡρώων πόλεως πλέουσι κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πόλιν εἶναι Φιλωτέραν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ δευτέρου
10 Πτολεμαίου προσαγορευθεῖσαν, Σατύρου κτίσμα τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν διερεύνησιν τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς· εἴτα ἄλλης πόλιν Ἀρσι-
νῶν· εἴτα θερμῶν ὁδῶν ἐκβολὰς πικρῶν καὶ ἀλμυ-
ρῶν, κατὰ πέτρας τινὲς ὑψηλῆς ἐκδιδόντων εἰς τὴν θά-
15 λατταν, καὶ πλησίον ὅρος ἐστὶν ἐν πεδίῳ μιλιῶδες·
εἴτα Μυὸς ὄρμον, ὃν καὶ Ἀφροδίτης ὄρμον καλεῖσθαι, λιμένα μέγαν, τὸν εἰσπλύνον ἔχοντα σκολιόν· προκεί-
σθαι δὲ νήσους τρεῖς, δύο μὲν ἑλαίαις κατασκήσεις, μίαν
δ' ἤττον κατάσκειον. μελεαγρίδων μεστήν· εἴθ' ἐξῆς
20 τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν Θηβαίδα
κείμενον, καθάπερ τὸν Μυὸς ὄρμον, ὧν καὶ ἀκάθαρ-
τον· καὶ γὰρ ὑφάλους χοιράσι καὶ βραχίαις ἐκτετραχύν-
ται καὶ πνοαῖς καταγιγνύσασιν τὸ πλέον. ἐνταῦθα δὲ
ἰδρῦσθαι Βερενίκην πόλιν ἐν βάθει τοῦ κόλπου.

25 6. Μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ Ὀφιδῆς καλουμένη νῆσος
ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἣν ἡλευθέρωσε τῶν ἑρπετῶν
ὁ βασιλεὺς, ἅμα καὶ διὰ τὰς φθορὰς τῶν προσορμιζο-
μένων ἀνθρώπων τὰς ἐκ τῶν θηρίων καὶ διὰ τὰ τοπάκια.
λίθος δὲ ἐστὶ διαφανὴς χρυσοειδὲς ἀποστρίβων φέγγος,
30 ὅσον μεθ' ἡμέραν μὲν οὐ ῥαδίον ἰδεῖν ἐστὶ (περιαυγύσσεται
γάρ), νύκτωρ δ' ὀρώσιν οἱ συλλέγοντες· περικαθάψαντες
δὲ ἀγγεῖον σημείου χάριν μεθ' ἡμέραν ἀνορύττουσι· καὶ
τὴν σύστημα ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένων εἰς τὴν φυλακὴν
τῆς λιθείας ταύτης καὶ τὴν συναγωγὴν, σιταρχοῦμενον
35 ὑπὸ τῶν τῆς Αἰγύπτου βασιλέων.

7. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην πολλὰ ἐστὶν Ἰχθυο-
φάγων γένη καὶ Νομάδων· εἴθ' ὁ τῆς Σωτείρας λιμὴν,
ὃν ἐκ κινδύνων μεγάλων τινὲς σωθέντες τῶν ἡγεμόνων
ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οὕτως ἐκάλεσαν. μετὰ δὲ ταῦτα
40 ἐξάλλαξις πολλὴ τῆς παραλίας καὶ τοῦ κόλπου· τὸν
γὰρ παράπλουον οὐκέτι συμβαίνει τραχὺν εἶναι, συνά-
πτειν τέ πως τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν
εἶναι σχεδὸν τι καὶ ἐπὶ δύο ὀργυῖας, ποᾶζειν τε τὴν
ἐπιφανείαν διαφανομένου τοῦ μνίου καὶ τοῦ φύκου,
45 ὅπερ πλεονάζει κατὰ τὸν πόρον· ὅπου γὰρ καὶ δένδρα
ζύεται καθ' ὕδατος παρὰ τοῖς ἐνταῦθα· ἔχει δὲ καὶ
κυῶνιν πλῆθος τῶν θαλαττιῶν ὁ πόρος· εἴθ' οἱ Γαῦροι,
δύο ὅρη τύπον τινὰ πόρωνθεν δεικνύντα τοῖς ζώοις
ὁμοιον· εἴτ' ἄλλο ὅρος ἱερὸν ἔχον τῆς Ἰσιδος, Σισώ-
50 στριος ἀφίδρυμα· εἴτα νῆσος ἑλαία κατάφυτος ἐπικλυζο-
μένη· μεθ' ἣν ἡ Πτολεμαῖς πρὸς τῇ θήρᾳ τῶν ἐλεφάν-
των, κτίσμα Εὐμῆδους τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν θήραν
ὑπὸ Φιλαδέλφου, λάθρα περιελαχόμενον χειρρονήσῳ τινὶ
τάφρῳ καὶ περίβολον, εἴτ' ἐκθεραπεύσαντος τοὺς κοι-

vero multas et optime habitatas. Talia ergo sunt, quæ de Arabia ab Eratosthene dicuntur. His sunt addenda, quæ ceteri tradiderunt.

5. Artemidorus scribit Arabicam promontorium Diræ oppositum Acilam vocari; circa Diram qui habitant, eos glandibus mutilatos esse. Ab Heroum urbe juxta Troglodyticam naviganti urbem Philoteram esse a sorore secundi Ptolemæi appellatam, Satyri opus, qui ad Troglodyticam et elephantum venationem perscrutandam missus fuerit; deinde aliam urbem Arsinoen; hinc calidarum aquarum in mare exitus, quæ amaræ ac salæ ab excelsa quadam petra prolabantur; non procul esse montem in campo situm, qui minii colorem referat; deinde Myoshormum seu Muris stationem, quam vocent etiam Veneris stationem, portum magnum ingressu flexuoso; projectas esse insulas tres, duas olearum frequentia opacas, unam minus opacam, quæ Meleagrides aves multas habet; deinceps sinum Immundum, et ipsum contra Thebaidem situm, quemadmodum Myoshormum; et recte sane immundum dici, quippe qui occultis cautibus et dorsis et procellosis ut plurimum flatibus exasperetur. Ibi Berenicen urbem in profundo sinus recessu positam esse.

6. Post sinum est Ophiodes insula, ab eventu appellata, quam rex a serpentibus liberavit, tum quod multi appellentes a serpentibus interficerentur, tum propter topazia. Is autem est lapis pellucidus, aureo quodam splendore refulgens, quod interdum quidem videre facile non est, quum solis luce superetur, noctu autem cernunt qui colligunt lapidem. Si notæ causa vasculo aliquo circumposito, die effodiunt. Eratque corpus quoddam hominum collectioni lapidum custodiæque destinatum, quod mercede a regibus Ægypti conductum alebatur.

7. Post hanc insulam multæ Ichthyophagorum et Nomadum nationes sunt; inde Sotiræ deæ portus, quem duces quidam, e maximis periculis servati, ab eventu rei sic nominarunt. Postea est magna et oræ et sinus mutatio; nam præternavigatio non amplius aspera est, et quodammodo contigua fit Arabiæ, et mare humile est adeo ut duabus fere ulnis non profundius sit, et summa ejus facies herbidam speciem habet musco et alga pelliculis, quæ plurimum in freto abundat, ubi arbores etiam in aqua nascuntur; porro marinorum canum fretum multitudinem fert. Postea sunt Tauri, montes duo, qui eminens formam ostendunt tauris similem; subsequitur alius mons, qui Isidis sanum habet a Sesostri positum; postea insula oleis consita, quæ mari inundatur; post eam est Ptolemæis ad elephantum venationem ab Eumede condita; is quum ad venationem a Philadelpho mitteretur, clam peninsula qua-
dam fossa et muro circumdata, culta et obsequiis eo-

λύοντας καὶ κατεσκευασμένου φίλους ἀντὶ δυσμενῶν.

8. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἐκδίδωσιν ἀπόσπασμα τοῦ Ἀσταβόρα καλουμένου ποταμοῦ, ὃς ἐκ λίμνης τῇ ἀρχῇ ἔχων μέρος μὲν τι ἐκδίδωσι, τὸ δὲ πλεόν συμ-
βάλλει τῷ Νεῖλῳ· εἴτα νῆσοι ἐξ Ἀταμοῖαι καλούμεναι·
καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Σαβαίτικόν στόμα λεγόμενον καὶ
ἐν τῇ μεσογαίᾳ φρούριον, Τσοσούχου ἔδρυμα· εἴτα λιμὴν
καλούμενος Ἐλαία καὶ ἡ Στράτωνος νῆσος· εἴτα λιμὴν
Σαβά καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, δμῶνυμον αὐτῷ· ἡ δ' ἐν
10 βάθει τούτων χώρα Τηνεσίς λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν
οἱ παρὰ Ψαμμιτίχου φυγάδες Αἰγυπτίων· ἐπονομά-
ζονται δὲ Σεμβρίται, ὥς ἂν ἐπὶ λυδῶν· βασιλεύονται
δ' ὑπὸ γυναικός, ὅφ' ἦν ἐστὶ καὶ ἡ Μερὴ, πλησίον
τῶν τόπων οὕσα τούτων ἐν τῷ Νεῖλῳ νῆσος, ὑπὲρ ἧς
15 ἄλλη ἐστὶ νῆσος οὐ πολὺ ἀπὸθεν ἐν τῷ ποταμῷ, κα-
τοικία τῶν αὐτῶν τούτων φυγᾶδων. ἀπὸ δὲ Μερῆς
ἐπὶ τήνδε τὴν θάλατταν εὐζώνῃ ὁδὸς ἡμερῶν πεντε-
καίδεκα. περὶ δὲ τὴν Μερὴν καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ τε
Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Ἀσταπό καὶ ἐτὶ τοῦ Ἀσασόδα
20 πρὸς τὸν Νεῖλον.

9. Παροικοῦσι δὲ τούτοις οἱ Ῥιζοφάγοι καὶ Ἑλεῖοι
προσαγορευόμενοι διὰ τὸ ἐκ τοῦ παρακειμένου ῥιζοτο-
μοῦντας ἔλους κόπτειν λίθους καὶ ἀναπλάσσειν μάζας,
ἡλίσσαντες δὲ σιτεῖσθαι· λεοντόδατα δ' ἐστὶ τὰ χωρία·
25 ταῖς θ' ὑπὸ κυνὸς ἐπιτολὴν ἡμέρας ὑπὸ κωνόπων με-
γάλων ἐξελαύνεται τὰ θηρία ἐκ τῶν τόπων. εἰσὶ δὲ καὶ
Σπερμοφάγοι πλησίον, οἱ τῶν σπερμάτων ἐπιλιπόντων
ὑπὸ τῶν ἀκροδρύων τρέφονται, σκευάζοντες παραπλη-
σίως, ὥσπερ τὰς ῥίζας οἱ Ῥιζοφάγοι. μετὰ δὲ τὴν
30 Ἐλαίαν αἱ Δημητρίου σκοπταὶ καὶ βωμοὶ Κόνωνος· ἐν
δὲ τῇ μεσογαίᾳ καλᾶμων Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· κα-
λεῖται δὲ ἡ χώρα Κορακίου· ἦν δὲ τις ἐν βάθει Ἐν-
δέρα, γυμνητῶν ἀνθρώπων κατοικία, τοῖς χρωμένων
καλαμίνοις καὶ πεπυρακτωμένοις οἰστοῖς· ἀπὸ δένδρων
35 δὲ τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλεόν, ἐστὶ δ' ὅτε καὶ ἀπὸ
γῆς· πολλὸ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν·
ἀπὸ δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεοφαγίας
ζῶσιν, ἐπὶ δὲ μηδὲν θηρεύουσιν, τὰ ξηρὰ δέρματα
ἐπ' ἀνθρακίᾳς ὀπτῶντες ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ.
40 ἔθος δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἀγῶνα τοξείας προτιθέναι τοῖς ἀν-
ήθοις παῖσι. μετὰ δὲ τοὺς Κόνωνος βωμοὺς ὁ Μήλινος
λιμὴν· ὑπέρκειται δ' αὐτοῦ φρούριον Κοράου καλού-
μενον καὶ κυνήγιον τοῦ Κοράου καὶ ἄλλο φρούριον καὶ
κυνήγια πλείω· εἴτα ὁ Ἀντιφίλου λιμὴν καὶ οἱ ὑπὲρ
45 τούτου Κρεοφάγοι, κολοβοὶ τὰς βαλάνους καὶ αἱ γυ-
ναῖκες Ἰουδαϊκῶς ἐκτεμελημέναι.

10. Ἔτι δ' ὑπὲρ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ
Κυναμολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων Ἄγριοι καλούμενοι,
κατάχομοι, καταπύγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέ-
50 θεις, οἱς θηρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς πλησιο-
χώρου βόας Ἰνδικούς, εἴθ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνομένους
εἴτε σπάνει νομῆς· ἡ δ' ἔφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν
τροπῶν μέχρι μέσου χειμῶνος. Τῷ δ' Ἀντιφίλου λι-
μὴν ἐξῆς ἐστὶ λιμὴν καλούμενος Κολοβῶν ἄλσος καὶ

rum amicitiam sibi conciliavit, qui eum arcere studebant.

8. Intra hoc spatium effluit in mare pars quaedam avulsa
a flumine Astabora, qui ex lacu ortum habens partem eo
emittit, majore influens in Nilum; postea sunt insulae sex,
Latomiæ appellatae; hinc est os, quod Sabaiticum dicitur,
et in mediterraneo castellum est, a Tosucho (τὸ Σούχου
codd.) conditum; postea portus nomine Elæa et Stratonis
insula; tum portus Saba, et elephantum venatio cogno-
minis. Regio interior ibi Tenensis dicitur; eam Ægyptii
tenent qui a Psammiticho deficientes huc confugerunt;
appellantur Sembritæ (Sebritæ codd.), id est advenæ;
reginam habent, sub qua est etiam Meroe, vicina his
locis in Nilo insula, ultra quam est alia insula in flumine
non admodum longe dissita, quam iidem exsules inhabi-
tant. A Meroe ad hoc mare est iter dierum quindecim
homini expedito. Circa Meroen etiam Astaboras et Asta-
pas nec non Astasobas in Nilum influunt.

9. Hæc flumina Rhizophagi accolunt, qui et Helei (sive
Palustres) vocantur, propterea quod ex adjacentæ paludē
evulsis radicibus et lapide contusis, massulas conficiunt,
et ad solem coctis vescuntur. Hæc loca leones alunt,
qui sub canis exortum a maximis culicibus hinc expel-
luntur. Sunt etiam Spermatophagi (sive Seminivori) non
procul, qui, deficientibus seminibus, glandibus nutriuntur,
eas conficientes, quemadmodum Rhizophagi radices. Post
Elæam sunt Demetrii speculæ et Cononis aræ; in medi-
terraneis vero maxima Indicarum arundinum multitudo
nascitur; ea Coracii regio appellatur. Fuit etiam Endera
quædam interius Gymnelarum (sic a nuditate vel exerci-
tatione dictorum) hominum domicilium, qui arcu et arun-
dineis sagittis præstis utuntur. Hi plerumque feras de
arboribus sagittant, interdum etiam a terra. Summa est
apud eos silvestrium boum multitudo, quorum et aliarum
ferarum carnibus vitam sustentant. Ubi nihil capiunt, sicca
coria prunis assantes, tali cibo uti satis habent. Mos est
apud eos sagittandi certamen impubibus proponere. Post
Cononis aras est portus Melinus, et supra eum castellum
Corai dictum, et venationes complures; deinceps Antiphili
portus, supra quem sunt Creophagi, glandes mutili, et
mulieres eorum Judaice excisæ.

10. Porro supra hos versus meridiem sunt Cynamolgi
sive Canimulgi, qui ab Indigenis Agrii seu Feri appel-
lantur, comati et barbati; hi canes maximos alunt, quibus
Indicos boves venantur, e vicina regione venientes sive a
feris pulsos, sive pascuorum inopia, idque ab æstivo solstitio
usque ad mediam hiemem. Post Antiphili portum deinceps
est alius portus, nomine Mutikorum lucus, et urbs Bere-

Βερνίκη πόλις ἡ κατὰ Σαβάς καὶ Σαβαί, πόλις εὐμε-
γέτης· εἶτα τὸ τοῦ Εὐμένους ἄλσος. ὑπέρκειται δὲ
πάλις Δάραβα καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων τὸ πρὸς τῇ
ῥαίᾳ καλούμενον· κατοικοῦσι δ' Ἐλεφαντοφάγοι, τὴν
5 θήραν ποιούμενοι τοιαύτην· ἀπὸ τῶν δένδρων ἰδόντες
ἀγέλην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην, τῇ μὲν οὐκ ἐπιτί-
θενται, τοὺς δ' ἀποκλανηθέντας ἐκ τῶν ὀπισθεν λάθρα
προσιόντες νευροκοποῦσι· τινὲς δὲ καὶ τοξέμασιν
ἀναιροῦσιν αὐτοὺς χολῇ βεβαμμένοις ὄφρων· ἡ δὲ το-
10 ξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν συντελεῖται, τῶν μὲν κατε-
χόντων τὸ τόξον καὶ προβεβηκότων τοῖς ποσὶ, τοῦ
δ' ἑκόντος τὴν νευράν· ἄλλοι δὲ σημαιοῦσάμενοι τὰ
δένδρα, ὅς ἐβώθαι προσαναπαύεσθαι, προσιόντες ἐκ
θατέρου μέρους τὸ στέλεχος ὑποκόπτουσιν· ἐπὰν οὖν
15 προσὶόν τὸ θηρίον ἀποκλίνη πρὸς αὐτὸ, πεσόντος τοῦ
δένδρου πίπτει καὶ αὐτὸ, ἀναστῆναι δὲ μὴ δυναμένου
οἷά τὸ τὰ σκέλη διηνεκὲς ὁστοῦν ἔχειν καὶ ἀκαμπές,
καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων ἀνατέμνουσιν αὐτό-
τούς δὲ κυνηγούς οἱ Νομάδες ἀκαθάρτους καλοῦσιν.

11. Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθο-
φάγων, παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες,
πετᾶσθαι μὲν οὐ δυνάμενοι, θέοντες δὲ ὀξέως, καθάπερ
οἱ στρουθοκάμηλοι· θηρεύουσι δ' αὐτοὺς οἱ μὲν τόξοις,
οἱ δὲ ταῖς δοραῖς τῶν στρουθῶν σκεπασθέντες τὴν μὲν
25 δεξιὰν καλύπτουσι τῇ τραχηλιμαίῳ μέρει καὶ κινῶσιν
οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῶα κινεῖται τοῖς τραχήλοισι, τῇ δὲ
ἀριστερᾷ σπέρμα προχέουσιν ἀπὸ πύρας παρηρτημένης,
καὶ τούτῳ δελεάσαντες τὰ ζῶα εἰς φάραγγας συνω-
θοῦσιν· ἐνταῦθα δ' ἐφεστῶτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι·
30 καὶ ἀμπεύονται δὲ καὶ ὑποσθόρνυνται τὰ δέρματα
ταῦτα· πολεμοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σιμοὶ καλούμενοι Αἰ-
θίορες, κέρασιν δρύϊων ὅπλοις χρώμενοι.

12. Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανώτεροί τε τῶν
ἄλλων καὶ βραχυτέροι καὶ βραχυδιώτατοι Ἀκριδοφά-
35 γοι· τὰ γὰρ τετραράκοντα ἔτη σπανίως ὑπερτιθέασιν,
ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρι-
δων, ἅς οἱ ἑαρινοὶ λίδες καὶ ζέφυροι, πνέοντες μεγάλοι,
συνελαύνουσιν εἰς τοὺς τόπους τούτους· ἐν ταῖς χαρά-
δραις δὲ ἐμβαλόντες ὕλην καπνώδη καὶ ὑφάψαντες μι-
40 κρὸν·..... ὑπερπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν σκο-
τοῦνται καὶ πίπτουσι· συγκόβαντες δ' αὐτάς μεθ'
ἄλμυρίδας μάζας ποιῶνται καὶ χρῶνται. τούτων
δ' ἔρμος ὑπέρκειται μεγάλη, νομάδες δαφιλεῖς ἔχουσα,
ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλῆθους σκορπίων καὶ φαλαγγίων
45 τῶν τετραγνάθων καλουμένων, ἐπιπολάσαντός ποτε
καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν παντελῆ.

13. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχρι Δειρῆς καὶ τῶν
κατὰ τὰς ἑξ νήσους στενῶν Ἰχθυοφάγοι καὶ Κρεοφάγοι
κατοικοῦσι καὶ Κολοβοὶ μέχρι τῆς μεσογαίας. εἰσὶ δὲ
50 καὶ θῆραι πλείους ἐλεφάντων καὶ πόλεις ἀσημοὶ καὶ
νησία πρὸ τῆς παραλίας· νομάδες δ' οἱ πλείους, ὧλύγοι
δ' οἱ γεωργοῦντες· παρὰ τισι δὲ τούτων φύεται στύραξ
οὐκ ὀλίγος. συνάγουσι δὲ ταῖς ἀμυώτισιν οἱ Ἰχθυο-
φάγοι τοὺς ἔχθους· ἐπιρρίψαντες δὲ ταῖς πέτραις κα-

nice ad Sabas, et Sabas, urbs maxima; inde Eumenis
locus. Superjacet urbs Daraba et elephantorum venatio,
quæ ad puteum nominatur; eam Elephantophagi habitant,
hujusmodi venationem exercentes. Elephantorum gregem
per silvam vagantem ex arbore aliqua cernentes, ipsum
gregem nequaquam adoriuntur, sed eorum, qui vagantur
extra armenta, clam a tergo accedentes, nervos incidunt;
nonnulli eos sagittis interficiunt, serpentum felle tinctis.
Sagittatio autem per homines tres perficitur, quorum duo
arcum tenent, et pedibus præpositis nituntur, tertius vero
nervum trahit. Nonnulli arbores notant, quibus elephanti
acclinati quiescere solent. Accedentes itaque, ex altera
parte truncum succidunt; in quem ubi se bestia reclinat,
pariter cum arbore ruit; quumque surgere nequeat, pro-
pterea quod crura continuum et carens flexu os habeant,
ex arboribus desilientes illam obtruncant. Venatores a
Nomadibus immundi vocantur.

11. Supra hos sunt Struthophagi, gens non admodum
magna, apud quos aves dicuntur esse cervorum magni-
tudine, quæ volare non possunt, sed celeriter currunt,
quemadmodum Struthocameli. Nonnulli eas arcu venan-
tur, nonnulli pellibus struthorum tecti; hi dextram manum
pelle colli operiunt, atque eam sic movent, quemad-
modum animalia collum movere solent, sinistra vero semen
spargunt ex appensa pera eductum, eoque allectas aves in
convalles detrudunt, ubi viri animal circumstantes bac-
culis conficiunt. Harum avium pellibus utuntur pro amictu
et veste stragula. Cum his Æthiopes, qui Simi vocantur,
bellum gerunt,orygum cornibus pro armis utentes.

12. His finitimi [*Acridophagi*] ceteris et nigriores sunt
et minores et vitæ brevioris; raro enim quadragesimum
superant annum, quando carnes eorum bestiarum multi-
tudine corrumpuntur. Vivunt ex locustis, quas verni Africi
et Favonii vehementius flantes in ea loca compellunt.
Ipsi autem fumosam materiem in convallibus injicientes et
succedentes, *locustas facile capiunt*: illæ enim supervo-
lantes, fumo tenebras offundente, decidunt, venatores autem
contundunt eas et admixto sale ex eis massulas conficiunt,
quibus utuntur. Ultra hos est regio deserta, quæ pascua larga
habet, ob scorpionum multitudinem derelicta et phalangio-
rum, quæ tetragathi sive quadrimala appellantur. Horum
animalium tanta aliquando copia exsuperavit, ut homines
prorsus expellerentur.

13. Post Eumenis portum usque ad Diram et sex insu-
larum angustias Ichthyophagi Creophagique habitant, et
qui Mutilli appellantur, usque in mediterraneam. Sunt
etiam complures elephantum venationes et urbes igno-
biles et parvæ insulæ ante maritimam oram; pastores
magna ex parte inhabitant, agricolæ pauci; apud quosdam
eorum styrax nascitur sat multus. Ichthyophagi mari de-
currente pisces colligunt, eosque in petras jacentes, ad

τοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον, εἴτ' ἐξοπτήσαντες τὰς ἀκάν-
 θας μὲν σωρεύουσι, τὴν δὲ σάρκα πατήσαντες μάζας
 ποιοῦνται, πάλιν δὲ ταύτας ἡλιαζόντες σιτοῦνται· χει-
 μῶνος δ' ἄδυνατήσαντες συνάγειν τοὺς ἰχθύς, τὰς σεσω-
 5 ρευμένας ἀκάνθας κόψαντες μάζας ἀναπλάττονται καὶ
 χρῶνται, τὰς δὲ νεαρὰς ἐκμυζῶσιν· ἔνιοι δὲ τὰς κόγχας
 ἐχούσας τὴν σάρκα σιτεύουσι, καταβάλλοντες εἰς χα-
 ράδρια καὶ συστάδας θαλάττης, εἴτ' ἰχθύδια παραρρι-
 πτοῦντες τροφήν, αὐταῖς χρῶνται ἐν τῇ τῶν ἰχθύων
 10 σπάνει· ἔστι δ' αὐτοῖς καὶ ἰχθυοτροφεῖα παντοῖα, ἀφ' ὧν
 ταμειούνται. ἔνιοι δὲ τῶν τὴν ἀνυδρον παραλίαν
 οἰκούντων διὰ πέντε ἡμερῶν ἐπὶ τῇ ὕδρει ἀναβαίνουσι
 πανοικί μετὰ παιανισμοῦ, ῥιφέντες δὲ πρηγεῖς πίνουνσι
 βοῶν δίκην ἕως ἐκτυμπανώσεως τῆς γαστροῦ, εἴτ' ἀπία-
 15 σιν ἐπὶ θάλατταν πάλιν· οἰκοῦσι δ' ἐν σπηλαίοις ἡ μάν-
 θραις στεγασταῖς ἀπὸ δοκῶν μὲν καὶ στρωτήρων τῶν
 κητέων δότεων καὶ ἀκανθῶν, φυλλάδος δ' ἐλαίνης.

14. Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι τοῖς δοτράκοις αὐτῶν σκε-
 πάζονται μεγάλοι οὔσιν, ὥστε καὶ πλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς·
 20 ἔνιοι δὲ τοῦ φύκου ἀποδεβλημένου πολλοῦ καὶ θίνας
 ὑψηλὰς καὶ λοφώδεις ποιοῦντες, ὑπορύττοντες ταύτας
 ὑποικοῦσι· τοὺς δὲ νεκροὺς ῥίπτουσι τροφήν τοῖς ἰχθύ-
 σιν, ἀναλαμβάνομένους ὑπὸ τῶν πλιμμυρίδων. τῶν
 δὲ νήσων τινὲς τρεῖς ἐφεξῆς καίενται, ἡ μὲν Χελωνῶν, ἡ δὲ
 25 Φωκῶν, ἡ δ' Ἰεράκων λεγομένη· πᾶσα δ' ἡ παραλία
 φοινικὰς τε ἔχει καὶ ἐλαιώνας καὶ ἀφανώνας, οὐχ ἡ ἐντὸς
 τῶν στενῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς πολλή. ἔστι δὲ τις
 καὶ Φιλίππου νῆσος, καθ' ἣν ὑπέρκειται τὸ Πυθαγγέ-
 λου καλούμενον τῶν ἐλεφάντων κυνήγιον· εἴτ' Ἀρσινόη
 30 πόλις καὶ λιμὴν, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Δειρή· καὶ τούτων
 ὑπέρκειται θήρα τῶν ἐλεφάντων. ἀπὸ δὲ τῆς Δειρῆς
 ἡ ἐφεξῆς ἐστὶν ἀρωματοφόρος, πρώτη μὲν ἡ τὴν
 σμύρναν φέρουσα, καὶ αὕτη μὲν ἰχθυοφάγων καὶ
 Κρεοφάγων· φύει δὲ καὶ περσέαν καὶ σκακίμινον Αἰ-
 35 γύπτιον· ὑπέρκειται δὲ ἡ Λίχα θήρα τῶν ἐλεφάντων·
 πολλαχθῶ δ' εἰσὶ συστάδες τῶν ὁμβρίων ὕδατων, ὧν
 ἀναξηρανθεῖσιν οἱ ἐλεφάντες ταῖς προδοσίσιν καὶ τοῖς
 ὁδοῦσι φρεσφυχοῦσι καὶ ἀνευρίσκουσιν ὕδωρ. ἐν δὲ τῇ
 παραλίᾳ ταύτῃ μέχρι τοῦ Πυθολάου ἀκρωτηρίου δύο
 40 λίμναι εἰσὶν εὐμεγέθεις· ἡ μὲν ἀλμυροῦ ὕδατος, ἣν κα-
 λοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυκέας, ἣ τρέφει καὶ ἱππους
 ποταμίους καὶ κροκοδείλους, περὶ τὰ χεῖλη δὲ πάπυρον·
 ὁρῶνται δὲ καὶ ἱεῖς περὶ τὸν τόπον· ἥδη δὲ καὶ οἱ
 πλησίον τῆς ἀκρας τῆς Πυθολάου τὰ σώματα δολόκλη-
 45 ροὶ εἰσὶ· μετὰ δὲ τούτους ἡ λιβανωτοφόρος· ἐνταῦθα
 ἀκρα ἐστὶ καὶ ἱερὸν αἰγυριῶνα ἔχον. ἐν δὲ τῇ μεσο-
 γαίᾳ ποταμίαι τις Ἰσιδος λεγομένη καὶ ἄλλη τις Νεῖ-
 λος, ἀμφω καὶ σμύρναν καὶ λίβανον παραπεφυκότα
 ἔχουσαι. ἔστι δὲ καὶ δεξαμένη τις τοῖς ἐκ τῶν ὀρίων
 50 ὕδασι πληρουμένη καὶ μετὰ ταῦτα Λέοντος σκοπὴ καὶ
 Πυθαγγέλου λιμὴν· ἡ δ' ἐξῆς ἔχει καὶ ψευδοκασίαν.
 συνεχῶς δ' εἰσὶ ποτάμιαί τε πλείους ἔχουσαι λίβανον
 παραπεφυκότα καὶ ποταμοὶ μέχρι τῆς Κινναμωμοφό-
 ρου· ὁ δ' ὀρίζων ταύτην ποταμὸς φέρει καὶ φλοῦν πάμπο-

solem torrent; postquam exassaverint, spinarum acervos
 faciunt, carnem vero conculcantes, bolos conficiunt, rur-
 susque soli exponunt et comedunt. Hieme autem quom
 pisces legere non possint, acervatas spinas conterentes,
 pastam ex iis faciunt et sic iis utuntur; recentes adhuc
 spinas exsugunt. Nonnulli etiam concharum carnibus nu-
 triuntur; conchis enim in fossam vel lacunam aliquam maris
 immissis, pisciculos in cibum injiciunt, atque in penuria
 piscium loco utuntur. Sunt iis etiam varia piscium vi-
 varia, e quibus penum promunt. Nonnulli eorum qui
 oram aquæ expertem habitant, quinque dierum itinere cum
 tota familia clamantes et canentes ad aquaria ascendunt,
 ibique proni projecti more boum bibunt, dum venter in
 tympani modum intumescat, deinde ad mare redeunt.
 Degunt hi in speluncis vel in tuguriis oleæ frondibus con-
 tectis, et trabibus ac tignis ex ossibus ac spinis cetorum
 paratis.

14. Chelonophagi testudinum operculis conteguntur,
 quæ adeo magna sunt, ut et navigare in eis liceat. Non-
 nulli, alga mari ejecta et ingentes cumulos collium forma
 aggerente, eos cumulos suffodiunt atque inhabitant; mor-
 tuos in litus projiciunt piscibus edendos, postquam maris
 aestus defluentis eos abriperit. Inter insulas sunt tres
 quædam deinceps sitæ, quarum una testudinum, altera
 phocarum, tertia accipitrum dicitur. Tota ora palmeta et
 laureta habet, non modo quæ intra angustias est, sed ejus
 etiam quæ extra est pars magna. Est etiam Philippi quæ-
 dam insula, supra quam jacet elephantum venatio, quæ
 Pythagelli dicitur; deinde Arsinoe civitas et portus, postea
 Dira; supra hæc est elephantum venatio. Post Diram
 vero deinceps est regio aromatifera, et prima quidem quæ
 myrrham fert, ab Ichthyophagis est et Creophagis in-
 habitata; producit etiam perseam et Ægyptiacum morum;
 superjacet Lichæ elephantum venatio; passim sunt plu-
 viarum aquarum lacunæ, quibus resiccatis, elephantess
 proboscide ac dentibus puteos effodiunt, et aquam inve-
 niunt. In hac ora usque ad Pytholai promontorium sunt
 duo ingentes lacus, alter aquæ salis, quem mare dicunt,
 alter dulcis, qui hippopotamos alit et crocodilos, circum
 labra autem papyrus gignit; ibes etiam in hoc loco con-
 spiciuntur. Circa Pytholai promontorium jam sunt ho-
 mines integri corporibus. Post hos est regio thurifera, in
 qua promontorium est atque sacrum quod populetum ha-
 bet. In mediterranea est regio quædam fluvialis, quæ
 Isidis dicitur, et alia quædam Nilus; ambæ myrrham et
 thuriferas arbores habent. Est etiam receptaculum, quod
 montanis aquis impletur. Postea Leontis specula et Py-
 thangeli portus. Sequens regio pseudocasiam fert. Dein-
 cept complures regiones fluviales sequuntur, prope quas
 thus nascitur, et fluvii usque ad regionem, quæ cinna-
 momum fert; flumen, quod hanc definit, phleum multum

λυν· εἴτ' ἄλλος ποταμὸς καὶ Δαφνοῦς λιμὴν καὶ ποταμία Ἀπολλωνος καλουμένη, ἔχουσα πρὸς τῷ λιβάνῳ καὶ σμύρῳ καὶ κιννάμωμον· τοῦτο δὲ πλεονάζει μᾶλλον περὶ τοὺς ἐν βάθει τόπους· εἴθ' ὁ Ἑλέφας· τὸ ὄρος, ἐκκαίμενον εἰς θάλατταν, καὶ διωρυξὶ καὶ ἐφεξῆς Ψυγμοῦ λιμὴν μέγας καὶ ὕδρευμα, τὸ Κυνοκεφάλων καλούμενον, καὶ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς παραλίας ταύτης, τὸ Νότου κέρας. κάμψαντι δὲ τοῦτο ὡς ἐπὶ μεσημβρίῳ οὐκέτι, φησὶν, ἔχομεν λιμένων ἀναγραφὰς οὐδὲ τόπων διὰ τὸ μηκέτι εἶναι γινώριμον † ἐν δὲ τῇ ἐξῆς παραλίᾳ.

13. Εἰσὶ [δὲ] καὶ στήλαι καὶ βωμοὶ Πυθολάου καὶ Δίχας καὶ Πυθαγγέλου καὶ Λέοντος καὶ Χαριμόρτου κατὰ τὴν γινώριμον παραλίαν τὴν ἀπὸ Δαιρῆς μέχρι Νότου κέρας, τὸ δὲ διάστημα οὐ γινώριμον. πληθύνει δ' ἑλέφασιν ἡ χώρα καὶ λέουσι τοῖς καλουμένοις μύρμηξιν· ἀπειστραμμένα δ' ἔχουσι τὰ αἰδοῖα, (καὶ) χρυσοειδεῖς τὴν χροάν, ψιλότεροι δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν· φέρει δὲ καὶ παρδάεις ἀλκίμους καὶ ῥινοκέρωτας· οὗτοι δὲ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν ἐλεφάντων (οἱ ῥινοκέρωτες), [οὐχ], ὥσπερ Ἀρτεμίδωρος φησιν, (ἐπὶ σπειρᾷ) τῇ μήκει, καίπερ ἑωρακέναι φήσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀλλὰ σχεδὸν τι ὅσον τῷ ὕψει, ἀπὸ γε τοῦ ὕψ' ἡμῶν δραθέντος· οὕτε πύξῃ τὸ χρῶμα ἐμπερές, 14 ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ἐστὶ ταύρου· μορφή δ' ἐγγυτάτω σάγγρου, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν προτομήν, πλὴν τῆς βίνος, ὅτι ἐστὶ κέρας συμὸν στερεώτερον ὀστέου παντός· χρῆται δ' ὅπλῳ, καθάπερ καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σάαγρος· ἔχει δὲ καὶ τύλους δύο, ὡς ἂν σπείρας ὀρακόντων ἀπὸ τῆς βάχεως μέχρι τῆς γαστροῦ περικειμένας, τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφῳ, τὴν δὲ πρὸς τῇ ὀσφύϊ. ἐκ μὲν δὴ τοῦ ὕψ' ἡμῶν δραθέντος ταῦτα φαμεν ἡμεῖς, ἐκείνος δὲ προσδιασαφεῖ, διότι καὶ ἐλεφαντομάχων ἰδίως ἐστὶ τὸ ζῶον περὶ τῆς νομῆς, ὑποδύον 15 τῇ προτομῇ καὶ ἀνακείρον τὴν γαστέρα, ἐὰν μὴ προληφθῇ τῇ προδοσκίδι καὶ τοῖς ὀδοῦσι.

16. Γίνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμηλοπαρδάεις, οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάει· τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χροᾶς νεβρίσι μᾶλλον ἔοικε βαδωτοῖς σπείλοις κατεστιγμέναις· τελείως δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐστίν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει· τὸ ὕψος βοῶς ἔχοντι, τὰ δὲ ἐμπρόσθια σκέλη τῶν καμηλεῶν οὐ λαίπεται· τράχηλος δ' εἰς ὕψος ἐξηρμένος ὁρόος, τὴν κορυφὴν δὲ πολλὴ ὑπερπε- 17 τεστέραν ἔχει τῆς καμῆλου· διὰ δὲ τὴν ἀσυμμετρίαν ταύτην οὐδὲ τάχος οἶμαι τοσοῦτον εἶναι περὶ τὸ ζῶον, ὅσον εἴρηκεν Ἀρτεμίδωρος, ἀνυπερέβλητον φήσας· ἀλλ' οὐδὲ θηρίον ἐστίν, ἀλλὰ βόσκημα μᾶλλον· οὐδεμίαν γὰρ ἀγριότητα ἐμφαίνει· γίνονται δέ, φησὶ, καὶ σφίγγες καὶ κυνοκέφαλοι καὶ ἵπβοι λέοντος μὲν πρόσωπον ἔχοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάνθηρος, μέγεθος δὲ δορκέας· καὶ ταῦροι δ' εἰσὶν ἄγριοι καὶ σαρκοφάγοι, μεγίστη πολλὴ τοὺς παρ' ἡμῖν ὑπερβέβλημένοι καὶ τάχει, 18 πυρροὶ τὴν χροάν· κραοῦντας δ' ἐστὶ μῖγμα λύκου

gignit. Postea est aliud flumen et Daphnis portus et finialis regio, quae Apollinis dicitur et thus habet et myrrham et cinnamomum; hujus tamen major copia est circa interiora loca. Exinde Elephas mons in mare prominens et fossa et deinceps Psygni portus magnus et aquatio Cynocephalorum dicta et Austri cornu, ultimum hujus orae promontorium. Id versus meridiem ubi flexeris, nullos amplius, inquit, neque portus neque loca habemus notata, quum nondum cognita sit quae deinceps sequitur ora maritima (γν. τὴν ἑ. παραλίαν).

15. Sunt vero etiam columnae et arae Pytholae et Lichae et Pythageli et Leontis, et Charimorti juxta oram notam a Dira usque ad Austri cornu; at distantia ignota est. Haec regio elephantis abundat et leonibus, qui formicae vocantur et genitalia aversa habent et colorem aureum, pilis non tam densis vestiti, ut Arabici. Fert etiam pardales fortissimas et rhinoceros, qui non, ut Artemidorus ait, longitudine paulum ab elephantis superantur (quamquam se Alexandriae vidisse affirmat), sed in altitudinem una fere sphithama (σπιθαμήν?), secundum eum certe quem nos vidimus; neque color buxo, sed elephantis potius similis; magnitudo tauri; forma apro proxima, praesertim quod ad rostrum attinet, dempto naso, qui cornu quoddam est recurvum, omni osse durius. Eo pro armis utuntur, quemadmodum aper dentibus. Habet etiam duo cingula, tanquam draconum volumina, a dorso usque ad uterum circumeuntia, alterum armum versus, alterum ad lumbum. Nos haec de eo dicimus, quem ipsi vidimus; Artemidorus addit id animal de pastu cum elephante pugnare, et rostro subire ac ventrem ejus conscindere, nisi elephantis proboscide vel dentibus praeventatur.

16. In his locis camelopardales quoque nascuntur, nulla re pardali similes; cutis enim varietate hinnulo potius similis est bellua, virgatis maculis distincta; posteriora multo humiliora sunt anterioribus, ut a cauda sedere videatur, ad bovis altitudinem; anteriora vero crura cameli cruribus non sunt humiliora; collum rectum est, et in altum exurgit; verticem multo sublimiorem camelo habet. Propter quam partium inconcinnitatem nec tantam celeritatem habere poto, quantam dixit Artemidorus, insuperabilem affirmans; neque etiam fera est, sed pecus potius; nullam enim feritatem praes se fert. Gignuntur etiam ibi (Artemidorus ait) sphinges et cynocephali et cebi, qui faciem leonis, corpus reliquum pantherae, magnitudinem damae habent, item tauri feri ac carnivori, nostros et magnitudine et celeritate longo exsuperantes, colore rufo; crocuttas vero secundum Artemidorum, ex

καὶ κυνός, ὡς φησιν οὗτος. ἃ δ' ὁ Σκήψιος λέγει Μη-
τρόδωρος ἐν τῇ περὶ συνηθείας βιβλίῳ μύθοις ἔοικε καὶ
οὐ φροντιστέον αὐτῶν. καὶ δρακόντων δ' εἴρηκε μα-
γάθη τριάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐλέφαντας καὶ
ταύρους χειρουμένων, μετριάσας ταύτῃ γε· οἱ γὰρ Ἰν-
δικοὶ μυθώδεστεροι καὶ οἱ Λιβυκοί, οἷς γε καὶ πᾶσα
ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

17. Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν,
τυραννοῦνται δὲ καθ' ἕκαστα, κοινὰ δὲ καὶ γυναῖκες
καὶ τέκνα πλὴν τοῖς τυράννοις, τῷ δὲ τὴν τυράννου
φθεύοντι πρόβατον ἢ ζῆμια ἔστί· σιθίζονται δ' ἐπι-
μαλῶς αἱ γυναῖκες, περικεκταινται δὲ τοῖς τραχηλοῖς κογ-
χία ἀντὶ βασκανίων. πολεμοῦσι δὲ περὶ τῆς νομῆς,
κατ' ἀρχὰς μὲν διωθόμενοι ταῖς χερσίν, εἴτα λίθοις,
ὅταν δὲ τραῦμα γέννηται, καὶ τοξέυμασι καὶ μαχαίρῃ·
διαλύουσι δὲ γυναῖκες, εἰς μέσους προΐουσαι καὶ δεή-
σεις προσενέγκασαι· τροφὴ δ' ἔκ τε σαρκῶν καὶ τῶν
ὁστέων κοπτομένων ἀναμίξῃ καὶ εἰς τὰς δορὰς ἐνειλου-
μένων, εἴτ' ὀπτωμένων καὶ ἄλλως πολλὰ καὶ σκευαζο-
μένων ὑπὸ τῶν μαγαίρων, οὐδὲ καλοῦσιν ἀκαθάρτους·
ὥστε μὴ κρεοφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁστοφαγεῖν καὶ
δερματοφαγεῖν· χρῶνται δὲ καὶ τῷ αἵματι καὶ τῷ γά-
λακτι καταμίζαντες. ποτὸν δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀπό-
δρεγμα παλιούρου, τοῖς δὲ τυράννοις μελίκρατον, ἀπ'
ζῆνων τινὸς ἐκπιεζομένου τοῦ μελίτος. ἔστι δ' αὐτοῖς
χαιρῶν μὲν, ἥνικα οἱ ἔτησιαι πνέουσι (κατομβροῦνται
γάρ), θέρος δ' ὁ λοιπὸς χρόνος. γυμνῇται δὲ καὶ δερ-
ματοφόροι καὶ σκυταληφόροι διατελοῦσιν· εἰσὶ δ' οὐ
κολοβοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περιτετμημένοι τινές, καθά-
περ Αἰγύπτιοι. οἱ δὲ Μεγάβαροι Αἰθίοπες τοῖς ῥοπά-
λοις καὶ τύλους προστιθέασιν σιδηροῦς, χρῶνται δὲ καὶ
λόγχαις καὶ ἀσπίσιν ὠμοδυσρῖναις, οἱ δὲ λοιποὶ Αἰθίο-
πες τοξοὶ καὶ λόγχαις. θάπτουσι δὲ τινες τῶν Τρω-
γλοδυτῶν, ῥάβδοις παλιουρίναις δῆσαντες τὸν αὐχένα
τῶν νεκρῶν πρὸς τὰ σκέλη· ἔπειτα εὐθὺς καταλεύουσιν
ἱλαροί, γελῶντες ἅμα, ἕως ἂν τοῦ σώματος τὴν ὄψιν
ἀποκρῦψωσιν· εἴτ' ἐπιθέντες κέρασιν αἰγίων ἀπίασιν.
ὁδοιποροῦσι δὲ νύκτωρ ἐκ τῶν ἀρρένων θρεμμάτων κώ-
δωνας ἐξάψαντες, ὥστ' ἐξίστασθαι τὰ θηρία τῷ φόβῳ·
καὶ λαμπάσι δὲ καὶ τοξοῖς ἐπὶ τὰ θηρία χρῶνται, καὶ
διαγρυπνοῦσι δὲ τῶν ποιμνίων χάριν, ὥδῃ τι νι χρώμε-
νοι πρὸς τῷ πυρὶ.

18. Ταῦτ' εἰπὼν περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν
προσχῶρων Αἰθιοπῶν ἐπάνεισιν ἐπὶ τοὺς Ἀραβας· καὶ
πρῶτους ἔπεισι τοὺς τὸν Ἀράβιον κόλπον ἀφορίζοντας
καὶ ἀντικειμένους τοῖς Τρωγλοδυταῖς, ἀρξάμενος ἀπὸ
τοῦ Ποσειδίου. φησὶ δὲ ἐνδοτέρῳ καίεσθαι τοῦτο τοῦ
Αἰλιανίου μυχοῦ· συνεχῇ δὲ τοῦ Ποσειδίου φοινικῶνα
εἶναι εὐδρον, τιμᾶσθαι τε κομιδῇ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν
κύκλῳ καυματηρᾶν τε καὶ ἀνυδρον καὶ ἀσκιον ὑπάρ-
χειν, ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν εὐκαρπλίαν τῶν φοινίκων εἶναι
θαυμαστήν· προεστῆκασιν δὲ τοῦ ἄλσους ἀνὴρ καὶ γυνή,
διὰ γένους ἀποδεδειγμένοι, δερματοφόροι, τροφὴν ἀπὸ
τῶν φοινίκων ἔχοντες. κοιτάζονται δ' ἐπὶ δένδρων κα-

cane lupoque hybrida est; quas vero Metrodorus Scepsius
in libro de consuetudine dicit, fabulae sunt, quarum ratio
habenda non est. Artemidorus dracones etiam refert ma-
gnitudine triginta cubitorum, qui tauros elephantosque
capiant, in his saltem modum non excedens; nam Indici
ac Libyci dracones fabulosiores sunt, quibus etiam herbam
innasci tradunt.

17. Troglodytarum vita pastoralis est; singulis locis ty-
rannos habent; mulieres et filii eis communes, nisi quae
tyrannorum sunt; qui tyranni uxorem corruperit, ove mul-
tatur. Eorum mulieres diligenter sibi superciliis interunt,
collo conchas adversus fascinationes appensas gestant;
viri de pascuis contendunt, primo manibus rem gerentes,
mox lapidibus; quod si vulnus fiat, etiam sagittis et gla-
diis; at mulieres in medium prodeuntes et preces inter-
ponentes, pacem reparant. Vescuntur carnibus et ossibus
simul confusis et in coria involutis et postea vel assatis vel
aliis variis modis praeparatis a coquis, quos immundos vo-
cant, adeo ut non solum carnes, sed ossa etiam et coria
comedant. Vescuntur etiam mixto cum lacte sanguine.
Vulgus aquam bibit, in qua paliurus sit maceratus; tyranni
mulsum potant, melle e flore quodam expresso. Hiemem
habent, quum etesiae flant; tunc enim imbris rigantur;
aestatem vero reliquum tempus. Degunt nudi vel pelliti,
et scuticas gestant, et sunt non solum glandes mutili, sed
etiam circumcisi nonnulli, quemadmodum Aegyptii. Aethio-
pes Megabari clavas muniunt ferreis nodis, utuntur vero
etiam lanceis et scutis e crudo corio confectis. reliqui
autem Aethiopes arcu et lancea. Quidam Troglodytae se-
peliunt suos, paliurinis virgis mortui cervicem pedibus
alligantes; tum mortuum illico lapidibus impetunt, laeti
ac ridentes, quousque obrutum corpus non amplius conspi-
ciatur; deinde, imposito caprae cornu, abscedunt. Iter
noctu peragunt, pecoribus masculis tintinnabula e collo
suspendentes, ut ferarum sonitu exterreamur; arcu quoque et
facibus contra feras utuntur; invigilant etiam gregis gratia,
ad ignem cantu quodam utentes.

18. Ceterum Artemidorus haec de Troglodytis ac vicinis
Aethiopibus postquam dixit, revertitur ad Arabes; et primo
quidem eos persequitur, qui Arabicum sinum terminant, et
Troglodytis opponuntur, a Posidio incipiens, quod interius
Aelanitico recessu situm autumat. Posidio vero continuum
esse palmetum quoddam aquis abundans, et in magno
honore haberi propterea quod tota circumjacens regio
aestuosa sit et arida et umbrarum experta, ibi vero etiam
feraces mirum in modum palmae sint. Luco vir et uxor
praesunt ratione generis constituti, pelliti ambo, victum
ex palmis ducentes. Dormiunt in tuguriis factis su-
per arboribus, propter ferarum multitudinem. Postea est

λυδοποιημένοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. εἰθ' ἐξῆς
 ἐστὶ νῆσος Φαειῶν, ἀπὸ τοῦ πλῆθους τῶν θηρίων τού-
 των ὀνομασμένη. πλησίον δ' αὐτῆς ἀκρωτήριον, δ
 ἀπειλεῖ πρὸς τὴν Πέτραν τὴν τῶν Ναβαταίων καλου-
 μένων Ἀράβων καὶ τὴν Παλαιστίνην χώραν, εἰς ἣν
 Μιναιοὶ τε καὶ Γερραῖοι καὶ πάντες οἱ πλησιόχωροι τὰ
 τῶν ἀρωμάτων φορτία κομίζουσιν. εἴτ' ἄλλη παρα-
 λία, πρότερον μὲν Μαρανιτῶν καλουμένη, ὣν οἱ μὲν
 ἦσαν γεωργοί, τινὲς δὲ σκηνῖται, νῦν δὲ Γαρινδαίων,
 10 ἀνελευθέρων ἐκείνους δόλω· ἐπέθεντο γὰρ αὐτοῖς, πεν-
 ταετηρικὴν τινα πανήγυριν ἐπιτελοῦσι, καὶ τούτους τε
 εἰσέθριψαν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπελθόντες ἄρδην διελυμή-
 νυντο. εἴθ' ὁ Αἰλανίτης κόλπος καὶ ἡ Ναβαταία,
 πολὺ ἀνδρός οὖσα χώρα καὶ εὐδατος· οἰκοῦσι δὲ καὶ
 15 νῆσους προκειμένας πλησίον· οἱ πρότερον μὲν καθ' ἥσυ-
 χίαν ἦσαν, ὕστερον δὲ σχεδὶας ἐληίζοντο τοὺς ἐκ τῆς
 Αἰγύπτου πλέοντας· δίκας δ' ἔτισαν, ἐπελθόντες στόλου
 καὶ ἐκπορθήσαντος αὐτοῦς. ἐξῆς δ' ἐστὶ πεδῖον εὐδεν-
 δρόν τε καὶ εὐδρον καὶ βοσκημάτων παντοίων μεστόν,
 20 ἄλλων τε καὶ ἡμίονων· καὶ καμήλων ἀγρίων καὶ ἐλά-
 φων καὶ δορκάδων πλῆθος ἐν αὐτῷ, λέοντες τε καὶ
 παρδάλεις καὶ λύκοι συχοί. πρόκειται δὲ νῆσος κα-
 λουμένη Δία· εἴτα κόλπος ὅσον πεντακοσίων σταδίων,
 ὄρεσι περιλειόμενος καὶ δυσεισδὼλῳ στόματι· περιτοι-
 25 κῶσι δὲ θηρευτικοὶ ἄνδρες τῶν χερσαίων ἀγρευμάτων.
 εἴτ' ἔρημοι τρεῖς νῆσοι πλήρεις ἐλαιῶν, οὐ τῶν παρ'
 ἡμῖν, ἀλλὰ τῶν ἐντοπίων, ἃς καλοῦμεν Αἰθιοπικάς, ὧν
 τὸ δάκρυον καὶ ἱατρικῆς δυνάμεώς ἐστιν. ἐρεξῆς δ'
 ἐστὶν ἀγριαλὸς λιθώδης, καὶ μετὰ τοῦτον τραχεῖα καὶ
 30 δυσπαράπλευστος ὅσον χιλίων σταδίων παραλία σπάνει
 λιμένων καὶ ἀγκυροβολίων· ὄρος γὰρ παρατείνει τραχὺ
 καὶ ὑψηλόν· εἴθ' ὑπώρειαι σπιλαδῶδεις μέχρι τῆς θα-
 λάττης, τοῖς ἐτησίαις μάλιστα καὶ ταῖς τότε ἐπομ-
 ερίαις ἀβοήθητον παρέχουσαι τὸν κίνδυνον. ἐξῆς δ'
 35 ἐστὶ κόλπος νήσους ἔχων σποράδας, καὶ συνεχῶς θινεὶς
 ψάμμου μελαίνης τρεῖς ἄγαν ὑψηλοί, καὶ μετὰ τούτους
 Χαρμόθας λιμὴν ὅσον σταδίων τὸν κύκλον ἑκατόν, στε-
 νὸν καὶ ἐπικίνδυνον ἔχων τὸν εἰσπλουν παντὶ σκάφει,
 ῥεῖ δὲ καὶ ποταμὸς εἰς αὐτόν· ἐν μέσῳ δὲ νῆσος εὐδεν-
 40 ὄρος καὶ γεωργήσιμος. εἴτ' ἐστὶ παραλία τραχεῖα,
 καὶ μετὰ ταύτην κόλποι τινὲς καὶ χώρα Νομάδων ἀπὸ
 καμήλων ἐχόντων τὸν βίον· καὶ γὰρ πολεμοῦσιν ἀπ' αὐ-
 τῶν καὶ δεύουσι καὶ τρέφονται τῷ τε γάλακτι χρώμενοι
 καὶ ταῖς σαρκί. ῥεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῶν ψήγμα χρυ-
 45 σοῦ καταφέρων, οὐκ ἴσασι δ' αὐτὸ κατεργάεσθαι· κα-
 λοῦνται δὲ Δέδαι, οἱ μὲν νομάδες, οἱ δὲ καὶ γεωργοί. οὐ
 λέγω δὲ τῶν ἔθνων τὰ ὀνόματα τὰ ἢ παλαιὰ διὰ τὴν
 ἀδοξίαν καὶ ἅμα ἀτοπίαν τῆς ἐφορᾶς αὐτῶν. ἐχόμενοι
 δ' εἰσὶν ἡμερώτεροι τούτων ἄνδρες, εὐκρατοτέρων οἰκοῦν-
 50 τες γῆν· καὶ γὰρ εὐδρόος ἐστὶ καὶ εὐομβρός· χρυσὸς τε
 ὀρυκτὸς γίνεται παρ' αὐτοῖς οὐ ψήγματος, ἀλλὰ βωλα-
 ρῶν χρυσοῦ καθάρους οὐ πολλῆς δεομένων, μέγας δὲ
 ἔχοντων ἐλάγιστον μὲν πυρήν, μέσον δὲ μεσπίλου,
 μέγιστον δὲ καρύου· τρήσαντες δὲ ταῦτα ἐναλλάξ λί-

Phocarum insula, a multitudinē marinorum vitulorum
 nomen habens. Prope est promontorium, ita porrectum
 ut linea per illud ducta tendat ad Petram, urbem Na-
 batæorum Arabum, et Palæstinam regionem, in quam
 Minæi et Gerrhæi et vicini omnes aromata convehunt.
 Postea est alia ora, quæ prius Maranitarum dicebatur,
 quorum alii erant agricolæ, alii in tuguriis habitabant;
 nunc Garindæi, illis dolo interemptis, eam possident.
 Nam Maranitas adorti, dum festa quædam quinquennalia
 celebrarent, non solum hos interfecerunt, sed etiam in-
 gruentes in reliquos, funditus omnes deleverunt. Succedit
 his Aelaniticus sinus et Nabatæa, populosa regio et pascuis
 abundans. Insulas quoque vicinas oræ projectas obtinent
 Nabatæi, qui olim quidem quieti, postea ratibus depræ-
 dari cæperunt eos, qui ex Aegypto navigabant; sed ponas
 dederunt, classe adversum ipsos profecta, qua sunt op-
 pressi. Deinceps est planities, aquis et arboribus plena et
 omni pecore abundans tum cetero tum mulis. Camelorum
 quoque agrestium et cervarum et dorcadum in ea copia, nec
 non leones et pardales et lupi plurimi. Ante hanc sita est
 insula nomine Dia. Postea sinus quingentorum fere sta-
 diorum a montibus circumclusus, fauces habens accessu dif-
 ficiles est; circumhabitant homines terrestrium animalium
 venatores. Inde sunt insulæ tres desertæ, oleis obsitæ
 non nostratibus, sed indigenis, quas Aethiopicas vocamus,
 quarum lacrima etiam medicam vim habet. Deinceps est
 litus lapidosum, et post id est ora mille fere stadiorum ob-
 portum et jaciendarum ancorarum commoditatis penu-
 riam transvectu difficilis; nam mons altus et asper juxta
 porrigitur, atque montium radices saxosæ usque in mare
 pertingunt, quæ præsertim etesii flantibus et imbribus
 accidentibus, inevitabile periculum offerunt. Subsequitur
 sinus, qui sparsas insulas habet. Protinus sunt cumuli
 arenæ nigrae tres, valde excelsi, et post hos est Charnothas
 portus centum fere stadiorum ambitu, ingressu angusto et
 omni scaphæ periculoso; exit in eum flumen. In medio
 insula jacet arboribus plena et cultui apta. Deinde est
 litus asperum, et post id sinus quidam et regio Nomadum
 victum ex camelis ducentium; nam iis et in pugna et in
 faciendo itinere utuntur, et lacte eorum ac carnibus ve-
 scentur. Flumen per eos labitur, quod auri ramenta de-
 fert; sed artem eorum in massam auri convertendorum
 ignorant. Ipsi Debæ vocantur, et eorum quidam pastores
 sunt, alii agricolæ. Ceterum gentium nomina, plurima illa
 (τὰ πολλά), propter obscuritatem et absurditatem pron-
 untiationis omitto. Sequuntur homines mansuetiores,
 temperatiorem terram habitantes, utpote aquis et imbribus
 large præditam; apud eos aurum effoditur, non ramenta,
 sed glebulæ quædam, quæ non multa purgatione indigent,
 magnitudine minima nuclei, media mespili, maxima nu-
 cis, quas perforantes et alterne componentes lapillis pelu-

θας ἀφανίσιν ὁρμους ποιοῦνται διείροντες λίνον, περιπλένεται δὲ περὶ τοὺς τραχήλους καὶ καρπούς· πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας εὐωνον τὸν χρυσόν, τριπλάσιον ἀντιδιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ ἄργυρου· δὲ τε τὴν ἀπειρίαν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν σπάνιν τῶν ἀντιλαμβανομένων, ὧν ἡ χρεία πρὸς τοὺς βίους ἀναγκαιοτέρα.

19. Συνάπτει δ' ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαίμονεστίτη, μεγίστου ἔθνους, παρ' οἷς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ κιννάμωμον· ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ καὶ βάλσαμον καὶ ἄλλαις πόα σφόδρα εὐώδης, ταχὺ δ' ἐξίτηλον τὴν ὁδὸν ἔχουσα· εἰσι δὲ καὶ φοίνικες εὐώδεις καὶ κάλαμος, ὅφεις δὲ σπιθαμιαῖοι, φοινικοὶ τὴν χροάν, προσαλλόμενοι καὶ μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνῆκεστον. διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν καρπῶν ἄργοι καὶ βράθυμοι τοῖς βίοις εἰσιν οἱ ἄνθρωποι· κοιτάζονται δὲ ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων ἐκτείνοντες οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοί· διαδοχόμενοι δ' οἱ σύγγενος αἰεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς παραδιδόασιν μέχρι Συρίας καὶ Μεσοποταμίας· καρούμενοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδῶν, αἶρουν τὸν κάρον ἀσφάλτου θυμιάματι καὶ τράγου κώγωνος. ἡ δὲ πόλις τῶν Σαβαίων, ἡ Μαριαβα, κεῖται μὲν ἐπ' ὄρους εὐδένδρου, βασιλεία δ' ἔχει κύριον τῶν κρίσεων καὶ τῶν ἄλλων· ἐκ δὲ τῶν βασιλείων οὐ θέμις ἐξίναί, ἢ καταλεύουσιν αὐτὸν παραχρῆμα οἱ ὅχλοι κατὰ τι λόγιον· ἐν χλιδῇ δ' ἐστὶ γυναικεία καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν· τὰ δὲ πλήθη τὰ μὲν γεωργεῖ, τὰ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα τὰ τε ἐπιχώρια καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας, πλέοντες ἐπ' αὐτὰ διὰ τῶν στενῶν δερματίνους πλοοίς· τοσαῦτα δ' ἐστὶ τὸ πλῆθος, ὥστ' ἀντὶ φρυγάνων καὶ τῆς καυσίμου ὕλης χρῆσθαι κινναμώμῳ καὶ κασίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. γίνεται δ' ἐν τοῖς Σαβαίοις καὶ τὸ λάριμον, εὐωδέστατον θυμιάμα. ἐκ δὲ τῆς ἐμπορίας οὗτοί τε καὶ Γερραῖοι πλουσιώτατοι πάντων εἰσιν, ἔχουσι τε παμπληθῆ κατασκευὴν χρυσομαίων τε καὶ ἀργυρομαίων, κλινῶν τε καὶ τριπόδων καὶ κρατήρων σὺν ἐκπώμασι καὶ τῇ τῶν οἴκων πολυτελείᾳ· καὶ γὰρ θυρώματα καὶ τοῖχοι καὶ ὀροφαὶ δι' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου λιθοκολλήτου τυγχάνει διαπεποικιλμένα. ταῦτα μὲν περὶ τούτων εἶρηκε, τᾶλλα δὲ τὰ μὲν παραπλησίως τῷ Ἐρατοσθένει λέγει· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ιστορικῶν παρατίθῃσιν.

20. Ἐρυθρὰν γὰρ λέγειν τινὰς τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς χροῖος τῆς ἀφανισμένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυθραίνοντων ἐκ τῆς ἀποκαύσεως· ἀμφοτέρως γὰρ εἰκάζειν· Κτησίαν δὲ τὸν Κνίδιον πηγὴν ἱστορεῖν ἐκδιδοῦσαν εἰς τὴν θάλατταν ῥεῦθός καὶ μιλιῶδες ὕδωρ· Ἀγαθαρχίδην δὲ τὸν ἐκείνου πολίτην παρὰ τινος Βόξου, [Πέρσου] τὸ γένος, ἱστορῆσαι, διότι Πέρσης τις Ἐρύθρας, ἱπποφορβίου τινὸς ὑπὸ λεαίνης οἰστρῶ κατασχομένης ἐξλαθέντος μέχρι θαλάττης κἀκείθεν εἰς νησὶν τινα διάραντος, σχεδὸν πηξάμενος πρῶτος περαιωθεὶς πρὸς τὴν νῆσον· ἰδὼν δὲ καλῶς οἰκίσμιον, τὴν μὲν

cidis armillas faciunt, inserto filo, et collo carpiisque circumponunt. Vendunt id aurum vicialis villi pretio, triplum auri dentes pro aere, duplum pro ferro, decuplum pro argento (διπλάσιον δὲ τοῦ σιδήρου καὶ δεκαπλάσιον τοῦ ἀργ.), tum propter operandi inescitiam, tum quod indigent iis, quæ contra accipiuntur, quorum usus magis est ad vitam necessarius.

19. His proxima est felicissima Sabæorum terra, gentis maximæ. Apud hos thus et myrrha et cinnamomum nascitur, in ora etiam balsamum et alia quædam herba valde odorata, quanquam ejus odor cito evanescit; habent præterea palmas odoratas et calamum; serpentes etiam spitham longas, colore puniceo, usque ad ilia assilientes, quorum morsus incurabilis est. Homines propter maximam fructuum copiam otiosi socordesque vivunt. Cubant in radicibus arborum, quas excidunt (?), plerique de vulgo, atque merces proximi semper suscipientes protinus alteri consequenti tradunt usque in Syriam atque Mesopotamiam. Ubi fragrantia gravedinem induxit, bituminis suffitu et hirci barba eam abigunt. Mariaba, Sabæorum urbs, in monte jacet arboribus pleno. Sub rege sunt, qui judiciorum ac ceterarum rerum potestatem habet; ex regia vero exire fas non est, aut subito eum turbæ lapidibus obruunt, idque ex oraculo quodam. Ceterum rex et qui circa eum sunt, in deliciis muliebribus vivunt; plebis pars agros colit, pars aromata mercatur et indigena et Æthiopica, ad quæ navigant per angustias navigiis ex corio confectis. Tanta autem est apud eos aromatum abundantia, ut pro sarmentis et cetera ignis faciendi materie, cinnamomo, casia ceterisque utantur. Nascitur in Sabæis etiam larimnum, suffitu odoratissimum. Hi atque Gerrhæi ditissimi sunt ex mercatura; supellectilem ex auro et argento multam habent, ut lectos, tripodes, crateres, pocula in domibus sumptuosis; nam portæ et parietes et tecta ex ebore, auro, argento lapidibusque ornatus causa distincta. De his igitur hæc habet Artemidorus; cetera refert ita, ut etiam Eratosthenes, nonnulla tamen etiam ab aliis historicis sumpta adducit.

20. Narrat enim quosdam putare mari Rubro esse nomen de colore propter reflexionem apparente vel a sole, quum supra verticem est, vel a montibus ex adustione rubentibus; nam utroque modo putari; Ctesiam vero Cnidium narrare fontem quendam esse, qui aquam rubicundam minui colore in mare emittat; Agatharchidem autem hujus civem a Boxo quodam, Persa genere, accepisse hæc: scilicet Persam quendam Erythram nomine, quum equorum armentum a læna asilo tacta usque ad mare compelleretur, atque inde in insulam quendam transmitteret: primum constructa rate in insulam eam transivisse; animadversoque, commodè habitari posse, armentum rursus in

ἀγλήν εἰς τὴν Περσίδα ἀπαγγέλοι πάλιν, ἀποίκους δ' ἐκίς στείλαι τε καὶ τὰς ἄλλας νήσους καὶ τὴν παραλίαν, ἐπώνυμον δὲ ποιήσειεν ἑαυτοῦ τὸ πέλαγος. τοὺς αἱ Περσῆες υἱὸν ἀποφαίνεσθαι τὸν Ἐρύθραν, ἡγήσασθαι τε τῶν τόπων. λέγεται δ' ὑπὸ τινῶν τὰ ἀπὸ τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου τῆς ἐσχάτης πεντακισχλίων σταδίων, οὐκ εὐκρινῶς, εἴτ' ἐπὶ νότον εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς. λέγεται δὲ καὶ διότι δὲ σμάραγδος καὶ ὁ βήρυλλος ἐν τοῖς τοῦ χρυσίου μεταλλοῖς ἐγγίνεται. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλες εὐώδεις ἐν Ἀραβίᾳ, ὥς φησι Ποσειδώνιος.

21. Πρῶτοι δ' ὑπὲρ τῆς Συρίας Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται καὶ πολλάκις κατέτρεχον αὐτῆς, πρὶν ἢ Ῥωμαίων γενέσθαι· νῦν δὲ 15 κάκεινοι Ῥωμαίοις εἰσὶν ὑπήκοοι καὶ Σύροι. μητρόπολις δὲ τῶν Ναβαταίων ἐστὶν ἡ Πέτρα καλούμενη· καίτῃ γὰρ ἐπὶ χωρίου τᾶλλα ὁμαλοῦ καὶ ἐπιπέδου, κύκλῳ δὲ πέτρα φρουρουμένη, τὰ μὲν ἑκτὸς ἀποκρήμνου καὶ ἀποτόμου, τὰ δ' ἐντὸς πηγὰς ἀφθόνους ἔχοντος εἰς τε ὑδρεῖαν καὶ κηπέαν. ἔξω δὲ τοῦ περιόλου 20 χώρα ἔρημος ἡ πλείστη, καὶ μάλιστα ἡ πρὸς Ἰουδαίαν· ταύτῃ δὲ καὶ ἐγγυτάτῃ ἐστὶ τριῶν ἢ τεττάρων ὁδὸς ἡμερῶν εἰς Ἰερικουῖντα, εἰς δὲ τὸν φοινικῶνα πέντε. βασιλεύεται μὲν οὖν ὑπὸ τινος ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους, ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον τῶν ἐταίρων 25 τινά, καλούμενον ἀδελφόν· σφόδρα δ' εὐνομεῖται. γενόμενος γοῦν παρὰ τοῖς Πετραίοις Ἀθηνόδωρος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ ἡμῖν ἐταῖρος, διηγείτο θαυμάζων· εὐρεῖν γὰρ ἐπισημαίνοντα ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς 30 δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους δρᾶν κρινομένους πολλάκις καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους, τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐδένας ἀλλήλους ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν εἰρήνην ἄγοντας πρὸς ἐξυτούς.

32. Πολλὰ δὲ καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοὺς Ἀραβας στρατεία νεωστὶ γεννηθεῖσα ἐφ' ἡμῶν, ὧν ἡγεμὼν ἦν Αἰλιος Γάλλος, διδάσκει τῶν τῆς χώρας ἰδιωμάτων. τοῦτον δ' ἐπεμψεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ διαπειρασόμενον τῶν ἔθνων καὶ τῶν τόπων τούτων τε καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν, δρῶν τήν τε Τρωγλοδυτικὴν τὴν προσεχῆ τῇ Αἰγύπτῳ γειτονεύουσαν τούτοις, καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον 40 στενὸν ὄντα ταλέως τὸν διείργοντα ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτῶν τοὺς Ἀραβας· προσοικειοῦσθαι δὲ διενόσθη τούτους ἡ καταστρέφεσθαι· ἦν δὲ τι καὶ τὸ πολυχρημμάτων 45 ἀκούειν ἐκ παντὸς χρόνου, πρὸς ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὰ ἀρώματα διατιθεμένων καὶ τὴν πολυτελεστάτην λιθίαν, ἀναλίσκοντας τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδὲν· ἢ γὰρ φίλοις ἤλπιζε πλουσίοις χρῆσασθαι ἢ ἐχθρῶν κρατῆσειν πλουσίων· ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ ἡ παρὰ τῶν Ναβαταίων ἑλπίς, φίλων ὄντων καὶ συμπαρᾶειν ἀπανθ' ἐπι- 50 σπουμένων.

33. Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν ἔστειλε τὴν στρατείαν δὲ Γάλλος· ἐξηπάτησε δ' αὐτὸν ὁ τῶν Ναβαταίων ἐπίτροπος Σύλλαιος, ὑποσχόμενος μὲν ἡγήσεσθαι τὴν ὁδὸν καὶ

Perisidem abegisse, ac missis in eam et in alias insulas et in maritimam oram colonis, pelagus de suo nomine appellavisse. Alios vero Persei filium Erythram asserere, qui in his locis imperarit. Sunt qui dicant, ab Arabici alius angustis usque ad extremum cinnamomiferæ terræ esse stadiorum quinque millia, ad austrumque, an vero ad orientem, non exprimentes. Ferunt etiam smaragdum et beryllum in aurifodinis nasci. Sunt apud Arabes, ut Posidonius refert, etiam sales odorati.

21. Primi supra Syriam Nabatæi ac Sabæi felicem Arabiam incolunt, et sæpe in Syriam excurrerunt, priusquam Romani ea potirentur; nunc et ipsi et Syri Romanis parent. Metropolis Nabatæorum Petra nominatur; sita enim in loco alloqui æquabili et plano, sed undique rupibus munito, extorsum præcipite et abrupto, introrsum vero fontes ad hortos et aquationem uberrimos habente. Extra hunc ambitum regio magna ex parte deserta est, præsertim Judæam versus. Hinc Hierichuntem brevissimum iter est trium dierum aut quatuor, ad Palmetum vero quinque. Semper ibi aliquis e regia stirpe regnat, ipse autem rex aliquem ex sodalibus, qui frater vocatur, curatorem habet. Legibus admodum bonis gubernatur. Athenodorus quidem philosophus, sodalis noster, apud Petras commoratus, cum admiratione quadam narrabat, multos se tum Romanos tum alios peregrinos ibi invenisse, ac peregrinos quidem sæpe forenses lites inter se atque adversus indigenas exercuisse, oppidanos vero invicem summa usos absque ullis mutuis criminationibus tranquillitate.

22. Proxima quoque Romanorum expeditio, quæ nostro tempore, duce Ello Gallo, in Arabiam facta est, permulta ejus regionis peculiaria demonstravit. Ælium Augustus Cæsar misit, ut gentes et loca tum hæc tum Æthiopica pertentaret, quum videret Troglodyticam, quæ juxta Ægyptum est, his esse finitimam, atque perangustum esse sinum Arabicum, quo Arabes a Troglodytis dirimerentur. Itaque aut conciliandi sibi hos aut subjiciendi cepit consilium. Quo faciebat etiam quod audiverat eos jam inde a multo tempore ditissimos esse, qui auro et argento aromata et pretiosissimas lapides permutarent, et eorum, quæ acciperent, nihil in res aliunde importatas impenderent; itaque vel se divitibus amicis usurum sperabat, vel locupletes inimicos superaturum. In magnam etiam spem Nabatæorum amicitia eum erexerat, ad omnem conatum adjumento se fore pollicentium.

23. His fretus Gallus expeditionem suscepit. Sed a Syllæo, Nabatæorum procuratore, deceptus est, qui se iter monstraturum, et in omnibus commentu auxilioque affu-

χορηγήσειν ἅπαντα καὶ συμπράξειν, ἅπαντα δ' ἐξ ἐπι-
 βουλῆς πράξας, καὶ οὕτε παράπλουν ἀσφαλῆ μηνύων,
 οὐθ' ὁδόν, ἀλλὰ ἀνοδίαις καὶ κυκλοπορίαις καὶ πάντων
 ἀπόροις χωρίοις, ἧ βαχλαίαις ἀλιμένοις παραβάλλον
 5 ἢ χοιράδων ὑφάλων μεσταῖς ἡ τεναγώδεσι· πλείστον
 δὲ αἱ πλημυρίδας ἐλύπουσι, ἐν τοιούτοις καὶ ταῦτα χω-
 ρίοις, καὶ αἱ ἀμπώτεις. πρῶτον μὲν δὴ τοῦθ' ἀμάρτη-
 μα συνέθη τὸ μακρὰ κατασκευάσασθαι πλοῖα, μηδενὸς
 ὄντος μηδ' ἐσομένου κατὰ θάλατταν πολέμου. οὐδὲ
 10 γὰρ κατὰ γῆν σφόδρα πολεμισταὶ εἰσιν, ἀλλὰ κάπηλοι
 μᾶλλον οἱ Ἀραβες καὶ ἐμπορικοί, μή τι γε κατὰ θάλατταν
 ταν· ὁ δ' οὐκ ἔλαττον ὀδοσκήκοντα ἐναυπηγῆσαντο δίκρο-
 τα καὶ τριῆρεις καὶ φασήλους κατὰ Κλεοπατρίδα τὴν
 πρὸς τῇ παλαιᾷ διώρυγι τῇ ἀπὸ τοῦ Νεῖλου. γνοὺς δὲ
 15 διεψευσμένοις ἐναυπηγῆσαντο σκευαγωγὰ ἑκατὸν καὶ
 τριάκοντα, οἷς ἐπλευσεν ἔχων περὶ μυρίους πεζοὺς τῶν
 ἐκ τῆς Αἰγύπτου Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμαχῶν, ὧν
 ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεντακόσιοι, Ναβαταῖοι δὲ χίλιοι
 μετὰ τοῦ Συλλαίου. πολλὰ δὲ παθὼν καὶ ταλαιπω-
 20 ρηθεὶς πεντεκαίδεκαταῖος ἤκεν εἰς Λευκὴν κώμην τῆς
 Ναβαταίων γῆς, ἐμπόριον μέγα, πολλὰ τῶν πλοίων
 ἀποβαλὼν, ὧν ἔνια καὶ αὐτανδρα ὑπὸ δυσπλοίας, πο-
 λεμίου δ' οὐδενός· τοῦτο δ' ἀπειργάσατο ἡ τοῦ Συλ-
 λαίου κακία τοῦ πεζῆ φήσαντος ἀνόδευτα εἶναι στρατο-
 25 πέδοις εἰς τὴν Λευκὴν κώμην, εἰς ἣν καὶ ἐξ ἧς οἱ
 καμηλέμποροι τοσούτω πληθεῖ ἀνδρῶν καὶ καμήλων
 ὁδεύουσιν ἀσφαλῶς καὶ εὐπόρως εἰς Πέτραν [καὶ] ἐκ
 Πέτρας, ὥστε μὴ διαφέρειν μηδὲν στρατοπέδου.

24. Συνέβαινε δὲ τοῦτο τοῦ μὲν βασιλείως τοῦ Ὀβό-
 30 δα μὴ πολὺ φροντίζοντος τῶν κοινῶν, καὶ μάλιστα τῶν
 κατὰ πολέμον (κοινὸν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς Ἀράβων βα-
 σιλεύσιν), ἅπαντα δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἐπιτρόπου ποιουμέ-
 νου [ἐξουσίᾳ] τοῦ Συλλαίου· τούτου δ' ἅπαντα δόλω
 στρατηγούντος καὶ ζητούντος, ὡς οἶμαι, κατοπεῦσαι
 35 μὲν τὴν χώραν καὶ συναγελεῖν τινὰς αὐτῶν πόλεις καὶ
 ἔθνη μετὰ τῶν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ καταστῆναι κύριον
 ἁπάντων, ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ κόπου
 καὶ νόσων καὶ ἄλλων, ὅσων δόλω παρεσκεύασεν ἐκείνος·
 εἰς γοῦν τὴν Λευκὴν κώμην κατήρεν, ἥδη στομακάκη
 40 τε καὶ σκελοτύρβη πειραζομένης τῆς στρατιᾶς, ἐπιχω-
 ρίοις πάθεισι, τῶν μὲν περὶ τὸ στόμα, τῶν δὲ περὶ τὰ
 σκέλη παράλυσιν τινα δηλούντων ἐκ τε τῶν ὑδρείων καὶ
 βοτανῶν. ἡναγκάσθη γοῦν τό τε θέρος καὶ τὸν χειμῶ-
 να διατελεῖσαι αὐτόθι, τοὺς ἀσθενούντας ἀνακτῶμενος.
 45 ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κώμης εἰς Πέτραν, ἐντεῦθεν
 δ' εἰς Ῥινοκόλoura τῆς πρὸς Αἰγύπτου Φοινίκης τὰ φορ-
 τία κομίζεται, κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλλους· νυνὶ δὲ τὸ
 πλεόν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νεῖλῳ· κατὰγεται (τὰ)
 δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυδὸς ὁρμον·
 50 εἰθ' ὑπέρβαισις εἰς Κοπτὸν τῆς Θεβαΐδος καμήλοισι ἐν
 διώρυγι τοῦ Νεῖλου κειμένην· [εἴτ'] εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
 πάλιν ἐκ τῆς Λευκῆς κώμης ὁ Γάλλος ἀναζεύξας τὴν
 στρατιὰν διὰ τοιούτων ἤει χωρίων, ὥστε καὶ ἔδωκε κα-
 μήλοισι κομίζειν μοχθηρίᾳ τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ· διό-

turum pollicitus, omnia insidiosè egit; nam nec tutum iter
 nec expeditam navigationem monstravit, sed per avia et
 longos anfractus et loca omnium indiga et importuosa dor-
 sa vel occultis cautibus aut cœnosis stagnis periculosa
 duxit; maximo autem damno fluxus et refluxus in ejusmo-
 di præsertim regionibus afficiebant. In hoc primum pec-
 catum fuit, quod longas naves construxerat, nullo nec
 præsentī nec futuro navali prælio; etenim ne terra quidem
 valde bellicosi sunt Arabes (caupones potius ac mercato-
 res), nedum mari. Atqui Ælius non minus quam octo-
 ginta construxerat biremes et triremes et phaselos apud
 Cleopatridem, quæ antiquæ Nili fossæ adjacet. Errore
 intellecto, fabricatus est onerarias naves centum triginta,
 quibus navigavit, ducens peditum Romanorum, ex his, qui
 in Ægypto erant, et sociorum circiter decem millia, qui-
 bus Judæi quingenti et Nabatæi mille cum Syllæo intere-
 rant. Tandem post multas ærumnas quintodecimo die in
 Album pagum pervenit, magnum Nabatæorum emporium,
 multis navigiis amissis, quorum nonnulla cum ipsis homi-
 nibus nullo bello, sed ob navigandi difficultates periere.
 Id Syllæi improbitas effecit, negantis terrestri itinere in
 Album pagum exercitum duci posse, quum ad eum et ab
 eo mercatores tanta camelorum et hominum multitudine
 tutum et commeatu probe instructum iter ad Petram et
 ex Petra urbe conficiant, ut nihil ab exercitu differant.

24. Hæc autem ideo contingere Gallo, quia rex Obodas
 nihil admodum de communibus rebus, præsertim bellicis,
 sollicitus erat (quod omnibus Arabum regibus commune
 vitium est), sed omnia Syllæi procuratoris potentia com-
 miserat. Is autem omnia dolo agebat, cupiens (ut opinor)
 regionem perlustrare, et Romanis in urbibus aliquot ac gen-
 tibus subigendis adesse, deinde his absumptis morbo, fame,
 labore et ceteris quæ struxerat malis, ipse universa ea
 possidere. Gallus igitur ad Album pagum appulit jam
 exercitu oris et crurum vitiis (qui morbi sunt ei regioni
 familiares) tacto: stomacacen et scelotyben dicunt;
 quorum illa circa os, hæc circa crura resolutio quædam
 est ob aquas et herbas proveniens. Æstatem itaque ac
 hiemem ibi agere coactus est, dum reficeret infirmos. Ex
 Albo pago in Petram, ex Petra Rhinocolura, quæ in Phœ-
 nicia est juxta Ægyptum, merces solent portari, atque
 hinc in alia loca; nunc tamen pars maxima per Nilum
 Alexandriam vehitur. Scilicet ex Arabia et Indica merces
 in Myoshormum deportantur, hinc camelis Coptum trans-
 feruntur, in Thebaide sitam ad fossam Nili; inde vero
 Alexandriam. Enimvero Gallus ex Albo pago cum exer-
 citu digressus, per ejusmodi loca profectus est, ut came-
 lis aquam portare cogereetur; quod ei malitia ductorum

περ πολλαῖς ἡμέραις ἦκεν εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν, συγγε-
 νοῦς τῷ Ὀβόδῃ· ἐδίδετο μὲν οὖν αὐτὸν Ἀρέτας φιλικῶς
 καὶ ὅρα προσήγεγεν, ἥ δὲ τοῦ Συλλαίου προδοσία
 κακίην ἐποίησα τὴν χώραν δυσπόρευτον· τριάκοντα
 γὰρ ἡμέραις διήλθεν αὐτήν, ζεῖδαι καὶ φοίνικας ὀλίγους
 παρέχουσιν καὶ βούτυρον ἀντ' ἑλαίου, διὰ τὰς ἀνοδίας·
 ἡ δ' ἐξῆς, ἣν ἐπῆγει, Νομάδιον ἦν καὶ ἔρημος τὰ πολλὰ
 ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀραρηνή· βασιλεὺς δ' ἦν Σά-
 βως· καὶ ταύτην ἀνοδίαις διήλθε κατατρίψας ἡμέρας
 πεντήκοντα μέχρι πόλεως Νεγρῶνων καὶ χώρας εἰρηνη-
 κῆς τε καὶ ἀγαθῆς· ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἔφυγεν, ἡ δὲ
 πόλις ἐξ ἐφόδου κατελήφθη· ἡκαῖθεν ἡμέραις ἐξ ἦκεν ἐπὶ
 τὸν ποταμόν. συναψάντων δ' αὐτοῖσι τῶν βαρβάρων
 εἰς μάχην, περὶ μυρίου αὐτῶν ἔπεσον, τῶν δὲ Ῥω-
 μαίων δύο· ἐχρῶντο γὰρ ἀπείρωι τοῖς ὅπλοις, ἀπολε-
 μοὶ τελείως ὄντες, τόξοις τε καὶ λόγχαις [καὶ] ξίφεσι καὶ
 σπενδόναϊς, οἱ πλείστοι δ' αὐτῶν ἀμφοιστόμοις πελέκε-
 σιν· εὐθύς δὲ καὶ τὴν πόλιν εἴλε καλουμένην Ἀσκά,
 † συλληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἐντεῦθεν εἰς Ἀ-
 θρούλα πόλιν ἦκε, [καὶ] κρατήσας αὐτῆς ἀκονιτί, φρου-
 ραὶν ἐμβαλὼν καὶ παρασκευάσας [ἐφόδια] σίτου καὶ
 φοινίκων εἰς πόλιν Μαρσιάδα προῆλθεν ἔθνους τοῦ
 Ῥαμμανιτῶν, οἱ ἦσαν ὑπὸ Ἰλασάρου. ἐξ μὲν οὖν ἡμέ-
 ρας προσθαλὼν ἐπολιόρκει, λειψυδρίας δ' οὔσης ἀπέστη·
 δύο μὲν οὖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέσχε τῆς ἀρωματοφόρου,
 καθάπερ τῶν αἰχμαλώτων ἀκούειν ἦν. ἐξ δὲ μηνῶν
 χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς κατέτριψε, φαύλως ἀγόμενος· ἔγνω
 δ' ἀναστρέφων, ὅπῃ τὴν ἐπιβουλήν (καὶ) καταμαθὼν
 εἰς καθ' ἑτέρας ὁδοὺς ἐπανελθὼν· ἐνναταῖος μὲν γὰρ
 εἰς Νέγρωνα ἦκεν, ὅπου ἡ μάχη συμβεβῆκει, ἐνδεκα-
 ταῖος δ' ἡκαῖθεν εἰς Ἑπτὰ φρέατα καλούμενα ἀπὸ τοῦ
 συμβεβηκότος· ἐντεῦθεν ἤδη δι' εἰρηνηκῆς εἰς Χάαλλα
 κώμην καὶ πάλιν ἄλλην Μαλοθὰν πρὸς ποταμῷ κει-
 μένῃ ἀφικνεῖται· εἴτα δι' ἐρήμης ὀλίγα ὕδρεϊα ἔχουσης
 εἰς μέγρι Ἑγρᾶς κώμης· ἔστι δὲ τῆς Ὀβόδα· καί ται
 δ' ἐπὶ θαλάττης· τὴν δὲ πᾶσαν ὁδὸν ἐξηκοσταῖος ἐξήνυσε
 κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ἀναλώσας ἐξ ἡμῶν ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς
 ὁδοῖ· ἐντεῦθεν δ' ἐπεραιώσε τὴν στρατιὰν ἐνδεκαταῖος
 εἰς Μυὸς ὄρμον, ἐπ' ὑπερθεῖς εἰς Κοπτὸν μετὰ τῶν
 ὀνηθῆναι δυναμένων κατῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς
 δ' ἄλλους ἀπέβαλεν, οὐχ ὑπὸ πολεμίων, ἀλλὰ νόσων
 καὶ κόπων καὶ λιμοῦ καὶ μοχθηρίας τῶν ὁδῶν· ἐπεί
 κατὰ πόλεμον ἐπὶ γὰρ μόνους διασπαρῆναι συνέβη.
 δι' ἃς αἰτίας οὐδ' ἐπὶ πολλὸ πρὸς τὴν γῶσιν τῶν τόπων
 ὤνησεν ἡ στρατεία αὕτη· μικρὰ δ' ὅμως συνήργησεν. ὁ
 δ' αἴτιος τούτων ὁ Συλλαῖος ἔτισε δίκα ἐν Ῥώμῃ, προσ-
 ποιούμενος μὲν φίλαν, ἐλεγχεῖν δὲ πρὸς ταύτῃ τῇ πο-
 νηρίᾳ καὶ ἄλλα κακοῦργων καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν.
 α. Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαίρουσιν εἰς τέττα-
 ρας μερίδας, ὥσπερ εἰρήκαμεν· τῶν ἀρωμάτων δὲ λί-
 βανον μὲν καὶ σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασι*
 κασίαν δὲ καὶ ἐκ λυμνῶν· τινες δὲ τὴν κλείω ἐξ Ἰνδῶν
 εἶναι, τοῦ δὲ λιβάνου βέλτιστον τὸν πρὸς τῇ Περσίδι.
 κατ' ἄλλην δὲ διαίρεσιν σύμψασαν τὴν Εὐδαίμονα

evenit. Quare post multos demum dies in Arelæ terram
 pervenit, qui Obodæ affinitate conjunctus erat. Is Gallum
 amico suscepit, et dona obtulit; sed Syllæ proditio et hanc
 regionem difficilem transitu reddidit. Eam itaque diebus
 triginta permeavit per loca invia, spelta et palmulis non
 multis et butyro pro oleo usus. Quam vero deinceps adi-
 bat, Nomadum erat, et reversa magna ex parte deserta; ea
 Ararena dicebatur; rex erat Sabus; peragravit eam diebus
 quinquaginta consumptis per invia itinera usque ad urbem
 Negrarum et pacatam et fertilem regionem; eorum rex
 aufugit, urbs primo adortu capta est. Hinc post sextum
 diem ad flumen pervenit. Ibi barbari instructa acie oc-
 currerunt, e quibus ad decem millia ceciderunt, ex Roma-
 nis duo tantum desiderati sunt. Nam omnino imbelles
 erant, et armis imperite utebantur, arcu et lancea et gladio
 et funda et magna ex parte bipennibus. Mox etiam urbem
 cepit nomine Asca, a rege derelictam [ἀπολειφθεῖσαν].
 Hinc ad Athrula urbem venit, quam nullo negotio cepit,
 et presidio firmavit; et frumenti palmularumque viatico
 comparato, Marsiaba (*Mariaba?*) processit, urbem Rham-
 manitarum, qui sub Ilasaro erant. Eam adortus, sex
 diebus obsedit, postea aquæ inopia coactus destitit ab in-
 cepto. Duorum tantum dierum itinere se abesse a regione
 aromatifera, e captivis intelligebat. Ceterum sex menses
 contriverat in his itineribus, culpa ductorum; id enim co-
 gnovit in reditu, sero fraudem deprehendens, quum per
 alias vias reverteretur; nam nonis castris Negrana (*Au-
 grana codd.*) pervenit, ubi prælium commissum fuerat;
 undecimis deinde ad Septem puteos, a re ipsa sic nomina-
 tos; hinc jam per loca pacata in pagum Chaalla, post in
 alium nomine Malotham ad flumen positum; postea per
 deserta non multum aquæ habentia usque in vicum Egram,
 qui sub Oboda est, et ad mare jacet. Totum in reditu
 iter diebus sexaginta confecit, in quo prius sex menses
 consumpsit. Hinc Myoshorum exercitum diebus unde-
 cim trajecit, indeque Coptum, transgressus, cum utili-
 bus adhuc copiis Alexandriam devectus est; ceteros non
 bello, sed fame, labore, morbo et itinere difficultate ami-
 serat; nam septem dumtaxat in bello perierant. Ita non
 multum neque hæc expeditio profuit ad locorum cogni-
 tionem, nonnihil tamen adjuvit. Auctor horum Syllaus
 poenas dedit Romæ, qui quum amicitiam simularet, sed
 præter hanc perfidiam aliorum etiam facinorum convin-
 ceretur, securi percussus est.

25. Aromatifera regionem in partes quattuor (ut ante
 dictum est) dividunt. De aromatis thus et myrrham ex
 arboribus esse dicunt, *cinnamomum e fruticibus*, ca-
 siam etiam e iacubus. Plurimam nonnulli dicunt ex India
 afferri, thus vero optimum apud Persidem nasci. Alii to-
 tam felicem Arabiam in quinque regna partiuntur, quorum

πενταχῇ σχίζουσιν εἰς βασιλείας, ὧν ἡ μὲν τοὺς μαχί-
 μους ἔχει καὶ προαγωνιστὰς ἀπάντων, ἡ δὲ τοὺς γεω-
 γούς, παρ' ὧν ὁ οἶτος εἰς τοὺς ἄλλους εἰσάγεται, ἡ δὲ
 5 τοὺς βαναστοτεχνουῦντας, καὶ ἡ μὲν συμυροφόρος, ἡ δὲ
 λιθωντοφόρος· αἱ δ' αὐταὶ καὶ τὴν κασίαν καὶ τὸ κιν-
 νάμμον καὶ τὴν νάρδον φέρουσι· παρ' ἀλλήλων δ' οὐ
 μεταφοιτῇ τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλ' ἐν τοῖς πατρίοις
 διαμένουσιν ἕκαστοι. οἶνος δ' ἐκ φοινίκων ὁ πλείων.
 10 ἀδελφοὶ τιμωτέροι τῶν τέκνων· κατὰ πρεσβυγένειαν
 καὶ βασιλεύουσιν οἱ ἐκ τοῦ γένους καὶ ἄλλας ἀρχὰς
 ἄρχουσι· κοινὴ κῆσις ἅπασιν τοῖς συγγενέσι, κύριος δὲ
 ὁ πρεσβύτατος· μία δὲ καὶ γυνὴ πᾶσιν, ὁ δὲ θράσας
 εἰσῶν μίγνυται, προθεὶς τῆς θύρας τὴν ῥάβδον· ἐκά-
 15 στῳ γὰρ δεῖν ῥαβδοφορεῖν ἔθος· νυκτερεύει δὲ παρὰ τῷ
 πρεσβυτάτῳ· διὸ καὶ πάντες ἀδελφοὶ πάντων εἰσι· μί-
 γνυνται δὲ καὶ μητράσι· μοιχῶ δὲ ζημία θάνατος· μοι-
 χὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐξ ἄλλου γένους. θυγάτηρ δὲ τῶν βασι-
 λῆων τινὸς θαυμαστὴ τὸ κάλλος, ἔχουσα ἀδελφοὺς
 20 πεντεκαίδεκα ἐρῶντας αὐτῆς πάντας, καὶ διὰ τοῦτ'
 ἀδιαλείπτως ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ παριόντα ὡς αὐτήν, κά-
 μμουσα ἤδη, παραδίδεται νομήματι χρῆσασθαι τοιοῦτ'
 ποιησάμεν ῥάβδου ὁμοίας ταῖς ἐκείνων, ὅτ' ἐξίοι παρ'
 αὐτῆς τις, ἀεὶ τινα προὔθιθι τῆς θύρας τὴν ὁμοίαν
 25 ἐκείνην, καὶ μικρὸν ὕστερον ἄλλην, εἴτ' ἄλλην, στοχα-
 ζομένη, ὅπως μὴ ἐκείνη τὴν παραπλησίαν ἔχοι ὁ μέλ-
 λων προσείναι· καὶ δὴ πάντων ποτὲ κατ' ἀγορὰν ὄντων,
 ἕνα προσιόντα τῇ θύρᾳ καὶ ἰδόντα τὴν ῥάβδον, ἐκ μὲν
 ταύτης εἰκάσαι, διότι παρ' αὐτὴν τις εἶη· ἐκ δὲ τοῦ
 30 τοῦ ἀδελφοῦς πάντας ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλιπεῖν ὑπονοῇ-
 σαι μοιχόν· δραμόντα δὲ πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐπαγα-
 γόντα ἐκείνον ἐλεγχθῆναι καταψευσάμενον τῆς ἀδελφῆς.
 26. Σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι καὶ κτητικοί,
 ὥστε καὶ δημοσίᾳ τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία
 καίται, τῷ δ' αὐξήσαντι τιμαί. ὀλιγόδουλοι δ' ὄντες
 35 ὑπὸ τῶν συγγενῶν διακονοῦνται τὸ πλεόν ἢ ὑπ' ἀλλή-
 λων ἢ αὐτοδιακονοῖ, ὥστε καὶ μέχρι τῶν βασιλέων δια-
 τελεῖν τὸ ἔθος. συσσίτια δὲ ποιοῦνται κατὰ τρισκαί-
 δεκα ἀνθρώπους, μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμποσίῳ
 40 ἐκάστω· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνέχει
 συμπόσια· πίνει δ' οὐδεὶς πλεόν τῶν ἑνδεκα ποτηρίων
 ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρυσῷ ἐκπέωματι. οὕτω δ' ὁ βασιλεὺς
 ἐστὶ δημοτικός, ὥστε πρὸς τῷ αὐτοδιακόνῳ καὶ τὸ
 45 ἀντιδιάκονον τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτὸν γίνεσθαι· πολλάκις
 δὲ καὶ ἐν τῷ δήμῳ δίδωσιν εὐθύνας, ἔσθ' ὅτε καὶ
 ἐξετάζεται τὰ περὶ τὸν βίον· οἰκήσεις δὲ διὰ λίθου πο-
 λυτελεῖς, αἱ δὲ πόλεις ἀτελίστοι δι' εἰρήνην· εὐκαρπος
 ἡ πολλὴ πλὴν ἐλαίου, χρῶνται δὲ σησαμίνῳ. πρό-
 50 βατα λευκότεριχα, βόες μεγάλοι, ἵππων ἄφρορος ἡ χύρᾳ·
 κάμηλοι δὲ τὴν ὑπουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται·
 ἀγίτωναες δ' ἐν περιζώμασι καὶ βλαυτοῖς πορεύονται, καὶ
 οἱ βασιλεῖς, ἐν πορφύρᾳ δ' οὗτοι· εἰσαγωγήμα δ' ἐστὶ
 τὰ μὲν τελῶς, τὰ δ' οὐ παντελῶς, ἄλλως τε καὶ ἐπι-
 55 χωριάζει, καθάπερ χρυσὸς καὶ ἀργυρὸς καὶ τὰ πολλὰ
 τῶν ἀρωμάτων· χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος καὶ εἰτι πορφυ-

aliud bellatores et omnium propugnatores habet; aliud
 agricolae, a quibus frumentum ad ceteros importatur; aliud
 eos, qui opificia et artes sedentarias tractant; aliud myr-
 rham fert, aliud vero thus; eadem tamen et casiam et
 cinnamomum et nardum ferunt. Artes ac studia ab alio
 in alium non transferuntur, sed quique in patriis perman-
 ent institutis. Vinum magna ex parte ex palmulis
 conficitur. Fratres honore filios antecedunt. Secundum
 primogenituram reges quoque et ceteri magistratus ex ea-
 dem gente sibi succedunt; quae possident, omnibus con-
 sanguineis sunt communia, sed natu grandior dominus est.
 Una omnibus uxor; qui prior ingreditur, posito ante ja-
 nuam baculo, cum ea congregitur (nam in more habent,
 ut quisque baculum gestet), pernoctat vero uxor cum
 natu maximo; quapropter omnes omnium sunt fratres;
 coeunt etiam cum matribus; adulterio supplicium est mors;
 is autem adulter censetur, qui ex alio genere est. Regis
 cuiusdam filia mira pulchritudine, quum fratres quindecim
 haberet, qui omnes eam amarent, et propterea alius post
 alium continue ad eam ingrederentur: jam defessa, hu-
 jusmodi traditur usa arte; baculos fecit baculis eorum
 persimiles, et prout quisque ab ea exiret, continuo bacu-
 lum aliquem similem ante januam ponebat, et paulo post
 alium, cavens, ne, qui esset ingrederetur, illi similem ha-
 beret. Quum itaque aliquando omnes in foro essent, unus
 ad januam accedens et baculum videns, putavit ex hoc,
 aliquem intus cum ea esse, quia autem fratres omnes in
 foro reliquisset, adulterum suspicatus ad patrem accurrit,
 atque hoc eum adducens convictus est sororem falso crimi-
 nari.

26. Nabataei quidem continentes sunt, et rei parandae
 atque conservandae intenti; quare qui opes suas imminuit,
 publice multatur, qui auget, honore afficitur. Quia pauci
 apud eos serviunt, frequentius consanguinei ministrant,
 vel alter alteri, vel quisque sibi, ut etiam ad reges hic mos
 perveniat. Conviviis adhibent tredecim homines; cuique
 convivio bini adsunt, qui musicam exercent; rex vero in
 aula magna plures mensas simul instruit; nemo supra un-
 decim pocula exhaurit; alio atque alio aureo poculo id fit.
 Adeo rex popularis est, ut non modo ipse sibi ministret, sed
 interdum etiam (καὶ ποτ') aliis ministret. Saepe etiam apud
 populum rationes reddit; nonnunquam etiam in ejus vitam
 inquitur. Domus sunt ex lapide pretioso, urbes sine
 mœnibus; nam in pace degunt. Regio omnium ferax,
 praeter oleum; utuntur autem oleo sesamino. Oves sunt
 albæ, boves magni, equos non habent, sed cameli implent
 eorum officium. Homines non gestant tunicas, sed in
 subligaculis et sandalis incedunt, ipsi etiam reges, hi ta-
 men purpurati. Rerum aliae omnino importantur, quaedam
 minime, propterea maxime quod (ὅτι ἐπιχ.) indigena sint,
 ut aurum, argentum et plurima ex aromatibus; aes vero

ῥα ἰσθῆς, στύραξ, κρόκος, κοστάρια, τόρευμα, γραφή, πλάσας ὡς ἐπιχώρια· Ἰσα κοπρίαις ἡγούνται τὰ νεκρὰ σώματα, καθάπερ Ἡράκλειτός φησι· Νέκυες κοπρίων ἐκδιεστώτεροι· διὸ καὶ παρὰ τοὺς κοπρίωνας κατοροῦνται καὶ τοὺς βασιλεῖς. ἤλιον τιμῶσιν ἐπὶ τοῦ δώματος ἰδρυσάμενοι βωμόν, σπένδοντες ἐν αὐτῷ καὶ ψάραν καὶ λιθανωτίζοντας.

27. Τοῦ δὲ ποιητοῦ λέγοντος,

Αἰθίοπας θ' ἰκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,

διαποροῦσι, καὶ περὶ τῶν Σιδονίων μὲν, εἴτε τινὰς χρῆ λέγειν τῶν ἐν τῇ Περσικῇ κόλπῳ κατοικοῦντων, ὧν ἱποκοί οἱ παρ' ἡμῖν Σιδόνιοι, καθάπερ καὶ Τυρίους τινὰς ἐκεῖ νησιώτας ἱστοροῦσι καὶ Ἀραδίους, ὧν ἀποφύεως τοὺς παρ' ἡμῖν φασιν, εἴτ' αὐτοὺς τοὺς Σιδονίους· ἢ μᾶλλον περὶ τῶν Ἐρεμβῶν ἢ ζήτησις, εἴτε τοὺς Τρωγλοδύτας ὑπονοητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ τὴν ἐτυμολογίαν βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβάειν, ὅπερ ἐστὶν εἰς τὴν γῆν, εἴτε τοὺς Ἀραβας. ὁ μὲν οὖν Ζήνων ὁ ἡμέτερος μεταγράφει οὕτως·

καὶ Σιδονίους Ἀραβίας τε.

εἰθανώτερον δὲ Ποσειδώνιος γράφει τῷ παρὰ μικρὸν ἑλλάττει

καὶ Σιδονίους καὶ Ἀραμβούς,

ὡς τοῦ ποιητοῦ τοὺς νῦν Ἀραβας οὕτω καλέσαντος, καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὀνομάζοντο κατ' αὐτόν. ἤτοι δὲ ταῦτα τρία ἔθνη, συνεχῇ ἀλλήλοις ἰδρυμένα, ὁμογενεῖάν τινα ἐμφανεῖν πρὸς ἄλληλα, καὶ διὰ [τοῦ]το παρακειμένους ὀνόμασι καλῆσθαι, τοὺς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἀραμαίους, τοὺς δὲ Ἀραμβούς· ὅπερ δὲ ἀπὸ ἑνός [ἐνός] ὑπολαμβάνειν ἐστὶν εἰς τρία διηρῆσθαι κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς αἰ καὶ μᾶλλον ἐξαλειπτομένων, οὕτω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρῆσασθαι πλείοσιν ἐκ' ἐνός. οὐδ' οἱ Ἐρεμβούς γράφοντες πιθανοί· τῶν γὰρ Αἰθιοπῶν μᾶλλον ἴδιον. λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἀρίμους ὁ ποιητής, οὗς φησι Ποσειδώνιος δέχεσθαι δεῖν μὴ τὸπον τινὰ τῆς Συρίας ἢ τῆς Κιλικίας ἢ ἄλλης τινὸς γῆς, ἀλλὰ τὴν Συρίαν αὐτήν· Ἀραμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ· τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀριμαίους ἐκάλουν ἢ Ἀρίμους. εἰ δὲ τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις, καὶ μάλιστα τῶν βαρβαρικῶν, πολλαί· καθάπερ τὸν Δαρύρκην Δαρρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρζιριν Παρύσατιν, Ἀταργάτιν δὲ τὴν Ἀθάραν· Δερκετιὸν δ' αὐτὴν Κητσίας καλεῖ. τῆς δὲ τῶν Ἀράβων εὐδαμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἄν τις κοήσαιο μάρτυρα τὸν διανοηθέντα, ὅς φασι, καὶ ἱστορεῖον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον. πᾶσαι μὲν οὖν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ κατελύθησαν, τελευτήσαντος παραχρῆμα τὸν βίον· μία δ' οὖν καὶ αὕτη τῶν ἐπιχειρήσεων ἦν, εἰ μὲν ἐχόντες παραδέχοντο αὐτόν· εἰ δὲ μὴ, ὡς πολεμήσαντος· καὶ δὴ δρῶν μὴ πρότερον μὴθ' ὕστερον πέμψαντας ὡς αὐτὸν πρέσβεις, παρεσκευάζετο πρὸς τὸν πόλεμον, ὅσπερ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν.

et ferrum et vestem purpuream et styracem et crocum et costum, porro caelaturas, tabulas et signa, aliunde habent. Mortua corpora haud majoris quam stercus putant (quo sensu Heraclitus dixit : cadavera hominum magis abijcienda foras quam stercus), quapropter reges etiam in sterquilinis defodiuntur. Solem colunt, ara super domum excitata, et quotidie in ea libant ac thus adolent.

27. Jam quum poeta dicat,

Veni et ad Aethiopes et Sidonios et Erembos,

quaeritur, quinam intelligendi sint. Ac de Sidoniis quidem controversia est, num in Persico sinu habitantes dici debeant, quorum coloni sint Sidonii nostri, quemadmodum et Tyrios quosdam ibi insulares tradunt, et Aradios, quorum coloniae Aradus nostra et Tyrus sint. Sed major quaestio de Erembis est, an Troglodytae intelligi debeant (quod vi originis vocabuli quidam pervincere volunt, inde Erembos dici autumantes, quod ἔραν, i. e. terram, subeant), an Arabes. Ac noster Zeno sic scripturam mutat :

et Sidonios Arabeque.

Probabilius vero Posidonius levi mutatione scribit

et Sidonios et Arambos (Erembos *codd.*),

ita ut poeta Arabes quos nunc dicimus, sic vocaverit, quemadmodum a ceteris quoque ipsius aetate appellarentur. Dicit etiam has tres nationes, continenter inter se positas, cognationem quandam ostendere et propterea affinis nominibus affici, Armenios scilicet, Arabes et Arambos (Erembos *codd.*). Et quemadmodum existimandum sit, unam gentem in tres esse divisam, pro climatum diversitatibus magis magisque immutatam : sic et nominibus pluribus uti pro uno. Neque audiendi sunt, qui Ἐρεμβούς, hoc est nigros, scribunt ; id enim magis Aethiophibus convenit. Nominat etiam Arimos Homerus (*Il.* 2, 783), quod Posidonius docet esse accipiendum, non de loco aliquo Syriae vel Ciliciae vel alius terrae, sed de Syria ipsa. Aramaei enim sunt, qui in ea habitant, et fortasse Graeci eos Arimaeos vel Arimos vocabant. Nominum enim mutationes permultae sunt, praesertim barbaricorum, quemadmodum Dariecem Darium, et Pharzirim Parysatim, Atharam vero Atargatin dixerunt : hanc Ctesias Derceto vocavit. Ceterum Arabum opulentiae testem laudare licet etiam Alexandrum, qui eam (ut ferunt) regiam efficere constituerat post reditum ex India. Sed omnia ejus consilia mors subito accidens irrita fecit ; et quidem unum ex iis, quae ille moliebatur, erat Arabiam occupare, vel sua sponte recipientibus Arabibus, vel bello coactis. Itaque quum eos videret nec prius nec posterius legatos misisse, ad bellum se jam parabat, sicut supra ostendimus.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ ἐπτακαίδεκατον περιέχει Αἴγυπτον πᾶσαν καὶ Λιβύην πᾶσαν.

ΚΕΦ. Α'.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐποδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους συμπεριελάβομεν τοὺς σφίγγοντας αὐτὴν καὶ ποιῶντας χερρόνησον, τὸν Περσικὸν καὶ τὸν Ἀράβιον, τούτῳ δὲ τινα συμπεριωδεύθη καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, τὰ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν ἐξῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς κινναμωμοφόρου· τὰ λειπόμυνα καὶ συνεχῇ τοῖς ἔθνεσι τούτοις, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ περὶ τὸν Νεῖλον, ἐκθετέον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Λιβύην ἐπιμεν, ἥπερ ἐστὶ λοιπὴ τῆς συμπάσης γεωγραφίας. κἀνταῦθα δ' Ἐ-
10 ρτοσθένους ἀποφάσεις προεκθέτεον.

2. Φησὶ δὲ τοῦ Ἀραβίου κόλπου πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐννακοσίους ἥ] χιλίους σταδίους διέχειν τὸν Νεῖλον, παραπλήσιον ὄντα (κατὰ τὸ στόμα) τῷ γράμματι τῷ Ν χειμένῳ ἀνάπαλιν. ῥυεὶς γάρ, φησὶν, ἀπὸ Μερῶς
15 ἐπὶ τὰς ἄρκτους ὡς δις χιλίους καὶ ἐπτακοσίους σταδίους, πάλιν ἀναστρέφει πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὴν χειμερινὴν δύσιν ὡς τρις χιλίους καὶ ἐπτακοσίους σταδίους, καὶ σχεδὸν ἀντάρας τοῖς κατὰ Μερῶν τόποις καὶ εἰς τὴν Λιβύην πολλὰ προπεσὼν καὶ τὴν ἐτέραν ἐπιστροφὴν ποιησάμενος πρὸς τὰς ἄρκτους φέρεται πεντακισχι-
20 λίους μὲν καὶ τριακοσίους σταδίους ἐπὶ τὸν μέγαν καταράκτην, μικρόν παρεπιστρέφων πρὸς τὴν ἑω, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους τοὺς ἐπὶ τὸν ἐλάττω τὸν κατὰ Συήνην, πεντακισχιλίους δὲ ἄλλους καὶ τριακοσίους ἐπὶ
25 τὴν θάλατταν. ἐμβάλλουσι δ' εἰς αὐτὸν δύο ποταμοί, φερόμενοι μὲν ἐκ τινων λιμνῶν ἀπὸ τῆς ἑω, περιλαμβάνοντες δὲ νῆσον εὐμεγέθη τὴν Μερῶν. ὧν ὁ μὲν Ἀσταβόρας καλεῖται κατὰ τὸ πρὸς ἑω πλευρὸν ῥέων, ἄτερος δ' Ἀστάπους· οἱ δ' Ἀστασὸβαν καλοῦσι, τὸν
30 δ' Ἀστάπου ἀλλοτρίον εἶναι, ῥέοντα ἐκ τινων λιμνῶν ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ σχεδὸν τὸ κατ' εὐθείαν σῶμα τοῦ Νεῖλου τοῦτον ποιεῖν· τὴν δὲ πληρῶσιν αὐτοῦ τοὺς θερινοὺς ὄμβρους παρασκευάζειν. ὑπὲρ δὲ τὰς συμβόλας τοῦ Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Νεῖλου σταδίους ἐπτακοσίους
35 Μερῶν εἶναι πόλιν ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· ἄλλην δ' εἶναι νῆσον ὑπὲρ τῆς Μερῶς, ἣν ἔχουσιν οἱ Αἰγυπτίων φυγάδες οἱ ἀποστάντες ἐπὶ Ψαμμίτιχου, καλοῦνται δὲ Σεμβρίται, ὡς ἂν ἐπὶ λυδίας· βασιλεύονται δὲ ὑπὸ γυ-

STRABONIS

GEOGRAPHICORUM
LIBER DECIMUS SEPTIMUS.

ARGUMENTUM.

Liber septimus decimus complectitur omnem et Ægyptum et Libyam.

CAP. I.

Quum in Arabiæ descriptione sinus eos una enarraverimus, qui eam stringunt ac peninsulam faciunt, Persicum scilicet atque Arabicum, eoque etiam Ægypti et Æthiopie partem aliquam lustraverimus, Troglodyticen scilicet ac sequentia usque ad extrema terræ cinnamomifera: nunc reliqua hisque gentibus continua explicanda sunt, nimirum quæ circa Nilum jacent; post hæc Libyam, quæ totius geographiæ summam absolvat, percurreremus; primo autem loco hic quoque Eratosthenis sententiæ exponenda sunt.

2. Dicit igitur Nilum ab Arabico sinu occidentem versus distare nongenta vel mille (ἐννακισχιλίους *codd.*) stadia, et similem esse N literæ inversæ. Nilus enim, inquit, postquam fluxit a Meroe versus septentrionem ad bis mille et septingenta stadia, vertitur ad meridiem et hibernum occasum ad stadia ter mille et septingenta, ac prope obversus locis circa Meroen, inque Africam pleno alveo delatus, rursum inflexus versus septentrionem quinquies mille et trecenta stadia currit usque ad magnum catarrhacten. paululum versus ortum declinans; hinc stadia mille et ducenta usque ad minorem catarrhacten, qui est Syenæ vicinus: inde rursum quinquies mille et trecenta stadia usque ad mare. Excipt Nilus duo flumina et lacubus quibusdam ab oriente delata, et Meroen, permagnam insulam, contentia; quorum alterum dicitur Astaboras, ad orientale latus fluens, alterum Astapus, quod nonnulli Astasoban vocant, Astapum vero alium esse fluvium, qui et lacubus quibusdam a meridie labatur, atque hunc fere rectum Nili corpus efficere; augeri autem ab æstivis imbris. Supra Astaboræ et Nili concursum ad stadia septingenta Meroen urbem esse, eodem nomine, quo insulam; aliam vero supra Meroen esse insulam, quam Ægyptiorum exsules incolunt, qui a (ἀπὸ) Psammiticho desciverunt, et Sembritis, id est advenæ, nominantur; reginam habent, quæ

ναϊκός, υπακούουσι δὲ τῶν ἐν Μερῇ. τὰ δὲ κατωτέρω
ἐκατέρωθεν Μερῆς, παρὰ μὲν τὸν Νεῖλον πρὸς τὴν
Ἐρυθρὰν Μεγαβαροὶ καὶ Βλέμυες, Αἰθίοπων ὑπα-
κούοντες, Αἰγυπτίους δ' ὁμοιοί· παρὰ θάλατταν δὲ Τρω-
γλοῦται· διαστῆσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν
ἢ κατὰ τὴν Μερῇ Τρωγλοῦται τοῦ Νεῖλου. ἐξ
ἀριστέρων δὲ τῆς ῥύσεως τοῦ Νεῖλου Νούβαι κατοι-
κοῦσιν ἐν τῇ Λιδύῃ, μέγα ἔθνος, ἀπὸ τῆς Μερῆς
ἀρξάμενοι μέχρι τῶν ἀγκώνων, οὐχ ὑποταττόμενοι τοῖς
10 Αἰθίοφιν, ἀλλ' ἰδίᾳ κατὰ πλείους βασιλείας διεληγμέ-
νοι. τῆς δ' Αἰγύπτου τὸ παρὰ τὴν θάλατταν ἔστιν
ἀπὸ τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος πρὸς τὸ Κανωδικὸν
στῆδοι (τρισ)χilioi τριακόσιοι. Ἐρατοσθένης μὲν
οὕτως οὕτως.

15 3. Δεῖ δὲ ἐπὶ πλέον εἰπεῖν, καὶ πρῶτον τὰ περὶ τὴν
Αἰγύπτου, ὅπως ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων ἐπὶ τὰ ἐξῆς
πρὸϊωμεν. κοινὰ μὲν γὰρ τινὰ καὶ ταύτῃ τῇ χώρᾳ
καὶ τῇ συνεχεῖ καὶ ὑπὲρ αὐτὴν τῇ τῶν Αἰθιοπῶν δ' Νεῖ-
λος παρασκευάζει, ποτίζων τε αὐτὰς κατὰ τὰς ἀναβά-
σεις καὶ τοῦτ' οἰκήσιμον αὐτῶν τὸ μέρος ἀπολείπων
μόνον τὸ καλυπτόμενον ἐν ταῖς πλημμυρίσι, τὸ δ' ὑπερ-
δέξιον καὶ μετεωρότερον τοῦ βρέματος πᾶν ἀοίκητον
διεξιὼν ἐκατέρωθεν καὶ ἔρημον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνυδρίαν.
ἀλλὰ τὴν μὲν Αἰθιοπίαν οὕτε πᾶσαν διέξεισιν ὁ Νεῖλος
οὐτε μόνος οὐτ' ἐπ' εὐθείας οὐτ' οἰκουμένην καλῶς· τὴν
δὲ Αἰγύπτου καὶ μόνος καὶ πᾶσαν καὶ ἐπ' εὐθείας ἀπὸ
τοῦ μικροῦ καταράκτου ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης
ἀρξάμενος, ὅπερ εἰσὶν ὅροι τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰ-
θιοπίας, ἕως τῶν ἐπὶ θάλατταν ἐκβολῶν (τοῦ Νεῖλου).
20 καὶ μὴν οἱ γε Αἰθίοπες τὸ πλέον νομαδικῶς ζῶσι καὶ
ἐπόρως διὰ τε τὴν λυπρότητα τῆς χώρας καὶ τὴν τῶν
ἑρῶν ἀσυμμετρίαν καὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκτοπισμόν,
τοῖς δ' Αἰγυπτίοις ἅπαντα τάναντία συμβέβηκε· καὶ
γὰρ πολιτικῶς καὶ ἡμέρως ἐξ ἀρχῆς ζῶσι καὶ ἐν γνω-
3 ρίμοις ἴδρυνται τόποις, ὥστε καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν
μνημονεύονται· καὶ ἐπαινοῦνται γε, δοκούντες ἀξίως
χρησασθαι τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ, μερίσαντές τε εὖ
καὶ ἐπιμεληθέντες. βασιλεῖα γὰρ ἀποδείξαντες τριχῇ
τὸ πλῆθος διέλιον, καὶ τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάλεσαν,
10 τοὺς δὲ γεωργοὺς, τοὺς δὲ ἱερέας· καὶ τοὺς μὲν τῶν
ἱερῶν ἐπιμελητάς, τοὺς δ' ἄλλους τῶν περὶ τὸν ἀνθρώ-
πον· καὶ τοὺς μὲν [τὰ] ἐν τῷ πολέμῳ, τοὺς δ' ὅσα ἐν
εἰρήνῃ, γῆν τε καὶ τέχνας ἐργαζομένους· ἀφ' ὧν περ
καὶ αἱ πρόσδοι συνήγοντο τῷ βασιλεῖ. οἱ δ' ἱερεῖς
15 καὶ φιλοσοφίαν ἥσανον καὶ ἀστρονομίαν, ἐμύληται τε
τῶν βασιλέων ἦσαν. ἡ δὲ χώρα τὴν μὲν πρώτην
διαιρῶσιν εἰς νομοὺς ἔσχε, δέκα μὲν ἢ Θηβαίς, δέκα
δ' ἢ ἐν τῷ Δέλτᾳ, ἑκατάδεκα δ' ἢ μεταξὺ (ὡς δὲ τινες,
τοσοῦτοι ἦσαν οἱ σύμπαντες νομοί, ὅσαι αἱ ἐν τῷ λαβυ-
20 ρίνῳ αὐλαί· αὐταὶ δ' ἐλάττους τῶν τριάκοντα)· πάλιν
δ' οἱ νομοὶ τομὰς ἄλλας ἔσχον· εἰς γὰρ τοπαρχίας οἱ
πλείστοι διήρηντο, καὶ αὗται δ' εἰς ἄλλας τομὰς· ἐλά-
χιστα δ' αἱ ἀρουραὶ μερίδες. ἐδέξασθαι δὲ τῆς ἐπ' ἀκρι-
βείας καὶ κατὰ λεπτὸν διαιρέσεως διὰ τὰς συνεχεῖς τῶν

regibus Meroes paret. Quae infra Meroen sunt, secus Nilum
ex utraque ejus parte mare Rubrum versus, Megabari et
Blemmyes habitant, Æthiopum subditi, Ægyptiis finitimi,
ad mare autem Troglodytae, quorum qui juxta Meroen
sunt, decem undecimve dierum itinere a Nilo distant; a
sinistra vero cursus Nili habitant Nubae, magna Libyae
gens, a Meroe incipientes usque ad Nili flexus, non hi
Æthiopicibus parentes, sed pro sese in complura regna di-
visi. Ægypti maritima sunt ab ore Pelusiaco ad Canopi-
cum longitudine stadiorum mille et trecentorum. Haec sunt
quae Eratosthenes tradidit.

3. Enimvero plenius istaec explicanda sunt, eaque primo
quae ad Ægyptum pertinent, ut a notioribus ad sequentia
procedamus. Nilus quaedam huius regioni et contiguae
Æthiopiae, quae supra jacet, praestat communia, quod suis
eas incrementis rigat, et solum hanc partem habitabilem
reddit, quae ejus exundationibus tegitur, quicquid vero
editius est, et fluento ipsius sublimius, id ab utraque parte
desertum et ob aquae penuriam cultoribus vacuum transit.
Ceterum neque totam Æthiopiam Nilus permeat, nec in
rectum nec solus nec bene habitam; Ægyptum vero et
solus et totam et in rectum a minore catarrhacte supra
Syenen et Elephantinam incipiens, qui sunt Ægypti et Æ-
thiopiae fines, usque ad ostia in mare exeuntis. Ac sane Æ-
thiopes certe magna ex parte pastorem ac inopem vitam
degunt, tum propter soli tenuitatem et aeris intemperiem,
tum propterea, quod longe a nobis absunt; apud Ægyptios
vero omnia contraria sunt; nam et civilem ac mansuetam
vitam inde ab initio degunt, et in locis notis habitant, adeo
ut etiam constitutiones eorum memorentur; atque etiam
laudem eo invenerunt, quod videntur recte uti regionis
ubertate, et bene divisam eam administratamque habere.
Item, rege constituto, multitudinem in tres partes tri-
buerunt, quarum una militiam, altera agros coleret, ter-
tia sacerdotum esset. Itaque alii sacrorum curam gerebant,
alii eorum, quae ad hominem pertinent, rursumque horum
alii belli, alii, quae pacis sunt, agriculturam et artes; a
quibus etiam redditus regi cogeantur. Sacerdotes etiam
philosophiam et astronomiam exercebant, et cum regibus
conversabantur. Regio primum in praefectura divisa
fuit, quas nomos vocant; Thebaica quidem in decem, quae
vero in Delta, in totidem, intermedia autem in sedecim.
Secundum nonnullos vero tot erant hujusmodi prae-
fecturae, quot aulæ labyrinthus habebat, haec autem paucio-
res erant quam triginta sex (ἔξ καὶ τριάκ.).; rursum prae-
fecturae in partes diremptae; plurimae enim in toparchias divisa
erant, toparchiae rursum in portiones alias, quarum mini-
mae arva erant. Opus autem fuit tam diligenti ac subtili
locorum divisione propter continuas finium confusiones,

δρων συγγύσεις, ἃς ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται κατὰ τὰς αὐξήσεις, ἀφαιρῶν καὶ προστιθεὶς καὶ ἐναλλάττων τὰ σχήματα καὶ τὰλλα σημεῖα ἀποκρύπτων, οἷς διακρίνεται τό τε ἀλλότριον καὶ τὸ ἴδιον· ἀνάγκη δὲ ἀναμετρεῖσθαι
 5 καὶ πάλιν καὶ πάλιν. ἐνταῦθεν δὲ καὶ τὴν γεωμετρίαν συστήναί φασιν, ὡς τὴν λογιστικὴν καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων διὰ τὰς ἐμπορίας. τριχῇ δὲ διήρητο, ὥσπερ τὸ σύμπαν, καὶ τὸ ἐν ἑκάστῳ τῷ νομῷ πληθὺς, εἰς τρία ἴσα μερισθείσης τῆς χώρας. ἡ δὲ περὶ τὸν ποταμὸν
 10 πραγματεία διαφέρει τοσούτον, ὅσον τῇ ἐπιμέλειᾳ νικᾶν τὴν φύσιν. φύσει γὰρ πλείονα φέρει καρπὸν καὶ ποτισθεῖσα μᾶλλον· φύσει δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάβασις τοῦ ποταμοῦ πλείω ποτίζει γῆν, ἀλλ' ἡ ἐπιμέλεια πολλὰκις καὶ τῆς φύσεως ἐξίσχυσεν ἐπιλιπούσης, ὥστε καὶ
 15 κατὰ τὰς ἐλάττους ἀναβάσεις τοσαύτην ποτισθῆναι γῆν, ὅσην ἐν ταῖς μείζουσι, διὰ τε τῶν διωρύγων καὶ τῶν παραχωμάτων· ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πετρωνίου χρόνων ἡ μεγίστη μὲν ἦν φορὰ καὶ ἀνάβασις, ἥνικα ἐπὶ τεσσαρεσκαίδεκα πῆχεις ἀνέβαιναν ὁ Νεῖλος, ἥνικα δ' ἐπ'
 20 ὀκτώ, συνέβαινε λιμός· ἐπ' ἐκείνου δὲ ἀρξάντος τῆς χώρας καὶ δώδεκα μόνον πληρώσαντος πῆχεις τοῦ Νεῖλου μέτρου, μεγίστη ἦν ἡ φορὰ, καὶ ὀκτὼ ποτε μόνον πληρώσαντος, λιμοῦ οὐδεὶς ἦσθετο. τοιαύτη μὲν ἡ διάταξις· τὰ δ' ἐξῆς λέγωμεν νυνί.
 25 4. Ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων βεῖ ἐπ' εὐθείας ὁ Νεῖλος πρὸς ἄρκτους, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα· εἴτ' ἐπὶ κορυφῇ σχιζόμενος (ὁ Νεῖλος), ὡς φησιν ὁ Πλάτων, ὡς ἂν τριγώνου κορυφῇ ἀποτελεῖ τὸν τόπον τοῦτον· πλευρὰς δὲ τοῦ τριγώνου τὰ σχιζόμενα
 30 ἐφ' ἑκάτερα βεῖθρα καθήκοντα μέχρι τῆς θαλάττης, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ τῆς κατὰ Πηλοῦσιον, τὸ δ' ἐν ἀριστερᾷ τῆς κατὰ Κάνωβον καὶ τὸ πλησίον Ἡράκλειον προσγορευόμενον· βᾶσιν δὲ τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ τοῦ Πηλοῦσιου καὶ τοῦ Ἡρακλείου. γέγονε δὲ νῆσος ἐκ
 35 τε τῆς θαλάττης καὶ τῶν βευμάτων ἄμφοιν τοῦ ποταμοῦ, καὶ καλεῖται Δέλτα διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχήματος· τὸ δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ χωρίον ὁμωνύμως κέκληται διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τοῦ λεχθέντος σχήματος, καὶ ἡ κόμη δὲ ἡ ἐπ' αὐτῇ καλεῖται Δέλτα. δύο μὲν οὖν ταῦτα
 40 τοῦ Νεῖλου στόματα, ὧν τὸ μὲν Πηλοῦσιακὸν καλεῖται, τὸ δὲ Κανωβικὸν καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πάντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἱ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων μαρῶν ἀπορρώγεις πολλαὶ καθ' ὅλην μερισθείσαι τὴν νῆσον πολλὰ
 45 καὶ βεῖθρα καὶ νήσους ἐποίησαν, ὧσθ' ὅλην γενέσθαι πλωτὴν διωρύγων ἐπὶ διωρύξει τμηθειῶν, αἱ κατὰ βραστώνην πλέονται τοσαύτην, ὥστε καὶ ὀστράκινα ἐνίσκειναι πορθμεῖα· τὴν μὲν οὖν περιμέτρον ὅσον τρισχίλιον σταδίων ἐστὶν ἡ σύμπασα νῆσος· καλοῦσι
 50 δ' αὐτὴν καὶ τὴν κάτω χώραν σὺν ταῖς ἀπαντικρὺ ποταμίαις τοῦ Δέλτα· ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νεῖλου καλύπτεται πᾶσα καὶ πελαγίζει πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὐταὶ δ' ἐπὶ λόφον αὐτοφῶν ἢ χωμάτων ἰδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νηοὶ καὶ ναὶ κατὰ τὴν

quas Nilus auctus efficiebat, aliis addens, aliis adimens, et immutans figuras, et signa obruens, quibus proprium discernebatur ab alieno; itaque identidem dimetiri oportebat. Atque hinc ab Ægyptiis geometriam credunt inventam fuisse, quemadmodum ratiocinandi scientiam et arithmetica a Phœnicibus propter mercaturas. Ut autem universa regio in tres æquas partes divisa est, ita et multitudo, quæ in quaque præfectura. Artificium autem, quod Nilo adhibetur, tantum est, quanti industria naturam vincens. Nam quum regio natura multum fructum afferat, irrigata plurimum affert; natura porro majus Nili incrementum plus terræ irrigat, sed sæpe diligentia hoc consecuta est, natura destituente, ut tantum terræ minoribus Nili incrementis irrigaretur, quantum majoribus, idque fossarum et aggerum auxilio. Sic ante Petronii tempora tunc maxima fertilitas erat, quum Nilus ad quartum ac decimum cubitum excreceret; quum vero ad octavum modo assurgeret, famæ et penuria eveniebat; at vero illo regioni præfecto, quum duodecimum cubitum tantum Nilus impleisset, maxima fuit frugum ubertas; et quum octavum solum aliquando attigisset, famem nemo sensit. Atque hæc quidem est Ægypti constitutio. Nunc reliqua edissemus.

4. Nilus ab Æthiopiæ sinibus recta fluit ad septentrionem usque ad eum locum, qui Delta appellatur, ubi tanquam in verticem scissus, ut Plato (in *Timæo* p. 21, E) inquit, quasi trianguli verticem esse hunc locum efficit; latera trianguli alvei sunt duo Nili utrimque ad mare descendentes, alter ad dextram Pelusium usque, alter ad sinistram ad Canopum usque et proximum Heraclium; basis autem maritima est ora inter Pelusium atque Heraclium. Ita insula mari deobusque Nili alveis includitur, et Delta nominatur, propterea quod ejus figura est *litesse* Δ *similis*. Locus, qui ad verticem est, eodem nomine appellatur, utpote dictæ figuræ initium, itemque pagus, qui ibi est, Delta vocatur. Duo jam retulimus Nili ostia, alterum Pelusiacum, alterum Canopicum vel Heraclæoticum; inter hæc vero alia quinque ostia sunt, quæ quidem mentionem mereantur, et multa alia tenuiora. A primis enim partibus aliæ multæ avulæ et passim per insulam divisæ, multos alveos insulasque fecerunt, ita ut tota insula sit navigabilis, fossis aliis super alias actis, quæ tanta facilitate navigantur, ut nonnulli testaceis utantur scaphis. Tota insula ter mille fere stadiorum ambitu continetur. Vocatur etiam regio inferior una cum fluvialibus tractibus Delta regioni objectis. Nilo exundante tota undis tegitur præter habitationes, quæ aut nativis collibus aut aggeribus factitiis impositæ sunt, non pagi modo, sed urbes etiam memorabiles, quæ eminus conspectæ insularum speciem præbent.

πέρρουθεν ὄντιν. πλείους δ' ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ
 θέρους διαμείνουν τὸ ὕδωρ ἐπιθ' ὑπόβασιν λαμβάνειν
 κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὐξησιν ἐσχεν· ἐν ἐξή-
 κοντα δὲ ἡμέραις τελῶς γυμνοῦται καὶ ἀναψύχεται τὸ
 πεδῖον· ὅσῳ δὲ θάπτον ἢ ἀναψύξις, τοσῶδε θάπτον
 ὁ ἔρως καὶ ὁ σπόρος· θάπτον δέ, παρ' οἷς τὰ μέγισ-
 τὰ πληθ. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα
 ποτίζεται, πληθ' ἐπ' εὐθείας ὅσον τετραχισχιλίοις
 σταδίοις δι' ἐνδὲς βείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πληθ'
 εἰ πού τις ἐντρέχει νῆσος, ὅν ἀξιολογώσαται ἢ τὸν
 Ἡρακλειωτικὸν νομὸν περιέχουσα, ἢ εἰ πού τις ἐκτρο-
 πῇ διαρῃ ἐπὶ πλῆον εἰς λίμνην μεγάλην καὶ χώραν,
 ἣν ποτίζειν δύναται, καθάπερ ἐπὶ τῆς τὸν Ἀρσινοίτην
 νομὸν ποτιζούσης καὶ τὴν Μοίριδος λίμνην καὶ τῶν εἰς
 τὴν Μαρεῶτιν ἀναχιομένων. συλλήδην δ' εἰπεῖν,
 ἢ ποταμία μόνον ἐστὶν Αἴγυπτος ἢ ἐκατέρωθεν (ἐσχά-
 τῃ) τοῦ Νεῖλου, σπάνιον εἰ πού τριακοσίων σταδίων
 ἐπέχουσα συνεχῶς πλάτος τὸ οἰκῆσιμον· ἀρξαμένη ἀπὸ
 τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας, μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Δέλτα.
 εἰσικεν οὖν χεῖρᾳ ἢ ψυχρομένη ἐπὶ μήκος, ὑπεξαίρου-
 μένων τῶν ἐπὶ πλῆον ἐκτροπῶν. ποιεῖ δὲ τὸ σχῆμα
 τοῦτο τῆς ποταμίας, ἥς λέγω, καὶ τῆς χώρας τὰ ὄρη
 τὰ ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων καταγόμε-
 να μέχρι τοῦ Αἴγυπτου πελάγους· ἐφ' ὅσον γὰρ ταῦτα
 παρατείνει καὶ διέστικεν ἀπ' ἀλλήλων, ἐπὶ τοσούτον
 καὶ ὁ ποταμὸς συνάγεται τε καὶ διαχεῖται καὶ διασχη-
 ματίζει τὴν χώραν διαφόρως τὴν οἰκῆσιμον· ἢ δὲ ὑπὲρ
 τῶν ὄρων ἐπὶ συγχὸν ἀοίκητος ἐστίν.

5. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῶ τὸ πλῆον, οἱ
 δ' ὑστερον αὐτόπται γεννηθέντες ἤσθοντο ὑπὸ ὄμβρων
 θινῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς
 ἑκὸς κλυζομένης, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι,
 πυσταμένων δὲ τῶν ὄμβρων παυομένην κατ' ὀλίγον
 τὴν πλημμυρίδα· τοῦτο δ' ὑπῆρξε μάλιστα ὅλον τοῖς
 πλείουσι τὸν Ἀράβιον κόλπον μέχρι τῆς κινναμωμοφό-
 ρου καὶ τοῖς ἐκπεμπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων
 θήραν, καὶ εἰ τινες ἄλλαι χρεῖαι παρώξυνον ἐκείσε
 ἄνδρας προχειρίζεσθαι τοὺς τῆς Αἰγύπτου βασιλείας
 τοὺς Πτολεμαίους. οὗτοι γὰρ ἐφρόντισαν τῶν τοιού-
 των, διαφερόντως δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθεὶς, φιλοστο-
 ρῶν καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώματος διαγωγὰς ἀεί-
 τινας καὶ τέρψεις ζητῶν καινοτέρας. οἱ πάλαι δὲ βα-
 σιλεῖς οὐ πᾶν ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· καίπερ οἰκείοι
 σοφίαις γεγονότες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς, μεθ' ὧν ἦν
 αὐτοῖς δὲ πλείων βίος· ὥστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον καὶ διὰ
 τοῦτο καὶ διότι Σίσσωστρις τὴν Αἰθιοπίαν ἐπῆλθεν ἀπα-
 σαν μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου, καὶ ὑπομνήματα τῆς
 στρατείας αὐτοῦ καὶ νῦν ἐτι δείκνυνται, στήλαι καὶ
 ἐπιγραφαί. Καμδύσης τε τὴν Αἴγυπτον κατασχὼν
 προῆλθε καὶ μέχρι τῆς Μερῶς μετὰ τῶν Αἰγυπτίων·
 καὶ ὅτ' καὶ τοῦνομα τῇ τε νήσῳ καὶ τῇ πόλει τοῦτο παρ'
 ἐκείνων τεθῆναι φασι, ἐκεῖ τῆς ἀδελφῆς ἀποθανούσης
 αὐτῇ Μερῶς· οἱ δὲ γυναῖκα φασι· τὴν ἑκωνομίαν οὖν
 ἐχάριστο αὐτῇ τιμῶν τὴν ἀνθρωπιν. θαυμαστὸν οὖν,

Aqua aestate ultra quadragesimum diem permanet, postea paulatim decrescit, quo pacto etiam crevit. Intra diem sexagesimum campi denudantur atque exsiccantur, et quo citius id fit, eo citius et aratur et scriitur, Idque celerius apud eos, qui majores aestus habent. Simili modo regio supra Delta irrigatur, nisi quod Nilus quattuor millibus stadiorum unico alveo recta delabitur, nisi si interdum insulae intercipient, quarum praecipua est quae Hieracleoticam praefecturam comprehendit, aut alicubi fossa ampliore fluvius divertatur in magnum aliquem lacum vel in regionem, quam irrigare possit, cujus generis est rivus qui Arsinoiticam praefecturam et Mæridis lacum rigat, et quos Mareotis refusus excipit. Denique, ut verbo dicam, fluvio irrigua est sola ea pars Ægypti, quae jacet ad utramque Nili ripam, et raro trecentorum stadiorum continuam latitudinem habitabilem obtinet. Orditur ab Æthiopiae montibus, et in ipse Delta verticem desinit. Itaque similis est fasciae in longum explicatae (ἀνεκτυμένη), si excipias majora fluvii diverticula. Figuram vero fluvialis regionis et terrae, quam dico, montes efficiunt, a locis Syenae proximis deducti ex utraque parte usque ad Ægyptium pelagus; qui quantum extenduntur et inter se distant, tantum etiam flumen diffunditur et contrahitur, et regionem habitabilem diverso modo figurat. Quod supra montes est regionis, quam plurimum non habitat.

5. Ceterum antiqui conjectura plerumque, recentiores vero visu ipso nitentes senserunt Nilum augeri, quando superne adsita Æthiopia imbris aestivis proluitur, maxime in extremis montibus; imbris autem finientibus, paulatim inundationem desinere. Quam rem li potissimum deprehenderunt, qui in Arabicum sinum navigarunt usque ad cinnamomiferam regionem, et li qui ad elephantorum venationem missi fuerunt, aut si qui alii usus Ptolemaeos Ægypti reges impulerunt, ut homines aliquos eo amandarent. Nam hi talia curabant, is praecipue, qui cognomento fuit Philadelphus, cognitionis rerum apprime studiosus et propter corporis imbecillitatem semper novae alienius oblectationis materiam expetens. Antiqui autem reges perexiguam harum rerum curam habuerunt, tametsi tum ipsi sapientiae studio dediti essent, tum sacerdotes, cum quibus plurimum vivebant. Idque eo magis est admiratione dignum, quod Sesostri totam Æthiopiam permeavit usque ad cinnamomiferam regionem, et adhuc quaedam ejus monumenta monstrantur, columnae et inscriptiones. Cambyzes quoque Ægypto potitus, cum Ægyptis usque ad Meroen progressus est, et nomen urbi insulaeque ab illo factum aiunt, quum Meroe, sive soror ejus sive uxor (nam et hoc traditur), ibi mortua esset, adeoque ille honorandae feminae causa loco id nominis imposuisset. Mirum itaque est, cur, tantis oblatis investigandi

πῶς ἐκ τῶν τοιούτων ἀφορμῶν οὐ τελέως ἐναργῆς ἦν ἡ περὶ τῶν ὁμβρῶν ἱστορία τοῖς τότε, καὶ ταῦτα τῶν ἱερέων φιλοπραγμονέστερον ἀναφερόντων εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ ἀποτιθεμένων, ὅσα μάθησιν περιττὴν ἐπιφαίνει. εἰ γὰρ ἄρα, τοῦτ' ἐχρῆν ζητεῖν, ὅπερ καὶ νῦν ἐτι ζητεῖται, τί δή ποτε θέρους, χειμῶνος δὲ οὐ, καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θεβαΐδι καὶ τῇ περὶ Συήνην οὐ συμπίπτουσιν ὁμβροί· τὸ δ' ὅτι ἐξ ὁμβρῶν αἱ ἀναβάσεις μὴ ζητεῖν, μὴ δὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύρων, οἷους Ποσειδώνιος εἴρηκε. φησὶ γὰρ Καλλισθένης λέγειν τὴν ἐκ τῶν ὁμβρῶν αἰτίαν τῶν θερινῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους λαβόντα, ἐκείνον δὲ παρὰ Θρασυάλκου τοῦ Θασιῶ (τῶν ἀρχαίων δὲ φυσικῶν εἰς οὗτος), ἐκείνον δὲ παρ' ἄλλου, τὸν δὲ παρ' Ὁμήρου διυπετέα φράσκοντος τὸν Νεῖλον·

ἀν δ' εἰς Αἰγύπτου διυπετέος ποταμοῦ.

ἀλλ' ἐὼς ταῦτα πολλῶν εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο μὴνῶσαι τοὺς ποιήσαντας καθ' ἡμᾶς τὸ περὶ τοῦ Νεῖλου βιβλίον, Εὐδωρόν τε καὶ Ἀρίστωναν τὸν ἐκ τῶν περιπάτων· πλὴν γὰρ τῆς τάξεως τὰ γε ἄλλα καὶ τῇ φράσει καὶ τῇ ἐπιχειρήσει ταυτὰ ἐστί κείμενα παρ' ἀμφοτέροις. ἐγὼ γοῦν ἀπορούμενος ἀντιγράφων εἰς τὴν ἀντιβολὴν ἐκ θατέρου θάτερον ἀνέβαλον· πότερος δ' ἦν ὁ τᾷ λλότριά ὑποβαλλόμενος, ἐν Ἀμμωνος εἴβοι τις ἄν. Εὐδωρος δ' ἡγεῖτο τὸν Ἀρίστωναν· ἡ μὲντοι φράσις Ἀριστώνειος μᾶλλον ἐστίν. οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Νεῖλου μόνον Αἰγυπτον ἐκάλουον, ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων ἀρξάμενοι μέχρι τῆς θαλάττης· οἱ δ' ὕστερον μέχρι νῦν προσέλαβον ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἑω μερῶν [τὰ] μεταξὺ τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τοῦ Νεῖλου σχεδὸν τι πάντα (οἱ δ' Αἰθίοπες οὐ πάνυ χρώνται τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ), ἐκ δὲ τῶν ἐσπερίων τὰ μέχρι τῶν Αὐάσεων καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ τὰ ἀπὸ τοῦ Κανωβικοῦ στόματος μέχρι Καταβαθμοῦ καὶ τῆς Κυρηναίων ἐπικρατείας. οἱ τε γὰρ ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασιλεῖς ἴσχυσαν τοσοῦτον, οἱ γε καὶ τὴν Κυρηναίαν αὐτὴν κατέσχον καὶ διενείμαντο πρὸς τὴν Αἰγυπτον καὶ τὴν Κύπρον· Ρωμαῖοί τε οἱ διαδεξάμενοι τὴν ἐκείνων ἐπαρχίαν κρίναντες τὴν Αἰγυπτον ἐν τοῖς αὐτοῖς ὄροις διεφύλαξαν. Αὐάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας κύκλῳ μεγάλαις ἐρημίαις, ὥς ἂν νήσους πελαγίας (πολὺ δὲ τοῦτ' ἐστί κατὰ τὴν Αἰθούην), τρεῖς δ' εἰσὶν αἱ πρόσχωροι τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐπ' αὐτῇ τεταγμέναι. τὰ μὲν οὖν καθ' ὅλου καὶ ἀνωτάτω περὶ τῆς Αἰγύπτου ταῦτα λέγομεν· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτῆς νῦν διέξιμεν.

6. Ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὸ κυριώτατον ἡ Ἀλεξάνδρειά ἐστι καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, ἐντεῦθεν ἀρχτέον. ἔστι τοίνυν ἡ ἀπὸ Πηλουσίου παραλία πρὸς τὴν ἐσπέραν πλέουσι μέχρι μὲν τοῦ Κανωβικοῦ στόματος χιλίων πού καὶ τριακοσίων σταδίων, ὃ δὲ καὶ βάσις τοῦ Δέλτα ἔφαμεν· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Φάρον τὴν

occasionibus, non prorsus innotuerit imbrum historia ejus ætatis hominibus, præsertim quum sacerdotes curiosius in sacros libros referrent et confirmarent, quæ subtilioris aliquid haberent cognitionis. Etenim si quid aliud, hoc dignum disquisitione erat quod adhuc quæri solet, cur nempe æstate et non hieme, in partibus australissimis imbres cadant, in Thebaide vero et circa Syenem non item? Illud vero, num ex imbris Nilus augeatur, non erat querendum, neque in hanc rem talibus opus erat testibus, quales producit Posidonius; ait enim Callisthenem tradere æstivos imbres causam esse; idque hunc ab Aristotele sumpsisse, Aristotelem vero a Thrasyalce Thasio, qui unus fuit ex antiquis physicis; Thrasyalcem autem ab alio (a *Thalete*?), atque illum ab Homero, qui Nilum cœlitus delapsam dici (Od. 4, 481):

Nursus ad Ægypti cœlo delapsa fluenta.

Verum istæc mitto, quum a multis sint tractata, de quibus satis sit duos asserere, qui ætate nostra de Nilo scripserunt, Eudorum et Aristonem Peripateticum. Hi, dempto ordine, cetera omnia et stylo et argumentis iisdem fere uterque posuerunt. Itaque libros inter se collaturus, quum exemplarium copia nulla fieret, alterum cum altero comparavi; uter autem alterius compilaverit scriptum, fortasse Ammonis oraculo doceri aliquis possit. Eudorus quidem Aristonem eo nomine incusat, sed dicendi genus potius est Aristoneum. Ceterum prisci id solum Ægyptum vocavere, quod habitatur et a Nilo irrigatur, inde a locis Syenæ proximis incipientes usque ad mare; recentiores vero ad hoc usque tempus, ab orientali regione omnes fere partes assumpserunt, quæ inter Arabicum sinum sunt atque Nilum (Æthiopes Rubro mari non adeo utuntur); ab occidente vero loca usque ad Auases, quæ vocantur, et in ora maritima ab ostio Canopico usque ad eum locum, qui Catabathmus dicitur, et Cyrenæorum ditionem. Nam Ptolemaici reges eo usque dominationem protulerunt suam, qui quidem etiam Cyrenaicam sub se habuerunt, separatim ab Ægypto Cyproque. Romani, qui postea successerunt, provinciam Ægyptum iisdem finibus inclusam servarunt. Auases Ægyptii regiones vocant habitatas et maximis desertis circumdatas, quasi quasdam pelagi insulas, quales sæpe occurrunt in Libya; tres vero sunt Ægypto finitimæ et ei subditæ. Hæc igitur de Ægypto in universum et summatim dicimus; nunc singula regionis et quæ habeat præclara persequemur.

6. Initium autem ab Alexandria faciemus et locis et vicinis, quum hujus tractationis præcipuam partem ea occupent. Ergo maritima ora a Pelosio usque ad Canopicum ostium ad occidentem naviganti est mille fere et trecentorum stadiorum, quod et basim ipsius Delta diximus; hinc ad Pharum insulam alia sunt stadia centum et quinquaginta.

νῆσον ἄλλα στάδιοι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. ἡ δὲ
 Φάρος νησίον ἐστὶ παράμικτος, προσεχέστατον τῇ
 ἡπείρῳ, λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμείστομον. ἡὼν
 γὰρ ἐστὶ κολπώδης, ἄκρας εἰς τὸ πέλαγος προεβλη-
 5 μίτη, ὅσο· τούτων δὲ μεταξὺ ἡ νῆσος ἵδρυται κλειούσα
 τὸν κόλπον, παραδέδωται γὰρ αὐτῇ κατὰ μήκος· τῶν
 δ' ἄκρων τῆς Φάρου τὸ μὲν ἑὼν μᾶλλον ἐστὶ προσεχὲς
 τῇ ἡπείρῳ καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἄκρᾳ (καλεῖται δ' ἄκρη
 Λοχιάς), καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα ἀμείστομον· πρὸς δὲ τῇ
 10 στενότητι τοῦ μεταξὺ πόρου καὶ πέτραι εἰσίν, αἱ μὲν
 ὑψαλοὶ, αἱ δὲ καὶ ἐξέχουσαι, τραχύνουσαι πᾶσαν ὥραν
 τὸ προσπίπτον ἐκ τοῦ πελάγους κλυδώνιον. ἐστὶ δὲ καὶ
 αὐτὸ τὸ τῆς νησίδος ἄκρον πέτρα περίκλυτος, ἔχουσα
 πύργον θαυμαστῶς κατεσκευασμένον λευκοῦ λίθου πο-
 15 λυόρονον, δμῶνυμον τῇ νήσῳ· τούτον δ' ἀνέθηκε Σώ-
 στρατος Κνίδιος, φίλος τῶν βασιλέων, τῆς τῶν πλωιζο-
 μένων σωτηρίας χάριν, ὥς φησιν ἡ ἐπιγραφή. ἀλιμένου
 γὰρ οὐσης καὶ ταπεινῆς τῆς ἑκατέρωθεν παραλίας,
 ἐχούσης δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχη τινά, ἔδει σημείου
 20 τινὸς ὑψηλοῦ καὶ λαμπροῦ τοῖς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσ-
 πλέουσιν, ὥστ' εὐστοχεῖν τῆς εἰσβολῆς τοῦ λιμένος.
 καὶ τὸ ἐσπέριον δὲ στόμα οὐκ εὐείσβολόν ἐστιν, οὐ μὴν
 τοσαύτης γε δέχεται προνομίας· ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἄλλον
 λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόστου καλούμενον· πρόκειται δ' οὖ-
 25 ρος τοῦ δρυκτοῦ καὶ κλειστοῦ λιμένος· ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ
 λεγθέντος πύργου τῆς Φάρου τὸν εἰσπλουν ἔχων ὁ μέγας
 ἐστὶ λιμὴν· οὗτοι δὲ συναγχαῖς ἐν βάθει ἔκειντο, τῷ
 ἐπασταδίῳ καλούμένῳ χώματι διειργόμενοι ἀπ' αὐτοῦ,
 30 παράκεινται· τὸ δὲ χῶμα ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἡπείρου γέφυρα
 ἐπὶ τὴν νῆσον κατὰ τὸ ἐσπέριον αὐτῆς μέρος ἐκτεταμέ-
 νη, δύο διάπλους ἀπολείπουσα μόνον εἰς τὸν Εὐνόστου
 λιμένα, καὶ αὐτοὺς γεγεφυρωμένους· ἦν δ' οὐ γέφυρα
 μόνον ἐπὶ τὴν νῆσον τὸ ἔργον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑδραγώ-
 γιον, ὅτε γε ὥκειτο· νῦν δ' ἡρήμωσεν αὐτὴν ὁ θεὸς Καί-
 35 σαρ ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξανδρίαν πολέμῳ, τεταγμένην με-
 τὰ τῶν βασιλέων· ὅλοι οὐκ οἰκοῦσι πρὸς τῷ πύργῳ
 ναυτικοὶ ἄνδρες. ὁ γοῦν μέγας λιμὴν πρὸς τῷ κεκλι-
 σθεί καλῶς τῷ τε χώματι καὶ τῇ φύσει, ἀγχιβαθὴς τέ
 ἐστίν, ὥστε τὴν μεγίστην ναῦν ἐπὶ κλίμακος ὀρμεῖν,
 40 καὶ εἰς πλείους σχίζεται λιμένας. οἱ μὲν οὖν πρότεροι
 τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς, ἀγαπῶντες οἷς εἶχον καὶ οὐ
 πάνυ ἐπεισάκτων δεόμενοι, διαβεβλημένοι πρὸς ἅπαν-
 τας τοὺς πλόντας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας (πορ-
 θηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς ἁλλοτρίας κατὰ
 45 σπάνιν γῆς), ἐπέστησαν φυλακὴν τῷ τόπῳ τούτῳ,
 κλειύσαντες ἀπείργειν τοὺς προσιόντας· κατοικίαν δ' αὐ-
 τοῖς ἔδωσαν τὴν προσαγορευομένην Πρακῶτιν, ἣ νῦν μὲν
 τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἐστὶ μέρος τὸ ὑπερκείμενον
 τῶν νεωρίων, τότε δὲ κώμη ὑπῆρχε· τὰ δὲ κύκλω τῆς
 50 κώμης βουκόλοις παρέδωκαν, δυναμένοις καὶ αὐτοῖς
 κωλύειν τοὺς ἔξωθεν ἐπιόντας. ἐπελθὼν δὲ Ἀλέξαν-
 δρος, ἰδὼν τὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειχεῖν ἐπὶ τῷ λιμένι
 τὴν πόλιν· τῆς δ' ὕστερον ἐπηκολουθηκυίας εὐδαιμονίας
 τῇ πόλει μνημονεύουσι τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν

Pharus exigua est insula oblonga, quæ continenti adjacet,
 ancipitem ad eam portum faciens. Est enim litus sinuo-
 sum, quod duo promontoria in mare emittit, inter quæ in-
 sula jacet portum claudens, cui per longum obijcitur; de
 Phari promontorii orientale magis continentem et opposi-
 tum sibi promontorium, cui Lochias nomen, attingit, et
 portum efficit ore arcto. Accedit ad angustias portus, quod
 in intermedio freto petrae sunt, partim aquis opertæ, par-
 tim eminentes, continue occurrentem ex pelago fluctum
 exasperantes. Ipsum adeo insulae promontorium est petra
 quædam mari circumdata, turrin habens ex albo lapide
 mirifice structam multis fastigiis, eodem, quo insula, nomi-
 ne. Eam Sostratus Cnidius, regum amicus, posuit ob
 navigantium salutem, ut testatur inscriptio. Nam quum
 ora ex utraque parte importuosa et humilis esset, cautes-
 que ac brevia haberet: signo aliquo opus fuit alto et splen-
 dente, quo usi navigantes ex alto portus ingressum contin-
 gere possent. Occiduum etiam ostium, quamquam non
 tutum ingressum habet, non tamen tanta indiget providen-
 tia; sed hoc quoque alium portum efficit, qui Eunosti
 dicitur. Hic ante effossum et clausum portum jacet; qui
 enim ex dicta Phari turri ingressum habet, is maximus
 portus est; hi vero continui in secessu illo adjacent, a ma-
 gno portu dirempti aggere, qui Heptastadium appellatur,
 Agger ille est pons quidam a continenti in insulam ad occi-
 dentalem ejus partem porrectus, duos tantum transitus
 navigantibus relinquens in Eunosti portum, ipsos quoque
 ponte junctos; quod opus non modo pons erat in insulam,
 sed etiam aquæ ductus, illo saltem tempore quo habitaba-
 tur insula; nunc divus Cæsar eam in Alexandrino bello
 (in quo pro regibus contra ipsum steterat) evastavit; pau-
 ci tamen nautæ juxta turrin habitant. Maximus quidem
 portus, præterquam quod et natura et aggere bene clau-
 ditur, profundus est adeo proxime ipsum litus, ut maxima
 etiam navis ad ipsos gradus ejus applicari tuto possit; et
 in portus complures scinditur. Enimvero primi Ægyptio-
 rum reges suis contenti opibus, nec importata aliunde ma-
 gnopere desiderantes, omnibus exteris navigantibus infensi
 erant, maxime vero Græcis (qui ob soli penuriam populari
 atque appetere aliena solebant), ideoque custodes huic loco
 imposuerunt, qui appellentes arcerent; habitandam iis de-
 derunt Rhacotin, quæ nunc Alexandriæ pars est, navalibus
 imminens, tunc vicus erat. Quæ in orbem vico circum-
 jacebant, bubulcis tradidere, qui ipsi quoque vires habe-
 rent ad arcendos extraneos. Quum autem Alexander eo
 venisset, loci opportunitate perspecta, statuit urbem ad
 portum esse muniendam. Futuram urbis felicitatem, quæ
 consecuta est, ferunt ostento in ipsa operis designatione

τοῦ κτίσματος συμβάν· τῶν γὰρ ἀρχιτεκτόνων γῇ λευκῇ διασημαινομένων τὴν τοῦ περιόλου γραμμὴν, ἐπιλιπούσης τῆς γῆς καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιόντος, οἱ διοικηταὶ τῶν ἀφρίτων μέρος τῶν παρεσκευασμένων τοῖς ἐργάταις παρέσχον, δι' ὧν καὶ αἱ ὁδοὶ κατετμήθησαν εἰς πλείους· τοῦτ' οὖν οἰωνίσθαι λέγονται πρὸς ἀγαθοῦ γεγονός.

7. Ἡ δ' εὐκαιρία πολύτροπος· ἀμφίκλυστον τε γὰρ ἐστὶ τὸ χωρίον δυοὶ πελάγεσι, τῷ μὲν ἀπὸ τῶν ἀρκτων τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τῷ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς λίμνης τῆς Μαρειᾶς, ἣ καὶ Μαρειῶτις λέγεται· πληροὶ δὲ ταύτην πολλαῖς διώρυξιν ὁ Νεῖλος, ἀνωθεν τε καὶ ἐκ πλαγίων, δι' ὧν τὰ εἰσχοιζόμενα πολλῷ πλείω τῶν ἀπὸ θαλάττης ἐστίν, ὥσθ' ὁ λίμην ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε πλουσιώτερος τοῦ θαλαττίου· ταύτη δὲ καὶ τὰ ἐκχοιζόμενα ἐξ Ἀλεξανδρείας πλείω τῶν εἰσχοιζομένων ἐστὶ γνοίη δ' ἂν τις ἐν τε τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ Δικαιαρχίᾳ γενόμενος, ὁρῶν τὰς ὁδικὰς ἐν τε τῷ κατάπλῳ καὶ ἐν ταῖς ἀναγωγαῖς, ὅσον βαρύτεραι τε καὶ κουφότεραι δεῦρο κἀκεῖσε πλείειν. πρὸς δὲ τῷ πλούτῳ τῶν καταγομένων ἐκατέρωσε εἰς τε τὸν κατὰ θάλατταν λιμένα καὶ εἰς τὸν λιμναῖον καὶ τὸ εὐαερον ἄξιον σημειώσεως ἐστίν· ὁ καὶ αὐτὸ συμβαίνει διὰ τὸ ἀμφίκλυστον καὶ τὸ εὐκαιρον τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νεῖλου. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ἐπὶ λιμνῶν ἰδρυμέναί βαρεῖς καὶ πνιγώδεις ἔχουσι τοὺς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τοῦ θέρους· ἐπὶ γὰρ τοῖς χειλεσιν αἱ λίμναι τελματωῦνται διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων ἀναθυμίασιν· βορβορώδους οὖν ἀναφερομένης τοσαύτης ἱκμάδος, νοσώδης δ' ἀήρ ἔλκεται καὶ λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τοῦ θέρους ἀρχομένου πληρούμενος ὁ Νεῖλος πληροὶ καὶ τὴν λίμνην καὶ οὐδὲν ἑᾶ τελματῶδες τὸ τὴν ἀναφορὰν ποιῆσον μοχθηράν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐττησαὶ πνέουσιν ἐκ τῶν βορείων καὶ τοῦ τοσούτου πελάγους, ὥστε κάλλιστα τοῦ θέρους Ἀλεξανδρεῖς διάγουσιν.

8. Ἔστι δὲ χλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς πόλεως· οὗ τὰ μὲν ἐπὶ μῆκος πλευρά ἐστὶ τὰ ἀμφίκλυστα, ὅσον τριάκοντα σταδίων ἔχοντα διάμετρον, τὰ δὲ ἐπὶ πλάτος οἱ ἰσθμοί, ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ σταδίων ἑκάτερος, σφιγγόμενος τῇ μὲν ὑπὸ θαλάττης, τῇ δ' ὑπὸ τῆς λίμνης. ἅπαντα μὲν ὁδοὶ κατατέμνεται ἱππηλάτοις καὶ ἀρματισταῖς, δυοὶ δὲ πλατυτάταις, ἐπὶ πλεόν ἢ πλείον ἀναπεπταμέναις, αἱ δὲ δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνουσιν ἀλλήλας. ἔχει δ' ἡ πόλις τεμένη (τά) τε κοινὰ κάλλιστα καὶ τὰ βασιλεία, τέταρτον ἢ καὶ τρίτον τοῦ παντός περιόλου μέρος· τῶν γὰρ βασιλείων ἑκαστος ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφίλοκάλει τινὰ κόσμον, οὕτω καὶ οἰκησιν ἰδίᾳ περιβάλλετο πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις, ὥστε νῦν τὸ τοῦ ποιητοῦ,

ἐξ ἑτέρων ἑτερ' ἐστίν·

ἅπαντα μέντοι συναφῇ καὶ ἀλλήλοισι καὶ τῷ λιμένι, καὶ ὅσα ἐξω αὐτοῦ. τῶν δὲ βασιλείων μέρος ἐστὶ καὶ τὸ Μουσεῖον, ἔχον περίπατον καὶ ἐξέδραν καὶ οἶκον μέγαν,

fuisse praemonstratam; architectis enim ambitus lineam gypso designantibus, quum adventante rege gypsum deficeret, farinae operariis destinatae a procuratoribus fuisse praebitam partem, qua etiam compitorum plures divisiones delineaverint; eam igitur rem visam fuisse boni ominis.

7. Commoditates urbs habet non unius modo generis. Duo enim maria locum alluunt, alterum a septentrione, quod Aegyptium dicitur, alterum a meridie, quod Maria palus vel etiam Mareotis appellatur; eam Nilus multis fossis tum e superioribus partibus, tum e lateribus actis implet, per quas multo plura importantur, quam e mari, adeo ut palustris portus ditior sit marino. Ibi vero etiam quae ex Alexandria exportantur plura sunt quam quae importantur. Facile id cognoverit qui Alexandriae et Dicaearchiae fuerit, observaveritque onerarias naves et venientes et abeuntes, quanto graviore aut leviores ulro citroque navigent. Jam praeter opes, quae ex utraque parte et in maris et in lacus portum advehuntur, aeris temperies digna est memoratu: quae ipsa quoque idcirco contingit, quod urbs utrumque alluitur, et Nilus incrementa commode facit. Quippe ceterae urbes, quae ad latus sitae sunt, gravem et praefocantem aerem in aestivis ardoribus habent; nam propter vapores a sole excitatos coenum in lacuum labris cogitur, unde coenoso humore exhalante, aer morbidus attrahitur, ac pestilentiae initium praebet. At Alexandriae incipiente aestate Nilus auctus auget etiam lacum, et nullum coeno locum relinquit, unde malignus aliquis posset vapor exhalare. Huc accedit quod eodem tempore etiam etesiae a borealibus partibus et tanto pelago adspirant, adeo ut Alexandrini optime aetatem agant.

8. Urbis solum chlamydis figuram habet, cujus latera, quae in longum tendunt, ea sunt quae aqua utrinque alluuntur, triginta fere stadiorum habentia diametrum, latera vero, quae in latum tendunt, isthmi sunt, quorum uterque, septem octove stadiorum, hinc mari, illinc lacu stringitur. Ac tota quidem urbs viis divisa est, per quas et equi et currus agi possint, duabus autem latissimis, quae amplius jugero expanduntur, et sese ad rectos angulos secant. Urbs habet publicos lucos pulcherrimos et regias, quae quartam tertiamve totius ambitus partem occupant. Nam regum quisque ut publicis monumentis aliquid ornamenti addere studebat, ita et ad jam exstructas regias aliquam de suo adjiciebat, ut nunc poetae illud vere dici possit (Od. 17, 266),

Sunt alta ex altis;

atque omnes inter se junctae sunt, et portui contiguae et iis quae extra eum sunt. Pars etiam regiarum est Museum, quod deambulationem habet et exedram et maximam do-

ἐν ᾧ τὸ σπασίσιον τῶν μεταχόντων τοῦ Μουσείου φιλο-
λόγων ἀνδρῶν. ἔστι δὲ τῇ συνόδῳ ταύτῃ καὶ χρήματα
κοινὰ καὶ ἱερεὺς ὁ ἐπὶ τῷ Μουσεῖῳ, τεταγμένος τότε
μὴν ὑπὸ τῶν βασιλέων, νῦν δ' ὑπὸ Καίσαρος. μέρος
δὲ τῶν βασιλείων ἔστι καὶ τὸ καλούμενον Σῆμα, ὃ πε-
ρίβολος ἦν, ἐν ᾧ αἱ τῶν βασιλέων ταφαὶ καὶ ἡ Ἀλε-
ξάνδρου· ἐφθῆ γὰρ τὸ σῶμα ἀφαλόμενος Περδίκκας
ἐ τοῦ Ἀέγου Πτολεμαῖος, κατακομίζοντα ἐκ τῆς Βαβυ-
λώνος καὶ ἐκτρεπόμενον ταύτῃ κατὰ πλεονεξίαν καὶ
10 ἐξιδασμὸν τῆς Αἰγύπτου· καὶ δὴ καὶ ἀπώλετο διαφθα-
ρῆς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐπελθόντος τοῦ Πτολεμαίου
καὶ κατακλείσαντος αὐτὸν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ· ἐκεῖνος μὲν
οὖν ἀπέθανεν ἐμπεριπαρὲς ταῖς σαρίσσαις, ἐπελθόντων
ἐπ' αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ οἱ βα-
15 σιλεῖς, Ἀριδαῖος τε καὶ τὰ παιδία τὰ Ἀλεξάνδρου, καὶ
ἡ γυνὴ Ῥωξάνη ἀπῆραν εἰς Μακεδονίαν· τὸ δὲ σῶμα
τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίσας ὁ Πτολεμαῖος ἐκέντησεν ἐν τῇ
Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου νῦν ἐτι κεῖται· οὐ μὲν ἐν τῇ αὐτῇ
πυέλῳ· θαλὴν γὰρ αὕτη, ἐκεῖνος δ' ἐν χρυσῇ κατέθη-
20 κεν· ἐσύλγσε δ' αὐτὴν ὁ Κόκκης καὶ Παρέισακτος ἐπι-
κληθεὶς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συρίας ἐπαλθὼν καὶ ἐκπε-
σὼν εὐθύς, ὥστ' ἀνόνητα αὐτῷ τὰ σῦλα γενέσθαι.

9. Ἔστι δ' ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι κατὰ μὲν τὸν εἰς-
πλοῦν ἐν δεξιᾷ ἡ νῆσος καὶ ὁ πύργος ὁ Φάρος· κατὰ
25 δὲ τὴν ἐτέραν χεῖρα αἶτε χοιράδες καὶ ἡ Λοχιάς ἄκρα,
ἐχουσα βασιλεῖον. εἰσπλεύσαντι δ' ἐν ἀριστερᾷ ἔστι
συνεχὴ τῶς ἐν τῇ Λοχιάδῃ τὰ ἐνδοτέρῳ βασιλεία, πολ-
λὰς καὶ ποικίλας ἔχοντα διαίτας καὶ ἀλση· τούτοις
δ' ὑπόκειται ὁ τε ὀρυκτός λιμὴν καὶ κλειστός, ἴδιος τῶν
30 βασιλέων, καὶ ἡ Ἀντίρροδος, νησίον προκειμένον τοῦ
ὀρυκτοῦ λιμένος, βασιλεῖον ἅμα καὶ λιμένιον ἔχον·
ἐκάλεσαν δ' οὕτως, ὡς ἀντὶ τῇ Ῥόδῳ ἐνάμιλλον. ὑπέρ-
κειται δὲ τούτου τὸ θέατρον· εἴτα τὸ Ποσειδῖον, ἀγκῶν
τις ἀπὸ τοῦ Ἐμπορίου καλούμενον προπεπιτωκώς, ἔχων
35 ἱερὸν Ποσειδῶνος· ᾧ προσθεὶς χῶμα Ἀντώνιος ἐτι μελ-
λόν προνεῦον εἰς μέσον τὸν λιμένα ἐπὶ τῷ ἄκρῳ κατε-
σκεύασε διαίταν βασιλικήν, ἣν Τιμώνιον προσηγόρευσε.
τοῦτο δ' ἐπραξε τὸ τελευταῖον, ἥνικα προλειφθεὶς ὑπὸ
τῶν φίλων ἀπῆραν εἰς Ἀλεξανδρείαν μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ
40 κακοπραγίαν, Τιμώνιον αὐτῷ κρίνας τὸν λοιπὸν βίον,
ὃν διάξειν ἐμελλεν ἔρημος τῶν τοσούτων φίλων. εἴτα
τὸ Καισάριον καὶ τὸ Ἐμπόριον καὶ [αἱ] ἀποστάσεις·
καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια μέχρι τοῦ ἑπτασταδίου.
ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸν μέγαν λιμένα.

10. Ἐξῆς δ' Εὐνόστου λιμὴν μετὰ τὸ ἑπταστάδιον·
καὶ ὑπὲρ τούτου ὁ ὀρυκτός, ὃν καὶ Κιβωτὸν καλοῦσιν,
ἔχων καὶ αὐτὸς νεώρια. ἐνδοτέρῳ δὲ τούτου διωρυξ
πλωτὴ μέχρι τῆς λίμνης τεταμένη τῆς Μαρωστίδος·
ἔω μὲν οὖν τῆς διωρυγος μικρὸν ἐτι λείπεται τῆς πό-
45 λεως· εἴθ' ἡ Νεκρόπολις τὸ προάστιον, ἐν ᾧ κῆποι τε
πολλοὶ καὶ ταφαὶ καὶ καταγωγαὶ πρὸς τὰς ταριχεῖας
τῶν νεκρῶν ἐπιτίθεται. ἐντός δὲ τῆς διωρυγος τὸ τε
Σαράπιον καὶ ἄλλα τεμένη ἀρχαῖα ἐκλαλειμμένα πως διὰ
τὴν τῶν νέων κατασκευὴν τῶν ἐν Νικηπόλει· καὶ γὰρ

num, in qua oenaculum est eorum, qui Musei consortes
sunt, ac litteris humanioribus studium impendunt. Hoc
collegium publice pecunias habet et sacerdotem, qui Mu-
seo praest, olim a regibus, nunc a Cesare constitutum.
Regiarum pars etiam illud est, quod Sema (Σῆμα codd.)
appellatur, septum quoddam, in quo regum sepulturae et
Alexandri erant. Etenim Ptolemæus Lagi filius Alexandri
corpus Perdiccae eripuerat, quum hic id Babylone deferret,
atque huc diverteret, avaritia et Ægypti sibi vindicandae
studio impulsus. Perit ille a militibus interemptus, a Pto-
lemæo superveniente in insula deserta inclusus; ille igitur,
irruentibus militibus, sariis confossus est; qui vero cum
eo erant (ὄντες οἱ β.?) reges, Aridaeus et Alexandri filii, et
Rhozana uxor in Macedoniam discesserunt; Alexandri au-
tem corpus Ptolemæus Alexandriam detulit, ibique sepeliit,
ubi etiam nunc jacet, non tamen in eodem alveo; nunc enim
vitreus est, ille in aureo condiderat. Aureum Ptolemæus,
cognomento Cocces et Subditicius, rapuit, e Syria eo pro-
fectus, sed statim ejectus, adeo ut nullam e præda utilita-
tem perciperet.

9. Ad magnum portum in ingressu ad dextram est insula
et turris Pharus, ad levam sunt cautes et Lochias pro-
montorium, in quo regia est. Ingresso ad sinistram sunt
interiores regiae, continuæ his quæ sunt in Lochiade, multa
ac varia domicilia et lucos habentes. His effossus (ρυ-
πτός codd.) ac clausus portus subjacet, qui proprius est
regum, item Antirrhodus insula, quæ ante effossum portum
jacet, regiam habens et parvum portum, sic dicta, quod
Rhodo quasi æmula esset. Supra hanc theatrum est; postea
Posidium, cubitus quidam ab Emporio, quod vocatur,
procurrens, et Neptuni templum habens. Ibi Antonias,
addito aggere magis etiam in medium portum prominente,
in extremitatē ejus regiam domum construxit, quam Time-
nium appellavit, idque ad extremum fecit, quum ab ami-
cis derelictus, post Actiacam calamitatem, Alexandriam
discessisset, ac solitariam sibi quandam vitam Timonis
exemplo peragendam proposuisset, tot amicis orbatus.
Postea est Caesarium et Emporium et Apostases seu Re-
positoria, quæ dicuntur, atque inde navalia usque ad He-
ptastadium. Atque hæc circa magnum portum sunt.

10. Deinde ab Heptastadio est Eunosti portus, et supra
hunc est effossus portus, etiam Cibotus, hoc est arca,
dictus, qui et ipse navalia habet. Intra hunc fossa est na-
vigabilis usque ad Mareotidem lacum perducta; extra
hanc fossam restat urbis paululum; tum sequitur Necro-
polis sive mortuorum urbs, suburbanum, in quo horti
plurimi sunt et sepulturae ac domicilia condendis mortuis
idonea. Intra fossam sunt Sarapion et alia prisca ædifi-
cia publica cum lucis, nunc fere derelicta, quum nova
sint in Nicopoli exstructa; ibi enim et amphitheatrum et

ἀμφιθέατρον καὶ στάδιον καὶ οἱ πεντητηρικοὶ ἀγῶνες ἐκεῖ συντελοῦνται· τὰ δὲ παλαιὰ ὀλιγώρηται. συλλήβδην δ' εἰπεῖν ἡ πόλις μεστὴ ἐστὶν ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν· κάλλιστον δὲ τὸ γυμνάσιον, μεζζους ἢ σταδίαίας ἔχον τὰς στοάς· ἐν μέσῳ [δὲ] τὸ τε δικαστήριον καὶ τὰ ἄλση. ἐστὶ δὲ καὶ Πάνειον, ὕψος τι χειροποίητον στροβιλοειδές ἐμπερές ὄχθῃ πετρῶδει διὰ κοχλίου τὴν ἀνάβασιν ἔχον· ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἐστὶν ἀπιδεῖν ὅλην τὴν πόλιν ὑποκειμένην αὐτῷ πανταχόθεν. ἀπὸ δὲ τῆς Νεκροπόλεως ἡ ἐπὶ τὸ μήκος πλατεῖα διατείνει παρὰ τὸ γυμνάσιον μέχρι τῆς πύλης τῆς Κανωδικῆς· εἰθ' Ἱπποδρόμος καλούμενός ἐστι καὶ ἡ αἰ παρακειμένη αἱ αἱ μέχρι τῆς διώρυγος τῆς Κανωδικῆς. διὰ δὲ τοῦ Ἱπποδρόμου διελθόντι ἡ Νικόπολις ἐστὶν, ἔχουσα κατοικίαν ἐπὶ θαλάττῃ πόλεως οὐκ ἐλάττω· τριάκοντα δὲ εἰσιν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας στάδιοι. τοῦτον δὲ ἐτίμησεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ τὸν τόπον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνίκα τῇ μάχῃ τοὺς ἐπεξιόντας ἐπ' αὐτὸν μετὰ Ἀντωνίου· καὶ λαβὼν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν ἠνάγκασε τὸν μὲν Ἀντώνιον ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι, τὴν δὲ Κλεοπάτραν ζῶσαν ἔλθειν εἰς τὴν ἐξουσίαν· μικρὸν δ' ὕστερον ἀκείνην ἑαυτὴν ἐν τῇ φρουρᾷ διαχειρίσατο λάθρα δῆγματι ἀσπίδος ἢ φαρμάκῃ ἐπιχρίστω (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), καὶ συνέβη καταλυθῆναι τὴν τῶν Λαγιδῶν ἀρχήν, πολλὰ συμμει-

25 νασαν ἔτη.

II. Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Λάγου διεδέξατο Ἀλέξανδρον, ἐκείνον δὲ [δ] Φιλάδελφος, τοῦτον δὲ ὁ Εὐεργέτης, εἰθ' ὁ Φιλοπάτωρ, ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, εἰθ' ὁ Ἐπιφανής, εἰθ' ὁ Φιλομήτωρ, καὶς παρὰ πατρός αἰεὶ διαδεχόμενος· τοῦτον δ' ἀδελφὸς διεδέξατο ὁ δεύτερος Εὐεργέτης, ὃν καὶ Φύσχωνα προσαγορεύουσι, τοῦτον δ' ὁ Λάθουρος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, τοῦτον δ' ὁ Αὐλητής ὁ καθ' ἡμᾶς, ὅσπερ ἦν τῆς Κλεοπάτρας πατήρ. ἅπαντες μὲν οὖν οἱ μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον ὑπὸ τρυφῆς διεφάρμενοι χεῖρον ἐπολιτεύσαντο, χεῖριστα δ' ὁ τέταρτος καὶ [δ] ἑβδομος καὶ ὁ ὅστανος, ὁ Αὐλητής· ὃς χωρὶς τῆς ἀλλῆς ἀσελγείας χορευαλὲν ἤσκηκε, καὶ ἐπ' αὐτῷ γε ἐσημένυτο τοσοῦτον, ὥστ' οὐκ ὤκνηε συντελεῖν ἀγῶνας ἐν τοῖς βασιλείοις, εἰς οὓς παρῆι διαμιλλησόμενος τοῖς ἀνταγωνισταῖς. τοῦτον μὲν οὖν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον, τριῶν δ' αὐτῷ θυγατέρων οὐσῶν, ὧν μία γνησία ἢ πρεσβυτάτη, ταύτην ἀνέδειξαν βασίλισσαν· οἱ υἱοὶ δ' αὐτοῦ δύο νῆπιοι τῆς τότε χρείας ἐξέπιπτον τελείως. τῇ δὲ κατασταθείσῃ μετεπέμψαντο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας

40 Κυβισσάκην τινά, προσποιησάμενον τοῦ γένους εἶναι τὸν Συριακῶν βασιλέων· τοῦτον μὲν οὖν ὀλίγων ἡμερῶν ἀπεστραγγάλισεν ἡ βασίλισσα, οὐ φέρουσα τὸ βάνασον καὶ τὸ ἀνελεύθερον. ἔχε δ' ἀντ' ἐκείνου προσποιησάμενος καὶ αὐτὸς εἶναι Μιθριδάτου υἱὸς τοῦ

45 Εὐπάτορος Ἀρχέλαος, ὃς ἦν μὲν Ἀρχελάου υἱὸς τοῦ πρὸς Σύλλαν διαπολεμήσαντος καὶ μετὰ ταῦτα τιμηθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων, πάππος δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καππαδόκων ὁστάτου καθ' ἡμᾶς, ἱερεὺς δὲ τῶν ἐν Πόντῳ Κομάνων. Γαβίνῳ δὲ τότε συνδιέτρυπεν ὡς συστρα-

stadium sunt, et quinquennalia certamina celebrantur; antiqua vero viluerunt. Ut verbo dicam, urbs et publicis monumentis et sacris plena est; pulcherrimum gymnasium, quod porticus habet stadio majores; in media autem urbe forum judiciale et luci. Est etiam Panium, altum opus manu conditum, forma turbinata, saxeo tumulo simile, in quod per cochleam ascenditur; ab ejus vertice tota urbs subjecta undique cerni potest. A Necropoli vero platea quæ in longum præter gymnasium pertendit usque ad Canobicam portam; deinde est Hippodromus sive circus et adjacentes aliæ ** usque ad Canobicam fossam. Exeunti per Hippodromum est Nicopolis, quæ habitatur ad mare ista, ut urbe non minor censeri debeat; distat ab Alexandria stadiis triginta. Hunc locum Cæsar Augustus ornavit, quod hic prælio eos superavit, qui cum Antonio contra ipsum exierant, et postquam primo aditu urbem ceperat, Antonium coegit, ut ipse sibi manum afferret, Cleopatram autem, ut viva in potestatem suam veniret; quæ paulo post et ipsa se in custodia clam admotæ aspidis morsu, aut (ut alii tradunt) illito veneno interfecit. Ad hunc modum Lagidarum Imperium eversum est, quod per multos annos duraverat.

11. Etenim Ptolemæus Lagi filius Alexandro successit, Ptolemæo autem Philadelphus, Philadelpho Evergetes, huic Philopator Agathocleæ, ei Epiphanæ, huic Philometor, semper filio patri in regnum succedente. Philometori vero frater successit, secundus Evergetes nominatus, quem et Physconem appellant; huic Ptolemæus cognomento Lathurus successit; Lathuro autem ætate nostra Auletes Cleopatras pater. Sed omne post tertium Ptolemæum male regnum gesserunt, luxu perdit; omnium vero pessime quartus et septimus et ultimus Auletes. Hic præter alia flagitia etiam tibils canendi artem coluit, et adeo ea se jactavit, ut non pigeret eum certamina in regia celebrare, ad quæ et ipse cum aliis concertaturus prodiret. Itaque cum Alexandrini exegerunt, et quum ei tres filie essent, unam natu grandiore, quæ legitima erat, reginam fecerunt; duo ejus filii infantes adhuc rebus suis tum prorsus exciderunt. Regine virum e Syria acciverunt Cybisoactem quendam, qui se e Syriacorum regum stirpe ferebat. Hunc intra paucos dies regina strangulavit, quum ejus sordes illiberalitatemque pati non posset. In hujus locum Archelaus subiit, qui se Mithridatis Eupatoris filium simulabat; erat autem Archelai filius ejus, qui contra Syllam bellum gessit, et postea a Romanis honore affectus est, ac avus ejus fuit, qui tempore nostro postremus in Cappadocia regnavit, et Comanorum sacerdos, quæ in Ponto sunt. Is cum Gabinio tunc degens, tanquam cum eo contra Parthos

τεύσαν ἐπὶ Παρθαίους, λαθὼν δὲ τοῦτον κομίζεται διὰ πῶν εἰς τὴν βασιλισσαν καὶ ἀναδείκνυται βασιλεύς. ἐν τούτῳ τὸν Αὐλὴν ἀφαικόμενον εἰς Ῥώμην δέξιμος Πομπήιος Μάγνος συνίστησι τῇ συγχλήτῳ καὶ διαπράττεται κάθοδον μὲν τούτῳ, τῶν δὲ πρέσβων τῶν πλείστων, ἑκατὸν ὄντων, ὁλοθρον τῶν καταπρεσβευσάντων αὐτοῦ· τοῦτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαϊκός, ἀρχιπρεσβευτὴς γεγωνός. καταχθεις οὖν ὑπὸ Γαβινίου Πτολεμαῖος τὸν τε Ἀρχέλαον ἀναιρεῖ καὶ τὴν θυγατέρα, χρόνον δ' οὐ πολὺν τῇ βασιλείᾳ προσθεὶς τελευτᾷ νόσῳ, καταλιπὼν δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρας, πρεσβυτάτην δὲ Κλεοπάτραν. οἱ μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῖς ἀπέδειξαν βασιλέας τὸν τε πρεσβύτερον τῶν παίδων καὶ τὴν Κλεοπάτραν, οἱ δὲ συνόντες τῷ παιδὶ καταστασιάσαντες ἐξέβαλον τὴν Κλεοπάτραν, καὶ ἀπῆρε μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν Συρίαν. ἐν τούτῳ Πομπήιος Μάγνος ἤκει φεύγων ἐκ Παλαιρασαλίου πρὸς τὸ Πηλοῦσιον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος· τοῦτον μὲν οὖν δολοφονοῦσιν οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως· ἐπειδὴ δὲ

Καῖσαρ τὸν τε μεираκίσκον διαφθείρει καὶ καθίστησι τῆς Αἰγύπτου βασιλισσαν τὴν Κλεοπάτραν, μεταπεμψάμενος ἐκ τῆς φυγῆς· συμβασιλεύειν δ' ἀπέδειξε τὸν λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῇ, νῦν παντελῶς ὄντα. μετὰ δὲ τὴν Καίσαρος τελευτὴν καὶ τὰ ἐν Φιλίπποις διαβὰς Ἀντωνίου εἰς τὴν Ἀσίαν ἐξετίμησεν ἐπὶ πλέον τὴν Κλεοπάτραν, ὥστε καὶ γυναῖκα ἔκρινε καὶ ἑτεκνοποιήσατο ἐξ αὐτῆς, τὸν τε Ἀκτιαδὸν πόλεμον συνήρατο ἐκείνῃ καὶ συνέφυγε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπακολούθησας ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ ἀμφοτέρους κατέλυσε καὶ τὴν Αἴ-

γύπτον ἔκπευσε παροινουμένην.

12. Ἐπαρχία δὲ νῦν ἐστὶ, φόρους μὲν τελοῦσα ἀξιολόγους, ὑπὸ σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν διοικουμένη τῶν πεμπομένων ἐπάρχων ἀπὸ. ὁ μὲν οὖν πεμφοθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως ἔχει τάξιν· ὅπ' αὐτῷ δ' ἐστὶν ὁ δικαιοδότης, ὁ τῶν πολλῶν κρίσας κύριος· ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ προσαγορευόμενος ἰδιόλογος, ὃς τῶν ἀδεσπότην καὶ τῶν εἰς Καίσαρα πίπτειν ὀρελιόντων ἐξεταστής ἐστὶ· παρέπονται δὲ τοῦτοις ἀπελιύθηροι Καῖσαρος καὶ οἰκονόμοι, μείζω καὶ ἰλάττω πεπιστευμένοι πράγματα. ἐστὶ δὲ καὶ στρατιωτικοῦ

τρία τάγματα, ὧν τὸ ἐν κατὰ τὴν πόλιν ἱδρυται, τὰ δὲ ἄλλα δ' ἐν τῇ χώρᾳ· χωρὶς δὲ τούτων ἐννέα μὲν εἰσι σπεῖραι Ῥωμαίων, τρεῖς μὲν ἐν τῇ πόλει, τρεῖς δ' ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας ἐν Σύνῃ, φρουρά τοῖς τόποις, τρεῖς δὲ κατὰ τὴν ἄλλην χώραν. εἰσι δὲ καὶ ἑπαρχίαι τρεῖς ὁμοίως διατεταγμέναι κατὰ τοὺς ἐπικαίρους τόπους. τῶν δ' ἐπιχωρίων ἀρχόντων κατὰ πόλιν μὲν ὅτι ἐξηγητὴς ἐστὶ, πορφύραν ἀμπεχόμενος καὶ ἔχων πατρίους τιμὰς καὶ ἐπιμέλειαν τῶν τῇ πόλει χρησίμων, καὶ ὁπομηματογράφος καὶ [δ] ἀρχιδικαστής, τέταρτος δὲ ὁ νυκτερινὸς στρατηγός. ἦσαν μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τῶν βασιλέων αὗται αἱ ἀρχαί, κακῶς δὲ πολιτευομένων τῶν βασιλέων ἠφανίζετο καὶ ἡ τῆς πόλεως εὐκαιρία διὰ τὴν ἀνομίαν. ὁ γοῦν Παύσιος γεγωνός ἐν τῇ πόλει βελύττεται τὴν τότε κατάστασιν, καὶ φησι τρία γένη

millitatus, eo nesciente per amicos quosdam ad reginam deductus, rex declaratus est. Sub idem tempus Auletam Romam profectum Pompejus Magnus suscipit, et senatui commendat, atque efficit ut in regnum reduceretur, necarentur autem legati, qui supra centum contra regem venerant, e quibus fuit Dio Academicus, princeps legationis. Ptolemæus itaque a Gabinio reductus, Archelaum ac filiam interemit. Sed non multo post morbo absumptus est, relictis duobus filiis et totidem filiabus, quarum grandior erat Cleopatra. Alexandrini filium natu grandiore et Cleopatram regno præfecerunt, sed pueri familiares, mota seditione, Cleopatram ejecerunt, quæ cum sorore in Syriam secessit. Interea Pompejus Magnus ex Palæoparsalo fugiens ad Casium montem ac Pelusium venit, ibique a regis familiaribus per fraudem interfectus est. Cæsar vero quum supervenisset, adolescentulum interemit, et Cleopatram ab exilio revocatam Ægypti reginam constituit, atque ei in regni partem reliquum fratrem addit, admodum puerum. Post Cæsaris mortem et res ad Philippos gestas Antonius in Asiam profectus, Cleopatram summis honoribus complexus est, adeo ut etiam acciperet in uxorem, et filios ex ea susciperet; cum ea etiam in Actiaco bello una fuit unaque fugit; deinde persequens Cæsar Augustus utrumque delevit, Ægyptumque a contumellis ebriosorum dominorum liberavit.

12. Nunc provincia est, et tributa quidem maxima pendit, sed ab hominibus modestis, qui præfecti eo mitti solent, administratur. Qui mittitur, regis loco est. Ei subest dicæodotes, id est, juri dicendo præfectus, qui judicia exercendi pleraque potestatem habet; alius est idiologus dictus, nimirum qui peculiare rationes curat; is inquit, si quæ bona domino careant et ad Cæsarem recidere debeant. Hos comitantur Cæsaris liberti et administratores, quibus majora et minora negotia committuntur. Sunt etiam tria militum agmina, quorum unum in urbe, reliqua in agro versantur; præter hæc novem cohortes Romanorum, tres in urbe, tres in finibus Æthiopiæ præsidio circa Syenen collocatæ, et reliquæ tres in cetera regione. Sunt etiam tres equitum turmae per loca opportuna eodem modo dispositæ. Ex indigenis magistratibus in urbe est exegetes sive interpres, qui purpuram gestat, et patrios honores habet, et ea curat, quæ urbi sunt necessaria, tum scriba publicus et judicum præfectus; quartus est prætor nocturnus. Hi magistratus etiam tempore regum erant; sed quum reges male viverent, horum vitio et injustitia etiam bonus urbis status corrumpebatur. Certe Polybius, quum in ea urbe fuisset, eum statim, qui tum erat, detestatur

τὴν πόλιν οἰκεῖν, τὸ τε Αἰγύπτιον καὶ ἐπιχώριον φύλον, ὁδὺ καὶ † πολιτικόν, καὶ τὸ μισθοφορικόν, βαρὺ καὶ πολὺ καὶ ἀνάγων· ἐξ ἔθους γὰρ, παλαιῷ ἔνεος ἔτραφον τοὺς τὰ ὄπλα ἔχοντας, ἀρχεῖν μᾶλλον ἢ ἀρχεσθαι· ⁵ δεδιδασμένους δὲ τὴν τῶν βασιλείων οὐδένειαν· τρίτον δ' ἦν γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρίων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινὺς πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, κρεῖττον δ' ἐκείνων ὄμιος· καὶ γὰρ εἰ μιγάδες, Ἑλληνες ὄμιος ἀνέκαθεν ἦσαν καὶ ἐμέμνητο τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους· ¹⁰ ἠφανισμένους δὲ καὶ τούτου τοῦ πληθους, μάλιστα ὑπὸ τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ' ὃν ἦκεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὁ Πολύβιος (καταστασιαζόμενος γὰρ ὁ Φύσκων πλεονάχης τοῖς στρατιώταις ἐφείλε τὰ πλήθη καὶ διέφθειρε), τοιοῦτων δὴ, φησὶν, ὄντων τῶν ἐν τῇ ¹⁵ πόλει, λοιπὸν ἤν τῷ ὄντι τὸ τοῦ ποιητοῦ·

Αἰγυπτὸν δ' ἰέναι διολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.

13. Τοιαῦτα δ' ἦν, εἰ μὴ χεῖρω, καὶ τὰ τῶν ὕστερον βασιλείων. Ῥωμαῖοι δ' εἰς δύνανται, ὡς εἰπεῖν, ἐπηνώρθωσαν τὰ πολλά, τὴν μὲν πόλιν διατάξαντες, ὡς ²⁰ εἶπον, κατὰ δὲ τὴν χώραν ἐπιστρατήγους τινὰς καὶ νομάρχας καὶ ἐθνάρχας καλουμένους ἀποδείξαντες, πραγμάτων οὐ μεγάλων ἐπιστατεῖν ἡξιωμένους. τῆς δ' εὐκαιρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν τὸ μέγιστόν ἐστιν, ὅτι τῆς Αἰγύπτου πάσης μόνος ἐστὶν οὗτος ὁ τόπος πρὸς ²⁵ ἄμω πεφυκὺς εὔ, τὰ τε ἐκ θαλάττης διὰ τὸ εὐλίμενον, καὶ τὰ ἐκ τῆς χώρας, ὅτι πάντα εὐμαρῶς ὁ ποταμὸς πορθμεύει συνάγει τε εἰς τοιοῦτον χωρίον, ὅπερ μέγιστον ἐμπόριον τῆς οἰκουμένης ἐστί. τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύτας ἀν τις λέγοι τὰς ἀρετάς· τῆς Αἰγύπτου ³⁰ δὲ τὰς προσόδους (ἀς) ἐν τινι λόγῳ Κικέρων φράζει, φήσας κατ' ἐνιαυτὸν τῷ τῆς Κλεοπάτρας πατρὶ τῷ Αὐλητῇ προσφέρεισθαι φόρον ταλάντων μυρίων δισχιλίων πεντακοσίων. ὅπου οὖν ὁ χάριστος καὶ ῥαθυμότατος τὴν βασιλείαν διοικῶν τοσαῦτα προσωδεύετο, ³⁵ τί χρὴ νομᾶσαι τὰ νῦν, διὰ τοσαύτης ἐπιμελείας οἰκουμύμενα καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐμποριῶν καὶ τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσούτων; πρότερον μὲν γε οὐδ' εἰκοσι πλοῖα ἐθάρρει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν, ὥστε ἔξω τῶν στενῶν ὑπερκύπτειν, νῦν δὲ καὶ στόλοι ⁴⁰ μεγάλοι στέλλονται· μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν, ἔξ ὧν ὁ πολυτιμότερος κομίζεται φόρος εἰς τὴν Αἰγύπτου, κἀνταῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόποις· ὥστε τὰ τέλη διπλάσια συνάγεται, τὰ μὲν εἰσαγωγικά, τὰ δὲ ἐξαγωγικά· τῶν δὲ βαρυτί- ⁴⁵ μων βάρεια καὶ τὰ τέλη. καὶ γὰρ δὴ καὶ μονοπωλίας ἔχει· μόνῃ γὰρ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῶν τοιούτων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ὑποδοχεῖόν ἐστι καὶ χορηγεῖ τοῖς ἐκτός. ἔτι δὲ μᾶλλον κατιδεῖν ἐστι τὴν εὐφυῆς ταύτην περι- ⁵⁰ δεύοντι τὴν χώραν, καὶ πρώτων τὴν παραλίαν ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ Καταβαθμοῦ· μέχρι δαῦρο γάρ ἐστιν ἡ Αἰγύπτος, ἡ δ' ἐξῆς ἐστί Κυρηναία καὶ οἱ περιουόντες βάρβαροι Μαρμαρίδαι.

14. Ἀπὸ μὲν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς Παραιτόνιον εὐ-

Narrat autem, tria hominum genera urbem habitare : *Ægyptios* et indigenam nationem acrem atque incivilem (ἀπολ.), et mercenarios milites multos ac refractarios; nam ex antiqua consuetudine peregrinos milites alebant, qui propter regum vilitatem potius imperare quam servire didicerant; tertium vero genus erat Alexandrinorum, ne ipsum quidem valde civile propter easdem causas, melius tamen quam illi. Nam etsi convenæ, a Græcis tamen oriundi, et communis Græcorum consuetudinis non erant plane immemores. Sed hæc quoque multitudo perit, maxime sub Evergeta Physcone, quo regnante Polybius Alexandriam venit; nam Physco quum seditionibus divexaretur, sæpenumero plebem militibus objecit atque interfecit. Hoc igitur urbis statu, inquit Polybius, restabat vera poetæ illud (*Od.* 4, 483)

Longum iter exantlatur in *Ægyptum* atque molestum.

13. Similis etiam erat, si non pejor, posteriorum regum ratio. Romanos autem plurima dicere licet pro viribus emendasse, urbe (ut dictum est) composita, et quibusdam pro imperatoribus et nomarchis et ethnarchis per regionem constitutis, quibus tamen haud magna negotia permittebantur. Urbis opportunitas hinc potissimum est, quod hic solus *Ægypti* locus ad utraque idoneus est, et ad res maritimas, propter portus commoditatem, et ad terrestres, quia omnia facile in hunc locum flumine deferuntur, ubi maximum totius orbis emporium est. Atque urbis quidem virtutes hæc sunt. *Ægypti* reditus Cicero in quadam oratione (*nunc deperdita*) indicans, Auletæ, patri Cleopatrar, ait quotannis duodecim millium et quingentorum talentorum tributum pendi consuevisse. Ubi vero is, qui pessime ac segnissime regnum administrabat, tantum in rebus habuit, quid censendum est de presentibus, quæ tanta diligentia a Romanis administrantur, Indicis etiam Troglodyticisque negotiationibus in tantum auctis? Superiore sane tempore ne viginti quidem navigia in Arabicum sinum transire audebant, ut extra fauces prorsus prospicerent; nunc vero vel magnæ classes usque in Indiam et extrema *Æthiopiæ* transmittunt, unde pretiosissimæ merces in *Ægyptum* advehuntur, ac rursus in alia exportantur loca ex *Ægypto*, ut duplicia hinc vectigalia exigantur, altera rerum quæ importantur, altera earum quæ exportantur; ceterum pretiosarum mercium gravia sunt istidem vectigalia. Præterea urbs etiam monopolia habet; nam sola Alexandria tales merces maxima ex parte et recipit et foras emittit. Quæ commoditas loci plenius potest conspici, si quis regionem peragret, ac primo maritimam oram a Catabathmo incipiens; nam eousque *Ægyptus* pertinet; deinceps est Cyrenalca et barbari circumhabitantes Marmaridæ.

14. A Catabathmo Parætonium usque recta navigatione

θυπλοῦντι σταδίων ἐστὶν ἐννακασίων ὁ δρόμος· πόλις δ' ἐστὶ καὶ λιμὴν μέγας τετταράκοντά που σταδίων· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Παραϊτόνιον τὴν πόλιν, οἱ δ' Ἀμμωνίαν. μεταξὺ δὲ ἡ τε Αἰγυπτίων κώμη καὶ ἡ Αἰνῆ· σφόδρα ἄκρα, καὶ Τυνδάρειοι σκόπελοι, νησιῖς τετταρα ἔχοντα λιμένα· εἴθ' ἐξῆς ἄκρα Δρέπανον καὶ νῆσος Αἰνησίπεια ἔχουσα λιμένα καὶ κώμη Ἄπις, ἀφ' ἧς εἰς μὲν Παραϊτόνιον στάδιοι ἑκατόν, εἰς δὲ Ἀμμωνος ὁδὸς ἡμερῶν πέντε· ἀπὸ δὲ τοῦ Παραϊτονίου

10 [εἰς Ἀλεξάνδρειαν] χίλιοι που καὶ τριακόσιοι στάδιοι. μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἄκρα Λευκόγειος, Λευκὴ ἀκτὴ καλουμένη· ἔπειτα Φοινικοῦς λιμὴν καὶ Πνιγεὺς κώμη· εἴτα νῆσος Πηδωνία λιμένα ἔχουσα· εἴτ' Ἀντίφραι μικρὸν ἀπωτέρω τῆς θαλάττης· ἅπασα μὲν ἡ χώρα

15 αὕτη οὐκ εὐόινος, πλείω δεχομένου τοῦ κεράμου θάλατταν ἢ οἶνον, δν δὲ καλοῦσι Λιευκόν, ᾧ δὲ καὶ τῷ ζύθῳ τὸ πολὺ φύλον χρῆται τῶν Ἀλεξανδρέων· σκώπτονται δὲ μάλιστα αἱ Ἀντίφραι· εἴθ' ὁ Δέρρις λιμὴν, καλούμενος οὕτως διὰ τὴν πλησίον πέτραν μέλαιναν δέρρει ἐοικυῖαν· ὀνομάζουσι δὲ καὶ Ζεφύριον τὸν πλησίον τόπον· εἴτ' ἄλλος λιμὴν Λεύκασπις καὶ ἄλλοι πλείους· εἴτα Κυνὸς σῆμα· εἴτα Ταπόσειρις οὐκ ἐπὶ θαλάττῃ, πανήγυριν δεχομένη μεγάλην· καὶ ἄλλη δ' ἐστὶ Ταπόσειρις ἐπέκεινα τῆς πόλεως ἱκανῶς· αὐτῆς δὲ πλησίον

20 πετρῶδες ἐπὶ τῇ θαλάττῃ χωρίον, καὶ αὐτὸ δεχόμενον πολλοὺς τοὺς κωμάζοντας ἅπασαν ὥραν ἔτους· εἴθ' ἡ Πλινθίνη καὶ Νικίου κώμη καὶ Χερρόνησος φρούριον, πλησίον ἥδη τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νεκροπόλεως ἐν ἐβδόμηκοντα σταδίοις· ἡ δὲ Μαρεῖα λίμνη παρατείνουσα μέχρι καὶ δεῦρο πλάτος μὲν ἔχει πλείωνον ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν σταδίων, μήκος δ' ἑξαττίονον ἢ τριακασίων· ἔχει δ' ὀκτώ νήσους καὶ τὰ κύκλῳ πάντ' οἰκούμενα καλῶς· εὐοινία τέ ἐστι περὶ τοὺς τόπους, ὥστε καὶ διαχεῖσθαι πρὸς παλαιώσιν τὸν Μαρεῶν

25 τὴν οἶνον.

15. Φύεται δ' ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἔλεσι καὶ ταῖς λίμναις ἡ τε βύβλος καὶ ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, ἐξ ὧν τὸ κιβώριον, σχεδὸν τι ἰσοῦσαι βάρδοι ὅσον δεκάποδες. ἄλλ' ἡ μὲν βύβλος ψιλὴ βάρδος ἐστὶν ἐπ' ἄκρῳ χαίτην ἔχουσα, ὁ δὲ κύαμος κατὰ πολλὰ μέρη φύλλα καὶ ἀνθὴ ἐκφέρει καὶ καρπὸν ὅμοιον τῷ παρ' ἡμῖν κυάμῳ, μεγέθει μόνον καὶ γαστρὶ διαλλάττοντα. οἱ οὖν κυάμῳνες ἡδεῖαν ὄψιν παρέχουσι καὶ τέρψιν τοῖς ἐνευχωῖσθαι βουλομένοις· εὐωχοῦνται δ' ἐν σκάφαις θαλαμηγούσι, ἐνδύνοντες εἰς τὸ πύκνωμα τῶν κυάμων καὶ σκιαζόμενοι τοῖς φύλλοις· ἐστὶ γὰρ σφόδρα μεγάλα, ὥστε καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ τρυβλίων χρῆσθαι· ἔχει γάρ τινα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδείαν πρὸς τοῦτο· καὶ δὴ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια μαστὶ τοῦτον ἐστὶ κατὰ τὰ ἔργα

20 στήρια, ὥς σκεῦσι χρωμένων· καὶ οἱ ἀγροὶ μίαν τινὰ τῶν προσόδων καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀπὸ τῶν φύλλων. ὁ μὲν δὲ κύαμος τοιοῦτος· ἡ δὲ βύβλος ἐνταῦθα μὲν οὐ πολλὴ φύεται (οὐ γὰρ ἀσχεῖται), ἐν δὲ τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα πολλή, ἡ μὲν χειρῶν, ἡ δὲ βελτίων, ἡ ἱερα-

est cursus stadiorum nongentorum. Parætonium civitas est, et portus magnus quadraginta fere stadiorum. Hanc urbem alii Parætonium, alii Ammoniam vocant. In intermedio spatio est Ægyptiorum pagus et Ænesisphya (Νῆσι-σφόρα *codd.*) promontorium et Tyndarii scopuli, qui sunt quattuor parvæ insulae portum habentes. Sequitur Drepanum promontorium et insula Ænesippia cum portu et pagus Apis, a quo Parætonium usque sunt stadia centum, ad Ammonis autem templum quinque dierum iter; a Parætonio Alexandriam circiter mille et trecenta stadia. Inter hæc primo est albi soli promontorium, quod Alba acta nominatur; hinc Phœnicus portus et Pnigeus pagus; deinde Pedonia (Σιδωνία *codd.*) insula cum portu; sequuntur Antiphrae paullo longius a mari. Tota hæc regio nequaquam vini ferax est, testa plus maris quam vini recipiente, quod Libycum (Bycium, Βύκιον?) appellant; hoc et zythio Alexandrina plebs ut plurimum uti solet; maxime autem Antiphrae dicteris impetuntur. Deinde est portus Derris appellatus, propter petram quandam proximam, nigram colore et pelli persimilem. Vocatur etiam Zephyrium locus quidam propinquus. Postea est alius portus nomine Leucaspis et alii complures; hinc Cynossema et post id Taposiris, non tamen ad mare, quo in loco magnus conventus frequentatur; alia Taposiris satis longo ultra urbem sita est; prope eam locus quidam est saxosus ad mare, ubi omni anni tempore frequentes sunt comessantium conventus. Sequitur Plinthisna et Niciæ pagus et Cherronesus castellum propinquum jam Alexandriæ et Necropoli; unde distat stadia septuaginta. Lacus autem Maria, qui huc usque pertendit, latitudinem habet supra centum quinquaginta stadiorum, longitudinem intra trecenta. Habet insulas octo, et loca circumscita omnia bene habitata. In his locis maxima vini copia est, adeo ut etiam Mareoticum vinum diffundatur et in longum tempus servetur.

15. In Ægypti lacubus ac paludibus byblus nascitur, et Ægyptiaca faba, ex qua pocula fiunt, quæ ciboria dicunt. Utriusque plantæ virgæ altitudine fere æquales, ad decem pedes altæ sunt. Byblus nuda virga est, lanuginem quandam in vertice habens. Faba in multis partibus et folia et flores emittit, et fructum fabæ nostræ persimilem, magnitudine solum et gustu differentem. Illaque fabeta jucundum quandam aspectum ac delectationem præbent convivia in iis agitantibus; agitare vero solent in scaphis thalamiferis densissima fabeta subeuntes et eorum foliis obumbrati: quæ adeo magna sunt, ut poculorum et catinorum usum præbeant, (habent enim etiam concavitatem quandam ad id idoneam); unde Alexandrinæ officinæ his plenæ sunt, et pro vasis utuntur. Agri ex his foliis quoque redditum aliquem habent. Ac faba quidem talis; byblus vero hoc quidem in loco non multa nascitur (non enim excolitur), in inferioribus autem ipsius Delta partibus permulta est, alia deterior, alia melior, sacerdotalis scilicet

τικῇ· κἀνταῦθα δέ τινες τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων μετήνεγκαν τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐντρέχειαν, ἣν ἐκεῖνοι παραῦρον ἐπὶ τοῦ φοίνικος, καὶ μάλιστα τοῦ καρυωτοῦ, καὶ τοῦ βαλσάμου· οὐ γὰρ ἔῴσι πολλοῶν φύεσθαι, τῇ δὲ σπάνει τιμὴν ἐπιτιθέντες τὴν πρόσδοον οὕτως αὐτοῖσι, τὴν δὲ κοινὴν χρεῖαν διαλυμαίνονται.

10. Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς Κανωδικῆς πύλης ἐξίοντι ἡ διωρύξ ἐστίν ἡ ἐπὶ Κάνωδον συνάπτουσα τῇ λίμνῃ· ταύτῃ δὲ καὶ ἐπὶ Σχεδιάν ὁ πλοῦς ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν Κάνωδον, πρῶτον δὲ ἐπὶ τὴν Ἑλευσῖνα· ἐστὶ δ' αὕτη κατοικία πλησίον τῆς τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νικοπόλεως ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωδικῇ διωρυγὶ κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρίζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξίν, ἀρχὴ τις 15 Κανωδισμού καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. ἀπὸ δὲ τῆς Ἑλευσίνος προελθοῦσι μικρὸν ἐν δεξιᾷ ἐστίν ἡ διωρύξ ἀνάγουσα ἐπὶ τὴν Σχεδιάν· διέχει δὲ τετράσχοινον τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Σχεδίας, κατοικία πόλεως, ἐν ᾗ τὸ ναύσταθμον τῶν θαλαμηγῶν πλοίων, ἐφ' οἷς οἱ ἡγεμόνες εἰς τὴν ἀνω χώραν ἀναπλέουσιν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ 20 τελώνιον τῶν ἀνωθεν καταγομένων καὶ ἀναγομένων· οὗ χάριν καὶ σχεδία λέυκεται ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀφ' ἧς καὶ τούνομα τῷ τόπῳ. μετὰ δὲ τὴν διωρυγὰ τὴν ἐπὶ Σχεδιάν ἀγούσαν ὁ ἐξῆς ἐπὶ τὸν Κάνωδον πλοῦς ἐστὶ παράλληλος τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Φάρου μέχρι τοῦ Κανωδικοῦ στόματος· στενὴ γάρ τις ταινία μεταξὺ διήκει τοῦ 25 τοῦ πελάγους καὶ τῆς διωρύγος, ἐν ᾗ ἐστίν ἡ τε μικρὰ Ταπόσειρις μετὰ τὴν Νικόπολιν καὶ τὸ Ζαφύριον, ἄκρα ναῖσκον ἔχουσα Ἀρσινόης Ἀφροδίτης· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Θῶνιν τινα πόλιν ἐνταῦθα φασιν, ἐπώνυμον τοῦ 30 βασιλέως τοῦ δεξαμένου Μενελάου τε καὶ Ἑλένης ξενία. περὶ οὖν τῶν τῆς Ἑλένης φαρμάκων φησὶν οὕτως ὁ ποιητής·

ἰσθλά, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην Θῶνος παράκοιτις.

17. Κάνωδος δ' ἐστὶ πόλις ἐν εἰκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας περὶ ἰούσιν, ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου κυβερνήτου, ἀποθανόντος αὐτόθι, ἔχουσα τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν πολλῇ ἀγιστείᾳ τιμώμενον καὶ θεραπείας ἐκφέρειν, ὥστε καὶ τοὺς ἰλλογιμωτάτους ἀνδρας πιστεύειν καὶ ἐγκομίσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ 40 ἑαυτῶν ἢ ἐτέρους. συγγράφουσι δὲ τινες καὶ τὰς θεραπείας, ἄλλοι δὲ ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα λογίων. ἀντὶ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυριστῶν ὄχλος τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας κατιόντων τῇ διωρυγί· πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νύξ πληθεύει τῶν [μὲν] ἐν τοῖς πλοιαρίοις 45 καταλουμένων καὶ κατορχουμένων ἀνέδῃν μετὰ τῆς ἰσχάτης ἀκολασίας, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τῶν δ' ἐν αὐτῷ τῷ Κανώβῳ καταγωγὰς ἔχόντων, ἐπικειμένους τῇ διωρυγί εὐφρεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀνεῖν καὶ εὐωχίαν.

50 18. Μετὰ δὲ τὸν Κάνωδόν ἐστὶ τὸ Ἡράκλειον (τὸ) Ἡρακλείους ἔχον ἱερὸν· εἴτα τὸ Κανωδικὸν στόμα καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Δέλτα. τὰ δ' ἐν δεξιᾷ τῆς Κανωδικῆς

Nonnulli, ut reditus augerent, Judaicam versutiam huc quoque adhibuerunt, quam illi in palma, caryotica praesertim, atque in balsamo excogitaverant; non enim permittunt multis in locis nasci; quo fit ut raritati pretium imponentes, reditum quidem augeant, communi vero usui damnum afferant.

16. E Canobica porta exeunti ad dextram est fossa, quae lacui jungitur et Canobum fert. Per eam tum ad Schediam (sive Ratem) ad magnum fluvium, tum Canobum navigatur, prius tamen Eleusinem, qui pagus est Alexandriae et Nicopoli proximus, ad ipsam Canobicam fossam situs; conclavia habet et prospectus in usum virorum mulierumque qui gulae ventrique indulgere volunt, initium quoddam Canobicae vitae et protervitatis. Paululum ab Eleusine progresso ad dextram est fossa, quae Schediam deducit. Schedia quattuor schoenis distat ab Alexandria; pagus urbi similis est, in quo navale est thalamiferorum navigiorum, quibus principes in superiorem navigant regionem. Ibi etiam earum rerum vectigal exigitur, quae a superiore regione importantur et eo exportantur; cujus gratia et rati fluvius junctus, et ab ea loco nomen inditum est. Post fossam, quae Schediam ducit, sequens navigatio ad Canobum est parallela orae maritimae, quae est a Pharo usque ad Canobicum ostium. Angusta enim quaedam fascia inter pelagus et fossam extenditur, in qua est parva Taposiris post Nicopolim ac Zephyrium promontorium cum sacello Veneris Arsinoeae. Hoc in loco dicunt olim urbem Thonim fuisse, a rege denominatam, qui Menelaum et Helenam hospitio excepit. Sane de medicamentis Helenae sic poeta inquit (Od. 4, 228) :

Optima quae Polydamna illi Thonis dedit uxor.

17. Canobus urbs centum viginti stadiis distat ab Alexandria terrestri itinere, cognominis Canobi, qui Menelai gubernator fuerat, et ibi mortuus est. Habet Serapidis templum religiosissime cultum, et curationes edens, adeo ut etiam nobilissimi viri ei credant, et pro se vel ipsi vel per alios insomnia ibi capiant. Sunt qui curationes conscribant, quidam virtutes ibi editorum oraculorum. Sed ante omnia memorabilis est eorum turba, qui ad festivos conventus per fossam Alexandria descendunt. Nam singulis diebus ac noctibus plenus locus est virorum mulierumque, qui vel in navigiis extrema cum lascivia cantant atque tripudiant, vel in ipso Canobo diversoria habent fossae apposita et ad huiusmodi levitatem atque oblectationes idonea.

18. Post Canobum est Heraclium, quod Herculis templum habet; inde est Canobicum ostium et Delta regionalis initium. Ad dextram Canobicae fossae Menelaiticus nomus

διώρυγος ὁ Μενελαΐτης ἐστὶ νομὸς ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου καλούμενος, οὐ μὲν Δία ἀπὸ τοῦ ἔρωτος, ὡς ἐνιοὶ φασιν, ὧν καὶ Ἀρτεμίδωρος. μετὰ δὲ τὸ Κανωβικὸν στόμα ἐστὶ τὸ Βολβίτινον, εἴτα τὸ Σεβεννυτικὸν καὶ τὸ Φαντιτικόν, τρίτον ὑπάρχον τῇ μεγάλῃ παρὰ τὰ πρῶτα δύο, οἷς ὠρίσται τὸ Δέλτα· καὶ γὰρ οὐ πόρρω τῆς κορυφῆς σχίζεται εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Δέλτα. τῷ δὲ Φαντιτικῷ συνάπτει τὸ Μανδησίον, εἴτα τὸ Ταννιτικόν καὶ τελευταῖον τὸ Πηλουσιακόν. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα τούτων μεταξύ, ὡς ἂν ψευδοστόματα, ἀσχημότερα. ἔχει μὲν οὖν εἰσαγωγὰς τὰ στόματα, ἀλλ' οὐκ εὐρυεῖς οὐδὲ μεγάλοις πλοίοις, ἀλλ' ὑπηρτικοῖς διὰ τὸ βραχέα εἶναι καὶ ἐλώδη. μάλιστα μέντοι τῷ Κανωβικῷ στόματι ἐχρῶντο ὡς ἐμπορίῳ, τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν λιμένων ἀποκεκλειμένων, ὡς προείπομεν. Μετὰ δὲ τὸ Βολβίτινον στόμα ἐπὶ πλὴν ἔκκειται ταπεινὴ καὶ ἀμμόδης ἄκρα· καλεῖται δὲ Ἄγνου κέρας· εἶθ' ἡ Περσείως σκοπὴ καὶ τὸ Μιλησίον τεῖχος· πλεῖσαντες γὰρ ἐπὶ Ψαμμιτίχου τριάκοντα ναοὶ Μιλήσιοι (κατὰ Κναξάρη δ' οὕτως ἦν τὸν Μῆδον) κατέσχον εἰς τὸ στόμα τὸ Βολβίτινον, εἴτ' ἐκβάντες ἐτείχισαν τὸ λεχθὲν κτίσμα· χρόνῳ δ' ἀναπλεῦσαντες εἰς τὸν Σαΐτικὸν νομὸν καταναυμαχῆσαντες Ἰνάρων πόλιν ἔκτισαν Ναύκρατιν οὐ πολλὴ τῆς Σχιδίας ὑπερθεῖν. μετὰ δὲ τὸ τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβεννυτικὸν προΐοντι στόμα λίμναι εἰσιν, ὧν ἡ ἑτέρα Βουτική καλεῖται ἀπὸ Βούτου πόλεως, καὶ ἡ Σεβεννυτικὴ δὲ πόλις καὶ ἡ Σαίς, μητρόπολις τῆς κάτω χώρας, ἐν ἣ τιμῶσι τὴν Ἀθηνᾶν· ἐν δὲ τῇ ἱερῇ αὐτῆς ἡ θήκη καίται τοῦ Ψαμμιτίχου· περὶ δὲ τὴν Βούτον καὶ Ἑρμοῦ πόλις ἐν νήσῳ κειμένη· ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητοῦς ἐστὶ μαντεῖον.

19. Ἐν δὲ τῇ μεσουσίῳ τῇ ὑπὲρ τοῦ Σεβεννυτικοῦ καὶ Φαντιτικοῦ στόματος ἑοῖς ἐστὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβεννυτικῷ νομῷ. ἐστὶ δὲ καὶ Ἑρμοῦ πόλις καὶ Λύκου πόλις καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι καὶ τῶν ζώων τράγον· ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν, οἱ τράγοι ἔνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται. πλησίον δὲ Μένδης πόλις καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι καὶ Ἀσοντόπολις· εἴτ' ἀπωτέρω ἡ Βούσιρις πόλις ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ καὶ Κυνὸς πόλις. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης κοινὸν μὲν εἶναι τοῖς βαρβάροις πᾶσιν ἔθος τὴν ξενηλασίαν, τοὺς δ' Αἰγυπτίους ἐλέγχεται διὰ τῶν περὶ τὸν Βούσιριν μεμνημένων ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ, διαβάλλειν τὴν ξένειαν βουλομένων τοῦ τόπου τούτου τῶν ὑστερον, οὐ βασιλέως, μὲν Δία, οὐδὲ τυράννου γενομένου τινὸς (τοῦ) Βουσιρίδος· προσεπιφημισθῆναι δὲ καὶ τὸ

Αἰγυπτῶνδ' εἶναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε,

προλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο πάμπλου καὶ τοῦ ἀλιμέ-
 20 νου καὶ τοῦ μηδὲ τὸν ὄντα λιμένα ἀνείσθαι τὸν πρὸς τῇ
 Φάρῳ, φρουρεῖσθαι δ' ὑπὸ βουκόλων ληστῶν ἐπιτιθε-
 μένων τοῖς προσορμιζομένοις· Καρχηδονίους δὲ κατα-
 ποντοῦν, εἴ τις τῶν ξένων εἰς Σαρδῶ παραπλεύσειεν
 ἢ ἐπὶ Στήλας· διὰ δὲ ταῦτ' ἀπιστεῖσθαι τὰ πολλὰ τῶν

est, a fratre primi Ptolemæi appellata, et non meher-
 cule ab heroe, ut quidam volunt, e quibus est Artemi-
 dorus. Post Canobicum ostium est Bolbitinum, hinc
 Sebennyticum et Phatniticum (Phatnicum *codd.*), quod
 magnitudine tertium est præter prima duo; quibus Delta
 terminatur; nam haud procul a vertice scinditur versus
 Delta partem interiorē; Phatnitico vero succedit Mende-
 sium, hinc Taniticum, ultimum est Pelusiacum. Sunt
 inter hæc alia quædam ignobiliora et quasi falsa ostia;
 habent enim ingressus, non tamen aptos magnis navigiis,
 sed scaphis, propterea quod brevia ac paludes loca ea ob-
 tinent. Præcipue autem Canobico ostio utebantur tan-
 quam emporio, occlusis Alexandriæ portibus, ut ante
 dictum est. Post Bolbitinum ostium, arenosum quoddam
 et humile promontorium longe porrigitur, quod Agni cor-
 nu appellatur. Postea est Persæi specula et Milesiorum
 murus. Nam Milesii regnante Psammiticho (qui Cyaxa-
 ris Medi temporibus vixit) triginta navibus navigantes,
 Bolbitinum ostium appulerunt, ibique egressi dictum opus
 construxerunt. Tempore post in Saiticam præfecturam
 navigantes, Inaro navali proelio superato, Naucratis ur-
 bem non multo supra Schediam condiderunt. Post Mile-
 siorum murum ad Sebennyticum ostium procedenti sunt
 lacus, quorum alter Buticus a Buto urbe nominatur, et
 Sebennytica urbs et Sais, inferioris regionis metropolis, in
 qua Minervam colunt; in templo ejus Psammitilichii sepul-
 tura est. Circa Butum etiam Hermopolis in insula jacet.
 Buti est Latonæ oraculum.

19. In mediterranea supra Sebennyticum et Phatniticum
 ostium est Xois insula et civitas in Sebennytica præfectura.
 Ibidem est etiam Hermopolis et Lycopolis et Mendes, ubi
 Pan colitur, et hircus animal, et (ut Pindarus ait) hoc in
 loco hirci cum mulieribus coeunt. Prope Mendetem est
 Diospolis et lacus circa eam et Leontopolis; dein ulterius
 in Busiritica præfectura est Busiris civitas et Cynopolis.
 Auctor est Eratosthenes communem barbaris omnibus
 consuetudinem esse, ut hospites pellant; Ægyptios vero ac-
 cusari propter ea, quæ in fabulis de Busiride et Busiritica
 præfectura dicta sunt, volentibus posteris loci hujus in-
 hospitalitatem calumniari, quum medius fidius nullus ne-
 que rex fuerit Busiris, nec tyrannus. Insuper illud quo-
 que sparsum esse (Od. 4, 483) :

Longum iter exantlatur in Ægyptum atque molestum.

Permultum ad hanc opinionem contulisse etiam portuum
 defectum et quod ne is quidem qui præsto esset ad Pha-
 rum portus pateret, sed a bubulcis custodiretur, hominibus
 latrocinio deditis, qui applicantes eo adorirentur. Cartha-
 ginenses vero demergere navem, si quis peregrinorum in
 Sardiniam vel ad Herculis columnas præternavigaret; in-
 deque fieri ut pleraque quæ de occidentalibus regionibus

ἱσπερίων· καὶ τοὺς Πέρσας δὲ κακῶς ἡγεῖσθαι τοῖς πρέσβεσι τὰς ὁδοὺς κύκλῳ καὶ διὰ δυσκολίων.

20. Συνάπτει δὲ καὶ ὁ Ἀθριβίτης νομός καὶ Ἀθριβίς πόλις καὶ ἐστὶ ὁ Προσωπίτης νομός, ἐν ᾧ Ἀφροδίτης πόλις. ὑπὲρ δὲ τὸ Μενδήσιον στόμα καὶ τὸ Τανιτικὸν λίμνη μεγάλη καὶ ὁ Μενδήσιός ἐστι νομός καὶ ὁ Αἰοντοπόλιτης καὶ πόλις Ἀφροδίτης καὶ ὁ Φαρβητίτης νομός· εἴτα τὸ Τανιτικὸν στόμα, ὃ τινες Σαίτικὸν λέγουσι, καὶ ὁ Τανίτης νομός καὶ πόλις ἐν αὐτῇ μεγάλη 10 Τάνις.

21. Μεταξὺ δὲ τοῦ Τανιτικοῦ καὶ τοῦ Πηλουσιακοῦ λίμναι καὶ ἑλὴ μεγάλα καὶ συνεχῇ κώμας πολλὰς ἔχοντα· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Πηλούσιον κύκλῳ περιεκείμενα 15 ἔχει ἑλὴ, ἃ τινες Βάραθρα καλοῦσι, καὶ τέλματα· ὥκισται δ' ἀπὸ θαλάττης ἐν πλείοσιν ἢ εἴκοσι σταδίοις, τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίων εἴκοσιν· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τοῦ πηλοῦ (καὶ) τῶν τελεμάτων. ταύτη δὲ καὶ δυσαίσεβός ἐστιν ἡ Αἴγυπτος ἐκ τῶν ἑωθινῶν τόπων τῶν κατὰ Φοινίκην καὶ τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκ 20 τῆς Ἀραβίας δὲ τῆς Ναβαταίων, ἥπερ ἐστὶ προσεχρῆς, διὰ τούτων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἡ ὁδός. ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου Ἀραβία μὲν ἐστὶ, καὶ ἐπὶ γὰρ τῶν Ψερων αὐτῆς ἵδρυνται τὸ Πηλούσιον· ἀλλ' ἔρημος ἅπασά ἐστι καὶ ἀβάτος στρατοπέδῳ. ὁ δὲ μεταξὺ ἰσθμὸς Πηλουσίου καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν χιλίων μὲν ἐστὶ σταδίων, ὥς δὲ Ποσειδωνίος φησιν, 25 ἐλαττωτέρων ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων· πρὸς δὲ τῷ ἀνδρὸς εἶναι καὶ ἀμμόδης ἐρπετῶν πλῆθος ἔχει τῶν ἀμμοδουτῶν.

22. Ἀπὸ δὲ Σχεδιάς ἀναπλέουσιν ἐπὶ Μέμφιν ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσι πάμπολλαι κώμαι μέχρι τῆς Μαρειᾶς λίμνης, ὧν ἐστὶ καὶ ἡ Χαβρίου κώμη καλουμένη· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ἑρμοῦ πόλις ἐστίν· εἴτα Γυναικῶν πόλις καὶ νομός Γυναικοπολίτης· ἐφεξῆς δὲ Μώμεμφις καὶ 30 Μωμεμφίτης νομός μεταξὺ δὲ διώρυγες πλείους εἰς τὴν Μαρειῶτιν. οἱ δὲ Μωμεμφίται τὴν Ἀφροδίτην τιμῶσι, καὶ τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερὰ, καθάπερ ἐν Μέμφει ὁ Ἄπις, ἐν Ἡλίῳ δὲ πόλει ὁ Μνεῦις· οὗτοι μὲν οὖν θεοὶ νομίζονται, οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις (παρὰ πολλοῖς 40 γὰρ ὁ γὰρ ἐν τε τῷ Δέλτῳ καὶ ἔξω αὐτοῦ τοῖς μὲν ἄρρην, τοῖς δὲ θήλεια τρέφεται), οὗτοι δὲ θεοὶ μὲν οὐ νομίζονται, ἱεροὶ δέ.

23. Ὑπὲρ δὲ Μωμεμφεύς εἰσι δύο νιτρίαι πλείστον νίτρον ἔχουσαι καὶ νομός Νιτριώτης. τιμᾶται δ' ἐν- 45 ταῦθα ὁ Σάραπις καὶ παρὰ μόνοις τούτοις θύεται ἐν Αἰγύπτῳ πρόβατον· πλησίον δὲ καὶ ἐν ταῦθα πόλις Μενέλαος, ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἐν τῷ Δέλτῳ ἐπὶ μὲν τῷ ποταμῷ Ναύκρατις, ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ δίσχοινον διέχουσα ἡ Σαῖς καὶ μικρὸν ταύτης ὑπερβα τὸ τοῦ Ὀσίριδος 50 ἀστυλόν, ἐν ᾧ κείσθαι τὸν Ὀσίριν φασιν. ἀμνησθητοῦσι δὲ τούτου πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ τὰς Φιλᾶς οἰκοῦντες τὰς ὑπὲρ Σύνης καὶ τῆς Ἐλεφαντίνης. μυθεύουσι γὰρ ὅτι, διότι ἡ Ἰσις κατὰ πολλοὺς τόπους κατὰ γῆς θεῖη σοροῦς τοῦ Ὀσίριδος (μία δὲ τούτων ἦν ἔχουσα

ferantur, fidem non inveniant; Persas quoque legatos male ducere per ambages et difficilia loca.

20. Contigua dictis est etiam Athribitica praefectura et Athribis urbs, porro Prosopitica praefectura, in qua est Vemeris civitas. Supra Mendesium vero ac Taniticum ostium est magnus lacus et Mendesia praefectura et Leontopolitana, et Vemeris civitas, et Pharbetita praefectura; postea Taniticum ostium, quod nonnulli Saiticum vocant, et Tanitica praefectura, in eaque urbs magna Tanis.

21. Inter Taniticum Pelusiacumque ostium sunt lacus et maximae ac continuae paludes, quae pagos multos habent. Pelusium quoque ipsum est cinctum lacubus, quae nonnulli Barathra vocant, nec non paludibus. Sita est urbs supra mare stadiis amplius viginti; muri ambitus est stadiorum viginti; a pelo i. e. luto stagnorum nomen habet. Ibi Aegyptus difficilis intratu est ab orientalibus partibus ad Phoeniciam ac Judaeam; ex Arabia quoque Nabataea, quae continua est, per has regiones via in Aegyptum ducit. Regio inter Nilum et Arabicum sinum media, jam est quidem Arabia, et in extremis ejus partibus situm est Pelusium: verum tota deserta est et exercitui invia. Isthmus, qui inter Pelusium est atque recessus sinus, qui ad Heroum urbem accedit, mille (900 *cod.*) est stadiorum, ut vero Posidonius sentit, paulo pauciorum quam mille quingentorum. Praeterquam autem quod aqua caret, et arenis est obsitus, etiam multos serpentes habet, qui se abdunt in arenas.

22. A Schedia ad Memphim sursum naviganti ad dextram sunt pagi plurimi usque in lacum Mariam, e quibus est is qui Chabrie pagus appellatur; ad flumen est Heropolis, deinde Gynaecopolis, et Gynaecopolitana praefectura; sequitur Momemphitis et Momemphitana praefectura; in medio sunt fossae plurimae, in Mareotim exeuntes. Momemphitae Venerem colunt, et sacram vaccam alunt, quemadmodum Apis bos in Memphi, Heliopoli autem Mnevis nutriuntur. Et hi quidem dii putantur, qui vero apud ceteros sunt (nam apud multos sane tum in Delta regione tum extra eam aut mas aut femina bos alitur), hi non dii quidem esse censentur, sacri tamen putantur.

23. Supra Momemphim sunt nitri lacus duo qui nitrum plurimum habent, indeque dictus Nitriotes nomus. Hic Sarapis collitur, et apud hos solum in Aegypto ovis deo mactatur; non procul hinc est urbs nomine Menelaus; ad sinistram vero in ipso Delta et ad fluvium est Naucratis, et duobus schoenis a flumine distans Sais, et paulo supra eam Osiridis asyllum, in quo Osirim jacere arbitrantur. Controversia de hoc multis est, et iis praesertim, qui Philas supra Syenen et Elephantinam sitas habitant; fabulantur enim Isim multis in locis sub terram Osiridis oculos po-

τὸν Ὅσιον, ἀφανὴς πῆσι), τοῦτο δὲ πρᾶξι λαθεῖν βουλόμεν τὸν Τυφῶνα, μὴ ἐπαλθεῖν ἐκρίψαι τὸ σῶμα τῆς θύρας.

24. Ἀπὸ μὲν δὴ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὴν τοῦ Δέλτα κερκὴν αὕτη ἡ περιήγησις. φησὶ δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος γρῶναι ὅκτ' αἰκοὺς τὸν ἀνάπλου, τοῦτο δ' εἶναι σταδίου ὀκτακοσίους τετραράκοντα, λογιζόμενος τριακονταστάδιον τὴν σχοῖνον ἡμῖν μέντοι πλέουσιν ἄλλοι' ἄλλω μέτρῳ χρώμενοι τῶν σχοίνων ἀπεδίδσαν τὰ διαστήματα, ὥστε καὶ τετραράκοντα σταδίου καὶ ἑπτὰ μίλους κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ' αὐτῶν. καὶ διότι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἄστατόν ἐστι τὸ τῆς σχοίνου μέτρον, αὐτὸς δ' Ἀρτεμίδωρος ἐν τοῖς ἐξῆς δηλοῖ. ἀπὸ μὲν γὰρ Μέμφεως μέχρι Θηβαίδος τὴν σχοῖνον ἑκάστην γρῶν εἶναι σταδίων ἑκατὸν αἰκοῖν, ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαίδος μέχρι Συήνης ἐξήκοντα, ἀπὸ δὲ Πηλουσίου πρὸς τὴν αὐτὴν ἀναπλέουσι κορυφὴν σχοίνους μὲν πέντε καὶ αἰκοὺς φησὶ, σταδίου δὲ ἑπτακοσίους πεντήκοντα, τῷ αὐτῷ μέτρῳ χρυσάμενος. πρώτην δ' ἐκ τοῦ Πηλουσίου προελθούσιν εἶναι διώρυγα τὴν πληροῦσαν τὰς κατὰ τὰ ἔλ'η καλουμένας λίμνας, αἱ δύο μὲν εἰσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ κείται τοῦ μεγάλου ποταμοῦ ὑπὲρ τὸ Πηλούσιον ἐν τῇ Ἀραβίᾳ· καὶ ἄλλας δὲ λέγει λίμνας καὶ διώρυγας ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσιν ἔξω τοῦ Δέλτα. ἐστὶ δὲ καὶ νομὸς Σεθροῖτης παρὰ τὴν ἑτέραν λίμνην· ἕνα δὲ τῶν δέκα τῶν ἐν τῷ Δέλτα διαριθμεῖται καὶ τοῦτον· εἰς δὲ τὰς αὐτὰς λίμνας συμβάλλουσι καὶ ἄλλαι δύο διώρυγες.

25. Ἄλλη δ' ἐστὶν ἐκδιδοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν καὶ τὸν Ἀραβίον κόλπον κατὰ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἐνίοι Κλεοπατρίδα καλοῦσι. διαρρεῖ δὲ καὶ διὰ τῶν πικρῶν καλουμένων λιμνῶν, αἱ πρότερον μὲν ἦσαν πικραὶ, τμηθείσης δὲ τῆς διώρυγος τῆς λεχθείσης μεταβάλλοντο τῇ χρείᾳ τοῦ ποταμοῦ, καὶ νῦν εἰσι εὐσφοὶ, μεστὰ δὲ καὶ τῶν λιμναίων ὀρέων. ἐτμήθη δὲ ἡ διώρυξ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώστριος πρὸ τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Ψαμμίτιχου παιδός, ἀρξάμενος μόνον, ἐπὶ ἐκλιπόντος τὸν βίον, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δαραίου τοῦ πρώτου, διαδεξαμένου τὸ ἐξῆς ἔργον. καὶ οὗτος δὲ δόξη Πευδεῖ πεισθεὶς ἀφῆκε τὸ ἔργον περὶ συντέλειαν ἥδη· ἐπέστη γὰρ μετεωροτέραν εἶναι τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου καί, εἰ διακοπήν πᾶς ὁ μεταξὺ ἰσθμὸς, ἐκλυσοθήσασθαι τῇ θαλάττῃ τὴν Αἰγύπτον· οἱ μὲντοι Πτολεμαῖοι βασιλεῖς διακόψαντες κλειστὸν ἐποίησαν τὸν Εὐρίπον, ὥστε, ὅτε βούλοιντο, ἐκπεῖν ἀκωλύτως εἰς τὴν ἔξω θάλατταν καὶ εἰσπεῖν πάλιν. ἰρῆται δὲ καὶ περὶ τῆς τῶν ὕδατων ἐπιφανείας καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπομνήμασι.

26. Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐπὶ πόλις καὶ ἡ Κλεοπατρὶς ἐν τῷ μυγῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ πρὸς Αἴγυπτον καὶ λιμένες καὶ κατοικίαι διώρυγες τε πλείους καὶ λίμναι πλησιάζουσαι τούτοις· ἐναῦθα δ' ἐστὶ καὶ ὁ Φαργρωσιπολίτης νομὸς καὶ πόλις Φαργρωσιόπολις. ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς διώρυγος τῆς ἐκ-

subee, in uno duntaxat Oeirim fuisse reconditum, omnibus aliis ignotum; id vero eam fecisse, ut falleret Typhonem, ne inventum corpus ex sepulcro erueret.

24. Atque ab Alexandria quidem ad Delta verticem tantum est circuitio. Artemidorus dicit octo ac viginti schœnorum adverso amne eam navigationem esse, hos vero officere octingenta et quadraginta stadia; nam triginta stadiorum schœnum facit. Nobis quidem navigantibus alia atque alia schœnorum mensura usi distantias indicaverunt, ut etiam quadraginta stadiorum schœnos ac majores etiam faterentur pro ratione locorum. Esse autem apud Ægyptios variam schœnorum quantitatem, ipse Artemidorus in sequentibus declarat; a Memphi enim usque ad Thebaidem schœnos singulos pronunciat esse centum ac viginti stadiorum, a Thebeide usque ad Syenen sexaginta; a Pelusio autem ad eundem verticem sursum navigantibus schœnos quinque ac viginti dicit, stadia septingenta et quinquaginta, superius dictam usurpans mensuram. Porro tradit, a Pelusio procedenti primam occurrere fossam, quæ lacus eos implet, qui ad paludes vocantur. Atque ii quidem duo sunt, et ad sinistram magni fluminis jacent supra Pelusium in Arabia; porro alios quosdam lacus et fossas esse dicit in iisdem partibus extra Delta. Ad alterum lacum est etiam præfectura Sethroïtica; ceterum hanc quoque inter decem illas numerat, quæ in Delta sint. In eodem lacus etiam aliæ duæ fossæ conveniunt.

25. Est alia, quæ in Rubrum mare et Arabicum sinum exit ad urbem Arsinoen, quam nonnulli Cleopatridem vocant. Perfluit fossa lacus amarus dictos, qui quum antiquitus amari essent, facta fossa et admixto flumine, sunt immutati, ac nunc bonos ferunt pisces, et aquatilibus volucribus abundant. Fossa primum a Sesostri incisa est ante bellum Trojanum; nonnulli vero eam a Psammitichi filio solum inchoatam putant, et morte hunc præcipiente, postea Darium primum in operis absolutionem successisse. Is opus pæne absolutum deseruit; falso enim ei erat persuasum, Rubrum mare Ægypto esse sublimius, ideoque, si intermedius isthmus incideretur, Ægyptum a mari obrutum iri. Ptolemaici quidem reges cum ad mare perducentes, Euripum clausum fecerunt, ut, quum vellent, in exterius mare navigarent, ac rursus sine impedimento reverterentur. De superficie autem aquarum dictum est etiam in prioribus commentariis (I, 2, 20, 3, 8).

26. Prope Arsinoen est Heroum civitas et Cleopatris in Arabici sinus intimo recessu qui juxta Ægyptum est, item portus et habitationes et fossæ complures et lacus iis vicini. Ibidem est Phagroriopolitana præfectura et Phagroriopolis urbs. Fossæ autem in mare Rubrum exeuntis

διδούσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν ἀπὸ κώμης ἀρχεται Φα-
κούσης, ἥ συνεχὴς ἐστὶ καὶ ἡ Φῶωνος κώμη· πλάτος
δ' ἔχει πηχῶν ἑκατὸν ἢ διωροῦς, βάθος δ' ὅσον ἀρχαῖν
μυριοφόρῳ νηϊ· οὔτοι δ' οἱ τόποι πλησιάζουσι τῇ κορυφῇ
5 τοῦ Δέλτα.

27. Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Βούβαστος πόλις καὶ ὁ Βουβα-
στίτης νομός· καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ὁ Ἡλιοπολίτης νομός.
ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ τοῦ Ἡλίου πόλις ἐπὶ χώματος ἀξιο-
λόγου καίμενη, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ Ἡλίου καὶ τὸν βοῦν
10 τὸν Μνεῦιν ἐν σηκῷ τινι τρεφόμενον, ὃς παρ' αὐτοῖς νε-
νόμισται θεός, ὥσπερ καὶ ἐν Μέμφει ὁ Ἄπις. πρό-
κεινται δὲ τοῦ χώματος λίμναι, τὴν ἀνάχυσιν ἐκ τῆς
πλησίον διώρυγος ἔχουσαι. νυνὶ μὲν οὖν ἐστὶ πανέρη-
μος ἡ πόλις, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τῷ Αἰγυπτίῳ τρόπῳ κα-
15 τεσκευασμένον ἀρχαῖον, ἔχον πολλὰ τεκμήρια τῆς Καμ-
βύσου μανίας καὶ ἱεροσυλίας, ὃς τὰ μὲν πυρί, τὰ δὲ
σιδήρῳ διαλωδᾶτο τῶν ἱερῶν, ἀκρωτηριάζων καὶ πε-
ρικαίων, καθάπερ καὶ τοὺς ὀβελίσκους· ὧν δύο καὶ εἰς
Ῥώμην ἐκομισθήσαν οἱ μὴ κεκακωμένοι τελείως, ἄλλοι
20 δ' εἰσὶ κακάει καὶ ἐν Θῆβαις, τῇ νῦν Διοσπόλει, οἱ μὲν
ἐστῶτες ἀκμήν πυρίδρωτοι, οἱ δὲ καὶ καίμενοι.

28. Τῆς δὲ κατασκευῆς τῶν ἱερῶν ἡ διάθεσις τοιαύτη·
κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος λιθόστρωτόν ἐστιν
ἔδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον ἢ καὶ ἑλαττον,
25 μῆκος δὲ καὶ τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον, ἐστὶν ὅπου
καὶ μεῖζον· καλεῖται δὲ τοῦτο δρόμος, καθάπερ Καλλι-
μαχος εἴρηκεν·

ὁ δρόμος ἱερὸς οὗτος Ἀνούβιδος.

διὰ δὲ τοῦ μήκους παντὸς ἐξῆς ἐφ' ἑκάτερα τοῦ πλάτους
30 σφίγγες ἵδρυνται λίθιναι, πῆχες εἰκοσιν ἢ μικρῷ πλείους
ἀπ' ἀλλήλων διέχουσαι, ὥσθ' ἓνα μὲν ἐκ δεξιῶν εἶναι
στίχον τῶν σφιγγῶν, ἓνα δ' ἐξ εὐωνύμων· μετὰ δὲ τὰς
σφίγγας πρόπυλον μέγα, εἴτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυ-
λον, εἴτ' ἄλλο· οὐκ ἐστὶ δὲ διωρισμένος ἀριθμὸς οὔτε τῶν
35 προπύλων οὔτε τῶν σφιγγῶν· ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς,
ὥσπερ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῶν δρόμων. μετὰ
δὲ τὰ προπύλαια ὁ νειὸς πρόνκον ἔχων μέγα καὶ ἀξιό-
λογον, τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ἔσανον δ' οὐδέν, ἢ οὐκ
ἀνθρωπόμορφον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζώων τινός· τοῦ δὲ
40 προνάου παρ' ἑκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα πτερὰ·
ἐστὶ δὲ ταῦτα ἰσοῦσθ' τῶ νειῷ τεύχη δύο, κατ' ἀρχὰς μὲν
ἀφροστώτα ἀπ' ἀλλήλων μικρὸν πλέον ἢ τὸ πλάτος ἐστὶ
τῆς κρηπίδος τοῦ νειῷ, ἔπειτ' εἰς τὸ πρόσθεν προϊόντι
κατ' ἐπινευσούσας γραμμάς μέχρι πηχῶν πενήκοντα ἢ
45 ἐξήκοντα· ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν οἱ τοῖχοι οὗτοι μεγάλων
εἰδώλων, ὁμοίων τοῖς Τυρρηνικοῖς καὶ τοῖς ἀρχαίοις
σφόδρα τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι δημιουργημάτων. ἐστὶ
δὲ τις καὶ πολυστύλος οἶκος, καθάπερ ἐν Μέμφει, βαρ-
βαρικὴν ἔχων τὴν κατασκευὴν· πλὴν γὰρ τοῦ μεγάλων
50 εἶναι καὶ πολλῶν καὶ πολυστίχων τῶν στύλων οὐδὲν
ἔχει χάριν οὐδὲ γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει
μᾶλλον.

29. Ἐν δὲ τῇ Ἡλίου πόλει καὶ οἶκους εἶδομεν μεγά-

initium est a pago Phacussa, cui continuus est Philonis
pagus. Fossa latitudinem habet cubitorum centum; pro-
funditas ea, quæ prægrandi navi onerariæ satis sit. Hæc
loca ad Delta verticem prope accedunt.

27. Ibidem est Bubastis civitas et Bubastica præfe-
ctura, et supra eam est Heliopolitana præfectura, ubi He-
liopolis sive Solis urbe est aggeri magno imposita, Solis
templum habet, et Mneum bovem, qui in septo quodam
nutritur, et ab Heliopolitanis pro deo habetur, quemadmo-
dum et Apis a Memphitis. Ante aggerem lacus jacent, in
quos propinqua fossa refunditur. Nunc urbe prorsus de-
serta est; habet autem vetustum templum Ægyptio more
structum, quod multis manifestis indicibus Cambysis insa-
niam ac sacrilegia demonstrat, qui templa partim igni,
partim ferro devastavit, mutilans et comburens, quemad-
modum et obeliscos, quorum duo Romam delati sunt nos
omnino corrupti, alii adhuc ibi et Thebis sunt, quæ nunc
Diospolis nominatur, partim stantes adhuc igni exesi, par-
tim jacentes.

28. Templorum structura talis est. In ingressu qui ad
fanum ducit, est pavimentum latitudine quidem jugeri,
aut paulo minus, longitudine vero tripla quadrupla, et
quibusdam in locis etiam magis; atque hoc quidem dro-
mus (quod est cursus) dicitur, ut Callimachus inquit:

Est dromus hic sacratus Anubidia.

Per totam vero longitudinem deinceps ex utraque latitudi-
nis parte positæ sunt lapideæ sphinges, vigenis cubitis vel
paulo pluribus inter se distantes, ita ut altera sphingum
series sit a dextra, altera a sinistra. Post sphinges vesti-
bulum ingens, et ubi procereris ulterius, aliud vestibulum
rursusque aliud. Neque vestibulorum neque sphin-
gum certus est numerus, sed alius atque alius, pro diver-
sitate longitudinis et latitudinis dromorum. Post vestibula
est templum, quod atrium habet magnum et memora-
bile, et delubrum convenientis magnitudinis, simulacrum
vero aut nullum aut non ad hominis formam, sed bestię
alicujus effictum. Ex utraque parte atrii projectæ sunt
quæ pinne appellantur; sunt autem duo muri, æque alti
atque templum, in initio inter se distantes paulo plus quam
est latitudo crepidinis templi, postea prorsus procedunt
lineis declinantibus (ἀκονουούσας) usque ad quinquaginta
vel sexaginta cubitos. Hi parietes ingentium simulacro-
rum cœlaturas habent, Etruscis et antiquis Græciæ ope-
ribus persimilium. Est etiam ædes quædam multis colum-
nis structa, sicuti Memphi, barbarica fabrica; nam præ-
terquam quod columnæ sunt et magnæ et multiplici ordine
constitutæ, nihil elegans et bene delineatum habet, sed
potius inanem laborem arguit.

29. Heliopoli domos amplas vidimus, in quibus sacer-

λους, ἐν ᾧ διετρίβον οἱ ἱερεῖς· μάλιστα γὰρ δὴ ταύτην κατοικίαν ἱερέων γεγόνειν φασὶ τὸ παλαιόν, φιλοσόφων ἀνδρῶν καὶ ἀστρονομικῶν· ἐκλήλοιπε δὲ καὶ τοῦτο νυνὶ τὸ σύστημα καὶ ἡ ἀσκησις. ἔκει μὲν οὖν οὐδαίς ἡμῖν ἐδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως προσετώς, ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον καὶ ἐξηγηταὶ τοῖς ξένοις τῶν περὶ τὰ ἱερά. παρηκολούθει δέ τις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναπλέοντι εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλῶ Γάλλῳ τῷ ἡγεμόνι Χαιρήμων τὸνομα, προσποιούμενος τοιαύτην τινὰ ἐπιστήμην, γελώμενος δὲ τὸ πλεόν ὡς ἀλαζῶν καὶ ἰδιώτης· ἐκεῖ δ' οὖν ἐδείκνυτο οἱ τε τῶν ἱερέων οἴκοι καὶ Πλάτωνος καὶ Εὐδόξου διατριβαί· συνανέβη γὰρ δὲ τῷ Πλάτωνι ὁ Εὐδόξος δεῦρο καὶ συνδιέτριψαν τοῖς ἱερεῦσιν ἑνταῦθα ἐκείνοι τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἰρηται τισι· περιττοὺς γὰρ ὄντας κατὰ τὴν ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων, μυστικούς δὲ καὶ δυσμεταδότους, τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπαλαῖς ἐβλήπαρσαν, ὥστε τινὰ τῶν θεωρημάτων ἰστορήσαι· τὰ πολλὰ δὲ ἀπεκρύψαντο οἱ βάρβαροι. οὗτοι δὲ τὰ ἐπιτρέχοντα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακοσίαις ἐξήχοντα πέντε ἡμέραις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἡμερησίου χρόνου παρέδωκαν· ἀλλ' ἡγνοεῖτο τῶς δ' ἐνιαυτοῦς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὥς καὶ ἄλλα πλείω, ὥς οἱ ἰεῖς τοῖς ἀστρολόγοι παρελάβον παρὰ τῶν μεθερμηνεύσαντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ τῶν ἱερέων ὑπομνήματα· καὶ ἔτι νῦν παραλαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλδαίων.

30. Ἐντεῦθεν δὴ ὁ Νεῖλός ἐστιν ὁ ὑπὲρ τοῦ Δέλτα· τοῦτο δὴ τὰ μὲν δεξιὰ καλοῦσι Λιβύην ἀναπλέοντι, ὡς περὶ καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ τὴν Μαρεώτιν, τὰ δ' ἐν ἀριστερῇ Ἀραβίαν· ἡ μὲν οὖν Ἥλιον πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ἐστίν, ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Κερκέσουρα πόλις κατὰ τὰς Εὐδόξου κειμένη σκοπᾶς· δέκνυται γὰρ σκοπὴ τις πρὸ τῆς Ἥλιου πόλεως, καθάπερ καὶ πρὸ τῆς Κνίτου, πρὸς ἣν ἐσημειοῦτο ἐκεῖνος τῶν οὐρανίων τινὰς κινήσεις· ὁ δὲ νομὸς Αἰγυπτίας οὗτος. ἀναπλεύσαντι δ' ἐστὶ Βαβυλῶν, φρούριον ἐρυμνόν, ἀποστάντων ἑνταῦθα Βαβυλωνίων τινῶν, εἰτα διαπραξαμένων ἐνταῦθα κατοικίαν παρὰ τῶν βασιλέων· νυνὶ δ' ἐστὶ στρατοπέδον ἐνὸς τῶν τριῶν ταγμάτων τῶν φρουρούντων ἐν Αἴγυπτον· ῥάχις δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου καὶ μέχρι Νεῖλου καθήκουσα, δι' ἧς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τροχοὶ καὶ κοχλῆαι τὸ ὕδωρ ἀνάγουσιν, ἀνδρῶν ἑκατὸν πενήκοντα ἐργαζομένων δεσμίων· ἀφορῶνται δ' ἐνθένδε πλυντῶς αἱ πυραμίδες ἐν τῇ περαιᾷ ἐν Μέμφει καὶ ἐν πλησίον.

31. Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέμφις αὐτῇ, τὸ βασιλεῖον τῶν Αἰγυπτίων· ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τρίσχοινον εἰς αὐτὴν· ἔχει δὲ ἱερά, τὸ τε τοῦ Ἀπίδος, ὃς ἐστὶν ὁ αὐτὸς καὶ Ὅσιρις, ὅπου ὁ βοῦς ὁ Ἄπις ἐν σπηρῷ τινι τρέφεται, θεός, ὡς ἔφην, νομιζόμενος, διαλευκὸς τὸ μέτωπον καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τοῦ σώματος, τᾶλλα δὲ μέλας· ὃς σημεῖοις αἰετὶ κρίνουσι τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὴν διαδοχὴν, ἀπογοινομένου τοῦ τὴν τιμὴν ἔχοντος. ἔστι δ' αὐτῇ προκειμένη τοῦ σπηρῶ, ἐν ᾗ καὶ ἄλλος σηκὸς

dotes habitabant; nam hanc potissimum urbem perhibent olim sacerdotum habitationem fuisse, hominum philosophiae et astronomiae deditorum; nunc et ordo ille et studium deficit. Certe nemo quisquam nobis tali exercitationi praefectus ostendebatur, sed homines tantum, qui sacrificia curarent, et quae ad templum pertinent memorabilia peregrinis commonstrarent. Comitatus quidem est Aelium Gallum ducem ex Alexandria navigantem in Aegyptum quidam nomine Chæremôn, qui ejusmodi scientiam profitebatur; sed ob ignorationem et arrogantiam ut plurimum deridebatur. Ostendebantur ergo ibi sacerdotum aedes ac domicilia, in quibus Eudoxus et Plato egerant. Etenim Eudoxus cum Platone eo profectus est, et ambo cum sacerdotibus annos tredecim (tria Epit.) sunt versati, ut nonnulli tradiderunt. Isti enim sacerdotes quum rerum coelestium scientia praestarent, ceterum arcanam eam servarent, neque facile cum quoquam communicarent, tempore et obsequiis obtinuerunt, ut nonnulla placita cognoscerent; sed plurima interim barbari occultabant. Hi sunt qui excurrentes diei ac noctis particulas supra trecentos sexaginta quinque dies ad anni complementum tradiderunt; ceterum vera anni ratio, sicut alia plura, apud Graecos ignorabatur, donec juniores astrologi ab iis ea acceperunt, qui sacerdotum monumenta in Graecam linguam transtulerunt; atque etiam nunc multa ab illis, nec non a Chaldaeis accipiunt.

30. Hinc jam Nilus supra Delta est, cujus dextra, ubi sursum navigatur, Libyam vocant, sicuti etiam ea, quae ad Alexandriam et Mareotidem sunt; sinistra vero Arabiam. Ergo Heliopolitis praefectura in Arabia est, in Libya vero Cercesus urbs est, juxta Eudoxi speculas sita. Etenim ante Heliopolim specula quaedam ostenditur, quemadmodum et ante Cnidum, secundum quam ille coelestium corporum motus quosdam definivit. Praefectura haec Letopolitana nominatur. Ulterius sursum naviganti est Babylon, castellum munitum, a Babyloniis quibusdam conditum: qui quum ibi defecissent, postea eo in loco habitationem a regibus impetrarunt; nunc in ea collocata est una ex tribus legionibus, quae Aegyptum custodiunt. Ab hoc castello usque ad Nilum jugum quoddam descendit, per quod aqua rotis et cochleis e flumine trahitur, centum quinquaginta hominibus captivis opus facientibus. Hinc Pyramides, quae apud Memphim non adeo procul sunt, in ulteriore regione manifeste conspiciuntur.

31. Propinqua est etiam Memphis, Aegyptiorum regia, tribus schœnis a Delta dissita. Inter templa urbis unum est Apidis, qui idem est cum Osiri, ubi bos Apis in cellula quadam alitur, et, ut diximus, apud eos pro deo habetur, albus frontem et quasdam parvas corporis partes, cetera vero niger; quibus signis judicare solent, qui sit ad successionem idoneus, eo, qui colebatur, defuncto. Ante hanc cellulam aula est, et in ea alia cellula matris ejus bo-

τῆς μητρὸς τοῦ βοός· εἰς ταύτην δὲ τὴν αὐλὴν ἐξαφίαισι
τὸν Ἄπιν καθ' ὥραν τινά, καὶ μάλιστα πρὸς ἐπίδειξιν
τοῖς ξένοις· ὁρῶσι μὲν γὰρ καὶ διὰ θυρίδος ἐν τῷ σηκῷ,
βούλονται δὲ καὶ ἔξω· ἀποσκιρτήσαντα δ' ἐν αὐτῇ μικρὰ
5 ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν στάσιν. Τό τε
δὴ τοῦ Ἀπιδὸς ἐστὶν ἱερὸν, παρακειμενον τῷ Ἡφαι-
στεῖω, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡφαίστειον πολυτελῶς κατασκευα-
σμένον ναοῦ τε μεγέθει καὶ τοῖς ἄλλοις. πρόκειται
δ' ἐν τῷ δρόμῳ καὶ μονόλιθος κολοσός· ἔθος δ' ἐστὶν ἐν
10 τῷ δρόμῳ τούτῳ ταύρων ἀγῶνας συντελεῖσθαι πρὸς ἄλ-
λῃλους, οὓς ἐπιτήδες τρέφουσιν τινες, ὥσπερ οἱ ἵπποτρό-
φοι· συμβάλλουσι γὰρ εἰς μάχην ἀφέντες, ὃ δὲ κρείτ-
των νομισθεὶς ἄθλου τυγχάνει. ἔστι δ' ἐν Μέμφει καὶ
Ἀφροδίτης ἱερὸν, θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· τινὲς δὲ
15 Σελήνης ἱερὸν εἶναι φασιν.

32. Ἔστι δὲ καὶ Σαράπιον ἐν ἀμμόδει τόπῳ σφόδρα,
ὥστ' ὕψ' ἀνέμων θίνας ἀμμων σωρεύεσθαι, ὕψ' ὧν αἱ
σφίγγες αἱ μὲν καὶ μέγρι κεφαλῇς ἐωρῶντο ὕψ' ἡμῶν
κατακχεωσμένοι, αἱ δ' ἡμιφανεῖς· ἔξ ὧν εἰκάζειν πα-
20 ρῆν τὸν κίνδυνον, εἰ τῷ βαδίζοντι πρὸς τὸ ἱερὸν λαίλαψ
ἐπιπέσοι. πόλις δ' ἐστὶ μεγάλη τε καὶ εὐανδρὸς, δευ-
τέρα μετὰ Ἀλεξάνδρειαν, μιγάδων ἀνδρῶν, καθάπερ
καὶ τῶν ἐκεῖ συνωκισμένων· πρόκειται δὲ καὶ λίμναι
τῆς πόλεως καὶ τῶν βασιλείων, ἃ νῦν μὲν κατέσπασται
25 καὶ ἐστὶν ἔρημα· Ἰδρυταὶ δ' ἐφ' ὕψους καθήκοντα μέχρι
τοῦ κάτω τῆς πόλεως ἐδάφους· συνάπτει δ' ἄλσος αὐτῷ
καὶ λίμνη.

33. Τετταράκοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σταδίου προελ-
θόντι ὁρεινή τις ὄψις ἐστὶν, ἐφ' ἣ πολλὰ μὲν εἰσι πυ-
30 ραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς
δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἐπτά θεάμασι καταριθμοῦνται·
εἰσι γὰρ σταδίαῖαι τὸ ὕψος, τετράγωνοι τῷ σχήματι,
τῆς πλευρᾶς ἐκάστης μικρῷ μείζον τὸ ὕψος ἔχουσαι·
μικρῷ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐστὶ μείζων· ἔχει
35 δ' ἐν ὕψει μέσως πῶς [μῖα] τῶν πλευρῶν λίθον ἑξαιρέ-
σιμον· ἀρθέντος δὲ σύριγξ ἐστὶ σκολὰ μέχρι τῆς θήκης.
αὗται μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων εἰσι τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ·
ἀπωτέρω δ' ἐστὶν ἐν ὕψει μείζονι τῆς ὁρεινής ἡ τρίτη
πολλὴ ἐλάττων τῶν δυεῖν, πολλὴ δὲ μείζονος δαπάνης κα-
40 τεσκευασμένη· ἀπὸ γὰρ θεμελίων μέχρι μέσου σχεδόν
τι μέλανος λίθου ἐστὶν, ἐξ οὗ καὶ τὰς θυίας κατασκευά-
ζουσι, κομίζοντες πόρρωθεν· ἀπὸ γὰρ τῶν τῆς Αἰθιοπίας
ὀρών* καὶ τῷ σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέργαστος πολυ-
τελὴ τὴν πραγματείαν παρέσχε· λέγεται δὲ τῆς ἐταί-
45 ρας τᾶφος γεγονῶς ὑπὸ τῶν ἑραστῶν, ἣν Σαπφῶ μὲν, ἡ
τῶν μελῶν ποιήτρια, καλεῖ Δωρίχαν, ἐρωμένην τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράξου γεγονυῖαν, οἷον κατάγοντος
εἰς Ναύκρατιν Λέσβιον κατ' ἐμπορίαν, ἄλλοι δ' ὀνομά-
ζουσι· Ροδῶπιν· μυθεύουσι δ', ὅτι, λουομένης αὐτῆς, ἐν
50 τῶν ὑποδημάτων αὐτῆς ἀρπάσας ἀετὸς παρὰ τῆς θερα-
παινῆς κομίσειεν εἰς Μέμφιν καί, τοῦ βασιλέως δικαιο-
δοτοῦντος ὑπαιθρίου, γενόμενος κατὰ κορυφὴν αὐτοῦ
ρίψαι τὸ ὑπόδημα εἰς τὸν κόλπον· ὃ δὲ καὶ τῷ ρυθμῷ
τοῦ ὑποδήματος καὶ τῷ παραδόξῳ κινήσει περιπέμ-

vis. In hanc aulam certa hora Apis emittitur, praesertim
ut peregrinis ostendatur. Vident quidem etiam per fene-
stram in cellula, sed volunt ut etiam extra spectetur; ubi
vero paulum foris exsultim luserit, rursus in proprium
locum recipitur. Habet igitur urbs Apidis templum, quod
est Hephaesteo seu Vulcanio propinquum, et ipsum Hephe-
steum, templi magnitudine aliisque rebus sumptuose ador-
natum. In fronte dromi colossus jacet ex uno lapide. In
hoc dromo tauri committi solent ad pugnam, quos non-
nulli dedita opera ad hoc ipsum alunt, quemadmodum
alii equos; dimissi inter se pugnam cient, victori autem
praemium datur. Memphi est etiam Veneris fanum, quae
Graeca dea censetur; quidam Helenae ('Ελένης) id dicunt.

32. Est etiam Serapium in loco valde arenoso, adeo ut
arenae colles a ventis exaggerentur, quibus vidimus sphin-
ges alias usque ad capita obrutas, alias dimidia duntaxat
eminentes; unde conjicere licebat magnitudinem periculi,
si quem eo proficiscentem turbo venti deprehenderet. Urbs
magna est et populosa, et secunda post Alexandriam, ho-
minibus convenis, sicut Alexandria, referta. Exstant lacus
in fronte urbis et regiarum, quae nunc dirutae sunt et des-
ertae, sitae olim in loco edito, et usque ad inferius urbis
solum descendentes, cui lucus et lacus sunt contigui.

33. Quadraginta stadiis ab urbe est montanum quoddam
supercilium, in quo stant multae pyramides, regum se-
pulturae. Earum tres memorabiles sunt; duae ex tribus
inter septem orbis spectacula adnumerantur; sunt enim
altitudine stadii, figura quadrata, altitudinem habentes
paulo maiorem quolibet latere; paulo etiam altera quam
altera major est. Major in modica altitudine unius la-
terum habet lapidem exemplilem, quo sublato, obliqua
fistula est usque ad conditorium. Duae haec pyramides inter
se proximae in (ἐν) eodem sunt plano; ulterius in maiore
montani tractus altitudine est tertia, multo prioribus
duabus minor, maiore tamen impensa structa. Nam ab
ipsis fundamentis usque fere ad medium constat ex nigro
lapide, ex quo mortaria quoque faciunt, e longinquo adve-
hentes; nam quum ab extremis Aethiopiae montibus defe-
rendus esset, tum hoc tum eo, quod durus sit, et operatu
difficilis, reddidit opus sumptuosum. Haec pyramis dicitur
meretricis sepulcrum, ab amantibus factum, quam Sappho
poetria Doricham vocat, et fratris sui Charaxi amicam,
quem is Lesbiam viam negotiator Naucratis portaret.
Alii eam Rhodopiam nominant, atque fabulam quandam nar-
rant: ea dum lavaretur, aquilam alterum e calceis e manu
ancillae correptum Memphim deportasse, et quum esset
supra verticem regis sub divo iura dantis, calcem in hu-
jus gremium demissae; regem calcei concinnitate et rei no-
vitate permotum, per totam regionem dimisisse ad iniqui-

φειν εις την χώραν κατὰ ζήτησιν τῆς φοροῦσης ἀνθρώ-
που τοῦτο· εὐρεθεῖσα δ' ἐν τῇ πόλει τῶν Ναυκρατιτῶν
ἀναχθείη καὶ γένοιτο γυνὴ τοῦ βασιλέως, τελευτήσασα
δὲ τοῦ λεχθέντος τύχοι τάφου.

34. α. Ἐν δὲ τι τῶν δραθέντων ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς πυρα-
μίσι παραδόξων οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν. ἐκ γὰρ τῆς
λατύπης σωροὶ τινες πρὸ τῶν πυραμίδων κεῖνται· ἐν
τούτοις δ' εὐρίσκονται ψήγματα καὶ τύφω καὶ μεγέθει
ρακοειδῇ· ἐνίοις δὲ καὶ ὡς ἂν πτίσμα ὁλὸν ἡμιλεπίστων
ὑποτρέχει· φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λεῖψανα τῆς τῶν ἐρ-
γαζομένων τροφῆς· οὐκ ἀπέοικε δὲ· καὶ γὰρ οἶκοι παρ'
ἡμῖν λόφος ἐστὶν ἐν πεδίῳ παραμῆκης, οὗτος δ' ἐστὶ
μεσστὸς ψήφρων φακοειδῶν λίθου πορείας· καὶ αἱ θαλάττιαι
δὲ καὶ αἱ ποτάμια ψῆφοι σχεδὸν τι τὴν αὐτὴν ἀπορίαν
ὑπογράφουσιν· ἀλλ' αὐταὶ μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ
βρύματος εὐρεσιλογίαν τινα ἔχουσιν, ἐκεῖ δ' ἀπορυντέρα
ἡ σκέψις. εἰρηται δ' ἐν ἄλλοις καὶ διότι περὶ τοῦ μέ-
ταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ πυραμίδες γεγόνασιν, ἐν
ὅβρι ταῖς πυραμίσι δὴν πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Τρωικόν
τι καλεῖται πετρώδες ἱκανῶς ὅρος καὶ σπηλαία ὑπ' αὐτῇ
καὶ κύμη πλησίον καὶ τούτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία
καλούμενῃ, κατοικία παλαιὰ τῶν Μενελάῳ συγκατα-
κολουθησάντων αἰχμαλώτων Τρώων, καταμεινάντων δ'
αὐτόθι.

35. Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἀκανθος πόλις ὁμοίως ἐν τῇ
Λιβύῃ καὶ τὸ τοῦ Ὀσiriδος ἱερὸν καὶ τὸ τῆς ἀκάνθης
ἄλσος τῆς Θηβαϊκῆς, ἐξ ἧς τὸ κόμμι. εἰδ' ὁ Ἀφρο-
διτοπολίτης νομὸς καὶ ἡ δωμύνομος πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ,
ἐν ᾗ λευκὴ βοῦς ἱερὰ τρέφεται. εἰδ' ὁ Ἡρακλειώτης
νομὸς ἐν νήσῳ μεγάλῃ, καθ' ἣν ἡ διωρὺς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ
εἰς τὴν Λιβύην ἐπὶ τὸν Ἀρσινόιτην νομόν, ὥστε καὶ δι-
στομον εἶναι τὴν διωρυκα, μεταξὺ μέρους τινὸς τῆς
νήσου παρεμπέπτοντος. ἐστὶ δ' ὁ νομὸς οὗτος ἀξιολο-
γώτατος τῶν ἀπάντων κατὰ τὴν ὀνὴν καὶ τὴν ἀρετὴν
καὶ τὴν κατασκευὴν· εὐαίφωτος τε γὰρ μόνος ἐστὶ με-
γάλους καὶ τελείους δένδρεσι καὶ καλλικάρποις, εἰ δὲ
συγκομίζοι καλῶς τις, καὶ εὐέλαιος· ὀλιγορροῦντες δὲ
τούτου πολὺ μὲν ποιοῦσιν ἔλαιον, μοχθηρὸν δὲ κατὰ τὴν
ὀμύην (ἡ δ' ἄλλη Αἴγυπτος ἀνελαιὸς ἐστὶ πλην τῶν
κατ' Ἀλεξάνδρειαν κήπων, οἱ μέχρι τοῦ ἑλαίου χορη-
γεῖν ἱκανοὶ εἰσιν, ἔλαιον δ' οὐχ ὑπουργοῦσιν)· οἶνόν τε
οὐκ ὀλίγον ἐκφέρει σῖτόν τε καὶ ὄσπρια καὶ τὰ ἄλλα
σπεύματα πάνπολλα. θαυμαστὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην
ἔχει τὴν Μοίριδος καλούμενην, πελαγίαν τῷ μεγέθει
καὶ τῇ χροῇ θαλαττοειδῇ· καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς δὲ ἐστὶν
ἔρῃν εὐκότας τοῖς θαλαττοῖς· ὡς ὑπονοεῖν τὰ αὐτὰ περὶ
τῶν κατὰ Ἀμμωνά τόπων καὶ τούτων (καὶ γὰρ οὐδὲ
πύμπλου ἀφαστῆσιν ἀλλήλων καὶ τοῦ Παραίτωνος),
ὡς περὶ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο εἰκάζειν ἐστὶ πρότερον ἐπὶ τῇ
ἐλαττῇ ἰδρῶσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν τεκμηρίων, καὶ
τοῦ ὁμοίως τὰ χωρία πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ὑπῆρ-
χεν· ἡ δὲ κατὰ Αἴγυπτος καὶ τὰ μέχρι τῆς λίμνης τῆς
Σιρῶνιτιδος πελάγος ἦν, σύρρουν τυρὸν ἴσως τῇ Ἐρυ-
θρᾷ τῇ κατὰ Ἡρώων πόλιν καὶ τὸν Αἰλανίτην μυχόν.

rendam eam, quæ hujusmodi calceum gestaret: eam in
urbe Naucratarum inventam, atque adductam, regis
uxorem factam, et post mortem hac sepultura affectam
fuisse.

34. Sed unum de miris rebus, a nobis in pyramidibus
visum, haudquaquam prætereundum est. Acervi quidam
ex lapidum frustulis dolando detritis ante pyramides ja-
cent; in his lapilli et forma et magnitudinis lentis inveniun-
tur; in nonnullis etiam quasi hordei grana semidecorticata
occurrunt; narrant reliquias ciborum, qui operariis dati
fuissent, in lapidem induruisse: quod quidem non est pro-
babile (ἐπίοικε). Nam apud nos quoque collis quidam est
oblongus, in campo situs, qui fosi calculis in modum len-
tis plenus est. Maritimi quoque et fluviales calculi eandem
fere ambiguitatem præstant; sed il propter motum, qui in
aqua sit, probabilem explicationis rationem suppeditant,
istic vero indagatio veri est difficilior. Alibi [nescio ubi]
dictum est circa locum ubi lapides struendis pyramidibus
effossi sunt, in conspectu pyramidum trans Nilum in Ara-
bia, Troicum vocari montem quendam satis petrosus, et
speluncam sub eo, et pagum his ac flumini proximum no-
mine Trojam, antiquam Trojanorum habitationem eorum,
qui captivi Menelaum secuti sunt et ibi consederunt.

35. Post Memphin est Acanthus civitas similiter in Li-
byæ latere; ibidem Osiridis templum, et lucus acanthæ
seu spinæ Thebæicæ, e qua gummi colligitur; postea est
Aphroditopolitana præfectura, et civitas eodem nomine in
Arabia, in qua bos alba sacra alitur. Sequitur Heracleo-
tica præfectura in insula magna, juxta quam fossa est a
dextra, versus Libyam atque præfecturam Arsinoiticam
directa, ita ut hæc fossa duo habeat ostia seu capita,
quum inter utrumque ostium pars quædam insulæ in-
tercedat. Arsinoitica vero præfectura ceteras omnes et
adpectu et virtute et apparatu antecellit. Sola enim oleas
perfectas et fructíferas arbores profert, ac si quis bene col-
ligat, oleum etiam optimum fit; negligentes autem rem,
multum quidem oleum efficiunt, sed pessimi odoris (Æ-
gyptus reliqua oleo caret, exceptis hortis, qui circa
Alexandriam sunt, qui oleas quidem ferre possunt, oleum
vero non suppeditant); vini quoque non parum fert, porro
frumentum, legumina et alia semina omnis generis. Habet
etiam lacum admirabilem, Mæridis appellatum, pelago simi-
lem magnitudine et marino colore; ripas quoque videre est
maris litoribus persimiles, ut idem de hoc loco atque his,
quæ sunt circa Ammonem, suspicari possis (nec sane multo
a se invicem distant, nec ambo a Parætonio); videlicet
sicuti templum illud olim ad mare stetisse e multis indicis
maritima; inferiorem vero Ægyptum, et quæ usque ad Ser-
boniticum lacum tendunt, pelagus obtinuisse, conjunctum
fortasse cum mari Rubro, quod Heroum urbi et Elanitico
recessu proximum est.

36. Ἐρχεται δὲ περὶ τούτων διὰ πλείονων ἐν τῷ
 πρώτῳ ὑπομνήματι τῆς γεωγραφίας, καὶ νῦν δ' ἐπὶ το-
 σούτῳ ὑπομνηστέον [τὸ] τῆς φύσεως ἅμα καὶ τὸ τῆς
 προνοίας ἔργον εἰς ἐν συμφέροντας· τὸ μὲν τῆς φύσεως,
 5 ὅτι τῶν πάντων ὕψ' ἐν συννευόντων τὸ τοῦ ὅλου μέσον
 καὶ σφαιρουμένων περὶ τοῦτο, (καὶ) τὸ μὲν πυκνότα-
 τον καὶ μεσαίτατόν ἐστιν ἡ γῆ, τὸ δ' ἥττον τοιοῦτόν
 καὶ ἐφεξῆς τὸ ὕδωρ, ἐκάτερον δὲ σφαῖρα, ἡ μὲν στερεά,
 ἡ δὲ κοιλία, ἐντὸς ἔχουσα τὴν γῆν· τὸ δὲ τῆς προνοίας,
 10 ὅτι βεβούληται, καὶ αὕτη ποικιλίριά τις οὔσα καὶ μυ-
 ρίων ἔργων δημιουργός, ἐν τοῖς πρώτοις ζῶα γεννᾷ,
 ὡς πολλὸν διαφέροντα τῶν ἄλλων· καὶ τούτων τὰ κρά-
 τιστα θεοὺς τε καὶ ἀνθρώπους, ὧν ἔνεκεν καὶ τὰ ἄλλα
 συνέστηκε. τοῖς μὲν οὖν θεοῖς ἀπέδειξε τὸν οὐρανόν,
 15 τοῖς δ' ἀνθρώποις τὴν γῆν, τὰ ἄκρα τῶν τοῦ κόσμου
 μερῶν· ἄκρα δὲ τῆς σφαίρας τὸ μέσον καὶ τὸ ἐξωτάτω.
 ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ περιέχεται τὸ ὕδωρ, οὐκ ἐστὶ δ' ἐνυ-
 δρον ζῶον ὁ ἀνθρώπος, ἀλλὰ χερσαῖον καὶ ἐναέριον καὶ
 πολλοῦ κοινωνικὸν φωτός, ἐποίησεν ἐξο/άς ἐν τῇ γῇ πολ-
 20 λὰς καὶ εἰσοχάς, ὥστ' ἐν αἷς μὲν ἀπολαμβάνεσθαι τὸ
 σύμπαν ἢ καὶ τὸ πλεόν ὕδωρ ἀποκρύπτων τὴν ὑπ' αὐτῷ
 γῆν, ἐν αἷς δ' ἐξέχειν τὴν γῆν ἀποκρύπτουσαν ὕψ' ἑαυτῇ
 τὸ ὕδωρ, πλὴν ὅσον χρήσιμον τῷ ἀνθρωπείῳ γένει καὶ
 τοῖς περὶ αὐτὸ ζώοις καὶ φυτοῖς. ἐπεὶ δ' ἐν κινήσει
 25 συνεχεῖ τὰ σύμπαντα καὶ μεταβολαῖς μεγάλαις (οὐ γὰρ
 οἷόν τε ἄλλως τὰ τοιαῦτα καὶ τσαῦτα καὶ τηλικαῦτα
 ἐν τῷ κόσμῳ διοικεῖσθαι), ὑποληπτέον, μήτε τὴν γῆν
 αἰεὶ συμμένειν οὕτως, ὥστ' αἰεὶ τηλικαύτην εἶναι μηδὲν
 προστιθεῖσαν ἑαυτῇ μηδ' ἀφαιρούσαν, μήτε τὸ ὕδωρ,
 30 μήτε τὴν ἔδραν ἔχειν τὴν αὐτὴν ἐκάτερον, καὶ ταῦτα
 εἰς ἄλληλα φυσικωτάτης οὐσης καὶ ἐγγυτάτῳ τῆς με-
 ταπτώσεως· ἀλλὰ καὶ τῆς γῆς πολλὴν εἰς ὕδωρ μετα-
 βάλλειν, καὶ τῶν ὑδάτων πολλὰ χερσοῦσθαι τὸν αὐτὸν
 τρόπον, ὄνειαρ καὶ ἐν τῇ γῇ, καθ' ἣν αὐτὴν τσαῦτα
 35 διαφοραῖ· ἡ μὲν γὰρ εὐθρυπτος, ἡ δὲ στερεὰ καὶ πε-
 τρώδης καὶ σιδηρίτις καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. ὁμοίως
 δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας· ἡ μὲν [γὰρ] ἄλμυρίς, ἡ
 δὲ γλυκεῖα καὶ πότιμος, ἡ δὲ φαρμακώδης καὶ σωτή-
 ριος καὶ δλέθριος καὶ ψυχρὰ καὶ θερμή. τί οὖν θαυ-
 40 μαστόν, εἴ τινα μέρη τῆς γῆς, ἃ νῦν οἰκεῖται, θαλάττῃ
 πρότερον κατείχετο, τὰ δὲ νῦν πελάγῃ πρότερον
 ὤκειτο; καθάπερ καὶ πηγὰς τὰς πρότερον ἐκλιπεῖν
 συνέβη, τὰς δ' ἀνείσθαι, καὶ ποταμούς καὶ λίμνας, οὕτω
 δὲ καὶ ὄρη καὶ πεδία εἰς ἄλληλα μεταπίπτειν· περὶ ὧν
 45 καὶ πρότερον εἰρήκαμεν πολλὰ, καὶ νῦν εἰρήσθω.

37. Ἡ δ' οὖν Μοίριδος λίμνη διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ
 βάθος ἰκανὴ ἐστὶ κατὰ τὰς ἀναβάσεις τὴν πλημμυρίδα
 φέρειν καὶ μὴ ὑπερπολάζειν εἰς τὰ οἰκούμενα καὶ πε-
 50 φυτευμένα, εἴτα ἐν τῇ ἀποβάσει τὸ πλεονάζον ἀπο-
 δοῦσα τῇ αὐτῇ διώρυγι κατὰ θάτερον τῶν στομάτων
 ἔχειν ὑπολειπόμενον τὸ χρήσιμον πρὸς τὰς ἐποχτείας
 καὶ αὐτῇ καὶ ἡ διώρυξ. ταῦτα μὲν φυσικά, ἐπικεῖται
 δὲ τοῖς στόμασιν ἀμφοτέροις τῆς διώρυγος κλειθρα, οἷς
 ταμειούουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες τὸ τε εἰσρέον ὕδωρ καὶ τὸ

36. Sed de his in primo geographiae volumine (1, 3, 4)
 pluribus dictum est; sed nunc quoque paucis monebimus
 naturae simul atque providentiae opus una consideratione
 perpendentes. Et naturae quidem opus hoc est: nimirum
 rebus omnibus ad id unum vergentibus, quod universi me-
 dium est, et circa id in globosam massam se conformanti-
 bus, medium atque densissimum est terra, quod minus
 densum est et ordine deinceps sequitur, aqua est; utrum-
 que globus: alter quidem solidus, alter concavus, utpote
 terram intus habens. Providentiae autem est, quod
 quum ornatrix sit et plurimarum rerum opifex, in primis
 animalia creare voluit, utpote quae longe ceteris ante-
 cellunt, atque horum ipsorum praestantissima deos atque
 homines, quorum gratia cetera sunt constituta. Diis itaque
 coelum, hominibus terram incolendam dedit, quae duo
 mundi extrema sunt; nam globi extrema sunt centrum et
 externa superficies. Enimvero quoniam aqua terram cir-
 cumdat, homo autem non est aquaticum animal, sed ter-
 restre, et aerem multumque lumen percipit: eadem ter-
 ram multis in locis excitavit, in multis depressit, ut in his
 tota aqua vel maxima ejus pars obtineret et terram sub se
 occultaret, in illis vero terra exstaret, atque aquam sub
 se absconderet, nisi quantum hominum generi ceterisque
 animalibus ac plantis necessarium videbatur. Jam quum
 omnia continue moveantur et transmutentur (aliter enim
 talia totque ac tanta in mundo recte administrari non pos-
 sent), existimandum est nec terram perpetuo ita durare,
 ut semper tanta sit, nec quicquam ei addatur aut adima-
 tur, nec aquam, nec eandem sedem semper ab iis obtineri,
 praesertim quum transmutatio mutua naturae earum maxime
 conveniat et propinquissima sit. Imo censendum est et
 terrae multum in aquam converti, et aquae vicissim mul-
 tum in terram transmutari eodem modo, quo in terra hoc
 evenit, in qua ipsa tot differentiae inveniuntur; nam alia
 est fragilis, alia solida et petrosa aut ferrea et sic porro
 alia aliter; similiter de humoribus alius est salsus, alius
 dulcis et potabilis, alius salubris et medicam vim habens,
 alius perniciosus, et frigidus alius, alius calidus. Qui ergo
 mirum sit, terrae partes aliquas, quae nunc habitantur,
 olim mari tectas: et quae nunc pelagus sunt, prius habita-
 tas fuisse? quemadmodum de fontibus alii exaruerunt, alii
 eruperunt, itemque flumina et lacus, sic etiam montes
 et campos invicem commutari accidit; de quibus et ante
 copiosius diximus et nunc haec dicta sunt.

37. Moeridis itaque lacus propter magnitudinem et pro-
 funditatem sub Nili incrementa excipiendae inundationi
 sufficit, ne aquae in sata et habitationes exundent; deinde
 autem decrescente Nilo, postquam abundantem in se
 aquam ejusdem fossae adminiculo per alterum ostiorum red-
 didit, retinere tantam ejus copiam, quanta irrigationibus
 conducit, et ipse solet et fossa. Atque haec quidem na-
 tura praestat; utrique autem fossae ostio claustra imposita
 sunt, quibus architecti et influenti et effluenti aquae mode-

ἐκρίνον. πρὸς δὲ τούτους ἡ τοῦ λαβυρίνθου κατασκευὴ
 παρίστανται πυραμίσιν ἐστὶν ἔργον καὶ ὁ παρακείμενος
 τὰς τοῦ κατασκευάσαντος βασιλείας τὸν λαβύρινθον.
 ἐστὶ δὲ κατὰ τὸν πρῶτον εἰσπλουν τὸν εἰς τὴν διώρυγα
 προελθόντι ὅσον τριάκοντα ἢ τετταράκοντα σταδίου
 ἐπιπεδὸν τι τραπέζωδες χωρίον, ἔχον κώμην τε καὶ βα-
 σιλειον μέγα ἐκ πολλῶν βασιλείων, ὅσοι πρότερον ἦσαν
 νομοί· τοσαῦται γάρ εἰσιν αὐλαὶ περίστυλοι, συνεχεῖς
 ἀλλήλαις, ἐφ' ἓνα στίχον πᾶσαι καὶ ἐφ' ἓνὸς τοίχου, ὥς
 10 ἂν τείχους μακροῦ προκειμένας ἔχοντος τὰς αὐλάς· αἱ
 δ' εἰς αὐτάς ὁδοὶ καταντικρὺ τοῦ τείχους εἰσὶ· πρόκειν-
 ται δὲ τῶν εἰσόδων κρυπταὶ τινες μακραι καὶ πολλαί,
 δι' ἀλλήλων ἔχουσαι σχολιάς τὰς ὁδοὺς, ὥστε χωρὶς
 ἡγεμόνος μηδενὶ τῶν ξένων εἶναι δυνατὴν τὴν εἰς ἐκά-
 15 στην αὐλήν πάροδόν τε καὶ ἔξοδον. τὸ δὲ θαυμαστόν,
 ὅτι αἱ στέγαι τῶν οἴκων ἐκάστου μονοίθιοι, καὶ τῶν
 κρυπτῶν τὰ πλάτῃ μονοίθιοι ὥσαυτάς ἐστέγασται
 πλαξίν, υπερβαλλούσαις τὸ μέγεθος, ξύλων οὐδαμῶς κα-
 ταμαεργμένων οὐδ' ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς· ἀναβάτῃ τε
 20 ἐπὶ τὸ στέγος οὐ μέγα τῷ ὕψει, ὅτε μονοστέγῳ, ἐστὶν
 ἰδεῖν πεδίον λίθινον ἐκ τηλικούτων λίθων, ἐνταῦθεν δὲ
 πάλιν εἰς τὰς αὐλάς· ἐκπίπτοντα ἐξῆς ὁρᾶν κειμένας
 ὑπὸ μονολίθων κίωνων ὑψηλισμένας ἑπτὰ καὶ εἰκοσι·
 καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οὐκ ἐξ ἑλαττόνων τῷ μεγέθει λίθων
 25 σύγκεινται. ἐπὶ τέλει δὲ τῆς οἰκοδομίας ταύτης πλέον
 ἢ στάδιον ἐπεχούσης ὁ τάφος ἐστὶ, πυραμὶς τετράγω-
 νος, ἐκάστην τετράπλευρόν πως ἔχουσα τὴν πλευράν
 καὶ τὸ ἴσον ὕψος· ἱμάνδης δ' ὄνομα ὁ ταφείς. πα-
 ποιῆσθαι δὲ φασὶ τὰς αὐλάς τοσαύτας, ὅτι τοὺς νομοὺς
 30 ἕως ἦν ἐκείσε συνέρχεσθαι πάντας ἀριστίνδην μετὰ τῶν
 οἰκειῶν ἱερέων καὶ ἱεραίων, θυσίας τε (καὶ θεοδοσίας) καὶ
 δικαιοδοσίας περὶ τῶν μεγίστων χάριν· κατήγετο δὲ τῶν
 νομῶν ἕκαστος εἰς τὴν ἀποδειχθεῖσαν αὐλήν αὐτῷ.

38. Παραπλεύσαντι δὲ ταῦτα ἐφ' ἑκτὸν σταδίους
 35 πόλις ἐστὶν Ἀρσινόη, Κροκοδείλων δὲ πόλις ἐκαλεῖται
 πρότερον· σφόδρα γὰρ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ τιμῶσι τὸν
 κροκόδειλον, καὶ ἐστὶν ἱερὸς παρ' αὐτοῖς ἐν λίμνῃ
 καὶ αὐτὸν τρεφόμενος, χειροσῆθης τοῖς ἱερεῦσι· κα-
 λεῖται δὲ Σούχος· τρέφεται δὲ σιτίοις καὶ κρέαςι καὶ
 40 οἶνῳ, προσφερόντων αἰ τῶν ξένων τῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν
 ἀφικνουμένων. ὁ γοῦν ἡμέτερος ξένος, ἀνὴρ τῶν ἐν-
 τίμων, αὐτόθι μυσταγωγῶν ἡμᾶς, συνῆλθεν ἐπὶ τὴν
 λίμνην, κομίζων ἀπὸ τοῦ δειπνοῦ πλακουντάριον τι
 καὶ κρέας ὅπτην καὶ προχοιδίον τι μελικράτου· εὐρομέν
 45 ἔτι ἐπὶ τῷ χελεῖν καίμενον τὸ θηρίον· προσόντες δὲ οἱ
 ἱερεῖς, οἳ μὲν διέσπασαν αὐτοῦ τὸ στόμα, ὁ δὲ ἐνέθηκε
 τὸ πέμμα, καὶ πάλιν τὸ κρέας, εἴτα τὸ μελικράτον
 κατήρασε· καθαλόμενος δὲ εἰς τὴν λίμνην διῆξεν εἰς
 τὸ πέραν· ἐπελθόντος δὲ καὶ ἄλλου τῶν ξένων, κομίζον-
 50 τας ὁμοίως ἀπαρνήν, λαβόντες περιήλθον δρόμῳ καὶ
 καταλάβόντες προσήνεγκαν ὁμοίως τὰ προσερχθέντα.

39. Μετὰ δὲ τὸν Ἀρσινόητην καὶ τὸν Ἡρακλεωτικὸν
 νομόν Ἡρακλεὺς πόλις, ἐν ᾗ ὁ ἰχθυόμων τιμαῖται ὑπε-
 ναντίως τοῖς Ἀρσινόεασι· οἱ μὲν γὰρ τοὺς κροκοδείλους

rantur. Ad hæc est labyrinthi fabrica, opus hand impar
 pyramidibus, et adiacens regis sepultura ejus, qui labyrin-
 thum construxit. Etenim juxta primum fossæ ingressum
 ad triginta quadraginta stadia procedenti est planities
 quædam mensali forma, quæ pagum habet et magnum
 palatium ex tot regis constans quot prius præfecturæ
 erant; nam totidem aulae sunt columnis ambitæ, invicem
 continuæ, omnes uno ordine et in uno pariete, qui tan-
 quam longus quidam murus ante se sitas aulas habet. Vix
 vero, quæ ad eas tendunt, ex adverso sunt ipsius muri;
 ante ingressus cryptas quædam multæ ac longæ, quæ inter
 se vias flexuosas habent, ut nemo peregrinus ingredi singu-
 las aulas possit, nec egredi sine duce. Dignum admira-
 tione, quod uniuscujusque domus tabolata ex uno lapide
 constent, atque etiam cryptarum latitudines item tectæ
 sint lapideis pluteis integris magnitudinis eximæ, nullo
 usquam nec ligni nec alius materiæ interventu. Si quis
 in tabulatum ascendat, quod non admodum altum est,
 quum una solummodo sit contignatio, videre licet lapideum
 campum tantis lapidibus instratum; inde rursus in aulas si
 prospexeris (ἐκπίπτοντα?), cernes eas deinceps positas, in-
 nitentes columnis viginti septem e solido lapide factis; pa-
 rietes quoque ex lapidibus non minoribus sunt compositi.
 In fine hujus ædificii, quod plus stadio occupat, est sepul-
 crum, pyramis quadrangula, cujus quodlibet latus quattuor
 fere est jugerum, et altitudo par. Sepulti nomen est Iman-
 des (Ismandes § 42; Maindes in *Ëpist.*). Dicunt tot aulas
 ibi factas esse, quia solerent omnes præfecturæ eo conve-
 nire missis optimatibus cum sacerdotibus et sacerdotissis
 (*ἱεραίων codd.*), sacrificii gratia juris dicendi de rebus
 maximis; quævis autem præfectura in designatam ipsi
 aulam procedebat.

38. Præternaviganti hæc ad centum stadia, urbs est Ar-
 sinoe, quæ olim Crocodilorum urbs dicebatur. In hac
 enim præfectura mirum in modum collitur crocodilus, et
 est sacer apud eos in lacu quodam seorsum nutritus, et
 sacerdotibus mansuetus; Suchus vocatur. Nutritur autem
 pane, carne et vino, quæ a peregrinis afferuntur ad ejus-
 modi spectaculum venientibus. Hospes itaque noster,
 unus ex honoratis viris, qui nobis sacra ibi commonstra-
 bat, ad lacum accedens, placentulam et carnem assam
 et quoddam mulsi vasculum e cœna attulit. Bestiam in
 ripa lacus invenimus; ex sacerdotibus alii ejus os apperue-
 runt, alius placentam ingessit, postea carnem, deinde
 mulsum infudit; ille in lacum desiliens, in ulteriorem par-
 tem trajecit; quumque alius hospes advenisset, et similiter
 primitias attulisset, cursu lacum circumeuntes itidem in-
 vento crocodilo obtulerunt.

39. Post Arsinoiticam in (κατὰ) Heracleotica præfectu-
 ra est Herculis civitas, in qua collitur ichneumon contra
 morem Arsinoitarum. Hi enim crocodilos colunt, et pro-

τιμῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἥ τε διώρυξ αὐτῶν ἐστὶ μεστὴ τῶν κροκοδείλων καὶ ἡ τοῦ Μοίριδος λίμνη· σέβονται γάρ καὶ ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ δὲ τοὺς ἰχνεύμονας τοὺς δλεθριωτάτους τοῖς κροκοδείλοις, καθάπερ καὶ ταῖς ἀσπίσι· καὶ γὰρ τὰ ὡδὲ διαφθεύουσιν αὐτῶν καὶ αὐτὰ τὰ θηρία, τῷ πηλῷ θωρακισθέντες· κυλισθέντες γὰρ ἐν αὐτῷ ξηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον, εἴτα τὰς ἀσπίδας μὲν ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς οὐρᾶς λαβόμενοι κατασπῶσιν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ διαφθεύουσιν· τοὺς δὲ κροκοδείλους ἐνε-
 10 δρεύσαντες, ἡνίχ' ἂν ἡλιάζωνται κεχνηότες, ἐμπίπτουσιν εἰς τὰ χάσματα καὶ διαφαγόντες τὰ σπλάγχνα καὶ τὰς γαστέρας ἐκδύνουσιν ἐκ νεκρῶν τῶν σωματίων.

40. Ἐξῆς δ' ἐστὶν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς καὶ Κυνῶν πόλις, ἐν ᾗ δ' Ἀνουβις τιμάται καὶ τοῖς κυσὶ τιμῇ καὶ
 20 σίτισις τέτακται τις ἱερά. ἐν δὲ τῇ περὶ αὐτὴν Ὀξύρυγχος πόλις καὶ νομὸς ὁμώνυμος· τιμῶσι δὲ τὸν ὀξύρυγχον καὶ ἐστὶν αὐτοῖς ἱερὸν ὀξύρυγχον, καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζῴων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, κα-
 30 θάπερ τῶν μὲν πεζῶν τρία, βοῦν, κύνα, αἰλουρον, τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἱέρακα καὶ ἴβιν, τῶν δ' ἐνὸνδρων δύο, λεπιδωτῶν ἰχθύν καὶ ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ἐστὶν, ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαῖται πρόβατον καὶ Θηβαῖται, λάτрон δὲ τῶν ἐν τῷ Νεῖλῳ τινὰ ἰχθύν
 40 Λατοπολίται, λύκον τε Λυκοπολίται, κυνοκέφαλον δὲ Ἑρμοπολίται, κῆβον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν· ἐστὶ δ' ὁ κῆβος τὸ μὲν πρόσωπον ἰοικώς σατύρω, τᾶλλα δὲ κυνὸς καὶ ἀρκτου μεταξύ, γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπία· ἀπὸν δὲ Θηβαῖοι, λέοντα δὲ Λεοντοπολίται, αἶγα δὲ
 50 καὶ τράγον Μενδησιοί, μυγαλῆν δὲ Ἀθριδίται, ἄλλοι δ' ἄλλο τι· τὰς δ' αἰτίας οὐχ ὁμολογουμένας λέγουσιν.

41. Ἐξῆς δ' ἐστὶν Ἑρμοπολιτικὴ φυλακὴ, τελώνων τι νῦν ἐκ τῆς Θηβαίδος καταφερομένων· ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῶν ἐξήκοντα σταδίων σχολίων, ἕως Συήνης καὶ Ἐλδ-
 60 φαντίνης· εἴτα ἡ Θηβαϊκὴ φυλακὴ καὶ διώρυξ φέρουσα ἐπὶ Τάνιν· εἴτα Λύκων πόλις καὶ Ἀφροδίτης καὶ Πα-
 70 νῶν πόλις, λινουργῶν καὶ λιθουργῶν κατοικία παλαιά.

42. Ἐπειτα Πτολεμαϊκὴ πόλις, μεγίστη τῶν ἐν τῇ Θηβαίδι καὶ οὐκ ἑλλάντων Μίμφεως, ἔχουσα καὶ σύστημα
 80 πολιτικὸν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τρόπῳ. ὅπερ δὲ ταύτης ἡ Ἀβυδος, ἐν ᾗ τὸ Μερμόνιον, βασιλεῖον θαυμαστῶς κατασκευασμένον ἐλόλιθον τῇ αὐτῇ κατασκευῇ, ἥπερ τὸν λαβύρινθον ἔφαμεν, οὐ πολλαπλαῖον δέ· καὶ κρίνην ἐν βάθει καιμένην, ὥστε καταδαίνειν εἰς αὐτήν, κατα-
 90 καμφθεισῶν ψαλίδων διὰ μονολίθων ὑπερβαλλόντων τῷ μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. ἔστι δὲ διώρυξ (ἡ) ἀγούσα ἐπὶ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. περὶ δὲ τὴν διώρυγα ἀκανθῶν Αἰγυπτίων ἄσος ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. εἰκοι δὲ ὑπάρχει ποτὶ ἡ Ἀβυδος πόλις
 100 μεγάλη, δευτερεύουσα μετὰ τὰς Θήβας, νυνὶ δ' ἐστὶ κατοικία μικρά· εἰ δ', ὥς φασιν, ὁ Μέρμων ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων Ἰσμανδὸς λέγεται, καὶ ὁ λαβύρινθος Με-
 110 μμόνιον ἂν εἴη καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον, ὅπερ καὶ τὰ ἐν Ἀβύδῳ καὶ τὰ ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ἐκαὶ λέγεται τινα

pterea fossam habent crocodilis plenam et Mœridis lacum; nam venerantur, et ab iis abstinēt; Heracleotæ autem ichneumones, qui crocodilis et aspidibus perniciosissimi sunt; nam et eorum ova delent, et ipsas bestias interficiunt luto tanquam thorace muniti; in hoc enim postquam se volutarunt et dein ad solem siccati sunt, aspidēs capite aut canda arreptas in flumen trahunt atque occidunt; crocodilos autem insidiosè observant, et quando ii se, rictu ducto, soli exponunt, tum in ora eorum intrant, et ex eis visceribus, e ventre mortuorum egrediuntur.

40. Sequitur Cynopolitana præfectura et Canum urbs, in qua Anubis colitur, et honor et sacer quidam cibus canibus est constitutus. In opposito fluvii latere est Oxyrynchus civitas et præfectura eodem nomine. Hic oxyrynchus piscis a rostro acuto sic dictus colitur, et oxyrynchi templum est, quamvis etiam ceteri Ægyptii omnes oxyrynchum piscem colant. Etenim quædam animalia Ægyptii universi colunt, ut de terrestribus tria, bovem, canem, felem, e volatilibus accipitrem atque ibim, ex aquatilibus duo, lepidotum (*id est squamatum*) piscem et oxyrynchum; alia vero sunt, quæ pro se quique colunt, ut Saitæ et Thebani ovem, latum vero, qui piscis quidam est in Nilo, Latopolitani, lupum Lycopolitani, cynocephalum simiam Hermopolitani, cepum simiam Babylonii, qui sunt juxta Memphim; (cepus faciem habet Satyro similem, cetera inter canem atque ursum; in Æthiopia nascitur;) aquilam Thebani, leonem Leontopolitani, capram et hircum Mendesii, murem araneum Athribitæ, alii aliud. Causas cultus vero afferunt inter se non consentientes.

41. Deinceps est Hermopolitana Phylacæ sive custodia, ubi vectigal exigitur earum rerum, quæ e Thebaide deferuntur. Hinc schœni stadiorum sexagenum incipiunt, pertinentes usque ad Syenen et Elephantinam. Postea Thebaica Phylacæ sive custodia et fossa, quæ Tanin defert; tum Lycopolis seu luporum urbs, et Veneris et Panopolis, antiqua habitatio hominum linificium et lapidum opera exercentium.

42. Deinde Ptolemais, civitas omnium maxima, quæ in Thebaide sunt, et Memphi non minor, quæ etiam Græco more institutam habet civitatem. Supra hanc est Abydus, in qua est Memmonium, regia ex solido lapide mirificæ structuræ, qualem labyrinthi esse diximus, non tamen ita multiplex est. Fons quoque ibi in profundo positus, adeo ut descendatur ad eum, fornicibus incurvatis ex solidis lapidibus eximie magnitudinis et structuræ. Est etiam fossa, quæ ex magno flumine in hunc locum deducit. Circa fossam est spinarum Ægyptiarum lucus Apollini sacer. Abydus olim urbs magna videtur fuisse, primo post Thebas loco; nunc in parvum pagum redacta est. Quodsi (ut nonnulli sentiunt) Memmon ab Ægyptiis Ismandes dicitur, etiam Labyrinthus Memmonius erat, et ejusdem opus, cuius Abydæna et Thebana; nam et ibi quædam Memmonia

Μεμόνια. κατὰ δὲ τὴν Ἀβυδὸν ἔστιν ἡ πρώτη αὔσιας ἐκ τῶν λεγθεισῶν τριῶν ἐν τῇ Αἰδύῃ, διέχουσα ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ ἐνθὲν δὲ ἔρημίας, εὐδρός τε κατοικία καὶ εὐνοῖος καὶ τοῖς ἄλλοις ἱκανή· δευτέρα δ' ἡ κατὰ τὴν Μοῖριδος λίμνην· τρίτη δὲ ἡ κατὰ τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Ἀμμωνί· καὶ αὗται δὲ κατοικίαι εἰσὶν ἀξιόλογοι.

43. Πολλὰ δ' εἰρηκότες περὶ τοῦ Ἀμμωνος τοσούτων εἰπεῖν βουλόμεθα, δτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ καὶ ἡ μαντικὴ καθόλου καὶ τὰ χρηστήρια, νυνὶ δ' ὀλίγωρ' αὖ κατέχει πολλή, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς καὶ τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπτοῖς διὰ τὰ σπλάγγχων καὶ ὀρνιθείας καὶ οὐροσμημῶν. διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἀμμωνί σχεδὸν τι ἐκλείπεται χρηστήριον, πρότερον δὲ ἐτετέμνητο. δηλοῦσι δὲ μάλιστα τοῦτο οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἀναγράφαντες, προστιθέντες μὲν πολλὰ καὶ τὸ τῆς κολακείας εἶδος, ἐμφαίνοντες δὲ τι καὶ πίστειας ἄξιον. ὁ γοῦν Καλλισθένης φησὶ τὸν Ἀλέξανδρον φιλοδοξῆσαι μάλιστα ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐπειδὴ καὶ Περσέα ἤκουσε πρότερον· ἀναστῆναι καὶ Ἡρακλέα· ὁρμήσαντα δ' ἐκ Παραιτονίου, καί περ νότων ἐπιπεσόντων, βιάσασθαι· πλανώμενον δ' ὑπὸ τοῦ κοινωρτοῦ σωθῆναι, γενομένων δὲ δυνάμεων καὶ δουρῶν κοράκων ἡγησαμένων τὴν ὁδόν, ἥδη τούτων κολακευτικῶς λεγομένων· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἑξῆς· μόνω γάρ δὴ τῷ βασιλεῖ τὸν ἱερεῖα ἐπιτρέψαι παρελθεῖν εἰς τὸν νεῶν μετὰ τῆς συνήθους στολῆς, τοὺς δ' ἄλλους μετενδύναι τὴν ἐσθῆτα, ἐξωθέν τε τῆς θεμιστείας ἀκροάσασθαι πάντας πλὴν Ἀλεξάνδρου, τοῦτον δ' ἐνδοθεν· εἶναι [δὲ] οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδασι τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τὸ πλεόν, ὥς καὶ παρ' Ὀμήρῳ·

ἦ καὶ κυανέτην ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων,

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου· τοῦτο μέντοι ῥητῶς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν βασιλέα, δτι εἴη Διὸς υἱός. προστραγωδαί δὲ τούτοις ὁ Καλλισθένης, δτι τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδασι μαντεῖον ἐκλειπότος, ἐξ οὗτο τοῖς ἱερὸν ὑπὸ τῶν Βραγχιδῶν σεύλητο ἐπὶ Ξέρξου περσισάντων, ἐκλειοιπυίας δὲ καὶ τῆς κρήνης, τότε ἦ τε κρήνη ἀνάσχοι καὶ μαντεῖα πολλὰ οἱ Μιλησίων πρέσβεις κομίσαιεν εἰς Μίεφιν περὶ τῆς ἐκ Διὸς γενέσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς ἐσομένης περὶ Ἀρβηλα νίκης καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου καὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι νεωτερισμῶν περὶ δὲ τῆς εὐγενείας καὶ τὴν Ἑρυθραίαν Ἀθηναῖδα φησὶν ἀνείπειν· καὶ γὰρ ταύτην ὡμοίαν γενέσθαι τῇ καλαῖᾳ Σιβύλλῃ τῇ Ἑρυθραίᾳ. τὰ μὲν δὴ τῶν συγγραφέων τοιαῦτα.

44. Ἐν δὲ τῇ Ἀβύδῳ τιμῶσι τὸν Ὀσίριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὀσίριδος οὐκ ἔξεστιν οὔτε ὦδον οὔτε αὐλητὴν οὔτε ψάλτην ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. μετὰ δὲ τὴν Ἀβυδὸν Διὸς πόλις ἡ μικρά, εἴτα Τέντυρα πόλις· ἐνταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κραχόδειλος ἡτίμωται καὶ ἐχθιστος τῶν ἀπάντων θηρίων νεόμισται. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι,

dicuntur. Secundum Abydum est prima Auaasis ex tribus, quæ sunt in Africa, disita inde iter dierum septem; habitatio aquis et vino abundans, neque allarum etiam rerum indiga; secunda est secundum Mœridis lacum; tertia prope Ammonis oraculum; hæ quoque habitationes sunt haud mediocres.

43. Multis a nobis de Ammone dictis, id tantum adjicimus, veteribus et divinationem universam et oracula in summo fuisse honore, nunc eadem admodum negligi, Romanis in Sibyllæ oraculis et Etrusca divinatione per extispicia, auguria et serratones de cælo acquiescentibus. Itaque Ammonis quoque oraculum fere desertum est, prius vero in honore fuit. Id in primis declarant Alexandri rerum scriptores, qui quanquam adulandi gratia non pauca adjecerunt, indicant tamen etiam quæ credenda sint. Callisthenes igitur narrat, Alexandrum ambitione quadam inductum ad id oraculum contendisse, quod audiisset Perseum et Herculem prius eo adscendisse; itaque e Parætonio profectum, quamvis austrinis incidentibus flatibus, pertendisse, et quum per pulverem vagaretur, imbrium superventu et duorum corvorum, qui iter commonstrarent, servatum esse; quæ ipsa jam adulatorie dicuntur; similia sunt, quæ sequuntur. Soli scilicet regi a sacerdote concessum, ut in templum ingrederetur habitu consueto, ceteros vestem mutare jussos, et foris omnes oraculum audivisse, præter Alexandrum qui intus audiret. Responsa non, ut apud Delphos et Branchidas, verbis dari, sed magna ex parte nutu et signis, quemadmodum apud Homerum (Il. 1, 528) :

Dixit, et cæruleis superciliis annuit Cronion,

vate nimirum Jovem imitante; hoc tamen expresse eum regi dixisse, esse ipsum Jovis filium. His Callisthenes tragice rem exaggerans addit, quum Apollo Branchidarum oraculum deseruisset ab eo tempore, quo templum a Branchidis Xerxem sequentibus spoliatum fuit, et fons defecisset: et hunc tum denuo scaturuisse, et Milesiorum legatos Memphin profectos multa responsa attulisse de nato e Jove Alexandro, de futura apud Arbela victoria, de Darii morte, de rebus Lacedæmone novandis; et de generis nobilitate etiam Erythreæ Athenaidem effatam narrat, quæ Erythreæ antiquæ Sibyllæ similis fuerit. Talia sunt, quæ a scriptoribus traduntur.

44. Abydi Osiris colitur; in ejus templo non licet nec cantori nec tibicini nec citharædo sacrificium auspicari, quemadmodum mos est aliis deis. Post Abydum est parva Diospolis, inde Tentyra urbs. Ejus incolæ præ ceteris Ægyptiis crocodillum detestantur, et ex omnibus belluis inimicissimum habent. Nam ceteri quanquam ejus ani-

καίπερ εἰδότες τὴν κακίαν τοῦ ζώου, καὶ ὡς δλέθριον τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, σέβονται ὅμως καὶ ἀπέχονται· οὗτοι δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι καὶ ἐκφθεύουσιν αὐτούς· ἐνιοὶ δ' ὥσπερ τοὺς Ψύλλους φασὶ τοὺς πρὸς τῇ
 5 Κυρηναίᾳ φυσικὴν τινα ἀντιπάθειαν ἔχειν πρὸς τὰ ἐρπετά, οὕτω καὶ τοὺς Τεντυρίτας πρὸς τοὺς κροκοδείλους, ὥστε μὴδὲν ὑπ' αὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ καὶ κολυμβᾶν ἀδεῶς καὶ διαπερᾶν, μηδενὸς ἄλλου θαρροῦντος· εἰς τε τὴν Ῥώμην κομισθεῖσι τοῖς κροκοδείλοις ἐπιδεί-
 10 ξιος χάριν συνηκολούθουν οἱ Τεντυρίται· γενομένης τε δεξαμενῆς καὶ πήγματός τινος ὑπὲρ μιᾶς τῶν πλευρῶν, ὥστε τοῖς θηρίοις ἐκβᾶσι τοῦ ὕδατος ἡλιαστήριον εἶναι, ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ τότε μὲν ἐξέλικοντες δικτύῳ πρὸς τὸ ἡλιαστήριον, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν θεατῶν δραβῆναι, ἐμβαί-
 15 νοντες ἅμα εἰς τὸ ὕδωρ, τότε δὲ πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν κατασπῶντες. τιμῶσι δὲ Ἀφροδίτῃν· ὅπισθεν δὲ τοῦ νεῶ τῆς Ἀφροδίτης Ἰσιδὸς ἐστὶν ἱερόν· εἴτα τὰ Τυφώνια καλούμενα καὶ ἡ εἰς Κοπτὸν διῶρυξ, πόλιν κοινὴν Αἰγυπτίων τε καὶ Ἀράβων.

20 45. Ἐντεῦθέν ἐστιν ἰσθμὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν κατὰ πόλιν Βερενίκην, ἀλλίμενον μὲν, τῇ δ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰσθμοῦ καταγωγὰς ἐπιτηδείους ἔχουσιν. λέγεται δ' ὁ Φιλάδελφος πρῶτος στρατοπέδῳ τεμῆναι τὴν ὁδὸν ταύτην, ἀνυδρον οὖσαν, καὶ κατασκευάσαι σταθμούς,
 25 ὥσπερ τοῖς ἐμπορίοις ὀδεύμασι καὶ διὰ τῶν καμηλίων, τοῦτο δὲ πρᾶξαι διὰ τὴν Ἐρυθρὰν δύσπλουον εἶναι, καὶ μάλιστα τοῖς ἐκ τοῦ μυχοῦ πλοιοζόμενοις. ἐφάνη δὲ τῇ πείρᾳ πολλὸν τὸ χρήσιμον, καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀρα-
 30 βίῳ κόλπῳ κατακομιζόμενος εἰς Κοπτὸν φέρεται, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἐμπόριον τῶν τοιούτων φορτίων. οὐκ ἄπωθεν δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ Μυδὸς ὄρμος, πόλις ἔχουσα τὸ ναύσταθμον τῶν πλοιοζόμενων, καὶ τῆς Κοπτοῦ οὐ πολλὸν ἀφέστηκεν ἡ καλούμενη Ἀπόλλωνος πόλις, ὥστε
 35 καὶ αἱ διορίζουσαι τὸν ἰσθμὸν δύο πόλεις ἐκατέρωθέν εἰσιν. ἀλλὰ νῦν ἡ Κοπτὸς καὶ ὁ Μυδὸς ὄρμος εὐδοκίμει, καὶ χρῶνται τοῖς τόποις τούτοις. πρότερον μὲν οὖν ἐνυκτοπόρουσαν πρὸς τὰ ἀστρα βλέποντες οἱ καμηλέμποροι καὶ καθάπερ οἱ πλέοντες ὠδεύον κομίζοντες
 40 καὶ ὕδωρ, νυκτὶ δὲ καὶ ὑδρεῖα κατεσκευάκασιν, ὀρύξαντες πολλὸν βάθος, καὶ ἐκ τῶν οὐρανίων, καίπερ ὄντων σπανίων, ὅμως δεξαμενὰς πεποίηται· ἡ δ' ὁδὸς ἐστὶν ἕξ ἡ ἑπτὰ ἡμερῶν. ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ καὶ τὰ τῆς σμαράγδου μέταλλά ἐστι, τῶν Ἀράβων ὀρυκτόντων
 45 βαθεῖς τινὰς ὑπονόμους, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν.

46. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν αἱ Θῆβαι (καλεῖται δὲ νῦν Διδὸς πόλις),

αἱ δ' ἐκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστην ἡμέρας ἐξοιχνεύσι σύν ἱπποῖσιν καὶ βεσσι.

50 Ὁμηρος μὲν οὕτω λέγει δὲ καὶ τὸν πλάτωνα·

οὐδ' ὅσα Θῆβαι

Αἰγυπτίας, οὗτοι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα καίται.

καὶ ἄλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγύπτου ταύτην· καὶ νῦν δ' ἔχνη δείκνυται τοῦ μεγέ-

malis malitiam norint, et humano generi perniciosum existiment, venerantur tamen et ab eo abstinunt; Tentyritæ omnibus modis eos pervestigant atque occidunt. Sunt qui dicant, quemadmodum Psylli apud Cyrenaicam regionem naturalem quandam vim habent adversus serpentes: sic etiam Tentyritis esse contra crocodilos, ut nihil ab eis damni accipiant, sed intrepide urinentur, et aquam tranent, alio nemine audente. Quumque crocodili Romam allati essent pro spectaculo, Tentyritæ eos sequebantur, et, parata crocodilis piscina quadam, et pegmate exstructo in uno laterum, ut ex aqua in apricum egredi possent, Tentyritæ erant, qui eos interdum reti, in aquam ipsi intrantes, educebant in locum apricationi destinatum, ut a spectatoribus cerni possent, alias rursum eos in piscinam retrahebant. Colunt autem Venerem. Post Veneris templum est Isidis fanum, deinceps sunt ea, quæ Typhonia vocantur, et fossa, quæ Coptum defert, communem Ægyptiorum et Arabum urbem.

45. Deinceps est isthmus ad Rubrum mare porrectus versus Bereniceam urbem, quæ, quamquam sine portu est, tamen ob opportunitatem isthmi idonea diversoria habet. Dicunt Philadelphum primo hanc viam exercitu aperuisse, ac, quum aquis ea careret, mansiones instituisse, in quibus mercatoribus essent aquationes et stabula camelorum (ἐν οἷς περ, ἢ οὐ περ, τοῖς ἐμπόροις ὑδρεύματα καὶ ἀγλία τῶν κ.), idque fecisse, quoniam Rubrum mare difficulter navigaretur, præsertim ex intimo recessu proficiscentibus. Ac sane experientia utilitatem rei maximam demonstravit, atque nunc omnes Indicæ et Arabicæ merces et Æthiopica etiam, quæ Arabicæ sinu advehuntur, Coptum deferuntur, istarum mercium emporium. Non procul a Berenice est Myos hormus, quæ urbs navale habet, et a Copto non multum abest Apollinis civitas, adeo ut duæ urbes isthmum terminantes utrinque sint: sed Coptus et Myos hormus nunc excellunt, hisque omnes utuntur. Olim camelis vehentes mercatores noctu iter agebant, astra observantes, quemadmodum nautæ, et aquam secum portabant; nunc terra in profundum effossa aquarum copiam paraverunt, et pluvis quoque, quantumvis raris, cisternas fecerunt. Iter est sex septemve dierum. In hoc isthmo etiam smaragdi sunt et aliorum quorundam pretiosorum lapidum metalla, ubi Arabes profundos quosdam cuniculos effodiunt.

46. Post Apollinis urbem sunt Thebæ, quæ nunc Diospolis vocatur (II. 9, 383):

Quis centum portæ, per quarum quamque ducenti sublimis in equis et carribus egrediantur.

Sic quidem Homerus inquit. Opulentiam quoque exprimit (II. 9, 381):

Nec quantæ Thebis Ægypti, quamlibet amplè adservantur opes.

Sunt et alii qui eadem dicant, hanc Ægypti metropolin ponentes; nunc vestigia magnitudinis ejus supersunt longitu-

θους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίου τὸ μῆκος· ἐστὶ
 δ' ἱερά [τὰ] πλείω. καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἡκρω-
 τήσασιν Καμψύσης· νυνὶ δὲ καμψιδὸν συνοικεῖται, μέρος
 μὲν τι ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἧπερ ἡ πόλις, μέρος δέ τι καὶ
 ἐν τῇ περαιᾷ, ὅπου τὸ Μερμόνιον· ἐνταῦθα δὲ οὐεὶν
 κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν
 σώζεται, τοῦ δ' ἐτέρου τὰ ἄνω μέρη τὰ ἀπὸ τῆς καθέ-
 ὁρας πέπτωκε σεισμοῦ γεννηθέντος, ὥς φασι. πεπί-
 στευται δ', ὅτι ἀπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ψόρος, ὥς
 10 ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος
 ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει· μέρους· καὶ γὰρ δὲ παρὼν ἐπὶ
 τῶν τόπων μετὰ Γάλλου Αἰλίου καὶ τοῦ πλῆθους τῶν
 συνόντων αὐτῷ φίλων τε καὶ στρατιωτῶν περὶ ὥραν
 πρώτην ἤκουσα τοῦ ψόρου· εἶτε δὲ ἀπὸ τῆς βάσεως εἶτε
 15 ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ εἴτ' ἐπίτηδες τῶν κύκλων καὶ περὶ
 τὴν βάσιν ἰδρυμένων τινὸς ποιήσαντος τὸν ψόρον, οὐκ
 ἔχω διςχυρίσασθαι· διὰ γὰρ τὸ ἄδηλον τῆς αἰτίας πᾶν
 μᾶλλον ἐπέρχεται πιστεύειν ἢ τὸ ἐκ τῶν λίθων οὕτω
 τεταγμένων ἐκπέμπεσθαι τὸν ἥχον. ὑπὲρ δὲ τοῦ Με-
 20 μονοίου θῆκαι βασιλείων ἐν σπηλαίοις λατομῆται περὶ
 τετταράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμένοι καὶ θίας
 αἷται· ἐν δὲ ταῖς ἰσθμίοις ἐπὶ τινων ὀβελίσκων ἀναγρα-
 φαὶ δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασιλέων καὶ τὴν
 ἐπικρατείαν, ὥς μέγρι Σκυθῶν καὶ Βακτριῶν καὶ Ἰν-
 25 δῶν καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας διατείναν, καὶ φόρων πλῆ-
 θος καὶ στρατιᾶς περὶ ἑκατὸν μυριάδας. λέγονται δὲ
 καὶ ἀστρονόμοι καὶ φιλόσοφοι μάλιστα οἱ ἐνταῦθα ἱερεῖς·
 τούτων δ' ἐστὶ καὶ τὸ τὰς ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην
 ἀγεῖν, ἀλλὰ κατὰ ἥλιον, τοῖς τριακονθημέροις δώδεκα
 30 μηνσὶν ἐπαγόντων πέντε ἡμέρας κατ' ἐνιαυτὸν ἑκαστον·
 εἰς δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἐπιτρέχοντος
 μορίου τινὸς τῆς ἡμέρας, περιδόν τινα συντιθέασιν ἐξ
 ὧν ἡμερῶν καὶ ὧν ἐνιαυτῶν τοσοῦτον, ὅσα μόρια
 τὰ ἐπιτρέχοντα συνελθόντα ποιεῖ ἡμέραν. ἀνατιθέασιν
 35 δὲ τῷ Ἑρμῇ πᾶσαν τὴν τοιαύτην (μάλιστα) σοφίαν·
 τῷ δὲ Διὶ, ὃν μάλιστα τιμῶσιν, εὐειδεστάτη καὶ γένους
 λαμπροτάτου παρθένος ἱερᾶται, ἧς καλοῦσιν οἱ Ἕλλη-
 νες παλλάδας· αὕτη δὲ καὶ παλλακεύει καὶ σύνεστιν ὅς
 βούλεται, μέγρις ἂν ἡ φυσικὴ γένηται κάθαρσις τοῦ
 40 σώματος· μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν δίδονται πρὸς ἄνδρα·
 πρὶν δὲ δοθῆναι, πένθος αὐτῆς ἀγεται μετὰ τὸν τῆς παλ-
 λακείας καιρόν.

47 Μετὰ δὲ Θήβας Ἑρμωνθὶς πόλις, ἐν ᾗ δ' τε
 Ἀπόλλων τιμᾶται καὶ ὁ Ζεὺς τρέφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα
 48 βοῦς· ἐπειτα Κροκοδείλων πόλις, τιμῶσα τὸ θηρίον·
 εἶτα Ἀρροδίτης πόλις καὶ μετὰ ταῦτα Λατόπολις, τι-
 μῶσα Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Λάτον· εἶτα Εἰλειθυίας πόλις καὶ
 ἱερὸν· ἐν δὲ τῇ περαιᾷ Ἰεράκων πόλις, τὸν ἱέρακα τι-
 μῶσα· εἶτ' Ἀπόλλωνος πόλις, καὶ αὕτη πολεμουσα τοῖς
 49 κροκοδείλοις.

48. Ἡ δὲ Συήνη καὶ [ἡ] Ἐλεφαντίνη, ἡ μὲν ἐπὶ
 τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις, ἡ δ' ἐν
 τῇ Νείλῳ προκειμένη τῆς Συήνης νῆσος ἐν ἡμισταδίῳ
 καὶ ἐν ταύτῃ πόλις ἔχουσα ἱερὸν Κνούριδος καὶ νείλο-

dine octoginta fere stadiorum; sunt vero maiorem partem
 templa. Sed horum quoque plurima mutilavit Cambyses.
 Nunc per vicos habitatur, ac pars ejus in Arabia, ubi et
 urbs erat, pars in ulteriore regione, ubi Memnonium.
 Hic quum duo colossi essent de solido lapide inter se pro-
 pinqui, alter adhuc exstat, alterius vero superiores a sede
 partes corruerunt, terræ (ut fama est) motu. Creditum
 etiam est, semel quotidie sonitum quendam veluti ictus
 hand magni edi a parte, quæ in sede ac basi remanet.
 Ipse quoque quum adessem in his locis cum Ælio Gallo et
 reliqua multitudo amicorum ac militum, qui cum eo
 erant, circiter horam primam sonitum audiui; utrum vero
 a basi sive a colosso, an ab eam circumstantium alquo
 editus fuerit, non habeo affirmare, quum propter incertitu-
 dinem causæ quidvis potius credere subeat, quam ex la-
 pidibus sic compositis sonitum edi. Supra Memnonium
 sunt regum sepulcra in speluncis quibusdam in lapidem
 incisa, circiter quadraginta, mirum in modum structa,
 spectatuque sane digna; Thebis (Θήβαις?) vero in obeliscis
 quibusdam inscriptiones sunt, quæ regum illorum divitias
 ac potentiam declarant, atque imperium usque in Scythiam
 et Bactrianam et Indiam et quæ nunc Ionia dicitur, pro-
 pagatum, item tributorum magnitudinem, et exercitus
 circiter mille millia. Thebani maxime sacerdotes astrono-
 miam philosophiamque exercuisse dicuntur. Hi non lunæ,
 sed solis cursu annos exegerunt, duodecim mensibus,
 quorum quisque triginta constet diebus, quinque dies
 quotannis adjicientes; ad totius vero anni complemen-
 tum, quum quædam diei particula excurrat, circuitiorem
 quandam composuerunt e totis diebus et tot totis annis,
 quot particule excurrentes, si in unum conjunguntur,
 diem conficiunt. Hujusmodi sapientiam omnem Mercurio
 tribuunt. Jovi, quem præcipue colunt, virgo quædam ge-
 nere clarissima et specie pulcherrima sacratur; quales Græci
 palladas vocant. Ea pellicis more, cum quibus vult, colit,
 usque ad naturalem corporis purgationem. Post purga-
 tionem viro alicui elocatur; sed priusquam nubat, post
 pellicatus tempus, in mortuæ morem lugetur.

47. Post Thebas est Hermonthis civitas, in qua Apollo
 et Jupiter coluntur; hic etiam bos alitur; deinde est
 Crocodilorum urbs, quæ eam belluam colit; hinc Veneris
 urbs, et postea Latopolis, quæ Palladem et latum colit,
 postea Lucinæ civitas et ejus templum; in ulteriore re-
 gione est Accipitrum urbs, ubi accipiter colitur; deinde
 Apollinis urbs, quæ ipsa quoque crocodilis est inimica.

48. Syene vero et Elephantina, altera quidem in fini-
 bus est Æthiopiæ et Ægypti urbs; altera insula dimidio
 stadio in Nilo ante Syenen posita, inque ea urbs, quæ Cnu-
 phidis templum habet et Nilometrium. Hoc autem est

μέτριον, καθάπερ Μέμφις. ἔστι δὲ τὸ νειλομέτριον
 συννόμῳ λίθῳ κατασκευασμένον ἐπὶ τῇ ὀχθῇ τοῦ Νεῖλου
 φρέαρ, ἐν ᾧ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νεῖλου σημειοῦνται τὰς
 μεγίστας τε καὶ ἐλαχίστας καὶ τὰς μέσας συναναβαίνει
 γὰρ καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι
 ὕδωρ. εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ φρέατος παραγραφαί,
 μέτρα τῶν τελείων καὶ τῶν ἄλλων ἀναβάσεων· ἐπισκο-
 10 ποῦντες οὖν ταύτας διασημαίνουν τοῖς ἄλλοις, ὅπως
 εἰδεῖν πρὸ πολλοῦ γὰρ ἴσασιν ἐκ τῶν τοιούτων ση-
 15 μείων † καὶ τῶν ἡμερῶν τὴν ἐσομένην ἀνάβασιν καὶ
 προδηλοῦσι. τοῦτο δὲ καὶ τοῖς γεωργοῖς χρήσιμον τῆς
 τῶν ὑδάτων ταμείας χάριν καὶ παραχωμάτων καὶ
 διωρύγων καὶ ἄλλων τοιούτων, καὶ τοῖς ἡγεμόσι τῶν
 προσδῶν χάριν· αἱ γὰρ μελλοῦς ἀναβάσεις μεῖζους καὶ
 20 τὰς προσόδους ὑπαγορεύουσιν. ἐν δὲ τῇ Συήνῃ καὶ
 τὸ φρέαρ ἔστι τὸ διασημαῖνον τὰς θερινὰς τροπὰς,
 (καὶ) διότι τῷ τροπικῷ κύκλῳ ὑπόκεινται οἱ τόποι
 οὗτοι (καὶ ποιοῦσιν ἀσκήους τοὺς γνῶμονας κατὰ με-
 25 σημβρίαν)· ἀπὸ γὰρ τῶν ἡμετέρων τόπων, λέγω δὲ
 τῶν Ἑλλαδικῶν, προϊοῦσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἐν-
 ταῦθα πρῶτον ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γίνεται καὶ
 ποιεῖ τοὺς γνῶμονας ἀσκήους κατὰ μεσημβρίαν· ἀνάγκη
 δέ, κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γινομένου, καὶ εἰς τὰ φρέατα
 βάλλειν μέχρι τοῦ ὕδατος τὰς αὐγὰς, καὶ βαθύτατα
 30 ἥ· κατὰ κάθετον γὰρ ἡμεῖς τε ἴσταμεν καὶ τὰ ὀρύγματα
 τῶν φρεάτων κατασκευάσται. εἰσὶ δ' ἐνταῦθα τρεῖς
 σπεῖραι· Ῥωμαίων ἰδρυμέναι φρουραὶ χάριν.

49. Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἑλεφαντίνης ἔστιν ὁ μικρὸς
 καταράκτης, ἐφ' ᾧ καὶ θίαν τινὰ οἱ σκαφῖται τοῖς ἡγε-
 30 μόσις ἐπιδείκνυνται· ὁ μὲν γὰρ καταράκτης ἔστι κατὰ
 μέσον τὸν ποταμὸν, πετρώδης τις ὄψρης, ἐπίπεδος μὲν
 ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι τὸν ποταμὸν, τελευτῶσα δ' εἰς
 κρημνόν, καθ' οὗ καταρρήγνυται τὸ ὕδωρ, ἐκατέρωθεν
 δὲ πρὸς τῇ γῇ ρεῖθρον, ὁ μάλιστα καὶ ἀνάπλουον ἔχει·
 35 ἀναπλεύσαντες οὖν ταύτῃ καταρρέουσιν ἐπὶ τὸν καταρά-
 κτην καὶ ὠθοῦνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημνόν
 καὶ σώζονται σὺν αὐτῇ ἀπαθείς. τοῦ δὲ καταράκτου
 μικρὸν ἐπάνω τὰς Φιλὰς εἶναι συμβαίνει, κοινὴν κατοικί-
 40 ας Ἀιθιοπῶν τε καὶ Αἰγυπτίων, κατασκευασμένην
 ὥσπερ καὶ τὴν Ἑλεφαντίνην καὶ τὸ μέγεθος ἴσην, ἱερὰ
 ἔχουσαν Αἰγύπτια· ὅπου καὶ ὄρνεον τιμᾶται, ὁ καλοῦσι
 μὲν ἱέρακα, οὐδὲν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς
 παρ' ἡμῖν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἱέραξιν, ἀλλὰ καὶ τῷ μεγέθει
 μεῖζον ἦν καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἐξηλασμένον· Αἰθιοπικόν
 45 δ' ἔφασαν εἶναι, κακέϊθεν κομίζεσθαι, ὅταν ἐκλήπῃ καὶ
 πρότερον· καὶ δὴ καὶ τότε εἰδείχθη ἡμῖν πρὸς ἐκλείψει ὅν
 ἐὰν νόσον.

50. Ἦλθομεν δ' εἰς Φιλὰς ἐκ Συήνης ἀπὸ τῆς ἀπὸ
 50 ἡμαλῶ σφόδρα πεδίου σταδίους ὁμοῦ τι ἑκατόν. παρ'
 ὅλην δὲ τὴν ὁδὸν ἦν ἰδεῖν ἐκατέρωθεν πολλαχθῶς, ὥσπερ
 ἔρμαϊα, πέτρων ἡλίβατον στρογγύλον, λαῖον ἱκανῶς,
 ἔγγυς σφαιροειδές, τοῦ μέλανος καὶ σκληροῦ λίθου,
 ἐξ ὧ αἱ θύται γίνονται, ἐπὶ πέτρῳ κείμενον μεῖζον
 καὶ ἐπ' ἐκείνῳ πάλιν ἄλλον· ἔστι δ' ὅτε αὐτοὶ καθ' αὐ-

puteus quidam in Nili ripa e cementis æqualibus constru-
 ctus, in quo et maxima et minima et mediocria Nili incre-
 menta annotantur; nam putei aqua cum Nilo pariter crescit
 et decrescit. Suntque in putei pariete notæ quædam
 insculptæ incrementorum, et perfectorum et aliorum.
 Hæc itaque observantes ceteris significant, ut sciant; multo
 enim ante ex his signis et sciunt *tempus et mensuram*
futurorum incrementorum (?), et prænuntiant. Quæ
 quidem res agricolis ad aquarum dispensationem et ag-
 gerum ac fossarum curationem conducit, præfectis vero ad
 reddituum rationes; majora enim incrementa majores pro-
 ventus denuntiant. Syene etiam puteus quidam est,
 æstivi index solstitii, quoniam hæc loca sub circulo tropico
 sita sunt. A nostris enim locis, hoc est a Græcis, in me-
 ridiem procedentibus, hic primum sol nobis supra verticem
 fit, adeo ut meridie nullam gnomones umbram projiciant.
 Necesse autem est, quum nobis supra verticem fuerit, ut
 in puteos etiam profundissimos usque ad aquam radios
 jaciatur sol, quandoquidem et nos ad angulos rectos solo in-
 sistimus, et putei ad perpendicularum effodiuntur. Hoc in
 loco tres Romanorum cohortes collocatæ sunt præsidii
 gratia.

49. Paulo supra Elephantinam est parvus catarrhactes,
 in quo navicularii scaphis utentes spectaculum quoddam
 principibus exhibent. Catarrhactes est ad medium fere
 flumen petrosus quoddam supercilium in superiore parte
 planum, ut flumen recipere possit, desinens vero in præ-
 cipitium, per quod aqua dejicitur; utrimque autem secus
 terram alveus est, quo facile sursum navigari possit. Hac
 itaque subvecti defluunt in catarrhactem, et cum scapha
 in præcipitium detruduntur, et ipsi et scaphæ incolumes.
 Paulo supra catarrhactem sunt Philæ, communis Æthio-
 pum et Ægyptiorum habitatio, structa quemadmodum
 Elephantina, et pari magnitudine; hæc templa Ægyptia
 habet, ubi ales colitur, quem accipitrem ipsi vocant, mihi
 autem nihil cum nostris simile videbatur habere, aut
 Ægyptiis, utpote et magnitudine excedens, et varietate
 colorum longe diversus. Dicebant autem Æthiopicum
 esse, et inde afferri alium, quando ille in Philis decesserit,
 vel (ἢ) etiam jam antea. Sic qui tunc nobis ostensus est,
 morbo jam cæperat deficere.

50. Nos Philas Syene plaustro vecti sumus per campum
 valde planum, centum (*quinquaginta*?) stadiorum iti-
 nere. Per totam fere viam videre erat utrimque multis in
 locis in morem Mercurialium tumulorum, qui viis apponi
 solent, petram arduam, rotundam, admodum politam,
 prope sphaericam, e nigro ac duro lapide, ex quo mortaria
 fiunt, majori saxo impositam, ac rursus super ea aliam:

τοὺς ἑαυτοὶ οἱ πέτροι· ἦν δ' ὁ μὲν μέγιστος τὴν διά-
μετρον ποδῶν οὐκ ἑξαττόνων ἢ δωδεκά, ἅπαντες δὲ
μεῖζος ἢ ἡμείσεσι τούτων. διέθηκεν δὲ εἰς τὴν νῆσον
ἐπὶ πάκτων· ὁ δὲ πάκτων διὰ σκυταλίδων πεπηγός
ἐστι σκάφρον, ὅστ' εἰκονίαι διαπλοκίῳ ἐστῶτες δ' ἐν
ὕδατι ἢ καὶ σανίδος τισι προσκαθήμενοι βαρύντες ἐπ-
ραιώθησαν, δεδιότες μάτην· ἀκίνδυνα γάρ ἐστιν, ἀν μὴ
τις ἐπέργουον ποιήσῃ τὸ πορθμεῖον.

51. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος ἀγεννοῦς
10 ὄντος καὶ ἐκφέροντος καρπὸν οὐκ εὐδρωτον ἐν τοῖς περὶ
τὸ Δέλτα τόποις καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ ἐν τῇ
Θηβαίδι φοίνις ἄριστος τῶν ἄλλων φύεται. θαυμά-
ζειν οὖν ἄξιον, πῶς ταῦτο κλίμα οἰκούντες τῇ Ἰουδαίᾳ
καὶ ὁμοροὶ οἱ περὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, το-
15 σούτων διαλλάττουσιν, ἐκαίνης πρὸς ἄλλησιν φοίνικας καὶ
τὸν καρπωτὸν γεννώσας, οὐ πολὺ τ' κρείττονα τοῦ Βα-
βυλωνίου. διττὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐν τῇ Θηβαίδι καὶ ὁ ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ, ὅτε ἄλλος καὶ ὁ καρπωτός· σκληρότερος δ' ὁ Θη-
βαϊκός, ἀλλὰ τῇ γεύσει εὐστομώτερος. ἐστὶ δὲ καὶ
0 νῆσος ἡ μέγιστα ἐκφέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τε-
λοῦσα πρόσοδον τοῖς ἡγεμόσι· βασιλικὴ γὰρ ἦν, ἰδιωτῇ
δ' οὐ μετῆν, καὶ νῦν τῶν ἡγεμόνων ἐστὶ.

52. Πολλὰ δ' Ἡρόδοτος τε καὶ ἄλλοι θλαυροῦσιν,
ὥσπερ μέλος ἢ ρυθμὸν ἢ ἡδυμᾶ τι τῷ λόγῳ τὴν τε-
5 ρατεῖαν προσφέροντες· ὁ δὲ καὶ τὸ φάσκειν περὶ τὰς
νῆσους τὰς πρὸς τῇ Συήνῃ καὶ τῇ Ἐλεφαντίνῃ (πλείους
δ' εἰσὶ) τὰς πηγὰς τοῦ Νεῖλου εἶναι, καὶ βάθος ἄβυσ-
σον ἔχειν τὸν πόρον κατὰ τοῦτον τὸν τόπον. νῆσους
δ' ὁ Νεῖλος κατασπαρμένους ἔχει παμπούλλας, τὰς μὲν
10 καλυπτομένας ὕδασι ἐν ταῖς ἀναβάσεσι, τὰς δ' ἐκ μέ-
ρους, ἐποχευέσθαι δὲ τοῖς κοχλίαις τὰ λίαν ἑξαλα.

53. Ἦν μὲν οὖν ἡ Αἴγυπτος ἐρηνικὴ τὸ πλὸν ἐξ
ἀρχῆς διὰ τὸ αὐταρκες τῆς χώρας καὶ τὸ δυσείσβολον
τοῖς ἐξωθεν, ἀπὸ μὲν τῶν ἀρκτων ἀλιμένῃ παραλίᾳ καὶ
15 πελάγει τῷ Αἰγυπτίῳ φρουρουμένη, ἀπὸ δὲ τῆς ἑω καὶ
τῆς ἐσπέρας ἐρήμοις ὄρεσι, τοῖς τε Λιβυκοῖς καὶ τοῖς
Ἀραβίοις, ὥσπερ ἔφαμεν· λοιπὰ δὲ τὰ πρὸς νότον Τρω-
γλοῦται [καὶ] Βλέμμυες καὶ Νοῦβαι καὶ Μεγάβαροι οἱ
ὑπὲρ Συήνης Αἰθίοπες εἰσὶ δ' οὗτοι νομάδες καὶ οὐ πολλοὶ
20 οὐδὲ μάχιμοι, δοκούντες δὲ τοῖς πάλαι διὰ τὴν ἡσυχίαν
ἀφυλάκτοις ἐπιτίθεσθαι πολλάκις οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν
καὶ Μερόην ἀνήκοντες Αἰθίοπες, οὐδ' οὗτοι πολλοὶ οὔτε
ἐν συστροφῇ, ἀτε ποταμίαν μακρὰν στενὴν καὶ σκολιὰν
οἰκούντες, ὅταν προεῖπομεν· οὐδὲ παρασκευασμένοι κα-
25 λῶς οὔτε πρὸς πόλεμον οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον. καὶ
νῦν δὲ διακρίνεται παραπλησίως ἡ χώρα πᾶσα· σημείον
δὲ τριῶν γούν σπείραις, οὐδὲ ταύταις ἐντελέσι, ἱκανῶς
ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα φρουρεῖται· τολμήσασιν δὲ
τοῖς Αἰθίοσιν ἐπιτίθεσθαι κινδυνεύσαι τῇ χώρᾳ συνέπεσε
30 τῇ σφατέρᾳ. καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ δυνάμεις αἱ ἐν Αἰγύπτῳ
οὔτε τοσαῦται τινὲς εἰσιν οὔτε ἀθρόαις ἐχρήσαντο οὐδ'
ἅπασι Ῥωμαῖοι· οὐ γάρ εἰσιν οὔτ' αὐτοὶ Αἰγύπτιοι πο-
λεμισταί, καίπερ ὄντες παμπληθεῖς, οὔτε τὰ περίε-
θνη. Γάλλος μὲν γε Κορήλιος, ὁ πρῶτος καταστα-

nonnusquam etiam per sese jacobant petrae; earum maxima
erat non minore duodecim pedum diametro, atque omnes
maiores quam hujus dimidium. Trajecimus in insulam
pactone. Pacton est scaphæ genus e scuticis ita compo-
situm, ut textile quiddam videatur. Stantes itaque in
aqua vel in asseribus sedentes facili transmissimus inani
metu: caret enim res periculo, si scapha non nimis on-
eratur.

51. Quum in tota Ægypto palma e vilium genere sit, et
fructum afferat eam non aptum in locis apud Delta et
Alexandriam; tamen in Thebaide palma inter ceteras opti-
ma est. Jam admiratione dignum est, quomodo palmarum
in Delta et Alexandria regione provenientes, quanquam
eandem cum Judaicis plagam obtinent iisque finitimæ sunt,
tantum tamen ab illis differant: quum Judæa præter al-
teram palmam etiam caryotam gignat, non multo Baby-
loniâ inferiorem (χαίρονα). Duplex vero est, ut Judaica,
sic etiam Thebana palma, caryota scilicet atque reliqua; ac
Thebaica quanquam durior sit, gustatu tamen est suavior.
Est ibi etiam insula quædam, quæ præ ceteris locis pal-
mam optimam fert, et proventum maximum principibus
affert; regis enim erat, et privatus nemo in ea partem ha-
bebat, et nunc principum est.

52. Enimvero multa quum ceteri nugantur, tum Hero-
dotus, veluti cantus loco, aut rhythmi aut condimenti,
prodigiosas fabulas orationi adhibentes. Cujus generis est,
quod apud insulas dicunt juxta Syenen et Elephantinam
altas (sunt autem complures) Nilii fontes esse, et ad eum
locum flumen profunditate esse immensa. Ceterum Nilus
insulas sparsas quam plurimas habet, quarum aliæ totæ
excescente flumine obruuntur, aliæ ex parte. Loca vero
nimis alta per cochleas irrigantur.

53. Ceterum jam inde ab initio Ægyptus plerumque pa-
cem colebat, tum propter suas copias, quibus facile se
sustentaret, tum quod non facile externis gentibus pateret
in eam ingressus; nam a septentrione ora importuosa et
Ægyptio pelago, ab ortu et occasu desertis et montibus
Libycis et Arabicis (ut diximus) munitur; quæ restant
austrum versus, Troglodytæ incolunt et Blemmyes, et Nuhæ
et Megabari, qui Æthiopes supra Syenen habitant; ii vero
sunt nomades, neque multi neque bellicosi, quanquam
esse olim viderentur, propterea quod sæpe latronum more
incautos adoriebantur. Qui deinceps ad meridiem Me-
roenque pertingunt Æthiopes, neque ipsi valde multi
sunt, neque collecti in unum conventum degunt, quippe
qui fluviale regionem longam angustamque habitant,
qualem ante diximus, nec ad bellum, nec ad ceteram
vitæ rationem bene instructi. Atque adeo etiamnum idem
est terræ hujus status. Cujus rei indicium est, quod a
tribus Romanis cohortibus, nec iis plenīs, custoditur;
quumque aliquando Æthiopes aggredi nostros ausi es-
sent, de sua ipsorum regione in periculum venerunt.
Neque reliquæ in Ægypto copiæ adeo multæ sunt, nec
unquam Romani confertim iis usi sunt. Etenim nec
Ægyptii ipsi sunt admodum bellicosi, quanquam multi
sint, nec etiam finitimæ gentes. Cornelius quidem Gal-

θαίς ἐπαρχος τῆς χώρας ὑπὸ Καίσαρος, τὴν τε Ἡρώων πόλιν ἀποστῆσαν ἐπελθὼν δι' ὀλίγων εἰλε, στάσιν τε γεννηθεῖσαν ἐν τῇ Θηβαίδι διὰ τοὺς φόρους ἐν βραχεὶ κατέλυσε. Πετρώνιος τε ὕστερον τοῦ Ἀλεξανδρέων
 5 πλήθους τοσοῦτον μυριάδων ὀρμήσαντος ἐπ' αὐτὸν μετὰ λίθων βολῆς, αὐτοῖς τοῖς περὶ ἑαυτὸν στρατιώταις ἀντίσχε, καὶ διασφείρας τινὰς αὐτῶν τοὺς λοιποὺς ἔπαυσε. Γάλλος τε Αἴλιος μέρει τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φρουρᾶς εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐμβαλὼν εἰρηται, τίνα τρόπον ἐξήλεγε
 10 τοὺς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὄντας· εἰ δὲ μὴ ὁ Συλλαῖος αὐτὸν προῦδίδου, καὶν κατεστρέψατο τὴν Εὐδαίμονα πᾶσαν.

54. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Αἰθίοπες, καταφρονήσαντες τῷ μέρος τι τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δυνάμειος ἀπεισπᾶσθαι μετὰ
 15 Γάλλου Αἰλίου πολεμοῦντος πρὸς τοὺς Ἀραβας, ἐπὶ λθον τῇ Θηβαίδι καὶ τῇ φρουρᾷ τῶν τριῶν σπειρῶν τῶν κατὰ Συήνην καὶ ἐλόντες ἔφθασαν τὴν τε Συήνην καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην καὶ Φιλὰς ἐξ ἐφόδου διὰ τὸ αἰφνίδιον καὶ ἐξηγόραποδίσαντο, ἀνέσπασαν δὲ καὶ τοὺς Καίσα-
 20 ρος ἀνδριάντας· ἐπελθὼν (δὲ) ἐλάττωσιν ἢ μυρίοις πεζοῖς Πετρώνιος, ἱππεῦσι δὲ ὀκτακοσίοις πρὸς ἀνδρας τρισμυρίους, πρῶτον μὲν ἠνάγκασεν ἀναφυγεῖν αὐτοὺς εἰς Ψέλχιν, πόλιν Αἰθιοπικὴν, καὶ προσεύεται τὰ τε ληφθέντα ἀπαιτῶν καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἤρξαν πολέμου·
 25 λεγόντων δ', ὡς ἀδικεῖντο ὑπὸ τῶν νομάρχων, ἀλλ' οὐκ ἔφη τούτους ἡγεμόνας εἶναι τῆς χώρας, ἀλλὰ Καίσαρα· αἰτησαμένων δ' ἡμέρας τρεῖς εἰς βουλήν καὶ μηδέν, ὧν ἔχρην, ποιούντων, προσβαλὼν ἠνάγκασε προελθεῖν εἰς μάχην, ταχὺ δὲ τροπὴν ἐποίησε, συντεταγμένων
 30 τε κακῶς καὶ ὠπλισμένων· μεγάλους γὰρ εἶχον θυρεοὺς, καὶ τούτους ὠμοβοῖνους, ἀμυντήρια δὲ πελέκεις, οἱ δὲ κοντοὺς, οἱ δὲ καὶ ξίφη. τινὲς μὲν οὖν εἰς τὴν πόλιν συνηλᾶθσαν, οἱ δ' εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφυγον, τινὰς δὲ νῆσος πλησίον ὑπεδέξατο ἐμβάντας εἰς τὸν πόρον· οὐ
 35 γὰρ πολλοὶ ἦσαν ἐνταῦθα οἱ κροαδόειλοι διὰ τὸν βόυν· τούτων δ' ἦσαν καὶ οἱ τῆς βασιλείας στρατηγοὶ τῆς Κανδάκης, ἡ καὶ ἡμᾶς ἤρξε τῶν Αἰθιοπῶν, ἀνδρικὴ τις γυνὴ πεπρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν· τούτους τε δὴ ζωγρίᾳ λαμβάνει ἀπαντας, ἐπιπλεῦσας σχεδίαίς
 40 τε καὶ ναυσί, καὶ καταπέμπει παραχρῆμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπελθὼν τε τὴν Ψέλχιν αἰρεῖ· προσαριθμουμένου δὲ τοῖς ἐαλωκόσι τοῦ πλήθους τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ, τοὺς σωθέντας ὀλίγους παντάπασι γενέσθαι συνέβη. ἐκ δὲ Ψέλχιος ἦκεν εἰς Πρῆμιν, ἐρυμνὴν
 45 πόλιν, διαλθὼν τοὺς θίνας, ἐν οἷς ὁ Καμβύσου κατεχώσθη στρατὸς ἐμπεσόντος ἀνέμου· προσβαλὼν δὲ ἐξ ἐφόδου τὸ φρούριον αἰρεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα ὥρμησεν ἐπὶ Ναπάτων· τοῦτο δ' ἦν τὸ βασιλεῖον τῆς Κανδάκης, καὶ ἦν ἐνταῦθα υἱὸς αὐτῆς· καὶ αὕτη δ' ἐν τινι πλησίον
 50 ἱόρυτο χωρίῳ. προσβευσμένης δὲ περὶ φιλάς καὶ ἀποδοῦσας τοὺς ἐκ Συήνης αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἀνδριάντας, ἐπελθὼν λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φυγόντος τοῦ παιδός, καὶ κατασκάπτει· ἐξανδραποδισάμενος δ' ἀναστρέφει πάλιν εἰς τοὐπίσω μετὰ τῶν λαφύρων,

lus, cui primum provincia a Caesare commissa est, Heroum urbem, quae defecerat, paucis stipatus recepit, et in Thebaide seditionem propter tributa exortam cito admodum sedavit. Deinde Petronius, tot millibus Alexandrinorum in eum irruentibus factu lapidum, tantum suis munitis militibus impetum sustinuit, et, nonnullis ipsorum interemptis, ceteros repressit. Gallus Aelius cum parte praesidii, quod erat in Aegypto, in Arabiam ingressus, dictum est quomodo eos esse imbelles ostenderit; et nisi Syllaes eum prodidisset, Felicem ille Arabiam totam subgisset.

54. Quum vero Aethiopes, Romanis spretis propterea, quod pars quaedam copiarum, quae in Aegypto erant, cum Gallo Elio avulsa esset, bellum in Arabia gerente, impressione facta in Thebaidem et praesidia trium cohortium, quae Syenae erant, Syenen et Elephantinam ac Philas repentino impetu cepissent et mancipassent, ac Caesaris etiam statuas evertissent: profectus Petronius cum non totis decem millibus peditum et equitibus octingentis adversus triginta hominum millia, primum eos compulit, ut Pselchim confugerent, Aethiopicam urbem, missisque ad eos legatis, repetiit quae capta erant, et causas, quam ob rem bellum movissent, poposcit; ac dicentibus, se injuria affectos a nomarchis, respondit, non illos esse regionis dominos, sed Caesarem. Petentibus porro triduum ad deliberandum, nihilque interim eorum, quae par erat, facientibus, movens contra eos, in pugnam procedere coegit, ac celeriter in fugam vertit, quum et compositi male et male armati essent: nam scuta ingentia et e crudo bovis tergo confecta habebant; arma, quibus pugnarent, secures alii, alii contos, nonnulli gladios gerebant. Proinde quidam in urbem sunt compulsi, alii in desertam fugam fecerunt, alios proxima insula excepit, qui sese fluvio commiserant; nam hoc in loco propter aquae fluxum crocodilli pauci sunt. Ex iis erant etiam duces reginae Candaces, quae nostra aetate Aethiopibus imperavit, virilis sane mulier, altero oculo capta. Hos itaque omnes vivos cepit, trajecto ratibus ac navibus flumine, et extemplo Alexandriam misit, atque Pselchim profectus, eam cepit: unde numerata captivorum multitudine et eorum qui in proelio ceciderunt, paucos omnino evasisse apparuit. A Pselchi Premnim venit, urbem natura munitam, cumulis arenae peragratis, in quibus Cambyas exercitus obrutus est vento incidente. Eam adortus primo impetu cepit. Inde Napata progressus est, ubi Candaces regia erat, ejusque filius morabatur; ipsa in castello propinquo sedebat, quae dum legatos mittit, qui de pace tractarent, ac statuas redderent et captivos, qui abducti fuerant Syena, Petronius impetu facto Napata cepit ac diruit, puero fugiente. Incolis in servitutem reductis, ratus inferiora invia esse, cum praeda retro abijt,

δύσσοι χρόνους τὰ προσωτέρω· τὴν δὲ Πρῆμιν τειχίσας βέλτιον, φρουρὰν ἐμβαλὼν καὶ τροφὴν δυεῖν ἐνιαυτῶν τετρασίοις ἀνδράσιν, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν ἐλαφυροπώλησας, χιλοὺς δὲ ἑκαταρίῳ ἐπεμψε νεωστὶ ἐκ Καντάδρων ἥκοντι, τοὺς δὲ νότοι διεκρήσαντο. ἐν τούτῳ μυριάσι Κανδάκῃ πολλαῖς ἐπὶ τὴν φρουρὰν ἐπῆλθε· Πετρόνιος δ' ἐξεβοήθησε καὶ φθάσει προσιελθὼν εἰς τὸ φρούριον, καὶ πλείοσι παρασκευαῖς ἐξασφαλισάμενος τὸν τόπον, πρεσβευσάμενος, ἐκέλευσεν ὡς Καίσαρα πρεσβεύεσθαι· οὐκ εἰδέναι δὲ φασκόντων, ὅστις εἴη Καίσαρ καὶ ὅπη βασιστὴν εἴη παρ' αὐτόν, ἔδωκε τοὺς παραπέμψοντας· καὶ ἤκον εἰς Σάμον, ἐνταῦθα τοῦ Καίσαρος ὄντος καὶ μέλλοντος εἰς Συρίαν ἐντεύθεν προέειπεν, Τιθέριον εἰς Ἀρμενίαν ἐστειλόντος. πάντων δὲ τυγόντων, ὧν ἑδόντο, ἀφῆκεν αὐτοῖς καὶ τοὺς φόρους, οὐδ' ἐπίστησε.

ΚΕΦ. Β'.

Πολλὰ δ' εἶρηται περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρότερον, ὥστε συμπεριδεύμενα ἂν εἴη τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τὰ τούτων. ὥς δ' εἰπέναι, τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης τὰ παρὰ ρακείμενα τῇ δυσκρατῇ καὶ ἀοικήτῳ διὰ καὶ καὶ ψυχρὸς ἀνάγκη ἀποταύγματα εἶναι τῆς εὐκράτου καὶ ἐλατώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων ὅπλα καὶ τῆς πρὸς τὰς χρεῖας τὰς ἀνθρωπικὰς ἀπορίας. κακὸί τε δὴ καὶ γυνῆτες εἰσι τὰ πολλὰ καὶ νομάδες· τὰ τε βοσκήματα αὐτοῖς ἐστὶ μικρά, πρόβατα καὶ αἴγες καὶ βόες· καὶ κύνες μικροί, τραχεῖς δὲ καὶ μάχιμοι. τάχα δὲ καὶ τοὺς Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυῖας ὑπενόησαν καὶ ἀνέπλασαν· ἑωρακῶς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐξηγεῖται τῶν πίστεως ἀξίων ἀνδρῶν.

2. Ζῶσι τ' ἀπὸ χέγγρου καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ πόντον ποιοῦσιν· αὐτοῖς ἐστὶν· ἐλαιον δὲ βούτυρον καὶ πῖαρ· οὐδ' ἀκρόδρυα ἔχουσι πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικαῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πᾶν σιτοῦνται καὶ κλῶνας ἀπαλούς καὶ λωτὸν καὶ καλάμου ῥίζαν· χρέασι δὲ ῥῶνται καὶ αἵματι καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ. σέβονται δ' ὡς θεοὺς τοὺς βασιλεῖς, κατακλείουσιν ὄντας καὶ οἰκουροὺς τὸ πλῆον. ἐστὶ δὲ τὸ μέγιστον αὐτοῖς βασιλεῖον ἡ Μερὴ, πόλις διμῶνυμος τῇ νήσῳ· τὴν δὲ νήσον θυρεοειδῇ φασὶ τὸ σχῆμα, τό τε μέγεθος τάχα πρὸς ὑπερβολὴν εἶρηται μῆκος μὲν ὅσον τρισχιλίων σταδίων, εὖρος δὲ χιλίων. ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ ὄρη συχνὰ καὶ ἐσση μεγάλα· οἰκοῦσι δ' οἱ μὲν νομάδες, οἱ δὲ θηρευτικοί, οἱ δὲ γεωργοί· ἐστὶ δὲ καὶ χαλκωρυχεῖα καὶ σιδηρουργεῖα καὶ χρυσεῖα καὶ λίθων γέννη πολυτελῶν· περιέχεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Αἰθῶς θισὶ μεγάλοις, ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν, ἀνωθεν δ' ἐκ νότου ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Ἀσταπόδος καὶ τοῦ Ἀστασόβα· πρὸς ἄρκτον δ' ἡ ἐφεξῆς ῥύσις τοῦ Νεῖλου καὶ μέχρι Αἰγύπτου κατὰ τὴν λεγθεῖσαν πρότερον σχολιότητα τοῦ ποταμοῦ. ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν αἱ οἰκήσεις ἐκ φοινίκων σχιζῶν· διαπλεκόμεναι (τοί-

ac Premni mœnibus et presidio et quadringentorum hominum cibariis in biennium munita, reversus est Alexandriam. Ex captivis autem partem divendit, mille ad Cæsarem misit, nuper e Cantabris reversum, partem morbi consumpserunt. Sub hæc Candacen cum multis hominum millibus presidium aggressam Petronius auxilio profectus antevertit; et castellum ingressus, multo apparatu confirmavit. Legatis ad se missis, mandavit, si quid vellent, ut ad Cæsarem proficiscerentur; ac negantibus, scire se, quis Cæsar esset, et ubi conveniendus, dedit qui deducerent. In Samum itaque profecti, Cæsarem invenerunt in Syriam progredi parantem, et Tiberium in Armeniam amandantem. Ab eo, quæ volebant, omnia impetravere, et imperatum quoque tributum iis remissum est.

CAP. II.

De Æthiopicis gentibus multa jam in superioribus dicta sunt, adeo ut una cum Ægypto etiam hæc descriptæ esse videantur. Omnino autem, extremas habitati mundi partes, quæ intemperatæ et inhabitabiles regioni adjacent, propter frigus aut æstum esse quasi aberrationes quasdam et defectus temperatæ necesse est, quod ex vita et earum rerum inopia, quæ ad humanum usum pertinent, perspicere potest. Magna enim ex parte nudi incedentes pastorem ac duram vitam degunt, incertis vagantes tuguriis; eorum pecora, oves, capræ et boves, omnia sunt parva; canes celeres (ταχεῖς *ἔπιτ.*) quidem et pugnaces, ceterum pusilli et ipsi. Fortasse ob horum parvitatem Pygmæi excogitati et conflictati sunt, quos nemo fide dignus dixit se vidisse.

2. Vivunt milio et hordeo, ex quibus etiam potum conficiunt; olei loco ipsis est (ἑλαιον δὲ αὐτοῖς ἐστὶ) butyrum et adeps, neque arborum fructus habent præter palmulas paucas quæ in hortis regis nascuntur; nonnulli etiam herba vescuntur, et frondibus tenellis et loto et calami radice; porro carnibus et sanguine et lacte et caseo utuntur. Reges colunt ut deos, qui fere clausi domi sedent. Regni caput est Meroe, urbs ejusdem cum insula nominis; insulam clypei figuram habere dicunt; magnitudo fortasse vera amplior dicitur, longitudine ter mille fere stadiorum, amplitudine mille. Montes frequentes habet, et nemora magna; incolunt partim pastores, partim venatores, partim agricolæ. Sunt in ea æraræ et ferrariæ et auraræ fodinæ, et pretiosorum lapidum genera. Libyam versus magnis arenæ cumulis ambitur, Arabiam versus continuis præcipitiis, austrum versus fluminum concursu, Astaboræ, Astapodis et Astasobæ; versus septentrionem est Nili decursus usque in Ægyptum, ea, quam ostendimus, alvei obliquitate. Oppidanæ domus ex palmarum fissis lignis

χων) ἢ πλίνθων· δρυκετοὶ δὲ ἄλλες, καθάπερ ἐν τοῖς Ἀραβι-
πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν 8 τε φοινῖξ καὶ ἡ περσέα καὶ
δ ἔβανος καὶ ἡ καρατία· θήρα δὲ καὶ ἑλεφάντων ἐστὶ
καὶ λεόντων καὶ παρδαλέων· εἰσὶ δὲ καὶ δράκοντες οἱ
5 ἑλεφαντομάχοι καὶ ἄλλα θηρία πλείω· καταφεύγει γὰρ
ἀπὸ τῶν ἐμπυρωτέρων καὶ αὐχμηροτέρων ἐπὶ τὰ ὕδρη-
λά καὶ ἐλώδη.

3. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Μερόης ἡ (τε) Ψεῶς, λίμνη
μεγάλη νῆσον ἔχουσα οἰκουμένην ἰκανῶς. συμβαίνει
10 δὲ τοῦ Νείλου τὴν μὲν δυσμικὴν παραποταμίαν ἔχον-
των τῶν Αἰθύων, τὴν δὲ πέραν Αἰθιοπῶν, παρὰ μέρος
αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν εἶναι τῶν νήσων καὶ τῆς ποτα-
μίας, ἐξελαυνομένων τῶν ἐτέρων καὶ παραχωρουμένων
τοῖς κρείττοσι γενομένοις. χρῶνται δὲ καὶ τόξοις Αἰ-
15 θίοις τετραπῆχεσι ξυλίνοις πετυρακτωμένοις· ὀπλι-
ζοῦσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίχωνται
τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι
δ' εἰσὶν, ἔρβαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτρι-
χούτων· οἱ δὲ γυνῆτες εἰσιν, οἱ καὶ περιέζωνται μικρὰ
20 κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐφυῆ. θεὸν δὲ νομίζουσι
τὸν μὲν ἀθάνατον (τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάν-
των), τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφεῆ· ὥς
δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ βασιλικούς θεοὺς νο-
μίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλέας κοινούς ἀπάν-
25 των (μὲν) σωτήρας καὶ φύλακας, τοὺς δ' ἰδιώτας ἰδίως
τοῖς εὐ παύουσιν ὑπ' αὐτῶν. τῶν δὲ πρὸς τῇ διακεκαυ-
μένη τινὲς καὶ ἄθεοι νομίζονται· οὓς γε καὶ τὸν ἥλιόν
φανσιν ἐχθαίνειν καὶ κακῶς λέγειν, ἐπειδὴν προσίδωσιν
ἀνίσχοντα, ὥς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς, κατα-
30 φεύγειν τε εἰς τὰ ἔλη. οἱ δ' ἐν Μερόῃ καὶ Ἡρακλέα
καὶ Πάνα καὶ Ἰσιν σέβονται πρὸς ἄλλω τινὶ βαρ-
βαρικῷ θεῷ. τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν
ἐκρίπτουσι, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιέχαντες ὕalon·
τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν
35 ἱερῶν, ὅρκοι τε τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαίτουσι καὶ πάντων
ἀγιστεύουσιν μάλιστα. βασιλέας τε καθιστᾷσι τοὺς
κάλλει διαφέροντας ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας ἢ ἀνδρείᾳ
ἢ πλούτῳ. ἐν δὲ τῇ Μερόῃ κυριωτάτην τάξιν ἐπείχον
οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν· οἱ γε καὶ τῷ βασιλεῖ προσέτατον
40 ἔσθ' ὅτε ἀποθνήσκειν πέμψαντες ἀγγελοῦ καὶ καθίστα-
σαν ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον· ὕστερον δὲ κατέλυσε τις τῶν βα-
σιλέων τὸ ἔθος, ἐπιὼν μεθ' ὀπλων ἐπὶ τὸ ἱερόν, ὅπου
δ χρυσοὺς νεῶς ἐστὶ, καὶ τοὺς ἱερέας ἀποσφάξας πάντας.
ἐστὶ δὲ καὶ αὐτοῦ ἔθος Αἰθιοπικόν· ὅς γάρ ἂν τῶν βασι-
45 λέων πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὀπωσῶν, τὸ αὐτὸ
πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ
συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ τοῦ βασιλέως
ἐστὶ πλείστη παρ' αὐτῶν. περὶ μὲν Αἰθιοπῶν ἀρκέσει
ταῦτα.

50 4. Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα
ἰδιάζοντα, ὅσων δ' Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, ἐξ οὗ
τὸ κιβώριον, καὶ ἡ βύβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰν-
δοῖς μόνον ἢ δὲ περσέα ἐνταῦθα ὀνὼν καὶ παρ' Αἰθίο-
ψι, δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκὺν καὶ μέγαν, καὶ

sunt intertextis (διαπλεκόμενων), aut ex lateribus coctis.
Sales apud eos fossiles sunt, quemadmodum in Arabia
quoque. Ex arboribus abundat palma, persea, ebenus et
siliquastrum. Venantur elephantes, leones et pardales.
Dracones habent, qui cum elephantis pugnare, et multas
alias feras, quæ e tostis et aridis locis ad palustria et
aquosa confugiunt.

3. Supra Meroen est Psæbo (Ψεῶς codd.), lacus in-
gens, qui insulam habet satis habitatam. Porro quum oc-
ciduam ad Nilum regionem Libyes habeant, trans eum
aitam Æthiopes, sit ut alteri atque alteri per vices insule
et fluviali regioni imperent, ac victoribus expulsi cedant.
Æthiopes arcubus quadricubitalibus ligneis ac (jaculis?)
præstitis utuntur. Armantur etiam mulieres, quarum ple-
ræque oris labium mæneo circulo trajectory habent. Pellili
sunt, quia lanis carent; nam oves eorum caprarum in mo-
rem hirtæ sunt. Quidam nudi incedunt, aut brevibus
pellibus cincti, aut plectilibus quibusdam, e pilo bene con-
textis. Deum putant alterum immortalem, qui rerum
omnium causa sit, alterum mortalem, qui nomine careat,
et non sit cognitu facilis; plerumque autem eos, a quibus
beneficium acceperunt, et regios pro diis habent; reges qui-
dem tanquam communes omnium servatores et custodes,
privatos autem tanquam privatim deos eorum quibus be-
nefecerunt. Ex his, qui ad torridam habitant, nonnulli
sunt, qui deos non credere putantur, qui quidem etiam
Solem odisse et detestari, quum eum exoriri vident, pro-
pterea quod eos urat et infestet; atque ob id in paludes
fugere dicuntur. Meroes cultores etiam Herculem, Panem
et Isidem venerantur, ac præterea quendam deum barba-
ricum. Mortuos alii in flumen abijciunt, alii circumfuso
vitro domi servant, alii in fictilibus alveolis eos circum
templa defodiunt. Jusjurandum per eos exigunt, et san-
ctimoniam adhibent. Regem constituunt eum, qui vel
forma vel alendorum pecorum virtute vel robore vel opi-
bus excellat. Antiquitus in Meroe summa potestas fuit
penes sacerdotes, tantaque auctoritas, ut nonnunquam
misso nuntio mortem regi imperarent, et ei alium suffice-
rent; postmodo rex quidam consuetudinem hanc abolevit,
cum manu armata in sanum irruens, ubi aureum sacellum
est, et sacerdotes omnes jugulans. Is etiam Æthiopicus
mos est, ut, ubi rex aliqua parte corporis mutilatur, fami-
liares idem patiantur, et cum eo etiam moriantur; idcirco
maximam hi regi custodiam adhibent. Ac de Æthiopicis
quidem hæc tenemus.

4. Egyptiacis vero ea adjicienda sunt, quæ illorum
propria dicuntur, ut Ægyptia faba, ex qua ciborium fit,
item byblus; hæc enim solum ibi sunt et in India, persea
vero ibi et in Æthiopica solum, arbor magna, fructu dulci
et grandi; item morus, quæ fructum fert, qui sycomorum

ἡ συκάμιμος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον καρπὸν συκό-
 μορον *σίμα* γὰρ *δοικαν*· αἰτιον δ' ἐστὶ κατὰ τὴν γεῦσιν·
 γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον καὶ θμοῖον τι πεπερεί τραγή-
 με, μικρῷ αὐτοῦ μείζον. ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ
 πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι χαρακτῆρα ἔχοντες ἴδιον καὶ
 ἰσχυρίων, γνωριμώτατοι δὲ ὅ τε δξύρυνχος καὶ ὁ λεπι-
 θωτός καὶ λάτος καὶ ἀλάβης καὶ κορακίνος καὶ χοῖρος
 καὶ φαγρώριος, οὗ καὶ φάγρον καλοῦσιν, ἔτι σιλουρος,
 καθαρός, θρίσσα, κιστρεύς, λύχνος, φύσα, βοῦς· ὁστρα-
 κίων δὲ καλλιῖται μεγάλοι, φωνὴν ὁλοφυγσίαν ὁμοίαν
 οὐβεγγόμενοι· ζῶα [δ'] ἐπιχώρια καὶ ὁ ἰχνεύμων καὶ
 ἡ ἀσπίς ἡ Αἰγυπτία, ἴδιόν τι ἔχουσα παρὰ τὰς ἐν ἄλ-
 λοις· οἷτιθ' δ' ἐστίν, ἡ μὲν σπιθαμιαία, ἥπερ καὶ ξυ-
 θνακωτέρα, ἡ δ' ἐγγὺς ὀργυιᾶς, ὥς καὶ Νίκανδρος
 δὲ τὰ Θηριακὰ γράφας εἰρηκε· καὶ τῶν ὀρνέων ἴδιος καὶ
 ἱέραξ ὁ Αἰγύπιος, ἡμερος παρὰ τοὺς ἄλλοιθι, ὥς καὶ
 ὁ αἰλουρος· καὶ ὁ νυκτικώραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ'
 ἡμῖν μὲν γὰρ αἰετοῦ μέγεθος ἴσχει καὶ φθέγγεται βαρὺ,
 ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ μέγεθος καὶ φθογγὴ διάφορος·
 ἡμερώτατον δ' ἡ ἴβις, πελαργώδης μὲν κατὰ σχῆμα
 καὶ μέγεθος, οἷτιθ' δὲ τὴν χροάν, ἡ μὲν πελαργώδης,
 ἡ δὲ ὅλη μέλαινα· μεστὴ δ' αὐτὴν ἅπασα τρίτος ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ, πῇ μὲν χρησίμως, πῇ δ' οὐ χρησίμως·
 χρησίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει καὶ τὰ ἐν τοῖς
 κρεοπωλίοις καὶ τοῖς ὀσποπωλίοις ἀποκαθάρατα· δυσ-
 χρήτως δὲ, ὅτι παμφάγον καὶ ἀκάθαρτον καὶ δυσκό-
 λως ἀπειργάμενον ἀπὸ τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἄλλοτρίων
 μολυσμοῦ παντός.

5. Ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ Ἡροδότου καὶ ἐστὶν Αἰγυπτια-
 κὸν τὸ τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρεῖν, τὸ δὲ στέαρ τὸ
 εἶναι τὴν ἀρτοποιίαν τοῖς ποσὶ. καὶ οἱ κάκειοι δὲ ἴδιόν τι
 ἄρτον γένος, στατικὸν κοιλίας, καὶ τὸ κῆκι καρπὸς τις
 σπειρόμενος ἐν ἀρούραις, ἐξ οὗ ἔλαιον ἀποθλίβεται εἰς
 μὲν λύχνον τοῖς ἀπὸ τῆς χώρας σχεδὸν τι πᾶσιν, εἰς
 αἰεμμά· δὲ τοῖς πενεστέροις καὶ ἐργατικωτέροις καὶ ἀν-
 ὄρας καὶ γυναῖξί· καὶ τὰ ἴ· κόκκινα δὲ πλέγματα Αἰ-
 γυπτιακὰ ἐστὶ, φυτοῦ τινος, ὁμοία τοῖς σχοινοῖνός ἢ φοι-
 νικίνος. τὸ δὲ ζύθος ἰδίως μὲν σκευάζεται παρ' ἐκείνους,
 κοινὸν δ' ἐστὶ πολλοῖς, καὶ παρ' ἐκάστοις δὲ αἱ σκευα-
 σμὰ διάφοροι. καὶ τοῦτο δὲ τῶν μάλιστα ζηλουμένων
 παρ' αὐτοῖς τὸ πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παῖδια καὶ
 τὸ περιτέμνειν καὶ τὰ θήλεα ἐκτέμνειν, ὅπερ καὶ τοῖς
 Ἰουδαίοις νόμιμον· καὶ οὗτοι δ' εἰσὶν Αἰγύπτιοι τὸ ἀνέ-
 κειν, κατὰπερ εἰρηκάμεν ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ.
 10. ἦρσι δ' Ἀριστόβουλος, ἐκ τῆς θαλάττης μὴδὲν ἀνατρέ-
 χειν ὅσον εἰς τὸν Νεῖλον πλὴν κιστρώος καὶ θρίσσης καὶ
 ὀλφίνος διὰ τοὺς κροκοδείλους· τοὺς μὲν δελφίνας διὰ
 τὸ κρεῖττους εἶναι, τοὺς δὲ κιστρώας τῷ παραπέμπεσθαι
 ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν κατὰ τινα οἰκείωσιν φουσι-
 15. κῆν τῶν δὲ χοίρων ἀπέχεσθαι τοὺς κροκοδείλους, στρογ-
 γύλῳ ὥτων καὶ ἐχόντων ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φε-
 ρούσας κίνδυνον τοῖς θηρίοις· ἀναθεῖν μὲν οὖν ἕαρος τοὺς
 κιστρώας γόνον ἔχοντας, μικρὸν δὲ πρὸ δύσεως Πλειάδος
 καταβαίνειν τεταμένους ἀθρόους, ὅτι καὶ ἡ ἄλωσις

dicitur, nam sicuti persimilis est, gustu vero ignobili. Na-
 scitur etiam corsium et fructus quidam dulcis, piperi
 similis, aliquanto tamen major. Pisces in Nilo permulti
 sunt ac diversi, qui propriam quandam et indigenam for-
 mam et indolem habent; maxime noti sunt oxyrynchus et
 lepidotus et latus et alabes et coracinus et porcus et pha-
 gorius, quem etiam phagrum vocant, item silurus, ci-
 tharus, thrissa, mugil, tychnus, physa, bos; ex ostraceis
 autem cochleae ingentes, quae vocem edunt ut ululae. Ani-
 malia quoque sua habet, ichneumonem et Ægyptiam aspi-
 dem, quae proprium quiddam habet praeter alias aliorum
 locorum; duplex est, altera dodrantalis, quae celerius in-
 terficit, altera ulnae fere longitudine, ut et Nicander (*Ther.*
 168) ait, qui de bestiis venenatis scripsit. Ex avibus
 est ibis, et accipiter Ægyptius, qui mansuetior est iis, qui
 alibi sunt, quemadmodum et felis. Habent et corvum
 nocturnum peculiarem; nam apud nos aquilae magnitu-
 dine est, et grave canit, in Ægypto vero graculi magnitu-
 dine, voce diversa. Mansuetissima est ibis, magnitudine et
 figura ciconiae persimilis; color duo genera facit: nam alte-
 rum totum nigrum est, alterum ciconiae simile. Alexan-
 driae nullum non trivium eis plenum est, partim utiliter,
 partim inutiliter; utiliter, quatenus omnes serpentes et
 omnes macelli et fororum opsonariorum sordes colligit;
 inutiliter vero, quia omnivora et immunda est, nec facile
 ab iis quae munda sunt et nullam contaminationem patiun-
 tur, prohiberi potest.

5. Verum etiam quod Herodotus (II, 36) narrat, et
 Ægyptium est, scilicet lutum eos manibus tractare, massam
 vero, ex qua panis fit, pedibus. Caces quoque apud eos
 peculiare est quoddam panis genus, quod ventrem sistit;
 et cici, hoc est ricinus, qui in arvis seritur, oleumque ex
 eo exprimitur, quo omnes fere indigenae ad lucernam
 utuntur, pauperiores vero et operarii ad unctionem, tum
 viri, tum mulieres. Item cucinea (κοκκίνα s. κόκκινα)
 texta Ægyptiaca e stirpe quadam conficiuntur, juncis et
 palmaceis similia; zythus, quanquam peculiariter apud
 illos fiat, tamen communis est eis cum multis, et apud
 diversos diverse conficitur. Inter ea quae summo studio
 observant hoc quoque est quod pueros natos omnes edu-
 cant; et circumcidunt eos, et feminas excidunt, quod
 Judaeis quoque est legitimum, qui, ut supra diximus,
 quum de eis loqueremur (16, 2, 34), origine sunt Ægyptii.
 Auctor est Aristobulus, nullum piscem e mari in Nilum
 ascendere crocodilorum metu, praeter mugilem, thrissam
 et delphinum: hunc, quia crocodilo est praestantior; mu-
 giles, quia a porcis secus terram deducantur stipati, ob
 quandam naturalem societatem; crocodilos vero a porcis
 abstinere, qui, quum rotundi sint, et spinas ad caput ha-
 beant, periculum ipsis creant. Vere igitur ascendere in
 giles fecundos; descendere autem paulo ante Vergilia:

αὐτῶν γίνεται περιπιπτόντων τοῖς φράγμασιν ἀθρόον· τοιαύτην δὲ τινα εἰκάζειν ἔστι καὶ περὶ τῆς θρίσσης αἰτίαν. ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ δὲ Λιβύης ἐφεξῆς λέγωμεν, ὅπερ λείπεται μέ-
 5 ρος τῆς συμπάσης γεωγραφίας. εἰρηται μὲν οὖν καὶ
 πρότερον πολλὰ καὶ περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὅσα καί-
 ρια προσυπομνηστέον, προστιθέντας καὶ τὰ μὴ λεχθέντα
 πρότερον. οἱ μὲν οὖν πρὸς τὰς ἡπείρους τὴν οἰκουμέ-
 νην διελόντες ἀνίσως διεῖλον· ἐμφαίνει γὰρ τὸ τριχῆ τὸ
 10 εἰς τρία ἴσα· τοσοῦτο δ' ἀπολείπεται τοῦ τρίτον εἶναι μέρος
 τῆς οἰκουμένης ἡ Λιβύη, ὥστε καὶ συντεθείσα μετὰ τῆς
 Εὐρώπης οὐκ ἂν ἐξισάζειν δοῖται τῇ Ἀσίᾳ· τάχα δὲ καὶ
 τῆς Εὐρώπης ἐλάττων ἔστι, κατὰ δὲ τὴν δύναμιν καὶ
 πολλῶν τινι· ἔρημος γάρ ἐστιν ἡ πολλὴ τῆς μεσογαίας καὶ
 15 τῆς παρωκεανίτιδος, κατοικίαις δὲ κατὰ στίκτος ἔστι μι-
 κραις, καὶ σποράσι καὶ νομαδικαῖς ταῖς πλείσταις· πρὸς
 δὲ τῇ ἔρημῳ καὶ τὸ θηριοτρόφον ἐξελαύνει καὶ ἐκ τῆς
 δυναμένης οἰκεῖσθαι· πολλὸν δὲ καὶ τῆς διακεκαυμένης ἐπι-
 λαμβάνει ζώων. ἡ μέντοι καθ' ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰκεῖ-
 20 ται πᾶσα παραλία ἡ μεταξὺ Νείλου καὶ Στῆλῶν, καὶ
 μάλιστα ἡ ὑπὸ Καρχηδονίου γενομένη· ἀνυδραὶ δέ τινες
 κἀνταῦθα παρεμπίπτουσιν, οἷα περὶ τὰς Σύρτις καὶ
 τοὺς Μαρμαρίδας καὶ τὸν Καταεαθμόν. ἔστι δὲ ὀρθο-
 γωνίου τριγώνου τὸ σχῆμα, ὡς ἂν τις ἐν ἐπιπέδῳ νοή-
 25 σαι, βάσιν μὲν ἔχον τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν τὴν ἀπὸ
 τῆς Αἰγύπτου καὶ Νείλου μέχρι Μαυρουσίας καὶ Στῆ-
 λῶν, πρὸς ὀρθὰς δὲ ταύτῃ πλευράν, ἣν ὁ Νεῖλος ποιεῖ
 μέχρι Αἰθιοπίας, προσεκβαλλόντων ἡμῶν ἕως Ὀκεα-
 νοῦ, τὴν δ' ὑποτείνουσιν τῇ ὀρθῇ τὴν παρωκεανίτιν
 30 ἄπασαν τὴν μεταξὺ Αἰθιοπῶν καὶ Μαυρουσίων. τὸ
 μὲν οὖν κατ' αὐτὴν τὴν κορυφὴν τοῦ λεχθέντος σχήμα-
 τος, ἥδη πως ὑποπίπτουν τῇ διακεκαυμένη, λέγομεν ἐξ
 εἰκασμοῦ διὰ τὸ ἀπρόσιτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ μέγιστον
 35 πλάτος τῆς χώρας ἔχοιμεν ἂν λέγειν· τὸ μέντοι τοσοῦ-
 τον ἐν τοῖς πρόσθεν λόγοις ἔφαμεν, ὅτι ἐξ Ἀλεξανδρείας
 εἰς Μερόην τὸ βασιλεῖον τῶν Αἰθιοπῶν πρὸς νότον ἰόντι
 στάδιοί εἰσι περὶ μυρίους, ἐκεῖθεν δ' ἐπ' εὐθείας ἐπὶ
 τοὺς ὄρους τῆς διακεκαυμένης καὶ τῆς οἰκουμένης ἄλλοι
 τρισχιλιοὶ· τὸ γοῦν αὐτὸ θετέον τὸ μέγιστον πλάτος τῆς
 40 Λιβύης, μυρίους καὶ τρισχιλίους ἢ τετρακισχιλίους στά-
 διους, μήκος δὲ μικρῶν ἑξαττον ἢ διπλάσιον. τὰ καθ'
 ἑλίου μὲν ταῦτα περὶ Λιβύης· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ λεχτέον,
 ἀρξαμένοις ἀπὸ τῶν ἐσπερίων μερῶν καὶ τῶν ἐπιπα-
 νεστέρων.
 45 2. Οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα Μαυροῦσιοι μὲν ὑπὸ τῶν
 Ἑλλήνων λεγόμενοι, Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων
 καὶ τῶν ἐπιχωρίων, Λιβυκὸν ἔθνος μέγα καὶ εὐδαιμον,
 ἀντίπορθμον τῇ Ἰθέρῳ. κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κατὰ
 τὰς Στῆλας τὰς Ἡρακλείους πορθμός ἐστι, περὶ οὗ
 50 πολλὰ εἰρηται. ἔξω δὲ προσελθόντι τοῦ κατὰ τὰς Στῆ-
 λας πορθμοῦ, τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντι ὄρος ἔστιν,

occasum confertim, ut ibi pariant, ac tum in septa inci-
 dentes frequentes capi. Hujusmodi de alosa etiam licet
 causam comminisci. Ac de Ægypto quidem hactenus.

CAP. III.

De Libya deinceps dicendum est, quæ una totius terrarum
 descriptionis pars restat. Sane quidem ante etiam multa
 de hac diximus; sed nunc quoque quod tempestivum vi-
 debitur, commemorabimus, et si quæ dicta prius non
 fuere, addemus. Qui totam terram in continentes divi-
 sere, inæqualiter diviserunt. Triplex illud innuere videtur
 divisionem in tres partes æquales; at tantum abest, Libyam
 tertiam esse orbis partem, ut, etiam Europæ addita, Asiam
 non exæquare videatur, ac fortasse quantitate minor est,
 quam Europa, virtute profecto multo est inferior; nam
 maxima mediterraneæ pars et regio circa oceanum deserta;
 præterea habitationibus et sparsis, et magna ex parte in-
 certis sedibus vagantium hominum distincta est. Ad so-
 litudinem accedit, quod e multis, quæ habitari possent,
 locis feræ, quas alit, homines arcent. Magna quoque ejus
 pars torridæ zonæ subjicitur. Ea sane quæ nobis obversa
 est ora universa inde a Nilo usque ad Herculis columnas,
 et præ ceteris quæ sub Carthaginiensibus fuit, feliciter ha-
 bitatur, attamen ibi quoque tractus quidam aqua destituti
 interdicunt, ut circa Syrtes et Marmaridas et Catabath-
 mum. Africæ figura est, si quis in plano consideret,
 rectangula triquetra; basis est ora nobis obversa ab Ægy-
 pto atque Nilo usque ad Mauritaniam et Herculis columnas;
 ad rectum vero angulum ei efficitur latus quod a Nilo
 usque ad Æthiopiam pertinet et nos usque ad oceanum
 producimus; latus vero recto angulo subtensum est regio
 tota, quæ ad oceanum jacet, inter Æthiopes atque Mauri-
 tianiam. Ceterum quæ circa ipsum dictæ figuræ verticem
 jam torridæ subjacent, de conjectura ponimus, propterea
 quod inaccessa sunt; unde nec maximam regionis hujus
 latitudinem dicere promptum est. In superioribus tamen
 hoc diximus, ex Alexandria in Meroen, Æthiopici regni
 caput, eunti austrum versus esse stadia fere decies mille;
 inde recta ad exustæ fines et habitabilis alia stadiorum tria
 millia; maxima itaque Libyæ latitudo ponenda est trede-
 cim vel quattuordecim millium stadiorum, longitudo paulo
 minor quam dupla. Atque hæc de Libya in universum
 dicta sint; nunc singula percurremus, ab occidentalibus
 clarioribusque partibus initio sumpto.

2. Ibi ergo habitant, qui a Græcis Maurusii, a Romanis
 et indigenis Mauri appellantur, Libyca gens et magna et
 opulenta, quæ ab Hispania opposita mari angusto dirimi-
 tur. Juxta enim est fretum ad Herculis columnas, de quo
 jam multa dicta sunt. Extra columnarum fretum proce-
 denti ita, ut ad sinistram sit Libya, mons est, quem

ἔπερ οἱ μὲν Ἑλλήνες Ἀτλάντα καλοῦσιν, οἱ βάρβαροι δὲ Δύρν. ἐντεῦθεν δὲ πρόπους ἔκκεται τις ὑστατος πρὸς ὅσιν τῆς Μαυρουσίας αἱ Κώταις λεγόμεναι πλησίον δὲ καὶ πολέχινιον μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ἔπερ Τρίγγα καλοῦσιν οἱ βάρβαροι, Λύγγα δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος προσηγόρευκε, Ἐρατοσθένης δὲ Λίξον κεῖται δ' ἀντιπορθμον τοῖς Γαδείροις ἐν διάρματι σταδίων ὀκτακοσίων, ὅσον ἑκάτερα διέχει τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ· πρὸς νότον δὲ τῇ Λίξῳ καὶ ταῖς Κώταις πα-
 10 ράκεται κόλπος, Ἐμπορικὰς καλούμενος, ἔχων Φοινικὴς ἔμπορικὰς κατοικίας. ἔστι μὲν οὖν πᾶσα ἡ συνεχὴς τῇ κόλπῳ τούτῳ παραλίᾳ κοιλώδης, ὑπεξαίρουμένη δὲ τοὺς κόλπους καὶ τὰς ἐξοχὰς κατὰ τὸ σχῆμα τὸ τριγωνοειδές, δ' ὑπέγραψα, νοεῖσθω μᾶλλον
 15 ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἄμα καὶ τὴν ἐξ ἀμεινόμενα τὴν αὐξήσιν ἢ ἡπείρος. τὸ δ' ὅρος διὰ μέσης ἐκτείνόμενον τῆς Μαυρουσίας τὸ ἀπὸ τῶν Κώταιων μέχρι καὶ Σύρτων οἰκεῖται καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα παράλληλα αὐτῇ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν Μαυρουσίων, ἐν βάθει δὲ τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ μεγίστου τῶν Λιβυκῶν ἔθνων, οἱ Γαίτουλοι λέγονται.

3. Πλεῖστα δὲ πλάσματα τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ τῇ ἐκτὸς προσεφύσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ Ὀφέλα περίπλου· περὶ ὧν ἐμνήσθημένον σου καὶ
 5 πρότερον, καὶ νῦν δὲ λέγομεν, συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, ἔάν που βιασθῶμεν ἐκπεσεῖν εἰς τι τοιοῦτο, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῇ παραπέμπειν καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν. φασὶ δ' οὖν τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν εἰσω δεχόμενον τὴν
 10 θαλάτταν ἐν ταῖς πλημμυρίαις μέχρι καὶ ἐπὶ σταδίων, προκείμενον δὲ τούτου ταπεινὸν καὶ ὁμαλὸν χωρίον, ἔχον Ἡρακλέους βωμόν, ὃν οὐκ ἐπικλύζεσθαι φασιν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος· ἐν δὲ δὴ τι τῶν πλάσμάτων νομίζω τοῦτο. ἔγνων δὲ τούτῳ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς κόλποις
 15 κατωικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, ἃς ἐρήμους εἶναι νῦν, οὐκ ἑλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων, ἃς οἱ Φαρούσιοι καὶ οἱ Νιγρίται ἐξεπόρθησαν· διέχειν δὲ τούτους τῆς Λυγγὸς φασιν ἡμερῶν τριάκοντα ὁδόν.

4. Τὸ μέντοι τὴν Μαυρουσίαν εὐδαίμονα εἶναι χώραν
 10 πλὴν ὀλίγης ἐρήμου καὶ ποταμοῖς τε καὶ λίμναις κεχορηγησθαι παρὰ πάντων ὁμολογῆται. μεγάλόδενδρός τε καὶ πολύδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ καὶ ἀμφοροῦς τὰς γούν μονοξύλους τραπέζας ποικιλωτάτας καὶ μεγίστας ἐκείνη τοῖς Ῥωμαίοις χορηγαί. τοὺς δὲ ποτα-
 15 μούς ἔχειν φασὶ καὶ προκοδελίους καὶ ἄλλα γένη ζῶων ἡμερῇ τοῖς ἐν τῷ Νεῖλῳ· τινὰς δὲ καὶ τὰς τοῦ Νεῖλου πηγὰς πλησιάζειν οἰσται τοῖς ἀκροῖς τῆς Μαυρουσίας. ἐν ποταμῷ δὲ τινι γενέσθαι βδέλλας ἐκταπήχεις, κα-
 20 τατετηρημένα ἔχούσας τὰ βραγχία, δι' ὧν ἀναπνέουσι. καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἀμπελος φύεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πᾶχος δυσπεριληπτος, βότρυς πηχυαίον πως ἀποδοῦσα· βοτάνη τε ὑψηλὴ πᾶσα καὶ
 25 λάχανον ἢ νεαρόν καὶ δρακόντιον, οἱ δὲ τῶν σταφυλίων καυλοὶ καὶ ἱκπομαρθῶ καὶ σκαλύμων δωδεκαπύ-

Græci Atlantem nominant, barbari Dyrin. Ab eo extrema quædam prominentia excurrit versus occasum Mauritanie, Cotes nomine; prope etiam est oppidulum supra mare, quod barbari Tingem (Τίγγη) vocant, Artemidorus Lyngem, Eratosthenes Lixum; contra Gades est situm, freto octingentorum stadiorum diremptum, ac tantumdem utraque urbs distat a freto Columnarum. Lixo et Cotibus ad austrum sinus adjacet, qui Emporicus vocatur, et diversoria mercatoria habet Phœnicum mercatorum. Tota quidem ora, huic sinui continua, sinuosa est; sinus vero et processus si demas secundum triangulam figuram a nobis descriptam, magis intelligas continentem plurimum ad meridiem simul atque orientem exerescere. Mons, qui a Cotibus usque in Syrtis per mediam Mauritaniam tendit, et ipse et montes, qui cum eo paribus porriguntur spatiorum distantis, commodè habitantur, in initio quidem a Mauris, in interiore vero regione a maxima Libyæ natione, qui Gætuli appellantur.

3. Plurimas fabulas oræ exteriori Libyæ affinxere scriptores, initio sumpto a periplo Ophelæ (*Apellæ*?), de quibus etiam jam supra mentio habita est, tamen nunc quoque nonnihil dicemus, veniam petentes narrationi rerum monstrosarum, sicuti ad tale quid aberrare cogimur, quum noluerimus omnia silentio præterire et mutilare (*πληροῦν codd.*) quodammodo historiam. Aiunt ergo, in Emporico sinu antrum esse, quod maris affluxum in se usque ad septem stadia admittat; ante hoc antrum locum esse humilem et planum, in quo Hercules ara sit, qui nunquam tegatur aquarum affluxu. Hoc ego inter signenta numero. Huic simile est alterum illud quod in sequentibus sinubus tradunt antiquas esse Tyriorum habitationes, quas nunc desertæ sint, urbes non pauciores trecentis, quas Pharusii ac Nigritæ exciderint. Dicunt hos a Linge distare itinerum triginta.

4. Enimvero Mauritaniam feracem esse, si exiguum partem desertam exceperis, fluminibusque ac lacubus abundare, uno ore omnes tradunt. Arboribus et multis et magnis mire abundat, et omnium rerum est ferax; mentes quoque ex uno ligno maximas maximeque varias hæc regio Romanis suppeditat. Amnes ejus etiam crocodilos et alia animalia habere narrant, eorum similia, quæ sunt in Nilo. Quidam etiam opinantur Nilii fontes extremis Mauritanie partibus propinquos esse. In quodam flumine li-
 25 rudines nasci septem cubitorum longitudine, branchiis, quarum opera respirant, foraminibus pertusis. Tum in ea regione vitæ nasci, cujus caudicem vix duo homines complecti queant, racemum esse fere cubitalem; et omnem herbam altam, et olus ut arum (*ἄρον*) et dracontium; pastinacarum daucorum et fœniculi equali et cinararum

χεις, τὸ δὲ πάχος παλαιστῶν τεττάρων καὶ δρακόντων δὲ καὶ ἐλεφάντων καὶ δορκάδων καὶ βουβάλων καὶ τῶν παραπλησίων ζώων, λέοντων τε καὶ παρδαλέων, παντοδαπῇ τροφῇ ἡ χώρα ἐστί. φέρει δὲ καὶ γαλαῖς αἰ-
 5 λούροις ἴσας καὶ ὁμοίας, πλὴν ὅτι τὰ βύγγη προπέπτωκε μᾶλλον, πιθήκων τε πάμπολυ πλῆθος, περὶ ὧν καὶ Ποσειδώνιος εἰρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδείρων εἰς τὴν Ἰταλίαν προσερχομένη τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ καὶ ἰδοὶ τῶν θηρίων μαστόν τινα τούτων ἀλιτανῇ δρυμόν, τῶν μὲν
 10 ἐπὶ τοῖς δένδροις, τῶν δ' ἐπὶ γῆς, ἐχόντων ἐνίων καὶ σκύμνους καὶ ἐπεχόντων μαστόν· γελᾶν οὖν ὥρων βαρυμάστον, ἐνίους δὲ φαλακρούς, τοὺς δὲ κηλήτας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαίνοντας σίνη.

5. Ὑπὲρ ταύτης δ' ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἔξω θαλάττῃ ἡ τῶν
 15 ἐσπερίων καλουμένων Αἰθιοπίων χώρα, κακῶς οἰκουμένη τὸ πλόν. ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδάλεις φησὶν Ἰφικράτης γεννᾶσθαι καὶ ἐλέφαντας καὶ τοὺς καλουμένους βίξεις, οἱ ταυροειδεῖς μὲν εἰσι τὴν μορφήν, κατὰ δὲ τὴν δίαίταν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀλκὴν
 20 τὴν πρὸς μάχην ἐλέφαντι ὅμοιασι· δράκοντάς τε λέγει μεγάλους, ὥστε καὶ πᾶσαν ἐπιπεφυκέναι· τοὺς δὲ λέοντας τοῖς πώλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι, αἰμάξαντας δὲ φεύγειν, ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· τὰς δ' ἐπειδὴν ἴδωσιν ἡμαγμένους, κτείνειν· ἐπανιόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ
 25 τὰ πτώματα νεκροφαγεῖν. Βόγον δέ, τὸν βασιλέα τῶν Μαυρουσίων, ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς ἐσπερίους Αἰθίопας, καταπέμψαι τῇ γυναικὶ ἑώρα καλὰ μούς τοῖς Ἰνδικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χωροῦν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἑμπερῇ μεγέθει.

30 6. Εἰς δὲ τὴν ἐντὸς θαλάτταν πλείουσιν ἀπὸ Λυγρῆς πόλεις ἐστί Ζῆλις καὶ † Τίγισ, εἴτα τῶν Ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα καὶ τὸ ὑπερκείμενον ὄρος ὄνομα Ἀβίλη, πολύθηρον καὶ μεγαλόδενδρον. τοῦ δὲ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ τὸ μὲν μῆκος λέγεται σταδίων ἑκατὸν εἰκοσι,
 35 τὸ δ' ἐλάχιστον πλάτος κατὰ τὸν Ἐλέφαντα ἐξήκοντα. εἰσπλεύσαντι δ' ἐξῆς πόλεις τε καὶ ποταμοὶ πλείους μέχρι Μολογαθ ποταμοῦ, ὃς ὀρίζει τὴν Μαυρουσίαν καὶ τὴν Μασαυσίαν γῆν. † καλεῖται δὲ καὶ ἄκρα μεγάλη πλησίον τοῦ ποταμοῦ καὶ Μεταγώνιον τόπος
 40 ἀνδρός καὶ λυπρός, σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ὄρος τὸ ἀπὸ τῶν Κώτειν μέχρι δεῦρο παρατείνει· μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν Κώτειν ἐπὶ τοὺς ὄρους τοὺς τῶν Μασαυσίων στάδιοι πεντακισχίλιοι· ἐστὶ δὲ τὸ Μεταγώνιον κατὰ νέαν που Καρχηδόνα ἐν τῇ περαιᾷ· Τιμοσθένης δ' οὐκ
 45 εὖ κατὰ Μασαλίαν φησὶν· ἐστὶ δ' ἐκ Καρχηδόνης νέας διάρμα εἰς Μεταγώνιον στάδιοι τρισχίλιοι, παράπλους δὲ εἰς Μασαλίαν ὑπὲρ ἑξακισχιλίων.

7. Οὕτω δ' εὐδαίμονα χώραν οἰκοῦντες τὴν πλείστην οἱ Μαυρούσιοι διατελοῦσιν ὁμῶς καὶ μέχρι δεῦρο τοῦ
 50 χρόνου νομαδικῶς ζῶντες οἱ πολλοί. καλλωπίζονται δ' ὁμῶς κόμης ἐμπλοκῇ καὶ πύγωνι καὶ χρυσοφορίᾳ σμῆξει τε ὀδόντων καὶ ὀνυχισμῷ· σπάνιον τε ἂν ἴδοις ἄπτομένους ἀλλήλων ἐν τοῖς περιπάτοις τοῦ παραμένειν αὐτοῖς ἀθικτὸν τὸν κόσμον τῶν τριχῶν. μάχονται

caules duodentum cubitorum, crassitudine palmorum quaternum. Porro regio haec draconum, elephantorum, dorcadum, bubalorum et similibus animalium, item leonum ac pardalium multiplex nutritur est; fert etiam mustelas, felibus pares ac similes, nisi quod illarum rostra magis prominent, et similiarum quoque maximam multitudinem. Narrat Posidonius, se, quum e Gadibus Italiam navigaret, in Libyae oram delatum, silvam quandam mari contiguam vidisse simis plenam, quarum aliae super arboribus, aliae in terra sederent, nonnullae catulos haberent, et ubera praeberent; nec sine risu vidisse alias uberibus graves, nonnullas etiam calvas, nonnullas herniosas, et alia quaedam id genus vitia ostendentes.

5. Supra Mauritaniam ad mare exterum Aethiopum regio est, qui Hesperii sive occidui vocantur, magna ex parte male habitata. Auctor est Hypsicrates (Ἵψικράτης), hoc in loco camelopardales gigni, elephantas, et eos qui rhizes vocantur, forma tauris persimiles, victu vero et mole corporum ac pugnandi robore elephantis pares. Adit magnos dracones ibi esse, quibus etiam herba superne innascatur. A leonibus elephantorum pullos invadi; quos quum sauciaverint illi, matribus succurrentibus, sugere; matres, quum foetus sanguine maculatos viderint, eos interficere; leones postmodum reversos cadaveribus vesci. Bogum vero, Maurorum regem, quum adversus Hesperios Aethiopes ascendisset, misisse dono uxori calamos Indicis similes, quorum genu quodlibet octonos cheneices caperet, et asparagos pari magnitudine.

6. A Lyngae in exterius mare navigantibus est civitas Zells et Tingis (Τίγγις); hinc Septem fratrum monumenta, et imminens mons, multis feris et magnis arboribus plenus, nomine Abile. Columnarum fretum longitudine dicitur stadiorum centum ac viginti, minima vero latitudine sexaginta juxta Elephantem. In naviganti deinceps occurrunt urbes et flumina complura usque ad amnem Molochath, qui Maurorum et Massyliorum regionem distinguunt. Vocatur vero Metagonium et magnum promontorium anni propinquum et regio arida sterilisque, ac fere mons a Cotibus hucusque pertendit. Longitudo a Cotibus usque in Massyliorum fines est stadiorum quinque millium. Metagonium situm fere est e regione novae Carthagini in adversa ripa oppositae; haud recte Timosthenes Metagonium adversum Massiliam esse dicit. A nova Carthagine Metaognium est stadiorum ter mille trajectus, praeternavigatio vero usque ad Massiliam amplius sex millibus stadiorum.

7. Ceterum Maurusii, etsi adeo uberem magna ex parte regionem inhabitant, tamen ad hoc usque tempus plurimi incertis vagantur sedibus. Attamen comas cincinnis exornant, et barbam comunt, aurumque gestant, dentes tergunt, ungulum incrementa rescant, ac raro videas in ambulationibus inter se contingentes, ut capillorum ornatus incorruptus maneat. Pugnant ut plurimum ab equis

δ' ἵπποι τὸ πλεόν ἀπὸ δικνότες, σχοινοχαλίνους χρώ-
 μανοὶ τοῖς ἵπποις καὶ γυμνοῖς· ἔχουσι δὲ καὶ μαχαίρας·
 οἱ δὲ πεζοὶ τὰς τῶν ἐλεφάντων δορὰς ὡς ἀσπίδας προ-
 βάλλονται· τὰς δὲ τῶν λεόντων καὶ παρδάσεων καὶ
 ἑρπυων ἀμπεύχονται καὶ ἐγκοιμῶνται. σχεδὸν δὲ τι
 καὶ οὗτοι καὶ οἱ ἐφεξῆς Μασαυσῦλοι καὶ κοινῶς Αἰ-
 θῦες κατὰ τὸ πλεόν ὁμοίοσκειο εἰσι καὶ τὰ ἄλλα ἐμ-
 περεῖς, μικροὶ ἵπποις χρώμενοι, ὧς δὲ καὶ εὐπειθέ-
 σιν, ὥστ' ἀπὸ βαβδίου οὐακίεσθαι· περιτραχήλια δὲ
 10 ζύλινα ἢ τρίχινα, ἀφ' ὧν ὁ ῥυτήρ ἀπήρηται· ἐνιοὶ δὲ
 καὶ χωρὶς ὀλκῆς ἐπονται ὡς κύνες· πέλιτ' μικρὰ βυρσί-
 η, πλατύλογχα μικρά, ἄλωστοι πλατύσχημοι χιτῶνες,
 ἐπιπόρπημα, ὡς ἔφην, δορὰ καὶ προθωράκιον. Φα-
 ρούσιοι δὲ καὶ Νίγρητες οἱ ὑπὲρ τούτων οἰκοῦντες πρὸς
 15 τοὺς ἑσπερίους Αἰθίοφι καὶ τοξέουσιν, καθάπερ καὶ οἱ
 Αἰθίοπες· χρώνται δὲ καὶ δρεπανηφόροις ἄρμασι· μί-
 σγονται δὲ καὶ τοῖς Μαυρουσίοις οἱ Φαρούσιοι διὰ τῆς
 ἐρήμου σπανίως, ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρ-
 τῶντες τοὺς ἀσκούς τοῦ ὕδατος· ἔστι δ' ὅτι καὶ εἰς
 20 Κίρταν ἀφικνοῦνται διὰ τινων τόπων ἐλωδῶν καὶ
 λιμνῶν. τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδυτικῶς οἰκεῖν
 φασιν δρύττοντας τὴν γῆν. λέγεται δὲ ἀνταῦθα τοὺς
 θερινοὺς ὁμβροὺς ἐπιπολάζειν, χειμῶνος δὲ εἶναι ἀνυ-
 δρίαν. ἐνίοις δὲ τῶν ταύτῃ βαρβάρων καὶ ὄφειων καὶ
 25 ἐχθρῶν δοραῖς ἀμπεύχοναι τε καὶ στρώμασι χρῆσθαι.
 τοὺς δὲ Μαυρουσίους ἐνιοὶ φασιν Ἰνδοὺς εἶναι τοὺς
 συγκατελθόντας Ἑρακλεῖ δεῦρο. μικρὸν μὲν οὖν πρὸ
 ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς καὶ Βόκχον κατεῖχον
 αὐτήν, φίλοι Ῥωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων,
 30 Ἰούδας παρελαβε τὴν ἀρχήν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ
 Καίσαρος καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχὴν πρὸς τὴν πατρίδα·
 υἱὸς δ' ἦν Ἰούδα τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολέμη-
 σαντος μετὰ Σκιπίωνος. Ἰούδας μὲν οὖν νεωστὶ ἐτε-
 λείτα τὸν βίον, διαδέδεκται δὲ τὴν ἀρχὴν υἱὸς Πτο-
 35 λεμαῖος, γεγονώς ἐξ Ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ Κλεοπά-
 ρας.
 8. Ἀρτεμίδωρος δ' Ἐρατοσθένη μὲν ἀντιλέγει,
 ὅτι Αἰξὸν τινὰ φησι πόλιν περὶ τὰ ἄκρα τῆς Μαυρου-
 σίας τὰ ἐσπέρια ἀντὶ Λυγγῆς· Φοινικικὰς δὲ πόλεις
 40 κατεσκαμμένας παμπολλάς τινὰς, ὧν οὐδὲν ἰδεῖν ἐστὶν
 ἵχνος· ἐν δὲ τοῖς ἐσπερίοις Αἰθίοφι (τοὺς ἀέρας πλατεῖς
 φήσας) ταῖς τε ὀρθριναῖς ὥραις καὶ ταῖς δειλιναῖς
 παχεῖς καὶ ἀχλυώδεις εἶναι τοὺς ἀέρας· πῶς γὰρ ἐν
 αὐχμῶδες καὶ καυματηροὺς τόπους ταῦτ' εἶναι; αὐτὸς
 45 δὲ τούτων πολὺ χεῖρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους·
 μετανάστας γάρ τινας ἱστορεῖ Λωτοφάγους, οἱ τὴν ἀνυ-
 ἕρον νέμονται, σιτοῖντο δὲ λωτόν, πόαν τινὰ καὶ ῥίξαν,
 ἐφ' ἧς οὐδὲν δέονται ποτοῦ. παρήκειν δ' αὐτοὺς μέχρι
 50 τῶν ὑπὲρ Κυρήνης τόπων· τοὺς δ' ἐκεῖ καὶ γαλακτο-
 ποιῖν καὶ κρεωφαγεῖν, καίπερ ταῦτα κλινεῖς ὄντας.
 καὶ Γαβίνιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεὺς οὐκ ἀπέ-
 χεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυρουσίαν
 πρὸς γὰρ τὴν Λυγγὶ Ἀνταίου μνήμα ἱστορεῖ καὶ σκελετὸν
 πηλῶν ἐξήκοντα, ὃν Σερτώριον γυμνῶσαι καὶ πάλιν

hastati, equis nudis utentes, et frenis e fune factis; ge-
 runt etiam gladios; pedites vero elephantorū pellibus
 pro clypeis utuntur; leonum et pardalium et ursorum
 pellibus induuntur, illeque indormiunt. Fere autem et hi
 et sequentes Masæsylii et Libyes magna ex parte cultu
 eodem utuntur, et in ceteris persimiles sunt, parvis equis
 utentes, celeribus tamen et mansuetis adeo, ut sola vir-
 gula gubernentur. Equi collaria e lana arborea habent aut
 pilo confecta, e quibus habena dependet. Sunt qui etiam
 sine tractu dominum sequuntur instar canum. Pelta utun-
 tur parva e corio confecta, lancea lata et parva, disinctæ
 tunicæ laticlavæ; denique vestimentum fibula nexum
 pellem habent, ut dixi, et thoracem anteriorem. Pharusii
 et Nigretes, qui supra istos habitant, Hesperiiis Æthiopicis
 vicini, sagittant, quemadmodum Æthiopes; falcatis quoque
 curribus utuntur. Conveniunt nonnunquam Mauros Pha-
 rusii, sed raro, per deserta, aquarum utres equorum
 ventribus subligatos vehentes; nonnunquam per loca que-
 dam palustria et lacus Cirtam veniunt. Quidam ex eis
 dicuntur Troglodytarum more infra terram in cavernis
 effossis habitare. Hic quoque alunt æstate imbres frequen-
 tes esse, hieme vero siccitatem. Quosdam ex his barbaris
 serpentum ac piscium coria pro indumentis ac strato uti.
 Sunt qui dicant Mauros Indos esse, qui cum Hercule in
 hunc locum descenderint. Non diu ante nostra tempora
 Bogus et Bocchus reges, Romanorum amici, Mauritaniam
 tenuerunt, quibus mortuis Juba successit, quum Cæsar
 Augustus ad paternum regnum hoc etiam illi adiecisset.
 Is Jube filius fuit ejus, qui contra divum Cæsarem cum
 Scipione bellum gessit. Juba nuper vita functo successit
 in imperio Ptolemæus, Antonii et Cleopatras filia natus.

8. Artemidorus Eratosthenem reprehendit, qui pro
 Lyngæ Lixum urbem dixisset circa extrema Mauritanie
 occidentalia, et Phœnicias urbes permultas ibi dirutas,
 quarum vestigium nullum appareat; et apud Hesperios
 Æthiopes aerem matutinis et vespertinis horis crassum
 esse et caliginosum; quomodo enim siccis et æstuosis locis
 hæc esse possent? At ipse Artemidorus longe ineptiora dicit
 de eisdem locis. Scribit enim Lotophagos quosdam ibi
 degere exsules, qui siccam regionem incolant, et lotum
 edant, herbam quandam et radicem, qua comesta nullum
 potum requirant; eosque ad loca usque supra Cyrenen sita
 pertendere; qui vero ibi sint, lac bibere et carnibus vesci,
 quanquam in eodem sint climate. Sed nec Gabinus, Ro-
 manarum rerum scriptor, in describenda Mauritania fabulis
 prodigiis abstinet. Scribit enim, apud Lyngem Antæi
 sepulturam esse, et compagem ossium cadaveris absumpti
 cubitorum sexaginta, eamque a Sertorio detectam et

ἐπιβαλεῖν γῆν. καὶ τὰ περὶ τῶν ἐλεφάντων μυθώδη· φησὶ γὰρ τᾶλλα μὲν θηρία φεύγειν τὸ πῦρ, τοὺς δ' ἐλέφαντας πολεμεῖν καὶ ἀμύνεσθαι, διότι τὴν ὕλην φθείρει· πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους διαμάχεσθαι, κατασκόπους
5 προπέμποντας, καί, ὅταν ἴδωσιν ἐκείνους [φεύγοντας], φεύγειν καὶ αὐτοὺς, ἐπειδὴν δὲ τραύματα λάδωσιν, ἱκετηρίαν προτείνειν κλάδους ἢ βοτάνην ἢ κόνιν.

9. Μετὰ δὲ τὴν τῶν Μαυρουσίων γῆν ἢ τῶν Μασαυσίων ἐστίν, ἀπὸ τοῦ Μολοχὰθ ποταμοῦ τὴν ἀρχὴν
10 λαμβάνουσα, τελευτῶσα δὲ ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἣ καλεῖται [Τρητόν], ὅριον τῆς τε Μασαυσίων καὶ τῆς Μασυλιέων γῆς· στάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ τοῦ Μεταγωνίου μέχρι τοῦ Τρητοῦ ἑξακισχίλιοι· οἱ δ' ἑλάττους φασίν. ἔχει δ' ἢ παραλία πόλεις τε πλείους καὶ ποταμοὺς καὶ χώ-
15 ραν εὐφυῆ, τῶν δ' ἐν ὀνόματι ἀρκεῖ μνησθῆναι. ἔστι δὲ πόλις Σίγα ἐν χιλοῖς σταδίοις ἀπὸ τῶν λεγθέντων ὄρων, (καὶ) βασιλεῖον Σόφακος· κατέσπασαι δὲ νῦν τὴν δὲ χώραν μετὰ Σόφακα κατέσχε Μασανάσσης, εἰτα Μικίφας, εἰτα καὶ οἱ ἐκείνων διαδεξάμενοι, καθ'
20 ἡμᾶς δὲ Ἰούδας ὁ πατὴρ τοῦ νεωστὶ τελευτήσαντος Ἰούδα· κατέσπασαι δὲ καὶ Ζάμα τὸ τούτου βασιλεῖον ὑπὸ Ῥωμαίων· μετὰ δὲ τὴν Σίγαν Ὠθῶν λιμὴν ἐν ἑξακοσίοις σταδίοις· εἴτ' ἄλλοι δῆμοι τόποι. τὰ μὲν οὖν ἐν βάθει τῆς χώρας ὀρεῖνα καὶ ἔρημα (+ ἔσθ' ὅτε πα-
25 ρέσπαται, ἢ κατέχουσιν οἱ Γαίτουλοι) μέχρι καὶ Σύρτην· τὰ δ' ἐκεῖ πρὸς θαλάττη καὶ πεδία εὐδαίμονά ἐστι καὶ πόλεις πολλαὶ καὶ ποταμοὶ καὶ λίμναι.

10. Ποσειδώνιος δ' οὐκ οἷδ' εἰ ἀληθεύει, φήσας ὀλίγοις καὶ μικροῖς διαρρεῖσθαι ποταμοῖς τὴν Λιβύην·
30 αὐτοὺς γάρ, ὃς Ἀρτεμίδωρος εἴρηκε, τοὺς μεταξὺ τῆς Λυγγὸς καὶ Καρχηδόνας καὶ πολλοὺς εἴρηκε καὶ μεγάλους. ἐν δὲ τῇ μεσογείᾳ ταῦτ' ἀληθέστερον εἰπεῖν· εἴρηκε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός· μὴ γὰρ κατομβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι, καθάπερ οὐδὲ τὴν Αἰθιοπίαν
35 φασί· διὸ πολλάκις λοιμικὰ ἐμπέπτειν ὑπὸ αὐχμῶν καὶ τὰς λίμνας τελεμάτων πίμπλασθαι καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολεῖν. ἔτι φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ εἶναι, τὸν γὰρ ἥλιον ἀνίσχοντα ταχὺ παραλλάττειν, τὰ δ' ἐσπέρια ξηρά, ἐκεῖ γὰρ καταστρέφειν. ὑγρὰ γὰρ
40 καὶ ξηρά, τὰ μὲν παρ' ὕδατων ἀφρονίαν ἢ σπάνιν λέγεται, τὸ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων βούλεται δὲ λέγειν τὰ παρὰ τοὺς ἡλίους· αὐτὰ δὲ πάντες ἀρκτικοὶς καὶ μεσημβρινοῖς κλίμασιν ἀπορίζουσι· καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ δυσμικά, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκήσεις λεγόμενα,
45 καθ' ἑκάστην τὴν οἰκῆσιν καὶ τὴν μετάπτωσιν τῶν ὀριζόντων ἄλλα ἐστίν, ὥστ' οὐδ' ἔνεστι καθολικῶς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ἀπεριλήπτων τὸ πλῆθος, ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ, τὰ δὲ δυσμικά ξηρά. ὥς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας,
50 οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἄν, εἰ ἄρα, τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν. τίς οὖν ἢ πιθανότης τῆς αἰτιολογίας; ἐν γὰρ περιφορᾷ συνεχεῖ τε καὶ ἀδιελέπτου τοῦ ἡλίου τίς ἂν εἴη κατὰστροφή; τό τε τάχος τῆς παραλαγῆς πανταχοῦ ἴσον. ἄλλως τε παρὰ τὴν ἐνάργειαν

rursus humatam. De elephantis quoque fabulosa narrat; ait enim ceteras feras ignem fugere, elephantes ei resistere ac repugnare, propterea quod silvam consumat; eos cum hominibus certare, exploratoribus praemissis, quos ubi viderint fugere, idem facere; si vulnere accepissent, ramos vel herbam vel pulverem supplices praestendere.

9. Post Mauritaniam est Massesylorum regio, a Molochath flumine initium sumens, finiens vero in promontorium, [Tretum] nomine, quod Massesylorum et Masyliensium confinium dicitur. A Metagonio Tretum usque sunt stadiorum sex millia; sunt qui pauciora numerent. Ora maritima complures urbes et fluvios habet, et regionem valde commodam; sed satis sit mentionem eorum facere, quae sunt clariora. Distat itaque Siga civitas a dictis finibus mille stadiorum intervallo, Sophacis regia, nunc vero diruta est. Post Sophacem Masanasses obtinuit regionem, postea Micipsas, postea ejus successores, nostra tempestate Juba, Jubae pater nuper mortui. Diruta est etiam a Romanis Zama, hujus regia. Post Sigam in sexcentis stadiis est Deorum portus, ac porro alia loca obscura; quae in interiori jacent regione, montana sunt ac deserta: (quibus hic illic (ἔσθ' ὅτε) inseruntur, quae Gætuli tenent) usque etiam ad Syrtis; ibi vero ad mare et campi uberes sunt et urbes multae fluminaque et lacus.

10. Posidonius dubito an recte dixerit raris parvisque fluminibus Libyam irrigari; eisdem enim, quos Artemidorus nominat, inter Lyngem et Carthaginem exeuntes et multos esse dicit et magnos. De mediterraneo autem tractu verius affirmari illud potest. Causam rei ipse affert; scilicet partes septentrionales Libyae non complui (quemadmodum neque Aethiopiae partes septentrionalis complui dicunt); atque hinc saepe propter siccitatem pestes incidere, et lacus caenosos fieri locustarumque exsistere copiam. Addit etiam orientalia humida esse, quod sol exorians cito praetereat, occidua vero sicca, quod ibi sit solis conversio. Jam vero humida et sicca dicuntur ob copiam vel inopiam vel aquarum vel caloris solaris; Posidonius ad calorem solare referri vult; hunc vero omnes secundum plagas boreales et meridionales definiunt; ac sane orientalia et occidentalia, certorum respectu dicta locorum, pro habitationum et horizontum diversitate subinde mutantur, adeo ut de iis, quorum multitudo certis finibus circumscribi non patiatur, in universum dici nequeat, orientalia humida esse, occidentalia sicca. Quum vero dici id etiam possit respectu totius habitabilis terrae et extremarum ejus partium talium, quales sunt India et Iberia, fortasse Posidonius eo sensu rem intelligi voluerit. Quid ergo probabilitatis tum haberet causae redditio? In continuo enim ac nunquam intermittente solis circumductione quanam esse potest ejus conversio? Praeterea transitus velocitas ubique est aequalis. Atque alias etiam re-

ἔστι, τὰ ἄσχατα τῆς Ἰβηρίας ἢ τῆς Μαυρουσίας τὰ πρὸς ὅσιν ξηρὰ λέγειν ἀπάντων μάλιστα· καὶ γὰρ τὸ περιέχον εὐκρατον ἔχει καὶ πλείστων ὑδάτων εὐπορεῖ. εἰ δὲ τὸ καταστρέφειν τοιοῦτον εἰληπται, ὅτι ἐνταῦθα [κατὰ] τὰ ὕστατα τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ γῆς γίνεται, πὶ τοῦτο συντείνει πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις τῆς οἰκουμένης τοῖς ταυτοκλινεῖσι, τὸν ἴσον διαλιπὼν χρόνον τὸν τῆς νυκτός, ἐπάνεισι πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν.

10 11. Ἔστι δὲ που αὐτόθι καὶ ἀσφάλτου πηγὴ καὶ χαλκωρυχία· καὶ σκορπίων δὲ καὶ πτηνῶν καὶ ἀπτερόων λέγεται πληθὺς, μεγέθει δὲ † ἑπτασπονδύλων, ὁμοίως δὲ καὶ φαλάγγια καὶ μεγέθει καὶ πληθὺ διαφέροντα· σαύρας δὲ διτῆς φασίν. ἐν μὲν οὖν τῇ παρέρει λίθους εὐρίσκεισθαι φασὶ τοὺς λυχνίτας καὶ καρ-
15 χηδονίους λεγομένους· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὄστρακίων καὶ χηραμύδων πληθὺς, οἷον ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἀμμωνος λόγοις εἰρηκαμεν· καὶ δένδρον δὲ ἐστὶ μελίλωτον καλούμενον, ἐξ οὗ σκευάζουσιν οἶνον· τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δι-
20 καρπον ἔχουσι τὴν γῆν, καὶ δύο θεριστικά καρποῦνται, τὰ μὲν θερινά, τὰ δ' ἐαρινά· ἐστὶ δὲ ἡ καλὰ μὴ πεντάπηγος τὸ ὕψος, πᾶχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου, τὸν δὲ καρπὸν διακοσσοικαιετταραχοντάχουν ἀποδίδωσι· τοῦ δὲ ἔαρος οὐδὲ σπείρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεμέ-
25 ναις ἐπικαταψήσαντες τὴν χώραν τῷ ἐκπεσόντι στάχῳ κατὰ τὸν θερισμὸν ἀρκοῦνται· τελεσικαρπεῖ γὰρ τὸν θερινὸν καρπὸν. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κνημίδας ἔχοντες ἐργάζονται καὶ τᾶλλα δὲ μέρη διωφεροῦνται· καθεύδοντες δὲ περιχρῶσι τοὺς κλινόποδας σκορδοῖς
30 τῶν σκορπίων χάριν καὶ παλιούροις περιδόουσιν.

12. Ἦν δὲ τῇ παραλλὰ ταύτῃ πόλις Ἰὼλ ὄνομα, ἣν ἐπικτίσας Ἰούδας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατὴρ μετωνόμασε Καισάρειαν, ἔχουσα καὶ λιμένα καὶ πρὸ τοῦ λιμένος νησίον. μεταξὺ δὲ τῆς Καισαρείας καὶ τοῦ Τρη-
35 τοῦ μέγας ἐστὶ λιμὴν, ὃν Σάλδαν καλοῦσι· τοῦτο δ' ἐστὶν ὄριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰούδα καὶ τῆς ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· πολυτρόπως γὰρ οἱ μερισμοὶ γεγέννηται τῆς χώρας, ἅτε τῶν νεμομένων αὐτὴν πλείωνος γενομένων καὶ τῶν Ῥωμαίων ἄλλοι· ἄλλως τοῦτων τοῖς μὲν φίλοις
40 χρωμένων, τοῖς δὲ καὶ πολεμίοις· ὥστε καὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ χαρίζεσθαι συνέβαιεν ἄλλοις ἄλλα καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἦν δὲ ἡ μὲν πρὸς τῇ Μαυρουσίᾳ προσοδικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα, ἡ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδονίᾳ καὶ τῇ Μαυσιλίᾳ ἀνθηροτέρα τε καὶ κατασκευα-
45 σμένη βέλτιον, καίπερ κεκαχωμένη διὰ τὰ Καρχηδόνα τὸ πρῶτον, ἔπειτα διὰ τὸν πρὸς Ἰουγούρθαν πόλεμον· ἐκεῖνος γὰρ Ἀδάρβαλα ἐκπολιορκίσας ἐν Ἰτύκῃ καὶ ἀνελών, φίλον ὄντα Ῥωμαίων, ἐνέπλησεν τὴν χώραν πολέμου· εἴτ' ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις συνέστησαν πόλεμοι,
50 τελευταῖος δὲ ὁ πρὸς Σκιπίωνα Καίσαρι τῷ θεῷ συστάς, ἐν ᾧ καὶ Ἰούδας ἀπέθανε· συνηφανίσθησαν δὲ τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, Τισιαοὺς τε καὶ Οὐατα καὶ Θάλα, ἐπὶ δὲ καὶ Κάψα, τὸ γασφυλάχιον τοῦ Ἰουγούρθα, καὶ Ζάμα καὶ Ζίγχα καὶ πρὸς αἷς καταπολέ-

pugnat evidentiae hoc effatum, Hispaniae vel Mauritaniae extrema occidenti proxima ceteris omnibus sicciora esse, quum et aerem temperatum habeant, et aquarum largam copiam. Si vero illam solis conversionem sic interpretatur quod terrae habitabilis in extremo istic sol terrae imminet: quid hoc attineat ad siccitatem? Nam et in his et in ceteris habitabilis terrae locis, qui ejusdem sunt plagae, sol aequali interjecto noctis spatio iterum redit et calefacit terram.

11. Est vero alicubi istic etiam bituminis fons, et aeris fodinae; porro et volucrum et non alatorum scorpionum multitudo memoratur ibi, magnitudine eximia et (μεγ. υπερβαλλόντων καὶ) septenarium vertebrarum; item phalangia et multitudo et magnitudine non vulgari, lacertae etiam bicubitales. In montibus adjacente regione lapillos inveniri aiunt, qui lychnides et carchedonii dicuntur; inque campis ostracorum et cheramydum concharum multitudinem, ut dictum est, quum de Ammone ageremus (1, 3, 4). Est et arbor apud eos nomine melilotus, e qua vinum conficiunt. Nonnulli terram biferam habent, et duas messes faciunt, unam vernam, alteram aestivam. Culmus est quinque cubitorum longitudine, crassitie vero parvi digiti, fructum affert ducentocuplum et quadragintacuplum. Vere non serunt, sed terram colligatis paliuris obiter radentes, semine e spicis in messe eo delapso contenti sunt. Id enim perfectam edit messem aestivam. Ob serpentum multitudinem operarii ocreas gerunt; ceteras corporis partes coriis contegant; dormituri lecti pedes alio illinunt, scorpionum gratia, et paliuris circumligant.

12. In hac ora fuit urbs quadam nomine Iol, quam Juba. Ptolemaei pater, a se instauratam, mutato nomine Caesaream vocavit; ea portum habet, et parvam insulam ante portum. Inter Caesaream atque Tretum est magnus portus, quem Saldam vocant. Atque ibi sunt confinia Jubae et Romanorum dittonis. Etenim variis plane modis regio ista fuit divisa, quum, qui eam tenerent, complures essent, et Romani aliis amicis, aliis hostibus diverso tempore uterentur, ideoque et darent et auferrent aliis alia, nec id eodem semper modo. Regio sane Mauritaniae proxima vires ac proventus majores habebat; quae vero Carthaginem et Masyliensium terram contigit, florentior est et melius apparata, quanquam primo Carthaginiensi bello afflicta, ac deinde bello contra Jugurtham gesto. Hic quum Adherbalem Romanorum amicum expugnatum Uticæ interfecisset, in regionem eam plurima accivit bella, quibus alia atque alia successerunt; ultimum fuit, quod Divus Caesar cum Scipione gessit, in quo et Juba mortuus est, et urbes cum ducibus deletae sunt: Tisians (Tisarus v. Tisdrus) et Uata (Ubata) et Thala et Capes, ubi Jugurthae thesauri erant, et Zama (Záμα codd.) et Zincha et eae, apud quas Di-

μησε Καίσαρ Σκιπίωνα δ θεός, πρὸς 'Ρουσπίνω μὲν
πρῶτον νικῶν, εἶτα πρὸς Οὐζίτοις, εἶτα πρὸς Θάψω
καὶ τῇ πλησίον λίμνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις· πλησίον δὲ καὶ
Ζέλλα καὶ Ἀχόλλα, ἐλευθεραὶ πόλεις· εἶλα δ' ἐξ ἐφόδου
Καίσαρ τὴν [Κέρκινναν] νῆσον καὶ Θέναν, πολίχνην
ἐπιθαλαττιοῖαν. Τούτων πασῶν αἱ μὲν τελείως ἡφα-
νίσθησαν, αἱ δ' ἡμισπάστοι κατελείφθησαν· Φαράν *
δ' οἱ Σκιπίωνος ἱππεῖς ἐνέπρησαν.

13. Μετὰ δ' οὖν Τρητὸν ἡ Μασυλιέων ἐστὶ καὶ ἡ
Καρχηδονίων παραπλησία χώρα. Κίρτα τέ ἐστιν ἐν
μεσογαίᾳ, τὸ Μασανάσσου καὶ τῶν ἐξῆς διαδόχων βα-
σίλειον, πόλις εὐεργεστάτη καὶ κατεσκευασμένη καλῶς
τοῖς πᾶσι, καὶ μάλιστα ὑπὸ Μικίβᾳ, ὅστις καὶ Ἑλλήνας
συνώκισεν ἐν αὐτῇ καὶ τοσαύτην ἐποίησεν, ὥστ' ἐκπέμ-
πειν μυρίους ἱππέας, διπλάσιους δὲ πεζούς. ἡ τε δὴ
Κίρτα ἐνταῦθα καὶ οἱ δύο Ἱππῶνες, ὁ μὲν πλησίον
Ἰτύκης, ὁ δὲ ἀπωτέρω πρὸς τῷ Τρητῷ μέλλον, ἀμφω
βασιλεία. ἡ δὲ Ἰτύκη δευτέρα μετὰ Καρχηδόνα τῷ
μεγεθεὶ καὶ τῷ ἀξιώματι· καταλυθείσης δὲ Καρχηδό-
νος, ἔκεινθ' ἦν ὡς ἂν μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις καὶ
δρομητήριον πρὸς τὰς ἐν Λιβύῃ πράξεις· ἴδρυται δ' ἐν τῷ
αὐτῷ κόλπῳ τῷ Καρχηδονιακῷ, πρὸς θατέρῳ τῶν
ἀκρωτηρίων τῶν ποιούντων τὸν κόλπον, ὧν τὸ μὲν πρὸς
τῇ Ἰτύκῃ καλοῦσιν Ἀπολλώνιον, θάτερον δ' Ἑρμαίαν,
καὶ εἰσιν ἐν ἐπόψει ἁλλήλαις αἱ πόλεις. ῥεῖ δὲ τῆς
Ἰτύκης πλησίον ὁ Βαγράδας ποταμός· εἰσὶ δ' ἀπὸ Τρη-
τοῦ μέχρι Καρχηδόδος στάδιοι διαχίλιοι πεντακόσιοι·
οὔτε τοῦθ' ὁμολογεῖται δὲ τὸ διάστημα οὔτε τὸ μέχρι
Σύρτσων.

30 14. Καὶ Καρχηδὼν δὲ ἐπὶ χερρονήσου τινὸς ἴδρυται,
περιγραφούσης κύκλον τριακοσίων ἐξήκοντα σταδίων
ἔχοντα τεῖχος, οὗ τὸ ἐξηκονταστάδιον μῆκος αὐτὸς ὁ
αὐχὴν ἐπέχει, καθῆκον ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν,
ὅπου τοῖς Καρχηδονίοις ἦσαν αἱ τῶν ἐλεφάντων στά-
35 σεις (καὶ) τόπος εὐρυχωρῆς. κατὰ μέσην δὲ τὴν πό-
λιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὄφρως ἱκανῶς
ὄρθα, κύκλῳ περιουκουμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν
ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἄλωσιν ἡ γυνὴ τοῦ
Ἀσδροῦβια συνέπρησεν αὐτῇ. ὑπόκεινται δὲ τῇ ἀκρο-
40 πόλει οἱ τε λιμένες καὶ ὁ Κῶθων, νησίον περιφερὲς
εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχοντι νεωσοίκους ἐκατέρωθεν
κύκλῳ.

15. Κτίσμα δ' ἐστὶ Διδοῦς ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν·
οὕτω δ' εὐτυχῆς ἡ ἀποικία τοῖς Φοινίξιν ὑπῆρξε καὶ
45 αὕτη καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰσθρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς
ἐξω Στηλῶν, ὥστε τῆς Εὐρώπης ἐτι νῦν τὴν ἀρίστην
νέμονται Φοινίκας κατὰ τὴν ἡπειρὸν καὶ τὰς προσεχεῖς
νῆσους, τὴν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσον μὴ
νομαδικῶς οἶόν τ' ἦν οἰκεῖν. ἀφ' ἧς δυνάμειος πόλιν
50 τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο καὶ τρεῖς ἐπο-
λέμησαν μεγάλους πρὸς αὐτοὺς πολέμους. γένοιτο
δ' ἂν εὐδελος ἡ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου,
ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκιπίωνος τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ
ἡ πόλις ἀρδρὴν ἡφανίσθη. ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν

vus Caesar Scipionem debellavit, primo apud Rhuspinum,
deinde apud Uzitas, post apud Thapsum et proximum ei
lacum, et apud alia loca. Prope erant etiam Zella et Acholla,
liberae civitates. Cepit autem Caesar primo adortu Cercin-
nam insulam et Thenam oppidulum mari imminens. Ex
his omnibus aliae prorsus deletae sunt, aliae semidirutae re-
lictae. Taphruram Scipionis equites incenderunt.

13. Post Tretum est Masylensium et similis ei Carthagi-
niensium regio. Cirta, Masanassae (*Masinissae*) et succes-
sorum regia, est in mediterraneis, urbs munitissima, et
optime omnibus rebus instructa, maxime a Micipea, qui et
Graecos in eam habitatum deduxit, et tantam effecit, ut
decem equitum millia, peditum viginti millia emitteret.
Cirta itaque hic est, et duo Hippones, alter Uticae prox-
imus, alter remotior et Treto propinquior, ambae regiae.
Utica et magnitudine et dignitate secunda est post Cartha-
ginem; atque, hac excisa, caput regionis fuit et receptaculum
Romanorum ad res in Africa gerendas. Sita est in ipso
(ἐν αὐτῷ τῷ) sinu Carthaginiensi, ad alterum ex pro-
montoriis, quae sinum faciunt; horum id, quod juxta Uticam
est, Apollonium vocatur, alterum vero Hermæa. Urbes
ipsae ita sunt sitae, ut unam possis ex altera cernere. Prope
Uticam Bagradas amnis labitur. A Treto Carthaginem
sunt stadia bis mille et quingenta; quanquam neque de
hoc intervallo, neque de eo, quod usque ad Syrtis est,
consentitur.

14. Carthago in peninsula quadam jacet, quae ambitum
habet stadiorum trecentorum quadraginta, muro cinctum,
cujus sexaginta stadiorum longitudinem collum occupat,
quod a mari ad mare pertinet, ubi Carthaginienses ele-
phantis stabula habebant in loco amplissimo. In media
urbe arx fuit, quam Byrsam vocarunt, supercilium satis
erectum, circumcirca habitatum, in cujus vertice Aescula-
pii templum erat, quod Asdrubalis uxor, capta urbe, secum
concremavit. Arci portus subjacent, et Cothou, parva
insula ac rotunda, Euripo circumdata, ad cujus utramque
partem sunt in orbem navalia.

15. Eam urbem Dido condidit, Tyro colonis eo adducta.
Et adeo bene Phoenicibus cessit deductio tum hujus coloniae,
tum earum quae in Iberiam intra et extra Herculis columnas
missae sunt, ut etiam nunc optimam Europae partem et in
continenti et in adjacentibus insulis habeant, atque Libyam
omnem sibi subjecerint, quantum ejus aliam quam nomadicam
inhabitandi rationem admittebat. Quibus opibus usi, urbem
Romae aemulam fecere suam, et tria maxima contra Romanos
bella gesserunt. Carthaginiensium potentiam maxime ex ul-
timo istorum bello aestimare possis, quo a Scipione Aemi-
liano ipsi devicti, et urbs solo est aequata. Initio enim ejus belli

τοῦτον τὸν πῦλον, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἐξέσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδωκαν μυριάδας εἴκοσι, καταπλῆκτικὰ δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὥς οὐ πολεμηθησόμενοι· κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὁλοποιῶν συνεστήσαντο, καὶ ἐκάστης ἡμέρας ἀναφέροντο θυροὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες, μάχαιραι δὲ τριακοσῖαι καὶ λόγχοι πεντακοσῖαι, χίλια δὲ βέλη καταπλῆκτικά, τρίχα δὲ τοῖς καταπλῆκταῖς αἱ θεράπαινοι παρείχον· ἐτι τοῖνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα ἐξ ἐτῶν πενήκοντα κατὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ πολέμῳ συνθήκας, τότε, καίπερ ἤδη συμπεφυγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναὺς ἑκατὸν εἴκοσι καὶ ταφράκτους, καὶ τοῦ στόματος τοῦ Κώθωνος φρουρούμενου, διώρυξαν ἄλλο στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη παλαιὰ καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεύον καὶ σιταρχούμενον δημοσίᾳ· τοιαύτη δ' οὖσα Καρχηδὼν ὅμως ἑάλω καὶ κατεσχάθη.

τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν Ῥωμαῖοι, τὴν ὑπὸ τοῖς Καρχηδονίοις, τῆς δὲ Μασσανάσσης ἀπέδειξαν κύριον καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίψαν· μάλιστα γὰρ ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μασσανάσσης δι' ἀρετὴν καὶ φιλίαν· καὶ γὰρ δὴ καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικούς κατασκευάσας καὶ γεωργούς, ἐτι δ' ἀντὶ τοῦ ληστεύειν διδάξας στρατεύειν· ἴδιον γάρ τι τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τούτοις· χώραν γὰρ οἰκοῦντες εὐδαίμονα, πλὴν τοῦ θηρίοις πλεονάζειν, ἐάσαντες ἐκφέρειν ταῦτα καὶ τὴν γῆν ἐργάζεσθαι μετὰ ἀδείας ἐπ' ἀλλήλους ἐτρέποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς θηρίοις ἀφείσαν· οὕτω δ' αὐτοὺς συνέβαινε πλάνητα καὶ μετανάσταν βίον ἔχειν, μηδὲν ἤττον τῶν ὑπὸ ἀπορίας καὶ λυπρότητος τόπων ἢ ἀέρων εἰς τοῦτο περισταμένων τῶν βίων, ὥστε καὶ ἴδιον τοῦθ' εὗρίσκεσθαι τοῦνομα τοὺς Μασσαιουλούς· καλοῦνται γὰρ Νομάδες, ἀνάγκη δὲ τοὺς τοιούτους εὐτελεῖς εἶναι τοῖς βίαις καὶ τὸ πλεόν ριζοφάγους ἢ κρεοφάγους, γάλακτι δὲ καὶ τυρῷ τρεφόμενους· ἡρμωμένης δ' οὖν ἐπὶ πολλὸν χρόνον τῆς Καρχηδόνος, καὶ σχεδὸν τι τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅνπερ καὶ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν περὶ τοὺς αὐτοὺς πῶς χρόνος ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ, πέμψαντος ἐποίκους Ῥωμαίων τοὺς προαιρουμένους καὶ τῶν στρατιωτῶν τινας, καὶ νῦν εἰ τις ἄλλη καλῶς οἰκεῖται τῶν ἐν Λιβύῃ πόλεων.

16. Κατὰ μέσον δὲ τὸ στόμα τοῦ Καρχηδονίου κόλπου νῆσός ἐστι Κόρσουρα· ἀντίπορθμος δ' ἐστὶν ἢ Σικελία τοῖς τόποις τούτοις ἢ κατὰ Αἰλύβαιον, ὅσον ἐν διαστήματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων· τοσούτον γὰρ φασὶ τὸ ἐκ Αἰλυδαίου μέχρι Καρχηδόνος· οὐ πολλὸν δὲ τῆς Κόρσουρας διέχουσιν, οὐδὲ τῆς Σικελίας ἄλλαι τε νῆσοι καὶ Αἰγίμυρος· διάπλους δ' ἐστὶν ἐκ Καρχηδόνος ἐξήκοντα σταδίων εἰς τὴν προσεχῇ παραίαν, ὅθεν εἰς Νέφεριν ἀνάβασις σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, πόλιν (δ') ἐρυμνὴν ἐπὶ πέτρᾳ ὥκισμένην· ἐν αὐτῇ δὲ

trecentas urbes in Libya habebant; in urbe hominum milia septingenta. Obsessi porro et ut ad deditionem spectarent coacti, armaturae gravis tradiderunt ducenta milia, catapulticorum instrumentorum tria (duo?) milia, ne porro eis bellum fieret. Sed quum renovare bellum decrevisset, statim arma fabricari coeperunt, ac singulis diebus centum quadraginta clipei compacti in armamentarium referebantur, et gladii trecenti et lanceae quingentae et mille tela, quae e catapultis mitterentur; ad quarum funes conficiendos ancillae crines praebebant. Quumque inde a quinquaginta annis secundum pacta in bello secundo inita non nisi duodecim naves haberent, tum, quamquam in arcem jam confugerant, duobus mensibus centum viginti naves cataphractas construxerunt, et quum Cothonis ostium presidio occuparetur, aliud effodere, unde subito classis erupit; adhuc enim antiqua materies in promptu erat, et fabrorum multitudo publicis alimentis sustentata, operi faciundo intenta. Carthago tamen, tanta quum esset, capta est et deleta. Ditionem Carthaginensibus subditam Romani in provinciae formam redegerunt, nisi quod Masanassae partem tradiderunt, ejusque posteris a Micipsa genus ducentibus. Masanassam hunc ob virtutem et amicitiam plurimi Romani fecerunt; is enim Nomades civiles et agricolas reddidit, et loco latrociniorum eos militiam docuit. Singulare quiddam hominibus his accidit. Nam quum regionem uberem colerent, nisi quod feris abundabat, his omisissis et agri tuto colendi studio, in sese manus converterunt, agro feris dimisso. Itaque contigit eis, ut vagi et patriae expertes vitam agerent, haud aliter quam qui ob inopiam et locorum sterilitatem et aeris inclementiam ad ejusmodi vitae genus adiguntur; hinc etiam Masessylli Nomadum seu Vagantium nomen sunt adepti. Est vero necesse tales victu uti vili, frequentius radices edere quam carnem, lacte autem et caseo nutrir. Postquam diu Carthago deserta permansit, et per idem fere tempus per quod Corinthus, rursum a divo Caesare sub idem fere tempus instaurata est, missis eo colonis Romanis, quibus liberet, et militum nonnullis, et nunc ita civibus frequentatur, ut urbs Libyae nulla melius.

16. In medio ostio Carthaginensis sinus insula est Corsura. His locis e regione opponitur Lilybaeum Siciliae, mille quingentorum fere stadiorum intervallo; tantam enim esse dicunt inter Lilybaeum et Carthaginem distantiam. Non procul a Corsura et Sicilia distant quum aliae complures insulae, tum etiam Aegimurus. Navigatio autem sexaginta stadiorum est Carthagine in proxime oppositam continentem, inde ad Nephirim adscensus est stadiorum centum et viginti, urbem natura munitam et super petra edificatam.

τῷ κόλπῳ, ἐν ᾧ περ καὶ ἡ Καρχηδών, Τύνις ἐστὶ πό-
 λις καὶ θαρμὰ καὶ λατομίαι τινές· εἰθ' ἡ Ἑρμαῖα ἄκρα
 τραχεῖα, καὶ ἐπ' αὐτῇ πόλις δμώνυμος· εἴτα Νεάπολις·
 εἴτ' ἄκρα Ταφίτις, καὶ ἐπ' αὐτῇ λόφος Ἀσπίς καλού-
 5 μενος ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος, ὅν περ συνώκισεν ὁ τῆς Σι-
 κελίας τύραννος Ἀγαθοκλῆς, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέπλευσε
 τοῖς Καρχηδονίοις· συγκατεσπάρσθησαν δὲ τῇ Καρχη-
 δονίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων αἱ πόλεις αὗται. ἀπὸ δὲ τῆς Τα-
 φιτιδος ἐν τετρακοσίοις σταδίοις νῆσός ἐστι Κόσσυρος
 10 κατὰ Σελινούνταν τῆς Σικελίας ποταμόν, καὶ πόλιν
 ἔχουσα δμώνυμον, ἑκατὸν καὶ πενήκοντα σταδίων οὔσα
 τὴν περίμετρον, διέχουσα τῆς Σικελίας περὶ ἑξακοσίους
 σταδίου· ἐστὶ δὲ καὶ Μελίτη νῆσος ἐν πεντακοσίοις
 σταδίοις ἀπὸ τῆς Κοσσούρου. εἴτα Ἀδρύμης πόλις,
 15 ἐν ᾗ καὶ νεώρια ἦν· εἰθ' αἱ Ταριχεῖαι λεγόμεναι, νη-
 σία πολλὰ καὶ πυκνά· εἴτα Θάψος πόλις, καὶ μετὰ ταύ-
 την νῆσος πελαγία Λοπαδοῦσσα· εἴτα ἄκρα Ἀμμωνος
 Βαλίθωνος † πρὸς θυνοσκοπίαν· εἴτα Θένα πόλις παρὰ
 τὴν ἀρχὴν κειμένη τῆς μικρᾶς Σύρτεως· πολλὰ δ' εἰσι
 20 καὶ ἄλλαι μεταξὺ πολίχλαι οὐκ ἄξιαι μνήμης· παρα-
 κειται δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς Σύρτεως νῆσος παραμήκης, ἡ
 Κέρκιννα, εὐμεγέθης, ἔχουσα δμώνυμον πόλιν, καὶ
 ἄλλη ἐλάττω Κερκιννίτις.

17. Συνεχὴς δ' ἐστὶν ἡ μικρὰ Σύρτις, ἣν καὶ Λωτο-
 25 φαγίτιν Σύρτιν λέγουσιν. ἐστὶ δ' ὁ μὲν κύκλος τοῦ
 κόλπου τούτου σταδίων χιλίων ἑξακοσίων, τὸ δὲ πλάτος
 τοῦ στόματος ἑξακοσίων· καθ' ἑκατέραν [δὲ] τὴν ἄκραν
 τὴν ποιοῦσαν τὸ στόμα προσεχεῖς εἰσι τῇ ἡπείρῳ νῆσοι,
 ἧς τε λεχθεῖσα Κέρκιννα καὶ ἡ Μήνιγξ, πάριστοι τοῖς
 30 μεγέθεσι. τὴν δὲ Μήνιγγα νομίζουσιν εἶναι τὴν τῶν
 Λωτοφάγων γῆν τὴν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένην, καὶ δεί-
 κνυταί τινα σύμβολα, καὶ βωμὸς Ὀδυσσεῶς καὶ αὐτὸς
 ὁ καρπός· πολλὸ γάρ ἐστι τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ κα-
 λούμενον λωτόν, ἔχον ἥδιστον καρπὸν· πλείους δ' εἰσιν
 35 ἐν αὐτῇ πολίχλαι, μία δ' ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· καὶ ἐν
 αὐτῇ δὲ τῇ Σύρτει πολίχλαι τινές εἰσι. κατὰ δὲ τὸν
 μυχόν ἐστι παμμέγεθες ἐμπόριον, ποταμὸν ἔχον ἐμβά-
 λοντα εἰς τὸν κόλπον· διατείνεται δὲ μέγχι δεῦρο τὰ τῶν
 ἀμπώτων πάθη καὶ τῶν πλημμυρίδων, καθ' ὃν καιρὸν
 40 ἐπὶ τὴν θήραν τῶν ἰχθύων ἐπιπηδῶσιν οἱ πρόσχωροι
 ἀτὰ σπουδὴν θέοντες.

18. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν Ζοῦχίς ἐστι λίμνη σταδίων
 τετρακοσίων στενὸν ἔχουσα εἰσπλουν καὶ παρ' αὐτὴν
 πόλις δμώνυμος πορφυροβαφεῖα ἔχουσα καὶ ταριχεῖας
 45 παντοδαπάς· εἴτ' ἄλλη λίμνη πολλὴ ἐλάττω· καὶ μετὰ
 ταύτην Ἀβρότονον πόλις καὶ ἄλλαι τινές, συνεχῶς δὲ
 Νεάπολις, ἣν καὶ Λέπτιν καλοῦσιν· ἐνταῦθα δ' ἐστὶ
 διάρμα τὸ [ἐπὶ] Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων τρισχilioi
 ἑξακοσίοι στάδιοι. ἐξῆς δ' ἐστὶ ποταμός· καὶ μετὰ
 50 ταῦτα διατείχισμά τι, ὃ ἐποίησαν Καρχηδόνιοι, γεφυ-
 ροῦντες βάραθρά τινα εἰς τὴν γῆραν ἀνέχοντα· εἰσὶ δὲ
 καὶ ἀλιμένοι τινες ἐνταῦθα τόποι, τῆς ἄλλης παραλίας
 ἐχούσης λιμένας· εἴτ' ἄκρα ὑψηλὴ καὶ ὑλώδης, ἀρχὴ
 τῆς μεγάλης Σύρτεως, καλοῦσι δὲ Κεφαλάς· εἰς ταύτην

In sinu Carthaginiensi est etiam Tunis civitas et aquae calidae
 et lapidicinae quaedam; deinde Hermæa, promontorium
 asperum, ac prope id urbs cognominis; mox Neapolis; inde
 Taphitis promontorium et in eo collis quidam Aspis nomine,
 a similitudine clypei appellatus, quem Agathocles, Siciliae
 tyrannus, incolis frequentavit, quo tempore adversus Car-
 thaginienses classem duxit. Hæ urbes a Romanis una cum
 Carthagine sunt eversæ. Stadiis quadringentis a Taphi-
 tide est Coesurus insula, contra Selinuntem, Siciliae flu-
 vium, posita, ambitum habens centum quinquaginta sta-
 diorum, et urbem eodem nomine; distat a Sicilia sexcenta
 circiter stadia. Melite etiam insula abest a Cossura sta-
 diis quingentis. Deinde est Adrymes civitas, in qua etiam
 erant navalia. Sequuntur insulae multæ et inter se vicinæ
 nomine Tarichiae; hinc urbs Thapsus contra (κατὰ) quam
 insula in alto jacens est Lopadusæa; sequitur Ammeis
 Balithonis promontorium, in quo est turris (ἐν τῇ πύ-
 γος?) ad speculandum thynnos; postea Thena (Θαίνα h. l.
 codd.) urbs juxta parvæ Syrtis initium. Alia quoque oppi-
 dula permulta interjacent non digna memoratu. In prin-
 cipio Syrtis est Cercinna, insula oblonga, permagna, quæ
 urbem habet eodem nomine, et altera minor, Cercinnitis.

17. His continua est minor Syrtis, quam Lotophagitim
 Syrtim etiam dicunt. Hujus sinus ambitus est fere stadio-
 rum mille et sexcentorum, oris latitudo sexcentorum.
 Juxta utrumque promontorium, quæ os efficiunt, insulae
 adjacent continenti, Cercinna scilicet, de qua diximus, et
 Meninx, magnitudine æquales. Meningem Lotophagorum
 terram putant, cujus Homerus (*Od.* 9, 84) meminit; et
 signa quædam monstrantur, Ulysses ara et fructus ipse.
 Nam lotus arbor crebra in ea est fructu suavissimo; plura
 etiam in ea oppida sunt, sed unum eodem nomine quo
 insula; in ipsa Syrti item oppidula quædam sunt. In re-
 cessu autem est ingens emporium, quod flumen allabitur
 in sinum exiens. Maris autem aestus hucusque perten-
 dunt; quorum tempore finitimi maximo studio ad captan-
 dos pisces excurrunt.

18. Post Syrtim est lacus, nomine Zuchis, quadringen-
 torum fere stadiorum, ingressu arcto; urbs cognominis ei
 adjacet, purpuri infecturas et omnis generis salsamenta
 habens. Hinc est alius lacus longe minor, post quem est
 Abrototonum urbs et aliquot aliae; continuo sequitur Neapolis,
 quam etiam Leptim vocant; inde ad Epizephyrios Locros
 trajectus est stadiorum ter mille et sexcentorum; postea
 est flumen (*Cinyps*); hinc murus quidam, quem Car-
 thaginienses condiderunt, voraginibus quibusdam ponte
 instratis, quæ in regionem recedebant; sunt ibi etiam loca
 quædam importuosa, quum cetera ora portus habeat. Pos-
 tea est promontorium altum et altivolum, magnæ Syrtis

δὲ τὴν ἄκρην ἐκ Καρχηδόνης στάδιοι εἰσι μικρῶ πλείους τῶν πεντακισχιλίων.

19. Ὑπέρκειται δὲ τῆς ἀπὸ Καρχηδόνης παραλίας μέχρι Κεφαλῶν καὶ μέχρι τῆς Μασσαιουλίαν ἢ τῶν Λιβυονίκων γῆς μέχρι τῆς τῶν Γαιτούλων ὁρίτης, ἥδη Λιβυκῆς οὐσας. ἡ δ' ὑπὲρ τῶν Γαιτούλων ἐστὶν ἡ τῶν Γαραμάντων γῆ παράλληλος ἐκείνη, ὅθεν οἱ Καρχηδόνοι κομίζονται λίθοι· τοὺς δὲ Γαράμαντας ἀπὸ τῶν Αἰθιοπῶν (καὶ) τῶν παρωικανιτῶν ἀφιστάναι φασὶν 10 ἡμερῶν ἐννέα ἢ καὶ δέκα ὁδόν· τοῦ δὲ Ἀμμωνος καὶ πεντακαίδεκα. μεταξὺ δὲ τῆς Γαιτούλων καὶ τῆς ἡμέτερας παραλίας πολλὰ μὲν ποτῖα, πολλὰ δὲ ὄρη καὶ λίμναι μεγάλαι καὶ ποταμοί, ὧν τινες καὶ καταδύντες ὑπὸ γῆς ἀφανεῖς γίνονται· λίθοι δὲ σφόδρα τοῖς βίοις 15 εἰσὶ καὶ τῷ κόσμῳ, πολυγύναικες δὲ καὶ πολὺπαιδες, τᾶλλα δὲ ἐμπερεῖς τοῖς νομάσι τῶν Ἀράβων· καὶ ἵπποι δὲ καὶ βόες μακροτραχηλότεροι τῶν παρ' ἄλλοις· ἵπποφόρβια δ' ἐστὶν ἐσπουδασμένα διαφερόντως τοῖς βασιλεῦσιν, ὥστε καὶ ἀριθμὸν ἐξετάζεσθαι πύλων κατ' ἔτος 20 εἰς μυριάδας δέκα. τὰ δὲ πρόβατα γάλακτι καὶ κρέσιν ἐκτρέφεται, καὶ μάλιστα πρὸς τοῖς Αἰθίοφι. τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ μεσογαίᾳ.

20. Ἡ δὲ μεγάλη Σύρτις τὸν μὲν κύκλον ἔχει σταδίων [τρισχιλίων] ἐννακοσίων τριαχοντά που, τὴν 25 δ' ἐπὶ τὸν μυχὸν διάμετρον χιλίων πεντακοσίων, τοσοῦτον δὲ που καὶ τὸ τοῦ στόματος πλάτος. ἡ χαλεπότης δὲ καὶ ταῦτης τῆς Σύρτιδος καὶ τῆς μικρᾶς....., ὅτι πολλὰ χεῖρ τεναγώδης ἐστὶν ὁ βυθὸς καὶ κατὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ τὰς πλημμυρίδας συμβαίνει τισὶν ἐμπύπτειν εἰς τὰ βράχια καὶ καθίζειν, σπάνιον δ' εἶναι τὸ σωζόμενον σκάφος. διόπερ πόρρωθεν τὸν παραπλοῦν ποιοῦνται, φυλαττόμενοι, μὴ ἐμπίσειεν εἰς τοὺς κόλπους ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες· τὸ μέντοι παρακίδνυνον τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων διαπειρᾶσθαι ποιεῖ, 35 καὶ καὶ μάλιστα τῶν παρὰ γῆν περίπλων. εἰσπλέοντι δὲ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐν δεξιᾷ μετὰ τὰς Κεφαλάς ἐστὶ λίμνη τριακοσίων που σταδίων τὸ μήκος, ἑβδομήκοντα δὲ τὸ πλάτος, ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν κόλπον, ἔχουσα καὶ νησία καὶ ὑφορμον πρὸ τοῦ στόματος. μετὰ δὲ τὴν λίμνην 40 τόπος ἐστὶν Ἀσπίς καὶ λιμὴν κάλλιστος τῶν ἐν τῇ Σύρτι. συνεχὴς δὲ ὁ Εὐφράντας πύργος ἐστίν, ὅριον τῆς πρότερον Καρχηδονίας γῆς καὶ τῆς Κυρηναίας τῆς ὑπὸ Πτολεμαίῳ· εἰτ' ἄλλος τόπος, Χάραξ καλοῦμενος, ὃ ἐμπορίῳ ἐχρῶντο Καρχηδόνοι κομίζοντες οἶνον, ἀντιφορτιζόμενοι δὲ ὁπὸν καὶ σίλφιον παρὰ τῶν ἐκ Κυρήνης λάθρα παρακομιζόντων· εἰθ' οἱ Φιλαίωνων βωμοί· καὶ μετὰ τούτους Αὐτόμαλα, φρούριον φυλακὴν ἔχον, ἰδρυμένον κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου παντός· ἐστὶ δ' ὁ διὰ τοῦ μυχοῦ τούτου παράλληλος, τοῦ μὲν δι' Ἀλεξάνδρειας μικρῶ νοτιώτερος χιλίοις σταδίοις, τοῦ δὲ διὰ Καρχηδόνης ἑξαττοσίων ἢ διςχιλίοις· πίπτει δ' ἐν τῇ μὲν καθ' Ἡρώων πόλιν τὴν ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῇ δὲ κατὰ τὴν μεσόγαίαν τῶν Μασσαιουλίων καὶ τῶν Μαυρουσίων. (ὅπου) τὸ λοιπόμενον ἥδη τῆς

initium, quod Cephalas sive Capita vocant. Carthagine ad hoc promontorium sunt stadia quinquies mille et plura.

19. Superjacet autem oras a Carthagine usque ad Cephalas et Massasylios Libyphœnicum terra usque ad Gætuliam montana, quæ jam sunt mere Libyca. Supra Gætuliam est Garamantum regio, quæ cum illa æqualibus spatii porrigitur, unde Carchædonii lapilli afferuntur. Dicunt Garamantas ab Æthiopibus Oceani accolis abesse novem aut decem dierum itinere, ab Ammone quindecim. Inter Gætuliam et nostram oram multi campi interjacent, multi item montes et magni lacus et flumina, quorum quædam in terram demersa evanescent. Hi et in victu et ornatu frugales sunt, uxores multas et multos filios habent, cetera Arabum Nomadibus persimiles. Eorum equi et boves ungulas ceteris longiores habent. Reges plurimum equis educandis student, ita ut ad centena pullorum millia quotannis, inquisitione facta, recenseantur. Oves carne et lacte nutriuntur, præsertim in locis Æthiopiæ vicinis. Atque in mediterranea quidem hæc.

20. Major vero Syrtis *ter mille* et nongentorum et triginta (?) stadiorum ambitum habet, diametrum intimi sinus mille et quingentorum, quanta fere etiam oris est latitudo. Difficultas vero tum hujus tum minoris Syrtis *ex eo oritur* (ex τούτου γίνεται), quod, quum multis in locis fundus sit vadosus ac cœnosus, propter æstus maris contingit, ut multi in brevia illapsi hæreant, et raro navigia evadant: itaque solent procul ab iis navigare, caventes, ne incaute a ventis correpti in sinus latos illidantur. Attamen hominum audacia, quum omnia alla, tum istas etiam juxta terram navigationes (παράπλων) non veretur tentare. In majorem igitur Syrtim innaviganti post Cephalas ad dextram est lacus trecentorum fere stadiorum longitudine, latitudine septuaginta, in sinum effluens, et insulas quoque quasdam habens et stationem ante os. Post lacum est locus nomine Aspis, et portus omnium qui sint in Syrti optimus. Deinceps est Euphrantas turris, Carthaginiensis regionis et Cyrenacæ, Ptolemæo subditæ, limes; postea alius locus nomine Charax, quo Carthaginienses emporio utebantur advehentes viam, ejusque loco succum et laserpitium reportantes ab iis, qui id ex Cyrena clam exportabant. Postea sunt Philænorum aræ. Tum Automala, castellum præsidium habens, in totius sinus recessu positum. Qui per hunc recessum sinus ducitur parallelus, Alexandriæ parallelo australior est paulo minus mille stadiis, Carthagini parallelo paucioribus quam duobus millibus; ergo ab altera parte incidit in Heroum urbem quæ est in intimo Arabici sinus recessu, ab altera in Massasyliorum et Maurusiorum mediterraneam. Jam

παραλίαις ἐστὶν εἰς πόλιν Βερενίκην στάδιοι (έννακισ) χίλιοι πεντακόσιοι. ὑπέρκεινται δὲ τοῦ μήκους τοῦδε (πλάτους) παρήκοντες καὶ μέχρι τῶν Φιλαίνου βωμῶν οἱ προσαγορευόμενοι Νασαμῶνες, Λιβυκὸν ἔθνος· ἔχει δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα καὶ λιμένας οὐ πολλοὺς ὑδραῖά τε σπάνια. ἐστὶ δὲ ἄκρα λεγομένη Ψευδοπενιάς, ἐφ' ἧς ἡ Βερενίκη τὴν θέσιν ἔχει παρὰ λίμνην τινὰ Τριτανιάδα, ἐν ἣ μάλιστα νησίον ἐστὶ καὶ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐν αὐτῷ. ἐστὶ δὲ καὶ λιμὴν Ἑσπερίδων, καὶ ποταμὸς ἐμβαίνει Λάθων. ἐνδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον λεγόμενον Βόρειον, ὃ ποιεῖ τὸ στόμα τῆς Σύρτιος πρὸς τὰς Κεφαλὰς· καίται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύν..... καὶ ἐτι κατὰ τὴν Ζάκυνθον, ἐν 15 διάρματι σταδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. ἐκ ταύτης τῆς πόλεως τριακοσταῖος πεζῇ περιώδευσε τὴν Σύρτιν Μάρκος Κάτων, κατὰ τῶν στρατιῶν πλείονων ἢ μυρίων ἀνδρῶν, (ὃ) εἰς μέρη διελὼν τῶν ὑδαίων χάριν ὤδευσε δὲ πεζὸς ἐν ἄμμῳ βαθεῖα καὶ καύμασι. μετὰ δὲ Βερενίκην πόλις ἐστὶ Ταύχειρα, ἣν καὶ Ἀρσινόην καλοῦσιν· εἰδ' ἡ Βάρκη πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίς· εἴτα Φυκοῦς ἄκρα, ταπεινὴ μὲν, πλεῖστον δ' ἐκκαμμένη πρὸς ἄρκτον παρὰ τὴν ἑλλην (τὴν) Λιβυκὴν παραλίαν· καίται δὲ κατὰ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς ἐν διάρματι 20 δισχιλίων ὀκτακοσίων σταδίων· ἐστὶ δὲ καὶ πολίχνην διώκοντα τῇ ἄκρᾳ. οὐ πολὺ δὲ τοῦ Φυκοῦντος ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον ἡ Ἀπολλωνιάς, ὅσον ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα σταδίοις, τῆς δὲ Βερενίκης χίλιος, τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγάλης ἐν τραπεζοειδεῖ πεδίῳ κειμένης, ὡς ἐκ τοῦ πελάγους ἐωρώμεν αὐτήν.

21. Ἔστι δὲ Θηραίων κτίσμα, Λακωνικῆς νήσου, ἣν καὶ Καλλίστην ὀνόμαζον τὸ παλαιόν, ὡς φησι καὶ Καλλιμάχος·

35 Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὖνομα Θήρη, μήτηρ εὐέκπου πατρίδος ἡμετέρης. καίται δὲ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον κατὰ τὸ ἐσπέριον τῆς Κρήτης ἄκρον, τὸ τοῦ Κριτοῦ μέτωπον, ἐν διάρματι [δισχιλίων σταδίων]· ὃ δὲ πλοῦς Λευκονότῳ. 40 λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα Βάττου· πρόγονον δὲ τοῦτον ἑαυτοῦ φάσκει Καλλιμάχος· ἠὲξήθη δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας· καὶ γὰρ ἵπποτροφός ἐστιν ἀρίστη καὶ καλλιάρκος, καὶ πολλοὺς ἀνδρας ἀξιολόγους ἔσχε καὶ δυναμείας ἐλευθερίας ἀξιολόγους προστασθαι καὶ 45 πρὸς τοὺς ὑπερκαίμενους βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. τὸ μὲν οὖν παλαιὸν αὐτόνομος ἦν ἡ πόλις· εἴτα οἱ τὴν Αἴγυπτον κατασχόντες Μακεδόνες αὐθιθέντες ἐπέθεντο αὐτοῖς, ἀρξάντων τῶν παρὶ Θίβραννα τῶν ἀνελόντων τὸν Ἀρπαλον. βασιλευθέντες δὲ χρόνους τινὰς εἰς τὴν 50 Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἦλθον, καὶ νῦν ἐστὶν ἐπαρχία τῇ Κρήτῃ συνεζευγμένη. τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπόλια ἢ τε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη καὶ ἡ Ταύχειρα καὶ Βερενίκη καὶ τὰ ἄλλα πολίχνητα τὰ πλησίον.

22. Ὀμορεῖ δὲ τῇ Κυρηναίᾳ ἡ τὸ σιφίον φέρουσα

quod reliquum est orae maritimae usque ad urbem Berenicem, stadia sunt mille et quinquaginta. In longum supra hanc oram et usque ad Phileni aras pertinent Nasamonae qui appellantur, Libyca gens. In eo spatio interjacent portus non multi, aquationes etiam perexiguæ. Est vero promontorium, Pseudopenias nomine, in quo Berenice sita est, juxta lacum quendam Tritonidem, in quo etiam parva insula est, quam Veneris templum habet. Est porro Hesperidum portus, in quem fluvius Lathon exit. Cis Berenicem est promontorium parvum, Boreum seu Septentrionale, quod Syrtis fauces ad Cephalas facit. Berenice jacet contra Peloponnesi extremitates, scilicet contra Ichthyn seu Piscem, quem dicunt, et Chelonatam (καὶ τὸν Χαλωνάταν), nec non contra Zacynthum stadiorum ter mille et sexcentorum intervallo. Ex hac urbe M. Calo terrestri itinere Syrtim circumvit spatio dierum triginta supra decem millium hominum ducens exercitum in partes divsum aquandi causa; profectus autem est pedes per æstum et profundam arenam. Post Berenicem est urbs Tauchira, quam etiam Arsinoen vocant; hinc est Barce olim, nunc Ptolemais dicta; deinde Phycus, promontorium humile quidem, sed maxime porrectum ad aquilonem, comparata reliqua Libyæ ora; contra Tamarum Laconiae jacet, bis mille et octingentorum stadiorum trajectu. Est etiam ibi oppidulum eodem nomine, quo promontorium. Non procul a Phycunte est Apollonias (Apollonia, infra) emporium Cyrenensium, ad centum septuaginta ab eo distans stadia, a Berenice mille, a Cyrene, urbe maxima, octoginta. Cyrenæ urbs magna est, in campo jacens mense formam referente, ut quidem nobis e mari visa fuit.

21. Cyrenen Theræi condiderunt, e Thera, Laconica insula, quæ olim Callista dicebatur, ut Callimachus ait:

Nomine Calliste primum, sed postmodo Thera
Mater equarum ditte mi fuit hæc patriæ.

Cyrenensium navale occidentali Cretæ promontorio, quod est Criti metopon, opponitur [bis] mille stadiorum trajectu; navigatur autem Leuconoto vento. Cyrenen a Batto conditam tradunt, a quo se genus ducere Callimachus ait. Ea ob regionis bonitatem plurimum crevit; nam et equorum nutrix est, et fructus optimos fert; viros etiam claros complures habuit, qui et libertatem optime tueri soverant, et imminentibus barbaris fortiter resistere. Sui antiquitus juris fuit, postea Macedones, Ægypto potiti ac potentia aucti, eam adorti sunt Thibronis ductu, qui Harpalum interfecerat. Regem postea aliquamdiu habuere Cyrenenses, inde in Romanorum potestatem devenere, et nunc provincia est Cyrenaica cum Creta conjuncta. Cyrenaicæ oppida sunt, Apollonia, Barce, Tauchira, Berenice et alia quædam proxima.

22. Cyrenaicæ finitima est regio, quæ silphium sive la-

καὶ τὸν ὄπὸν τὸν Κυρηναῖον, ὃν ἐκφέρει τὸ σίφιον
 ὀπισθέν· ἐγγὺς δ' ἦλθε τοῦ ἐκλιπεῖν, ἐκλιθόντων τῶν
 βαρβάρων κατὰ ἔχθραν τινὰ καὶ φθειράντων τὰς ρίζας
 τοῦ φυτοῦ· εἰσι δὲ νομάδες. ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώρι-
 5 μοι Κυρηναῖοι Ἀριστιππὸς τε ὁ Σικρατικὸς, ὅστις καὶ
 τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλοσοφίαν, καὶ θυγάτηρ,
 Ἀρήτη τοῦνομα, ἥπερ διεδέξατο τὴν σχολήν, καὶ
 ὁ ταύτην πάλιν διαδεξάμενος υἱὸς Ἀριστιππος, ὁ κλη-
 θεὶς Μητροδιδάκτος, καὶ Ἀννικεῖρις, ὁ δοκῶν ἑπαγορεύ-
 10 σαι τὴν Κυρηναϊκὴν αἵρεσιν καὶ παραγαγεῖν ἀντ' αὐτῆς
 τὴν Ἀννικερίαν. Κυρηναῖος δ' ἐστὶ καὶ Καλλίμαχος
 καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφοτέρωι τιμημένοι παρὰ τοῖς
 Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν, ὁ μὲν ποιητὴς ἅμα καὶ περὶ
 γραμματικὴν ἐποικουδαιῶς, ὁ δὲ καὶ ταῦτα καὶ περὶ
 15 φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα, εἴ τις ἄλλος, διαφέρων.
 ἀλλὰ μὴν καὶ Καρνεάδης (οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας
 ἀριστος φιλοσόφων ὁμολογεῖται) καὶ ὁ Κρόνος δὲ
 Ἀπολλωνίος ἐκαῖθ' ἐστίν, ὁ τοῦ διαλεκτικοῦ Διοδώρου
 διδάσκαλος, τοῦ καὶ αὐτοῦ Κρόνου προσαγορευθέντος,
 20 μετανεγκάτων τινῶν τοῦ διδασκάλου ἐπιθετοῖν ἐπὶ
 τὸν μαθητὴν. μετὰ δὲ τὴν Ἀπολλωνίαν ἐστὶν ἡ λοιπὴ
 τῶν Κυρηναίων παραλία μέχρι Καταδαθμοῦ σταδίων
 δισχιλίων διακοσίων, οὐ πάνυ εὐπαράπλους· καὶ γὰρ
 λιμένες ὀλίγοι καὶ ὑφορμοὶ καὶ κατοικαὶ καὶ ὑδρεῖα.
 25 τῶν δὲ μάλιστα ὀνομαζομένων κατὰ τὸν παράπλου
 τόπων τὸ τε Ναύσταθμόν ἐστι καὶ τὸ Ζεφύριον πρόσ-
 ορμος ἔχον καὶ ἄλλο Ζεφύριον καὶ ἄκρα Χερρόνησος
 λιμένα ἔχουσα· καί ταις δὲ κατὰ τὴν Κύκλον τῆς Κρήτης
 ἐν διάρματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων νότον·
 30 εἴτα Ἡράκλειόν τε ἱερὸν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κώμη Παλιού-
 ρος· εἴτα λιμὴν Μενέλαος καὶ τὴν Ἀρδανίειν, ἄκρα τα-
 πεινήν ὑφορμον ἔχουσα· εἴτα μέγας λιμὴν, καθ' ὃν ἡ ἐν
 τῇ Κρήτῃ Χερρόνησος ἰδρυται, τρισχιλίων ποὺ στα-
 δίων διάρμα ἀπολείπουσα μεταξὺ· ὅλη γὰρ σχεδὸν τι
 35 τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἀντίκειται παράλληλος ἡ Κρήτη
 στενὴ καὶ μακρά. μετὰ δὲ τὸν μέγαν λιμένα ἄλλος
 λιμὴν Πλυνός, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Τετραπυργία. τὸ
 δὲ λοιπὸν ἤδη μέχρι Παραϊτονίου, καλεῖθ' ἐν Ἀλεξάν-
 40 δρειαν· καλεῖται δὲ ὁ τόπος Κατάδαθμος· μέχρι δ' αὖτο
 ἡ Κυρηναία. ἡ καὶ εἰρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτια-
 κοῖς.

22. Τὴν δ' ὑπερκαμένην ἐν βάθει χώραν τῆς Σύρ-
 τως καὶ τῆς Κυρηναίας κατέχουσιν οἱ Λίβυες, παρά-
 λυπρον καὶ αὐχμηράν· πρῶτοι μὲν οἱ Νασαμώνες,
 10 ἔπειτα Ψύλλοι καὶ τινες Γαίτουλοι, ἔπειτα Γαράμαν-
 τες· πρὸς ἑω δ' ἐστὶ μᾶλλον οἱ Μαρμαρίδαι, προσχω-
 ροῦντες ἐπὶ πλείον τῇ Κυρηναίᾳ καὶ παρατείνοντες
 μέχρι Ἀμμωνος. τετραταίους μὲν οὖν φασιν ἀπὸ τοῦ
 μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτως τοῦ κατ' Αὐτόμαλά πως
 15 βαδίζοντας ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολάς· ἀφι-
 κνεῖσθαι. ἐστὶ δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐμφερὲς τῷ Ἀμμωνι,
 φοινικοτρόφος τε καὶ εὐδρος· ὑπέρεκται δὲ τῆς Κυρη-
 ναίας (τῆς) πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι μὲν σταδίων ἑκα-
 τὸν καὶ δενδροφόρος ἐστὶν ἡ γῆ· μέχρι δ' ἄλλων ἑκατὸν

serpicium producit, et Cyrenaicum succum, quem ex incisio
 laserpicio colligunt. Id propemodum defecit, quum ali-
 quando barbari, impressione facta, radices ejus odio im-
 pulsae eruisent. Sunt hi Nomades. Cyrene illustres viros
 tulit Aristippum Socraticum, qui Cyrenaeae sectae auctor
 fuit, et Aretem, ejus filiam, quae in schola successit; rur-
 sumque hujus filium Aristippum, qui in matris locum
 subit, et quod a matre esset edoctus, Metrodidiacti cogno-
 men tulit. Ibi natus etiam fuit Anniceris, qui Cyrenai-
 cam sectam videtur emendasse, et Anniceriam ab esse
 propogasse. Callimachus quoque Cyrenaeus est, et Era-
 tosthemes, ambo ab Aegypti regibus in honore habiti, ille
 poeta simul et grammaticus studiosus, hic et in his et in
 mathematicis, ut quisquam alius, excellens. At vero etiam
 Carneades, quem Academicorum optimum uno ore di-
 cunt, hinc oriundus est, et Cronus Apollonius, Diodori
 dialectici magister, qui et ipse Cronus dictus est, magistri
 cognomine in discipulum a quibusdam translati. Post
 Apolloniam est reliqua Cyrenaeorum ora usque ad eum
 locum, qui Catabathmus dicitur, stadiorum bis mille et
 ducentorum, praeternavigatu non sane commoda propter
 portuum et habitationum et aquarum inopiam. In hac
 ora maritima loca sunt praecipue nobilia, Naustathmus et
 Zephyrium, quod stationem habet, et aliud Zephyrium, et
 Cherronesus promontorium cum portu; hoc oppositum est
 Cretae Matalo (Μάταλον) MMD stadiorum intervallo, si
 quis secundo austro naviget. Postea est Heraclium fanum,
 ac supra id pagus Paliurus; tum portus Menelaus et Arda-
 nis (Ἀρδανίς), humile promontorium, stationem habens;
 hinc magnus portus, cujus e regione est Cherronesus Cretae
 ter mille fere stadiorum tractu. Toti enim fere huic orae
 Creta aequalis intervallis opponitur, angusta ipsa ac longa.
 Post magnum portum est alius portus, nomine Plynus
 et supra eum Tetrapyrigia. Locus hic vocatur Cata-
 bathmus; hucusque pertinet Cyrenaica. Quod reliquum
 est usque ad Parætonium et hinc ad Alexandriam, jam
 exposuimus in descriptione Aegypti (καλεῖται δὲ... Κυρηναία.
 Τὸ δὲ λοιπὸν... Ἀλεξάνδρειαν ἤδη εἰρηται κτλ.)

23. Syrti et Cyrenaeae superne incumbentem regionem
 Libyae obtinent, sterilem sane et aridam, primi Nasa-
 mones, postea Psylli et Gætulorum pars, deinde Gara-
 mantae; magis adhuc versus orientem sunt Marmaridae
 ad Cyrenam propius accedentes, et usque ad Ammonem
 pertinentes. Jam vero narrant a recessu Syrtis majoris,
 qui est ad Automala fere (αὐτὸ μαλακῶς codd.), versus
 ortum hibernum proficiscentes quatruidi itinere ad Au-
 gila (εἰς Αὐγίλα) pervenire. Hic locus est Ammoni si-
 milis, palmifer et aquosus; superjacet autem Cyrenaeae
 meridiem versus; usque ad centum stadia regio etiam ar-
 bores fert; hinc ad alia centum seritur tantummodo; olyram

σπείρεται μόνον, [οὐκ] † ὀρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ τὸν αὐχμὸν. ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ τὸ σίφιον [φέρουσα] ἐστὶν εἴθ' ἡ ἀόικητος καὶ ἡ τῶν Γαραμάντων ἐστὶ δ' ἡ τὸ σίφιον φέρουσα στενὴ καὶ παραμύχης καὶ παράξηρος, μῆκος μὲν ὡς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἴοντι ὅσον σταδίων χιλίων, πλάτος δὲ τριακοσίων ἢ μικροῦ πλειόνων τό γε γινώσκον. εἰκάζειν μὲν γὰρ ἅπασαν πάρεστι διηνεκῶς τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κειμένην τοιαύτην εἶναι κατὰ τε τοὺς ἀέρας καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ πορὰν· ἐπεὶ δ' ἐμπόπτουσιν ἐρημίαι πλείους, [οὐ] τοὺς πάντας τόπους ἴσμεν· παραπλησίως δ' ἀγνοεῖται καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Ἀμμωνος καὶ τῶν αὐάσεων μέχρι τῆς Αἰθιοπίας. οὐδ' ἂν ἔχοιμεν λέγειν τοὺς ὅρους οὔτε τῆς Αἰθιοπίας οὔτε τῆς Λιβύης, ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ τρυφῶς, μὴ τί γε τῆς πρὸς τῷ ὠκεανῷ.

24. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης οὕτω διᾶχεται· ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρίστην αὐτῆς καὶ γνωριμωτάτην κατέχουσιν, ἅπαντας ὑπερβεβηγμένοι τοὺς πρότερον ἡγεμόνας, ὧν μνήμην ἴσμεν, ἄξιον (καὶ) διὰ βραχέων καὶ τὰ τούτων εἰπεῖν. ὅτι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ὁρμηθέντες πόλεως τῆς Ῥώμης ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν ἔσχον διὰ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς ἀρχεῖν, εἰρηται, καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ κύκλῳ προσεκτέσαντο, τῇ αὐτῇ ἀρετῇ χρώμενοι. τριῶν δὲ ἡπειρῶν οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐρώπην σχεδὸν τι πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἑξω τοῦ Ἰστροῦ καὶ τῶν μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Ταναιδὸς παρωκεανιῶν. τῆς δὲ Λιβύης ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑπ' αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ ἄλλη ἀόικητος ἐστὶν ἢ λυπρῶς καὶ νομαδικῶς οἰκαίται· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Ἀσίας ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑποχείριός ἐστιν, εἰ μὴ τις τὰ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ζυγῶν καὶ Ἡνιόχων ἐν λόγῳ τίθεται, ληστρικῶς καὶ νομαδικῶς ζώντων ἐν στενδαῖς καὶ λυπροῖς χωρίοις. τῆς δὲ μεσογαίης καὶ τῆς ἐν βάθει τὴν μὲν ἔχουσιν αὐτοί, τὴν δὲ Παρθυαῖοι καὶ οἱ ὑπὲρ τούτων βάρβαροι, πρὸς τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἀρκτοῖς Ἰνδοὶ καὶ Βάκτριοι καὶ Σκύθαι, εἴτ' Ἀραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ ἀεὶ τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς. ταύτης δὲ τῆς συμπάσης χώρας τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις ἡ μὲν βασιλεύεται, ἣν δ' ἔχουσιν αὐτοὶ καλέσαντες ἐπαρχίαν, καὶ πέμπουσιν ἡγεμόνας καὶ φορολόγους. εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἐλεύθεραι πόλεις, αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς κατὰ φύλιν προσελθούσαι, τὰς δ' ἡλευθέρωσαν αὐτοὶ κατὰ τιμὴν. εἰσὶ δὲ καὶ δυνάσται τινὲς καὶ φύλαρχοι καὶ ἱερεῖς ὑπ' αὐτοῖς· οὗτοι μὲν δὴ ζῶσι κατὰ τινας πατέριους νόμους.

25. Αἱ δ' ἐπαρχαὶ διήρηνται ἄλλοτε μὲν ἄλλως, ἐν δὲ τῷ παρόντι, ὡς Καίσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν. ἐπεὶ δὲ γὰρ ἡ πατρίς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης κατέστη κύριος διὰ βίου, δόξα διέτελλε πᾶσαν τὴν χώραν καὶ τὴν μὲν ἀπέδειξεν ἑαυτῷ, τὴν δὲ τῷ δήμῳ· ἑαυτῷ μὲν, ὅση στρατιωτικῆς φρουρᾶς ἔχει χρεῖαν (αὕτη δ' ἐστὶν ἡ βάρβαρος καὶ πλησιόχωρος τοῖς μήπω χειρωμένοις ἔθνεσιν ἢ λυπρὰ καὶ δυσγεώργητος, ὅσθ' ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἄλλων, ἐρυ-

(ὀρυζοτροφεῖ) tamen non producit terra propter siccitatem. Ultra hanc est regio, quae laserpicium fert; deinceps est regio non habitata et Garamantum terra; laserpici-fera angusta est et longa et arida; longitudo versus ortum solis eunti circiter mille stadia, latitudo trecenta vel paulo plura, quantum quidem cognitum est; nam suspicari licet universum tractum, qui sub eodem deinceps jacet parallelo, etiam aeris temperiem et plantae illius procreationem habere eandem; verum quia complures interveniunt solitudines, non omnia loca scimus. Similiter ignorantur quae supra Ammonem et Auases sunt usque in Aethiopiam. Immo nec Aethiopiae fines nec Libyae dicere expeditum est, atque adeo ne ejus quidem, quae Aegypto adjacet, nedum ejus quae Oceanum attingit.

24. Partes igitur terrae nostra aetate habitatae ita se habent; quum vero Romani optimam ejus et notissimam partem obtineant, prioribus gentium ducibus, quorum memoria apud nos exstat, omnibus post se relictis: e re visum est, eorum quoque imperium compendio indicare. Romanos igitur una ex urbe profectos, belli et pacis artibus totam Italiam, deinde, quae Italiae proxima sunt, omnia eadem virtute in suam potestatem redegisae, supra jam diximus (6, 4, 3). Divisa autem terra in tres continentes, Europam fere totam habent, praeter eas partes, quae extra Istrum sunt, et praeter Oceani accolas eos, qui inter Rhenum Tanaimque habitant. Libyae vero ora, quae nobis ex adverso est, tota Romanis est subdita; cetera vel inhabitabilis est, vel incolitis misere et a vagis hominibus. Itidem Asiae ora, quae ad nos obvertitur, tota Romanis pareret, nisi quis Achaeorum, Zygorum et Heniochorum rationem putet habendam, qui in angustis admodum et sterilibus locis latrocinia exercent, et nullibi fixis sedibus vivunt. Mediterranea et interiora partim Romani habent, partim Parthi atque barbari, qui supra hos sunt, et orientem ac septentrionem versus Indi, Bactrii et Scythae, deinde austrum versus (πρὸς νότον) Arabes et Aethiopes; semper vero his aliquid adimunt Romani. Universam autem quae Romanis subjecta est regionis partem reges tenent, alia ipsi habent, provinciae nomine, et praefectos et quaestores in eam mittunt. Sunt etiam nonnullae civitates liberae conditionis, aliae ab initio per amicitiam Romanis adjunctae, aliae ab ipsis honoris gratia libertate donatae. Sunt etiam principes quidam sub eis et reguli et sacerdotes; his permissum est patria sectari instituta.

25. Provinciae aliter atque aliter diversis temporibus divisae fuerunt; in praesenti vero ita, ut Augustus imperator constituit. Is, quum civitas ei totius imperii administrationem permisisset et pacis et belli potestatem ad annos vitae, totam ditionem bifariam divisit, ita ut partem sibi vindicaret, partem populo daret; sibi quidem quaecumque militum praesidio essent tenenda (quales sunt regiones barbarae, et gentibus nondum subactis finitimae, vel steriles et cultui aegre parentes, quare incolae ceterarum

μάτων δ' εὐπορίας ἀφηνιάζειν καὶ ἀπειθεῖν), τῷ δήμῳ δὲ τὴν ἀλλήν, ὅση εἰρηνικὴ καὶ χωρὶς ὀπλῶν ἀρχεσθαι βούλει· ἑκατέραν δὲ τὴν μερίδα εἰς ἐπαρχίας διένειμε πλείους, ὧν αἱ μὲν καλοῦνται Καίσαρος, αἱ δὲ τοῦ δήμου. καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμόνας καὶ διοικητὰς Καίσαρ πέμπει, διαιρῶν ἄλλοτε ἄλλως τὰς χώρας καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενος, εἰς δὲ τὰς δημοσίας δὲ δῆμος στρατηγούς ἢ ὑπάτους. καὶ αὖται δ' εἰς μερισμοὺς ἀγονταὶ διαφόρους, ἐπειδὴν καλεῖται τὸ συμφέρον. ἄλλ' ἐν ἀρχαῖς γε διέθηκε ποιήσας ὑπατιῶν μὲν δύο, Λιβύην τε, ὅση ὑπὸ Ῥωμαίοις ἔξω τῆς ὑπὸ Ἰούδα μὲν πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίῳ τῷ ἐκείνου πατρὶ, καὶ Ἀσίαν τὴν ἐντὸς Ἄλφειος καὶ τοῦ Ταύρου πλὴν Γαλατῶν καὶ τῶν ὑπὸ Ἀμύντα γενομένων ἐθνῶν, ἐπὶ δὲ Βιθυνίας καὶ τῆς Προποντίδος· δέκα δὲ στρατηγικάς κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς πρὸς αὐτῇ νήσους τὴν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην, ὅση περὶ τὸν Βαίτιν ποταμὸν (καὶ τὸν Ἀτακὰ), καὶ τῆς Κελτικῆς τὴν Ναρβωνίτιν, τρίτην δὲ Σαρδῶν μετὰ Κύρνου, καὶ Σικελίαν τετάρτην, πέμπτην δὲ καὶ ἕκτην τῆς Ἰλλυρίδος τὴν πρὸς τῇ Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίαν, ἑβδόμην δ' Ἀχαιῶν μέχρι Θετταλίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνανῶν καὶ τινῶν Ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ προσώριστο, ὀγδόην δὲ Κρήτην μετὰ τῆς Κυρηναίας, ἐνάτην δὲ Κύπρον, δεκάτην δὲ Βιθυνίαν μετὰ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Πόντου τινῶν μερῶν· τὰς δὲ ἄλλας ἐπαρχίας ἔχει Καίσαρ, ὧν εἰς ἃς μὲν πέμπει τοὺς ἐπιμελησομένους ὑπατιχοὺς ἀνδράς, εἰς ἃς δὲ στρατηγούς, εἰς ἃς δὲ καὶ ἱππικοὺς· καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ ἀνάσσει καὶ δεκαρχαὶ τῆς ἐκείνου μερίδος καὶ εἰσὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἀεὶ.

rerum penuria impulsus et copia munitionum freti jugum detrectarent), populo autem reliquam concessit, quae pacata facile sine armis sub imperio retineretur. Utramque portionem in provincias complures dividit, quarum aliae Caesaris, aliae populi dicuntur. In suas praefecturas Caesar ipse procuratores mittit, alias aliter regionem distribuens, et pro eo atque res exigit, suas rationes instituens; at in suas provincias populus praetores vel consules mittit; sed et haec diverse solent dividi, prout usus postulaverit. Initio quidem duas consulares fecit, Africam scilicet quae Romanis paret (ea modo dempta, quae prius sub Juba fuit, nunc vero Ptolemæo addicta est, illius filio), et Asiam cis Halym et montem Taurum, Galatis exceptis et gentibus quae Amyntæ paruerunt, excepta etiam Bithynia et Propontide. Praetorias autem decem constituit. Earum sunt in Europa et adjacentibus insulis Hispania exterior, quae est ad Bætin fluvium, Narbonensis Gallia, tertia Sardinia cum Corsica, quarta Sicilia, quinta et sexta Illyria juxta Epirum sita et Macedonia, septima Achaia cum Thessalia, Ætolia, Acarnania et quibusdam gentibus Epiroticis Macedoniae, quot eorum non (ὅσα μὴ) erant Macedoniae adscriptae; octava Creta cum Cyrenaica, nona Cyprus, decima Bithynia cum Propontide et quibusdam Ponti partibus. Reliquas provincias Caesar tenet, ac gubernatum mittit in alias viros consulares, in alias praetorios, sunt etiam in quas equestris ordinis viros; reges quoque et principes et decarchiae ad Imperatoris actionem et nunc pertinent et semper pertinuerunt.

INDEX

NOMINUM RERUMQUE.

NUMERUS PRIOR PAGINAM EDITIONIS NOSTRÆ, ALTER LINEAM NOTAT.

A.

Aarassus, 'Ααρασσός, Pisidiæ opp., 488, 29. *Idem videtur opp. quod 'Ααρασσός ap. Ptolem. 5, 5, 6 et Hieroclem p. 681 vocatur. Pertinere ad id conjiciunt ruinas inter Attaliam et rudera Termessi sitas.*

Aba, 'Αβα, Zenophanis tyranni filia, Teucri sive Olbes ditione in Cilicia potitur; postea pellitur, 573, 51.

Aba, ἡ 'Αβα, 382, 23; al 'Αβαι, 363, 7; Phocidis opp. et oraculum (*Ruinæ prope hod. Exarkho*), unde Thracæ profecti Euboeam occupasse dicuntur, 382, 23.

Abaitis, 'Αβαιτίς, Phrygiæ regio in qua Macestus fl. oritur et Ancyra urbs est, 493, 37. 'Αβαιτίς, 534, 46.

Abantes, 'Αβαντίς, Euboeæ incolæ ap. Homer., unde nomen habent, 382, 23.

Abantis, 'Αβαντίς, vetus Euboeæ nomen, 382, 19.

Abaris, 'Αβαρίς, Scythia, ob morum vitæque indolem in existimatione apud Græcos, 250, 24.

Abas, 'Αβας, heros, de quo Abantes dicti, 382, 25.

Abas Argis coloniam in Thessaliam ducit, ubi Argos Pelægicum, campus Theas, ab eo dicitur, 370, 24.

Abdera, 'Αβδῆρα, Thraciæ opp., Tejorum colonia, 549, 30, ad Nestum fl.; ibi de Abdero fabulæ collocantur. Tenuerunt locum Bistones Thracæ, 581, 50; 282, 21. Circa eum Sinties s. Sinti s. Sai s. Sapæl, 471, 9. Abderis Jasoni templum struxit Parmenio, 455, 17. Abderis vicina Topira, 282, 15. Ruinæ oppidi ad *Cap Baloustra Bouroun*.

Abdera, Hispaniæ opp. in ora Bastetanis, Phœnicum colonia, 130, 15; 181, 35. Nunc *Adra*.

Abderus, 'Αβδῆρος, heros. V. Abdera.

Abeacus, 'Αβαιακός, Siracum rex; ejus copiarum numerus temporibus Pharnacis, 434, 31.

Abella, 'Αβέλλα, Campaniæ opp. (*Avella vecchia*), 207, 36.

Abietes non nasci in Asia orientali et superiori Polycletus putat, obloquente Eratosthene, 437, 32.

Abi, 'Αβι, Homero sunt Scythæ Thracibus finitimi, 246, 5; quoniam sensu δῖος dicantur sec. Posidonium, 246, 14; sec. Strabonem, 246, 33. Cf. 3, 28; 258, 47.

Abile, 'Αβίλη, mons Mauretaniæ ad fretum Herculeum, 702, 32; Abilyx, 'Αβίλυξ, Calpes objacens in Metagonio Numidiæ, sec. Eratosthenem; altera columnarum Herculearum sec. nonnullos, 141, 29. Montem ejus nominis in Libya esse negat Artemidorus, 141, 33. Nunc *Ximiera a Djebel-el-Mina s. Monte del Hacho*.

Abisari, 'Αβισάρου, regio in India; dracones ibi ingentes a rege nutriti, 595, 15.

Abonitichos, 'Αβόντιχος, Paphlagoniæ oppidulum, 467, 12. Nunc *Ineboli*.

Aborace, 'Αβόρακη, Sindorum regia mari vicina, 424, 39. Aliunde non nota; situs incertus.

Aborigines, 'Αβορίγινες, in Romæ urbis regione habitabant, 190, 39; 192, 33; rex eorum Latinus; oppidum eorum Laurentum, 490, 49.

Aborrhæ, 'Αβόρρῃς (*Kabour*), fluvius circa Anthemusiadem in Euphratem influit, 636, 42.

Abrette, 'Αβρεττή, Mysiæ pars, 492, 21. 493, 36. Abrettenus Jupiter, 492, 20.

Abrotonum, 'Αβρότρονον, urbs inter Syrtis sita, 708, 46; i. q. Sabrata, *Tripoli vecchio*.

Absyrtides. V. Apsyrtides.

Abus, 'Αβος, Tauri pars, Armeniæ mons (jugum montanum quod hodie vocatur *Ala Dagh*. V. Ritter t. 10, p. 79 sqq.) prope viam qua Ecbatana præter Baridis templum itur, 455, 37; ex eo Euphrates et Araxes prolabantur, 452, 31.

Abydon, 'Αβυδών, Homero 'Αβυδών, ad Axium castellum, e quo Pæones Trojam venisse Homerus dicit, 277, 20. Ab Argeadis dirutum, ib. Ab Abydone in Axium Æa fons influit, 278, 15. Situs incertus. « Abydon non esse poterit nisi arx Bulgarorum et Byzantinorum *Prusak*, initio saeculi Axianarum in Pæonia. » *Tafel*. Fort. ad hod. *Gradiska* locus ponendus.

Abydus, 'Αβυδος (ubi nunc vicus *Aidos* s. *Avido*), Milesiorum colonia in Troade, sub Gyge rege ejusque permissu condita; situs urbis; a Lampasco, filio, Sesto distantia; prope urbem heptastadium Hellesponti, quod ponte Xerxes junxit, et turris Herus; tractus in Chersonesum ratio; urbs a Dario cur lucensæ sit, 505 § 23; 502, 52; 542, 37; 89, 41; 103, 6. Abydi regionem Beryces et Dryopes, tum (post Troicæ, 506, 18) Thracæ occuparunt, 501, 47. Abydus, Troadis initium sec. Scyllacem; Æolis initium sec. Ephorum, 498, 52. Vicina urbi regio apud Homerum Asiæ subjecta, 501, 16. Abydi princeps apud Homerum etiam Sestum tenet, 508, 4. Urbs a Lampasco 170 stadia distat, 504, 12. Ab ea ad Æseum fl. 700 stadiorum navigatio, 506, 37. In vicinis sunt auri metalla τὰ ἐν Ἀστυόχοις, 580, 23. Priacæ Astyrorum urbis ager nunc ad Abydenos pertinet, 508, 32.

Abydus, 'Αβυδος (*Ebat* coptice; nunc *Arabat* et *Mat-foun*), Thebaidis olim urbs magna, nunc pagus parvus; in eam fossa e Nilo ducta; ibi Memnonium, labyrintho simile, et circa fossam lucus spinarum Ægyptiacarum Apollini sacer, 690, 41. Abydo objacet prima Ægyptiorum Oasis (vulgo Oasis major) septem dierum itinere distans, 691, 2. Abydi Oasis templum est, in quo neque tibicini neque citharædo sacrificium auspiciari licet, 691, 47.

Acacesium, Ἀκακίσσιον (Arcadiæ in Parrhasia opp., quod olim fuit ad Lycosuram, inter hanc sc. et Dasena.

V. Curtius *Peloponni.* t. 1, p. 296). De eo falsa a nonnullis tradi monuit Apollodoros, 249, 2.
 Academia Athenarum, 340, 48.
 Academicorum optimus Carneades, 711, 16.
 Acalandrus, Ἀκάλανδρος (*Acalandro*), fluvius in Thuri-
 um ditione, ad quem Alexander Molossus conventum,
 qui Heracleæ celebrabatur, transferre voluit, 233, 20.
 Acamas et Phalerus Athenienses Solos in Cypro condide-
 runt, 583, 19.
 Acamas, Cypri pr. (*Cap H. Epiphanto*); ejus situs; a
 Selinunte 1000, a Sida 1600, a Chelidoniis 1900 stad.
 distat, 581, 46. Cf. 581, 38. 583, 15.
 Acanthius sinus ad Acanthum urbem Thraciæ, 279, 82.
 Acanthus, Ἀκάνθος (*Dachour*), Ægypti opp. cum Osiri-
 dis fano et luo spinæ Thebaicæ, 687, 25.
 Acanthus, Ἀκάνθος, opp. in isthmo Albo montis, Andrio-
 rum colonia, 279, 22; ad Singiticum sinum prope Xer-
 xis fossam, 279, 39. 280, 17. Ab eo oppido Athoniæ
 Chersonesi periplus usque ad Stagirum 400 (*lege* 700,
 ψ' pro υ') stadiorum, 279, 46. Acanthiorum portus,
 280, 38. Portum hunc a Strabone ad Strymonium sinum
 poni patet, dum ipsam urbem Strabo, sicut Ptole-
 mæus, ad Singitici sinus recessum collocat. Herodotus
 vero 7, 125 urbem ad Strymon. sinum sitam dicit, ubi
 nunc ruinæ in hod. *Erisso* exstant. Itaque de situ urbis
 errasse Strabo censetur errorisque causam in eo quaerunt,
 quod ditio urbis ad Singiticum usque sinum pertinuerit,
 et ibi quoque portus Acanthiorum fuerit. Tafelius tamen
 Strabonem vera tradidisse putat, idque se in suo *De*
Thessalonica libro docuisse dicit. Argumenta viri docti
 ignoro.
 ἀκάνιστον μῦθι. V. Mel.
 Acara, Ἀκαρά (sic codd.), 180, 32 inter minora oppida
 recensetur, quæ inter Placentiam et Ravennam sita sint
 in via qua Romam itur. Aliunde de eo non constat. Ἀγ-
 καρά quoddam Italiæ oppidum e Polybio memoratur ap.
 Steph. Byz., ubi legendum esse Ἀκαρία ex ipsis Ste-
 phani verbis recte haud dubie conjecit Meinekius. Idem
 opp. fort. ap. Strabonem intelligendum. Ex ordine quo
 cetera oppida recensentur, colligas Acaram quaerendam
 esse in via quæ est inter Placentiam et Regium Lepidi.
 Nullus tamen ibi locus occurrit ad quem nomen istud
 probabiliter referas. Fortasse igitur extra hanc viam op-
 pidum quaeri debet. Quo concessio, hoc traxerim locum
 a Regio Lepidi boream et ortum versus situm, quem ex
 uno itinerario Ant. p. 282 novimus, ubi, nescio quam
 recte, *Colicaria* vel *Colocaria* vocatur. A Mutina di-
 stare dicitur 25 m. p. in via Veronam ducente (hod.
Crevalcuore sec. Walken., *Concordia* sec. Lapis, *Mon-
 caglia di sotto* sec. Cluver. et Reichard); fortasse ta-
 men propius aberat a via de qua Strabo loquitur, quum
 Itinerarii auctorem l. l. distantias veris majores alicubi
 posuisse in aperto sit. — Ceterum Casaubonus alique
 apud Strabonem pro Ἀκαρά leg. putarunt Ἀχέραι,
 qui vicus est ad Adduam fl. Cremonæ vicinus, cuius
 p. 205, 43 data occasione Strabo meminuit. At de ea re-
 gione nunc non agitur. Reichardus de suo penu Acaram
 locum inter Mutinam et Bononiæ tabulis inscripsit.
 Acarnan, Alcmaeonis f., 397, 22.
 Acarnania. In eam ex Ætolia ab Ætolo pulsi migrarunt
 Curetes, 398, 12. Partem ejus olim Curetes, partem
 occiduum Leleges, deinde Teleboæ tenuerunt, 267, 28.
 Initio eam Taphios et Teleboas, tum Cephalum tenuisse
 ferunt, 396, 5. Lacedæmonii quoque sub Icaro colonis
 Acarnaniam frequentasse videntur, 396, 17. Imperarunt
 in ea Alyzeus et Leucadius, Icarii filii, 388, 52. Laertes
 ibi imperavit, 395, 53. In occupanda Acarnania Diomedis
 socium se præbuit Alcmaon, 270, 49, qui regionem

hanc obtinuit, 396, 49; eam nomen habere ab Acarnane,
 Alcmaeonis filio prodit Ephorus, 397, 21. Sec. alios
 Acarnanes dicti quod comam καίρει non solebant, dum
 tondebant finitimi ob id Curetes dicti, 399, 52. In Acar-
 naniam abiit Amphilocheus e bello Trojano redux, 271,
 3. Acarnanes expeditioni contra Trojam interfuerunt, 396,
 39. Negat hoc Ephorus, narratione usus, quam seculi
 postea Acarnanes apud Romanos esse insinuarunt, 396,
 § 25. — Acarnaniæ situs, 386, 26 sqq.; urbes, 386, 52
 sqq.; quarum pleraque nunc sunt municipia Nicopolis,
 387, 2. Acarnanes de Paracheloitide regione, 393, 14, et
 de agro Oleni cum Ætolis litigabant, 387, 46. Acarna-
 num Respublica Aristotelea citatur, 267, 28.
 Ἀκάθαρτοι sive Immundi a Nomadibus vocantur venatores
 elephantorum Æthiopiarum, 657, 29.
 Ἀκάθαρτος κόλπος. V. Immundus sinus.
 Accipiter omnibus Ægyptiis sacer est, 690, 20; in Ægypto
 quam alibi mansuetior esse dicitur, 699, 16. In Accipi-
 trum urbe Thebaidis colitur, 693, 48.
 Accipitrum urbs. V. Hieracón polis.
 Accipitrum, Ἰεράκων, insula in sinu Arabico, juxta quam
 sunt aliae duæ insulæ phocarium et testudinum, 658, 28.
 Indicari videntur insulæ tres quæ litori Æthiopico ad-
 jacent prope *Ras Bilout* (13° 10' lat).
 Ace, Ἀκκ (*Akka*, *St.-Jean d'Acre*), Phoeniciæ urbs,
 postea Ptolemais dicta, qua Persæ utebantur pro ὀμνη-
 τήρῳ πρὸς τὴν Ἀλγυκόν, 645, 13.
 Acerræ, Ἀχέρραι, Italiæ opp. prope Cremonam, 205, 43.
 Nunc *Ghera* s. *Gera*, ad ripam dextram Adduæ fl. Cf.
Acara.
 Acerræ, Ἀχέρραι, Campaniæ opp., 205, 43; 207, 36; etiam
 nunc *Acerra*.
 Acesines, Ἀκσίνης (*Chenab*), Indiæ fl., 594, 44, cui
 miscetur Hyarotis; ad confluentes nascuntur arbores in-
 gentes, quæ ramos habent dependentes, 592, 5. Fabæ
 Ægyptiæ ad Acesinem repertæ cuiusam opinionem ansam
 dederint, 593, 43. Usque ad Acesinis Indique confluentes
 pisces majores e mari ascendunt, 602, 21. Inter Ace-
 sinem et Hydaspem Pori regio, 595, 28.
 Achææ petra, Ἀχαιαί πέτραι (Fort. leg. *Χαταί π.*) in
 Triphyllia 298, 38. Intellige abrupta saxa hodiernæ
Kaiaffa.
 Achæi, Ἀχαιοί, apud Homerum Græci universi, 317, 41.
 Achæi et Argivi ap. Hom. omnes qui expeditioni Troicæ
 interfuerunt, 29, 15.
 Achæi, gens Æolica, 286, 33, sæpius migravit, 51, 10.
 Achæi Phthiotæ cum Pelope in Peloponnesum profecti
 Laconicam habitarunt; ibique invaluerunt ita, ut Pelo-
 ponnesus, jam olim Argos dicta, ab ipsis diceretur Argos
 Achaicum, 313, 35; 372, 28. Ab Achæis Phthiotis
 oriundi Achæi Pontici, 425, 24.
 Achæorum nomen Laconicæ incolis est ab Achæo, Xuthi
 filio, qui exul eo confugerat, 329, 14. Achæi, Æolica
 gens, ab Heraclidis pulsi, Iones ex Ægiælo, Peloponnesi
 regione, quæ nunc Achala vocatur, ejiciunt, 286, 33;
 329, 28; 313, 50, sub Tisameno duce, 334, 48; ibique
 pro vicis, quos Iones tenuerant, urbes condunt contra-
 ctique incolis augment, 331, 26. Achæi Ionibus Asiæ mi-
 noris tradunt imaginem templi Heliconii, 330, 43. Solos
 in Cilicia condunt, 573, 17; in Italia Cauloniam, 217,
 11, Sybarin, alias, 218, 43, et, Myscello duce, Croto-
 nem, 218, 3. Metapontii locum occupant, Sybaritis invi-
 tantibus, 220, 2. Achæis in Italia contra barbaros belli-
 gerantibus Partheniæ auxiliantur, 232, 51. Ex Achæis
 Italiæ urbibus præter Tarentum nulla nunc exstat, 217,
 40. Cf. Achaja.
 Achæi Pontici, coloni Orchomeniorum post bellum Tro-
 janum duce Ialmeno huc evagati, 357, 14. Genere sunt

Achæi Phthiotæ, posterique eorum qui in Iasonis expeditione ibi manserunt, 425, 24. Caucasus subjacent, 426, 32. Ora eorum per 600 stadia patet inter litora Cercetærum et Heniochorum, ut Artemidorus tradit, 426, 14. Secundum Mithridaticon scriptores medi sunt inter Sintham et Zygos, post quos Heniochi sequuntur, 425, 17. 426, 18. Achæorum vicinorumque populorum vita, latrocinia, καμάραι, navigia, σκηπτούχοι, 425, § 12. Ad eos fugiens pervenit Mithridates Eupator, 426, 1. Memorantur etiam 107, 10; 712, 31; 422, 37.

Achæium, Ἀχαιοίον, Troadis locus in ora e regione Tenedi, 510, 33; 516, 44; contiguus Larissæ et Colonis et Alexandriæ, 517, 6. Inter Achæium et Caresum fluvium Mædus locus, 516, 50.

Achæmenidæ, Ἀχαιμενίδαι, Persidis gens, 619, 22.

Achæorum acta in Cypri ora boreali et orientali; ubi Teucer primum appulit, 582, 16; ad hodiernum *Ialussa* locum.

Achæorum castra, τὸ Ἀχαιῶν στρατόπεδον, ad Scamandri in Troade ostia, 509, 46.

Achæorum murus ap. Homerum, 34, 29.

Achæorum portus (ad Scamandri ostia situs) a Troja 12 stadia distans, si ad hodiernum usque maris litus metiaris; hoc vero quum aggestum sit, portus olim minus longe ab urbe distabat, 512, 25; 509, 45.

Achæorum portus inter Myrinam et Grynium; ibi ara duodecim deorum, 531, 49.

Achæus, Xuthi f., homicidio per imprudentiam perpetrato, in Laconicam fugit, cujus incolæ ab eo Achæi dicti sunt, 329, 14.

Achæus, Antiochidis, quæ Attalo nupsit, pater, 533, 30.

Achaia, Ἀχαΐα, Ariæ urbs, a conditore nomen habens, 442, 35. Situs urbis aliunde non notæ incertus. Nomen, modo recte habeat, inditum fuerit ab Achæo duce celeberrimo patreque Laodices, quam duxit Antiochus II. Cf. Droysen *Hellenismus* 2, p. 324.

Achaia situs, 288, 12 sqq. Olim Ægialeæ, incolæ Ægialenses; deinde Ionia, Ionibus Atticis hanc regionem occupantibus (cf. 313, 15) et in duodecim dividendis civitates; post Heraclidarum reditum Iones pulsi sunt ab Achæis, ducente Tisameno, qui origine Phthiotæ in Laconica habitabant; ab his Achaia nomen accepit prisca Ionia. Heraclidis reliquam Peloponnesum sibi subjacentibus fortiter restiterunt Achæi. A Tisameno ad Ogygem reges habuere, deinde popularem rei publicæ statum, legibus usi optimis, e quibus plurima mutuata sunt Achaicæ urbes Italiae. Post Leuctricam pugnam Thebani Achæis arbitrium de mutuis urbium controversiis commiserunt. Postea quum Macedones societatem eorum dissolvissent, paullatim se recederunt; primum quattuor coierunt urbes, tum alia plures, 329, § 1. Initio federis Achaici unus scriba et prætores duo erant; deinde unus solummodo prætor, 330, 46. Quomodo Arato prætor maxima fœdus incrementa cepit, 330, 51. Bene stetit usque ad Philopœmenis præturam; deinde paullatim dissolutum est, 331, 9. — Achaia civitates duodecim recensentur, 331, § 4; quarum unaquæque ex septem octove pagis conflata est, 332, 3.

Achaicus, Ἀχαικαὶος, apud Bosporanos vates, 649, 9.

Achaicum Argos, Ἀχαικὸν Ἄργος, apud Homerum Peloponnesus vocatur, 313, 44; 317, 45.

Acharaca, τὰ Ἀχάραια, Nyseorum in Caria pagus. Plutonium ibi et Charonium; ægrotos curandi ratio; festa annua; sacrificandi modus, 554, § 44; 555, 29. Τὸ ἐν Ἀχάραις τῆς Νυσαΐδος Χαρώνιον ad Mæandrum, 495, 41. Ad Acharaca pertinere videntur rudera quæ sunt ad vicum *Akchay*, inter *Gusel Hissar* et *Nasli* situm

(v. Arundel *Seven Churches* p. 68. Cf. Pokoke, III, p. 100, qui rudera ista ad Briula opp. retulit).

Achardeus, Ἀχαρδῆος, fl. e Caucasio in Mæotin exit; accolunt Siraces, 434, 51. Aliunde non notus. Indicari putant hod. *Egorlik* sive *Manitsch*, qui in Tanaï incident. Fortasse Achardeus est qui apud Ptolemæum V, 9 vocatur *Vardanes*, i. e. *Kuban* vel ejus affluens quidam.

Achelous, Ἀχελῷος, præter Dymen (potius Olenum) fluens in Achaia, ab Hesiodo Ἠεῖρος dicitur; Teutheam fl. excipit, 294, 13; 386, 40. Tertium ejusdem fluminis nomen habebis p. 331, 24, siquidem servanda ibi sunt quæ in codd. leguntur: εἰς Ὀλέρος, παρ' ὃν ποταμὸς μέγας Μῶλας, ubi si quid mutandum, vocem μέγας potius quam Μῶλας ejicias, quum Melantem habeat etiam Dionysius Per. 416, monente Curtio *Peloponn.* I, p. 450 n. 7. De fluvii nominibus recentioribus v. idem l. l. p. 428.

Achelous (*Aspro Potamo*), prius Thoas vocatus, 386, 39, Acarnanes et Ætolos dirimit; ejus cursus, 288, 26; 386, 24. Miscetur ei Inachus, ut Sophocles ait, 225, 37; 271, 53. Ad ostia ejus nonnulli initium sinus Corinthii ponunt, 288, 25; 386, 42. Limus ab eo aggestus Echinades nonnullas continenti junxit, alias junget, 393, 40; 49, 42. Fines Acarnanum et Ætolorum subinde confudit; hinc bella de Paracheloitide regione, 393, 45. Quomodo fabula de Hercule Acheloum debellante intelligenda sit, 393, 50. Per Acheloum ad Stratum urbem navigatio, 386, 47. Memoratur fl. etiam 288, 42; 294, 14; 394, 49.

Achelous fl. Thessaliæ, Lamia propinquus, 372, 39; 386, 41. Hodiernum ejus nomen non habeo compertum.

Acheron, Ἀχέρων, fl. ad Pandosiam Italiæ, 213, 3. (*Arcon-4*, qui infra Cosentiam in Crathin incidit?)

Acheron, Thesprotiæ fl., Pandosiam præterfluens exit in Glycyn portum, 213, 3; 269, 43. Nunc *Gurila* sive *ri-vière de Souli*, in *Fanari* portum elahens.

Acheron, Triphylia fl. in Alpheum exiens, unde nomen habeat, 296, 11. Rivus est qui a *Platiana* vico in Alpheum (*Rufia*) incidit (ut Curtius conjicit), vel is qui hinc proxime sequitur occasum versus.

Acherææ. v. Acerræ.

Acherusia palus, Ἀχερυσία λίμνη (stagnum prope *Kastri*), ad Acherontem fl. Epiri, 269, 44.

Acherusias lacus (*lago di Fusaro*) Campaniæ, 31, 35; 203, 17. Hanc nonnulli eandem cum Lucrino sinu esse putant, 204, 31.

Achilles, pater Neoptolemi, 271, 33; in Scyro ins. ap. Lycomedem, 375, 20. Spercheo comam aluit, 372, 22. Subdita ei oppida in Phthiotica ditione enumerantur, 369, § 5 sqq. 372, 29. Achilles ditionis erant etiam quæ inde a Thermopylis sunt ad sinum Maliacum, 372, 19. Latitudinem ditionis inde a Trachinia et Cetea usque ad Antronem pertinuisse statuunt, 371, 29. Achillis et Phœnicis classes Trojanæ unum quoddam corpus efficiunt ap. Homerum, 370, 1. Achilles Trojanam ditionem populatur, 500, 5. Myntem et Epistrophum interfecit, 523, 16. Briseidem e Lyrnesso abducit, 500, 23. Lemnum et vicinas insulas, quibus Eneus Jasonis filius præerat, non populatus est ob cognationem cum Jasone Thessalo, 37, 40; 39, 1. Septem ei urbes promisit Agamemnon, 308, 24. Achillis fraxinea Pelias, 385, 35; clypeus, 3, 35. E sorore Achillis Spercheus Menestium suscipit, 372, 24. Achilli sacra Leuce insula, 254, 15. Cf. sequentia.

Achilleum, τὸ Ἀχιλλεῖον, Troadis pagus, in quo Achillis sepulcrum et fanum, prope Sigeum situs; hunc munierunt Mytilenæi contra Athenienses, qui Sigeum occupaverant; nunc dirutus est ab Illensibus, 513, 39; 510, 7; 516, 43.

Achilleum, ἡ Ἀχιλλεῖος κόμη, in Asia ad fauces Mæotidis, cum fano Achillis; obiacent in Europa Myrmecium et Parthenium, 424 § 6; 257, 54.

Achilleus Cursus, ὁ Ἀχιλλεῖος ὁδός (*Rosa Tendra* et *Rosa Djarilgatch*); ejus promontorium occidentale latus Achillis vocatur, etsi nullæ ibi arbores; longitudo Cursus 1000 st., maxima latitudo duorum; cervix peninsulae 40 st. lata; promontorium orientale Tamyrace, ad quod navium statio, 255, § 19.

Achillis portus ab Illo novo 12 stadia distat, 510, 5.

Achillis vallum, ἡ Ἀχιλλεῖος χάραξ, in Mysia non longe ab Astyris, 524, 46.

Acholla, Ἀχόλλα, libera civitas Africae, 706, 4. Ruinae *El Alliah*.

Acidon, Ἀκίδων, fl. Triphyliae, qui Jardane sepulcrum et Chaam urbem præterfluit, 299, 13 et 26; 302, 7. Sec. Strabonem in mare exit; sec. Pausaniam in Anigrum incidit. Hic accuratiora tradiderit.

Acila, Ἀκίλα, Arabiae promontor. Diræ oppositum, 655, 6. Idem quod Ocelis prom. prope *Bab-el-Mandeb*.

Acilisene, Ἀκισιηνή, Armeniae magnae provincia quam Armeni Thessali socii frequentasse dicuntur, 432, 9; 447, 9; 455, 1. Sita inter Antitaurum et Euphratem, 452, 26. Olim ad Sopheuen pertinuit; 455; 1. Acilisenes locus Dastira, 475, 50.

Acisene, Ἀκισιηνή (?), Armeniae prov., 453, 18. Aliunde non nota. Juxta Sopheuen memoratur. At Acilisene non indicatur, siquidem in *sqg.* 453, 26 id nomen recte habet. Fortasse nostro loco fuit Ἀκισιηνή.

Aciris, Ἀκίρις, Lucaniae fl., 219, 20. Nunc *Agri* vel *Acri*.

Acmon, Ἀκμων, unus Idaeorum Dactylorum, 406, 41 et 17.

Aconites, Ἀκόνιτες, Sardiniae gens montana in speluncis habitans, 187, 29.

Acontium in Heracleotide Pontica nascitur, 465, 33.

Acontia, Ἀκοντία (*Ἀκοντία St. B.*), Vaccæorum in Hispania urbs, ad Durii tractum, 126, 6. Aliunde non nota. Situs incertus. Locus quem Reichardus ejusque assecræ urbi assignant, a Strabonis narratione alienus est. In Itinerariis Durius trajicitur ad locum *Ocelo Duri* (hod. *Zamora* sec. Cortez et Lapie, *Toro* sec. Reichard. et Mannert.), quæ esse videtur Ὠλλὰ Ptolemai. Ad eundem vel vicinum locum Acontia pertinere debet. De *Septontica Paramica* Ptolemæi cogitari nequit.

Acontius mons, Ἀκόντιον ὄρος, Bæotiae, per 60 stadia porrigitur usque ad Parapotamios Phocidis; in hunc montem e planitie translata est Orchomenus, 357, 14.

Acra, Ἀκρά (prope *Takil Bouroun*), Panticapeorum ditionis promontorium, inde a quo Bosphorus incipit; Corcondamæ objectum, 424, 19.

Acrae Junonis oraculum inter Pagas et Lechaëum, 326, 39.

Acrae Venus. v. Venus.

Acrae, Ἀκραίαι, Laconiae opp.; inter hoc et Gythium Eurotas exit, 295, 10. Hod. *Kokkinito*.

Acraphiae, Ἀκραφίαι et Ἀκραφίον, Bæotiae opp. ad lacum Copaidem, 352, 53; juxta Ploum m., 354, 44. Ab Homero Arnen vocari putant, 354, 45. Ruinae prope *Karditza*.

Acrathos, Ἀκράθως, Strymonii sinus prom., 279, 35. Ad Athos montis extremitatem orientalem.

Acrisius Danae et Perseum exposuit, 418, 32. Amphictyonum ordinem instituit, 360, 32.

Acritas, ὁ Ἀκρίτας, mons Messeniae (*Hagios Demetrios*) et prom. (*C. Gallo*), initium sinus Messeniaci sive Asinæi, 309, 9.

Acrobatai, Ἀκροβάται, Æthiopes; vitæ eorum ratio, 657, § 12.

Acrocorinthus, Ἀκροκόρινθος, 325, 36 *sqg.*, quam Antigono Aratus ademit, 330, 51.

Acrolissus, Ἀκρόλισσος, Illyriae opp., 262, 42. *Castell. Alessio*.

Acrothoi, Ἀκρόθωι, ad Atho montis verticem urbs, 279, 42; 280, 32; prope hod. *Lavra*.

Actæon, Ἀκταίων; ab eo Actice (Attica) dicta, 340, 54.

Actæus, Ἀκταῖος, Apollo in campo Adrasteæ, 503, 19.

Ἀκτῆ, i. q. Attica, q. v.

Ἀκτῆ, Argolidis litoreæ pars, 335, 20.

Actia, τὰ Ἀκτία, certamen quinquennale, quod in suburbio Nicopolis celebrabant, procurantibus Lacedæmoniis; jam olim ludi Actio Apollini agebantur ante quam a Cæsare augerentur, 270, 39.

Actiacum bellum, 309, 7.

Ἀκτικῆ i. q. Attica, q. v.

Actium, Acarnaniae opp. et promontorium; Actii Apollinis templum, 388, 5; 386, 29 et 45. Templum erat ad os sinus Ambracii in colle situm. Quæ sub eo erant navalia, ignis absumsit, 270, 9. Promontorium illud est *La Punta*, non vero *Cap Madonna*, ut olim putabant. Templum erat ubi nunc est *le fort de la Punta*.

Acusilaus, Ἀκουσίλαος, Argivus; de Cabiris, 406, 3. Idem intelligendus, 405, 15, ubi laudatur Phoronidis auctor.

Acyphas, ὁ Ἀκυφας, Cēlææ regionis opp., 372, 48. Nonnullis vocatur Pindus, urbs Tetrapoleos Doricæ, 367, 1.

Ada, Ἀδα, Hecatombni f., Hidrieo fratri et marito in Caria regno successit; a Pixodaro fratre ejecta Alexandri ope regnum recuperavit, 560, 46.

Ada, Pixodari et Aphneidis f., uxor satrapæ, cui regnum Pixodarus reliquerat, 560, 52.

Adada, τὰ Ἀδαδα, Pisidiæ opp., 488, 18. Ὀδᾶδα ap. Hieroclem. Sec. Ptolemæum oppidum non ita longe a Seleucia (hod. *Egerdir* ad lacum cognominem) versus meridiem ortumque dissitum foret. Itaque in tabula locum posui ad *Sidan-Owassit*, ubi ruinas notat Kiepertus.

Adæ, Ἀδα, Æolidis oppidum, quod Strabo ex Artemidoro inter Cumam et Hydram prom. memorat, 531, 44. Aliunde de eo non constat. Novimus in hoc tractu *Egarum* opp., ab ora maritima paulo remotius. An hoc Artem. notavit? Sin ignotus oræ locus memoratur, quaeritur an non Ἀδαί, frequens locorum maritimorum nomen, legendum sit.

Adarbal. v. Adherbal.

Addua (Ἀδοῦα; ap. Strab.) fluvius (*Adda*) ex Adula monte (*S. Gotthard*) oritur (quod non ita habet); implet Larium lacum (*lac de Come*) indeque in Padum exit, 180, 21; 170, 11; 174, 14; 177, 40.

Adherbal, Ἀδέρβαλ, Romanorum amicus, Uticæ ab Jugurtha occisus, 705, 47.

Adiabene, Ἀδιαβηνή, Assyriae regio, 455, 3; 627, 6. Quam Armeni Thessali socii frequentasse dicuntur, 432, 9. Maximam partem plana, 634, 27; Babyloniae finitima, 630, 1; Babyloniae pars, quanquam proprium principem habet; nonnunquam etiam Armeniae se adjunxit, 634, 27. Adiabeni etiam Saccopodes vocantur, 634, 41.

Adiatorix, Ἀδιατόριξ, Domneclii f.; ab Antonio Heracleæ partem accepit; ejus facinus et vitæ finis, 465, 11; pater Dyteuti et alius filii, qui una cum patre perit, 478, 29.

Adimantius, Ἀδείμαντος, Lampsacenus, 504, 43.

Admetus, Ἀδμητος, cui Apollo serviit, dei fanum condidit ad Tamynas in Euboea, 384, 36.

Admirationis vacuitatem, τὴν ἀδυναμίαν, in Democrito prædicant, 51, 1.

Adobogion, Ἀδοβόγιον, e tetrarchica Galatarum stirpe; ejus filia Menodoto peperit Mithridatem Pergamenum, et Mithridatis regis pellex fuit, 534, 15. Ceterum num hic sensus sit loci corrupti, parum liquet. Meinekius ita verba constituit ut non Adobogion quidam, pater filiae

cujus nomen non traditur, sed Ἀδολεσίωνις mulier, Menodoti uxor, memoretur. Idque præstare videtur.

Adonidi sacra Byblus, 643, 24.

Adonis, Ἀδωνίς, fl. inter Byblum et Berytam, 643, 27. *Nahr el-Ibrahim.*

Ador, Ἀδωρ, Artagerarum castelli in Armenia præfectus, defecit, 453, 41.

Adramytticus sive Idarus sinus, Ἀδραμυττινός ἢ Ἰδαιός κόλπος, laxiore vocabuli sensu inde a Lecto pr. usque ad Canas pr. pertinet, adeo ut pars ejus sit sinus Eliaticus; proprie autem eo nomine nonnulli is afficitur sinus qui Gargarorum promontorio et Pyrrha pr. includitur, 518, 2 et 53; 525, 46; 449, 40. (Secundum hæc Canæ pr. a meridie sinum Eliaticum clauderet, quem claudat a borea.) Ad hunc sinum Homerus Leleges et Cilices collocare videtur. Sunt ibi pagi Mytilæeorum, 518, 2.

Adramyttium, Ἀδραμύτιον (*Edremid*), Mysie urbs, olim sub Lydis erat, qui eam etiam condidiisse feruntur. Lydiæ Adramyttii portæ memorantur, 524, 38; 497, 25. Urbs Atheniensium coloniam accepit, 519, 13. Homerus Adramyttiam regionem Cilicibus attribuit, 523, 1. Inde a Præctio fl. usque ad Adramyttium Charon dicit pertinere Troadem, 498, 51. Bello Mithridatico male affecta urbs facinore Diodori prætoris, 525, § 66. Aqua ex Eueno fluvio in urbem deducitur, 528, 28. Ab Adramyttio ad Theben 60 stadia, ad Lyrnessum 80 stad., 527, 27; ad Calen Peuceu 180 stad., 516, 9. In Adramyttena ditione sunt Chryse et Cilla, 523, 30, et Hippocoron locus, 405, 52. Adramyttium patria Xenoclis oratoris, 525, 11.

Adraspa. V. Darapsa.

Adrastea et Adrasteæ campus, Ἀδραστία καὶ Ἀδραστιάς πεδῖον, in Troade; regio et urbs ab Adrasto rege dicta, qui Nemesia ibi templum posuit; situs ejus; in campo fuit Apollinis Actæi et Dianæ oraculum; ejus apparatus Parium translatus, 503, § 13; 484, 7. Adrastea, cui ap. Homerum præfuerunt Meropis Percoeii filii duo, 501, 32, ad Zelium pertinet, 502, 24. Campus perfluit Granicus, 502, 42.

Adrasteæ sanum prope Cyzicum, 503, 25.

Adrastea mons, Ἀδραστία ὄρος, in Cyzico ins. 493, 15. Adrastus, Ἀδραστος, rex Argorum, Diomedis pater, 397, 3. Currus ejus ad Harna Bæotie contractus, 347, 18. Adrastus, Meropis Percoeii f., Amphii frater; in Mysia regnans; ejus ditio, 502, 6. Ab eo dicta Adrastea urbs, in qua primus Nemesi templum struxit, 503, 15.

Adria, Ἀδρία, Piceni urbs (*Atri*), a qua Matrinus profluit; Matrinum Adriæ navale, 201, 10.

Adrias fluv. (*Tartaro*). Vid. v. 64.

Adriaticum mare, ὁ Ἀδριακός, ἢ Ἀδριατικὴ θάλασσα, ὁ Ἀδριατικὸς κόλπος, ab Atria urbe nomen habere fertur, 178, 31, vel a flumine, ut Theopompus prodit, 263, 17. Adriaticus sinus proprie intimus sinus pars, nunc vero etiam totam mare sic vocatur, 263, 15, cujus pars est sinus Ionius (q. v.), 102, 15. Figura maris similis est figuræ Italiæ; utriusque longitudo maxima usque ad lapygiam 6000 stadiis paullo minor, latitudo maxima 1300 vel 1200 stad., 178, 3. 102, 20. Intimus recessus a Peloponneso sec. Dicæarchum abest 10000 stadiis et amplius, 86, 37. Adriaticum mare Ægeο perquam vicinum et meatibus quibusdam junctum esse putavit Theopompus, 263, 25. Olim id cum Ponto quibusdam in locis confluisse censet Hipparchus, 47, 39. Adriæ partes septentrionales enarrans Eratosthenes nullas non fabulas refert, 40, 10. Adriaticum mare ad Venetiam fluxus et refluxus habet, 176, 52. Ister uno ostiorum in id exit sec. Theopompum aliosque, 263, 30; 38, 42. In Adriam effluit Isara (*Isack*) fl. recepto Atagi

(*Isch*), 172, 23. Circa Adriam indicia expeditionis Argonauticæ monstrantur, 17, 16. Eneti et Paphlagonia huc migrarunt; 51, 8. Mitto ceteros locos quam plurimos quibus in Italiæ descriptione mentio maris Adr. occurrit.

Adrius mons, Ἀδριον ὄρος, mediam Dalmatiam secat, 262, 7. *Monte Negro*. Pro Ἀδριον legi Ἀπριον nonnulli voluerunt; fortassis recte.

Adrumetum, Ἀδρόμυς, *Susa*, Libyæ urbs, navalia habet, 708, 14.

Aduas. V. Addua.

Adulas, Ἀδούλας mons in Alpibus (*S. Gothard*), in quo oriuntur Rhenus et Addua fluvii, 176, 20; 170, 11; 177, 11.

Ἀδύων. — Τὸ ἀδύων τὸ αὐτὸ τῷ ὀπάζων, 15, 17.

Æa, Ἄα, fons limpidissimæ aquæ, ex Abydone in Axium influens, ab Homero memoratur, ut Strabo cesset, 278, 15; 277, 26.

Æa, Ἄα, urbs Colchica ad Phasin, 38, 12. Novit eam Homerus, 17, 10. Qui factum sit, ut poeta hinc Æeam Oceani insulam finxerit, 17, 12.

Ææa, Ἀαίη, Oceani insula apud Homerum; quidnam ejus fingendæ ansam dederit, 17, 22; 38, 49.

Æacidæ, Ἀλακίδαι, in Salamine ins., 338, 23. Ex Æacidarum gente reges Molossorum, 269, 17; 508, 54.

Æacus, Ἀϊακός, in Ægina, 322, 33, obtinuisse fertur ut e formicis homines evaderent, 322, 48.

Æanes, Ἀϊάνης, puer Locrus a Patrocle interfectus. Ostenduntur lucus Æaneus et fons Æanis, 365, 26.

Æanis, Ἀλανίς, fons ap. Locros Opuntios, 365, 28.

Æas, Ἀλας, ab Hecateo vocatur Aous fluvijs, 262, 48; e Lacmo fluit, 225, 48.

Ἀλας. V. Ajax.

Ædepsus, Ἀδελφός (*Lipso*) Eubœæ urbs, 365, 9; 382, 36; ubi calida Herculis lavacra, ib. Thermæ, terræ motu per triduum retentæ, rursus fluxerunt, sed alijs eruperunt fontibus, 50, 25.

Ædui, Ἀδύοι, Galliæ gens, inter Ararem et Douhim (*deb. Ligerim*) habitant; urbes eorum Cabullinum et Bibracta, 160, 3; 154, 35. Super Sequanos et Helvetios versus occasum sedes obtinent, 161, 9. Romanorum cognati dicuntur; primi ex hujus regionis Gallis amicitiam Romanorum amplexi sunt, 160, 5. Inimici eorum Sequani, qui Germanis se adjunxerunt contra Romanos, 160, 9. Auxit inimicitiam contentio de Arare fluvio, utraque gente eum et vectigalia hinc percipienda sibi vindicant. 160, 13.

Æetes, Ἀἰήτης, Cytæus, 38, 32, Colchidis rex, cujus regia est Æa, 38, 12. Ejus in Oceano navigatio, 38, 4.

Æga, Ἀιγά, prom. Mysiæ, usque ad quod Canæa regio pertinet; sic etiam vocabatur mons, quem nunc Canen vel Canas (hod. *Kara Dag*), sub quo in ora *Adchane* locus, Cane veterum) appellant, 525, 51. Æga pr. a mari Ægeο nomen habet, 526, 4. Ceterum Straboniana hæc laborant. V. v. Cane.

Ægæ, Ἀιγᾶί (vocatur etiam ἡ Ἀιγᾶ, 335, 15), Achaiæ opp., cujus meminit Homerus, 331, 42. Neptuni templum habuit, 381, 19; nunc non habitatur, incolis Ægram translatis, 332, 15; 381, 28. Prope urbem Crathis (hod. *Acrafa*) fluvijs, 331, 50. Stetit urbs ad *Cap Acrafa*.

Ægæ, Æolidis urbs, non longe a Cume disita, 531, 31. Hodie *Guselhisar*.

Ægæ, Eubœæ olim urbs, cujus Homerus meminit, mari Ægeο nomen dedisse fertur; templum ibi Neptuni Ægæi; ab Anthedone tractus 120 stadiorum, 347, 43; 331, 24 et 47. Stetisse urbs Leakio videtur prope hod. *Limni*. Vulgo cum hod. *Gaja* componitur.

- Ægæa**, Ἀἰγῶναι, Laconiae urbs, Homero Ἀἰγῶναι, 312, 50. Ruinae prope *Kutumo*. V. Curtius, *Pelop.* 2, p. 268.
- Ægæa**, Ἀἰγῶναι (vel Ἀἰγῶν), Ciliciæ opp. cum navium statione, 579, 49. Nunc *Ajas*.
- Ægeum** mare, Ἀἰγῶν πῶλος, 102, 42; ab eo *Æga* Mysiae mons vocatur, 526, 4, ipsum ab *Ægis* Euboeæ urbe, 331, 48. Duo alluit Græciæ latera, a Sunio usque ad Theasaliceam, et hinc usque ad Strymonem, 268, 51. Ejus pars mare Thracium, 13, 15. Ejus sinus Maliacus, Pagasiticus, Thermæus, Toroneus, Singiticus, Strymonicus, 279, 40. *Ægæi* maris partem vel etiam totum illud nonnulli Hellesponto attribuant, 284, 40.
- Ægaleus** mons, τὸ Ἀγαλῶν ὄρος, Messeniæ, 308, 36. (Intellige tractum montanum, qui a Cyparissia usque ad Pylum iuxta oram maritimam extenditur. Cf. Curtius, *Pelop.* 2, p. 182). Sub *Ægaleo* vetusta Messeniæ Pylus, 308, 39.
- Ægesta**, Ἀἰγῶστα, aliis *Egesta* s. *Segesta* (Ruinae in monte ap. *Castel a Mare*), Siciliæ urbs, ab *Egesto* Trojano condita, 211, 36; 226, 20; 520, 13. *Ægestæ* aquæ calidæ et potabiles (*Baida*), 228, 29. *Ægestensium* emporium, Ἀἰγῶστιον ἐμπ., inter Panormum et Lilybæum, 221, 19; 226, 18.
- Ægestes**, Ἀἰγῶστης, Trojanus, 226, 23. A Philoctete ex Italia in Siciliam missus *Ægestam* condidit, 211, 36.
- Ægeus**, Ἀἰγῶς, Pandionis filius, 337, 9, quamnam Atticæ partem obtinuerit, sec. Sophoclem, 337, 17.
- Ægialea**, Ἀἰγιάλεια, Homero Ἀἰγιάλος, 331, 39; priscum Achaiae nomen, 329, 3. Incolæ Ἀἰγιάλεις. Tota *Ægialis* ad Agamemnonis regnum pertinuit, 324, 14. Postea Ionia, tum Achaia dicta. V. Achaia.
- Ægiali**, Ἀἰγιάλοι, priscum Sicyonis nomen, 328, 40.
- Ægialis**, Ἀἰγιάλος, litus 100 stad. longum, ubi *Ægialis* Paphlagoniæ pagus (*Kara Agatsch*) ad Pontum. Apud Homerum (Il. 2, 855) pro Ἀἰγιάλῳ nonnulli scribunt Κρωδιάλῳ, 464, 47; 466, 54. *Ægialis* ab Amastri decem schoenos distat, 465, 48.
- Ægilenenses**, Ἀἰγιάλεις, Atticæ pagus, 342, 16.
- Ægilips**, Ἀἰγίλιψ, et Croycea a Laerte capta; Straboni sunt Leucadis insulae loca, 388, 20; 389, 18. Leakeus Ithacæ ins. loca intelligit; alii insulas Ithacæ vicinas esse probabilius censent.
- Ægimurus**, Ἀἰγίμουρος (hod. *Dshamour* s. *Zembra*), ins. inter Africam et Siciliam, 101, 20; 230, 37; non longe distans a Corsura, 707, 51.
- Ægimius**, Ἀἰγίμιος, Doriensis rex, ab Hercule in regnum restitutus, filium Herculis Hyllum adoptavit regnique heredem reliquit, 367, 2.
- Ægina**, Ἀἰγίνα, ins. maris Myrtioi, 102, 40; olim *Ænoe*, 323, 1; ex ea Peleus profugit, 372, 27; insula clara, *Æaci* patria; maris imperium obtinuit; in proelio Salaminio cum Atheniensibus palmam tulit. Ambitus insulae; urbe cognominis; situs ins.; agri ratio; cur Myrmidones *Æginetæ* dicti, 322, 24. *Ægina* ad Amphictyoniam Calauriæ continebat, 331, 34. In ea primus argentum cudit Phido, 323, 11. Incolis eam frequentarunt Cretenses, Epidaurii, Dorienses; tum Athenienses colonis suis sorte eam dividerunt; Lacedæmonii vero pristinis reddiderunt incolis, 322, 5. *Æginetæ* colonos miserunt Cydoniam et in Umbria, 323, 10. *Ægina* emporium; Ἀἰγίνα ἑμπολή, merces parvi momenti, 323, 14. Memoratur ins. etiam 45, 43; 317, 22.
- Ægina**, Ἀἰγίνα, Epidauriæ opp., 323, 24. Situs loci non notus. Ruinae quæ inter hod. *Trachia* et *Bedeni* exstant, fortassis huc pertinere censet Curtius, *Pelop.* 2, p. 429. In tabula *Æginam* composui cum ruinis quæ ab *Augo* monasterio sunt boream versus in monte sitæ. Navale *Æginæ* fuit Massæ sec. Schol. ad Il. 2, 562.
- Æginium**, Ἀἰγίτιον, Tymphaeorum urbs, vicina *Æthiciæ* et *Tricæ*, 272, 9. Nunc *Stagus*.
- Ægira**, Ἀἰγίρα, Achaiae civitas, 331, 19. In colle sita, 332, 11. In eam translatae sunt *Ægæ*, 331, 28. De ruinis urbis supra *Maura Litharia* sitis v. Curtius *Pelop.* 1, p. 474.
- Ægirus**, Ἀἰγίρος, pagus Methymnæi agri, a quo per angustissimum isthmi partem ad Pyrrhæum euripum sunt 100 stadia, 527, 31. Ibi recentiores tabulae vicum *Ba-gtche Kot* exhibent.
- Ægium**, Ἀἰγίον (*Bostitza*), Achaiae civitas, 331, 23; 288, 34; olim in Agamemnonis regno, 324, 14. Urbs e 7 vel 8 pagis conflata, 289, 33. Perfluit eam Selinus (riv. de *Botzitza*; qui tamen fl. ipsam urbem non attingit), 332, 27. Etiam nunc satis frequentatur urbs, 332, 17. Ibi Jupiter a capra nutritus fertur, 332, 17. *Ægium* a Maleis 1400 stadia, 334, 33; cf. 287, 45. *Ægiensibus* datum oraculum, 385, 51. *Ægienses* et Pharenseis Rhypidem regionem tenebant, 332, 35. *Ægiensium* est Homarium, 332, 26.
- Ægirussa**, Ἀἰγίρουσσα, Megaridis locus ab Homero memoratus, 339, 6. (E Theopompo scimus *Ægirussam* etiam *Ægirim* dictam esse; *Ægirim* vero ad lacum in Megaride, Eschatiolin sive Gorgopin, fuisse aliunde constat. Qui quidem lacus haud dubie est unicus ille, quem in Megaride novi prope *Cap Hagios Nicolaos*, ut ibidem etiam *Ægirussa* ponenda sit. Cf. Curtius, *Pelop.* 2, 553 et 598 et not. ad Scylac. p. 39, ubi tamen de loco lacui assignando falsus fui).
- Ægletes** Apollo, Ἀἰγλήτης Α., templum habet in Anaphie ins. 416, 4; cf. 38, 30.
- Ægospotami**, Ἀἰγὸς ποταμοί, oppidulum eversum Chersonesi Thracicæ, ubi tempore belli Persici lapidem celsus decidisse aiunt; ejus a Sesto distantia, 284, 6. Ad *Ægospotamos* pugna, 238, 28.
- Ægrotos** Lusitani, ut Assyrii, in viis deponunt, ut qui eundem morbum experti sint, iis consulant, 128, 53.
- Ægua**, Ἀἰγῶν, Turditaniae opp., 117, 20. Aliunde non notum opp., nisi fort. est Escua, quam Ptolem. p. 112, 30 Wilb. et Plinius 3, 1, 3, 10 memorant. At ne de hujus quidem situ satis constat.
- Ægyptiorum** exsulum insula, τὸν Ἀἰγυπτίων φυγάδων νῆσος, a meridie Meroes insulae Nili fluvius efficitur. Tenuerunt eam *Ægyptii* qui a Psammeticho defecerant, *Sembritæ* dicti, 668, 36. Sita est in eadem in qua *Cinamomifera* regio linea parallela, Taprobanae objacens, 52, 51; 98, 2 et 32. Sec. Artemidorum *Sembritæ* isti sive exsules Tenessin regionem tenuerunt quæ Sabæ portui sinus Arabici in mediterraneis superjacet, 656, 10. Insula illa (cujus mentio ex Eratosthene petita fuerit) ad regionem *Dar Sennar* inter fluvios *Bahr el Abiad* et *Bahr el Asrek* media referenda videtur.
- Ægyptiorum** pagus in Libyæ ora inter Catabathmum et *Ænesisphrya* situs, 679, 4.
- Ægyptium** mare, Ἀἰγύπτιον πῶλος, inter *Ægyptum*, Syriam, Cyprum, pelagus Libycum, Pamphylium, Creticum, 49, 6; 100, 32; 103, 50; 101, 48; 581, 28 et passim. Isthmus inter id et sinum Arabicum, 25, 15.
- Ægyptia** murus, Ἀἰγύπτιον τείχος, Syriæ castellum, quod una cum Paradiso (hod. *Bden* in Libano m.) et fontibus Orontis memoratur inter terminos dittonis, quam Berytii in Massya campo obtinebant, 643, 34. Ni fallor, ad viam erat qua Heliopoli Tripolin euntes Libanum superabant. Situm fuerit in ea ascensum parte quæ est prope lacum (*Birket*) el *Yamoune* infra *Ainete* vicum, ubi ruinas reperit Callier (V. Ritter t. 17, p. 305). Ad eundem locum probabiliter Droysenius (*Hellenism.* 2, p. 696) Brochos et Gerrha castella refert, quæ Polybius

5, 46 et 61 ad lacum sita et Ægyptio præsidio occupata fuisse dicit.

Ægyptus portus, Αἰγύπτιος λιμήν, unus duorum portuum Tyri urbis (portus meridionalis Ægypto obversus), 644, 25.

Ægyptus, Αἰγύπτος, ap. Homerum Nilus fluv., 4, 35; 29, 45; 589, 33.

Ægyptus. Οὐδὲν ἄλλο ἢ Αἰγυπτὸς ἐστὶ πλὴν ἡ ποταμία, ἣν ἐπικλύζει τὸ ὕδωρ, 25, 41. Τῷ ἱστορήσαντι περὶ τοῦ ποταμοῦ κατάδηλος καὶ ἡ χώρα ἐστὶ πάσα, 30, 5. Ægyptus fluvii donum, ut Herodotus ait, 25, 4; 29, 47; 589, 33. Ægyptus a priscis id solum vocatur quod habitatur et a Nilo irrigatur inde a locis Syenæ proximis, 672, 26; recentiores addiderunt ab oriente regionem usque ad Rubrum mare, ab occasu usque ad Auases et in ora marit. usque ad Catabathmum et Cyrenæorum dittonem, 672, 27; 678, 50. Quæ de ea acceperat Homerus, carminibus intexit, 13, 22, falsa tamen, sec. Apollodorum, 35, 49. Similis Ægyptus est fasciæ in longum explicatæ, 671, 20. Pars ejus ad Libyam, pars ad Asiam pertinet, si quis Nilo continentes dirimat, 27, 9. Olim mari tecta fuisse videtur usque ad Pelusium, Casium, Sirbonidem lacum et Gerrha, adeo ut hic tractus mari Rubro connecteretur; afferuntur rei indicia, 42, 8; 687, 52. Pharus quoque insula tum sub aquis erat. Quamquam parum recte hæc censere Eratosthenem contendit Hipparchus, 47, 32. Externis populis non facili in Ægyptum patet ingressus, 695, 33. Ab oriente per Pelusiacam regionem aditus difficilis, 682, 15. Ægypti fines meridionales, 669, 28; 26, 44. Finitimi ibi Megabari et Blemmyes, 669, 4. Ægypti Delta, ejusque latera, 670, 27. Ora a Pelusio usque ad Canopicum ostium 1300 stadiorum, 672, 52; 669, 11. Vallis Nilo irrigua raro continuam 300 stadiorum latitudinem habet; 671, 17. Irrigationes, quas Nilus sponte sua præbet, arte augment Ægyptii, fossis et aggeribus ductis, 670, 16. Loca sublimiora cochlearum ope rigantur, 693, 28. Ægyptiorum Auases tres, 672, 43. Quidnam sit αὔασις, 108, 17. Ægypti lacus olim amari, per quos Nili fossa in mare Rubrum exiens ducta est; inde a quo tempore pisces alunt, 683, 32. Mæris lacus, 42, 9. Lochias prom., 673, 9. Ægypti νομάς Ἡρακλειδικάς, 670, 11. Ἀρσινόης, 670, 13. Μενελαΐτης, 681, 1. Σαΐτικάς, 681, 23. Σεβεννυτικάς, 681, 32. Βουσιρίτης, 681, 39. Ἀδριεΐτης, Προσαπίτης, Μενδήσιος, Λεοντοπολίτης, Φαρηγιτίτης, 682, 3-7. Γουνακοπολίτης, 682, 34. Μωμεμρίτης, 682, 35. Νιτριώτης, 682, 43. Σεβρωΐτης juxta lacum in Delta, 683, 25. Φαγγρωοπολίτης, 683, 53. Βουδασίτης, 684, 7. Ἡλιοπολίτης, 684, 7. Λατοπολίτης, 685, 35. Ἀρροδιτοπολίτης, 687, 27. Ἡρακλεώτης in insula, 687, 19. Ἀρσινόης juxta Haracleotem nomum, 687, 30. Κυνοπολίτης, 690, 13. Ægypti metropolis Thebæ, 692, 53. Memphis regia, 685, 46. Labyrinthus, 669, 50. 689, 1. Mulierum mira fecunditas, 592, 40. Animalia Ægypti et Æthiopiæ etiam in India nascuntur, præter hippopotamum, 588, 50. Pisces in Nilo: oxyrynchus, lepidotus, latus, alabes, coracinus, porcus, phagrorius, silurus, citharus, thrissa, mugil, lychnus, physa, bos, 699, 4. Cochleæ ingentes vocem edentes, 699, 10. Ichneumon, 699, 4. Aspis Ægyptia, 699, 12. Accipiter, 699, 16. Ibis, corvus nocturnus, 699, 17. Felis, 699, 17. Ægyptus vinum, frumentum, cetera semina fert, 687, 41. Notantur faba Ægyptia, 698, 51; 699, 34; byblus, 698, 52. 679, 34; persæa, 698, 53; morus (ἡ συκάμινος), 699, 1; corsium, τὸ κόρσιον, 699, 3. Thebaicæ spinæ, 690, 58 (Cf. v. Spina). Arbor similis ei, quam Gadibus esse Posidonium dicit, 145, 36. Oleum non fert Ægyptus nisi in Arsinoite nomo, 687, 39. Τελτίς γῆ in Æg., 645, 22. — Ægyptii inde ab ini-

lio civilem et mansuetam vitam degerunt, regionis ubertate recte utentes et bene divisam terram et administratam habentes, 669, 34. Populus in 3 classes distributus; regionalis partes tres in nomos sive præfecturas divisæ ita ut 10 essent Thebaicæ, totidem in Delta, et 16 regionis intermediæ, 669, 38. Alia de præfecturarum numero sententia, 669, 48. Præfecturarum subdivisiones plurimæ, quarum causa in Nili exundationibus querenda, 669, 50. — Reges suis contenti opibus nec importata aliunde desiderantes, peregrinis, Græcis maxime, infensi, in ora maritima custodes collocarunt, qui adnavigantes arcerent, 673, 40. — Ægyptii inhospitalitatis fama ut premerentur, præter bubulcos, oras custodes, effecit portuum defectus licorumque natura, ut regionis Busiriticæ; unde nata est de Busiride rege fabula, 681, 12. Neque ipsi Ægyptii bellicosæ neque finitimæ gentes, ut nonnisi modico Romanorum præsidio opus sit, quod obortas subinde seditiones vel hostiles Æthiopum incursiones facili negotio repressit. Rei exempla, 695, § 53. Ægypti regum Thebanorum divitias et potentiam Thebis testantur inscriptiones obeliscorum, 693, 23. Regum sepulcra Thebana, 693, 20. Sesostri rex, 671, 46. Sub Sesostri et Psammethico expeditiones longinquæ, 51, 19. Ægyptii in Æthiopiam et ad Colchos migrarunt, 51, 7. Ægyptiorum Colchorumque cognitionem quoniam argumento probare studeant, 427, 36. Ad Ægyptios usque evagatum fuisse Zamolxin Getam, ex insque de rebus celestibus quædam didicisse tradunt, 257, 30. Ex Ægypto oriundi Judæi, 699, 43. Moses Ægypti inferioris regionem tenuit, 647, 31. Sub Danao duce Ægyptii in Peloponnesum venerunt, 266, 46. Ægyptiis ὁ Μίμνων Ismandes vocatur, 690, 51. Adiit eos Lycurgus, 414, 22. Sacerdotes de Atlantide insula Soloni narrarunt, quæ de ea Plato tradit, 44, 26. Ægyptii quidam a Psammethico deficientes insulam supra Meroen sitam occuparunt, 668, 35 (Cf. v. Ægyptiorum exsulum insula). Ægypto politur Cambyses, 671, 49. Ptolemaici reges præter Ægyptum etiam Cyprum et Cyrenaicam sub se habuerunt, 672, 37. 710, 47. Reges Ptolemaici usque ad Cleopatram recensentur, 676, § 11. Ægypti provinciæ romanæ administratio exponitur, 676, § 12. Ægypti præfectus Cornelius Gallus, 696, 1. 97, 17; Petronius, 696, 4. 670, 17; Ælius Gallus, cum quo Strabo Ægyptum invisit, 97, 35. 685, 8. 693, 12. Reditus Ægypti sub regno Ptolemæi Auletæ, 678, 30. Commercium Indica et Æthiopica a Romanis magnopere sucta, 97, 37. 678, 40 (Cf. v. Myosrhormus). Ægyptiorum religio. Animalia pro diis coluntur, ut apud Memphis Apis, apud Heliopolitas Mnevis; apud alios boves non dii quidem, sacri tamen, 682, 38. Nonnulla animalia (bovem, canem, felem, accipitrem, ibim, lepidotum, oxyrynchum) colunt omnes; alia pro se quique, ut ovem Thebani, latum Latopolitani, etc., 690, 19. Oves diis non mactantur nisi Serapidi in Nitriote nomo, 682, 46. Sacerdotum Thebanorum studia astronomica, 693, 27. 685, § 20. Ægyptii geometriam invenisse perhibentur, 670, 5. 644, 48. Templorum Diosopolitanorum structura, 684, § 28. Ægyptii aliis in locis alio schæmorum modulo utuntur, 683, 12. Scaphæ Ægyptiorum thalamiferæ, 679, 44. Cochleæ Ægyptiæ, quibus aquam e metallorum puteis Turditani hauriunt, 122, 8. Panem quomodo Ægyptii conficiant, 699, 29. Οἱ κάρεις, panis genus, 699, 31; κίχρ fructus ex eoque oleum, 699, 32; texta cucinea, 699, 36; zythius, 699, 38. Ægyptii natos omnes educant, 699, 41; pueros circumcidunt, feminas excidunt, 699, 42.

Ægys, Αἴγυς, Laconicæ opp., contra hostes Heraclidis propugnaculum, 313, 17. (Situs oppidi, certius nondum

- definitus, in Arcadiae confiniis non longe a Belmina quaerendus est. V. Curtius, *Pelop.* 2, p. 258.) *Egyis* Laconicus locus Carystus, 383, 32.
- Elana*, τὰ Ἀλάνα (*Alav*, p. 646, 29, corrupte ut videtur pro Ἀλάνα. Nunc *Atla*, *Ilah*, *Akaba-Ilah*.) in intimo recessu sinus *Elanitici*, 654, 21; a Gaza 1200 stadia distat, 646, 29. Hinc in Miniam mercatores proficiuntur 70 dierum itinere, 654, 20.
- Elaniticus* sinus, Ἀλανάτης κόλπος v. μυγός, intima sinus Arabici pars juxta Nabataeam, 646, 32. 654, 21. 660, 48. 661, 13.
- Elus* Catus 50000 Getas e regione trans Istrum sita in Thraciam transevit, 252, 8.
- Elus* Gallus, Strabonis amicus et sodalis, 97, 21. *Aegypti* praefectus ad Syenen usque et *Ethiopiae* confinia penetravit, comitante Strabone, 97, 35. Ab Alexandria in interiora navigans inter comites habuit Chæremnonem, sacerdotem Diospolitani, 685, 8. Thebis Memnonium visit sonumque e colosso editum audivit, 693, 12. Arabiam Felicem subegisset, nisi Syllæus eum prodidisset, 696, 8. Expeditio ejus Arabica, 663, § 22-24; qua accuratiora de Arabia innotuerunt, 97, 29.
- Emiliae* viae duæ. V. M. *Emilius* Scaurus et M. *Emilius* Lepidus.
- M. (*Emilius*) Lepidus, C. Flamini (*Nepotis*) in consulari collega (187 a. C.), devictis Liguribus viam *Emilianam* ab Arimino ad Bononiam usque, et inde ad Aquileiam juxta radices Alpium, paludibus circumventis, duxit, 181, 15.
- (M. *Emilius*) Scaurus paludes exsiccavit ductis a Pado ad Parmam fossis navigabilibus, 181, 8. Viam *Emilianam* stravit, quæ per Pisas et Lunam usque ad Sabata indeque Derthonem ducit, 181, 11.
- Enea*, Αἰνείας, unum ex oppidis, ejus incolae Thessalonicen abduxit Cassander, 277, 37.
- Enea*, Troadis pagus, a Palæncepei 50 stadia distat, 516, 40 et 25.
- Eneas*, Αἰνείας, Dardanizæ in Troade imperavit, 483, 52. 500, 6. 510, 40. Ejus regia Scepseis, sec. Demetrium, 519, 41. *Eneas*, Ascanii pater, 519, 32. Priamo insensus; ob id bello superstes, 519, 51; post Troica longe vagatus est, 40, 26. 124, 25. Cum Anchise patre et Ascanio f. relicta Troja sedes posuit ad Olympum Macedoniæ; sec. alios in Arcadia Capuas condidit, sec. alios cum Elymo Trojano in Siciliam venit ibique Erycem et Lilybæum occupavit ac Scamandro et Simoenti fluvii nomina indidit, inde vero in Latium venit et oraculi monitu ad Lavinium consedit, 520, § 58. Sec. Homerum *Eneas* in Troade mansit, 520, 21. Cum Anchise patre et Ascanio filio Laurentum appulit; urbem 24 a litore stadiis condidit; Latino contra Rutulos auxiliatus Lavinium condidit, de Lavinia filia dictum; post Latii mortem, subditis Latinorum nomen fecit, 190, 45. 193, 50; princeps auctor gentis Romanæ. Iulus quidam ex ejus posteris, 509, 8. *Eneæ* nutrix Cajetæ sinui nomen dedit, 194, 37.
- Enesippia*, Ἀνυσίππεια, insula cum portu, ad Libyæ oram inter Drepanum prom. et Apia, 679, 7. Intellige *Matrou* insulam saxeam cui in continente objacent ruinae loci, qui Νήσοι in Stadiasmo M. M. appellatur.
- Enesisphyra*, Ἀνυσίσφυρα ἄκρα, in Libyæ ora inter Catathum (*Akabah es-Sollum*) et Tyndaricos scopulos (*Ichailah rockers*), 679, 5. Locum ad hod. *Sikketra* ponendus. Cf. Stadiasm. Mar. magni.
- Eniana*, Αἰνάνα (?), oppidum in Uitia regione inter Caucasum et mare Caspium sita, 436, 11.
- Enianes*, Αἰνάνες, diu in Dotio Thessaliæ campo habitavit; deinde pterique a Lapithis in Cætam ejecti sunt, ubi Doriensibus et Maliensibus loca quædam eripuerunt, usque ad Echium et Heracleam; nonnulli autem ad Cyphum montem Perrhæbicum manserunt, 380, 13; cf. 366, 17. *Etolis* postea finitimi, olim ad Dotium et Ossam habitaverunt inter Perrhæbos, 51, 10. 366, 47. Ab *Etolis* et *Æthamanibus* deleti sunt, 367, 14. *Enianes* quidam partim in Uitia ad mare Caspium, partim a meridie Abi et Nibari Armeniæ montium sedes fixisse perhibentur, 455, 35. In Uitia regione etiam oppidum *Enianam* (*Eniam*?) dictum munivisse feruntur, 436, 10.
- Eniates*, Αἰνάνης, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia obvium, 473, 43.
- Enius*, Αἰνός (?), Troadis fl., in quem exit Rhodius fl. 516, 15. Nomen corruptum; indicatur *Æsepus* fluvius.
- Enus*, Αἰνός, mons Cephalleniæ (*Elato*, sec. Leak., *Μεγαλοβουνό* al.), in eoque Jovis templum, 392, 28.
- Enus*, Αἰνός (*Enos*), Thraciæ opp., ad Hebri ostium et Melanem sinum, Mytilenæcorum et Cumanorum colonia, et jam prius Alopecognesiorum, 283, 14. *Enus* sita in Corpicæ, quæ regio prius Apeyntis dicebatur, 285, 10. *Enus* olim Poltyobria vocata, 265, 21.
- Enus* fl. (*Inn*) a Strabone, certe in codd. Strabonis, vocatur Atesinus, 172, 23.
- Æoles* etiam nunc vocantur omnes Græci qui sunt extra isthmum, præter Athenienses, Megarenses et Dorei Parmassi accolæ, 286, 14. Infra isthmum quoque invaserunt, ubi deinde mixti sunt Ionibus et Doriensibus, 286, 27. *Æolica* dialectus initio non diversa a Dorica, 286, 15. Eam in Peloponneso servarunt Elei et Arcades, 286, 42. *Æolica* gens Achæi, 286, 33. Inter *Æoles* Thessaliæ habitaverunt Pelasgi, 183, 51. *Æoles* qui una cum Bæotis Thessalia excederant, in *Ætoliam* migraverunt, ubi Epæi admixti sunt, 399, 5; et Olenum diruerunt, 387, 44. Cum Tlepolemo e Bæotia vel Argis et Tirynthe in Rhodum abierunt, 558, 7. *Æolum* in Asiam migratio, 51, 10. Classis qua Orestis filii in Asiam trajicerent, ad Aulidem collecta est, 344, 51. *Æolica* colonia per totam oram Trojanam inde a Cizyco usque ad Caicum dispersa est et ulterius etiam mediam inter Caicum et Herminum fluvios regionem assumat, 498, 14. Tempora et ratio hujus coloniarum deductionis, quæ facta est sub Oreste, ejus filio Penthilo, Archelao et Grææ Penthili filii, et Penthili coævis Cleus et Malao, 498, 17; 345, 43. *Æoles* quidam ab expeditione Penthili in Eubœa manserunt, 333, 48. *Æolicarum* in Asia urbium 40 fore numero metropoles quodammodo sunt Lesbos et Cuma, 532, 5. *Æoles* Smyrnenæ urbe sua ejecerunt, 541, 47. Colonis in Troade templum Apollinis Cillæi condiderunt, 523, 37. Apollini Πορροκίων sacrificant, 524, 35. Πορροκίων apud eos mensis, 46.
- Æolis*, Αἰολίς, vario modo definitur; modo Troadem ab ea distinguunt, modo non distinguunt, 498, 40. Quæ nunc proprie *Æolis* dicitur, ab Hermo usque ad Lectum pertinet, 502, 4. Sec. Ephorum ad Cumam pertinet, 513, 20; 498, 53. *Æolidem* Homeri ætate Cimærii invaserunt, 123, 41.
- Æoli* ins., Αἰόλων νῆσοι, vel Liparæorum ins., 48, 3. 106, 40. 213, 29. 222, 15. 229, 6 (V. Liparæorum ins.). In *Æoliam* venit Ulysses, 33, 31.
- Æolus*, Αἰόλος, Cercæli pater, Armeni avus, 377, 2; insulis Liparæis vicinis imperavit, 16, 48. In Strongyle ins. habitasse fertur, 229, 52. Quonam sensu ventorum promus ap. Homerum dici videatur, 19, 27; 229, 41. Cf. 21, 29. Epasius campus, τὸ Αἰπάσιον πεδῖον, in Triphylia, ubi Arene opp. et Minyes, 299, 15 sqq. Cf. Hypæsia.
- Æpea*, ἡ Αἰπέα, Messeniæ urbs ab Homero memorata, nunc Thuria vocatur, 308, 28. 309, 41; alii *Æpeam* ad anteriorem Methonem referunt, 399, 46.

- Epy*, Αἴψυ. Homerus Nestoreæ dittonis oppida recensens quam dicat καὶ Ὀρόν, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἑκάπτεν Αἴψυ, queritur numm αἴψυ sit nomen proprium, an adjectivum ad Ὀρόν locum munitionum pertinens. Illud si est, Αἴψυ nonnulli componunt cum Margalis, Amphidollæ loco; quamquam is non est munitus; alii ad locum Mactiæ natura munitionum Αἴψυ referunt, 500, 19. Ad *Epy* probabiliter referuntur ruinæ quæ sunt prope *Plotiana*.
Epytus, Αἰκυτός, Nelei f., Prienen condidit, 541, 7.
Equator a Cinnamomiferæ parallelo 8800 stadia, sec. Eratosthenem, 78, 34. *Equatori* plaga moderata subjecta est, peralta illa et imbris rigata, sec. Eratosthenem et Polybium, 80, 37; immo campestris est et eadem fere cum mari plantis, sec. Posidonium, 80, 49, quamquam is alio loco idem dicit quod Polybium, 81, 2. Solis progressio sub æquatore celerior, 80, 47. Cf. Terra.
Equi, Αἰκυοῖ, Latii gens, 190, 38; 192, 32; Curetibus finitimi; urbes eorum vastavit Tarquinius Priscus, 192, 38.
Equinoctialis circulus, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, 91, 18 et *æpius*. Ab eo usque ad tropicum æstivum, per Syenen ductum, 16800 stadia sive quatuor sexagesimæ (4×4200) sunt, 94, 20.
Æquum Faliscum, Αἰκυνομαχίσκον (in planitie structum, quum alterum Faliscum esset in monte situm), opp. in via Flaminia situm, inter Romam et Oriculos, 188, 27.
Aeria, Ἀῖψα (*Mont Ventoux*, sec. D'Anville; rectius *Châteaue de Lers*, vis-à-vis de *Roquemaure*, non longe ab urbe *Avignon*. Vid. Menard, *Mém. de l'Acad. d. ins.*, t. 39, p. 237), Galliæ Narbon. opp. in loco excelso situm; inde ad Luerionem transitus angustus, 157, 7.
Eris metalla in Turdetania, 121, 7; ad Cotinas, 117, 51; ærarie officinæ (χαλουργεῖα) in Turditaniam vocantur χρυσεία, *aurariz*, quod olim aurum ibi effossum esse videtur, 121, 38. *Eris* fodinæ ad Temesam Bruttii, 212, 49; apud Massagetæ, 440, 6; supra Clithenem, 519, 17; in Merce, 697, 44; in Massæsylla, 705, 11. *Æs* Cyprium. V. Cyprium. Cf. v. Metalla. *Ære* fuso, nusquam autem ductili, utantur Indi, 610, 34.
Es Dodonæum, proverb., 274, 11.
Esarus, Ἀῖσαρος (*Esaro*), Italiæ fluvius et portus ad Crotonem, 217, 44.
Eschines, orator Atticus, matri arcana sacra celebranti affuit, 405, 3.
Eschines, rhetor Milesius, Pompelum liberius perstrinxit; in exilio mortuus est, 543, 3.
Eschylus poeta Κυνναεφύλου, Σερροφοδύλους, Μονοματεύους memorat, 36, 4. 248, 36. Laudatur de Cocyte dea Thracia, 404, 16; de Scythia, 249, 53; de Salamine insula, 338, 10; de Rhegii nominis etymo, 214, 30. *Eschylus* in Glaucio Pontio, 384, 24; in Niobe (ubi diversa confundit) 496, 50; in prologo Myrmidonum fab., 526, 54; in Prometheus soluto, 27, 44 et 151, 52 (ubi de Galliæ campo lapidoso); in Supplicibus (vs. 266), 184, 28; in Peris (vs. 17, 118). Memnonis matrem Cissiam dicit, 619, 42. Citatur etiam 293, 3; 332, 36.
Esculapiadum in Thessalia ditto sec. Homerum quænam fuerit, 376, 37.
Esculapii fanum Panticapæi; ejus sacerdos Stratius, 61, 35; *Æsc.* Triccei fanum in Gerenia Messeniæ, 309, 22; *Epidauri*, 322, 4; in Co et Tricca, 322, 8; inter Dymen et Patras, 331, 32; in Troade a Lysimacho dedicatum, 516, 1; *Esculapii* lucus inter Sidonem et Berytum, 644, 8; templum Carthagine, quod Asdrubalis uxor, capta urbe, secum concrenavit, 706, 38. *Æsc.* statua, Colotæ opus, in Cyllene Elidis pago, 290, 20.
Æscul. simulacrum ab Epidaurio petierunt Romani, 486, 19.
Æsepus fl., Ἀῖσπος, 484, 4; 493, 29; 497, 18; 501, 12; Mysiæ et Troadis terminus, 483, 26 et 50; 502, 5; usque ad eum Troas Homerica pertinet, 484, 11; 498, 4. Fontes fluvii in Cotylo Idæ colle, 515, 20; ostium ab his abest 500 stadiis, 515, 25. A fluvio Palæscæptis 30 stadia distat, 516, 40. Ab ejus ostio ad Abydum navigatio 700 stadiorum, 506, 37. In *Æsepum* Caresus influit, 516, 13; nonnulli Rhodium influere dicunt, 509, 22. Loca in *Æsepi* convalle, 516, § 45. *Æsepo* fluvio et Scæpsi vicini sunt pagi Enea, Argylia, Alazonia, 472, 48. Hodiernum fluvii nomen Kiepertus in tabula non apposuit; sec. Leakium est *Bocklu*.
Æsernia, Ἀῖσρπια (*Isernta*), Samnitum urbs, 196, 30. 208, 8.
Æsis fluv., Αἰσός (*Fiumesine*), olim Galliæ Cisalpinæ et Italiæ terminus, 181, 23; 189, 16; Umbriæ fl., 189, 11; inter Anconem et Senam exit, 189, 18; ab eo usque ad Matrinum Picenum pertinet, 200, 46. Quanto spatio *Æsis* abest a Gargano prom., 236, 40.
Æsium, Αἰσίων, Umbriæ urbs ab ortu viæ Flaminie (hod. *Iesi* ad *Æsin* fl.), 189, 42, ubi Ἀῖσιον scripsit Cramerus, quod non erat probandum; nam Asisium ab occasu erat viæ Flaminie, ac patet *Æsium* non esse diversum ab *Æsi* Ptolemæi, cujus incolæ Plinius *Æsinates* dicit. Oppidum fuisse coloniam Romanam ex inscript. constat.
Æstuarium in Turditanie ora inde a sacro promontorio usque ad Columas; ratio eorum; adjacentes iis urbes Asta, Nabrisa, Onoba, Osonoba, Mænoba, 116, 17 et 32; 117, 31; 118, 13; 119, 7. *Æstuarium* Astures a Cantabris dirimens, 138, 37.
Æstus marini, qui est ad Hispaniæ oram, causam non recte exponit Aristoteles, 126, 50. *Æstus* in Venetiæ ora, 176, 51. Cf. v. *Fluvius* et *Mare*.
Æsyeta sepulcrum, Αἰσύητος τάφος, in campo Troico, 511, 20; 513, 3; vix 5 a Troja stadiis nunc monstratur juxta viam qua iter Alexandriam 513, 7.
Æthalia, Ἀἰθάλια (*Elba*) insula, 101, 34; ejus situs, 187, 45; a continente et a Corsica distantia 300 stadiorum, 186, 17; ejus portus Argous, in quem Argonautæ appulerunt, 186, 27. Insula ferrum habet, quod in continente liquatur, 186, 28. Fossæ, unde metalla sunt eruta, aliquanto post denuo implentur, 186, 27.
Æthices, Αἰθίνας, Epirotica gens, Thessalis accensetur, 271, 10; 373, 10; 369, 8; ad Pindum degunt; ad eos migrarunt Centauri a Piriithoo e Pindo ejecti, 377, 19 et 49. *Æthiciæ* vicinum *Eginium* opp., 272, 10.
Æthiopes, Αἰθίοπες. Quæ de iis auditu acceperat Homerus poemati inseruit, 13, 22. Oceani accolæ dicit bifariam divisos, 2, 14; 25, 16. Quod non recte explicat Crates, dicens separari eos zona torrida, quam Oceanus obtineat, adeo ut alteri *Æthiopes* in nostra zona temperata, alteri in opposita ideoque in altera mundi parte habitent, 25, 32; 85, 10. Aristarchus nonnisi unam esse *Æthiopiam* *Ægypto* a meridie adjacentem et Homerum errasse censens errat ipse. Pluribus modis verba Homeri explicari possunt; ita sc. ut *Æthiopes* vel Nilo separantur vel intercedente regione deserta. At unice vera et aliorum poetarum testimoniis firmata sententia hæc est, ex qua *Æthiopes* per totam Oceani oram australem habitarunt, adeo ut dirimantur sinu Arabico, 26, 10-29, 37. *Æthiopes* Indiæ robustiores minusque adusti sunt quam Libyci, et hanc ob causam Posidonius Homerum bifariam divisos dicere *Æthiopes* censet, improbane Strabone, 85, 5. *Æthiopes* ad quos Menelaus veniens opes collegit, intellige eos, qui *Ægyptiis* sunt contermini; hi enim et satis divites sunt, nec longum Thebis ad eos iter erat.

Fortasse etiam tunc propiores Thebis quam postea erant. Admitti nequeunt quæ de Menelai itinere Crates et Eratosthenes coniecerunt, 31, 25-33, 28. *Æthiopia*, quam Menelaus adiit, a nonnullis ad Phœniciam transferitur, et quæ de Andromeda narrantur, ea apud Jopen evenisse tradunt, 35, 42. Apud *Æthiopes* Solis lacus, *χαλκοχρύανος παρ' ὠκεανὸν λίμνη πανσφόρος Αἰθιοπῶν* (*Æschyl.*), 27, 40. Euripidis de *Æthiopia* versus, 28, 4. *Æthiopum* sedes sec. Ephorum, 28, 19. Quotquot Libyam meridiem versus longius præternavigarunt, finem itineris nominant loca *Æthiopica*, 27, 20. Eudoxus ex India redux ventis in *Æthiopiam* defertur, 81, 45; inde navigationis duces accepit, vocabula linguæ *Æthiopice* consignavit, proram navis e naufragio supersitem, cui equi figura insculpta erat, reperit, 81, 41. *Æthiopiæ* et *Ægypti* confinia cum *Ælio Gallo* adiit Strabo, 97, 38. Meridionales *Æthiopiæ* et *Libyæ* fines dicere non habemus, 712, 14. Notum in *Æth.* non spirare Eratosthenes putavit perperam, 51, 40. *Æthiopiæ* ex montibus Nilus oritur, 671, 20, et imbribus inde decurrentibus impletur, 80, 54. *Æthiopia* non tota Nilo permeatur, ac minus bene quam *Ægyptus* habitatur, 669, 24. Gentes *Æth.*, quæ sunt infra *Ægyptum* et juxta sinum Arabicum, describuntur, 656, § 8 sqq. Τὴν Αἰθιοπίδα subegit Sesostis, 654, 38; in eam migrarunt *Ægyptii*, 51, 7. *Æthiopum* sub Tearcone peregrinatio longinqua, 51, 8. A Tartessis narrantur migrasse μέγχι δούσεω (leg. puto: μέγχι Δούσεω, usque ad Dyrin sive Atlantem), ibique mansisse eorum quosdam, alios etiam oræ mar. partem occupasse, 27, 27. Ad *Æthiopes* *Ægypto* conterminos de Atridis fama pervenerat, 33, 6. Rex *Æthiopicus*, qui *Ægyptum* invaserat, maleficos naris mutilatione punitis in loco collocavit, qui hinc dicitur Πρωτόχροπος, 646, 39. *Æthiopiæ* rex Merops ap. Euripid., 28, 4; regina Candace, altero oculo capta 696, 37. *Æthiopes* sinus Arabii accolæ pauperes sunt, nihil pretiosi habentes præter ebur; plerique incertis vagantes sedibus, 32, 35, pastorem vitam agunt, 669, 30; mari Rubro non adeo utuntur, 672, 32. Qui sunt infra *Ægyptum* Blemmyes, Nubæ, Megabari, neque hominum copia neque virtute bellica præstant, 695, 38. Aliquando Romanum *Ægypti* præsidium agredi ausi de sua ipsorum regione in periculum venerunt, 695, 50. Præsidium quod Syenæ erat adoriuntur, urbem capiunt, Philis Elephantinaque potiuntur. Hinc Petronii contra eos expeditio, quæ narratur fusius. Legatio eorum ad Cæsarem, 696, § 54. Romani *Ægypti* præfecti commerciis *Æthiopicis* operam navant fructuosissimam, 678, 31. — Regia *Æthiopum* Meroe, 27, 8; oppida Napata, 696, 48, Pselchia, 696, 23, Premnis, 696, 44. — *Æthiopes* μαλὰ μύροτοι, 28, 7; cur sint nigri et crispi, 593, 7. Magna ex parte nudi incedunt, 697, 24; pecora eorum et canes parvi, 697, 25; ipsi vivunt milio, hordeo, e quo etiam potum parant; pro oleo habent butyrum et adipem, 697, 30; arborum fructus iis non sunt præter palmulas paucas, 697, 32; nonnulli herba, frondibus tenellis, loto, calami radice, alii carnibus, sanguine, lacte, caseo vescuntur, 697, 33. Reges ut deos colunt, 697, 35. Eorum arma, 696, 30; 698, 14. Mulieres quoque armantur; oris labium aeneo circulo trajectum habent, 698, 15. Alii mortuos abiciunt, alii circumfuso vitro domi servant, 698, 32; per mortuos jurant; regem creant vel pulcerrimum vel ditissimum vel robustissimum, 698, 36. *Æthiopum* supra Meroem degentium vestitus, religio, reges, 692, § 3. Si rex aliqua corporis parte mutilatur, idem patiuntur familiares ejus, 698, 45. *Æthiopiæ* et *Indiæ* animalia 659, § 19 sq., quæ sunt eadem fere, excepto hippopotamo, 588, 50; oves hirtæ, 690, 18; cebus ani-

mal, 690, 28; avis quæ in Philis colitur, 694, 41; persea arbor, 698, 54.

Æthiopes ὀκεῖνοι sive occidentales, regioni Carthaginiensium objecti in parallelo Cinnamomifera, 98, 7; vicini Lotophagis, 130, 37, et Bogi regno, 82, 30, et Pharusii et Nigritis, 703, 14; supra Mauritaniam ad Oceanum, 702, 15. Belluæ hujus regionis, 46; aer, 703, 41; ab Oceani accolis ad Garamantes 9 vel 10 dierum iter, 709, 10. Libyæ *Æthiopes* Garamantes, Pharusii, Nigritæ, Gætuli, 108, 33.

Ætna, Ἄτνῃ, mons, 223, 25, primum inmemoratus ab Hesiodo, 19, 11. Sub *Ætna* Typhon jacet, 535, 48. Circa montem et Leontinorum regionem Cyclopes et Læstrygones habitaverunt, 16, 50. Montis descriptio, 227, § 8. *Ætnæ* ignis vi fortasse tota Sicilia insula e mari projecta, 45, 21. Eruptiones Catanae potissimum affligunt; egesti cineris vis fecundans; concreascens in lapidem materies, quæ ex *Ætna* profluit, 223, 29; 206, 3. — *Ætnæam* regionem latrociniis infestavit Selurus, 227, 2.

Ætna ab Hierone dicta est Catana urbs, novis ab eo incolis frequentata, 223, 16. Postea *Ætnæ* hi a reversis Catanaeis ejecti innesam occuparunt *Ætnamque* vocarunt, a Catana 80 stadia distantem, ejusque oppidi conditorem Hieronem pronuntiaverunt, 223, 22. *Ætna* hæc Centoripis vicina, 227, 29.

Ætolie descriptio, 286, cap. 2. Ab *Ætolo* nomen habet, 307, 3. Pertinet ab Acheloo ad Antirrhium, 288, 45. Dividitur in *Ætoliā* antiquam et *Ætoliā* acquisitam, ἐπικτήτων; utriusque partis limites, 387, 8. *Ætolia* velus et pedestris Calydoni assignata est, ἡ ἐπικτήτος; et montana Pleuron, 395, 39. Ἀχαιὺ quædam *Ætolie* olim fuerunt insulæ; 49, 45. Montes *Ætolie*, 274, 32; 387, § 4; 357, 52. Evenus fluvius 271, 51. Agræa regio, 291, 6. *Ætolia* equis alendis commoda, 333, 33; ei finitimi sunt *Ænianes*, 51, 11. De *Ætolis* Ephorus, incongrua tradit, 362, 50.

Ætolorum pars Curetes, 268, 38; Curetes *Ætoliā* olim obtinentes in Acarnaniam ejecti sunt, adveniente ex Elide *Ætolo* cum Epeis, 398, 8. Epeis deinde admixti *Ætolenses*, qui una cum Boeotis Thessalia exciderant, 399, 5. Apollodorus Hyantes ex Boeotia advenientes *Ætolorum* inquilinos factos esse refert, 399, 12. In *Ætoliā* a Diomede invitatus venit Alcmaeon, 270, 49. *Ætoli* sub Thonante Temesam frequentarunt, 212, 34. Cum Heracclidis sub Oxylo duce in Peloponnesum redeuntes, ob vetustam generis propinquitatem Eleis se junxerunt, 304, 48; 398, 15. Sub Oxylo duce Epeos Elide ejiciunt; Olympici templi procuracionem suscipiunt; ut Eleorum ditio Jovi sacra sit, obtinent, 307, 14. *Ætoli* Doerenses et *Ænianes* attriverunt, 367, 12. De Paracheoitide regione cum Acarnanibus subinde certarunt, 393, 14. *Ætolorum* respublica Aristoteles laudatur, 267, 30. *Ætoli* Thermis comitia creandis magistratibus habebant, 398, 17. Nunc exhausti sunt, olim cum Acarnanibus contra Macedones et Græcos et Romanos pro libertate bella sustinuerunt, 395, 14. *Ætolorum* inventum funda, 307, 21. *Ætolice* Dianæ, Ἀρτώδος Αἰτωλίδος, locus apud Venetos Italicos, 179, 17. Cf. Diana.

Ætolus, Αἰτωλός, Endymionis f., ex Elide cum Epeis profectus in *Ætoliā*, ejectis ex ea Curetibus, antiquissimas regionis urbes condidit, 398, 9; 362, 63; 307, 3. Ex Elide a Salmoneo ejectus est, 307, 3; *Ætoli* statua Thermis; inscriptio ejus, 398, 19. Ex *Ætoli* posteris decima ab eo generatione in Elidem rediit Oxyllus, 398, 15; 397, 3. *Æxonenses*, Ἀἰχωνῆς, Atticæ pagus, 342, 14.

Afranlius, Pompeianus dux, ap. Ilerdam a Cæsare victus, 134, 4.

Agamedes et Trophonius templum Delphicum extruxerunt, 361, 29.

Agamemno Mycenæo regno adjecit Laconicum, cui Melæus præfectus est; Mycenæum ejus regnum quousque pertinuerit, 320, 14. Delphicum oraculum consuluit, 358, 38. Diomedem et Alcmaeonem ad Argos recipiendum et ad belli Trojani societatem evocat, 397, 7. Septem urbes æ Achilli daturum promisit, 308, 24. Locum quod illi steterat, diris exsecratus est, 514, 47. In Lecto pr. aram 12 deorum posuisse dicitur, 517, 50. Pygela condidit, 546, 20. Agamemnonis opus in lacu prope Ephesus, 548, 40. Ejus thorax, Cinyræ Cyprii donum, 33, 8. Agamemnonis e stirpe Cleuas, Dori filius, et Malæus, 498, 30.

Agapenor Paphum condidit, 583, 9.

Agatharchides Cnidius, peripateticus, historicus, 560, 14, e Boxo Persa accepit Erythræum mare ab Erythra Persa nomen habere, 662, 49.

Agathe, Ἀγάθη (Agde), Massiliensium colonia ad Araurini fl., 151, 20.

Agathoclea, Ptolemæi IV amica, qui inde dicitur Ptol. ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, 676, 28.

Agathocles, Lysimachi pater, 532, 50.

Agathocles a Lysimacho patre necatur, 533, 15.

Agathocles, Siciliæ tyrannus, quo tempore contra Carthaginienses classem duxit, in Aspide colle urbem condidit, 708, 6. Hipponio politus, navale ibi construxit, 213, 19. Agathocle belli duce Tarentini usi sunt, 233, 13.

Agathyrnum, Ἀγάθυρον, Siciliæ opp.; 30 mill. a Tyndaride et Alæsa distans, 221, 14. (Ruinae ad *Acque Dolci* subter *S. Filadelfo* ab occasu hodiernæ *Sta Agata*.)

Agdistis, Ἀγδιστις, Rhææ nomen ap. Phryges, 402, 43; templum ejus Pessinunte, 486, 10.

Ἀγέλας puerorum ap. Cretenses, 412, 47; 414, 46.

Agesilai filius Arehidamus, 233, 13.

Aggestiones cœni nonnisi ad ostia fluviorum locum habent, nec unquam totum fundum pelagi alicujus opplere possunt, 43, 50; 44, 17.

Agidae de Agide Eurysthenis f. dicti, 314, 30.

[Aginis], pagus Susidis a Susis 600 distans, ad Tigridis ostium situs, 620, 49.

Agis, Eurysthenis f., quomodo periecos et Helotas constituerit, 213, 22.

Agnu ceras, Ἀγνοῦ κέρα, arenosum promontorium, quod ab oriente Bolbitino Nili ostio protenditur, 681, 17.

Agoracriti Parii opus statua Nemesis Rhamnusiae, 340, 37.

Agra, ἡ Ἄγρα, Atticæ locus, prope quem Ilissus oritur, 343, 36.

Agradates, nomen regis qui deinde a Cyro fl. Cyrum æ dixit, 621, 14.

Agræ, Ætoliae regio, in qua Ephyra vicus, 291, 6.

Agræi, Ἀγραῖοι, Ætoliae gens, 386, 25; 387, 32; 400, 2.

Agræi, Ἀγραῖοι, Arabiæ desertæ gens, 653, 31.

Agreus et Deiphontes Acten Peloponnesi regionem obtinere, 334, 51.

Agri, Ἄγροι, Mæotiarum gens, 425, 1; sunt Agoritæ Ptolemæi.

Agriades, Ἀγριάδες, pagus Elidi urbi additus, 289, 36.

Agrianes, Ἀγριᾶνες, Thraciæ populus, Rhodopes accolæ, apud quos Strymon oritur; adjacet iis Parorbelia Macedoniae, 284, 3. Terra eorum olim sub Pæonibus erat, 281, 39. Ab Agrianibus versus Istrum Triballi, 264, 5. Cf. v. Triclari.

Agrirentum, Ἀγρέντας, Siciliæ urbs (*Girgenti*), Geloorum colonia, 226, 12. Ejus navale et emporium; ab Heraclea et Camarina distantia, 221, 23.

Agrii, Ἄγριοι, l. q. Canimulgi, q. v.

Agrippa Ubios in occidentalem Rhemi ripam transduxit, 161, 25. Quanam vias a Lugduno per Gallie provincias aperuerit, 173, 22. Aquæ ductibus struendis præcipuum operam navavit, 196, 34. Silvam quæ erat circa Avernum lacum, cecidit, 204, 14. Aggerem in Lucrino sinus perfecit, 204, 28. In bello Actiaco Methone Messeniæ urbe potitus est, ibique Bocchum, Antonii partes secutum, interfecit, 309, 6. E Lampsaco abstulit leonem, Lysippi opus, 504, 49. Duas legiones in Beryto urbe collocavit, 643, 31.

Agrius, Forthæonida, 397, 39. Pleurobiæ partem tenuit, 400, 6.

Agylla, Ἀγύλλα (*Cervetro*), Etruriæ urbs, a Pelasgis Thessalicis condita, postea Cære dicta; Ægyllæorum thesaurus Delphicus, 183, 37; 188, 8.

Alcius, Ἀϊκλος vel Αἰκλος, et Cothus Athenis profecti Chalcidem et Eretriam incolis frequentarunt, 383, 46. Eorum frater Ellops, 382, 34. Ἀϊκλος nomen barbarum, 267, 5.

Ajax, Ἀίας, Teucri f., Jovis templum Olbæ dedicavit; pontifices ejus aut Teucri aut Ajacis nomen gesserunt, 573, 44.

Ajax, Telamonius, 338, 24. Aj. tumulus, fanum, status prope Rhæteum Troadis; statum ab Antonio ablatam reddidit Augustus, 509, § 30. (Æanteum quod Rhæteo propinquum esse dicitur, ad tumulum, qui prope *Erin-Koi* exstat, referendum foret. Vulgo tamen et fortasse rectius refertur ad alium tumulum qui 30 a Sigeo abest stadia; hanc enim mensuram Plinius prodit; fierique potest ut verbum πλησίον apud Strabonem non sit premendum.)

Ajax Locrus, Opuntiorum rex; patria ejus Narycum, 365, 26. Neptuni, non Minervæ, ira periit sec. Homerum, 514, 16.

Alabanda, τὰ Ἀλάβανδα (*Arab Hissar* ad fluvium *Tchinar Aksu*, qui a meridie in Mæandrum influit), Cariae opp. 365, 20. 502, 35; ejus situs; scorpiorum ibi copia; Apollonius Malaca urbem dicit σκορπίων κανὸν καὶ κατασκευασμένην; incolarum indoles. Alabandenses oratores Meneclæ, Hierocles, Apollonius ὁ Μαλακᾶς, Molo, 364, 14, 559, 41. Urbis distantia a Lagnis et Trallibus, 565, 53.

Alabæ, ὁ ἄλᾶς, Nili piscis, 699, 6.

Alæenses, Ἀλαῖες, Atticæ pagus, 342, 14.

Alæsa, Ἀλαῖσα, Siciliæ opp., 220, 17; ejus ab Agathyrno et Cephalædio distantia, 251, 15. (Ruinae ad veterem ecclesiam *Sta Maria de Palate* ad *Pettineo* fl., non longe a *Fusa* opp.)

Alcomenæ, Ἀλκομεναί, opp. in Asteride sive Asteria insula, sec. Apollodorum, 392, 34. In Ithaca potius cum Plutarcho (Qu. gr. 43) et Stephano (ubi codd. *Alcomenæ*) quærendum est oppidum.

Alalcomenæ, Ἀλακομεναί, Deuriarum urbs ad Erigonem fl., 272, 8 et 16. Eadem Alcomene apud Stephanum. Situs incertior. Composui cum hod. *Almopie*.

Alalcomenæ (*Sulinari*), Bæotiæ urbs ad lacum Copaidem, 351, 1, cum fano Minervæ ibi natæ; eo confugerunt Thebani bello Epigonorum, 355, 12. Urbi vicinum est Tilphossium, 353, 9.

Alalcomenium, Ἀλακομῆνιον, Bæotiæ opp. (potius fanum Minervæ, cf. 355, 15) ad lacum Copaidem, 30 stadia ab Ocalea distans, 352, 40.

Alazia, Ἀλαζία, Mysiæ urbs ad Odyrssem fl., nunc deserta, 471, 50.

Alazones, Ἀλαζόνες, Scythæ supra Borythenem habitantes. Horum nomen apud Homerum reponi pro vulgata Ἀλιζόνες quidam voluerunt, 471, 21.

Alazonum pagi ad Odyrssem fl.; Apollo ibi colitur, 471, 50. Hos Alazones esse Alizones Homeri censet Dætrius, 471, 47.

Alazonia, Ἀλαζοναί sive Ἀλαζόνιον, pagus Scepei et Æacro

- fluvio vicinus, sec. Demetrium, 472, 49; fortasse fictus ille Alizonum gratia, 516, 18.
- Alazonius, Ἀλαζώνιος (Alazan), Iberiæ fl. in Cyrum incidit, 429, 3. Juxta eum ex Albania via in Iberiam est, 429, 34.
- Alba, Ἀλβὰ (Castel Gandolfo), Latii urbs, 160 stadia a Roma distans, in Albano monte ab Ascanio condita, 196, 9; 192, 42. Albæ regnum, quod ad Tiberim usque porrigebatur, ab Ascanii posteris post 400 annos ad Numitorem et Amulium defertur, 191, 14. Cf. Albani.
- Alba (h. Albi), Latii urbs, Marsis finitima, scopulo insita, prope lacum Fucinum, 200, 10; ab eo oppido Anio profuit, 196, 2. Sita ad viam Valeriam, 198, 37. Ea urbe Romani sæpe pro custodiæ loco usi sunt, 200, 25.
- Albani, Ἀλβανοί, Romanorum socii, eadem cum illis lingua utebantur; connubia erant et sacra communia; postea, orto bello, diruta est Alba, excepto templo, Albanique civibus Romanis adscripti, 192, 45; 107, 9.
- Alban, inter Cadusios et Caspios accolæ mæris Hyrcani, 440, 39; 435, 3, de quibus recentiores demum accuratiora tradiderunt, 97, 35. Albanie situs finesque, 430, § 1; Cyrus fluvius ejusque ostia et Araxes, § 2; summa agri fertilitas, § 3; incolarum forma, morum simplicitas; milium numerus; socii contra exterum hostem Nomades; arma; Albanie pars Caspiana; aditus ex Iberia in Albaniam per Cambysenem; canes venatici Albanorum, 431, § 5. Reges; linguae viginti sex; reptilia, scorpi, phalangia, 431, § 6; dii Sol, Jupiter, Luna; Lunæ sacerdos ejusque ministri; ritus sacrificii ejusdam humani, 431, § 7. Senectutem venerantur; mortuos nihil curant; pecunias cum defunctis sepeliunt, 431, § 8. Ex Albania in Iberiam aditus per saxa; deinde via juxta Alazonium fl., 429, 33. Albaniam cum Armeno Thesalo peragravit Iason, 432, 1. In Albania cum Pompeio fuit Theophanes historicus, 432, 14. Albani loricato equitatu utuntur, 454, 31. Cf. Armenii.
- Albanum Latii vinum, 195, 5.
- Albanus Latii mons, Ἀλβανὸν ὄρος (montes quorum summa vertex est monte Cavo), in quo Alba urbs, et Romani cum Latinis Jovi sacrificant, 191, 10; 197, 33; 199, 23 et 34; 200, 4.
- Albanus Latii lacus, 200, 6.
- Albia, Ἀλβία ὄρη, olim vocabantur Alpes, 168, 18.
- Albienses Salyum finitimi, 169, 22. V. Albiæci.
- Albingaunum, Ἀλβιγγαῦνον (Albenga), Ingaunorum Ligurum oppidum in ora maritima sub Alpibus, 168, 12; a Sabatis 360 stad., a Monæci portu 480 stad., 168, 14.
- Albiæci, Ἀλβιῆσιοι, Salyum finitimi, a quibus boream versus in montibus habitant, 169, 22. Sunt Albiæci Caesaris. Haud dubie non diversi ab iis Albienses, et apud Strabonem pro Ἀλβιῆσι καὶ Ἀλβιῆσιοι leg. Ἀ. ἢ Ἀ.
- Albis, Ἀλβίς (Elbe), Germaniæ fl., aequali fere usquequaque spatio a Rheno distat, nec minorem quam ille regionem perfuit, 241, 11. A Rheno linea recta distat 3000 stadia, 241, 41. Germaniam in duas partes dividit, 11, 42. Eum transgredi noluerunt duces Romani, 242, 9. Trans Albin olim habitaverunt Lancobardi et Hermunduri, 241, 38; habitat Suevorum pars, 245, 8. Quinam ab Albi versus ortum sint oceani accolæ nondum constat, 244, 38.
- Albium Intemelium, Ἀλβιον Ἰντεμῆλιον (Vintimiglia), Ligurum opp., quorum incolæ Intemelii, 168, 15; inter Albingaunum et Monæci portum situm, ib.
- Albius mons (der Alben) sive Albii montes (Ἀλβιον ὄρος, Ἀλβία ὄρη) in Iapodibus, inter Alpes et Ocrum, 168, 20; 261, 28; Ocrum monte altioræ; 260, 48; ex iis Colapis fl. per Japodes labitur, 261, 2.
- Albulæ aquæ, τὰ Ἀλβουλα ὕδατα, frigidae, ad varios mor-
- bos vel potæ vel balneo usurpatæ, in valle quam Anio permeat, 198, 51. *Bagni di Tivoli*.
- Alcæus, Ἀλκαῖος, poeta Mytilenæorum tyrannos insecutus est, 528, 3. Contra Athenienses pugnavit abjectis armis fuga sibi consuluit, 513, 26. Quid de Antimenide fratre tradat, 527, 40. In Egyptum se venisse dicit; nihil tamen ille de Nili ostiis commemorat, 30, 41. Laudatur de Corallo fluvio, 353, 31. De Onchesto falsa tradit, 354, 31. Antandrum Lelegum urbem dicit, 518, 41. Citatur, 564, 29. Ejus carmina interpretatus est Callias, 528, 50.
- Alcestis, Ἀλκίστις, Pellæ filiarum præstantissima, mater Eumeli, 38, 1.
- Alchædamnus, Ἀλκαῖδαμνος (Alcandonius ap. Dion. Cass.), Rhambæorum Nomadum intra Euphratem habitantium rex, Romanorum amicus, deinde autem injuria ab iis affectus, sub Basso rebelli stipendia meruit, 641, 13.
- Alcmæon, Ἀλκμαίων, Amphiarai f., post bellum Thebanum cum Diomede ultus inimicos Cenci, Acarnaniam sibi subiecit; postea ad belli Trojani societatem evocanti Agamemnoni non obtemperavit, 396, § 25. Post Epigonorum bellum a Diomede invitatus in Ætoliam abiit, ubi tempore belli Troiani Argos Amphilocho cum condidit, conditamque urbem de Amphilocho fratre nominavit, 271, 46. Secundum Thucydidem hereditate ejus politus in Acarnania est Amphilocho frater, 271, 5. Flumen Argos Amph. præterfluens Inachum nominavit de fluvio Argivo Peloponnesi, 270, 54. Ætolos vicit, 363, 1. Pater Acarnanis, 397, 18.
- Alcmæonidis auctor laudatur, 388, 51.
- Alcman, Ἀλκμάν, Σταγανόδοξος, memorat, 36, 4; 248, 36. Laudatur, 293, 2; 383, 33; 395, 23; 414, 4; 496, 47.
- Alcyonium mare, ἡ Ἀλκυονίς θάλαττα, pars sinus Crissæi, 338, 3; 288, 48.
- Alex Minervæ, Ἀλέα Ἀθηναῖα, fanum Tegææ in Arcadia, 333, 42.
- Aleius campus, Ἀλῆιον πεδίον, Ciliciæ, per quam Philotas Alexandri equitatum duxit, 578, 38. In Aleio campo Amphilocho interfectus, 576, 45.
- Alesia, Ἀλῆσια, Mandubiorum urbs in monte sita, ad quam Vercingetorix, Arvernum dux, contra Cæsarem pugnavit, 159, 1. Ruinæ in monte *Auxois* prope *Flavigny in Bourgogne*; in radice montis nunc *Alise sive Sainte-Reine*.
- Alesæum, Ἀλσαιῶν, v. Alisium.
- Aletes, Ἀλήτης, Corinthum obtinuit, 334, 47.
- Aletia, Ἀλητία, Iapygiæ opp., 234, 22. Aletium ap. Ptolemæum; ibi nunc est eccl. *S. Maria della Lizza*, prope *Pisciotti* vicum.
- Aletrium, Ἀλέτριον (Matri), Latii opp., 196, 8.
- Aleus, Ἀλῖος, Arcadiæ rex, pater Auges, quam cum Telepho in cistam inclusam in mare dejecit, 526, 11.
- Alexander, Priami f., ante Helenæ raptum Oenonen uxorem habuit, 510, 47. Cum Helena ad Sidonios venit, 34, 10. Ejus sepulcrum in Troade, 510, 46.
- Alexander Magnus. Expeditionibus ejus magna Asiæ pars et Europæ regiones septentrionales usque ad Istrum geographis innotuerunt, 11, 38. Asiæ interioris et Indiæ regiones accurate indagavit; a viris peritissimis terrarum descriptiones ei traditæ, quas postea a Xenocle accepit Patrocles, 58, 5. Alexandri rerum scriptoribus credere non tutum est, 435, 37 et passim in *Indicis*, quum mirabilia veris antehabeant, 595, 20. De Alexandro multa fabulosa leguntur in epistola quæ sub Cassandri nomine circumfertur, 598, § 35. Alexander Homeri studiosus (reccensio Homericorum carminum ἡ ἐκ τοῦ νέφθορος λεγομένη), 508, 46. Quoscunque posset nancisci viros egregios, sive græcos sive barbaros, amplexus

beneficiis ornavit, ut ait Eratosthenes, obloquente Strabone, 54, 39. Romam legatos misit qui de piratis querebatur Latinis, 193, 35. Ejus in Triballos et Gelas expeditio, 250, 28. Ad Granicum victoria, 502, 42. Quomodo Ilium auxerit, 507, 53. Quanam conditione Ephesiam Dianæ templum restaurare voluerit, 547, 22. Asylo templi Ephesi stadii spatium assignavit, 547, 48. Militem cepit, 543, 5. Halicarnassum cepit et Cariae regnum Adæ Hecatomni filiae restituit, 561, 1. Tyrum aggere iunxit continenti, 644, 23. Gazam diruit, 646, 28. Alexandriam condenti oblata omnia fausta, 673, 53. Iter ejus ad Ammonis oraculum inflatus a Callisthene, sicuti alia quædam, narratur, 691, 35. In Lycia per angustias inter montes et litus maritimum sitas exercitum ducit, 569, 3. Cur Termessus diruerit, 569, 2. Selgensium ad eum legatio, 489, 23. Alex. Salagassum Pisidiæ capit, 487, 46. Alexander e Solis per oram maritimum et Malloiden versus Issum movit, 576, 40. Equitatum ejus Philotas per campum Aleium duxit, 176, 39. Alex. in Cilicia Amphilocho inferias tulit, 576, 43. Montem ad Arbela situm Nicatorium vocavit, 628, 24. Ad Issum prælium committit, 577, 6. Tigrim transit, 635, 34. Persidem lustrat, 621, 5. Prope Persepolim Araxem trajecit, 621, 16. Persepolis regiam combustis, quum Persæ sacra et urbes Græcorum devastassent, 621, 25. Pasargadas profectus Cyri sepulcrum in hortis vidit, 621, 28. Thesaurus Persicus Susa, sec. alios Ecbatana, comportavit, 622, 17. Cossæorum, Mardorum, Uxiorum latronum audaciam compescuit, 449, 47. Apud Drangas Philotam interemit, et qui patrem ejus Parmenionem necarent misit Ecbatana, 616, 45. Per Paropamisadas Caucasum transcendit contra Bactros movens, 616, 35. Quanam via usus sit Bessus ex Parthia in Bactrianam persequens, 616, § 10. Octo urbes in Bactriana et Sogdiana condidit, quasdam etiam evertit, ut Cariatas, Maracanda et Cyra; cepit ibidem petras Sisimithræ et Oxi sive Ariamaze; delevit Branchidarum urbem, 443, § 4. Bactrorum morem infamem austulias fertur, 443, 33. Ad eum venisse in Hyrcania Thalestriam Amazonem scriptores peioris fidei tradunt, 433, 25. Alex. ad Iaxartem venit, 440, 50. Arianz partes nonnullas ad Indum sitas Arianis ademuit et peculiare civitates constituit, 616, 27. Ejus cum Roxane nuptiæ, 444, 5. Quomodo Alex. in Indiam penetraverit, 594, § 26. Prope Pencolaitim ponte Indum trajecit, 595, 3. Aornum petram in India cepit, 586, 40. A Taxile comiter exceptus multis hunc beneficiis afficit, 595, 10. Ex silva ad Emodos montes sita, ligna navibus fabricandis in Hydaspem deduxit, classemque construxit ad Bucephalam et Nicæam urbes ab ipso conditas, 595, 30, ad Hypanin fluvium, 596, 52. Cur ultra Hypanin non sit progressus, 597, 10; 594, 45. Herculeum et Bacchum imitatus, in ultimis Indiæ expeditionis locis aras posuit, 142, 16. Poro tradit regionem inter Hydaspem et Hypanin sitam, 585, 18. A Sopolthe 150 canes egregios accepit, 596, § 31. Quibus indicibus Nili initium in India reperisse putaverit, 593, 42. Taxilis brachmanes duo ad eum accesserunt, 608, 7. Coram eo Calanus sophista se combussit, 585, 27. Quanam emulatione motus Alex. per Gedrosiam exercitum duxerit, 585, 30. Iter ejus per Gedrosiam, 613, 46; 614, 5 *sqq.* Præmiserat Craterum et oram exploraturos Nearchum et Onesicritum. 614, 14. Apud Mallos vulneratus est, 597, 25. Quomodo remedium contra venenum, quo Oritæ sagittas suas illinebant, reperisse perhibeat, 615, 25. Babylonem Susi ceterisque urbibus regie accomodatorem esse censuit, 622, 30. Beli sepulcrum Babylone instaurare voluit, 628, 54. Quo experimento naphthæ naturam cognoverit, 633, 2. Regum et principum sepulera, quæ sunt in lacubus

Euphratis, perscrutatus est, 636, 34. Catarractas, quibus navigationem in Euphrate et Tigride Persæ impedire statuerant, demolitus est, curamque habuit fossarum Euphratis, 630, 14; prope Arabiam novam fossam aperuit, de occupanda Arabia cogitans, 631, § 11. Classem quomodo in hoc consilium struemdam curaverit, *ib. cf.* 667, 45. Corpus Alexandri Babylone in Ægyptum detulit Perdiccas, cui ereptum Ptolemæus Lagi Alexandriæ sepelevit; loculum aureum Ptolemæus Cocces rapuit; nunc corpus Al. est in loculo vitreo; sepulcrum vocatur τὸ Σῆμα, 675, 5. Alexandro consecratus est lucus supra Chalcidenses Ionis situs, in quo Alexandria, Ἀλεξάνδρεια, ab Ionibus celebrantur, 550, 14. Inter Alexandri comites Cyrillus et Medius, 454, 53. Inter duces Stasnor Cyprius, 583, 20. Ad Alexandrum epistola Cratetis Chalcidensis, τοῦ μετὰλευτοῦ, 349, 31. Alexandro quid de Atho monte proposuerit Dinocrates, Alexandriæ architectus, 547, 32. Alexander Molossus Tarentinorum dux contra Messapios et Lucanos, 233, 12. Communem Græcorum hujus regionis conventum ex Heraclea Tarentina in Thuriorum fines ad Acalandrum fl. transferre voluit, 233, 16. Cecidit ad Pandosium oraculo deceptus, 213, 1. Alexander Antiochi f. in Pseudophilippum pro Romanis arma movit; contra Demetrium Seleuci f., bellum gessit, auxiliante Attalo II, 533, 54. Alexander Bala ad Ctenoparam fl. in Syria prælio vincitur a Ptolemæo Philometore, 639, 48. Alexander primus pro sacerdote se regem Judæorum dixit; filii ejus Hyrcanus et Aristobulus, 649, 19. Alexander Lychnus, Ephesius orator, rempublicam gessit; historias scripsit et alia, 548, 26. Alexander Ætolus laudatur, 484, 52; 581, 8; κιναιδολογεῖ, 553, 34. Alexander Philaethes scholæ medicinæ Herophileæ præerat Caruris, 496, 42. Alexander (is qui περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης scripsit) de sinus Arabici longitudine, 654, 27. Alexandria, Ἀλεξάνδρεια, certamen quod ab Ionibus celebratur in luco supra Chalcidenses sita, 550, 16. Alexandria Ἀλεξάνδρεια, Ægypti urbs, post Syrtis magnæ recessum est maris interni punctum maxime austrinum, 104, 25. Alexandria et Rhodus et Caria sub eodem meridiano sec. Eratosth., p. 76, 47. Alexandriæ parallelus per quosnam locos transeat sec. Hipparchum, 110, 40; dies Alexandriæ longissima; gnomonis ad umbram ratio, 110, 30. ab Alexandria ad æquatorem 21800 stadia, 94, 25; ad Meroen urbem 10000 fere stadia, 700, 37; 52, 25; ab Alexandria ad Hellespontum pertinens meridiani pars stadiorum 8100 sec. Erat. 52, 25. Ab eadem ad Rhodum vel Lyciam non ultra 4000 stadia sec. Polyb. 21, 8. In Rhodum trajectus sec. nautas 4000 vel etiam 5000 stad., sec. Eratosthen. 3750 stadia, 104, 5. Alexandria a Papho 4600 stadiis distat, 583, 13; a Parætonio 1300 fere stad., 679, 10; a Carthagine sec. Eratosthenem 13000 stadia, quum non sint super 9000, 76, 47; Alexandriæ architectus Dinocrates, 547, 30. Alexandro quænam signa futuram urbis felicitatem nuntiarent, 678, 53. Situs urbis peropportunus, 174, 9; 678, 23; aeris ibi temperies optima, 674, 22; 178, 9; æstate lacus vitium tollitur ascensu fluvii, quo paludes inundantur, 177, 8. Alexandriæ figura chlamydi similis; dimensiones urbis, viæ, luci, regię, 674, 36. Museum, in eoque collegium philologorum, 674, 53; τὸ Σῆμα, 675, 5. Objecta urbi Pharos insula describitur, 673, 1. Lochias prom. 673, 9; portus orientalis, sive magnus portus, 673, 24, 37. Eunosti portus, 673, 24; 676, 40; effossus et clausus portus, 673, 25; 676, 45. Heptasta-

dium, 673, 28; regia in Lochiade acra, 676, 22; τὰ ἐν-
δοτέρω βασιλεία, 576, 27; regia in Antirrhopo insula,
676, 30; theatrum; Posidium; Emporium; Timonium;
Caesarium; navalia; canalis in Mariam lacum ducens;
Necropolis, Serapium; stadium; gymnasium; forum;
Panium, Hippodromus; Canobica porta, 676, 23-277,
12. E Canobica porta exeunt ad dextram est fossa,
qua et Canopum et, alia ejus parte, versus magnum
fluvium tendente, Schediam navigatur, 680, 8. Alexan-
driæ pars Rhacotis, 673, 47. Portus palustris Mareotidis
lacus ditior est portu marino, 674, 15. Portus et reliqui
urbis exitus summa custodia obsesti, ut nemo clam exire
possit, 83, 45. Circa urbem nascentes palme fructum
eius aptum non ferunt, 695, 11. — Alexandrini merca-
tores per Nilum in Arabicum sinum et hinc in Indiam
navigantes, cognitionem geographicam auxerunt, 97, 32.
Merces Arabiæ et Indiæ Myoshormo Coptum portan-
tur, et hinc per Nilum fluv. vehuntur Alexandriam,
664, 51. Urbis monopolia, 678, 45. Incolæ, tria homi-
num genera, 678, 45; plebs zythum bibit et vinum pes-
simum, quod Libycum (Bycium?) vocatur, 679, 17.
Vitrarii Alexandriæ, βαλουργοί, 645, 20. Alexandrini
Ptolemæum Auletem ejecerunt, 676, 40; et filiae ejus
legitimæ Cybiosacten maritum dederunt, 676, 44. Seditio
eorum a Petronio repressa, 696, 4. Artium magis-
tros multos urbs recipit peregrinos et emittit indigenas,
574, 54. Strabo diutius Alexandriæ versatus est, 83, 48.
Alexandria Ariæ, Ἀλεξάνδρεια ἡ ἐν Ἀρίῳς (Heral), a
Caspis portis 6400 stadia, a Bactria sive Zariaspa 3870,
ab Hecatompylo 4530, a Prophthasia 1600 stadia, sec.
Eratosthenem, 441, § 9; 442, 35; 615, 53.
Alexandria ad sinum Issicum (Alexandrette), 577, 8.
Alexandria Troas, Ἀλεξάνδρεια ἡ Τρωάς (Eski-Stamboul),
Troadis urbs ab Antigone condita et Antigoniam dicta,
deinde a Lysimachio aucta et Alexandria denominata,
508, 11; 511, 3; 497, 22; in loco sita qui Sigia voca-
batur, 517, 15; Achæio vicina, e finitimis oppidis, inter
quæ Cebren et Neandria erant, conducta, 517, 10;
Romanorum coloniam accepit, 508, 17. In ejus agro est
campus Samonius, 406, 2. In via qua Troja Alexandriam
itur, Æsytæ sepulcrum conspicitur, 513, 9. Longissima
Alexandriæ dies horarum quindecim, 111, 7. Cf. 406, 16.
Alexandria, mons supra Antandrum, in quo Paris Iudex
sedit, 519, 8.
Alexandrium, Ἀλεξάνδριον, Judææ castellum, a Pompejo
eversum, 649, 34.
Alexarchus, Antipatri f., Uranopolin condidit, 280, 29.
Algidum, Ἀλγίδον, opp. Latii ad viam Latinam, 197, 34.
Situs oppidum fuit in ea regione ubi nunc est *Cava dell' Aglio*
et *Selva dell' Aglio*. Ruinæ nunc non amplius
exstant (V. Alb. Bormann. *All-latinische Chorogra-
phie*; Halle, 1852 p. 44). Convallis montanorum in qua
est via Latina, vocatur ὁ κατὰ Ἀλγίδον αὐλών, 199, 22;
in quibus Ἀλγίδον vox de oppido intelligenda est, non
vero de monte Algidio, quem Strabo nusquam com-
memorat. Quare nihil erat cur Burmannus l. l. in Strabonis
loco desudaret verbaque ejus corrupta esse putaret.
Allesium, Ἀλῆσιον, Homero memoratum, nunc est Ἀλε-
σιαίων, in via montana, qua Elide Olympiam itur, locus
circa Amphidolidem, 293, 40; 292, 17; olim Pisatidis
urbs, 293, 44. Homerum locum etiam Ἀλῆσιον κολώνην
vocat, 293, 46; 302, 45. Nonnulli etiam fluvium Alisium
ostendunt, 293, 52. Alisium ad Pisatidis fines fuit, ut
nonnulli statuunt, 293, 24. Situs loci incertus. Cf. Cur-
tius, *Peloponn.* II, p. 40, 72.
Alizones, Ἀλιζῶνας τῆς ὁδὸς ἐξ Ἀλῶνης, ὅθεν ἀργύρου ἰστί
γενέσθη, sec. Homerum adduxerunt Odus et Epistro-
phus, i. e. e Chalybum terra, ubi olim argenti metalla

fuerunt, 470, 50. Alizones esse Chalybes negat Deme-
trius, 471, 13. Nonnulli pro Ἀλιζῶνας legunt Ἀλαζῶνας
alii Ἀμαζῶνας, Alazones Scythas qui sint supra Bory-
sthenem, intelligentes, Amazones vero inter Mysiam et
Lydiam et Cariam habitantes prope Cumam, 471, 19.
Alizones sec. nonnullos in Pallene habitabant, 471, 43.
Alazones Hecateus ponit ad Odryssem fluvium, 472,
1. Sec. Menecratem Alizones in montanis Myrleæ vicinis
habitarunt, ceterum scribendum esse dicit *Allizones*,
472, 6. Sec. Palasphatum Amazones, Ἀμαζῶνας, ex Alope
nunc Zelia dicta duxerunt Odus et Epistrophus, 472, 8.
Hecatei et Menecrati et Palasphati sententias ut veri-
millimus laudat Demetrius, 471, 47.
Allife, Ἀλλίφει (Allife) Samnitica urbs, 198, 30.
Allitrochades, Ἀλλιτροχάδης, Sandrocotti f., Indiæ rex,
ad quem legatus venit Delmachus, 59, 1.
Allobriges, Ἀλλόβριγες (i. q. Allobroges), Gallie populus,
161, 14; a borea Vocontiorum, 169, 24; quorum caput
Vienna, 154, 17, campos autem Rhodanus rigat, 154,
32. Olim multis hominum millibus expeditiones susce-
perunt, hodie campos et Alpium convalles colunt, 154,
24. Sicuti Ligures rectoribus provinciae Narbonensis,
qui Roma mittuntur, obtemperant, 169, 26. Apud Allo-
briges filius Herodæ in exilio vitam egit, 651, 20.
Allotrigæ, Hispaniæ borealis gens, 129, 11. Idem, ut vi-
detur, sunt Autrigones Plinii et Ptolemæi, Aurigones
apud Florum, populus Cantabricus.
Alope. V. Alybe.
Alope, Ἀλόρη, Locrorum Opuntiorum opp.; a Cyno et
Elatae distant, 365, 29; 371, 37. Terræ motu læsa,
50, 40. Ruinæ inter promontoria *Satiri* et *Arkitza*
(V. Gell. *Itin.* p. 233).
Alope, Locrorum Ozolarum opp., 366, 42. Aliunde non
notum. An est Ὀλῆθ sive Ὀλῆαι Thucydides III, 105-
108, 110, 111, 113, quod oppidum prope hod. *Pendormia*
Leakius querendum esse suspicatur.
Alope, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 366, 42; 369,
51; 371, 33. Inter Larissam Cremasten et Echinum sita
erat sec. Stephan., circa hod. *Bakis* sive *Raches*.
Alopecia insula, Ἀλοπεῖα, 100 stadiis ab ostiis Tanais flu-
vii in Mæotide, 423, 25.
Alopecconesus, Ἀλοπεκόννησος, Chersonesi Thraciæ opp.
in quod desinit Melas sinus, 283, 33. Alopecconesiorum
colonia erat Ænus Thraciæ, 283, 15. Sita urbs fuerit
ad *Kemiklik Bouroun*, ubi nunc est *Alexia-Keri*.
Fortassis tamen ad Alopec. pertinent ruinæ quæ hinc 40
stadiis boream versus sunt prope port. *Tourchen*.
Alorum, Ἀλώριον (Triphylie locus?), ad quod palus et
Dianæ Ἑλείας sanum, cuius sacerdotium penes Arcades
fuit; paludem istum Ἑλεῶς vocari in Homereo ditionis
Nestoreæ recensens nonnulli putant, 300, 50. Situs loci
incertus.
Alorus, Ἀλωρος, Bottiæ urbs in Macedonia, 70 stadia
a Methone distans, 277, 2. 8, 10. 40. Leakius locum
componit cum hod. *Palzachora* prope *Kapschori*
sita.
Alpes, τὰ Ἄλπεα, prius dicebantur Ἀλῆα et Ἀλπίονα; hinc
Albium Intemelum et *Albingaunum* pro Alpium in-
tem. et Ingaunum, 168, 15. Etiam apud Japodes mons
Albium, vocari, ut eo usque porrectis Alpibus, dicitur,
168, 19. Alpes, montes celssissimi, circumvexam facient
lineam; curva eorum pars Celtarum campis et Cem-
meno monti obvertitur, cava autem Liguriæ et Italiæ;
in media cavitate Salassi sunt, 106, 7. r75, 30. Alpes
non a Menæci portu oriuntur, ut nonnulli produnt, sed
a Sabatorum vadis, 168, 7. A Liguria usque ad regio-
nem e qua Ister oritur, continui sunt uniusque montis
speciem præbent, deinde in multa capita scinduntur, et

humiliores sunt, hinc rursus attolluntur in verticibus variis, 175, 28. Usque ad Japodes pertinent, 168, 31. Apenninis committuntur, ad Genuam, 175, 37. A Liguria ad fontes Rheini porrecti Galliam ab ortu determinant, 147, 1. De Alpium magnitudine et altitudine Polybii sententia, 173, 50. Alpium pars Adulas mons (*St. Gotthard*), 160, 21. Alpium pars, qua ad Carnos accedunt, humillima est Oera mons, 162, 51. Trans Rhenum dorsum quoddam versus orientem flectitur non valde sublime, in quo Ister oritur, prope Suevos et Hercyniam silvam, 172, 82. Alia dorsa sunt Illyrico obversa et Adriæ, ut Apenninum (*P. Brenner*), Tullum (*Tergis*), Phigadia (*Flitsch*), et montes supra Vindelicos, ex quibus Duras, Clauis, alii fl. in Istrum feruntur, 172, 35. Alpes tremulos habent culturæ aptos ac fertiles conualles; circa vertices regio sterilis, 172, 14. Via ex Italia per Alpes decens per Salassorum vallem transit, deinde in duas vias scinditur; altera earum per Prænum (*par le grand St-Bernhard*) tendit ad summities Alpium, altera per Centrones (*par le petit St-Bernhard*) 170, 41. Polybius quattuor per Alpes transitus memorat, unum juxta mare per Liguriam, alterum per Taurinos (quo usus est Hannibal), tertium per Salassos, quartum per Rhaetos, 174, 5. Ilineris pericula ob naturam locorum indolemq; incolarum; quæ quantum potuit Augustus imminuit, 170, 21. Ex Alpibus oritur Rhodanus, 154, 29, Arar, Dubis, Sequana, 154, 34; 159, 43. Lacus in Alpibus Verbanus, Benacus, Larius, 174, 9. Gentis Alpium incolæ sunt pauperes et latrocinii deditæ, 170, 17. Partim in Alpibus partim supra Alpes habitant Vindelici et Rhaeti, 160, 26. Alpium exteriora tenent Vindelici, Norici, Brenni, Genauni, 171, 43. In convallibus Alpium Allobriges, 154, 24. Alpibus vicini Celtæ Galliæ et pars Belgarum, 147, 11. Galliæ gentes in Alpibus multæ, 106, 12. Alpium equi feri et boves, 178, 8. Planities Alpibus subjacens 2100 stadia longa lataque, 175, 39.

Alpheoniæ, Ἀλφειονίας ἢ Ἀλφειούσης, Dianæ lucus templumque picturis ornatum, 295, 16.

Alpheus, Ἀλφειός (*Rufa*), Peloponnesi fl. Hujus et Eurotæ fontes sunt ad Aseam Megalopoliticæ regionis vicum; terram subit Alpheus, rursusque erumpit, 295, 1; 228, 46. Celadontem et Erymanthum et alios excipit; per Phrixam et Pisatidem Triphyliamque delapsus inter Pheam et Epitalium in mare exit, 295, 11; 292, 2. Pylum regionem, non vero urbem Pylum perfluit, 289, 11. Lucus Dianæ Alpheoniæ ad ostia, 295, 16. Alpheus recipit Eupeum, 306, 24; Erymanthum, 307, 1; Dælionem et Acherontem, 296, 11; Ladonem, cujus aquis impletus interdum inundat regionem Olympicam, 334, 19. A Samii Neptuni fano 100 stadia abest, 289, 11; quoniam abest a Chelonata et Araxo pr. 294, 51. Ab eo ad Pylum Messeniæ 400 stadia, 299, 7; ad Pachynum pr. 4000, ad Pamisum fl. 1130 stadia, 221, 48. Alpheus per mare sub terram lapsus in Arethusa Ortygiæ insulæ resurgere dicitur; quibusnam rem fabulosam argumentis probare studeant, 284, 53. Alpheum et Tenedo fluere fabulatur Zoilus, 225, 13. Ἀλφειοῦ πόρος, nunc Epitalium, 300, 17.

Ἀλκίονα. V. Alpes.

Alponus, Ἀλκωνός (*Ἀλκωνός* Herodot.), Locrorum Epinemidiorum opp. prope Thermopylas. Ibi Thesamophoriorum festo virgines 25 in turri variantes prope portum, superveniente terræ motu, in mare deciderunt, 50, 43. Locus urbis accuratius non notus est.

Alsiun, Ἀλσιον (*Palo*), in Etruriæ ora opp. 188, 3; inter Pyrgos et Ostiam, 188, 16.

Altes, Ἀλτης, Lelegum in Truade rex, Laothoes pater,

530, 10; 500, 51. Ex ejus filia Priamus Lycaonem et Polydorum suscepit, 501, 1.

Althæmenes, Ἀλθαμένης, Cissal f., coloniam in Cretam duxit, 5 generationibus Lyncargo antiquior, 413, 35. Dorienses ei se adjunxerunt, 557, 42; 412, 9.

Althæa, Ἀλθαία, Thestii filia, 400, 10.

Altinum, Ἀλτινον (*Altino*), Galliæ Cisalpinæ urbs in paludibus sita, 178, 15; 177, 14.

Aluminosa quadam terra, στυκτωρώδες τι νι γῆ, utuntur ad aurum purgandum, 121, 25.

Allybe, Ἀλλύβη, ex qua Alizonæ Homerus sub Odio et Epistropho venias dicit, de Chalybum regione intelligi debet, 470, 50. Cf. Chalybes. Pro Ἀλλύβη nonnulli scribi volunt Ἀλόβη vel Ἀλόκη, 471, 20; 516, 29. In Alope olim habitasse, nunc in Zelia habitare Amazones Palephatus refert, 472, 9.

Allyattes, Ἀλυάττης, Cræsi pater, Lydorum rex, Delphos dona misit, 360, 50; 628, 20. Ejus tumulus ad Sardes, 536, 16. Ejus divitiæ e Lydiæ metallis, 580, 27.

Allyzeus, Ἀλυζεύς, Icarii f., in Acarnania regnavit, Allyziæ conditor, 386, 52.

Allyzia, Ἀλυσία (*Kantidi*), Acarnaniæ opp., 386, 52. A mari quindecim stadia distat; ibi portus Herculi sacer et fanum, 394, 39. Herculis certamina, Lysippi opus, hinc Romanæ translata, 394, 42.

Amadocus, Ἀμαδόκος, Odyrysarum rex, 282, 47.

Amalthææ cornu quid? 394, 6; apud Anacreontem, 125, 13.

Amanides portæ, Ἀμανίδες πύλαι, juxta Pagras (hod. *Bagras*) in Syria, 639, 44 (*passe de Beylan*).

Amanides portæ, Ciliciæ locus, ad quem navium statio, 576, 49 (hod. *Demir Kapu*).

Amazones m., τὸ Ἀμανὸν ὄρος, 627, 20; ejus situs, 458, 48; a Tauro deflectitur, usque ad Euphratem et Melitenam extenditur; 446, 45. Cyrrhesticæ regioni propinquus, 539, 35; Pierio monti contiguus, 639, 54. Ciliciæ superjacens, in Amani portas exiens, a pluribus tenebatur tyrannis castella possidentibus; Strabonis ætate omnia ea possedit Tarcondimotus, 576, § 18.

Amardi sive Mardi, Ἀμαρδοί a. Μάρδοι, Caspii maris accolæ, 436, 7; 438, 8, inter Hyrcanos et Anariacas, 440, 38, in Atropatene, migratores et latrones; sunt etiam in Perside 449, 7, vel Persis contigui, 449, 40.

Amarinceus, Ἀμαρυγκεύς, Epeus, 292, 27.

Amarynthus, Ἀμαρύνθος, Eretriæ pagus in Eubœa, 384, 40; ubi Dianæ sanum (τὸ Ἀμαρύνθιον), in eoque Eretrienarium columna, 384, 47; 385, 17.

Amasia, Ἀμάσια (*Amasiah*), Ponti urbs munitissima, Strabonis patria, quam Iris præterfluit, 469, 17. Urbs ejusque regio describuntur, 480, § 39. A Cablris urbs distat 150 stadia, 476, 41. Super Amasenum agrum Phazemonitarum thermæ et Sagylium, 480, 6.

Amasias (*Em*), Ἀμασίας, Germaniæ fl., 241, 51. In quo Drusus Brucrotes navali prælio vicit, 241, 14.

Amastria, Ἀμαστρίς (*Amasserah*), Paphlagoniæ urbs; ejus origo et situs; ejus arx Sesamus, 466, § 10; 463, 28; 465, 49; 256, 50; ad eam buxus optima nascitur, 466, 53.

Amastria, Ἀμαστρίς, Oxathræ f., Dionysii uxor, Amastria urbem e 4 pagis conflavit, 466, 42.

Amathus, Ἀμαθος, nunc Mammas et Arcadicus, fl. Pylum Triphyliæ urbem præterfluens, quæ inde fort. Πύλος ἡμαθίας vocatur, 295, 40; 298, 18.

Amathus, Ἀμαθοῦς (*Esaki Limasol*), Cypri opp., 582, 25; cf. 292, 53.

Amazones, Ἀμαζόνες. De his eadem et nunc traduntur et antiquitus tradebantur prodigiosa et a fide remota, 433, 6. Attribuuntur his Themiscyra, campi juxta Thermodon-

- tem montesque his imminentes, 433, 21. Amazonum campus in Ponto humilis, 44, 2. E Themiscyra expulsa sunt, 433, 22. Contra eas Bellerophontes et Priamus pugnarunt, 491, 9. Trojanis auxilium non tulerunt, quod Priamus Phrygum socius contra ipsas fuisset, 473, 30. Nomenque dedisse feruntur Epheso, Smyrnæ, Cumar, Myrinæ, 433, 18; 471, 30 (Cf. Myrina). Sepulcra earum monstrantur, 433, 20. Amazones in montibus qui sunt ab Albania septentrionem versus, habitant; inter Albanos et Amazones sedes sunt. Gelarum et Legarum, quos ab Amazonibus dirimit Mermadalis fl. Vicini earum Gargarenses, 432, 13. Vitæ ratio et armatura, 432, 23; commercium earum cum Gargarensibus sacrificiorum et prolis causa, 423, 34; e Themiscyra huc profectæ sunt, 423, 45. Amazonum regina Thalestria in Hyrcania Alexandrum convenisse a pravæ fidei scriptoribus proditur, 433, 25.
- Amazones, Ἀμαζῶνες, nonnulli pro Ἀλιζῶνες apud Homerum reponi volunt; eosque habitasse ad Cumam et Pygela tradunt, improbat Demetrio, 491, 19; 472, 17. Ad Zeliam istos Amazonas degisse censet Palephatus 472, 9.
- Ambarvalia Romanorum, 191, 50.
- Ambiani, Ἀμβιᾶνοι, Galliarum pop., Bellovacis vicinus, 161, 40. Via ad eos ducens Lugduno, 173, 35.
- Amblada, τὰ Ἀμβλάδα, Pisidiæ opp., 488, 19 et 30. Ambladense vinum, *ib.* Sec. Ptolemæi notationes Amblada ad hodiernum *Ketchi Burlu* referendum videtur.
- Ambracia, Ἀμβρακία (*Arta*), Acarnaniæ urbs, 387, 1; potius Epiri urbs, a Gorgo condita (cf. 388, 23), modico supra sinus recessum spatio sita, ad Aratthum fl.; olim felix urbs simul nomen dedit; Pyrrhus ea usus est regia; postea ob rebellionem una cum vicinis urbibus concidit, adeo ut Augustus incolæ Nicopolin conduce-ret, 270, 17.
- Ambracicus sinus, ὁ Ἀμβρακικὸς κόλπος, maris Siculi, 269, 10; ejus ostium 4 stadiorum, ambitus 300 stadiorum; ejus accolæ, 270, 5; ad eum Comarus portus, 269, 53. A Ceraunias montibus os ejus 1300 stadia distat, 269, 27. Cætere montana ad Ambr. sinum usque porriguntur, 367, 37.
- Ambrones, Ἀμβρόνες, a Mario prælio (ad Aquas Sextias) vincuntur, 152, 33.
- Ambrysus, ἡ Ἀμβρυσός (*Distomo*), Phocidis opp., 363, 9 et 52.
- Amenanus, Ἀμένανος (*Indicello*), Siciliæ fl. per Catanam labens; per multos annos aqua destitutus denuo fluere cœpit, 200, 19.
- Ameria, Ἀμερία (*Amelia*), Umbriæ urbs, 189, 48.
- Ameria, Ἀμερία, Phanarceæ in Ponto κομόπολις, ubi fanum Menis Pharnacis, i. e. Lunæ templum, 477, 10. Locus prope Cabira urbem (hod. *Niksar*) fuisse videtur.
- Amisus, Ἀμισός (*Samsun*), Ponti urbs, 104, 16 et 33, in Leucosyrorum regione, 466, 22; 473, 51. Eam urbem uotari apud Homerum verbis ἐξ Ἐνερῆς (sic enim scribendum esse pro ἐξ Ἐνερῶν) censet Zenodotus, 465, 50, præeunte Hecateo, 473, 51. Amisus, Colchis, mare Hyrcanum, Bactra, Propontis et Hellespontus in eodem sunt paralelo, sec. Eratosthenem, 57, 7. 59, 11. Ab Amiso ad Iasum peninsula Asiaticæ isthmus pertinet, 566, 46, vel potius ab Amiso ad Cydipi ostia, 574, 15. Sunt 3000 stadia ab Amiso ad sinum Iassicum, sec. Eratosth., 57, 6; ad Trapezuntem 1200 stadia, 469, 47; ad Sinopen 90 stadia. Urbis historia, 468, § 14. In Amisenorum ditione Themiscyra et Sidene, 469, 1; 466, 22. Quousque pertineat ager Amisenus, 469, 40. Suburbia oleas ferunt, 61, 18. Amiseni partem Gadilontidis regionis possident, 468, 34. Amiseni viri clari, 469, 40.
- Amiternum, Ἀμίτηρον (*San Vittorino*), Sabimorum opp., 190, 8. Ex agro Amitermino fuit Aternus, 201, 28.
- Ammon, Ἀμμων. Ejus oraculum in tertia Libyæ Oasi situm (*Siwah*), 692, 5. Olim clarum, nunc fere desertum, 692, 7. Alexandri ad id iter a Callisthene narratur; oracula non tam verbis quam nutu et signis eduntur, 691, § 43; 273, 44. Templum, ad quod 3000 stadiorum (ab Alexandria) iter est, olim in ora situm fuisse multa probant indicia, 41, 16; 42, 3; 687, 46. Falsam esse hanc Eratosthenis sententiam contendit Hipparchus, 47, 15. Couchæ ad Ammonis templum reperiuntur, 705, 17. In templo visuntur columnulae, quibus Delphines impositi, et inscriptum est: Κυρηναίων θεωρῶν, 41, 21. Oraculum ab Api vico 5 dierum iter distat, 679, 9; a Garamantibus iter dierum quindecim, 709, 10. Ad Ammonem usque pertinent Marmaridæ, 711, 48. Supra Ammonem quæ sint, parum liquet, 712, 12.
- Ammonis Balithonis, Ἀμμωνος Βαλίθωνος, prom. Libyæ (*Ras Kabudia*), in quo θυνοσκοπία, 708, 18.
- Aminonias, Ἀμινιάδας, nonnullis vocatur Parætonium Libyæ oppidum, 679, 3.
- Amnias, Ἀμνίας, Paphlagon. fl., Domanitidem regionem perfluens, 481, 14; ad quem Nicomedes a Mithridatis ducibus victus, 481, 14. Fluvius hodie vocatur *Gok-Ismak* sive *Kostambul*; in Halyn influit.
- Amnisus, Ἀμνισός (*Aposelemi*), Cretæ locus, quo Mino navali usus est; fanum ibi Lucinæ, 409, 13.
- Amomum ad Tigridem nascitur, 636, 23.
- Amor, Praxitelis statua apud Thespienses, 352, 28.
- Amorgus, Ἀμοργός (*Amorgo*), Sporadum una, Simonidis iamborum poetæ patria, 418, 46.
- Amorium, Ἀμόριον, Phrygiæ M. opp., 494, 1. Locus sec. T. Peut. inter Pessinuntem et Laodiceam situs, cum hodierno *Hergan Kaleh*, ubi ruinæ exstant, componitur ab Hamiltono.
- Ampletis terra bituminosa, quæ in Seleucia Pieriæ effoditur, adversus vitis pediculos remedium, 263, 5; item in Rhodo, *ib.*
- Ampelus, Ἀμπέλως, Sami mons, 419, 7, et prom., 544, 33.
- Amphaxitis, Ἀμφαξιτις, ad Axium fl. regio Macedoniæ, in qua Pæones habitaverunt, 275, 30.
- Amphiale, Ἀμφιάλη, Atticæ pr. e regione Salaminis; lapidicinæ ibi, 339, 29.
- Amphiaræum, Ἀμφιαράειον, prope Psaphidem in Attica, 342, 42; in hunc locum translatus est e Cnopia Thebana, 346, 51.
- Amphiaræus, 649, 5; pater Alcmaeonis, 396, 45; Amphilochi, 548, 45; ubinam terra haustus, 342, 44; ejus fanum in Boeotia, 346, 46; ejus currus Harmati Boeotiæ vico nomen dedit, 347, 3.
- Amphictyones sub Eurylocho duce post Crisæum bellum Delphis equestre et gymnicum certamen instituere, et citharædico alia musica adjecerunt, 361, 39. Amphictyonium collegii ratio, 380, § 7. In Cereris templo singulis Pylæis conventibus sacrificabant, 368, 24. Templum Delphicum exstruxerunt, 361, 30. De Crisæis et Amphisensibus pœnas repetunt, 359, 34. Amphissam dirunt, 366, 38.
- Amphictyones Onchestum convenire solebant, 354, 21.
- Amphictyonia Calauriæ, 321, 32.
- Amphidamas, V. Iphidamas.
- Amphidolis, Ἀμφιδολίς, Eleæ regio, ubi singulis mensibus in forum conveniunt vicini; circa eam Alisium situm est 293, 41.
- Amphigenia, Ἀμφιγένεια, Macistiæ oppidum prope Hypsoentem, 300, 41. Situs incertus. Quum Stephanus op-

- pidum Messeniæ esse dicat, Strabo probabiliter id ad eam Macistiæ partem, quam a meridie Nedæ fluvii fuisse ait, retulit. De Hypsoente (monte?) non magis constat.
- Amphilochi, Ἀμφιλοχοί, urbs apud Callaios in Hispania inisse fertur, opus sociorum Amphilochi in Hispania mortui, 130, 20. Situs incertus. Nonnulli urbem componunt eum Aquis calidis Cilinorum (*Caldas del rey*), nescio quo jure.
- Amphilochi, Ἀμφιλοχοί, qui Argos Amphilocheicum ejusque ditionem tenent, Epirotis accensentur, 267, 12. 271, 7, 369, 7; 386, 26. Cf. Argos Amphilocheicum.
- Amphilocheicum Argos. Vide Argos Amph.
- Amphilochus, Amphiarai f., 548, 45, Alcmaeonis frater, 497, 22; cum Calchante e Troade emigravit, varia gente comitatus, 570, 10. Amphilochus et Mopsus Mallum condunt; certamine singulari mutuo se occidunt; sepulcra eorum circa Magarsa, 576, 17. Amphilochus sec. Hesiodum Solis ab Apolline interfectus est; sec. alios in campo Aleio aut in Syria, 576, 44. Ei inferias tulit Alexander M., 576, 43. De eo Argos Amphilocheicum vocatum, 397, 22, sec. Hecateum, 225, 15; Troja reversus in Acarnaniam abiit, ibique Alcmaeonis fratris hereditate potitus Argos urbem sibi cognominem fecit, 271, 2; 397, 24. Sec. nonnullos in Hispania mortuus est, 130, 6. Cf. Amphilochi.—Amphimalla, Cretæ opp., 408, 1.
- Amphilomni et Anapiæ piorum filiorum facinus egregium, 223, 33.
- Amphion Nioben elocat Pelops, 309, 24. V. Zethus.
- Amphipolis, Ἀμφίπολις (*Neochorio* sive turcice *Jeni Kevi*), Thraciæ urbs, Atheniensium colonia eo loco condita qui dicitur Ἐννία ὄσσι, a Strymonis ostio 20 stadia distat, 230, 41. Amphipoli unam de quattuor Macedoniæ partibus assignavit Paulus Æmilius, 282, 41. Ab ea Berge vicus 200 stadia distat, 281, 8. Supra eam usque ad Heracleam Sinticam Bisaltæ sint, 281, 1. Amphipoli longissima dies 15 horarum, 111, 7.
- Ἀμφισχιοί, inter tropicum et æquatorem, 110, 25; 112, 20; Ἀμφισχίος ζώνη Posidonii, 79, 5.
- Amphissa, Ἀμφισσα (*Salona*), Locorum Ozolarum urbs, ab Amphictyonibus eversa, 366, 38. Amphissenses Crisam instaurarunt, campum ab Amphictyonibus consecratum rursus coluerunt, hospitibusque inhumaniores quam olim Crisæ se exhibuerunt; quare pœnas de iis sumpserunt Amphictyones, 359, 35.
- Amphistratus et Rhecas, Dioscororum ἡτίοχοι, a quibus Henicchi, gens Pontica, nomen habent, 428, 25.
- Amphictyo, assumpto Cephalo Cephalleniam occupavit, occupatam tradidit Cephalo, a quo nomen insulæ, 391, 45. Taphias inss. Cephalo subiecit, 394, 30. Cephalum Acarnaniæ et vicinarum inss. principem constituit, 396, 7.
- Amphius, Meropis Percosii f., Adrastrati frater; ejus in Troade ditio, 502, 26.
- Amphrysus, Ἀμφύρσιος, Thessaliæ fl., Halum Phthiotidis urbem præterfluit, 371, 49; per Crocium campum labitur, 374, 10.
- Ampeiani, Ἀμψιῶται, Germaniæ populus, captivi in Germanici triumpho, 242, 39. Idem in antecc. Καμψιζνοί vocantur. Aliunde non noti sunt.
- Amulii et Numitoris fratrum historia narratur, 191, 15.
- Amyleæ, Ἀμύλαι, Laconiae urbs, 311, 38; Apollinis ibi templum, ib. Philonomo proditori ab Heraclidis datæ, 313, 10. Sitam fuisse in colle *Agia Kyriaki* inter Spartam et *Sclavochori* censet Leakius.
- Amyleum, Ἀμυκλαίον, Lacedæmone, 231, 39.
- Ἀμύκλας, Indiæ, 604, 50.
- Amymon, Ἀμυμών. Vide Abydon.
- Amymone, Ἀμυμώνη, fons Argolidis ad Lernam, 319, 13.
- Amynander, Ἀμύνανδρος, Athamanum rex, 367, 18.
- Amynas, Ἀμύντας, Philippi pater. V. Philippus.
- Amyntas, Galatiæ rex, 486, 51. Dejotari successor, 485, 41. Antipatrum Derbeten occidit, Derbeque potitus est; Isaura a Romanis accepit, ad eaque regiam condidit, veteribus Isauris eversa, 487, 25. Antiochiam Pisidiæ conterminam tenuit et quæ hinc est regionem usque ad Apolloniadem; nec non Lycaoniam; Cilices et Pisidas excindere conatus Creannam atque castella cepit, deinde in Homonadenses progressus, necato eorum tyranno, uxoris tyranni dolo perijt, 487, 32. Ciliciam Asperam tenuit, 572, 48.
- Amynor, Ἀμύντορ, Ormenida, Ormeni f., frater Euamoniis, pater Phœnicis, 377, 2.
- Amyrus, Ἀμύρος, Thessaliæ opp. ad Borbeidem lacum, 380, 11. Situs incertus. Cum ruinis quæ sunt ad *Kastri* locum composuit Leakius.
- Amymthoniæ e Pisatide et Triphylia in Argolidem profecti sunt, ubi cum Danaï posteris regnum ita dividerunt ut ipis Mycenæ, illis Argos regia esset, commune autem ambobus templum Heræum, 319, 51.
- Amymon, Ἀμυμών, Cariæ opp., 562, 21. Ruinæ in Latmi latere orientali ad viam qua a *Baß* itur ad *Tchisme*.
- Anabura, ἡ Ἀνάβουρα, sec. Artemidorum Pisidiæ opp., 488, 19. Hoc si recte habet, oppidum aliunde non notum est. Suspitor tamen eadem significari Anabura, quæ in Phrygia magna inter Synnada et Alandri fontes Livius 38, 5 memorat. Eo in tractu ruinæ exstant *Kirikin* dictæ, quas ad Anabura cum Hamiltono et Kieperio refero.
- Anacharsis, e Scythiis Nomadibus, unus septem sapientum, 251, 35; ejus inventa, ib.; vir ob morum et vitæ simplicitatem laudandus, 250, 24. Memoratur etiam 592, 21.
- Anacreon Tejus, 549, 49; cum Polycrate versatus est, 545, 9. Teon urbem Ἀθναμνίδæ vocat, 541, 9. Laudatur 564, 27, et de Tartesso, 125, 10.
- Anactorium, Ἀνακτόριον (*ad Cap Madonna*), Acarnaniæ opp., Nicopolis emporium, 386, 44 sqq. Distantia a Leucade et a templo Apollinis Actii, 388, 8.
- Anacyndaraxes, Ἀνακυνδαράξης, Sardanapalli pater, 573, 32.
- Anadatus, Ἀνάδατος, Persarum δαίμων, Anaitidis σύμωμος θεός, 439, 10.
- Anagnia, Ἀναγνία (*Anagni*), Latii urbs, 198, 24.
- Anagyraii, Ἀναγυράσιοι, Atticæ pagus, 242, 15.
- Anaitis, Persarum dea, ejus σύμωμοι. Omanus et Anadatus, 439, 9. Σάχαια festum ad sanum Zelorum in Capadocia, 439, 12 (cf. 479, 9) et alibi, ubicumque ejus deæ sanum est, 439, 33. Anaitidem præcipue colunt Armenii; ejus templum in Acilsiene, 456, 40. Virgines nobilissimæ ei dedicantur, ib. Templum Anaitidis (Ἀνάας codd.) prope Arbela, 628, 28. In templis ritus, 624, 18.
- Anaphe insula, Ἀναφωίδι γείτων Θήρη, 38, 30.
- Anaphe, Ἀνάφη (*Anaphi, Namphi*), insula maris Cretici, cum templo Apollinis Ægletæ, 416, 4.
- Anaphlystii, Ἀναφλύστιοι, Atticæ pagus, 342, 16. Ad Anaphlystum Paneum et Coliadis Veneris fanum, 342, 22.
- Anapiæ et Amphinomni facinus egregium, 223, 33.
- Anariaca, Ἀναριάκη, apud Uticos urbs, in quo oraculum incubantium, 436, 18.
- Anariacæ, inter Amardos et Cadusios accolæ maris Hyrcani, 440, 38. 435, 5 sqq. 436, 8. Cum his quidam Parrhasii, Præsii nunc dicti, cohabitasse feruntur, ib.
- Anas, Ἄνας, fl. Iberiæ (*Guadiana*), 115, 3; ejus fontes et

- cursus, 115, 4. In eodem in quo Tagus tractu oritur, 115, 17. Sicut Bætis, e Celtiberia profuit, 900 st. a Bæti distans, ut ait Polybius, 122, 48; 134, 35. Duo habet ostia navigabilia, 116, 33. Ab illa usque ad Sacrum promontorium 60 mill., ad Bæti ostium 100 mill., 116, 37. In eo non tam longe quam in Bæti fl. navigare licet, 118, 1. Adjacent ei montes metalla habentes, 118, 2. Anas Turdetanæ limes occidentalis 115, 34; 116, 48. Quamquam etiam qui trans fluvium habitant Celtici alii-que Turditanæ a nonnullis accensentur, 116, 48. Juxta Anam campi Bæturæ, 118, 7.
- Anaurus, Ἀναυρος, Thessaliæ fl. prope Demetriadem fuit, 375, 3. Est fluviolus qui inter Demetriadem et Iolcum (Volo) exit. V. Mézières sur le Pélion et l'Ossa, p. 40.
- Anaxagoras physicus Clazomenius, Anaximenis discipulus; quem audierunt Archelaus physicus et Euripides poeta, 551, 30.
- Anaxarchus cum Callisthene et Alexandro M. Homericorum carminum recensionem instituit, 508, 50.
- Anaxenor, citharædus e Magnesia ad Mæandrum; celebritas ejus habitique ei honores, 553, 36.
- Anaxicrates scriptor de sinus Arabici longitudine, 627, 27.
- Anaxilanus, Rheginorum tyrannus, 214, 21; isthmum Scyllæi munivit contra Tyrrenos piratas, 213, 37.
- Anaximander, Milesius, Thaletis disc., Anaximenis magister; 543, 1, inter primos geographiam attigit, 1, 1; primus tabulam geographicam edidit, p. 5, 51.
- Anaximenes, Milesius, Anaximandri disc., 543, 1; magister Anaxagoræ Clazomenii, 551, 31.
- Anaximenes, rhetor Lampsacenus, 504, 43; laudatur de Milesiorum coloniis, 542, 34. Colonias in Erythræa esse refert, 504, 34.
- Ancaus in Samo regnavit, 540, 21.
- Ancara, Ἀγκαρα, Italiæ opp. V. sub. v. Ἀκαρά.
- Anchiale, Ἀγχιάλη, Ciliciæ urbs, condita a Sardanapallo, cujus ibi monumentum, 573, § 9. Anchiale, et Tarsus eodem die a Sardanapallo condita, 573, 33. Ponenda videtur Anchiale ad fluviolum qui exit inter vicus Karastin et Karadimar (v. Leake, *As. min.* p. 214).
- Anchiale (Ahtali), ad Pontum Apolloniatarum opp., 265, 22.
- Anchialus, Mentæ pater, 391, 52.
- Anchises cum Ænea in Italiam venit, 190, 45. Cf. Æneas.
- Anchoe, Ἀγκή, locus Bæotiæ prope Larymnam quo Cephissus e terra erumpit; est etiam lacus cognominis, 349, 23.
- Ancona, Ἀγκών, græca urbs in Piceno, a Syracusanis Dionysii tyrannidem fugientibus condita, 200, 48. Ejus situs; vino et frumento abundat, 200, 50. A Pola distat stadia 800, 261, 24. Ejus a Gargano distantia, 236, 38. Memoratur urbs sæpius, ut 175, 42 et 47; 176, 15; 189, 18; 200, 37.
- Ancora anceps, Anachæsidis inventum, 251, 38.
- Ancus Martius rex Lucumonem familiarem habuit, 183, 7. Cællum collem et Aventinum Romæ urbi adjecit, 195, 20. Ostia condidit, 193, 24.
- Ancyra, ἡ Ἀγκυρα, Phrygiæ urbs Lydiæ vicina, sicut Blandus; sita est in Abaitide regione prope fontes Mæcæsi fluvii, 486, 4; 493, 37. Ruinæ in colle ad lacum *Simaw Gol*, ex quo prodit *Simaw-Su* (Mæcæstus), et vicum *Kiltisse-Koi*.
- Ancyra, ἡ Ἀγκυρα, urbs et castellum in ea Phrygiæ parte quam Tectosages Galatæ occuparunt, 155, 46; 486, 3. Nunc *Angora* sive *Engareh*.
- Andania, Ἀνδανία, Arcadiæ urbs, quæ olim Cæchia vocabatur, sec. Demetrium Scepsium, 291, 33; 309, 38; 385, 3. Ruinas prope *Suadani* vicum sitas anno 1840 detexit Ernestus Curtius (v. ejus librum *Der Peloponnesos*, tom. II, p. 133).
- Andetrium, Ἀνδέρτριον, Dalmatarum castellum, 261, 54. *Maudentrium* ap. Plin.; *Andretium* in Tab. Peut.; Ἀνδέρτριον ap. Ptolem. 2, 17, 11; Ἀνδέρτριον ap. Dion. Cass. 56, 12. Locum cum *Clissa* prope *Salona* sita componit Groskurdus; quod ferri nequit. Sec. Tab. P. situs erat in via a Promona ducente Salonam, ab hac 16 millia distans, adeo ut Andetrium prope hod. Verba querendum sit.
- Andera, τὰ Ἀνδέρτα, Lelegum urbs in Troade, 60 stadia a Thebe distans, ad quam lapis pseudargyrum præbens reperitur, 521, § 56; 524, 48. Prope urbem est Ianum Matris deorum Andrenæ et antrum cuniculi in modum usque ad Palæam vicum 130 stadia distantem pertinens, 525, 18. Situs locus fuit ad montem *At Kajassi Dagh*. Exatatsane non longe ab Adramyttio dissitus *Dereli* vicus, qui tamen ad nostrum locum vix referendus sit.
- Andirus, Ἀνδύρος, Troadis fl. e Caresene regione in Scamandrum influit, 515, 43. Quinam sit parum liquet. Kiepertus in tab. sua Andirum dicit maximum illum Scamandri affluentem, qui a Cebrene occasum versus est. Quum tamen e Caresene regione deferri dicatur, nescio an magis versus ortum ponendus sit.
- Andraemon, Ἀνδράμων, Pylus Colophonem condidit, 541, 5.
- Andizetii, Ἀνδίζηται, Pannonum gens, 261, 8. *Andizetes* apud Plin. 3, 28.
- Ἀνδέρτα, apud Cretenses syssitia vocantur, 413, 53; 412, 48.
- Andriace, Ἀνδριακή, Thraciæ urbs Pontica ad Salmydesum, 265, 30. Situs non notus.
- Andriclus, Ἀνδριχλος, Ciliciæ mons, 571, 38. Intelligi montium tractum, qui pone Selinuntis regionem assurgit in 8000 pedem altitudinem.
- Andro, Ἀνδρῶν, historicus, Dulichium ad Cephaleniam pertinuisse censet, 392, 10. Dores e Doride Thessaliæ ad Parnassum et in Cretam migrasse refert, 408, 38. Laudatur de Nisi Pandionidæ ditione, 337, 14.
- Androclus, Ἀνδρόκλος, Codri f. legitimus, Ionæ coloniz dux, Ephesum condidit, 540, 24; posteri ejus reges dicti, ἰδ. Cares et Leleges Epheso ejecit, 546, 48.
- Andromache, Eetionis f., in Thebe Hypoplacia nata, 500, 37. Hectoris uxor; postea apud Molossos regnavit, 509, 1.
- Andromeda ad Iopen Phœniciæ exposita, 35, 44; 646, 4.
- Andronicus, peripateticus, Rhodius, 559, 36.
- Andropompus, Lebedum Ionæ condidit, Arti loco occupato, 541, 5.
- Androsthene, Thasius, Nearchi comes fuit, et pro se seorsim juxta Arabiam in sinu Persico navigavit; laudatur de Persici sinus longitudine juxta Arabiam, 652, 4; de Icaro insula, 652, 10.
- Andrus, Ἀνδρος (Andro), una ex Cycladibus, 417, 5; 418, 11. Andriis imperarunt Eretrienses, 384, 50. Andriorum colonia Acanthus in Thracia, 859, 21.
- Anæ, Ἀναξ (i. e. *Anatidis*) templum non longe ab Arbelis dissitum, 628, 28.
- Anemolia. V. Anemoria.
- Anemoria, Ἀνεμόρια, nonnullis Ἀνεμόλια, Phocidis opp., unde nomen habeat; in finibus situm ditionis Phœnecium et Delphorum, quo tempore Delphi suam seorsum remp. habebant, 363, 30.
- Anemurium, Ἀνεμόριον (Anamur), Ciliciæ pr., a Crommyo Cypri pr. 350 st., a Pamphyliæ finibus 820, a Solis 1500 stadia distat, 571, 39; 582, 8.
- Anemurium, aliud Ciliciæ promontorium, quod inter Colycadni ostium et Corycum ponitur, 572, 31. Fuit igitur promontorium quod est prope hod. *Pershend*, alibi, quantum sciam, non memoratur.

Anias (Aroanius?), Arcadiæ fl. ad Pheneum terram subiens, et, nisi forte obdurati sunt meatus subterranei, in Ladonem emergens, 334, 14.

Anigradum (Ἀνιγράδιον) nymphaeum in Triphyliae litore aërium, 297, 45. Prope id fons et locus palustris ac uliginosus; de eo fabulae, 298, 6.

Anigrus, Ἀνίγρος, Triphyliae fl., olim Minyeus vocatus, 298, 2. Ejus natura, 298, 9. Prope eum Iardani pratium et sepulcrum, 287, 37. Fluvius e Smerna monte ortus exit nunc in Καίττω paludis partem meridiionalem. V. Curtius Peloponnes, 2, p. 81.

Anio Ἀνίον (Teverone), Latii fl. ab Alba latina urbe profluens in Tiberim defertur, 196, 2. Ad Tiburem de excelso loco in convallem se dejecit, dein feracem vallem perlabitur juxta sectoras lapidis Tiburtini et Gabini; eadem in valle Albulæ aquæ, 198, 40.

Ἀνίσας. V. Hannibal.

Anniceris, Ἀννίκαρις, Cyrenæus philosophus, qui Cyrenaicam philosophiam emendavit et de se Anniceriam dixit, 711, 9.

Annus. Ejus rationes accuratius primi constituerunt sacerdotes Diospolitani, 685, 18; a quibus sua acceperunt Græci, 685, 27.

Anonymi poetæ versus, 83, 3; 575, 41.

Anseres non habet Arabia felix, 653, 46.

Antacæi pisces, 255, 20.

Antlæi sepulcrum ad Lyngem in Africa; ossa cadaveris quanta sint a Sertorio reperta, 703, 53.

Antalcidæ pax, 238, 29.

Antandrus, Ἀντάνδρος (Ruin. ad Κανάκτω vicum), Troadis urbs, quæ a Lelegibus tenebatur, ut Alcæus ait, vel, sec. Demetrium, Lelegum ditioni adjacebat, 518, 41. Antandri regionem spectant Olympi, quattuor Idæ montis colles, 403, 50. Antandro superjacet Alexandria mons et Aspaneus forum, 519, 8. In vicino est Cilla, 523, 34. Antandri fano Dianæ Astyrenæ præerant, 524, 41.

Antemnæ, Ἀντὲμναι, prope Romam vicus (in colle prope Anionis et Tiberis confluentes), 191, 41.

Antenor Menelaum hospitio excepit; ob id ipsius ejusque filiorum domus a Græcis non direpta, 520, 1; e bello Trojano cum Henetis in Veveliam Italiae venit, 176, 37. Heretorum expeditioni se adjunxisse et ad Adriæ recessum consedissee proditur, 466, 5. Cum filiis et Henetis Troja in Thraciam, hinc ad Adriam profectus est, 520, 5. In Italiam trajiciens inter socios habuit Ocelam, 130, 32. Cf. de ejus peregrinatione 40, 36. 134, 26.

Antenoridæ in Dardania Troadia, 510, 40. cf. 520, 6.

Anthæa, Ἀνθεα, Messeniæ urbs ab Homero memorata nonnullis est Thuria, aliis Asine, 309, 46.

Anthedon, Ἀνθηδών (Ruinae non longe ab hod. Ζυκίστι), Boeotiae opp. et portus, 347, 36; ἐσχάτωσα ap. Homerum, 13, 26. Ab Ægis Eubœæ 120 stadia distat, 347, 46. Anthedonius Glaucus, 347, 53. In Anthedonia regione Messapii mons, 347, 50, et Isus locus, 448, 1.

Ἀνθήλη, planta palustris in lacubus Etruriæ, 188, 43.

Anthemis, Ἀνθεμίς (Anthemus, Ἀνθεμοῦς, 544, 31), priscum Sani ins. nomen, 393, 1.

Anthemusia Ἀνθεμοῦσια, Mesopotamiæ regio, circa quam Aborrhæ fl., 636, 42. Ad eam Euphratem transire solent, 636, 46.

Anthes in Argolide rex post Pelopidarum adventum navibus auctus Halicarnassum condidit, 321, 50, cum Trezenis, 560, 31.

Anthropophagi, Hiberniæ incolæ, 167, 24, Scythæ, 167, 29, et per obsidionum necessitates etiam Galli et Hispani, 167, 30.

Anticasius, Ἀντικασίον ὄρος, mons Syriæ, 640, 7.

Anticimolis, Ἀντικίμωλις, Ponticæ oræ opp., oppositum Cinioli (Κίνοις) 467, 12.

Anticites, Ἀντικίτης (unum ex Kuban fl. ostiis), fl. a Rhombite minore 600 stadia distans in Maotidem exit, 423, 45. Ab eo ad Cimmericum 120 stadia id. Anticites brachium in Corocondamitidem palodem influens insulam efficit; nonnulli fluvium Hypanim (Kuban) vocant, 424, 27.

Anticirra. V. Anticyra.

Anticikles de Pelasgis laudatur, 184, 36.

Anticragus, Ἀντίκραγος, Lyciæ mons, in quo Carmylessus opp., 568, 5.

Anticyra, Ἀντίκυρα et Ἀντίκυρα, Maliacæ sive Elææ regionis oppidum, ad Spercheum fl., helleboro clara, 359, 22; 367, 48; 372, 48; ibi optimum nascitur helleborus, 1359, 22.

Anticyra, Phocidis opp. (Aspra Spitia), ad Crisæum sinum, 359, 21. Helleborum ibi melius apparatur quam in Anticyra Malica, ib.; adhuc durat urbs, 359, 28; 357, 32.

Antigonia, Ἀντιγονία, priscum Nicææ Bithyniæ nomen, 484, 32.

Antigonia, Troadis urbs ab Antigono in Troade condita, a Lysimacho aucta et Alexandria denominata, 508, 11; 511, 2. V. Alexandria Troas.

Antigonia, Syriæ ab Antigono condita; habitatores ejus a Seleuco Antiochiam transducti, 638, 36.

Antigonus, Philippi f., Nicæam Bithyniæ condidit, quam Antigoniæ nominavit, 484, 31; 508, 13. Scepaios et Cebrenos in Antigoniæ transulit, 519, 39; 511, 1. Antigoniæ in Syria condidit, 638, 36. Ab eo defecit Eumenes, 573, 42.

Antigonus (Gonatas). Ei Acrocorinthum Aratus ademit, 330, 51.

Antilibanus, Ἀντιλίβανος (Djebel ech Churki), cum Libano Coelesyriam includit; ejus situs, 642, 41.

Antiochi herois sepulcrum ad Sigeum, 510, 8.

Antimachus, Elææ incolæ universos Epeos et Caucones vocat, 296, 53. Laudatur, 312, 40; 332, 50; 351, 34; 503, 26.

Antimenidas, Mytilenæus, Alcæi frater; Babylonis auxiliæ magnum certamen sustinuit, 527, 42.

Antimnestus, Ἀντιμνηστος, Chalcidensium Rhegi conditorum dux, 214, 5.

Antiochia, Ἀντιόχεια ἢ ἐνὶ Δάφνῃ (Antakiah), Syriæ caput, 638, 41; in Seleucide tetrapoli; primam ejus partem Seleucus Nicator condidit deque patre suo nominavit; alteræ partes tres a quibusdam adjectæ sint, 638, 32. In eam traducti sunt Antigoniæ habitatores, 638, 36, et Argivi quorum majores, Triptolemi comites, ad Orontem olim cōsiderant, 638, 45. Triptolemum ut heroem Antiochenes colunt, ib. Per Antiochensem agrum fluunt Arcenthus, Orontes et Labotas, 639, 44. Antiochenis agri castellum Pagræ, 639, 45, et Meleagri vallum et Cenoparas fl., 639, 47. Quadraginta ab urbe stadia abest Daphne vicus, 639, 5; urbem præterfluit Orontes, 639, 25; ad cujus ostia unius diei navigatio, 639, 29; ad Seleuciam sunt stadia 120, 639, 28. Antiochiæ ad Daphnem Nicolaus vidit legatos, quos Porus ad Augustum misit, 612, 39.

Antiochia ἐνὶ Μαυάνδρῳ, Caricæ urbs, 538, 50; 566, 16; 554, 7; Diotrephidis sophistæ patria, 539, 6. Ficus agri Antiocheni, 539, 4. Ruinæ urbis prope confluentes Mæandri et hodierni Kara-Su.

Antiochia Margianæ (Merv) ab A. Sotere condita, 442, 40.

Antiochia Mygdoniæ i. q. Nisibis, 636, 5.

Antiochia ἢ πρὸς τῇ Πισιδίᾳ (Jalobatch), Phrygiæ magnæ urbs, 494, 12. Magnetum colonia; quam liberam

- servarunt Romani, 494, 14. Tenuit eam Amyntas, 487, 32. Prope urbem Ianum Menis Ascei, 477, 17.
- Antiochis, Achæi f., Attali uxor, Attali I regis mater, 533, 30.
- Antiochus (Syracusanus, historicus) Campaniam habitatam dicit ab Opicis, qui etiam Ausones dicti sint, 202, 13. Quænam tradat de Italiæ sive Cœntriæ regionis limitibus, 211, § 4. Siculos et Morgetes e Rhegi regione ab Cœntris pulsos in Siciliam migrasse ait, 214, 21. Laudatur de originibus Velis, 210, 16; Rhegi 214, 3; Crotonis, 218, 8; Tarenti, 231, § 2; de Siritide, 219, 42; de Metaponto, 220, 1 et 17.
- Antiochus, Seleuci Nicatoris pater; ab eo nomen habet Antiochia urbs, 638, 27.
- Antiochus Soter Margianam 1500 stadiorum muro includit, et Antiochiam in ea condit, 442, 40. E Celenis incolas in Apameam Phrygiæ urbem transduxit, quam sic nominavit de matre Apame, 494, 52. Ad Sardes ab Eumene I prælio vincitur, 533, 27.
- Antiochus Hierax contra Seleucum Callinicum fratrem belligerat, 642, 13.
- Antiochus Magnus cum Ptolemæo IV ad Rhaphiam pugnavit, 646, 37. Ejus nomine Armeniam administrabant Artaxias et Zariadres, 456, 1. Quæ intra Taurum posederat, ea Eumeni II Romani dederunt, 533, 41. Beli templum apud Elymæos spoliare aggressus perit, 634, 7.
- Antiochus Epiphanes Antiochiam urbem auxit, 638, 40.
- Antiochus, Demetrii f., Diodotum τὸν Τρόφων in castello quodam inclusum ad mortem sibi consciscendam adigit, 570, 37.
- Antiochus philosophus Ascalonium paullulum ante Strabonem vixit, 646, 21.
- Antiope, Nyctei filia, 347, 31.
- Antipater contra Athenienses gessit bellum Lamiacum, 372, 32; pater Alexarchi, 280, 29; Archiam jussit Demosthenem aliosque oratores vivos sibi adducere, 321, 47.
- Antipater Derbetes, 579, 10, prædo, Derben, Ciliciæ locum, τρυφᾶτον habuit; idem Laranda tenuit; ab Amynta occisus est, 458, 29; 487, 21.
- Antipater, Sisidis f., Armeniæ minoris rex, regno successit Mithridati, 475, 36.
- Antipater Tarsensis, stolicus, 575, 7.
- Antipater Tyrius scriptor, 645, 6.
- Antiphanes Bergæus, scriptor mendax, 39, 35; 84, 15; cum Eumero componitur, 86, 22.
- Antiphellus, Ἀντίφαλλος (*Andifilo*), Lyciæ opp., 568, 31.
- Antiphili portus, Ἀντιφίλου λιμὴν (*Hanfla*), in ora Troglodytica sinus Arabici, 656, 44; accolunt eum Creoplagi, *ib.*
- Antiphrae, Ἀντίφραι, Libyæ vicus inter Pedoniam insulam et Derrin portum, pessimo vino celebris, 679, 13.
- Antiphus et Phidippus, Thessali filii, Herculis nepotes; Coorum duces ap. Homerum, 558, 14. Posteriores in Thessaliam profecti, nomen regioni a Thessalo generis auctore indiderunt, 381, 21.
- Antiphus et Mesthles, Talæmenis filii, Mæonibus ap. Homerum imperant, 535, 26.
- Antipolis, Ἀντίπολις (*Antibes*), Galliæ opp., prope Varum fl., ab Aquis Sextiis 73 mill., a templo Veneris Pyrenæe 273 mill., sec. alios, 2600 aut 2800 stadia, 148, 29. Massiliensium colonia, 149, 32; 152, 52. A Massiliensium jurisdictione liberata nunc inter Italicas urbes recensetur, 153, 24. A Monæci portu distat 200 stadia et paulo amplius, 169, 1.
- Antirrhium, Ἀντίρριον sive Μολύκριον Πόν, pr. in confinio
- Ætolis et Locridis, 288, 34; 395, 9. Ab Eueno 120 stadia distat, 395, 9. Cf. 366, 23.
- Antirrhodus, Ἀντίρροδος, insula in portu magno Alexandriæ, unde nomen habeat, 675, 30.
- Antissa, Ἀντίσσα, Lesbii urbs, olim insula, 50, 4; 528, 37. Ruinæ ad *Calas Limneonas*.
- Antitaurus, ὁ Ἀντίταυρος, a Tauro abscinditur; ejus situs; in eo Comana et Enys templum; in Cataonia desinit, 446, 43; 458, 53; 459, 4. Antitaurus (alius) et Masius (Tauri pars) includunt Sophemem, 452, 22; 447, 24. Inter eum et Euphratem Acilisena, 452, 26. Cf. etiam 453, 27.
- Antium, Ἀντίον (*Porto d'Anzo*), Latii oppidum, 192, 43; quale, 193, 25. Ad oppidum sunt palustria, 193, 7. A Circeæ distantia, 193, 53. Antiates olim potentes; socii piratarum Tyrrenorum; a prædandi studio eos abduxerunt Romani, 193, 30.
- Antonius (C.), M. Antonii patruus, post gestum cum Cicerone consulatum in Cephalenia degens urbem ibi struere cepit, sed reditu impetrato, non perfecit rem, 391, 36.
- Antolius (M.) in expeditione Parthica Veram, Atropatiæ Mediæ urbem, oppugnavit, 448, 50. Inter comites ejus tunc Dellius fuit, 449, 2. Artavasdæ fraude in calamitates incidit, 449, § 4, 637, 26; a proditore penas sumpsit, 456, 31. Archelaum Cappadociæ regem constituit, 463, 20. Ejus legati S. Pompejum capiunt ad Miletum (*Midæum*), 47, 28. Antonius Adiatorigi Heracleam dedit, 465, 6. Asylum templi Ephesii auxit, 547, 51. Ajacis statuam e Rhœteo in Egyptum abstulit; pulcherrima templorum donaria sic auxit Cleopatram demerituros, 509, 40. Quasnam statuas e Samo abstulerit, 544, 23. Quomodo Anaxenorem citharœdum honoraverit, 553. Multum ei præfuit Cleo, latronum in Mysia dux, qui ab eo defecit post pugnam Actiacam, 492, 13. Herodæ permisit ut regis nomen assumeret, 651, 12. In ejus victoriam ad Philippos partem carmen scribit Boethus Tarsensis, quem honoribus auxit Antonius, 575, 15. Cleopatraz dedit Ciliciæ loca ad Hamaxiam sita, quæ ob cedri copiam ad classem parandam idonea erant, 571, 32. Cyprum Cleopatraz et sorori ejus Arsinoæ dedit, 584, 18. Antonii et Cleopatraz filia uxor Jubæ II regis, 703, 35. Antonii partes secutus est Bocchus Mauritaniz rex, 309, 7. Antonius et Cleopatra ad Actium victi, 270, 30. Post Actiacam pugnam ab amicis derelictus, Alexandriæ Timonium construxit, 675, 37; manum sibi intulit, 576, 19.
- Antron, Ἀντρὸν, nunc Ἀντρώνας (*Fano*), Thessaliæ opp. in Proteisali ditone, 371, 29; 372, 10; 373, 41. Ei objaçet in freto Euboico saxum sub mari latens, quod ὄνο; Ἀντρώνας vocatur, 374, 20.
- Aones, Ἀόνες, prisce Borotiæ incolæ, 344, 40; 267, 1. Atticam populabantur, 341, 26.
- Aonius campus, Ἀωνιον πεδῖον, Boeotiæ, 354, 8.
- Aornus, Ἀορνός (*Renas*), Indiæ petra ad Indum fl., ab Hercule frustra tentata, expugnata ab Alexandro, 586, 40.
- Aornus lacus in Italia. V. Avernus.
- Aorsi, Ἀορσοί, Asiæ populus inter Oceanum et Caucasum, 422, 32; inter Mæotidem et Caspium mare, 434, 29. Aorsi inferiores huc ejeti sunt ab Aorais superioribus; inferiorum, qui ad Tanaim habitant, rex Spadines; ejus copiarum numerus; superiores, magis etiam pollentes, quam late dominati sint, 434, § 8.
- Aous, Ἀώος (*Vlosa, Vuissa, Fovissa*), Illyriæ fl., ab Hecatæo Æas dicitur; ab Apollonia 10 stadia distat; de fontibus ejus Hecatæi sententia, 264, 44 sqq.
- Apæsus, Ἀπαισός, Troadis opp. V. Pæsus.

Apama, Ἀπάμα, Artabazi f., Seleuci Nicatoris uxor, mater Antiochi Soteris, qui de ea nominavit Apameam Phrygiæ, 494, 52; 638, 27.

Apama, Prusiæ uxor, 482, 42.

Apamea, Ἀπάμεια (Medania, Mutania), Bithyniæ urbs, antea Myrleia dicta, 482, 42. Romanorum coloniam accepit, 483, 7.

Apamea, Mediæ urbs, 450, 4, non ita longe a Rhagis distans, 441, 21. (Sita erat a portis Caspiis orientem versus sec. Isidorum Characenum.)

Apamea ἡ Κισθιότις (Denais), Phrygiæ urbs, 487, 33; 566, 18; 494, 2; juxta Mesogin montem, 537, 46; magnum emporium juxta Marsyam fl., 494, 33; unde nomen habeat; Celænarum incolas in eam transduxit Antiochus, 494, 52. Urbs terræ motibus etiam ante Mithridaticum bellum sæpe concussa; Mithridates ad restorationem urbis 100 talenta largitus est, 496, 5. Neptunus ibi colitur, id. Apameæ ditioni confinis est Milya, 539, 44. Lacus inter Apameam et Laodiceam situs (Adchi Tus Gol), 496, 32.

Apamea Syriæ (Famieh arabice sæc. xii; nunc Kulat-el-Mudik vel a lacu El-Takah), una ex quattuor Seleucidis urbibus maximis; Seleuci Nicatoris opus, ab uxore ejus dictum, 638, 24. Situs urbis, 640, 23. Ibi Seleucus 500 elephantos alebat, 640, 30; olim Pella dicta est; qua de causa, 640, 33; ibi erat τὸ λογιστήριον et τὸ ἱεροσόφειον, 640, 37; hinc Diodotus Syrorum regnum affectare aggressus est, 640, 43. Sub Apamea censebantur vicina oppida Larissa, Cassiana, Megara, Apollonia, alia, 640, 50. Urbem ad defectionem perduxit Bassus Cæcilius; obsidione cinxerunt Romani, 640, 53. In propinquo munita castella οὐλαρχοὶ tenebant, 641, 5. Apamea Posidonii stoici patria, 641, 17. Apamensium regioni finitimæ Parapotamia et Chalcidice, 641, 19.

Aparni, Ἀπαρνοί, Daarum gens, Hyrcaniæ et mari Caspio proxime adjacent, 438, 36.

Asiaticæ, Ἀσιατικά (Sacarum vel Massagetarum populus), ad quos Arsaces confugit, 440, 29. Cf. 448, 32.

Apaturum, τὸ Ἀπάτουρον, Veneris Apaturi fanum, ad Corocondamitin paludem et Bosporum, 424, 34. Phnagorizæ, 424, 47.

Apaturus, ἡ Ἀπάτουρος, Venus. V. Venus.

Apeliotes, ἀπελιώτης, seu subæolanus ventus, quinam, 23, 47; 24, 12.

Apelles philosophus ab Eratosthene laudatur, p. 12, 26.

Apelles pictor Ephesus, 548, 25; ejus Antigonus in Æsculapio Coorum, 561, 31.

Apellico, Ἀπelliκῶν, Tejus, 550, 2; Aristotelis et Theophrasti libros emit, 521, 2; hujus bibliothecam recepit Sulla, 521, 14.

Apennini montes, τὰ Ἀπέννινα ὄρη, incipient a Genoa, 168, 6, ubi Alpes committuntur, 175, 37; eorumque partem aliquam Ligures obtinent, 106, 14. Montes a Liguria incipientes in Etruriam porriguntur juxta oram usque ad Pisatarum regionem; hinc versus orientem flectuntur usque ad loca Arimino et Anconæ vicina, 175, 42; hinc per longum secant Italiam non ita procul a mari usque ad Apuliam; deinde per Lucanos et Bruttios deflectentes in Leucopetram agri Rhegini desinunt, 176, 14; 106, 16; 215, 22. Tiberis ex Apenninis oritur, 182, 11. Præterea aliis locis Apenninorum mentio in Italiæ descriptione passim occurrit.

Apenninus mons, τὸ Ἀπέννινος ὄρος (Brenner), Carnis superjacet; ad eum lacus et Isaræ (Eisach) fontes, 172, 22 et 36. Nomen montis haud dubie corruptum. Ἠοῖωνον conjecterunt Casaubonus, Mannertus, Corayus; Ἀλπίων leg. putarunt Cluverus et Gosselinus. Neutrum horum quadrat in situm locorum. Quum in hoc tractu

Οἰώνωνος habitarent, nescio an mons ille dici potuerit τὸ Οἰώνωνον.

Aper Calydonius, 326, 52. Aprorum in paludibus Scythiciæ venationes, 259, 30.

Apes in India nullæ, 591, 39.

Ἀραμῶνται servi Cretensium, 598, 7.

Aphetæ, Ἀφῆται, quasi ἀπετήριον Argonautarum, in Thesalia, 374, 38. Aphetarum nomen p. 377, 35 in loco lacero inseruerunt Groscurdus, Kramerus, Meinekius, ratione parum probabili. Vide not. crit.

Aphidna vel Aphidnæ, ἡ Ἀφιδνα vel αἱ Ἀφιδναί (ruinæ in Koltroni colle) una ex 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 29; a Dioscuris ob raptam a Theseo Helenam expugnatur, 340, 33. Aphidnæus Tyræus, 311, 11.

Aphnei, Ἀφνειοί, Troadis, quos Homerus memorat, dictos esse censent ab Aphnide lacu, qui idem est cum Dascyllide, 502, 12 et 16.

Aphneis, Ἀφνηίς, Cappadocia mulier, Pixodari, Carizæ regis, uxor, mater Adæ, 560, 53.

Aphnitis lacus, Ἀφνίτις λίμνη, Troadis, idem cum Dascyllide, 502, 17. Cf. Aphnei; lacus quasdam Thracum vel Trerón urbes absorpsit, 49, 38. Lacus (vel regio paludosa) est quem efficit Ὑλfer Tchai (Odryses) inter loca Balabandchik et Ketch sec. tabulam Kiepertii.

Aphrodisias, Ἀφροδισιάς, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 4; 538, 48. Ghera sive Geyra, ab Antiochia ad Mæandrum meridiem versus. Plinius rectius Carizæ urbem dicit.

Aphrodisium, Ἀφροδισίον, Veneris Pyrenææ templum, 150, 45; 148, 30 (in Cap Creus).

Aphrodisium, in boreali Cypri latere opp., a quo ad Salaminem transitus 70 stadiorum, 582, 14. Ruinæ oppidi prope hod. Bergamo.

Aphrodite. V. Venus.

Aphrodites hormus. V. Myosormus.

Aphrodites polis, Ἀφροδίτης πόλις, Ægypti opp. nom. Prosopitæ in Delta regione, 682, 4 (Atarbecchis Herodoti; Chybyn el Koum).

Aphrodites polis in Leontopolite Ægypti nomo, 682, 7. Situs ignotus.

Aphrodites polis Ægypti in nomo cognomine, a Memphis versus meridiem sita, in qua bos sacra alitur, 687, 28. Situs ignotus.

Aphrodites polis, Thebaidis opp. supra Crocodilopolim, 690, 36; 693, 46. Hodie Tachta.

Aphytis, Ἀφυίς (Athyto), Pallenes opp., 279, 5.

Apia, Ἀπία, Peloponnesus interdum vocatur; apud Homerum tamen ἀπία longinquam potius regionem significat, 319, 35.

Apiaæ campus, Ἀπία; πεδῖον, supra Thebes campus in mediterraneis situs, a Caystri campo Tanno monte dirimitur, 526, 49.

Apidanus, Ἀπιδανός, Enipeum excipit, in Peneumque influit, 371, 5; 306, 31. Secundum hæc Apidanus est Persaliti, et Enipeus Vrysia. Alii majorem fluvium, qui in Peneum influit, Enipeum vocant, in quem influat Apidanus.

Apidones, Ἀπιδόνες, Peloponnesii apud recentiores poetas; Homerus eo vocabulo non utitur, 319, 35.

Apiola, Ἀπιόλα (Apelosa), Volscorum urbs, a Tarquinio Prisco deleta, 192, 37.

Apis, Ἀπις, bos, 684, 11. Pro deo ap. Memphitis colitur, 682, 38; ejus templum Memphis; idem Apis est cum Osiri; bos ille qualis sit; quomodo nutriatur et ostendatur, 688, § 31.

Apis, Ἀπις, Libyæ vicus a Parætonio 100 stadiis, ab Ammonis oraculo quinque dierum itinere dissitus, 679, 7. Fuit locus ad recessum sinus qui vocatur Marsa Labat.

Ἀποδόρα, locus ad Sestum, quo Hellespontum Xerxes junxit, 506, 8.

Apus, Ἀπός, et Damases Athenienses Teon colonis frequentarunt, 541, 11.

Apollinis urbs Ἀπόλλωνος πόλις (Apollinopolis parva, *Kus*), *Ægypti* opp. non longe a Copto dissita, 692, 34 et 46.

Apollinis urbs (Apollinopolis Magna, *Edfu*), Thebaidis, a meridie Hieracopolis; crocodilis inimica, 693, 49.

Apollinis potamia, Ἀπόλλωνος ποταμία *Æthiopie* Cinnamoniferæ (ad *Bunder Murrah*), 659, 2.

Apollo. Eius templum in Apollonia Pontica, unde colosum dei, Calamidis opus, Lucullus in Capitolium transtulit, 265, 11. Quid Byzantiis conditoribus dixerit, 266, 20. Apollinis Actii templum et lucus, 270, 9; 386, 29; templum Amyclæum, 311, 38; in Delio Laconiae, 316, 29. Deus Pytho accepit a Neptuno, cui Tænarum dedit, 321, 27. Ap. Teneatæ templum, 327, 1. Cultus ejus apud Teneatas et Tenedios similis, 327, 15. Templum in Delio, 346, 15. Tilphosii fanum, 351, 11. Apollo e Melia pater Teucri, 354, 36. Quomodo cum Themide Delphicum oraculum condiderit, Athenis profectus, occisis Tithyo et Pythone tyrannis, 362, 19. Phyllii templum in Phyllo Thessaliotidis oppido, 374, 16. Selinuntii oraculum Orobiae in Euboea, 382, 37. Marmarini templum in Euboea, 383, 22. Admeto per ἑκαστὸν servit, 384, 36. Apollini sacra Euboeæ urbs Tamynæ, 384, 37. Ap. Leucatæ templum, 388, 32. Laphrii templum prope Calydonem, 395, 6. Μουσικήτης, 402, 1. Πρόπολοις ejus sunt musici et vates, 402, 15. Ap. e Rhætia Corybantes genuit sec. Pherecydem, 406, 5. Ap. *Ægletæ* templum in Anaphe insula, 416, 4. In Delo templum, 416, 30. Sminthii in Ceo templum, 418, 6; in Chalcia ins. templ., 419, 33. Ap. Cataonis fanum in Cataonia, 460, 16. Deus colitur in Alazonum pagis, 472, 2. Ejus cum Marsya certamen ad Celænas, 495, 5. Branchum amat, 542, 20. Ἐκαστος vocatur; hinc dictæ Hecatonnesi, 529, 3. E Manto Mopsam genuit, 576, 18. Amphilochem Solis in Cilicia interfecit, 576, 44. Branchidarum oraculum deseruit quo tempore a Branchidis Xerxem sequentibus spoliatum est, 691, 35. Apollinis Actæi et Dianæ oraculum in Adrastæ campo; inde Parium est translatum; ara dei ingens apud Parium, Hermocreonis opus, 503, 20. Apollinis Thymbræi templum prope Thymbril et Scamandri confluentes, 511, 51. Sminthii templum in Tenedo, 516, 48; in Chryse Troadis; statua dei, Scopæ Parii opus, 517, 17. Cillæi fauum Cillæ ad Cillum fl.; primum erat Colonis ab *Æolensibus* conditum, 523, 31. Ἐρυθρίδιον templum ap. Rhodios, 524, 33. Apollini Πορφυρίωνι sacrificant *Æolenses*, 524, 35. Deus per totam Troadis oram usque ad Tenedum colitur sub Sminthi, Cillæi, Grynei, aliis nominibus, 529, 3. Ejus fanum in Pordoselene ins., 529, 10. Apollinis Larissæi templum Larissæ prope Epheum, 530, 37. Templum et oraculum Grynii, 531, 51. Didymæi templum ad Miletum, 542, § 5. Cf. Branchidæ. Ap. Ὀυλίος ap. Milesios et Delios unde dictus sit, 542, 41. Apollinis lucus in Chio, 551, 6. Dei templum inter Clazomenas et Smyrnam, 551, 34; Patari in Lycia, 568, 20. Apollinis ara in Cypri promontorio, 583, 2. Ei et Dianæ sacra urbs Borsippa in Babylonia, 629, 46. Apollinis et Dianæ templ. in Daphne vico Syriæ, 639, 8. Ap. templum in Icaro insula sinus Persici, 652, 10; hic spinarum *Ægyptiacarum* in Abydo urbe Thebaidis, 690, 48. Ap. Hermonthi colitur, 693, 44. Cf. *Delphicum oraculum*.

Apollocrates, Dionysii Siciliæ tyranni filius, 216, 2.

Apollodorus Artemisii, Παρθενῶν auctor, de rebus Hyrcaniæ et Bactrianæ accuratius scripsit; eo usus est

Strabo, 97, 27. Laudatur de Ocho fl., 437, 5; de distantia a Rhagis ad portas Caspias, et hinc ad Hecatompylum, 441, 24; De regni Græcobactrii magnitudine, 443, 1. Artemitam ab Hyrcania circa 8000 stadia abesse dicit, 445, 30. Idem de Rhagiarum situ, 450, 8. Græcos Bactrianæ reges majorem Indis partem quam Alexandrum sub se habuisse tradit; ceterum de India nihil novi docet, 585, 6. Cf. Eucratidas.

Apollodorus (Atheniensis, grammaticus) chorographiam metro comico edidit, quæ inscribitur γῆς περίοδος, 578, 1. In libris περὶ νῶν κατωλόγου pleraque a Demetrio Scepsio mutuatur, 291, 20. Initio libri II ex Eratosthenis sententia disserit de Homero terrarum remotiorum parum gnaro; quæ refellere studet Strabo, 248 sqq.; 26, 19. Eratosthenem defendens, Callimachum reprehendit, quod is quæ Homerus in Oceano diserte posuit loca ad Gaudum et Corcyram retulit, 37, 19; 248, 51. Apollodoro causam errorum quorundam præbuit Demetrius Scepsius, 37, 31. De Ponto et *Ægypto* Homerica profrens, inscitia poetam culpatur, qui voluerit quidem vera dicere, sed ignoratione lapsus falsa dixerit, 35, 47. Araxen iberos ab Armenia separare ait, parum recte, 51, 5. Laudatur de urbibus a Philoctete in Italia conditis, 211, 30. Alia ejusdem in examen vocantur, 252, 1. Helopiam de paludibus dictam esse censet, 272, 41; templi Dodonæi accolas Homerum non Hellos sed Sellos dicere putat; idem ad Dodonam Sellestem fluvium ab Homero memoratum quaerit, 272, 44. Idem de ratione quæ cognominis urbes Homerum distinguit, 291, 10. De *Æchalia*, cujus nominis unam duntaxat urbem agnoscit, 291, 25. De Epidauro Limeræ, 316, 32. De Hellenibus Homericis, 318, 7. De Iso oppido Homericæ, 348, 10. De Samo et Same apud Homerum, 389, 37. De Asteria insula, 392, 37. De Chalcide et Calydone, 395, 15. In Acarnania Erysiæcos novit, 395, 22. Hyantes e Boeotia in *Ætoliæ* migrasse dicit, 399, 12; Ἐν τῇ Τρωαίᾳ διακόσμου nulla Trojanis auxilia ex locis ultra Halyn venisse contendit perperam, 473, § 24 sqq.; 577, § 22. Maritimam Ponti oram Homero ignotam fuisse censet absque causa idonea, 474, § 26. Cur Cares apud Homerum βαρβαροζώνους dici opinetur, 564, 43. De Homericis Canimulgis et Lactivioris male judicat, 475, 25. Ἐν τοῖς περὶ νῶν de isthmo Asiae Minoris, deque forma ejus peninsulae et lateribus perperam statuit; nec recte nonnisi ex hac peninsula Trojanis auxilia venisse putat, 577, § 22. De gentibus Asiae minoris parum accurate agit, 578, § 23-28. Alia quadam ei vitio vertuntur, 580, § 29. Ex Hesiodo alii quæ multa geographica affert, quæ quomodo cum Homericis componenda sint nescit, 35.

Apollodorus Pergamensis, rhetor, δ τὰς τέχνας συγγράφας, auctor sectæ Apollodoreæ, 534, 26; amicus Augusti, quem dicendi arte instituerat; discipulum habuit Dionysium, cognomento Atticum, 534, 27.

Apollonia, Ἀπολλωνία (*Polino*), Illyrici urbs, 263, 10; 271, 18; a Corinthiis et Corcyreis condita, ab Aoo fl. 10 stadia distans, a mari 60 stadia, 262, 45; diem longissimum 15 horarum habet, III, 7. In eam Dyspontii incolæ plerique migrarunt, 306, 44. Ab ea in Macedoniam ducit via Egnatia, 268, 14. Ab ea ad Byzantium 7320 fl., 284, 25; in ejus ditione Nymphæum saxum, 262, 52. In vicino *Æas* fl., 225, 53. Ibi Cephissus fons, 364, 22; bituminis fontes, 650, 36.

Apollonia s. Apollonias, Cyrenæ emporium (*Susa*), 710, 27 et 52; a Catabathmo 2200 stadia abest, 711, 22.

Apollonia, Macedoniæ sive Thraciæ urbs, quæ a Phagre et Galepso sita erat orientem versus 279, 51; (probabiliter ubi nunc est *Tous* et *cap d'Orphano* vel *Cap Carca*. Eandem signat inter Strymonem et Nestum ponens Mel,

1, 2, 9 et Hierocles, p. 640 ubi: 'Ἀμφίπολις, Ἀκκωλῶνια, Νέσκαλις.) Urbs a Philippo eversa, 280, 44. In promontorio sita, quod claudit sinum Strymonium, 280, 36.

Apollonia, una ex urbibus quas diruit Cassander incolaeque in Thessaloniceam conduxit, 277, 36. Est probabiliter Apollonia Mygdoniae (Pollina) non longe a Bolbe loco sita.

Apollonia, Lydiæ urbs, a Pergamo orientem versus, 534, 37. Eadem haud dubie urbs est quæ p. 534, 41, vocatur Apollonis et æquali a Sardibus et Pergamo distare intervallo dicitur. Videntur ad eam pertinere ruinae quæ in tabula Kiepertiana sunt inter vicos Halikli et Bullana, ab utroque paululum versus boream.

Apollonia, Ἀπολλωνία ἡ ἐπὶ Πυρραίων (Abullionte), prope Apolloniatis lacum in Mysia, 492, 45.

Apollonia Pontica, 464, 17 (Sizeboli), 1500 stad. a Cyaneis, 265, 27. Milesiorum colonia in Thracia; fanum ibi Apollinis in insula, 265, 8; statua dei, Calamidis opus, a Lucullo rapta, ib. Apolloniatarum est Anchiale, 265, 22, et Thynias, 265, 28.

Apollonia, Syriæ opp. Apameæ urbi vicinum, 640, 49. Situs incertus.

Apollonias, Ἀπολλωνιάς (Oluburlu), Phrygiæ Magnæ opp. ab Apamea orientem versus, 494, 5.

Apolloniatis, Ἀπολλωνιάτις, olim Sitacene, Babylonis regio, Mædiæ adjacet, 449, 43; 623, 18. Aturiæ regio, 627, 4.

Apolloniatis lacus, ἡ Ἀπολλωνιάτις λίμνη, Mysiæ; adjacet ei Apollonia urbs, 492, 42. 493, 33.

Apollonides de Atropatenorum copiis, 448, 37; de animalculis quæ in nivis glebis reperiuntur, 453, 9; de numero fratrum Palaci, 256, 39.

Apollonis, Cyziciena mulier, 534, 41, Attali primi uxor; quatuor ejus filii, 533, 36.

Apollonis, Ἀπολλωνίς, Lydiæ urbs, 300 a Pergamo et a Sardibus stadia distans, 534, 41 (Cf. supra Apollonia Lydiæ); eam occupavit Aristonicus, 552, 14.

Apollonium prom. prope Ulicam (Ras Sebidi), ab occasu claudit sinum Carthaginiensem, 706, 24.

Apollonius ὁ μαλακός, Alabandensis, Menecles rhetoris disc., 559, 40. Rhodum se contulit, ib. et 564, 16. Ejus dictum, 559, 44; 564, 7.

Apollonius, ὁ τοῖς Ἀργοναύταις ποιήσας, Alexandrinus fuit, sed vocatur Rhodius, 559, 47.

Apollonius Citiensis medicus, 582, 32.

Apollonius Cronus, Cyrenæus, magister Theodori dialectici, 711, 18 (Theodori Iasensis, 562, 15), in quem magistri cognomen translatum, ib.

Apollonius Mys, medicus, Heraclidis Herophilæ socius, 550, 51.

Apollonius Nyasensis, stoicus, Panætii disc., 555, 33.

Apollonius Tyrius, τὸν πίνακα τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων edidit, 645, 7.

Appaitæ, Ἀπαῖται (Abaagi aliorum?), quondam Cercitæ dicti, supra Pharnaciam et Trapezuntem, 470, 8.

Appia via; ejus ratio; viæ in eam incidentes, 194, 22 sqq.; 197, 25; 234, 54; 285, 5 et 11.

Apsus, Ἄψος (Beratinos), fl. Illyrii, 262, 44.

Apsynthis, Ἀψυνθίς, Thraciæ regio, postea Corpicæ dicta, in qua Ænus urbs; ei contermina Ciconum regio ad occasum, 285, 10.

Apsyrtides, Ἀψυρτίδες, ins. sinus Adriatici, 102, 22, ad oram Iapodicam, ibi Apsyrtum fratrem Medea necavit, 261, 42. Nunc Cherso et Ossero ins.

Apsyrtus. V. Apsyrtides.

Aptera, Ἀπτερα (Palæocastren), Cretæ urbs, 80 a Cydonia stadiis abest, 411, 36. Ejus navale Cissamus, 411, 37.

Apuli, Ἀπούλοι, inde a Daunilis usque ad Frentanos perti-

nent; nunc vero etiam Peucetiorum et Dauniorum regio nes Apuliæ nomine comprehenduntur, 235, 30. Apulia ab indigenis ea vocatur Iapygiæ pars quæ a Calabria est boream versus, 230, 48; in ea habitant Pædicolii, 230, 49. Apuli, qui arctiore vocabuli sensu dicuntur, ad sinum habitant qui est a Gargano boream et occasum versus. Eodem quo Daunii et Peucetii sermone utuntur, ceteraque similes iis sunt, 237, 6. Ad Apulos, quos Daunos Græci vocant, a Piceno navigatio est 490 stadiorum, 201, 52.

Aqua. El sacra peragunt Persæ, 623, 40 et 48. Aqua Ponti Euxini dulcissima, 41, 49. Aquæ calidæ Cæretanæ in Etruria, 183, 48; Sinuessæ, 195, 7; Bajarum et Neapolis, 204 et 205; Pithecussarum, calculo remedium, 207, 8; in Sicilia ad Selinuntem, Himeram, Ægestam 228, 26; ad Nymphaeum Apolloniatarum, 262, 54; ad Ædepsum in Eubœa, 365, 10; ad Thermopylas, 367, 13; in Lelanto Eubœæ campo, 384, 12; in Caruris, Phrygiæ pago, 495, 35; Hierapoli in Phrygia, 538, 15 et 41; inter Clazomenas et Smyrnam, 551, 34; ad sinum Carthaginiensem, 708, 2. Aquæ salisæ effusiones, θαλάττης ἐκφυσίματα, ad templum Ammonis, 41, 19.

Aquæ Sextiæ, τὰ περὶ ὕδατα τὰ Σέξτια καλούμενα (Aix), Galliæ Narbonensis opp., a Nemauso 53 mill., ab Antipoli et Varo 73 mill. distans, 148, 27; a Sextio qui Salyes debellavit, conditum. Aquas calidas Strabonis ætate partim in frigidis abiisse ferunt, 149, 42.

Aquæ Statiellæ, Ἀκουαστατίελλαι (Acqui), Italiæ opp. in Liguria, 180, 44; 181, 3.

Aquæductum copia ad Romam urbem, 196, 30.

Aquila in Scythicis ad Mæolidem regionibus nulla, 259, 32. Aquila a Thebæis Ægypti colitur, 690, 29. Aquilæ a Jove ab extremis terræ partibus emissæ in Delphorum locum, γῆς ὁμαλόν, convenerunt, 360, 22.

Aquileia, Ἀκυλῖα, Italiæ urbs intimo sinus Adriatici recessui proxima, a Romanis contra vicinos barbaros condita ad Natisonem fl. Ejus cum Illyricis gentibus commercia, 178, 33; 172, 7; 102, 108. Sita est extra Venetorum fines, 178, 41. Auri ibi lavacra et ferri sectorum, 178, 35. Hinc per Ocrum montem merces Nauportum portantur, 172. Aquileia a Tergeste 180 stadia distat, 179, 40; a Nauporto 350 vel, sec. alios, 500 stadia, 260, 42. In Aquileiam exit via quam ab Arimino per Bononiam duxit M. Æmilius Lepidus, 181, 19. Aquileiæ regioni finitimi sunt Norici, 243, 14.

Aquilius (M.) Pergamenum imperium in provinciæ formam redegit, 552, 25.

Aquinum, Ἀκουῖνον (Aquinum), Latii opp. ad viam Latinam et juxta Melpin fluvium, 197, 47.

Aquitani, Aquitania (Ἀκουῖται καὶ Ἀκουῖται. Ἀκνίτα, Ἀκουῖτα). Regio definitur Pyrenæis, Cemmeno m., Garumna fl., oceano, 147, 6; 157, 33; 146, 32. Gentes sunt supra viginti, quarum plurimæ ad mare habitant, 157, 33. Cemmeno monte a Celtis dirimuntur, 146, 32. Intra Garumnā una Biturigum gens ab Aquitanis aliena est neque vectigalia cum iis solvit, 157, 47. Aquitanicæ usque ad Garumnā pertinenti alias 14 gentes, quæ inter Garumnā et Ligerim habitant, adjectæ sunt, 147, 18; 157, 39. Harum quædam Rhodani regionem et Narbonensem provinciam attingunt, 157, 26. Adjectæ istæ gentes recensentur, 158, § 2. Aquitani a reliquis Gallis corpore et lingua differunt, Hispanisque similiores sunt, 157, 32. Conveniæ gens, 118, 22. Tarbelli, 158, 15 (Cf. Gallia). Solum Aquitanicæ quale? 158, 10. Nonnullis Aquitanorum jus Latii datum, 158, 40. Ad Aquitaniam sinus Gallicus, 158, 14.

Arabes. Arabia (Ἀραβία, Ἀραβία). Cognati Arabes Syrii et Armenii, similes etiam Arianii et Assyrii, 34, 42.

Arabum nomen simile est nomini Aramæorum et Eremborum. Græci Erembos dixisse videntur Arabes Troglodytas in sinus Arabici latere occiduo degentes, 35, 5; 2, 7. Arabes Eremborum nomine ap. Homerum indicari nonnulli putant; Zeno ipsum Arabum nomen in poeta reponi vult, Posidonius autem eodem sensu Ἀράβους scribi iussit, 667, § 27. Heroum tempore nomen Arabiæ fortasse nondum in usu erat. Dicti Arabes videntur ab Arabo, cuius Hesiodus meminit, 32, 27. Arabiam novit Homerus, cuius tamen ætate dives ea non erat; major pars incolarum in tuguriis degebat. Regio aromatizans est exigua. Strabonis ætate Arabes multa et assidua negotiatione divitias sibi comparaverant, 31, 42. Arabiæ Desertiæ descriptio sec. Eratosthenem, 653, 22-31; Arabiæ Felicis, sec. eundem, 653, 32-655, 4. Lateralis Arabiæ Felicis, 651, 38. Arabiæ aromatizans partes quatuor, 665, 49. Nonnulli eam in quinque regna dividunt; quomodo? 665, 54. Felix Arabia accuratius innotuit ex expeditione Ælii Galli atque mercatura Alexandrinorum, 97, 29. Arabiæ ora occidentalis describitur ex Artemidoro, 660, § 18 sqq. Gentes Arabiæ, Minæi, Sabæi, Callabanenses, Chatramotitæ, Maranitæ, Garindæi, Rhammanitæ, Nabatæi, Chaulotæi, Agræi, quos vide. Ex Arabia Nabateæ per Pelusiacam regionem via in Ægyptum ducit, 682, 20. In Syriæ latere Arabes tenent Parapatamiam regionem. Ditiones ibi sunt Sampsigerani, Gaubari, Themellæ, aliorum regulorum, 641, § 11. Babylonie, Mesopotamie, Coelesyrie finitimi sunt Arabes Scenitæ, greges alentes, præsertim camelorum, 651, 32; 629, 53. Meseni Arabes Babylonis contermini, 629, 50. Arabiæ accensetur etiam quicquid est inter Nilum et sinum Arabicum; Pelusium in confiniis Arabiæ situm, 682, 21; 685, 18. Arabum regio Ararena, 665, 8. Arabiæ fluvius auri ramenta deferens, 661, 44. Auri fodinæ, 661, 51. Myrmecoleonæ, 659, 18. Felix Arabia non habet equos, mulos, porcos, anseres, gallinas, 653, 45. Morbi in Arabia frequentes ἡ στομαχάκη et ἡ σκελότης, 664, 39. Arabes sunt imbelles; eorum arma, 664, 10; 665, 15. Domiciliorum ratio in Ar. Felice; regum successio, 654, § 3; artes exercendi modus; vinum e palmulis; regum vita, 666, 3. Omnibus Arabiæ regibus commune vitium est, quo rerum administrationem procuratorum arbitrio committunt, 664, 31. Merces Arabicas negotiatione tractant Gerrhæi, 652, 16. Ex Arabia merces Berenicen et Myosorum, hinc Coptum, inde Nilo fluvio Alexandriam deportant, 664, 49; 692, 30. De Arabia invadenda cogitavit Alexander, causam belli prætendens quod ex omnibus gentibus soli Arabes non misissent ad ipsum legatos, 631, 25; 667, 45. Arabes aut subicere sibi aut conciliare studuit Augustus. Narratio de Ælii Galli expeditione; qua terræ hujus cognitio magnopere aucta est, 663, § 22-24; 696, 10.

Arabicus sinus, Ἀράβιος κόλπος (quem Damastes lacum esse putavit, 39, 37), ab Ægyptio mari isthmo separatur, quem non ignoravit Homerus, 25, 15. Isthmum illum olim mari tectum et navigabilem fuisse Eratosthenes suspicatur, 32, 6. Ab intimo sinus recessu ad Pelusium sunt 1000 stadia; secundum Posidonium isthmus paullo minor 1500 stadiis, 682, 25. Sinus Ar. dirimit Æthiopes, 29, 21. Aptissime Libyam et Asiam eo dirimi dixeris, 29, 29. In fluminis morem ad 15000 (10000 codices p. 83, 13) stadia porrigitur; latitudo maxima 1000 stadia non excedit, 29, 22. A recessu ad mare Pelusiaceum iter tridui aut quadridui, 29, 27. Latus orientale ab Ælianite recessu est 14000 stadiorum sec. Alexandrum et Anaxicratem, 654, 27; latus occiduum ab Heroum urbe ad Ptolemaidem 9000 stad.; hinc ad fauces

4500 stadiorum, 654, 29. Fauces angustissimæ, 83, 13, ad Diren sunt 60 stadiorum, 654, 43; nunc tamen angustiae dici solent trajectus 200 fere stadiorum, quo loco sex insulæ inter Æthiopiam et Arabiam interjectæ sunt, 654, 45. A faucibus usque ad extremam terram cinnamomiferam 5000 stadia, 663, 6. Arabici sinus intimi custodes regii, 81, 26. Fossa e Nilo in sinum Ar. ducta, 32, 4; 683, 36. Cf. Sesostris. Ceterum sinus Arabicus sæpius etiam maris Erythræi nomine significatur.

Arabus, Ἀραβός, Mercurii et Throniæ f., ab Hesiodo memoratus, fortassis Arabibus nomen dedit, 35, 25.

Arachosia, Ἀραχωσία, pars Arianae; ejus citus, 442, 30.

Arachosii, Ἀραχωῖοι, Archosiae incolæ, a Paropamisadis ad austrum habitantes, ab oriente Indo fluvio terminantur, 616, 22; ad occidentem Drangæ adjacent, 616, 13; per eos Craterus exercitum duxit, 614, 25.

Arachoti, Ἀραχωῖοι, Arachosiae urbs, a Prophthasia 4120, ab Ortopanis 4000 st. distans, 441. (Ulan Robat sec. Rawlinson; ruinæ ad Arghasan fl., quatuor parasangæ a Kandahar in via Schikapur versus ducentem sita sec. Court. Alii aliter.)

Arachoti (?) et Massagetæ sec. Eratosthenem juxta Bactrios ad Oxum habitant, 440, 30.

Aracynthus, Ἀράκυνθος ὄρος (Zygos), Ætoliae mons, 395, 28, ad quem Pleuron nova, 387, 20.

Aradus, Ἀράδος, ins. et urbs Phœnicum (Ruad), inter navale suum et Marathum sita, a continente 20 stadia distans; insulæ natura; incolarum multitudo; Sidoniorum opus; aquandi ratio, 641, § 13 (Fontes submarini hoc loco memorati etiam nunc exstant. V. Ritter. t. 17, p. 879.) Ejus historia, 642, § 14. Cum Sidone et Tyro Tripolin condidit, 642, 41. Aradiorum in ora sunt Paltus, Balanea et Carnus, Aradi navale, 641, 32. Aradii agrum tenent Marathi oppidi diruti, 631, 35. Aradus colonia esse perhibetur Aradi insulæ in sinu Persico sitæ, 652, 25. Aradii per Lycum et Jordanem adverso alveo in Coelesyriam subvehi dicuntur, 643, 1. Aradii quidam Cadmi comites in Eubœa remanserunt, 383, 50.

Aradus et Tyrus (aliis Tylus), insulæ sinus Persici, e quibus Aradus et Tyrus Phœnicæ urbes deductæ esse feruntur. Distant insulæ istæ a Tere donec decem dierum navigatione, et unius diei navigatione a Macarum promontorio (a Ras Mussendom), 652, 25. 667, 13. [Aliunde satis constat significari insulas hodiernas Arad et Samak sive Bahrain in Bahrain sinu positas. Oræ longitudo inde a Tere donec eo usque est 3000 fere stadiorum; neque improbable Androstenem, hujus oræ exploratorem, decem dierum navigationem ad id spatium emetiendum insumsisse, quandoquidem in ejusmodi iter, sicut in Nearchi paraplum, vulgaris computus, ex quo 500 stadia in singulos dies computari solent, omnino non cadat. Quod vero addit Strabo de unius diei distantia quæ sit a Macarum promontorio, id aperte falsum est. Pertinet res ad Ras Anfir, quod ab oriente harum insularum, similiter atque Ras Mussendom in faucibus sinus Persici, boream versus longe porrigitur. Ab eo promontorio Tyrus insula distat 400 stadia; idemque significare videtur Plinius Tylum a continente abesse dicentem 50 m. pass. Fortassis igitur Strabonis locum corruptum esse dicas, præsertim quum quæ hoc loco leguntur vix conciliari possint cum 10000 stadiorum longitudine quam Arabico sinus Persici lateri Strabo tribuit. At integra omnia esse et relata Strabonem referre tabulæ Ptolemæi probant, in quibus sinus Persicus ad Eratosthenis rationes exhibetur. Aradus insula a Ras Mussendom ibi abest proxime; a Tylo autem insula ad Euphratem linea recta sunt 5500 circiter stadia, quæ in decem dierum navigationem cursu recto insti-

tutam ex *vulgari computo* computasse videtur. Porro in eodem Ptolemæo haud leve indicium confusorum *Anfir* et *Mussendom* promontiorum deprehendo. Etenim quum *Ras Mussendom* a Nearcho ejusque sectatoribus vocetur *Μάκτρα* vel τὸ ἐν Μάκτραις ἀποστήριον, de Macis sc. accolis: Ptolemæus ibi habet quidem gentem *Macarum*, at promontorium dicit *Ἀσαδών*, quamquam nullam ibi *Asabon* gentem notavit. Bene scio Ritterum nomen istud ex eo deducere quod ibi habitassent Sabæi orientales, *As-sab*: sed mera hæc conjectura est. Contra vero *Asabon* promontorium perperam huc translatum esse a *Ras-Anfir* inde colligis, quod regio ad sinum *Bahrain* sita etiam nunc *El-Asa* vocatur, deinde vero ex eo quod Ptolemæus in suo populorum catalogo per eundem tractum habitare memorat *Asapenos* (sic sec. optimos codd. edidit Wilberg VI, 7 p. 406), qui rectius etiam dicerentur *Asabeni*, i. e. *Beni-Asa*. Haud dubie igitur Androsthenes ultra *Bahrain* sinum non progressus erat et tamen totum sinus Persici latus Arabicum emensus esse credebatur. Hinc illa promontiorum permutatio, quæ quidem tanto facilius erat, si præter *Aradum* in *Bahrain* sinu positam altera *Araxen* insula *Macarum* promontorio propinqua veteribus innotuit. Ac sane hodiernam *Aredj* insulam (sic Kiepertus nomen exhibet; vulgo *Laredj* i. e. el *Aredj*), quæ est a meridie *Ormuz* insulæ, quum ignota esse Nearchi comitibus non potuerit, *Aradum* dictam esse veri est simillimum.]

Aræ Philænorum. V. Philænorum aræ.

Aræ ab Alexandro in Indicæ expeditionis locis ultimis posita, 142, 16.

Aræthlyrea, Ἀραϑυρέα Homericæ, nunc Phlæasia, urbs in regione cognomine ad Celossam montem; postea migratum inde est in locum 30 stadiis dissitum, ubi urbem conditam Phliuntem vocarunt, 328, 24. Aræthlyrea inter Agamemnonis oppida ap. Homerum, 324, 11. Ad eam pertinere videntur ruinae in latere occidentali *Polyphænom* montis exstantes. V. Curtius Peloponn. 2, p. 476.

Aragus, Ἀραγός (*Aragut*), Iberiæ fl. in Cyrum exit, 428, 50; fauces perfluit, per quas a borea in Iberiam aditus est; ad ejus cum Cyro confluentes Seusamora, 429, 30 sqq. Cf. Harmozica.

Aramæi, Ἀραμαῖοι; sic se vocant illos, quos nos Syros vocamus; nomen hoc simile est nominibus Arabum, Armeniorum, Eremborum, 35, 2. Aramæi, i. e. Syri, apud Homerum Arimi dicuntur, 667, 37. Cf. Arimi.

Arambi, Ἀραμβοί pro Ἐρεμβοί Posidonius ap. Homerum scribi voluit, ita ut Arambi intelligantur Arabes, 667, 21.

Araphænaides. V. Halæ.

Arar, Ἀραρ (*Saône*), Galliæ fl. ex Alpibus fluit, terminus Sequanorum; excipit Dubin fl., inque Rhodanum influit, 154, 34; 157, 2. Ad confluentes Lugdunum, 154, 19. Arari adjacet Cabullinum (*Châlons*), 160, 4. De Arare fl. et vectigalibus ex ejus transitu percipiendis contenderunt inter se Ædui et Sequani, 160, 14. Ararem inter et Rhenum Sequani, 159, 50; 160, 7; inter eum et Ligerim Ædui, 160, 3. Cf. etiam 159, 30 et 43; 161, 13.

Ararena, Ἀραρηνή, regio Arabum Nomadum, quorum rex erat Sabus, quo tempore Ælius Gallus regionem hanc peragravit, 665, 8.

Aratus, fœderis Achaici prætor, Corinthum, Sicyonem, Megarenses, Argos, Hermionem, Phliuntem, Megalopolin fœderi adjunxit, 330, 51; 328, 20.

Aratus Solensis, ὁ τὰ Φαινόμενα συγγράψας ἐν ἑπείῳ, 573, 25. Ἐν τοῖς κατὰ Λατῶν dixit de Pholegandro et Gyaro ins., 417, 15; 416, 16. Idem (*Phæn.* 33) parum accurate de Cretæ locis quibusdam loquitur, 411, 18. Lau-

datur, 65, 31 (*Phænom.* 61); 3, 5 (*Phæn.* 6-146); 332, 20 (*Phæn.* 163); 312, 46.

Aratthus, Ἀραττός (*Arta*), fl. Ambraciam præterfluit, e Tympe et Parora oriens, 270, 18. A borea in Ambracium sinum exit, 271, 50.

Arauris (*Ἀραυρίς* Ptol., Plin., Mela; *Ἀραυρίς* codd. Strabonis; (h. *Hérault*), fl. Galliæ Narbonensis, e Cemenno monte fluens juxta Agathen exit, 151, 19.

Arausio, Ἀραυσίον (*Orange*), urbs Galliæ Narbonensis, 154, 7.

Araxene, Ἀραξηνή, Armeniæ provincia, 436, 32, melle dives, 60, 51.

Araxenus campus, τὸ Ἀραξηνὸν πεδίον, quem Araxes in Armenia perfluit, 452, 38 et 43; 455, 28. Ad eum Artaxata urbs, 453, 33.

Araxes, Ἀράξης (*Aras*), per Armeniam fluit, 421, 41; unde nomen habeat, 455, 18; ex Abo monte labitur, 452, 31; ejus cursus, 452, § 3; in Cyrum incidit, ejus limum protrudit fluxu rapido, 430, 7. Armeniam ab Atropatene dirimit; 448, 52. A Vera urbe 2400 stadia abest, *ib.* Ab Armenia separat Iberos, ut Apollodorus opinatur, 51, 5. Ad Araxen Artaxa et Artaxata urbes, 453, 31.

Araxes (i. e. *Iaxartes*) sec. Herodotum a Matianis fluens in quadraginta alveos scinditur; Bactrianos et Scythias dirimit, 455, 32. Massagetarum regionem inundat, 439, 44; uno ostio in mare Hyrcanum, ceteris in oceanum exire dicitur, *ib.*

Araxes (*Bend-emir* vel *Kurab*), Persidis fl., quem prope Persepolin Alexander trajecit, 621, 16. In eum e Parætacene influit Medus, 621, 20.

Araxes olim etiam ὁ Περσικός dicebatur, 455, 20.

Araxus, Ἀραξός ἀρα (*cap* *Kalogria* montis *Maura*), Elidis pr., 288, 6 et 41; 393, 38. Ejus distantia ab Alpel ostio, 294, 51; ab isthmo, 288, 50; 333, 13; a Dyme, 290, 12.

Arbaces, ultimus Assyriorum rex, 628, 3.

Arbela, τὰ Ἀρβίλα (*Erbil*), Babylonis opp. in Aturiæ finibus; inter ea et Ninum Lycus fluvius, 628, 7; 356, 18; 66, 13. Ab Arbelo condita, 628, 21. In propinquo est Demetrius urbs et naphthæ fons et Anææ fanum et Sadraca regia et ὁ Κυναϊσίων, 628, 27. Pone Arbela Nicatorius mons, 628, 23. Prælium ad Arbela commissum dicitur, quod accuratius ad Gaugamela commissum diceretur, 628, 19.

Arbelene, Ἀρβηληνή, regio circa Arbela, 628, 26.

Arbelus Athinonensis, Arhelorum conditor, 628, 21.

Arbies, Ἀρβίαι, Ariana gens, Indorum pars, ab Indo usque ad Arbin fl. habitat, oram habens 1000 stadiorum; vicini eorum Orizæ, 613, 15.

Arbis, Ἀρβίαι, fl. Arbies et Oritas dirimit, 613, 15.

Arbor ad Carthaginem Novam crescens, quæ e spina emit tit φλοιὸν, ex quo tela pulcherrima conficiuntur, 145, 34. Arbor Gaditana, ejus rami ad solum deflexi, folia cubitalia gladii forma; e ramo effracto lac, e radice incisa humorem minii colore emittens, 145, 31 et 41; similis arbor in Ægypto, 145, 36. Arborea ingentès, navibus compingendis et tabulis faciendis aptæ, 168, 36. Arbor quædam in Gallia nasci dicitur ficus similis, quæ fructum edat forma capituli columnæ Corinthiæ; fructus hic succum lethalem præbet, 165, 31. Arborea laniferæ in India, 591, 34; 592, 15. Arborea in Rubro mari nascentes lauro et oliuæ similes, 652, § 6.

Arcadia, Ἀρκαδία. Ejus descriptio, 333, cap. 8. Urbes, quarum plurimarum vix vestigia supersunt, 333, 38; montes, 333, 49; inter eos Lampea, 293, 37; Lycius, 318, 25; Phloeus, qui Triphyliam et Pisatidem attingit, 306, 46. Fluvii terram subientes, quorumque meatus interdum obturantur, 334, § 4; de aqua Stygia, *ib.* Zi-

- παρὰ Arcades appellant τὰ βάρετρα, 334, 5. Fluvius Ladon, 50, 12. Arcadica Œchalia, nunc Andania 291, 33. Arcadicæ gentes Græcarum vetustissimæ, 333, 20. Sunt Pelagiasæ stirpis, et Arcadia prima Pelagorum sedes fuit, 183, 53; 296, 41. Arcades sæpe de Triphylis regione certarunt; inter tres gentes Triphyliam constituentes a nonnullis recensentur, 289, 48; hinc Pylus et Triphylacus etiam Arcadicus dicitur, 289, 48. Cum Pylis Triphylis de Chaa urbe bellum gesserunt, 299, 16. Administrant Dianæ Heleæ fanum quod est prope Alorium 300, 50. Ex Arcadia Peucetii in Italiam migrasse videntur, 285, 26. Arcadium colonia, ab Euandro deducta, Roma urbs, 692, 14. In Arcadia mortuus est Penthilus, 498, 20. Arcades minus cum Doriensibus commercii habentes, et montana colentes, diu seorsum in pace vixerunt, Æolicam servantes dialectum, 286, 36. Messeniis contra Lacedæmonios bello Messen. auxiliati sunt, 305, 34. Sub Aristocrate rege Messeniorum socii contra Lacedæmonios, 310, 53. Arcadia continentibus bellis prorsus vastata; vel Megalopolis nunc est μεγάλη πόλις, 333, 22; at pascua ob id ipsum habet largissima; equi ibi optimi, 333, 30.
- Arcadicus, Ἀρκάδικός, vel Mamaus, olim Amathus, fluvius Pylum Triphylis præterfluens, 295, 42.
- Arceilaus, Ἀρκασίλαος, philosophus Academicus Pitane oriundus, cum Zenone Citieo Polemonem audivit, 525, 29. Cum Aristone et Apelle et Bione Athenis floruit quo tempore Eratosthenes Athenis versabatur, 12, 22.
- Archedemus, Ἀρχέδημος, Tarsensis, stoicus, 575, 7.
- Arceuthus, Ἀρχαυθός, Syriæ fluviolus per Antiochenum agrum (in Orontem) fluit, 639, 46. Vocatur Ἀρχαυθὰ apud Malalan; *Jaghra* ap. Abulfedam; hodie *Kara-Su*.
- Archæanax, Ἀρχαῖναξ, Mytilenæus, Sigeum muro cinxit e lapidibus Iliacis, 513, 17.
- Archelaus, Ἀρχέλαος, Penthili f., coloniam Æolicam duxit in regionem quæ nunc Cyzicena est circa Dascylium, 498, 24.
- Archelaus, physicus, Anaxagoram Clazomenium audivit, 551, 33.
- Archelaus, pater Archelai ejus qui Comanis pontifex erat; contra Syllam pugnavit, deinde a Sylla et senatu honore affectus est, 478, 10; 676, 50.
- Archelaus, a Pompeio Romanorum pontifex constitutus, filius ejus Archelai, cui a Sulla et senatu honor est habitus, amicus Gabinii; simulans se Mithridatis Eupatoris filium esse, Cleopatram, Ptolemæi filiam, in matrimonium datur; sex menses post a Gabinio Ptolemæum reducete in pugna occiditur, 478, 10; 676, 50; avus fuit ejus Archelai qui Strabonis ætate in Cappadocia regnavit, 676, 52.
- Archelaus, Cappadociæ rex, nuper defunctus, 458, 19. Reges ante Archelaum, 457, 30, a Romanis Ciliciæ partem accipiunt, 458, 27, sicut ipse Archelaus Ciliciam Asperam, excepta Seleucia urbe. Ibi in Elæussa insula regiam sibi struxit in eaque degere solebat, 458, 29; 460, 54; 572, 45. Cappadociæ rex ab Antonio constitutus est, etsi ad Cappadocum gentem nihil pertinens, 463, 2. Ejus avus et proavus, 676, 52; 478, 10. Ultimus rex Cappadociæ et Armeniæ minoris, 476, 7. Pythodorida uxorem duxit, 476, 20.
- Archelaus, Euripidis fabula, 184, 31.
- Archénachus, Eubœensis, historicus, de Curetibus laudatur, 399, 44.
- Archias, Corinthius una cum Myscello Delphos adiit oraculum sciscitaturus de condenda colonia, 224, 3. In Siciliam navigans Chersicratem in Corcyra reliquit, 224, 15. Ad Zephyrium appulit, indeque assumptis Doriensibus quibusdam, in Siciliam vectus Syracusas condidit, 224, 19; quando? 224, 2. Tarentum partem majorem secum Syracusas duxit, 327, 2. Achæos in condenda Crotone adjuvit, 218, 13.
- Archias Demostheni in Calauriæ asylo manum inferre non ausus est, 321, 41.
- Archidamus, Agesilai f., a Tarentinis arcessitus, 233, 12.
- Archilochus, poeta Parus, 418, 12; Callino junior, 553, 16; meminit Sælorum, apud quos scutum abiecit, 393, 24; 471, 4. Panhellenum vocabulo utitur, 317, 14.
- Achimedis ἐν τοῖς κατὰ τὸν ὀχουμένων sententia laudatur, 45, 26, 36.
- Archytas Pythagoreus Tarento præfuit, 233, 5.
- Arconnesus, Ἀρκόννησος, sive Aspis (*Ypsilo*) insula ad Ionie oram inter Teum et Lebedum sita, 549, 46.
- Arconnesus ins. ad Halicarnassum, 560, 30 (*Orok-Adassi*). sive *Karada*.
- Arctici circuli, 91, 19; iis parum apte nonnulli zonas determinant, 78, 43. Quomodo Homerus arcticum circum designet, 2, § 6.
- Arcon, Ἀρκων, sive ursorum mons in Cyzico insula, 492, 52.
- Arдания, Ἀρδανία; 33, 35, sive Ἀρδανίς (*Ἀρδανίς codd.*) 711, 31, prom. Libyæ (*Ras Millah*) non longe distans a Menelai portu; et obijacet Chersonesus Cretæ ins., 3000 stadium intervallo, l. 1.
- Ardea, Ἀρδέα (*Ardea*), Rutulorum opp., a Roma 160 stadia distans, 190, 3 et 40; ad quam Veneris templum et solennis Latinorum conventus, 193, 46. Ardeales viri templum Veneris Lavinie administrant, 193, 45. Ager eorum male sanus, 193, 7. Ardeam usque Samnites in Latium incursiones fecerunt, 207, 40.
- Ardia, ἡ Ἀρδία, Dalmatiæ ad Adriaticum mare regio sublimis, 260, 14.
- Ardiæi, Ἀρδιαῖοι (Dalmatiæ gens) circa Naronem fl., 261, 10; 263, 48. Pæonibus contermini, 274, 28. Ardiæorum fere usque ad regionem et Rhizonicum sinum pertinent Pannonicæ gentes, 261, 12. Post Ardiæorum et Pleræorum oram est sinus Rhizonicus, 262, 12. Iis vicina Pharus insula, 262, 12. Regio eorum sterilis, 262, 21. Eorum et Antariatarum in confiniis salinæ sunt, frequens causa bellorum, 263, 54. Ardiæi postea Vardæi dicti, quos atrocissimi deditos Romani ab ora in mediterranea rejecerunt, 262, 14. Gens nunc tantum non extincta, 262, 21.
- Ardenna silva, Ἀρδέννα ὄλη (*les Ardennes*), arborum non celsarum, permagna, non tamē 4000 stadium, ut nonnulli (*Cæsar*) produnt; ibi Eburones, Atrebat, Morini, 161, 43. Ejus incolæ in bello vimineis textis et palis aditus intercludunt; ipsi se in insulas paludum abducunt, 161, 46.
- Arecomisci Volcæ. V. Volcæ.
- Aregon, Corinthius pictor; ejus picturæ in templo Dianæ Alpheonæ, 295, 25.
- Areinus, Ἀρήνος (*Arsiles*), Mithropastæ pater, Phrygiæ a Persarum rege præfectus, 652, 38.
- Arelate, Ἀρράτα (*Arlès*), ad Rhodanum emporium haud exiguum, a Massiliensi promontorio tantum distat. quantum Narbo a Pyrene, 151, 2.
- Arenæ madidæ fluviorum et siccæ in Turdetania auriferæ, 121, 10. Arenas maritimas Ægyptii puteos fodientes reperiunt, 42, 12.
- Arene, Ἀρήνη, Triphylis opp., 298, 27; 302, 39, ab Homero una cum Pylis et Minyeo fl. memorata, quaerenda esse videtur ad Samicum, quod castellum urbis fuerit, 297, 50. Minyeius autem fluvius fuerit Anigrus, 293, 2. Arenen olim τὴν Ἐράνη Messeniæ nonnulli dictam esse falsè statuunt, 310, 5; 299, 42.

Arctas, Ἀρκτάς, Arabum regulus, Obodas affinitate junctas, amice suscepit Ælium Gallum, 665, 2.

Ἀρετή ἰστέν ἡ φυσική, i. e. disciplina in sese nitens et hypotheseibus aliunde pendentibus carens, 91, 6.

Arete, Ἀρήτη, Aristippi Socratici filia quæ in Cyrenæensi schola patri successit, 711, 7; mater Aristippi metrodidacti, *ib.*

Arethusa, Ἀρέθουσα, fons Ortygiæ insulæ. De Alpheo in eo rursus emergente fabulæ, 224, 53.

Arethusa, fons in Chalcide Eubœæ urbe, 386, 1; terræ motu obturatur, multisque diebus post de novo erumpit, 48, 28.

Arethusa (*Restan*), Apameæ vicinum castellum Sampsice-rami et Iamblichi, qui Emisenorum phylarchi erant, 641, 8 et 26.

Arethusa, Ἀρέθουσα, Macedoniæ opp. ad Bolben lacum, 281, 15 (hod. *Rentina* vel ei propinqua).

Arevaci, V. Aruaci.

Argæus, Ἀργαῖος (*Ardjeh*), Cappadociæ mons. Inter eum et Taurum Bagadania planities, 61, 13. De vertice montis et Pontum Euxinum et Issicum sinum conspici posse ferunt; adjacet Mazæa urbs, 461, 4.

Arganthonius, Tartessus rex longævus, 125, 18.

Arganthonius Ἀργανθώνιος, mons Bithyniæ (*Katerlu Dag*h et *Samanlu Dag*h) supra Prusladem, 482, 48; in eo Hylas evanuit, *ib.*

Argædæ (i. e. Peloponnesii) gentium, qui Macedoniam tenuerunt, domini evaserunt, 275, 53. Abydonem castellum diruerunt, 277, 22.

Argennum, Ἀργέννον (*Aspro Cavo*), Erythrææ peninsulæ prom. in Ionia, 550, 42.

Argenteus mons, ἀργυροῦν ὄρος (*Sierra Casoria*), ad Cæsionem urbem, metalla habet; ex eo Bætis profluit, 122, 46.

Argenti metalla in locis Turdetaniæ circa Ilipam et Sisaponem veterem et novum, 117, 49; 121, 6. Ibi argenti caminos peraltos faciunt; quam ob causam, 121, 36.

Argentifodiæ Turdetaniæ ditissimæ, 122, 13. Fodiæ ad Carthaginem novam sitas describuntur, 122, § 10; 131, 40. Argenti metalla in Argenteo monte, prope Castlonem, 122, 46. Apud Artabros, 122, 22; in Gallia ap. Rutenos et Gabales, 158, 38. In Britannia, 166, 24. Metalla τὰ ἐν Δαμασίῳ Illyriæ, 271, 20. In Attica, 343 20; in Colchide, 38, 16; olim apud Chalybes, 470, 34. Ψευδάργυρον in Troade, 521, 45. Argentum in Carmania, 618, 30.

Argestes, ventus quinam, 23, 48; 24, 12. Cf. Scirrop.

Argillæ, Ἀργίλλαι, quid? 203, 53.

Argilus, Ἀργίλος, opp. ad Strymonicum sinum, 280, 1 (*Procetta Karakos* vel prope hunc locum).

Arginussæ, Ἀργινούσαι (*Arginusi*), tres ins. Canis adjacentes, 527, 27. Iis objacet Æga Asiæ pr. 525, 50.

Argissa, Ἀργίσσα, Thessaliæ locus in Polyperæ ditione, 377, 39; nunc Argura, ad Peneum sita, 378, 2.

Argivæ Junonis lucus apud Venetos, 179, 17. Cf. Juno.

Argivi. V. Argos.

Argo Πασαμένησσα, 39, 7, Pagasis compacta, 374, 35.

Argolicus, Peloponnesi sinus, ὁ Ἀργολικὸς κόλπος (*g. de Napoli*), 288, 18; 316, 22; ejus accolæ, 316, 27.

Argonautæ unde Minyæ dicantur, 356, 4. Eorum expeditio Pelei jussu instituta, 38, 7; fidem habet historicam, quam corroborant multorum locorum monumenta vel indicia, ut Æa urbs, auri metalla, Phrixæum, Jasonia, alia multa in ora Propontidis, Hellespontis, in Lemno, Creta, Italia, 38, 12 *sqq.*, in Æthalia insula, 186, 41, ad Ceraunios montes, circum Adriam, in Posidoniate sinu et insulis Tyrrhenicis, 17, 16. Argonautarum ad Phasim navigationem Demetrius Homero ignotam fuisse dicit per-

peram, 37, 37. Eorum quasi ἀπερχόμενοι Aphetæ (ad sinum Pagasæum), 374, 38. Argonautæ sec. Neanthem struxerunt templa matris Idææ quæ sunt circa Cysicum, 37, 34. Dindymenes fanum in Cysico ins. condiderunt, 493, 1. Istri partem adverso fluvio subvecti sunt; secundum alios in Adriam venerunt per Istrum, 38; 39. Argonauta Mopsus Lapitha, 381; 7. Argonautarum posteri Minyæ e Lemno pulsi in Laconicam veniunt, inde in Triphyliam et Callistam ins., 298, 25. Argonautica scripsit Apollonius Rhodius, 559, 47.

Argus, Ἄργος, junioribus etiam *campus* significat; quæ vox Macedonicæ vel Thessalicæ linguae esse videtur, 319, 46.

Argos, Ἄργος, Homero dicitur et urbs et Peloponnesus et tota etiam Græcia, quum omnes Græcos Argivos vocet; epithetis vero ita utitur ut Ἄργος Πηλεαργικὸν dicat Thessalium, Ἄργος Ἰασον et Ἀχαϊκὸν Peloponnesum, 317, § 9. Communiter dixit Ἄργος Ἰακίων, Ἰαπόδοτον, 318, 2. Argos Peloponnesus ap. Homerum, 319, 37. Argos, vetus Peloponnesi nomen; deinde Peloponnesus dici coepit Argos Achaicum, 313, 41. Cf. Achæi. Urbium Argolicarum ap. Hom. catalogus, 320, 30. Et regio Argos et urbs Argos aquæ copiam habet; nonnulli ut ἀνδρόν Ἄργος fingerent, seducti sunt prava interpretatione verborum Hom. πολυδρόν Ἄργος, 318, 28. Adventientibus e Pisatide et Triphyllia Amythaonidis iisque Danaï posteris permixtis, regiæ erant duæ, Argos et Mycenæ, commune autem templum Heræum, 319, 50. Post Heraclidarum reditum Argolidem obtinuerunt Temenus et Cissus, 334, 50. Argivi, Ἀργαῖοι, omnes Græci Homero, 317, 40, ob Argorum claritatem, 319, 82, vel omnes belli Troj. socii, 29, 15. — Argivi Messeniorum contra Lacedæmonios socii, 310, 53. Eorum et Lacedæmoniorum de Thyrea controversia, 54, 40. Argivi 300 ad Thyreas cum totidem Lacedæmonis pugnantes Othryadæ strategemate vincuntur, 323, 31. Mycenæ diruerunt, 320, 25, agrumque dividerunt, 324, 28; complures Argolidis urbes ob rebellionem incolis nudarunt, 320, 47. Argivi pro Naupliensibus ad amphictyoniam Calauriæ contribuebant, 321, 35. Cur Harmaia, Boeotiæ vici incolis ἰσπολιταίαν concesserint, 347, 21. Pyrrhum non admiserunt, sub aliis tamen regibus fuerunt, 323, 50; Achæici fœderis socii in Romanorum venerunt potestatem, 324, 3. Argivi, Triptolemi loquærentis comites, in Cilicia Tarsum condunt; alii ad Orontem considunt, unde ejus posteri in Antiochiam conducti sunt, 638, 49. Argis coloniam in Argos Pelasgicum Thessaliæ duxit Abas, 370, 24. Argivi Æginam frequentarunt, 323, 6. Tralles in Caria condiderunt, 554, 28; Aspendum in Pamphylia, 569, 49; Curium in Cyprio, 582, 39. Argivus Phido, 307, 40. Argolidis collis, Eubœæ, 386, 14. Argolici equi, 333, 32. — Argos urbs. Ejus situs; Larisa arx; Jovis templum; Inachus fluvius, 318, 21 (unde Ἄργος Ἰνᾶχτιον, 333, 2). Argos a Temenio 26 stadiis, 316, 43; ab Heræo 40; a Mycenis 50 stadiis, 316, 44. A Nemea distantia, 324, 42. Argos apud Mycenæ situm, Pelasgorum patria sec. Æschylum, 184, 28. Arcem condidit Danaus, 319, 25, cujus est in foro sepulcrum, Palinthos, 319, 31. Urbs puteorum copia instructa, quorum inventio Danaï filibus deberi fertur; quattuor eorum sacri sunt, 319, 18; puteorum fossionem docuit Danaus ob id rex creatus, 19, 30. Altero regno Amythaonidarum constituto, Argos erat Danaidarum regia, illorum vero Mycenæ; templumque utrisque commune Heræum, 320, 4. Argis et Mycenis imperabant Sthenelus et Eurystheus, 324, 18. Argos urbs initio Mycenis superior, deinde, Pelopidis in illas commigrantibus, inferior; 320, 8. Post reditum Heraclidarum Argos denuo caput erat; denique ab Argivis

- Mycenæ dirutæ, 320, 21. Argos, antiquitus quam Sparta celebrior, 323, 74. Urbis federis Achaico se adjunxit, 331, 4. Ante muros ejus urbis cecidit Pyrrhus, 323, 51. Urbis etiamnum constat, secunda a Lacedæmone, 324, 4.
- Argos Amphiloichicum, Ἀργὸς τὸ Ἀμφιλοικόν (*Neochori*), Acarnaniæ urbs, 387, 1, ab Alcmaëone condita, et de fratre ejus Amphilocho dicta, 397, 20; 225, 50. Alcmaëon conditor in fratris Amphiloichi honorem nomen urbi indidit, sec. Ephorum; sec. Thucydidem vero ipse Amphilocho de se urbem vocavit, 270, 45; 397, 20. Argos e borea fertur Inachus fluvius sec. Hecataëum, 262, 50.
- Argos Hippium, deinde Argyrippa, nunc Arpi, Ἀργὸς τὸ Ἰππίον, ἡ Ἀργυρίππα, Ἀρπιοί (*Arpino*), Apuliæ urbs, a Diomedea condita, 235, 43, 179, 6. Urbis navale ad Aufidum fl., 235, 39.
- Argos Oresticum, Ἀργὸς Ὀρεστικόν, in Orestiadæ Epirotica ab Oreste conditum, 271, 16.
- Argos Pelasgicum, Ἀργὸς Πελασγικόν, Thessalia ab Homero vocatur, 317, 42; ea Thessaliæ pars sic dicitur quæ est inter ostia Penel et Thermopylas usque ad montana Pindi, quod Pelasgi loca ea obtinuerunt, 184, 9. Ap. Homerum dicti alii censent urbem, olim juxta Larisam sitam, non amplius superstitem, alii vero campum Thessalorum, cui nomen dederit Abas, ex Argolide eo coloniam deducens, 370, 21; 369, 50.
- Argos, ὁ Ἀργὸς, Cappadociæ castellum ad Taurum, 460, 21. Aliunde non notum. *Arca* locum (hod. *Arga*) in Melitene habent Itineraria, qui num ad nos pertineat, nescio.
- Argous, Ἀργῶς, Æthaliæ ins. portus (*Porto Ferrajo*) ab Argo navi dictus, 186, 37.
- Argura, Ἀργούρα, olim Argissa, ad Peneum opp. Thessaliæ, 378, 2; 40 stadiis dissita ab Atrace, ib. Situm fuisse locum in tumulis qui non longe a Larisa urbe sunt, suspicatur Leakius.
- Argyria, Ἀργυρία, Troadis pagus Scepsi et Æsepo vicinus, 472, 48; ad dextram Æsepi inter Polichnam et Palæscopsis (quæ sunt ad lævam Æsepi), modo fides habenda sit Demetrio, 516, 26. Locum componendus cum argenti fodinis quæ sunt ad locum *Gumuch Maden*.
- Argyrippa. V. Argos Hippium.
- Argyrus m., Ἀργυρῶν δρος, in Bætica (*Argentario*), 122, 47.
- Argyrusci. V. Aurunci.
- Aria, ἡ Ἀρία, Asiæ regio, Ariana pars, rigatur Ario fl.; finitima Bactrianæ et Margianæ, ab Hyrcania 6000 stadia distat; συντελής ei Drangiana, nec non Arachosia; longitudo Ariæ et latitudo; urbes Artacaena, Alexandria, Achaia (?), 442, cap. 10; 61, 6; 438, 40. Vinum Ariæ; 442, 19, in vasis non picatis durans per triennium, 61, 3. Arios inter et Hyrcanos Tapyri habitant sec. Eratosthenem, 440, 36. Regionem eorum transit Alexander, 616, 44. Via ex Aria Prophasiam ducens, 616, 3.
- Ariamazæ rupes, Ἀριαμάζου πέτρα, i. q. Oxi petra, q. v.
- Ariana, ἡ Ἀριανή, prima pars regionis, quæ post Indum Persis obtemperat, 613, 1. Ejus limites sec. Eratosthenem, 613, 3; 615, 41. Cf. 60, 40; 85, 12. Adjacentes ei populi, 616, 30. Arianae nomen etiam ad partem quandam Persarum et Medorum et septentrionalium Bactriorum et Sogdianorum extendi potest, 616, 15. Primum in Ariana meridionali habitant Arbies, dein Oritæ, tum Ichthyophagi, tum Carmanii usque ad Persidem, quorum populorum ora est stadiorum 13900, 613, 14. Arianis quasdam regiones ad Indum sitas Alexander M. ademit et peculiares civitates constituit; easdem postea Seleucus Nicator Sandrocto dedit, 616, 27; 587, 28. Arianam obtinuerunt Græci Bactriæ reges, 442, 50. Male culta est regio quam incolunt barbari variarum nationum, a montibus usque ad Gedrosiam et Carmaniam, 107, 40. Ariani, sec.
- Eratosthenem, virtute præstantes, 54, 38; similes Assyriis, Syris, Arabibus, Armeniis, 34, 50.
- Ariarathes, pater Stratonices, quæ uxor fuit Attali, 533, 50; primus appellatus est rex Cappadociæ; Cataoniam et Meliten regno suo adjecit, 457, 37; fauces quibus Melas in Euphratem (deb. in Halyn) influit puerilis lusus causa obstruxit, 461, 43. Idem Carmalæ alveum apud Herpa obstruxit, 462, 1.
- Aricia, Ἀρίκκια (*Ariccia*), Latii opp., 192, 43, a Roma 160 stadiis dissitum, 199, 36. Ariciniæ Dianæ templum, lucus, lacus, cultus, 199, 43. Aricini, 192, 35.
- Aridæus cum Perdicca in Ægyptum venit, et hinc in Macedoniam discessit, 675, 15.
- Arieles Sardinia, ῥοῦσκιονες dicti, lanæ loco pilum caprinum habent, 187, 40. Cf. Oves.
- Arimaspi, Ἀριμασποί, unoculi apud Scythas esse feruntur in Arimaspeis carminibus Aristææ, 17, 45; Cf. 435, 21 et v. Cyclopes.
- Arimi, Ἀριμοί, apud quos Typhonis cubilia esse Homerus dicit, aliis ponuntur in Lydia, aliis in Cilicia vel in Syria; Demetrius Scepius eos collocat in Mysia Catacecamena, 535, 37; 496, 27. Pindarus Pyth. 1, 31 sqq. diversa miscet, 535, 46. Nonnullis (ut Posidonio, 667, 35) Arimi sunt Aramæi sive Syri, quibus Cilicium Cilices eripuerunt; Callisthenes eos prope Calycadnum et Saipedonium promontorium et antrum Corycium ponit ab iisque vicinus montes vocari Arimos dicit, 536, 8. De Arimis fabula ad Orontis fl. regionem ponitur, 639, 19.
- Arimi montes, Ἀριμα ὄρη, in Cilicia, 536, 13.
- Ariminum, Ἀρίμινον (*Rimini*), ab Umbris habitatur, 189, 10; 180, 37; coloniam Romanorum accepit, 180, 37. Ad eam usque Umbri pertinent, 182, 31. Portum urbs habet et fluvium cognominem (*la Marecchia*), 180, 39. A Placentia 1300 stadia distat, 180, 40; a Ravenna 300 stadia, 189, 25. Ab ea urbe Bononiam itur in via Emilia et Romam via Flaminia, 181, 15; 189, 26, in qua usque ad Oriculum et Tiberim sunt 1350 stadia, 189, 26. Ad Ariminum latus Italiæ orientale angulum habet, 175, 16. Cf. etiam 175, 15 et 20 et 42 et 47; 176, 14; 180, 30; 189, 19; 200, 37.
- Arimus, Ἀριμῶς, Catacecaumenes rex, sec. Xanthum, 537, 20.
- Ariobarzanes, Ἀριοβαρζάνης, a Cappadocibus rex creatur; stirps ejus in tertia generatione deficit, 463, 18.
- Arion, Ἀρίων, Adrastræ equus, 347, 19.
- Arion, Ἀρίων, Methymnaeus citharædus; quæ de eo prodatur Herodotus, 528, 39.
- Arisba, Ἀρίσβα, urbs Troadis (*Moussa*?) in Asii ditione, fortasse Asii regia, ad Selleentem fluvium (*Moussa-Tchai*); de situ urbis, ab Homero memoratæ, non constat, nisi quod circa Abydum et Lampsacum et Parium quærendus est, 505, 10. Arisba Milesiorum coloniam accepit, 542, 38.
- Arisba Lesbii urbs fuit, cujus agrum nunc Methymnæi tenent, 505, 28.
- Arisbus, Ἀριβός, Thraciæ fl., in Hebrum incidens, prope quem Cebrenii Thraces, 505, 29 et 35.
- Aristarche, Dianæ ap. Massilienses sacerdos, 149, 5.
- Aristarchus cum Cratete in arte grammatica xορυφαίος, 25, 23. Aequalis Demetrii Scepsii, 521, 25; Menecratis Nyssænsis magister, 555, 34. Homeri de Æthiopiis bifariam divisus sententiam falsam esse contendit, improbane Strabone; idem alia multa Homerum de locis falsa afferre ait, 26, 10 sqq. Quomodo in Od. 1, 24 legi voluerit, 15, 28; 85, 34.
- Aristæas, Proconnesius sec. nonnullos Homeri magister, 545, 44; in Arimaspeis carminibus Arimaspos unoculos fuisse tradidit, 17, 45.

Aristides pictor Bacchum pinxit, quem Corintho Mummius Romam abstulit, 327, 33.
 Aristio, Atheniensium tyrannus, a Sylla supplicio affectus, 342, 7.
 Aristippus Socraticus, Cyrenæus, Cyrenalæ sectæ auctor, pater Arcetæ, avus Aristippi metrodidacti, 711, 5.
 Aristippus Cyrenæus, Arcetæ filius, metrodidactibus cognomine, matri in schola Cyrenæa successit, 711, 8.
 Aristo, peripateticus, Bionis Borysthenitæ imitator, Iulide in Cæo ins. natus, 417, 45. De Nilo scripsit; libro ejus usus esse videtur Eudorus, quamquam hic Aristonem furti incusat, 672, 19. Magister Aristonis Coi, 561, 41.
 Aristo Coss, Aristonis Coi discipulus, 561, 41.
 Aristo stoicus philosophus Athenis floruit tempore Eratothenis, qui magni eum fecit, p. 12, 22.
 Aristo Rheginus citharædus. Ejus cum Eunomo Locrensi certamen in Pythiis ludis, 216, 36.
 Aristobulus laudatur de Hyrcania, 436, 42; de Polytimeto Sogdianæ fl., 444, 14; de Sardianapalli monumento, quod est Anchiales, 573, 28; de imbrum ratione in India, 589, § 17; de rebus quibus India similis sit Æthiopiæ et Ægypto, et quibusnam sit diversa, 590, § 19; de fluviorum in India exundationibus, 590, 21; de oryzae in India cultura, 590, 31; de Indiæ arboribus, 592, 5. Campos Indiæ complui negat, 593, 1. Laudatur de Indi ostiis, 597, 34; de serpentibus Indiæ, 601, 54; de Indi crocodilis deque piscibus marinis, qui per fluvium ascendunt, 602, 11; de Brachmanibus duobus, quos Taxilis vidit, 607, § 81; de institutis quibusdam Indorum in Taxilæ regno, 608, § 82; de Cyri sepulcro, 621, 33; de Alexandro Euphratis fossas inspiciente et Arabiam invadere cogitante, 631, § 11; de Gerrhæorum commerciis, 652, 21; de piscibus qui e mari in Nilum ascendunt, 699, 45.
 Aristobulus et Hyrcanus, Alexandri filii, de Judæorum imperio discipantes a Pompeio dejecti sunt, 649, 19.
 Aristocles, Rhodius, grammaticus, Straboni cœvus, 559, 46.
 Aristocrates, Orchomeni rex, Messeniis contra Lacedæmonios dux fuit, 310, 54.
 Aristodemus Nysæensis, Menecratis filius, Sostrati frater, grammaticus, quem Nysæ auditit Strabo νεός παννελῆς, 555, 36; in Rhodo quoque et Romæ docuit, *ib.*
 Aristodemus, alius Nysæensis grammaticus, consobrinus Aristodemi Menecrate nati, magister Pompeii, M, 555, 37.
 Aristonicus post mortem Attali Philometoris, regnum sibi vindicare studeat; belli contra eum gesti historia, 552, § 38.
 Aristonicus, Strabonianæ ætatis grammaticus, περί τῆς Μεγαλῆς πλάνης scripsit; capita ejus disputationis exposuit Strabo, 31.
 Aristopatra, Cassandri mater, 598, 18.
 Aristophanes (Pac. 1148) laudatur, 529, 18.
 Aristoteles, Stagiri natus, 297, 47; 280, 40; Assi commoratus apud Hermeam, qui fratris filiam ei nuptum dedit, 525, 4 *sqq.*; magister Theophrasti et Phanias, 528, 30, et Nelei Scepsii, 520, 39; Chalcide mortuus est, 385, 13. Bibliothecam suam Theophrasto reliquit; bibliothecæ fata, 520, § 54. Aristoteles torridam zonam vocavit eam quæ intra duos tropicos est; nimiam eam faciens, quum bona pars ejus inhabitetur. Temperatas zonas eas dicit quæ sunt inter tropicos et circulos arcticos, 78, 19. Quomodo ventos distinxerit, 24, 7. De causa æstuum marinorum qui ad Hispaniam sunt, non recte disputavit, 126, 50. Ejus sententia de origine campi Lapidosi qui est ad Rhodani ostia, 151, 37. Lapides fluviales memorat ex arena formati; qui imbris liquescant, 218, 43. In

Rebus publicis Acarnanum, Ætolorum, Opuntiorum, Megarenium et Leucadiorum de Lelegibus dixit, 267, 27. Laudatur de Canconum sedibus, 297, 2; de Dryopibus, 321, 11; de Caribus in Epidaurio et Hermione, 321, 53; de Chalcidensium colonis, 384, 4; de Abantibus, 382, 23. Murum ad Græcarum navium stationem prope Trojam poetam et struxisse et delevisse dicit, 512, 18. Fidem denegat iis quæ de Sila Indiæ fluvio traduntur, 599, 25. Thrasyalcem physicum secutus, Nilum imbris augeri prodidit, 672, 11. Laudatur etiam (Hist. nat. 10, 2), 592, 41.
 Aristoxenus cum Pythagoreis musicam morum formatricem dicit, 13, 6.
 Aristus historicus, Salaminus e Cypro, 582, 27, laudatur de Cyri sepulcro, 622, 7.
 Arithmetice inventores Phœnices, 644, 52; 670, 5; *cf.* 644, 45.
 Arius fl., Ἀριος (*Heri-rud*), Ariam rigans, 442, 43, sabulo absorbetur, 444, 18.
 Arius, Ἀρειος, amicus Xenarchi Seleucensis, 572, 25.
 Ariusia, ἡ Ἀριουσία, Chii regio vinum optimum ferens, 551, 12.
 Arma Lusitanorum, 138, 4; Hispanorum, 135, 42; Gallorum, 163, 41; incolarum Sardiniae, 187, 41; Rhoxolanorum, 254, 47; Albanorum et Iberum, 431, 15; Amazonum ad Caucasum, 432, 30; Massagetarum, 440, 2; Indorum, 610, 23; Persarum, 625, 15; Arabum, 665, 16; Æthiopum, 660, 30; 696, 30; 698, 14; Manrorum, 703, 10. — Armata saltatio. V. Saltatio.
 Armenæ, Ἀρμένη (*Ἀρμήνη* Xenophon), Sinopensium pagus in Ponti ora, portum habet; de eo proverbium, 467, 13.
 Armenia magna, Ἀρμενία ἡ μεγάλη, describitur XI, c. 14, p. 451 *sqq.* Sita est in Tauri montibus, 446, 35; 447, 52; 448, 52. Ejus fines, 451, § 1; *cf.* 107, 16 et 30 et v. Armeniorum Pylæ. Ejus magnitudo sec. Theophanem, 454, § 4. Ex Armenia in Iberiam aditus, 429, 35; flumina Phasis, Lycus, Cyrus, Araxes, Euphrates, Tigris, 453 § 2; 428, 49; 469, 20; 427, 20; Araxes Armeniam ab Atropatene distinguit, 448, 52; Apollodorus Araxe fl. Armeniam ab Iberia dirimi dicit, a qua potius separatur Cyro fl. et Moschicis montibus, 51, 5. Montes et convalles; montium trajectus periculosi; animalcula in nivis glebis, 452, § 4; 68, 17; 434, 15; lacus, 41, 30; 453, § 8. Armenia ἡ μικρότερη, 450, 17. Ejus satrapa regi Persarum quotannis 20000 pullos mittebat, 454, 26. Metalla auri et sandycis, 454, 18; color Armenius, Ἀρμένιον χρῶμα, i. e. sandyx, 454, 21; equorum copia, 454, 22; loricati equites, *ib.* Opulentia regionis probatur Tigranis exemplo, 454, § 10. Armeniæ parte optima, Sacasene dicta, Sacæ potius sunt, 439, 1. Armeniæ provinciæ Araxene et Sacasene, melle divites, 436, 32; 60, 51. Cambysene provincia Thera et Albanos attingit, 430, 10. De ceteris Armeniæ provinciis vid. s. vv. Chorzenæ, Gogarenæ, Hyspiratis vel potius Syspiritis, Carenitis, Dersene, Acilisene, Odomantis, Sophene, Taronitis, Basoropeda, Phauntis, Orchistene, Caspiana. Armenis ut plurimum parent Mesopotamiæ incolæ prætermontani, 636, 36. Armenii partem Moschiæ regionis tenent, 423, 9. Nonnunquam iis se adiunxit Adiabene, 634, 27. Ab Armeniis Symbacem receperunt Atropateni, 448, 45. Urbes Armeniæ Artaxata et Arvata, et castella Olane et Babysa et Artageræ, 453, § 6. Cf. v. Tigra-nocerta, Carthiacocerta, Azara, Caballa. — Armeniæ magnam partem peragravit Jason et Armenus Thessalus, a quo nomen regio habet; quasnam provincias socii Armeni incoluerint, 432, 6. Exposuerunt de his Cysgilius et Medius historici, sicuti de vestitu Armenico a Thessalico repetendo deque aliis similibus, 454, § 12

sqq. De Jasone e Colchide in Armeniam penetrante *cf.* 40, 58. Iasonia in Armenia passim monstrantur, 451, 25; 38, 21. Possederunt Armeniam Persæ, ex hisque postremus Orontes, tum Macedones, Syriæ et Mediæ reges, 455, 49. Antiochi Magni præfecti ibi fuerunt Artaxias et Zariadres, qui, victo Antiocho, a Romanis reges creati suisque juris facti sunt. Quomodo Armenia inter eos distributa sit, 456, 1. Armeniam olim parvam quomodo auxerint Artaxias et Zariadres, 453, 14. Cum regibus Armeniæ affinitatem contraxerunt reges Atropatenæ, 448, 29. Armenii nunquam in Parthorum venere potestatem, 634, 36. Rex eorum Artavasdes, 449, 19. (*Cf. v. Tigranes.*) Armeniæ majoris rex creatus est Polemonis et Pythodoridis filius, 476, 19. Nunc presentia ducum Romanorum facile colibentur Armenii, Albani et Iberi, 239, 25. Armenii, Syri et Arabes multum cognationis ostendunt, similesque eorum etiam Assyrii et Ariani, 34, 42. Nomen Armeniorum simile est illi Aramæorum, 35, 2. Mores in plerisque communes sunt Mediæ et Armeniis, 450, 47. Armenii Persarum sacra colunt, maxime Anaitidem, cui illustrissimam quique filias dedicant, quas diu stupratæ nuptum dant, 456, § 16.

Armenia minor, ἡ μικρὰ Ἀρμενία, 452, 3; 463, 32; 470, 9; 578, 47; felix regio; reguli eam tenuerunt, quibus paruerunt Tibareni et Chaldæi. Antipater, Sisidis f., regno Mithridati Eupatori cessit, qui 75 ibi castellum struxit, 475, § 28. Ab Acilisena Armeniam minorem dividit Euphrates, 475, 51. Conterminas ei sunt Ponti regiones Culupene et Camisene, 479, 28. In Armenia min. Pompeius Nicopolin condidit, 476, 1.

Armeniorum pylæ, αἱ Ἀρμενίων πύλαι, *sec. Eratosthenem* distant a Thapsaco boream versus 1100 stadia; hoc enim spatium dimensum est; non item quod deinceps est per Gordyæos et Armenios; id Eratosthenes accuratius non definivit, Hipparchus vero 1000 minimum stadiorum esse dixit, 66, 40. Idem Eratosthenes stadia illa 1100 a Thapsaco pertinere ait μέχρι τῶν Ἀρμενίων ὁρίων, 68, 17.—Pylas Arm. alius nemo memorat. Mensura ducit in regionem quæ est infra hodiernum Gerger (a Samosatis boream versus), ubi Euphrates ex ultimis Tauri rupibus prorumpit (circa 37° 53' lat.), ut ibi pylas illas querendas esse pateat (*V. Ritter 10, p. 970 et 871*).

Armenium, Ἀρμένιον (i. q. Ὀρμένιον), Thessaliæ opp. juxta Boëidem inter Larisiam et Pheras; inde oriundus Armenus Iasonis comes, 432, 6; 454, 49.

Armenus Thessalus, ex Armenio opp. oriundus cum Iasone Iberiam, Albaniam et Armeniam Mediamque adiit; socii ejus Acilisenen, Syspirtidem, Calachenen et Adiabenen incolis frequentarunt, 432, 6; 454, § 12.

Arminius, Ἀρμένιος, Cheruscorum dux, qui Vari legiones, violatis pactis, invasit et occidit et etiamnum bellum fovet; uxor ejus Thusnelda, Segesti filia, Segimunti soror, a Germanico in triumpho ducta, 242, 26. Cæptis ejus adversabatur socer Segestus, 242, 34.

Arne, Ἀρνῆ, Thessaliæ oppidum, sicut Itonus et Cuarius fl. prope Crocium campum fuisse dicitur, 374, 13. (Fuit igitur in Phthiotide non longe a sinu Pagasæo. Nihilominus *sec. Strabon.* Arne hæc, sicut Phyllus et Cierus, est Thessaliotidis urbs, 374, 14. Videlicet confundit cum Arne Phthiotica Armen Thessaliotidis, ad quam item erat Minervæ Itoniæ sanum et Cuarius fluvius, et quam a Ciero (hod. vico *Mataranga*) non diversam esse e Stephano constat. Plura de his *v. ap. Od. Müllerum Zur Karte des nördl. Griechenlands p. 18 sqq.*) Cum Arnais Ἰκ-οῖ remp. constituerunt, 344, 49; 353, 24. Arnæ vicina loca λαυκόγυα sunt, unde etiam Titanus mons nomen habet, 377, 84.

Arne, Boeotiæ opp. apud Homerum, quod postea Acrephium vocabatur, alii vero Copaide lacu absorptam esse dicunt, 354, 45; 49, 35. Tertia quædam de hac Arne sententia, 355, 3.

Arnus, Ἄρνος (*Arno*), Etruriæ fluv.; inter eum et Ausarem confluentem Pisæ sitæ; ab Arretio descendit unus ejus alveus, cui alii duo accedunt, 185, 27. De confluentibus narratio, *ib.*

Arvianus. *V. Anlas.*

Ἀροῦα, Cariae locus in Mesogide monte, unde optimus *Μεσσηνίτης ὄλκος* δ' Ἀροῦας, 555, 39.

Aromata Indiæ, 592, 30; apud Sabæos, 662, 30; in Gedrosia, 613, 45.

Aromatifera, ἀρωματοφόρος, regio Æthiopiæ extra fauces sinus Arabici, 658, 32; regio Arabiæ Felicis, 32, 45; 654, 17 *sqq.*; 662, § 19.

Arrotæbæ, Ἀρροτῆβαι, i. q. Artabri, 127, 39.

Arotia, Ἀρότρία, priscum nomen Ereticiæ, 384, 59.

Arpi, Ἀρποι (*Arpino*), Apulias opp. *Vide Argos Hippium.*

Arpina, Ἀρπινά (*Ἀρπινά?*), Pisatidis ex octo urbibus, Olympiæ vicina, ad Partheniam fl., in via Heræam (*Phæream codd.*) ducente, 306, 37. *Sec. Pausaniam*, oppidum, ab Olympia 20 stadiis distans, erat ad Harpinatem fl., qui est a Parthenia versus occasum.

Arrechi, Ἀρρηχοί (*Ἀρρηχοί ap. Ptolem.*), Mæotiarum gens, 425, 1.

Arretium, Ἀρρήτιον (*Arezzo*), Etruriæ urbs, 183, 19; a Roma 1200 stadiis, 183, 37.

Arrhabæus, e Bacchiadis genus ducens, Lyncestis imperavit, 271, 29: hujus e Sirra filia neptis Eurydice, *ib.*

Ἀρριες, naribus carentes, Indiæ gens fabulosa, 58, 46.

Arsaces, Parnis Dais imperavit ad Ochum fl., unde profectus Parthiæam occupavit, 441, 40; E Daarum Scytharum gente oriundus; secundum alios Bactrianus, qui Diodotum fugiens, Parthiæam ad defectionem perduxerit, 442, § 3. Seleucum Callinicum fugiens ad Apasiacæ se contulit, 440, 28.

Arsaces, res novas agitans, a Pharnacis regis filiis in Saggyllo, Ponti arce, interficitur, 480, 11.

Arsacia, Mediæ urbs, non longe a Rhagis distans (ubi nunc *Scheri* ruinæ), quam Parthi appellarunt Europum sive Rhagas, 450, 7.

Arsacidarum amantes Parthi, 647, 37

Arsene, Ἀρσηνή, (*Ἀρσινα ap. Ptolem.*), sive Thopitis, Θωπίτης (*lac Van*), Armeniæ palus nitrosa, per quam Tigris fertur, 453, 54.

Arsenicum in Carmanici monte reperitur, 618, 31.

Arses Persa a Dagoa euncho interfectus, 626, 34.

Arsinoe, Ptolemai II soror et uxor, condidit Arsinoen Ætoliae, 395, 33. Lysimachi uxor, 547, 3. Philætarum falsis criminationibus apud maritum detulit, 533, 11.

Arsinoes Veneris sacellum in Zephyrio promont. inter Alexandriam et Canobum, 680, 28.

Arsinoe ejusque soror Cleopatra Cyprum ins. ab Antonio accepere, 584, 18.

Arsinoe, Ægypti urbs (*Ardcherid prope Suez*) ad quam Nilus fossa in sinum Arabicum exit; nonnulli eam Cleopatridem vocant, 683, 30. *Cf.* 683, 49 et 658, 29.

Arsinoe alia in ora sinus Arabici inter Philoteram et Myosbormum ex Artemidoro memoratur, 655, 12; hæc aliunde non nota; Letronnius ad Drepanum pr. sitam fuisse suspicatur; ego Artemidorum in serie nominum errasse et Arsinoen in præcedente articulo memoratam indicari puto.

Arsinoe, Ægypti urbs (*Medinet el-Fayum*), quæ olim Crocodilopolis, centum fere stadiis a labyrintho distans; crocodilorum ibi cultus, 689, 34.

Arsinoe, Æthiopiæ opp. in sinus Arabici ora ad Dire prom., portum habet, 658, 29.

Arsinoe, *Ætoliæ urbs* (*Angelokastro*), antea pagus, cui *Conopa* nomen; a quoniam condita sit, 395, 31.

Arsinoe, *Ciliciæ opp.* inter *Coracesium* et *Hamaxiam* situm, 571, 28. Errat h. l. Strabo in eo quod *Hamaxiam* a *Comæsi* orientem versus ponit, quum opp. sit occasum versus (V. not. ad. *Stadium*. § 208 in *Geogr. m. I.*, p. 487). Quod intermediam urbem attinet, aliunde non nota est; *Stadiasmus* post *Coracesium* memorat *Aunesin*, idem locus n. l. indicatur; num alteruter scriptor de nomine erraverit, an *Aunesis* certo quodam tempore (*Artemidori* sc.) *Arsinoe* dicta sit, non liquet. *Hamaxia* sita erat inter *Coracesium* et *Aunesin* in *mediterraneis*; quare in *Stadiasmo* pro *periplon* ratione memoratur post oræ loca. Idem factum fuerit in fonte *Strabonis*; unde nasci facile error potuit de serie locorum.

Arsinoe, *Ciliciæ urbs*, inter *Nagidum* et *Melanium* sita, 571, 46. Ruinæ prope hod. *Soffi*.

Arsinoe, *Cypri urbs*, inter *Acamantem* et *Solos*, 483, 16. Hodie *Polis tou Chrysochou*.

Arsinoe, *Cypri opp.* et portus inter *Salaminem* et *Lencoliam* situs, 582, 27 (Probabiliter hod. *Famagosta*).

Arsinoe, *Cypri vel dæpa vel πόλις* inter *Zephyrium* pr. et *Hierocepin* sita, navium stationem et templum habens, 583, 6. Aliunde non nota. Fuisse debet ad *Potamo tis Aschellias*.

Arsinoe sive *Tauchira* (*Tokra*), *Cyrenaicæ urbs*, 710, 20.

Arsinoe, per tempus aliquod *Ephesi* nomen, ab *Lysimacho* inditum, 547, 3.

Arsinoe per aliquantum temporis nominata est *Patara Lyciæ urbs*, auctore *Ptol. Philadelpho*, 563, 22.

Arsinoites nomen (*Fayoum*) *Ægypti*, Ἀρσινόιτης νομός, 671, 13, præ ceteris memorabilis, 687, 33; in eo *Mæridis lacus* (*Birket el-Kerdn*), 687, 44, et *labyrinthus*, 689, 1.

Arsinus, Ἀρσίνος, i. q. Ἐρσίνος, *Argolidis fl.*, 319, 9.

Arsites (?) (*Ἀρσίτης* codd.), *Mithropastæ* pater, 652, 38.

Artabazes, *Apamæ* pater, 494, 52.

Artabri, Ἀρταβρα, *Lusitanorum ultimi boream* et occasum versus, circa *Nerium prom.*, 127, 28; 113, 41; 122, 20. Apud eos terram efflorescere argento et stanno et auro albo *Posidonius* ait. Colligendi ejus et lavandi ratio, 122, 20. Artabri *Strabonis ætate* *Arrotrebes* (*Arrotrebes* *Plin.*) vocabantur, 127, 39. Multæ iis urbes sunt ad sinum (prope hod. *Corogne*), quem *nautæ* *Artabrorum* portum vocant, 127, 38. Inter *Artabros* et *Tagum* triginta fere gentes habitant, 127, 40. In alto *Artabris* objacent *Cassiterides insulæ*, 145, 45; 99, 17.

Artacaena, Ἀρτακίνα, *Artæ urbs* a conditore nomen habens, 442, 34. Situs incertus.

Artace, insula prope *Cyzicum* insulam ante *Artacen* montem sita, 493, 39.

Artace, Ἀρτάκη, mons in *Cyzico ins.*, 493, 39.

Artace (*Artaki*), in *Cyzico ins.* oppidum, 498, 45; *Milesiurum colonia*, 542, 38.

Artacene (*Adiabene* ?), *Assyriæ* regiò in qua *Lycus fl.*, 428, 26.

Artageræ, Ἀρταγέρης (*Ἀρτάγερς* *Zonar.* 10, 36. *Vell. Pat.* 2, 102, *Artogerassa* *Ammian.* 27, 12.) castellum *Armeniæ* ad *Euphratem*, quod *Ador præfectus* ad defectionem perduxit, *Cæsaris* vero duces obsesserunt ceperuntque, 453, 40. Situs ignotus (V. *Ritter* 10 p. 84). Quodsi castellum hoc ex nonnullorum sententia componendum foret cum loco quem *Ptolemæus* Ἀρταγέρτα vocat, inter *Arsamosata* et *Tigranocerta* situm foret juxta *Tigrim* potius quam ad *Euphratem*. Sed hæc mera conjectura. In tabb. nonnullis *Artagera* (*Artagers* *Arm.*) ad *Araxem* notari video.

Artanes, *Sophenus*, a *Zariadre* genus ducens, austrinas

Armeniæ partes et occidentales tenuit, 456, 10; a *Tigrane* oppressus est, ib.

Artavaades, *Tigranis f.*, 454, 26. *Armeniorum rex*, *Antonio itineris dux*, fraude sua in calamitatem Romanos conjecit, 449, § 4. *Antonium Parthis* prodidit; *Alexandriam* deductus et vincitus per urbem ductus, mox interfectus est, 356, 31. *Artavaadæ* equitatus loricator, 454, 27.

Artaxata, Ἀρτάτα, sive *Artaxiasata* (ruinæ *Ardachar*), *Artaxiæ* regi ab *Hannibale* condita; ad *Araxem*, 452, 19 et 37, 453, 30. Situs urbis, 453, 19.

Artaxerxis I (sub quo *Xanthus* historicus vixit) temporibus magna in *Asia* fuit siccitas, 41, 25.

Artaxerxis II medicus *Ctesias Cnidius*, 560, 17.

Artaxias, primum *Antiochi M.* in *Armenia* præfectus, deinde rex sui juris; ab eo genus duxit *Tigranes*, 456, 3; 453, 15. Ei *Artaxata urbem* *Hannibal* condidit, 453, 30.

Artaxiasata, v. *Artaxata*.

Artemidorus Cpidius, *Theopompi*, qui *Cæsaris* amicus erat, filius, 560, 16.

Artemidorus Ephesius, geographus, a civibus *Romam* legatus missus, reditus quos *Solimus* palus præbebat deæ consecrandos, publicani autem ad se rapuerant, ut restituerentur deæ, effecit; idem *Heracleotidem* civibus reddidit. His pro meritis statuam ejus auream cives in templo posuerunt, 548, § 26. In *Sacro promontorio Hispaniæ* fuit; cujus figuram cum navigio comparat; nullum ibi templum *Herculis* esse, sed lapides quosdam sacros exstare dicit, 114, 9. Solem in occiduo oceano videri centuplo quam alibi majorem et occidere cum strepitu, et post occasum statim irrumpere noctem tradit; quod relutat *Posidonius*, 114, § 5. Nonnulla eorum quæ *Pytheam* secutus *Eratosthenes* de *Iberia* prodidit, refellit, 123, 12. Laudatur de *Odyssæa Hispaniæ* urbe, 130, 18; de *Lotophagis*, 130, 35. De *Tarracone* urbe contra *Eratosthenem*, 132, 32; de muliere apud *Hispanos* ornatu, 136, 31; de *Gymnesiarum insularum* magnitudine, 139, 15. Agnoscit *Junonis insulam* ad *Calpen* montem; negat vero alteram ei objectam esse insulam, neque *Abilycen* novit montem neque *Metagonium Numidiæ*, ut *Eratosthenes* dixerat, 141, 32. Idem de fonte in *Herculis templo Gaditano*, 143, 21. *Tria Rhodani ostia* perhibet, 152, 29. De *Aeria urbe* *Galliæ Narbon.*, 154, 8; de *Duorum corvorum* in ora *Gallica* portu 165, 18; de *Proserpinæ* et *Cereris* cultu in *insula Britannicæ* vicina, 165, 29. Falso ait *Corsicam* et *Sardiniam* 1200 a continente stadiis distare, 186, 31. *Avernus* *Campaniæ* lacum cum *Lucrino* sinu confundit, 204, 32. Laudatur de sinus *Tarentini* ambitu, 217, 36. A *Pachyno* ad *Tænarum* 4600 stadia, ab *Alpheo* ad *Pamium* 1130 st. computat, 221, 49. Afferuntur ex eo distantie urbium oræ *Iapygiæ* a *Brundisio* ad *Garganum*, 236, 34 et 40. Ab *Hebro* et *Cypselis* usque ad *Byzantium* et *Cyaneas* 3100 stadia juxta oram esse censet, 284, 33. Laudatur de *Epidauro Limeri*, 316, 31; de distantia quæ a *Maleis* ad *Istrum* sit via brevissima, 334, § 4; de *Halo Thessaliæ*, 572, 7; de sinu *Pagasilico*, 375, 6. *Chalcim* montem *Ætoliæ* *Chalciam* vocat, 395, 3; attamen quum *Chalcim* inter *Acheloum* et *Pleuronem* ponat, quod in *Chalcidem* non quadrat, fortasse *Chalcias* a *Chalci* diversus est, 395, 10. *Artemidorus* sæpius contra *Polybium* disputat, 399, 28. Quindecim insulas *Cyclades* numerat, 416, 49. Laudatur de *Cretæ* magnitudine, 407, 47; de ora *Pontica* a *Batis* ad *Dioscuriam*, 426, 11; de *Pisidiæ* urbibus, 488, 17. *Mysiam Olympicam* *Mysorum* ad *Istrum fl.* habitantium coloniam esse dicit, 489, 35. De locis oræ, quæ est prope

Cumam, 531, 43; de Dianæ templo Ephesio, 547, 14 sqq.; de viis et urbium præcipuarum distantis in Caria, Ionia, Phrygia, Cappadocia usque ad Euphratem. Quæ hinc ad Indiam est via recta, de ea Artemidorus cum Eratosthene consentit, 585, § 29. Ex Lyciæ urbibus 23, ex quibus τὰ Ἀντιζών ὁρίσθηα constabat, sex maximas recenset, 567, 39. Ad Celenderin ponit Pamphyliae et Ciliciæ confinia, 571, 50. A Pyramo ad Solos 500 stadia computat, 576, 15. Isthmum peninsulae, quæ Asiam minorem facit, nonnisi 1500 stadiorum esse dicit, 548, 5. Laudatur de Gange et Cédane Indiæ fluviis, 613, § 72. A Melænis Ciliciæ ad Syriæ confinia 1900, hinc ad Orontem 520, hinc ad Orthosiam 1130, hinc ad Pelusium 3650 stadia computat, 647, 7 et 571, 50. De origine nominis maris Erythræi sententias varias affert, 662, § 20. Ejus narratio de sinu Arabico ejusque ora, deque iis quæ extra sinum sunt usque ad Cinnamomiferam, 654, § 5; 663, § 20. Menelaïten Ægypti nomen a Menelao heroe dictum esse falso tradidit, 631, 3. Laudatur de distantia ab Alexandria ad verticem Delta regionis, a Memphi ad Thebaidem et hinc ad Syenen et a Peluso ad Delta verticem, etc., 682, 53. Eratosthenem reprehendit, quod pro Lyngæ urbe Lixum dixerat, et propter ea quæ de Phœnicum in ora Libyæ exteriore coloniis tradiderat, et ob alia, 703, 36; 701, 5. Citatur de Lotophagis, 703, 46; de Libyæ fluviis; 704, 13.

Artemidorus, Tarsensis, grammaticus, 576, 7.

Ἀρτεμῖς. V. Diana.

Artemisia, Hecatomni f., soror et uxor Mausoli, cui in regno succedens sepulcrum erexit; mœrore extinctæ successit Hidrieus frater, 560, 24 et 40.

Artemisium, Ἀρτεμῖσιον, sive Dianium, quod Nemus (Nemi) vocant, in sinistra viæ Appiæ parte, qua Ariciam ascenditur, 199, 49; templum Dianæ et lacus, ib.

Artemisium, Cariæ prom. cum deæ fano in Rhodiorum pæra ad Glaucum sinum, 556, 22. Nunc *Souwela Bouroun*.

Artemita, olim una Echinadum insularum, nunc continenti juncta est, 49, 41.

Artemita, ἡ Ἀρτεμῖτα, urbs 500 a Seleucia stadiis distans orientem versus, 633, 30; ab Hyrcania 8000 st. abest, 445, 30. Artemitenus, Apollodorus historicus.

Artis, Ἀρτίς, locus in quo Lebedus Ioniæ urbs ab Andropompo condita, 541, 5.

Aruaci, Ἀρουάκοι (vulgo Arevaci), Celtiberiæ gens, Carpetanis et Tagi ostiis contermini; urbes eorum Numantia, 134, 53, Segeda et Pallantia, 135, 7.

Arum Mauritaniae, 701, 53.

Arundines magnæ et melliferæ in India, 591, 26 et 39; 605, § 58.

Arupini, Ἀρουπῖνοι (Ἀρουπῖνον?), Iapodum opp. 172, 47; 261, 33. (Arupium Plin., Arypium T. P.; 30 m. p. a Senia, 10 m. p. a Vendone distans; hod. *Mungava* sec. Reichard; *Auersberg* aliis, *Ober-Modruss* aliis, prope *Iosephthal* sec. Lapieum).

Arverni, Ἀρουεῖνοι, Galliæ gens ad Ligerim habitans, 157, 9; 158, 42; 161, 15; populosissima, 163, 32; Aquitaniae adscripta; olim pars eorum erat Vellavi, 158, 29. Caput Arvernorum Nemoessus, 158, 42. Pristinam potentiam testantur bella contra Romanos gesta. Contra Caesarem sub Vercingetorige pugnarunt ad Gergoviam et Alesia; contra Maximum Æmilianum ad Isaræ et Rhodani confluentes; sub Bituito contra Domitium Ænobarbum ad Sulgam fl., 158, 46. Dominationem dilatant usque ad Narbonem, Pyrenæos, oceanum, Rhenum. Luernii Arverni divitiæ, 159, 9. Mulieres Arvernæ pariendo et educando fœtu felices, 163, 34.

Arxata, Ἀρξάτα, Armeniæ urbs ad Araxen fl., 453, 31. (Aliunde non nota urbs; eadem esse videtur Ναξάτα Ptolemæi, hodierna *Nachtjuwan*. Cf. Mannert t. 5, p. 233.)

Asander, unus ex ultimis Bospori regulis, 425, 12; Mithridatem Pergamenum et Pharnacem, qui Bospori regnum tenuerunt, sustulit, 534, 24. Asander Scythæ per Chersonesi Taurici isthmum murum 360 stadiorum duxit, 258, 52.

Asbestos lapis ad Carystrum in Eubœa reperitur, 383, 24. Ashyæ, Ἀσχύαι, Libyæ gens, 108, 39.

Asca, Ἀσκά, Arabiæ opp., ab Ælio Gallo capitur, 665, 18. (Sec. Strabonis narrationem situm oppidum erat inter Negrana (*Nedjram*) et Mariaba (*Marib*). Novissima Arabiæ hodiernæ tabula Klepertiana in hoc tractu habet *Eschat* opp. (16° 50' lat.), quod cum Asca Strabonis tanto promptius composuerim, quum idem locus apud Plinium vocetur *Nesca*.

Ascei Men, Μῆν Ἀσκαίου, templum habet ad Antiochiam, quæ est prope Pisidiam, 477, 17.

Ascalon, Ἀσκάδων (*Ashuld*). De ruinis v. Ritter t. 16, p. 70). Phœniciæ urbs; ager cæparum ferax. Ascalonium Antiochus philosophus, 646, 18.

Ascania, Ἀσκανία, Europæ regio, ex qua Scamandrius Phryges in Asiam transduxit, 580, 37.

Ascania, Mysiæ pagus ad lacum Ascanium, 581, 4.

Ascania, regio et palus (Aksu) Bithyniæ, 484, 29 et 39, quæ partim ad Phrygiam partim ad Mysiam pertinebat, 484, 31. E palude Ascanius fl. exit; adjacet paludi Ascania vicus, 581, 4. Prope paludem pisces fossiles reperiuntur, 182, 1. Usque ad Ascaniæ paludis et regionis partes orientales Phrygia Epictetos pertinet, 413, 31. Ad Ascaniam paludem Nicæa urbs, 484, 29.

Ascanius fl. (Aksu), ex Ascanio Mysiæ lacu profluens, 581, 4.

Ascanius, Æneæ f., et Scamandrius Palæscepsin in locum hodiernæ Scepsis transtulerunt, 519, 32; familiæ eorum diu in ea regnasse dicuntur, ib. Ascanius cum Æneæ patre in Italiam venit, 520, 9 (cf. Æneas); Alham in Albano monte condit post mortem Anchisæ et Æneæ, 191, 9. A posteris ejus Albæ regnum delatum est ad Amulium et Numitorem, 191, 14.

Asclepiadarum ditio in Thessalia, 372, 42 et in sqq. paginis.

Asclepiades Myrleanus in Turdetania grammaticam docuit et descriptionem gentium quæ ibi sint, edidit. Laudatur de Odyssea urbe aliisque Græcorum Trojanorumque in Hispania monumentis, 130, 18; de Igletis Hispaniæ, 138, 10.

Asclepiades Prusiensis, medicus, 485, 7.

Ascræ, Ἀσκρα, Boeotiæ opp., 363, 7, ad Heliconem in agro Thespiense, 40 a Thespiis stadia distans, Hesodi patria, sita in regione aspera, cujus ipse poeta mentionem facit, 351, 43; 532, 39. Præter Hesiodum de Ascræ dixit etiam Eudoxus, 354, 51. (Ruine Ascræ in monte vel potius rupe sitæ vocantur *Pyrgaki*. V. Leake, *N. Gr.* t. 2, p. 491).

Asculum, Ἀσκόλον (*Ascoli*), Piceni opp., 201, 11.

Asdrubal; qui Barchæ successit, Carthaginem Novam condidit, 131, 37.

Asdrubalis uxor Æsculapii templum Carthaginense, capta urbe, secum concremavit, 706, 38.

Asea, Ἀσία, τῆς Μεγαλοπολιτιδος vicus; ad eam Alpei et Eurotæ fontes, 395, 1. Ad eam aqua terram subiens longo post intervallo Eurotam et Alpheum edit, 228, 45. (Ruinae sitæ supra fontes qui vocantur *Frangotrys*. V. Ross. *Reisen im Pelop.* t. 1, p. 63.)

Asia Tauro monte divisa; quæ sunt ab eo boream versu,

Asia intra Taurum, quæ versus austrum, extra Taurum vocantur, 106, 49; 420, 45. Regiones intra Taurum sitæ: inter Pontum et mare Hyrcanum, 2 supra Hyrcaniam mare usque ad Indos et Scythas, 3 a meridie Hyrcaniam et partim etiam isthmi inter Pontum et Caspium intercedentis, major pars Armeniæ, Colchis, Cappadocia, Tibærenia, regio inter Halyn dicta, Cappadocum, Bithynorum, Mysorum, Phrygum Hellesponticorum, Eolis, Ionia, Caria, Lycia, et in mediterraneis, Phrygia, Lycaonia, Lydia; 4 regio eorum qui ipsos Tauri montes tenent, Paropamisadæ, Parthiæ, Medi, Armenii, Cilices, Pisidæ, 107, § 32 *intit.* — Extra Taurum regiones: Indica, Ariana, Persia, etc., 106, § 31 sq.; 421, § 4-7. Asia ab Europa dirimitur Tanai vel isthmo Caspio, 54, 30 et *passim* (v. Tanais); a Libya separatur vel Nilo vel isthmo qui est inter Rubrum mare et Ecregma, 26, 51; 54, 30; 29, 29 (Cf. Nilus); nonnulli Libyam ab Asia non dividunt, 27, 8. Priscis temporibus Asiæ nomen tribuisse videntur Mæoniæ, sicut Homerus quoque Asium campum ad Caystrum situm memorat, 536, 34. Arctiore vocabuli sensu nunc Asia vocatur terra intra Taurum et Halyn sita, 104, 21; 458, 1. Romani Asiam appellarunt Pergamenorum regnum in provinciæ formam reductum, 534, 8. Asia major est quam juncta Europæ Libya, 700, 12. Asiæ (minoris) magna pars olim aquis tecta fuit, ut Xanthus ait, 41, 30. Totam peragravit Sesostris, 654, 40. Magnam ejus partem aperuit Alexandri expeditio, 11, 49. Accuratam interioris Asiæ descriptionem faciendam curavit Alexander M., quam postea a Xenocle accepit Patrocles, 58, 5. Omnem fere musicam ex Asia repetunt, totamque Asiam ad Indum usque Bactho sacram esse dicunt, 404, 45. *Ceterum Asiæ nomen in singularum ejus continentis partium descriptione locis quam plurimis occurrit; quæ apponere putidum et inutile est.*

Asiæçat apud Trallanos, 554, 12.

Asiatice mansiones, ol' Asiatikoi stathmoi; ex quibus Arianæ longitudinem describit Eratosthenes, 615, 52.

Asiatiz cithara, 404, 48.

Asi, 'Asiot, Scythiæ trans Iaxartem, Sacis contermini, qui Græcis Bactrianam ademerunt, 438, 32.

Asinæus Messeniæ sinus ab urbe Asine dictus, cui contiguus sinus Messeniæ, 308, 22. Asinæus sinus sive Messeniæ, 309, 10.

Asine, 'Asiyn, Argolidis (Tolon port. V. Curtius Pelop. 2, p. 466), 320, 31. Hermionica, 309, 11, ad sinum Hermionicum, 317, 12; Nauplio vicina; ex qua incolæ in Messeniam migrarunt, ubi a Lacedæmonis accepti Asinen alteram condiderunt, 350, 53. Asinen Dryopes inhabitabant, 321, 9.

Asine (Koron), Messeniæ urbs, 309, 11, ad sinum cognominem, 308, 23; Asinæ Argolicæ colonia, 320, 53; inter Methonam et Thuriam sita; nonnullis est Anthea Homerica, 309, 46.

Asine (Laas?), Laconicæ urbs ad sinum Laconicum, 312, 12.

Asinios (Pollio), de Rheni cursus longitudine et de ostiis fluvii laudatur, 160, 32.

Asinus, frigoris impatiens animal; quare non reperitur in regione ad Carcinitem sinum, 255, 10. Asinis ad bellum utuntur, eosque Marti sacrificant Carmanii, 618, 39.

Asioçei. V. Esiones.

Asius campus ad Caystrum, 536, 35. 'Asios λαιμών, cujus Homerus meminit, ad Αετωνα locum, 30 stadia a Nysa dissitum, pertinere videtur. Monstratur ibi Asii ejusdam et Caystri heroum, 555, 17.

Asus, Dymantis f., Hecubæ frater, in Phrygia ad Scamandrum habitavit, 505, 39.

Asius Hyrtacides, Troadis princeps in locis Abydo vicinis, 501, 16; eidem etiam Sestus subjecta erat, *ib.* In Arisbe ad Selleentem fl. habitabat, 509, 7.

Asius heros. V. Asius λαιμών.

Asius poeta laudatur, 220, 22.

Asopla, 'Asopia, regio Sicyoniæ, 328, 30; 851, 16.

Asopus, 'Asopos (Asopo), Thebas Plateas ac Tanagram præterfluit, 328, 31. Per planitiem Thebanam fertur, 351, 19. Cithæronis radices alluens Parasopios facit, 351, 26.

Asopus, Thessaliæ Phthiotidis fl., 326, 7; a meridie Trachinis labens, Phœnicem excipit; a Thermopylis abest 15 stadiis, 367, 52. Heracleæ Trachiniæ pagum, cujus incolæ Parasopii dicuntur, præterfluit, 328, 33. Prope Heracleam Trachiniam labitur, 351, 15.

Asopus, Pari ins. fluvius, 328, 34.

Asopus (riv. de S.-George), Sicyoniæ fl., a Phrygia labitur, ut ait Ibycus 225, 46; in Carneate monte oriens Sicyonem præterfluit, et Asopiæ regioni nomen dat, 328, 29; 351, 16.

Asopus, 'Asopos, ad sinum Laconicum urbs (supra Xyli peninsulam), 312, 26.

Aspaneus, δ 'Aspaneus, τὸ ὠστόμιον τῆς Ἰδαίας ὄλης, 519, 10.

Asparagi ingentes apud Æthiopes Hesperios, 702, 29.

Aspendus, 'Aspendos, Pamphiliæ opp. ad Eurymedontem, Argivorum colonia 569, 49; 488, 12. Ruinæ prope vicum Balke Su.

Aspera Cilicia. V. Cilicia.

Asphalius Neptunus, 48, 20. V. Neptunus.

Asphaltitis lacus Iudææ. Vide Sirbonis lacus.

Aspion provincia, 'Aspiώνου επαρχία, in Bactriana; ea Parthi politi sunt, 443, 17.

Aspis, 'Aspis, sive Arconnesus insula ad Ioniæ oram inter Teum et Lebedum sita, 549, 46.

Aspis, collis clypei formam referens in Taphiti Libyæ promontorio, quem Agathocles incolis frequentavit. Urbs ea (Clypea Romanorum) una cum Carthagine eversa est, 708, 4. Inter eam et Lihybæum sita est Cossura ins., 230, 35. Urbis ruinæ Kalibiah.

Aspis locus in Syrti majori, 709, 40. Sec. Stadiasmi mensuras prope hod. Mahadda et Jerid rochers.

Aspis Ægyptia; duo sunt ejus genera, 699, 12; aspidæ parvæ Lusitanorum, 128, 4.

Aspledon, 'Asplēdōn, a nonnullis Σπληδών dicta, postea Eudielus, Εὐδαίλος, denominata, Boeotiæ urbs. Ejus situs, 356, 49. Hodie Avro Kastro sec. Forchhammer; Tzamali sec. Leakium.

Aspordenus mons, 'Aspōrdēnon ὄρος (Geikli Dagħ), prope Pergamum; alii dici montem malunt 'Aspōrdēnon; fanum ibi Matris deorum, 529, 10.

Asporeus M. V. Aspordenus.

Aspurgiani, 'Aspourgianoί, inter Phanagoriam et Gorgippiam per 500 stadia habitantes, Mæotiarum gens; bello eos aggressus Polemo perit, 425, 3; 476, 13.

Assacani regio, 'Assaxanoῦ γῆ, inter Copen et Indum, in qua est Massaga urbs regia, 595, 1; 589, 48; 518, 33.

Assus, 'Assos (Asso ruinæ prope vicum Beriam Kalesi), in Asia urbs æolica, secundum Myrsilum a Methymnæis condita; Assiorum colonia Gargara, 522, 20. Situs urbis, 521, 50. A Polymedio 30 stadia distat, 519, 49. Τὰ περὶ 'Asson Leleges tenuerunt, 521, 40. Asso oriundus Cleantes stoicus, 522, 2. Assi commoratus est apud Hermeam tyrannum Aristoteles, 522, 4. Ex ea urbe régēs Persarum triticum petebant, 626, 3. Cf. etiam 497, 25; 527, 16.

Assyria, 'Assuria. Ad eam pertinent Babylonia et maxima

- vicinæ regionis pars, Aturia, Apolloniatis, Elymaïs, Parætacena, Chalonitis, Dolomena, Calachena, Chazena, Adiabene, Gordyzi et Mygdones, 627, § 1. Assyrii et Ariani tum inter sese similes, tum Syrorum, Arabum et Armeniorum, 34, 50. Assyrii etiam Syri vocantur, 627, 24. Assyriæ metropolis olim Babylon, nunc Seleucia, 633, 12. Assyriorum tres gentes sunt quæ frumento carentes in palustribus locis habitant piscibusque vivunt, 635, 21. Assyriorum mores et instituta, 634, § 20. Vestitus, coma, calceamenta, sigilla, sceptræ, unguenta, sepultura, luctus, 635, 15. Ægrotos in viis deponunt, ut qui eundem morbum experti sunt, consulant iis, 128, 53. Magistratuum collegia tria, 635, 5. Literæ Assyriæ in Sardanapalli monumento, 573, 31.
- Asta**, ἡ Ἀστα, Hispaniæ opp. ad æstuarium Turdetaniæ supra navale insulæ. Gaditanorum ibi conventus, 116, 17; 117, 31; 119, 7. Ruinæ inter *Xerez* et *Tribugena* in colle qui vocatur *Mesa de Asta*.
- Astaboras**, Ἀσταβόρας (*Albora*), Æthiopiz fl. in Nilum exiens, e lacu oritur, et orientale Meroes insulæ latus efficit, 656, 19; 668, 28; 697, 47. Uno sui alveo in sinum Arabicum influere perhibetur, 656, 3.
- Astaceni**, Ἀστακνοί (?), Indiæ gens inter Cophen et Indum fluvios, 594, 54.
- Astacenus sinus**, Ἀστακνῆος κόλπος, Bithyniæ, pars Propontidis, ad quem Astacus et Nicomedia urbes, 482, 24 et 29; 394, 16.
- Astacus**, Ἀστακός, Acarnaniæ opp., 394, 45. Fuit prope sinum, cui nunc *Drageamisti* adjacet.
- Astacus**, Bithyniæ urbs ad Astacenum sinum; ejus historia, 394, 46; 482, 29. Non longe a Nicomedia sita fuerit. Componi solet cum *Owaschik* vel cum *Bachkele*.
- Astæ**, Ἀστῆ, Thraciæ gens supra Byzantium, eorum oppidum Calybe, 266, 29; caput eorum Bizye, 282, 46.
- Astapus**, Ἀσταρός, Æthiopiz fl. e lacu quodam oriens, inque Nilum influens occidentale Meroes insulæ latus efficit. Alii hoc efficere aiunt Astasobam; Astapum vero alium esse fluvium, qui fere rectum Nili cursum constituat, 668, 20. Cf. 656, 19; 697, 47. Secundum priorem sententiam Astapus foret *Bahr el-Abiad*, sec. alteram *Bahr el-Arrek*.
- Astasobas**, Ἀσταόβας, Æthiopiz fl. (*Bahr el-Abiad*), orientale latus Meroes insulæ efficit, quod alii de Astapo prædicant, 668, 29. In Nilum influit, 656, 19; 697, 47.
- Asteria**, Ἀστερία, Homero Ἀστῆρις (*Dyscallio*), parva insula inter Cephalleniam et Ithacam, cum Alalcomenis opp., sec. Apollodorum; Demetrius eam hanc insulam ibi negat, 392, 33. Insula olim duplices portus habuisse dicitur, nunc ne ancora quidem ad eam commode jacitur, 49, 46.
- Asteris**. V. *Asteria*.
- Asterium**, Ἀστέριον, Thessaliæ locus in Eurypyli ditione, 376, 41, non longe ab Arne et Titano monte distans 377, 35. Situs incertus. Ad hod. *Vloko*, ubi ruinæ quædam exstant, locum pertinuisse suspicatur Leakius.
- Asteropæus**, Pæonum dux ap. Homerum, cur Pelagonis filius dicitur, 281, 26.
- Astigis**, Ἀστιγίς ('Ἀστιγας', Ἀστίγας codd.), Turdetaniæ urbs, 47, 17; hod. *Ecija* ad *Xénil* fl., Singilin vett. scr.).
- Ἀστούα**, Ore-carentes, Indiæ gens fabulosa, 58, 45.
- Astronomia**, Phœnicum inventum, 644, 52. Periti astronomi sunt Sidonii, 644, 45; Chaldaei, 629, § 6; sacerdotes Thebani, 693, 27; 685, 18.
- Astures**, Ἀστούρας seu Ἀστούρας, Hispaniæ gens, ab occasu Celtiberiæ, 134, 46. Callaici propinqui, 126, 44. Per eos fuit Melsus fl., a quo paulum abest Noega urbs; in propinquo etiam æstuarium, quod Astores a Cantabris dividit, 138, 36. Asturum mores, 129, 7.
- Astytages** ad Pasargadas a Cyro devictus, 622, 13; 449, 31. (*Astyochæa*), Tlepolemi mater, 290, 36.
- Astypalæa**, Ἀστυπάλαια (*Kavo Arkiala*), prom. Cariz juxta Myndium agrum, 561, 45.
- Astypalæa**, Ἀστυπάλαια, Atticæ prom. inter Sunium et Zosterem, 342, 19.
- Astypalæa** (*Stampalia*), ins. maris Carpathii, 419, 13 et 27.
- Astypalæa**, in Co ins. opp., 561, 14.
- Astypalæenses**, qui Rhæteum occupaverant, ad Simoentem condiderunt Polium orbem, quæ nunc Polisma dicitur, 514, 52.
- Astyra**, τὰ Ἀστυρά, Troadis urbs diruta; ager nunc Abydenorum est; olim ibi auri metalla, 506, 33; 580, 23.
- Astyra**, ad sinum Adramyttenum Mysiæ pagus, olim oppidum, in cujus luco templum Dianæ Astyrenæ, cui Antandrii præerant, a Chrysa 20 stadiis abest, a Thebe 70 stadiis, 524, 41; 519, 12. Ad Astyra Sapra lacus, 525, 16.
- Asylum**, Romæ, inter arcem et Capitolium, 191, 53. Asyli jus templi Ephesii, 547, 46.
- Atabyris**, ὁ Ἀτάβυρος, Rhodi m., Jovi Atabyrio sacer, 559, 25.
- Atabyrius Jupiter**. V. *Jupiter*, 559, 26.
- Atagis**, Ἀταγίς (al. Althesis, *Etisch*) Rhætiæ fl. cum Isara (*Etisach*) confluens in Adriam exit, 172, 23. Cf. v. Isara.
- Atalante**, prope Atticam ins. inter Salaminem et Piræcum sita, 339, 39; 365, 16.
- Atalante** (*Talandonisi*), insula inter Eubœam et Locros, 339, 39; ante Opuntem sita, 365, 15; terræ motu rupta, adeo ut navibus pervia esset, 50, 48; 339, 39.
- Atargatis** dea vocatur etiam Athara, et apud Ctesiam Derceto, 667, 42; in Bamyce urbe colitur, 636, 48.
- Atarneus**, Ἀταρνῆς, Æolidis oppidum, (ad *Dikeli-Kö* 519, 21; in regione quam Cilicibus Homerus attribuit, 523, 1; Hermiæ tyranni sedes, 525, 25; 522, 9. Inter Atarneum et Pergamum est oppidum desertum, auri fodinas habens exhaustas, 580, 28. Cf. etiam 497, 25.
- Atarneus locus** (*Mardalitch*?) ad Pitaneum juxta mare situs e regione Eleusæ ins., 525, 32.
- Atax**, Ἀταξ (*Aude*), Galliz fl., in Cemenno monte oriens, 151, 18. Ostio ejus Narbo adjacet (quod nunc aliter habet), 151, 1. Subvectionem habet brevem; ejus a Garumma distantia, 157, 17.
- Ateas**, Scythia contra Philippum Amyntæ f. bellum gessit, 255, 30.
- Ategua**, Ἀτέγουα ('Ἀτίγουα codd.; *Ategua* Hist. 8, 22; Plin. 3, 3; Dio C. 43, 33; Val. Max. 9, 2; Frontin. Strateg. 3, 14), Turdetaniæ opp., 117, 19. Situs incertus; prope *Teba* inter *Osuna* et *Antequera* querendum censet Ukert. Ad dextram ripam *Guadajoz* fl. (prope vicum *S. Cruz* ponti Reichardus.)
- Atella**, Ἀτέλλα, Campaniæ opp., 207, 35. Ruinæ prope vicus *S. Arpino* et *S. Elpidio*, non longe ab *Aversa* opp.
- Ateporix**, regulus tetrarchici generis Galatarum, Ponti aliquam particulam a Romanis accepit, 479, 34.
- Aternum**, Ἀτῆρνον (*Pescara*), Piceno confine Vestinorum oppidum ad fluvium cognominem; commune Pelignorum et Marrucinorum navale, 201, 35.
- Aternus**, Ἀτῆρνος (*Aterno*), fluvius ex agro Amiternino fluit per Vestinos, relictis ad dextram Marrucinis; ponte trajicitur, qui 24 stadiis a Corfinio abest, 201, 35.
- Atesinus**, Ἀτῆσινός, fl. ex eodem monte ex quo Isara (*Etisach*) defluit, in Istrum fertur, 172, 26. Locum Strabonis turbatum esse et Athesin (*Etisch*) fluvium me-

morare voluisse anctorem censent. Immo, Atesinus est *Ἰππ. flux.*, qui vulgo *Ἀτὸς* dicitur.

Althamane, Ἀθαρμᾶνες, Epirotica gens, Thessalis accensetur, 373, 10; 387, 15; 271, 9; 267, 12. Doriensium et Enianum oppida diruerunt, quo tempore sub Amyndro rege potestatem nacti erant; tum Cētam obtinebant, 367, 15. Ad Althamane migrarunt Perrhæbi, 378, 10.

Nunc Athamane sunt nulli, 368, 33.

Athamania, Ἀθαμανία, usque ad Thessaliotidem pertinet, 374, 19. Montes Athamaniae, 380, 21.

Ἀθαρμᾶντις, V. Teos.

Athamas Teum Ioniae condidit, 541, 8, et Halum Thessaliae, 371, 46.

Albara, i. q. Atargatis, 667, 42.

Athenae, Ἀθῆναι ad Tritonem fl. opp. Copaidis inundatione deletum, 349, 33.

Athenae Diades, Ἀθῆναι αἱ Διάδες, in Euboea, Atheniensium colonia, 383, 15.

Athenae Atticae. Ὁ δὲ Ἀθῆνῶν παράλληλος, a columnis per fretum Siculum Rhodum et Taurum ductus, 66, 18; 68, 27; 71, 15; 95, 7; 56, 25. Ceterum non premenda haec sunt; si accuratius computes, Athenarum parallelus a Rhodi parallelo 400 stadia distat, 72, 31 et 39. Ab Athenis ad Meroes circulum 15000 stadia, sec. Eratosthenem 56, 40. Athenarum urbis et portuum descriptio, 339, § 15 sqq. Athenas venerunt a Boeotis et Boeotia pulsi Pelasgi; urbis pars ab iis Pelasgicum vocatur, 345, 2. Cf. 184, 40. Athenas ex Etruria migravit Maleus rex Pelasgicus, 188, 8. Albenas redeunt ex Ionia Peloponnesi Iones, indeque sub Codridis in Asiam migrant, 329, 30. Urbs ad amphictyoniam Calauriae contributebat, 331, 34. Via qua Athenis pompa Pythia Delphos mittitur, 362, 33. Parthenon, Ictini opus, 339, 25. Glaucopium, 249, 2. Deucalionis sepulcrum, 365, 13. Athenis Zarmanus sophista se combussit, 585, 26; 612, 13. Initio Athenis reges fuerunt; tum popularis reip. status, tum tyranni, dein iterum status popularis, quem, si interruptiones quasdam exceperis, usque ad Rom. dominationem servarunt. Nonnulli nunquam melius urbem gubernatam esse censent quam per decennium quo Casander regnavit Athenisque praefuit Demetrius Phalereus. Quomodo Mithridates, Aristio, Sylla Athenas affecerint, 341, 33.

Ἀθῆναον. V. Minervae templum.

Althinarum Ital. prom. V. Minervae prom.

Atheneum Ephesi, 546, 49; 541, 39.

Atheneus, Attali et Apollonidis f., frater Eumenis II, Attali II, Philaetari; privatus vitam exegit, 533, 37.

Atheneus, e Seleucia ad Calycadnum sita oriundus, peripateticus. Ejus historia, 572, 10.

Atheneis, Erythrae vales, de Alexandro quænam sit vaticinata, 550, 50; 691, 44.

Athenienses, cui indigenae dicantur, 286, 22. Post Thraces sub Eumolpo devictos Ionem civitati praesciunt; ab eo multitudo in quatuor tribus, deinde in totidem vivendi genera dividitur; regionis eorum Ioniae nomen inditur, 329, 18. Ionum coloniam in Egialeam mittunt, quæ de hinc Ionia vocatur, 339, 25. Athenienses Herculis filii et Iolao contra Eurystheum auxiliati sunt, 324, 20. Phrynone duce, Sigæum occupant; ortum hinc bellum tandem arbiter diremit Periander, 513, 19. Adversus Athenienses Sigæo politos Mytilenensi Achilleum munierunt, 513, 40. Atheniensium de Mytilenensi trucidandis decretum, 528, 30. Sub Phædro duce Styra in Euboea ceciderunt, 383, 31. Pericle et Sophocle ducibus rebellantes Sankios obsidione presserunt, dein inter 2000 ἀπελόντες insulam dividerunt, 545, 25. Eorum in Melis expeditio, 416, 32. Trecentos Lacedaemonios in

Sphacteria ins. capiunt, 308, 47. Nunc Salaminem possident; olim de ea cum Megarensibus contenderunt, Homerique testimonio commentitio nitentes ad ipsos insulam pertinere dicebant, 338, § 10; 326, 7; a Lacedaemoniis insula iis adempta, 326, 7. Phrynichum multarunt, 543, 8; non obtemperarunt Theocli suadenti ut in Siciliam colonias ducerent, 222, 31. Sybaritas interfecerunt, urbemque in vicinum locum translatam Thurios denominaverunt, 219, 2. Eorum et Boeotorum de Oropo controversia, 54, 41. Proelio ad Delium vincuntur, 346, 17. Bello Peloponnesiaco Pachete duce Trojam Mytilenensis ademerunt, 513, 52. Secundo in Siciliam navigantes Eurymedonte duce (et Stratocle) Pylum Meseniz occuparunt, 208, 41. Atheniensium legationis dux Diotimus, 39, 38. Iis Leucan Theodosia 210000 medimnos frumenti misit, 258, 32. Delo potiti, sacra insulae et commercia curant diligenter, 417, 27. Ceos obsidione presserunt, 417, 52. Eorum contra Antipatrum bellum Lamiacum, 372, 23. Haljarti agrum a Romanis acceperunt, 353, 40. Ante bellum Trojanum Chalcidem et Eretriam condiderunt, 383, 45. Menestheo duce Elæam in Asia condunt, 532, 1. Eorum colonia Athenæ Diades in Euboea, 383, 15. Philogene duce, Erythras in Ionia condunt, 541, 13. Colonos ducunt Adramyttium, 519, 13, et Amisum, 468, 45, et Astacum, 482, 30, et Cardiam, 283, 31, et Amphipolin, 280, 42, et Scylletium Italiae, 217, 15. Nonnulli Neapolin migrarunt, 205, 5. Bis mille colonis Oreum Euboeæ frequentarunt, 382, 45. Athenienses φιλόλογοι non natura sed institutione et exercitio, 84, 52. Atheniensis est Tyrtæus, 311, 11. Areopagitice Ath. legibus usus est Zaleucus, 216, 12. Athenienses quemnam ventum Scironem vocent, 336, 30. Peregrina sacra multa, ut Thracia et Phrygia adsciverunt, omnino exterarum rerum cupidi, 404, 52.

Athenocles Atheniensis Amisum colonis frequentat, 468, 55. Athenodorus Tarsensis, stoicus, Κορδύλιον cognominatus, vixit cum M. Catone apud eumque mortuus est, 575, 8. Athenodorus, Sandonis f., Tarsensis, quem et Cananitam a pago quodam vocant, philosophus stoicus, Augusti præceptor, senex in patriam redux statum reip. mutavit; Boethum ejusque sodales urbe eiecit, 575, § 14. Philosophus, Strabonis familiaris; quidnam de Petraeis, apud quos commoratus est, referat, 663, 27. Expositis de maris affluxu et refluxu, 46, 8, quos expirationi et inspirationi similes esse ait, 143, 49.

Athesis. V. Atagis.

Athletæ Crotoniatae celeberrimi; inter eos Milo fuit, 218, 24.

Athos, Ἄθος, Thraciæ mons, 22, 31; 279, 36; Homero memoratus, 5, 28. Ejus forma et altitudo, 279, 43. 280, 12. Ejus promontoria, 279, 18 et 27 et 30. Athonis peninsula Pelasgorum Lemniorum pars habitatur in quinque oppidis, 280, 3; quæ sunt Dium, Cleonæ, Thyssus, Olophyxis, Acrothoi, 279, 41; 280, 32. Athonis per isthmum ducta a Xerxe rege fossa, 280, 17. Montem quomodo Alexandro efformare voluerit Dinocrates architectus, 547, 32.

Athribis, Ἀτρίβις (Atrīb sive Trieb ruinæ), Ægypti opp. in Delta regione, 682, 3. Ἀτρίβις τοῦ νομοῦ Ἀἰγ., 682, 3. Athribitis murum araneum colunt.

Athrula, τὰ Ἀθρούλα (τὰ Ἀθλούλα ap. Dion. Cass. 53, 29). Arabiæ urbs ab Ælio Gallo capta, 665, 19. Sita erat inter Negrana et Mariaba (Nedjran et Marib), in eo, ni fallor, tractu ubi hodiernæ Arabiæ tabula Kiepertiana habet Beni Abdulla Arabes.

Athymbradus, Ἀθύμβραδος, frater Athymbri et Hydrelli, Lacedaemonius cognominem sibi in Caria urbem condidit, 555, 23.

Athymbrus, Lacedæmone profectus in Caria cognominem sibi urbem condidit; a Nysæis tanquam urbis auctor honoratur, 555, 22. Ejus fratres duo, *id.*

Athyra, Ἀθύρας (*Bojuk Tchekmedcheh*), fluvius inter Selybriam et Byzantium in Propontidem exiens, 284, 18.

Atintanes, Ἀτινᾶνες, Epirotis accensentur, 271, 11.

Atlanticum mare (mare externum, Oceanus). Ὠκεανὸς ἡ πᾶσα Ἀτλαντικὴ θάλασσα καὶ μάλιστα ἡ κατὰ μεσημβρίαν, 27, 17. 4, 34. Atlanticum mare a meridie Arabiæ, 653, 34, et Indiæ, 107, 35; 586, 38; similiter sæpius maris Atl. mentio fit. Cf. Oceanus.

Atlantidum antrum in ora Triphylia, 297, 46.

Atlantis insula, Ἀτλαντίς, olim tota continente non minor, deinde deleta, ut Ægyptii narrarunt Soloni, teste Platone. Fort. non esse hæc signenta Posidonius et Strabo opinantur, 84, 25.

Atlas, Ἀτλας, Libyæ mons a barbaris Δύρις vocatur, 701, 1; ejus promontorium Cotes, inde a quo usque ad Syrtis mons extenditur; habitatur a Maurusiis Gætulisque, 701, 3 *sqq.*

Atlas, pater Calypso in Ogygia Oceani insula degentis, 21, 24.

Atmoni, Ἀτμονοί, Bastarnica gens, sedis incertæ, 254, 32.

Atoma, Τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα Mochi Sidonii, 645, 1.

Atrax, Ἀτραξ, Thessaliæ opp. prope Peneum fl., ab Argura 40 stadia distans, 376, 29; 378, 3; 879, 19. Situm opp. fuisse videtur in colle *Sidero peliko* e regione *Guntiza* vici. Sic certe Leakius.

Atrebatii, Ἀτρεβάτιοι (al. Atrebatæ), Galliæ gens, ab occasu Nerviorum, 161, 38; regio eorum silva humili tegitur, 161, 44.

Atræus, quod solis cursus cæli conversioni contrarium docuisset, rex creatus est, 19, 31. Ejus filii, 320, 11.

Atria, Ἀτρία, urbs olim clara, quæ Adriatico sinu nomen dedit, mutato *t* in *d*, 178, 31 (sitæ ad Tartarum sive Atrianum fl.).

Atropatene, Atropatia, Media Atropatia, Ἀτροπατηνὴ, Ἀτροπατία, ἢ Ἀτροπατία Μηδία, ab Atropate nomen habet, 448, 24. Ejus situs, 448, 22; ab Armenia Araxe fl. distinguitur, 448, 52. Regia sæstiva Gazaca, hieme Vera 448, 50. In boreali ejus parte gentes montanæ Cadusi, Amardi, Tapyri, Cyrtii, 449, 6. Cf. 451, 48; 447, 33; 434, 15. Copiarum numerus, 448, 36. Spauta (deb. Capauta) lacus, 448, 39. Contra Armenios et Parthos bella; Symbacen ab Armeniis recuperant Atropateni; Augusti simul et Parthorum amicitiam colunt, 448, 42.

Atropates, Mediæ partem ab ipso dictam contra Macedones luitus est; quare rex creatus regionis ejus, quam peculiarem civitatem constituit. Durat successio ejus, quæ affinitates contraxit cum regibus Armeniæ, Syriæ, Parthiæ, 448, 25.

Attalea, Ἀττάλεια (*Adalia*), Pamphylia urbs, a quonam sit condita, 569, 35.

Attallicorum regum generis auctor Philetærus, 465, 39. Brevis eorum historia, 532, *cap. 4*. Bibliothecam Pergami instruxerunt, 520, 49. Iis Prusias dedit Phrygiam Hellesponticam, quam ἐπίκνητον dixerunt, 482, 46. Priapeni agri partem Parianis dederunt navatæ operæ pretium, 503, 33. Deæ Pessinuntia lucum templo ornarunt, 486, 15. Scepsin tenebant, 520, 49. Selinusiam paludem Dianæ eripuerunt, 548, 33. Genus eorum defecit, 239, 17.

Attalus, frater Eumenis et Philetæri ejus, quem Pergamo Lysimachus præfecerat, 533, 24; ex Antiochide pater Attali I, 533, 30.

Attalos I, Attali et Antiochidis f., Pergami rex, Galatas

vincit prælio; contra Philippum Romanis auxiliatur; regnavit annos 43; ex Apollonide Cyzicena reliquit Eumenem II, Attalum II, Philetærum, Athenæum; successit Eumenes II, 533, 40. Gergithius Troadis in Gergitha ad Caici fontes pagum transduxit, 527, 1. Quod de pulcra picea Troadis tradat, 516, 1.

Attalus II, Attali I et Apollonidis f., frater Eumenis II, Philetæri, et Athenæi, 533, 37. Philadelphus cognominatus, 569, 35; 548 § 24. Attali III tutor, regnum administravit per 21 annos; Alexandrum Antiochi f. contra Demetrium, Seleuci f., adiuvit, 533, 54; Romanorum contra Pseudophilippum socius; in Thracia Diegylia subegit; Prusiam interfecit excitato contra eum filio Nicomede, 534, 2. Attaleam Pamphylia urbem condidit et in Corycum opp. contiguum colonos duxit, 569, 35. Ephesi portum emendare volens pejorem fecit, 548, § 24. Scenicos Ionie artifices Epheso Myonesum transduxit, 549, 40.

Attalus III, Philometor cognomento, Eumenis II et Stratonices f., tutorem habuit Attalum II, 533, 51. Quinquæ annos regnavit; regnum Romanis reliquit, 534, 6. Post ejus mortem Aristonicus regnum sibi vindicare aggressus est, 552, 6.

Attasii, Ἀττάσιοι, Sacarum gens, 440, 24.

Attea, Ἀττεα (fort. leg. Ἀττάλεια), inter Heracleam et Atarneum situm Æolidis opp., 519, 20.

Atthis, Ἀθίς; Cranai filia, a qua Attice dicta est Atthis, 341, 1.

Atthis, i. q. Attica, 341, 1. 339, 21.

Atthis. Οἱ τὴν Ἀθίδα συγγράφαντες laudantur de Pelasgis, 184, 40; de divisa inter Pandionidas Attica, 337, 7.

Attica, ἡ Ἀττικὴ (vel ἡ Ἀθίς, 341, 1; 339, 21), olim Ἀκτὴ et Ἀττικὴ, 336, 13; Actæa, Mopsopia, Ionia, Ias, Posidonia, 340, § 18; 381, 10; 336, 46. Ejus pars olim fuit Megaris, 336, § 5; 337, 25. Cerata montes a Megaride eam dirimunt, 339, 21. Ejus latus australe, 335, § 1; orientale et boreale, 336, § 3. Oræ descriptæ, 342, § 22 *sq.* Montes, 343, 15. Fluvii, 343, § 24. Atticam quum a mari Cares, a terra Iones popularentur Cecrops multitudinem in duodecim urbes composuit, quas in unam deinde Theseus contraxit, 341, 24. Causæ historię Atticæ indicantur, 341, 32. Atticam sub Ege molpo Thracæ obtinuerunt, 266, 49. Atticam tetrapolum, Cænoam, Marathonem, Probantium, Tricorythum condidit Xuthus, 329, 12. Quomodo inter Pandionis filios quattuor Attica distributa sit, 337, 9. Ex ea profecti Iones Ægialium Peloponnesi obtinuerunt, 286, 30. Ex tetrapoli Iones Heraclidas in Argos comitati sunt, 322, 1. In Atticam migrarunt multi ab Heraclidis Peloponneso expulsi, inter eosque Melanthus Messenius, qui quum Xanthum Bœotia regem vicisset, rex creatus est ab Atheniensibus, 337, 27. Deinde Heraclidæ bellum iis inferentes, ex Attica quidem profligati sunt, Megaridem tamen eriperunt, 337, 33. Atticam et Megaridem Iones e Peloponneso pulsi occuparunt, 142, 9. Attici veteres Iones, Ionicarum in Asia coloniarum deductores, 286, 10. Atticæ argenti fodinæ nunc defecerunt; operarii scorum veterem denuo coquentes aliquid ex iis argenti eliciunt, 343, 20. Atticorum dii Orthesan, Conisalus, Tychon, 503, 9. Attica ἐπεισιώνη, 13, 41. Atticum mel, 343, 26. Attica dialectus antiqua, ἡ παλαιὰ Ἀθίς, eadem cum Ionica, 286, 10. In Attica zephyri et argestæ venti Scirones vocantur, a Scironis saxi flantes, 23, 21. Attici servos appellabant nominibus gentium unde adducti erant ut Dacem, Getam, Lydum, Syrum, aut nominibus apud istas gentes usitatissimis, 253, 1. Cf. Athenæ. Atticenses.

Aturia, ἡ Ἀτουρία, Assyriæ regio, in qua Ninus urbs

627, 3 et 25. Situs regionis, 628, 6. Ejus pagus Gaugamela, 628, 11.

Atys Lydus, unus ex Herculis et Omphales prognatis, pater Lydi et Tyrrheni; hunc cum populi parte amendavit, sterilitate terræ coactus, 181, 39; 184, 38.

Atasis. V. Oasīs.

Aulidus, Αὐλίδος (*Ofanto*), Italiæ fluvius, cui Canusiae emporium adjacet; a Bario 400 stadia distat, 235, 36.

Auge, Aleæ f., ex Hercule Telephi mater, a Teuthrante ducitur, 526, 11.

Augææ, Αὐγαῖ Λακωνiæ opp. apud Homerum; nunc Αἰγυαί, 312, 50.

Augææ, Αὐγαῖ, Locrorum opp. ab Homero memoratum non amplius exstat; agrum tenent Scarphienses, 366, 4; 313, 1.

Augæus, Elidis et Epeorum rex, 290, 50; pater Phylei, avus Negetis, 394, 23. Pisatidi imperasse a nonnullis dicitur perperam, 306, 1. Nelei inimicus, 303, 5; ab Hercule eversus, 293, 10; 304, 44.

Augila, Αὐγίλα (*Aujelah*), locus Ammoni similis, Cyrenaicæ superjacet versus meridiem, quatuor dierum itinere ab Automalis, 711, 40.

Augusta Emerita, Αὐγουστα Ἡμετέρα (*Merida*), Rom. colonia, Turdulorum in Hispania urbs, 125, 53, in Lusitania provincia, 138, 27.

Augusta (*Prætoria vel Salassorum*; hod. *Aoste*) post devictos a Terentio Varrone Salassos condita quo loco dux Rom. castra habuerat, 171, 31.

Augustus, ὁ Σεβαστός Καῖσαρ, Cantabros subegit, 129, 25; 239, 1; 697, 5. Tres cohortes Iberiæ destinavit, 129, 31; quomodo Iberiæ administrationem ordinaverit, 138, § 20. Galliam in quatuor partes quomodo divisit, 147, 15. Augusti navale Forum Julium, 152 54. Ejus templum Lugduni, 159, 29. Latrocinia populorum Alpensiū coercuit, viasque per Alpes quantum licuit, perfecit, 170, 21. Amicitiam ejus donis et legationibus ambiunt Britannæ reguli, 167, 5. Salassos penitus devicit, 171, 22. Iapodes debellavit, 172, 45. Contra incendia cohortem libertinorum constituit, 196, 8; edixit ne novum ullum ædificium ad viam publicam ultra septuaginta pedes attolleretur, 196, 12. Ejus statua ænea in Mausoleo, 197, 9. Augustus Pithecussas ins. Neapolitanis reddidit; occupavit Capreas, privatam sibi possessionem faciens, 207, 11. Ejecto Sicilia Pompejo (cf. 222, 50) Rhegium colonia frequentavit, 215, 19. Syracusarum urbis partem restauravit, 224, 42. Syracusas, Catanam et Centoripa restauravit; Centoripa multum ei profuerunt ad debellandum L. Pompeium 226, 3. Galliam totam in potestatem redegit, 239, 7. Augusti imperio Italia summam nacla felicitatem, 239, 50. Marobodu juvenem beneficiis affectit Augustus, 241, 29. Duces militum ultra Albiū Germanos persequi noluit, 242, 9. Cimbri dono miserunt sacrum lebetem, 243, 23. Contra Gelas exercitum misit, 252, 40. Dalmatarum urbes combussit, 261, 54. Nicopolin condidit, 270, 1; 386, 46. Ambraciæ et vicinarum urbium incolas Nicopolin conduxit, 270, 27. Amicitia ejus abotitur Eurycles, 314, 15. Eum Corinthi versantem et ad triumphum Actiacum profecturum convenit legatus Gyari insulæ, 417, 10. Amicitiam ejus petierunt Atropateni, 448, 48. Augustus Amisum liberavit, 468, 50; Dyteutum Comanorum pontificem constituit, 478, 42. Legatis ejus Cleon prædonum dux se adjunxit, 496, 12. Polemonem Ponti regem creat, 495, 18. Rhætenisibus statum Ajacis ab Antonio ablatam reddidit, 508, 41. M. Pompeium, Theophanis f., Asiæ procuratorem constituit, 528, 19. Ab Apollodoro Pergameno dicendi arte institutus est, 534, 31. Samiis reddidit duas Myronis statuas e tribus illis, quas Antonius abe-

tulerat, 544, 24. Asyli jus templi Ephesii abrogavit, 547, 54. Venerem Coorum patri suo dedicat, 561, 122. Ejus amicus Xenarchus Seleucensis peripateticus, 572, 25. Murenæ in eum conjuratio, 572, 14. Athenæum dimittit, ib. Præceptor ejus Athenodorus Tarsensis, 575, 11. Soror Octavia, 575, 50. Ad eum ex India venerunt Pandionis aut Pori legati, 585, 24; 612, § 74. Tropæa ei remisit et de filiis obsides tradidit Phraates IV, 637, 28; 239, 38. Augustus Herodæ permisit ut regis nomen assumeret, filius ejus et Salomen sororem et hujus filium honoribus prosecutus est, 651, 13 Arabiæ sibi conciliandæ vel subjiciendæ consilium capiens, et Nabateorum amicitia fidens, Ælium Gallum cum exorcitu illuc misit, 663, 38. Museo Alexandriæ sacerdotem præficit, 675, 4. Ælium Gallum Ægypti præfectum habet, 696, 1. Augustum in Samo versantem et in Syllam progredi parantem ac Tiberium in Armeniam amandantem legati Æthiopum conveniunt, 697. Jubæ prætor paternum regnum dedit Bocchi ditionem, 703, 30. Quomodo provincias imperii Romani constituerit, 712, § 25.

Aulis, Αὔλις, Boeotiæ opp. 344, 15; περὶ Ἰσσοῦ ap. Homerum 248, 9; Tanagraeorum pagus cum portu, 346, 24; Hyriæ propinquus, 347, 17. Ejus a Delio distantia, 346, 16. (Sita fuit in saxosa peninsula, quam duo maris recessus efficiunt supra *Vathy* vicum. Ad Aulidem Boeotiæ collecta est Æolica classis, qua Orestis filii in Asiam traiecerunt, 344, 51.

Aulon Messeniæ, in quo Oluris opp., 301, 3.

Aulon regius, ὁ καλούμενος Αὐλῶν βασιλικός, pone Massyam situs in Syria, 643, 37. Esse debet convallis per quam e Massya campo inter Libanum et Antilibanum sito Damascus itur. Haud dubie ea est intelligenda in qua Chrysorrhœas (*Barrada*) habitur per Abileneu regionem; de qua via v. Ritter t. 17, p. 268 sqq. Nescio an pro Βασιλικός Strabo scripserit Ἀέλιγγός.

Antonia. V. Caulonia.

Aunesis (?) Ciliciæ opp. V. supra Arsinoe.

Aurum palea facilius quam carbone liqueat, 121, 30. Aurum ad Cotinas Turdetaniæ, 117, 51. Aurum Turditanæ bonitate præstans partim puteis effoditur, partim verritur ex arenis; illud quam hoc nunc rarius fit. Reperiuntur interdum glebæ semilibres et glebulæ uberibus similes. Quomodo aurum coquatur et purgetur, 121, § 8. Ramenta auri plurima in Lusitanæ fluvii, 127, 8. Aurum album, i. e. argento mixtum, apud Artabros mulieres sarculis exhauriunt et in colis lavant, 122, 21. Auri metalla in dorso montano Bastetanæ et Oretaniæ, 130, 3; in Cemenio Gallia: monte et sub Pyrene, 121, 19; apud Tectosagos, 156, 37; apud Tarbellos Aquitanias, 158, 17; in Salassorum regione, 170, 45; metalla et in fluvii ramenta apud Tauriscos Noricos, 173, 35. Britannia quoque aurum habet, 166, 24. Χρυσοπλῶσια ad Norejam in Norico, 178, 46. Aurifodinae ad Vercellas, 181, 48; ad Datum et Crenidas Macedoniæ, in Pangæo monte et in ea quæ cis Strymonem est usque ad Pæoniam regione, 280, 3. Aurum in Pæonia inter arandum incolæ reperiunt, 280, 10. In Caucaii torrentibus quomodo Soanes colligant, 428, 25. Metalla in Colchide, 38, 16. Aurei velleris fabula inde orta quod Soanes in Caucaso ramenta lanosis velleribus colligunt, 428, 26. Aurifera terra, Χρυσίτις γῆ, in insulis maris Caspii, 436, 36. Aurum apud Massagetas, 440, 6. Metalla Armeniæ, 454, 18; olim ad Astyra Troadis, 506, 35, et in Tmolio ad Pactolum, 506, 36. Auri et argenti metalla in India, 596, 32. Aurum effodientes formicæ apud Deras Indiæ, 601, § 44; 58, 50. Auriferi fluvii in India et Iberia, 606, 3; 611 83; in Carmania, 618, 29; in Arabia, 661,

- 44; auri fodinae in Arabia, 661, 51; in Meroe ins., 697, 44.
- Aurunci in Latio, 192, 34. Codices praebent: Ἀργυρούχοι.
- Ausar (Αἰσαρ codd.; *Osari*), Etruriae fl. ex Appennino oriens Arno miscetur ad Pisas; de confluentibus fabula, 185, 27.
- Ausciorum regio (ἡ τῶν Αὐσίων, ut pro ἡ τῶν Ψαυσιῶν e Ptolemaeo scrips. Xylander; *Ausci* dicuntur ap. Caesarem, Melam, Plinium) in Aquitania (circa hod. urbem Auch) 158, 25. Ausciis jus Latii datum, 158, 40.
- Ausones, Αὔσωνα, Campaniae iidem qui Opici sec. Antiochum; Polybius Ausones iuxta Opicos recenset; alii primum Opicos, deinde Ausones, tum Oscos hanc regionem tenuisse perhibent, 202, 13. Ausones Pometio campo finitimi et Campaniam quoque tenentes, 194, 8. Quamquam ad Siculum mare nunquam habitarunt, tamen Ausonium mare illud vocatur, 194, 17. Ausones Temesam condiderunt, 212, 33.
- Ausonium sive Siculum mare cum eo quod ante Syrtes est confluens, 101, 45; 194, 17; 106, 26; 269, 26. Cf. Ausones.
- Auster. V. Notus.
- Autariae, Αὐταριάται, maxima olim Illyriorum gens, de salinis cum Ardicis bella gerebant, 263, 52. Triballo et ceteros Thraces et Illyrios sibi subjecerunt; ipsi victi sunt primum a Scordiscis, deinde a Romanis, 264, 5. Ad imam nunc conditionem redacti, 262, 23. Eorum regio, 260, 18; quam Bessi attingebant, 264, 34, et Paenicae gentes, 262, 31; 274, 28.
- Autesion, e Polynicis posteritate, pater Theræ, 298, 29.
- Autolycus, Parnassi accola, fur, 377, 13; Iasonis comes, Sinopes locum occupavit, ubi ejus oraculum erat, et divinis honoribus colebatur; ejus statuum Sinopensibus fecit Sthenis; abstulit eam Lucullus, 468, 2.
- Automala, Αὐτομάλα (ad *Sibkah Muktar*), castellum ad recessum Syrtis majoris, 709, 47. 101, 54. Inde ad Augila iter quadridui, 711, 40.
- Auximum, Αὐξουμνον (*Ostimo*), Piceni urbs paululum supra mare sita, 201, 2.
- Avenio, Αὐενιών (*Avignon*), opp. Galliae Narbon., 154, 7.
- Aventinus collis, 150, 4. Romae urbi ab Anco Martio adjectus, 195, 20. ●
- Avernus, Ἀορνός (*Averno*), Campaniae locus, 203, 32; cui applicatur Necyia Homerica, 203, 39; 31, 31. Accolae ejus Cimmerii, 203, 41 et 51. Silvam ei imminemtem cecidit Agrippa, 204, 14. Ab eo ad Cumas cuniculus a Cocceio ductus, 204, 15. Avernum lacum Artemidorus cum Lucrino sinu confundit, 204, 32.
- Aves Diomedearum insularum, 225, 53; aves Stymphalides, 319, 4; aves Egypti, 699, 15. Avis qualis in Philis Egypti colatur, 694, 41.
- Axis per mediam terram et caelum productus, 91, 15.
- Axenus Pontus. V. Pontus Euxinus.
- Axius, Ἄξις (*Wardar*), Macedoniae fl., 275, 43; ab Homero commemoratus, 5, 28; e Paenonia terra fluit, 281, 17; exil inter Chalastram et Thermam, 277, 18; aquarum ejus pars implet Ludiam paludem, 277, 16; in eum influit Erigon, 272, 4. 277, 5. Axius turbidus fluit; Homerus aquam ejus pulcherrimam dicit e vulgata lectione, quam falsam esse Strabo censet, 277, 24; 278, 14. In Axium a Amydone influit limpidissimus fons quam Homerum signasse et Aem dicere censet Strabo, 278, 15. 277, 26. Axius angustias quasdam perfluens Macedoniae accessu difficilem reddit ex Paenonia, 274, 24. Ad eum est Amphaxitis regio, 275, 29. Adjacet ei Abydon sive Amydon castellum, 277, 18. Ad Axium usque Pieria pertinet, 273, 43. (Dicere debebat usque ad Halicmonem; sed quum hunc inter Dium et Pydnam
- exire perperam putet, et tamen Pydna adhuc sit urbs Pierica, vides cur ad Axium usque Pieriam protulerit).
- Azamora, Ἀζάμορα, Cataoniae castellum, 460, 14. De situ castelli non constat.
- Azanes, Ἀζάνες, gens Arcadica, 333, 21; 289, 5.
- Azanitis, Ἀζανίτις, Phrygiae regio, in qua Rhyndecus oritur, 493, 35.
- Azara, τὰ Ἀζαρα, Armeniae opp. juxta Araxem fl., 452, 37. Situs ignotus. Si nomen species, cum Azaris composueris Ἀζαρα vel Ὀζαρα Ptolemaei 5, 13, 17; at positio ejus a Strabonis verbis aliena est. Ad Araxem autem sita fuerit Ζογόραχα vel Ζογόραχα Ptolemaei, nescio an cum nostro loco confenda.
- Azara, τὰ Ἀζαρα, Dianae templum apud Elymaeos, 634, 13. Situs incertus. In tabula locum composui cum splendidis ruinis *Masdjidi Souleiman Buzurg*, quae sunt ad *Karun* fl.
- Azaritius fons, Ἀζαριτία πηγή, Bithyniae, parvos crocodilos alit, 482, 22.
- Azenienses, Ἀζηνεῖς, Atticae pagus, 342, 16.
- Azorus, Ἀζωρος, Pelagoniae tripolidis urbs, 272, 7; ab ea 120 stadia distat Oxynia urbs, 272, 14.
- Azotus, Ἀζωτός (*Asdod, Esdod*), Phoeniciae opp.; ejus ab Iamnia distantia 200 stadiorum (quod falsum est) 646, 18. Ἀζώπιος, 636, 8.

B.

- Babanomum, Βαβάνομον, Ponti (oppidum aut mons aut regio?) in Amasi ditione, 480, 50.
- Babylon, Βαβυλών. Ab ea urbe per Susa et Persepolin ad confinia Carmaniae et Persidis linea recta est stadiorum 9000 et amplius, 65, 31; stadiorum 9200, p. 66, 27; ab eadem ad Thapsacum sunt stadia 4800, p. 66, 37; 73, 39; 635, 49; cf. 64, 39; ad portas Caspiae 6700 stadia, 71, 30 et 44; 73, 51; usque ad Euphratis ostium 3000 stadia, 66, 30; 620, 51; 630, 10; ad Heroonpolin per Arabiam desertam, 5600 stadia, 653, 29; ad Seleuciam 300 stadia, 629, 10. Parallelus per Babylonem, 68, 27; 71, 52; 73, 17; 75, 7; 6, 6. Babylon a Semiramide condita, 70, 2; 627, 27; olim Assyriae metropolis, 633, 12. Urbis descriptio, 628, § 5. Aedificiorum ratio, 629, 19; habitatio destinata philosophis, astronomicis maxime, qui Chaldaei vocantur, 629, 30. Babylonem Susis anteposuit Alexander, 622, 30. Homerus eam non memorat, 626, 15. Partem urbis Persae diruerunt, partem tempus consumpsit et Macedonum negligentia post conditam praesertim Seleuciam, 629, 7.
- Babylon, Egypti castellum (*Babul* ruinæ), a Babyloniis structum; ei nunc imposita legio Romana, 635, 36. Incolae cebum colunt, 690, 26.
- Babylonia (Βαβυλωνία et Βαβυλόν). Ejus fines, 629, § 8; a Media Zagro distinguitur, 447, 48; pars ejus Adiabene, 634, 27, et Sitacene et Apollinatis, 623, 18; gentes ab ortu et borea imminentes, 634, 23; ab occasu, 70, 18. Supra Babyloniā Elymaeorum et Parætacenorum montana, 447, 50. Babylonia et magna circumstitae regionis pars Assyria vocatur, 627, 2. Babylonia fert hordeum, 632, 27; palmas, 632, 29; 695, 16; oryzam, 590, 36; naphtha et bitumen, 632, § 15; vitem e Babylonia in Susidem intulerunt Macedones, 625, 7. Vasa Babyloniae ex arundine texta et bitumine obducta, 630, 30. — Babyloniūrum bella cum Elymaeis et Cosseis, 449, 40; 633, 45. Babyloniis auxiliatus est Antimenides, Alcæi frater, 527, 42. Babyloniis quidam deficientes in Egypto Babylonem condiderunt, 685, 36. Nunc Parthi Babyloniis imperant, 634, 35. Babyloniūrum mulieres peregrinas

miscentur ad Veneris quoddam templum, 634, 54. Babylonios dicimus etiam e regione Babylonis oriundos, ut Diogenem philosophum, Seleuciae natum, 633, 25. Babylonia, Βαβυλωνία, castellum Armeniae, non procul ab Artaxatis, 453, 39. Babylonia, Pherecydis Syrii pater, 418, 18. Bacchae Pentheum discerperunt, 351, 11. Bacchae, Euripidis fabula, 22, 20. Bacchiadum tyrannis Corinthi, 325, 8. Eorum e genere ortus Arrhabaeus, 271, 30. Bacchides, Sinopae praefectus quo tempore a Lucullo urbs oppugnabatur, 467, 48. Bacchus, Διόνυσος, quo sensu πυργενής dicatur, 537, 30. Ejus nutrices per Nyselium agitavit Lycurgus Edonus, 586, 25. Bacchi πρόκοι Σαίληνοι, Σάτυροι, Βάχχαι, Ἀῖναι, Θούαι, Μυαλλόνες, Νάδες, Νύμφαι, Τίτυροι, 402, 18. Bacchi et Rheae res passim a poetis confunduntur, 403, 47. Bacchici apud Graecos ritus a poetis saepe miscentur cum Phygiiis, Lydiis et Creticis, qui ad Rheae cultum pertinent, 402, § 13. Deus itinera longinqua suscepit, 40, 20. Ei totam Asiam ad Indum usque consecrarunt, 404, 45. In Indiam expeditio, 585, 46, quam fabulis accenset Eratosthenes, 586, 8. Bacchus ὑποταγής, in Mero Indiae monte nutritus; sacer ei Nysa quidam Indiae mons, 586, 17. Bacchi columnae in India, 142, 25. Bacchi in India posteros esse dicunt Sydracas, 586, 36; 597, 27. Bacchum colunt montani apud Indos philosophi, 606, 7. Bacchi urbs in Libya perhibetur, quam unus idemque bis invenire non possit, 248, 45. Bacchi cultus qualis in Samnitum mulierum insula ad Ligeris ostium sita perhibetur, 165, 7 et 12. Bacchica certamina Lebedi, 549, 37; templum Rhodi urbis, 557, 7. In Limnis Spartae, 311, 43. Τὸν περὶ τὸν Διόνυσον ταχινῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ conventus et domicilium Tei, deinde Ephesi, tum Myonesi, tum Lebedi, 549, 35. Bacchus ab Aristide pictus, Corintho Roman translatus inque Cereris templo dedicatus, una cum templo nuper conflavit, 327, 32. Proverbium: Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον, 327, 33. Bacchylides, Simonidis consobrinus, Ceus e Julide urbe, 417, 43. Ejus error geographicus, 526, 42. Bactra, ἡ Βάκτρα (τὰ Βάκτρα, 443, 12) ἡ καὶ Ζαριάσπα (Βαλκῆ); Bactrianae caput, ab Alexandria Ariana 3870, ab Iaxarte fluvio 5000 stadia distat, sec. Eratosthenem, 440, 48; 443, 12; eam fluvius cognominis in Oxum ensis perfluit, 443, 12. Urbs in Amisi parallelo sita, 59, 15; cf. 61, 52; 62, 12. Ἡ ἐκ Βάκτρων ὁδοὺς, apud Ortospana, 441, 5; 616, 3. Qua Bactra eatur via, 57, 9. Βάκτρια τέλῃ ap. Euripid., 22, 45. Bactriana, ἡ Βακτριανή, ἡ Βακτρία, 29, 9; 107, 12. Parthicus bellis notior facta, 11, 47. Parthicorum scriptores, ut Apollodorus Artemitenus, Straboniana aetate accuratius de ea exposuerunt, 97, 27. Regionis situs et solum, 442, 46. Bactriana per 1000 stadia versus boream porrigitur 62, 20; ulteriora Scythae tenent, 62, 46. Finitimae regiones, 616, 34. Oxus fl. Bactrianam a Sogdiana dirimit, 61, 19; 440, 36. Juxta Bactrios ad Oxum Massagetae et Arachoti degunt, ut Eratosthenes prodit, 440, 30. Pars Bactrianae Indiae, major pars Paropamisio adjacet, 440, 33. Omnium rerum ferax est, excepto oleo, 61, 6. Fert oryzam, 590 35. Urbes ibi: Bactra sive Zariaspa, Adrapsa, Eucratidia, 443, 12; 617, 15. Bactrianorum (Βακτριανῶν s. Βακτριῶν) vitae ratio moresque, 443, 24. E Bactriana profecti Corybantes, 405, 21. Occuparunt eam Sacae, 438, 53. Ex ea ad Chorasmos fugerunt Spitamenes et Besas, 440, 26. In ea urbes condidit Alexander M.; idem ibi evertit Caristas urbem, cepitque Sisimithrae petram, 443, § 4. Eam Euthydemus praefectus ad defectionem pertraxit, 441, 39. Bactrianae reges graeci

majorem quam Macedones Indiae partem sub se habuerunt 585, 7. Quousque Menander et Euthydemus filius Demetrius regnum protulerunt, 443, § 1 et § 2. Graecis Scytharum gentes e regione trans Iaxartem sitae profectae Bactrianam ademerunt, 438, 32. Scythia partem ejus ademerunt Parthi, 441, 48. Bactrianus nonnullis est Arsaces qui primus Parthysam occupavit, 442, 9. Badas, Βαδᾶς (Nahr ex-Sin sive el-Melech), Syriae fl., juxta quem, non longe a Palto urbe, Memnon sepultus esse apud Simonidem dicitur, 619, 43. Baenis, Βαινίς, sive Minius, Lusitaniae fluvius maximus, per 800 stadia navigatur, e Cantabris fluens. Ejus ante ostium est insula. Usque ad eum (Nimium ap. App. Hisp. c. 72) progressus est Brutus, 127, 26. Baenis nomen alius nemo memorat, ac vix dubium quin Strabo erraverit. Insula illa non est ante Minii (Minho) ostia, sed ab eo boream versus (isla Lies) ad maris recessum, cui adjacet Bayona urbs. Inde Baenis nomen, quod ad Minium Strabo refert. Groskurdus putavit Minium et Nebin (Neyva) a Strabone confundi. Baetara, Βαίτρας (sic Ptol.; Βλίτρας et Βλίτρας codd.; Baeterra Mela, Plin., in scr.; Βέτρας numi; hod. Béziers) Galliae Narbon. opp. ad Orbis fl., 151, 19. Baetica regio a fluvio sic dicta, de incolis vocatur Turdetania, 115, 21. Haec regio quae intra Anam est, versus ortum tendit usque ad Oretaniam; in ora ab Ana ostio usque ad columnas, 115, 32; felicissima est, 115, 14; 115, 37; 134, 40. Baetica provincia est populo attributa; mittitur in eam praetor cum quaestore et legato; finie provinciae orientem versus est prope Castionem, 138, 18. Cf. Turdetania. Baetis, Βαίτις (Guadalquivir; prope fontes etiam nunc Ubeda vocatur), Iberiae fl.; ejus fontes, cursus, magnitudo, 115, 15. Ex eadem regione oritur, in qua Anas et Tagus, 115, 17. Sec. Polybium e Celtiberia fluit; oritur in Argenteo monte; ab Ana distat 900 stadia, 122, 47. Ex Orospeo ortus per Oretaniam in Baeticam fluit, 134, 40. Turdetaniam perfluit, 116, 41. Ostia bipartita insulam includunt 100 stadiorum, 116, 21, in qua Tartessus urbem fuisse dicunt, 123, 6. Ipsum etiam fluvium a veteribus Tartessus vocari ferunt, 122, 53. Ostia vicina est Gades ins., 140, 16. Ab his ad Anam fl. 100 millia, ad Gades 70 millia, 116, 37. Limus fluvii brevia facit; ante ostia scopuli sunt latentes, 116, 22. Baetis ad Ilipam exundans ad 30 stadia agros aqua tegit, 145, 16. Ripae fluvii egregie inhabitatae, cultae, amoenissimae, 117, 37. Grandibus oneratis usque ad Hispalin, minoribus usque ad Ilipam, scaphis compacta (olim etiam monoxylis) usque ad Cordubam navigatur per 1200 fere stadia; superiora ad Castionem non sunt navigabilia, 117, 34; ibi montes juxta fluvium porriguntur, 46. Baetis, Βαίτις, urbs Baeticae, quam Caesar militibus frequentavit, adeo ut Hispalin honore superaret, etsi non splendida, 117, 15. Urbem aliunde non notam Hispali proximam fuisse et vix natam derelictam esse Mannertus censet; alii nomen ex Baecyla vel Baza vel Lepti corruptum esse putant. Ego indicari puto Pliinii Asidonem Caesarianum (Xerez Sidentia aeo medio, Xerez de la Frontera hodie), quae est ab Hispali versus austrum sita. Apud Ptolemaeum vocatur Ἀσινῶν. In Strabone pro Στρατιῶνας ἡ βαίτις fuerit, Στρατιῶν. Ἀσινῶντις vel Ἀσινῶς. Bactorix, Βακτόρις, Melonis frater, Deudorigis pater, Sogamber, 242, 33. Βαίτυλος, i. q. Οἰτύλος, 309, 16. Baeturia, Βαετούρια, Hispaniae tractus sterilis juxta Anam fluvium, 118, 7.

- Bagadania**, Βαγαδανία, Cappadociae planities inter Argæum et Taurum montes sita perraro producit arborem frugiferam; a Pontico mari 3000 st. distat versus meridiem, 61, 13; 462, 35.
- Bagas**, Βάγας, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia occurrens, 473, 43.
- Bagous**, Βαγῶς, eunuchus, Arsen interfecit regemque fecit Darium, 626, 34.
- Bagradas**, Βαγράδας (*Mejerda*), Libyæ fl. prope Uticam exit, 706, 26.
- Bajæ**, Βάαι (*Baja*), Campaniæ opp., thermis celebre, 189, 4; 203, 20; unde nomen habeat, 204, 32. Ad Bajas nova urbs construitur, 205, 28. Bajas ducit agger qui Lucrinum sinum intercludit, 204, 23. Vicina Bajis regio, 203, 20 sqq.
- Baius**, Βάιος, Ulyssis comes, 24, 37, Bajis nomen dedisse creditur, 204, 33.
- Balenæ**, φάλαινα, maris Turdetaniam alluentis, 120, 23.
- Balanæa**, Βαλαναία (*Valania* apud medii ævi scriptores; hod. *Bantas*), Syriæ oppidum in ora Aradorum, 641, 32.
- Balari**, Βάλαιοι, Sardiniae gens montana, 187, 28.
- Balbura**, τὰ Βάλβουρα (ruin. *Katara* ad fl. *Katara* Su V. Spratt *Lycia*, tom. 1, p. 267), una urbium tetrapolis Cibyrtidis; a Murena Lyciæ adjicitur, 539, 30 et 36.
- Balbus** Gaditanus novam Gadium urbem, 140, 301, et navale in opposita continente condidit, 140, 39.
- Balearides**, Βαλεαρίδες s. Βαλιαρίδες, inss. duæ. V. Gymnesiae.
- Balithon**. V. Ammon.
- Balsamum** in Sabæorum terra, 662, 10; in Coele Syria, 642, 52. Balsami hortus in Hiericuntis planitie; plantæ descriptio; succi colligendi et coagulandi ratio et vis medica, 649, 43. Balsamum Judæi nonnisi certis in locis nasci permiserunt, 680, 3.
- Bambyce** (*Mambedch*, *Mambuk*) sive Hierapolis sive Edessa, Syriæ urbs, 636, 48; ab Antiochia orientem versus sita est eam urbem; olim Dionysius tyrannus tenuit, 639, 39. Quod Edessæ nomen attinet, Strabonem errasse et Edessam Mesopotamiæ cum Bambyce confudiasse statuunt. Ne idem asseverem, impedit Stephanus Byz. v. Ἀπάμεια, ubi Apameam, quæ erat ad Zeugma Euphratis, sitam esse dicit Ἐδέσσης πρὸς ἄρκτους; in quibus si Edessa esse nota urbs Mesopotamiæ, falsa tradit; sed bene res habet, si Edessa est ea quam Strabo dicit. Quæ quum ita sint, Stephani verba: ἔστι καὶ τῆς Περσείας Ἐδέσσης πρὸς ἄρκτους, quæ vario modo vv. dd. tentarunt, ita corrigenda fuerint: ἔστι καὶ [ἄλλη] vel Συρίας?], τῆς Βεροσείας Ἐδέσσης πρὸς ἄρκτους. Verisimile enim est istam Edessam ad Berœæ ditionem pertinuisse.
- Bamonitis**, Βαμωνίτις, Cappadociae regio, 473, 44.
- Bandobene**, Βανδοβηνή, Indiæ regio quam Choaspes perfuit, 594, 29.
- Βάραθρα**, nonnullis dicuntur paludes circa Pelusium, 682, 14; 631, 41; cf. 42, 10; 683, 20.
- Barbarium**, Βαρβάριον, Lusitaniz prom. (*Cap Spichel*), 125, 42.
- Barcas**, Βάρκας, Hannibalis pater, 181, 37; quo duce Carthaginienses in Hispaniam expeditionem susceperunt, 125, 6.
- Barce**, Βάρκη, Cyrenaisæ urbs, 710, 52, in ora maritima; nunc Ptolemais vocatur, 710, 21. Hæc parum accurata sunt; ferri possunt eatenus, quatenus ad portum Bartæ, urbis mediterranæ, Barcas nomen transferre licebat.
- Bardi** Gallorum, 184, 20.
- Barduli**, i. q. Bardyætæ.
- Bardyætæ**, Βαρδυῆται, qui nunc Barduli (Bardyalii codd.) vocantur, Hispaniæ gens, Veronibus contigui, 134, 45; 129, 11.
- Bargasa**, Βάργασα, Cariz opp., 560, 19. Cf. Ptolem. 5, 2, 19. Componi oppidum solet cum hodierno *Dchowâ* (*Djovata*, *Giva*), quod est in intimo recessu sinus Ceramic (*Golfe de Dchowâ*).
- Bargosa**, Βαργόσα (i. q. Βαργύζα, *Barufek*), Indiæ urbs, Zarmani patria, 612, 50.
- Bargus** nonnullis dicitur qui vulgo est Margus fluvius, 264, 15.
- Bargylia**, τὰ Βαργύλια, Cariz opp., 522, 41; patria Pro-tarchi, vicina Bargyllis loca, 561, 45. Urbis ruinæ prope vicum *Goverdchinlik* ad sinum Iasicum (*golfe de Mendeliak*).
- Baris**, Βάρις, nunc Veretum, Οὐαρηνόν, Italiæ opp. in Salentinis, a Tarento 600 stad. distans, 233, 46. Nunc *Verano*.
- Baris**, Βάρις, dea Armeniorum; templum ejus memoratur, 455, 39. Pro Βάρις alii Ἀδαρις, Groskurdus Ἀζαρι; nomen reponi voluerunt. Perperam, ut opinor. Certe Βάριν Armeniæ montem fabulis celebrem habes ap. Nicolaum Dam. fr. 76 (Fr. Hist. t. III, p. 415); Armenice idem mons dicitur *Varaz*; situs est in regione *Pakrevant* (Bagrandavene Ptolemæi), inter Araxen et Van lacum. Cf. Ritter 10, p. 261.
- Barium**, Βάριον (*Barf*), Apuliæ oppidum, a Brundisio et Tarento 700 st., ab Aufido 400 stadia distat, 235, 27 et 36.
- Barnichius**, Βαρνίχιος, recens Enipei fl. nomen, 306, 25.
- Barnus**, Βαρνοῦς (*Nitje*), mons in Macedoniæ et Illyrici confinibus, juxta quem Egnatia via ducit Heracleam, 268, 30.
- Basgedariza**, Βασγουδάριζα, castellum, 475, 41, situm vel in Ponti parte orientali vel in Armenia minori. Aliunde non notum. Ni egregie fallor, idem est quod in Itinerario Anton. Olotædariza vocatur. Literæ QAOTOI et BACTOI facillime confundebantur. Locus ille quum 23. m. p. a Nicopoli orientem versus esse dicatur, referendus est ad ruinas quæ sunt prope *Schabb-Chana-Hissar* (37° long.).
- Basilicus** Anton. V. Aulon.
- Basilli**, Βασίλιοι, sive Regii, Sarmatæ, inter Tyrigetas et Borysthenem, 254, 26.
- Basilius**, Βασίλειος, fl. inter Euphratem et Tigrim, 636, 41. (aliis: *Balicha*, *Baltissus*, *Beles*; hod. *Balich*).
- Basoropeda**, Βασοροντίδα, Armeniæ regio, olim Mediæ, 453, 23. Eandem esse regionem censeo quæ armeniace vocatur *Vasour-achan*.
- Bassus** Cæcilius cum duabus cohortibus Apameam ad defectionem adduxit; Romanorum obsidionem diu sustinuit, tandem impetratis quas ipse vellet conditionibus sese dedit, 640, 53; socii ejus erant finitimorum castellorum reguli, nec non Alchsedamnus Rhamborum rex, 641, 5.
- Bastarnæ**, Βαστάρναι. De his nihil fere novit Eratosthenes, 77, 25; Strabonem demum ætate accuratiora innouatum, 97, 24. Bastarnici et Thracibus permixta gentes Scythicæ et Sarmaticæ, 246, 8. Bastarnæ Tyrigetis ac Germanis confines ac fere ipsi quoque Germanici generis, in plures divisi populos, quorum sunt Atmoni, Sidones, Peucini, Roxolani, 254, 29; 240, 25; 106, 32. Interdum hostem persequentes Istrum transgressi sunt, 253, 23. Bastarnæ Peucini dicti in Peuce insula, 253, 45 sqq. Bastarnas esse etiam ab ortu Germanorum septentrionalium juxta Oceanum plerique putant, at incerta res est, 244, 49; 245, 3. Bastuli i. q. Bastetani, q. v.
- Bastetani** sive Bastuli, Βαστητανῶι sive Βαστουλοι, gens Iberiæ in ora ad fretum Columnarum; apud eos Calor

mons et Carteja urbe, 115, 44. A meridie Turdetaniæ, angustum tractum obtinent inter Calpen et Gades, 116, 45; Turdetaniæ accenseri solent; *ib.* Bastetani, qui etiam Bastuli vocantur, partim etiam Oretani, oram maritimam tenent a Calpe ad Carthaginem Novam, 129, 40. A meridie sunt Celtiberum, 135, 40. Bastetanorum ii qui Orospeidam habitant, Celtiberiæ finitimi sunt, 134, 49. In Bastetania est dorsum montosum silvis densum, quod oram a mediterraneis dividit, 129, 50; in eo auri sunt metalla, 130, 3. Bastetaniæ mulieres viris mixtæ saltant; quomodo? 128, 43. Urbes sunt: Malaca, 130, 4; Exitanorum urbs, 130, 13; Abdera, 130, 15; Odyssæa, 130, 17.

Bata, τὰ Βατά (*Soujoudjak*), pagus et portus ad Ponti oram a Sindico portu 400 stadiis distans; e regione situs Sinopæ, 426, 8.

Bathynias Βαθύνιας, fl. inter Athyræm et Byzantium in Propontidem egrediens, 284, 19 (haud longe a Byzantio ad Rhegium locum, qui hodie vocatur *Kutchuk Tchekmedcheh*).

Bathys portus, Βαθύς λιμήν (*Bathy*), Bæotici, prope Aulidem, 346, 23.

Batiæ, Βατία, Cassiopæorum opp. mediterraneum, 269, 50. Situs incertus.

Batiea, Βατία, sive Myrina, cujus collis in Iliaco campo, 491, 10; 511, 20; 532, 33.

Bato; Βάτων, Dæsitatarum Pannonum dux, 261, 10.

Baton, Sinopenis, Persicôn auctor, 468, 15.

Battus, Cyrenæ conditor, a quo genus se ducere Callimachus ait, 710, 41.

Beatorum insulæ, Μακάρων νῆσοι, quas poetæ canunt, non multum distant ab extremis Mauritanici, quæ sunt Gadibus opposita, 124, 51.

Bebryces, Βέβρυκες, qui ante Thynos et Bithynos Mysiam incoluerunt, et ipsi Thraces fuerint, 464, 18; 245, 34. Regionem Abydenam occuparunt, 501, 47. Dilione eorum potitus est Mariandynus, 464, 31. Bebryces et Doliones Phrygum nomine comprehenduntur, 578, 36. Homerus Bebryces non memorat, 475, 17.

Belhina, Βελήνα (*S-Georges*), sinus Saronici insula, 342, 28. *Æginæ* objacens, 322, 44.

Belgæ, Βέλγαι, ab Alpibus ad Rheni ostia habitant, Celtarum vicini, 147, 12. In 15 gentes divisi degunt inter Rhenum et Ligerim ad Oceanum (qua in re fallitur Strabo), 159, 26; 163, 20; soli Germanorum, Cimbrorum et Teutonum irruptionem sustinuerunt, 163, 23. Belgicæ regionis gens (ex Strabonis opinione) sunt Veneti, 162, 7. Inter Belgas præstant Bellovaci et Suessiones, 163, 28. Belgicam Galliæ provinciam Augustus constituit, 147, 21. Apud Belgas olim triginta millia hominum armis aptorum censa sunt, 163, 30.

Belion, Βελιών, Lusitanici fl., 127, 15. Cf. Lethes fl.

Bellerophon ubinam Pegasus cepit, 326, 11. Lyciorum rex, contra Solyinos pugnat, 569, 21; 491, 1, et contra Amazones, 491, 9.

Bellerophonis vallum, Βαλλεροφονίου χάραξ, prope Termessum, ubi Solyml habitavit, 539, 12.

Bellovaci, Βελλοδοκί, Galliæ populus Morinis vicinus, 161, 40; inter Belgas præstant, 163, 28. Cf. 173, 26.

Belon, Βελών, urbs et fluvius in Bætica Iberiæ, 115, 54; ab eo Tingis trajicere solent, *ibid.*; Ruinæ urbis vocantur *Belonia* sive *Bolonia*; fluvius esse videtur hod. *Salade*.

Belus rex, Βήλος, pater Thronii, avus Arabi, 35, 26. Beli templum apud Elymæos, 634, 7. Beli sepulcrum Xerxes Babylone destruxisse fertur, restaurare voluit Alexander, 628, 51.

Bembina, Βέμβινα, Argolidis vicus prope Nemeam, 324, 41.

Benacus, Βήνακος (*Lago di Garda*), lacus 500 st. longus, 130 st. latus, 174, 11; ex eo Mincius effluit, 174, 12.

Bendidia, Βενδίδα, festa ap. Thraces, 404, 12; quorum meminit Plato, 405, 2.

Beneventum, Βενεοντενν (*Benevento*), Samnitum opp. in via Appia, 207, 19; 235, 4. In eo duas viæ coeunt quibus Brundisio Romam itur, 234, 51. Etiam nunc Beneventum bene constat, 208, 11.

Berecynes, Βερέκυνες, pristina Phrygiæ gens, Rheæ orgia celebrabant, 402, 40; 496, 45. Βερέκυνται αἰῶλοι, 408, 48. Scamandrius e Berecyniæ Europæ Phryges in Asiam transduxisse dicitur, 580, 37. Berecynes Cerbesii, 496, § 21. Berecyniæ mons Cabisus, 405, 42.

Berenice, Salomes filia, ab Augusto honore affecta, 651, 18.

Berenices crinis, sidus, 3, 3.

Berenice, Βερενίκη, Ægyptiorum urbs ad sinum Immodum (ruinæ ad recessum sinus, quem Anglici nautæ *Foul-bay* vocant), 654, 24. Dies ibi longissima 13 $\frac{1}{2}$ horarum, sicut Syenæ, 110, 10. A Copto ad Berenicen viam mansionibus et aquationibus instructam patefecit Ptolemæus Philadelphus, 692, 22. Quamquam portu caret Berenice, tamen ob isthmi opportunitatem idonea diversoria habet, 692, 21. Propinqua est Myoshormo, 692, 31. (De situ Myoshorni et Berenices falsa tradit Strabo ex Artemidoro, qui ipse sua habet ex Agatharchide. V. Geogr. gr. min. tom. I, Prolegg., p. LXIX).

Berenice ἡ κατὰ Σάβας, Æthiopis urbs ad meridionalem partem sinus Arabici, 657, 1.

Berenice, Cyrenæica urbs (*Bengazi*), 710, 52, in Pseudopeniade prom. sita, juxta Tritonidem lacum, in quo insula cum Veneris templo; ibidem Hesperidum portus et Lathon fl., 710, 6. Urbs a Syrtis majoris recessu 1500 stadia distat, 710, 2. Ab ea usque ad Philanorum aras Nasamones habitant, 710, 3. Berenice contra Peloponnesi extrenitates (Ichthyn et Chelonatam prom.) et Zacynthum jacet 3600 stadiorum intervallo, 710, 15. A Berenice proficiscens Cato cum exercitu Syrtim circumvit, 710, 16.

Berge, Βέρην, Bisaltarum vicus in Strymonis convalle, 200 stadia ab Amphipoli distans, 281, 8. (Leakius, qui Strabonis fragmentum nondum novit, locum quaerit ad lacum Strymonium in hodierno *Takhino*, ab Amphipoli circa 140 stadia distante; quadrat hoc cum iis quæ in Ptol. leguntur 3, 12, p. 223, 20 ed. Wilberg. Quodsi veriora habet Strabo, Berge supra lacum Strymonium in hod. *Beg-Kevi* quæsierim.) Bergæus est Antiphanes, q. v.

Berisades, Βηρισάδης, Odrysarum rex, 282, 50.

Bermius mons, Βέρμιον όρος (*Verria*), Macedoniæ, quem Briges tenuerunt, 278, 31. Radicibus ejus Berceæ subjacet, 278, 51.

Bercea, Βέρεια (*Verria*), Macedoniæ urbs ad radices Bermii montis, 278, 51.

Bercea, Βέρεια (*Haleb, Aleppo*), Syriæ urbs; una earum quas olim Dionysius tyrannus tenuit, 639, 30.

Berones, Βέρωνες. V. Verones.

Bertiscus, Βερίσκος, mons et post eum Scardus, Orbelus, Rhodope et Hæmus jugum montanum constituunt ab Adria ad Pontum pertinentes, ac boreale latus Macedoniæ efficiens, 275, 12. (Secundum hæc Bertiscus componendus foret cum Bebiis montibus Ptolemæi, qui ipse Bertiscum m. in Bisaltia ponit infra Amphipoli et Heracleam Sinticam (*mont Betchik*). Quaeritur itaque an perperam Strabo Bertisci nomen ad Bebiium montem transtulerit.

Berylli lapides in India, 611, 40; in aurifodinis, 663, 9.

Berytus, Βερύτιος (*Beirut*), Phœniciæ urbs, a Sidone

- 400 (leg. 200, σ' pro υ') stadia distat, 644, 7; a Citio 1500 stadia, 582, 35. Eam Libani prædones infestabant, 643, 22; diruit Trypho, restaurarunt Romani, qui amplam ditioni urbis regionem adjecerunt, 643, § 19.
- Besa, Βῆσα, pagus Atticus, cuius incolæ Βησαῖς, 366, 9.
- Besbicus, Βέσβιος (*Kalolimno*), insula Propontidis e regione ostiorum Rhyadaci fl. sita, 493, 38.
- Bessa, Βῆσσα, Locrorum locus ab Homero memoratus, non amplius exstat, 366, 3.
- Bessi, Βέσσοι, majorem Hæmi partem tenentes, ab ipsis latronibus latrones vocantur, 264, 32; attingunt Rhodopen, Pannonas, Autariatas, Dardanos, *ibid.*; sunt ultimi boream versus Hebri accolæ, 282, 43; Odrysis et Sapæis vicini; præ ceteris hujus tractus populis atrociniis infames, 282, 45.
- Bessus, Βῆσσος, et Spilamenes Persæ e Bactriana ad Chorasmos profugerunt, 440, 28. Quanam via Alexander Bessum persecutus sit, 616, § 10. Captus Bessus, 444, 49. Cf. 594, 15.
- Betteres. Vide Veteres.
- Bias, unus e septem sapp., Prieniensis; de eo vox Hippo-nactis, 543, 49.
- Biasas, Βιάσας, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia occurrens, 473, 43.
- Bibracta, Βίβρακτα, Æduorum urbs munita, 160, 4. (Aut eadem est, quam Mela et Tacitus Augustodunum (hod. *Autun*) vocant, aut ab hac leugas nonnullas versus oceanum sita erat in monte vel sub monte *Beuvrai*, qui olim Bibractus vocatus esse prohibetur.)
- Bilbilis, Βίλβις (*Catalayud*), Celtiberiæ opp., 135, 11.
- Billari, Βιλλάρου, sphaeram e Sinope urbe abstulit Lucullus, 468, 1.
- Bion Borysthenites primus vario orationis flore vestivit philosophiam; ab Eratosthene celebratur; in eundem dicterium, p. 12, 27. Bionis imitator Aristo Ceus, 417, 45.
- Bion astrologus, quomodo ventos distinxerit, 24, 8.
- Bisa, Βίσα, olim Pisa, Πίσα, Pisatidis fons, 306, 12.
- Bisaltæ, Βισάλται, in Macedonia parte orientali, 275, 30; supra Amphipolim usque ad Heracleam (Sinticam), in Strymonis valle fertili, 281, 1; vicus eorum Berga, 281, 7. Inter Bisaltas et Odomantes Strymon exit, 281, 9. Bisaltæ etiam in regione maritima sunt, quæ est ultra Strymonem ad Datum, 280, 52.
- Bistones, Βιστόνες, Thracæ, quibus Diomedes imperavit, Abdera tenuerunt, 281, 51.
- Bistonis lacus, ἡ Βιστωνὶς λίμνη (maris recessus, *Lagos Bourou* ad *Kumuldchina*), in Thraciæ ora, ambitu 200 stadiorum, 282, 1; 282, 24. Eo quædam Thracum vel Trerum urbes absorptæ sunt, 49, 38.
- Bισσυργς. V. Visurgis.
- Bithyni in Thracia. V. Bithynia.
- Bithynia, Βιθυνία, Asiæ regio. Ejus descriptio, 482, cap. 4. Ora ejus usque ad ostium Sangarii pertinet, 465, 31; qui fluvius in mediterraneis partem aliquam Bithyniæ perlabitur, 465, 25. Bithynorum, Mysorum Phrygumque confluia definire res est difficilis, 483, 12; 484, 15. Olim Mysi Bithyniam incoluerunt, 484, 12. Bithyni Asiæ e Bithyniis et Thyniis Thraciæ oriundi. Etiam nunc in Thracia Bithyni sunt, 464, 12, 245, 35. Bithyniæ regi paruerunt quæ sunt ab Heraclea usque ad Chalcidoneam, 464, 8. Olim possederunt Phrygiam Hellespontiacam sive Epictetum, 466, 29. Parte Bithyniæ potius sunt Galatæ, 425, 25. Occupavit Bithyniam Mithridates Eupator, 481, 19. Pompejus majorem Mithridatis ditionis partem Bithyniæ addidit, 463, 37. Bithyniæ provinciæ adjuncta est Pontica, 465, 17. Fimbria in Bithynia occisus est, 508, 33. Bithyni viri ob doctrinam memorabiles, 485, 3.
- Bithynium, τὸ Βιθύσιον, Bithyniæ opp., 484, 25 (postea Claudiopolis, hodie *Boli* ad *Boli Su*, qui in Billeum incidit).
- Bituitus, Βιτούτος, Luerii (s. Luernii) f., Arvernorum dux, contra Q. Fabium Maximum Æmilianum et Domitium Ahenobarbum pugnavit, ubi Isara et Sulgas in Rhodanum influunt, 159, 8.
- Bituminis fontes in Assyria ad viam qua Arbelis Babylo-nem itur inter Demetriadem et Sadracas, 628, 28. (Quattuor castris eo venit Alexander, teste Curtio, qui fontes istos ad Mennin urbem collocat. Unde patet eos esse intelligendos qui sunt ad hod. *Kerkuk*, non vero eos quos habes prope *Tus Churmatru*. Vide quæ in hanc rem testimonia peregrinatorum collegit Müttzell ad Curtium I, p. 378 sq.) — Bitumen Babyloniarum, 632, § 15. Bitumine vasa arundinea Babylonii illinunt, 630, 30. De bituminis eruptione et colligendi ratione in lacu Asphaltite (quem Strabo perperam cum Sirbonide confundit) fusius agitur, 650, 6. Bituminosa terra, ἀμαλτῆς dicta, in Seleucia Pieriæ, 265, 5. Bitumen apud Apolloniam Epiri, 650, 36; in Nymphæo Apolloniatarum, cuius quot excisum est, tot succrescit, 262, 52. Bituminis fons in Masæsyliæ, 705, 10. Bitumen prope Sacrum Thraciæ montem ex adverso Proconnesi ins. in mare effluit, 284, 15. Bituminis suffitu contra gravedinem ex aromatum fragrantia provenientem Sabæi utuntur, 662, 20.
- Bituriges Oisci, Βιτούριγες Ὀῖσκοι (vel Ubisci vel Vihisci), in Aquitania ad Garumnæ ostia, emporium habent Burdigalam. Inter Aquitanos est gens peregrina, neque cum illis vectigalia solvit, 157, 47.
- Bituriges Cubi, Βιτούριγες οἱ Κούβοι καλούμενοι (*les habitants du Berri*), Galliæ gens Aquitanis adscripta. Apud eos officinæ ferrariæ, 158, 36; 158, 32.
- Bizone, Βιζώνη, urbs Pontica inter Callatin et Apolloniam, magna ejus pars terræ motu hausta, 265, 14; 45, 19.
- Bizya, Βιζύη (*Wisa*), Astarum in Thracia caput, 282, 46.
- Blaena, Βλανή, Paphlagoniæ regio ad Olgassyn montem, 481, 13.
- Blascon, Βλάσκων (*Brescon*), insula in sinu Gallico, 150, 50.
- Blaudus, Βλαυδός, (Mysiæ) opp., vicinum Ancyrae Phrygiæ, 486, 4. In Hierocle, p. 662, est Βλάδος oppidum in Hellesponti eparchia. Quare probabiliter componitur cum homiæno *Bolat* ad *Bolat-Tchai*, 486, 4.
- Bleminatis, Βλεμινάτις, Laconicæ regio; in qua Eurotas e terra rursus erumpit, 295, 6.
- Blemmyes, Βλέμνυες, et Megabari inter Ægyptum et Me-roen interque Nilum et mare Rubrum habitant, Æthio-pibus (Meroes) subjecti, 669, 2. Neque multi sunt neque bellicosi, 695, 38.
- Blera, Βλήρα (*Bieda*), Etruriæ opp., 188, 20.
- Blesino, Βλησίσιων, Corsicæ opp., 187, 8. Reichardus oppidum cum hod. *Vescovato* componit. Quanquam nihil est unde de situ loci conjecturam faciamus probabilem.
- Blacium, Βλοίκιον (*Lucium, Cicero*), Tolisto bogiorum cast., 486, 7; Dejotari regis, *ib.* Situs incertus.
- Boagrius, Βοάγριος (*Boagrias, Gabrias*), quem Manen, Μάνην, cognominant, Thronium urbem Locrorum præterfluit, 365, 45. Post terræ motum per aliam decurrit convallē, 50, 39.
- Bocchus, Βόχχος, Mauritanicæ rex, Romanorum amicus, 703, 28. Antonii partes secutus, ab Agrippa in Methone urbe interficitur, 309, 7.
- Bocalia. V. Bocarus.
- Bocarus, Βόκαρος (postea Bocalia, gloss.), Salaminis insulæ fl., 338, 29.
- Boca, Βοία (ad hod. *Neapolis*), Laconicæ urbs, 312, 24,

Bæbe, Βοῖβη, Magnesiæ opp., ad Bæbeidem lacum, 374, 51; cuius incolae in Demetriadem Demetrius conduxit; nunc pagus Demetriadis, 374, 45; 376, 46. Ruinae in colle ad *Kanalia* vicum in orientali lacus latere.

Bæbeis, Βοῦβης (*lac de Karla*), Thessaliæ palus, 369, 23; in campo Pelasgico, 381, 6; palus Pheris vicina, Pelii et Magnesiæ extremitatibus contigua; imminet ei Bæbe oppidum, 374, 51; adjacet Armenium, 454, 50; 432, 7, et Pelasgicus campus, 381, 6, Dotius campus, 380, 7. Bæbeis palus Nessonide multo minor, 379, 24.

Bæbona, Βοῦβωνία, Elidis (sic enim Oenoe vocare solent) aut eadem est cum Ephyra, aut non procul ab ea sita erat, 290, 33.

Bæoti, Βοιωτοί, Laconicæ opp. olim Θάλαμα dictum, ad sinum Messeniæ, 309, 24. (Prope hod. *Milia*.)

Bæotia. Ab ea maris fluxu Eubœa abrupta est, 50, 17. Figura Bæotiae et magnitudo, 343, § 1. Situs commerciis et imperio obtinendo peraccommodatus, 344, 9. Mediterranea Bæotiae stagna, 348, § 15; solum cavernosum et rimosum; terræ motus frequentes eorumque causæ, 348, § 16. Loca in ora Eubœæ obversa, 346, § 10 *sqq.* Urbes pleræque nunc ad pagos redactæ, 346, 4. Solæ Thespiæ et Tanagra adhuc constant; reliquarum sunt rudera et nomina, 352, 32. Bæotiam olim tenuerunt barbari, Aones, Temmices, Hyantes, 267, 1; 344, 39; deinde cum Cadmo venere Phœnices, qui plerisque Bæotis imperarunt usque ad bellum Epigonorum; tunc enim reliquerunt Thebas, sed redierunt postea, 344, 42. E Bæotia Hyantes in Ætoliā migrarunt, 399, 13; *cf.* 363, 38. Bæotia: olim Ogygiæ dictæ Cecrops praeiit et Eleusinem et Athenas ad Copaidem lacum condidit, 349, 35. Bæoti a Thracibus et Pelasgis expulsi in Thessalia cum Arnæis rempublicam constituerunt; hinc domum redierunt, quo tempore ad Aulidem erat Æolica classis in Asiam tractura, 344, 48; 352, 24. Bæoti Pentihilum in Æolica colonia deducendo adjuvarunt, 345, 43. Reversi e Thessalia etiam Orchomenum et Coroneam sibi adjunxerunt, et junctis viribus Pelasgos et Thraces ejecerunt, quorum illi Athenas, hi ad Parnassum emigrarunt, 344, 54; 353, 24. *Cf.* 399, 5. Ad Coroneam templum Minervæ Itoniæ coudiderunt et præterlabentem fluvium Curialium vocarunt, Thessalica nomina usurpantes, 353, 24. Bæotorum rex Xanthus, 337, 33. Bæotos quosdam Pelops in Peloponnesum arcessivit, 309, 25. Bæotorum in Dodonæam antistitem facinus, de eoque iudicium, 345, 17. Græciæ principatu per exiguum solummodo tempus Bæoti potiti sunt, 344, § 2. Ubinam Pambæotia agant, 353, 35. Olim suæ dicti, teste Pindaro, 267, 3. Bæotorum et Atheniensium de Oropo controversiæ, 54, 41.

Bæotus, Metaponti vel Dii et Melanippes f., 220, 17 et 22.

Bærehistas, Βορεβίστας et Βορεβίστας, rex Getarum, quorum imperium satis amplum constituit, 252, 18; 253, 5. V. Getæ. Ut gentem in obsequio contineret, usus est Decænei sacerdotis opera, 252, 30; 247, 50; 649, 8. Contra eum Cæsar expeditionem adornavit, 247, 48. Seditione quorundam oppressus est, 252, 37.

Boethus, Βοηθός, Sidonius philosophus, quo Strabo ad discedendam philosophiam Aristoteleam usus est, 645, 4. Ejus frater Diodotus, *id.*

Boethus, Βοηθός, Tarsensis, malus poeta et civis; in partam ab Antonio ad Philippum victoriam carmen scripsit; ab Antonio auctus male muneribus publicis fungitur, urbemque agit et fert usque ad mortem Antonii; deinde ab Athenodoro urbe ejicitur, 575, 14.

Bœum, Βοῖον, urbs Tetrapolis Doricæ, 366, 51. 408, 41. Bœum m. V. Boium.

Bogus, Βόγος, Mauretaniæ rex, Romanorum amicus,

703, 28. Ejus regno vicini sunt Æthiopes, 82, 30; ad Bogum venit Eudoxus navigator, 82, 35. Bogus contra Æthiopes Hesperios expeditionem suscepit; ex eorumque regione calamos et asparagos ingentes uxori misit, 702, 25.

Boii, Βόιοι, Galli olim ad Padum habitaverunt; unde a Romanis ejecti ad Istrum commigrarunt, et apud Tauriscos habitaverunt, bellaque contra Dacos gesserunt, donec tota ipsorum gens excisa est, agrumque, ad Illyricum pertinentem, vicinis reliquerunt, 177, 16; 180, 3; 171, 48; 262, 22. Boii contermini erant Rhætis et Vindelicis, 171, 36. Etiam Thracibus permixti habitaverunt, 246, 10. In regione inter Alpes et Istrum sita a Dacis deleti sunt, 260, 24. Boiorum solitudo, ἡ Βοίων ἱερνία, ab oriente Noricorum, 243, 9. Boii in silva Hercynia quondam habitantes Cimbrorum impetu repulerunt, *sec.* Posidonium, 244, 7. Bolos, qui sub Critasiro erant, prorsus delevit Bærehistas Getarum rex, 252, 28.

Boianum, Βοιανόν (*Bojano*), Samnitum opp., 208, 8.

Boium, Βόιον vel Βοῖον, Orestidis m. et hinc in Græciam tendens, in aliis sui partibus alia nomina habet; ex ejus verticibus et Ægeum et Ionium et Ambracicum mare conspici perhibent, 274, 37.

Bolbe, Βόλβη λίμνη (*Besikia*), Macedoniæ lacus ad quæm Arethusa, 281, 15. Ejus accolæ plerique Mygdones vocantur, 281, 16.

Bolbitinum, Βολβιτίνον, Nili ostium, 681, 4. Ad id Milesii cum triginta navium classe Cyaxaris tempore appulerunt, 681, 19.

Bonienses, Βοιωτῆς, Ætoliae gens, Ophiensium pars; apud eos Evenus fl. oritur, 387, 30.

Bonasus, Ἰνδῆς animal, 611, 42.

Bonones, Βονώνης, Phraatæ IV filius, 637, 33.

Bononia, Βονωνία (*Bologna*), Galliæ Cispadanæ urbs, 180, 30. Bononiam ab Arimino et Bononia ad Aquilejam est via Æmilia, 181, 18.

Boosura, Βοόσυρα, Cypri pr. (ad *Bisur* locum), 583, 3.

Boreas ventus quinam, 23, 48.

Boreas Orithyiam rapuit, 245, 20.

Bozeum, Βόρειον (*Ras Teyonas*), prom. parvum, quod Syrtis majoris fauces ad Cephalas facit, 710, 11.

Borrama, Βόρραμα, Ituræorum in Libano castellum, 643, 18. Situs non notus.

Borsippa, τὰ Βόρσιππα (*Birs Nimrud*), Babylonis urbs Apollini et Dianæ sacra; linificium ibi et vespertilioes prægrandes, 629, § 7.

Borsippeni, Βορσιππῆνοι, Chaldæorum astronomorum secta, 629, 39.

Borysthenes fl., Βορυσθένης (Straboni non est *Dnieper*, sed *Bog*) ab Homero non memoratur, 248, 14. Fontes ejus ignoti; cursus directio eadem quæ Tanais, 88, 47. Fluvius per 600 stadia navigabilis; ostio adjacet insula cum portu; post 200 stadia occurrit Borysthenes sive Olbia urbs, 254, 16; 255, 33. Borysthenis ostium, punctum maris interni maxime septentrionale, 104, 29. Meridianus per Borysthenem, Rhodum, Alexandriam, Syenen et Meroen ductus, 94, 17; transit etiam per Byzantium, a qua urbe usque ad fluvium sunt 3700 stadia, 59, 47; 95, 1. Circuli meridiani pars ab Hellesponto ad Borysthenem pertinet est stadiorum 5000 *sec.* Eratosthenem. A Borysthenē usque ad Thulæ latitudinem est linea 11500 fere stadiorum, 52, 27. Parallelus per Borysthenem transiens idem est cum Britannico, ut Hipparchus statuit, 53, 6; 95, 3. Ad Borysthenem dies longissima est sedecim horarum æquinoctialium, 111, 38 *sqq.* Quot fere sint stadia computanda a Borysthenē ad borealem terminum terræ habitatae, 95, 41. Ultra fluvium habitant ultimi notorum

- Scytharum Roxolani, magis versus meridiem siti quam extrema ultra Britanniam cognita, 94, 33. Ad Borysthenem Hamaxœci incolunt, 104, 50. Intra Borysthenem et Tanain campos tenent Roxolani, 254, 34. A Borysthene ad Mæotidem pertinens regio algida, 255, 3. Frigoris ibi vehementia, 61, 44.
- Borysthenes urbs sive Olbia ad Borysthenem fl., 200 ab ejus ostio stadiis sita, magnum emporium, Milesiorum colonia, 254, 21. (Ruinae ad *Ilinski*.)
- Borysthenites Bion, 417, 46.
- Bos, βοῦς, Nili piscis, 699, 9.
- Bosmorum, βόσμορον, in India, 588, 47; quale sit frumenti genus, 590, 40. (Cf. Meier *Botanische Erläuterungen zu Strabo's Geographie* p. 63.)
- Bosporani, βοσποράνιοι (βοσπορόνιοι, 257, 15), tyranni primum nonnisi a Panticapæo ad Theodosiam, deinde per totam Chersonesum regnarunt, 258, 10; 257, 15. Bosporani regni major pars in Europa, aliqua tamen etiam in Asia portio, 257, 36. Bosporanis paruerunt pars Mæotarum, 425, 9. Bosporani reguli interdum etiam usque ad Tanaim omnia obtinuerunt, maxime ultimi eorum Pharnaces, Asander et Polemo, 425, 10. Bosporanorum in Europa caput Panticapæum, in Asia Phanagoria, 424, 41. 257, 16. Bosporani nonnunquam navalia et forum distrahendæ prædæ præbent piratis Achæis, Zygis, Heniochis, 425, 30. Reguli Parisades, Leuco, Satyrus, alius Parisades, qui regnum Mithridati tradidit, 257, 25; Leuco, 250, 21; Mithridates Pergamenus eversus ab Asandro, 534, 24; Pharnaces ab Asandro interfectus, 534, 24. Bosporanorum reges Romanorum fere arbitrio constituuntur, 259, 25. Bosporanorum vates Achaïcarus, 649, 9.
- Bosporus Cimmericus, βόσπορος ὁ Κυμαερίκος, 89, 43; 103, 4; unde sit dictus, 257, 9; 423, 52; 244, 5; non ignotus Homero, 5, 15; pertinet ab Achilleo et Myrmecio usque ad Corocondamum et Acra, Panticapæorum promontorium, 424, 15. Ab eo vel ab Achilleo vico ad Tanaim via recta 2200 stadia, 258, 2; 6000 stad. juxta oram Europæ, *ib.* Latitudo Bospori, 257, 40; pars ejus angustissima, 257, 53. Ad eum Nymphæum, Panticapæum, Myrmecium, Parthenium, Achilleum, Phanagoria, *quæ vide.* Summum in Bosporo frigus, 61, 35. Cf. etiam v. Cimmerici.
- Bosporus Thracicus, βόσπορος ὁ Θράκιος, olim Mysius dictus. Ejus pars angustissima quinque vel quattuor stadiorum, 103, 43; 265, 41. Origo Bospori, 41, 35. Cf. Byzantium.
- Botrys, βότρυς (*Batroun*), sub Libano locus munitus, prædonum receptaculum, 643, 19.
- Botton, βόττων, Cretenses in Emathiam duxit, ibi Bottiaeos dictos, 275, 25.
- Bottiaci, βοττιακοί, Cretenses sunt, qui e Sicilia et Iapygia in Macedoniam venerunt. 232, 5; 275, 25; quamam via usi sint, 234, 30. Βοττιακή urbs Alorus, 277, 10; et Pella, 277, 12.
- Boves feri in Alpibus, 173, 8; boves in ora Turdetaniæ maris effusione intercepti recessum fluctus operiuntur, 118, 54. Bos coloniae dux Sabinis, 208, 21. Boves in regione ad Cercinthen sinum partim natura cornibus carent, partim his lima absconduntur cornua, quia hæc pars frigore facile læditur, 255, 11. Bos ab omnibus Ægyptiis colitur, 690, 20. Bos sacra Hermonthi alitur, 693, 44, et Aphroditopoli, 687, 58, et apud Momemphitas, 682, 36. Mnevis bos apud Heliopolitas, 682, 38. Apis apud Memphitas, 682, 38. Bovum certamina Memphi, 686, 10. Bobus clavæ signum incurrunt Sibæ in India, 586, 47. Boves Garamantum ungulas ceteris longiores habent, 709, 17.
- Bovis aula, βοῶς αὐλή, antrum Eubœæ, ubi Io Epaphum peperisse dicitur, 382, 6.
- Boxus, βόξος, Persæ quid Agatharchidi narraverit de Erythra, qui mari nomen dederit, 662, 49.
- Brachmanes, βραχμᾶνες, Indorum philosophi, eorumque vita et doctrina, 606, § 59. De duobus brachmanibus qui ad Alexandrum accesserunt, Aristobuli narratio, 607, § 61. Onesicriti cum Mandani et Calano confabulatio, 607, § 63-65. Alorum de iatis philosophis narrationes, 610, § 66 seq.
- Branchidæ. Τὸ μαντεῖον τοῦ Διδυμῆος Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραχίδου a Xerxe incensum. Branchidæ qui thesauros templi Persæ tradiderant, una cum eo abierunt, 542, 9. Templum novum, 542, 15; 691, 30. Branchidæ, qui Persis opes Didymæi prodiderant, a Xerxe in Sogdiana obtinuerunt urbem, quam Alexander Mag. delevit, 447, 7.
- Branchus, qui templo Didymæo præfuit, e stirpe natus Machærei Delphici, 361, 35; ab Apolline amatus, 542, 20.
- Brauron, βραυρών, una e 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30. Ibi Brauronis Dianæ fanum, 342, 34; et Erasinus fl., 319, 12.
- Brenæ, βρένας, Hebrî accolæ, 282, 42; latrones, *ib.*
- Brennus, βρέννος, qui Delphos invasit, Prausius dicitur, quanquam de Prausorum gente non constat, 156, 1.
- Brentesius, βρεντέσιον (Brention sec. Steph. Byz.) lingua Messapica caput cervinum significat, 234, 42. Vide Brundisium.
- Brettii V. Brutii.
- Breuci, βρεῦκοι, Pannonum gens, 261, 8.
- Breuni, βρεῦνοι, gens Illyrica, quæ cum Vindeliciis et Noricis ad exterioris Alpium latus habitat, 171, 45. (in hod. Tyrol ad Brenner montem. Caput Brennorum a Plinio memoratum fuerit hod. *Bruneken*.)
- Bria, Thracice urbem significat, 265, 20.
- Brigantii, βρυγάντιοι, Vindelicia gens, quorum urbs Brigantium, 171, 52.
- Brigantium, βρυγάντιον (*Briançon*), Brigantiorum Vindelicorum opp., 171, 52; in Cottii regione, 148, 41.
- Briges, βρύγες, gens Thracica, quorum pars in Asiam profecta Phryges vocantur, 245, 33; 278, 31. In Thracia Bermium montem tenuerunt; quorum nonnulli in Asiam transgressi Phryges dicti sunt, 278, 31.
- Brilessus, βρυλλισός, Atticæ mons, 343, 16.
- Briseis, βρισηΐς, e Lyrnesso abducta, 500, 21.
- Britannia (Βρετανία persæpe Strabonis codices optimi, idque ubique videtur reponendum). De ea nihil accuratioris norunt Eratosthenes, Timosthenes, ceteri antiquiores, 77, 25. Totam se pedibus peragrassæ ait Pytheas, ambitumque insulæ esse 40,000 stadiorum, 85, 47. De ea nihil memoratu dignum narrandum habuerunt legati Massiliensium, Narbonensium et Cordilonensium, a Polybio interrogati, 158, 5. Britannia sub eodem cum Borysthene parallelo sec. Hipparchum, 53, 6; 95, 3. Britanua ab Hipparcho multo magis quam a Strabone septentrionem versus ponitur adeo ut borealis ejus pars septentrionalior sit quam Hibernia Strabonis, 62. 50. A Britannia quot sint stadia ad Hiberniam ignoratur, itemque an ultra sint loca habitata, 95, 23. A Massilia in medium Britanniam non ultra 5000 stadia. Hinc 4000 stadia versus boream progressus terram inveniet, quæ vix habitari possit; hæc erit circa Hiberniam, adeo ut regio ea, cui Thulen Eratosthenes assignat, habitari nequeat, 53, 12. Britannia per 5000 stadia longitudine fere æquali est juxta Celticam porrecta, ita ut orientalis extremitas, Cantium pr., ab objectis Rheni ostiis conspici possit, 52, 45. Pytheas insulæ longitudinem 20,000 stadia excedere ait;

Cantiumque a Celtica aliquot dierum navigatione distare fabulatur, 52, 49; 105, 47. Britannia triquetra, 165, 46; juxta Galliam porrectum latus est 4300 vel 4400 stadiorum, a Rheni ostiis ad Pyrenæos pertinens, 165, 49; 99, 15. Cantium prom., 160, 40; 166, 1. Qui Britanniam et Hiberniam adierunt, nihil produnt de Thule insula, sed alias quasdam parvas circa Britanniam insas commemorant, 52, 41. Britannia solum quale, 166, 23; incolarum statura ceterusque habitus; ingenium; principatus; essedæ; oppidorum ratio; aer, nebulae, 166, 28-47. In Britanniam a Gallia tractus usitati quattuor ab ostiis Rheni, Sequanæ, Ligeris, Garumnae, 166, 11. Caesar bis in eam trajecit 166, 48, ab Ilio portu, 166, 17, a quo, sicut a ceteris Gallia fluvii, tractus est 320 stadiorum, diurno brevior, 166, 17; 161, 16; 157, 6. Quid in Britannia Caesar perfecit, 166, 48. Reguli Britanniae, Augusti amici; donaria in Capitolio dedicant, 167, 3. Britanni, Βρετταννοί, 97, 22, exigua vectigalia pendent mercium quas in Galliam exportant vel inde important, 167, 8. Quenam sint merces istae, *ib.* Nullum in Br. Romanorum praesidium est. Quae de causa? 167, 12; 95, 37. Britannia propinqua insula, in qua Cereri et Proserpinæ sacrificatur simili ritu quo in Samothrace, teste Artemidoro, 165, 29. Aliæ insulae circa Br. sitae, 167, 19. Βρετταννικαὶ νῆσοι, 106, 37. Ex iis stannum in Massiliam affertur, 12, 18.

Britannicum fretum, ὁ Βρετταννικὸς πορθμός, inter Galliam et Britanniam, 105, 45.

Britomartis, Βριτόμαρτις, Minoen fugiens in δίκτυα piscatorum desiluit, unde a Cydoniatis est Dictynna vocata. Error Callimachi, 411, 25. Templum Britomartidis in Chersoneso Lyciorum, 412, 2.

Briula, Βρίουλα, pagus Cariae, 555, 28.

Brixia, Βριξία (*Bresse*), urbs Galliae transpadanae, 177, 27.

Bructeri, Βρούκτιροι, Germaniae populus ad Oceanum habitans, 241, 49 (De quo errore cf. v. Sugambri). A Druso Germanico proelio navali in Amasia fl. vincuntur, 241, 14. Bructeri captivi in Germanici triumpho, 242, 39.

Brundisium, Βρεντίσιον (*Brindisi*), Iapygiae urbs, 233, 33. Unde dicta sit, 234, 42. Frequentarunt urbem Cretenses aut cum Theseo e Cnoso urbe aut cum Iapyge e Sicilia profecti, 234, 26. Brundisium ab Hydrunte et Sasone ins. 400 stadia distat, 234, 4; a Cassiope, Corcyrae portu, 1700 stadia, 269, 32. Quenam sit a Gargano distantia, 236, 26. Brundisio ad Tarentum isthmus est 310 stadiorum, 231, 1; cf. 334, 14. Brundisium appellunt ex Asia et Graecia Romam tendentes. Duæ sunt Brundisio Romam viae, 234, § 7. Trajectus ad Ceraunios montes et ad Epidamnium urbem, 235, 14. Quomodo ex Epiro ad Brundisium iter instituunt, si qui rectum cursum tenere non possint, 234, 4. Brundisium quum sub regibus multum agri amisisset, a Phalantho ademptum, postea, pulso illo, recuperavit, 234, 30; ager præstantissimus; portus egregii 234, 34.

Bruttii, Βρούττιοι, 176, 10; 176, 21; 211, 6; olim Lucanorum pastores, ab iis defecerunt, quo tempore Dio in Dionysium bellum movit; quare a Lucanis Bruttii, i. e. defectores, vocati sunt, 212, 25; 190, 25. Peninsulam tenent quæ a Lao et Thuris incipit, 212, 22; 211, 54. Ora Bruttiorum inde a Lao usque ad fretum Siculum est 1350 stadiorum, 211, 47. Caput Bruttiorum Cosentia, 212, 52. Aliæ eorum urbes, 212, § 5 sq. Bruttii Temesam capiunt, 212, 35. Bruttia pix, quam Sila silva fert optimam, 216, 51. Via Rhego per Bruttios in Campaniam ducens, 235, 9.

Brutus, Callaicus cognomento, in bello contra Lusitanos Morone urbe tanquam arce usus est, 126, 10; Olysioponem munivit, 126, 18 et 30.

Brutus (Decimus) e Mutina urbe fugiens et Salassorum terram transiens, ab his cogitur denarium solvere virutum, 171, 14.

Bryanium, Βρυάνιον, Deuriopum in Macedonia opp. ad Erigonem fl., 272, 8.

Bryges a. Brygi, Βρύγες, Βρύγοι, i. q. Phryges, 471, 11.

Brygi, Illyrica gens, 271, 20., e quibus in Erigonem fluvii complures deferuntur, 272, 3. Cydrizæ, urbs Brygorum, 272, 9.

Bubali in Mauritania, 702, 3.

Bubastis, Βούβαστος (*Tel-Bustak*), Ægypti urbs, 684, 6. Βουβαστίτης νομός, 684, 7.

Bubo, Βουβών, una urbium Cibyrtidis tetrapoleos; postea a Murena est Lyciæ adjecta, 539, 30 et 36. Sita urbs, secundum Sprattium, prope hod. *Ebajik*, ad fluvium *Horzoum-Tchai*.

Bubulcorum urbs, Βουβυλίων πόλις, Phœnicia oppidum inter Crocodilorum et Sycaminorum oppida situm, 645, 53. Aliunde non notum est. Plinius 5, 17., quum in hoc ora tractu multa plura quam Strabo oppidorum nomina noverit, inter Sycaminon tamen et Crocodilorum oppida unam habet Dorum urbem (hod. *Dandora* seu *Tan-tura*), sicuti Tabula Peutingeriana, in qua *Dor* (i. e. *habitat*io) vocatur *Kert* (i. e. *oppidum*). Ni fallor, eandem urbem, sæpius apud vet. memoratam, etiam Strabo indicavit; nomen vero, quum in loci naturam vix cadat, corruptum esse tanto lubentius crediderim quanto facilius se offerat loci corrigendi. Etenim Claudius Julius (ap. Steph. v. Δάρος) Phœnices ibi consedisae prodit δὲ τὸ ὑπόπετρον τῶν αἰγυπίων καὶ τὸ τῆς πορφόρας γόνιμον, atque constat etiam nunc litus istud purpuræ cœchis abundare (V. Ritter. t. 16, p. 611). Quemadmodum igitur proximum oppidum a sycaminis nomen invenit, sic nostrum quoque a suo proventu dictum esse putæ, adeo ut pro βουβυλίων legendum sit βουβυλίων πόλις. Nam βουβυλίων sive βυβυλίων (v. Steph. Thes. II, p. 455, A) significat *buccinum*, de quo Plinius 9, 61: *Buccinum, purpura, nonnisi petris adhæret circaque scopulos legitur*. Et cum buccino Plinii Lessonius (momente Rittero l. l.) eam purpuræ speciem componit quæ in Dori litore scopuloso legitur et a nostri ævi viris doctis vocatur *helix ianthina* (V. Rosenmüller, *Bibl. Alterth.* tom. 4, 2, p. 451 sqq.).

Buca, Βούκα (*Termoli*), Frentanorum opp., Teano Apulo vicinum, 201, 44; 237, 21.

Buccinæ ingentes, κήρυκες δεκαδάκτυλοι, in mari ad Carthagem, 120, 23.

Bucephalia, Βουκεφαλία (*Jelum* aut *Jellapour*), Indiae urbs, ab Alexandro ad Hydaspem condita, unde nomen habeat, 595, 35.

Bucephalus, Βουκέφαλος, equus Alexandri, urbi nomen dedit 595, 37.

Buchetium, Βουχέτιον, Cassiopæorum opp., Cichyro vicinum, 269, 49. Leake ponit ad portum *St-Jean*. Quod ferri nequit. Composui cum hod. *Loutcha*.

Budolon urbs. V. Bubulcorum urbs.

Budorus, Βούδορος, Eubœæ fl. prope Cerinthum opp., 383, 18.

Budorus, mons Salaminis ins. Atticæ vicinus, 283, 18.

Buizemon, Βουίζεμον, Marabodi regia apud Quados, 241, 24. Signatur Bojohæmum regio in eaque oppidum, haud dubie Marabudum Ptolemæi, quod in hodierno *Budweis* querendum esse suspicantur.

Buprasium, Βουπράσιον, Eleæ regio cum oppido cognemine; oppidum non amplius exstat; regio est ad viam qua ab Elide urbe hodierna Dymen itur; oppidum olim ipse Elide præstantius fuisse videtur. De Homerici versibus, quibus Bubrasi mentio fit, 292, § 8. Homerus

Buprasienſes Epeis accenſet, 292, 25. Ad Bupraſium eſt Larisus fl., 332; 47 (cf. 278, 25). Caucones κατὰ τὴν Βουπρασίαν, 297, 1. Cf. de Bupraſio 302, 48; 306, 40; 389, 12. Situs oppidi incertior. Referuntur ad id rudera quædam quæ ab hod. *Ali Tcheleby* ſunt meridiem verſus prope monaſterium quoddam. V. Curtius *Pelop.* 2, p. 36.

Bura, Βούρα, Achaïæ civitas, 331, 20; 319, 11. Ejus ſitus; urbs terræ motu abſorpta; prope eam Sybaris fons, 332, 4; 45, 19; 49, 25. Ruinæ prope *Trupia* inter *Bokhuſia* et *Kalavryta*.

Burchania. V. Byrchania.

Burdigala, Βουρδὶγαλα (*Bordeaux*), Biturigum Oïſcorum ſ. Ubiſcorum emporium, paludi marinæ ad Garumnæ oſtium appoſitum, 157, 49.

Busiris, Βούσιρις, rex vel tyrannus nullus unquam fuit. Quæ fabulæ de eo prædicant, ex Buſiritica regione inhospitali explicanda ſunt, 681, 42.

Busiris, Βούσιρις (*Bousyr, Abouſir*), urbs Delta regionis in Buſiritæ nomo, 681, 39.

Busirites nomus *Æg.*, 681, 39.

Buthrotum, Βουθρωτόν (Ruinæ ad *Vutſindro* lacum), Epiri urbs ad ingreſſum portus Pelodis ſive Cænosi ſita in peninſula. Coloniam Rom. habet, 269, 36. Supra Buthrotum eſt Phœnice urbs, 269, 38.

Buticus lacus, ἡ Βουτικὴ λίμνη, in Delta regione, a Buto urbe dictus, 681, 26.

Butones, Βούτωνες, Germaniæ gens, quam una cum Lutiis, Zumis, aliis, ſubjicit Marcomannorum dux, 241, 31. Aliunde non nota gens; fortassis eſſe Βαττωνες; Ptolemæi ſuſpicatur Mannertus, quos quidem Batinos ad Bohemium pertinuiſſe cenſet Wilhelmus. Zepus pro Βούτωνες acribi vult Γούτωνες, probante Cramero.

Butrium, Βούτριον, Ravennæ oppidum, in via qua Ravenna itur Altinum, 178, 16. Sec. Tab. Peut. a Ravenna 6 m. p. diſtat, adeo ut prope lagunas quæ ſunt ad *Comacchio* collocandum foret.

Butus, Βούτος (*Kem Kasir*), Ægypti urbs in Delta, vicino lacui nomen dedit; Hermopoli vicina; Latonæ oraculum habet, 681, 27.

Butyrum olei vicem implet ap. Luſitanos, 128, 36. Butyrum apud Æthiopes, 697, 31.

Buxentum, Πυξούς, Lucaniæ promontorium (*Punta degli Infreschi*), portus (*p. de Policastro*) et flumen. Duxit eo coloniam Micynthus, 210, 25.

Buxus optima ad Amaſin et Cytorum naſcitur, 466, 53.

Byblus Ægypti, ejusque cultura, 679, 39 et 52 ſqq. 698, 52; Indiæ, ib.

Byblus, Βύβλος (*Gybl* phœnice; *El Kobyle, Ghibeleth; Gibbet* Ahulfedæ; Ζεβελί ap. Joan. Phocam; hod. *Djibell*), in loco excelſo, mari propinquo, Cinyræ regia, Adonidi ſacra; eam, tyranno ſecuri percuſſo, liberavit Pompeius, 643, 23. A Libani latronibus inſtebatur, 643, 21.

Bycium (?) vinum peſſimum, quo Alexandrina plebecula utitur, 679, 17.

Bylliacæ, Βυλλιακὴ, regio Byllionum in Epiro (legendum tamen videtur Βυλλίς καί, adeo ut urbs ſignificetur), 263, 10.

Bylliones, Βυλλίονες, Illyrica gens, Epirotis mixta, 271, 19.

Byrchania, Βυρχανίς (*Βουρχανίς* Steph. Byz. e Strabone, *Burchana* Plin.), Germaniæ inſula quam obſidione cepit Drusus Germanicus. (*Borkum* ad Amasiæ (*Æms*) oſtium.)

Byrebistas. V. Bœrebistas.

Byrsa, Βόρσα, arx Carthaginiſ, 706, 36; 707, 14.

Byzaci, Βυζάκιοι, Libyæ gens, uſque ad Carthaginem pertinent, 108, 39.

Byzantium, Βυζάντιον, ſub eodem parallelo cum Maſſilia ſitum eſſe videbatur Hipparcho, 53, 6; 64, 46; 87, 38; 94, 51; in eodem meridiano, in quo Rhodus et Boryſthenes, 89, 6; 59, 49; 87, 43. A Rhodi parallelo diſtat 4900 vel 5000 ſtadia, ſec. Hipparchum, 111, 25; 87, 43. A Byzantio ad Boryſthenem 3700 ſtadia, 59, 49; ad Apollonium, 7320 ſtadia, 284, 25. Ab Hebro uſque ad Byzantium et Cyaneas 3100 ſtadia ſec. Artemidorum, 284, 22; a Perintho 630 ſtadia, 284, 21; 600 ſtadia, ſec. Demetrium Scepsium, 284, 30. Byzantinorum fanum ad fauces Ponti, 40 ſtad. a Cyaneis, 265, 38. Byzantii dies longiſſima 15 $\frac{1}{4}$ hor., 111, 20; gnomonis ratio, ib. Byzantio in freto fluxus et reſluxus nullus, ſed effluſus modo e Pontico mari in Propontidem eſt, 46, 15; aliquando hic etiam ſubſiſtit, teſte Hipparcho, 46, 18. Τὸ Βυζαντιακὸν στέματος transitus ob Cyaneas petras navigantibus aſper, 17, 21. Ad Byzantium maris fluxu piſces deferuntur, 266, 13. Pelamydum piſcatio amplum ibi redditum præbet, 366, 15. Byzantium Cornu, τὸ Κέρα, muro junctum, cornu cervinum referens, ad 60 ſtadia penetrans, 5 ſtadia diſtans a portu Sub ſicem, 265, 47. Ingens ibi pelamydum copia capitur, 265, 51. Byzantii partem Daſcylitidis lacus habent, 493, 30. Byzantium condituriſ datum oraculum, 266, 19. Supra Byzantium Aſtarum gens, 266, 29.

Byzeres, Βύζηρες, gens barbara, montana quæ ſupra Trapezuntem ſunt incolens, 470, 29.

C.

Cabæum, Κάβαιον, Oſtimiorum prom., 53, 45. Cabæo obſeſcent inſulæ, quarum ultima eſt Uxiſama, quæ diſtat, ſec. Pytheam, tridui navigatione, 53, 46.

Cabalis, Καβαλίς, Phrygiæ regio, 538, 13 et 52, quam Lydi obtinuerunt, a quibus prognati ſunt Cibratæ, 539, 23. In Cabalide habitaverunt Solymi, 539, 9.

Caballa, τὰ Κάβαλλα (v. lect. Κάμβαλα), in Hyſpiralide (in hod. *Iſper*) Armeniæ oppidum ad quod metalla, 454, 19.

Caballio, Καβαλλίων, Galliæ Narbon. opp. (*Cavaillon*), 148, 37; ad Druentiam, a Maſſilia 500 ſtadiis diſtans, 153, 45.

Cabira, τὰ Κάβειρα (*Nikſar*), Ponti urbs ad Paryadram montem, a Magnopoli et Amasia 150 ſtadia diſtans; ibi regia Mithridatis, 476, 38. A Novo caſtello 200 ſtadia diſtat, 476, 45. Pompeius locum vocavit Dioſpolin, Pythodoris Sebaſten nominavit et urbe ea pro regia nunc utitur, 477, 5.

Cabiri, Κάβειροι, 404, 5, tres Camilli filii, ſec. Acusiſtaum, 406, 4; tres Vulcani et Cabiridis filii, ſec. Pherecydem, 406, 7. Nomina eorum myſtica, 406, 12. Cabiri iidem ſunt, ut putant, cum diis in Samothrace cultis, 283, 8. Nulla de iis in Samothrace fertur narratio myſtica, teſte Demetrio, 405, 37. Cabiri in Lerno maxime et Imbro et Troadis oppidis colebantur, 406, 10. Iidem ſunt cum Corybantibus, qui in Samothracen abierunt. Actiones eorum myſticæ, 405, 33. Secundum alios Cabiri ſunt iidem qui Curetes, Corybantes, Idaei Dactyli, Telchines; ſec. alios ſunt cognati eorum et ſimillimi, 400, 32. Nomen habent a Cabiſo Berecynthiæ monte, in eorumque honorem ſacra Samothracia ſunt, ſec. Steſimbrotum, 405, 39. Cabirorum ſacra ſunt in Nemphi urbe, ſec. Herodotum, 406, 13.

Cabiri ſtellæ ad Gades obſervantur, 98, 46 (ubi leg. καί Καβίρους ποτὶ ex conj. Mein.).

Cabirides, Καβειρίδες, nymphæ tres, Camilli filiæ, ſec. Acusiſtaum, 406, 4; Vulcani et Cabiridis filiæ, ſec. Pherecydem, 406, 7.

- Cabiro, Καβειρώ, e Vulcano mater Camilli sec. Acusilum, 406, 3. Protei filia, Vulcano peperit 3 Cabiros et 3 Cabirides nymphas, sec. Pherecydem, 406, 7.
- Cabirus mons, Κάβειρον ὄρος, in Bercynthia, 405, 42.
- Calye. V. Calybe.
- Cabullinum, Καβυλλῖνον, Arari adjacens Æduorum urbs (*Châlons-sur-Saône*), 160, 4.
- Cadena, τὰ Κάδυνα, Cappadociæ oppidulum, quo Sisinnus potitus est, 460, 26. (Non ita longe a Noris abfuisse debet. Suspicio eundem esse locum qui in Tab. Peutingeriana scribitur *Cæna*, et a Tyanis 32 m. p. distat boream et occasum versus. Quæ quidem distantia, secundum Kiepert tabulam Asiæ minoris, duceret ad ruinas quæ sunt ad altissimum montem *Hassandagh*. D'Anvilius Cadena cum hod. *Nigde* componit.)
- Cadi, Κάδοι (*Gedis*), Phrygiæ Epicteti opp., 493, 45. Nonnulli Mysiæ esse dicunt, ib.
- Calme, Κάδμω, i. q. Priene, q. v.
- Cadmea, Καδμεία, a Cadmo ejusque comitibus munita, cui postea adjectæ sunt Thebæ, 266, 51; 344, 42. Cf. 354, 7 et 17.
- Cadmeam victoriam ad Trojam Græci deportarunt, 124, 14.
- Cadmia lapis provenit ex ære Cyprio, 136, 1.
- Cadmus, cum Phœnicibus in Bœotiam profectus, munita muris Cadmeā, regnum posteris reliquit, qui Cadmeæ Thebas adjecerunt, 344, 42; 266, 51. Cadmi divitiæ e Pangæi montis metallis, 580, 21. Cadmi et Harmoniæ posterī apud Encheleas regnarunt, 271, 27.
- Cadmus historicus et reliqui vetustissimi prosæ orationis scriptores dictione utebantur, quæ a poetica nondum longe aberat, 15, 3.
- Cadmus, (Phrygiæ) mons (*Baba Dagħ*), e quo Lycus et Cadmus fl. oriuntur, 495, 27.
- Cadmus (*Gieuk Bonar*) fl. Phrygiæ e Cadmo m. defluens, 495, 27.
- Cadurci, Καδοῦρκοι (*les habitants du Quercy*), Galliæ gens Aquitanis adscripta, 158, 31; linificium apud eos exercetur, 158, 36.
- Cadusii, migratores et latrones, in Atropatene et alias, 449, 6; ad Hyrcanum sive Caspium mare, 435, 3; 436, 7; 449, 51; inter Anariacos et Albanos, 440, 39; Medos Matianos attingunt, 440, 41. Ora eorum ad 5000 stadia porrigitur, sec. Patrocleum, 436, 30. Cadusii numero suo potentes, et jaculatores optimi, 449, 14. Cf. 438, 8.
- Cæcias, καϊκίας, quinam ventus dicatur, 24, 9.
- Cæcubum, τὸ Καϊκουδόν, Latii campus palustris, vinum fert optimum, 193, 13; 194, 54; 195, 3.
- Kaïkiaz, apud Lacedæmonios antrum quoddam, quo pro carcere utebantur, 315, 27.
- Cæni, Καῖνοι, Thraciæ gens, quorum rex Diegylis, 534, 3. Καῖνὸν χωρίον in Ponto. V. Novum castellum.
- Cænys, Καῖνυς; (*Punta del Pezzo*), Bruttii prom. e regione Pelori prom., 213, 40; 220, 45.
- Cæpionis turris, Καπτιωνὸς πύργος (*Cipiona*), ad ostium Battis fluvii, 116, 25.
- Cæratas, Καῖρατος (*Kartero*), Cretæ fluv., cui adiacebat urbs cognominis, quæ postea vocata est Cnosus, 409, 14.
- Cære, Καῖρεια (*Cervetri*), Etruriæ urbs, olim Agylla dicta, Pelasgorum opus; de mutato urbis nomine fabula, 183, 37. Cæretani de Romania optime meruerunt tempore Gallicæ invasionis, neque vero justa meritum præmia tulerunt, 183, 22. Nunc urbis olim splendide moanis vestigia quædam supersunt; in vicinia sunt calidæ aquæ Cæretanæ, 183, 45. — Cæretanorum navale est Pyrgi, ab urbe 30 stadia distans; navale illud habet fanum Lucinæ, a Pelasgis structum, a Dionysio destructum, 188, 10.
- Cæsar (Julius), Roma ad Obulconem Hispaniæ pervenit 27 dierum itinere, quum easet ad Mundam conserturus prælium, 133, 30. Afranium et Petrelum Pompeianus duces ad Ilerdam in Hisp. devicit, 134, 8. Ejus duces in Jaccetanorum regione contra Sext. Pompeium bellum gesserunt, 134, 20. Cæsar quid de Galliæ divisione in Commentariis tradiderit, 147, 14. Contra eum in Pompeiano bello stabant Massilienses, 150, 3; in quos clemens Cæsar pristinam urbi libertatem reliquit, 150, 33. Contra Arvernos et Vercingetoricem pugnavit ad Gergoviam et Alesiam, 158, 52. In Britanniam transiturus ubinam naves compegerit, 160, 42. Quadringenta millia Helvetiorum delevit, 8000 superesse passus est, ne Germanis vacuum regionem relinqueret, 161, 1. Ab Itio in Britanniam trajecit, 166, 17. Bis in Britanniam profectus est; quid ibi peregerit, 166, 48. Venetos Gallos prælio navali quomodo vicerit, 162, 8. Cæsaris pecuniam diripuerunt Salassi et in exercitum ejus saxa dejecerunt, 171, 19. Cæsar Comum misit quinquies mille colonos, inter eosque 500 Græcos nobilissimos, 177, 33. In Byrebistam Getarum regem expeditionem adornavit, 247, 50; 252, 41. Post prælium Actiacum decem naves de præda dedicavit Apollini Actio, quas postea ignis delevit, 270, 12. Corinthum restauravit, 327, 50. Ei se addixit Cleo latro, post pugnam Actiacam ab Antonio deficiens, 492, 18. Alexandrum imitans Ilienses beneficiis affecit, propter cognitionem cum Iliensibus ipsi intercedentem, 508, 44. Mithridatem Pergamenum tetrarcham Galatiæ et regem Bospori creavit, 534, 20. Pythodori Nysæi bona publicavit, 554, 17. Coorum Venerem Cæsari dedicavit Augustus, 561, 32. Præceptorem Cæsar habuit Athenodorum Tarsensem, Sardonis filium, 575, 11. Quo loco prælio superavit qui cum Antonio contra eum exierant, ibi Nicopolin urbem condidit, 30 ab Alexandria stadiis, 576, 16. Pharum insulam evastavit, 673, 34. Cleopatram ab exilio revocatam Ægypti reginam constituit, adjuncto fratre ejus minori; fratrem ejusdem majorem occidit, 677, 20. Ægypto provinciæ præfecit Cornelium Gallum, 696, 1. Cæsaris bellum Africanum, 705, 50.
- Cæsar Augusta, Καίσαραυγούστα (*Saragossa*), Rom. colonia in Celtiberia, 125, 34; ad Iberum fl. 133, 50. A Numantia 800 stadia distat, 135, 8.
- Cæsarea, Καῖσάρεια (*Cherchel*), antea Iol, q. v.
- Cæsarium, τὸ Καῖσάριον, in Alexandria Ægypti urbe templum, 675, 42.
- Cæsena, Καῖσάνα (*Cesena*), ad Sabin (*Savio*) fl. in Gallia Cispadana, 180, 35.
- Caicus, Κάϊκος (*Bakyr-Tchai*), Mysiæ fluvius, 490, 15, quem ex Ida fluere perperam Bacchylides dicit, 526, 42. Prope fontes ejus Gergitha, 527, 1. In Caicum insluit Mysius, 526, 50. Caicus Pergamum præterfluit, 534, 11. Ab eo Eleæ 12 stadia distat, 525, 41. In Elaiticum sinum exit, 525, 39. Ejus ostia, 519, 21. Ad Caicum usque Troas Homericæ pertinet, 498, 6. Caici campus, 493, 47, quem alluviones fecerunt, 589, 24, ad latus orientale Ægæ montis, 526, 2. Temno monte ab Apie campo dirimitur, 526, 47.
- Cajetanus sinus, Καῖατος κόλπος, Italiæ, unde dictus sit; ejus longitudo. Ad eum promontorium Cajetanum, Καῖατος, 194, 36 et 54.
- Calabri, Καλαῖοι, in Iapygia, a Salentinia boream versus; ab Apulia sive Peucetis versus meridiem, 230, 45. Calabria, 234, 17.
- Calachene, ἡ Καλαχηνή, Assyriorum regio in planitie quæ

- adjacet Nino urbi, 455, 3; 627, 6. Ad eam usque ex Armenia progressi sunt Thessali, Armeni comites, 432, 9. (Regionem eandem esse cum Chalonitide (hod. *Hol-wan*), quam ipse Strabo hoc nomine memorat, parum probabiliter censet Ritterus tom. 9, p. 465. Apud Ptolemæum 6, 1, *Καλαχνή* in libris nostris vocatur, et Adiabenæ boream versus superjacet.
- Calaguris, *Καλάγουρις* (*Calahorra*), in Hispania Vasconum urbs, 134, 5. Cf. Sertorius.
- Calami Æthiopici Indici similes, 702, 27.
- Calamidis opus, colossus Apollinis in templo Apolloniatarum Ponticorum, 265, 12.
- Calanus, sophista Indus; Onesicriti cum eo confabulatio, 608, § 64. Coram Alexandro se combussit, 585, 27. De Calani morte narrationes variae, 610, § 68.
- Calasarna, *Καλασάρνα*, urbs Lucanorum, 211, 37. [Urbem hanc ex uno Strabone novimus. Componenda est cum hodierna *Campana* non ita longe a *Cariati*, ubi etiam nunc mons *Calaserna* vocatur. In eodemque tractu sita sunt quæ præcedunt apud Strabonem oppida. Cf. v. Vertinæ. Cluverus *Acalandra* ap. Strab. legi voluit, quum Acalander fluv. (ad Thurios) memoretur.]
- Calatia, *Καλατία*, Campaniæ opp. in via Appia, 207, 20; 235, 6; hodie *Gallazze* inter *Caserta* et *Maddaloni*.
- Calauria, *Καλαυρία*, ins. in Myrto mari Træzeni objecta; ambitu 30 stad.; asylum ibi Neptuni, qui insulam a Lætona accepit, contra data Delo; ad templum Amphictyonia septem civitatum quarumnam? Asyli sanctitas diu fuit integra. Demosthenes ibi se occidit, 321, 24. Cf. 317, 14. [Quum Strabonis libri nonnisi triginta stadiorum ambitum insulæ prodant, hæc ad peninsulam quæ a meridie Calauriæ adhæret et tempestuoso mari insula fit, refert Curtius. Quod non credideris. Immo peninsula ista Strabonis ætate adhuc insula fuerit, quam Pausanias Sphæriam et postea Hieram vocatam esse refert. Dempta hodierna ista peninsula, Calauriæ ambitus est fere stadiorum 130; quem numerum apud Strabonem reponendum esse aut jam Strabonem sua ex corrupto aliquo libro descripsisse censeo.]
- Calbis, *Κάλβις* (*Doloman Thet*), fl. Rhodiorum Παπαίας; inter ejus ostia et Calynda est Pisilis, 556, 25.
- Calceamenta Assyriorum, 635, 16. Calcei aculeati, quorum opera in Caucaei verticibus adscendunt, 434, 1.
- Calchas cum Amphilocho e Troade migravit; Clari mortuus est sec. Callinum, 570, 10. Quæ de ejus certamine cum Mopso deque vitæ fine varia tradantur, 548, 45; 576, 20. Calchantis in Drio Apuliæ colle sacellum, in quo oraculum sciscitant arietem nigrum immolant ejusque pelli indsciunt, 236, 12. Calchas, Selges conditor, 478, 38.
- Cale Peuce, *Καλή πέικη*, in Troade, 515, 54. Quid de ea Attalus I tradat, 516, 1; ab Adramyttico 180 stadia abest, ib.
- Cales, *Κάλης*, ἡ τῶν Καληγῶν πόλις (*Calvi*), Campaniæ oppidum ad viam Latinam, Casilino propinquum, 198, 1; 207, 32. Calenum vinum, 202, 33.
- Caleti, *Κάλετοι*, Galliæ populus ad Sequanæ ostium, 157, 5; 161, 40.
- Callaici, *Καλλάϊκοι*, Iberiæ gens, Lusitanis, Asturibus et Celtiberis contermini, 126, 39 et 44; 134, 46. Montanam regionem tenent; de his Druso fuit Callaici cognomentum, 126, 27. Callaici effecerunt ut nunc plurimi Lusitanorum Callaici vocentur, 126, 31. Callaica nunc dicitur ea pars Lusitanie quæ est trans Durium fluvium, quam administrat legatus, 138, 32. Apud Callaicos consedissee ferunt nonnullos qui Teucrum in bellum secuti fuerant; et fuisse ibi aiunt urbem Ἐλλήνας, et alteram Ἀμφιλό-
- χος, de Amphilocho ibi mortuo dictam, 120, 23. Callaicorum mores, 129, 7; religio nulla, 136, 20.
- Callas, *Κάλας*, Eubœæ fl. 382, 52.
- Callatis, *Κάλαττις* (*Colatti*), Hieracleensium colonia ad Pontum, 265, 7; 465, 6; supra eam Crobyzi degunt, 264, 27. Callatianus, Demetrius historicus, 50, 21.
- Calliarus, *Καλλίαρως*, Locrorum opp. ab Homero memoratum, habitari desuit; est vero etiam nunc planities ferax, Calliarus dicta, 366, 1.
- Callias Lesbios, Sapphus et Alcei versus interpretatus est, 528, 50.
- Callicolone, *Καλλικολώνη*, tumulus quidam præter quem 5 stadiorum intervallo Simols fuit; a vetere Ilio tumulus distat 10 stadia, 511, 33. (Esse debet *Karagin* collis cuneiformis, qui unicus exstat in montano tractu qui a Novo Ilio ortum versus porrigitur.)
- Callidromus, *Καλλίδρομος*, mons Thermopylis imminens; alii latius hoc montis nomen extendunt, 367, 36.
- Callimachus genus deducit a Batio Cyrenæ conditore, 710, 41. Cyrene natus, poeta et grammaticus, ap. Eg. reges in honore erat, 711, 11. Ejus sodalis Heraclius Halicarnassensis poeta, 560, 45. Callimachus loca quæ Homerus in Oceano posuit, ad Gaudum et Corcyram refert; reprehensus ob id ab Apollodoro, defenditur a Strabone, 37, 19. Callimachi versus laudantur, 38, 29. De geographicis quibusdam ab Apollodoro reprehenditur, 243, 51. Cretæ loca novit perperam, 411, 54. Mensuras Jovis Olympici, Phidiæ operis, iambico carmine exposuit, 304, 17. Callimachus ἐν τοῖς ἱάμβοις de Venere Castniætide, 376, 14. Ejus de Pola a Colchis condita versus, 179, 45. De Thera, Cyrenes metropoli, 298, 32. De Anapha et Thera ins., 416, 6. De auctore poematis quod *Οἰχαλίας Διωσις* inscribitur, 545, 43. Callimachus ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ποταμῶν, 341, 11. Laudatur etiam, 684, 28; 710, 34.
- Callinus, elegiarum poeta, de Teucris e Creta in Troadem profectus, 516, 22. A Callisthene et Demetrio laudatur, 536, 28. Alicubi Ephesus Smyrnæ nomine appellat, 541, 21. Laudatur, 554, 14 et 22. Eo junior fuit Archilochus, 553, 19. Callinus Calchantem ad Clarum mortuum esse, comites ejus sub Mopso in Pamphylia et Ciliciam et Syriam transisse ibique consedissee ait, 570, 13.
- Calliopes de Jovis filii Corybantes, 405, 32.
- Callipidæ Scythiæ, 471, 22.
- Callipolis Siciliæ a Naxii condita, 226, 44. Nunc non incolitur, 226, 42.
- Callipolis, *Καλλίπολις* (*Gallipoli*), Chersonesi Thrac. opp., 284, 9. Hinc ad Lampsacum 40 stadia, ib. et 504, 15.
- Callipolis, *Καλλίπολις*, oppidum Parorbeliæ in Macedonia, 281, 5. Callipolis in valle *Stroumitza* fl. quærenda; fortassis ipsa est *Stroumitza* urbs.
- Calliste, *Καλλίστη*, insula, postea Thera, inter Cyrenaicam et Cretam sita, in qua sub Thera duce Theram, Cyrenes metropolim, condiderunt Minyæ e Lacedæmone profecti, 298, 29.
- Callisthenes Carliatis in custodiam datus, 443, 45. Laudatur de Tyrtaeo, 311, 12; de Araxe fl., 455, 44; de Cauconibus, 464, 45; de Adrastea Troadis, 503, 16. Cum Anaxarcho et Alexandro Homericorum carminum recensionem instituit, 508, 50. Laudatur de Arimis, 536, 11; de Sardium expugnationibus, 536, 26; de Phrynico multato ob fabulam de expugnata a Persis Mileto, 543, 7. Cilices e Troade ejectos in Pamphylia Theben et Lynnessum condidisse ait, 569, 41. Ejus de Halizonibus sententiam attulit Demetrius Scopsius, 580, 18. Callisthenes, præeunte Aristotele, Nilum

- imbris augeri tradidit, 672, 10. Laudatur de Alexandri itinere ad Ammonis oraculum deque aliis quibusdam, quæ adulatorie de Alexandro narravit, 691, 17.
- Calydium, Καλλύδιον, castellum Mysiæ (in Olympo m.), quo pro receptaculo usus est Cleo latro, 492, 12.
- Calos limen, Καλὸς λιμήν, ad sinum Cercinitem, 256, 10.
- Calpe, Κάλη, 89, 46, Iberiæ mons altus, ad fretum Columnarum, a mari visus insulæ speciem præbens, 40 stadiis a Carteia, in Bastetanorum regione, 115, 47. Ab eo ad Carthaginem novam stadia 2200, 129, 40. Nonnullis Calpe est altera columnarum Herculis, cui in Libya objacet Abilyca mons, 641, 29. Calpæ vicina regio vocabatur Tartessus, sec. Eratosth., 123, 10.
- Calpas, ὁ Κάλπας, Bithyniæ fluvius (ad *Kirpe liman*), 463, 20.
- Calvities in Mycono ins. frequens, 418, 27.
- Calybe, Καλύβη (al. Καβύλη) (*Chalil-Owasi* vel *Golevitza*), Astarum oppidum, in quo Philippus Amyntæ f., pessimos quosque collocavit, 266, 29.
- Calycadnus fl., Καλύκαδνος (*Ghiuk-Su*), Ciliciæ, cui Seleucia adjacet, 572, 2. Ad eum Arimos ponit Callisthenes, 536, 12.
- Calydna, Καλύδνα, a nonnullis Tenedus ins. vocatur, 517, 1.
- Calydnæ, Καλύδναι, insulæ prope Tenedum et Lectum, 516, 53.
- Calydnæ, ins. maris Carpathii, 419, 16. Calydnæ apud Homerum vel una insula pluraliter dicta, quæ postea Calymna vocabatur, vel duæ, Calymna et Lerus, vel Calymna et vicinæ complures, 420, § 19.
- Calydon, Καλύδων (*Kurt-aga*), Ætoliciæ urbs, olim floruit, nunc fere jacet, 387, 5 et 35. Καλύδων αἰτία apud Homerum non urbs sed regio dicitur, 395, 36. Urbs inter Pleuronem et Chalcidem sita, 395, 14. Juxta eam palus piscosa, 395, 18. Subjacet ei Chalcis, 366, 29, et Halicyma vicus, 395, 4. Prope eam fanum Apollinis Laphrii, 395, 6. Vicina ei Pleuron vetus, 387, 22. Calydoni assignata est Ætolia vetus et campestris, 395, 39. Calydonii apri mater sus Crommyonia, 326, 55. Apri caput pellis causa belli, 400, 13.
- Calymna, Κάλυμνα, una e Sporadibus ins.; fortasse etiam Calydnæ pluraliter dicebatur, eademque est cum Calydis Homerii; mel ibi egregium, 420, § 19.
- Calynda, Κάλυδα, urbs Rhodiorum Perææ, 60 stadiis distant a Latonæ lucco, 556, 24.
- Calypsus insula est Gaudus, sec. Callimachum, 248, 51.
- Καρυά, navicula Achæorum, Zygorum et Hentochorum Ponticorum, 425, 24.
- Camarina, Καμάρινα, Siciliæ urbs, Syracusanorum colonia; 226, 11. Distantia ab Agrigento et Pachyno, 221, 23.
- Cambodunum, Καμβόδουνον, Estionum, gentis Vindeliciæ, urbs, 171, 52; hod. *Kempten* ad *Iller* fluvium.
- Cambysene, Καμβησινή, Armeniæ provincia borealis, 452, 52. Iberes et Albanos attingit, 430, 50.
- Cambyses, Cyri successor, 626, 30. Ægypto politus cum Ægyptiis usque ad Meroen progressus est, et urbi insulæ de Meroe sive sorore sive uxore nomen indidisse fertur, 671, 49. Cambysis exercitus in Æthiopia inter Pselchum et Premnim arenis obrutus, 696, 45. Cambyses Thebarum monumenta multavit, 693, 3. Vulcani et Cabirorum sacra in Memphi urbe delevit, 406, 14. Ejus insaniam et sacrilegia etiam nunc ostendunt monumenta Heliopolitana, 684, 16.
- Camelopardales Æthiopiæ describuntur, 659, § 16; 702, 16.
- Camelorum pastores, Καμηλοδοσχοί, in extrema Perside, 619, 14.
- Camertes, Καμέρτης (al. Camers), Umbriæ urbs in ipsi montibus sita qui Picenum ab Umbria distinguunt, 189, 42. (*Camertino* ad fontes Flusar (*Chienti*) fluminis.)
- Camici, οἱ Καμικοί (prope hod. *Siciliana*), Cocali regia in Sicilia; ubi Minos occisus, 226, 47; 212, 1.
- Camillus, Κάμυλλος, Vulcani et Cabiræ f., pater trium Cabirorum totidemque Cabiridum nympharum, 406, 4.
- Camirus, Κάμυρος, Rhodi urbs, cum Lindo et Ialyeo in unam Rhodum urbem coit, 559, 20; a quonam condita et nominata sit, 558, 32 et 35; 559, 26.
- Camisa, Κάμισα, Camisenes regionis castellum nunc dirutum, 479, 29.
- Camisene, Καμισινή, Ponti regio Armeniæ minori et Laviansensæ contermina, 479, 28; in ea Halyis fontes, 468, 19.
- Campani, Καμπανοί, Cumis potuntur, 203, 3. In Neapolim recepti sunt, 205, 8. Eorum luxuria, quæ Hannibalis quoque exercitum effeminavit, 206, 49. A Romanis Campani castigati, agerque eorum divisus, 209, 2. Campanorum præsidium Rhegio impositum incolas violatis pactis circumventos interfecit plerosque, 215, 16. Campanorum gens non amplius extans Osci, 197, 52. Cf. 211, 7. Campaniæ descriptio, 202, 3. Eam olim tenuerunt Osci, 194, 9; Opici, Ausones, Osci, 194, 9. 202, 13; deinde Græci, tum Etrusci, tandem Samnites, ib. Campaniam vastant et incolas imperata facere cogunt Samnites, 207, 42. Regionis fertilitas, 202, 26. Campaniæ Phlegra, 233, 53.
- Campsiani, Καμψιανοί, sicuti Chauci Germaniæ gens ad Oceanum, 241, 50. lidem p. 242, 39 dicuntur Ἀμφανοί. Fortassis Ἀμφιανοί legendum, neque diversi ab his sunt aliorum scriptorum Ampsivarii vel Ansvarii finitimi Cauconum s. Chaucorum.
- Camuni, Καμούνιοι, gens Rhætica (in *val Camonica*), 171, 43.
- Canæ. V. Cane.
- Cananites, Κανανίτης, a pago quodam vocatur Athenodorus Tarsensis, Sandonis f., 575, 10.
- Canastæum, Κανασταῖον, Palleses ad sinum Thermæum prom., 278, 35; 279, 17; Καναστρον ἄκρον, 279, 24 et 33.
- Candace, Κανδάκη, Æthiopum regina, tempore expeditionis Romanorum contra Æthiopes, 696, 37. Candaces regia Napata, 696, 48; ejus filius, 696, 53. Petronio aggrediente, Candace in castello quodam prope Napata degbat.
- Candavia, Κανδαυρία, Illyrici mons, a quo prima pars viæ Egnatiæ vocatur via ad Candaviam, 268, 27; 271, 47.
- Cane s. Canæ; Κάνη, Κάνα, Æolidis prom., ad quod inde a Lecto pertinet Adramyttenus sinus, qui etiam Elaiticum comprehendit, 518, 53; 525, 45; 499, 39. Ab Elææ meridiem versus distat 100 stadia, 525, 45, cf. 519, 23; 497, 24. Etiam Αἰγὰ (vel Αἰγᾶν?) vel, ut quidam putant (Artemidorus sc.), Αἰὲ vocatur, 525, 51; 526, 5. Totus etiam mons, ad quem promontorium pertinet, Αἰγὰ appellabatur, nunc vero *Cane* vel *Canæ* vocatur, 525, 23. Oppidum Canæ juxta extremas Lesbi partes meridionales situm est in regione Canæa, quæ usque ad Arginussas pertinet, 525, 50; Canæ oppidum juxta Arginussas situm, 527, 28; colonia Dii Euboici, 383, 15; colonia Cyni Locrensis oppidi, 525, 48. Mons Cane a septentrione Elaiten regionem, versus meridiem et occasum mare, versus orientem Caici campum habet; nomen dedit mari Ἀγᾶο, 526, 1. [Ex allatis patet Strabonem plurimis locis ita loqui, ut mons et promontorium ad meridiem sinus Elaitici partem ponendi sint. Id vero

- falsum esse vix dubites; nam Canas urbem et prom. a Pitane boream versus fuisse ex Herodoto et Mela et Plinio liquet. (Est hod. *cap Colonnè* et *Adchane* sive *Kanot vicus*.) Recte autem Strabo dicit urbem juxta Lesbi extrema et Arginussas sitam esse, ab hisque 100 stadia distare. Miscet igitur diversa ac boreale latus et meridionale sinus Elaitici confundit. Quod Canen promontorium etiam *Ægan* dici ait, id ipsum quoque falsum esse et ex eadem confusione manare puto. Etenim *Αἴγαν* promontorium vera fuisse ad meridiionalem sinus partem prodiit *Ægas* urbs non longe inde dissita. Strabo vero quum eodem transtulisset Canen promontorium, id ab *Æga* non diversum esse putavit.]
- Canes**, *κύνας*, pisces qui etiam galeotæ et *ἐρίαι* vocantur, in freto Siculo, 20, 3.
- Canes venatici** in Britannia præstantes, 166, 26. Galli tum his tum suis in bello utuntur, 186, 27; canes venatici Albanorum, 431, 22; canes *ἐνταπιασταί* Bactrorum, 443, 29. Canes egregii in Sopithis regno, 596, § 31; 599, 16. Canes *Æthiopici* parvi, 697, 26. Canem in Delo inania esse non licet, 417, 37. Canes ap. *Ægyptios* coluntur, 690, 20.
- Canethus**, *Κάνηθος*, collis Chalcidis urbis, 384, 9.
- Canicipites**. V. *Κυνόκεφαλοι*.
- Canidius** qua via ex Armenia in Iberiam ingressus sit, 429, 41.
- Canimulgi**, *Κυνάμωλοι*, ab indigenis *Ἀγριοί* vocati, in *Æthiopia*; eorum vitæ ratio, 656, 48.
- Cannabis Colchidis**, 427, 33.
- Cannensis clades**, 237, 13.
- Canobica Alexandriæ porta**, 676, 11.
- Canobica fossa**, ex Alexandria urbe exeunti ad dextram est; ea navigatur primum Eleusinem, hinc versus dextram canalis deflectitur, qua Schediam proficiscitur; sin pergas in canali, juxta oram maritimam tendente, venis Canobum, 680, 8. Canobicæ fossæ ad dextram est nomen Menelaïtes, 681, 1.
- Canobicum** sive Heracleoticum Nili ostium, 71, 8; 670, 4; ab oriente Heracii loci, 680, 51. A Canobico ostio ad Pelusiæcum 1300 stadia, 669, 11. Per Canobicum ostium et Cyaneas idem transit meridianus Eratosthenicus, 75, 25. Eo ostio præ ceteris tanquam emporio utuntur, 681, 14.
- Canobus**, *Κάνωθος*, Menelai gubernator, mortuus est ubi postea erat urbs cognominis, 680, 35.
- Canobus**, *Ægypti* urbs, 120 st. ab Alexandria, 680, 35; unde nomen habeat; ibi Serapidis templum celebre; festis et bacchanalibus urbs infamis, 680, 34. *Κανωθισμός*, 680, 15. Canobo propinquum Heracleum, 670, 32. Ab Alexandria Canobum in fossa Canobica navigatur, 686, 8 et 23. Ei obiacent Chelidoniae insulæ 4000 stadiorum intervallo, 688, 44.
- Canobus sidus**, cui recens demum nomen factum est, 3, 3. Canobum se vidiisse putat Posidonius et domo excelsa in loco 400 stadia a Gadensi Hispaniæ ora boream versus remoto; certe apparere eum ab Hispania paululum versus meridiem progressi; spectavit eum in Cnidia sua specula Eudoxus, 98, 46.
- Cantabri Conici** in Iberia Veronibus finitimi, 134, 42; ab Asturibus æstuario dirimuntur, 138, 37. Apud eos incipit Orspeda mons, 133, 39. E Cantabris fuit Bænia fl. 127, 15. Cantabriz partem Lacones occupasse dicuntur, 130, 30; ibi Opsicella (Ocela?) urbs ab Ocela Antenoris socio condita fertur, 130, 31. Cantabros, qui etiam Strabonis ætate latrocinia exercebant, hisque vicinas gentes subegit Augustus, 129, 25. Cantabricæ pervicaciæ exemplum, 137, 25; eorum feritas, 136, 50. Apud eos vir mulieri dotem affert;
- filiae heredes instituuntur, et ab his fratres in matrimonium elocantur, 137, 30. Cantabri urina dentes tergunt, 136, 18. Alia quædam de moribus eorum, 129, 7. Cantabricæ pernae optima, 134, 29. In Cantabria Romani murum multitudinæ summopere vexati, 137, 19. Cantabricum bellum, 136, 50.
- Cantharium**, *Κανθάριον*, Sami pr., 546, 5.
- Cantharolethrum**, *Κανθαρώλεθρον*, locus prope Olynthum, unde dictus sit, 279, 12.
- Cantium**, *Κάντιον* (*Cap de Kent*), Britanniae promontorium orientale ab ostiis Rheni conspici potest, 160, 40; 166, 1; 52, 47. Pytheas ad id a Celtica complurium dierum navigationem esse fabulatur, 52, 49.
- Cantoribus** Homeris vitæ ad modestiam formandæ munus tribuit.
- Canusium**, *Κανύσιον* (*Canosa*), Apuliæ opp., 234, 32; 235, 42; a Diomede conditum, 245; 35. Canusinorum (*Κανυσινῶν*) emporium ad Aufidium fl., 235, 36.
- Capedunum**, *Καπέδουνον* (*Kappberg*), opp. Scordiscorum majorum, 262, 22.
- Capellæ Scyri insulæ**, 375, 34.
- Caphereus**, *Καφηρεύς* (*Xylophago*), Bæotiæ pr., 317, 2.
- Caphyes**, *Καφύεις* (*Kafsa*), Arcadiæ opp., 333. 40. V. Caphyæ.
- Capitolium Romæ**, 195, 16; 197, 17. V. Roma.
- Capitulum**, *Καπίτουλον*, Hernicorum caput, in montibus supra Præneste, 198, 24.
- Καννοβάται* (?) Mysi, 247, 14; 247, 7.
- Cappadocia**, *Καππαδοκία*, 107, 17; quasi isthmus peninsulae Asiaticæ, 457, 39. Ejus longitudo et latitudo, 462, 29. Cappadocia in varias partes divisa est et varias experta mutationes, 457, 4. Quænam sit Cappadocia si gentes eadem lingua utentes composueris, 467, 12. Ex his tamen gentibus veteres scriptores a Cappadocibus distincter Cataones, et cum Cataonia junxerunt Melitenen, 457, 20; primus has Cappadociæ junxit Ariarathes, 457, 37. Cappadocia a Persis in duas divisa satrapias, a Macedonibus vero in duo regna; altera pars Cappadocia proprie dicta vel Cappadocia ad Taurum vel Magna Cappadocia, altera pars Pontus vel Cappadocia Pontica, 458, 4. Cappadocia Magna sub regibus in 10 præfecturas divisa; eorum nomina, 458, 22; 457, 29. Undecimam his adjecerunt Romani partem Ciliciæ; Archelao etiam Ciliciam asperam quæ est circa Eleusam et quæ piratarum fuerat, dederunt, 458, 26. A Ponto quomodo Cappadocia M. dirimatur, 462 52. Singularum præfecturam descriptio, 458, cap. 2. E præfecturis duæ solummodo urbes habent. Proventus, 462, 33; frutex spinam ferens, et quæ tela conficiuntur, 145, 39. Cappadocia quantum Persis tribuit nomine quotannis penderit, 450, 42. Magi Cappadociæ qui etiam Pyraethi vocantur; eorum sacrificia, 624, 8; Pyraethæ, *Πυραῖθæ*, septa sacra, 624, 12. In Cappadociam Sacæ invaserunt, ibique a Persis ad Zelam deleti sunt, 459, 1. Imperium ibi affectavit Strabonis ætate Sisinnus, 760, 25. Cappadociæ plantities Bagadanla, 61, 13. Quæ juxta Paphlagoniam extenditur Cappadocia, multa habet vocabula Paphlagonica; exempla afferuntur, 473, 40. Cappadoces utrique, tum ad Taurum tum ad Pontum habitantes, ad hoc usque tempus Leucosyri vocantur, 627, 16. Cf. 464, 53; 466, 15. Romani iis permisierunt, ut libere suis viverent legibus; illis autem postulanti regem dederunt Ariobarzanem, cujus in tertia generatione stirps defecit; deinde Archelaus rex ab Antonio constitutus est, 463, § 11. Mortuo Archelao, Augustus decrevit ut Cappadocia Magna esset Romanorum provincia; quæ ejus futura esset constitutio nondum narrat Strabo, 458, 17. Cappadoces *Ma* deam colunt Co-

manis, 459, 5. Summo apud eos in honore Comanorum pontifex, 459, 14.

Capra Jovem ad Ægium nutrit, 332, 18.

Capræ, *δορυκάδες*, in Hispania, 135, 49.

Capræ, αὶ Καπραί (Capri), ad Campaniam sita insula ante Minervæ prom., 206, 12; 101, 35; a quo abrupta quondam est, 50, 10; 214, 50. Ὁ κατὰ Καπραίαν πορθύς, 18, 31. Duo olim insulæ oppida, nunc unum; tenebant eam Neapolitani, nunc sibi habet Augustus, 207, 8.

Capria, Καπρία, Pamphyliæ palus, 569, 47.

Caprus, Κάπρος (Ak-Su), in Phrygia prope Colossas in Mæandrum influit, 495, 24.

Caprus, Κάπρος (Lybizadha), portus Stagiri, itemque insula Stagirom obiacens (Kapronisi), 279, 49; 280, 40.

Caprus, Κάπρος (Zab Arsal vel Allin Sou, Zab minor), Assyriæ fluvius, inter quem et Lycum fl. est Arbela, pari ab utroque distans intervallo, 628, 21. Mox ibidem lin. 30 memoratur ἡ Κάπρου διάβασις, propinqua illa Bahyloni et Seleucia. In his quum Caprus non idem esse fluvius possit, qui lin. 21. memoratur, neque verisimile sit, si utriusque idem nomen fuisset, id Strabonem non monitum fuisse, Capri nomen h. l. corruptum esse censeo. Fluvium hodiernum Adhem indicari putat Ritterus, Droysenius vero majorem fluvium, qui deinceps sequitur et nunc *Dijala* vocatur; idque ego quoque statuo. Fluvius hic apud veteres vocatur Διάλας, Diablas (Amm. M.); Σάλας. Apud Strabonem fuerit τὴν Διάλα διάβασις. Vox Διάλα quum ob sequentium litterarum διάβα similitudinem scriba quidam omisisset, alius nomen proprium et proxime antecedentibus male supplevit. Dialam nunc trajiciunt ad hod. *Deli-Abbas*, prope veterem Artemitain.

Caprus a Mendesiæ collitur, 690, 30. Capri Marti immolantur apud Lusitanos, 128, 27.

Capra, Κάψα (Cafsa), Numidiæ urbs, Jugurthæ gazophylacium, 705, 53.

Capivi homines apud Lusitanos immolantur; manus dextræ amputatæ diis consecrantur, 128, 19.

Capua, Καπύα (S. Maria dī Capua), Etruscarum in Campania urbium caput, indeque nomen nacta, 202, 23; 207, 15. In via Appia, 307, 19; 235, 6; a Casilino novemdecim stadia distans, 197, 29.

Capvæ, Καπύαι, ab Ænea in Arcadia ad Mantineam conditæ, et a Capye nomeninatas, 520, 12. Idem oppidum Καπύαι vocatur, 353, 40.

Capys, nomen dedit Capvis Arcadiæ, 520, 12.

Caralis, Κάραλος (Cagliari), Sardiniae urbs, 187, 17.

Carambis, Κάραμβις (Kerembi-Bouroun), Paphlagoniæ promontorium, 103, 30; Criumetopo oppositum, 467, 8; 426, 16, ab eoque distans 1500 stadia, 103, 17; 256, 60; a Sinope 700 stadia, 468, 4. Pontum in duo quasi maria dividit, 103, 17.

Carana, τὰ Κάρανα, Ponti opp., a quo Caranitis regio, 479, 38, quæ olim a Pompeio Zeleæ urbi attributa, deinde Aleporigi Galatæ data, et post ejus mortem Romanis provinciæ nomine cessit 479, 38. [Hanc Caranidem in Geographiæ compendii cum Caranide Armeniæ confundi video. Aperte querenda est in ea regione quæ a Zelis versus Galatiam est. Proximus autem a Zelis versus Taviam Galatiæ locus in Itinerario Ant. est *Darana* (quem sec. mensuras Itin. cum hod. *Om-Pacha* componit Lapius). Hæc fuerint Κάρανα Strabonis.]

Caranitis Ponti regio, 479, 38.

Carbasia Indi utuntur, 612, 13.

Carbo (Ca.) ad Noreiam a Cimbris cladem patitur (113 a. C.), 178, 44.

Carbunculi varii in India, 610, 41; 611, 40.

Carcathiocerta, Καρχαθιοκέρτα, Sophenes regia, 452, 29.

Situs urbis incertus. Vide variorum sententias apud Ritterum t. 10, p. 78 sq. Probabiliter urbs componenda cum hod. *Karpurt*.

Carchedonii lapides in Massesylla, 705, 13; apud Garamantes, 709, 7.

Carcinites, Καρκινίτης, sive Tamyrales, Ponti Euxini sinus (golfe de Kerkitin sive de Perecop), 255, 8; 258, 16. Summum ibi frigus, ib. Sinus versus boream ad 1000 stadia, sec. alios ad 3000 st., porrigitur, 255, 43.

Carcoras, Καρκόρας. V. Corcoras.

Κάρδακας quinam vocentur apud Persas, 624, 53.

Cardamyle, Καρδαμύλη (Scardamula), Messeniæ opp., 308, 62, ad sinum Messeniæ in saxo natura munito, 309, 18 et 51. Cardamylæ vicinum quendam locum ab Homero Enopen dici nonnulli censent, 309, 35.

Cardia, Καρδία (Karidia), Chersonesi Thraciæ urbs maxima, Milesiorum, Clazomeniorum et postea Atheniensium colonis frequentata, 283, 30. A Cardia ad Eleuntem circiter 400 st., 283, 38.

Carduchi, Καρδοχῶι, ab antiquis vocantur qui postea Gordyæ dicti sunt, 636, 13.

Carenitis, Καρηνίτις, Armeniæ regio, 483, 25.

Cares a Lelegibus Homerus distinguit, 522, 22. Cares una cum Lelegibus vagati sunt, 267, 26. Cares Lelegum cohabitatores et commilitones, vel, secundum alios, a Lelegibus non diversi, 267, 16. Carum migratio, 51, 12. Olim fuerunt insulares; Cretensium auxilio continentem habitare cœperunt; Miletum condiderunt, duce accepto ex Cretica Miletu Sarpedone, 490, 41. Minoi olim paruerunt, tunc Leleges dicti et in insulis habitantes; hinc in continentem transierunt, multumque regionis eripuerunt Lelegibus ibi degentibus et Pelagis, ipsis vero Caribus rursus hæc ademerunt Græci, 564, 18. Cares jam ante bellum Trojanum Con et Rhodum habitaverunt, 491, 19. Olim Samum, tunc Partheniam dictam, tenuerunt, 544, 30; porro Epidaurum et Hermionem, 321, 62; Ephesum, 545, 47; Miletum, Myntem et quæ sunt circa Mycalen et Ephesum, 540, 19. Atticam e mari infestaverunt, 341, 26. Dux eorum apud Homerum Maethles (Nastes?), 564, 32. Cares βαρβαρόφωνοι apud Homerum, 318, 16. Per totam Græciam dispersi mercede militabant. *Barbari-lingues* ab Homero dicuntur, utpote male græce loquentes, non vero eas ob causas quæ Thucydides, Apollodorus, alii attulerunt, 565, § 28. Carum lingua non est asperissima, quum habeat plurima vocabula græca, teste Caricorum scriptore Philippo, 565, 5. Carica lingua utuntur Gaunil, 556, 42. Carie multis in locis sepulcra Lelegum et castella deserta, Lelegia dicta, 267, 18. Carum omnium communis conventus ad ædes Jovis τοῦ χρυσαορώως, 563, 45, et commune templum Jovis τοῦ Καρίου; cujus etiam Lydi et Mysi, utpote fratres, participes sunt, 562, 45. Carie regum sedes Halicarnassus, 560, 21. Carum eorum, qui sub Hecatomno erant, regia Mylasa, 562, 49. Cares rerum bellicarum studiosissimi; hinc multa quæ ad armaturam pertinent, Carica vocantur, 564, 25. — Quæ a Mæandro boream versus sunt Cares habent Lydia mixti, quæ vero meridiem versus, soli Cares tenent, præter ea quæ in ora Græci ad se rapuerunt, 555, 45. Carica ora a Posidonio Milesiorum usque ad τὴν πελαγὸν Rhodiorum pertinet. Fines Carie in mediterraneis, 555, 48; ora longitudo, 456, 13. In Cariam e Troade venerunt Leleges, 522, 33. Quamnam Carie partem Leleges tenuerint, 522, 40. Carie in litore Iones urbes condunt, 329, 32. Carie et Phrygiæ in confinis sita Carura, 566, 15. Præterea Caria (ἡ Καρικὴ, 54, 44) locis haud paucis memoratur, quibus omnibus enumerandis supersedeo.

Caresene, ἡ Καρηνηνῆ, Troadis regio, Dardaniæ adjacens;

- ex ca Andrus fl. in Scamandrum influit; a Careso fl. nomen habet, 515, 43; 516, 20.
- Caresus, Κάρενος, Troadis opp. desertum, 516, 20.
- Caresus, Troadis fl. ab Homero memoratur, 475, 5. Urbs ei adiacens eversa; regio Caresene vocatur, 515, 47. Fluvius a Malunte oriens, 519, 10, et in Aesepum influens, 516, 13, et Rhodium excipiens, 516, 16, vallem facit memorabilem, 516, 21.
- Cari Menis fanum inter Carura et Laodiceam, 496, 40.
- Caria. V. Cares.
- Cariatæ, Καριάται, Bactrianæ urbs ab Alexandro deleta, 443, 45. Ibi Callisthenes in custodiam datus, ib.
- Carmalas, Καρμάλας (*Charma Su*), Cataonia fl., cui Dastarcum castellum adjacet, 460, 15; item Sargarausense, 460, 20. Fluvii alveum ad Herpa obtulavit Ariarathes rex, 462, 1. Cf. v. Herpa.
- Carmanice situs, 618, 14; 65, § 23 sqq.; fertilitas, 618, 24; proventus, 618, 29; desertum ei imminens, 618, 22; vallis fertilis juxta Carmaniam in Perside, 621, 22. Carmanica vitis, 618, 35; palmæ, 629, 27; fluvius aurifer, 618, 29. Harmoza promontorium, 651, 46; 618, 19. aliud promontorium (*cap. Jask*) versus meridiem excurrens, 618, 16. In Carmaniam per Arachotos et Drangas Craterus exercitum duxit, 614, 26; eodem venit Alexander, 615, 34; 617, 25. Carmaniorum ora ab Ichthyophagiis usque ad Persidem 3700 stadiorum longitudinem habet, 613, 20. Parallela per Carmaniam transiens, 110, 45. A Carmanice ad Persidis confinis usque ad Babylonem linea recta paullo longior stadiis 9000 sec. Eratosth., 65, 28. Carmanii (Καρμανίται p. 618, 47) asinis ad bellum utuntur, eosque Maril (quem solum deum colunt) sacrificant, 618, 38. Alia quædam de Carmaniorum moribus et sermone, 618, 40.
- Carmelus, Κάμυλος (*El-Karmel*), mons in Phœnicie ora, quem Judæi tenent, 645, 51 sqq.
- Carmenta (Καρμέντις Strabo) nympa a Romanis colitur; fuit illa Evandri mater, olim Nicostrate dicta, 192, 25.
- Carmon, Κάμμων (*Carmona*, a *Sevilla* orientem versus), Turdetaniæ urbs, 117, 17.
- Carmylessus, Καρμυλησός, Lyciæ opp. in convalle Cragi montis, 568, 5. (Situs incertus. Quærendus videtur in iis locis ubi nunc est *Levisi*).
- Carna vel Carnana, Κάρνα ἢ Κάρνανα, Arabiæ urbs, caput Minæorum 653, 49. (*Carnon* ap. Plin., Κάμναν ap. Ptol., Κάρνανα ap. Steph. Byz. Situs incertus. Sec. Ptol. sita erat 20° 15' lat., 80° 15' long. Fresnellus locum *El-Karn* situm esse audivit boream et occasum versus a *Wadi Doan*, quæ vallis a *Makalla* quinque vel sex dierum itinere distat, adeo ut *El-Karn* inter 15° et 16° lat. quærendus sit. Ad eundem locum Carnam Minæorum, qui eo usque pertinuisse videantur, referri vult Ritterus t. 12, p. 280 sqq. In quo vereor ne falsus sit.)
- Carnæades, Κυρναῖος, Academicorum optimus, 711, 16.
- Carneates, ὁ Καρνιάτης, Sicyoniæ mons, Celosæ pars; in eo Asopus, qui Sicyonem præterfluit, nascitur, 338, 28.
- Carni, Κάρνοι, ad Alpium partem Adriatico mari vicinam, 172, 8. Supra eos Apenninus (?) mons, lacum habens in Isaram fluvium exenientem, 172, 22. Eos attingunt Norici, 243, 14, et Veneti, 179, 49. Carnicus vicus Tergeste, 260, 49.
- Carnus, Κάρνος, Aradiorum navale, 641, 32. Apud seniores scriptores vocatur Antaradus, hod. *Tartus* sive *Tortosa*. Ruinas *Carnun* dictas, quæ esse feruntur ad *Nahr Bos* sive *Banias* ad Aradiorum navale refert Thompson (v. Ritter t. 17, p. 880): Schaveus, cum eo-que Ritterus t. 17, p. 53 Carnum ponunt ad maris recessum qui a *Tortosa* versus boream abest septem millia nautica. In quibus viri modo laudati neglexerunt aucto-
- rem Stadiasmi, qui a Carno ad Balaneam (hod. *Banias*) exputat 200 stadia, adeo ut nonnisi ad *Tortosa* Carnus pertinere possit.
- Carnuti, Καρνούτοι, Galliæ gens, per quos Liger fluit, 161, 15. Eorum emporium Cenabum (*Orléans*), 158, 44.
- Carpasia, Καρπασία, Cypri opp. oppositum Sarpedonio Asiæ promontorio. Ab eo transitus triginta stadiorum ad austrinum mare et Carpasias ins. 582, 20.
- Carpasie insulæ ad Cyprum (*I. Joannis Carpasie* et *II. Poru*), 582, 22 et 26.
- Carpathium pelagus, 102, 43; 419, 8; 581, 30, in quo Asypalæa, Teius et Chalcia ins., 419, 11.
- Carpathus, Κάπαθος, Homero Κράπαθος (*Scarpanto*), Carpathii pelagi ins., 419, 15; quattuor urbes habet quarum una est Nisyros; situs insulæ 419, 48.
- [*Carpentoracte*] (*Carpentras*), Cavarorum urbs. V. Cavari.
- Carpetani, Καρπηναῖοι, Iberiæ gens in regionis inter Tagum et Anam fluvios sitæ partibus superioribus, 115, 10. Finitimi sunt Turdetanis, Celtiberis, Vettonibus, Oretanis, Lusitanis, 115, 10; 116, 44; 126, 25 et 39; 134, 47; 134, 53. Carpetanice contigua loca sunt aspera, 118, 5. Tagus Carpetaniam perfluit, 126, 17.
- Carriæ, Κάρραι (*Harra*), Mygdoniæ urbs, 636, 7.
- Carseoli, Κάρσειοι (ruinæ in loco qui vocatur *Civiltà*), Latii urbs ad viam Valeriam, 198, 37.
- Carsuli, Κάρσευλοι (Carsulæ Tacit. H. 3, 60), Umbriæ opp. in via Flaminia inter Mevaniam et Narniam, 189, 34. (Distabat a Narnia 10 millibus, teste Tacito; quæ mensura ducit ad ruinas inter *S. Gemino* et *Aequa Sparta* sitas, quarum locus Holstenii adhuc æstate *Carsoli* vocabatur.)
- Carta, Κάτρα, Hyrcaniæ urbs, 436, 23. V. Samariana.
- Cartalias, Καρτάλις, Hispaniæ urbs inter Saguntum et Dertossam, 132, 15. [Aliunde non nota urbs. Nomen aperte phœnicium. Fortassis intelligenda est Καρχηδώνια Ptolemæi (II, 6, p. 129), quam Marca cum hod. *Carta vieja* componit, ejusque auctoritate hanc Carthaginem a meridie Iberi fluvii tabulæ exhibere solent, quum tamen Ptolemæus eam in eadem fere cum Barchinone latitudine ponat. Ceterum quum in tractu inter Saguntum et Dertossam medio Strabo etiam Oleastrum locum habeat, is autem itinerariorum auctoritate a Dertossa sit versus boream: suspicio nascitur Cartaliam quoque a borea Dertossæ fuisse, adeo ut eam cum veteri Phœnicum urbe, quam Barchinonem seniores vocant, composuerim.]
- Carteia, Καρχηδία, Iberiæ urbs vetusta, 40 st. a Calpe monte, apud Bastetanos; ab Hercule condita, olim Heracles dicta; ostenduntur ejus rudera, 115, 47. A Munda distantia, 117, 22. Nonnullis Carteia est vetus Tartessus, 125, 21. Ad Cartejam mare buccinas, purpuras, polypos, tenthides, alios pisces ingentes, habet, 120, 23.
- Cartera come, Καρχηδὸν καὶ κέρν, munus pagus, Diomedis regia in Bistonum terra, 282, 8.
- Carthæa, Καρθαί, Cei urbs, in quam Procesa conducta, 417, 40.
- Carthago Nova, Καρχηδὸν ἡ νέα, Hispaniæ urbs, Asdrubalis opus; potentissima, bene munita, portu egregio instructa, maximum emporium; argenti metallis dives: in vicina multum salmastorum, 131, 35; argenti fodinæ describuntur fusiis, 122, § 10. Supra urbem Oruspæda mons, 133, 45. Usque ad eam pertinent Sidetani: 135, 39; Bastetani et Oretani, 129, 40. A Calpe distat 2200 stadia, 129, 40; a Scombraria ins. 24 stadia, 132, 7. In ea aut Tarracone prefectus Rom. hibernare solet, 138, 46. Nascitur ibi arbor memorabilis, 145, 34. Objaçet urbi in Libya Metagonium 3000 stadiorum inter vallo, 702, 44.

- Carthago**, *Καρθηδών*, Libyæ urbs, et fretum Siculum et Roma sec. Eratosthenem sub eodem meridiano sunt, 76, 48. Urbs paucioribus quam 2000 stadiis septentrionalior est quam recessus Syrtis majoris, 709, 51. 900 stadiis distat a parallelo per Alexandriam ducto, 110, 42. Ab ea ad Alexandriam non supra 9000 stadia; Eratosthenes vero 13000 numerat, 76, 47. A Lilybæo distat 1500 stadia, 707, 47; a Cephalis prom. supra 5000 stadia, 709, 1; a Tretō pro n. 2500 stadia, 706, 27. Gnomonis ibi ratio ad umbram æquinoctialem, 110, 40. Carthaginienses continuo Græcos barbarosque Siciliæ infestabant, 224, 36. Tarento potiti pleraque ejus urbis ornamenta perdidit, 231, 23. Carthaginis regio fertilis, 108, 21. Carthaginiensis et Cyrenaica ditiorum limes sub Ptolemæo (Apione?) Euphrantē turris, 709, 41. Urbis ejus situs; arx Byrsa; Esculapium; portus, in eoque insula Cothon dicta (de ipso sc. Cothone portu), 706, § 14. Historia Carthaginiensium usque ad restauratam a Cæsare urbem adumbratur, 706, § 15. Urbis eversio, 238, 41. Carthaginiensium res publica jure admiranda, teste Eratosthene, 54, 38. Oræ eorum superjacent Libyphœnices, 709, 3. Carthaginienses Sardinia potiti sunt, 187, 25. Majorem Hispaniæ partem subegerunt, 131, 24. Barca duce in Hispaniam expeditionem fecerunt, 125, 6. Italiæ inferioris gentes multifariam læserunt, 210, 50. Contra eos classem duxit Agathocles, 708, 6. Punici belli secundi causa deletum contra pacta ab Hannibale Saguntum, 132, 12. Carthaginienses in Charace Syrtis majoris loco laserpitium clam eo allatum emebant, contra dantes vinum, 709, 45. Demerserunt naves peregrinorum, qui in Sardiniam vel ad Herculis columnas navigantes deprehenderentur, 681, 52. Prope Cinyphem fl. voragines ponte instraverunt, 708, 50. Carthaginiensis sinus, ὁ Καρθηδόνιος κόλπος, inter Apollonium et Hermæum promontoria, 706, 24. Loca ad eum sita, 707, § 16.
- Carura**, τὰ Κάρουρα, pagus in Phrygiæ et Cariæ confiniis, 495, 33; terræ motibus obnoxia, 495, 42; ferventes ibi aquæ, 495, 35; 538, 49. Ab Epheso ad Carura 740 stadia, 566, 15; ab Holmis 920 stadia, 566, 20. Inter Carura et Laodiceam fanum est Menis Carī; schola ibi medicorum Herophilæorum, 496, 38.
- Caryanda**, Καρύανδα, Cariæ portus et ins.; patria Scylaciæ, 561, 47.
- Carystus**, Κάρυστος, Eubœæ opp. sub Oche monte, 383, 30. Ibi marmor exscinditus et asbestus lapis, 383, 22; 375, 35.
- Carystus**, in Laconica locus Ægyptis, 383, 32; unde vinum Carystium, id.
- Casaeus** Saloniæ Bithyniæ, 484, 27. Casaeus in Alpibus, 172, 21. Casaeo equino Nomades veseuntur, 258, 36. Casaeum Atticum recentem non tangit sacerdos Minervæ Poliadis, 339, 10.
- Casia** ex fruticibus in Arabia provenit, 666, 5; 665, 50; plurima ex India afferri dicitur, id.
- Casiana**, τὰ Κασίανα, Apamensis agri in Syria castellum, patria Tryphonis, 640, 46. Situs non notus. Fuerit in Casiotide, quam Ptolemæus dicit, provincia; probabiliter in *Massiyad* monte; fort. *Massiyad* castellum.
- Casilinum**, Κασίλιον (*Capoue*), Campaniæ opp. ad Vulturum fl.; ibi Prænestini quidam ab Hannibale obsessi, 207, 21. Oppidum erat in via Appia, 235, 7; a Capua 19 stadia distans; ibi via Latina in Appiam incidit, 197, 29; in propinquo est Calenōn urbs, 198, 2.
- Casinum**, Κασίνον (*San Germano*), Latii urbs, in via Latina urbium Latinarum ultima, 197, 49.
- Casius mons**, τὸ Κάσιον ὄρος (*Dj. Okrab*), 42, 10; 42, 14; 631, 40; 640, 9.
- Casius**, τὸ Κάσιον (*el Kas, el Kattieh*), prope Pelusium Ægypti, collis ex arenarum cumulis constans, promontorii speciem præbens; aqua destitutus, 32, 12; 646, 53; ibi Pompeji corpus jacet, id. A Casio ad Pelusium 300 stadia, ad Iamnam 1000 st., 646, 13. Montem olim mari circumdatum fuisse censet Eratosthenes, 46, 47. Adjacens ei regio inundata est Strabonis ævo adeo, ut hinc in Phœniciam via navigabilis esset, 49, 2. Ad Casium repentinæ terræ convulsiones accidunt; cujus es sint generis, 645, 39.
- Caspiae portæ**, αἱ Κάσπιαὶ πόλεις (in *Sirdara* monte) 67, 15; 67, 30 et passim; 71, 30 sqq. 111, 5; 447, 35. Terminus climatum, quo boreales et australes Asiæ regiones Eratosthenes distinguunt, 448, 9. Ab iis per Parthiam usque ad Alexandriam Ariam et hinc per Drangas et Arachotos ad Indum flumen, 15300 stadia; linea recta a Caspiis portis ad Indum 14000 stadiorum, 616, 8. Caspiæ portæ a Rhagis 500, ab Hecatompylo 1260 stadia, sec. Apollodorum Artemitenum, 441, 24; ab Hecatompylo 1960 stadia, sec. Eratosthenem, 440, 54. Ab iis ad Rhagas 500 st., 450, 7; ad Cyri ostia 5000, ad Alexandriam Ariæ 6400 stadia, sec. Eratosthenem, 440, 46. Ab iis per Mediam et Parætacenē 3000 stadia; et hinc ad mare Rubrum alia 8000, nonnullis in locis etiam supra 9000 stadia, sec. Eratosthenem, 66, 47; ad Tapen Hyrcaniæ regiam, 1400 stadia, 436, 25. Ad Caspias usque Pylas Parthiæ pertinet, 441, 20. Prope eas terræ motus, 50, 15. Cf. Rhagæ.
- Caspii**, Κάσπιοι, inter Albanos et Uittios, accolæ maris Hyrcani, 440, 39. Caspia gens, τὸ Κάσπιον ἔθνος, mari nomen dedit; nunc evanida est; ejus regio, ἡ Κασπική, pars Albanicæ, 431, 18. Caspiorum mores, 446, 15; 443, 31. Ἡ Κάσπια regio, 29, 9, quam Medis ademerunt Armenii, 353, 21.
- Caspium mare**, sive Hyrcanum, Κασπία vel Ὑρκανία θάλασσα, 434, 46; sinus Oceani, 100, 20; 434, § 1; a gente Caspia dictum, 431, 19. Ejus situs in Amia parallelo, 69, 14. Ejus dimensiones sec. Eratosthenem, 434, § 1. Ejus accolæ Scythiæ et Sarmatæ, 435, 12. Caspium mare nonnulli, ut Polycletus, paludem esse, meatu quodam cum Mæotide palude conjunctam, putarunt, 437, § 4. Isthmus a mari Caspio usque ad mare prope Colchidem pertinens 3000 fere stadiorum; perperam Posidonius 1500 stadiorum facit; Clitarchus vel perfundi eum aquis maris utriusque ait, 421, 44. Caspiæ maris ostium ab intimo maris recessu et Armenicis et Medicis montibus circa 6000 stadia distat, 62, 16. — Ex eo in Indiam navigari posse assertit Patrocles, 62, 19. A Caspio mari ad Arios 6000 stadia, 438, 15. Mare hoc parum navigatur, 436, 34; insulas habet habitabiles, in iisque terram auriferam esse dicunt, 436, 36. Ad latus ejus orientale degunt Dææ Parni cognominati, tum solitudo est, tum Hyrcania. Ad maris recessum in imis montibus Medicis et Armeniis Anariacæ, Uittii, Amardi, Cadusii, Gelæ, Armenii, Albani, 436, § 1. Secundum Eratosthenem maris accolæ post Hyrcanos sunt Amardi, Anariacæ, Cadusii, Albani, Caspii, Uittii, et fortasse alii usque ad Scythas; ab altera Hyrcanorum parte Derbyces, 440, 37. Caspius mons (*mont Elbourz*; Strobilus Arriani. V. Walckenaer *Mémoire sur les dénominations de portes Caucasiennes, Sarmatiennes et Albanienes*, p. 109), a Dioscuriade distat quinque dierum itinere sec. Eratosthenem, 75, 54; 1000 stadia inde a Phasi, sec. Hipparchum, 76, 6. A Cyri ostio distat 1800 stadia, 440, 46. Caspius mons, qui situs est qua ex Colchide ad mare Caspium transcenditur, a Cyaneis distat, sec. Hipparchum, 6600 stadia, 75, 28.
- Caspium** ab accolis Caucasus mons vocatur, 426, 42.

Cassander 26 oppida ad Thermæum sinum et in Cruside sita delevit, incolasque in Thessalonicam, quæ olim Therme dicta, de uxore Cassandri nomen accepit, conduxit, 277, 29. 278, 32. Polidæam restauravit et Cassandriam dixit, 278, 40. Per decennium Macedonibus imperans Athenis præfecit Demetrium Phalereum, 341, 44.

Cassandram uxorem petivit Otryoneus, sec. Homerum. Nihil poeta novit de Cassandra ab Ajace violata, 514, 6.

Cassandria, *Κασσάνδρεια*, olim Polidæa, 278, 40.

Cassiepea, *Κασσιόπεια*, stella, 111, 33.

Cassiope, *Κασσιόπη*, portus Corcyrae (hod. *Cassope*), a quo ad Brentesium 700 stadia, 269, 32.

Cassiterides insulæ, *Καττιπρίδες νῆσοι* (*Scilly* sive *Sorlingues* ins.), 10 numero, ab Artabrorum portu boream versus in alto sitæ; incolarum habitus et victus, 145, 45. Ibi metalla stanni et plumbi, 122, 17; 108, 47; 145, 51; pelles quoque, *ib.*; pro his mercatores dant sales, fictilia, ærea opera, 145, 53. Primi eas insulas adierunt Phœnices Gaditani; sæpius rem frustra tentarunt Romani, usque dum P. Crassus omnibus mare hoc patere docuit, 146, 2. Cassiterides a continente longius quam Britannia distant, 146, 13. Obiactent Artabris, 99, 17.

Cassius Seleuciam, in quam Dolabella confugerat, obsidione cinxit, 640, 20.

Cassopæi, *Κασσωπαῖοι*, Theoprotica in Epiro gens, 267, 12; 269, 20. Regio eorum pertinet usque ad sinus Ambracici recessum, qui est prope Ambraciam, 270, 16. 269, 51. Oppida eorum Buchetium, Elatria, Pandosia, Batia, 269, 49.

Castabala, *τὰ Καστάβαλα*, oppidum in ea Ciliciæ parte, quæ Cappadociæ adjecta est, 458, 28. Tyanis propinqua, sed a Tauri montibus quam Tyana absunt propius. Dianæ Perasiæ ibi sanum cernitur, 460, 45. [De situ oppidi non satis constat. Nonnulli Castabala componunt cum hod. *Nigdeh*, quod oppidum est a Tyanis versus boream. Quæri potius debet a Tyanis meridiem versus. Fortasse eadem urbs est quæ postea vocabatur Faustino polis (hod. ruinæ *Pachnakichi*).

Castalia fons, *Καστάλια*, ad Delphos, 359, 13.

Castellum Firmanum Piceni, *Κάστρον* (*Porto di Fermo*), 201, 5.

Casthanæa, *Κασθαναία* (*Keramidhi* ?), pagus Magnesiae sub Pelio situs, 380, 41.

Castlon sive Castulon, *Καστών*, *Καστουλόν* (*Κασταλόν* ap. St. Byz.; *Caslona* ad *Guadalimar*, ubi ruinæ et inscripti.), Hispaniæ urbs ad Bætin, 117, 45; prope quam est Bætica terminus orientalis, 138, 21. Primaria urbs Oretaniæ, 126, 32; in via militari sita, 133, 26. Prope eam Argentarius mons, 122, 46, et metallum plumbi fossilis, 122, 44.

Castnietis, *Καστνήτις*, Venus porci sacrificium admittit, 376, 15.

Castor, *Κάστωρ*, pater Deiotari Philadelphi, 481, 49.

Castor Saecundarius in Gorbeo regia cum uxore filisque a Deiotaro trucidatus, 486, 38.

Castores Hispaniæ, 135, 51.

Castorium Hispanicum non habet vim medicam castorii Pontici, 135, 51.

Castrum novum, *Καστρούνουν* (*Giulia nova*), in ora Piceni, 201, 8.

Castulon. Cf. Castlon.

Casus, *Κάσος* (*Caso*), ins. maris Carpathii, 419, 14. A Carpathio 70, a Samonio pr. 250 stadia distat; 80 st. ambitus; urbem habet; circa eam Casiorum insulæ, 420, § 18.

Casytes, *Κασύτης* (*Vromar Limiona* ad *Kavo Karaka*, ut videtur), Ionise portus sub Coryco monte, 550, 25.

Catabathmus, *Κατάβαθμος* (*Akabah es-Sollum*), montanus tractus in ora Libyæ, Cyrenaicæ et Egyptiæ ditionum terminus, 711, 37; 678, 50; 672, 34; 700, 23. Ad eum Plynus portus et Tetrapyrgia, 711, 37. Catabathmus ab Apollonia 2200 stadia, 711, 22, a Parætonio linea recta 900 stadia distat, 678, 53.

Catacecaumene, ἡ *Κατακεκαυμένη*, sive Combusta, regio Asiæ minoris, quam alii Mysiæ tribuunt, alii Mæoniam vocant, 493, 49. Catacecaumene, sive Mysia sive Mæonia dicenda, unde nomen habeat; quæ sit soli indoles, 537, § 11; 495, 53. Eam Lydi et Mysi possident, 495, 53. Ad eam de Typhone fabula et Arimi referuntur, 496, 27; 537, 19. Arimûs ejus rex fuit secundum Xanthum Lydum, 537, 20. Regio vini ferax, 544, 40. *Κατακεκαυμένης οἶνος* Mysiæ, 537, 14.

Catalogus Hesiodi. V. Hesiodus.

Catana, *Κατάνη* (*Catania*), Siciliæ opp.; ejus a Syracusis et Tauromenio distantia, 221, 19 et 26 et 46; 222, 19; Naxiorum colonia, 223, 14. Pristinus incolas amisit, aliis eo deductis ab Hierone, qui urbem Ætnam denominavit, 223, 15. Post mortem Hieronis reversi Catanzæi novos incolas expulerunt sepulcrumque tyranni devastarunt, 223, 32. Catana servorum bello male affecta, 226, 30; ab Augusto restaurata, 226, 3; Romanorum coloniam accepit, 223, 13. Ætnæ eruptionibus obnoxia est. Egesto ex Ætna cinere solum mirum quantum fructundatur, ut vini aliorumque fructuum feracissima regi sit, ovesque pinguedine suffocentur, nisi sanguis illis subinde aliquid extrahatur, 223, 29; 206, 1; 537, 28. Amphinomii et Anapiæ egregium facinus, 229, 32. Per Catanam Amemianus fl. 220, 20, et per agrum urbis Symæthius fl. labuntur, 226, 6. A Catana ad Innesam sitæ Ætnam 80 stadia sunt, 223, 27.

Cataones, *Κατάονες*, quamquam eadem cum Cappadociibus lingua utentes, olim a Cappadocibus distinguebantur, iisque conjungebatur Melitene; Cappadociæ primus Cataoniam adiecit Ariarathes rex, 457, § 2. Cataonia, 111, 5, una ex 10 Cappadociæ præfecturis, 458, 21. Regionis situs et soli ratio, 458, 44. Cataoniz ex mediis campis Pyramus effunditur, 44, 13; 576, 43; 459, 24. Nulla est in planitie Cataoniz urbs, sed in montibus castella exstant, 460, 12. Cataones Comanorum incolæ. 459, 7. Armenii quædam Cataonibus ademerunt, 453, 26.

Cataonia Apollinis templum, 460, 16.

Catarrhactes minor Nili describitur, 694, 29. Ceterum cf. v. Nilus.

Catarrhactes, *Καταράχτης* (*Duden-Sou*), Pamphyliæ fl.; unde nomen habeat, 569, 32.

Catennenses, *Κατεναῖς*, in Pisidia, Sagalassensibus et Homonadensibus finitimi, 488, 14.

Cathæa, *Κάθηα*, Indiæ regio; Cathæorum mores quidam et instituta, 596, § 30.

Καθαρμοί, Epimenides poema, 411, 52.

Cathylci. V. Gaulci.

Cato (M.) Hortensio roganti Marciam uxorem tradidit, 441, 33. Apud eum vixit et mortuus est Athenodorus Tarsensis Cordyllon cogn., 575, 8. Cyprum Ptolemæus ademit, 584, 11. A Berenice urbe Syrtim cum exercitu circumivit 32 dierum itinere, 710, 16.

Κατόλας, cognomen Menippi Stratoniceensis rhetoris, 563, 53.

Catoplerius, *Κατοπλήριος*, Phocidis præcipitum, 363, 32.

Catoriges, *Κατόριγες* (al. *Caturiges*), in Alpium verticibus supra Salassos, 170, 6. (Parum accurate supra Salassos habitare dicuntur. In Gallico Alpium latere ponendi sunt, ubi Eborudunum eorum caput erat, et Caturigæ locus (hod. *Chorges*) non longe ab Eboruduno occasum versus (dép. des *Hautes-Alpes*).

Catreus, κατρεΐς, Indiae avis, 611, 49.

Cattabanes, Κατταβανέϊ, Arabias gens ad angustias sinus Arabici pertinens; regia eorum Tamna urbs, 653, 54. H. Κατταβανία (Κατταβανία Theophrast. H. Pl. 9, 4, 2. V. Ritter, t. 12, p. 365) thus gignit, 654, 16. [Non ita longe ab angustis sinus Arabici nunc exstat *Cattaba* locus (*Bana* Ptolemæi?). Ad hanc tamen Tamna Strabonis vix quisquam retulerit; immo eadem orbe est cum *Tthumna*, quam Ptolemæus, VI, 7, a Sabbathas boream versus collocat satis longe ab eo tractu quem Strabo Cattabanibus assignat, sed in ea ipsa regione ubi nunc degunt *Beni Kahtan*, in quibus Cattabanes veterum agnoscit Forsterus (*Geogr. of Arabia*, 2, p. 154). Hand dubie in compluribus regionibus Cattabanes erant, quas Strabo non distinguit. Quo facit etiam quod Cattabanensis terra thus gignere a Strabone dicitur. Id enim in regionem faucibus sinus Arabici imminuentem non quadrat, et tractum magis orientem versus situm prodit, eum scilicet in quo Ptolemæus *thuriferam regionem et Cattabenes* collocat.]

Caucasus, ὁ Καυκάσιος, τὰ Καυκάσια ὄρη. De eo recentiores demum scriptores accuratiora tradiderunt, 97, 45. Ab accolis Caspius vocatur, 426, 42. Montis descriptio, 426, § 15. Pars ejus ad mare Caspium pertinens vocatur Ceraunii montes, 430, 8. 432, 22. Quenam sint Caucasii partes celsissimæ, 434, 3. Calceis aculeatis in eas ascendunt, et pellibus insidentes de iisdem delabuntur, 434, 11. E Caucasio in Mæotidem fluit Achardeus, 434, 41. Tanaim nonnulli per Caucasum labi putarunt, 89, 4. E Caucasii montibus Tanaim oriri Theophanes Mytilenæus cum aliis quibusdam opinatur, 423, 13. Caucasias gentes septuaginta, sec. alios trecentæ, quarum plurimæ Sarmatæ sunt, Dioscuriadem emporium frequentant, sua quæque lingua utentes, 427, 13. Caucasiorum populorum mores quidam, 445, 45. Caucasio subjacent orientalis oræ Ponticæ populi inde ab Achæis, 426, 32. Caucasii juga pone Dioscuriadem Soani tenent, 428, 20. In Caucasio victus Prometheus, 433, 43. Caucasii nomen Alexandri rerum scriptores adulandi causa transtulerunt ad montes Indicos, 433, § 5, ad Paropamisum, 586, 52, ideoque ad Tauri partes, 587, 35; 438, 20.

Caucasii montes, Indiam a borea definientes, 15000 stadia distant ab Indiae terminis meridionalibus, sec. Patrocleum, 56, 36. Caucasii Indici habitatores palam cum mulieribus coeunt, teste Megasthene, 605, 15.

Cauci, Καυκοί (al. *Chauci*), Germaniæ pop. ad Oceanum, 241, 49.

Caucon, Καύκων, Achæis fl. inter Dymen et Tritæam, 294, 7 et 30; 333, 1.

Caucon heros, cujus monumentum in agro Lepreatarum ostenditur, 296, 38.

Caucones, Καύκωνες, olim compluribus in terris habitabant; nunc nulli sunt, 267, 44; 305, 37.

Caucones barbari in Peloponneso, 266, 47. Eos fuisse Arcadicam gentem, ut Pelasgos, et similiter vagam perhibent, 396, 41. Secundum nonnullos tota, quæ nunc Elea dicitur, regio a Messenia usque ad Dymen pertinens, Cauconia appellata est; alii Caucones in duas partes divisos habitasse censent, alteros in Triphylia apud Messeniam, alteros apud Dymen in agro Bubrasio et Elide Cava; quæ posterior sententia cum Homeri verbis magis congruit, 296, § 17. Caucones in Triphylia juxta Messeniam, 294, 1. Alii Caucones fuisse videntur circa Dymen, Elin et Cauconem fl., 294, 6. Dyme Καυκωνίς appellatur, 291, 2 et 29. Caucones tenuerunt Lepreaticam et Cyprissensium regionem et Macistum, 296, 35; 294, 34. Cauconia sub Nestore fuit, 289, 42.

Caucones Asiae, 490, 26, ad Pontum, 464, 2; Trojanorum apud Homerum socii (sub Polyce duce, 464, 49), e Paphlagonia advenisse dicuntur, ubi Καυκωνίδου quidam nominantur, Mariandyns finitimi, 296, 43. Ponticam, quæ est a Mariandynis usque ad Parthenium fl., obtinuisse feruntur; genere Scythæ vel Macedones vel Pelasgi; urbs eorum Tieum; etiam nunc Καυκωνίται quidam ad Parthenium, 464, § 5.

Caudium, Καύδιον, Samnii opp. in via Appia, 235, 6. 207, 21. (Situm fuit inter *Arpaja* et *Monte Sarchio* prope *Iacero* fluvium.)

Caulci, Καυλλοί, gens Germaniæ ad Oceanum, 241, 50. Pag. 242, 39, in codicibus scribitur Καυλλοί. Fortasse sunt Καλούσανες Ptolemæi. Cluverius Caulcos ad locum *Uelsen* in Hanoverana regione ponit.]

Caulonia, Κανυλονία (ad montem *Caulone*, a *Castel vetere* versus boream, ad *Alaro* fl.), Brutii urbs, Achæorum colonia, olim dicta Aulonia, utpote ad αὐλῶνα sita; nunc deserta; incolæ, a barbaris ejecti, Cauloniam Siciliæ condiderunt, 217, 11.

Caulonia, Siciliæ urbs, 218, 14 (V. Caulonia Brutii). Est *Calloniana* Itinerarii Antonini, in via sita, qua Catana Agrigentum itur, 25 m. p. ab Agrigento distans; hodie *Callanisetta*, ut videtur.

Caunus, Καῦνος (ruinæ prope *Dallan* infra *Koidches Liman* lacum), Rhodiorum *καπαλα* oppidum non longe a Calbi fluvio, navale habet et portum; aeris ibi temperies; Stratonici dicerium, 556, 25. Supra Caunum Imbrus castellum, 556, 28. Caunii e Creta oriundi sunt; lingua Carica utuntur, 556, 41. Aliquando a Rhodiis defecerunt, sed a Romanis illis redditi sunt, 556, 38. Molonis adversus Caunios oratio exstat, *ib.*

Cava Elis, V. Elea.

Cava Eubœæ, τὰ Κοῦα τῆς Εὐβοίας, 382, 15.

Cava Syria. V. Calesyria.

Cavari, Καυάροι, Galliæ Narbonensis gens, juxta Rhodanum habitant a Druentia usque ad Isaram per 700 stadia, 153, 47. Cavarorum urbs quædam inter duos fluvios sita, qui deinceps in unum coeuntes in Rhodanum incidunt, 154, 1 (Signari videtur Carpentoracæ (*Carpen-tras*), inter fluvios *Ouze* et *Mede*). Cavarorum nomen latius etiam patet omnibusque hujus tractus barbaris inditur, quamquam plerique eorum jam Romanam vitæ formam atque linguam sequuntur, et nonnulli etiam civitatem nacti sunt, 154, 54.

Caytrii heroum in Limone, 555, 21. Cf. Asios limon.

Caystrus, Κάστρος (*Kara-Su* et *Kutchuk Meinder*), Ionis fl., 531, 24; ad ejus ostium Selinus palus, 548, 30. Caystrius campus, 373, 34; 535, 2; 536, 24 et 16, quem alluviones fecerunt, 589, 23; in quo est Larisa, 530, 37; cui vicinus est Cilbianus campus, 583, 3.

Kῆδος, Æthiopis animal, 659, 50, a Babylonis Ægypti colitur, 690, 26; quale sit animal, *ib.*

Cebrene, Κεβρήνη, Κεβρήν (ruinæ prope *Dongurli*), Troadis urbs, cujus incolæ Antigoniam sive Alexandriam transducti, 517, 13; ἐπάνω Κεβρήνος est Palæacepsia, 519, 26.

Cebrenia, Κεβρήνια, Troadis regio; ejus situs; urbem habuit Cebrenen; Cebrenorum sive Cebreniensium (Κεβρήνων sive Κεβρήνιων) cum Scepsis controversiæ; Antigoniam ab Antigono transducti, 510, § 23. Cebrenii, 518, 35; 505, 30; 511, 28.

Cebrenii Thracæ ad Arisbam fl., 505, 30.

Cebus. V. Kῆδος.

Cecropia, Κεκροπία, una ex duodecim Atticæ civitatibus Cecropiis, 341, 28.

Cecrops, Κέκροψ, Boeotiæ, tunc Ogygiæ dictæ, præfuit; quasnam ibi urbes condiderit, 349, 35. Atticæ multitu-

dinem in duodecim civitates composuit, 341, 27. Ce crops, nomen barbarum. 267. 5.

Celadon, Καλάδων (an Ladon?), fl. in Alpheim infinit,
295, 12.

Celaeus, Κελαιεύς (a hodiernam *Dinetz*, quae est veteram *Apamea* Cibotus), Phrygiae opp., ad quod fontes *Mandri*; ex eo *Apamean* incolae transexit *Antiochus Soter*, 494, 50. Oppidum a *Celaeus* nomen habet, 496, 12. Ad *Celaeus* referuntur fabulae de *Olympo* et *Marsya*; in propinquo palus est, 495; 2. A *Celaeus* incipit *Mesogidis* tractus montanus, 537, 44.

Celaeno, Κελαινῷ, Danaïdum una, Neptuno peperit Ce-
laenum, 496, 12.

Celaenus, Καλαινός, Neptuni et Celaenūs f., a quo Celaense in Phrygia nomen habent, 496, 12.

Celenderis, Καλίνδρις (*Kilandria*), *Oileia* opp., 571, 47; 647, 10. Hanc *Artemidorus* et alii *Oileia* initium faciunt. 571, 48.

Celia, Καλία (Ceglie), Apuliæ urbs in via Brundusio Beneventum ducente, 234, 52.

Celmis, Κελμικ, unus e Dactylis, 406, 40.

Celossa, ἡ Κηλώσση, mons Phliasiae regionis, 328, 26 ;
eius pars est Carneates mons. 428, 58.

Celsa, Κέλσα (Xelsa), Hispaniæ urbs ad Iberum, qui ibi
ponte lapideo iungitur. 133. 51.

Celtæ, Κέλται, Κελτοί, pridem vocabantur omnes gentes occidentales, 27, 37. E quattuor terræ partibus occidentalem obtinent, sec. Ephorum, 28, 30. Celtica ex Ephori sententia pleraque Hispaniæ loca usque ad Gades comprehendit, 165, 38. Celticam Hipparchus magis quam Strabo boream versus extendit, 62, 12. Ei objecta est æquali fere longitudine Britannia, per 5000 fere stadia, 52, 42. Celtæ, ut exercitatione intrepidi fiant, domos suas aquis obrui patiuntur rursusq; ædificant; pluresque eorum aquis quam bellis perire Ephorus harrilatur, 243, 33. De fluxus marini ibi vehementia Clitarchi narratio, 243. Celtica sunt Cæbeum prom. et objectæ insulæ, 53, 50. Celtæ proprie dicebantur Narbonensis provinciæ incolæ; hinc ad omnes Gallos nomen translatum esse videtur, 157, 20. Habitant prope mare, quod est ad Narbonem et Massiliam, pertinentque ad Alpium partem, 147; Cæmmino monte ab Aquitanis dirimuntur, 146, 32. Vid. v. Gallia. — E Celtis in Hispaniam transgressis oriundi Verones et Celtiberi, 181, 28; 134. 41.

Celtiberi (Κελτίβηρες) et Celtoscythæ (cf. 435, 18). Eo nomine olim gentes regionum occiduuarum designabantur. 27, 38.

Celtiberia, Hispaniae regio, maiorem partem aspera; per eam delinunt Anas, Tagus, Durus, alii in Oceanum fluentes, 134, 32; 127, 17. Anas et Bætis, sec. Polybium, in Celtiberia oriuntur; nam Celtiberi potentia aucti vicinis quoque regionibus de se nomen fecerunt, 122, 49. In Celtiberia oritur Lethes s. Bellosa s. Limaes fl., 127, 15. A Celtiberia boream versus Verones et Bardyetan, 134, 41; ad occidentum latus sunt Astures, Callaici, Vaccæi, Vettones, Carpetani, 134, 45; 126, 44; versus meridiem Oretani et qui de Bastetanis et Edetanis Orospedam incolunt; versus ortum Idubeda, 134, 48. Celtiberorum multas habitationes præterfluit Durus, 127, 17. Celtiberia populosa et pecuniosa, quamquam solum habens incommodum, 135, 18. Quidam in quattuor, alii in quinque eam partes dividunt, quas accuratius definire non licet, 137, 39. Celtiberi in partes quattuor divisi, 134, 51; præstantissimi versus ortum et meridiem Aruaci, quorum Numantia urbs, 134, 53. Celtiberorum gens orientalis ad Tagi fontes pertinet Lusones, 135, 5. Urbes sunt Numantia, Segeda, Pallantia, Segobriga, Elibilis

135, 8. Numantia, Sergontia, 134, 38. Segesama et Intercatia, 135, 14. Caesar Augusta, Romanorum colonia, 125, 34. Celtiberi, quondam omnium maxime feri, nunc inter togatos Hispanos sunt, 125, 38. Celtiberis urbes trecentas Tib. Gracchus deiecitque perhibetur a Polybio, qui turres urbium nomine comprehendere debet, 135, 19. E Celtiberis M. Marcellus 600 talentorum tributum exegit, 135, 15. Celtibericum bellum viginti annos duravit, 135, 2. Ceitiberia et cetera ad mare usque juxta utrumque Iberi latus ab uno legato consulari administrantur, 138, 41. Celtiberi et vicini eorum innominatum quendam deum quomodo colant, 136, 22. Celtiberis equi subvariegati, si in exteriorem Hispaniam deducuntur, colorem mutant; Parthica similes sunt, 136, 5.

Celtici, *Keltæ*, in Hispania Turdetanorum vicini et cognati, vicatim fere habitant, et minus quam Turditani sunt urbani et mansueti, 125, 24. Notissima eorum urbs Conistorgia, 117, 30; præterea Asta, 117, 31, et Pax Augusta, 125, 32.

Celtici, eorum qui juxta Anam et Turdetaniam degunt cognati, circa Nerium pr. habitant. Quomodo huc delati sint, 127, 30. Lethæ fluvio nomen indiderunt, 127, 36.

Celtoscythæ. V. Celtiberi.

Cemmenus mons, τὸ Κάμμενον ὄρος (*les Sevennes*), in Gallia, ad Pyrenen facit angulum rectum, per mediam Celtarum campos porrigitur 2000 stadiorum longitudine usque ad Lugdunum, 147, 3 sqq.; 106, 6; 173, 18. Ei obvertitur convexa pars lineae Alpensis, 106, 10. Auri in eo metalla sunt, 121, 9. Rhodano appropinquat ad Isaræ confluens, 153, 48; 159, 7. Ad ejus extrema pertinet Aquitani, 157, 37. Aquitanos a Celtis dirimit, 146, 32; 147, 8. Ad australem ejus partem sunt Volcae Tectosages, 155, 32. Ex eo defluunt Atax et Orbis et Raurarus fl., 151, 18, et Liger, 157, 15.

Cenabum, Κήναβον, aliis Genabum (Orléans), Gallie
urbe ad Ligerim, Carnutorum emporium, 158, 44.

Cenaeum, Κέναιον, Eubaeae promontorium, 365, 36; 368, 28; 381, 45; 383, 13. Distantia a Thermopylis, 373, 32.
Pars Cenaei et Lichadum ins. terrae motu demersa est, 50, 23.

Cenchreae, Keryxal, Argolidis opp. in via qua Argis Te-
geam itur, 323, 37. Ruinae in loco *Nera* sive *Palaea*
Skaphidakhia dicto. V. Curtius *Pelop.* 2, p. 366.

Cenchreae, Corinthiorum navale, 317, 22; vicus et portus, Asianis negotiationibus patens, ab urbe Corinthi 70 stadiis abest, 326, 27. Ad Cenchreae mare humilior quam in sinu Corinthiaco esse dicitur, 45, 40.

Cenchrius, Κένχριος, fl. per Ortygiæ lucum non longe
ab Epheso fuit, 546, 28.

Cenomani, Κενωμόναι, Venetis superjacent, 179, 50. Jam ante Hannibalicum bellum Romani auxiliati sunt contra Boios et Symbrios (Insubres), 179, 51.

Centauri a Pirithoo Lapitha e Pelio in Æthiæam regionem eieci; 377, 46; gens defect, 373, 20. Centaurorum sepulcrum in Taphiasso Locridis colle; de cadaveribus eorum fuit aqua fetida, 366, 34. Centauri ab Hercule vulnerati ubinam venenum hydræ abluerint, 298, 12.

Centoripa, Κεντόριπα (*Centorbi*), Siciliae urbs ab Augusto restaurata. Mullum Augusto profuit ad debellandum Pompeium, 226, 3. Situs urbis, ib. Non longe abest Aëna oppidum. 227, 29.

Centrones, Κέντρονες, in Alpium verticibus supra Salas-
sos, 170, 6. Per eos via ex Italia Lugdunum ducit, 173,
17; 170, 45.

Ceos, Kίος (Zea), una ex Cycladibus, 417, 1; ejus urbes quattuor; patria Simonidis, Bacchylidis, Erasistrati medici, Aristonis philosophi, 417, 39. Lex quaedam

- Coorum; insula ab Atheniensibus obseca; templa ibi Apollinis Sminthei et Minervæ Nedusæ; Elixus fl., 417, 46. Cois imperarunt Eretrienes, 384, 50. Coorum alia lex quædam, 443, 37.
- Cephalæ, Κεφαλαί (Cep *Masrata*), Libyæ prom. ad initium Syrtis majoris, a Carthagine distans supra 5000 stadia, 708, 54; 710, 12. Ab eo versus orientem juxta oram magnus lacus porrigitur, 709, 36.
- Cephalenæ, Κεφαλληνæ, nunc dicuntur Cephalenæ ins. incolæ; apud Homerum vero omnes Ulyssi subditi, inter quos etiam Acarnanæ sunt, 389, 3.
- Cephalenia, Κεφαλληνία, 102, 33; 288, 7, Homero Samus et Same, 389, 26. Cephaleniam eandem vel cum Dulichio vel Tapho esse nonnulli perperam crediderunt, 391, 42; 392, 9. Insula ab Amphitryone Cephalo data et ab hoc nomen nacta; urbes ejus de filiis Cephalæ dictæ, 391, 46. Distantia ab Ichthyæ Peloponnesi promontorio, 294, 50; a Leucata et Chelonata prom.; 392, 14; 290, 25; ambitus; Ænus mons; isthmus, 392, 16. Cephalenæ urbes quattuor, Same vel Samos, Pales, Pronesus, Cranii; aliam urbem Strabonis ætate condere cepit C. Antonius, at non exegit coemptum, 391, § 13.
- Cephalædium, Κεφαλοίδιον (Κεφαλοΐς, 226, 18), Siciliæ opp. (hod. *Cefalù*); ejus ab Akasa et Himera distantia, 221, 16.
- Cephalo, Κεφάλων, Gergithius, ex Gergithibus agri Cumanii oriundus, 504, 40.
- Cephalus, Κέφαλος, Delione f., Athenis exul, Amphitryoniæ adjunxit, a quo Cephaleniam insulam accepit et Acarnaniæ et Taphiorum insularum princeps constitutus est, 391, 45; 394, 31; 396, 7. Ptereleam deperiens de saxo Leucadio desiluit, 396, 7. De filiis ejus dictæ sunt urbes Cephalenæ insulæ, 391, 45.
- Cephenes, Κηφήνες, non sunt Æthiopica quædam gens peculiaris, 35, 31.
- Cephisia, Κηφισιά, una e duodecim Atticæ civitatibus, quas Cecropia constituit, 341, 30.
- Cephissis, Κηφισός, a Pindaro Copæis palus vocatur, 353, 7.
- Cephissis, Κηφισός, Boeotiæ palus, ab Homero memorata, eadem est quæ Hylicæ palus, 350, 11.
- Cephissus fl. in Argolide, 364, 21. Vide Curtius *Peloponnes*. t. 2, p. 357 sq.
- Cephissus (*Mæuro nero*), Atticæ fl., 343, 29; 364, 18.
- Cephissus (*Cephisso*), Boeotiæ fl., oritur ad Lilæam Phocidis opp., 18, 27; 349, 47; 364, 4; ejus cursus, 364, 11; Copaidem lacum implet; prope Copas terram subit; in loco Anchoæ dicto rursus erumpit apud superiorem Larymnæm Locridis, 349, 13; 347, 41; obstructos ejus mentus repurgare instituit Crates, 349, 28. In Cephissum influit Pindus, 366, 53.
- Cephissus, fl. Sicyonis, 364, 19.
- Cephissus, fl. Salaminis ins., 364, 19.
- Cephissus, fl. Scyri ins., 364, 20.
- Cephissus, fons Apolloniæ Illyricæ, 364, 23.
- Cepi, Κήποι, Asiæ urbs ad Bosporum Cimmerium et Corcondamitin paludem in insula sita quam Anticitæ brachia efficiunt, 424, 35.
- Cera Assyri obliant cadavera, 635, 21. Cera Colchica, 427, 33; in Alpibus, 172, 20; Turdelaniæ, 119, 21.
- Ceramus, Κέραμος, Caris opp., 560, 19. Ceramietæ, Κεραμῖται, in deliberationibus τοῦ Χρυσαιοπέου συστήματος complura habuerunt suffragia, 563, 51.
- Ceras, Κέρας. V. Byzantium Cornu.
- Cerasus, Κερασός, Ponti opp., 470, 1 (prope hod. *Kanesh* ad *Kerasoun Dere*).
- Cerata, Κέρατα, Cornua, montes duo, Megaridem ab Attica dirimentes, 339, 21.
- Ceraunii montes, Κεραύνια ὄρη, vocantur Caucasii juga ad mare Caspium accedentia, 430, 8; quorum in radicibus septentrionalibus Amazones habitant, 432, 22.
- Ceraunii montes, 335, 14; ad quos initium Ionici sinus et Adriatici, 263, 12; distant a Lacinio 700 stadia, 233, 41; a Liburnis supra 2000 stadia, 263, 21; ab ore sinus Ambracii 1300 stadia, 269, 27; a Corcyra 700 st., sec. Polyb., 87, 16. Ora Illyrica a Cerauniis usque ad Adriæ recessum est 6450 stadiorum, sec. Polybium, 87, 18. Ad eos indicia peregrinationis Argonauticæ monstrantur, 17, 16. Ad medios montes est Panormus portus, 269, 29. Superjacentes iis usque ad Epidamnium gentes Illyricæ, 271, 17.
- Cerberus ad Tanarum extractus, 311, 47.
- Cerbesii (?), gens Phrygiæ, non amplius exstans; Κερβήσιον μῦθος memorat Alcman, 496, 46; Κερβήσιος βόθυνος pestilentiam exhalans, ib.
- Cercaphus, Κέρκαφος, Æoli filius, Ormeni pater, 377, 2.
- Cercaphus, Κέρκαφος, Heliada; ejus filii tres cognominum urbium, Lindi, Camiri et Ialysi, conditores, 558, 31.
- Cercesura, Κεράσουρα (el *Arkas*), Ægypti urbs, juxta Eudoxi speculas sita, 685, 21, in Letopolite nomo, 685, 35.
- Cercetæ, Κεράται, ad Ponti litus orientale, 422, 37. Eorum ora a Batis per 850 stadia porrecta, 426, 41; quam excipit ora Achæorum, sec. Artemidorum, 426, 11. Sec. Mithridaticôn scriptores Cercetæ ab oriente Heniochorum et ab occasu Moschorum Colchorumque habitant, 426, 19.
- Cerceleus, Κερκελεύς, Sami mons, 419, 6.
- Cercinna, Κέρκιννα (*Karkenah*), ins. ad fauces Syrtis minoris, 101, 51; 708, 22 et 29; quam cepit Cæsar, 706, 5.
- Cercinnitis, Κερκιννίτις (*Gerba*), insula juxta Cercinnam sita, ad oram Libycam, 708, 23.
- Cercinæ, Κεράται, postea Appaitæ dicti, locis supra Pharnaciæ et Trapezuntæ sitis vicini, 470, 10.
- Cercopitheci, κερκοπίθηκοι, simiarum species, in India e longinquo visi a Macedonibus, pro hominibus habebantur; quomodo capiuntur, 595, 41. Describuntur, 599, 5; 605, § 56.
- Cereate, Κεράται, Latii opp., 198, 25. Memoratur inter Anagninam et Soram. Cf. Plutarch. Mar. c. 3, ubi Κεραϊάται, et Plinius 3, 5, 9, ubi *Cereatini Mariani*, quos exhibet etiam inscriptio ad monasterium *Casa Mara* reperta. Monasterium illud antiquiorum ædificiorum fundamentis superstructum est, nec longe a Sora dissitum est in media fere via qua Verulis Arpinum itur, 30 fere a Liri occasum versus stadia distans: adeo ut vix sit dubium, quin Cereate Strabonis hoc ipso in loco quaerenda sit. Vid. *Bullettino dell' Ist. archeol.*, 1851, p. 11.
- Ceres, Δημήτηρ, Eleusine recepit Cychridem serpentem, 338, 20. Scelus in deam commissum, 283, 3. Cereri sacrificabant Pythagoræ, 360, 46. Ejus πρόπολοι sunt οἱ τε μύσται καὶ δαδούχοι καὶ ἱεροφάνται, 402, 16. Τῆς Δήμητρος δαίμων, ἀρχηγέτης τῶν μυστηρίων Ἰακχος, 402, 10. Cereris et Proserpinæ cultus Samothracico similis in insula Britanniciæ vicina, 165, 30. Cereris sanum ad Acherontem fl. Triphylia, 246, 14; ejus templum et delubrum mysticum Eleusina, 339, 22. In Cereris templo Romano Bacchus, Aristidis pictura, quæ una cum templo nuper conflagravit, 327, 36. Cereris sanum ad Thermopylas, 368, 24; prope Pyrasum; in Thessalia, 374, 4. Cereris lucus ad Menthem montem in Triphylia, 296, 1.
- Cereus, Κεράς, Eubœæ fl. 386, 3; aquæ virtus, ib.

- Cerilli, Κήριλλοι (*Cirello*), Bruttii opp. prope Laum; ab iis ad Thurios isthmus 300 stadiorum, 212, 21.
- Cerinthus, Κήρινθος, Eubœæ opp., 382, 36; 383, 17.
- Cerne, Κέρνη, insula ad occidentum Libyæ latus; quam cum aliis multis hujus oræ locis Phœnicum colonis frequentatam Eratosthenes memorat, fabulas narrans, 40, 12.
- Cerretani, Κερρητανοί (*dans la Cerdagne*), Hispanica gens, Pyrenæorum convalles ex parte majore tenent; apud eos pernæ optimæ conficiuntur, 134, 28.
- Cersobleptes, Κερσobleπτης, Odrysarum rex, 282, 49.
- Cervi apud Scylhas, 259, 30. Cervus alces (*l'dlan*) in Alpibus, 173, 10 (hoc enim animal h. l. intelligendum est).
- Cerynia, ἡ Κερύνεια, Achaïæ opp. sublimi in petra, 332, 24, ad Ægienses pertinet, *ib.* (Ruinae in colle ad *Bokhusia* fl.)
- Cestrus, Κέστρος (*Ak-Sou*), Pamphyliae fl., cui Perge adjacet, 569, 42; e Selgenses montibus oritur, 489, 15.
- Cete marina prope Taprobanen, 589, 19. Cetorum ex ossibus domos construant ichthyophagi, 613, 28.
- Cetei, Κήταιοι, Eurypylo Telephidae subditi, inter Cilices et Pelagos medii, ab Homero memorantur; quinam fuerint parum constat, 526, 29; 530, 14.
- Ceteus, Κήτειος, Elaitidis torrens, in alium incidens, isque in alium, qui in Calcum exit, 526, 40.
- Chaa, Χάα, urbs Triphyliae, Lepreo vicina, quam Acidon præterfluit, 299, 13. De ea inter Arcades et Pylios bellum fuisse, ejusque Homerum (Il., 7, 133) meminisse tradunt, 299, 16.
- Chaea (?) (Ἀχαιαί πέτραι codd.), saxa prærupta, super quæ fuit Samus urbs Triphyliae, 298, 38.
- Chaalla, Χάαλλα, Arabiæ vicus, 665, 32.
- Chaarene, Χααρήνη, omnium, quæ sub Parthis sunt, regionum proxima Indiæ, 617, 17.
- Chabaca, Χάδακα, Sidenæ regionis castellum in Ponto, 469, 39. (Aliunde non notum est. Fortasse huc pertinent ruinae quæ sunt prope *Kalehko* ad Cœnium fluvium.)
- Chabrie vicus, Χαβρίου κώμη, in Ægypto a Schedia ad Memphim naviganti est ad dextram, non vero ad ipsum fluvium, 682, 33. (Quare diversus esse Letronnio videtur a *Chereu* loco Itinerariorum, quam plurimi cum nostro vico component.)
- Chabrie vallum, ὁ Χαβρίου χάραξ, inter Gerrha et Pelusium, 647, 3.
- Chabum, Χάβον, Chersonesi Tauricæ castellum a Sciluro ejusve filiis constructum, 259, 8. Situs incertus. Fort. hod. *Manjoup* a *Balaclava* ortum et boream versus.
- Chæremont, Χαίρημων, sacerdos Diospolitani, qui Ælium Gallum in Ægypto comitatus est, homo ignarus et arrogans, 685, 88.
- Chæronea, Χαίρωνεια (*Kapurna*), Bœotiae urbs, 363, 51, ad quam Græcos Philippus, Mithridatis copias Romani vicerunt, 355, 29; non longe abest a Cephiasso fl., 349, 53.
- Chalastra, Χαλάστρα, Macedoniæ urbs; inter eam et Therman Axius egreditur, 277, 18. (Haud dubie est hod. *Kolaktia*, quod lamen est a borea Axii fluvii, adeo ut aut fluvii ostium mutatum sit, aut falsa Strabo tradere videatur.) Unum fuit ex oppidis quæ diruit Cassander incolasque in Thessalonicam conduxit, 277, 38.
- Χαλκανός, in Cypro, 583, 37.
- Chalcedon, Χαλκηδών (*Kadi-Kioi*), Bithyniæ urbs, Megarensium colonia, 266, 20; 482, 20. Ad portus urbis pelaniys piscis non accedit; quare caeci fuisse urbis conditores Apollinis oraculo perhibentur, 266, 17. Τὸ Χαλκηδόνων τέρπον ad fauces Ponti, 265, 38; 482, 21. Ab eo ad Phasin 8000 stadia, 469, 50; Heracleam 1500 stad.,
- 465, 34; Sinopen 3500 stadia, 468, 10. Chalcedoniæ vocatur Metrodorus Seepsi natus, 521, 30.
- Chalcetor, Χαλκίτηρ, Χαλκίτρος, Cariae opp., 562, 22; non longe a Mileto distans, 543, 20.
- Chalcia, Χαλκία (*Chalki*), ins. maris Carpathii, 419, 13; situs ejus, pagus, portus, templum, 419, 31. Ante Thoantium Rhodi insulae sita est, 559, 30.
- Chalcias mons. V. Chalcis.
- Chalcidenses, Χαλκιδεῖς, Ionias locus ad isthmum peninsulae Tejorum et Erythræorum, 550, 6; ei superjacet lucus Alexandri, 550, 14.
- Chalcidica terra frumento admiscetur a Cyzicenis, 493, 10.
- Chalcidice, Syriæ regio, Apamensium ditioni versus ortum finitima, ἀπὸ τοῦ Μασσούου καθήκουσα, 641, 21. [Ea est regio quæ caput habebat Chalcedonem eam, cujus ruinae sunt ad hod. *Kinnesrin*. Perperam Massyam Strabo componit cum hac Chalcidice, confundens cum ea alius Chalcidice regionem, de qua v. sub v. Chalcis.]
- Chalcis, Ἔτολις opp. 384, 26; 387, 35; vocatur etiam Hypochalcis, quum sit sub Chalcide monte, 387, 26. 366, 29.
- Chalcis, Χαλκίς mons Ætoliae, quem Artemidorus Chalciam vocare videtur, quamquam fieri etiam potest ut Chalcias a Chalki distinguendus sit, 395, 3 sqq. Oppidum monti subjacens, 387, 25.
- Chalcis, opp. Triphyliae, 295, 29; 301, 25; 302, 5; 384, 28 (hod. *Agulenitza*, ut videtur).
- Chalcis, fl. Triphyliae, 295, 29.
- Chalcis (*Negroponte*), caput Eubœæ, Atheniensium colonia, 383, 45. Urbem Curetes tenuisse Archemachus tradidit, 399, 44. Nunc est primaria Eubœæ urbs, 385, 6.
- Chalcis et Corinthus, Græciæ compedes, 368, 8. Alexandri M. tempore quomodo aucta sit Chalcis, 384, 7. Ibi Aristoteles commoratus et mortuus est, 385, 13. Arethusæ fons Chalcidice, 386, 1, quondam terræ motu obturatus, 48, 28. Ad Chalcedonem est Euripus, 246, 27.
- Chalcidico in freto septies quotidie fluxus et refluxus est, 46, 15. Chalcidenses olim Curetes Eubœenses dicti sunt ob arma ærea, 405, 19. Virtus eorum oraculo prædicatur, 386, 1. Eorum et Eretriensium de campo Lelanto bellum; pactæ in eo certaminis rationes 385, 15. Chalcidenses urbes condiderunt in Chalcidice Thracica, 388, 53; et in Italia Siciliaque; quoniam tempore? 384, 2. In Sithonum regione Macedonica ad 30 urbes condiderunt, quibus postea ejeti in unam Olynthum commigrarunt. Dicebantur οἱ ἐκ τοῦ Ὀρέχης Χαλκιδεῖς, 275, 35. Eorum ex urbibus etiam Stagirus, 280, 39. Eorum colonia, Megasthenes duce deducta, Cumæ Campaniæ, 202, 47. Chalcidenses nonnulli Neapolim migrarunt, 205, 4. Chalc. in Pithecussis ins., 206, 25. Rhegium condiderunt, 213, 53; deducendæ ejus coloniae causa, *ib.*; dux eorum Antimnestus, 214, 5. Naxum in Sicilia condunt, 222, 34. Chalcidensis fuit Crates ὁ μεταλλαντής, 349, 28.
- Chalcidenses Siciliae Eubœam urbem in hac ins. condiderunt, 386, 11.
- Chalcis, Syriæ urbs, et Heliopolis (*Balbek*) non longe ab Apamensium ditione distat. Tenuit Chalcidem Ptolemæus Mennæi f., qui Massyam seu Marsyam plantiem et Ituræorum montana sub se habebat, 641, 10. Chalcis quasi acropolis est Massyæ plantiæ, quæ est post Macram plantiem inde a Laodicea ad Libanum, 641, 11. [Ptolemæum istum compescens Pompeius venit Heliopolin, inde Chalcidem, unde Damascus profectus est. Ex his Ritterus (*Syrien* p. 187) cum aliis recte collegit ad Chalcedonem pertinere *Andchar* ruinas in *Bekaa* plantie montana exstantes. Quod vero Ritterus ab hac urbe distingui vult aliam Chalcedonem, Marsyæ acropolim, id a re et mente Strabonis alienum est. Nam Marsyam

- planitiem esse ipsam illam, quæ nunc vocatur *Bekaa*, in qua *Andchar* ruinae sunt, liquet e Polybio 5, 45, 8 : Καίτοι (ὁ αὐτὸν ὁ προσαναγορευόμενος Μαρούας) μεταξὺ τῆς κατὰ τὸν Διόβαν καὶ Ἀντιόβαν παραρσίας, συνήγεται δὲ εἰς στανὸν ὑπὸ τῶν προσηρμένων ὄρεων. Cum Polybiano his convenit etiam quod Strabo dicit Berytiorum ditiori partem *Marsyæ* ab Agrippa adjectam esse, et supra *Marsyam* esse τὸν Βασιλικὸν αὐλῶνα (vallem, quæ Chalci *Damascum* itur) et *Damascenam*. Boream versus *Marsyas* sec. Strabonem pertinet usque ad *Laodiceam* (*El Djessi*); hinc quæ ad mare patet planities Nostro ὁ Μαρχὰς vocatur. Mannertus perperam hanc *Marsyæ* vindicans Chalcidem Strabonis ad *Kalaat el Hosn* referendam esse putavit; ab eoque errore, ut videtur, proficiscens Ritterus alteram suam Chalcidem in eodem fere tractu cum hodierna *Sofia* (ad *Nahr Kebir*, *Eleutherum* fl.) componit.
- Chaldæi Pontici supra *Pharnaciam* habitant; olim *Chalybes* vocabantur; apud eos metalla nunc ferri, olim etiam argenti, 470, 8 et 30; 475, 28. Chaldæi regulis *Armenie* minoris subjecti, 475, 33. Regionem eorum nunc *Pythodoris* possidet, 476, 7 Cf. *Chalybes*.
- Chaldæorum gens et regio in *Babylonia* parte *Arabibus* et mari *Persico* proxima, 629, 34 et 50, prope ostia *Euphratis*, 651, 29. Chaldæorum paludes, quæ *Euphrates* facit, 653, 14. Chaldæi e *Babylonia* extorres in *Arabia* *Gerrha* urbem incolunt, 652, 14.
- Chaldæi philosophi, astronomi maxime, *Babylone* peculiarem habebant habitationem; complura Chaldæorum genera, ut *Orcheni*, *Borsippeni*, alii; memorantur ex iis *Cidenas*, *Naburianus*, *Sudinus*, *Seleucus*, 629, § 6. A Chaldæis astrologis multa etiamnum Græci mutuuntur, 685, 26. Chaldæi vates, 19, 34, apud *Assyrios*, 649, 12.
- Chalonnitis, Χαλωνίτης, *Assyriæ* regio ad *Zagrium* montem, 627, 5. In *Chalonnide* *Tigris* e terra rursus emergit, 454, 9 (quo loco aut vitium latet aut mirum in modum Strabo erravit).
- Chalybes, Χάλυδες, ad *Pharnaciam* Pontici, nunc Chaldæi dicuntur; ferri ibi, olim etiam argenti metalla, 470, 30. Hi sunt *Halizones* ἐξ Ἀλύδης, quos *Homerus* dicit (Il. 2, 856), sive olim scriptum fuerit ex ἐξ Χαλύδης, sive *Chalybes* olim Ἀλύδες vocati sint, 470, 46. *Chalybibus* et *Mosynæcis* *Armenii* ademerunt *Carenitin* et *Xerxenen*, 453, 2. Cf. 579, 4; 578, 47.
- Calybonium* vinum e *Syria* petebant reges *Perearum*, 626, 44.
- Charmæcætæ*, Χαμαικοίται, a *Caucaso* boream versus habitare dicuntur, 434, 24.
- Charmanene*, Χαρμαννή, una ex decem *Cappadociæ* præfecturis, 458, 25; in qua *Dasmenda* castellum, 462, 54.
- Chamavi*. V. *Chauli*.
- Chanes*, Χάνες, *Iberie* vel *Armenie* fl., in *Cyrum* influit, 429, 4. Non notus aliunde.
- Chaones*, Χῆνες, olim toti *Epiru* imperaverunt, 269, 15; oram tenent quæ est post *Ceraunios* montes, 269, 19.
- Charadra* (*Messenis* locus?) a *Peloe* condita, 309, 24, in *vicinia* *Leuctri* et *Thalamarum* fuisse debet; fortasse ad *Pamissum*, qui ibi est χαράδρῳς fluviolus, locum collocandum esse putat *Curtius Pelop.* 2, p. 237. Ego suspicor ponendum esse in *Cap Tracheta*, a *Thalamis* meridiem versus, ubi ruinae quædam exstant.
- Charadræus*, Χαράδρους (*Charadro*), *Ciliciæ* castellum, 571, 37.
- Charax*, Χάραξ (*Medinet Sultan*), locus ad *Syrtin* majorem, quo *Carthaginienses* ut emporio utebantur, vinum eo deferentes et *lascipitum* ibi accipientes ab iis qui *Cyrene* clam asportabant, 700, 43.
- Charax*, Χάραξ, *Corsicæ* opp., 187, 8. Situs oppidi prorsus incertus. Cum *hod. Carghese* componit *Reichardus*, nominis quadam similitudine ductus.
- Charaxus*, Χάραξος, *Sapphus* frater, *Lesbium* vinum *Nacratim* devehit, amicus *Dorichæ* meretricis, 686, 47.
- Chares*, Χάρης, *Solis* colossus *Rhodium* fecit, 557, 80.
- Chares*, Χάρης, *Ponti* fluvius ad *Dioscuriadem*, 428, 14.
- Charilaus*, Χαρίλαος, *Polydectæ* filius, rex *Laced.*; infantis tutor *Lycurgus*, 414 126.
- Charimorti*, Χαριμόρτου, columna vel ara juxta oram *alibi* posita in *Æthiopia* quæ est extra fauces sinus *Arabici*, 659, 13.
- Charmides*, Χαρμίδης, *Phidiæ* pater, 304, 10.
- Charmolaus*, Χαρμόλαος, *Posidonii* in *Liguria* hospes, 137, 8.
- Charmothas*, Χαρμόθας, portus *Arabie* ad sinum *Arabicum*; insulam habet. (Duo portus *Artemidorus* *Agatharchidem* secutus confudisse videtur. *Charmothas* est *Scheram-mud*, sive portus ad promont. (*Abou*)-*mud*. Sed is insulam non habet; insulam vero habet et cetera insignis portus est *Scheram-Jambo*, qui a priori est meridiem versus.)
- Charon*, Χάρων, *Lampsacenus* historicus, 504, 43; laudatur de *Troadis* terminis, 498, 49.
- Charonium*, Χαράνιον, prope *Thymbrium* *Carie* pagum, 543, 38. — Χαράνιον τὸ ἐν Ἰερζιπόλει, τὸ ἐν Ἀχαράκοις τῆς Νυσαίδος ἐτὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυσούντα, quæ omnia sunt ad *Mæandrum*, 495, 43; 554, 45.
- Charybdis*, Χάρυβδις, 17, 24; 19, 16; 21, 29; ante *Messanam* gurgis, 222, 53. *Homerica* de *Charybdi* fabula quomodo explicanda sit, 20, 34; 36, 17; 16, 52.
- Charybdis*, abyssus inter *Antiochiam* et *Apameam*, quo *Orontes* absorbetur, 228, 39.
- Chalramotitæ*, Χατράμοιτίται, *Arabie* feliciæ gens, quorum urbs *Sabata*, 654, 2. In *Chalramotitidem* *Gerrhæi* veniunt 40 dierum itinere, 654, 22. Regio hæc *myrrham* fert, 654, 17.
- Chattii*, Χάττιοι, gens *Germaniæ*, 241, 48; eorum dux *Ucromirus*, 242, 32.
- Chattuarii*, Χαττουάριοι, gens *Germaniæ*, 241, 43; inter captivos in *Germanici* triumpho, 242, 40. (*Chasuarii* *Taciti*, *Casuarii* *Ptolemæi*; cum *Chattis* et *Gamabrivis* a *Strabone* componuntur; meridiem versus habitant a *Brueteris*, sec. *Tac.*; a *Chattis* oriundos putant recentiores, V. *Ukert* 3, 2, p. 390 ibique laudati).
- Chaubi*, Χαῦδοι, *Germaniæ* populus ad *Oceanum*, 241, 49. Haud dubie sunt *Chamavi* aliorum. Nonnulli *Chaulos* esse putarunt *Κοβάνδους*, a *Ptolemæo* in *Chersoneso* *Cimbrica* memoratos; alii sunt *Aviones* *Taciti* *Germ.* 40. V. *Ukert* 3, 2, p. 417.
- Chaulotæi*, Χαυλωταῖοι, et *Agræi*, *Arabie* desertæ gentes, 653, 31. Sunt *Χαυλώται* et Ἀγρέες *Dionysii* *Per.* 956; regio eorum *Chavilah* in libris sacris; *hod. Ben Kaled* sec. *Forsterum* 1, p. 49, qui ad *Chaulotos* refert *Caladuam* urbem ap. *Ptol.*
- Chazene*, ἡ Χάζην, in *Assyriorum* terra, 627, 6. Situs incertior; nescio an regio fuerit inter *Lycum* et *Caprum* fluvios, ubi *Cænæ* urbs erat ad *Tigrin*.)
- Chelidonia* (?), *Phrygiæ* urbs ad magnam viam qua *Epheso* itur *Mazaca*, 666, 19. Nomen aliunde non notum. Pro *Χελιδόνιον* *Mannertus* scribendum censet *Κελαινών*, probabiliter.
- Chelidoniæ*, Χελιδόναι (*Chelidoni*), insulæ tres ad *Lyciæ* et *Pamphyliæ* confinia; si obiecti montes pro *Tauri* initio habentur; sitæ insulæ e regione *Canobi*, a quo distant 4000 stadia, 568, § 8; 446, 39; 556, 1. Ab iis ad *Acamantem* *Cypri* ins. 1900 stadia, 582, 1.
- Chelonatas*, Χαλωνάτας, *Elidis* prom. (sensu latiore mons *Chelmutzi* peninsula; arctiore sensu, secundum *Sira-*

- bonis mensuras, *Cap Tornese.*; ante id parva insula, 290, 22; 294, 41; 392, 23; distantia a Cephallenia, 290, 22; a Coryphasio, 289, 11; ab Alphei ostio, 294, 51; ab isthmo Corinthio, 297, 43. Promontorium hoc Berenicæ Cyrenaicæ objacet, 710, 14.
- Χελωνών, Testudinum, insula in sinu Arabico, 658, 24.
- Χελωνοράγαι Ἰθιοπες, 658, 18.
- Cheramydes, *χηραμίδες*, ad Ammonis templum reperiuntur, 41, 45; in campis Massyliæ, 705, 17. Cheramydum effigies, *χηραμίδων τυπώματα*, in Aasæ mediterraneis repertæ, 41, 28.
- Chersicrates, *Χερσικράτης*, ex Heraclidis genus ducens, una cum Archia Corintho profectus in Corcyra remansit ibique ejectis Liburnis sedem fixit, 224, 15.
- Chersiphron, *Χερσιφρων*, primus templi Dianæ Ephesiæ architectus, 547, 8.
- Chersonesus, *Χερσόνησος* (*Chersoneso* ad prom. *Tigani*), in Creta Lyciorum navale, cum templo Britomartis, 412, 1.
- Chersonesus Cretæ (prope *Cap Hagios Saranta*, ut videtur), e regione Ardanis promontorii Libyci 1000 stad. intervallo, 711, 33. Inter Chersonesum et Sammonium sita est Prasus, 411, 22.
- Chersonesus (*parva* ap. Ptol.), castellum in Libyæ ora, 70 stadiis ab Alexandria, 679, 29 (in peninsulari promontorio quod vocatur *pointe Adjemi*).
- Chersonesus (*magna* ap. Ptol.), locus Libyæ in ora Cyrenaica, 711, 27 (ad *Ras el-Tin*), objacet Coryco Cretæ 1000 stadiorum intervallo, *ib.*
- Chersonesus (*Peniscola*), Hispaniæ urbs non procul a Sagunto, 132, 14.
- Chersonesus Thracica, *Χερσόνησος ἡ Θρακία*. Ejus situs, 283, 17 et 42. Isthmus 40 stadiorum, 283, 26.
- Chersonesus Taurica, *Χ. ἡ Ταυρικὴ* vel *Εὐκρυψή*, Peloponneso similis forma et magnitudinæ, 258, 10. Ejus isthmus inter Carcinitem sinum, 255, 8, et Sapræ paludem esse dicitur 360 stadiorum (quæ mensura a longitudine muri qui prope Theodosiam per Chersonesi isthmum alium ductus erat, ad hanc isthmum translata esse videtur), 255, 52. Chersonesi Parthenium promontorium et templum. Vetusta Chersonesus urbs, portus tres, Symbolorum portus, Clientis portus cum Symbolorum portu isthmum faciens, qui parvam Chersonesum a magna dirimit, 256, § 2. Tauri Scythæ incolæ, 256, 22. Trapezus et Cimimerius montes, 256, 5 et 7. Κολός λιμὴν, 256, 10. Theodosia, 257, 11. Panticapæum et Nymphæum portus, 257, 21. Castella Palacium, Chabum, Neapolis, Eupatorium, 259, 8. Chersonesitæ agros colentes peculiari nomine *Γεωργοί* vocantur, quod supra eos habitantes Nomades sunt, 258, 34. In Chersoneso Taurica Bosporani primum nonnisi a Panticapæo ad Theodosiam regnarunt, in reliqua erant Tauri Scythæ, regioque hæc Scythia parva vocabatur; nunc totam Bosporani tenent, bellis continuis attritam, 558, 13. Chersonesus Taurica præter montanum tractum juxta mare usque ad Theodosiam porrectum fertilissima, 258, 24. Quanta tributa hinc redierint Mithridati, 258, 28. E Chersoneso Græcis erant τὰ σιτοκομεία, 258, 31. Chersonesi isthmum muro 360 stadia longo turribusque munito Asander interclusit, 258, 52. (Isthmus est prope hodiernum *Kertsch*. Muri supersunt vestigia, quibus indicatur eum non recta, sed oblique per isthmum ductum esse, adeo ut in montes pone Theodosiopolin desineret, recteque habeant stadia 360.)
- Chersonesus, Chersonesi Tauricæ urbs (ruinæ ad *Sevastopol*); ejus situs; a Tyræ ostio distantia; Partheni templum; Parthenium promontorium, 256, 15. Historia urbis adumbratur, 256, 30. Est colonia Heracleotarum Ponticorum, 465, 6. 256, 15; a Carambi promontorio 1500 stadia distat, 256, 50.
- Chersonesus vetus, *Παλαιὰ Χερσόνησος*, Tauricæ peninsula urbs, inter Parthenium promont. et Symbolorum portum sita, Strabonis ætate diruta, 256, 21. [Pallas et Clarke et cum iis Kleperus urbem fuisse putant in extrema peninsula Chersonesitarum parte (*Phanari*); sed quas illi viderunt ruinæ haud dubie non sunt veteris sed novæ urbis, quæ erat amplissima; certe Strabonis verba cum hac sententia nequeunt conciliari. V. quæ recte disputat Georgii *Geogr.* II, p. 393.]
- Chersonesus vocabatur ob situm suum Apamea urbs Syria, 640, 28.
- Cherusci, *Χηρούσκοι*, Germaniæ gens. Apud eos tres Romanæ legiones cum duce Quintilio Varo insidiis circumventas perierunt, 242, 21. Arminius dux, 245, 26. Deinde Cheruscorum dux Segimuntus Germanici triumphum ornavit, 242, 25. Segimerus dux, pater Sesithaci, 242, 30. Captivi Cherusci in Germanici triumpho, 242, 40.
- Chillocoomum, τὸ *Χιλόκομμον*, Ponti planities Amasæ urbi propinqua, 480, 45.
- Chimæra, *Χίμαιρα*. De ea fabula Crago et Anticrago Lyciæ montibus affingitur, 568, 9.
- Chimæra, *Χίμαιρα*, Lyciæ convallis a litore sursum tendens, 568, 10 et 31.
- Chimerium, *Χαμῆριον*, Epiri promontorium, 269, 42.
- Chirocrates. V. Diocrates.
- Chius, *Χίος*, insula, olim Pityussa dicta, 504, 14. Ejus ambitus; Chius urbs; Posidium promontorium; Phana portus; Apollinis templ. et palmarum lucus; Laitis litus et Notium litus; Melæna pr.; Arisania regio vinum optimum ferens; Pelinæus m., 551, § 35. cf. 550, 43; 202, 48. A Chio ad Lesbum 500 stadia, 551, 26. In Chio vetus Minervæ simulacrum deam sedentem exhibet, 514, 39. Insulam vini feracem, 544, 38, olim Leleges tenuerunt, 540, 19, et Pelasgi Thessalici frequentarunt, 531, 13, et Eger-tius, 541, 14. In Chio Homerum convenit Lycurgus, 414, 23. Chii classe quondam potentes, 551, 25. Chii viri: Ion, Theopompus, Theocritus sophista, Homerus sec. nonnullos; Homeridae Chii, 551, 16. Chia fligina in Narone fl. inventa esse tradit Theopompus, 263, 26.
- Chilæne Pellenicæ, 332, 7.
- Chilamydi similis, *χλαμυδοειδής*, terræ habitata figura, 97, 53; 98, 24; 96, 6. Cf. v. Terra.
- Chloria, *Χλωρίς*, Nestoris mater, 298, 23.
- Choaspes, *Χοάσπης* (*Kerka*), Susianæ fl., apud Uxios oritur; Susa præterfluens in sinum Persicum fertur, 620, 15 et 20; 621, 11; 30, 41. Choaspes et Eulæus et Tigris in lacum conflunt, qui exit in mare, sec. Poly-cletum, 620, 25. Damastes refert Diotimum e Cydno in Choaspen innavigasse, 39, 41.
- Choaspes, Indiæ fl. qui in Copen influit ad Ptemyrium urbem, 594, 26. Gorydem opp. præterlabitur; permeat Bandonen et Gandaritin, *ib.*
- Chœnicides, *Χοινικίδες*, cavernæ quædam in Sinopensi litore saxoso vocantur, 467, 35.
- Chœrilus, *Χοερῖλος*, laudatur de monumento Sardanapalli, 573, 36; versus ejus ex Ephoro afferuntur, 251, 30.
- Χοῖρος, Nili piscis, 699, 7.
- Chone, *Χώνη*, urbs Crimissæ superjacens, Philoctetæ opus, in Crotoniatarum agro, 24, 33.
- Chones, *Χώνες*, Cœnotrica gens bene constituta, quorum regio Chone, *Χώνη*, vocatur, 212, 13. Chones et Cœnotri a Samnitibus ejecti sasi in eorumque ditionem Lucanorum colonia missa est, 210, 43. Chonum erat Siria urbs, quam Iones ceperunt, 219, 30. In Chonia circa Sybarin Rhodii condescerunt, 559, 5.

Chorasii, Χασάριοι, Sacarum gens; ad eos Spitamenes et Bessus fugerunt, 440, 24.

Chordiraza, Χορδίζα, inter Mygdonias oppida recensetur una cum Carrhis, Nicaphorio et Sinoacia, 636, 8. Aliunde de hac urbe non constat. Sinnaea, quae e Crassi historia nota sunt, a Carrhis boream et Euphratem versus fuisse debent. In eadem regione fuerint Chordiraza, quae ipsa quoque e Crassi expeditione immotescit. In tabula nomen composui cum ruinis quae sunt in media via inter Edessam (*Urfa*) et Samosata prope fluvium *Ordes*. Mirum est nullam apud Strabonem fieri mentionem Edessae.

Chorene, ἡ Χωρνή, olim Mediae, nunc Parthysae pars, 441, 19.

Chorographus, ὁ χωρογράφος, laudatur de Sardinia et Corsicae latitudine et longitudine, 187, 9. Brevissimus ex Africa in Sardiniam trajectus 1200 m. pass., 187, 48. Idem de sinus Tarentini ambitu, 217, 35; de Sicularum urbium distantia, 221, 10; de Lipaeorum insae distantia, 230, 28; de distantia a Brundisio ad Garganum et hinc ad Anconam, 236, 36. (Ex eodem chorographo petita fuerint quae de distantia locorum sec. millaria romana exputatis passim apud Strabonem leguntur.)

Chorzene, Χορζηνή, Armeniae prov. borealis, 452, 51, quam Iberibus ademerunt Armenii, 453, 23.

Chronographi Cimimeriorum in Asiam incursionem Homeri aetate vel paulo ante factam tradunt, 17, 8.

Χρυσάορος, Juppiter. V. Juppiter.

Χρυσάορον σύστημα, conventus Carum ad templum Jovis Chrysaorei. Suffragiorum ratio in deliberationibus de rebus publicis, 563, 51.

Chryse, Χρῶνη, Troadis locus in saxo situs; mari et Achaëo et Hamaxito vicinus, 517, 8; 523, § 63; ibi Apollinis Sminthii templum, Ἐπιδῶν, et statua dei, Scopae opus; fabula de muribus huic loco accommodata, 517, 16. Sminthium huc translatus est e Chryse altera, quae prope Theben erat, 523, § 63.

Chryse altera, Troadis urbs, in Thebes campo sita; portum habet sec. Homerum; nunc locus desertus; sanum Apollinis Sminthii hinc translatus est in Chrysen Hamaxitio vicinam, quam cum Chryse Homerica nonnulli confundunt, 523, § 63; 517, 40; 523, 30; 523, 7. Chryse fuit in Eetionis Cilicum principis ditione, 523, 7; habuit Apollinis Cilicæ templum, quod nunc idem fuerit cum Sminthio, necne, parum liquet, 523, 40. Ad hanc Chrysen pertinet Chryseis, 523, 7. A Chryse ad Astyra sunt 20 stadia, 524, 45.

Chryseis, Χρυσείς, Thebæ capta indeque abducta est, 500, 32, 523, 7.

Chrysippus, Χρύσιππος, Solensis, stoicus; pater ejus Tarso Soloe migraverat, 573, 22. Cleanthi in schola successit, 522, 3. De Leucone rege laudatur, 250, 20.

Chrysopolis, Χρυσόπολις (*Scutari*), Bithyniae pagus, 482, 20.

Chrysorrhoea, Χρυσόρροια (*Barrada*), Coelestria fl., a Damasco incliensa, totus fere in rivos absumitur, 642, 52.

Chytrium, Χύτριον, Ionie locus, ubi prius sita Clazomenae erant, 551, 28.

Cibotas, Κιβωτός, portus Alexandriae, 675, 46.

Cibyra magna, Κιβύρα ἡ μεγάλη (ruinae ad *Horsoum* prope fluvium *Horzoum Tchai*, qui in *Delamon Tchai* influit), Phrygiae urbs, 567, 31; 538, 51; 539, 22. Urbis ditio, ἡ Κιβυράτις sive ἡ Κιβυρατική, 538, 13; 556, 6. Cibyratae, οἱ Κιβυράται, a Lydia Cabalidis oriundi; admixti is deinde Pisidas sunt. Urbis ambitus; leges ejus optima; ditio quousque pertinuerit; accesserunt ad eam Bubo, Balbura, Cenoanda, quae tetrapolin consti-

tuerunt. Suffragiorum in conventibus ratio. Cibyras cepiarum numerus. Tyranni urbem modeste gubernabant; postremus eorum Moageles a Murena dejectus; ab eodem Balbura et Bubo Lyciae attributus; vel sic tamen Cibyratica praefectura Asiae est maxima. Quattuor Cibyratae lingua utuntur; ferrum ibi facile caelatur, 539, § 17.

Cibyratae minores, Κιβυράται οἱ μικροί. Eorum ora in Pamphylia, 570, 3. [Cibyras parvas ruinae sunt ad *Kargha-Sou* inter *Eski-Adalia* (Siden) et *Kara-Bouroun*.]

Cicadas Locrenses ad Halecem fluvium sonora sunt, Rhaginae autem mutae. Causa rei, 218, 27.

Cicero cum C. Antonio consul, 391, 38. Laudatur de Melpippo rhetore (*Brut.* c. 91) 564, 1; de Aegypti reditibus, 678, 30.

Cichyrus, Κίχυρος ἡ πρόταρον Ἐρέρα, Thesprotorum opp., supra Glycyn portum, 269, 47. 291, 9. Ei vicinum Buchetium opp., 269, 49.

Cicones, Κίκονες, Thraciae gens, cujus regio est finitima regioni Corpicis sive Apsynthidi, 285, 11. Ciconum urbes, 282, 10. Cicon erat Orpheus, 276, 46.

Cicynethus, Κικύνθηος (*Pontiko*), insulae sinus Pagasitici, 375, 8.

Cicysium, Κικύσιον, maxima ex octo Pisatidis civitatibus; prope eam Pisia seu Bisa fons, 306, 12 et 42. De situ non satis constat. In tabula oppidum composui cum hod. *Viliza*.

Cidenas, Κιδήνας, Chaldeus astronomus, 629, 42.

Clerus, Κλερος (*Mataranga*), Thessaliotidis opp., 374, 18.

Cilbianus campus, Κιλβιανὸν πεδῖον, Cayatrio campo finitimus in Lydia, 538, 3.

Cilices Homeric, Κίλικες, in Troade, quorum regionem nunc tenent Adramytteni, Atarnitae et Pitaneis usque ad Caici ostia, 523, 1. Dum sunt Cilicum provinciae, quarum altera Eetioni subdita Theben et Chrysen urbes habebat, altera Myneti subjecta urbem habebat Lyrnessum, 523, 2; 518, 3; altera Cilicia Thebaica erat; altera Lyrnessis, qui tanquam tertia accenseri potest finitima Eurypylis ditio, 501, 35; 526, 66. Cilicibus in Thebe Hypoplaia imperavit Eetion, 500, 39. Cilicum et Mysorum rex Teuthras, 526, 10. Cilicum in Troade finitimi ab Homero Pelagii vocantur, 184, 20. Cilicum regioni Antandros assignanda esse videtur ad sinum Adramyttenum, 518, 44. Cilicum sanum Apollinis Sminthel et Chrysa prope Theben sita translatus est in Chrysen Hamaxitio vicinam, quum Cilicum alii in Pamphylia, alii Hamaxitum emigrassent, 523, 45; Cilices Trojani auctores feruntur Cilicum qui sunt extra Taurum, 577, § 21. Cilices e Troade pulsi Syris eripuerunt terram quae nunc Cilicia dicitur, 536, 10. Cilices e Troadis campo Thebano ejecti in Pamphylia Lyrnessum et Theben condunt, teste Callisthene, 569, 39; 577, § 21. Cilicia Troadis fortasse nomen habet a Cillo, 524, 23.

Cilicia ἡ ἔξω τοῦ Τάρον nomen habet a Cilicibus Troadis, qui huc immigraverunt. Fuisse in Pamphylia, sicuti in Troade, Theben et Lyrnessum urbes, et ratione inversa in Troadis Cilicia fuisse Aleium quandam campum perhibent, 577, 21; 524, 23. In Cilicia Typhonem jacere nonnulli statuunt, 536, 41. Ibi Arimos habitasse Callisthenes statuit, 536, 12. In Cilicia oram desinit mare internum, 56, 20. Initium Ciliciae occidentum Artemidorus alique ad Celenderim ponunt, 571, 48. Ciliciae et Syriae confinia ad Pylas, 577, 8. Dividitur regio in Ciliciam asperam, τραχὴν sive τραχύντην (cujus incolae Τραχυῶται), et campestrem, πεδία; utriusque finis

570, § 1. Cilicis Asperæ descriptio, 570, § 2 sqq. 490, 34, 467, 7; 108, 1; 570, 6. Ciliciam Asperam, quæ ad Lamum usque fluvium pertinet, 574, 6, tenuerunt Cleopatra, Amyntas et Archelaus, 572, 47. Initio Cilicis campestris sive *τῆς κατ' Ἰσίδον* est Soli urbe, 573, 17. Cilicis oras multum terræ aggeritur Pyramo fluvio, 44, 9 (v. Pyramus). Gentes Cilicis, 107, 30. In Cilicia periit Lygdamis Cimmeriorum dux, 51, 28. Cilices Amyntam Homonadenses adortum occiderunt, 487, 29. Latrociniorum exerceendorum auctor Cilicibus fuit Diodotus Tryphon, 570, 40. Cilices piratas oppreserunt piratas Cretenses; deinde Romani castella Cilicum ceperunt, 410, 2. Piratarum *ναυπήγιον* et forum in Side Pamphyliæ urbe, 567, 15.

Cilicia, una ex Cappadociæ præfecturis, 458, 24. Scilicet Ciliciæ regionis pars quæ est circa Castabala et Cybistra et usque ad Derben pertinet, tanquam undecimam præfecturam Cappadociæ regibus dederunt Romani, qui deinde Archelaus etiam Ciliciam Asperam quæ ad Eleussam est et ad piratarum fœdus pertinnerat, assignarunt, 458, 26. Ciliciæ Cappadociæ urbs Mazaca, 462, 17.

Cilicis portæ, αὐτὰ Κιλίκιαι πόλεις, 460, 37. Quot stadia distent a Mazacis, a sinibus Ciliciæ, ab Oronte, 462, 17; 571, 52.

Cilicium mare, ἡ Κιλίκιος θάλασσα, 69, 52.

Cilicius Taurus, 457, 14.

Cilla, Κίλλα, in Adramyttena ditione, Thebæ vicina, cum fano Apollinis Cilicis, ad Cillæum fl.; ab ea nomen habet Cillæum Lesbii, 523, 30. Prope Cillam est Cilli tumulus, 524, 20.

Cillæi Apollinis fanum Colonis et Cillas et Chryssæ, 523, § 62.

Cillæum Lesbii a Cilla Troadis nomen habet, 523, 35.

Cillæus fl., ὁ Κίλλαιος ποταμός, ex Ida ortus, Cillam præterfluit, 523, 33.

Cillanius campus, Κιλλάνιον πεδίον, Phrygiæ, 538, 8.

Cillus, Κίλλος, Pelopis auriga; ejus tumulus est Cillæ, prope fanum Apollinis; a Cillo fortasse Ciliciæ nomen inditum est, 524, 20. — Cimarus, Cretæ pr., 408, 22.

Cimbri, Κίμβροι, Germaniæ populus ad Oceanum, 241, 50; 244, 37. Cimbro vagari latrones aiunt, quod e peninsula quam habitabant, maris exundatione ejecti essent; at ibidem etiam nunc habitant, 243, 20. Inundatio ista ingens signum esse videtur, 243, 29. Cimbro arma sumere adversus maris exundationes quidam hariolantur, 243, 32. Sec. Posidonium e patria migratur [*prædandi causa, non?*] ob maris incursiones subitas, 84, 30; sec. eundem usque ad Mæotin vagabundi progressi sunt; de iisque Bosphorus Cimmerius, i. e. Cimbricus, dicitur, quum Græci Cimbro Cimmerios vocent, 244, 2. Cimbrum in silva Hercynia a Boiis repulsi ad Istrum et Scordiscos Gallos, tum ad Tauriscos Gallos, tum ad Helvetios progressi sunt; ex Helvetiis socios se iis adjunxisse Tigurinos et Toygenos aiunt; denique Cimbrum eorumque socii partim cis Alpes partim trans eas a Romanis debellati sunt, 244, 7. Cimbrorum opes videntur Helvetii latrocinii se dederunt, 160, 50. Irruptionem Cimbrorum Belgæ sustinuerunt, 163, 26. Cimbrum Cn. Carbonem ad Noreiam clade afficiunt, 178, 44. Romanorum veniam et amicitiam petentes, Augusto miserunt sacrum lebetem, 243, 23. Cimbrorum mulieres; vates canæ; sacrificiorum humanorum ratio; pelles cratibus intentas in proliis pulsant, 244, § 3.

Cimbrata, Κίμβρατα, castellum Olgassya iugo subjectum, in Cimiatene Paphlagoniæ, 481, 44. Castello illo pro belli arce usus est Mithridates Cistes, 481, 46.

Cimiatene, Κίμιατινή, Paphlagoniæ regio, 481, 44.

Ciminius lacus, ἡ Κίμνια λίμνη (*lago di Ranciglione*), in Etruria, 188, 46.

Cimmericum, τὸ Κιμμερικόν, 423, 49; ἡ Κιμμερικὴ χώρα, 423, 46, ab Anticite 120 stadia distans, in Mæotidis ora Asiatica, prope paludis initium; inde solvunt qui paludem navigant, 423, 46; olim urbs erat in peninsula, cujus isthmus fossa et muro claudebatur, 423, 49.

Cimmerius Bosphorus, ὁ Κιμμερικὸς βόσπορος. V. Bosphorus.

Cimmerii, Κιμμέριοι. Sic a Græcis vocabantur Cimbrum, 244, 6. Olim in Bosphoro imperarunt, qui ab iis nomen habet, sicut Cimmerius mons Chersonesi Tauricæ, 257, 7. Hinc eos eiecerunt Scythæ, Scythas vero Græci, 424, 1. Cimmeriorum incursionem Homeri ætate vel paullo ante factam producit chronographi, 17, 8. Igitur novit Homerus eos habitare versus boream et regionem caliginosam ad Bosphorum Cimmerium, unde poeta eos transtulit in tenebricosum quandam locum inferis finitum et fabulis quæ de Ulyssis erroribus ferebantur aptum, 17, 3 sqq. 5, 16 sqq. Cimmerios quum sciret Homerus habitare loca versus septentrionem sita, eos apud inferos collocavit; fortasse secutus commune locum in eam gentem odium, 123, 35. Cimmerii, quos et Treres appellant, aut quædam eorum natio sæpe excursionses fecerunt in dextram Ponti partem, in Paphlagoniam, in Phrygiam Midæ tempore; sub Lygdamo in Lydiam et Ioniam progressi Sardes ceperunt nec non in Ciliciam penetrarunt, 51, 22; 123, 40; 423, 53. Cimmerica gens Treres, 553, 12. Cimmerii Sardes expugnaverunt, 536, 27. Eorum socii Heneti Pontici, 465, 52.

Cimmerii ad lacum Avernum Campaniæ, 203, 43 et 51; 204, 10.

Cimmeria urbs, Κιμμερία πόλις, ab Hecatasæ fingitur, 248, 42.

Cimmerius mons, Κιμμέριον ὄρος (*Oprouk*, aliis *Eskidagh*), mons Chersonesi Tauricæ, 257, 7.

Cimolus, Κίμωλος, insula maris Cretici, unde Cimolia terra, 416, 17; 417, 3.

Cinæthium, Κιναιθίον, in Laconica prope Thyrides et Tænarum situm, 309, 14. [Dionysius Hal. Cinæthium pr. in eoque sepulcrum Cinæthii memorat, adeo ut hoc certe pateat nihil apud Strabonem esse mutandum. Curtius (*Pelop.* 2, p. 638) promontorium istud ad meridionalem partem Thyridum (*Cavo Grosso*) refert. Ego Cinæthium locum Strabonianum in medio *Cavo Grosso* cum hodierno *Kinos* loco composuerim.

Kιναιθολογαὶ cœpit Solates, quem secutus est Alexander Etolus. Cf. Cleomachus.

Cinara planta Mauretaniæ, 701, 54.

Cindya, Κινδύη, vicus olim fuit Bargylii Cariæ vicinus; Dianæ Cindyadiæ fanum, 561, 51.

Cineas, Κινέας, historicus laudatur, 273, 38.

Cingulus mons, τὸ Κιγγυλλόν ὄρος (*Κιγγυλλόν*, *Πιγγυλλόν* codd.), in Umbria, 189, 11. [Cingulum (hod. *Cingolo*) in alto monte situm erat Piceni oppidum, non longe a sinibus Umbriæ. V. Plinius 3, 13, 18. Liber Colon. p. 254; Caesar B. G. 1, 15; Cicero ad Attic. 7, 11; Silius, 10, 34 : « *Celsis Labienum Cingula saxa miserunt muris.* » Orelli Inscriptt. 86. Strabo minus recte id ad Umbriam referre videtur.]

Cinnamomifera Æthiopiæ regio, ἡ Κινναμωμοφόρος, 52, 32; 60, 1; 658, 53; ultra quam nemo hucusque progressus est, 654, 52. Est fere media inter tropicos et æquatorem, 109, 43. Coelestium ibi ratio, 109, § 35. Cf. Ura minor. Parallelus Cinnamomiferæ ab æquatore distat 8800 stadia, 60, 1; 109, 40; 78, 34; a Meroe 2300 stadia, 109, 40, sive 2000 stadia, 78, 30; transit per insulam ex-

lum Egyptiorum, 98, 2. A faucibus sinus Arabici usque ad extremam Cinnamomiferam orae longitudo 5000 stadiorum esse perhibent, haud dicentes num ortum an autrum versus, 663, 6. In Cinnamomifera olim elephantum venationes, 109, 53.

Cinnamomum in India, 592, 29; in Arabia, 666, 5; apud Sabaeos, 662, 10.

Cinolis Κίνολις (*Kinoli*), Ponticae orae opp., 467, 12.

Cinyphs (*Ouad Myner Crin*), fluvius orae Libycae; prope eum Cartaginienses, voragines quosdam ponte instraverunt, 708, 49.

Cinyras, Κινύρας, Cyprius, thoracem dono dedit Agamemnoni, 33, 10.

Cinyras Bybli tyrannus, a Pompeio cæsus, 643, 24.

Circæus mons, Κυρκοῦν ὄρος (*monte Circellino*), in Latii insulae similis; ejus ab Antio distantia; oppidum ibi et Circes templum et Minervæ ara, 193, 53; 19, 16. A Tarracina distantia, 194, 18. Ad Circæum parvus portus, 194, 6; vicina regio palustris est, 193, 10. Ad Circæum usque olim Latium pertinuit, 193, 1.

Circe, Κίρκη, 36, 28 et 42; 186, 38. Eam Homerus Medæe cognatam finxit, ob morum similitudinem, 17, 10. Itaque quum hæc in Italia, illa in Ponto habitaret, utramque in Oceano collocavit, *ibid.* Circes sepulcrum in Pharmacussa ins. prope Atticam, 339, 33. Ejus templum in Circæo monte, 194, 3.

Circulos parallelos stellæ fixæ conversione sua describunt, quorum notissimi sunt æquinoctialis, duo tropici et arcticus, 91, 19.

Circumcisionis mos ap. Ægyptios et Judæos, 699, 43.

Cirphis, Κίρρις, Phocidis urbs, 357, 34, et mons, 359, 13, cui subjacet Cirrha urbs, 358, 16.

Cirrha, Κίρρα (ruinæ quæ vocantur *Magoula*, non longe a Pisto fluvio), Phocidis urbs antiqua, Cirphi monti subjacens ad mare e regione Sicyonis; a Delphis distans 80 stadia, 359, 16; 357, 32. A Crisæis deleta est, 359, 29.

Cirta, Κίρρα (*Constantine*), Masylensium urbs, Masinassæ (Masiniassæ) et successorum ejus regia, munitissima, a Micipsa maxime aucta et Græcis quoque colonis frequentata, 706, 10. Cirtam interdum veniunt Pharusii per loca quædam palustria et lacus, 703, 20.

Cisalpinæ Gallia. V. Gallia.

Cisamus, Κίσσαμος (*Calyses*), in Creta navale Aptæræ, 411, 37.

Capadana Gallia. V. Gallia.

Cisæia, Κισαία, apud Æschylum vocatur mater Memnonis, 619, 42.

Cissii vocantur οὐρόσσοι, 619, 41.

Cissus, Κισσός, et Temenus Argolidem obtinuerunt, 334, 50. Cissus, qui Argos condidit, Althæamensis pater, 413, 37.

Cissus, Κισσός, oppidum (Crusidia) a Casandro deletum; incolæ in Thesaloniceam conducti, 277, 37. Hujus Cissi Homerus Il. 11, 223 meminisse videtur, *ib.*

Cithæne, Κισθήνη, oppidum desertum cum portu in Eolidis ora, 519, 15; loca supra eam sita, *ib.*

Cithæne, Κισθήνη (*Ypsili*), ad Lyciam insula, 568, 30.

Cithæron, Κίθαρον, mons initium habens ex Atticis et Megaricis montibus, deinde in campos sese torquens ad Thebas desinit, 348, 27; 351, 23; 326, 25. Ei subjacent Hysie, 347, 30; Scolus, 351, 8; Plateæ, 353, 47; ad eum usque porriguntur Onel montes, 326, 5; 338, 2. Fabulæ quarum sedes Cithæron, 22, 5.

Cithara Ἀοιδίτις, 404, 48.

Citium, Κίτιον (*Chitti*), Cypri opp., 532, 32; patria Zenonis stoici et Apollonii medici, a Beryto 1500 st. distat, *ib.*

Citus, Κίτος, Herculis socius, Citem condidit, 482, 52.

Cius, Κίος (*Kio*), Eithyniae urbs, postea Prusias. Ejus historia, 482, et 35. A Cio Herculis socio condita est, 482, 52.

Cizari, ἡ Κίζαρι (P), regia nunc diruta, Stephanæ paludi in Phazemonitide adjacens, 480, 3.

Clanis, Κλάνης (*Chlana*), per Etruriam et agrum Clusinum in Tiberim influit, 196, 8.

Clanis fl., i. q. Liria, Minturnas perficit, 194, 45.

Clanis torrens (*Glan*) ex Norich Alpibus supra Vindelicos sitis in Istrum fluit, 172, 38.

Clarî Apollinis fanum et oraculum ad Colophonem. Ili Calchas cum Mopso certasse et diem obtinasse fertur, 548, 43; 560, 13.

Clastidium, Κλαστίδιον (*Chiasteggio*), Italiae urbs inter Placentiam et Derthonam (Dortonam) sita, 180, 44.

Claterna, Κλάτερνα (ubi nunc *Sta Maria di Quaderna*), opp. Galliae cispadanae, in via Emilia, 180, 34.

Claudius (P.) Pulcer in Cilicis piratas incidit; tribunus plebis obtinuit ut Cato mitteretur qui Ptolemæo Cyprum adimeret, 584, 4.

Clautenaffi, Κλαυθενάτιοι, Vindelicorum populus, 171, 49 (*Calenates* in inscript. ap. Plin.).

Clazomenæ, olim insula, 48, 51.

Clazomenæ, Κλαζομεναι (*Varia Scala* et insula *H. Joannes*), Ioniae urbs a Paralo condita, 541, 14. Clazomenæ prius sitæ erant ubi nunc est Chytrium locus; ante hodiernam urbem jacent insulae octo, 551, 28. Sita urbs ad Isthmum Erythraeorum peninsulae, 550, 10. Clazomenium agrum ab Erythraeo Hypocremnus locus dirimit, 550, 11. Clazomeniorum colonia Cardia, 283, 30. Clazomenius vir Anaxagoras physicus, 551, 31.

Clazomeniorum speculae, Κλαζομενίων σκολαί, ad Mæotidem paludem, 423, 48.

Cleanactidæ, Κλεανακτίδαι, Myliensiorum tyranni, 528, 5.

Cleandria, Κλεανδρία, Troadis locus, prope Gordum, 60 stadiis ab Calepeuce; inde Rhodius fluit, 516, 14.

Cleandridas, Κλεανδρίδας, Thuriorum dux in bello contra Tarentinos de Siritide regione gesto, 219, 43.

Cleanthes, Κλεάνθης, Assius, stoicus, Zenonis in schola successor, successorem habuit Chrysippum, 522, 1.

Cleanthis Corinthii picturae in templo Dianæ Alpheonæ, 295, 25.

Cleobulus, Κλεόβουλος, Lindius, unus ex 7 sapientibus, 559, 23.

Cleochares (*Cleophanes* codd.), Myrleanus rhetor, 485, 6.

Cleomachus, Κλεόμαχος, pugil Magnesius, cinædorum voces, mores et affectiones imitatus, 553, 30.

Cleombrotus, Κλεόμβροτος, aut Cleonymus Heræam urbem e novem pagis constituit, 289, 32.

Cleon, Κλέων, prædonum dux. Ejus historia, 492, § 9.

Cleonæ, Κλεωναί (*Klenes* ruinæ prope vicum *Kurtesi*), Argolidis urbs, in Agamemnonis regno, 324, 10. Ejus situs, 324, 34; 328, 35. Cleonæi cum Argivis et Tegeatis Mycenæ diruerunt, 324, 28.

Cleonæ, Κλεωναί, Athonis urbs, 279, 41; 280, 32.

Cleonymus, Κλεόνυμος, a Tarentinis exercitus dux advocatur, 233, 13. Cleonymus aut Cleombrotus Heræam urbem e 9 pagis constituit, 289, 32.

Cleopatra, uxor Ptolemæi VII Evergetæ II, post mortem ejus regnum tenuit, 81, 41. Sub ea de novo in Indiam navigavit Eudoxus, *ib.* Reversus Eudoxus filium Cleopatras (Ptolem. VIII Soterem II) regno potitum reperit, 81, 54.

Cleopatra (Cleopatra Philopatra) proelio Actiaco interfuit, 270, 31. Cleopatrae, Ptolemæi Auletae f., Archelaus in matrimonium datur, 478, 16. Cleopatra ab Antonio Cilicis loca ad classem ædificandam idonea accepit, 571,

32. Ciliciam asperam acceperit, 672, 58. Quum in Caesari potestate venisset, aspidis morsu vel illito veneno sese interfecit, 576, 20. Cleopatras ejusque sorori Arsinoe Cyprum Antonius tradidit, 584, 18. Cleopatras et Antonii filia uxor Iulias regis, 703, 35.

Cleopatra Selene in Seleucia Mesopotamiae castello inclusa a Tigraue interficitur, 688, 18.

Cleopatra, Κλεοπάτρα, Aegypti urbs vicina Arsinoe, ad fossam in sinum Arab. exeuntem sita, 683, 50; 684, 13. Nonnulli Cleopatridis nomen induit Arsinoe, 683, 30. Ibi naves construxit Aëtius Gallus, 684, 13.

Cleophanes. V. Cleochares.

Cleus, Κλέως, Dori f. et Malus, Agamemnonis stirpis, eodem quo Penthilus tempore Aetium coloniam deduxerunt; in Locride ad Phricium montem multum temporis traxerunt; in Asia Cumam Phriconidem condiderunt, 498, 30.

Clides, Κλίδης (ad *Cap S. Andreas*), duae insulae ad Cyprum sitae, a Pyramo distantes 700 st., 581, 44; 582, 25. Inde ad Pedalium 680 stadia, 582, 29; ad Grommyi agrum 700 stadia, 582, 11.

Climata sec. Hipparchum obiter recensentur, 108, § 34-43.

Climax, Κλίμαξ (phaen. *Sollum*, i. e. scala; unde etiam *Solyma* tractus ille montanus vocatur), Lyciae mons, angustum juxta mare transitum relinquens, 569, 5 (Intellige tractum montanum qui ab Olbia versus meridiem juxta oram porrigitur.)

Climax mons, inter Lycum et Adonid fl., 643, 27. (Montanus adaequens juxta boreale latus Lyci fl., secundum Broechium apud Ritterum t. 17, p. 518. Thompsonus vero magis boream versus Climacem querit in arduis montibus qui sunt supra *Watta Siltum* in regione *El-Telheh*, propiores Adonidi fl. V. Ritter, t. 17, p. 550.)

Clitarchus, Κλειταρχος, de sale Indico, 186, 30. De status marini ap. Celtas celeritate, quam equis citatis accolae Oceani vix effugere possint, 248, 48. Isthmum inter Caspium mare et Pontum Eux. interjectum effluvie utriusque maris perfundi posse opinatur, 421, 47. Laudatur de Amazone Alexandrum conveniente, 433, 31; de pompis Indorum, 611, 44.

Clitor, Κλειτρον, Arcadiae opp., 333, 39 (in *Katsana* plantae inter fluvios *Klitara* et *Karnesi*).

Clusia palus, ἡ περὶ Κλοῦσιον λίμνη (*lago di Chiiana*) in Etruria, 188, 46.

Clusium, Κλοῦσιον (*Chiusi*), urbs Etruriae; ejus rex Persena, 183, 18. Urbs a Roma 800 stadia distat, 188, 39. Per agrum ejus Clanis fluit, 196, 7.

Clypea. V. Aspis.

Cnemides, Κνημιδες (prope *Nikoraki*), Locrorum Epicnemidiorum urbs, 365, 35.

Cnemis mons, Κνημὶς, a quo Locri Epicnemidii dicti, 364, 41; 365, 14; 357, 48.

Cnidus, Κνίδος (ruinae ad *Cap Krio*), Cariae urbs describitur, 560, 5. Cnidii Dorienses, 557, 40. Regio serax, 544, 40. Cnidiorum colonia Lipara, 229, 1; et *Coreyra Nigra*, 261, 11. Ad Cnidum Eudoxi specula, 685, 33; e qua Canobum stellam spectavit Eudoxus, 98, 51. Cnidus in eodem parallelo in quo Gades, 99, 1. Cnidius fuit Sostratus architectus, 673, 16. Alii Cnidii viri memoria digni, 560, 12.

Cnopia, Κνωπία, Thebanus locus, e quo Amphiaraeum in Ophi regionem transductum est, 346, 50.

Cnopus, Κνωπος, Codri f. spurius, Erythras condidit, 541, 12.

Cnoesus, Κνωσός (*Makro-Tichos*), Cretae urbs olim *Ceratus* dicta a fluvio, 409, 14. Minos regis dignitas ejus postea in Gortynam et Lyctum transit, deinde vero

ab ea recuperata est; situs; ambitus; a vicinis urbibus distantiae; navale ejus Heracleum, 408, § 7; 416, 10. Cnoesus a Minos condita, 409, 18. Ab ea ad Cydoniam distantia, 411, 35. Cnoessii Lycastum diruerunt agroque urbis potiti sunt, 412, 4. Cnoesi aedem fixit Dorylaeus, unus e Strabonis majoribus, qui orti inter Cnoessios et Gortynios belli dux creatus, re celeriter et feliciter confecta, summis a Cnoessii honoribus affectus est, 410, 17. Filii ejus Cnoesso ad Mithridatem Eupatorem se contulerunt, 410, § 10. Cf. Dorylaeus, *Laetas*, Phileterus. Cnoesus nunc coloniam Romanam habet, 410, 4.

Cnuphis, Κνωφίς, Aegyptiorum deus, templum habet in Elephantine ins., 693, 54.

Cobus, Κόβος, Trerum dux, longinquam peregrinationem suscepit, 51, 18, a Madye Scythia expulsus, 51, 30.

Cocalus, Κόκαλος, in Sicilia regiam habuit Camicos. Apud eum Camicus Minos vita functus est, 232, 2.

Cocceus cuniculum ab Averno lacu usque ad Cumas duxit, 204, 17.

Coccus multus exportatur e Turdetania, 119, 34.

Coehlem in Nile lugentes, quae vocem edunt ut ululae, 699, 10. Coehleae Linasae, 503, 49; Aegyptiae, 123, 8.

Codridus, Κοδρίδης, cum Ionibus in Asiam migrant, 329, 30.

Codrus, Κόδρος, barbarum nomen, 267, 5.

Codrus, Melanthi f., 540, 35. Ejus filius legitimus Androclus, 540, 24; filii spurii: Cydrelus, 541, 3, Cnopus, 541, 12, Naudus, 541, 10.

Kōoi, cavernae, 315, 29.

Coelestium rerum cognitio ad geographiae studium necessaria, p. 6, 4; 9, 35. Τὰς ἐν τοῖς οὐρανίοις διασπορὰς καὶ ἐκαστον τῆς γῆς τόπον consignavit Hipparchus, 109, 5.

Coelesyria, ἡ Κοίλη Συρία, 638, 3; 110, 43. Libano et Antilibano includitur; vallis intermediis latitudo et longitudo, 642, 37; irrigatur Jordane aliisque fluvius; habet Gennaseritin lacum, 642, 48. Coelesyria laxiore vocis sensu appellatur etiam tota regio quae supra Seleucidem est versus Egyptum et Arabiam, 643, 50. Coelesyria in quatuor satrapias divisa, 638, 31. Adjacent e Arabes Scenitae, 661, 31. Cf. Syria.

Caelum Persae Jovem putant, 623, 38. Caelum idem em terra habet centrum et axem per medium terram et aelum medium productum, 91, 12. Circa terram et axem circumagitur ab ortu ad occasum, cum eoque stelle fixae, 91, 14. Globi formam refert, 91, 9. Quinque zonis distinguitur, 91, 23.

Cenae Lusitanorum, 128, 39.

Cenosis sinus. V. Pelodes.

Cogezonus, Κωγεζώνων ὄρος, mons apud Getas, in quo sacerdos s. deus degit. Fluvius cognominis montem praeterfluit, 247, 48. Aliunde non notus mons. Katansich in Orb. Ant. I. p. 374 *Gogany* montem et fluvium prope *Mika* situm intelligi vult. Maanertus eum a meridie Istri in prius Getarum sedibus querit.

Colapis Κόλαπις (Κόλαψ Dio C.; *Culpa*), fl. cui adjacet Segestica; in Saum influit, 173, 6; ex Albio m. per Japodes in Noarum influit, 261, 2.

Colchis, Κολχίς, ad Pontum regio, 51, 4; 57, 2; 107, 17. Ejus situs; Phasis, Glaucus, Hippus fluvii; Sarapana castellum; Phasis urbs; hinc Amisum et Sinopen navigatio; regionis proventus; quoniam argumento utantur qui Colchorum et Aegyptiorum cognationem demonstrare velint; Leucolheum templum, Phrixiopeus, bis spoliatum, 427, § 17. Colchica ad Phasin ora arenosa, humilis, mollis, 44, 1. Colchis est a meridie Heniochorum, sub Caucasii et Moschicis montibus, 422, 40; 470, 12; 426, 19. Colchi partem Moschicæ regionis tenent, 428, 9. Colchidis rex *Aetes*, 38, 12; caput *Aë*

urbe ad Phasin, *ib.*; regio dives auri, argenti et ferri metallis, ex quibus causa expeditionis Argonauticæ repetenda, 38, 15. Jam antea Phrixus eam adierat, 38, 18. Colchidis et Iberiæ in confinis Phrixæum, 38, 12; sive Phrixopolis, nunc Ideæsa, 428, 12. Colchos novit Homerus, 17, 9. Quæ supra Colchos sunt septentriones versus ad lacum Mæotidem nota reddidit Mithridates Eupator, 11, 46. Antiquum Colchidis splendorem produunt fabule; postea reges ibi erant, inque sceptruchias Colchis divisa; dein Mithridates Eupator ea potitus per amicos administravit, inter quos Moaphernes, Strabonis matris patruus; postea Polemon Colchidem tenuit, eoque mortuo Pythodorus uxor, 427, § 18. Inter Colchidem et Caspium mare mons Caspius, 75, 28. A Colchide ad Hyrcanium mare distantiam definire accurato computo tentavit Hipparchus, 77, 36. Quotnam sint stadia, 421, 45. E Colchide profecti Corybantes, 405, 22. Colchorum Jasonem persequentium signa in Creta, Italia, 38, 27. Eorum opus Pola Istriæ opp., 179, 42; 38, 38. In Colchidem migraverunt Egyptii, 51, 7.

Coliæci, Κωλιακοί (Κωνιακοί *codd.*), in extrema India, 588, 13. Ab his ad Taprobanen septem dierum navigatio, 589, § 14.

Κωλιῶδες Veneris sanum ad Anaphlystum, 342, 22. De hoc loco oraculum, 342, 27.

Collatia, Κολλατία (*Cast. dell' Osa*), Latii opp. prope Romam, 191, 41.

Collina Romæ porta, 190, 35; 226, 38.

Κολοδοί i. e. mutili glandibus Æthiopes, ad sinum Arabicum, 657, 49. *et in sqq.* Κολοδῶν ἄλσος, Mutilorum lucus, ad sinus Arabici ora Troglodytica, 656, 54.

Coloe lacus, Κολῶν λίμνη. V. Gygæa.

Coloe Diana. V. Diana et Gygæa.

Colonzæ, Κολωνάϊ, opp. Troadis ad mare situm, 140 ab Ilio stadiis, 504, 31. Ibi primum Cillæi Apollinis templum ab Arabibus positum, sec. Daem Coloneusem. 523, 37. Colonzarum rex Cyenus, Tenris pater, 517, 3. Colonzæ Troadis, Achaïo finitimæ, ad Tenediorum ditionem pertinerunt, 517, 6.

Colonzæ, Κολωνάϊ, in Lampsaceno agro, Milesiorum colonia, 504, 30.

Colonzæ in Erythræo agro, 504, 34.

Colonzæ, Phocidia locus, 504, 35.

Colonzæ, Thessaliæ locus, 504, 35.

Colophon, Κολοφών, Ionizæ urbs (ruinæ prope *Tchilleh*), ab Andræmonæ Pylio condita, 541, 5. Distantia a Lebedo 549, 33; ab Epheso, 549, 29. Ad urbem est Clarii Apollinis lucus et oraculum, 548, 43. Colophonem confugerunt Smyrnæi ab Æolibus urbe ejecti, 541, 47. Colophonius equitatus; ortum hinc proverbium, 549, 18. Colophonii viri: Mimnermus, Xenophanes physicus, Polymnestus musicus, sec. nonnullos etiam Homerus, 549, 21.

Colosæ, Κόλοσσαι (ruin. prope *Chonos*), Phrygiæ Magnæ opp., 494, 4. Colosseni, Laodicæ finitimi, oves habent lanam optimam ferentes, 495, 22.

Colossus. V. Statua.

Colotæ opus, Æsculapii statua in Cyllene pago, 290, 50.

Columnæ tres Dodonææ, 273, 45, fortasse non aves erant, sed tres mulieres vetulæ quæ peliades dicebantur, 274, 1.

Columnæ Herculeæ, Στήλαι, Στήλαι Ἡράκλειου sive Ἡρακλέους, ad fretum Herculeum ponuntur a Diceærcho, Eratosthene, Polybio, 141, 39; Gadibus vindicantur ab Hispanis et Afris, quamquam columnis simile quiddam non sit ad fretum, 141, 41. Columnæ aliis sunt promontoria duo, quibus fretum ad Calpen utrinque clauditur, 141, 13; alii ponunt ad insulam Onobæ objectam Herculi quæ sacra, 141, 20; alii denique ad Gades.

Fabula Gaditana, qua hæc sententiarum varietas explicetur, 141, 25. Columnæ Herculis nonnulli dicunt esse exiguas insulas Calpæ et Abilycæ montibus propinquas; attamen non nisi unam ibi esse Junonis insulam Artemidorus ait, 141, 31; 140, 11. Etiam Planctas et Symplegadas petras nonnulli huc transferunt, existimantque hæc esse columnas, quas Pindarus vocat Γαδερῖδας κύλας, 141, 37. Alii esse dicunt æreas octo cubitorum columnas, quæ sint Gadibus in Herculis delubro; inter eos est Posidonius, 141, 43. Improbat hoc Strabo, quum et columnarum istarum inscriptiones et situs Gadum ad rem parum quadrent; Columnas ipse quoque ad freti ostium ponit, ubi fortasse qui primum eo usque progressi essent, columnas in montibus istis sive in exiguis insulis erexerint, quæ quum postea essent abolitæ, nomen tamen loco servassent, præsertim quum ipsi etiam montes illi et insule columnis similes sint, 148, 50; 143, 9. Columnæ nonnullis Calpe et Abilyca montes, 141, 29. Columnarum freti longitudo et latitudo, 101, 6; 702, 35. Ab his ad Pyrenen per mediterranea sunt supra 4000 stadia; juxta oram supra 6000 stadia, 129, 37. A Columnis ad Pyrenen 6000 stad. sec. Erat., paulo pauciora 8000 sec. Polyb., 88, 9. Ab his ad Massiliam 7000 st. sec. Erat., super 9000 sec. Polyb., *ibid.* Ad Narbonem circa 8000 stadia sec. Polybium, 86, 48. Ad fretum Siculum 12000 stad., 87, 35; sec. Diceærch., 7000 stad., 86, 38; sec. Polyb., 18000 stad., 87, 9. Quot sint ad sacrum Hispaniæ prom., 87, 36; ad Peloponnesum per pelagus plurimi computant 12000 stadia, 87, 23, Diceærchus 10000 st., 86, 35; duplo longius spatium est (circa 21800 stad.) sec. Polybium, 87, 9. A Columnis ad Carthaginem Novam in ora habitant Bastetani et partim etiam Oretani, 129, 40.

Columnæ poni solebant ad limites indicandos, ut in Rheginorum regione, in isthmo Corinthiaco. Cf. etiam columnæ quibus Alexander Indiæ suæ expeditionis terminum significavit, 142, 2. Columnæ Bacchi et Herculis in India, 142, 25. Columnæ æræe duæ octo cubitorum in Herculis templo Gaditano, quibus sumptus, in templi ædificationem facti, erant inscripti, 141, 45. Columna in isthmo Peloponnesiorum et Ionum fines indicans, 337, 3, ab Heraclidis Megaride politis evertitur, 337, 41.

Colus animal Scythicarum ad Mæotidem regionum, 259, 33.

Colyttus, Κολυττός, Atticæ pagus, Melitæ conterminus, 54, 35; 55, 13.

Comæ artificiosa tractatio in alenda et tendenda ponitur, 401, 5. Cf. Curetæ.

Comana, τὰ Κόμανα, urbs superioris Cappadociæ, in Antitauro, 446, 43. Enyths ibi templum in convallibus Antitauri; incolæ urbis Cataones sunt; pontifex loci secundum regem in summo apud Cappadoces honore; templi servorum numerus; de sacrorum origine et de Κόμανα nominis etymo fabula, 459, § 3. Comana perfluit Sarus fl., 459, 21. Urbs fuerit ubi nunc sunt ruinæ ad *Wiran-cher* prope *Sarran* (Sarum) fl.; non certa tamen res est; alii magis meridiem versus ponunt in eodem Sari convalle, ubi nunc est *Olakaja*.

Comana (*Gumeneh*), Ponti urbs, quam Iris perfluit, 469, 11. Ejus sacra et historia fusius exponuntur, 477, § 33-36. Porcus in urbem non intromittitur, 492, 30. Comanense sacerdotium Cleon a Cesare obtinuit, 492, 22.

Comarus, Κόμαρος (*Comaro*), portus Epiri ad Nicopolin 269, 58.

Comici alicujus de Megalopoli versus, 332, 29; 629, 17.

Comisene, ἡ Κομισινή, olim Mediæ, nunc Parthyaë pars, 441, 19.

Comisene, Κομισινή, Armeniæ Magnæ provincia, 462,

50. (Aliunde non nota est, neque de situ ejus e Strabone aliquid colligi potest. Esse regionem in qua sita erat Camisia ab Ponti et Armeniæ minoris confinia nonnulli putarunt, sola nominis similitudine fallaci ducti. Nihil magis constat de Orchistene, quam juxta Comisenes Strabo memorat. In tabula has regiones posui ubi Ptolemæus notat ignotas item provincias Basilisenen et Obordenen.)
- Commagene, Κομμαγήνη, pars Syriæ, nunc provincia; ejus caput Samosata; in ea nunc Euphratis pons, cui in Mesopotamia objacet Seleucia, a Pompelo Commagene adjecta, 638, § 3. Commagene solo similis est Melitenæ, 458, 33, quæ ei est finitima, 446, 46, sicut Cyrrhestica, 639, 35. Cf. 447, 3; 452, 5. Τὸ κατὰ Κομμαγήνην ζῆγμα, 635, 51; 636, 2; 566, 37.
- Commercia Aquileiæ cum Illyricis gentibus intercedentia, 178, 38. Commercia circa Tanai emporia, 423, 21; Gerthæorum in Arabia, 652, 20. Commercia Indica et Æthiopica, 678, 40.
- Κωμωδία unde dicta, 15, 15.
- Comum, Κώμων (Come), in Gallia transpadana oppidum ad Larium lacum, 160, 23; 170, 12; 171, 39; 177, 40; olim mediocre oppidum; a Rhætis afflictum auxit Pompejus Strabo, deinde Caius (Lucius?) Scipio, tum Cæsar, qui etiam Græcos nobilissimos quingentos eo misit colonos; Novum Comum tunc urbs et Neocomitæ incolæ vocabantur, 177, 29.
- Concordia, Κωνιορδία (Concordia) Venetiæ opp. (ad Romaninum fluv.), 178, 27.
- Conchæ ad Ammonis templum reperiuntur, 41, 14, in fossis Ægypti, 42, 12. Concharum genera omnia, πάντα κογχοειδῆ in mari extero, maxime prope Turdetaniam, 120, 17.
- Congelatum mare, ἡ πεπηγυῖα θάλαττα, 52, 29.
- Congri, γόγγροι, ingentes in mari ad Turdetaniam, 120, 25.
- Coniaci, Κωνιακοί, Artabrorum populus, 129, 23. (Sunt Concani aliorum; non sunt iidem cum Conicis; nam hi sunt Veronibus Variam (Varea) urbem ab Iberi tractum tenentibus finitimi, dum Concani ponendi sunt ubi Cucana urbs (Congas) ponitur apud Ptolemæum, qui in eodem fere tractu habet Orniacorum gentem.)
- Coliaci. V. Coliaci.
- Conisalus, Κονίσσαλος, Atticorum deus Priapo similis, 503, 9.
- Conisci, Κονίσκοι, Cantabrorum populus Veronibus finitimus, 134, 42. (Haud dubie sunt Caristi, quos Ptolemæus a borea Veronum ponit ad Devæ fl. ostia, prope Deva et S. Sebastiano. Cf. Sillig. ad Plin. tom. I, p. 334, § 11.)
- Conistorgia, Κονιστοργίς, notissima Celticorum in Iberia urbs, 117, 30 (in Coniorum regione, quam Cuneum Romani dixerunt. Situs non notus. Brietius esse hod. Couna ad Tagum statuit parum probabiliter. V. Ukert. 2, 1, p. 389).
- Cononis aræ, Κόνωνος βωμοί, in Troglodytica ora sinus Arabici, 656, 30.
- Conopa, Κωνόπα (Anghelo Kastro), Ætolie olim pagus, postea evasit Arsinæ urbs, 395, 32.
- Continentes tres alii Nilo et Tanai distinxerunt insulasque fecerunt, alii isthmis, quorum alter inter Pontum et Caspium mare, alter inter Rubrum mare et Eregma, dirimunt peninsulasque faciunt. Questionem hanc nullius momenti esse censet Eratosthenes, improbante Strabone, 54, 27. Quomodo ista trium continentium distinctio orta sit sec. Eratosthenem, 54, 27.
- Convenæ, Κονουναί, ὁ τόπος συνήλδα; (dans le canton de Comminges), Aquitanie gens cum Lugduno urbe et therma, 158, 22. Convenæ jus Latii datum, 158, 40.
- Copæ, Κῶπαι (Topaia), Boeotie opp., a quo Copais palus dicta, 349, 15, ad borealem partem Copaidis, 352, 51.
- Copais, ἡ Κωπαΐς, Boeotie lacus, antiquitus commune nomen non habuit, sed ab adjacentibus urbibus diversimode appellabatur, ut Haliartus ab Haliarto, et sic porro. Pindarus etiam Cephissidem vocat, 353, 1. Copais dicitur a Copis urbe, 349, 14; ejus ambitus, 350, 7. Impletur Cephisso, 349, 14. Prope Haliartum in eum exi Holmius cum Permessio, 350, 3. Adjacentes lacui urbes, 352, 53. Absorptus lacu sunt Arne et Midea, 49, 35.
- Cophes, Κῶφης (riv. de Caboul), Indiæ fl., in quem influit Choaspes (Attoke), ad Plemyrum opp., 594, 27. Cophen trajecit Alexander, 594, 41. Inter Cophen et Indum Astaceni, Masiani, Nysæi, Hypasii, Assacani ditio, Peucolaitis, 594, 52.
- Cophus portus, Κωφὸς λιμὴν (Kuso), in Pallene ad Derim prom., 279, 25.
- Copisæ, Κοπίαι, a Romanis vocata est Thuriorum urbs missis ex colonis instaurata, 219, 13.
- Copratas, ὁ Κοπράτας (Dizful), fl. in sinum Persicum exiens (postquam in Pasitigrin incidit), 621, 11.
- Copria, Κοπρία, Siciliæ litus prope Tauromenium, unde nomen habet, 223, 5.
- Coptus, Κωπτός (Kest), communis Ægyptiorum et Arabum urbs, in quam ducta est Nili fossa, 692, 18; 664, 49; 665, 39. Coptus et Apollonopolis et in ora maritima his oppositæ urbes Myoshornus et Berenice, isthmum quendam inter Nilum et mare Rubrum describunt (ut Strabo Artemidorum et Agatharchidem secutus perperam opinatur). A Copto ad Berenicen viam mansionibus et puteis instructam patefecit Ptolemæus II. Coptum nunc omnes merces Indicæ et Arabicæ ex Arabici sinus portubus (Myoshormo, 664, 49), et Copto Alexandriam transportantur, 692, § 45; 664, 49.
- Cora, Κόρα (Cgri), Latii opp., 198, 7.
- Coracesium, Κορακήσιον (Alaja), in Ciliciæ asperæ initio castellum; quo tanquam belli arce Diodotus usus est, 370, 6 et 32.
- Coracii regio, Κορακίου χώρα, in Æthiopia, 656, 32.
- Coracinus, ὁ κορακίνος, Nili piscis, 699, 7.
- Coracius mons, Κοράκιον ὄρος (Karadja Dag), inter Colophonem et Lebedum, 549, 31.
- Corai castellum et elephantum venatio, Κοράου προύριον καὶ κυνήγιον, ad Melinum portum in sinu Arabico, 656, 13.
- Coralis, Κόραλις (Kereli Gol) (Lyconia) palus, 487, 1.
- Coralus, Κωράλιος, fl. ad Coroneam Boeotie ap. Alcaum (Cf. Cuarius), 353, 30.
- Coralli, Κόραλλοι, ad Hæmum gens, 264, 30.
- Corassie, Κορασσίαι (Furni et Krust), insæ ab Icaria oceanum versus sitæ, 418, 52; in mari Icario, 419, 5.
- Corax, Κόραξ, Ætolie m. Cetiæ conterminus, 387, 19; 274, 32; 358, 17.
- Corbilon, Κορβιλών (Couéron), olim erat ad Ligerim fl. clarum Gallie emporium, 158, 2 Corbilonenses levati ad Scipionem (Æmilianum) misit nihil memoratu dignum habuerunt quod de Britannia interrogati nararent Polybio, 158, 8.
- Corcoras, Κορκόρας (Karkoras var. 1.; Corcao in G. Rav., hod. Gurk), fluvius Nauporto vicinus, in Savum influit, 260, 51.
- Corcyra, ἡ Κέρκυρα (Corfu), insula ab Homero, qui Scheriam vocat, in Oceano collocatur, sec. Callimachum, 37, 23; 248, 51; 224, 46. Tenebant eam Liburni, quos eiecit Chersicrates Corinthius, 224, 16. Corcyra olim felix, bellis et a tyrannis pessumdada; a Romanis in libertatem restituta, nihil tamen adeo lucrata est, sed contumeliosum tulit proverbium, 274, fr. 7. Corcyre portus

- Cassiope, 269, 32; in ea locus Embora, 386, 13. Promontorium Phalscrum, a quo ad Tarentum 700 stadia, 269, 35. Coreyraeorum colonia Epidamnos, 262, 42; donarium in Dodona, 274, 11. Unde natum sit proverbium ἡ Κερκυραίων μάστιξ, 274, 20. Insulae promontorio occiduo objacet Onchesmus portus, 269, 30. A Corcyra ad Ithacam 300 st. sec. Erat., super 900 st. sec. Polyb., 88, 5; ad Leucadem 700 st. sec. Polyb., 87, 15; ad Iapygiam, item ad Ceraunos m. 700 st. sec. Polyb., 87, 16.
- Corcyra Nigra, ἡ Μέλαινα Κέρκυρα (*Curzola* sive *Karkhar*), insula et urbs sinus Adriatici, 102, 24. Cnidiorum coloniam accepit, 261, 11.
- Corduba, Κόρθυβα (*Cordoue*), Turdetanica urbs, Marcelli opus, in regione fertilissima, 117, 3; emporium maximum, 133, 27. In via militari sita, ab Obulcone 300 stad. distat, 133, 28. Corduba elabitur Sextus Pompeius, 117, 26. Usque ad Cordubam Bæstis navigatur scaphis, 117, 43. Cordubæ vicina oppida, 117, 20.
- Cordylion. V. Athenodorus.
- Coressia, Κορυσσία, Cei urbs, nunc in Iulidem conducta, 417, 42. Ad Coressiam Cei Elixus fl., 418, 9, et templum Apollinis Sminthion, 418, 6.
- Coressus, ὁ Κορυσσός, ad Ephesum mons, in cuius latere pars urbis quæ Τραγυῖα vocatur, 541, 37; 546, 50.
- Corfinium, Κορφίνιον (*S. Pelino*), Pelignorum urbs primaria ad viam Valeriam, 198, 35. Bello Marsico communis omnibus Italis urbs designata, et Italica vocata, 201, 23. A Corfinio 24 stadiis abest pons, quo Aternus fl. iungitur, 201, 43.
- Kopēia, Proserpius solemnitas (Alexandriæ?), 81, 20.
- Corinthiacum isthmum (τὸν τῶν Παλοποννησίων ἰσθμὸν) discendere volens Demetrius prohibitus est ab architectis, qui aquæ superficiem in Corinthiaco sinu elatiorem esse quam ad Cenchreas dicebant, 45, 37. Corinthiaco in isthmo olim columna cum inscriptione, Ionice et Peloponnesiæ dittonis terminos indicans, 142, 9.
- Corinthiacus sinus, ὁ Κορινθιακὸς κόλπος, maris Siculi, 269, 10. Ejus initium, 288, 24; 386, 42; ambitus inde ab Eueno usque ad Araxum 2200 stadiorum, inde ab Acheloo, 2300 stad., 288, 40. Ceterum inde a Rhio sinus vocatur etiam Crissæus, 288, 47. A recessu ejus ad Iapygiam acram minus quam 3000 stadia, 102, 29. In Corinthiaco sinu mare celsius esse dicitur quam ad Cenchreas, 45, 40.
- Corinthus, olim Ephyra, 290, 31; 330, 16; in Agamemnonis regno, 324, 10. Eam frequentavit Aletes, 334, 47. Corinthii Heraclidas instigarunt ut bellum Atheniensibus inferrent, 337, 35. Corinthus emporium commodissimum; ejus portus duo; prosperitas tum ob commercia tum ob Isthmicum certamen, 324, 45. Tyrannis Bacchiadarum, Cypselidarum; Demaratus, 325, 8. Fanum Veneris; meretrices; hinc ortum adagium, 325, 19. Situs urbis et acropolis; Pirene fons; putei in urbe; Sisyphæum, 325, § 21. Lechæi et Cenchrearum descriptio, 326, 27. Corinthii, Philippo addicti, Romanos legatos injuria affecerunt. L. Mummius urbem diruit; artis opera a Romanis militibus sueque deque habita; ablata Mummius petentibus facile dedit, 327, 17. Urbs a Cæsare restaurata; νεκροπολίς; testacea opera e ruinis eruta, 327, 52. Fingendi pingendiue artes eximie Corinthii floruerunt, 328, 13. Solum agri Corinthii; ductum hinc proverbium, 328, 14. Corinthiorum tyrannus Cypselus, 304, 8. Corinthii a Cypselo et Gorgo missi Leucadem penins. obtinuerunt, isthmum ejus perfoderunt, condideruntque ad eum Leucadem urbem, 388, 21; 49, 16. Corinthio Demaratus cum hominum multitudine Tarquinius migravit, 183, 5. Corinthius et Chalcis, compedes
- Græciæ, 368, 8. Corinthiam a Sicyonia Nemea fl. dirimit, 328, 44. Corinthiorum navale Cenchreæ, 317, 22; Olmiae opp. et Commyon vicus, 326, 42; pagus Tenea, 328, 54. A Corinthiis ad Romanos defecerunt Teneatæ, 327, 6. Corinthio vicinæ Orneæ, 503, 1. Corinthii agri partem majorem a Romanis acceperunt Sicyonii, 327, 26. Corinthus eodem tempore quo Carthago restaurata, 707, 41. Corinthii Cleanthes et Aregon pictores, 295, 25.
- Coriscus, Κορίσκος, Soepeius, Nelei Aristotelici pater, 520, 38.
- Cornices Hispaniæ (non) nigre sunt, tradente Posidonio, 136, 3.
- Κόρυνες, apud Ceteos i. q. κέρυνες, 524, 28.
- Κορυνίων Hercules apud Ceteos, 524, 28.
- Cornu. V. Byzantiorum Cornu.
- Cornua, κέρνα, fluviorum flexus et obliquitates, 393, 11.
- Cornelius Gallus, Ægypti provinciam a Cæsare præfectus Heroöpnolia, quæ defecerat, paucis stipatus recepit, et in Thebaide seditionem facile repressit, 696, 1.
- Corocondame, Κοροκονδάμη, pagus Asiæ, in initio Bosphori Cimmerici situs, a Patraeo distans 130 stadia, 424, 13, a Sindio portu 180 stadia, 426, 7.
- Corocondamitis, Κοροκονδαμίτις, palus, decem a Corocondame pago stadiis in mare effluit; influit in eum Anticilæ brachium, 424, 25; sita ad lacum oppida, 424, 32.
- Corcebus, Κόρκεβος, Eleus, cursu Olympico vicit Olympiade vicesima sexta, 305, 9.
- Corone, Κορώνη (*Petalidhi*), Messinæ urbs, nonnullis est Pedasus Homerica, 309, 49; 316, 1. Cives urbis Κορωνεῖς, 353, 37.
- Coronea, Κορώνεια (a *Granitza* meridiem et ortum versus), Bæoticiæ opp. ad lacum Copaidem, 353, 1; in loco edito ad Heliconem; occuparunt eam Bæotii e Thessalia reduces, et prope urbem fanum Minervæ Itoniæ condiderunt, fluviumque præterlabentem Cuariam a Thessalico fluvio nominarunt, 353, 22. Coroneæ agro finitimes Thibæ, 353, 16. Cives urbis Κορώνιοι, 358, 37; regio ἡ Κορωνειακή, 350, 1.
- Coronea, Κορώνεια (*Tjeutma* sec. Leakium), Phthiotidis opp. in Achillis dititione, 372, 36.
- Coropassus, Κοροπασσός (ruinæ prope Chan locum), Lycaoniæ pagus ad confinia Cappadociæ, 487, 8, in via regia, 566, 24; distantia a Tyriæ et Garsauris, id.
- Corpili, Κορπίλοι, Hebri accolæ, 282, 42, latrones, id.
- Corpilice, Κορπιλική, ἡ πρόπρον Ἀφρόδις, in qua Ænus urbs sita, 285, 10.
- Corsica, Κόρκος, ins. maris Tyrrheni, 101, 30; 544, 2. Ejus situs, 187, 44. A Sardinia distat 60 stadia; a Populonio Etruriæ conspicitur, 186, 15. Corsicam et Sardiniam 1200 a continente stadiis distare ait Artemidorus; non posse eas a continente conspici prodit Eratosthenes, 186, 31. Longitudo insulæ sec. chorographum 160 mill., latitudo 70 mill., 187, 9. Ambitus sec. nonnullos 3200 stadiorum, 187, 12. Insula est aspera, male habitata, infvia; incolæ feroces, mancipia pessima, 186, 50. Oppida Blesino, Charax, Eniconiæ, Vapanes, 187, 8. In Corsicam sub Creontiade Phocæenses appulerunt, 210, 19.
- Corsium, Ægypti planta, 699, 3.
- Corsura insula, Κόρσουρα, in medio ostio sinus Carthaginiensis, 707, 46. (Strabo Cossurum vel Cossuram insulam (*Pantellaria*) in hunc sinum perperam transponit.)
- Corus, Κόρος, prius nomen Cyri, Iberiæ fluvii, 429, 4.
- Corvi in hispanicarum mulierum ornatu, 136, 34. Corvus nocturnus, ὁ νυκτικόραξ, in Ægypto avis qualis, 699, 17. Corvi duo viam prælerunt Alexandro ad Ammonem proficiscenti, 691, 20.

- Corvorum portus.** V. Duo Corvorum portus.
- Corybantes,** Saturni vel Jovis et Calliopes filii, iidemque cum Cabiris, 405, 32. Secundum Prasios in Rhodo insula sunt Minervæ demonæ Solisque filii, 405, 29. Corybantes novem, Apollinis et Rhetæ f., in Samothrace habitabant, sec. Pherecydem, 406, 6. E Bactriana vel e Colchide profecti a Titanibus Rheæ famuli dantur, 405, 21. Alii Phryges sunt, alii Cretenses, 405, 17. Idem cum Corybantibus esse putantur, 283, 11, in Rheæ cultu Phrygio, 402, 49. Corybantes, Curetes, Cabiri, Idæi Dactyli, Telchines sec. alios iidem, sec. alios cognati inter se et simillimi, 400, 32. Corybantibus consecrata Troadis loca Corybantium et Corybissæ, nunc deserta, 406, 15. Corybantes Phrygii, 406, 17. Cf. 404, 5.
- Corybantium,** Κορυβάντιον, in Hamaxitæ Troadis, nunc desertum, 406, 16. — Corybissæ Troadis, 406, 17.
- Corycæi latrones.** V. Corycus.
- Corycium antrum,** τὸ Κορύκιον νυμφῶν ἀντρον in Parnasso, ejusdem cum Cilicio nominis, 358, 13.
- Corycium Ciliciæ antrum** describitur, 572, 33. Ad id Arimios ponit Callisthenes, 536, 12.
- Corycus,** Κόρυκος, mons Ionizæ, in Erythrarum peninsula, 550, 24. Litus Coryci latrones tenent Corycæi dicti; quomodo ii navigatoribus insidentur; ortum hinc proverbium, 550, 26; siti sub monte portus, ib.
- Corycus,** Cretæ pr. (*Cap Buo*); ejus distantia a Tænarō, 312, 8, et a Chersoneso Libyæ, 711, 29.
- Corycus,** Κόρυκος, Lyciæ opp. Attalææ contiguum (aliunde non notum), in quod Attalus Philadelphus colonos duxit, 569, 36.
- Corycus,** cast. Pamphyliæ (*Korghos*), quod Zenicetes prædo tenuit, 573, 13. Prope id Corycus promontorium et Corycum antrum, 572, 33. Litus (regionis ubi deletum Strabonis ætate castellum steterat), vocatur Κόρυκος; αἰγιαλός.
- Corydallus,** Κορυδαλλός (*Daphni-bouni*), mons Atticæ, et οἱ Κορυδαλλεῖς, pagus, 339, 36; 343, 17.
- Coryphantis,** Κορυφαντίς (*Corifanio T. P.* inter Atramyttium et Elatiam; circa hodiernum *Gometch*), Mytilænorum pagus in continente, 519, 19.
- Coryphasium,** Κορυφάσιον, Messeniæ mons, pr. et castellum, 299, 7 et 40; 302, 1; 308, 35, a Platamode pr. 100 stadia distans, 299, 44, cui adjacet Pylus (*Palaios Abarinos*), 291, 46, 308, 4.
- Cos,** Κῶς (*Stanko*), insula maris Icarii, 419, 4; 102, 48; ἡ Μερονίς, 597, 20. A Co avulsum fragmentum Nisyros ins., 419, 43. Sub Co insula jacet Polybotes gigas, 419, 47. Cos jam ante bellum trojanum a Caribus habitata, 491, 19. In eam deferitur e Troja rediens Hercules, 284, 47. Cois apud Homerum præsent Thessali Heraclidæ Philippus et Antiphon, 558, 13. Coi Dorientes, 547, 41. Cum Cois Rhodii Elphas apud Daunos condiderunt, 558, 49. Coi pr. Scandarium, 561, 11. In Co urbe Æsculapium, 322, 8. Insula vini ferax, 544, 38.
- Cossa,** ἡ Κόσσα (*Cosa*), Latii fl., Frusinonem alluit, 197, 45.
- Coscinia,** Κοσκίνα (*Tchina*), pagus Carizæ, 555, 28. Fluvius hinc versus Alabanda fluens, 502, 35.
- Cosentia,** Κοσεντία (*Cosenza*), Bruttiorum caput, 212, 52. Ei superjacet Pandosia, ib.
- Cosmi,** Cretensium magistratus, 413, 53.
- Cossa,** Κόσσα et Κόσσα (*Ansedonia*), Etruriæ opp., a Populonio 800 sec. alios 600 stadia distans. Polybius a Cossa ad Lunam numerat, 1330 stadia (Strabo 1760 stadia), 184, 50. Sita est in colle ad sinum, ibi Herculis portus et lacus marinus et thynnoscopium, 187, 49.
- Cossæa,** Κοσσαία, Persidi contigua, 633, 40.
- Cossei,** Κοσσαῖοι, in regione sterili latrones, numero pol-
- lentes, majorem partem sagittarii, Elymaeis contra Babylonios Susiosque belligerantibus 13000 millia hominum auxilio miserunt, 633, 44, 449, 45. A Persarum regibus dona accipiebant, 449, 45. Montes Cossorum Mediam versus ortum definiunt, 449, 38 et 35; 447, 51; 631, 23 et 53.
- Cossurus ins.,** Κόσσουρα, Κόσσουρος, 101, 39 (*Pantellaria*), a Taphitide acra 400 stadia distans, e regione Selinuntis fluvii sita, urbem cognominem habens, a Sicilia 600 fere stadiis posita, 708, 9; a Melite ins. 500 stadiis, 708, 13. Cf. 230, 34.
- Cotes,** αἱ Κότται; (*Cap Spartel*), Mauretaniæ prom., ἡπείρου; Atlantis, 701, 3 et 9: 702, 41. Inde ad Massæylium dittonis initium 5000 stadia, 702, 43.
- Cothus,** Κόθος, nomen barbarum, 287, 5. Cothus et Aicius (quorum frater Ellops fuisse a nonnullis dicitur); 382, 34. Chalcidem et Eretriam incolis frequentarunt; 383, 46.
- Cotiazum,** Κοτιάσιον (*Cutahiyah*). Phrygiæ Epicteti opp., 493, 44.
- Cotiliarum aquæ frigidæ** apud Sabinos, τὰ ἐν Κοτίλῃ; ψυχρὰ ὕδατα, 190, 8 (*Cotila ad Paterna*).
- Cotinae,** Κότιναι, Turdetaniæ locus, ubi æs simul et aurum nascitur, 117, 51. Κότιναι leg. suspicatur Vossius ad Melam, adeo ut sit *Oleastrum* Ptolemæi, 2, 4, ad quod refert *Oleastre* Plinii 34, 49. Quamquam locus Oleastro ap. Ptolemæum assignatus cum Strabonis narratione non convenit. Aliud Oleastrum ipse Strabo memorat. Pro Κοτίνας fortasse legendum esse Κορωστίας Sisypho Strabonis, a qua non longe absint metalla, conjicit interpret gallicus. Mitto alia ab eodem prolata, quorum nihil est probabile.
- Cottii ditio,** ἡ Κορτίου γῆ, in Liguria (*le Brancconois*), 180, 41; juxta Vocontiorum regionem sita, 148, 39. Extremus ejus locus est Oculum, 148, 42. Cottii terra sive Conni in Alpium latere Italiæ, 170, 4. Cf. Donni terra. Versus fines regni Cottii sita est Ticinum urbs, 180, 41.
- Cotuantii,** Κωτουάντιοι, Rhætorum gens, 171, 50.
- Cotylus,** Κότυλος, Idæi collis, in quo fontes Scamandri, Granici et Æsepi, 515, 18.
- Cotyorus,** Κοτύωρος (*Busuk Kaleh*, ut videtur, vel *Persembek*), Ponti opp., e quo incolis frequentata est Pharnacia, 469, 54.
- Cotys,** Κότυς, dea Thracia, 404, 14.
- Cotys,** Odrysarum rex, 282, 80.
- Cotys,** Sapeorum princeps, Polemonis et Pythodoridis filium duxit; filius ejus natu maximus nunc regnat, 476, 15.
- Korótia,** Thracum sacra, 404, 11; apud Edones, 404, 14.
- Cragus,** Κράγος, Lyciæ opp. in monte cognomine, qui octo vertices habet (ad *Yedi-Bouroun*), 568, 7. Crago et Anticrago assignatur de Chimæra fabula, ib. Sub Crago sita Pinara, 568, 11.
- Cragus,** Ciliciæ petra ad mare sita, 571, 36.
- Crambyssa,** ἡ Κράμβουσα, ad Lyciam insula, 568, 48.
- Crambusa ins.** ad Ciliciam, 572, 32.
- Κραῖον,** insula ap. Hom. II, 3, 443, i. q. Helena, q. v. Cranaus, Κραναός, Attidis pater; ab eo Atticæ incolæ Cranaei dicti, 341, 1.
- Cranii,** Κράνιοι (*Argostoli*), olim Cephaleniæ opp. 391, 35; 392, 31.
- Crannon,** Κραῖνον (*Palæa Larissa*), Thessaliæ urbs, 379, 18. Crannonis indicari voce Ἐφῶρος ap. Hom. II, 13, 301 putant, 276, 21; 378, 50.
- Crannon,** quæ a Gyrtone 100 stadia distare dicitur, 276, 17, a priore Crannone diversa esse videtur. Vide s. v. Gyrtone.

Crapathus, Κράπαθος, i. q. Carpathus.
 Crassus (P.) mari ad Cassiterides omnibus qui eo navigare vellet, patere docuit, 146, 9. In bello contra Aristonem gesto cecidit iuxta Leucas, 552, 19.
 Crassus (M.) Parthis bellum intulit, 637, 23. A Surena captus Sinnacis interemptus est, 636, 9.
 Crater, ὁ Κρατήρ, sinus Campaniae, 206, 17; a Miseno ad Minervae promontorium pertinens, 202, 8.
 Crateræ Sidoniæ, 34, 17 et 28.
 Craterus ab Alexandro in Gedrosiam præmissus, 614, 13. Ab Hydaspæ moventes per Arachotos et Drangas in Carmaniam profectus est, 614, 25. Sub idem fere tempus quo Alexander in Carmaniam venit, 617, 22. Crateri ad Aristopetram matrem epistola in quo fabulosa multa de Alexandro usque ad Gangem progressu traduntur, 598, § 35.
 Crates, Chalcidensis, ὁ μεταλλεύς, Cephissi meatus repurgare instituit; ob seditiones Bonotorum a cæptis destitit, ejus ad Alexandrum literæ, 349, 28.
 Crates Mallotes Syrus vocatur, 30, 14, grammaticus, cum Aristarcho κορυφαίος ἐν τῇ ἐπιστομῇ ταύτῃ, 25, 23; æqualis Demetrii Scepsii, 521, 25; magister Panætii, 576, 35; poësin homericam ad questiones scientiæ accommodatas traducens minime inepta egit, 130, 52. Non recte in Hom. II. α, 489 scriptis, 3, 7. Ejus explicatio verborum ποταμοῦ ὅσον ἄνακτο ap. Hom. Od. μ, 1, p. 4, 4. Ejus de Æthiopicis bifariam divisæ sententia, 25, 32 sqq., improbatur, 26, 21. Menelaum per Gades, circumnavigata Libya, ad Indiam usque penetrasse ibique apud Æthiopes opes collegisse putat, 31, 41; 85, 10. Ἡ Κρατήριος; οὐραία, 96, 14. Crates Phœnicem fuisse Phocensem quibus argumentis demonstrare conetur, improbane Demetrio Scepsio, 377, 1.
 Crathis, Κράθις, ad Ægæa Achæiæ fluit, unde nomen habet, 331, 50. Ab eo Italiæ fluvius dictus, ib.
 Crathis (Coscile), fl. ad Sybarin, 218, 43, ab Achaico fluvio nomen habens, 332, 1; aquæ virtutes, 219, 8; 366, 5.
 Cratippi filii Trallianus tyrannide preesserunt tempore belli Mithridatici, 554, 30.
 Cremona, ἡ Κρήμνα (Girmeh), Pisklie castellum, quod cepit Arnyntas, 487, 38; nunc habet coloniam Rom., 487, 41; 488, 19.
 Cremona, Κρεμόνη, Gallie Cispadanæ urbs, 180, 28; non longe ab ea sunt Acerræ (Ἀχέρραι), 206, 44.
 Crentides, Κρηνίδες, urbs Macedoniæ, ubi nunc Philippi, ad Pangæum m., auri metallis dives, 280, 5; 281, 44.
 Creophagi, Κρεοφάγοι, Κολοδοὶ τὰς βελάνους, Æthiopes ad Antiphili portum in sinu Arabico, 666, 45; mulieres eorum judæice exciduntur, ib. Ad fauces sinus Arabici inde ab Eumenis portu habitant, 657, 48, et in myrthifera Æthiopicæ regione, 658, 34.
 Creontides, Κρηοντίδης, Phocænsium dux, 210, 19.
 Creophylus, Κρεόφυλος, Samius, Homerum hospito excepit, qui dedit ei poema de capta Œchalia. Callimachus carmen istud ipsius Creophyli esse dicit; quidam Creophylum magistrum Homeri faciunt, 545, 33.
 Creopolus mons, Κρεόπυλον ὄρος, Argolidis, per quem Tegea Argos itur, 223, 38.
 Cresphontes, Κρεσφόντης, Messeniam obtinuit, 334, 48. Quomodo Messeniam in quinque civitates dividerit 310, § 7.
 Crestonia, Κρηστονία, Macedoniæ regio olim a Pæonibus obtinebatur, 281, 38.
 Crète insulæ descriptio, 407, cap. 4. Crète urbes centum tribuit Homerus in Iliade, nonaginta tantum in Odyssea. Quomodo hanc discrepantiam Ephorus aliique explicare tentaverint, 412, § 15. Urbes maximæ, 408, § 7. Metopon promontorium, 710, 37. Longitudo insulæ

super 2000 stadia a Salmoneo ad Criumetopon, 87, 31. A Criumetopo ad Pachynum Siciliae 4600 stadia, 87, 32; 102, 26. Promontorium orientale Salmonium; ad id a Rhodo 5000 stadia, 87, 30. Crète Chersonesus Ardani Libyæ prom. mille fere stadiorum intervallo objacet, 711, 33. Crète locus Hippocoroneum, 405, 63. E Phrygia Rhea in Crètam Curetes adscivisse fertur, 405, 24. Crète de Jovis natalibus fabula, 402, § 11. In Crète Rhea non colitur, sed in Phrygia et Troade tantum. Qui aliter sentiunt, eos in errorem induxit quod eadem locorum nomina in Crète et Phrygia occurrunt, monente Demetrio, 405, 45. E Crète Telchines in Cyprum, deinde in Rhodum venerunt, 558, 24. In Crète Pelasgi, 184, 3. Ex ea Sarpedon in Lyciam colonos duxit, de quibus Termilarum nomen Lyciæ olim fuit, 509, 25. E Crète in Lyciam a Sarpedone deducti sunt Termilæ, 490, 45. E Crète Teucri in Troadem profecti, 517, 22. Crète mulier Dædalò Iapygem peperit, 232, 7. Crèteenses cum Theseo e Cnoso urbe, vel cum Iapyge e Sicilia profecti Brundisium frequentasse feruntur, 234, 27; e Iapygia vero migrarunt in Bottiam Macedoniæ; 234, 30. Crèteenses qui cum Minoe in Siciliam venerant, post mortem ejus redeunt in Iapygiam tempestate delati sunt; ibi considerantes Parthenias, Tarenti conditores, recepere; nonnulli eorum juxta Adriam pedestri itinere profecti in Macedoniam venerunt, ibique Bottiæ dicti sunt, 231, 52. Cf. 275, 26. Crèteenses Minois comites, e Sicilia in Italiam profecti, Hyriam condiderunt, teste Herodoto, 234, 23. Crètensium colonæ Salentini Italiæ, 233, 35. In Crète signa Jasonis et Colchorum expeditionum, 38, 28. Crètensium auxilio Cares insulares continentem habitare coeperunt, 490, 41. Crètensium et Magnetum Thessal. colonia Magnesia ad Mæandrum, 543, 46. In Crètam Althæmenes Argivus cum eaque Dorienses venerunt, 557, 42. Crèteenses Æginam frequetarunt incolis, 223, 6. E Crète oriundi Caunii, 556, 42. De Minois institutis, 409, § 8; leges optimæ, quas alii complures imitati sunt, 409, § 9, ut Zaleucus, 216, 11. Crètam adiit Lycurgus, 414, § 19. Crètensium de republica institutisque Ephori narratio, 412, § 16-22. Instituta eorum perperam nonnulli a Lacedæmoniis repetunt, quum hi potius Crète accuratius elaboraverint, 413, § 17. Postea respública in deterius abiit. Crèteenses post Tyrrenhos atrociora exercuerunt; oppressi deinceps sunt a Cilicibus, et deinde una cum Cilicibus a Romanis, 409, 51. Crète cum Cyrenaiæ in unam provinciam Romanam conjuncta est, 710, 51. Crètensium ἀραμῶται, 598, 7; ἡ Μνήφα καλουμένη σύνοδος, 464, 38. Crète rhythmi, Thaletis inventum, 413, 5. Proverbium: ὁ Κρήκ' ἀγνοεῖ τὴν ὁδὸν Ἀττῆαν, 413, 27. Crètecum mare, ἡ Κρητικὴ θάλασσα, τὸ Κρητικὸν πῶμας, 102, 35; 269, 9; 282, 20; 317, 20; 322, 45; 419, 8. Ejus insulæ, 416, § 1.
 Creusa, Κρέουσα vel etiam Κρεούσα, Boeotiæ urbs ad Atticæ confinia, 344, 1; 351, 42. Thespiensium navale, 351, 42; 352, 6; ad sinum Crissæum, 348, 15. A Mych. Phocidis 90 stadia, a Holmis 120 st. distat, 352, 9.
 Crimissa, Κρίμισσα vel Κρίμσα (ad Cape dell' Alice?), Italiæ opp., Philoctetæ opus, 211, 29; in Crotoniatarum agro; superjacet Chone urbs, 211, 33.
 Crinacus, Κρίνακος, nomen barbarum, 267, 6.
 Crinagoras, Κρινάγορας, rhetor Mytilenæus, 528, 11.
 Crisa, Κρίσα (ruinæ ad Chryso vicum), Phocidis urbs, ad mare sita, 357, 31; a qua sinus Crisæus dictus, 359, 20. Crisæ tyrannus Daulius, Metaponti conditor, 220, 25. Crisæi Cirrham deleverunt, 359, 29. Crisa deleta ab Eurylocho Thessalo, tempore belli Crisæi; quam ab causam? 359, 40. Instaurata ab Amphiscensibus, qui ausi

- hujus mox poenas dederunt, 359, 36. Eurylochus Thesalus Crisam diruit, 359, 30.
- Crisæum bellum, 359, 31; 361, 39.
- Crisæus campus, 259, 19; 366, 37.
- Crisæus sinus, 215, 32; 269, 10; 275, 25; 287, 25; 388, 38; 328, 19; 344, 11; unde dictus sit, 359, 21. Inde ab Antirrhio usque ad isthmum pertinet; pars ejus est mare Alcyonium, 288, 47. Crisæo sinui incumbit Helicon, 351, 41; ei adjacent Medeon, 352, 43, et Creusa, 348, 15.
- Critasirus, Κριτάσιρος, Bolorum dux, 525, 29; 260, 26.
- Critihote, Κριθωτή, Chersonesi Trac. oppidulum nunc eversum, 284, 10; 394, 47.
- Critihote, Κριθωτή, Acarnanæ opp., 394, 45. [Ruinae inter *Lutziana* et *Tragamesti* sec. Leakium.]
- Criumetopon, Κριουμέτοπον, Chersonesi Tauricæ pr. (C. *Aitodor*, vel *Karadja Bouroun*. Cf. Geogr. Min. I, p. cxlv) Carambi objacet, 256, 20; 467, 12, a quo distat 1500 stadia, 103, 15.
- Criumetopon (*Kavo Krio*), Cretæ prom., 87, 31, cui objacet 2000 stadiorum intervallo navale Cyrenensium, 710, 37.
- Crobialus. V. *Egialus*.
- Crobyzi, Κρόβυζοι, Thraciæ gens, ad Pontum supra Callatium, Tomea et Istrum, 264, 26.
- Crocus campus, τὸ Κρόκον πεδῖον, Phthiotidis supra Halum opp., 371, 48; ad fines Othryis montis, 374, 9; per eum Amphrysus fluit, *ib.* Supra eum Itonus, 374, 4. Sub Crocio Campo Thebæ Phthiotides, 371, 50.
- Crocodilopolis, Κροκοδείλων πόλις (ruinae ad *Embeslanda*), in Thebaidæ, ubi crocodilus colitur, 693, 45.
- Crocodilopolis, Κροκοδείλων πόλις, in Ægypto olim vocabatur quæ nunc dicitur Arsinoe, 689, 35.
- Crocodilopolis, Pheniciæ urbs maritima inter Bucolon polin (*Dandorah*) et Stratonis turrim, 645, 53. (Memoratur etiam apud Plin. 5, 17, 75 inter Dora et Stratonis turrim: *Fuit oppidum Crocodilôn et flumen*. Flumina vero in hoc tractu novimus *Karudcha* et ab eo versus meridiem alterum majorem *Serka*, quem indicari a Plinio censeo. Idem apud Ptolemæum vocatur Chorseus, ponē cuius ostia ab eodem Ptolemæo Sapphura urbs notatur.)
- Crocodilus cur a mugilibus, porcis et delphinis piscibus absteineat, 699, 47. Crocodilorum cultus in Arsinoe urbe sive Crocodilopoli; sacer et mansuetus crocodilus, qui in lacu nutritur, Suchus vocatur, 689, 35; 690, 1. Crocodilus etiam Crocodilopoli Thebaidis colitur, 693, 45; detestantur eum incolæ Apollinis urbis in Thebaidæ, 693, 49, et Tentyritæ, 691, 52; 692, 3. Crocodili in Mæridis lacu, 690, 1; in lacu Æthiopiar, 658, 41; in Indo non multi, nec infesti hominibus, 602, 11; in Hydaspes, 593, 43; in Gange, 612, 22; in Libyæ occidentis fluvio, 701, 45. Crocodili pusilli in Bithyniæ fonte Azaritis, 482, 22.
- Crocus Sciculus, 227, 13; crocus optimus ad Corycium Ciliciæ antrum, 572, 34.
- Crocutta, Κροκούττα, Æthiopiar animal e cane et lupo hybrida, 659, 64.
- Crocylea, Κροκύλεια, a Laerte capta, in Acarnania fuit, 323, 28, vel, ut 388, 20 (cf. 389, 18) accuratius dicit, in Leucade ins. Cf. v. *Ægilips*.
- Croesus Herodoto vocatur τύραννος τῶν Ἰωνέων, 457, 46; Alyattes f., Delphos dacta misit, 360, 50; 361, 15; divitiis comparavit ex auro Pactoli, 535, 5. Sdlena diruta, in quam Glaucias tyrannus confugerat, diris eos devovit, qui muris denuo urbem cingerent, 514, 48. Contra Croesum Prusias (?) bellum gessit, 483, 10.
- Cresii tempore Ilium novum eo quo nunc est loco conditum, 507, 47.
- Crommyi acra, Κρομμύου ἀκρα (C. *Cormachite*), Cypri pr., 583, 23, ab Anemurio distat 350 stadia, 582, 8; 571, 40; a Clidibus 700 stad., 582, 8.
- Crommyon, ἡ Κρομμύων, vicus olim Megaricus, postea Corinthius, in isthmo situs, 326, 49; 335, 8; 336, 20. Regio ἡ Κρομμύωνία, 326; 44 et 51, de qua disceptarunt Iones et Peloponnesii, 336, 51. Sus Crommyonia, mater apri Calydonii, 326, 51.
- Cromna, Κρόμνα (Ruinae prope *Karudcha Tchileh Bouroun*), unus pagorum e quibus Amastris urbs Paphlagonica conflata, 466, 46; 464, 47.
- Cronus. V. Apollonius et Diodorus.
- Croton, Κρότων (Cotrone), 200 stadia a Sybari distat, 218, 42; 150 stadiis a Lacinio dissita; ibi Æsarus fl. et portus et Nemethus fl. Urbis a Myscello Achæo conditæ origines (cf. 224, 8), secundum Antiochum; prius ab Iapygiis habitata esse Ephorus refert; urbis studia bellica et athletica; frequentes in Indiis victores Crotoniatæ; ducta hinc proverbialia; auxit urbis gloriam multitudo Pythagæorum inter eosque Milo athleta; non diu civitas duravit post acceptam ad Sagram fl. cladem, 217, § 12. Croton urbs salubris, 224, 9. In agro urbis Crimissa et Chone, 211, 32. Crotoniatæ Scylletium possederunt, 217, 16; Sybarin ceperunt captamque immisso flumine aquis obruerunt, 218, 51. A Rheginis et Locrensibus ad Sagram fl. victi sunt; quam cladem mox finis civitatis secutus est, 217, 2.
- Cruni, Κρουνοί (Baltchik), Pontica urbs inter Callatin et Apolloniam, 265, 13.
- Cruni, Κρουνοί, fons Triphyliae (ad hod. *Taula*), 295, 30; 301, 25; 302, 5.
- Crusis, Κρουσίς, Macedoniæ regio, cujus oppida complura delevit Casander, 277, 33.
- Crystalli in India, 610, 41; crystalli tabulae in Cappadocia, 462, 45.
- Cuarus, Κουάριος (Curalius?), fluvius prope Coroneam Boeotiae, de fluvio thessalico dictus, 353, 29. Alcæus Κουάριον, vocat, 353, 30.
- Cuarus fl. in Thessalia Phthiotide, 353, 29. 374, 12.
- Cubi. V. Bituriges Cubi.
- Cuculus, Κούκουλον (Cucullo), Latii urbs, viæ Valeriæ propinqua, 198, 37.
- Culupene, Κουλουπηνή, Ponti regio, Armeniæ minori contermina, 479, 28.
- Cuma, Κόμη (Ruinae ad *Lamurthot*), Æolicarum urbium maxima, et cum Lesbo quodammodo metropolis ceterarum urbium Æolicarum, 532, 4. A Cleua et Malao condita et Phiriconis cognominata est, 498, 35; 531, 5. Ad Cumam Amazones habitasse Ephorus ait, 471, 23. Ipsa urbs ab Amazone nomen habet, 471, 30; 532, 31. Hinc Hesiodi pater Ascrum venit, 351, 47. Vicina est Larissa Phiriconis, 378, 27; 530, 34, septuaginta distans stadia, 531, 41; Myrina a Cuma abest stadia quadraginta, 531, 41. Cumano in agro Gergithes urbs fuit, et etiam nunc Gergithium locus ad Larissam monstratur, 404, 39. Cumæorum coloniae Cumæ Campaniæ, 202, 47, et Side Pamphyliæ, 670, 2, et Ænus in Thracia, 283, 15. Cumæi stoliditatis nota laborant; quam ob famam? 532, 7. Cumæi Hesiodus et Ephorus; nam Homerus quoque Cumæus sit, quaeritur, 532, 23.
- Cumæ, Κόμη (Cuma), Campaniæ urbs, 21, 33, Chalcidensium et Cumæorum Asiaticorum colonia antiquissima; postea Campani ea potiti sunt; at etiam nunc græcæ originis supersunt indicia. In propinquo est Gallinaria silva, 202, 47. Cumani Oescos e Campania expulerunt; ipsi ab Etruscis ejecti sunt, 202, 19. Cumani

ager cur Phlegra dictus sit, 204, 41. Cumanorum olim navale Dicarchia, 204, 35. Cumas ab Averno cuniculus a Cocceio ductus, 204, 15. Cumanorum colonia Neapolis, 205, 3.

Cumanus sinus, δ Κύμας κόλπος, Italiae, 18, 30; 18, 54.

Cuneus, Κόνωος, Iberiae regio in sacrum prom. excurrent, 114, 7.

Cuniculi multi in Turditania, quos quidam leberides, λειβηρίδας, vocant, 119, 46; sunt per totam fere Hispaniam et ad Massiliam usque, 119, 49. Cuniculi ex Hispania in Gymnesias illati, et immane quantum aucti ad desperationem incolae adegerunt, 140, 1; 119, 50. Venandi cuniculos ratio, 120, 2.

Curalius fl., Κουράλιος (Sofaditiko), Hestiasotidem persfluere et fanum Minervae Itoniae praeterlapsus in Peneum influere dicitur, 376, 25. (In antecedentibus, p. 374, 15, Strabo Minervae Itoniae templum Thessaliotidi assignat; idque recte habet. Quare aut falsa hoc auctor tradit, aut ita res expedienda est, ut eam Curalii partem quae Peneo proxima est, Hestiasotidi tribuamus.)

Cures, Κύρης (Correse), nunc viculus, olim urbs illustis, ex qua orti Titus Tadius et Numa Pompilius; unde oratores populum Rom. affantes, Quirites eum appellant, 190, 11. Quiritium rex Tadius cum Romulo regni societatem inivit, 192, 6. Post necem ejus Romulus imperium in Quirites volentes exercuit, ib. Quiritibus finitimi Aequi, 192, 39.

Curetes, Κουρήτες, dii, Hecateri ex Phoronei filia prosapia ap. Hesiodum, 405, 14. Nonnullis sunt γηγενεῖς et χαλκασκίδες, 405, 16; δαίμονες ἢ πρόκοιλοι θεῶν, sicut Satyri, Sileni, Tityri, Bacchae, 400, 25; sec. alios iidem sunt Curetes, Corybantes, Cabiri, Idaei Dactyli et Telchines, sec. alios cognati inter se et simillimi, 400, 32. Quidam his omnibus sit commune, 400, 36. Curetes et Idaeos Dactylos non esse diversos statuunt, 283, 12. Curetes, quos etiam Corybantes dicunt, in Rheae cultu Phrygio, 402, § 12. Curetes libicines et Phryges vocat Phoronidis auctor, 405, 15. Curetes Cretici et Phrygia in Cretam a Rhea adsciti feruntur, 405, 24; erantque juvenes armata saltatione representantes de Rhea et natalibus Jovis fabulam; nomen habent vel quod κόρος, juvenes, essent, vel quod κόρον, puerum, Jovem educassent, 402, § 11. Curetes in Creta dicti sunt advocati a Rhea e Rhodo Telchines, 405, 25. Curetum in Creta socius Cyrbas fuit, 405, 27. Curetes Latonam parientem tuerentur in Solmissio monte prope Ortygiam Ioniae, 546, 35. Cf. 546, 45. Saltationis armatae inventores, 413, 2. Arma aerea, χαλκᾶ, primum in Euboea sumpsisse feruntur, indeque Chalcidenses dicti esse, 405, 19. — Κουρήτας ap. Homerum juvenes milites, 401, 15.

Curetes, gens. Cum gente Curetum passim ab historicis confunduntur Curetes ministri sive genii deorum, quibus orgia celebrantur, 400, § 7. Quomodo utrosque nonnulli componere lentaverint, 400, § 8. Curetes (sec. Archemachum) Chalcidem habitantes et de Lelanio campo continentem certantes, ne facile ab hostibus comprehenderentur, comas anteriores tondebant; ab hac κορυφή Curetes dicti; migrarunt deinde in Aetoliam, ibique circa Pleuronem loca obtinuerunt, finitimosque, quod comam non tondebant, Ἀκαρνανες vocarunt, 399, 44. Nonnulli vocari Curetes ferunt a Curio monte Aetoliae, 399, 54, vel ab eo quod κορῶν, puellarum, in morem muliebres vestes gerent, 400, 53. Cf. 387, 28. Pars Aetolorum, 368, 38; 387, 32; 399, 14. Curetica Aetoliae regio eadem est quae Pleuronis, 387, 33. Curetes partem Acarnaniae tenebant, 267, 28. Sec. Ephorum Curetes, adveniente ex Elide cum Epseis Aetolo, in Acarnaniam transgressi sunt, 398, 5. Apud Homerum Curetes sunt Aetoli, 397, 38.

Curias, Κουριάς (Capo Gavata sive delle Gatte), Cypri pr., 582, 37.

Curium, Κούριον (Episcopi), Cypri opp., Argivorum col., 582, 39.

Curius mons, Κούριον ὄρος, in Aetolia, veteri Pleuronis vicinus; unde Pleuronis Curetarum nomen factum esse nonnulli produnt, 387, 27; 399, 54.

Curribus falcatis Nigritae et Pharusii utuntur, 703, 16.

Cursus Achilleus, 255, 35. V. Achilleus cursus.

Ctenus, Κτενώδς, portus Chersonesi Tauricae, aequali spatio a Chersoneso urbe et Symbolorum portu distat, et cum hoc isthmum 40 stadiorum efficit, muro munitum, quem contra Diophantem belligerantes Scythae adorti sunt, 256, 25 et 43; 259, 21. Prope Ctenuntem erat Eupatorium, 259, 14.

Ctesias Cnidius, ὁ ἱατρούσας Ἀρταξέρτην, συγγράψας ἐκ τῶν Ἀσσυριακῶν καὶ τῶν Περσικῶν, 560, 18. Ctesia rectius fabulas se narraturum profitetur Theopompus, 36, 15. Ctesias nimis voluptatem legentium spectat, 435, 36. Indiam non minorem reliqua Asia esse dicit, 588, 16. Unde mare Rubrum nomen habere pulet, 662, 47. Atargatis ibi vocatur Derceto, 667, 42.

Ctesiphon, Κτησιφῶν (Al Madain), prope Seleuciam pagus magnus, ex quo urbs facta est, quum reges Parthorum ibi hiemarent, 633, 14.

Ctimene, Κτιμένη, soror Ulyssis, 390, 1.

Κτίσται (?) vocantur Thracae qui mulieribus abstinent, 246, 19.

Cyanae, Κυάναει, duae insulae, quarum altera Europae, altera Asiae adjacent, 20 stadia inter se distantes, totidemque (?) a templis Byzantium et Chalcendoniorum, 265, 35; ab Apollonia 1500 stadia, 265, 27. Cyanae et Canobicum ostium in eodem meridiano, sec. Eratosthenem, 75, 25. A Cyanae ad Hebrum 3100 stadia sec. Artemidorum, 284, 23; ad Caspium montem 6600 stadia secundum Hipparchum, 75, 28. Cyanea saxa a nonnullis Symplegades dicebantur, e quibus Plancias suas finxit Homerus, 17, 19; 123, 44; 266, 8.

Cyaxaria Medii temporibus Milesii num classe triginta navium ad Bolbitinum Nili ostium appulerunt, 681, 20.

Cybebe, Κυβέβη, Rhea, 404, 7.

Cybelae, τὰ Κύβηλα, mons Phrygiae, a quo Cybele dea dicta, 486, 21.

Cybele, Κυβέλη, Rhea, 402, 45; 404, 7; 486, 21.

Cybelia, Κυβελία, pagus Erythraeae peninsulae, 550, 46.

Cybiosactes, Κυβισοάκτης, qui e Syriacorum regum stirpe oriundum se ferebat, ab Alexandrinis filiae Ptolemæi Auleiae junctus, ab hac vero mox interfectus est, 676, 45.

Cybistra, τὰ Κύβιστρα (Bregli), in ea Ciliciae parte quae Cappadociae adiecta est, 458, 28.

Cychreus, Κυχρέως, heros serpentem in Salamine alebat, 338, 18.

Cychrides serpens, ὁ Κυχρείδης ὄφις, qui a Cychreo alebatur, quum Salaminem infestaret, ab Eurylocho expulsus, et Eleusine a Cerere in locum administri receptus est, 338, 17.

Cyclades, αἱ Κυκλάδες νῆσοι, insulae initio duodecim; postea aliae accesserunt; Artemidorus quindecim recenset; quasnam? 416, 48; ex his Prepesinthus, Olliarum et Gyarum resecandas esse Strabo censet, 417, 6; nonnullae in mari Myrtoe sitae, 102, 41. Quaedam eodem terrae motu quassatae sunt, qua tota Syria concussa est, 48, 27. Cycladum solennis in Delo conventus, ad quem mittebantur sacrorum legati et victimae et chori virginum, 416, 45.

Cyclopes et Laestrygones circa Aetnam et Leontinorum regionem incoluerunt, 16, 50. Cyclopes unoculos Homerus

- fort. ab Arimaspiis historiarum Scythicarum in sua poemata transtulit, 17, 42. Vasta Cyclopium corpora signentur Homericum, 18, 6. Cyclopium vita, Κυκλώπιος βίος, 430, 37; 507, 18. Cyclopiis spelunca, 33, 30.
- Cyclopes, septem numero, γαστροπόδες dicti, e Lycia acciti, Tiryntem Proeto munierunt; eorumdem fuerint Cyclopi opera quae sunt ad Naupliam, 320, 36.
- Cyclopiis, Κυκλώπιδας, specus in iisque labyrinthi ad sinum Argolicum post Naupliam, 317, 7; 320, 36.
- Cycni in Hispania, 135, 50.
- Cycnus, Tennes pater, 327, 14, Thrax genere, rex Colanarum, 517, 3.
- Cydnus, Κύδνος (*Tersus Tchai*), Cicilliae fl.; ad ostia ejus Rhegna locus, 574, 3; Tarsum perfluit, 574, 6. Fluvii fontes; aqua frigida, cursus rapidus, 574, 35. Ostia a Tarso 120 stadia distant, 574, 30. Ab ostio ejus ad Amisum isthmus est peninsulae Asiaticae, 574, 15. Ex Cydno in Choaspem navigasse Diotimum acceperat Damastes, 39, 40.
- Cydonia, Κυδωνία (*Khania*), Cretae urbs magna, 409, 50; a Minoe condita, 409, 20. Distantia a Cnosso, Gortyne, Aptera, a mari; vicini sunt Polyrrenii, 411, 32. Cydoniam Aeginetæ colonos miserunt, 323, 10. Cydoniatae Britomartidi cur Dictynnae nomen indiderint, 411, 25. Cydoniæ iuones Tityrus, 411, 31.
- Cydreus, Κυδρηϊός, Codrii f. spurius, Myntem condidit, 541, 4.
- Cydræ, Κύδραι (Κύδραι St. B. ex Strabone), Brygorum in Epiro urbs, 272, 9. Aliunde non nota urbs. Num est Codrium quod memorat Livius, 31, 27, una cum Orgesso, Corragone, Gerrunio, Antipatria in extremis Macedoniae? quæ quidem urbs cum hod. *Kodras* ad Aoum fl. (circ. 17° 50' long.) componenda videtur. Quadrat etiam quod Bryges inter gentes recensentur qui a Cerauniis ad Epidamnium usque supra Epirum sint in mediterraneis. Attamen non hoc loci quaerendos esse Bryges Strabonis videntur, quorum e regione fluvii in Erigonem illabi dicuntur; ponendi potius sint a Lychnitide palude ortum versus eo in loco ubi Itin: Hieros. habet *Bruciadam* (Brygiadem Steph. Byz.) stationem. Cydræ fort. est Ξυδρά, quam Ptolemæus 3, 13, 39, nescio quam recte, ab Heraclea Lyncestide meridiem versus in Emathia ponit; in tabula Cydræas notavi ubi Itin. in via Egnatia ponunt Scirtiana s. Scyrtiana.
- Cyllene, Κυλλήνη, pagus, Eleorum navale, 290, 15, 120 ab Elide urbe stadiis abest, *ib.* Cyllenius Otus, Epeorum dux, *ib.* et 392, 5. Æsculapium Cyllenes, Colotæ opus, simulacrum eburneum, habet, 290, 20. Cyllene non longe ab Hyrmine distat, 293, 38. (Vulgo Cyllenen ponunt ad Chelonatam prom., prope hodiernum *Glarenza*. Cui opinioni testimonia veterum repugnant. In medio sinu, qui ab Araxo ad Chelonatam extenditur, sitam fuisse probat T. P., quæ et ab Elide et a Dyme ad Cyllenen quatuordecim millia numerat; Pausanias ab Elide Cyllenen 120 stadiis abesse dicit. E quibus testimoniis colligitur apud Plinium 4, 4, 6, ubi a Chelonata ad Cyllenen esse V millia proditor, pro V legendum esse XV, monente Curtio *Pelop.* 2, p. 103. Inter Chelonatam et Cyllenen secundum Strabonem et Ptolemæum exit Peneus fl., qui nunc a meridie promontorii egreditur. Ruinæ Cyllenes in ora aggesta non conspiciuntur.
- Cyllene (*Zyria*), Arcadiæ mons maximus; ejus altitudo, 333, 17 et 49.
- Cyme. Vide Cuma.
- Cynætha, Κύναιθα (*Kalavryta*), Arcadiæ opp., 333, 40.
- Cynia, Κύνια, palus Ætoliae, 394, 50.
- Κυνόκεφαλος, Canicipites, gens ficta, ap. Æschylum, 26, 5; 248, 36.
- Κυνόκεφαλον ὄρευμα, locus regionis Cinnamomiferæ (ad *Bunder Uloulah*), 659, 6.
- Cynocephalus, Æthiopie animal, 659, 50; ab Hermopolitis Ægypti colitur, 690, 26.
- Cynamolgi. V. Canimulgi.
- Cynopolis, Κύνος πόλις, in Delta regione Ægypti, 681, 40.
- Cynopolis (*Samallus*) Ægypti a meridie Heracleopolis, in qua Anubis colitur, et canibus honor est, 690, 12. Κυνοπολίτης νόμος, *ib.*
- Cynosephalæ, Κύνος κεφαλαί, Thessaliæ collis et locus ad Scotussam; ibi Romani Philippum proelio vicerunt, 379, 30.
- Cynos sema, Κύνος σῆμα, sive Canis sepulcrum, Chersonesi Thr. promont., quo prætervecto Hecubæ sepulcrum ostenditur, 284, 1. Ei in Asia obijacet ostium Rhodii fluvii, 509, 21. Hecubæ sepulcrum esse dicitur, *ib.*
- Cynos sema (*Cape Volpo*), in Cariae ora inter Loryma et Caidum, 560, 3.
- Cynos sema (*Chimo* aliorum, ad hod. *Burdahn*), locus oræ Libycæ inter Leucaspiri et Taposirin, 679, 22.
- Cynthus, Κύνθος, Deli mons, 416, 31.
- Cynuria, Κυνουρία, in confinis Argolidis et Laconiae; in ea Thyreæ opp., 323, 34, et Lyrceus mons, 318, 26.
- Cynus, Κύνος (*Palæopyrgo*), Locridis urbs, 383, 15. Opuntis navale, 365, 6. Cyni habitavit Deucalion; ibi Pyrrha sepulcrum, 365, 12. Urbis pars terræ motu læsa, 50, 40. Cyni colonia Canæ in Asia, 525, 48.
- Cyparisseis, Κυπαρισσεῖς, priscæ Macistiæ locus, in Nestoris ditione, quæ etiam ultra Nedam pertinuit, 300, 35. Non amplius habitatur, *ib.* Nunc δὲ Κυπαρισσία dicitur, fluvius vero δὲ Κυπαρισσία, *ib.*
- Cyparissenses, Κυπαρισσῆες, Lepreatis finitimi, 296, 34. Regionem eorum Caucones tenuerunt, 296, 35. Cyparissensium oræ obijacent Strophades ins., 308, 50. Strabo duas Cyparissias, unam Triphyliae sive Macistiæ, alteram Messeniæ, distinguit, utramque autem in Nestoris ditione positam esse censet. Fortasse tamen utraque Cyparissia referenda fuerit ad hodiernam *Arkadia*, in ea Macistiæ parte sitam, quæ est a meridie Nedæ fluvii, adeo ut eadem etiam Messeniæ vindicari potuerit. Stephanus Eranam Messeniæ etiam Cyparissiam dictam esse refert; Strabo ubi Eranæ mentionem facit, hoc non notavit. Sin revera duæ Cyparissiae distinguendæ sunt, Messeniæ urbem ubi poni voluerit Strabo, non liquet.
- Cyparissia, Messeniæ urbs, 308, 35; 310, 4; in eodem quo Pylus tractu sita, 308, 48.
- Cyparissia nunc prima urbs oræ Messeniæ, olim vero ad Nestoris imperium et Triphyliam pertinuit, 599, § 22. Cyparissia Messeniaca a Triphyliae urbe cognomine diversa esse dicitur, 300, 47.
- Cyparissia, ad sinum Laconicum urbs (in *Xyl* peninsula), 312, 23.
- Cyparissus pagus Phocidis sub Lycorea situs, 363, 19.
- Cyphus, Κύφος, Perrhaebicus mons et pagus; ubi *Eniades* nonnulli consederunt, 380, 17; 379, 5; in Guneii ditione, 378, 49.
- Cypræ templum, ab Etruscis in Piceno conditum; Cypra vero Etruscis Juno vocatur, 201, 6. (Templum illud erat in loco *Cupra Martima* dicto, ubi nunc *le Grotte a Mare*, a borea hodierni *S. Benedetto*.)
- Cypresetum, δὲ Κυπαρισσῶν, inter Sadracæ et Dialæ tractum (*Tchemen Kypressi*. Vide not. ad v. *Sadracæ*), 628, 29.
- Cyprus, Κύπρος, ins. in Iasico sinu et Pamphylio sita, p. 104, 3. De situ ejus prava tradunt Damastes et Eratosthenes, 583, § 4. Descriptio insulae, 581, cap. 6. Situs, 581, § 1; ambitus, longitudo, figura, 581, § 2. Singula describuntur, 582, § 3 sqq.; proventus, silvæ, 583, § 5.

- in Cyprum Telchines a Creta venerunt, 558, 24. Cinyras, Cyprius, 33, 10. Cyprium aes unicum est, quod ferat Cadmiam lapidem, vitriolum et spodium, 136, 1. Cyprum tenuerunt tyranni, deinde Ptolemæi; tum Romanorum fuit provincia prætoris, occupante Insulam Catone. Per breve tempus tenuit eam Cleopatra, dante Antonio, 583, § 6. Cyprius Ptolemæicis regibus paruit, 672, 38.
- Cypsela, τὰ Κύψαλα (*Ipsala*), Thraciæ urbs non longe ab Hebro, in quam desinit via Egnatia, 275, 4 et 11; 282, 35 et 48; 284, 23.
- Cypselus, Κύψελος, Bacchiadas dejecit, et occupatam Corinthi tyrannidem ad tertium heredem propagavit, 325, 11. Ejus donum aureum malleoque ductus Juppiter Olympiæ, 304, 8, 325, 13. Cypselus Leucadem colonis occupat, 388, 21. Filius ejus Gorgus, Ambraciæ conditor, 270, 17.
- Cyra, τὰ Κύρα, ad Iaxartem oppidum in Sogdiana, Persici regni ultimum, Cyri opus, ab Alex. M. dirutum, 443, 47.
- Cyrbantes (Κύρβαντες) et Corybantes non diversos esse putant, 283, 11.
- Cyrbas, Κύρβας, Hierapytnæ Creticæ conditor, Curetum socius, 405, 27.
- Cyrenaicae sectæ, τῆς Κυρηναϊκῆς φιλοσοφίας, auctor Aristippus Socraticus, 711, 5; emendator Anniceris, 711, 9.
- Cyrene, Κυρήνη (*Grenna*), Libyæ urbs, in monte mensali, 710, 29; in Alexandriæ parallelo, 110, 41; a Syenes parallelo 5000 stadia distat, sec. Hipparch., 110, 19; colonia e Thera deducta, 48, 11; 298, 33; 710, 32. Battus conditor, 710, 40. Regio ejus ferax (cf. 108, 20), equorum nutrit virorumque fortium; ea Ægypti reges potiti sunt; nunc provincia Romana cui Creta adjuncta, 710, 42. Cyrenæ emporium Apollonias, 710, 27. Cyrenaicæ ditionis terminus ad Automala in Syrti majori, 101, 54, et ab altero latere Catabathmus, 711, 22. At sub Ptolemæo (Apione?) limes occidentalis erat ad Euphrantæ turrim, 709, 41. Usque ad Cyrenaicam pertingunt Marmaridæ, 108, 37. Supra eam sunt Nasamonæ et Psylli, 108, 38. Ad eam Psylli degunt, 692, 5. Imminent ei Lotophagi, 130, 40. Cyrenaicæ silphium sive laserpitium nunc fere deficit, 710, 54; succus ex eo collectus, ὅπερ ὁ Κυρηναϊκός, 711, 1. Oppida Cyrenaicæ, 710, § 20 et 21. Cyrenaica potiti sunt Ptolemæici reges, 672, 37. Cyrenæorum anathemata in Ammonis templo visuntur columnæ delphines impositos habentes et inscriptæ: Κυρηναίων θεῶν, 41, 21. Hanc inscriptionem fectam esse dicit Hipparchus, 47, 20. Cyrenæi viri clari, Aristippus Socraticus ejusque filia et nepos, Areta et Aristippus metrodidactus, Anniceris, Callimachus, Eratosthenes, Carneades, Apollonius Cronus, 711, 4.
- Cyritica, Κυριτικὴ, insula sinus Adriatici prope Iapodum oram, 261, 43; 102, 23.
- Cyritius, Κυριτιός (*Sulpitius Quirinus*, Tacit. Annal. 3, 48) Homonadenses fame expugnavit, 487, 52.
- Cyrrhestica, Κυρρηστική, regio Syriæ; ejus situs; ibi Gindarus civitas, 639, 34.
- Cyrrhestidis Minervæ templum ab Heraclea Seleucidis 20 stadia distat, 639, 33.
- Cyrsilus, Κυρσίλος, Pharsalius, Alexandri comes, de Armeniæ antiquitatibus, 454, 53.
- Cyrtii, Κύρτιος, migratores et latrones, in Atropatene et Perside, 449, 8. Persidis gens latrocinis dedita, 619, 24.
- Cyri campus, τὸ Κύρου πεδῖον, Lydiæ, a Persis ita nominatus, 538, 6; Sardibus subjacens, 535, 16.
- Cyri castra, a Mazacis distant sex dierum itinere, via per Tyana ducente, 462, 18.
- Cyrus, rex Persarum, 51, 20, prius Agradates dictus; alterum hoc nomen a Cyro fluvio assumpsit, 621, 16. Astyagem regno exiit, 449, 31, Persique imperium comparavit; successor ejus Cambyses, 626, 30. Cyrus Pasargadis honorem habuit, quod ibi Astyagem ultimo proelio superavit, 622, 13. Cur Susia regiam sibi esse voluerit, 419, 28. Sardes expugnavit, 536, 27. Quo strategemate Sacas vicerit; pro victoria in honorem Anaitidis Sacæ instituit, 429, § 5. Cyra urbem Sogdianæ ad Iaxartem condidit, 443, 48. Euergetis nomen hoc indidit, 616, 53. Ejus contra Massagetæ expeditio, 435, 24; 439, 39. In Indiam expeditio infelix, 585, 34. Cum septem solummodo hominibus ex India evasit, 614, 35. In Massagetæ ducens ad Indos prope accessit, at contra ipsos Indos expeditionem non suscepit, teste Megasthene, 586, 4. Cyri dux Harpurgus, 210, 16. Cyri sepulcrum Pasargadis Alexander invasit. De eo narrationes Aristobuli, Onasirci et Aristi Salaminii, 621, § 7 et 8.
- Cyrus, Κύρος (*Abt-Schur*), fl. circa Pasargadas per Cavam Persidem fuit; ejus fl. nomen rex assumpsit, pro Agradate Cyrum se appellans, 621, 14.
- Cyrus, Κύρος (*Kour*), fl. 452, 47; 453, 24, Iberiam ab Albania dirimit, 51, 6; per Iberiam et Albaniam fuit, 421, 42. In Armenia ortus excipit Aragonem, Alazonium, Sandobanem, Rhætacem, Chanem; exit in mare Caspium; prius vocabatur Cores, 428, 48. In Cyrum a meridie incidit fluvijs, juxta quem Seusamora castellum, et ex Armenia in Iberiam aditus, 429, 35. Cyro imminet Harmozica, 429, 39. Albaniam perfluens, multum limi aggerit. Ejus ostia duodecim et Araxes affluens, 430, § 2. Per Cyrum ex Albania mercēs Indicæ per Oxum et mare Caspium advectæ ad loca Ponto vicina deferuntur, 437, 2. Cyri ad ostia a Caspio monte 1800 stadia, sec. Eratosthenem; a Cyro ad Caspias portas 5000 stadia, 440, 45. Ad Cyrum a Sarapanis castello quattuor dierum iter, 427, 22.
- Cythera, Κύθηρα, insula maris Myrtoi, 102, 40, cum portu et urbe, quam Strabonis ævo possedit Eurycles, 312, 4.
- Cytherius, Κυθήριος, fl. Pisatidis, cui adjacet Heraclea, et Ioniadum nymphaeum fanum, 306, 34.
- Cytherus, Κύθηρος, una e 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30.
- Cythnus, Κύθνος, una ex Cycladibus ins., 417, 2.
- Cytinium, Κυτινίον, urbs tetrapolis Doricæ, 366, 51; 408, 42.
- Cytorum, Κύτωρον (*Kidros*), Ponti oppidum, quod Hæneli olim possederunt, 465, 2; Sinopensium emporium; unus e pagis e quibus Amastris conflata; nomen unde habeat; optima ibi buxus nascitur, 466, 46.
- Cytorus, Κύτωρος, Phrixi f., a quo Cytorum opp. nomen habet, 466, 51.
- Cyzicus, Κύζικος, Propontidis insula (*Artaki*) et urbs (ruinæ *Bal-Kiz*), 284, 43; 103, 46. Milesiorum colonia, 542, 39. Insula et urbs describuntur, 492, § 11. Tempia Idææ matris, quæ sunt circa Cyzicum, Argonautæ struxerunt, sec. Neanthem, 37, 34. Cyzicus a Zelia 190 stadia distat, 502, 20. A Mithridate obsessa est, 493, 16. Honor Cyzico a Romanis habitus, qui ditionem urbis auxerunt, 493, 26. Prope urbem est Adrastæe oraculum, 503, 26. Cyzicena regio ad Priapum, 484, 8, quam urbem Cyziceni condiderunt, 502, 54. Cyziceni et Priapeni agri in confinis Harpagia locus, 502, 48. Cyziceni loca tenent ad Zeliæ pertinentia, 502, 29, et montes Piroso Zeliæ contiguos, 504, 5, et pleraque regionis, quam Mygdones et Doliones possederunt, 492, 46 et 38; Troadis partem, quæ est ad Zeliæ et campum Adrastææ, et partem Dascyliidis paludis, porro Dolionidem et Mygdonidem usque ad Miletopolidem et Apolloniadidem paludes, 493, 28. Quæ circa Cyzicum sunt post Troica Phryges occuparunt usque ad Præctium, 501, 45. Cyziceni Eudoxum legatum ad Proserpinæ sacra celebranda

miserunt in *Aegyptum*, 81, 20 (Cf. Eudoxus). Eorum architecti et instrumentorum navalium thesauri, 557, 36. Cyziceni lapide Proconnesio utuntur, 503, 53.

D.

Dae, *Δαί*, Scythae, Xanthi (Xandii codd.) vel Parii dicti, supra Maotidem habitare perhibentur, a quibus ad Ochum profecti sunt Parni **Dae**, 442, 4, qui habitant juxta Caspii maris latus orientale, 435, 50, ad Hyrcaniam, 252, 49. Inde a Caspio orientem versus habitant, 438, 26. Daarum alii Aparni, alii Xanthi, alii Pissuri dicuntur, 438, 34. **Dae** deserto peragrato incursiones faciebant in Hyrcaniam, Neseam, Parthiam, 438, 40. Dais Parnis ad Ochum habitantibus imperavit Arsaces, qui hinc Parthysam invasit, 441, 40.

Daci, *Δακoi*, inter Germaniam et Getarum regionem habitant; antiquitus Dai appellabantur; unde Daus est usitatum apud Græcos servi nomen, 252, 47. Daci et Getæ eadem lingua utuntur, 253, 15. Contra Dacos Boii bella gerebant, 177, 21. Daci partem regionis, quæ est intra Alpes et Istrum desertum reddiderunt, debellatis Boiis et Tauriscis Gallis, a quibus Pariso (?) fluvio separabantur, 260, 24. Nunc Daci viribus fracti tantum non Romanis se submiserunt, 253, 28. Segestica belli in Dacos gerendi arx est opportuna, 260, 37; 172, 51.

Δακίος (?) Juppiter. V. Juppiter.

Dactylos Idaeos et Curetes eosdem esse putant, 283, 12. Dactylorum Idaeorum unus Hercules, certaminis Olympici auctor, 305, 3. De Dactylis narratio varia, 406, § 22.

Δαδούχοι, lædiferi, Cereris ministri, 402, 16.

Dædala, *Δαίδαλα*, mons et urbs, Lyciæ initium, 567, 6 et 53; Rhodiorum *περσέας* initium, 556, 16 et 41.

Dædalus, *Δαίδαλος*, Icarî pater, 545, 47. De Dædalo fabula, 409, 39.

Dæes, *Δαές*, Colonensis ex Troade, laudatur de Cillæi Apollinis templo Colonensi, 523, 37.

Dæsiatæ, *Δασιτιάται*, Pannonum gens, quorum dux erat Bato, 261, 10.

Dai, *Δάοι*, antiquitus appellabantur qui nunc Daci vocantur, 252, 49.

Dalion, *Δαλιόν* (riv. de Longo), Triphyliae fl., in Alpheum exit, 296, 11.

Dalmatæ, *Δαλματῆς*, diuturnum contra Romanos bellum gesserunt; ad quinquaginta habuerunt oppida, in iisque urbes nonnullas, ut Salonem, Priamonem, Niniam, Sinotium novum ac vetus; has Augustus combussit. Castellum eorum Andetrium; caput gentis Dalmium, quam urbem minuit Nasica, 261, 49; 263, 48. Dalmatiam mediam secat Adrius mons, 262, 7. Dalmatarum ora maritima post Liburnicam sequitur; navale eorum Salonia, 261, 48. Dalmatæ octavo quoque anno agros dividunt; moneta non utuntur, 262, 5.

Dalmium, *Δάλμιον* (*Dumno* s. *Davno*), Dalmatarum princeps urbs, quam minuit Nasica, 262, 1. (Rectius urbs diceretur Dalminium sive Delminium.)

Damascus, *Δαμασκός* (*Damask*), Persarum tempore Syriæ urbs nobilissima; supra eam Trachones, duo colles, 643, 40; vicinorum latronum incursionibus urbs infestabatur, 643, 44. A Damasco incipit Chrysorrhæos fl., 642, 53. Ἡ *Δαμασκήνη*, ager optimus, 643, 37; 642, 43.

Damasia, *Δαμασία*, arx Licetiorum Vindelicorum, 171, 53. (Esse videtur vetus nomen Augustæ Vindelicorum; aliis est *Hohenembs*).

Damastes, *Δαμάστης*, pessimæ fidei scriptor, 39, 33. Cuius testimoniis nihilominus utitur fidemque is adhibet *Eratosthenes*, 39, 29. Sinum Arabicum paludem esse pu-

tavit, 39, 37. Diotimum quendam e Cydno in Choaspen navigasse narrat, 39, 38. Laudatur de Troadis terminis, 498, 47; de Cypro, 583, § 4.

Damastrum. Τὰ ἐν *Δαμαστρίῳ ἀπρυπία* in Illyria, circa quæ Dyesta et Encheles et Dasarethii sive Sesarethii, 271, 21. (Fortasse pertinent ad *Tomoros* montem *Tomoritsa* regionis juxta Aoum fl. Montem hunc Livius 32, 7 Asnaum dicit; *νάνας ἀπρυπίνους*; una cum Cerauniis montibus memorat Lycophron, 1017; hodieque *Argyrocastro* locus ad Aoum juxta Ceraunios montes exstat.)

Damasus, *Δάμασος*, et Apocus Athenienses Teon urbem colonis frequentarunt, 541, 11.

Damasus δ *Σαμῆρος*, Trallianus, orator, 554, 27.

Damnamenteus, *Δαμναμέντις*, unus Dactylorum Idaeorum, 406, 40; 491, 35.

Danae, *Δανάη*, in cista in Seriphum delata; vlm ei inferre voluit Polydeces; quod facinus ultus est Perseus filius, 418, § 10.

Danai, *Δαναοί*, a Danao nomen habent ante Pelasgiotæ dicti, 184, 34; 319, 28. Græcos universos Homerus Danaos vocat, 317, 40.

Danaides, *Δαναίδες*, nomen dederunt Iaiyo, Camiro et Lindo urbibus, 558, 36; Argos puteis instruxerunt, 319, 19. Templum Minervæ Lindias posuerunt, 559, 19. Danaidum una Celæno, 496, 12. Cf. v. *Æschylus*.

Danala, *Δανῶλα*, Trocmorum castellum, ubi Pompeius et Lucullus conveniunt, 485, 50.

Danaus, *Δαναός*, 50 filiarum pater, 184, 32, ex *Ægypto* populum in Peloponnesum duxit, 266, 46; acropolim Argorum condidit, 319, 25. Adeo principatu suo in his locis præstitit, ut Pelasgiotæ ab eo Danaï vocarentur, 319, 26. Quod Argis puteorum fossionem docuerat, rex creatus est, 19, 30. Sepulcrum ejus, quod est in foro Argivo, Palinthus dicitur, 319, 30. Ejus posteris permixti Amythaonidæ, e Pisatide et Triphylia profecti, 319, 50. Tum diviso regno, illis Argos, his Mycenæ, regie erant, Heræum vero commune ambobus templum, 320, 1.

Dandarii, *Δανδάρειοι*, Mæotarum gens, 424, 54. Eorum agro Hypanin fl. induxit Pharnaces, 425, 13.

Dantheleæ, *Δανθηλεῖαι*, ad Hæmum habitant, 264, 30.

Danubius, V. *Ister*.

Daorizi, *Δαορίζοι* (aliis *Daorsi*), circa Naronem fluvium, 262, 10.

Daphitas, *Δαφίτας*, grammaticus in crucem actus, 552, 43.

Daphne, *Δάφνη*, vicus, ab Antiochia 40 stadia distans, cum luco 80 stadiorum, fontibus, asylo, Apollinis et Minervæ templo; festa ibi Antiochensium, 639, § 6; 612, 26.

Daphnia Diana in Elide, 295, 20.

Daphnus, *Δαφνός* (ad *Cap Soliri* non longe a *Neocho*-rio), olim Phocidis opp., ditione sua Epicnemidios ab Opuntia Locris dirimens; deinde Locris Opuntias assignatum, nunc dirutum, 50, 38; 357, 25; 364, 24 et 39. Ad id portus erat a Cnemidibus 20, a Cyno 90, ab Elatia 120 stadia distans, 365, 30. In oppido erat τὸ *Ἐχιδναίον*, 364, 24.

Daphnus portus *Æthiopie* cinnamomiferæ, 659, 1. Hodie *Bunder Muriyah* (48° 20' long.). Vide Geogr. min. t. I, prolegg. p. CXLII.

Deraba, *Δάραβα* (sic enim ex codd. nonn. legendum pro *Δάραβα*, quod Kramerus dedit), opp. *Æthiopie* ad sinum Arabicum, ad quod erat *κυνήγιον ἑλεφάντων τὸ πρὸς τῷ φέρετι λεγόμενον*, 657, 2. Series narrationis ad eum tractum deducit, ubi oræ magna adjacet insula cui *Darmaba* nomen (11° 30' latit.).

Darapea, *Δαράφα*, 443, 14; *Δάραφα* codd. 617, 15 (*Δαράφα* Arrian. Exp. 3, 29. 1. *Δαρέφα*, Drepa, Ptol. 6, 12,

- 6, et Ammian. 23, 6), Bactrianæ urbs, l. l. Hodie *Andarab*.
- Dardania, *Δαρδανία*, Troadis pars quænam, 510, 41; 483, 52; 506, § 23; 518, 14. Incolæ modo Dardanii modo Dardani ap. Homero; fuisse videtur etiam urbs Dardania a Dardano condita, cujus non superest vestigium, 506, § 23. Dardania, montibus adjacens Troadis pars, *Æneæ* subjecta, 483, 52; 500, 6; 518, 31 et 39. Adjacet ei Caresena regio, 515, 45.
- Dardanica regio, *ἡ Δαρδανική*, Illyrii, 260, 18; versus meridiem attingit Macedonicas et Pæonicas gentes, 262, 29; 274, 28, et Bessos, 264, 34. Dardaniæ gentes Galabrii et Thunatæ, 262, 34. Omnes ad imam nunc conditionem reductæ sunt, 262, 23.
- Dardanian prom., *ἡ Δαρδανική ἀπὸς*, Troadis, 509, 17; ibi raptus est Ganymedes, 502, 49.
- Dardanus, *Δάρδανος*, natus in antro Triphyliae, 297, 46.
- Dardanus, Jasonis frater, e Samothrace ad Idam profectus, Dardanium ibi condidit, et Trojanos Samothracum mysteria docuit, 283, 4; 507, 27.
- Dardanus, *ἡ Δάρδανος*, Troadis urbs vetus, 70 ab Abydo stadiis, 509, 18; incolæ ejus sæpius Abydum transducti et iterum remissi Dardanum sunt, 509, 26. In ea urbe Sylla cum Mithridate convenit, 509, 29. Prope Dardanum Gygas prom., 505, 45.
- Δαρτῆκος* l. q. *Δαρτεός*, 667, 40.
- Darius, *Δαρτεός*, Persarum rex, Hystaspis f., etiam Daries vocatur, 667, 40. Fossam a Nilo in mare Rubrum ducendam cur non perfecit, 683, 38. Darii (*deb. Neconis*) jussu Libya circumnavigata sec. Herodotum, 81, 15; 83, 7. Darii in Getarum solitudine discrimina, 253, 36. Ubinam ponte junxerit Istrum, 253, 51. Abydum aliasque Propontidis urbes cur incenderit, 506, 19. Milietum expugnavit, 543, 5. Sylosonti, qui vestem regi dederat, tyrannidem Sami ins. dedit, 545, § 17. Tributa Persarum constituit, 625, 46. Quomodo ad regnum pervenerit, 626, 32. Unde Gangamelis vico nomen indiderit, 628, 15. Ejus regia Sadracæ, 628, 29. In sepulcro ejus inscriptio, 622, 5.
- Darius III, non ortus e stirpe regia, a Bagoa eunucho ad regnum evectus, post 12 annorum regnum ab Alexandro evertitur, 626, 34. Ad Issum vincitur, 577, 6. Cf. Gangamela. Frater Oxyathræ, 466, 43.
- Dascylitis Mysiæ lacus, *ἡ Δασκυλίτις λίμνη*, 492, 39 et 41. Vocatur etiam Aphnitis, 502, 18. Ex eo oritur Odrysses fl., 471, 52. Dascylitidis partem Cyziceni, partem Byzantii habent, 493, 30.
- Dascylium, *Δασκυλίον*, Mysiæ urbs ad Dascylitin lacum, 492, 43. In ejus regionem Penthilus Æolicam coloniam deduxit, 498, 26.
- Dasmenda, *Δασμένδα*, Chammanenes in Cappadocia castellum, 463, 1. Aliunde non notum. In tabula composui cum ruins castelli, quæ sunt in *Kagaros* monte prope *Achmed* locum.
- Dassaretii, *Δασσαρητίοι*, Illyriæ gens, etiam Sesarethii vocantur; inter Autariatæ et Dardanos et Ardiaeos habitant, 262, 31; 264, 37; 271, 23.
- Dastarcum, *Δάσταρχον*, Cataoniæ castellum, 460, 14, ad Carmalam fl., *ib.*
- Dastira, *Δάστειρα*, locus Acilisensæ vel prope eam situs, ad quem Mithridates, Pompeium fugiens, montem occupavit, 475, 50. Situs incertus.
- Datni. V. Datum.
- Datis, *Δάτις*, Persa ad Marathonem a Miltiade victus, 342, 37.
- Datum, *Δάτρον*, ad Strymonicum sinum opp., navium fabricas, auri fodinas, solum feracissimum habens, ut proverbio dicatur *Δάτρον ἀγαθόν*, 280, 2 et 50. *Daleno-*rum urbs Neapolis, 280, 47.
- Daulis, *Δαυλίς* Homero, *Δαυλία* postea, Phocidia opp., a daulis, l. e. locis silvosis, dictum; ibi Tereus regnavit; eodem nonnulli referunt de Proce et Philomela fabulam, 363, 11; 266, 50; 357, 35.
- Daulius, Crisæ tyrannus, sec. Ephorum Metaponti conditor, 220, 25.
- Daunia, *Δαυνία*, Italiae, 232, 7; 202, 3; 234, 50. Dauniorum et Peucetiorum regio nunc Apuliæ nomine comprehendit solet, 235, 32. Daunii, quos Apulos vocant, 201, 52. Daunii, Peucetii et Apuli eodem sermone utuntur, 237, 6. Daunii a Peucetii boream versus habitant, 235, 29. Apud Daunios Elpiæ a Rhodiis Coisque conditæ, 558, 49. Daunie collis Drium, 236, 11. Dauniorum de Diomede fabulæ, 179, 6; 236, 30.
- Daus, *Δάος*; nomen quod Dacis servis Attici dare solabant.
- Dazimonitis, *Δαζιμωνίτις*, Pontica regio, quam Iris perfluit, 469, 12.
- Decænens, *Δεκαίνεος*, Getarum sacerdos, cujus opera Bærebitas rex, ut in obedientia gentem contineret, usus est, 252, 31; 247, 50; 649, 8.
- Declea, *Δεκλεία*, una ex duodecim Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 28; belli arx in bello Decelico, 340, 41.
- Decietæ, *Δακίηται*, Ligures, 168, 28.
- Degmenus, *Δέγμανος*, Epeus, contra Pyrræchmum Ætolium singulari certamine pugnat, 307, 17.
- Delanira, *Δηλάνειρα*, Cenei f., Herculi datur victoriæ præmium, 393, 51. Eam violare tentavit Nessus, 387, 40. Delaniræ tunica excruciatu Hercules, pictura, 327, 34.
- Deimachus, *Δηίμαχος*, scriptor mendacissimus, 58, 40; ad Allitrochadem, Indiæ regem, legatus venit, 59, 1. Laudatur de Indiæ magnitudine, 588, 20. Indiæ latitudinem usque ad Bactrios et Sogdianam 30000 stadiorum esse dicit, 60, 34; 56, 22. Indiam inter æquinoctium autumnale et brumam sitam esse dicit inepte; perperam reprehendit Megasthenem; de erroribus Deimachi recte monuit Eratosthenes, 63, § 19; 64, 28.
- Deioneus, *Δηιονεύς*, Cephali pater, 391, 46, et Pterelæ, 388, 43.
- Deiotarus I, *Δηϊόταρος*, Galatiæ rex, quamnam regionem a Pompeio acceperit, 468, 35. Inter alia accepit Mithridatium castellum a Ponto avulsum, 485, 47. Regia ejus Blucium, gazophylacium Peium, 486, 7. Castorem in Gorbeo castello trucidavit, 486, 28. Toti Galatiæ imperans successorem habuit Amyntam, 485, 39.
- Deiotarus, Philadelphus, Castoris f., ultimus Paphlagoniæ rex, Gangra regiam habuit, 481, 49.
- Deiphontes, *Δηϊφόντης*, et Agræus Acten Peloponnesi regionem obtinuerunt, 334, 51.
- Delium, *Δήλιον* (*Dhilissi*), in Bœotia Tanagræorum opidulum, cum Apollinis templo; distantia ab Aulide; prælium ibi commissum, 346, 15.
- Delium in Laconica (*Kamilo*), Apollinis templum, 316, 29.
- Dellius, *Δέλλιος*, Antonii familiaris, expeditionem Parthicam, in qua ipse partem exercitus duxit, scripsit, 449, 2. De situ Veræ urbis laudatur, *ib.*
- Delphi, *οἱ Δελφοί*; situs loci, 359, 8. Delphi in media Græcia siti; immo *ὁμαλὸς γῆς* esse creduntur. De ea re fabula; *ὁμαλὸς* quidam in templo monstratur, 360, 13. Delphos Lacedæmonii a reliqua Phocide separarunt ac suam seorsum remp. habere jusserunt; confinia utriusque ditionis ad Anemorian sunt, 363, 33. Delphicum templum e pennis constans, *ναὸς πτέρωνος*, fabulis accensendum; secundum templum Agamedis et Trophoni;

- opus esse dicitur; quod nunc est, Amphictyones condiderunt, 361, § 9. De Delphici oraculi origine Ephori narratio fabulosa, 362, 17. Templum Delphicum nunc neglectum, olim eximie floruit, 359, 41; 360, § 8. Locus oraculi qualis sit, 359, 46; Pythia vates unde dicta sit, 359, 50. Donaria bello Phocico sive sacro et jam antea sunt direpta, 360 sq., § 8; 156, 21. Delphicum oraculum Agamemnon consuluit, 358, 38. Delphos profectus Lycurgus, 414, 27. Oraculum Messeniis datum, qui Lacedaemonias virgines stupraverant, 214, 15. Delphos oraculi causa simul venerant et Myscelius et Archias, Crotonis et Syracusarum conditores; data iis responsa, 224, 3. Oraculum Chalcidensibus Rhegii conditoribus datum, 214, 3. Oraculum Phalantho datum, 231, 48. Delphos dona miserunt et thesauros condiderunt Cressus, Alyattes et nonnulli ex Italis Siculisque, 360, 50. Donaria Gygis, Croesi, Sybaritarum, Spinetarum, 361, 8. Thesaurus Agyllaeorum, 183, 37, et Spinetarum, 178, 17. Messem auream dedicarunt Metapontini, 219, 52. Delphico in luco Neoptolemi sepulcrum, 361, 31. Delphica certamina, Pythia dicta, initio nonnisi citharœdica, post Crisæum bellum etiam equestris et gymnica, et tibicinum et citharistarum; Pythius nomen, 361; § 10. Delphos invasit Brennus, 156, 1. Delphis raptum aurum Tolosam a Tectosagibus ablatum ibique a Romanis reperit esse nonnulli tradiderunt, 156, 5. Delphorum, qui Didymos montes in Thessalia tenebant, posterius Magnes ad Mæandrum, 552, 50.
- Delphinium, Δελφίνιον, sacri portus Bœotiæ; distantia ab Oropo et Eretria, 346, 10.
- Delphinus piscis e mari in Nilum ascendit, 602, 17; 699, 46. Delphini in freto Siculo, 20, 2; in Gange, 612, 22.
- Delta, Δέλτα, Ægypti regio, 25, 6, quam et Libyæ et Asiæ adscribere licet, 53, 23; describitur, 670, 27. Ambitus ejus 3000 fere stadiorum, 670, 49. Quot sint stadia a vertice ad Canobicum ostium et ad Pelusiacum, 683, 7 et 18. Oram maritimam habet 1330 stadiorum, quod non novit Onesicritus, 597, 41. Deltæ regionis adspectus tempore inundationis, 670, 51. Delta in decem præfecturas dividitur, 669, 47. Deltæ nomen transferitur etiam ad regionem fluviali tractui adjacentem, 670, 50. In Delta nascentes palmæ fructum esui aptum non ferunt, 695, 11.
- Delta vocatur locus qui ad verticem Deltæ regionis est, itemque pagus ibidem situs, 670, 36.
- Delta ab Onesicrito vocatur Patalene Indis insula, 597, 40.
- Delus, Δῆλος, insula, olim Ortygia, 417, 38, quam a Neptuno accepit Latona, 321, 26. In Delo Cynthus mons et Inopus fl. et Apollinis et Latonæ fana; honos insulæ; de ea olim vaga fabulæ; solennis ibi conventus, 416, § 2. Deli fluvius Ἰωνὸς et Nilo derivare fertur, 225, 42. Insula potius Athenienses sacra et negotiationes diligenter procurabant; commercia ejus auxit eversa Corinthus; a Mithridatis ducibus vastatam occuparunt Romani; nunc Atheniensium est, 417, § 4. Delus mancipii dividendis æmporium, 570, 48. In Delo mortuos sepelire vel cremare nefas; sepulcra Deltorum in Rhenea, 417, 36. Canem in ins. esse non licet, 45. Deli Apollinem εὐλὸν colunt, 542, 41.
- Demaratus, Δημάρετος, Corintho imperans, ob ortas seditiones in Etruriam fugit; ejus divitiæ; filius rex Romanorum creatus, 325, 15. Cum hominum turba Tarquinios venit et ex Tarquinienae muliere Lucumonem genuit; dives Etruriam exornavit, 183, 4.
- Demetrius, Δημήτριος (Γορίτζα), Magnesiæ urbs, septem stadiis ab Iolco distat, 374, 39; inter Nelliæ et Pagasæ sita; a Demetrio Poliorceta condita, qui vicinam eam oppida condidit; diu fuit navale et regia Macedonum; situs opportunus; etiam nunc urbs Magnesiæ præstantissima, 374, 39. Hanc et Corinthum et Chalcidem vincula Græciæ appellabant, 368, 10. Prope Demetriadem Anaurus fuit, 375, 3. Ab ea ad Peneum navigatio 1000 stadiorum et amplius, 380, 51.
- Demetrius, urbs Assyriæ inter Arbela et bituminis fontes (qui sunt ad hodie Kerkuk) sita erat, 628, 97. Demetriadem ipsam Kerkuk esse censuit D'Anvillius. In tabula eam composui cum Altin Koprû, qui locus est in via qua Arbels Babylonem itur. De ea enim via n. l. sermo est.
- Demetrii speculæ, Δημήτρίου σκοπῆαι, in ora sinus Arabici Æthiopica, 656, 30.
- Demetrium, Δημήτριον, sive Cereris templum ad Pyræum opp. Thessaliæ Phthiotidis, in Proteisilai dititione, 374, 4 et 21.
- Demetrius Phalereus, Theophrasti disc., a Cassandro Athenis præfectus, de ea civitate optime meritus est. De administratione sua in Commentariis dixit, 341, 47. Post mortem Cassandri fugere in Ægyptum coactus est; statuaque ejus eversæ, 341, 52. Ejus dictum de Atticæ metallis, 122, 1.
- Demetrius Poliorcetes Demetriadem condidit, 374, 41. Sicyonem transtulit in locum a mari 12 vel 20 stadia distantem, 328, 42. Isthmum Peloponnesiacum discindere voluit, sed prohibetur ab architectis, 45, 37. Piratas Romanos Romam mittit, de latrocinandi more querens, 193, 34.
- Demetrius II, pater Philippi regis, 310, 30.
- Demetrius, Seleuci f., contra quem Attalus II auxiliatus est Alexandro Antiochi f., 533, 54.
- Demetrius, Euthydemus f., Bactriæ rex late fines regni protulit, 443, 5.
- Demetrius Ætolus Pleuronis veteris regionem vastavit, 387, 23.
- Demetrius, Ratheni f., Amisenus, mathematicus, 469, 41.
- Demetrius Callatianus historicus, terræ motus qui ab antiquis inde temporibus per Græciam totam acciderunt, enumeravit, 50, 21.
- Demetrius, Laeo cogn., Protarchi Epicurei disc., 561, 53.
- Demetrius Pharius 261, 48; quid Philippo Demetrii filio suaserit, 310, 29.
- Demetrius Scepsi natus, Cratetis et Aristarchi æqualis, δὲ τὸν Τρωικὸν διαχόσμον ἐξηγησάμενος γραμματικὸς, 521, 22; ἐνὶ ἡμπερος, τριάκοντα βιβλίου συγγραφέας στίχων ἐξήγησιν μικρῶ πλειόνων ἐξήκοντα, τοῦ καταλόγου τῶν Τρώων, 516, 35. Eodem fere tempore quo Romani primum in Asiam venerunt, puer illum novum quale viderit, 208, 22. Ab eo plurima mutuatus est Apollodorus, 291, 20, cui errorum quorundam auctor fuit, 37, 31. Demetrius contra Neanthem disputat, qui templa Idææ matris circa Cyzicum ab Argonautis condita dixerat. Jasonis ad Phasim expeditionem Homero ignotam fuisse contendit, errore manifesto, 37, 33. Mimnermo teste usus Æeten in oceano exteriori habitasse, eoque a Pelea Jasonem missum esse prodit, 39, 9. Multa terræ motuum exempla collegit, quæ ex eo repetit Strabo, 48, 34 sqq. Laudatur de duobus Scamandri fontibus, 46, 42. Selleentem fl. et Ephyram, ab Homero (Il. 2, 659), memorata, non ad Therprotiam, sed ad Elidem referenda esse censet, 272, 48. Citatur de Xerxis fossa per Athonis isthmum ducta, 280, 17. Ἐν τοῖς κατὰ τοῦ Τρωικοῦ διαχόσμον a Byzantio ad Perinthum 600, totidemque stadia a Perintho ad Parium computat, 284, 28. Laudatur de Propontidis et Hellespontis mensuris, 284, 31; de Cæchia Arcadica, 291, 32; de solo Triphyliae, 296, 16:

- de Methana, 322, 18; de Ormenio Phoenicia patria, 276, 51; 377, 21. Quomodo ap. Homer. II. 9, 447 scribendum censet, 377, 7. Demetrius de Asteria insula, 392, 34; de Cabiris, deque Rheæ cultu a Creta alieno, 405, 36; de Calydis ins., 420, 14; de Halizonibus sententias Callisthenis aliorumque congegit, 580, 17. Halizonos non putat esse Chalybes, 471, 13; sed habitasse Alizone, in ea regione ubi Hecataeus Alaxones, Menecrates Alizonos memorat, ad Hellepontum ac., additque Palamphati testimonium qui Zeliā olim Alopen dictam esse refert, 471, 47. Improbatur eos qui τοὺς Ἀμαζῶνας; ad Pygela habitasse dixerunt, 472, 17. De Ilii regina sibi, 510, 44. Hestiam Alexandrinam, quæ de Homeri Iliade scripsit, de situ veteris Ilii laudat, 512, 45. Mendacii accusat Timæum, qui Periandrum lapidibus Iliacis Achilleum munisse dixit, 513, § 39. De Rheo Troadis fl. 515, 51; de Palascepi, 516, 40; de Scepi, 519, 41. De patria sua scribens, Alazoniam et Argyriam prope Scepiā et Æsepum ponit, quod non concinit cum illis quæ tradit Hecataeus, 472, 46. De fontibus Scamandri, Æsepi et Granici in Cotoyo Idæ colle, 518, 16; De situ Antandri, 518, 43; de Asso et Gargaris, 522, 25. Eos probat qui Arimos in Mysia Catacecaumena ponunt, 535, 44. Quosnam a Callino Ἡγεῖναι; appellari putet, 535, 32.
- Democles, Δημοκλῆς, vetus scriptor, a Demetrio Scepio laudatur de terræ motu in Asia minore, 48, 45.
- Democoon, Δημοκῶν, Priami f., 501, 23.
- Democritus, philosophus, geographiam attigit, 1, 1. Magnam Asiæ partem peragravit; non credit ea quæ de Sila fluvio traduntur, 599, 34. Τὴν ἀναυμαστὶν ὕμνει, 51, 1. Laudatur, 54, 35.
- Demosthenes in asylo Calauriæ venenum hausit, 321, 45. Laudatur de matre Æschinis, 405, 3. Ejus de diruta Olyntho vox, 100, 6. Citatur, 382, 41; 363, 45.
- Demus, Δήμος, in Ithaca, 249, 1.
- Deorum portus, Θεῶν λιμὴν (Mers el-Kebir), in ora Massæsyliæ, 703, 22.
- Derbe, Δέρβη, Lyconiae opp. Isauriæ et Cappadociæ vicinum, quod Antipater prædo et postea Amyntas tenuit, 458, 29; 487, 24. Situs incertus. Cum Kieperio locum retuli ad ruinas, quæ sunt in Tauri latere ad lacum Ak-Goel. Aliis Derbe sunt ruinae ad Karadchdag et Karabunar locum.
- Derbices, Δέρβις, Hyrcanorum vicini ad latus orientale maris Caspii, 440, 41. Inter Derbices et Hyrcanos habitare ferunt Tapyros, 441, 59. Mos Derbicum, 445, 52.
- Derceto, Δερκετώ; sic Ctesias Atargatin vocat, 667, 42.
- Derdæ, Δέρβαι, Indiæ gens montana, apud quos formicæ aurum effodientes, 601, 23.
- Derris, Toronici sinus prom. (Cap Drepano), Δέρρις, 279, 16, et 34. Adjacet Cophus portus, 279, 25.
- Derris portus in ora Libycæ, 679, 18, unde dictus sit, ibi.
- Derthon, Δέρθων, vg. Dortonæ (Tortone), Italiæ urbs, 180, 44, in media via quæ est a Genua ad Placentiam, 180, 54. Derthonem ducit via Æmilia, 181, 13.
- Dertosa, Δερτώσσα (Tortosa), Hispaniæ opp. ad Iberum, 132, 16; 133, 15.
- Deucalion, filius Pandoræ, 381, 16; maritus Pyrrhæ, 381, 13. Hellenis p. Phthiotidi imperavit, 371, 3, 329, 5; meridionalem Thessaliæ partem obtinuit, 381, 15. Cyni habitavit; sepulcrum ejus Athenis, 365, 12.
- Deucalion, Δευκαλιών, insula prope Pyrrham Phthiotidis prom., 374, 24.
- Deudorix, Δευδορίξ, Bastorigis f., Sugamber, in Germanici triumpho ductus, 242, 32.
- Deuriopus, ἡ Δευριοπος, (Pæoniæ) regio, 271, 24. Deuriopum urbes ad Erigonem fl., Bryanium, Alalcomenæ, Stymbara, 272, 7. E Deuriopibus fluvii in Erigonem deferuntur, 272, 3.
- Dia, Δία (Standia), insula maris Cretici, e regione Heraclæi Cnosiorum, 70 a Creta stadia distans, 416, 10.
- Dia, Δία (Tivra), ins. sinus Arabici, 661, 23.
- Dias, Δίας, i. e. Hebes, templum Philante et Sicyone, 328, 37.
- Diapocene, Διαποκηνή, Ponti regio, 480, 46.
- Diagesenses, Διαγησῆς, Sardiniae gens montana, prius Iolaenses, Ἰολαῖς, dicti, ab Iolao huc deducti, 187, 21.
- Dialecti græcæ quattuor, 286, § 2.
- Diana unde Ἀρτεμὶς dicta sit, 542, 46. Dianæ et Apollinis Actæi oraculum in Adrastæo campo, 503, 18. Dianæ Ætolicæ lucus ap. Venetos; de eoque fabula, 179, 16. Dianæ Ἀλφειονίας ἡ Ἀλφειούσης; ad ostium Alpei lucus, templum in eoque picturæ, 295, 16. Dianæ Amarynthiæ fanum, 384, 47. Dianæ Ariciniæ templum, lucus, lacus; culus a Dianæ τῆς ταυροπόλου cultu derivatur, 199, 43. Dianæ τῆς Ἀστυρνῆς lucus et templum ad Astyra, in Mysia, 519, 12; 524, 41. Brauronis fanum in Attica, 342, 34. Τῆς Κινδύδος fanum in Caria Bargyllis vicinum, quod putant circumplui, 561, 50. Diana Coloene, cujus templum ad Coloen paludem, 535, 21. Diana ἡ Δαφνία, in Elide 295, 20. Elaphia, ἡ Ἐλαφία, in Elide, 295, 20. Dianæ templum Ephesium ejusque fata, 547, § 22; Dianæ Ephesiæ templum ad Panorum portum prope Ephesum, 546, 25. Dianæ Ephesiæ ap. Massilienses templum, 148, 49. Ejus cultum in Hispaniam Massilienses transtulerunt, 149, 31. Ephesiæ fanum in insula, quam Rhodani ostia formant, 162, 41, et ad Hieroscopium Hispaniæ, 132, 3; in Emporio et Rhodope Hispaniæ opp., 132, 42. Dianæ Ephesiæ status, ad figuram ejus Dianæ quæ est Massiliæ, expressa, in Aventino monte Romæ, 150, 4. Dianæ Ἡλείας fanum ad Alorium (in Triphylia), 300, 50. Dianæ τῆς Δευκοφρυγῆς templum Magnesiæ ad Mæandrum urbis, 553, 5. Dianæ ἐν λίμναις templum in Messeniæ et Laconiciæ confinis, 310, 41. Limnææ Dianæ templum Lacedæmone, 310, 47. Munychiæ templum Pygeli, 546, 20. Τῆς Παρσσίας fanum Castabalis in Cappadocia, 460, 45. Pergæ templum, 569, 44. Sarpedoniæ templum et oraculum in Cilicia, 577, 10. Diana Tauro-polus, 199, 44. Ejus templum in Icaria, 546, 2. Ejus oraculum in Icaro ins. sinus Persici, 652, 11. Ejus cultus ab Oreste Comana allatus, 459, 18. Ejus fanum Halis Araphenidibus Atticæ, 342, 35. Dianæ fanum in Artemisio pr. Rhodiæ perææ, 556, 22. Ejus templum apud Elymeos, τὰ Ἄζαπα, spoliavit Mithridates Parthus, 634, 13. Dianæ et Apollinis templum in Daphne Syriæ vico, 639, 8. Insula Dianæ sacra in ora Ioniciæ inter Colophonem et Lebedum, 549, 32. Dianæ et Apollini sacra Borsippa Babylonici, 629, § 7. Diana a grypho subvecta, Aregontis pictura, 295, 26.
- Dianium, Διάνιον (Denia), Dianæ Ephesiæ templum, in prom. prope Hemeroscopium in Hispania, 132, 2.
- Dianium, s. Artemisium, quod Nemus (Nemi) vocatur, ad Ariciam in dextro viæ Appiæ latere, 199, 43.
- Dicæa, Δικαία, Thraciæ opp. et portus prope Bistonin lacum, 281, 53; 282, 22.
- Dicæarchia, Δικαρχία (Puteoli), Campaniæ urbs, 21, 35; 82, 13; 205, 20, olim Cumesorum navale; postea Romanorum colonia eo missa, et urbs Puteoli dicta, 204, 35. Dicæarchia emporium maximum; navium ibi stationes arte factæ; arenæ ibi natura, 204, 45. Imminet urbi Vulcani forum, 204, 52. Dicæarchiam adeunt Turdetaniæ naves, 120, 10. Commercia cum Alexandria intercedentia, 674, 17. A Dicæarchia ad Teanum Apulum distantia, 237, 18.
- Dicæarchus, (Messenius) philosophus et geographus,

- p. 1. Contra eum disputat Polybius, 85, 43. Quæ Dicæarchus de occiduis et septentrionalibus Europæ distantia habet, ea esse λαδογματικὰς ἀποστάσεις Polybius dicit, 86, 23. Dicæarchus Pythææ fidem non habuit, 86, 23. Columnas ad fretum ponit, 141, 39. A Peloponneso ad Columnas stadia numerat 10000; inde usque ad intimum Adriatici sinus recessum plus quam 10000 stadia. A Peloponneso ad fretum Siculum 3000 stadia, adeo ut reliqua sint a freto Siculo ad Columnas stadia 7000, 86, 34. At ista 7000 milia neque maritimæ oræ mensuræ, nequa linæ per medium pelagus ductæ respondere, demonstrare studet Polybius, 86, 40. Rectam lineam duplo majorem esse e suo ipsius computo colligit, 87, 9. Res vero ista habet ut et Polybius et Dicæarchus erraverint, 87, 19.
- Dictæ, Δίκται, Crætæ mons, 405, 51; 411, 18; quænam de eo Callimachus commentus sit, 411, 25. Dictæi Jovis fanum Præsi, 411, 18.
- Dictæ, Δίκται, in Scepsia regione locus, 405, 51.
- Dictynna, ἱ. q. Britomartis, q. v. Ejus fanum apud Polyrrhenios, 411, 39.
- Dictynneum, Δικτύννεον, templum in Tityro Cydoniæ monte, 411, 31. Inde ad Melum ius. 700 stadia, 416, 23.
- Dictys, Δίκτης, in Seripho cistam extraxit, in quam Danaen et Perseum Acrisius incluserat, 418, 30.
- Dido, Διδώ, Carthaginensem condidit, 706, 43.
- Didymæi Apollinis templum prope Miletum, 542, 9 et 15. 691, 36. 444, 7. 361, 36. V. Branchidæ, V. Apollo.
- Didyma, Διδύμη, Gadium insulæ urbs quæ ex vetere et nova conflata, 140, 37.
- Didyme, Διδύμη, una ex Liparæis ins., a forma nomen habet, 229, 54. 230, 28.
- Didymi montes, τὰ Διδύμα ὄρη, Δίδυμοι τοιοὶ κολλωνοί, Thesaliæ ad Dotium campum sec. Hesiodum, 380, 10.
- Diegylis, Διηγύλις, Cænorum in Thracia rex, quem debellavit Attalus II, 534, 3.
- Dies longissima quot sit horarum æquinotialium apud Meroen et Ptolemaidem Troglodyticam (13 h.), 110, 5; Syenæ et Berenicæ (13 1/2), 110, 13; quadringentis stadiis ab Alexandria meridiem versus (14 h.), 110, 33; Ptolemaide Phœnicæ, Sidone, Tyro (14 1/4), 110, 49; horarum 14 1/2 in Peloponneso, Rhodo, Xanthi in Lydia, 111, 2. Quidecim horarum apud Alexandriam Troadis, Amphipolin, Apolloniæ in Epiro, in locis inter Romam et Neapolin mediis, 111, 7. Byzantii 15 1/2 horarum 111, 20; in locis 1400 stadia hinc boream versus sitis 15 1/2 hor., 111, 29; locis hinc 3800 stad. sitis 16 hor., circa Borythenem et Mæotidis austrinas partes, 111, 37; denique 17 horarum apud eos qui a Byzantio 6000 stadiis distant, 112, 4.
- Dii. De iis Æthiopicarum gentium nonnullarum opiniones, 698, 20. Reges prodiis apud Æthiopes coluntur, 697, 36. De diis nihil sentiunt Calliaci Hispaniæ, 126, 21. Apud Lusitanos diis consecrantur dextræ manus captivorum amputatæ, 128, 22. Deum quemdam anonymum quomodo colant Celtiberi, 136, 22. Dei nomen summo sacerdoti apud Getas inditur, 247, 37.
- Διαιρετικὴ σὺνιη ap. Homerum, 30, 23.
- Dindymene, Δινδυμένη, Rhea, 404, 7, 402, 45; dea unde dicta sit, 486, 20. Ejus templum Magnesiae ad Mæandrum, 553, 1; in Mysia fanum, ad quod Hermus oritur, 535, 12; in Dindymo Cyzici monte, 493, 1.
- Dindymus mons, Δίνδυμον ὄρος, Cyzici insulæ, cum deorum matris Dindymenæ fano, 492, 54.
- Dindymus mons Pessinuntii imminet, 486, 20; ab eo Dindymene dea dicta, 486, 20.
- Dinocrates (Chirocrates codd. Strab.) Dianæ templum Ephesium et Alexandriam edificavit; Athonem montem quomodo efformare Alexandro voluerit, 547, 30.
- Dio, Δίων, in Dionysium bellum movens, quosvis contra quosvis excitavit. Eo tempore Brutii a Lucanis defecerunt, 212, 27. Dio Academicus, princeps legationis, Romæ necatus 677, 7.
- Diocharis porta, Διοχαρῶς πύλαι, Athenarum, 341, 16.
- Diodorus, prætor Adramytenorum, in Mithridatis gratiam senatum civium suorum occidit; pœnas dedit, 525, 4.
- Diodorus dialecticus, Apollonii Croni discipulus, et ipse Cronus cognominatus, 711, 18.
- Diodorus, Sardibus natus, cognomento Zonas, orator; 536, 44.
- Diodorus, alter Sardensis, Strabonis amicus, historiarum et poematum scriptor, 536, 49.
- Diodorus, Tarsensis, grammaticus, 576, 7.
- Diodotus, Διόδοτος, sive Trypho, Casianis natus, Apamææ educatus et regi commendatus, regnum Syrorum affectare aggressus est; socios habuit in oppidis vicinis; diu restitit, 640, 43. Syriam a regibus abalienans belli arce usus est Coracesio; ab Antiochio Demetrii f. in castello quodam obsidione pressus manum sibi intulit, 570, 32. Ejus tempore Arsaces defecit, 442, 10. Diodotus Berytum diruit, 643, 29.
- Diodotus, Boethi Sidonii philosophi frater, 645, 6.
- Diodotus artifex; ejus opus statua Nemesis Rhamnusiae, 340, 37.
- Diogenes, stoicus philosophus, Babylonius e Seleucia urbe, 632, 28.
- Diogenes, Cynicus Sinopensis, 468, 12; eum audivit Onesicritus, 609, 45.
- Diogenes, Tarsensis philosophus, versus de quocumque argumento ex tempore fundere valebat, 576, 3.
- Diomedæ insulæ, Διομήδεοι νῆσοι (Îles de Tremiti), in sinu Adriatico, 102, 25. 179, 5; ante Garganum pr., 236, 20; ad Apuliæ oram, 235, 50. Ibi Diomedem e medio sublata esse ferunt. De avibus insularum fabulæ, ib.
- Diomedes, Διομήδης, post Epigonorum bellum cum Alcæone Cenei inimicos ultus Ætoliam obtinuit; postea, evocante Agamemnone, contra Trojam profectus est. 396, 47; 270, 48. Ætolos vicit, 363, 27. Ejus peregrinatio, 124, 27. Eum ad mare Adriaticum ditionem tenuisse testantur insulæ Diomedæ et quæ de Dauriis et Argo Hippii feruntur, 179, 4. Diomedæ dominationis multa in Apulia monumenta monstrantur, 235, 48. In Apulia alveum ad mare perducere instituit, sed non perfecit opus, 236, 25. Canusium et Argos Hippium condidit, 235, 45. Diomedis fanum Timavum, 178, 48. Honores apud Venetos heroi decreti, 179, 14. Diomedes sec. alios domum reversus moritur, sec. alios in Daunia moritur, vel in insula, vel apud Venetos, 236, 28.
- Diomedes, Bistonum Thracum rex, 281, 51; 282, 20. Herculis contra eum expeditio, 282, 4. Diomedis regia, Καρπάρη κόμη, 282, 8.
- Dione, Διώνη, Jovi juncta in Dodona, 273, 31.
- Dionysides, Διονυσίδης, poeta tragicus, eorum qui in Pleiade numerantur optimus, 576, 9.
- Dionysius (Chalcidensis), ὁ τὰς Κρίσεως συγγραφεύς, Thracium Bosporum olim Mysium dictum esse prodit, 484, 45.
- Dionysius dialecticus e Bithynia oriundus, 485, 4.
- Dionysius, Heracleæ tyrannus, uxorem habuit Amastrin, 466, 42.
- Dionysius, Heracleonis f., tyrannus, Bambycam, Beroeam et Heracleam in Seleucide Syriæ tenuit, 639, 31.
- Dionysius historicus, Halicarnassensis, 560, 35.
- Dionysius Pergamenus, cognomento Atticus, Apollodori

- Pergameni discipulus; sophista, et historicus, orationum scriptor, 534, 33.
- Dionysius senior Syracusarum tyrannus cur Rhegium solo aquaverit, 215, 12. E Venetia pullos accessivit, ut equos ad certamina aptos educaret, 176, 45. In Corsicam navigans spoliavit Locinæ sanum, quod est in Cusretanorum navali, 188, 13. Scylletium Locrensisibus dedit, 217, 17. Bellum adversus Lucanos gerens isthmum qui est inter Scylleticum et Hipponiatem sinum muro includere voluit; quod opus interventus eorum qui extra isthmum degebant, irritum fecit, 217, 20. Dionysii tyrannidem fugientes Syracusani Anconam condiderunt, 200, 49.
- Dionysius junior, Syracusarum tyrannus, Rhegi urbis partem instauravit et Phœbiam vocavit, 215, 15; Syracusis expulsus scelestissime vexavit Locrenses; quomodo pœnas dederit, 215, 45; filius ejus Apollocrates, 216, 2; in Dionysium Dio bellum movit, 212, 27.
- Dionysius Thrax, Alexandrinus grammaticus, Rhodius vocabatur, 559, 47.
- Dionysocles, Διονυσολῆς, Trallianus, orator, 554, 26.
- Dionysodorus, Διονυσόδωρος, mathematicus Amisenus, 469, 42.
- Diophanes, Διοφάνης, rhetor Mytilenæus, 528, 10.
- Diophilantus, Διόφαντος, Mithridatis Eupatoris dux, Palacum, Sciluri filium, ejusque socios Roxolanos magna clade affecit, 254, 45. Eupatorium in Chersoneso Taurica condidit, 259, 10, aggregareque junxit cum Chersoneso urbe, 16.
- Dioscuri, Διόσκουροι, Aphidnam expugnant, 340, 35. Iam urbem diruerunt, unde Ασκήραι dicti sunt, 313, 1. Eorum aurigæ Rhecas et Amphistratus, 425, 25. Eorum aræ ad Sagram fl., 217, 1.
- Dioscurias, Διοσκουριάς (Iskuriakh), in Ponti recessu maxime orientali (Cf. Pontus), 40, 7; 103, 72 et 30; 104, 29; 426, 54. Ad Dioscuriadem Chares fl., 428, 14. Dioscurias ab ostio Ponti 8600 stadia; a Phaside orientem versus 600 stadia; ab urbe ad Caspium montem quinque dierum iter, sec. Eratosthenem, 75, 54. Ad hanc urbem initium est isthmi inter Pontum Euxinum et Caspium mare interjecti, 427, 9. Dioscurias commune Caucasiarum gentium emporium; convenire eo gentes 70 vel etiam 300, diversilignes omnes, perhibent, 427, 11, salis maxime causa, 434, 6. Post Dioscuriadem Colchis est, 426, 27.
- Diospolis, Διὸς πόλις (Lydda), in Delta regione non longe a Mendele, 681, 38. (Urbs ab uno Strabone memoratur.)
- Diospolis parva (How sive Hou), Ægypti urbs a meridie Abydi, 691, 50.
- Diospolis nunc vocatur Thebarum urbs Ægyptia, 684, 20. V. Thebæ.
- Diospolis a Pompeio vocata est quæ antea vocabatur Carthago in Ponto, 477, 10.
- Diotimus, Διότιμος, Strombichi f., dux legationis Atheniensium, e Cilicia adverso fluvio Cydno in Choaspen fluv. ac 40 dierum itinere Susa venisse perhibetur a Damaste, 39, 38.
- Diotrephes, Διοτρέφης, ex Antiochia ad Mæandrum oriundus, sophista; 539, 6. Eum Antiochiæ audivit Hybreas Mylasensis rhetor, *ibid.* et p. 563, 7.
- Diphilus, Δίφιλος, poeta comicus, Sinopensis, 468, 13.
- Dira, Δειρή (Ras Bir), Æthiopæ pr. et urbs ad fauces sinus Arabici; habitant ibi ichthyophagi, 654, 34. 657, 47. Sesostri ibi columna est, 654, 36. Superjacet elephantum venatio, 658, 30. Objacet in Arabia Acila promontorium. Accolunt Diram homines κολοβοὶ τὰς βολάνους, 655, 6. Fauces sinus Arabici ibi sunt 60 stadiorum, 654, 43.
- Dirce, Δίρκη, fons ad Thebas, 351, 21; 333, 10. Alia Dirce est Pharis in Arcadia, 333, 10.
- Ditiones, Διτίονες, Pannonum gens, 261, 9.
- Dium, Δίον (Agia), Eubœæ urbs, 383, 13. Ejus colonia Canæ in Æolide, *ib.*
- Dium, Δίον (ad Malathria), Macedoniæ opp. in Olympi radicibus, 7 ab ora stadiis; vicinus ei Pimplea vicus, 276, 40, et Libethra, 276, 52.
- Dium, Δίον, Athonis urbs, 279, 41; 280, 32.
- Dius e Melanippe genuit Bœotum, 220, 22.
- Dius, Hesiodi pater, Cuma in Bœotiam migravit, 532, 25.
- Divinatio ex inspectis extis (non exsectis), et venis laterum; ex lapsu immolatorum hominum, 128, 16. Divinatio Etrusca, 691, 10.
- Doberus. Τὰ κατὰ τὸν Δόθηρον sunt ad sinistram, si quis juxta Strymonem versus ejus angustias ascendat, 281, 12.
- Docimia, Δοκίμια (Eski Karahissar), pagus Phrygiæ, prope Synnada, ubi lapidina; Ἰλδοξ Δοκιμίτης vel Δοκιμαῖος, a Romanis vulgo Συνορίζος dictus, 494, 23; 375, 35.
- Dodone, Δωδώνη, Perrhæbicum opp. Thessaliæ, 379, 5; 378, 51; unde in Epirum oraculum translatum Suidas dicit, 273, 31.
- Dodona, oraculum apud Molossos, 269, 18. Tragicis et Pindaro est Thesprotica, postea sub Molossis fuit. Situs est locus sub Tamaro sive Tmaro monte; quare Jovis interpretes Tomarous dicti, 273, 3. Oraculum e Scolusæ Thessaliæ Pelasgiotidis in Epirum translatum esse Suidas hariolatur, 273, 31. Dodonæum templum et oraculum a Pelasgis conditum, 345, 21; 272, 25; Dodonæus Juppiter ab Homero Pelasgius vocatur, 184, 14. Accolæ ejus Helli vel Selli, de quibus regio Hellopia dicta; nominis hujus origo a paludibus (ἑσσι) repetendum videtur; Sellois quoque fluv. Homero memoratus ibi querendus est, ut Apollodorus censet, non item Demetrius, 272, 35. Dodonæum oraculum Bœotia datum. Bœotum in antistitem facinus; de eo judicium; ex quo Bœoti quotannis tripodem clandestino Dodonam mittunt, 345, 17. Nunc oraculum fere defecit, ut reliqua Epiri, 272, 23. Dodonæi Jovis interpretes τόμουροι, 273, 10 et 16; postea tres anus fatidicæ; in Jovis societatem recepta Dione, 273, 30; 345, 30. Non verbis sed signis oracula edebantur, 273, 44. Dodonææ columbæ tres, 273, 45; 282, 50. Dodonæa quercus, 272, 50. De origine proverbii τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκίον, 274, 11. Oraculum Alexandro Molosso datum, 213, 1.
- Dœdalsus, Δοιδάλος, Astacum restauravit, 482, 30.
- Dolabella, Δολαβέλλας, Trebonium Smyrnæ interfecit, 552, 2. In Seleuciam urbem fugit, ibique a Cassio obsecus est, 640, 18.
- Dolia in Gallia Cisalpina ingentia, 181, 36. In dolis ligneis vinum Aquileia auferunt gentes Illyricæ, 178, 38.
- Doliche, i. q. Dulichium, q. v.
- Doliones, Δολιόνες, 578, 35; circa Cyzicum, 483, 13, ab Æsepo usque ad Rhynadacum et Daclytidem paludem, 492, 38. Δολιωνίς regio penes Cyzicenos est, 493, 132; sita in via qua Miletopolin itur, 581, 11.
- Dolomene, ἡ Δολομένη, Assyriæ regio, 627, 6. Situs incertus.
- Dolopes, Δόλωπες, 371, 43; 23, 58. Apud Homerum Dolopia est extrema Phthiæ pars, et cum Phthiotis Peleo regi subjecta, 372, 54. Dolopibus imperavit Phœnix, dante nimirum Peleo, 373, 3. Phœnicis classis ap. Homerum cum Achillea classe conjungitur; quare Dolopica cohortis nusquam meminit poeta, 370, 1. Dolopes supra Amphilocho degunt, 386, 33; ad meridiem Pindi, 373, 15. Confinis est Tricca Thessaliæ, 376, 3.

- Ad Dolopes migrarunt Perrhaebi, 378, 10. Dolopia et Hestiaeotis vocantur Thessalia superior, 374, 52; 371, 27.
- Domantilis, Δομαντίς, Paphlagoniae regio, 481, 13.
- Domitius Aenobarbus contra Arvernos et Bituitum proelium committit quo loco Suigas in Rhodanum influit, 159, 8; ad Vindalum in Gallia Narbon., 154, 5. Menodorum Trallianum necavit, 554, 24.
- Domneclius, Δομνέκλειος, Galatarum tetrarcha, pater Adiatorigis, 466, 11.
- Domus Gallorum, 168, 54; Susiorum, 622, 41; Babyloniorum, 629, 19; domus e sale structae in Arabia ad sinum Persicum, 652, 16.
- Donni et Cottii terra, ἡ τοῦ Ἰδεώνου (Δώννου) λεγομένη καὶ τοῦ Κορτίου, in Alpium latere Italico [Donnus rex, pater Cottii praefecti in inscriptione arcus, quem Segusiae (Susa) Augusto Cottius dedicavit.]
- Doracta, Δωράκτα (fuerit Ἀδράκτα; aliis est Ὀδράκτα); hod. Kichm; insula sinus Persici, cui Mazenas praefuit, 652, 53.
- Doracdes in Mauritania, 702, 2.
- Dorica dialectus, ἡ Δωρική, initio eadem cum Aelica, 286, 14. Dorice loqui videntur omnes Peloponnesi praeter Eleos et Arcades, quod Dorienses potentia praevaluerunt; quamquam plurimi mixto potius ex dorica et aelica dialecto sermone utuntur, 286, 45.
- Doricha, Δωρίχα, meretrix, Charaxi amica, cujus unam esse ex pyramidibus Memphisitici Sappho ait, 686, 46.
- Dorienses circa Parnassum habitantes, a Doro nomen habent, 329, 10; numero pauci; solum asperrimum coeantes; eo quod aliis non permiscerentur, lingua et moribus ab Aelice gentis institutis deciverunt, 286, 15. Secundum Andronem e Doride Thessaliae in Cretam et regionem et Parnassum sitam profecti sunt, 408, 38. Doriensium ad Cretam tetrapolis (Erineus, Pindus, Bæum, Cytinium) ceterorum Doriensium quasi metropolis est, 366, 48. Andro nonnisi tria Doriensium oppida recenset, ab iisque Δωριεῖς τρυγιάτεις ap. Homerum dici ait, 408, 41. Ibi rex fuit Aegimius, cui haeres successit filius adoptivus Hyllus, 367, 2. Hercules Dryopes e Doride eiecit, 321, 13. Tetrapolis urbes Phocico bello et ab Aetolis et Athamanibus adeo attritae, ut vix vestigium supersit, 367, 13; 358, 4. Doriensium loca quaedam occupantur Aenianes, 380, 14. Doriensium migratio, 51, 10. Ab Heraclidis in Peloponnesum reducuntur, 286, 30. Doriensium Peloponneso politorum historia, 313, § 4 sqq. Megara et multas in Peloponneso urbes condunt, 286, 31. Dorienses Megarorum conditores partim ibi manserunt, partim in Cretam cum Althamene Argivo, partim in Rhodum et Asiam abierunt, 557, 41; 412, 9. Dorienses, quorum major pars Megarenses erant, in Sicilia Megara condiderunt, 222, 35. Quidam, relictis Megarorum conditoribus, e Sicilia se contulerunt in Zephyrium Italiae pr., unde una cum Archia migrarunt Syracusae, 224, 19. Dorienses Aeginam incolis frequentarunt, 326, 6.
- Doris, Δωρίς, olim appellabatur ea Thessaliae pars, quam postea Perrhaebi occuparunt et Hestiaeotidem vocarunt, 375, 47. Inde Dorienses in Cretam abisse Andro prodit, 408, 38.
- Doriscus, Δωρίσκος, Thraciae oppidum, ad quod Xerxes copias recensuit, 282, 34.
- Dorium, Δώριον (Messeniae opp.), in Nestoris ditione situm ap. Homer., 300, 9. Alii montem, alii campum intelligunt; nihil hodie monstratur; nonnulli Olmidem in Aulone Messeniae sitam Dorium Hom. esse putant, 300, 52; 291, 28. Situs incertus.
- Dortona. V. Derthon.
- Dorus, Δῶρος, Hellenis f., is qui circa Parnassum habitabant, in civitatem compositis, a se nomen Doriensium reliquit, 329, 9; pater Archelai, ex Agamemnonis stirpe, 498, 30.
- Dorylaeum, Δορύλαιον (Eski-cher), Phrygiae Epicteti opp., 493, 44.
- Dorylaeus, Δορύλαος, frater Philaetari, Mithridatis Evergetae amicus, rei bellicae peritus, peregrinos milites conducendi causa crebro versabatur in Thracia, Graecia, Creta. Orto inter Cnossios et Gortynios bello, dux a Cnossis creatur, et, feliciter re confecta, summis honoribus afficitur. Tum mortem M. Evergetae compertus, Cnossii sedem fixit et Steropen duxit filiosque suscepit Stratacham et Lagetam; Lagetæ neptis mater erat Strabon, 410, § 10; 477, 28. Ejus ἀδελφεὺς sive Philaetari frater filius fuit Dorylaeus alter, 477, 28.
- Dorylaeus, filius Philaetari ejus, cui Dorylaeus δ τακτικός frater erat; una cum Mithridate Eupatore educatus, a quo regnum adepto honoribus cumulatur, 410, 30. A Mithridate Comanensi sacerdotio ornatus; deinde prodicionis accusatus est, 477, 30.
- Dos apud Cretenses, 414, 36; ap. Massilienses maxima centum anreorum, 150, 30.
- Dosci, Δόσκι, Marotiarum gens, 425, 2.
- Dotius campus, Δωτίον πεδῖον, Perrhaebiae, Ossae et Boeidei paludi finitimus; Δίδυμοι ibi colles sec. Hesiodum; e regione sita est Amyrus; campum diu tenuerunt Aenianes, tandem a Lapithis ejecti, 380, 5; 51, 11.
- Drabescus, Δραβήσκος (Dravik), ad Strymonicum sinum opp., 280, 1.
- Drabus, Δράβος, Chersonesi Thracicae oppidum, 283, 32, quod inter Cardiam et Alopeconnesum ponit auctor excerptorum. Hoc si recte habet, de situ ejus non constat. At probabile est Drabum eandem esse urbem quam Scylax Araplum vocat, et ab Alopeconneso versus meridiem collocat, adeo ut ruinas, quae prope promontorium ibi exstant (41°13' lat.), referre ad eam liceat.
- Dracranum, Δράκρανον, Icariae ins. pr. et opp., 546, 3.
- Draco. V. Pytho.
- Draco, Δράκων, unus e sociis Ulyssis; ejus sacellum prope Laum urbem Italiae; de eo datum Italiae oraculum, 210, 32.
- Dracontium, planta Mauritaniae, 701, 53.
- Drange, Δράγγα, Arachotis et Gedrosiis ad occidentem adjacent, 616, 32. Ἡ Δραγγιανὴ ad Ariam pertinet; situs regionis, 442, 27. Drangae persice vivunt; vini copia laborant; stannum apud eos nascitur, 616, 50. Urbs Drangianae Prophthasia, ἡ ἐν Δράγγῃ Προφθασία, 441, 3; 616, 5. Per Drangas Craterus exercitum duxit, 614, 26. Apud eos Philotam Alexander interemit, 616, § 10.
- Dravus, Δράβος (Drav), fluvius Savum excipit, et in Norrum influit, 260, 53.
- Drepanum, Δρέπανον (ad Murak Kham), prom. Libyae inter Tyndarion scopulos et Aeneippiam ins., 679. (Idem est promontorium quod in Stadiasmo vocatur Selinus, pro quo Σελήνη scrib. videtur.)
- Drepanum, Icariae ins. pr., 544, 34.
- Drepanum, i. q. Rhium, Achaiae pr., 288, 33.
- Drilo, Δρόλων (Drin), Illyrici fluvius usque ad Dardaniam navigabilis, 262, 29.
- Drium, Δρίον, Dauniae collis, in quo Calchantis et Podalirii sacella, 100 stadiis e mari distans, 236, 11; fluvius memorabilis e colle profluens, ibid.
- Dromichaetes, Δρομυχάτης, Cetaurum rex, Lysimachum cepit et admonitum donisque ornatum dimisit, 250, 50; 253, 40.
- Druentia, Δρουεντία (Durance), Galliae fl., 148, 37; in Medullorum montibus oritur, 169, 42. Druentiae trajec-

tus ad Caballionem urbem; quosque a Massilia sunt 500 stadia, 153, 45. Ad Druentiam usque a meridie pertinent Saltes; a borea autem sunt Cavari, Vocontii, alii, 133, 46. Druentia (debebat: Doria major) obviam sit in via qua Ocelo Ticinum itur, 180, 47.

Druide, Ἀρπίδα, Gallorum, 164, 20 et 52.

Drusus Germanicus Bructeros in Amasia fl. proelio navali vicit, 241, 14. Cum Tiberio fratre Noricos debellavit, 172, 10; obiit inter Rhenum et Salam; gentes plurimas subegit; Brychania insulam obsidione cepit, 242, 1.

Drusus Tiberii patris exemplum imitatus est, 239, 53.

Drymas, Ἀρύμας, nomen barbarum, 276, 6.

Drymos, Ἀρύμος (Querquetum), locus Euboeae, 382, 51.

Drymetum, Ἀρύνετον, Galatiae locus, quo tetrarcharum concilium conveniebat, 485, 35.

Dryopes, Ἀρόπας, barbari in Peloponneso, 266, 46; in Asinie et Hermione. Eo venerunt a Spercheo sub Dryope Arcade, sive e Doride ab Hercule eieci, 321, 9. Dryopes Peloponnesi coloni Dryopum Cētaeae regionis, 372, 42. Dryopes Abydi regionem occuparunt, 501, 48.

Dryopis, ἡ Ἀρυσία, in Cētaeae regione olim fuit tetrapolis, Dryopum in Peloponneso mater, 372, 46. Dryopis mons Typhreus, 372, 15.

Dryops, Ἀρόψ, Arcas a Spercheo Dryopes in Asines et Hermiones regionem transduxit, 321, 10.

Dubis, Δουβίς (Doubis), Galliae fl., ex Alpibus oriens in Ararem influit, 154, 56; 157, 3; 159, 43. Cum Ligori confunditur, 159, 41; 160, 2.

Dulcis portus. V. Glycys.

Dulichium, Δουλίχιον, una ex Echinadibus ins., 288, 8; 292, 51; 389, 9; nunc Δολίχην vocatur, sita juxta Cēnias et Acheloum; ab Araxo p. 100 st. distans, 393, 35. Dulichium et reliquias Echinadas Homerus sub Megete esse, incolaeque eorum Epēos ex Elide profectos dicit, 392, 3. Nonnulli, ut Hellanicus, Dulichium ins. eandem cum Cephalenia opinati sunt, 391, 43; 392, 1. Pherecydes Dulichium ab Homero vocari Palae Cephaleniam urbem consult, 392, 14. Dulichium Cephaleniam subjectum fuisse Andron statuit, 392, 9.

Dunax, Δουναξ, mons (Thraciae; Donuca ap. Liv. 40, 58), a Polybio cum altissimis Thraciae montibus, Haemo et Rhodope, componitur, 173, 53.

Duorum corvorum portus, Δὺο κοράκιων λιμήν, in Galliae ora occidua esse ab Artemodoro perhibetur, qui fabulosa quaedam de eo refert, 165, 26. Nisi Corbilio intelligenda est, cogitari licet de portu *Nantes* urbis. « Il est très-possible que ce prétendu *port des deux corbeaux* soit le port même de Nantes, et que les deux rives de la Loire qui le terminent par leurs pointes recourbées en forme de becs (κόρακις), aient donné lieu à la fable des deux corbeaux. » *Coray* ad Strab. vers. gall.

Duras, Δούρας, torrens ex Alpibus supra Vindelicos sitis in Istrum influens, 172, 38 (hod. Traun vel Wurm, Urusa in Tab. Peut.)

Duria (minor), Δουρία (Doria Riparia), in Alpibus Medullorum oritur et per Salassorum regionem in Padum exit, 169, 43. Prope eum est Ocelum oppidum; juxta viam fluit qua Ticino Ocelum itur, 180, 45. Accolae fluvium in multis rivulos sciderunt metallorum eluendorum causa, 170, 48.

Doria major nominari debebat pro Druentia, 180, 47.

Duricortor, Δουρικωρτόρα (Reims), Remorum caput, 162, 4.

Duris historicus de Rhagis Mediae laudatur, 50, 13.

Durius Δούριος (Duero), praeter Numantiam aliasque Celtiberorum et Vaccaeorum habitationes et per Lusitaniam fuit, ad 800 stadia scaphis navigabilis, 127, 10; 126, 26. Adjacent Numantia et Serguntia, 134, 38. Re-

gio quae trans Durum est, nunc a Lusitania separata est et Callaica vocatur, 138, 33. Durii accolae Laconicæ vitæ ratione utuntur, 128, 13.

Dyestae, Ἀνδρόν, gens Illyrica circa Damastii argentisodinas, 271, 21.

Dymas, Δύμας, Asii pater, 505, 40.

Dyme, Δύμη (ruinae ad vicum *Karanostasi*), Achais civitas, 292, 37; 331, 25; ex 8 pagis confata, 389, 34; Achais urbium ἡ δὲ Δύμη, indeque nomen nacta; portu caret; antea Stratus vocabatur; Lariso fl. ab Elide regio Dymaea separatur, 332, 45. Dyme propinquus Achelous fluvius, 294, 13; 386, 40. Ab Araxo prom. urbs 60 stadia distat, 290, 12. Dyme, Ἐναι; καὶ Ἀχαΐς sec. Hecataeum, 293, 11; Epēis olim subdita postea in Achaeorum potestatem venisse videtur, 293, 23. Homerus urbem non novit, 293, 19. Καυκασί; vocatur apud Antimachum ob Caucones accolae, 332, 50; 297, 1; 294, 1 et 29. Inter Dymen et Tritaeam est Caucon fl., 294, 1. Dymaeorum mons Scolis, 293, 36. Dyme una ex quatuor Achais urbibus quae primas in foedus coiere, 330, 2. Dymen translata est Olenus, 331, 9; Dymaei Oleni nunc desertus agrum possident, 333, 13. Dymen missae sunt reliquiae piratarum, quos Pompejus debellaverat, 343, 3; 567, 48. Nunc Dyme coloniam Romanam habet, 567, 48.

Dyras, Δύρας, fl. in sinum Maliacum exiens, quem conatum ferunt Herculis rogum extinguere, 367, 48.

Dyris, Δύρις, a barbaris Atlas mons vocatur, 701, 2. (Ni fallor, etiam p. 27, 27 pro δύρας; restituendum est Δύρας.)

Dyrrhachium. V. Epidamnus.

Dyspontium, Δυσπόντιον, una ex octo Pisatidis oppidis ad viam qua Elide Olympiam itur; urbs deserta; incolae Epidamnium et Apolloniam abiere, 306, 42. [Dyspontium componi solet cum hodierno *Pyrgo*, quae quidem sententia certioribus argumentis nititur nullis. Fortasse ad hod. *Skaphis* referendum esse conjicit Curtius.]

Dytentus, Δύτεντος, Adiatorigis fl., suam ob virtutem ab Augusto pontifex Comanorum constitutus est, 478, 29; 476, 40.

E.

Ebenus in India, 599, 15; in Meroe ins., 698, 3.

Ebrodunus, Ἐβρόδουνος (Embrun), vicus Galliae Narbon. Distantiae a Caballione et Ocelo, 148, 39.

Ebur apud Aethiopes maris Rubri accolae, 32, 35. E Taprobane in Indorum emporia importatur, 60, 25.

Ebura, Ἐβούρα (S. *Lucar de Barrameda*), urbs Iberiae ad Baetim fl., 116, 31.

Eburones, Ἐβούρωνες, Galliae populus, ab occasu Nerviorum, 161, 39; in silva Arduenna, 161, 44.

Ebusus, Ἐβυσος (Iviza), major ex duabus Pityusis ins. ad Hispaniam, 400 stad. ambitu, cum urbe cognomine, 139, 7 et 32; 123, 28; 101, 38.

Ecbatana, Ἐκβάτανα (*Hamadan*), Mediae regiae, 448, 18; Parthiorum regum aedes aetiva, 448, 18; 633, 23. (Hibernum domicilium regibus Persicis, Macedonibus et Parthicis, 449, § 4.) Ecbatana Persarum thesaurus comportasse Alexander fertur, 622, 26. Via ex Armenia Ecbatana ferens, 455, 38. Non memorat urbem Homerus, 626, 15. Cossaei montes supra Ecbatana, 450, 11; 632, 2. In ea urbe occisus est Parmenio, 616, 14.

Echae, Ἐχαι, (Laconiae locus) a Telecle Nedontis incolis frequentata, 309, 31. Situs loci incertus.

Echedorus, Ἐχέδωρος (*Galliko*), fl. Macedonias, 277, 28.

Echinades, Ἐχινάδες, 103, 33; 394, 45, insulae olim in alto sitae; nunc autem limus ab Acheloo aggestus nonnullas earum vel continenti junxit, 393, 42. Ab Homero Gōai

- vocantur et Ὀρεῖαι, 393, 38; 301, 34. Earum fuit etiam Dulichium, 393, 33, et Artemita, 49, 41. Imperavit in his Megea, 392, 2; 394, 20.
- Eclinus, Ἐκλινός (Ἀκλίνος), Phthiotidis opp., ad sinum Maliacum, 372, 31; 373, 37; 389, 16. Magna ejus pars terræ motu diruta, 50, 28; 372, 31.
- Ecregma, Ἐκρηγμα, locus quo olim erupit Sirbonis lacus, 646, 49.
- Edessa, Ἐδεσσα, Syriæ urbs, 4 schoënis ab Euphrate distans, eadem cum Bambyce vel Hierapoli, 636, 48. Vide notata ad v. Bambyce.
- Edessa (Vodhena), in via Egnatia, urbs Macedoniæ, 268, 31. Prope eam Eubœenses Eubœam urbem condiderunt, 386, 7.
- Edetani, Ἐδηταῖοι (Ἡδηταῖοι Ptol., *Sedetani* Liv., Ἐδηταῖα Appian. Ipse Strabo etiam Sidelanos vocat), Hispaniæ gens, oram incolunt quæ est a Carthagine Nova ad Iberum fluvium; nonnulli etiam ultra Iberum fl. sunt, 129, 47. Edetani (*Sidetani* codd.) a Celtiberis meridiem versus montem Orospedam et loca circa Sucronem tenent usque ad Carthaginem, 135, 39. Edetanorum (*Dittanorum* codd.) pars in Orospe da monte, Celtiberis finitima, 134, 39.
- Edoni, Ἐδωνοί, Macedoniæ gens, 275, 30; in regione ultra Strymonem maritima, partim e Macedonia huc transgressi, 280, 52; Edonorum partes sunt Mygdones, Sithones, Odones, 275, 32. Rex Edonorum Rhesus, 280, 52.
- Eetion, Ἐτίων, Andromachæ pater, in Thebe Hypoplacia Cilicibus imperavit, 500, 34; 529, 29; 523, 3.
- Egelastæ, Ἐγελᾶται (Egelasta, Plin.), Hispaniæ opp. in via militari situm, 333, 22. (Est hod. *Yniesta*, ibi enim sal reperitur qualem Egelastæ reperiri Plinius 31, 39 dicit.
- Egeria, Ἐγερία, fons et dea in Latio, 199, 53.
- Egertius, Ἐγέρτιος, Chium colonis frequentavit, 541, 14.
- Egesta Siciliæ opp. V. *Ægesta*.
- Egnatia, Ἐγνατία (ruinæ prope *torre d'Agnazzo*), Iapygiæ urbs in via Brundusio Beneventum ducente, 234, 51; inter Brundisium et Barium sita. Hucusque Peucetiorum regio pertinet, 235, 22.
- Egnatia via ab Apollonia ducit usque ad Cypselam et Hebrum fl. per 535 millia, 268, 15. Prima ejus pars dicitur via ad Candaviam; in eaque parte viæ ex Dyrrhachio et Apollonia ductæ coeunt. Ducit per Lychnidum, Pylonem, juxta Barnuntum, montem per Heracleam, Lyncestas, Eordos, Edessam, Pellam, Thessaloniceam; quousque sunt 267 m., 268, 26. Cf. 271, 26. Ad eam est Lychnitis lacus, 271, 48. Egnatia via ab austro terminat Macedoniam; a Dyrrhachio urbe versus Thessaloniceam tendit, 275, 19; 276, 1; 277, 30.
- Egra, Ἐγρά (*Iamdo* vel vicinus ei locus), vicus Arabiæ maritimus, qui sub Oboda erat; hinc Ælius Gallus Myoshorum trajecit undecim dierum itinere, 665, 35.
- Eione, Ἐτίων, Argolidis pagus, dein incolis vacuum Mycenæorum navale, nunc ne navale quidem est, 320, 32; 321, 17. Prope hodiernam *Kandia* locus fuisse videtur. V. Curtius *Pelop.* tom. 2, p. 467.
- Ela fons. V. *Velia*.
- Elæa, Ἐλαία (prope *Killiseh-Koi*), Æolidis urbs, a Grynio distat 70 stadia, 531, 54 (40 stadia, 531, 43, perperam); a Calco fluvio 12 stadia; a Pergamo, cujus est navale, 120 stadia, 525, 42; 531, 54. A quibusnam condita sit, 532, 1.
- Elæa (?) portus sinus Arabici, 656, 8 et 30. [Intellige portum in *Dhalac* insula, quæ etiam in Plinii codd. quibusdam *Elæa* dicitur, dum alii rectius præbent *Allæa*. Eadem cum vicinis insulis Ἀλλαιῶν insulæ vocantur in *Periplo* mar. Erythr. Cf. Geogr. min. tom. 1, p. LXX,
- not. 26. Apud Strabonem pro Ἐλαία λυμὴν fuerit Ἐλαία νήσος καὶ λυμὴν.]
- Eleusæa, Ἐλευσῖσσα (ad hod. *Ajach*), insula Ciliciæ Asperæ, quam colonis bene excoluit Archelaus, 460, 54; 458, 30; 572, 44.
- Elaiticus sinus, Ἐλαϊτικὸς vel Ἐλαΐτης κόλπος, pars Adramyttini sinus, 525, 47; 519, 1; inter Hydram et Hamartuntum pr.; ejus latitudo, 531, 45. In eum Calcus exit, 525, 40; 519, 21; 497, 26.
- Elaitis regio, Ἐλαΐτις, ad latus septentrionale Ægæ montis, 526, 3; per eam Calcus in mare exit, 489, 45. Elaitidis torrens Ceteus, 526, 39.
- Elaphia Diana, Ἐλαφία Ἀρταμῖς, in Elide, 295, 20.
- Elara, Ἐλαρα, mater Tityi; de ea dicta Elaria spelunca (Ἐλαρίων σπήλαιον) Eubœæ, 363, 25.
- Elatea, Ἐλάτεια (*Lefta*), Phocidis urbs maxima et opportunissima, in faucibus sita, ut qui ea potiat, aditus in Phocidem ac Bœotiam in potestate sua habeat, 358, 46; 349, 51. Urbs Homeri ætate recentior, 363, 41; situs ejus commodus, 363, 45; urbs a Philippo capta, 363, 47; muri pars terræ motu eversa, 50, 42. Cf. etiam 363, 50; 365, 31.
- Elatria, Ἐλάτριά, Cassiopæorum opp., 269, 50.
- Elea Italian. V. *Velia*.
- Elea, Elis, ἡ Ἠλαία, Peloponnesi regio; ejus situs, 288, 4; 289, § 1. Ei imperasse Cænomaus et Salmoneum falso nonnulli tradunt, 306, 2. Quomodo eam distribuerit Homerus, 292 § 8. Olim in plures ditiones divisa, postmodo in duas, Epeorum sc. et quæ erat Nestori subjecta; illa Elis Homero, hæc Pylus vocatur, 289, § 1. Elis Cava in Navium Catalogo discernitur ab Nestoris ditione, 289, 51. Quamquam nonnulli Pylum, Cavæ Eleæ urbem, patriam esse Nestoris demonstrare student, 292, 3. Elei olim Epei dicti sunt, 292, 40. Elei ab Epeis diversi sunt sec. Hecateum, 293, 8. Eleorum gens est una e tribus gentibus quæ Triphylios constituebant, 289, 46. Ex Elea ejectus a Salmoneo Ætolus cum Epeis in Ætoliam abiit, 307, 3; 398, 9; 362, 53. In Eleam ex Ætolia cum Ætolorum exercitu rediit decima post Ætolum generatione Oxylius, 398, 15; 334, 48; 307, 12. Devictis ab Ætoliis Epeis, Eleam Jovi sacram esse inter Heracidas convenit, 307, 28. Itaque seorsum Elei in pace diu vixerunt; Æolici generis erant; exercitum receperunt qui sub reditu Heracidarum cum Oxylo venerat; dialectum Æolicam servarunt, 286, 37. Belli tempore Trojani non floruerunt, attriti a Pylis et Hercule, qui regem eorum Augæam evertit; nonnisi 40 naves contra Trojam miserunt, 304, 42. Aucta eorum potentia est sub tempus reditus, advenientibus Oxylo duce Ætoliis, qui Epeis erant cognati; tum Pisatidem cum eaque Olympiam sui juris fecerunt, primique instituere certamen Olympicum, 304, 47. Sed post Ol. 26 Pisatæ regionem suam recuperarunt, ipsique certamen Olymp. procurarunt. Mox tamen et Pisatis et ludorum administratio ad Eleos rediit. Finito bello Meessenico secundo, in quo a Lacedæmoniorum partibus Elei steterant, Spartani totam Pisatidem et Triphyliam Eleis tribuerunt, Eleamque vocarunt, 305, 26. Eleis vim inferit Phido, 307, 48. Lacedæmoniorum auxilio Phidonem evertunt et Pisatidem et Triphyliam obtinent, 307, 54. — Eleæ totius, quæ nunc dicitur, parapius 1200 stadiorum, 308, 6. In Elide Opuntii nonnulli habitabant, 365, 17; et Caucones, 297, 1. Eleæ fluvium Selleentem significat Homerus, 272, 49. Selinus, Eleæ fl., 332, 29; Scollis mons, 293, 36.
- Eleaci, Ἠλεῖακοί, philosophi, Phædonis Elei successores, inter quos Pyrrhion, 337, 49.

- Electrides, Ἠλεκτρίδες νῆσοι, insulae ante Padum sitae et meaegridibus plenae, mera sunt commenta, 179, 11.
- Electrum, quid? 121, 26. Electrum sive lyngurium apud Ligures, 168, 46.
- Eles fluvius. V. Velia.
- Eleon, Ἐλεών, ap. Homerum memoratus locus, quem Crates putat oppidulum esse in Parnasso, negante Demetrio, 377, 16.
- Elephanti in Taprobane, 589, 8. Eorum in India venatio, 600, § 42; historia eorum naturalis, 600, § 43; elephanti in pompis Indorum, 611, 35. Quingentos Seleucus Nicator in Apamea urbe alebat, 640, 31; elephanti in Meroe ins., 698, 3. Venatio ad Saba portum, 656, 9; ad Ptolemaidem, 655, 51; 654, 30; ad Corai castellum, 656, 43; Ἐλεφάντων κυνήγιον τὸ πρὸς τῷ ὀρίῳ καλούμενον, 657, 3. Venationes plures inter Eumenis portum et Diren, 657, 50; 658, 31. Venatio Pythageli, 658, 28; Lichae, 658, 35; in Cinnamomifera, 109, 53; elephantes in Mauritania, 702, 2; apud Aethiopes Hesperies, 702, 21; venandi rationes apud elephantophagos Aethiopes, 657, 5; de elephantis Libycis Gabinii narratio fabulosa, 704, 1. Cum elephantis pugnant rhinocerotes, 659, 24. Elephantii proboscide ac dentibus puteos effodiunt, 658, 37.
- Elephantina, Ἐλεφαντίνη, insula Nili, dimidio stadio a Syene distans, in qua Cnuphidis templum et Nilometrium, 693, 51; 667, 27; 682, 52. Supra eam parvus Catarrhactes, 694, 29. Ea potiuntur Aethiopes, 696, 17. Ἐλεφαντοφόροι Aethiopes; eorum vitae ratio, 657, 4.
- Elephas, Ἐλέφας (ad Ras Filluk), mons regionis cinnamomiferæ, 659, 4.
- Elephas, Ἐλέφας, mons Mauritaniae, ad quem est minima freti Columnarum latitudo, 702, 35.
- Eleus, ὁ Ἐλεός (Palaeocastro), Chersonesi Thracicae opp., ubi Proteislaeum; e regione est Sigeum prom., 283, 35 et 50; 509, 51, ubi pro Ἐλεός dicitur Ἐλεούσσα. Eleunte usque ad locum ubi Xerxes pontem fecit, 170 stadia sunt, 284, 4.
- Eleus, ὁ Ἐλεός, 559, 51 (ant insula in antec. Eleussa dicta, aut objacens ei continentis locus in Peræa Rhodiurum).
- Eleusis, Ἐλεῦσις (Lepstina), una ex duodecim Atticae civitatibus, quas Cecrope constituit, 341, 29; pagus Atticae; templum ibi Cereris et ὁ μυστικὸς σπήλαιον, Ictini opus, 339, 22. Eleusine a Cerere receptus est Cychrides serpens, 338, 20. Ad Eleusinem usque et campum Thriasium pertinuit Nisi ditio sec. Andronem, 337, 14. Eleusini sinus idem qui Saronicus sinus, 326, 45.
- Eleusis, olim Boeotiae urbs, Copaidis inundatione deleta, 349, 33.
- Eleusis Aegypti, non longe ab Alexandria et Nicopoli, fossae Canobicae imposita, locus amoenus et protervitatibus plenus, ad quem Canobicae fossae jungitur canalis Schediam duccens, 680, 10.
- Eleussa Ἐλεούσσα (Alessa), Cariae insula ante Phoenicem montem sita, a Rhodo 120 stadia, a continente 4 stadia distans, 8 stadiorum ambitu, 556, 18 et 46. Eadem fortasse Ἐλεός vocatur, 559, 51.
- Eleussa, insula (Karabagh sive H. Georgios) ad Eolidiam oram, e regione Atarnei loci non longe a Pitane distantis, 525, 33.
- Eleussa, insula ad Astypalaeam, Atticae pr., 342, 20.
- Eleussa, i. q. Eleus, Chersonesi Thracicae urbs, 509, 51.
- Eleutheræ, Ἐλευθεραί, ab aliis Atticae, ab aliis Boeotiae adscribuntur, 353, 48; urbs Aenose vicina, 323, 2. Sita fuerit prope Kundura.
- Eleutheria, τὰ Ἐλευθέρια, ludi Platæenses, 353, 53. Eleutherius Jupiter, ib.
- Eleutherolacones, Ἐλευθερολάκωνες, qui et quales? 314, 19.
- Eleutherus, Ἐλεύθερος, Syriae fl., quem quidam faciunt Seleucidis terminum versus Phoeniciam et Coesariam, 641, 37. Propinqua ei Orthosia, ib. et 642, 31. [Hodie fluvius vocatur Nahr el-Kebir. De nominis graeci ratione vid. Ritter tom. 17, p. 58. Cf. id. ib. p. 820.]
- Elimia, Ἐλίμια, Epiri vel Macedoniae regio, 271, 25.
- Elimione, Ἐλιμώνα, Epirotica gens, Macedoniae accensetur, 373, 11.
- Elis regio. V. Elea.
- Elis, Ἠλῖς (Kalascopei et Palaeopoli), urbs in regione quae Cava Elis, Κοῶλη Ἠλῖς vocabatur, post bellum Persicum [ex octo] pagis conflata, quibus postea pagus Agriadium additus est, 289, § 2. Elis ἡ Διὸς γαίαν sec. Euripid., 315, 11; per eam Peneus fluvius juxta gymnasium fuit, 289, 37. Ab ea ad Ephyrum 120 stadia, 290, 35; ad Myruntium 70 stadia, 293, 30; ad Lampeam montem 130 stadia, 293, 38. In urbem assumptum est Hypana opp. 296, 10. In foro urbis Oxyli status, 398, 24. Eleus Phaedo Socraticus, 337, 49.
- Elison s. Elisa, Ἐλίσσον ἢ Ἐλίσσα, amnis in confinio Elidis et Pisatidis, 290, 26.
- Elizus, Ἐλίζος, Cei ins. fluvius ad Coressiam, 418, 9.
- Ellopia, Ἐλλοπία, Euboeae nomen, ab Ellope inditum, 382, 32.
- Ellopia, Euboeae oppidum in Orea regione ditionis Histiaeensis, ab Ellope conditum, 382, 33. Ellopiense-Oritas belle petierunt, 383, 3. Ellopiæ incolae, Ἐλλοπιαῖται, in Histiaeam urbem commigrarunt a Philistida tyranno coacti, 382, 39.
- Ellops, Ἐλλοψ, Ionis filius, sec. alios Aecli et Cothi frater, a quo Euboea Ellopia dicta, et Ellopia oppidum conditum, 382, 33.
- Elone, Ἠλώνη (Selos?), Thessaliae Perrhaebicae opp., in Polypætae ditione apud Homerum, 377, 40; postea mutato nomine Limone dicta; nunc diruta; sita fuit sub Olympo, 378, 43.
- Elpis, Ἐλπίς, in Daunilis a Rhodiis et Cois condita, 558, 49. (Eadem est urbs quae Salapia dicitur.)
- Elui, Ἐλουί (f. Ἐλουί), Helvii aliorum, gens Aquitaniae adscripta, cujus regio a Rhodano initium sumit, 158, 27 (les habitants du Vivarais.)
- Elymaei, Ἐλυμαῖοι, quorum regio ἡ Ἐλυμαίς sive ἡ Ἐλυμαία, in Assyriorum terra, 627, 4, Persis et Susis et Babylonia contigui, 449, 43; 633, 42; 629, 50. Eorum montana supra Babyloniā, 447, 50. Latrocinii dediti ab oriente et septentrione Apolloniati et Susidi imminent, 623, 21; ab Uxili bello petuntur, 623, 25. Elymaeae regio Massabatica ad Zagrum, 449, 54. Elymaei in regionis parte fertili agrum colunt, in montanis milites sunt, maximam partem sagittarii, 633, 53. Persis, Syriae regibus, Parthis ohtemperare recusarunt; Antiochum Magnum Belli templum spoliare conatum interfecerunt, 634, 3. Invasit eos Parthorum rex (Mithridates I), et templum Minervae ac Dianae, quod Azara dicitur, spoliavit; capta etiam Seleucia sive Soloce ad Hedyphontem, 634, 10. Tres sunt in Elymaide commodi ingressus, e Media, Suside et Perside, 634, 16; Corbiana, Gabiana et Massabatica, Elymaeorum provinciae; finitimi sunt Sagapeni et Silaceni, 634, 20. Elymaei contra Babyloniā et Susios bellum gesserunt, auxilio usi Cossaeorum, 633, 44; 449, 39.
- Elymus in Themiscyra, 469, 25.
- Elymus cum Aenea in Siciliam venit, 520, 14.
- Elysium campum, τὸ Ἠλύσιον πεδῖον, Homerus finxit ex iis quae de beatis ultimae Hispaniae locis acceperat, 124, 32; 2, 22.

Emathia, Ἐμαθία, apud Homerum memoratur, 22, 29. Fuit priscum Macedoniæ nomen; in hac regione fuit etiam Emathia oppidum maritimum; tenere regionem Epirotæ, Illyrii, Bottiæ Cretenses et Pieres Thraces, 275, 21.

Emathia, Emathiæ urbs maritima, 275, 23.

Ἐμαθίαις ἱὺλος apud Homerum ab Amatho fluvio dici videtur, 298, 18. Cf. v. Pylus.

Emisenorum, Ἐμισσηνῶν, phylarchi Sampsiceramus ejusque filius Iamblichus, 641, 8.

Emodus mons, τὸ Ἑμῶδον ὄρος, τὰ Ἑμῶδα ὄρη, in India Tauri pars, 587, 34; 438, 21. Supra Pori regionem, 595, 28. Inde Ganges oritur, 612, 17. Prægrandes in his montibus serpentes capiuntur, 595, 25.

Empedocles, Ἐμπεδοκλῆς, laudatur, 312, 38. Quæ de morte ejus narrantur, fortassis non sunt inter fabulas releganda, 228, 1; 229, 28.

Emporicus sinus, ὁ Ἐμπορικὸς κόλπος, sinus Mauritanie a Lixo versus meridiem situs, in quo Phœnicum loca, 701, 10. In eo est æstuarium et antrum et ante id ara Herculis in loco humili sita, quam nunquam aquarum fluxu tegi perhibent, 701, 29.

Emporium, Ἐμπόριον, Mediæ navale, 213, 26.

Emporium (*Ampurias*), Hispaniæ urbs, Massiliensium colonia; situs ejus et portus, 132, 37. Olim Emporienses in insula adjacente (*I. de las Mejas*) habitabant, quæ nunc Vetus urbs, Παλαιὰ πόλις, vocatur, 132, 45. Incolæ e Græcis et Indigetis barbaris mixti. Murus urbem in duas partes dividit, 132, 47. In propinquo est fluvius (*Cladianus* apud Melam vocatur), cujus ostio pro portu utuntur. Incolæ linificium exercent, 133, 1. In mediterraneis superjacet Juncarius campus, 133, 5. Emporium habet sanum Dianæ Ephesiæ, 132, 42.

Encheleæ, Ἐγγελαί, in Illyria a Cadmi et Harmoniæ posteris regebantur, in earumque regione monstrantur quæ fabulæ de iis produnt, 271, 27.

Endera, Ἐνδέρη (*Enderta* regio), Gymnetarum habitatio in Æthiopia, 656, 32.

Endymion, Ἐνδυμίων, pater Ætoli, 398, 10. Ejus sepulcrum ad Latnum, 543, 22.

Enea, Ἐνεία, Troadis pagus Scepsi et Æsepo vicinus, 472, 48.

Eneti, Ἐνετοί. V. Heneti.

Eniconiæ, Ἐνικονίαι, Corsicæ opp., 187, 8. De situ nihil constat.

Enipeus, Ἐνιπεύς (*Fersaliti*), Thessaliæ fl., 370, 49; ab Othrye Pharsalum præterlabens in Apidanum, hic vero in Peneum influit, 371, 4. Cf. Apidanus.

Enipeus, Pisatidis fl., e Salmone fonte ortus, in Alpheum exit; nunc vocatur Barnichius, 306, 24. Enipeus amavit Tyro, *ib.* (Is fluvius esse videtur qui hodie *Lestnitsa* dicitur; vid. Curtius *Pelop.* 2, p. 72.)

Enispe, Ἐνίσπη, Arcadiæ oppidum ab Homero memoratum, 333, 46.

Enna, Ἐννα (*Castro Giovanni*), Siciliæ urbs mediterranea; ejus situs; ibi Eunus obsessus; templum ibi Veneris, 227, 1 et 25.

Ennii poetæ patria Rudia, 234, 11.

Euoipe, Ἐυόπη, Messeniæ urbs, 303, 26, ab Homero memorata, quam alii putant esse Pellana, alii locum quendam Cardamylæ vicinum, alii Gereniam, 309, 34.

Ἐνυτοχοῦται, Aurincubi, Indiæ gens fabulosa, 58, 45; 605, 34.

Enydra, Ἐνύδρα, Syriæ in Seleucide locus prope oram mar., 641, 33. Sec. Strabonem locus inter Carnum *Tartus* et Marathum situs erat. Maundrel (*Travels* p. 19) 20 fere stadiis a *Tartus* meridiem versus, paullo infra Aradum insulam, non longe ab ora maritima in

campo viridi fontem optimum reperit, quem vocant *fontem serpentum*. G. Robinsonus eundem dicit *Ain el-hye* (*Ain el-hayeh*), atque Enydrum Strabonis esse censet probabiliter. Ritterus quidem (tom. 17, p. 855) hanc sententiam improbat, quia Strabo Enydrum collocet boream versus a Maratho, quippe quem locum cum Antarado seniorum scriptorum componi vult. At falsa est hæc de Marathi situ opinio. Ipse Ritterus paulo post p. 859 Robinsoni sententiam probabilem esse dicit, at perperam ibi Enydrum ait ap. Strabonem poni a Maratho meridiem versus.]

Enydæ, Ἐνυοῦς, templum Comanis, 459, 5.

Eordi, Ἐορδοί, Epirotis accensentur, 271, 24. Per eos transit via Egnatia, 268, 31.

Epacria, Ἐπακρία (*Pikermi*), una ex 12 civitatibus, quæ Cecrops in Attica constituit, 341, 28.

Epaphus, Ἐπαφος, Ias f., ubi natus sit, 387, 6.

Epaminondas, Ἐπαμεινώνδας, ad Leuctra et Mantinæm vicit occubuitque, 333, 36; 355, 42. Eo mortuo Thebani imperium amiserunt, 344, 27.

Epei, Ἐπειοί, una ex tribus gentibus quæ Triphylios constituebant, 289, 44. Epei olim Eleis celebriores, quamquam postea Epei dicti sunt Elei, 292, 40. Epeorum et Pisatarum rex Salmoeneus sec. Ephorum, 307, 3. Epeorum rex Augeas, avus Megetis, qui in Echinadibus regnavit, 394, 23; 290, 50. Epei Herculi contra Augeam et Elidem auxillati, ideoque ab Eleis diversi sunt, sec. Hecateum. Epeorum et Achæorum urbs Dyme sec. eundem, 293, 8. Fieri potest, ut Epei aliquando ab Eleis diversi, postea in unam cum his coierint civitatem, et vel Dymen usque ditio eorum pertinuerit, 293, 16. Epei cum Ætolo ex Elide in Ætoliam migrarunt, unde Curetes expulerunt, 398, 13; 362, 54. Ex Elide profecti Echinades incolunt, 392, 4. Pylis bellum inferunt, 302, 18. Eorum in Elide regio Homero Elis vocatur, *ib.* Eorum dux, Otus Cyllenius, ap. Hom., 290, 18; 392, 4. Epeorum Elidem tenentium contra Ætolos et Oxylum bellum. Degmeui Epei et Pyrachmæ Ætoli certamen singulare; vincente Ætolo, Epei Elide expelluntur, 307, 14.

Epeus, Ἐπειός, Phocensium dux, Lagariæ in Italia conditor, 219, 15. Ejus patria Panopeus, 363, 21.

Ephesium, Ἐφέσιον, Dianæ Ephesiæ ap. Massilienses templum, 148, 49.

Ephesus, Ἐφεσος (ruinæ prope *Agasaluk*), Ionie urbs, ab Amazone nomen habet, 471, 30. Regionem olim Cares et Leages tenuerunt, 540, 19; 546, § 21. Urbs ab Androclo condita; Ionum regia; Androcli posteri reges appellabantur, 540, 28. Ephesus quondam Smyrnæ nomen gessit; Ephesiis auctoribus, Smyrna in Ionicum conventum recepta est, 541, 18. Urbis locus qui fuerit usque ad Cræsi tempora, deinde usque ad Alexandrum, denique inde a Lysimacho, qui urbem Arsinoen vocavit, quamquam mox vetus nomen rediit, 546, § 21. Urbis respublica, 547, 5. Distantia a Colophone, 549, 29; Smyrna et Magnesia ad Mæandrum, 566, 9; 540, 11. Ephesi navalia et portus, 548, § 24; Lepre acle sive Prion mons, et Opistholepia, et Trachea ad latus Coressi montis, 541, 34. Dianæ templum Selinus præterfuit, 332, 28. Ejus templi historia, 547, § 22 sq.; sacerdotes ejus, 547, 41; asyli jus, 547, 46. Ephesia Diana Phocænsibus Massiliæ conditoribus ducem colonie dat Aristarchen, 149, 3. Ejus cultum in colonias suas transduxerunt Massilienses, 149, 31. Cf. Diana. Ephesiorum quidam Sisyrbitæ a Sisyrba Amazone vocabantur, 541, 29. Ephesi Athenæum, gymnasium, Hypelæus fons, 541, 39; locus Smyrna dictus, 541, 30 et 40. Prope urbem Ortygia lucus, 546, 27. Larisa pagus, 530, 35.

378, 29; mons Pactyes, 544, 6; Ephesium vinum, 544, 40. Via ab Epheso per Magnesium, Tralles, Nysam, Antiochiam, Carara, deinde per urbes Phrygiae et Lyconiae ad Mazaca Cappadociae et hinc usque ad Euphratem et Tomia pagum, 544, 14. Ephesii contra Magnetes bellum gesserunt, 553, 16; multum regionis Maeonibus sive Lydis abstulerunt, 530, 40. Neapolim dederunt Samiis, ab iisque acceperunt Marathesium, 546, 17. Ephesum Teo confugerunt Bacchici in Ionia artifices, 549, 39. Ephesii Aristonicum pugna navali ad Cumam vicerunt, 552, 10. Artemidori de Ephesis merita; honor ei a civibus habitus, 548, § 26. Alii Ephesii sunt: Hermodorus, Heraclitus, Hipponax, Parrhasius, Apelles, Alexander Lychnus, 548, § 25.

Ephialtes. Ὁ Ἐπιάτης, 16, 1.

Ephori, οἱ ἑποιοί, Lacedaemoniorum cosmis Cretensium respondent, 413, 53.

Ephorus, Ἐφορος, ὁ τὴν ἱστορίαν συγγράψας καὶ τὰ περὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν, Cumanus, 532, 32. Historiis suis terrae descriptionem inseruit, 285, 33. Polybio teste, omnium optime de origine urbium, cognitionibus, migrationibus exposuit, 399, 20. Diligentiam ejus laudat Polybius, nec non Strabo, saepissime se eo uti dicens, 362, 5. Interdum tamen fabulas pro historia vendit, ut in narratione de origine oraculi Delphici, 362, 9. De Aetolis quoque incongrua prodit, 362, 50. Ephorus quid in libro qui Περὶ Εὐρώπης inscribitur, exponat de terrae divisione quadripartita, 28, 15. Quamquam de Aethiopum migratione a Tartessii accepit, 27, 24. Laudatur de Celticae magnitudine, 165, 37. Celtas obesitatem corporum cavere dicit, 165, 42. Ejus de Pelasgis sententia, 183, 52; 184, 24 et 30; de Cimmeriis Campaniae, 203, 51. Hellenicum ob missam Lycurgi mentionem increpat, 214, 23. Locros Opuntios condidisse in Italia Locros Epiz. falso tradit, 215, 35. De legibus Locrorum Epizephyriorum, 216, 10; de Crotone olim ab Iapygibus habitata, 218, 16; de Metaponti urbis origine, 220, 26. De Siciliae ambitu, 221, 30; de primis Graecorum in Sicilia coloniis, 222, 24; de Tarenti origine, 232, 10; de Celtis, quorum major numerus aquis quam bellis pereat, absurda narrat, 243, 36. In libro IV Historiarum, qui Europa inscribitur, inter alia de Scythiarum et Sauromatarum moribus dixit, 251, 6. Istro quinque ostia tribuit, 254, 4. Ephori de Argi Amphilochei origine narratio, 270, 46. Graeciae describendae initium ab Acarnania sumit, 286, 50. Laudatur de Aetolo et Oxylo et Eklidis historia antiquiore, 307, § 33; de Cresphonte Messeniam in 5 civitates dividente, 310, 16; de Laconica ab Heraclidis occupata et in sex partes divisa, deque Helotibus, 313, § 4; de Apolline et Neptuno Delum et Calauriam permittantibus, etc., 321, 28; de Phidone, 323, 11; de civitatibus Peloponnesiacarum conditoribus, 334, 46; de Boeotiae situ, 344, § 2. De Thracibus pactas cum Boeotis inducias violentibus; de Boeotorum in Dodonaeam antistitem facinore, 345, § 4; de Naupacto, 366, 26; de Alyzia et Leucadis conditoribus, 388, 52; Acarnanes expeditioni Trojanæ interfuisse negat; narratio qua nititur haec sententia, 398, § 25. De Acarnaniae prisca historia quaedam, 397, 18; de Aetolis, de quibus ei accidit ut nonnulla incongrua tradiderit, 398, § 3. In libro quarto de Minoe et Cretensium legibus, 409, 23 et 50; 412, § 16-22. Quomodo fiat ut Homerum in Iliade 100 urbes, in Odyssea 90 solummodo Cretae insulae tribuat, 412, § 15. De Lycargo, 414, § 19; de Cytoro oppido, 466, 51; de Aetolis terminis, 498, 53; 513, 49. Salse notatur, 532, 36. De Mileti origine, 542, 24; de peninsulae Asiae minoris gentibus, 578, § 23 sq.

Ephyra, Ἐφυρα, quae una cum Scelleente ap. Homerum (2,

659) memoratur, in Thesprotia ab Apollodoro, in Elide a Demetrio quaeritur, 272, 47.

Ephyra Thesprotica, postea Cichyrus, 269, 47; 290, 30; 291, 8. Ex ea posterii Antiphi et Phidippi in Thessaliam migrarunt, 380, 20.

Ephyra, Elidis urbs ad Sellectem fl., in via sita, qua Lasionem itur, 290, 30; ab Eli urbe 120 stadia distat, 290, 35; aut eadem est quae Baeonae aut ei propinqua, 290, 33. (Sita fuerit prope hod. *Kanaghi*, ut cum Curtio puto). Ex hac urbe, quam saepius Homerus memorat, oriunda erat mater Tiepolemi (Astyochea), 290, 36.

Ephyra, vicus in Agraea Aetoliae, cujus incolae Ephyri, 291, 6.

Ephyra, pagus vicinus Sellecti, qui ad Sicyonem fuit, 291, 5.

Ephyra, vetus Corinthi nomen, 290, 31.

Ephyri, Ἐφυροί, apud Homerum, Crannoniorum nomen, 378, 50; in Perrhaebis, 291, 8; 290, 31; 276, 21.

Epicharmus poeta laudatur, 312, 37.

Epimenidii. V. Locri.

Epictetos Aetolia. V. Aetolia.

Epictetos Phrygia, ἡ ἐπικτητός Φρυγία, 107, 26. V. Phrygia.

Epictetus, Ἐπικτητός, Neoclis f., in Samo et Teo et Athenis educatus, aequalis Menandri comici, 545, 29; Idomenei et Leonteii Lampsacenorum amicus, diutius Lampsaci commoratus; magister Metrodori, 504, 45.

Epidamnus, Ἐπίδαμνος (*Dourazzo*), Corcyraeorum col., quae nunc a peninsula, cui imposita est, Dyrrhachium vocatur, 262, 43; 271, 18. Eo migrarunt Dyspontii incolae, 306, 44. Ibi est initium viae Egnatiae, 275, 18. Viae quibus Epidamnus et Apollonia in Macedonia itur, pari ab his urbibus distantia in unam coeunt, 268, 24. Epidamno Thessaloniceam 900 stadia sec. Eratosthenem, supra 2000 sec. Polybium, 88, 8; 76, 43. Ab Epidamno ad Brundisium tractus 1800 stadiorum, 235, 17. Populi inter Epidamnum et Ceraunios montes degentes, 271, 18.

Epidaurus, prius Epitaurus (*Pidauro*), Argolidis urbs, quam olim Cares tenuerunt, 321, 52; deinde cum Heraclidis Iones, 322, 1. Migrarunt eo incolae Tiryntiis, 320, 49. Situs urbis, 322, 8. Celebre habet Aesculapion, 322, 3. Inde Aesculapii simulacrum Romani petierunt, 486, 19. Epidaurus ad amphictyoniam Calauriae contribuebat, 321, 34; Aeginam incolis frequentavit, 326, 8. Ἐπίδαυρος ἀμπελόεις, 320, 32. Τῆς Ἐπίδαυρος locus Aegina, 322, 24. Epidaurici equi, 333, 32.

Epidaurus Limeria (in sinu qui est inter *cap. Limeraria* et *Monembasia*), Laconicae opp.; situs ejus et nominis ratio, 316, 31.

Epigonorum bellum, 270, 47; 355, 24 (Cf. pag. 325, 401, 412, 413, 416 edit. Casaub.).

Epimenides, ὁ τοῦ καθαρμῶδους ποιήσας διὰ τῶν ἐπῶν, 411, 52.

Epirus, Ἑπείρος (ἡ Ἑπαιρώτις γῆ, 106, 41), ap. Homerum quo sensu sit intelligenda, 396, 41; 389, 21.

Epirus, licet montibus plena, olim tamen bene habitata, nunc fere deserta; 272, 20. Ex Epiroticis gentibus multae Pelasgicae vocantur, quod eo usque Pelasgi imperium protulerint, 184, 15. Epiri ora a Cerauniis ad sinum Ambracicum est 1300 stadiorum, 269, 27; gentes sunt quattuordecim, sec. Theopompum, quarum nobilissimae sunt Chaonum et Molossorum, 269, 12; accensentur Epirotis Amphilochei, Athamanes, Aethices, Tymphaei, Paroraei, Atintanes, 271, 9; 267, 12. Ex Epiroticis gentibus aliae attribuuntur Thessalis, ut Athamanes, Aethices, Talares, aliae Macedonibus, ut Orestae, Pelagones et Elimiotae, 373, 8. Epirotis mixtae Illyricae gentes, quae

ad montes meridionales et supra Ionium sinum habitant, 271, 16. Epiroticas gentes Macedoniae adiecit Paulius Aemilius, 282, 38; qui septuaginta oppida earum evertit, 288, 6. Epirotæ in Emathia, 275, 24. Epiri mons Tomarus et Polyanus, 272, 19.

Epistolas Indi in sindonibus scribunt, 610, 33.

Epistrophus, Ἐπιστροφός, Alizonum dux, 471, 30; in Lynessi expugnatione cecidit, 500, 24, ab Achille interfectus, 523, 16.

Epitalium, Ἐπιτάλιον (*Agulentza*), Triphyliae oppidum, olim Thryum, natura munitum, 295, 15; 300, 18 et 30.

Epitalium inter et Pheam Alpheus exit, 295, 15.

Epitaurus. V. Epidaurus.

Epomeus, Ἐπωμαίς, mons Pithecussarum, 206, 52.

Eporedia, Ἐπορεία (*Ivrea*), Romanorum colonia, quæ praesidio esset contra Salassos, quos ibi victos sub hasta vendidit Terentius Varro, 171, 23.

Equi feri in Hispania, 135, 48. Equi montes scandere et in genua promptè subalidere docti apud Hispanos, 135, 47. Equi subvariegati Celtiberiae in Hispaniam exteriorem abducti colorem mutant; Parthici equis similes sunt, 136, 4. Equi et muli Ligustici qui Ginni vocantur, 168, 44. Equi feri in Alpibus, 173, 8. Ἐπιοντίδας ἵππους Veneti alunt, 176, 42; albos equos Diomedes immolant, 179, 15; lupi signum inaurant equia, qui inde λυκοφόροι appellantur; nata inde fabula, 179, 22. Equi Scythici et Sarmatici parvi sed acres, quos castrando mansuefaciunt, 259, 27. Equi pusilli in regione circa Borysthenem, 256, 13. Equi Arcadici, Argolici et Epidaurici praestantes, 333, 32. Equorum ornamenta Massagetica, 440, 4. Equi Armeniae, Mediae, Nesei et Parthici, 450, 17; 454, 23. Equi unicornes cervinus capitibus, 605, § 56. Equis caret Arabia felix, 653, 44, ut Nabataeorum terra, 666, 48. Equi Maurorum, 703, 1. Equi Garamantum ungulas ceteris longiores habent, 709, 17. Cyrenaici equi praestantes, 710, 42.

Equi apud Gaditanos vocantur navigia minora, quorum proris equi signum insculpi solet, 81, 60; 82, 3.

Equimulgi sive ἵππομολγοί Homeri sunt Scythiae, 249, 40.

Equino caseo et lacte acido vescuntur Scythiae Nomades, 258, 26; 251, 17.

Equites peditibus miscet Hispani, 135, 45. Equitatus loricaus ap. Armenios, Medos et Albanos, 454, 31.

Eræ, Ἐρα; Vel potius γέρα (*Seytgeck*), Teiorum oppidum in Ionia, 550, 24.

Erana, Ἐρανα, Messeniae opp., quod nonnulli Arenen Homericam esse putant perperam, 299, 42; 310, 5. (Ad Eranam pertinere videntur ruinae quæ sunt ad *Lungobardo* fluvium.)

Erannobæ et Gangis ad confluentes Palibothra urbs, 598, 31.

Erasinus, Ἐρασίνος, Argolidis fl., e Stymphalo oriens terram subit et in Argolide erumpit; vocatur etiam Arsinus, 319, 2. Per 200 stadia infra terram labitur, 228, 43. Sec. Eratosthenem, præter Stymphalum fuit. Iphicratis conatus, 334, 21. E Stymphalide palude oriens in Argiam exit, 334, 3.

Erasinus alius ex Arcadia fuit ad litus Burae vicinum, 319, 10.

Erasinus fl. Ereticus, 319, 11.

Erasinus, Atticae fl. ad Brauronem, 319, 12.

Erasistratus medicus Iulide in Ceo ins. natus, 417, 44.

Erasistratea medicinae schola Smyrnae, 496, 43.

Erastus, Ἐραστός, Scepisus, Socraticus, 520, 38.

Eratosthenes, Ἐρατοσθένης, e Cyrene oriundus, poetica, grammatica, mathematica, si quis alius, excellens, 711, 12. Quum plura habeat quæ nunc accuratius constitui possint, magnaue ille auctoritate ob doctrinam gaudet,

errores ejus refellendi sunt, 12, 2. Neque cum Polemone dicendum est Eratosthenem ne Athenas quidem vidisse, neque vero etiam tantum fidei, quantum multi ei deferunt, meretur, 12, 16. Viros, qui ipsius ætate Athenis floruerint, Eratosthenes celebrat Aristonem, Arceilaum, Apellem et Bionem; non meminit eorum qui Zenoni Clitiensi, ipsius Eratosthenis præceptorum, in schola successerunt, sed meminit adversariorum ejus. Scripta Eratosthenis *De bonis* edita et declamationes virum produnt medium locum tenentem inter eum qui vellet philosophari et eum qui non auderet. Talis fere etiam in reliquis est, 12, 15-42. Perperam contendit Homerum carminibus suis non docere sed delectare tantummodo voluisse, p. 12, 47 sqq. Geographica scripturum multorum legerat commentarios, quum præsto esset bibliotheca amplissima, 57, 49. Quamquam non obvio cuique auctori fidem adhibendam esse dicit, et ipse tamen utilissimis sæpe se addicit scriptoribus, ut Damaste, 39, 25. Homerum, Anaximandrum et Hecateum Milesios primos geographiam attigisse dicit, 1, 16; 5, 49. Geographiae cognitionem Alexandri M. expeditione auclam dicit, p. 11, 38. Haud recte censet poetam quemque poethabita ratione docendi, oblectationem venari, 5, 39. Negat poemata ad rationis principia judicari debere, in hisque quaerendam esse historiam, 20, 50. Omnem poetam nugatorem esse ait; apud Homerum fabulas modo fictis locis modo veris affingi; hujus generis esse etiam quæ de Ulyssis erroribus narrantur; eorum, qui aliter sentiant, mendacium ipsa ipsorum dissensione detegi; exemplum rei affert de situ Sirenussarum sententias, de quibus ipse Eratosthenes non recte statuit, 18, 15. sqq. Concedit Eratosthenes Homerum Græciae loca atque vicina vel nimis curiosos memorare, at longinqua eundem ait fabularum portentis implere, 13, 23 sqq. Assentitur Apollodorus, refragatur Strabo, 248, 1 sqq. Loca, quæ Ulysses aditæ narratur, tum demum aliquem inventurum esse dicit, quum invenerit sutorem, qui utrem ventorum consuerit, 19, 45. Largitur quodammodo voluisse fortasse poetam errores Ulyssis occiduis regionibus adscribere, sed descivisse illum ait ab iis quæ pro veris ponenda fuissent, 21, 42. Hesiodum plura quam Homerum de Sicilia et Italiae locis nosse monet, 19, 7. Injuria Homerum calumniatur, quod is e Thracia flare boream et zephyrum dicat, 23, 10. Versum Homeri non recte intellexit, 23, 11. Eratosthenes de Thraciae situ, 23, 23. Geographicon libri primi initium citatur 24, 23. Homerum et ostia Nili et ipsem fluvium nomen ignorasse dicit, 24, 25. Isthmum inter internum mare et sinum Arabicum olim navigabilem fuisse, quo sc. tempore terra ad Herculis columnas nondum perrupta esset, 32, 7. Cf. 46, 37. Eratosthenes (loca ab Homero in oceano posita pro meris fabulis habens) defenditur ab Apollodoro contra Callimachum, 37, 19. Postquam de progressu in terræ habitatas cognitione dixerat, agit de terræ universæ figura, quam esse dicit σφαίροειδῆ, 40, 49, et in singulis sui partibus multis obnoxiam mutationibus ab aqua, igne, concussionibus, exhalationibus, 41, 2. Marium notitiam ne sua quidem ætate constare ait, nec statim credenda esse quæcumque de iis narrentur, ut illa de Ponto et de Adria. Attamen ipse falsa tradidit de situ sinus Issici, et de boreali Adriæ parte nullas non fabulas refert. Denique priscos neque Euxinum Pontum neque juxta Africam et Syriam et Ciliciam navigare ausos esse dicit, immemor, ut videtur, Bacchi, Herculis, Ulyssis, Menelai, Thesei, Pirithoi, Dioscurorum, Aeneas aliorumque Trojanorum Græcorumque, 40, 1. Issicum sinum nostrorum marium omulium maxime versus orientem situm esse credidit, quum

Ponti recessum ad Dioscuriadem 3000 fere stadiis magis orientem esse ipse alicubi dixerit, 40., 5. Eratosthenes multis ex indicia colligit mare internum olim multo latius quam nunc pertinuisse. Probat quas de eadem re affert Xanthus Lydius, et Stratonis sententiam, ex qua Pontus Euxinus olim clausus fuit, tandem vero fluviorum aqua impletus in Propontidem et Hellespontum erupit, idemque accidit etiam nostro mari, in quo ad Columnas fretum perripit. Huc etiam facere quod fundus maris in externo quam in interno mari, et in hoc quam in Ponto sit profundior; quo fiat ut fluxus sequatur hanc soli inclinationem; porro ut Ponti aqua dulcissima sit, fluvii maximis a septentrione et ortu influentibus. Fortasse totus Pontus aliquando aggesto iis aggere opplebatur. In Libya mare olim usque ad Ammonis oraculum (nunc ad 3000 stadia ab ora maris remotum, 41, 13) pertinuit, et Aegyptus usque ad Casium montem inundata fuit, 42, 12 sqq. Mare internum non sub una eademque ubivis superficie constitutum esse censet; exemplum rei. Hinc fluxuosos esse euripos, maxime fretum Siculum, quod eodem quo oceanus modo aestibus agitur, 45, 25. Olim Casium quoque montem mari circumdatum, et loca circa Gerrha usque fere ad mare Rubrum in paludibus fuisse, mari autem interno cum externo coeunte, detecta esse putat, 46, 37. Cf. 32, 7. Eratosthenes Herodoti sententiam, nullos esse Hyperboreos, scuti nulli sint Hypernotii, improbat, quum revera in Aethiopia Notus non spiret. Obloquitur Strabo, 51, 34. Deinde Eratosthenes disputat contra eos qui aperte ficta et impossibilia referunt 51, 53. Hucusque pertinet *liber primus* τῶν ὑπομνημάτων Eratosthenis, 52, 4. *Libro secundo* geographiæ διόρθωσιν molitur. Adhibenda esse ait mathematica et physica postulata, 52, 5; universum habere globi figuram; alia id genus, 52, 9; 52, 17. Num ea sit, quam Eratosthenes posuit, terræ quantitas, non convenit inter scriptores posteriores, qui nec dimensionem ejus comprobant. Tamen Hipparchus intervalla Eratosthenica in Meroes, Alexandriæ et Borysthenis meridiano, ut veris proxima, adoptavit, 52, 11. Latitudo τῆς οἰκουμένης in meridiano, qui per Meroen transit, ita constituitur, 52, 21:

A Meroe ad Alexandriam stadia.....	10000
Inde ad Hellespontum.....	8100
Inde ad Borysthenem.....	5000
Inde ad Thules parallelum, circa.....	11500
A Meroe meridiem versus ad parallelum in quo sunt Aegyptiorum insula et Cinnamomifera et Taprobane.....	3400
Summa.....	38000
In his quomodo Eratosthenes inter Borysthenis et Thulæ circulos 11500 stadia exputaverit, Strabo non assequitur, 52, 36. Eratosthenes longitudinem terræ cognitæ ita definit p. 53, 30:	
India usque ad Indum fluvium, ubi arctissima est.....	stad. 16000
Si extrema quoque promontoria ejus computantur, addenda sunt.....	3000
Ab Indo ad Caspias portas.....	14000
Inde ad Euphratem.....	10000
Inde ad Nili ostium Pelusiacum.....	5000
Inde ad Canopicum ostium.....	1300
Hinc Carthaginem.....	13500
Hinc ad. Columnas, minimum.....	8000
Summa.....	70800
Addenda est Europæ curvitas extra columnas occasum versus pertinens.....	3000

His addit 2000 stadia versus orientem, et altera 2000 stadia versus occidentem, ne latitudo sit maj quam dimidia pars longitudinis. Eratosthenes in secundo etiam libro contra Homerum disputat, 63, 25. Quæ stionem illam de ratione qua continentes distinguendæ sint, nullius esse momenti censet, 54, 27. Quomodo orta sit ista trium continentium distinctio, 54, 42. In fine libri II improbat eorum sententiam, qui universum genus humanum in Græcos et barbaros dividunt, 54, 31; rectius dividi ait virtute et malitia, ib. Indiæ latitudinem cum Patrocle facit 15000 stadiorum. Totidem esse a Meroe ad Athenarum circulum, 56, 37. A sinu Issico ad loca circa Amisum vel Sinopen circa 3000 stadia computat, 57, 6. *Libro tertio* tabulam totius habitatae terræ constituit, 56, 7. Circulum maximum sive æquinoctialem 252000 stadiorum esse statuit, adeo ut quadrans sit 63000 stadiorum vel quindecim sexagesimarum, suffragante Hipparcho, 93, 50; 109, 15. Terram habitatam naturalibus quibusdam terminis divisit, 420, 43. In partem borealem et meridionalem distinguat eam parallela linea ducta quæ pertinet ab Herculis columnis per mare Siculum, extrema Peloponnesi et Atticæ sive per Athenas, Rhodum, sinum Issicum, Tauri montis longitudinem, desinitque in montes qui Indiæ latus septentrionale definiunt. In vetere tabula geographica Indiæ terminos nimis boream versus remotos esse docet, Patrocli mensuris innitens, 56, 10. Eratosthenis parallelus per Propontidem, Amisum, Colchos, mare Hyrcanum, Bactra, Scythiam pertinens, 57, 8; 59, 11. In definienda longitudine Indiæ lateris borealis, neque Megasthenem neque Patroclum sequitur, sed quandam stathmorum ἀναγραφὴν, 58, 15. Indicōn scriptores, fabulosa et ficta recensentes, invicem se redarguere inquit, 58, 53. De summo ad Bosporum Cimmericum frigore agens, inscriptionem rei testem affert, 61, 34. Demonstrat ea quæ Deimachus de India 30000 stadia lata habet repugnare iis, quæ de situ Indiæ inter æquinoctium et ortum hiemalem produntur, quamquam hæc quoque falsa sint; perperam etiam Deimachum disputare contra Megasthenem, 63, § 19. Eratosthenes non probare Hipparcho videtur Indiæ partem meridionalem in eadem parallelo sitam esse in quo Meroe posita sit, 64, § 20. De distantis quæ sint a Babylone ad Thapsacum et hinc ad montes septentrionales, Eratosthenis sententia falsa argumentatione ab Hipparcho impugnatur, 64, § 21. Eratosthenes linea per Samum ducta terram habitatam dirimit in partem septentrionalem et meridionalem; harum utramque denuo in partes deducit quas ipse ἀπαραίτα; sive *sigilla* vocat, 65, 1; 448, § 5. Terminum utriusque climatis portas Caspias ponit, ideoque in austrinis partibus etiam Mediam et Armeniam collocat, quæ Strabo borealibus accenset, quod in ipso Tauro positæ sint, nec ulla earum pars inde meridiem versus excurrat, 448, 5. Asiæ sigilla meridionalia resercentur; primum est Indiæ, quod rhombi figuram refert, 65, 9; 72, 21 (Cf. India); secundum sigillum est Arianæ; ejus latera, 65, 13; tertium sigillum rudius delineatur, quoniam latus occiduum, a Caspiis portis ad Carmaniam pertinens, et latus meridionale, quod sinus Persicus alluit, lineis bene distinctis adumbrari nequeunt, atque ea lateris pars, quæ Euphrate terminatur, nondum tota sit dimensa, 65, 25. Eratosthenes ita computat ut a Babylone linea recta per Suam et Persepolin usque ad Persidis et Carmanicæ confinia sit stadiorum 9000 et paulo amplius, 65, 35. De Mesopotamiæ figura, 65, 42; 67, 4. Distantias locorum et multis scriptoribus Eratosthenes enotavit, 65, 21. A portis Caspiis

usque ad Euphratem ad 10000 stadia computat, nimirum ab Euphrate ad Tigris trajectum prope Thapsacum esse ait 2400 stadia, 66, 6; 75, 13; 635, 42; inde per Gaugamela, Lycum, Arbela, Ecbatana usque ad Caspias portas via est 7900 stadiorum, quæ prioribus 2400 stadiis addita summam efficiunt 10300, pro quibus rotundo numero 10000 illa stadia Eratosthenes in computum recipit, 66, 10. A Babylone per Susa et Persepolin usque ad Persidis et Carmanis confinia sunt 9200 stadia, 66, 27 (9000 stadia, 71, 32). A Babylone ad portas Caspias 6700 stadia, 71, 30. A Thapsaco ad Babylonem 4800 stadia, 66, 37; 635, 49. Inde ad ostium Euphratis et Tereodonem 3000 stadia, 66, 38. A Thapsaco versus boream ad Armenias portas 1100 stadia, 66, 40. Hinc per Gordyaeos et Armenios usque ad montes Armeniorum quot sint stadia nondum constat (Hipparchus minimum esse 1000 stad. censet), 68, 20. A Thapsaco ad Zeugma Commagenas 2000 stadia, 635, 49. A Rubro mari ad Mediam 8000, nonnullis locis etiam ultra 9000 stadia, 66, 46. A Media ad portas Caspias, 3000 stadia, 66, 48. Eratosthenis de tertio sigillo sententiam impugnat perversa disputatione Hipparchus p. 67-69, § 27-29. Ceterum tertium sigillum, quum male circumscriptum sit, aptius usque ad Ciliciam et mare Syrium et per Arabiæ lithum usque ad Ægyptum Eratosthenes produxisset, 69, § 30 et 31. Idem in tertio et quarto sigillo suo longitudinum lineas constituit, quæ directioni longitudinis totius terræ non satis respondent, 70, § 33, 73, 1. Quartum sigillum a borea determinat linea ducta per Thapsacum et Heroonpolin usque ad ostia Nili (ad Canobicum sive Heracleoticum ostium), 71, 3. A Rhodo ad Alexandriam non multo minus 4000 stadiis, secundum meridianum, 71, 15. Indus sec. Eratosthenem a montibus versus meridiem fluit; dnm in vetustis tabulis fluit inter meridiem et ortum æquinoctialem, 72, 10. Diversitatem latitudinis ad quadringenta stadia sentiri posse dicit, ut in parallelo qui per Athenas et qui per Rhodum ducitur, 72, 31. Cf. 72, 39. Quarti sigilli longitudinem haud apte definit linea a Thapsaco ad Ægyptum pertinente, quum neque recta sit linea, neque directio ejus parallelis per totius terræ longitudinem ductis respondeat; recte de hac re ab Hipparcho reprehenditur, 73, 1. Contra vero pro 6000 stadiis, quæ lineæ a Thapsaco ad Pelusium pertinenti Eratosthenes tribuit, supra 8000 stadia computanda fuisse inani argumentatione Hipparchus demonstrare studet, 73, 12. Eratosthenes Cyaneas et ostium Nili Canobicum in eodem meridiano ponit, 73, 25. Sec. eundem ab ostio Ponti Euxini ad Phasin sunt 8000 stadia; inde usque ad Dioscuriadem, Ponti alia stadia 600; a Dioscuriade ad Caspium montem quinque dierum iter (circiter 1000 stad., ut Strabo ait); itaque ab ostio Ponti ad Caspium montem circa 9600 stadia colliguntur, 75, 53. In Europa meridionali a septentrione Eratosthenes ait tria porrigi promontoria, Peloponnesum, Italicum, Ligusticum, quibus includantur sinus Adriaticus et Tyrrhæus, 76, 16; 89, 32; tribus his alia duo addidit Polybius, 89, 32. De occidentali terræ parte, ut de maris interni oris et mensuris, plurima falsa habet Eratosthenes; auctorem præ ceteris laudat Timosthenem, quamquam peræpe ab eo dissentit, 76, 24 et 40; 77, 15. Ab Epidamno ad sinum Thermaicum transitus nonnisi 900 stadiorum, 76, 43. Ab Alexandria ad Carthaginem 13000 stadia, quum non sint super 9000, p. 76, 47. Rhodum, Cariam et Alexandriam sub eodem meridiano collocat; item sub eodem Carthaginem et Siculum mare et Romam, 76, 49. Eratosthenes et antiquiores scriptores de Hispania, Gallia, Germania, Britannia, Getica, Bastarnica summam

ignorationem produunt, nec non de Italia, Adria, Ponto, 77, 22; 86, 27. De mensuris locorum, quæ ad longinquas regiones pertinent, relata se referre ait, 77, 29. Sæpe delabitur ad ea quæ scientiæ magis sunt propria quam geographicæ tractationis; delapsusque eo non accuratas proferit conclusiones, et quodammodo in geographicis mathematicis, in mathematicis geographicis se gerit, 77, 50. In iis quæ mathematicè disputavit, justissimas reprehendendi occasiones Hipparcho dedit, 78, 1. A Cinnamomifera ad æquatorem 8800 stadia computat, 78, 34. Æquatori plagam quandam temperatam subjectam esse statuit, consentiente Polybio, 80, 37. [Eratosthenis e Mercurio poemate afferri videntur versus duo, quos sine auctore laudat Strabo, 83, 2.] Eratosthenes etsi dubitans an Pythiæ esset fides adhibenda, tamen quæ de Britannia, Gadibus et Hispania ab illo traduntur, recepit, testante et improbante Polybio, 86, 14. Eratosthenes Eumerum Bergæum vocat, 86, 22. Quæ de occiduus et septentrionalibus Europæ partibus earumque distantii Eratosthenes et Dicæarchus proferunt, ea Polybius esse ait λαθόμενα; ἀποφάσει, 86, 31. Eratosthenem corrigere studens Polybius, alia recte monet, alia secus, 88, 4. Eratosthenes ab Ithaca ad Corcyram 300 stadia metitur, quum sint sec. Polyb. super 900 st., 88, 5. Ab Epidamno ad Thessalonicam Eratosthenes 900, Polybius super 2000 stadia computat, 88, 7. A Massilia ad Columnas 7000 stadia, a Pyrene ad Columnas 6000 stad. numerat, ad verum propius quam Polybius accedens, 88, 9. De Hispania falsa tradit. Gallos, Γαλάτας, occidenta Europæ usque ad Gades incolere dixit, in ipsius Hispaniæ autem descriptione Gallorum mentionem non fecit, 88, 23. Syrtis majoris ambitus 5000 stad., profunditas 1800 st. ab Hesperidibus ad Automala, 101, 51. Ab Alexandria ad Rhodum computat 3750 stadia, 104, 5. Maris interni partem maxime occidentam dicit sinum Issicum, haud recte, 104, 31. Eratosthenis parallelus per Cariam, Lycæoniam, Catooniam, Mediam, Caspias portas, Indos, qui sunt ad Caucasum, ductus, 111, 7. Parallelus per Mysiam, Paphlagoniam, regiones circa Sinopen, Hyrcaniam et Bactra, 111, 17. Parallelus per Borysthenem ductus, 23000 st. a Meroenæ dissitus, 111, 51. Eratosthenes Tartesidem vocari ait regionem Calpæ vicinam, et Erythæam insulam Fortunatam, 123, 10. Sacrum pr. a Gadibus 5 dierum navigatione abesse dicit. Et hoc et alia quædam ab eodem Pythiam secuto de Iberia tradita negat Artemidorus, 123, 14. Eratosthenes de Tarracone urbe, 132, 30. Columnas ad Fretum ponit, 141, 39. De Abilyca monte, 141, 29. Sardiniam et Corsicam a continente non posse conspici tradit perperam, 186, 31. Hesiodi versum adduxit, 249, 42. De mari Adriatico vulgatos priorum errores repetivit, 263, 30. Laudatur de Helice urbe, 330, 27. De Ania (Aroanio) et Erasino Arcadiæ fluvii terram subeuntibus, 334, 13. Caucasum ab accolis Caspium vocari prodit, 426, 41. De Caspii maris dimensionibus, 435, 1. De Oxo fluvio, 436, 53. In India nasci abietem contra Polycletem contendit, 437, 33. Distantia a Caspio monte per Cyri ostia, portas Caspias, Alexandriam Ariæ, Bactram s. Zariaspen ad Iaxartem fl. 22670 stadiorum; a Caspiis portis per Hecatompylum, Alexandriam Ariæ, Prophthasiam, Arachotos urbem, Ortospa usque ad fines Indiæ, 15300 stadiorum, 440, § 9. De populis qui sunt inde a Caspio mari usque ad Sogdianam, Bactrianam Ariamque, 440, 30. Iasonem e Colchis itinere terrestri in Armeniam et Mediam penetrasse credit, 440, 18. Lycum cum Thermo-donte confundit, 453, 46. Cum eo consentit Artemidorus de via et distantiiis, quæ sunt ab Euphrate et

Zeugmate Commagenae usque ad Indum, 566, 34. Eratosthenes de Cypri situ, 583, § 4; de silvis insulae, ib. § 5. Bacchi et Herculis in Indiam expeditiones fabulis accenset, 586, 8. 'Εν τῇ ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν κειμένων de India tradidit, 587, § 10 sqq. De Indiae imbribus aestiva, 588, 44. De Taprobane ins., 589, § 14. Eratosthenes de Indiae fertilitate 591, 20. De finibus et magnitudine Arianae, 615, 41 sqq. De Persidis longitudine, 619, 15. Paludes Enphratis, quae sunt prope Arabiam, aperuisse sibi subterraneos meatus putat, per quos eruperint circa Rhinocorura et Casium montem, 631, § 12. De Babyloniae bitumine et de naphtha Susidis, 632, 38. De Tigride Thopitin lacum perfluente, 635, 42. Regionem in qua est lacus Asphaltites (quem Sirbonidem Strabo dicit), olim aquis tectam fuisse, illeque erumpentibus, desiccata esse dicit, 650, 51. De sinu Persico, 651, § 2-6. De Arabia Deserta et Felici, 623, § 2-4. Cf. 662, 40. De sinus Arabici latere utroque et de ora quae deinceps est regionis myrriferæ et cinnamomiferæ, 654, 23. De Nili cursu, populisque fluvii accolis 668, § 2. De communi barbaris omnibus more pellendi peregrinos. Cur Ægyptii eo nomine male audiant. Quomodo Carthaginienses in peregrinos nautas sæviant. De Persis legatos per ambages male ducentibus, 681, 40. Fabulosa narrat de iis quæ sint extra columnas, Cernen memorans aliaque loca quæ nusquam exstant, 40, 12. Lixum dicit Mauritaniam urbem, quam Artemidorus Lyngem vocat, 701, 5. De Lixo aliisque Phœnicum in Libyæ oceani ora locis, deque aere apud Æthiopes Hesperios quæ tradiderat, ab Artemidoro reprehenduntur, 703, 36.

Eratyra, 'Εράτυρα, regio iuxta Elimæam memoratur, 271, 25. (Fuerit ubi Tyrissa urbs (hod. *Graditza*?) a Ptolemæo et Plinio ponitur).

Erechthei filia Xuthi uxor, 329, 11.

Erembi, 'Ερεμβοί, quos Homerus dicit, aliis sunt Troglodytæ, τῶν ἱπὸν σβεπντῶν; aliis Arabes; ipsum Arabum nomen ap. Homerum Zeno reposuit, dum Posidonius eodem sensu scribi vult 'Αραβούς, 667 § 27; 35, 37; alii denique scribi volunt 'Ερεμβοί, nigros, Æthiopes sc., 667, 33. Erembi dici videntur ἀπὸ τοῦ ἱπὸν ἱπὸν σβεπντῶν; intelligendique sunt Arabes Troglodytæ in sinus Arabici latere occiduo, 35, 7; 2, 6. Nomina *Arabes* et *Erembi* sunt similia, et fort. cognata, ib. Erembi non sunt Æthiopica quædam gens peculiaris, 35, 30.

Eremni. V. Erembi.

Eressus, 'Ερεσσός (*Erisso*), Lesbi urbs; ejus situs, 528, 28. Eressii Theophrastus et Phantias, 528, 30.

Eretria, 'Ερέτρια, Atheniensium vicus seu forum; inde nonnulli Eretriam Eubœæ deductam esse ferunt, 384, 35; 382, 46.

Eretria vetus (*Vathy*), Eubœæ urbs, a Persis deleta; supersunt fundamenta, 384, 41.

Eretria (*Nova*), 'Ερέτρια *Kastri* olim Melaneis et Arotria dicta, 384, 38; Eubœæ urbs post Chalcin maxima; a quibusnam sit condita et colonis subinde aucta, 383, 42. Sec. nonnullis deducta urbs est e Macisto Triphylia ab Eretrie, sec. alios ex Eretria Atheniensis vico, 384, 32; 382, 45. Colonos accepit ex Elide; hinc frequens *R* literæ usus in Eretr. dialecto, 384, 51. A Delphinio Bœotizæ distantia, 346, 11. Eretriensium potentiam testatur columna in sano Dianæ Amarynthiæ; imperabant Andrii, Temis, Ceis, aliis insulis, 384, 45. Eretriensium et Chalcidensium de Lelanto campo bellum; certaminis ratio inter eos tum pacta, 385, 15. Eretrienses a Persis abrepti in Gordyene ad Tigrim collocati sunt, 636, 27. Eretriæ in agro pagus Amarynthus, 384, 40, et Echalina pagus, 385, 13, et Tamynæ urbs, 384, 35. Eretrienses

Styræ eversæ agrum possident, 383, 31. Urbes circa Pallenen et Albo condiderunt, 383, 50. Eretrienses in Pithecusis ins., 206, 35. Eretriensis Narcissi monumentum in Bœotia, 346, 46. Eretriaci philosophi, Menedemi Eretriensis successores, 337, 50; 386, 12.

Eretria (ruinæ ad *Tjangli* vicum sec. Leakeum), Thesaliæ Phthiotidis oppidum in Achillis ditione, 372, 37; Pharsalo propinquum, 384, 35.

Eretrieus, 'Ερετριεύς, e Macisto coloniam deduxisse in Eubœam dicitur, 384, 32.

Eretum, 'Ηρετόν (*Grotta Marozza*), Sabinorum opp., 190, 15. Circa quod aquæ Sabanae, 198, 52.

Erginus, 'Εργίνος, Orchomeni tyrannus ab Hercule interfectus, 356, 12.

Erginus, 'Εργίνος (codd. falso 'Εργίων), Thraciæ fluvius, (Agrianes Herodoto), nunc Riginia (Regina sec. Leon. Arm.), 382, 52. Hodie *Erkema*.

Erichthonius, 'Εριχθόνιος, ap. Atticos et Troes quidam gentis princeps, 517, 37.

Ericodes. V. Ericussa.

Ericussa, 'Εριχούσσα (*Alicadi*), una e Liparæis insula, unde dicta sit, 230, 1. Eadem 'Εριχούσα vocatur 230, 27.

Eridanus fl., 'Ηριδάνος, qui Pado vicinus dicitur, et ad quem Heliades in alnos mutatus feruntur, non existit, 179, 10.

Eridanus, fons prope Lyceum Athenarum, 341, 14.

Erigon fl., 'Ερίγων (*Zrna Rjeka* Bulgaris, *Kutjuk Kara-Su* Turcis), 275, 43. E Triclaris (?) per Orestas et Pelæam, Pella urbe ad sinistram reflecta, in Axium influit (non longe ab ora, siquidem inter ora fluvios Erigon h. l. recensetur), 277, 2; 272, 1. [Quod Erigonem per Orestas fluere et deinde Pellam a sinistra relinquere dicit, id pertinet ad Haliacmonem; ipsum Haliacmonem autem magis meridiem versus fluere et inter Pydnam et Dium exire Strabo opinatur. Per Orestas fluere eatenus tamen dici potuit, quatenus Pelagoniam prius Orestiam vocatam esse Strabo refert p. 281, 26.] Multos Erigon excipit fluvios e Lyncestide, Brygis, Deuriopibus devenientes, 972, 1. Ad Erigonem Deuriopum urbes, 372, 7.

Erineum, 'Ερίνεον, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 35. (Situs incertus. Fortasse ad Erineum pertinere rudera quæ sunt prope *Koklobashi* in sinistra Enipei ripa Leakeus suspicatur.)

Erineos, 'Ερίνεός, locus asper caprificis consitus ad antiquum llium, 511, 53.

Erineus, 'Ερίνεός, urbs tetrapoleos Doricæ, 366, 51. Inde Tyrtæum ad Lacedæmonios venisse aiunt, 311, 2. (Situs incertus.)

Erymanthus, 'Ερύμανθος, Arcadiæ fl., sec. nonnullos Arcadiam ab Elide dirimit; exit in Alpheum, 296, 12; 306, 50.

Erymnæ, 'Ερυμναι, Magnesiæ opp., in ora marit., 380, 33.

Erysichni, 'Ερύσιχνοι, in Acarnania, 395, 22.

Erythia, 'Ερυθρία, insula Phereycidi esse videtur Gades; aliis vero adjacens Gadibus insula, pascuorum bonitate celebris; adeo ut hinc fictam esse de Geryonis bovibus fabulam putent, 140, 51; 122, 54. Insula fortunata vocabatur, 123, 11. Oves ibi pingulissimæ, 223, 40.

'Ερυθρίη ap. Rhodios i. q. *Ἐρυθρία*, 524, 34.

'Ερυθρίδιον Apollinis templum ap. Rhodios, 524, 33.

Erythini, 'Ερυθῖνοι (ad *Tchakras Kol*), Paphlagoniæ opp., 464, 47; in ora mar. situm; ab Homero memoratur; nunc dici aiunt Erythinos a colore rubro; duo sunt scopuli, 467, 6.

Erythræ, 'Ερυθραι (*Kisri*), Ionizæ urbs, Erythrarum Bœotizæ colonia, 347, 34. A Cnopo Codri f. spurio condita, 541, 12. Portum habet; obiacent ei Hippi insulæ, 550,

20. Erythrarum peninsula, 550, 7. Erythræus ager Hypocrenum loco a Clazomenio agro dirimitur, 550, 11. In eo sunt Colozæ, 504, 34. Erythraei Mimantem accolentes Herculem *ἱπποκρόνον* colunt; quare apud eos solos *ἱπες*, *vermes*, vitium pestis, non nascuntur, 524, 30. Erythraei Parium condiderunt, 503, 45. Erythræ, patria Sibyllæ et Athenaidis vatis et Heraclidæ Herophilei medici, 550, 48; 691, 44.
- Erythræ, Bœotiæ opp., Hysii propinquum; ejus colonia Erythræ Ionizæ, 347, 30. A nonnullis Plataicæ ditioni adscribuntur, 351, 28.
- Erythras, *Ἐρυθρὰς*, portus sub Coryco monte in Ionia, 550, 25.
- Erythras, *Ἐρυθρὰς*, Persei f., mari Erythraeo nomen dedit, 663, 4. Ejus sepulcrum in Ogyri insula, 652, 34.
- Erythras Persa primus insulas quasdam maris, quod ab eo nomen habet, incolis frequentavit, 662, 50.
- Erythrini. V. Erythini.
- Eryx, *Ἐρυξ* (S. *Giuliano*), Siciliæ opp. in colli sublimi, Veneris templum habens; nunc incolarum penuria laborat. Erycinæ Veneris templum etiam Romæ est, 226, 30. Eryx, quasi arx quædam Siciliæ, 223, 24; 211, 35. Olim ab Ænea occupata est, 520, 13.
- Æsgua. V. Ægua.
- Esiones, *Ἑσιονῆς*; in eos Callinus ait Cimmericos impressionem fecisse, qua Sardes ceperunt; Fort. sunt *Ἀσιονῆς*, sec. Demetrium, 536, 33.
- Esopis, *Ἑσώπις* (monte *Esope*), collis in quo Locri Epizephyrii siti, 215, 41.
- Esquilina porta Romæ, a qua incipiunt Lavicana via et Prænestina, 197, 36.
- Esquilinus collis a Servio urbi adjectus, 195, 27.
- Esquilinus Romæ campus, 197, 37.
- Essedis Britanni et Gallorum nonnulli in bellis utuntur, 166, 37.
- Estiones, *Ἑσιῶνες*, Vindelicorum gens, 171, 51.
- Eteocles, *Ἑτεοκλῆς*, Orchomeni rex, Gratiarum templum dedicavit, primusque omnium divitias et potentiam ostentavit, 356, 13. — Eteocretes, 408, 36.
- Eteonous, *Ἑταινός*, postea Scarphe dictum opp. Parasopia, in Bœotia, 351, 18; a nonnullis Plataicæ ditioni attribuitur, 351, 28; *πολύκρημος* ap. Homerum vocatur, 248, 9.
- Etruria, *Τυρρηνία*. Ejus situs, 182, 6 et 32. Etruria usque ad Tiberim pertinet, 182, 8. Etruriæ et Liguriæ terminus a multis Macra (fluvius) ponitur, 185, 20. Longitudo juxta oram a Luna usque ad Ostia circiter 2500 stadiorum; latitudo usque ad montes semisæ minor, 184, 43. Ora importuosa, 136, 10. Una Populonii urbs ad ipsum mare sita, *ib.* E Gallia in Etruriam aditus, alter per Ariminum et Umbriam, commodior ille, alter juxta lacum Trasimenum, 188, 51. Etruria lacus habet navigabiles, piscosos, avibus palustribus abundantes et typhorum, papyri et paniculæ lucernariæ copia, 188, 40. V. locus Ciminii, Volsinii, Trasimenus, Sabata. Etruria calidis fontibus abundat, qui ob Romæ viciniam magna hominum copia frequentantur, 189, 2. Urbes: Luna, Pisa, Volaterræ, Populonium, Cosa, Tarquinii, Villa regis, Gravisca, Pyrgi, Asium, Fregenzæ, Clusium, Arretium, *q. v.* Fluvius Clanis, 196, 7. Etruria lignis ad ædificia et longissimos et rectissimos asseres aptis abundat, 185, 16. Etruriam exornant Demaratus advena et filius ejus Lucumo sive Tarquinius Priscus, 183, 9; 325, 15. Etrusci sive Tusci a Romanis vocantur ob *Τυρρηνοί*, 182, 37; primus Tyrrenorum Italiæ meminit Hesiodus, 19, 13. A Tyrreno, ex Lydia coloniam ducente, nomen habent, 182, 39. Duodecim Tyrrenus urbes ibi condidit; Tarquiniis a Tarco præ-
- fecto nomen datum, 182, 45. Initio unius imperio omnes subditi; quo tempore maxime floruerunt; postea imperiis per singulas urbes constitutis, vicinorum violentiæ cedere cogebantur, ac vitæ piraticæ et erroribus se dederunt, 182, 48. Etrusci Cumanos e Campania pulerunt, 202, 20; duodecim ibi urbes condiderunt, quarum caput Capuam nominarunt; postea pulsi sunt a Samnitibus, 202; 30. Herculaneum et Pompejos in Campania post Oscos tenuerunt, 205, 18. Marcinam ad sinum Posidoniaten condiderunt, 209, 41. Ab Umbris Tiberi separantur, nisi quod pars aliqua fluvii per ipsam Etruriam fuit, 182, 12; 180, 10. Cum Umbris de principatu olim contenderunt, 180, 10. Contra barbaros Padi accolæ bene rem gesserunt; mox tamen fractis luxuria viribus ex eorum regionibus rursus ejecti sunt, 180, 15. Thesalos Ravennæ conditores infestabant, 178, 22. A Liguribus lacesuntur, 185, 41. Etrusci in Sardinia, 187, 24. Eorum latrocinia, 222, 26; 409, 52. Piratis Etruscis socios se præbuerunt Antiates, 193, 32. Eorum incursionibus diu restiterunt Liparæi, 229, 4. Junonem vocant Cypram, Cypræque sanum condiderunt in Piceno, 201, 6. Etrusca divinatione per extispicia, auguria et servationes de celo Romani utuntur, 691, 10; 649, 12. Etruriæ adjacentibus in insulis indicia expeditionis Argonauticæ monstrantur, 17, 18.
- Etruscum mare, *Τυρρηνικὸν πᾶλος*, a Ligustico usque ad Siculum pertinens 101, 28; 106, 25; 175, 6; 176, 2; 182, 10; 222, 15. A Cumis ad Siciliam usque subterraneis ignibus fervet, 206, 38; 228, 25.
- Euzemon, *Εὐζέμων*, Ormeni f., Amyntoris frater, Eurypyli pater, 377, 3.
- Euander, *Εὐάνδρος*, Arcas, Nicostratæ f., Romam condidisse, Herculi futuram divinitatem prædixisse, lucum ei dedicasse et more græco sacrificium, quale etiam nunc Romæ in usu est, fecisse traditur. Matrem ejus venerantur Romani, Carmentem mutato nomine vocantes, 192 § 3.
- Euanthes, *Εὐάνθης*, dux eorum, qui Locros Epizephyrios condiderunt, 215, 34.
- Eubœa, *Εὐβοία*, heroina quædam insulæ nomen dedisse fertur, 382, 26.
- Eubœa, *Εὐβοία*, insula, olim Macris, 382, 6, et Abantiæ, 382, 29, et Oche et Ellopia, 382, 30; unde nomen habet, 382, 26. Fluctus insulam a Bœotia abruptit, teste Ione poeta, 50, 17. Eubœæ descriptio, 381, § 2 *quæq.* Insulæ longitudo et latitudo, 381, 44; τὰ Κοῦλα quid? 382, 15. Ad eam Atalante insula, 50, 48. Eubœæ spelunca Elaria, et Tityi heroum, 363, 25. Insula terræ motibus obnoxia, 384, 18. Usque ad eam pertinuit terræ motus, qui Syriam quassavit; tunc Arethusæ Chalcidis fontes obturati sunt, 48, 28; nec antea desiit insula per partes concuti quam hiatus terræ in Lelanto campo apertus fluvium luti igniti evomuit, *ib.* In Eubœa Curetes Chalcidem tenuerunt, sec. Archemachum, 399, 44. Cf. 465, 19. Euboenses e Troja redeunt, quum in Illyricum excidissent, inde per Macedoniam contententes apud Edessam consederunt, ibique Eubœam tandem condiderunt, 386, 7. In Eubœa Æolenses quidam cum Penithilo profecti remanserunt, 383, 48. Euboenses quidam et Thraces in regiones Transcaucasias delati Gargarensibus contra Amazones auxiliati sunt, 432, 47. Euboenses stataria pugna valebant, 385, 29.
- Eubœa, oppidum Eubœæ ins., terræ motu absorpta, 384, 22.
- Eubœa, Corcyra: ins. locus, 386, 13.
- Eubœa, Macedoniæ opp. prope Edessam, 386, 7.
- Eubœa, Siciliæ opp., a Chalcidensibus (Leontinis, 226, 45) conditum; postea castellum Syracusarum, 386, 11; nunc jacet, 226, 42.

- Euboea, locus in Lemno ins., 386, 13
 Euboea, collis in Argolide, 386, 14.
 Eucarpia, *Εὐκαρπία*, Phrygiae Magnae opp., 494, 6.
 Euclides, *Εὐκλείδης*, Megarensis, Socraticus, cuius successor Megarici philosophi dicuntur, 337, 47.
 Eueratides, Bactriae rex, urbem cognominem sibi condidit, 443, 15; in India 1000 urbes tenuit, 585, 13. A Parthis bello petitur, 441, 49.
 Eueratidia, *Εὐκρατίδεια* (rectius foret *Εὐκρατίδεια*), Bactriae urbs, a conditore dicta, 443, 15.
 Eudemus, *Εὐδήμος*, Rhodius philosophus, 559, 38.
 Eudorus, *Εὐδωρος*, de Nilo librum edidit, Aristonemque, qui idem argumentum tractavit, furti incusavit, quamquam ipse potius ex Aristone sua compilasse verisimilius est, 672, 19.
 Eudoxus, *Εὐδόξος*, Cnidius philosophus et geographus, 1, 17; mathematicus, Platonis socius, 560, 13; apud Diospolitano 13 annos degit, 685, 13. Ejus specula ante Helicopolim e regione Cercesurae vici, 685, 32; alia ad Cnidum, sec. quam ille coelestium corporum motus definivit, *ib.* In Cnidia specula Canobum stellam observavit, 98, 51. Laudatur de Melane fluvio, 283, 24; de situ Corinthi, 325, 30; de Helladis figura, 335, 9; de Ascrea Boeotiae, 354, 51; de rehus Graecis belle exposuit, 399, 21. Cretam in mari *Ἀεγαιο* positam esse dicit, 407, 29. Laudatur de maris Caspii *ἄκταις ὑπάντροις* in Hyrcania, 437, § 5. Varia Scythlicarum gentium nomina memorat, 471, 23. Fossiles pisces reperiri in Paphlagonia et prope Ascanium lacum ait, 481, § 42. Citatur de Troadis terminis, 498, 44.
 Eudoxus, Cyzicenus, qui Libyam circumnavigasse fertur. Ampla de hac re Posidonii narratio, et Strabonis de ea iudicium, 81, § 4, 5; δ *Εὐδόξιος* μῦθος, 85, 21.
 Euemerus, *Εὐήμερος*, Messenius, scriptor futilis, 39, 35; 84, 15. Panchaemam terram fingit, 248, 43, in quam sese navigasse perhibet, 86, 18; ab Eratosthene cum Antiphane Bergaeo componitur, 86, 22.
 Euenus, *Εὐηνος* (*Fidari*), *Ἄτολίας* fl.; ejus fontes et cursus, 387, 30. Olim Lycormas dictus; in eo Nessus occisus, 387, 38; 271, 51. Ejus ostium, 288, 25 et 41, ab Actio 670 stadia abest, 395, 1; ab Antirrhiio distat 120 stadia, 395, 10.
 Euenus, Mysiae fl., Pitaneum *Ἄεolicam* praeterfluit; ex eo per aqueductum Adramyttemi aquam sibi comparant, 525, 27.
 Evergetae, *Εὐεργέται*, Asiae populus, a Cyro sic dicti, ad quos ex Drangis venit Alexander, 616, 53.
 Eulaeus, *Εὐλαῖος* (*Karun*), et Choaspes et Tigris in lacum conflunt et ex eo in mare effluunt, sec. Polycletem, 620, 25. Eulaei aquam potabant reges Persarum, utpote omnium levissimam, 626, 4.
 Eumedes, *Εὐμέδης*, a Ptolemæo Philadelpho emissus Ptolemaidem condidit, 655, 51.
 Eumelus, *Εὐμήλος*, Alcestidis, Pelia natae, filius, 37, 54. Ejus in Thessalia ditio, 374, § 15 et *in sqq.* (p. 436, 439, 442, 443 *ed. Casaub.*).
 Eumenes, *Εὐμένης*, ab Antigono deficiens, thesauros Quindis asservatos abstulit, 573, 42. In Noris cast. obsessus est, 460, 23.
 Eumenes I, frater Attali et Philetæri, a quo Pergamum hereditario jure accepit; vicina loca in potestate habuit; ad Sardes vicit Antiochum Seleuci filium; regnavit per 22 annos; successit Attalus I, 533, 25.
 Eumenes II, Attali I et Apollonidis f., frater Attali II, Philetæri et Athenæi, patri successit, 533, 36. Romanorum socius in bellis adv. Antiochum M. et Perseum; a Romanis accepit quæ intra Taurum Antiochus possederat; Pergamum urbem amplificavit; Nicephorium luco ornavit; bibliothecam collegit; regnavit 49 annos; e Stratonice, Ariarathis f., pater Attali III; tutorem filii constituit Attalum II fratrem, 533, 39. Bello Antiochico Telmessum a Romanis accepit, 568, 1.
 Enmenis lucus, *Εὐμένους ἄλσος*, ad oram Troglodyticam sinus Arabici, 657, 2.
 Eumenia, *Εὐμένης* (*Ishekl*), Phrygiae M. urbs, 494, 1.
 Eumolpus, *Εὐμόλπος*, Thrax, a musicae studio nomen habet, 404, 45. Thracum dux Atticam occupavit, 266, 49; ab Ione victus est, 329, 16.
 Euneus, *Εὐνέας*, Iasonis filius, Lemni rex, ab Homero memoratus, 38, 50; 37, 42. Cf. 34, 26.
 Eunomus, *Εὐνόμος*, Locrensis citharædus; ejus cum Aristone Rhegino certamen; status ab eo posita, 216, 36.
 Eunosti portus, *Εὐνόστου λιμὴν*, Alexandriae, 673, 24; 675, 45.
 Euonymus, *Εὐώνυμος*, una Liparæorum ins.; unde nomen habeat, 230, 3 et 11.
 Eunus, *Εὔνους*, servorum dux, in Enna quam occupaverat obsessus, 226, 26; 227, 1.
 Eupalium, *Εὐπάλιον* (ruinæ in *Marathia* oppidi planitie, sec. conject. Leakei), Locrorum Ozolarum opp., 366, 39; 387, 14.
 Eupator. V. Mithridates.
 Eupatoria, *Εὐπατορία*, in Ponto Phanarææ urbs ad Lyci et Iridis confluentes, a conditore dicta; a Pompeio aucta et Magnopolis denominata, 476, 35.
 Eupatorium, *Εὐπατόριον* (ad *Inkerman*), e regione Chersonis urbis, in boreali latere Ctenuntis portus, castellum a Diophanto conditum; qui a Scythia ibi obsessus, agere per fauces Ctenuntis ducto castellum cum Chersoneso urbe conjunxit, 239, 9.
 Euphorio, *Εὐφορίων*, laudatur, 312, 42; 484, 50; 581, 5. Euphorio Chersonesites. V. Euphronius.
 Euphrantas turris, *Εὐφράντας πύργος* (*Kasr Safran*), ad Syrtin majorem; Carthaginiensis regionis et Cyrenaicae Ptolemæo subditæ limes, 709, 41.
 Euphrates, *Εὐφράτης*. Fontes in Tauri parte septentrionali a Tigridis fontibus 2500 stadia distantes, 447, 6 et 19; ex Abo monte fluit, 452, 31. Cursus ejus, 447, 7; 65, 38; 66, 8; 454, 12; 452, 7; 632, 16. Cum Tigride Mesopotamiam facit, 71, 31; 635, 26; 447, 6 et 19. In Asiae delineatione Eratosthenica Euphrates occiduum latus tertii sigilli constituit, 65, 37; Euphrates fluvius effusus paludes Chaldaeorum facit, 653, 14. Euphrates et Tigris, sec. Onesicritum, in lacum influunt, rursumque egressus Euphrates proprio ostio mari jungitur, 620, 54. Euphratis ab ostiis et Teredone ad Babylonem 3000 stadia sec. Eratosth., 66, 38; 620, 50. Euphratis ostia Sudidis terminus sec. Nearchum, 620, 37. Euphratis pons in Commagene, 638, 15. Cf. Zeugma. Sitæ ante Euphratem insulae, 653, 6. Catarrhactes Euphratis a Persis structas delevit Alexander, 630, 11. Idem fossarum Euphratis curam habuit, 630, 15. Euphrates ad Semiramidis murum a Tigri et Opi vico distat ad 200 stadia, 67, 1. Το ζεύγμα τοῦ Εὐφράτου τοῦ παλαιῶν prope Thapsacum. Inde usque ad Tigrim, quo loco Alexander transiit, stadia 2400 sec. Eratosthenem, 635, 33. Hæc est maxima fluviorum distantia; minima est circa Seleuciam, 200 stadiorum, 635, 36. Euphrates Parthici imperii finis, 637, 15.
 Euphronius (Euphorio Chersonesita dicitur apud Hephæstionem De metr. 15, 59), Priapeiorum scriptor, 328, 22.
 Euripides poeta Anaxagoram audivit, 551, 31. Ejus errores quidam geographici in Messeniae descriptione, 315, 3; alius error, 526, 43. Versus de solo Laconiae et Messeniae (fr. 452), 314, 43. Urbium nomina Argos et Mycenae promiscue adhibet, 324, 31. Laudatur de Corintho

- urbe, 326, 3; de Teuthrante, Ange et Telepho, 526, 11. Citatur ejus Æolus fabula, 306, 29; Archelaus fab., 184, 32. In Baccharum prologo (v. 13 sqq.) pessimum se geographum ostendit, 22, 20 et 42; 586, 12. In eadem fabula (v. 55 sqq., 74 sqq., 120 sqq.) et in Palamede ritus Phrygius, Lydius et Creticos miscet, 403, 10. Laudatur (in *Cresphonte*), 445, 47; (in *Hecub.* 1), 572, 18; (in *Ione* 594), 308, 15; (*Iph. Taur.* 508, *Orest.* 98; 101.), 324, 31; (in *Phaethonte*), 28, 4; (*Phæniss.* 422,) 358, 32; (*Phæniss.* 36), 648, 36; (in *Rhadamantho*), 306, 18; (*Troad.* 26), 427, 43; (in incert. fab.) 152, 25; 319, 27.
- Euripus Chalcidicus, εὐριπὸς ὁ Χαλκιδικός, ponte junctus; utrinque turris imminet; maris ibi reciprocationes, 346, 27. Ad eum Salgameus occisus, 8, 35. Ab eo ad Peneum navigatio, 380, 53. Alia de eo vid. p. 30, 19; 50, 17; 344, 21; 382, 9. Cf. Chalcis (p. 10, 36, 55, 403, 429, 443, 445, 446, 493 ed. *Casaub.*). — Euripus Pyrrhæus. V. Pyrrha. — Euripi cur sint fluxuosi, 45, 45.
- Euromus, Εὐρώμος, opp. Carizæ non longe a Mileto, 543, 20; 562, 22. (Templi ruinas quæ ab Alabanda occasum et boream versus sunt, ad Euromum pertinere opinatur Leakeus.)
- Europa, Εὐρώπη, ab Asia dirimitur Tanai vel isthmo Caspio, 54, 30; 104, 44. Europa πολυσχῆμων, καὶ πρὸς ἀρετὴν ἀνδρῶν εὐφροσύνη καὶ πολιτείαν καὶ ταῖς ἄλλαις πλείστον μεταδεδοκωῖα τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν, 104, 45: cf. 100, 37. Europæe longitudo minor est quam conjuncta Asiæ et Africæ longitudo, sec. Polybium, qui in definenda hac re non recte egit, 88, 30 et 89, § 7. Maxima Europæe promontoria Eralosthenes tria, Polybius quinque, alii sex distinguunt, 89, § 8. Regiones Europæe strictim delineantur, 105, § 27 sqq. Tota est habitabilis præter partem exiguum Hamaxocis conterminam, 104, 48; soli ratione et incolarum copia et indole præstat, 105, 18. Fructus fert optimos; metalla habet; pecore abundat; feras alit paucas; odoratas res et gemmas extrinsecus petit, 105, 26. Regiones septentrionales usque ad Istrum aperuit Alexandri M. expeditio, 11, 40. Occidua omnia usque ad Albim fl., qui Germaniam in duas partes dividit, et quæ trans Istrum sunt usque ad Tyram fl., Romani aperuerunt, 11, 41. Quæ sunt inde a Tyra fluvio usque ad Mæotidem paludem Mithridates Eupator nota reddidit, 11, 45. Europa a Libya longissimo intervallo per Tyrrhenum mare non amplius 3000 stadiis distat, sec. Polybium, 86, 52; quod falsum est, 87, 45. Europæ oram a Gadibus usque ad Tanaim peragrassæ se dicit Pytheas, 86, 10. Ab Europa ad Libyam pertinet tænia quædam submarina, quæ olim supra mare exstabat, 41, 41. (*Alta loca sat multa quibus Europæ nomen occurrit, lubens prætermisi. Vide, sis, p. 14, 34, 57, 64, 92, 104, 109, 115, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 137, 289, 295, 302, 410, 319, 332, 372, 491, 507, 510, 554, 572, 591, 594, 680, 686, 824, 832, 839 ed. Casaub.*)
- Europus, Εὐρώπος (*Blasonitiko* vel *Xeraghi*), Thesaliæ fl., quem Homerus Titaresium vocat, 378, 45; e Titario monte in Peneum influit, 276, 8.
- Europus, Εὐρώπος, Epri urbs in Æthiopic regione inque eodem tractu in quo sunt Alalcomenæ et Æginium, 272, 16. De situ certius non constat.
- Eurotas, Εὐρώτας, Laconicæ fl. Ejus et Alpei fontes vicini sunt ad Aseam vicum, 295, 1. Terram subiens Eurotas rursus erumpit in Bleminatide regione; præter Spartam labitur, Heloticam vallem peragrat, inter Gythium et Acraæ in mare effluit, 295, 6; 228, 46. Ejus ostium, 312, 15.
- Eὔρος ventus quis? 23, 47; 24, 11. In mari inter Hispaniam et Italiam sito statis vicibus flat, 119, 26.
- Euryclea, Εὐρύκλεια, status, Thrasonis opus, 547, 41.
- Eurycles, Εὐρύκλης, Lacedæmonis princeps, Cæsaris amicitia abusus turbas quasdam excitavit; ejus filius, 314, 14. Eurycles Cythera insulam privatim possedit, 312, 5.
- Eurycydeus lucus, Εὐρυκύδειον ἄσος, Triphylia in ora, 297, 47.
- Eurydice, Εὐρυδίκη, Arrhabeæ neptis, Sirrhæ filia, mater Philippi Amyntæ, 271, 31.
- Eurylochus Thessalus Crisam delevit, 359, 30. Sub Eurylocho Amphictyones Pythia instituerunt, 361, 29.
- Eurylochus, Εὐρύλοχος, Cychridem serpentem e Salamine ins. expulit, 338, 19.
- Eurymedon, Εὐρυμέδων, Atheniensium dux, 308, 41.
- Eurymedon, Εὐρυμέδων (*Kapri-Su*), Pamphylia fl., cui Aspendus adjacet, 569, 49. E Selgicis montibus ortur, 489, 15.
- Eurypon, Εὐρυπών, Proclis f., rex justus, de quo Eurypontidæ dicti sunt, 314, 30.
- Eurypylus, Telephi f.; ejus ditio Trojana ab Achille vastata, ipseque a Neoptolemo interfectus, 500, 12. Ditio ejus ad Caicum sita, 526, 26; 530, 16, Lyrnessidi finitima, 551, 36.
- Eurypylus, Eusemonis f., qui successit et patri et Amyntori patruo, quum Phenix, Amyntoris f., exsul abscesserit, 377, 5. Ejus in Thessalia ditio, 376, § 18; 371, 25; 372, 43; 374, 15.
- Eurysthenes, Εὐρυσθένης, et Procles Laconicam obtinuerunt, 334, 50; quam in sex partes dividerunt, 313, 8. Reipublicæ Spartanæ auctores esse ab Hellanico perhibentur perperam, 314, 22. Eurysthenes Agidis pater, 313, 22.
- Eurystheus, Εὐρυσθεύς, Sthenelo successit; contra Herculis filios et Iolaum eorumque socios Athenienses expeditione suscepta, ad Marathonem cecidit; corpus sepultum in Gargetto, caput Tricorythi, ubi locus vocatur Eurysthei caput, 324, 18.
- Eurytanes, Εὐρυτάνης, Ætolia gens, 385, 5; 387, 31; 400, 2.
- Eurytus, Εὐρύτος, Cechaliensis, 291, 25. Vid. Cechalia.
- Eusebia, Εὐσεβία ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ, i. q. Tyana, 460, 10.
- Eusebia, Εὐσεβία ἡ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ, i. q. Mazaca, 461, 3.
- Euthydemus, Εὐθὺδῆμος, præfectus Bactrianam ad defectionem pertraxit, 441, 39. Demetrii pater, Bactriae rex, 443, 5.
- Euthydemus, Mylasensis orator, in patria et in tota Asia eximium honorem consecutus, 562, 54. Hybreæ de eo dictum, 563, 18.
- Euthymus, Εὐθύμος, pugil; ejus certamen aliquod, 212, 43.
- Eutresis, Εὐτρέσις, ab Homero memoratus pagus Thespiensium; ubi Zethus et Amphion habitaverunt, 353, 12.
- Euxinus Pontus. V. Pontus.
- Euxynethus, Εὐξύνετος, Cretensis e Lebene, 411, 10.
- Exitanorum urbs, Ἐξίτανων πόλις (Σὺν Ptol., *Sezi* Plin., *Hezi* Mela; hod. *Motril*), Hispania urbs in Bastetanæ ora inter Malacam et Abdera sita, 180, 13. Ad eam appulerunt Tyrii urbem condere ad Herculis columnas jussi, 141, 6.
- Extispiciorum ratio apud Lusitanos, 128, 16.

F.

- Faba Ægyptia et fabeta, 679, 37; 698, 51; ad Acesinen, 593, 43.
- Fabius Maximus Tarentum cepit ex eaque urbe Herculis colossum Romam abstulit, 231, 26.

Fabius Q. Maximus Æmilianus contra Arvernos et Bituitum pugnavit ad Isaræ et Rhodani confluentes, ibique Martis et Herculis templa construxit, 154, 13; 159, 5. Fabius Pictor Romanos nonnisi post devictos Sabinos divitiis sentire cepisse ait, 190, 29.

Fabrateria, Φαβρατρία (*S. Giovanni in Carico*), Latii opp. ad viam Latinam et Trerum fluvium, 197, 46.

Fabulæ. Ἡ μυθευσις καταστρέφει εἰς τὸ κοινωνικὸν καὶ τὸ πολιτικὸν τοῦ βίου σχῆμα καὶ τὴν τῶν ὄντων ιστορίαν, 16, 20. Τοῦ μύθου τὸ τέλος ἰδὼν καὶ ἐκπληξίς, 20, 47. Fabulæ veris seu argento aurum circumfunduntur demulcendi causa, 16, 33. Universa prisca theologia fabulis constat, 16, 17. Fabulosæ gentes apud poetas et historicos non ignoratione veri memorantur, sed delectationis causa finguntur, 36, 1 sqq. Scite admodum fabulæ ab Homero tractantur, 15, 25. Non poetæ modo, sed etiam legislatores eas probant. Blandimentis earum discendi amor pueris et vulgo ingeneratur, 15, 32. Inest fabulis exhortandi et deterrendi facultas, προτροπή καὶ ἀποτροπή, præsertim apud indoctam multitudinem, 15, 53.

Fabulosæ gentes apud Homerum, Hesiodum, Alcmanem, Æschylum, alios, 36, 1 sqq., apud Indicōn scriptores, 58, 45.

Falerii sive Falisci, Φαλίσιοι [οί] καὶ Φαλίσκοι (sic leg. videtur) (*Sta Maria di Falleri*), opp. Etruriæ, 188, 20. Nonnulli aiunt Falerios non Etruscæ esse sed peculiaris gentis, Faliscorum sc.; alii dicunt esse etiam Faliscos urbem, cujus incolæ peculiarem linguam habeant; alii denique Æquum Faliscum memorant inter Romam et Ocriculos sitam urbem (quam a monte in planitiem descendere iussit Faliscæ struxerant), 128, 25 sqq.

Falernum Campaniæ vinum, 202, 33.

Falisci. Faliscum. Vid. Falerii.

Fanum Fortunæ, Ἰερὸν τῆς Τύχης (*Fano*), Umbriæ locus, 189, 12.

Fasces Tarquinis Romam translatae, 183, 14.

Faustulus bubulcus Romulum et Remum infantes enutrivit, 191, 28.

Faventia, Φαουεντία (*Faenza*), Galliæ Cispadanæ opp., 180, 35.

Favonius ventus apud Homerum, 2, 22.

Felles Egypti, 699, 17; ab omnibus Egyptiis coluntur, 690, 20. Felibus Libycis ad cuniculos venandos in Hispania utuntur, 120, 4.

Feminae apud Egyptios excinduntur, 699, 43.

Feræ in Europa perpaucæ, 105, 30. Feræ apud Venetos in lucis Dianæ et Junonis mansuere dicuntur, 179, 18.

Ferentinum, Φερεντινον (*Ferentino*), Latii oppidum ad viam Latinam, 197, 45.

Ferentinum, Φερεντινον (*Ferento*), Etruriæ oppidum, 188, 20.

Feronia, Φερωνία (*Civitavecchia*), Etruriæ urbs sub Soracte monte cum luco Feroniæ dæ; solennis ibi conventus; cultus dææ mirabilia quædam habet, 188, 30.

Ferri metalla in Colchide, 38, 16; ad Dianum et Hemeroscopium Hispaniæ, 132, 4; apud Petrocorios et Bituriges Cubos Galliæ, 158, 36; in Britannia, 166, 24; in Norico ad Norejam, 178, 46; in Æthalia insula, 186, 23; apud Chalybes sive Chaldaeos Ponticos, 470, 34; in Mercoe ins., 697, 44. Cf. Metalla.

Festi, Φῆστοι, locus inter quintum et sextum a Roma lapidem miliarium; quousque olim ager Romanus pertinuit, 191, 46.

Festorum numerus ingens apud Tarentinos, 233, 7.

Ficus. V. Sub Ficum portus.

Ficus Antiochiæ ad Mæandrum, 539, 4; Hyrcaniæ 60,

45; 426, 27; Hispaniæ, 136, 10; Galliæ meridionalis, 147, 44.

Fidenæ, Φιδηναι (*Castel Giubileo*), Sabinorum urbs, a Romanis deleta, 188, 25; 191, 41.

Figuli rota, Anacharsidis inventum, sec. Ephorum, 251, 38.

Fimbria quæstor Valerium Flaccum consulem interfecit; illum expugnavit, 508, 31. A Sulla e medio sublatus, id.

Firmum Picenum, Φέρμον Πικηνόν (*Permo*), ejusque navale, 201, 4.

Flaminia via. V. Flaminus Nepos.

Flamininus (T. Q.) ad Cynoscephalas Philippum vicit, 379, 30.

Flamininus ab Hannibale ad lacum Trasimenum victus, 189, 1.

Flaminius (C.) (Nepos) Marci Æmiliani Lepidi in consulatu collega (an. 197), devictis Liguribus, Flaminiam viam stravit a Roma per Etruriam et Umbriam usque ad Ariminum, 181, 15. (Sec. Livium, Flaminius consul an. 187 viam Bononia Arretium stravit. Via a Strabone memorata ad Flaminium pertinet qui censor fuit an. 220 et in prælio ad Trasimenum cecidit.)

Flaminius (F.), Siciliæ prætor, 230, 24.

Fluvii qui pluvialibus aquis implentur, ab Homero δυνάταις vocantur, 20, 23. Fluvii in Asia per magnam siccitatem defecerunt tempore Artaxerxis, 41, 26. Pontum Euxinum et Nostrum mare adeo fluviorum aquæ opplerunt, ut per Bosporum et fretum Gaditanum erumperent, 30, 23. Fluvii declivi alveo labentes non possunt cum mari comparari, cujus nulla est declivitas; 43, 45. Fluvii post terræ motum per aliquot dies aqua carentes vel cursum mutant, 50, 37. Fluvii terram subeuntes rursumque emergentes, 228, 35. Cf. Metaurus, Orontes, Tigris, Nilus, Erasinus, Eurotas, Alpheus, Ladon. — Cur boum forma fluvii representari soleant, 394, 10. Auriferi fluvii. V. Aurum.

Fluxus et refluxus mare purgat, aliena quævis, ut cœnum, cadavera et naufragiorum rudera, ejiciens, 44, 39. Fluxus, qui in fretis obtinet, secundum Eratosthenem ex inæquali maris superficie explicandus est, 45, 45. In freto Siculo respondet fluxui et refluxui Oceani, 45, 49. De fluxu et refluxu fusiis exposuerunt Posidonius et Athenodorus, 46, 8. Cf. Mare et Oceanus.

Fenicularius campus, Μαραθών, Hispaniæ inter Tarracoenem et Veteres; per eum via militaris transit, 133, 17. (Cf. Cicero ad Att. 12, 8.)

Fœniculum, μάρμαρον, Hispaniæ, 133, 19. Fœniculum equinum, ἱερομάρμαρον, Mauritanæ, 701, 54.

Fomites, Anacharsidis inventum, 251, 38.

Fontes fœtentes ad Leucam Iapygiæ, 233, 50. Fontes aquæ dulcis in mari prope Aradum insulam, 641, 42. Scamandri fontes duo, quorum alter calidus, alter frigidus, 48, 42 (Cf. Scamander). Fluminum fontes terræ motu siccati, 50, 47. Fons memorabilis in Herculis templo Gaditano, qui exundante mari deficit, defluente autem impletur. De causa hujus rei sententia Polybii et Posidonii, 143, 10. Stygiæ aquæ fons ad Avernum, 203, 46. Iliissi fons a Platone celebratus, 343, 34; Cephissi Attici fons, 342, 30; 364, 7. Nedæ fons in Lycæo Arcadico a Rhea Jovem pariente lavacrorum causa apertus, 299, 30. Azaritius Bithyniæ fons parvos crocodilos alens, 482, 23. Durii et Druentii fontes in Alpibus, 169, 41. Æa fons ad Amydonem, 278, 15. Fucini lacus et Amerni fl. fontes deficientes et rursum scaturientes, 200, 19; similis fons ad Branchidarum oraculum, 691, 38. Fons aquam rubram minui colore in mare emittens, 682, 47. Olei fons ad Ochum, 444, 20. Fons fœtens ad Ta-

phiassum, 366, 34. In Memnonio Abydi fons, 690, 25. Salmacis fons Halicarnassi, 560, 25. Fons Ephesi, Thraconis opus, 547, 40. Cf. Hippocrene, Sybaris, Inachus, Arethusa, Nilus etc., Bitumen.

Formiæ, Φορμιαί, prius Ὀρμιαί dictæ διὰ τὸ εὐορμον, Latii opp. ad viam Appiam, a Laconibus conditum, 194, 25 et 33 (hod. *Mola di Gaeta*).

Formicæ aurum effodientes, χρυσωρύχοι. in India apud Derbas, 58, 50; 598, 47; 601, § 44; quarum nonnullas alas esse ferunt, 611, 32.

Fortunæ fanum, Umbrici opp., 189, 13.

Fortunæ templum Romæ a Lucullo dedicatum, 327, 43.

Fortunata insula vocabatur Erythia, sec. Eratosthenem, 123, 11.

Fortunatæ insa, ante Maurusiæ fines occiduus sitæ, 2, 31; 124, 51.

Foruli, οἱ Φόρουλοι (*Civita Tommasa*), Sabinorum vicus, saxa ad rebellionem quam ad habitationem aptiora, 190, 10.

Forum Corneliū, Φόρον Κορνήλιον (*Inola*), Galliæ Cispadanæ opp., 180, 34.

Forum Flaminium, Φόρον Φλαμίνιον, Umbrici opp., 189, 38 (Ruinae in loco qui vocatur *Giovanni*.)

Forum Julium, Φόρον Ἰουλίον (*Fréjus*), Massiliensium opp., navale Augusti Caesaris, inter Olbiam et Antipolim situm, a Massilia 600 stadia distans, 152, 54; portum habet memorabilem, 153, 35.

Forum Sempronii, Φόρον Σεμπρώνιον (*Fossombrone*), Umbrici opp., 189, 40.

Fossiles mugiles ad Ruscinonem in Gallia, 151, 11. Fossiles sales. V. Sales.

Fregellæ, Φρεγγελλαι (ad sinistram Liris ripam, e regione hodierni oppidi *Ceprano*), Latii nunc vicus, olim urbs celebris, altorumque caput, quarum incolæ nunc fori frequentandi et sacrificiorum causa eo conveniunt. Præterfuit Liris fl. Urbs ob rebellionem excisa, 198, 9 et 26.

Fregenæ, Φρεγγίνα (*Torre di Maccarese*), in Etruriæ ora opp. inter Pyrgos et Ostiam, 188, 3 et 16.

Frentani, Φρεντανοί, Picensi finitimi, Samnitica gens, 201, 15; a Pelignis dirimuntur Sagro fluviō, 201, 49. Eorum navale Orton, oppidum Buca, 201, 44. Cf. 235, 30; 237, 21.

Freta cur sint fluxuosa, 45, 15. Eorum fluxus et refluxus non idem est ubique, alius in freto Siculo, alius in Chalcidico, nullus in Byzantio, 46, 13. Ceterum vide Siculum fretum, Chalcidicum, Columnarum, etc.

Frigus maximum in locis circa Borysthenem et Mæotidem, 255, 5; 61, 30.

Frumenta Galliæ, 147, 46; Turdetaniæ, 119, 23; Britannicæ, 166, 23; Siciliæ, 227, 13; Chersonesi Tauricæ, 258, 31; Hyrcanicæ, 436, 28; 60, 47.

Frusino, Φρουσινών (*Frusinone*), Latii opp. ad viam Latinam, Cosa amni alluitur, 197, 45.

Fucinus lacus (*Lago Fucino*, *Lago di Celano*), cui Alba adjacet; aqua lacus modo surgit modo subsidet, 201, 11. Inde aqua Marcia Romam fluit, 200, 22.

Fundæ, Ætolorum inventum, 307, 21. Fundæ Gallorum, 163, 45; earum genera tria apud Balearidum incolas, funditores optimos, 139, 29.

Fundi, Φούνδοι (*Fondi*), Latii opp. in via Appia. Vinum Fundanum, 195, 1.

Furiarum vestitus similis ei quo Cassiteridum inas. incolæ utuntur, 145, 50.

G.

Gabæ, Peraidís locus, ubi regia erat, τὰ ἐν Γάβαι; βασιλεία, 620, 4. Situs accuratius non definitur. Ptolemæo duce

Mannertus Gabas componit cum *Darab*; Reichardus intelligi vult *Kabadan* prope *Firuzabad*.

Gabala, τὰ Γάβαλα, Seleucidis in Syria opp. maritimum, 641, 31 (*Gabulo*, *Gibellum Gibel* ap. mediæ ævi scriptt. latinos; *Uchablat* ap. Abukhedam; *Djebete* vel *Djebili*, ap. Edrisium; hod. *Dcheblah*).

Gabales, Γαβαλεῖς (*les hab. du Gévaudan*), Galliæ gens Narbonensis pr. propinqua, Aquitanis annumerantur 158, 35. Argenti metalla habent, 158, 39.

Gabiane, ἡ Γαβιανή, Elymaidis provincia, 634, 19.

Gabii, Γάβιοι (*Castiglione*), Latii urbs inter Latinam viam et Valeriam sita, in via Prænestina; utilissimas Rome lapicidinas habet; distantia a Roma et Præneste, 198, 18.

Gabini lapidis secturæ in Anienis valle, 198, 44.

Gabinus, vir consularis, Ptolemæum in regnum reducens Archelaum Cleopatrac maritum in pugna occidit, 478, 10 et 27; 677, 9.

Gabinus, Rom. scriptor, in Mauretania describenda fabulis non abstinuit. Rei exemplum, 703, 51.

Gabreta silva magna citra sedes Suevorum, ὧν μεγάλη Γαβρητά; trans eam est Hercynius saltus, 243, 15.

Gadaris, Γαδαρίς, in Phœnicicæ ora urbs, quam suam fecerunt Judæi, 646, 16.

Gadara, Γάδαρα, Phœnicicæ urbs inter Jopen et Azotum, quam Judæi sibi vindicarunt, 646, 1. Hinc oriundi Philodemus Epicureus et Meleager et Menippus ὁ σπουδαγολογος et Theodorus rhetor, 646, 22. In agro Gadareno, ἐν τῇ Γαδαρίδι, lacus aquæ pessimæ, qua gustata pilos, cornua et ungues pecora amittunt, 650, § 45. [Gadara urbs est vel Gazara, quæ erat ὄχρωμα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν Ἀλῶντος (Maccab. 1, 14, 34; 2, 10, 32. Joseph. Ant. 8, 11), vel Gal sive *Gath*, una ex quinque urbibus Pentapoleos Philistæorum. Situs urbis incertior. Quod vero de Gadarenis viris Strabo aassert, id pertinet ad Gadara Persæ (*Om Keis*). Eodem referenda sunt quæ de aquis Gadarenis leguntur.]

Gades, τὰ Γάδερα, insula et urbs Hispaniæ, 106, 37, in eodem parallelo in quo Cnidus urbs, 99, 1; distat a Sacro promontorio ad 2000 stadia, 116, 36; 123, 14, a Tingi 800 stadia, 701, 7; a Bæti 70 mill. pass., 116, 36; a Calpe 750 vel 800 stadia, 116, 6; 140, 15. De Gadum origine narratio Gaditana, 141, § 5. Pherecydes insulam Erythæ nomine designare videtur, 140, 50. Cf. 122, 54. Secundum alios Erythæa est insula Gadibus opposita uniusque stadii freto ab his divulsa, 140, 44. Quæ de Gadibus expositis Pytheas, ea repetivit Eratosthenes, 86, 16. Urbis situs, ambitus, incrementa, frequentia; fana Saturni et Herculis, 140, 3; 145, 18; portus; moles portui projecta, 145, 19. Urbs fortitudine incolarum et colenda cum Romanis amicitia insignis, 116, 6; 117, 4. De columnis æreis in Herculis fano, 141, 43. Gadibus Columnas Herculis vindicant Hispani et Afri, 141, 17 et 40. Id vero ferri nequit, 142, 50. Apud Pindarum αἱ Γαδερίδες πύλαι sunt terminus expeditionis Herculis, 141, 37. Fons memorabilis in fano Herculis; alii urbis putei et cisternæ, 143, 10; 144, 7; 144, 44. Gadibus profectus Libyam circumnavigasse Eudoxus dicitur, 82, 15; διὰ Γαδερίων in Oceanum egressum Menelaum Libyam circumnavigasse putavit Crates, 31, 37. Gadibus commoratus est Posidonius, 114, 44. Ibi Cabiros stellas observari posse aiunt; Posidonius in loco 400 stadia hinc boream versus sito Canobum se vidisse putat; unde de latitudine loci conjecturam fecit, 98, 45. Ad Gades usque Celtas habitare Eratosthenes dixit, 88, 25. Gaditani annuas esse æstus marini vices, easque e lunæ rationibus annuis pendere intellexit, 144, 32. Non multum agri in opposita continente possident, 140, 20. Novam iis urbem et in continente navale struxit Balbus,

140, 30 et 39. Pauci Gaditanorum domi desident, 140, 23. In Astam urbem convenire solent, 117, 31. Primi Cassiterides insulas adierunt, 146, 1. Gaditanorum mercatorum de Lotophagis narratio, 130, 34. Οι Γαδύπται ἱερεῖς grandibus navibus utuntur; minoribus autem, quas equos ab insignibus vocant, piscatores ad Lixum usque Maurisæ fluvium navigant, 82, 3. Gaditana arbor memorabilis, 145, 31 et 41. — Gaditanum fretum. V. Columnæ.

Gadilonitis, ἡ Γαδλονίτις, et ἡ Γαδλὼν (deb. Γαδλῶντις, Γαδλῶν), regio ab Halyis ostiis versus ortum usque ad Saramenam, 468, 28 et 41; partem ejus Amiseni habent, partem Dejotarus a Pompeio accepit, *ib.*

Gæ. αἱ: Γαιρέται, Gallica gens, olim ad Pavum habitabant, postes deleti sunt, 177, 18; 180, 4.

Gætuli, Γαίτουλοι, maxima Libyæ gens, a Mauritania versus Libyæ mediterranea sitam regionem tenent, 701, 20; 108, 35; supra Masæsylios, 704, 25. Eorum pars supra Syrtin est, 108, 39. Inter Gætuliam et nostram oram interjacent campi et montes et magni lacus et flumina, quorum quædam in terram demersa evanescent, 709, 11; 711, 45; usque ad Gætulias montana pertingit terra Libophœnicum, 709, 5. Supra Gætuliam est Garamantum regio, 709, 7.

Galabrii, Γαλᾶβριοι, Dardaniæ gens, apud quos urbs est antiqua, 262, 34.

Galactophagi, Γαλακτοφάγοι, i. e. Scythæ nomades Thracibus contermini, ap. Homerum una cum Mysis memorantur, 246, 5; 249, 40; 258, 39; 3, 27; 474, 18. Mentionem eorum fecit Hesiodus in Γῆς περίοδῳ, 251, 24.

Galatæ, Γαλατία. Γαλάται, Γαλατία, sive Γαλλογαίται, Γαλλογαίταια. Galatæ Attalicorum Bithynorumque ditionem incursionibus vexantes, tandem ab iis acceperunt eam terram quæ nunc Gallatia et Gallogræcia vocatur, 485, 23. Partem Phrygiæ Magnæ occupaverunt, 489, 31; 155, 43, 107, 25. Ilium occuparunt, sed mox reliquerunt, 508, 25. Galatiæ sive Gallogræciæ descriptio, 485, *cap.* 5. Galatarum gentes tres, tetrarchiæ duodecim; tetrarcharum concilium; ejus jurisdictio; constitutionis hujus mutationes, 485, 19. Singularum gentium ditiones et oppida, 485, § 2 sq. Galatas Attalus I prælio vicit, 533, 32. Galatiam Pompejus post victum Mithridatem attribuit iis qui e tetrarcharum stirpe erant, 463, 41. Cf. Gallia.

Galatæ Tolistobogii, 468, 38.

Galeæ Lusitanorum, 128, 9.

Galeotæ pisces, qui etiam ξιφίαι et κύνας vocantur, in freto Siculo vorant thynnos. Ipsi capiuntur ad Scyllæum. Venationis ratio. Hinc explicanda fabula de Scylla pisces captante, 19, 49-20, 33.

Galepsa, Γαλψός (*Macala*, ut videtur), urbs Macedoniæ ad Strymonium sinum, 279, 50; a Philippo eversa, 280, 44; 281, 42.

Gallizæ, Γαλιζαία, Judææ regio, cujus incolæ e variis gentibus mixti, 647, 25; 649, 36.

Galliesius mons, Γαλλήσιον ὄρος, inter Ephesum et Colophonem, 548, 42.

Galli eunuchi, Γάλλοι ἀπόκοποι, 538, 32.

Galli. Gallia, ἡ Κελτική. Eam parum norunt Eratosthenes, Timosthenes et his antiquiores, 77, 23. Eratosthenes Gallos, Γαλάτας, in occidenta Europa usque ad Gades habitare dixit, 88, 25. Gallis universis Celtarum nomen Græci indidisse videntur a Celtis provinciæ Narbonensis, ob gentis ejus claritatem, conferentibus ad id etiam Massiliensibus, 157, 20. Situs Gallie et fines, 146, 33; 105 § 28; 113, 26. Gallie et Hispaniæ limes orientalis ad templum Veneris Pyrenææ vel ad Tropæa Pompeii, 148, 18. Arctissima Gallie pars est isthmus Narbonense

mare ab Oceano dirimens; in quo sita est Tolosa; minor ille 3000 stadiis sec. Poësidonium, 156, 37; inter 2000 et 3000 stadia medicus, 106, 2; minor quam Hispanicus ad Pyrenæos isthmus, 113, 28; 113, 34. A templo Veneris Pyrenææ usque ad Antipolin et Varum fl. 273 milia, sec. Alios 2600 aut 2800 stadia, 148, 29. Ab Aquitanie et Pyrenæorum extremitate occidentali usque ad Rheni ostia 3300 vel 3400 stadia; per totam hanc longitudinem Gallie prætenditur Britannia. Ab eadem Pyrenæorum parte usque ad Rhenum superiorem circa 5000 stadia esse perhibentur; scilicet Pyrenæi et Rhenus boream versus ad se invicem paulatim inclinare se videntur, 165, 49; 166, 5. In Britanniam trajici solet ab ostiis Rheni, Sequanæ, Ligeris, Garumna; tractus 320 stadiorum, cursu diurno brevior, 166, 11 et 20; 161, 16; 157, 6. — *Gallia transalpina*, ἡ ὑπὲρ τῶν Ἀλπεων Κελτική, sec. Cæsaris Commentariis (147, 14), trifariam divisa est, in Aquitanos, Belgas et Celtas, 146, 24. Augustus eam in quattuor partes divisit (*quas parum distincte et minus recte Strabo definit*). Scilicet Celtas Augustus Narbonensi provinciæ attribuisse dicitur; Aquitanie autem ad Garumnæ usque pertinenti adjecisse quattuordecim gentes inter Garumnæ et Ligerim habitantes; reliquam vero Galliam in duas partes divisisse, quarum alteram Lugduno, alteram Belgis attribueret, 147, 15; Lugdunensis Gallia est regionis inter Ligerim et Rhodanum et Rhenum interjectæ pars superior inde a fontibus Rheni et Rhodani usque ad mediam fere plantitem; pars inferior quæ ad Oceanum vergit a Ligeri usque ad Rhenum est Belgarum, 159, § 1. [Limes Lugdunensis et Belgicæ secundum falsam hanc opinionem accuratius constitui nequeunt, neque ipse Strabo definire eos potuerit. (*Ὅσα οἱ ἡγµόνες πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενοι διατάττουσι ποικίλως, ἀρκεῖ πᾶν κεφαλαιῶς τις εἰπεῖν, τοῦ δ' ἀκριβοῦς ἄλλοις παραχωρητέον* p. 147, 24)]. *Montes*: Pyrene s. Pyrenæi, Cevennus mons (Cevennæ), Alpes, Luerion, Jurasus, silva Arduenna, Selius, q. v. Promontorium apud Osismios (*Cap. S. Mahe*), quod nimis longe in Oceanum Pytheas extendere Straboni videtur, 162, 30. *Fluvii*: Garumna, Liger, Sequana, Rhenus, Rhodanus, Arar, Dubis, Isara, Sulgas, Druentia, Varus, Arauris, Orbis, Atax, Ruscino, Illiberis, q. v. Magnam Gallia felicitatis partem debet fluviorum navigabilium in mare exterum internæque exeuntium rationi ad commercia accommodatissimæ, 156, 40; 147, 27. *Insulæ*: Samnitarum mulierum ad Ligerim, Blason, aliæ complures ante Massaliam, Stœchades quinque, Leron et Planasia, q. v. — *Gentes* Gallie: Aquitani, quorum minores divisiones sunt supra viginti; ex quibus memorantur Tarbelli et Convenæ. Gentes quattuordecim inter Ligerim et Garumnæ habitantes et Aquitanie adscriptæ; recensentur tredecim. Pictones, Santones, Bituriges Ubisci (Vivisci), Bituriges Cubi, Petrocorii, Nitiobriges, Cadurci, Ruteni, Lemovices Arverni, Gabales, Helvii, Vellavi. In Narbonensi Gallia sunt Volcæ Tectosages, Volcæ Arecomici; Cavari, Voconii, Allobroges, Centrones, Iconii, Medulli, Tricorii, Catoriges, Albici sive Albienses, Salves, Ligures Declatæ et Oxybii. In reliqua Gallia: Namnites, Veneti, Osismii, Lexovii, Caleti, Ambiani, Morini, Menapii, Nervii, Eburones, Ubii, Treveri, Mediomatrices, Tribocci, (Helvetii), Sequani, Segusiani, Æduli, Lingones, Senones, Carnutes, Parisii, Meldi, Bellovaci, Suessiones, Remi. *Vide sub suo quosque nomine*. Gallicæ gentes multæ in Alpibus, 106, 12. Praus, de quibus Brennus Prausius vocatur, ubinam habitaverint, non liquet, 156; Gallie Cisalpinæ gentes, Boii, Insubres, Senones, Gætatæ, etc., 170, § 6 et 7; 176, 26, 177, 4; 180, 3. Galli Illyriæ

mixti in Iapodia, 172, 42; 260, 39. Thracibus mixti Boii, Scordisci, Taurisci, 246, 10, quos delevit Getarum rex Borebistas, 252, 27. Gallicæ gentes, Trocmil, Toliatobii, Tectosages Phrygiæ partem occuparunt, 155, 43 (V. Galatæ). E Galliæ Veneti oriundi Veneti Italici; similiter Boii et Senones transalpini, 162, 21. *Urbes vel oppida* memorantur in *Narbonensi*: Tolosa, Illiberis, Ruscine, Narbo, Beteræ, Agatha, Nemausus, Ugernum, Vindalum, Arelate, Tarasco, Aquæ Sextiæ, Massilia, Tauroëis, Albia, Forum Julii, portus Oxybiorum, Antipolis; Caballio, Avenio, Arausio, Æria (Vasio?), Eburadunum, Brigantium, Scingomagus, Vienna. In *Aquitania*: Burdigala, Lugdunum Convenarum, Aquæ Onesimæ, Mediolanum, Nemossus, Gergovia. In *Lugdunensi et Belgica*: Lugdunum Segusianorum, Bibracta, Alesia, Cenabum sive Genabum, Corbilo, Duorum corvorum portus, Lutotocia, Durocortora, Ilium, q. v. — Via per Galliam ex Hispania in Italiam ducens duplex, altera juxta oram, altera per Alpes, 155, 16 28. Viæ ex Italia per Pœninas Alpes Lugdunum ducentes, et ab hac quasi arce viæ ab Agrippa ductæ in Aquitaniam, ad Rhenum, ad Oceanum per Bellovacos, ad Narbonensem Galliam et litus Massiliense, 173, 14. Via per Pœninas Alpes in Helvetiam, hinc per Jurasum ad Sequanos et Lingones, apud quos ita bifurcatur, ut altera sit ad Rhenum, altera ad Oceanum, 173, 27. *Proventus*: Gallia Narbonensis eadem quæ Italia fructuum genera fert; cum Cemmeno monte regio sicum et olivam producens desinit; in sequente versus boream tractu etiam vitis ægre ad maturitatem pervenit; sed copia est frumenti, milii, glandium pecorumque, 147, 42. Fœcundissimum tractum Rhodanus perfuit, 147, 41. Sues Gallia nutrit præstantes, 163, 52; plurimum salsamenti Italiæ suppeditat, 164, 3; in Gallia arbor quædam ficni similis, quæ fructum edere perhibetur forma capituli columnæ Corinthiæ, 165, 31. Auri metalla in Cemmeno monte et sub Pyrenen, 121, 19. — *Gallorum indoles et instituta*: A reliquis Gallis lingua et corporibus differunt Aquitani Hispanis similiores, 157, 32; 146, 27. Celtæ et Belgæ non eodem prorsus sermone nec eadem vitæ et reipublicæ ratione utuntur, 146, 27. Galli bello quam agricultura meliores, 147, 51; equitatu quam peditatu præstantiores, 163, 20; similes iis Germani et Britanni, 163, 2 et 33; 240, 38. Germani sunt quasi genuini Galli, 241, 1; Galli sunt mavoritii, ad pugnam prompti, feroces, ceterum ingenio simplici, 162, 34; 164, 32; adeo ut ad utilia facile adducantur, 162, 43; a pugna redeunt capta hostium de collis equorum suspendunt; reportata vestibulis ædium affigunt, 164, 40; sin ducum sunt capita, cedriuo ea inungunt, 164, 46; arrogantes sunt, ornatus studiosi, 164, 33; leves, 164, 37; contentiosi, 165, 36; de ratione quæ controversias ad Duorum corvorum portum dirimere soleant, fabula, 165, 26; obesitatem cavent, 165, 42; flore ætatis abuti non turpe adolescentibus, 165, 36; virorum et mulierum officia ratione Romanorum moribus contraria sunt distributa, 164, 16; mulieres fecundæ, educatrici bonæ, 147, 50. Humi decumbunt Galli, 136, 20; in toris sedentes cibum sumunt; cibum iis quinam? 163, 50. Vestitus, 163, 35; arma, 163, 41. Nonnulli essedia ad bella utuntur, 166, 37; nec non canibus tum gallicis tum britannicis, 166, 26; jacula succo lethali inungere dicuntur, 165, 34. Domus Gallorum, 163, 54; respublica, 164, 5; religio; bardis, vates, druidæ, 164, 20; Bacchi cultus in Samnitarum insula, 165, 7. Gallos Cn. Domitius Ænobarbus clade affecit ad Vindalum, 154, 5; et ad Isaræ et Rhodani confluentes Q. Fabius Maximus Æmilianus, 154, 13. Nunc omnes Romanorum jussis parent, 162, 50, qui a

barbaris quibusdam moribus eos abduxerunt, 164, 49; minore quam Hispani negotio a Romanis subacti sunt, 163, 11. In humaniora studia magnam apud eos vim exercuit Massilia, 160, 22. Britannorum cum Gallia commercia, 167, 9. A validioribus pressæ Gallorum gentes sæpius emigrarunt, 163, 10; 51, 13. Gallia Cisalpina, ἡ ἐντὸς Ἀλπεων Καλιτική, quibusnam finibus includatur, 175, 49; 176, 14; 174, 37. Longitudo ejus 6300 stadiorum juxta oram et montes (Summa hæc ex Polybio 2, 14; ubi ab intimo sinu Adriatico usque ad Senam 311 1/2, hinc juxta Apenninum 450 mill. computantur; unde summa 6100 fere stadiorum (6300 Str.) colligitur), latitudo ad 2000 stad., 175, 50. Galliæ Cisalpinae et priscae Italiæ terminus initio fuit Esis fluvius, deinde Rubicon, 181, 23; 189, 14. Regionis præstantia; proventus varii, 181, § 12. Gallia Cisalpina in Cispadanam et Transpadanam distinguitur, 176, 26. Gentis Galliæ Cisalpinae, 170, § 6 et 7; 176, 26 sqq. 177, 4; 180, 3. Iapodes, gens e Gallis et Illyris mixta, 172, 42; 260, 39. Gallorum Adriæ accolarum ad Alexandrum M. legatio, 250, 40. Galli quando Romam ceperint, 238, 28. In Sabinorum regione prædam amittunt, Cæretanorum armis appetiti, 163, 22. Galloligures. V. Celtoligyes. Gallicus sinus, ὁ Γαλιτικὸς ἢ Καλιτικὸς κόλπος (Golfo de Gascogne), quem Tarbelli accolunt, 158, 15; 113, 33. Gallicus sinus ad Narbonensem (Golfo de Lyon), 158, 15; 105, 10; 113, 33; 87, 47; ad ejus recessum a parallelo per Columnas et Rhodum ducto sunt 2500 stadia, 95, 16. Ex eo in Africam trajectus 5000 stadiorum, 95, 13. Vocatur etiam Massiliensis sinus; pertinet a promontorio ad Massiliam sito (cap Couronne) usque ad templum Veneris Pyrenææ. Setio monte et Blascone insula in duas partes dirimitur, quarum major, in quam Rhodanus exit, κατ' ἄκρην Gallicus sinus vocatur, 150, 45. Gallinas non habet Arabia felix, 653, 46. Gallinaria silva, ἡ Γαλινάρια ὠή, prope Cumas, 203, 13. Gallus. V. Ælius Gallus. Gallus, Ἰάλλος (Lefke), fluvius ad Modra in Hellespontica Phrygia ortus in Sangarium influit, 465, 27. Gamabrivii, Γαμαβρίων, inter Chatlos et Chattuarios aliasque minores Germaniæ populos recensentur, 241, 48. [Tacitus Germ. 2 memorat *Marsos*, *Gambriovs*, *Suevos*. Aliunde non nota gens; sedes prorsus incerta. Adelung et Wilhelm Gamabrivios non esse diversos a Chamavis, alii vetus nomen Sygambriorum subesse putant; quibus suspitionibus parum proficimus.] Gambarus, Γάμπαρος, Arabum in Syria princeps, 641, 27. Gandaria, Γανδαρία, Indiæ regio, quæ sub Poro erat, trans Acesinen et Hyarotin, 596, 10. Gandaritis, Γανδαρίτις, Indiæ regio, quam Choaspes perfuit, 594, 29. Ganges, ὁ Γάγγης, Indiæ fluvius maximus, ex Emodis montibus ortus ad austrum fertur usque ad Gangem urbem; inde ad ortum convertitur usque ad Palibothra et ostium; crocodili et delphines nutrit; 612, § 72; influit in eum Cédanes, ib.; uno ostio exit, 388, 35. Ad Gangis et (Erannobæ) confluentes sita Palibothra, 598, 32. (588, 35); ad eam urbem adverso fluvio navigatio 6000 stadiorum, 588, 2. Ganges urbs fluvio cognominis, 612, 19. Fluvii latitudo, 598, 27. Raro ad Gangem usque mercatores perveniunt, 588, 19. Alexander M. ad eum usque penetrasse in Cassandri epistola quadam perhibetur; 598, 20. Indi Gangis accolunt, 611, 27. Ganges urbs ad Gangem fluvium, 612, 19. Gangitis lapis, γανγίτης λίθος, qui serpentes fugat, ad Tigridem in Gordyæorum regione reperitur, 636, 25.

Gangra, Γάγγρα (*Kangreh*), cast. et opp. Paphlagoniae, 481, 51.

Ganymedes, Γανυμήδης, ubi raptus sit, 502, 46.

Garamantes, Γαράμαντες, Libyæ gens, cujus regio est supra Gætuliam sita, eique parallela; hinc Carchædonii lapilli afferuntur, 709, 7. Garamantes ab Æthiopicis oceani accolis abeunt decem dierum itinere, ab Ammone quindecim; vitæ ratio 709, 8 et 14; Cf. 711, 47; 712, 3; 108, 34.

Gareathra, Γαρεάθρα, Cappadociæ opp., 100 stadia a Coropasso Lycæoniæ distans, 487, 8. (Γαρεάθρα ortum est ex Γαροιάθρα, hoc vero ex Γαροάθρα, q. v.)

Garescus, Γαρπητός, opp. Parorbellæ in Macedonia, 281, 6. (Situs incertus; poni solet ubi nunc est *Manlik*.)

Garescus, Γαρπητός, unum ex oppidis quæ Cassander diruit, incolæque ejus in Thessalonicam conduxit, 277, 36. Novimus Garescum sub Orbelo monte (Ptol. 2, 13, 25); quam h. l. non posse intelligi, utpote longius dis-sitam, cum Tafello dixeris, quum Crusidis et Thermæo sinui adjacentia oppida Cassandrum diruisse Strabo referat. Fortasse tamen hoc minus accurate dixit; certe non quadrat in Apollonium, quæ inter ista erat oppida. De Garesco aliquo Thessalonice vicino non constat.

Gargaron mons, τὸ Γάργαρον ὄρος (monte *Gargano*), in Italia. A Brundisio et Ancona distantia, 236, 19 et 36. Ab eo versus boream sinus est profundus, quem Apuli, qui proprie sic vocantur, accollunt, 237, 6.

Gargara, τὰ Γάργαρα (ad hod. *Tchebni*), Æolidis urbs; 140 stadia ab Asso distans, in promontorio sita ad sinum Adramyttenum, 518, 33 et 51; sec. Hellenicam condita est ab Assiis, ac postea Miletopolitanos accepit, 522, 21; 499, 31. Cf. Gargarum. — Ἡ Γαργαρίς regio Lelegum erat, 521, 43.

Gargaron, τὸ Γάργαρον ἄκρον, Idæ montis vertex apud Homerum. Etiam nunc ibi Gargarum locum monstrant, de quo Gargara urbs Æolica nomen habere fertur, 499, 29.

Gargarenses, Γαργαρεῖς, ad Caucasum gens, Amazonum finitimi, a quibus monte quodam dirimuntur, 432, 21 et 34. Una cum Amazonibus e Themiscyra huc venerunt; deinde ab iis defecerunt; composito bello communitalatem quandam sacrificiorum et prolis causa pacti sunt, 432, 44 et 35.

Gargettus, Γαργητός, Atticæ pagus, in quo Eurystheus sepultus jacet, 324, 21.

Garindæi, Γαρινδαῖοι, Arabes, quomodo Maranitas adorti sint, 661, 9.

Garmanes, Γαρμάνες, Indorum philosophi, 606, 24; 607, § 60.

Garsabora. V. Garsaura.

Garsaura, τὰ Γάρσαυρα vel Γαρσάουρα (codd. Γαρσάουρα 566, 26; Γαρεάθρα, 487, 8; γὰρ σάουρα et γὰρ σαύρα, 460, 28; Γαρσάουρα, 462, 39. Γαρσάουρα, 486, 48.) Cappadociæ καμπόλις, ad Lycæoniæ confinia 120 stadia (sic p. 566, 26; 100 stadia p. 487, 8) a Coropasso, 680 stadia a Mazacis distans; non procul a Garsauris sunt Soatra Lycæoniæ, 566, 26; 487, 8; 460, 28; 462, 39; 486, 48. (Hodie *Ak-Seraï*.)

Garsauritis, Γαρσαυρίτις, una ex 10 Cappadociæ præfec-turis, 458, 24.

Garum optimum fit e scombris Scombrariæ ins., 132, 8.

Garumna, V. Garuna.

Garuna, Γαρούνας (vulgo Latinis Garumna), Gallicæ fluvius, borealis terminus Aquitanorum, 147, 8; 157, 13 et 33. Garuna et Liger quodammodo paralleli sunt cum Pyrene; cum oceano, Pyrene et Cemenis montibus aream paral-lelogrammon includunt, 157, 40. Garuna tribus auctus fluvitis inter Bituriges Olisoc (sive Vibiscos) et San-

tores exit, 157, 44. Per 2000 stadia navigabilis est, 157, 43. Cf. 158, 34. Ab orbo ejus in Britanniam trajiciunt, 166, 14.

Γαστροπόχαιρος. V. Cyclopes.

Gasy, Γάσος, Paphlagoniæ vocabulum in Cappadocia ob-vium, 473, 43.

Gaudus, Γαῦδος (*Gozzo*), insula 80 a Pachyno pr. stadia dissita, 230, 32. Eam esse Calypso insulam, ab Homero in Oceano positam, Callimachus censuit, improbante Apollodoro, 37, 23; 246, 51.

Gaugamela, Γαυγάμηλα, Aturise pagus, unde nomen ha-beat; prælium ibi commissum vulgo ab insigniore loco prælium ad Arbela vocatur, 628, 11; 66, 13.

Gaza, Γάζα (*Azzah*), Phœnicis urbs; sub qua portus; urbs ab Alexandro diruta, etiamnum deserta (?); hinc ad Ælana et sinum Arabicum, 1200 stadia, 646, 25. Cf. 654, 21; 644, 2. Gazæ, 638, 8.

Gazaca, Γάζακα, Atropatenorum regia per ætatem, 448, 50. Quodsi Vera urbs a Gazacis recte apud Strabonem distinguitur, eaque ad ruinas *Tachtî Souleiman* refe-renda est, Gazacis vindicandæ sunt aut ruinæ quæ sunt ad *Leiban* vicum aut em quæ vocantur *Kalai-Zohak*, ad *Karanga* fl. inter *Spanta* lacum et *Miganî* exstan-tes (v. Ritter. t. 9, p. 770 sqq.).

Gazacene, Γαζακηνή, Cappadociæ regio, 473, 46.

Gazalutis, Γαζαλουτίτις, Cappadociæ regio, 478, 45. In Gazalutide et Gazacena multa occurrunt nomina Pa-phlagonica, 473, 44.

Gazelonitis. V. Gadilonitis.

Gaziura, Γαζιούρα (*Turchal*), antiqua regia nunc deserta in Ponto, quam Iris præterfluit, 469, 14.

Gedrosia, Γεδρωσία, ejus situs, temperies, proventus, im-bres æstivi; Alexandri per eam iter, 613, § 3 sq. Gedro-siorum in regiam ab Oris Alexander venit itinere 60 dierum, 615, 33. Gedrosiæ pars mediterranea, 615, 39. Ad occidentem Arii adjacent, 616, 31. Gedrosia parum differt a terra Ichthyophagorum, ut sæpe eam sterilitas opprimat, 618, 25. Gedroseni, Γεδρωσῆναι, 616, 23.

Γηγενεῖς Curetes, 405, 16.

Gela, Γέλα (*Terranova*), Siciliæ urbs nunc non incolitur 226, 41. Gelcorum colonia Agrigentum, 226, 12.

Gelæ, Γέλα, Scythica gens, ad mare Caspium inter Alba-nos et Amazones habitantes, 432, 16; 486, 7; 438, 8.

Gelo, Γέλων, Eubœam urbem, ejectis civibus, castellum Syracusarum fecit, 386, 11. Ad eum venit magus qui-dam, qui se circumnavigasse Libyam dicebat, 81, 18.

Geminæ Indicæ, λίθοι πολυτάλας, partim in fluvii repertæ, partim efoasæ, ex humore concretæ, ut apud nos crys-talli, 81, 37.

Genabum. V. Cenabum.

Genauri, Γένανροι, gens Illyrica, quæ cum Vindelicis et Noricis ad exteriori Alpium latus habitat, 171, 45.

Genetes, ὁ Γενήτης, (*Vona Bouroun*) prom. et fl. Ponti, 469, 53.

Gennesaritis palus, ἡ Γεννησαρίτις λίμνη, sec. Strabonem est inter Libanum et Antilibanum, 642, 51. Juncus ad eam odoratus, ib. Ad eundem lacum pertinent quæ le-guntur p. 651, 3 de lacu Judææ, ad quem arbores lu-giferæ malis similes sint, qui magnam salsamentorum copiam præbeat, et cui appositæ sint Ταρχύαι (*oppidum non longe Tiberiade situm*).

Genua, Γένουα, Ligurum emporium, a Sabatis 260 stadia distans; ad initium Apennini montis, 168, 6, 168, 41; 169, 30; 175, 96; 180, 3, 181, 1.

Geographia quam maxime cadit in philosophos viros; ac reapse qui primi geographiam attigerunt, philosophi erant, Homerus, Anaximander, Hecateus, dein Democritus, Eudoxus; postea Dicaearchus, Ephorus, Era-

- tosthenes, Posidonius p. 1, § 1; 13, 19. Utilitas geographiae multiplex, *ibid.* De Homero primo geographicae peritiae auctore, 1, § 2, et geographica accuratius narrante quam ceteri poëtae qui incongrua componere solent, 22, 15. Anaximander primus tabulam geographicam edidit, et Hecataeus primus scriptum geographicum composuit, 5, 46. Multiplicem geographia sibi postulat rerum cognitionem, praecipue rerum coelestium et geometriae, 6, 10; 9, 35, et historiae naturalis, 7, 2. Ceterum geographus non messori neque fossori scribens mathematica et physica multa pro notis ponere debet, 90, § 1. Major geographiae pars ad civiles usus pertinet, 7, 35-9, 17. Periplo- rum auctores mathematica et astronomica perperam negligunt, 11, 6. Geographiae cognitio magnopere aucta Alexandri M. expeditione, Romanorum Parthorumque imperio; quare Strabo multa quam priores geographi accuratius exponere potuit, 11, 35 sqq.
- Geometriae inventores Aegyptii, 644, 48; 670, 5. Ejus cognitio ad geographiam studium necessaria, 6, 15.
- Georgi, Γεωργοί, peculiari nomine vocantur Scythae in Chersoneso Taurica agros colentes, quod qui supra eos habitabant, Nomades sunt, 258, 35. Georgi Nomadibus mansuetiores, 259, 1. Cf. Urgi.
- Gephyra et Gephyrismi, ἡ Γέφυρα καὶ οἱ Γεφυρισμοί, ad Cephistum Atticae (in via Sacra), 343, 31.
- Gephyraei, Γεφυραῖοι; sic vocantur Tanagraei, 346, 50.
- Geriesus, Γεραιός (Cap Mandili), prom. et opp. Euboeae, 381, 46; 382, 3 et 16; 383, 34. Neptuni in ea urbe templum, 383, 34.
- Geranius, Γεράνιος, quidam Elidis Cayae fl., 292, 6.
- Gerena vel Gerenia, τὰ Γέρωνα ἢ ἡ Γερωνία, Messeniae locus, 303, 35; 249, 1, olim bene habitatus, 295, 10; oppidum Pheris finitimum, 319, 19; secundum nonnullos Enope (h. *Zarnute*) Homerica, 309, 35. Hinc Nestor Γερήων, 295, 10; 309, 89. In Gerenia regione sanum Aesculapii Triccei, 309, 22.
- Γερήων Nestor unde dictus sit sec. Eleos, 292, 3, sec. Messenios, 292, 9. Cf. 309, 19; 295, 10.
- Gerenus, Γέρηνος, locus quidam Elidis Cayae, 292, 5.
- Geres, Γέρης, Boeotus, Teon urbem Ioniae colonis frequentavit, 541, 11.
- Gergitha, τὰ Γέργιθα, olim fuit urbs Troadis, e Gergithibus Cumanis condita, 504, 37; cujus incolae in Gergitha, ad Caici fontes pagum, transducti sunt, 527, 1.
- Gergitha, Γέργιθα, prope Caici fontes pagus, in quem Attalus Gergithios e Troade traduxit, 527, 1.
- Gergithes, αἱ Γέργιθες, Cumani agri urbs fuit, cujus colonia Gergitha Troadis; patria Cephalonia.
- Gergithium, Γεργιθίον, locus in Lampsacena ditione, vitibus bene consitus, 504, 57.
- Gergithium, ad Larissam in agro Cumano locus adhuc extans, 504, 40.
- Gergovia, Γεργουσία, Arvernorum urbs in alto sita; ubi Vercingetorix contra Caesarem pugnavit, 158, 52. (Ruinae prope castell. *Montrognon* inter *Perignal*, *Jussat* et *le Crest*, a Clermont meridiem et ortum versus.)
- Germania, ἡ Γερμανία, et austrina et boreali sui parte magis quam Gallia versus septentriones vergit, 163, 6. Terminat eam Ister fl., 106, 31. Albi fluvio in duas partes dirimitur, 11, 42. Germaniae meridionalis pars trans Albin sita a Suevis adhuc tenetur, quibus adjacet Getarum terra, 245, 7. Ultra Germanos septentrionales ortum versus nunc Bastarni, ut plerique putant, habitent, an alii sint interjecti, vel Iazyges vel Roxolani, non constat, 244, 47. A Germania usque ad Caspium mare pertinens regio septentrionalis omnis esse campestris videtur, 254, 35. Meridiem versus Germania attolitur et dorsum quoddam erigit contiguum Alpibus et versus ortum porrectum, adeo ut pars Alpium esse videri possit, 241, 16. Fluvii Germaniae Rheus, Albis, Amasias, Visurgis, Lupias, Salas, quos vide. Silvae Hercynia et Gabreta, q. v. Populi nonnulli a Suevis pulsi trans Rhenum migrarunt, 161, 34; 240, 37; vel a Romanis transducti, 241, 7, ut Ubii, 161, 24; Nervii, 161, 26, Tribocci. De ceteris gentibus vid. v. Cimbri, Teutones, Cauici, Caulci, Ampsivarii, Sugambri, Bructeri, Chaubi, Usipi, Menapii, Gamabriui, Chatuarii, Marsi, Cherusci, Hermonduri, Marcomanni, Landi, Sibini, Suevi, Semnones, Muglones, Zumi, Butones. — Oceani accolae noti sunt ab Rheno ad Albim; trans Albin incolentes ignoti, 244, 34. Germani Gallis similes moribus et victu; ab iis discrepant majore feritate, corporis proceritate, comae colore flavo; Germanorum nomine significare Romani voluerunt Gallos *Genuinos*, 240, 36; 163, 2. Germani, praesertim orientales, solum facile mutant, ob victus tenuitatem et quod non colunt agros; cibis iis a pecore; rebus suis curribus impositis, abeunt quo visum fuerit, ut nomades, 241, 40. In Italiam invadentes socios habebant Sequanos, quorum discensus vires Germanorum minuit, 160, 9. Germanorum irruptionem Belgae sustinuerunt, 163, 26. Germanis ne vacuum Helvetiae regionem relinqueret Caesar, 8000 Helvetios superasse passus est, deletis reliquis, 161, 2. Strabonis aetate bellum Romani Germanis movere ceperunt, et nonnullis jam triumphis Germanicis Romani ornarunt, 239, 10. Vari clades; Germanici triumphus, 242, § 10. In Germanorum contra Romanos ope spem ponunt Getae et Daci, 253, 32.
- Germanicus, Tiberii filius, patris exemplum imitatur, 239, 53. Ejus de Germanis clarissimus triumphus, 242, 23.
- Geron, Γέρων, Cayae Elidis fluvius quidam, 295, 5.
- Gerrha, τὰ Γέρρα (Gerrum Plin. 6, 29; Γέρρας Hierocl. p. 727; Γέρας Sozom. 8, 19), Phoeniciae locus in via qua ab Casio Pelusium itur, juxta Chabrias Χάβρια situs, 647, 3; in isthmo Arabico; hanc regionem olim in paludibus fuisse Eratosthenes censet, 46, 10.
- Gerrha, Γέρρα, Arabiae urbs ad sinum Persicum, 200 stadia a mari, 2400 stadia ab Euphratis ostio distans, quam tenent Chaldaei e Babylonia extorres, 652, 12. (Mensura ducit ad urbem *el-Katif*, ubi portus fuerit. Sec. Ptolemei tab. Gerrha in initio *Bahrain* sinus recessu ponenda foret ad hod. *Andjar*). Gerrhaei negotiationibus operam navantes, 652, 20, ditissimi, 662, 33, quadrangita dierum itinere in Chatramotitidem profisciscuntur, 654, 22. Petram aromata ferunt, 661, 6.
- Gerrhaeidae, Γερραῖδαι, Ioniae opp., triginta stadia a Teo distantes, 550, 5.
- Geryones, Γερυόνης, ejusque boves in Erythea insula, quas Hercules abegit, 18, 23; 123, 1; 124, 49; 141, 5; 192, 16; 204, 25. De bobus fabulae ansam dedisse videntur pascua egregia, quae sunt in insula Gadibus objecta, 141, 5.
- Getae, Γέται. De iis nihil accuratioris norunt Eratosthenes, Timosthenes et ceteri antiquiores, 77, 23; 97, 23. Geticus tractus, τὸ Γετικόν, 106, 32. Terra Getarum versus occasum Suevis contermina; initio angusta est; meridionali latere juxta Istrum porrecta, boreali juxta radicem montanum silvae Hercyniae; dein versus septentrionem dilatatur usque ad Tyrigetam, 245, 9. Getae, Thracica gens, utramque ripam Istrum accolebant, sicuti Mysi seu Morsi, 245, 29. Regio Getis supra assignata etiam ita distribuitur, ut distinguatur inter Getas et Dacas, et Getae dicantur qui versus Pontum et Orientem inclinant, Daci qui ad Germaniam et Istrum fontes, 252,

- 44; 241, 35. Getæ Dacis notiores sunt apud Græcos ob crebras trans Istrum migrationes et quod Tracibus Mysicis permisti sunt, 253, 16. Per Getas Marius fl. in Danubium labitur, 253, 9. Getæ et Daci eadem lingua utuntur, 253, 15. Ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία, juxta Pontum ab Istro ad Tyram pertinet, 253, 35; 254, 24. Darii et Lysimachi in ea discrimina, 253, 35. Getas in boreali Istri ripa habitantes, transgresso fluvio, appetivit Alexander M., urbemque eorum cepit; 250, 35. Rex eorum Dromichaetes, 253, 40, contra quem Lysimachus bellum gessit, 250, 50; 253, 35. Getarum res auxit Borebistes rex; Istrum transiit et Thraciam populatus est; Celtas vicinos evasavit, ex iisque Bojos et Tauriacos prorsus delevit; successores ejus in plures partes discesserunt; quo tempore Cæsar contra Getas expeditionem parabat, in quattuor partes divisi erant, 252, 17. Potentiam Getarum disjecerunt tum dissidia tum Romani, 253, 5. Nunc viribus fracti parum abest quin Romanis se submiserint, 253, 28. Ælius Catus quinque millia Getarum e regione trans Istrum sita in Thraciam transduxit, ubi Mæsi appellantur, 252, 8. Sacerdotes, quibus dei nomen indunt, regum sunt consilarii inde a Zalmoxi, Pythagoræ æquali, 247, 28; 649, 7. Cæsaris ætate Decaneus Byrebistæ regis consiliarius erat, 247, 49; 649, 7. Getæ mulierosi, 246, 46. — Geta, servi nomen apud Atticos vulgare, 252, 51.
- Gezatorigis, Γεζατόριος, regio in Paphlagonia, 481, 42.
- Gigantes, in Pallene penins., 278, 43; in Philegræis Campaniæ campis; origo ejus fabulæ, 202, 47. Gigantes, qui e Philegra Campaniæ evaserant, Leuternii dicti, in Leuternia Iapygiæ ora terra obruti, sanie sua fontem aquæ foetentis ediderunt, 233, 50. Gigantes in Bosporo Veneris insidiis ab Hercule interfecti; hinc Venus ἡ ἀράτουρος, 242, 50.
- Gigartus, Γίγατος, opp. munitum sub Libano situm, in regione Bybli et Botryi; prædonum receptaculum, 644, 19. [Nomen ducere possit ad hod. *Gharsus* inter Botryu et Berytum situm (34° 10'). Sed quum apud Plinium 3, 17, § 78 ordo oppidorum sit: *Byblos, Berytus, Gigarta* (sic), *Trieris, Calamas* (hod. *Kulmon*): recte Thompsonus ad Gigartum referre videtur vestigia oppidi deleti, quæ ad latus boreale Theuprosopi montis exstant. Cf. Ritter. t. 17, p. 590.]
- Gindarus, Γίνδαρος (*Dchindaris*), Cyrrhesticæ regionis arx; in propinquo est Heracleum; subjacent Pagræ, 639, 37 *sqq.*
- Ginni vocantur equi et muli Ligustici, 168, 44.
- Gladiatores Ravennæ aluntur et exercentur, ob aeris ibi salubritatem, 178, 6.
- Glande quercus, quæ in mari ad Turditaniam et in terra nascitur, vescuntur thynni, 120, 33. Arboris descriptio; fructus mari ejectus sæpe litus Iberiæ et extra et intra Columnas opplet, 120, 38; usque in Italiam mittitur, nisi fortassis etiam Sardinia eam generat, 120, 42. Glandem quernam siccitam et contusam molunt, et ex farina panem conficiunt Lusitani, 128, 34. Glandem fert Gallia, 147, 47.
- Glancias, Γλανκίας, tyrannus Sidenam confugit; quare locum hunc Cræsus diruit, 514, 49.
- Glacopium, τὸ Γλανόπιον, Athenarum, 249, 2.
- Glancus, Γλανκος, Anthedonius in cetum transformatur, 347, 53.
- Glaucus Potniensis ab equabus Potniadibus discerptus, 351, 21.
- Glaucus, Γλαυκος (*Dchenis-Kali* ?), fl. in Phasin influit, 427, 20; 429, 22.
- Glaucus sinus prope Dædala ad Rhodiorum Perææ et Lyciæ confinia situs, portubus bene instructus, 556, 22.
- Glechon, Γλέχων, Phocidis oppidum ad Cephissum, 364, 13.
- Glassas, Γλάσας, Boeotiæ vicus ad Hypatum montem, 354, 5.
- Globi formam referunt cælum, mundus, terra, 91, 9. — Globus arte factus terram representans, ei singulas terræ partes in eo exhibere velis, diametrum decem minimum pedum habere debet; confecit ejusmodi globum Crates, 96, § 10.
- Glycera, Γλυκίρα, Theopienensis meretrix, Amoris statuam, quam a Praxitele acceperat, civibus suis dedicavit, 352, 28.
- Glycys, Γλυκύς, sive Dulcis portus Epiri, in quem Acheron fl. influit, 269, 43 et 52; ei superjacet Cichyrus, 269, 47.
- Gnomonis ratio ad umbram Byzantii, 111, 20. Gnomonicæ observationes. V. Massilia, Byzantium, Alexandria, Carthago.
- Gogarene, Γογαρηνή, Armeniæ provincia, 452, 47, ad Cyrum fl., quam Iberibus ademerunt Armenii, 453, 23.
- Gonnus, Γόννος, Perriæbica urbs sub Olympo, 378, 45.
- Γόνσσα αἰκωνή ap. Homerum inter Agamemnonis urbes, 324, 13.
- Gorbeus, Γορβεός, castellum ad Sangarium fl., Castoris Saecundarii regia, 486, 27; a Dejotaro dirutum, *ib.*
- Gordium, Γόρδιον (ruinæ a *Nalichan* versus meridiem eunti occurrunt), vetus Phrygum domicilium ad Sangarium fl., 486, 26. Hinc oriundus Cleo, prædonum dux, qui e vico urbem fecit et Juliopolin denominavit, 492, 9.
- Gordus, Γόρδος, Troadis locus prope Cleandriam, 60 a Cale Peuce stadiis; hinc Rhodius fl. defluit, 516, 14.
- Gordyæa, Γορδυαία, vel Γορδυηνή, Babylonis finitima, 630, 1. Γορδυαῖος, 66, 1; 454, 11. Mesopotamiæ gens in Assyriorum regno, 627, 6. Gordyenen incolis frequentasse fertur Gordys, 636, 26, postea autem Eretrienses, *ib.* Non procul a Gordyæa e terra rursus emergit Tigris, 635, 42. Τὰ Γορδυαῖα ὄρη, Tauri pars, 447, 41. Montes hos prætereunt Euphrates et Tigris, 66, 50. Gordyæi ab antiquis Carduchi vocantur; eorum castella ad Tigrin; urbes Sarisa, Satalca, Pinaca, 636, 11. Gordyæi architecti et machinarum bellicarum fabri egregii, quorum opera Tigranes usus est, 636, 17. Gordyæis olim subjectæ terræ magnam partem Tigrani dedit Pompeius, 636, 21. Itaque Gordyene Armeniæ provincia, sub Niphate sita, 452, 31.
- Gordys, Triptolemi f., Gordyenen habitatoribus frequentavit, 636, 26; 639, 2.
- Gorgipia, Γοργινία (deb. Γοργινία; hod. *Anapa*; Sinde ap. Ptolemæum), Sindiæ oppidum, 424, 38; 425, 4 et 16.
- Gorgo, ἡ Γοργὼ μῦθος ἔστιν, 16, 1. Gorgones, 18, 23. Earum domicilium, 248, 40. Ἡ Γοργοτομία, 326, 13.
- Gorgus, Γόργος, Cypseli f., cum Corinthiis Leucadis acten usque ad sinum Ambracicum obtinuit, colonisque frequentavit, 388, 21; 270, 17. Cf. Leucas.
- Gortyna, Γόρτυνα (prope *Hagios Deha*), Cretæ urbs potentissima; ejus situs et ambitus; mœniis caruit; Ptolemæus Philopator murum quem ducere cœpit, ultra stadia octo non perduxit; navalia ejus Leben et Matalum, 410, 11. Gortynam perfluit Lethæus fl., 411, 9. Distantia ab ora Libyci maris, 409, 9; a Cydonia, 411, 35; a Phæsto, 411, 46. In Gortynam per aliquantum temporis transiit pristina Cnossi depressæ dignitas, 409, 1. Gortynii Phæstum diruerunt, agrumque urbis occuparunt, 411, 45. Ad Gortynios pertinet Rhytium, 411, 50. Gor-

- tyonii in bello contra Cnossios vicuntur, ducente Cnossio Dorylao, uno majorum Strabonis, 410, 18.
- Gortynium, Γορτύνιον (Γορτυνία Thuc.; Γορτυνία Ptol.), Paenoniae urbs, 274, 23. (Si quid ex loco lacero concludere licet, Strabo Gortynium a borea angustiarum, per quas Axius fluit, collocare videtur. At e Thucydide et Ptol. patet Gortynium situm fuisse ab Idomene versus meridiem; ipsam vero Idomenen fuisse a meridie *Stenarum* liquet e Tabula Peutling.; adeo ut Idomene fort. cum bod. *Gradiska*, Gortynium vero cum *Koumi-Koi* componenda sint.)
- Gorys, Γόρυς (ad *Gauri* fl.), Indiae opp. ad Choaspem fl., 594, 28.
- Gracchus (Tib.) 300 urbes in Celtiberia dejecisse a Polybio perhibetur, 135, 19.
- Græca, Γραῖκα, Boeotiae locus Oropo vicinus, 346, 45; secundum nonnullos Græca non diversa est a Tanagra, 346, 48.
- Græci. Num jam Homerus universos Græcos, an Hesiodus demum, Ἑλλήνας vocarit, 318. 4. Græci universi ob Argorum claritatem Argivi et Danaei et Pelasgiotæ vocati, 319, 31. Græci etiam si montes et saxa inessissent, bene habitarent propter industriam suam et prudentiam, 104, 54. Cur pueros primo omnium poesi instituant, 12, 52. Veram anni rationem ab Ægyptiis acceperunt, 685, 21. Græci astronomi etiam nunc multa ab Ægyptiis sacerdotibus et Chaldeis assuntunt; juniores astrologi Ægyptii veterum sacerdotum monumenta in Græcam linguam transtulerunt, 685, 23. Græci geographiarum scriptores omnium loquacissimi; Romani ut plurimum transferunt a Græcis dicta, nihil fere novi addentes, ἢ αὐτῶν οὐ πολὺ προσφερόμενοι τὸ φιλεῖσθαι, 137, 46. Græci ad Trojam Cadmeam victoriam retulerunt, rebus eorum domesticis deperditis, et singulis præda exigua potitis, adeo ut latrocinia agere cogerentur, 124, 15. Quando in Sicilian colonias ducere cœperint, 222, 24. In Italia inferiore non oras modo sed magnam etiam mediterraneorum partem inde a Trojanis temporibus facto initio occuparunt, adeo ut ista regio una cum Sicilia nomine Græciæ Magnæ censeretur, 210, 53. Græci Italiae diu cum Lucanis barbaris certarunt, 210, 49; a Sicilia tyrannia et postea a Carthaginensibus sæpe læsi sunt, 210, 50. Græci in Panticapæo aliisque Bospori opp. habitantes Scythas ex his regionibus ejecerunt, 424, 1. Græcos habitatores in Cirtam urbem Micipsa deduxit, 706, 13. Græci coloni in Como urbe, 177, 34.
- Græciæ s. Helladis figura secundum Eudoxum, 335, 9. Græcia quattuor quasi peninsulis constat, quarum alia aliam continet, 287, 19. Græciæ gentes præcipuæ quattuor, quot etiam sermonis græci sunt dialecti, 286, 7. Major Græciæ pars olim a barbaris tenebatur, 266, 40. Terræ motus qui per Græciam acciderunt enumeravit Demetrius Callatianus, ex quo plurima Strabo exscripsit, 50, 21. Græciæ loca curiose admodum indicare solet Homerus, nullum epitheton inaniter projiciens, 13, 24. Ad Græciam pertinet etiam Macedonia, 274, 54.
- Granicus, Γρανικός (Kodcha-Tchai), Troadis fl., 497, 19, ad quem cum Æolibus Gras Penthili f. venit, 498, 26; inter Æsepum et Priapum fluit per Adraestæ campum; sita ad eum Sidene; prelium ad Granicum, 502, 41. In Granicum fort. influit Rhesus apud Homerum memoratus, 515, 51. Fontes Granici in Cotylo Idæ colle, 515, 20.
- Gras, Γράς, Penthili filius natu minimus, Æoles duxit ad Granicum fl.; deinde in Lesbium trajecit, 498, 26.
- Gratiarum templum Orchomeni ab Eleocle dedicatum, 356, 14.
- Gravisci, Γραυσίσκοι (rudera ad ripam dextram *Marta* fl.,
- aut *S. Clementino* sive *Le Saline*), in Etruriae ora opp., 188, 3; a Comis 300 stadia, ib., a Pyrgis supra 180 stadia distans, 188, 10.
- Grion, Γρίον ὄρος, Ioniae mons e regione Latmi montis; sec. nonnullos Ἰφειρῶν ὄρος Homeri Il. 2, 868, 543, 18.
- Grues Pygmæos infestant, 29, 5; ubique versus meridiem volantes cernuntur, ut in Italia, Hispania, Caspia, Bactriana, p. 29, 9. Γραυνομαχία, gruum et Pygmæorum sive Trisiphthamorum, 58, 49; 605, 27.
- Grumentum, Γρουμέντον (ruinæ ad ripam dextram Aziris (Agri) fluvii prope *Saponara*), Lucanorum urbs mediterranea, 211, 36.
- Gryllus, Γρύλλος, Xenophontis pater, 346, 19.
- Gryneus Apollo, Γρυνεός, 529, 6.
- Grinifum, Γρίνιον, in Æolide Myrinasorum oppidulum, a Myrina 40 et ab Elæa 70 stadia distans, 531, 42 et 51; habet Apollinis templum et oraculum, 531, 51.
- Guranii, Γουράνιοι, supra Armeniam, 455, 4.
- Gummi quoddam odoratum apud Selgenses in Pisidia, 489, 6.
- Gyarus, Γύαρς (hodie τὰ Γιούρα), una ex Cycladibus sec. Artemidorum; vicum habet; appulit in eam Strabo; paupertas incolarum, 417, 7.
- Gygæa, Γυγαία (Mermera), palus, postea Coloë dicta, non longe a Sardibus; ad eam templum Dianæ Coloenæ; ibi calathi festis diebus saltare feruntur, 535, 18 et 27. Ad lacum sunt monumenta regum, 536, 15. Lacum manu factum esse nonnulli tradunt, 536, 21.
- Gygæ, Γύγας, Troadis promontorium prope Dardanum, 505, 45.
- Gyges, Γύγης, Troadem universam in potestate habens Milesiis Abydum condere permisit, 505, 43. Ejus divitiæ, 580, 26; donaria Delphica, 361, 15.
- Gymnesiæ, Γυμνήσαι, Hispaniæ objacentes insulæ duæ, 101, 38; 106, 38; 119, 28; 132, 28; 139, 3; nomine phœnicio Βαλαρπίδες sive Βαλαρπίδες vocantur, 559, 3. Earum majorem post maximas insulas septem Timeus maximam esse putavit, 558, 52. Post bellum Trojanum a Rhodiis incolis frequentatæ sunt, 558, 50. Major insula 600 stadia longa, 200 stad. lata, oppida habet Palmam et Potentiam; minor a Potentia 200 stadia distat, 139, 10. Utraque est fortunata; portus habet optimos; incolæ in pace vivunt. Metellus Balearicus urbes condidit, 139, 20 et 48. Incolæ funditores optimi; artem fundaliorum eo maxime tempore exercebant, quo Phœnices insulas tenebant, 139, 28. Primi tunicas late prætextas gestarunt; eorum armatura; fundarum genera tria, 139, 30 et 43. Non habent animalia noxia, 139, 54, nisi quod cuniculi ex Hispania illati adeo ibi aucti sunt, ut infestati incolæ Romanorum opem implorare cogerentur, 140, 1; 119, 50.
- Gymnetæ, Γυμνήται, Æthiopiæ, quorum Endera oppidum; vita eorum, 656, 33.
- Gymnetæ, γυμνήται, Pramnarum in India philosophorum secta, 612, 1.
- Gymnosophistæ, 649, 10.
- Gynæcocratia quædam apud Cantabros est, 137, 33; bene constitutæ reipublicæ legibus repugnat, 137, 34.
- Gynæcopolis, Γυναικῶν πόλις, *Mulierum urbs*, a Schediâ Memphim naviganti ad dextram sita, 682, 34. (Plinius quoque urbem memorat, et Gynæcopolites nomen occurrir in numo Hadriani. Eadem esse urbs videtur *Andro* sive *Andropolis*, quam e senioris ævi scriptoribus nominamus.)
- Gyrton, Γυρτών, Homero Γυρτών, Thessaliæ urbs in ditione Polypætæ, 377, 39; in campo Pelasgico, 381, 5; urbs Perrhæbica et Magnetis, Pirithoi et Ixionis sedes.

ad dextram Penei ripam sita est, non ita longe ab ostiis novii; a Crannone distans 100 fere stadia, 276, 17 (*Fragm. Vatic.*); 377, 43. Circa Peneum et Pelium montem Gyrtonii (olim Phlegys dicti, 379, 48) habitant, 379, 40. Ad Gyrtonem Perrhaebi et Lapithae habitant, 379, 16. Gyrtonem praecunte Leakio agnoscere nunc solent in ruinis quae sunt prope *Tafari*, a sinistra Penei, inter hunc et Europum sive Titaresium fluvios. Quae quidem sententia ut certioribus argumentis non nititur, sic Strabonis fragmento Vaticano (quod nondum noverat Leakius) infringi videtur. Quamquam Strabonis quoque locus haud promptam habet explicationem. Nam constat Crannonem a meridie Larissae sitam fuisse prope hod. Hadjilar, ubi rudera supersunt, quae vocantur *Eski-Larissa*. Hinc si centum stadiis disita erat Gyrton, ponenda urbs foret ad eam Penei partem quae est inter Larissam et Atracem; at repugnat quod Gyrton montibus et Penei effluvio vicina esse dicitur. Fortasse igitur numerus stadiorum parum accuratus esse videatur. Datur tamen et altera ratio, quam si admiseris, simul Hecataei locus explicatur. Scilicet ut tres Larissas Thessaliae novimus, sic etiam plures Crannones fuerint. Suadet hoc Stephanus: Κραννῶν, αἰτ. πόλεις τῆς Θεσσαλίας; τῆς Πελαγονίδος ἐν τοῖς Τέμπεσιν, ὡς Ἐκαταῖος Εὐρώπῃ. Quae urbs, nisi harioiari Stephanum opineris, a notissima Thessaliae urbe diversa esse debet; componenda fuerit cum *Crania* loco, quem ad Tempe exhibent mappae recentiores. Eandem Crannonem si apud Strabonem indicari censeas, ab eaque centum stadia metiaris, Gyrton sita fuerit supra Neasonidem paludem in montium radicibus et Magnesiae confinis, eo fere in loco ubi Titaresius fluvius ab occasu in Peneum exit.

Gythium, Γύθειον, Lacedaemonis navale, 295, 10; 312, 12. Ruinae *Paleopoli* dictae a *Marathonisi* sunt versus boream.

H.

Hades, Ἅδης, Homericum figmentum, 18, 4. Cf. Pluto.

Hadylium, Ἀδύλιον, Phocidis mons, 364, 8.

Haemon, Οξύλι pater, 398, 15. Thessali pater, a quo Haemonia vocata Thessalia, 381, 13.

Haemonia, priscum Thessaliae nomen, 381, 13.

Haemus, τὸ Ἄλφειον ὄρος, 173, 53, 250, 29; 281, 13, mediam fere Thraciam dividit; ex eo Polybius et Ponticum et Adriaticum mare cerni posse falso dicit, 260, 9. Haemus ad Pontum usque pertinet, 265, 17. Ejus accolae Coralli, Βεσσι, Maedi quidam et Dantheletae, 264, 30. Ad Haemi extremitatem Larisa vicus maritimus, 378, 39.

Haie, Ἁλαί, Atticae pagus, 347, 42.

Haie Araphaenides, Ἁλαί Ἀραφηνίδες, pagus Atticae, ubi Tauropoli Dianae fanum, 342, 35.

Haiae, Ἁλαί (sec. Leakeum rudera quae sunt non longe ab hod. *Malestina* et *Proskyna*), Boeotum opp., oppositum *Aegis* Euboeae, 347, 42. Locorum Opuntiorum opp. ad sinum Opuntium, 364, 47. Halus vocatur, p. 371, 37 et 41.

Halesius campus, Ἀλήσιον πεδῖον, prope Lectum promont., 517, 47.

Halex, Ἀλῆξ (*Alice*), fluvius Reginum a Locrensi agro dividit. Quid de cicadis ab utroque ejus latere degentibus narretur, 216, § 9.

Halacmon fl. (*Vistritsa*, turcice *Inje-Kara*), Ἀλιέκμων, 277, 40; superiorem et inferiorem Macedoniam mari proximam determinat, 275, 42. In sinum Thermacum influit, 274, 30, inter Diem et Methonem (quod falsum est), 277, 1. Cf. not. ad v. Erigon.

Haliartus, Ἀλιαρτός, olim Copais lacus vocabatur, 353, 4,

Haliartus, Ἀλιαρτός (ruinae prope *Masi* vicum), Boeotiae urbs; ποταμός ap. Homerum 13, 26; 248, 10; 349, 44; ad lacum Copaidem, 352, 53; 353, 4; prope Permessum et Olmum fluvios, 353, 43; olim per agrum Haliartum Melas fluebat, qui postea evanuit, 349, 40. Prope Haliartum Tilphossius mons, 352, 8. In Haliartia regione Onchestus, 354, 22. Ab Haliarto 30 stadia distat Ocalea, 352, 40. Haliartus eversa in bello contra Perseum; agrum, Romanorum permisso, Athenienses habent, 353, 39.

Halicanasus, Ἀλικαρνασός (*Boudroun*, ruinae), Cariae urbs, 522, 34; regia dynastarum Cariae, olim Zephyra dicta. Ibi Mausoli sepulcrum; Salmacis fons; arx; Arconnesus ins. Anthes (cf. 321, 50) et Truzemii conditores; Halicanasenses illustres Herodotus, Heraclitus, Dionysius, 560, § 16. In Halicanasum Mausolus rex Lelegum urbes contraxit, 522, 45. Urbis historia inde ab Hecatomno usque ad Alexandrum Magnum, 560, § 17. Halicanasenses Dorienses, 557, 40.

Halicyna, Ἀλικυρνα, vicus Aetoliae, 395, 4; superjacet ei Calydon, *ib.*

Halieis, Ἀλιεῖς (ad *Cheli* portum), Argolidis opp. in Hermonensium ora, 321, 5. Eo Midea incolae commigrant, 320, 50.

Halimusti, Ἀλιμοῦστοι, Atticae demus, 342, 14.

Halius, Ἀλιεύς, opp. in Locrensi ora, 371, 37.

Halonnesus, Ἀλόνησος, insula Magnesiae objecta cum urbe cogn.; insulam Philippus ad se rapuit, 375, 18.

Halonnesus insula Ioniae, ad Erythraeorum peninsulam, 550, 41.

Halus, Ἄλος, in Locrensi ora, 371, 37 et 41. Cf. Halae.

Halus, ὁ ἐπὶ τῇ Ἄλῳι Φθιώτι (Κεφαλοῖ), Phthiotidis in Thessalia opp., 371, 50; in Protesilai ditione, 374, 2 et 21; cf. 369, 51; 371, 33. A Phleo centum stadia, totidem a Thebis, sexaginta stadia ab Itono distat, 372, 11, 372, 1; 371, 45; ab Athamante condita est; postea deletam instaurant Pharsalii; sita est ad Amphrysium fluvium, supra Crocium campum, 371, 45. Philippus urbem Pharsaliis attribuit, 372, 1.

Halys, Ἄλος (*Kisti Irmağ*), Asiae minoris fl., unde nomen habet; fontes ejus et cursus, 468, § 12; 481, 1; ab Homero non memoratur, 248, 14; Paphlagoniam ab ortu terminat, 466, 11; ἡ ἐντὸς τοῦ Ἄλλου χώρα λεγομένη quasnam regiones continet, 107, 19; tenuit eam Cræsus tyrannus, 457, 46. Mentio Halys praeterea occurrit, p. 126, 129, 287, 298, 492, 533, 534, 540, 541, 546, 552, 553, 560, 561, 572, 573, 677 *ed. Cas.*

Harmatus, Ἀματωτός, promontorium ad sinum Elaiticum, 531, 45.

Hamaxia, Ἀμαξία (ruinae inter *Alaja* et *Iumik-koi*), Ciliciae opp., 571, 29.

Hamaxitus, Ἀμαξίτις, Troadis urbs prope Lectum prom., 517, 9; 518, 35. In vicino sunt Tragasae salinae, 517, 48, et Larisa urbs, 378, 28. Hamaxitum migrarunt Cilices et Thebes regione, 523, 48. Quid ibi Teucris e Creta advenis acciderit, 517, 28. Hamaxitia Troadis nunc ad Alexandrensius territorium pertinet; in ea erat Corybantium, 406, 16.

Hamaxecei, Ἀμαξέοικοι (qui currus pro domibus habent), Scythiae ad Tanain, Maotin et Borysthenem, 104, 50; 249, 36 et passim (p. 126, 294, 296, 300, 307, 492. *ed. Casaub.*)

Hannibal, Ἀννίβας, Barcae f., 181, 37. Hannibalicum bellum, 238, 39. Hannibal Saguntum delevit, 132, 12. Alpes transgressus est per Taurinos, 174, 8. Paludes Padanae regionis transit difficulter, 181, 6. Ad Trasimenum lacum Flaminium vicit, 189, 1. Ei se adjunxerunt Picentiae urbis incolae, 209, 28. Castrum Campaniae

- oppugnauit, 207, 23. Exercitus ejus vlt Campanica effeminatur, 208, 51. Terinam evertit, 212, 50. Temesam capit, 212, 35. Tarentinos libertate spoliavit, 233, 19. Ad Cannas Romanos vicit, 237, 13. Artaxata Artaxiæ regi condidit, 453, 30. A Prusia excipitur, 482, 43.
- Harma, Ἀρμα, Atticæ locus; de eo dicitur: ὁπότεν δὲ Ἀρματος ἀσπράγη, 347, 4, 15.
- Harma, Ἀρμα, Tanagricus Bœoticiæ vicus; unde dictus sit, 347, 1 et 15; 348, 19. Incolis Argivi jus civitatis concesserunt, 347, 21.
- Harmonia, Ἀρμονία, Cadmi uxor. Ejus monumentum in ora Illyrica, 38, 35. Cf. Cadmus.
- Harmoza, τὰ Ἀρμωζα, Carmanici pr. ad ostium sinus Persici; ex eo conspicitur objectum Arabiæ præmontorium, 651, 46.
- Harmozica, ἡ Ἀρμωζική (Harmastica Ptol.; armeniacæ *Ar-mazi-Tziche*, i. e. Armazi vel Ormuzdi arx), Iberiæ urbs in rupe sita ad Cyrum, ubi influit Aragus fl. (*Aragwi*), cui 16 stadiorum intervallo imposita erant Seusamora. Ad eas urbes fauces erant, per quas Armenia Iberiam adibant, 429, 38. [Confluens isti sunt prope ruinas *Mtzheth* dictas, quæ pertinent ad priscum Iberum caput *Mtzheta* (*Μετρυχτα*, Ptol.), cujus in locum secundo ante Chr. seculo successit Harmozica, quæ juxta priorem urbem exstructa fuerit, adeo ut Seusamora cum Reichardo ad *Samthawro* referenda videatur. Ac revera prope istos fluviorum confluentes fauces montium esse quibus ex Armenia per loca *Karalissi*, *Lora*, *Achpatati* et *Schulaveri* et *Tiflis* in Iberiam via ducit, docet Eichwald (*Geogr. des Kasp. Meeres* p. 342). Groskurdus, Ukertus, alii, præeunte Reineggio (*Beschreibung des Kaukasus II*, p. 89), urbes illas ad ruinas *Horumziche* et *Tzumar*, quæ longe hinc versus occasum prope hodi. *Akalziche* exstant, pertinere putant, Strabonemque volunt Aragum fl., cum alio quodam fluvio a meridie in Cyrum incidente confudisse. Quo admissio, via ea indicaretur qua ab *Erzurum* et *Kars* nunc Iberia adiri solet. Sed refragatur præter Strabonis verba etiam Ptolemæus, qui Harmasticam a Mestcheta meridiem et ortum versus ponit; facileque fieri potuerit ut eadem nomina essent castellis compluribus, quæ aditus Iberiæ tutarentur. Sic Plinius VI, 5 prodit in Cancasii pylis (*défilé du Terek*) e regione *Caucasii castelli esse Harmastin*. Quodsi hanc Harmastin ab Harmastice Ptolemæi non diversam esse statuas, verba e regione ita forent interpretanda, ut Cumaniæ ad initium, Harmastis vero ad finem sitæ essent ejus convallis, in qua Aragus a borea defluit. Quod ipsum quadraret cum eo quod de situ Harmoziciæ apud Strabonem legitur.]
- Harpagia, τὰ Ἀρπάγια, Troadis locus, ubi Ganymedes raptus, 502, 48.
- Harpagus, Ἀρπαγος, Cyri dux, Phocæam cepit, 210, 16.
- Harpalus, Ἀρπαλος, a Thibrone interceptus, 710, 48.
- [*Harpalus*] fl., e Cosciniis versus Alabanda fluens 75 transitus habet, 502, 35.
- Harpina. V. Arpina.
- Hastæ usus varius, 385, 25.
- Hebe, Ἥβη, apud Sicyonios et Philiusios Dia vocatur, ibique templa habet, 328, 37.
- Hebrus fl., Ἑβρος (*Maritza*), 268, 17; 275, 4, terminat Macedoniam eam qua Perseum et Pseudophilippum Romani privarunt, 282, 36; 275, 10. Arisbum excipit, 505, 35. Ostium duplex habet; alteri adjacet Ænus, 283, 13. Adverso amne per 120 stadia navigatur usque ad Cypsela, 282, 35. Ab Hebro usque ad Byzantium et hinc ad Cyaneas oræ longitudo 3100 stadia sec. Artemidorum, 284, 22. Hebræi accolæ Corpiii, paulo superius Brenæ, ultim. i Bessi; ad hos quoque adverso amne navigator 284, 42.
- Hecatæus, Ἑκαταῖος, Milesius, δ τὴν ἱστορίαν συντάξας, 543, 2. Inter primos geographiam tractavit, 1, § 1. Scriptum geographicum reliquit; id revera Hecatæi esse ex altera ejusdem scripto apparere Eratosthenes censet, 5, 52. Hecatæi oratio ad poeticam proxime accedebat, p. 15, 4. Laudatur de Inacho Argolico et Amphilo-chico, 225, 47; 262, 48; de *Æante* sive Aoo fl., 262, 48. Peloponnesum olim barbaros tenuisse ait, 266, 40. Eleos ab Epeis diversos esse dicit, quum Epei Herculi affuerint in perdendo Augæa et Elide; idem Dymen Epeorum et Achæorum urbem dicit, 293, 8. Ἐν τῇ γῇ περίδω agit de Alazia urbe ad Odyrssem fluvium, et de Alazonum ibi pagis, 471, 49; 472, 50. Ἐν τῇν ab Homero memorari, eaque Amisum significari putat, 473, 50. Τὸ Φερίων ὄρος, ab Homero memoratum, esse Latium montem statuit, 543, 15.
- Hecatæus Teius, historicus, 550, 3. Cimmeridem urbem fingit, 248, 42.
- Hecatæi orgia celebrantur, 402, 6. Ejus famuli Curetes, 405, 42; ejus fanum τὸ ἐν Λαγίνοισι agri Stratoniceis in Caria, 563, 42.
- Hecateri (?) et Phoronei filiz prosapia, 405, 10.
- Hecatesium, Ἑκατήσιον, Ephesi, Thrasonis opus, 547, 40.
- Hecatommus, Ἑκατόμμος, Carum rex, Mylasa regiam habuit, 562, 49. Ejus filii filizque, 560, 38.
- Hecatompylus, Ἑκατόμπος (*Damegam*), Parthiæ urbs, a Caspiis portis 1960, ab Alexandria Ariana 4530 stadia distat, sec. Eratosthenem, 440, 54.
- Hecatonesi, Ἑκατόνησοι (*Musconisi*), inter Lesbium et Asiæ continentem, i. e. Hecati sive Apollinis insulæ, 528, 53.
- Hecatus, Ἑκατος, appellatur Apollo, 529, 5.
- Hector, Ἑκτωρ, Scamandrii pater, 519, 32. Lycaonis frater, 530, 6. Ejus copiz ab Homero ipso Trojanorum nomine memorantur, 500, 3. Ejus lucus in Ophrynio, 509, 33. (Cf. p. 585, 594, 595, 596, 619, ed. Casaub.)
- Hecuba, Ἑκάβη. Ejus monumentum in Chersoneso, Cynossema, 284, 1; 509, 21.
- Hedylus, Ἡδύλος, poeta laudatur, 582, 44.
- Hedyphon, Ἡδύφων (*Djerráhi*, ut videtur), Elymaidis fl., ad quem Selencia, olim Soloce dicta, 634, 14.
- Hegeslanax, Ἡγησιάνναξ, Gallos ex Europa in Asiam transgressos ad Ilium novum accessisse refert, 508, 25.
- Hegesias, Ἡγησίας, rhetor e Magnesia ad Mæandrum oriundus quonam dicendi genere usus sit, 553, 24. Laudatur, 340, 20.
- Helena, Ἑλένη, a Theseo rapta, a Dioscuris liberata, 340, 34. Cum Alexandro ad Sidonios venit, 34, 10; cum Menelao a Thoni hospitio excipitur, 680, 31. Quomodo Helenæ insulæ nomen dederit, 342, 6.
- Helena, Ἑλένη (*Μακρονισί*), insula prope Sunium et Thoricum, deserta et aspera; quam Κρονίην dicere videtur Homerus; unde Helenæ nomen ei inditum sit, 341, 31; 416, 50.
- Heleon, Ἑλεών, Tanagricus Bœoticiæ pagus, a palodibus dictus, 347, 34; 348, 18; 349, 8; 377, 26.
- Helei, Ἑλεῖοι, sive Palustres, Æthiopiæ gens; unde nomen habeant, 656, 21.
- Ἑλεῖα Diana. V. Diana.
- Heliadæ, Ἡλιάδαι, Rhodum insulam post Telchines obtinuerunt; unus eorum Cercaphus; a quorum filiis conditæ urbes ipsis cognomines, Ialysus et Lindus et Camirus, 558, § 8.
- Heliades, Ἡλιάδες, ad Eridanum in alnos mutatæ, 179, 9.
- Helice, Ἑλίχη (ad *Bukusi* fl.), Ægiali urbs, 324, 15.

Achaë civitas, quo Iones ab Achæis victi confugerunt; deinde hinc quoque ejecti sunt, 331, 21. Ex Helice oriandi Iones Priemenses, 330, 15; ibidem natus est dux eorum qui Sybarin condiderunt, 218, 44. Urbs in terræ motu aquis obruta, 330, 6; 49, 26; biennio ante pugnam Leutricam, 330, 27. De eo casu narratio Heraclidis, 330, 31. Causa infortunii ira Neptuni, 330, 36. Ibi fuit Heliconii Neptuni templum, quod Asiæ Iones etiamnum venerantur, 330, 7. Helice Ægiensium est, 332, 25.

Helicon, Ἑλικὼν (*Palæovuni*), Boeotiae mons altus et nivalis, 326, 19; 363, 7; 352, 15; 22, 6; in eo sanum Musarum, Hippocrene, antrum Libethridum nymphaeum, 352, 15; 326, 13. Thraces Heliconem Musis dedicarunt, 352, 19; 404, 40. Ex eo Permessus et Olmius fl. oriuntur, 350, 2. Ejus vicus Nysa, 348, 22; ad Heliconem Thespiae, 351, 39; Coronea, 353, 23; Mychus, 363, 7; Onchestus, ut Alcaeus opinatur, 354, 33. Mons Phocidi contiguus est, 351, 52; sinui Crisæo incumbit, 351, 41.

Heliconi Neptuno in Panionis sacrificant, 546, 15.

Heliopolis, Ἡλιούπολις (*Balbek*), Syriæ urbs, 641, 10.

Ἡλιούπολις (*Matarieh*), Ægypti urbs, supra Bubastum sita. Solis templum habet et Mævin bovem; status urbis tempore Strabonis; templorum structura fusius describitur, 684, § 27 et 28. Obelisci duo inde Romam delati, 684, 19. Vidit ibi Strabo domos sacerdotum in quibus Eudoxus et Plato egerant. Studia sacerdotum philosophica et astronomica tunc prorsus defecerant, 685, 20. Ad Heliopolin Eudoxi specula, 685, 32. Heliopolitæ Mævin bovem colunt, 682, 38.

Heliopolitæ ab Aristonico vocati sunt pauperes illi et servi, quos ad libertatem evocaverat, 552, 12.

Ἡλιούπολις Ægypti νομὸς supra Bubastiten situs, 684, 7; in Arabia est, 685, 30, utpote a Nilo orientem versus.

Helios, Ἥλιος, Persei filius, Helum Laconicæ condidit, 312, 21.

Hellanicus, Ἀσίδιος συγγραφεύς, 528, 49, fabulis abundat, 435, 36. Hellanico melius se fabulas narraturum proficitur Theopompus, 36, 15. Hellanicus de Eurysthene et Procle, 314, 22. Lycurgi mentionem non fecit, *ib.* Napen, Methymnæi agri locum, perperam Lapen scribit, 366, 8. De Oleno et Pylene Ætoliae oppidis, item de Macynia et Molycria falsa tradit, in aliis quoque levem se ostendens, 387, 48. Dulichium Homeri eandem esse cum Cephallenia dicit præter Homeri sententiam, 392, 1. Varias Scythiarum gentes memoravit, 471, 23. Novum illium a vetere non diversum esse dicit, 515, 6. Assum Æolicam facit urbem, 522, 20.

Hellas, Ἑλλάς, apud Homerum a Phthia distinguenda, 370, 37. Alii regionem indicari volunt ab antiqua Pharsalo ad Thebas Phthiotides pertinentem; alii urbem intelligunt, quam Pharsalii in ruderibus 60 a Pharsalo stadia dissitis agnoscunt, Melitæenses vero 10 stadiis ab ipsorum urbe, tunc Pyrrha vocata, fuisse, ex eaque Hellenes Pyrrham transmigrasse contendunt, 370, 38. Hellas dicta est meridionalis Thessaliæ pars, in qua Deucalion regnaverat, antea Pandora dicta, 381, 18.

Helleborus optimus nascitur in Anticyra Maliaea, in Phocensi autem Anticyra melius apparatus, admixto medicamento quodam sesami simili, 359, 23.

Hellen, Ἑλλήν, Deucalionis f., circa Phthiam inter Peneum et Asopum regnavit; imperium filiorum natu maximo reliquit, reliquos, Dorum et Xuthum, emisit ad sedes quærendas, 329, 6. Ab Hellene Hellas Thessaliæ regio dicta, 381, 18. Ejus sepulcrum in foro Melitææ, 371, 2.

Hellenes, Ἑλληνες, apud Homerum nonnulli Thessalici Myrmidones vocantur, sec. Apollodorum; alii etiam

totius Græciæ incolae ab eo sic vocari contendunt; quod Apollodorus ab Hesiodo demum et Archilocho factum esse ait, 318, 7. Cf. Græci.

Hellenes, Ἑλληνες, urbs græca apud Callaicos in Hispania fuisse fertur, 130, 25. (Cf. Plin. 4, 35, 112: *A Cilensis conventus Bracarum Heleri* (*Heleni* v. l.), *Gravth, castellum Tyde* (*Tuy*), *Græcorum sobolis omnia. Insulae Cicæ*. Hellenes in hod. *Pontevedra* agnoscunt Mariana et Florez).

Helli, Ἑλλοί, Pindaro vocantur Dodonæ accolæ, 272, 35. Cf. Selli.

Hellespontum alii aliter definiunt, aut totam Propontidem ei assignantes, aut eam ejus partem quæ est intra Perinthum; porro etiam maris Ægei partem ei tribuunt; nam initium alii sumunt a Sigeo, alii a Sigrio Leabi promontorio; alii denique usque ad Myrtoi maris initium Hellesponti nomen extendunt, 284, 36. Hellesponti initium post Eleuntem opp., 283, 54. Hellesponti heptastadium prope Abydum, 505, 48. Latitudo minima 7 stadiorum; longitudo ejusdem 500 stadiorum, sec. Demetrium Scepsium, 284, 34. Hellespontum ubinam ponte Xerxes junxerit, 284, 3; 505, 48. Meridiani circuli pars ab Alexandria ad Hellespontum pertinens stadiorum 8100, ab Hellesponto ad Borythenem stad. 5000, sec. Eratosthenem, 52, 27 (Cf. p. 46, 63, 68, 69, 70, 71, 124, 135, 295, 313, 331, 400, 571, 583, 589, 591, 643, *ed. Casaub.*).

Hellespontii Mysi, 485, 9.

Hellopia, Ἑλλοπία, dicta est Eubœa, item circa Dodonam regio, 272, 38.

Helos, Ἑλος, Eleæ in Nestoris ditone circa Alpheum vel locus vel urbs, vel palus juxta Aloriorum, 300, 47.

Helos, Ἑλος, olim urbs, nunc pagus Laconicæ, 312, 10; 300, 49; unde nomen habeat, 312, 13; 349, 9. Ἀλλῶνά τινα μακρὸν κατὰ τὸ Ἑλος perlabitur Eurotas fl., 295, 8. Lacedæmoniorum contra Helotas bellum. Helotarum servorum ap. Lacedæmonios conditio, 313, 25; 598, 7. Helotes Lacedæmoniorum cum Partheniis conspirant, 232, 40.

Helvetii, Ἑλυσῆτιοι, gens populosissima, 163, 32, ad Rheni lacum, 243, 8. Rætis et Vindelicis contermini, 171, 36; a Sequanis Jurasio monte distincti, 161, 7; ad Rheni fontes, 160, 9. Ex Italia ad eos aditus per Pœninas Alpes, 173, 29. Helvetii auri divites fuerunt; at latrocinia se dederunt Cimbrorum exemplo seducti. In tres diviserant partes, quarum duæ bellis perierunt; tertiae partis quadringenta millia Cæsar delevit, octo millia superesse passus est, 160, 49. Helvetii Tigurini et Toygeni Cimbris se adjunxerunt, 244, 15. Mulieres fecundæ et nutrices egregiæ, 163, 34.

Hemeroscopium, Ἡμεροσκοπεῖον, Hispaniæ urbs Suconii fl. vicina, in promontorio habens Dianium (*Denia, Artemis*), Massiliensium colonia; Dianæ sano pro arce usus est Sertorius, 131, 53; 134, 6. In propinquo sunt Planasia et Plumbaria insæ. et lacus marinus (*Albufera*), 132, 5.

Ἡμύκνεες, Semicanæ, populus fabulosus, ap. Hesiodum, 36, 1; 248, 35.

Hemisphærium septentrionale et meridionale, 91, 52.

Ἡμεῖρα, Paphlagoniæ urbs, postea Amisus dicta sec. Hecateum et Zenodotum, 473, 50.

Heneti, Ἡνετοί, Paphlagoniæ gens, a Parthenio orientem versus habitantes; urbs eorum Cytorum, 465, 1. Ex Henetis (post Troica multum vagatis, 51, 8) genus ducere nonnulli putant Venetos Italiæ, 176, 38. Heneti sec. plurimos primaria olim Paphlagoniæ gens fuit, ex qua ortus Pylæmenes, Paphlagonum dux ap. Homerum;

- altæ quædam de verbis Homericis ἔξ' Ἑρῶν (II. 2, 852) sententiæ, 465, 47. Eversa Troja, per Thraciam in Vene-
tiam abierunt; comes iis se adiunxisse fertur Antenor;
nunc nulli in Paphlagonia Heneti sunt, 466, 2. E Leu-
cosyris profecti Trojanis auxilium tulerunt; inde cum
Thracibus in Adriæ recessum profecti sunt. Qui expedi-
tioni non interfuerunt Cappadoces, evaserunt, sec. Mæan-
drium, 473, 35; 124, 26. Cum Antenore e Troade in
Thraciam, inde ad Adriam profecti sunt, 520, 5; 176,
36. Equarum alendarum studiosi, 176, 36. Muli Hene-
torum, 176, 43.
- Heniochi, Ἡνίοχοι Pontici, 422, 47; 712, 32; 107, 11;
nomen habent a Dioscurorum aurigis, Rheca et Am-
phistrato Laconibus, 425, 25. Eorum ora maritima est
post Achæorum oram pertinetque usque ad Pityunta
magnum per 1000 stadia sec. Artemidorum, 426, 15.
Heniochi sec. Mithridaticón scriptores ab oriente Zy-
gorum, ab occasu Cercetarum habitant, 426, 20; 425,
17. Colchis est a meridie Heniochorum, 422, 39. Eorum
navigia et latrocinia, 425, 17. Quattuor reges sive οὐκ-
πρωτοῦς habebant, quo tempore fugiens Mithridates
regionem eorum transivit, 425, 50.
- Heorta, Ἡὸρτα (*Heortberg*), Scordiscorum majorum op-
pidum, 264, 21.
- Hephaestum, Ἡφαίστιον, in Memphi urbe, 686, 7.
- Heptacometas, Ἑπτάκομῆται, summas Scydisæ montis
partes incolunt, 470, 14; ferocissimi; in turribus sive
μοσχοῖς habitant, unde Mosynoeci vocantur; tres Pom-
peii cohortes ceciderunt, 470, 19.
- Heptaporus, Ἑπτάπορος, Troadis fl., apud Homerum me-
moratus, quem etiam Polyporum vocant, septies transi-
tur in via qua a Pulcra picea ad pagum Melænas et
Æsculapii templum itur, 515, 53; 475, 5; 502, 41. Ex
Ida fluit, 499, 25.
- Heptastadium. V. Hellespontus et Alexandria.
- Heraclea, Ἡράκλεια, poema Pisandri Rhodii vel alius cujus-
dam, 559, 45; 587, 15.
- Heraclea, priscum Cartæie nomen, 115, 51.
- Heraclea, Carie opp., 562, 22.
- Heraclea, una ex octo Pisatidis urbibus, 40 ab Olympia
stadiis juxta Cytherium fl., 306, 32. (Stadiorum nume-
rus ducit ad hod. *Bruma*.)
- Heraclea sub Latino (ruinæ ad *Baßi* lacum), Ionie urbs,
antea Latmus dicta, uti mons, cui adjacet, 543, 14; a
Pyrrha 100 stad. distat, 543, 23.
- Heraclea Lucanie. In eam Siridis incolæ transducti sunt,
219, 47. Ejus navale Siris, 219, 21. Heraclea a Meta-
ponto 140 stadiis dissita, 219, 49; in Tarentina re-
gione; celebrabatur ibi communis Græcorum in hoc
tractu degentium conventus, 233, 18. De ea urbe Ta-
rentinorum cum Messapiis bellum, 233, 26.
- Heraclea (Lyncestis), Macedonie urbs in via Egnatia sita,
268, 30.
- Heraclea, Mediæ urbs circa Rhagas sita, 441, 21. Situs
incertus. Ptolemæus Heracleam sicut vicinam huic
Arsaciam a Rhagis longe versus ortum removet. In
tabula urbem retuli ad ruinas *Kala-Erig* quæ sunt
prope *Weramin* oppidum, boream versus a ruinis *Scheri*
(Arsacie). Ceterum cf. Droysen *Hellen*. II, p. 607.
- Heraclea, Μυτιληναῖον pagus in continente, 519, 20.
- Heraclea (*Brekli*) Pontica, in Mariandynis sita, Milesio-
rum colonia, 464, 24, et 38; nunc ad Pontum provin-
ciam pertinet, 464, 10; 465, 17. Urbis situs et historia,
465, 4; colonie Callatis et Chersonesus, 465, 5; 265, 7;
266, 13. Distat urbs a Sinope 2000 stadia, 468, 11; a
Chalcedonio fano 1500 stadia, a Sangario 500 stadia,
465, 34. Ejus tyrannus Dionysius, 466, 42. Ad eam
etque Mithridatis Eupatoris regnum pertinuit, 463, 29.
- Heraclea patria Heraclidis Platonici, ib. In Heracleo-
tide aconitum nascitur, 465, 33.
- Heraclea, Syriæ castellum ab Antiochia orientem versus,
viginti stadia a Minervæ Cyrrhestida templo distans
quod olim tenuit Dionysius tyrannus, Heracleonis f.,
639, 30. (De castello hoc et templo aliunde non constat
nisi quod apud Ptolemæum Heraclea ab Hierapoli centum
viginti fere stadia distans boream et occasum versus me-
moratur quæ Reichardo est hod. *Ahcteram*; sententia
hæc ad Ptolemæi numeros accommodata est. Ritterus,
t. 10 p. 929, templum illud in Cyrrho oppido (hod. *Cho-
ras*) collocat, nescio qua de causa. Ceterum in seqq.
Strabo Heracleum Cyrrhesticæ memorat Gindaro vici-
num. Quod num ab Heraclea diversum fuerit, necne,
quaeritur.)
- Heraclea (Sintica), usque ad quam ab Amphipoli in Stry-
monis convalli sunt Bisaltæ, 238, 1 et 9. Sita urbs fuit
ubi nunc est *Zerookori* vicus, cujus in agro magna
numorum Heracleæ copia reperitur (Leake N. G. p.
225.)
- Heraclea Trachinæ, Τραχινὶ καλουμένη πρόταρον, in Oleea
regione, Lacedæmoniorum opus, a vetere Trachine sex
stadia distat, 367, 40; 372, 45; 334, 35; 380, 16. Pars
ejus concidit terræ motu, 50, 29. Ejus pagus ad Asopum
fluvium, 328, 33; 351, 14.
- Heracleon, Ἡρακλίων, Dionysii tyranni f., 639, 31.
- Heracleoticus nomus, Ἡρακλωτικὸς s. Ἡρακλωτικὴ νομός,
Ægypti in insula situs, Herculis urbem (Heracleopolim
Magan) habet, 687, 29; 689, 53; 671, 11.
- Heracleoticum sive Canopicum Nilii ostium, 670, 40; 71, 9.
- Heracleotis, Ἡρακλειώτις, in Ephesiorum ditione regio,
quam ademptam Ephesii reddiderunt Romani, 548, 37.
- Heracleum, Ἡράκλειον, Cnossi navale, 409, 11; 416, 60.
- Heracleum Siciliae, inter Lilybæum et Agrigentinum em-
porium, 221, 22.
- Heracleum, ad Mæotidem opp. 424, 8.
- Heracleum pr., Ἡράκλειος ἀκρῶς, in Ponto ab Amiso orien-
tem versus, 469, 52.
- Heracleum Syriæ non procul a Gindaro (*Djindaris*), in
Cyrrhestica, 639, 39. (A meridie *Djindaris* aëregit
Amynti Dagh, in cujus vertice est *Deir Mar-Semaan*;
fortasse huc pertinet Heracleum Strabonis.)
- Heracelon, Ἡρακλίων, locus Ægypti cum Herculis fano, ab
oriante Canobi urbis et ab occidente ostii Canobici
situm, 680, 50; 670, 32.
- Heraclemum, in ora Cyrenaica, pone quod Paliurus vicus
761, 30.
- Heracleum. V. Herculis promontorium.
- Heraclidæ, Ἡρακλῆιδαι, ab Eurystheo appetuntur, 324,
19; Dorienses in Peloponnesum redeunt, 286, 30.
Quando? 498, 23. Unde profecti sint, 367, 7. Ad Nau-
pactum classem compegerunt, 366, 25. Viæ iis dux fuit
Oxylus, 307, 8. Quomodo Peloponnesi regiones inter se
diviserint, 434, 46. Heraclidæ qui Argis potiti erant,
etiam Mycenæ tenebant, 320, 23. Comitati eos sunt
Iones ex tetrapoli Attica, 322, 2. De Heraclidis Laconica
potitis Ephori narratio, 313, § 4. Heraclidæ Athenien-
sibus, regnante Codro, bellum inferentes Megaridem
eriperunt et Megara condiderunt, 337, 34. Heracli-
darum e genere Chersicrates Corinthius, 224, 5.
- Heraclides Platonicius ex Heraclea Pontica oriundus, 463,
30; in dialogo narrat magum quandam ad Gelonem
pervenisse, qui se Libyam circumnavigasse dixerit, 81,
16; 83, 6. Laudatur de Helice terræ motu aquis obruta,
330, 31; de muribus sacris circa Smintheum Chrysæ,
517, 30.
- Heraclides, Herophileus medicus, sodales Apollonii Myos,
Erythris natus, 550, 51.

Heracitus δ σκοπιανός, Ephesus; ejus dicta, 548, 18; 667, 3. Per usam arcticum circulum intelligit, 3, 8.

Heracitus Halicarnasensis poeta, Callimachi socius, 560, 35.

Heræa, Ἡραία, Arcadiæ opp., 333, 39; e novem pagis a Cleomero aut Cleonymo constituta, 289, 32. (Ruinae ad vicum Ἀτάννι).

Ἡράτα, Junonis templa. V. Juno.

Herculanum, Ἡράκλειον, Campaniæ castellum, quod tempore labente tenuerunt Osci, Tyrreni, Pelasgi, Samnitæ, 205, 37.

Hercules, Ἡράκλῃς, unus ex Idæis Dactylis, certamen Olympicum instituisse fertur, 205, 5. 406, 17.

Hercules, Ἡράκλῃς, Jovis et Alcmenes f., Olympici certaminis auctor, 305, 5; pater Tlepolemi, ex Astyochea, 290, 36; Iolai, 187, 21; Thessali, 381, 21; 558, 15; Hercules et Omphales ex posteris Atys, 182, 42. Socius Herculis Hylas, 482, 50; et Cius, 482, 52. Herculis certamina, 16, 5; itinera, 40, 22. Hercules, μεγάλων ἐκτίστωρ ἔργων, 7, 29, in Hispaniam expeditionem suscepit, quod de divitiis ejus terræ audiverat, 2, § 4; 123, 52; usque ad πύλας Ταυριδῶν venit sec. Pindarum, 141, 37. Carteiam Iberiæ condidisse fertur, 115, 51. Sociorum nonnulli in Hispania remanserunt, 130, 28. Hercules Geryonis boves abigens ad Evandrum Romam venit; acceptum ibi vaticinium et sacrificium, quale etiamnum Romani offerunt, 192, 16. In eodem itinere aggerem in Lucrino sinu duxisse dicitur, 204, 25. Gigantes e Phlegra Campaniæ expulsi, 238, 53. Gigantes, i. e. barbaros, in Phlegra sive Pallene debellavit e Troja rediens, 278, 47. Gigantes necavit opera Veneris τῆς Ἀπατούρου, 424, 50. Ad Diomedis equas abducendas missus, quomodo hoste superior evaserit, 282, 4. E Troja rediens ventis in Coo defertur, 284, 47. Augem evertit, 304, 44, Epeorum auxilio, 293, 10. Pylum vastat Nestoream, 302, 15; ad Tænarum pr. Cerberum protrahit, 311, 47. Aves Stymphalides expulsi, 319, 5. Erginum Minyarum tyrannum interfecit, 358, 12; contra Centauros pugnavit, 298, 12; Dryopes e Doride eiecit, 321, 12. Ægimium Doriensium regem in regnum restituit; filius ejus maximus Hyllus ab Ægimio adoptatur, 367, 3. Hercules Œchaliæ, Eubœæ urbem, diruit, 385, 2, 376, 36. Debellato Acheloë victoriæ præmium adeptus est nuptias Deianiræ; quomodo interpretanda hæc sit fabula, 393, 50. Ad Evenum fl. Nessum interfecit, 387, 39. Ejus in Indiam expeditio, 584, 46, quam fabulis accenset Eratosthenes, 586, 8. Hercules Aornum Indiæ petram frustra expugnare tentavit, 586, 43. Prometheus liberavit in Caucasio apud Paropamisadas vincitum, 586, 52. Herculis in India posteri Sibæ cur esse putentur, 586, 46. Hercules Ammonis oraculum adiit, 691, 20. Rogus Herculis, 367, 49. Herculis templum in Sacro Hispaniæ promontorio Ephorus finxit, 140, 42; 114, 4. Gaditanum ejus templum, 141, 24, in quo duæ erant columnæ æræ octo cubitorum, quibus inscriptus erat sumptus in templi factus exedificationem; has dici Herculis Columnas censet Posidonius, 141, 43, obloquente Strabone, 142, 50-143, 9. Ejusdem templi fons vel putei duo memorabiles; de iis Polybius, Artemidori, Posidonii sententiæ, 143, 10. Herculis templum ad Rhodani et Isaræ confluentes a Romanis structum, 134, 16. Herculis Monœci templum in Monœci portu, 168, 52. Herculis fanum Tiburtinum, 198, 30. Herculis Macistii templum in Triphylia, 299, 12. Herculis fanum Alyziæ, 394, 41; in Heracleo prope Canobum, 680, 37. Hercules Κορινθίων apud Cētas, 524, 28; Ἰκοντόνος ap. Erythraeos Asiæ, 224, 29. Hercules ap. Tyrios colitur, 644, 39; apud campestres (πεδιαστούς) Indiæ philo-

sophos, 606, 15. Herculeum non venerantur Nienæes ob vastatam ab eo patriam; sacra faciunt Achilli, Patroclo, Antilocho, Ajaci, 510, 9. Hercules pelle et clava instructus ab antiquis temporibus alienus est; primus hunc habitum finxit Heracleus auctor Pisander vel quicumque sit alius, 587, 13. Herculis certamina, Lysiippi opus, in Alyzia urbe, 394, 12. Herculis colossus, Lysiippi opus, Tarento abstulit Fabius Maximus et Romæ in Capitolio dedicavit, 231, 25. Herculis colossus, Myronis opus, in Samo, 544, 25. Hercules Dejaniræ tunica ex cruciatu, pictura, 327, 34. Herculis ara in sinu Emporico, 701, 32. Herculis columnæ, Ἐρῆλαι, Ἡράκλειοι στῆλαι, 17, 28, a Malea prom. 22500 stadia distant sec. Polybium, 21, 6. Ad eas terra olim non erat perrupta, adeo ut maris interni superficies altior esset, et Isthmus ad sinum Arabicum aquis tegetetur, suspicant Eratosthenes, 32, 8. Extra Columnas Phœnices paulo post Troica progressi sunt, 40, 34. Parallelus per Columnas ductus, 56, 15.

Herculis columnæ in India, 142, 25.

Herculis insula sive Scombraria (*Escombrera*) ad Carthaginem novam, 132, 7.

Herculi sacra insula e regione Onobæ; quare ibi nonnulli Herculis Columnas posuerunt, 141, 20 (*Saltes* insula ad *Huelva*).

Herculis portus ad Cossam urbem (prope *Monte Argentaro*) in Etruria, 187, 61.

Herculis portus (*Tropea*) in Bruttio a meridie Hipponii urbis, 213, 21.

Herculis pr., τὸ Ἡράκλειον (*C. Spartivento*), Italiæ promontorium meridiem versus ultimum, 215, 25.

Herculis thermæ ad Thermopylas, 367, 13.

Herculis calida lavacra ad Ædæsum in Eubœa, 365, 10.

Herculis urbs, Ἡρακλείους πόλις (*Heracleopolis Magna*), in Heracleotico nomo *Ægypti*. Ibi ichneumon colitur, dum in vicino Arsinoite nomo crocodilus sacer est, 689, 53.

Hercynia silva, δ Ἐρκύνιος δρυμός, dorsum montanum Germaniæ, Alpibus confugum, versus ortum porrigitur, 241, 22. Magnum includit circulum; in medio sita regio habitationibus apta; prope silvam sunt Istri et Rhæni fontes et lacus Rhæni, 242, 45; 172, 36. E Gallia meridionali silvam petens primum transit lacum istum, deinde Istrum, et tum ad silvam per montanas planities accedit, 243, 1. Ad silvam H. usque pertinet Getarum terra, 245, 11. In silva Suevorum gentes nonnullæ, ut Quadi, 241, 22 et 34; 243, 15. Ab ea meridiem versus est Gabreta silva, 243, 15. Hercyniam silvam olim Boii tenuerunt, 244, 7.

Herdonia, Ἐρδωνία (*Ordona*), Apuliæ opp., 234, 52.

Hermas, Ἑρμάς, inter dona a Poro ad Augustum missa, 612, 39.

Hermæum, Ἑρμαῖα ἄκρα, promontorium (*Cap Bon*, *Ras Addar*) et urbs ad sinum Carthaginiensem, 706, 24; 708, 2.

Hermagoras, Ἑρμαγόρας, δ τὰς ῥητορικὰς τέχνας συγγραφεύς, e Temno urbe Æolica oriundus, 531, 32.

Hermias, Ἑρμίας, eunuchus et Atarnitarum tyrannus. Ejus historia, 522, 4; 525, 25.

Hermione, Ἑρμιόνη (ruinæ in quibus nunc *Kastri* vicus est), Argolidis urbs ad sinum Hermionicum, 317, 13; 320, 31. In ejus ora maritima Halieis, qui vocantur; ad urbem descensus ad inferos esse dicitur; mortuorum oribus portorium imponitur, 321, 4. Olim Cares tenuerunt, 321, 52; tum Dryopes, 321, 9. Urbs ad amphictyoniam Calauriæ contributebat, 321, 33. Vicinum est Scyllæum, 321, 13. Hermionica urbs Asine, 309, 11.

Hermionicus sinus, δ Ἑρμιονικὸς κόλπος, 49, 26; 288, 18;

326, 46; 316, 9 et 24. Adjacentia ei oppida, 317, § 3.
 Hermocreon, Ἑρμοκρέων, aram Apollinis Parianam aedificavit, 503, 22.
 Hermodorus, Ἑρμόδορος, Ephesius, Romanis leges quasdam scripsisse videtur; a civibus ejectus est. De eo Heracliti vox, 548, 20.
 Hermonactis vicus, Ἑρμώνακτος κόμη, ad Tyræ ostium, 254, 10.
 Hermonassa, Ἑρμώνασσα, Bospori Cimmerii urbs, Hypanim innaviganti ad dextram est, in Sindice, 424, 35.
 Hermonassa, Ἑρμώνασσα (*Platana*), Ponti opp. Trapezunti vicinum, 470, 2.
 Hermondori, Ἑρμόνδοροι, gens Suevica, olim trans Albin, nunc citra eum habitans, 241, 38.
 Hermonthis, Ἑρμωνθίς (*Erment*), Thebaidis urbs in qua Apollo et Juppiter coluntur, 693, 43.
 Hermopolis, Ἑρμοῦ πόλις, Ægypti urbs in Deltæ regionis insula, non longe a Bulo urbe, 681, 30. (Aliunde non nota).
 Hermopolis alia in Delta regione non longo a Mendete et Lycopoli dissita, 681, 34 (Aliunde non nota).
 Hermopolis, (Hermopolis parva, *Damanhour*), a Schedia Memphim naviganti ad dextram est, fluvio adjacens, 682, 33.
 Hermopolitana Custodia, Ἑρμοπολιτικὴ φυλακή (*Bahr Jusu* ad Hermopolin Magnam sive *Esmoun*), locus Ægypti ubi vectigal exigitur earum rerum quæ e Thebaide deferuntur, 690, 32. Hermopolitæ Ægypti cynocephalum colunt, 690, 26.
 Herinus, Ἑρμῖς (*Gedis Tchai*), Lydiæ fl., ab Homero memoratur, 474, 50. Ioniam ab Æolide dirimit, 498, 2. Ejus fontes et cursus, 535, 11. In eum influunt Pactolus et Hyllus sive Phrygius, 535, 8. Cf. etiam 498, 17; 502, 4; 531, 36; 540, 26. Hermi campus alluvionibus debetur, 534, 44; 536, 16; 589, 23.
 Hernici, Ἑρνικοί, Latii gens, 190, 39; 192, 32; ad Lanuvium et Albam Romamque, 198, 41. Eorum caput Capitulum, 198, 24.
 Herodes, Ἡρώδης, Judæorum pontifex, regis titulum assumpsit, Antonio primum et deinde Augusto permittentibus; de filiis ejus notitia; soror ejus Salome, 651, 8. Herodes Samariam urbem denominavit Sebasten, 647, 26.
 Herodotus, Ἡρόδοτος, Halicarnasensis, etiam Thurius vocatur, 560, 32. Facilius Homero et Hesiodo et tragicis quam Herodoto credas, 435, 36. Herodoto melius se fabulas narrare ait Theopompus, 36, 15. Laudatur Herodotus (I, 6) 466, 13; 457, 44; de Arione (I, 23), 328, 40; de Alyattis tumulo et de Lydorum mulieribus (I, 93), 536, 18; 556, 48; (I, 163) 125, 17; (I, 102) 455, 32; (I, 173) 490, 48; (I, 175) 522, 47; (II, 5) 589, 30; De Ægypto fabulosa multa narrat, 695, § 52. Citatur de Ægypto Nili dono, (II, 5) 25, 4; 29, 47; 460, 2; (II, 36), 699, 29; (II, 51) 406, 12; (IV, 36) 51, 35; (IV, 42) 81, 15; 83, 7; (IV, 127) 250, 18; (V, 101) 535, 11; (IV, 101) 384, 42; (VII, 58) 283, 24; (VII, 91) 570, § 3; (VII, 92) 490, 4; (VII, 170) 234, 23; (VII, 198) 367, 61; (VIII, 104) 522, 47. Varias Scytharum gentes memorat, 471, 23.
 Hieron urbs, Ἡρώων πόλις, ad recessum sinus Arabici, 682, 25; 71, 4; 655, 8; 646, 33; 687, 54. Arsinoæ et Cleopatridi vicina, 683, 49; in eodem parallelo in quo Syrtis majoris est recessus, 709, 52. Isthmus qui a mari interno ad Pelusium pertinet, mille stadiorum est, 682, 25. Ab Heroonpoli ad Ptolemaidem 9000 stadia, 654, 29; ab eadem per Petram et Arabiam desertam ad Babylonem 5600 stadia sec. Eratosthenem, 653, 29. Urbs quum defecisset, a Cornelio Gallo recipitur, 698, 1. (Heropolis vulgo referunt ad ruinas, quæ sunt ad Abou-

Keyheid, a lacu amaro boream versus. Quod alienum esse a Strabonis sententia patet. Cf. Letronne ad Strabon. vers. gall. lib. XVII, p. 369 not.)
 Herophilæus medicus Heraclides, 550, 51. Herophilææ sectæ medicorum schola Caruris, 496, 40.
 Herostratus, Ἡρόστρατος, Dianæ templum Ephesium incendit, 547, 10.
 Herpa, Ἡρπα, Sargarausenæ in Cappadocia opp., 460, 20; ad Herpa Carmalæ fluvii (*Charma Su*) alveum obturavit Ariarathes rex, 462, 1. (In novissimis quibusdam tabulis Herpa notantur ad initium Carmalæ fluvii; at non ibi Archelaus fluvium obturaverit, sed ad angustas istas fauces, per quas in Taurum intrat; ibi nunc est *Jarpus* locus, quem cum Herpis Strabonis componendum esse puto; Klepterus Jarpum locum pro vetere Arabisso habet. Ceterum quod in Sagarasene Strabo Herpa ponit, id fortasse minus recte habet; alio loco Carmalam fl. Cataoniz assignat.)
 Herphæ, Ἡρφαί, Cappadociæ opp., in via situm, qua Mazacis Tomisa itur, 566, 31.
 Hesus, Ἡρῶς, turris prope Abydum, 506, 12.
 Hesiodus, filius Dii qui et Cuma in Bæotia migravit, 532, 25. Laudatur de Ascræ patria, 351, 47. Primus universæ Græciæ incolae Hellenes vocavit, 318, 10. Homerica de Ulyssis circa Siciliam et Italiam erroribus narrationem referens præter loca ab Homero memorata etiam Ætnæ et Ortygiæ et Tyrrenorum meminit, 19, 8. Nili fluvii nomen et ostia complura novit, 24. Laudantur Catalogi versus duo, 35, 25. Hesiodus falsa multa de locis populisque non ob ignorationem, sed consilio poetico proferit, 35, 47. Gentes fabulosas memorat Hemicynæ; Macrocephalos, Pygmæos, 36, 1; 248, 35. Laudatur de Pelasgo Lycaonis patre, 184, 26; de Scythiis equimulgis, 249, 44. Hesiodus ἐν τῇ καλουμένην γῆν περιῶν, laudatur, 251, 22; de Heliopia circa Dodonam regione, 272, 40; de Piro fluvio, 294, 4; de Cephissi cursu, 264, 10; de Dotio campo et locis vicinis, 380, 10; 552, 51; de Hecateri (?) filiabus, 405, 10. Nondum novit Priapum deum, 503, 8. Amphilocho Solis interfectum esse ab Apolline dicit, 576, 44. Citatur de Mopsi et Calchantis certamine, 548, 49; de aliis quibusdam, 49, 45; 267, 37; 312, 35; 351, 50; 532, 28.
 Hesione, Ἡσιόνη, ab Hercule liberata, 510, 20.
 Hesperides, Ἡσπερίδες, Earum mala aurea, 124, 50; sedes earum fabulosas, 248, 40. Iter a Caucasio ad Hesperides sec. Æschylum, 151, 52.
 Hesperides, Libyæ urbs. Distantia a Zacyntho insula 393, 32. Ab iis ad Automala 1800 stad. sec. Eratosth., sec. alios 1500 st., 101, 53. Postea urbs dicta est Berenice, q. v.
 Hesperidum portus, Ἡσπερίδων λιμὴν, ad Berenicen, 710, 9, in quem Lathon influit. ib.
 Hesperii, Ἡσπεῖραι, Æthiopes. V. Æthiopes.
 Hestiazæ, Ἡστιαία, Alexandrina, quæ de Homeri *Iliade* scripsit, de situ veteris Ilii a Demetrio Scepsio laudatur, 512, 47.
 Hestiazotis, V. Histiazotis.
 Ἡεροῦσχοι ζῶναι duæ Posidonii, 79, 4; 110, 25; 112, 26.
 Hibernia, Ἰβήρη, a Britannia versus boream sita, ob frigus ægre incolitur; parum nota est, 53, 16; 60, 11; 62, 8; 167, 19; 52, 39; 94, 45. Ibi finem terræ habitatz statuendum esse Strabo censet, 94, 45; 62, 27. A Celtica Hibernia non ultra 5000 stadia abesse perhibetur, 60, 15. Incolarum indoles, 94, 45; 167, 19.
 Hicæsius, Ἰκίσσιος, præses scholæ medicinæ Erasistratæ, quæ Smyrnæ erat, 496, 44.
 Hicetaon, Ἰκίταων, Melanippi pater, 501, 27.
 Hidrieus, Ἰδριεύς, Hecatommni f., Artemisiz sorori in regno

Cariae successit; ipsi successit Ada soror et uxor, 560, 39.
 Ἱέρα, Lyciae pr., 568, 38.
 Hiera, Ἱέρα νῆσος, una ex Liparais ins., 229, 11; 230.
 (Hiera?) insula inter Theram et Therasiam e fervente mari sublata, ambitu 12 stadiorum; primi eam adierunt Rhodii, in eaque Neptuni Asphaliū fanum condiderunt, 48, 13.
 Hieracon polis, Ἱερᾶκων πόλις (Accipitrum urbs), in Thebaide, ubi accipitres coluntur, 693, 48.
 Hierapolis, Phrygiæ opp. (*Pambuk Kalesi*, ubi ruinae), e regione Laodicæ ad Mesogidem m.; ibi aquæ calidæ et Plutonium, τὸ ἐν Ἱερὰπὼλει Χαρόνιον, 495, 43; 538, 15. Marmor Hierapoliticum, 375, 36.
 Hierapolis, Ἱερὰ πόλις, sive Bambyce, Mesopotamiæ urbs, quattuor schœnis ab Euphrate distita, eadem quæ Edessa, 636, 48. Cf. Bambyce. Atargatis ibi colitur, *ib.*
 Hierapytna, Ἱερὰπύτνια (*Hierapetra*), Cretæ urbs, a Pytna monte dicta, 405, 52; a Cyrbante condita, 405, 27. In hanc urbem receptum est Larissæ oppidulum, 378, 22. Hierapytnii Prasum diuerunt, 411, 22.
 Hiericus, Ἱερικόυς (Jericho), e variis gentibus mixtos incolae habet, 647, 25. A Petra abest trium vel quattuor dierum itinere, 663, 23. Hiericus, plantities montano tractu circumdata; ibi regia, palmetum, balsami hortus, 649, §41; in Hiericuntis ingressu sita castella Threx et Taurus, 649, 33.
 Hiero, Ἱέρων, Syracusarum tyrannus, in Pithecussas colonos misit, 206, 30. Catanæ incolae eiecit, novisque colonis eo deductis urbem Ætinam vocavit, 223, 16. Post ejus mortem reversi Catanzæi sepulcrum tyranni devastarunt, 223, 22.
 Hiero Laodicam Phrygiæ, urbem patriam, quomodo auxerit, 495, 12.
 Hieroceps, Ἱεροκεψίς, in Cypro occidentali, 10 stadiis a mari, 583, 8; ἡ Ἱεροκεψία, 583, 28.
 Hierocles, Ἱεροκλῆς, Alabandensis orator, frater Menecli, 364, 15.
 Ἱερὸν ἀρωγῆριον. V. Sacrum prom.
 Ἱερὸν ὄρος, Sacer mons (*Hagios Elias*), ad Propontidem in Thracia, 284, 11; asphaltum in mare emittit; obiacet Proconneso insulæ, 284, 15.
 Hieronymus, Ἱερώνυμος, (Cardianus) historicus, laudatur de Thessalia, 380, 54; de situ Corinthi, 325, 30; de Cretæ magnitudine, 407, 48.
 Hieronymus Rhodius phil., 559, 38.
 Hierophantæ, Ἱεροφάνται, Cereris ministri, 402, 17.
 Hierosolyma, Ἱεροσόλυμα, Judæorum caput, ex Iope conspicui tradunt, 646, 5; ideoque non longe a mari disita sunt, 647, 20. Locum urbis saxosum et sterilem facile obtinuit Moses, 637, 51. Urbis sanctitas, 648, 21. Brevis urbis descriptio, 649, 23. Cepit eam Pompeius, 649, 29.
 Hilesium, Εἰλάσιον, Boœtiæ, a paludibus dictum, 349, 9.
 Himera, Ἱμέρα (*fume grande*), fl. per medium Siciliam fluens; distantia a Cephalædio et Panormo, 221, 16.
 Himera, Ἱμέρα (ruinæ prope *Termini*), urbs a Zancleis Mylarum condita, 226, 43. Ad eam calidæ aquæ salæ, 228, 28. Nunc urbs non incolitur, 226, 41.
 Hipparchus, Ἱππάρχος, mathematicus e Bithynia oriundus, 485, 5. In libris mathematicis de rebus geographicis passim disputavit, 285, 35. Homerum primum geographicæ peritiæ auctorem prædicat, 1, § 2. Non eandem esse ubique in oceano fluxus et refluxus rationem dicit, neque, si hoc detur, inde effici Atlanticum mare in se refluxu inque orbem redire, 1, 1, 9, p. 4 sq. Ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην de rerum cœlestium studio ad geographiam necessario agit, 6, 1. Contra Eratosthenem disputavit, 12, 15. Ineptos esse dicit qui omnium artium

et scientiarum cognitionem Homero vindicent, 13, 40. Homerum in recensendis populis et regionibus ordinem geographicum servare monuit, 22, 38. Effluxum maris in freto Byzantio aliquando subsistere ait, 46, 18. Male disputat contra Eratosthenem, verba ejus a sensu suo detorquens, 46, 37; 47, 15. Inscriptionem delphinorum, quam Cyrenæos in Ammonis templo posuisse Eratosthenes dixit, falsi arguit; oraculumque nunquam ad mare fuisse contendit; non posse fundum maris in tantum attolli, ut Pharus et multa Ægypti loca aquis tegantur; et hoc si factum esset, etiam alias multas Europæ et Asiæ partes inundandas fuisse. Denique de Istro scisso alveo in Pontum et Adriam exeunte pravam sententiam profert, 47, 20. Ad annolanda quæ secundum habitationes diversa in rebus cœlestibus observantur (πρὸς τὴν σμῆνσιν τῶν κατὰ τὰς οὐρανούς ἐκδοτῶν φαινομένων, adhibet tradita ab Eratosthene intervalla in Meroes, Alexandriæ et Borysthenis meridiano, 52, 13. Observato gnomone, reperisse sibi visus est Byzantium sub eodem quo Massiliam parallelo esse 53, 6; 87, 38; 94, 51.; unde, distantiarum ratione habita, Britanniam et Borysthenem sub eodem parallelo esse collegit, 53, 6. A Byzantio ad Borysthenem esse dicit 3800 stadia, 95, 1. Eratosthenis de boreali Indiæ termino sententiam impugnat, argumentis parum idoneis, 56, 20. De recta linea per Herculis Columnas ad Ciliciam versus ortum æquinoctialem tendente cum Eratosthene facit, 59, 17. Pytheam secutus Massiliam et Byzantium in eodem parallelo posita censet, 59, 46. A Byzantio ad Borysthenem 3700 stadia esse statuit, 59, 50. Ab æquatore ad Borysthenem computat stadia 34000, quorum 8800 pertinent ab æquatore ad Cinnamomiferam, 50, 1. Hoc si admisieris, Indiæ pars borealis, quum fertilis sit, in inhabitabilem zonam extendendus foret, *ib.* Hipparchus tradit ad Borysthenem inque Celtica totis noctibus æstivis lucem solis sub lucere et sub brumam solem non ultra 9 cubitus attolli; magis hoc evenire apud eos qui a Massilia 6000 stadiis habitent in Celtica, et sic porro. In Britanniæ parte boreali (ut Pytheas statuit) longissimam diem esse horarum 19. (Britanniam magis quam Strabo boream versus ponit). Hæc vero demonstrant falsa esse ea quæ Hipparchus de Indiæ et Bactriæ situ statuit, 62, § 18. Male Eratosthenem reprehendit Deimachii errores refellentem, 63, 44. In secundo Commentario de Meroes climate bene constare ait; num vero in eodem cum Meroe parallelo ponenda sit Indiæ pars meridionalis, a nemine, ne ab ipso quidem Eratosthene, exponi. Quod impugnat Strabo, 64, § 20. Hipparchus de distantia inter Babylonem et Thapsacum et montes septentrionales contra Eratosthenem male disputat, falsa assumens et falsa ex his inferens, 64, § 21; 66, 1. De tertio Eratosthenis sigillo disputans, non profert quæ Eratosthenes dixit, sed fingit quandam ejus sententiam, ad refellendum opportunam, 64, 50. Borealem tertii sigilli limitem ex Eratosthenis computo non posse in parallelo per Rhodum ducto collocari, sed multo septentrionaliorem esse demonstraturus, Eratostheni tribuit, quæ is non dixerat, ex iisque infert quæ non sequuntur, p. 68, 69, § 27-29. Persidem secundo Eratosthenis sigillo adscribendam fuisse et Indi fluvii cursum in vetustis tabulis rectius quam ab Eratosthene indicari studet probare. Sed inanis est argumentatio, quum Eratostheni affingantur, quæ ab eo aliena sunt, 71, § 34. Eratosthenis errores majores esse ait quam qui condonari possint, 72, § 35. Recte reprehendit Eratosthenem, qui quarti sigilli longitudinem definit linea a Thapsaco ad Pelusium ducta, quippe quæ potius sit parallelogrammatis diameter. Perperam vero ex sumptione non con-

- cessa proficiscens, distantiam a Thapsaco ad Pelusium non 6000, sed 8000 stadiorum esse geometricè demonstrare studet, 73, § 36. Hipparchus si quos Eratosthenis errores deprehendit, etiam correctionem eorum afferre debebat; nec iubere nos vetustis tabulis intentos esse, quæ majore correctione opus habent quam Eratosthenica, 74, 52. Meridianus per Canobicum ostium et Cyaneas ductus a Thapsaceno meridiano sec. Hipparchum distat 6300 stad., 75, 27. Viam a Thapsaco ad Caspias portas, quam 10000 st. Eratosthenes dicit, ab eo temquam rectam lineam perhiberi hac mensura contendit, quum res secus habeat, et recta linea multo brevior sit. Quæ false dici ab Hipparcho probat Strabo, 75, § 39. A Cyaneis ad Phasin 5600 stadia, inde ad Caspium mare 1000 stadia Hipparchus computat, 76, 5. Eratosthenem de occidentalibus Europæ partibus falsissima plurima tradentem juste incusat, 77, 15. In secundo contra Eratosthenem Commentario de borealibus terræ partibus agit, quæ sunt a septentrione Tauri montis; dein de tribus Europæ promontoriis, Peloponnesiaco, Italico, Ligustico; geometricè magis quam geographicè, 76, § 40; quæ Strabo exponere operæ pretium non duxit, ib. et 77, 15. Hipparchus accuratius definire studet Hyrcaniæ a Bactria et ulterioribus gentibus distantiam et quæ sit a Colchide ad Hyrcaniam, 77, 35. Sub finem secundi Commentarii τὸν πρὸς τὴν Ἐρατοσθένους γεωγραφίαν πεποιημένον de Æthiopis rebus Eratosthenem reprehendit; in tertio autem ait majorem partem disputationis fore mathematicam, nonnihil tamen etiam geographicum, 77, 43. Libro tertio justissime Timosthenem et Eratosthenem reprehendit, 78, 1. Eratosthenis de terræ magnitudine sententiam probat. Ejus de latitudine terræ habitatæ disputatio, 93, § 7. Circulum maximum 252000 stadiorum esse cum Eratosthene statuit, 109, 15. Hipparchus consignavit τὰς γιγνομένας ἐν τοῖς οὐρανίοις διαφορὰς καθ' ἑκάστον τῆς γῆς τόπον τῶν ἐν τῇ γῇ ἡμᾶς τεταρτημορίῳ τεταγμένων, 109, 5. Hinc potiora excerpsit Strabo p. 109-112, § 34-43.
- Hippi, Ἰππῖοι, quattuor insulæ ante Erytheas Ionis sitæ, 550, 22.
- Hippones (Biserta et Bona) duo, ambæ regiæ, altera Uticæ propinqua, altera Treto prom. vicinior, 706, 16.
- Hippobolæ, Ἰπποβόλαι, Chalcidensium, 384, 5.
- Hippocles, Ἰπποκλῆς, Cumæus, cum Megasthene Chalcidensi dux colonie, qua Cumæ conditæ sunt, 202, 50.
- Hippocoon, Ἰπποκώων, Tyndareon et Itrarium Lacedæmone pepulit, 396, 29.
- Hippocorona, Ἰπποκόρων, Adramyttinæ locus, 405, 53.
- Hippocoronium, Ἰπποκορόνιον, Cretæ locus, 405, 53.
- Hippocrates, Ἰπποκράτης, Gens medicus, tabulis in Æsculapeio asservatis utitur, 561, 36.
- Hipponax Ephesius poeta, 292, 53; 541, 31; 543, 50; 548, 24.
- Hipponiates sinus, Ἰππωνιάτης κόλπος, ab Antiocho vocatur Napitians; isthmum efficit cum Scylletico sinu; 212, 7 et 24. Cf. Scylleticus sinus.
- Hipponium, Ἰππωνίων (Bivona), a Romanis Vibo Valentia denominata, a Locris condita in Brutio urbs; ejus præta; de Proserpina fabula; mos matronarum, 213, 11. Hipponii navale, Agathoclis opus, 213, 19.
- Hippomolgi Ἰππομόλγοι, Homeri sunt Scythiæ, Thracibus mixti, 246, 5; 2, 27. (Cf. p. 296, 300, 302, 311; 553 ed. Casaub.)
- Hippopotamus sec. Onesicritum etiam in India nascitur, quod negant ceteri, 588, 53. Hippopotami in lacu Æthiopis, 658, 41.
- Hippothous, dux Pelasgorum qui Larisam Phriconidem tenebant, 530, 22; 184, 23.
- Hippocrene, Ἰπποῦ κρήνη, in Helicone fons, quem Pegasus elicit, 326, 18; 352, 13.
- Hippus fl. (Abascie?) in Phasidem influit, 427, 20; 429, 22.
- Hira, Ἰρὰ πόλις ap. Homerum, una ex urbibus quæ Agamemnon Achilli daturus erat, 308, 26. Nonnullis est ad montem prope Megalopolim, in via qua Megalopoli Andaniam itur (Parum accurate Strabo significat locum Homericum nonnullis esse Ἐλῶν Messeniæ). Alius est in Messola, ad sinum Messeniacum (eo loco ubi postea erat Abia urbs prope hod. Mantinea), 309, 35.
- Hirci mulieres ineunt in Mendete Ægypti urbe, 681, 35; a Mendesiis coluntur, 690, 30.
- Hirpini, Ἰρπῖνοι, Samnitica gens, unde nomen habeant, 208, 42.
- Hirpus Samnitum lingua lupum significat, 208, 44.
- Hirudines (βῆλλα) septem cubitorum in Mauretaniæ quodam fluvio, 701, 48.
- Hispalis, Ἰσπαλὶς (Sevilla), Romanorum in Turdetania colonia; emporium ibi, 117, 11. Ad Hispalin usque grandibus onerariis Bætis navigatur, 117, 41.
- Hispania sive Iberia. Fines, 113, 35. Figura similis bovis tergori in longum expanso ab occasu versus ortum 69, 30; 105, 54; 113, 19. Longitudo ad 6000 st.; latitudo maxima 5000 stad., alibi multo minor 3000 stadiis, 113, 22 et 35; 105, 41; 88, 15. A Columnis ad Pyrenem per mediterranea 4000 stadia et paulo amplius, juxta oram 6000 st., 129, 37. A Columnis ad Carthaginem Novam 2200 st.; hinc ad Iberum fere totidem; inde ad Pyrenem 1600 st., 129, 40-46. Sacrum prom. 1500 stadiis quam Libyæ extrema pars occidentalis est, 114, 5, et a Columnis 3000 stadia distat, 87, 36. Turdetaniæ longitudo et latitudo 2000 stadia non excedit, 116, 50. Lusitanie longitudo 3000 stad.; latitudo multo minor, 129, 37. A Tarracone ad ultimos Vascones et Occanum in Hispaniæ et Galliæ confinis 2400 st., 134, 7. A Sacro prom. ad Anam 60 mill., hinc ad Bætin 100 mill., hinc ad Gades 70 mill., 116, 36; hinc ad Calpen 750 vel 800 stadia, 116, 6. Eratosthenes et ceteri scriptores antiquiores parum noverant Hispaniam, 77, 23; 88, 23. Ephorus pleraque Hispaniæ attribuit Celticæ regioni, 165, 39. Antiquitus Iberiæ nomine intelligebatur quidquid est extra Rhodanum et isthmum qui Gallicis sinibus coarctatur; nunc eam Pyrene terminant, ac promiscue Iberiam et Hispaniam vocant. Nonnulli priorem Iberiam nonnisi eam regionem dicunt quæ est intra Iberum fl., et ab antiquioribus scriptoribus Igletarum esse perhibetur, 138, 3 (cf. 133, 7). Romani Hispaniam Internam seu Citeriorem et Exteriorem seu Ulteriorem distinguunt; ceteram divisionem aliis temporibus aliter instituerunt, 138, 11. Strabonis ætate ita res habebat: Populi senatusque provincia erat Bætica, in qua prætor cum quaestore et legato; reliqua Hispania erat Cæsaris. Mittebantur in eam legatus prætorius et legatus consularis. Ad prætorium pertinebat Lusitania ad Durium usque; reliqua consularis administrabat tribus legatis, quorum unus in Callaica, alter in proximis usque ad Pyrenem, tertius in mediterraneis, in Celtiberia et quæ ad Iberum sunt utrinque usque ad mare, 138, § 12. Major Hispaniæ pars male inhabitatur, 113, 8. Felix et bene frequentata est pars meridionalis, 113, 5. Optimas regiones tenuerunt Phœnices (cf. Herculis in Hispaniam expeditio, 2, § 4) et Carthaginenses, antequam Romani imperium eorum abolerent, 125, 1; 131, 24. A Græcis quoque et Trojanis urbes ibi olim conditæ, ut Odyssea, Hellenes, Amphilochoi, 130, § 3. Multaque Ulyssis (cf. 18, 1) aliorumque qui evaserunt e bello Trojano, exstant vestigia, 124, 12. (Haud ignota Homero Hispania, 2, § 4; 5, 22). Massiliensium

coloniæ, 131, 51. Nimirum Hispani quum in multas gentes exiguasque principatus distracti essent; nec facile coalescerent, ob fastum quendam ingeniorum sibi ipsi quique sufficere putantes, contigit ut extrinsecus invadentibus Græciæ, Phœnicibus, Carthaginensibus, Celtis, Romanis, essent viribus imparēs, 131, § 5. Ceterum diutius contra eos quam contra Gallos pugnatum est, quum bellum in exigua certamina discorpentes traherent, 163, 12. Hispanis similes sunt Aquitani, 146, 25. *Montes præcipui*: Pyrene, Idubeda, Orospea (Argenteus m.), Calpe, q. v.; montes Basti fluvio paralleli, 117, 46. *Promontoria*: Sacrum, Nerium, Barbarium, Columna Herculis, q. v. *Fluvii*: Anas, Bænis s. Minius, Bætia, Belon, Belion s. Lethe, Durius, Iberus, Limæa, Melsus, Minius, Mundas, Sucro, Tagus, Tartessus, q. v. Fluvii et torrentes in Turdetania auferi, 121, 19. *Lacus* in quibusdam regionibus frequentes, 135, 50. Lacus 400 stadiorum in vicinia Hemeroscopii, 132, 6. *Æstuaria*, 116, 17 et 32; 119, 7; 138, 17; 118, 38. De æstu maris ad Hispaniam, 158, 29; 123, 16; 126, 50; 144, § 8 et 9. Maris interni ad Hispaniam tranquillitas et ventorum ratio, 119, 26. *Insulæ*: Balearides sive Gymnesiæ duæ, Pityusæ duæ, Planesia, Plumbaria, Scombraria s. Hercules ins., Junonis i., Gades, Erythia, (Cassiterides,) Ophiussæ, alia Emporio objecta, ad Onobam insula Herculi sacra, q. v. *Gentes et regiones*: Allotrigæ, Ariabii sive Arotrebæ, Aruaci, Astures, Bætica, Bæturia, Bardyætæ s. Barduli, Bastuli, Bastetani, Berones s. Verones, Callaici, Cantabri, Carpelani, Celtiberi, Celtici, Carretani, Conisici; Cuneus; Edetani, Jaccetani, Igletes, Ilorgetæ, Indigetes, Lartolæatæ, Lectani, Lusitani, Lusones, Oretani, Plentauri, Saltigetæ, Turduli et Turdetani, Vaccæi, Vascones, Verones, Vettones, q. v. *Urbes, oppida, portus*: Abdera, Acontia, Ægua, Amphilochei, Asta, Astigis, Ategua, Augusta Emerita, Bætis (?), Belon, Bilbilis, Cæsaraugusta, Cæplonis turris, Calagurris, Carmon, Carthago Nova, Carteja, Cartalias, Castulon s. Castulon, Celsa, Chersonesus, Conistorgis, Corduba, Cofinæ, Dertosa, Dianium, Eburæ, Ebussus, Egelastæ, Emporium, Exitanorum urbs, Gades, Hellenes, Hemeroscopium, Heraclea, Hispalis, Ilerda, Ilipa, Italica, Intercatia, Iulia Izoa, Mænaca, Mænoba, Malaga, Menesthei portus et oraculum, Menlaria (Mellaria), Moron, Mundos, Nabrisa, Noega, Numantia, Obulco, Ocella vel Opsicella, Odyssea, Oëaso, Oleastrum, Olysipon, Onoba, Oria, Osca, Osasonoba, Pallantia, Palma, Pax Augusta, Pollentia, Pompeli tropæa, Pompelo, Rhodope, Sætabis, Saguntum, Segeda, Segesama, Segobriga, Sisapon vetus et novus, Sergontia, Sucro, Tarraco, Tartessus, Tuccis, Ulia, Urson, Varia, Vetteres, q. v. Fana Diane Ephesiæ, Herculis, Junonis, Lucifera, Minervæ, Saturni, q. v. Quodsi supra mille Hispaniæ urbes esse nonnulli traderunt, pagos urbium loco censuerunt. Urbium frequentia in plerisque regionibus tum a soli natura tum a vita incolarum abhorret. Plerique Hispani vicatium habitant, 135, 27. *Via Romana* quæ Pyrenæis in Bæticam ducit, modo iuxta oram modo longius ab ea recedens, per Pompeli tropæa, campum Juncarium, Vetteres, campum Fumularium, Tarraconem, Dertossam, Saguntum, Sætabin, etc., usque ad Gades, 133, 7. *Proventus*: Animalia, equi, quos in genua subsidere docent, 135, 46; equi Celtiberici variegati, 136, 5; equi feri, capræ, 135, 48; boves, 119, 54 (butyrum, 128, 16), oves eximiae, 118, 51; 119, 42, egregis in Erythia pascuis utentes, 141, 1; (lana coraxa, 119, 40;) galææ, 128, 9; castores, 135, 51; multi per totam Hispaniam cuniculi, 119, 48; iode etiam in Gymnesias insæ. illati, 140, 1. Murum

multitudo interdum regiones infestat, quam non raro subsecuta est lues pestifera, 137, 19. Pernæ Cerretanæ et Cantabricæ insignes, 134, 29; apes; mel, 119, 33; cera, 119, 21; olores, 135, 48; cornices non nigrae, 136, 4; otides, 135, 50; ostrææ, balæanæ, oryges, buccinæ, conghi, murænæ, scombri, thynni, teuthides, purpuræ, 119, 21; 120, 17; 126, 10; 128, 36; 132, 8. Salsamenta, 115, 53; 119, 39; 130, 6 et 13; 131, 37. *Plantæ*: oleæ, vites, ficus, plantæ tinctoriæ, 126, 9; 128, 36; 119, 21. Frumentum, 119, 21; fœniculum, 133, 19. Juncus et aspartum, 133, 4 et 20; pix, 119, 23; coccus, 119, 34; linum, 133, 1. Quercus tum in mari tum in terra nascens, cuius glande thynni saginantur, 120, 26. Farina e glandibus facta, 128, 34. Arborea memorabiles in Gadium insula et ad Carthaginem Novam, 145, 31. *Metalla*: Hispania non solum πλουσία, sed etiam ὑπέκλυτος, adeo ut Hades ibi reapee Pluto sit, 121, 49. Nam tota metallis plena, 120, 54, maxime Turdetania, de qua vid. § 8. Cf. v. Turdetania. Metalla ap. Artabros, 122, 19; ad Carthaginem Novam, 122, 26. Silvis incensis quondam terra eiecisse metalla fertur, non improbane Posidonio, 121, 43. Aurum, 121, § 8, 47, 51; 127, 8; 130, 3; aurum album 122, 20; argentum, 131, 40; 122, § 10; 117, 49; 121, 6; æs, 117, 51; 121, 7 et 38; ferrum, 132, 4; plumbum, 122, 44; stannum, 122, 5; minium, 119, 34; sales fossiles, 119, 36; sal purpureus, 129, 4; aluminosa terra, 121, 25. Terra argillacea, quæ vasa argentea abstergunt; ex eadem lateres faciunt aquæ innatantes, 525, 36. *Hispanorum indoles, mores, instituta*. Præcellit apud eos ἡ αὐθάδεια, τὸ πανούργον φύσει καὶ μὴ ἀπλοῦν. Sunt ἐπιθετικοί, ληστροίκοι, τὰ μικρὰ τολµώντες, μεγάλοι; δὲ οὐκ ἐπιβαλλόμενοι, 131, 6. Attamen pro amicis devovere se solent, 137, 33. Quid de diis quædam gentes sentiant, 136, 21. Hecatombas ritu græco diis offerunt Lusitani, 128, 28. Sacrificia humana, 128, 19. Marti capros immolant, 128, 27. Amputatæ captivorum dextras diis consecrant, 128, 23. Divinationis genera, 128, 16. Lapidæ sacri ad Sacrum prom., 114, 15. Alia Lusitanorum instituta, 128. De septentrionalium Hispanorum fortitudine et feritate multa narrantur inflatus, 136, 46. Lingua et grammatica non una omnes utuntur, 115, 31. Doctissimi Iberum Turdetani, qui vetusta poemata et leges versibus conceptas habent, 115, 37. Hispani, qui Romano more vivunt, togati appellantur, in quibus sunt etiam Celtiberi, 125, 37; 138, 41. Arma, 135, 42. Peditatum equitatu miscet in proeliis, 135, 45. Bini equo vehuntur, quorum alter pugnam pedes obeat, 137, 18. In terra decumbere, γαµυνεῖν, solent, ut Celtæ, 136, 20. Urina lavantur et dentes tergunt, 436, 18. Toxicum absque dolore necans in casus acerbiores seponunt, 137, 35. Mulierum in pariendo et laborando strenuitas, 137, 3; quarumdam ornatus, 136, 31. Hispani Columnas Herculeas Gadibus vindicant, 141, 40. Ex Hispania 3000 coloni Romani in Gymnesias insæ. missi, 139, 48. Ex Hispania Iberes in Iberiam Asiæ migrarunt, 51, 3.

Hispanicum pelagus, Ἰδηρικὸν πᾶλαρος, 101, 26.

Histi, Ἰστοί, Icarie ins. navium statio, 545, 54.

Histiæa, Ἰστιᾶνα, Eubææ urbs, quam Ellopiæ Ellops adjunxit, 382, 35. Ellopienses Histiazam migrarunt, 382, 39; Secundum nonnullos deducta est ex Histiazensium pago Attico, 382, 46. Oritæ a Ellopiensibus urbe sna ejecti migrarunt Histiazam, 383, 5, quæ dein vocata est Oreus, 382, 44. Histiazenses plurimi a Perhæbis in Thessaliam abducti sunt, 383, 8. Eubæa a Pericle subacta, Histiazenses in Macedoniam migrarunt; duo autem millia Atheniensium Oreum, pagum Histiazensium, frequentarunt, 382, 48.

Histiænsium, Ἰστιάων, ex pago Attico colonia deducta Histia Euboeæ, ut nonnulli ferunt, 382, 45.

Histiæotis, Ἰστιάωτις, Histiaensium in Euboea regio, 382, 34; a Perrhæbis vastata, 375, 48.

Histiæotis, Ἰστιάωτις et Ἰστιάωτις, Thessaliæ pars, 369, 26, olim Doris dicta, nomen habet ab Histiaotidis Euboeicæ incolis, quos Perrhæbi in Thessaliam transduxerant, 375, 48. Histiaotis et Dolopia Thessaliæ superioris nomine comprehenduntur, 375, 52. Nomen Histiaotidis sæpius occurrit; v. p. 430, 434, 437, 438, 441, 446. *ed. Cas.*

Historia. Τῆς ἱστορίας τὸ τέλος ἀλλήθεια, 20, 42. Historiographia post poetarum fabulas demum in medium prodit, 16, 26. Historici solent καλλωπεύειν τὰς πράξεις, 136, 25.

Holmiæ, Ὀλμιαί, Corinthiæ prom., a Crensa 120 stadiis distat, 352, 10.

Holmi, Ὀλμοί, ad initium Phrygiæ Parorææ siti, a Cauris Carie 920 stadia distantes, 566, 20.

Holmi, Ὀλμοί, Ciliciæ opp., cuius incolæ Seleuciam migrarunt, 572, 1.

Holmius, Ὀλμιάς, Boeotiæ fl. e Helicone oriens, cum Permessos conflens, exit in Copaidem, 350, 3.

Homarium, Ὁμάριον, Jovis lucus apud Ægienses; fœderis Achaici comitibus destinatus, 330, 49; 332, 26.

Ὁμήρειον, nomisma æreum ap. Smyrnæos, 551, 49.

Ὁμήρειον, stoa Smyrnæ, 551, 46.

Homeridæ in Chio, 551, 20.

Homerus sec. nonnullis Colophonius est, 549, 28. Eundem Smyrnæi sibi vindicant. Ejus templum et statua in Smyrna urbe, 551, 46. Alii contendunt poetam esse Chio oriturum; quoniam argumento? 551, 20. In Chio comorantem convenit Lycurgus, 414, 23. Homerus in Io insula sepultus, 416, 14. Creophylo, a quo hospilio exceptus erat, Οἰχαλίας δῶσιν dedit. Carmen istud falso Homero tribui, et ipsius Creophyli esse censet Callimachus; quidam Homeri magistrum Creophylum, alii Aristeam fuisse tradunt, 545, 33. Homeri studiosus Alexander, 508, 47. Ἡ διόρθωσις τῆς Ὁμήρου ποιήσεως ἢ ἐκ τοῦ νόρθωτος λεγομένη, quam Alexander cum Callisthene et Anaxarcho elaboraverat, 508, 48. Homerus κατ' ἐξοχὴν poeta vocari solet, 17, 31. Homerus ὁ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας ἢ μόνος ἰδὼν ἢ μόνος δέξας, 304, 39. Sec. versus ejus Philidas Jovem fecit, 304, 25. Homeri poesis est φιλοσόφημα, 20, 49, et in publicum utilior, δημωφέλεστερα, est quam philosophia, 16, 28. Homerus primus geographicæ peritiæ auctor, et singularum regionum et totius orbis tunc habitati rationes bene cognititas habebat, 1, § 2; populorum alios nominatim appellat, alios remotiores per ambages indicat, 2, § 3. Novit Ibericarum regionum divitias et beatam temperiem, 2, § 4; novit Æthiopes bifariam diremptos Oceani accolae, 2, § 6; novit arcticum circulum, quem Urali et Plaustris siderum nominibus indicat, 3, § 6. Quoniam sensu Uram ab Orione observari dixerit, 3, 13. Populos septentrioni proximos Nomadum, Hippomolgorum, Galactophagorum, Abiorum nominibus, a vitæ ratione petitis, designat, 3, 25 sq. 249, 33; 258, 47; 246, 21. Novit oceani terram ambientis fluxum et refluxum, quamquam in eo erravit quod ter quotidie æstus accidere putavit, nisi forte mendam traxit scriptura, p. 3, 37 sqq. Vehementiores etiam oceani affluxus non ignoti ei fuerunt, ex Posidonii sententia, 3, 44. Verbis ποταμοὶ βόον εὐσεπείῳ (Od. μ, 1) certam quandam oceani partem designat ab hierno tropico usque ad australem polum pertinentem, ut probabiliter Crates censuit, 4, 1. Terras interno mari adjacentes cognititas habet Africam, Ægyptum, Phœniciam, Selymos, Lycios, Careas, Propontidem, Euxinum usque

ad Colchidem, nec non Bosporum Cimmerium, ut qui Cimmerios memoret; porro Istrum; nam Mysorum, qui accolunt eum, meminit; Thraciam; nam Pæones, Athon, Axium insulasque objectas nominat; Græciam novit universam usque ad Thesprotos; Italiæ extrema; Iberiæ fines. Quædam tamen in medio intervallo reliquit; historicis fabulosa quædam attexit, idque non culpandum, sed ex primæ philosophiæ ratione explicandum, 10 p. 5. Homerum nonnisi delectationem auditorum spectare hand recte Eratosthenes contendit; docere etiam poeta voluit, 12, 47 sqq. Poeticam morum magistratam esse ipse Homerus docet, 13, 7. Docendi studium etiam ex his patet, quod de Græciæ locis vel nimis curiose (ut Eratosth. ait) multa attulit Homerus, 13, 19. Falsi sunt, qui omnes artes et scientias Homero vindicent; inepti vero qui omnes eas poetæ detrahendas censent, p. 13, 39. Perperam Homerum nonnulli ex omni geographicæ scientia ejiciunt, 131, 1. Homerus præ ceteris Ulyssem omni eruditionis genere exornat, 13, 32 sqq. Non modo propinqua et quæ apud Græcos sunt, ut Eratosthenes ait, sed longinqua etiam multa accurate narrat, porro fabulas quoque scienter admodum tractat, 15, 23 sqq. Græcarum quidem rerum notitia præditus, remotiorum vero regionum valde ignarus esse ab Eratosthene et Apollodoro perhibetur, 248, 1. In narratione de Jasonis, Ulyssis, Menelai erroribus non omnia finxit, 186, 43. Iliadem et Odysseam ex historia in fabulosam poetarum more narrationem retorquet, 124, 6. Veritati sæpe fabularum fragmenta, seu aurum argento circumfundit, δημαγωγὼν καὶ σπατηγὼν τὰ πλῆθη, ut in narratione de bello Trojano et erroribus Ulyssis, 16, 33. Zoilus sane rhetor Homerum ut nugatorem et fabulatorem insectatus est, 225, 45. Αἱ Πάντα κλέπτειν οὐχ Ὀμηρικὸν ἔστιν, 20, 48. Ἐκ μηδενὸς ἀληθοῦς ἀνάπτειν κενὴν τερατολογίαν οὐχ Ὀμηρικόν, 16, 40. Ἐλαβε παρὰ τῆς ἱστορίας τὰς ἀρχάς, 16, 47. Οὐ φιλοσοφίας, ἀλλ' ὀφειλίας χάριν carmina fecit, 21, 49. Homeri τὸ φιλεῖδημον καὶ τὸ φιλέδημον testantur carmina ipsius et biographi, 30, 8. Δέγει ῥητάς τε ῥητὰ καὶ σιγῇ τὰ λίαν ἐκφανῆ ἢ ἐπιθέτως λέγει, 30, 14. Homerica poesis ad questiones scientiæ accommodatas non inepte traduxerunt Crates alique, 130, 52. In geographicis Homerus multum accuratior est quam ceteri poetæ, v. c. quam Sophocles in Triptolemo, in Bacchis Euripides, 22, 15. In recensendis regionis alicujus locis Homerus ordinem geographicum modo observat, modo negligit, 323, 16. In navium catalogo urbes quidem ex ordine non recenset, nationes autem serie memorat recta, 22, 32. Si multa loca notissima non memoravit, id non ignorationis signum, 474, 12. Sæpe utitur figura illa, qua totum cum parte componitur, 292, 43. Quomodo cœli plagas designare soleat, 28, 26; 391, 2. Quomodo et Thracia boream et zephyrum flare recte dicere potuerit, 23, 10. Quomodo cognomines urbes distinguat, 291, 10. Cimmerios ad Bosporum habitare novit (nam paullo ante Homeri ætatem usque in Æolidem et Ioniam progressi erant, 123, 41), sed ductus quædam locorum similitudine ad tenebrosos locum Orco finitimum fabulisque de Ulyssis erroribus aptum transduxit, 17, 2; fortassis in eo etiam secutus est commune ionum in istam gentem odium, 123, 35. Similiter Medeam et Circe, utpote ejusdem indolis mulieres, cognatas esse finxit et utramque in oceano collocavit, juvante fortasse fama de Iasone ad Italiam usque evagato; itaque ex Ææa urbe Colchica evasit Ææa insula, et e Symplegadibus factæ sunt Planctæ, 17, 10 sqq. 38, 49; 123, 44. Tantum facilius hæc fingeantur, quum Pontus tum pro oceano quodam secundo habebatur, 17, 25. Ex his quæ de

Scylla et Charybdi cognita erant, navigationem per scopulos finxit, 17, 24. Alia fictione, cujus causam probabilem invenire licet, Solymos, altissima Tauri incolentes, oceano propinquos fecit, 17, 33 sqq. Cyclopes unoculos fortasse et Scythica historia arripuit, 17, 42. In narratione de Ulyssis erroribus multa sane insunt figmenta et portentosa, at adisse Ulyssem Siciliam et Italiam et interiora etiam loca historis fide traditur, perperam obloquente Eratosthene, p. 17, 46 sqq. Quæ de Ulyssæ in Oceanum enavigante Homerus habet, fabulas esse censet Apollodorus, 248, 46. Callimachus loca ab Homero in Oceano posita ad Gaudum et Corcyram refert, 37, 19. Quamquam quæ de longinquis his regionibus Homerus narrat, non adeo absona sunt ab iis quæ de Hispania historicarum fide novimus, 130, § 4 (coll. § 3). De Lotophagis narratio ad Meninam insulam pertinet, 20, 38. Quod poeta de Æthiopes bifariam divisit ait, non recte explicat Crates, et falsum esse perperam contendit Aristarchus. Pluribus modis poetæ sententia explicari possit; dicere licet Æthiopes dirimi aut Nilo fluvio aut interjecta regione deserta; at recte re perpensa, patet Æthiopes Homericos per totam oceanicam australem habitare, dirimi autem sinu Arabico, 25, 15-29, 36. Æthiopes ad quos Menelaus venit, ex Homeri sententia sunt Ægypto contineri, non vero ii quos Crates et Eratosthenes intelligi voluerunt, 33, 20. Secundum Apollodorum, Homerus non novit res Ægypti et Libyæ, ut Nili exundationes et isthmum qui Rubrum mare et Ægyptum dirimit, 248, 25; 35, 49. Immo non ignoravit isthmum illum, 25, 17; 29, 36. Porro fluvios, qui pluvialibus aquis implentur διτερεῖας dicit; κατ' ἔξοχην vero hoc epitheto designat Nilum, quippe cujus novit annua incrementa, 30, 23; 672, 15. Haud recte Eratosthenes Homerum Nili fluvii et nomen et ostia ignorare censet, 24, 25. Pharus insulam Homerus πλωγύαν dicit, non quod ignoravit ejus situm (ut Eratosthenes putat), sed quod talem Menelai temporibus fuisse statuit, 24, 46. Et reapse tum insulam longius a continente dissitam fuisse consentaneum est, reliquam poeta distantiam auget nimium, 31, 4. Etiam reliqua de Pharo insula narratio homerica defendi potest, 31, 5. Novit Homerus Arabiam, at non novit Indiam, 32, 41. De Ponto Homerus ignoratione lapsus falsa tradidit, sec. Apollodorum, 25, 49. Ignoravit Argonautarum ad Phasin navigationem, ut Demetrius ait, 37, 37. Id vero secus habet, quamquam nonnulla de Argonautis habet fabulosa, 39, 5. (Cf. 17, 10; 17, 24; 38, 49; 123, 44.) Quonam sensu Homerus Argo navem πασιμίδουσαν dixerit, 39, 7. Nota poetæ erant loca circa Tartessum, ut coquias et Tartari figmento, 123, § 12, et ex aliis, 123 § 13. Quum sciret multas expeditiones ultima Hispaniæ attigisse, et eorum locorum opulentiam, Phœnicibus indicantibus, cognovisset, piorum sedes et campum Elysium ibi finxit, 124, 28; 125, 1. De Sicilia non pejor quam historici narravit, sec. Polybium, 19, 41. Quomodo fabulæ de Æolo et Scylla et Charybdi explicandæ sint, 19, 26-29, 37; 36, 17. Ætnam montem et Ortygiam insulam et Tyrrhenos Italiæ nondum novit, 19, 13. Notæ vero erant insulæ Liparæorum, 213, 30. Homerica Necyia Averno Campaniæ lacui applicatur, 203, 29. Temesam memorans Homerus intelligi voluit urbem Italiæ, non vero Tamassos Cypri insulæ, 212, 45. Mysos (Il. 13, 3) dixit gentem Thracicam, 245, 38. Quinam Homerici Ἰωνηπόλες, γαλακτοπόροι, δάκτοι intelligenda sint ex Posidonii sententia, 246, 21; 249, 33; 258, 47; 3, 47. Pontus nobilissimus quidem fluvios Homerus memoravit, 248, 13. Paphlagoniæ mediterranea novit, ut non item maritima, ut Apollodorus opinatur, 248, 17. At bene novit

Pontum Homerus, 249, § 7. Caucones Homericus unde Trojam venerint, 298, 42. Homeri testimonio nitentes nonnulli totum mare Ægæum Hellespontum vocant, 284, 54. Homerus omnium primus Græciam descripsit, 285, 27. Homerus Hellenes vocavit nonnulli eos qui in Thessalia erant, sec. Apollodorum; barbaros nullibi nominavit, sec. Thucydidem; alii Hellenes ab eo vocari totius Græciæ incolæ dicunt in Odys. 1, 344 et 15, 80, et contra Thucydidis sententiam Cares proferunt, βαρβαροφώνους; ab Homero dictos, 318, 3. Quomodo Homerus Eleam a. Elidem regionem divisit, 292, § 8. Pylus Nestoris patria ei est urbs Triphyliae, 301, § 26 sqq. 291 § 7. Non novit certamen Olympicum, 305, 14. Lacedæmonii vocabulo modo urbem modo regionem designat, 315 § 8. Quonam sensu Lacedæmonem κητώεσσαν vel καυράεσσαν dixerit, 315, 23. Urbes Laconiae ap. Homerum memoratæ, 312, § 3 sqq. De Ἄργος nominis usu vario, 317, § 5. Quid sit πολυδύφων Ἄργος, 318, 34. Quid significet Ἄκρια vox, 319, 36. Argolicarum urbium catalogus, 320, 30; 324, 9. Arcadiæ urbes ab Homero memoratæ ubinam sitæ fuerint parum constat, 333, 45. Homeri carminibus Solon vel Pisistratus versum inseruit (Il. 2, 557), ut Salaminem Atheniensibus vindicarent, 338, 33. Homerus de oppidis Bæotiæ, 352, § 26 et passim. Thessaliam in 10 dominationes quomodo divisit, 369, § 4 sqq. Quosnam (Il. 13, 301) dixerit Ephyros et Phlegyas, 276, 21. Quum Eubœam memorat, incolæ tamen nonnulli Abantum nomine affert, 382, 20. Quosnam Cephalenes dicat, 389, 4. Homerica narratio de Ithaca insula, 390, § 11 sqq. 28, 26; de Dodonæ accolis Sellis vel Hellis, 272, 33; de Cræte urbium numero, 412, 6. Samus insula Homero est Samothrace; Samum insulam Ionicam non memorat, 392, 40. Euneum in Lemno collocat, 38, 50. Achæorum murum et finxit et deleuit, 84, 29. Quosque Trojanorum ditionem pertinere censet, 494, 4 et 42. Cilicium in Troade finitimos Pelasgos vocat, 184, 20. Nihil novit de violata Cassandra, 514, 6. Quo sensu Cares βαρβαροφώνους dicat, 564, 34. Homero nota fuit migratio Ionica, 392, 42. Sacrificii, quod in Panionis fieri solebat, meminisse videtur, 330, 10. Neque Assyriorum neque Medorum imperium novit, 626, 12. Tyri non meminit, 644, 17. Quinam sint Erembi Homericus, 248, 31 (Cf. v. Erembi); Solymi Homericus, 28, 46; Sidonii, 644, 44. Versus Homericus laudantur:

Iliad. I, v. 3 p. 318, 42. — v. 5 p. 23, 10; 23, 11; 24, 3. — v. 30 p. 317, 38. — v. 37 p. 524, 10. — v. 38 p. 516, 50. — v. 268 p. 315, 31. — v. 270 p. 7, 13. — v. 360 p. 284, 54. — v. 366 sqq. p. 500, 34; 523, 5. — v. 423 p. 2, 41; 28, 37. — 432 p. 523, 52. — v. 439 sqq. p. 524, 3. — v. 528 p. 304, 27; 691, 32. — v. 594 p. 282, 19.

Iliad. II (Διόσκυρα, p. 14, 22), v. 108 p. 319, 45. — v. 144 p. 23, 42. — v. 193 p. 318, 40. — v. 214 sqq. p. 37, 54. — v. 254 p. 505, 27. — v. 284 p. 312, 20. — v. 298 p. 124, 22. — v. 328 p. 504, 25. — v. 461 p. 526, 35. — v. 496 p. 7, 17; 323, 17. — v. 497 p. 323, 23. — v. 499 sqq. p. 352, 37. — v. 500 p. 350, 32. — v. 502 p. 13, 25; 352, 50. — v. 503 p. 13, 26; 349, 44. — v. 505 p. 354, 11. — v. 507 p. 49, 37; 854, 49. — v. 508 p. 13, 26; 347, 49; 348, 5. — v. 519 p. 363, 17. — v. 520 p. 363, 15. — v. 523 p. 13, 27; 349, 50; 364, 7. — v. 535 p. 366, 20. — v. 536 p. 33, 47; 382, 21; 389, 13. — v. 542 p. 382, 22. — v. 543 p. 385, 32. — v. 546 p. 336, 43. — v. 557 p. 338, 36; 339, 6. — v. 559 sqq. p. 317, 36; 320, 30; 322, 17. — v. 576 p. 331, 39. — v. 581 p. 315, 2. — v. 582 p. 308, 30. — v. 584 p. 300, 48. — v. 591 sqq. p. 291, 29; 297, 52;

- 300, 6. — v. 606 p. 333, 46. — v. 625 *sqq.* p. 292, 15; 389, 9. — v. 631 p. 389, 5. — v. 632 p. 323, 26; 390, 8. — v. 633 *sqq.* p. 388, 20; 389, 18. — v. 639 p. 331, 40; 395, 27. — v. 640 p. 368, 29; 384, 27. — v. 641 p. 33, 41. — v. 646 p. 408, 50; 410, 53. — v. 648 p. 411, 50. — v. 649 p. 412, 6. — v. 655 p. 491, 20. — v. 659 p. 272, 47; 290, 38. — v. 662 *sqq.* p. 557, 50. — v. 668 p. 559, 8. — v. 669 *sqq.* p. 324, 9. — v. 676 p. 419, 15. — v. 681 *sqq.* p. 317, 44; 369, 50. — v. 682 p. 371, 40. — v. 683 p. 370, 31 et 11. — v. 684 p. 318, 9. — v. 690 p. 500, 23. — v. 691 p. 500, 21; 523, 15. — v. 692 p. 529, 39. — v. 695 p. 374, 4. — v. 697 p. 300, 45. — v. 701 p. 246, 25. — v. 729 p. 375, 45. — v. 730 p. 291, 27. — v. 734 *sqq.* p. 376, 40. — v. 738 *sqq.* p. 377, 40. — v. 744 p. 373, 19; 377, 49. — v. 748 *sqq.* p. 378, 51. — v. 754 p. 379, 13. — v. 756 p. 379, 37. — v. 783 p. 535, 37; 667, 35. — v. 792 p. 513, 1. — v. 814 *sqq.* p. 532, 34. — v. 816 p. 501, 4. — v. 819 p. 501, 6; 506, 43. — v. 824 *sqq.* p. 484, 3; 499, 27; 501, 11; 502, 12. — v. 828 *sqq.* p. 502, 24. — v. 831 p. 501, 32. — v. 835 *sqq.* p. 501, 18; 505, 3. — v. 840 *sqq.* 184, 22; 530, 21. — v. 849 p. 277, 22; 278, 15. — v. 851 p. 465, 45. — v. 852 p. 176, 43. — v. 855 p. 464, 47; 467, 3. — v. 856 p. 516, 28. — v. 862 p. 483, 36; 580, 40. — v. 863 p. 472, 24. — v. 864 *sqq.* p. 535, 26. — v. 865 p. 533, 19. — v. 867 p. 564, 32. — v. 868 p. 543, 16.
- Iliad. III, v. 2 p. 491, 39. — v. 4 p. 29, 3. — v. 6 p. 605, 28. — v. 8 p. 491, 41. — v. 187 p. 580, 48. — v. 189 p. 478, 23. — v. 202 p. 14, 5. — v. 221 p. 14, 24. — v. 230 p. 339, 2. — v. 235 p. 576, 2. — v. 363 p. 36, 50. — v. 443 p. 343, 3.
- Iliad. IV, v. 8 p. 355, 14. — v. 52 p. 317, 35. — v. 171 p. 318, 34. — v. 273 p. 338, 52. — v. 327 *sqq.* p. 338, 46. — v. 425 p. 44, 35. — v. 469 p. 385, 44. — v. 481 p. 672, 16. — v. 499 p. 501, 23. — v. 522 p. 505, 24.
- Iliad. V, v. 6 p. 2, 16. — v. 43 p. 355, 6. — v. 222 p. 565, 3. — v. 545 p. 289, 13. — v. 612 p. 504, 27. — v. 641 p. 510, 28. — v. 642 p. 510, 15. — v. 708 p. 350, 12 et 34.
- Iliad. VI, v. 34 p. 518, 26. — v. 92 p. 514, 27. — v. 132 p. 586, 25. — v. 146 p. 556, 35. — v. 152 p. 319, 41. — v. 184 p. 569, 22; 590, 54; 539, 17. — v. 199 p. 491, 4. — v. 203 p. 539, 19. — v. 204 p. 491, 3. — v. 289 p. 34, 13. — v. 305 p. 514, 33. — v. 395 p. 500, 37. — v. 414 p. 529, 31. — v. 421 *sqq.* p. 529, 34. — v. 433 p. 512, 3. — v. 448 p. 514, 21. — v. 623 p. 319, 39.
- Iliad. VII, v. 133 p. 299, 19. — v. 221 p. 350, 35; 535, 33. — v. 337 p. 84, 29. — v. 421 p. 2, 11. — v. 422 p. 3, 42.
- Iliad. VIII, v. 16 p. 6, 54. — v. 47 p. 33, 44. — v. 173 p. 389, 15. — v. 199 p. 304, 35. — v. 485 p. 2, 14. — v. 488 p. 36, 47.
- Iliad. IX, *Ἀτρεί*, p. 14, 22. — v. 7 p. 44, 29. — v. 129 p. 500, 7. — v. 141 p. 317, 46. — v. 150 *sqq.* p. 308, 26. — v. 153 p. 299, 37. — v. 352 p. 512, 8. — v. 381 p. 356, 10; 692, 51. — v. 383 p. 7, 23; 692, 40. — v. 392 p. 312, 34. — v. 404 p. 361, 3. — v. 424 p. 377, 29. — v. 443 p. 370, 17. — v. 447 p. 377, 8. — v. 448 p. 377, 1. — v. 455 p. 514, 30. — v. 479 p. 377, 1. — v. 480 p. 370, 12. — v. 484 p. 373, 3. — v. 498 p. 370, 33. — v. 525 p. 400, 16; 397, 45. — v. 529 p. 292, 50. — v. 544 p. 400, 12.
- Iliad. X, v. 226 p. 377, 14. — v. 246 p. 14, 8. — v. 428 p. 522, 28; 529, 43. — 429 p. 518, 10. — v. 430 p. 511, 48.
- Iliad. XI, v. 20 p. 33, 10. — v. 166 p. 507, 36. — v. 222 p. 277, 37. — v. 286 p. 565, 1. — v. 305 p. 24, 17. — v. 667 p. 302, 24. — v. 681 p. 302, 28. — v. 687 p. 303, 7. — v. 710 p. 300, 16 et 32. — v. 721 p. 298, 4. — v. 738 p. 291, 1. — v. 756 p. 293, 47; 302, 5.
- Iliad. XII, v. 15 p. 514, 24. — v. 19 p. 499, 24. — v. 20 p. 475, 5; 509, 25; 515, 49. — v. 239 p. 23, 3; 28, 29; 391, 4.
- Iliad. XIII, v. 1 p. 33, 39. — v. 3 p. 245, 41; 249, 15; 251, 20. — v. 5 p. 3, 27. — v. 12 p. 392, 45; 393, 16. — v. 21 p. 331, 45. — v. 34 p. 331, 46. — v. 301 p. 276, 20; 379, 51. — v. 383 p. 514, 8. — v. 450 p. 409, 45. — v. 460 *sqq.* p. 519, 53. — v. 681 p. 338, 45. — v. 685 p. 336, 48; 371, 17. — v. 693 p. 371, 20. — v. 699 p. 371, 21. — v. 713 p. 385, 47. — v. 716 p. 385, 48. — v. 792 p. 483, 41.
- Iliad. XIV, v. 116 *sqq.* p. 397, 39. — v. 117 p. 400, 8. — v. 200 p. 3, 30. — v. 245 p. 3, 50. — v. 283 p. 499, 16. — v. 292 p. 499, 26. — v. 301 p. 3, 30. — v. 443 p. 518, 22; 529, 46.
- Iliad. XV, v. 425 p. 506, 45. — v. 518 p. 290, 17. — v. 519 p. 392, 6. — v. 531 p. 290, 41, 272, 47. — v. 546 p. 501, 27.
- Iliad. XVI, v. 235 p. 272, 33. — v. 717 *sqq.* p. 506, 39. — v. 738 p. 510, 50.
- Iliad. XVII, v. 233 p. 184, 14. — v. 265 p. 44, 38. — v. 301 p. 530, 38.
- Iliad. XVIII, v. 254 p. 512, 44. — v. 326 p. 365, 22. — v. 399 p. 3, 38. — v. 489 p. 2, 44. — v. 600 p. 251, 44. — v. 606 p. 3, 24.
- Iliad. XIX, v. 193 p. 401, 16. — v. 248 p. 401, 20. — v. 295 p. 500, 27; 523, 40. — v. 296 p. 529, 40. — v. 328 p. 500, 7. — v. 389 p. 385, 36.
- Iliad. XX, v. 51 *sqq.* p. 511, 37. — v. 83 p. 501, 8. — v. 92 p. 500, 19. — v. 188 *sqq.* p. 519, 45. — v. 209 p. 512, 41. — v. 215 p. 506, 48. — v. 216 *sqq.* p. 507, 28. — v. 306 *sqq.* p. 520, 27. — v. 385 p. 350, 21. — v. 403 p. 330, 11.
- Iliad. XXI, v. 84 p. 530, 8. — v. 86 p. 500, 51; 518, 14; 529, 52. — v. 87 p. 530, 1.
- Iliad. XXII, v. 105 p. 513, 10. — v. 147 *sqq.* p. 48, 37; 515, 27. — v. 477 p. 500, 43.
- Iliad. XXIII, v. 85 p. 365, 20. — v. 630 p. 291, 27. — v. 742 p. 34, 28.
- Iliad. XXIV, v. 78 p. 291, 13; 392, 50. — v. 409 p. 69, 12. — v. 543 *sqq.* p. 501, 40. — v. 544 p. 306, 15. — v. 752 p. 393, 5. — v. 753 p. 392, 48.
- Odys. I, v. 3 p. 7, 10; 14, 3; 35, 20. — v. 23 p. 2, 10, 25, 16; 26, 35. — v. 24 p. 26, 40; 85, 9. — v. 50 p. 21, 22. — v. 181 p. 391, 52. — v. 184 p. 212, 48. — 246 p. 389, 34; 392, 21. — v. 261 p. 290, 45. — v. 344 p. 392, 44; 318, 18; 319, 43; 564, 39.
- Odys. II, v. 52 p. 396, 20. — v. 157 p. 593, 48. — v. 328 p. 290, 48. — v. 359 p. 316, 15. — v. 370 p. 318, 41.
- Odys. III, v. 4 *sqq.* p. 296, 27; 289, 14. — v. 81 p. 390, 24. — v. 130 p. 514, 22. — v. 177 p. 383, 36. — v. 191 p. 412, 23. — v. 249 p. 313, 45. — v. 251 p. 313, 46; 317, 47. — v. 267 p. 13, 10. — v. 270 p. 13, 11. — v. 301 *sqq.* p. 31, 49. — v. 366 *sqq.* p. 294, 22. — v. 487 p. 316, 8.
- Odys. IV, v. 1 p. 315, 22; 316, 10. — v. 73 p. 32, 34. — v. 81 *sqq.* p. 31, 21; 35, 21. — v. 83 p. 7, 15; 22, 35; 31, 51; 248, 31. — v. 84 p. 34, 34. — v. 223 p. 680, 33. — v. 229 p. 7, 20. — v. 354 p. 460, 3. — v. 858 p. 31, 6. — v. 483 p. 678, 16; 681, 47. — v. 563 p. 2, 25; 32, 20; 124, 24. — v. 567 p. 32, 24. — v. 607 p. 390, 39. — v. 615 p. 34, 17. — v. 671 p. 301, 33; 389, 28. — v. 844 p. 49, 48. — v. 846 p. 392, 36.

Odyss. V, v. 274 p. 3, 13. — v. 275 p. 2, 44. — v. 282 p. 17, 40; 28, 44. — v. 295 p. 23, 30. — v. 306 p. 36, 45.

Odyss. VI, v. 204 p. 21, 26. — v. 232 p. 16, 33.

Odyss. VII, v. 324 p. 363, 22.

Odyss. VIII, v. 75 p. 358, 41. — v. 229 p. 385, 38.

Odyss. IX, v. 3 p. 553, 44. — v. 25 p. 28, 26. — v. 25 sqq. p. 22, 51; 390, 32. — v. 26 p. 390, 48. — v. 82 p. 20, 53; 21, 17. — v. 84 p. 708, 31. — v. 109 sqq. p. 507, 21. — v. 291 p. 69, 12.

Odyss. X, v. 137 p. 39, 3. — v. 180 p. 28, 31; 23, 7; 391, 7. — v. 494 p. 649, 3.

Odyss. XI, v. 15 p. 5, 22; 204, 8. — v. 19 p. 5, 23. — v. 122 p. 579, 13. — v. 157 p. 92, 6. — v. 238 p. 306, 27. — v. 314 p. 22, 26. — v. 496 p. 292, 46. — v. 521 sqq. p. 526, 25. — v. 567 p. 124, 46.

Odyss. XII, v. 1 p. 4, 4. — v. 70 p. 39, 7. — v. 95 sqq. p. 19, 50. — v. 105 sqq. p. 20, 36; 3, 39; 36, 25. — v. 431 sqq. p. 36, 38. — v. 437 sqq. p. 37, 7.

Odyss. XIII, v. 1 p. 21, 20. — v. 109 p. 22, 52.

Odyss. XIV, v. 1 p. 390, 36. — v. 100 p. 389, 24. — v. 328 p. 273, 21; 648, 34. — v. 469 p. 612, 35.

Odyss. XV, v. 15 p. 396, 23. — v. 80 p. 318, 20; 564, 41. — v. 115 p. 34, 20. — v. 295 p. 301, 25; 384, 29. — v. 298 p. 289, 10; 301, 33. — v. 366 p. 390, 2. — v. 402 p. 418, 21.

Odyss. XVI, v. 249 p. 389, 50. — v. 403 p. 273, 14.

Odyss. XVII, v. 266 p. 674, 50.

Odyss. XVIII, v. 5 p. 472, 26. — v. 245 p. 317, 51. — v. 367 p. 14, 12. — v. 374 p. 14, 15. — v. 518 p. 500, 13.

Odyss. XIX, v. 174 p. 412, 7. — v. 175 sqq. p. 184, 6. — v. 178 p. 408, 50. — v. 179 p. 648, 42. — v. 203 p. 16, 45. — v. 518 p. 568, 14.

Odyss. XXI, v. 6 p. 472, 28. — v. 13 p. 315, 42. — v. 26 p. 7, 31.

Odyss. XXIV, v. 376 p. 49, 19; 388, 17. — v. 402 p. 542, 45.

Homole. V. Homolion.

Homolion sive Homole, Ὁμόλη, Ὁμόλιον, Magnetum opp. ad Ossam, ubi Peneus per Tempe se evolvere incipit, 380, 28; in campo Pelasgico, 381, 6 (ad montem *Kissos* P. Leake).

Homonenses, Ὁμοναεῖς, Pisidiæ, Catennensibus finitimi, 488, 15; 570, 23; 579, 11. Eos aggressus Amyntas periiit; fame eos cepit Cyrinus, 487, 30 sqq.

Hormiæ l. q. Formiæ.

Hormina. V. Hyrmine.

Hortensio Cato Marciam uxorem tradidit, 441, 33.

Humanis carnibus vesci feruntur Hiberniæ incolæ, 167, 24. Humana sacrificia ap. Cimbro, 244, 24.

Humidum omne, quod consistit ac permanet, superficiem habet sphaericam, ejusque sphaeræ idem est quod terræ centrum, 45, 27.

Hya. V. Hyampolis.

Hyacinthia, Ὑακίνθια, Lacedæmoniorum festum, 231, 39.

Hyamitis, Ὑαμίτις, una de quinque civitatibus, in quas Chresphontes Messeniam divisit, 310, 20.

Hyampea, Ὑάμπεα, Phocidis opp. ad Parnassum, 363, 41.

Hyampolis, Ὑάμπολις (ruinæ prope *Vogdani* vicum), Phocidis urbs Hya a nonnullis vocata, ab Hyantibus e Bœotia ejectis condita, 345, 5; 357, 7; 363, 37.

Hyantes, Ὑάντες, barbari in Bœotia, 267, 1; 344, 41; a Bœotis ejecti Hyampolin in Phocide condiderunt, 345, 5; 363, 38. E Bœotia in Ætoliam migraverunt, 399, 13.

Hyantis, Ὑάντις (Ῥανί), Indiæ fl., in Acesinem incidit, 592, 5 et 13; 594, 44; 596, 9.

Hybla, Ὑβλα (Ὑβλα ἡ παλὴν; ruinæ ad *Paterno*), Siciliæ opp. Qui Hyblæ erant Zancleæ Tauromenium condunt, 223, 15. Hybla (Ὑβλα ἡ μικρά; ad *Cantaro* fl.), Siciliæ opp.; postea Megara dicta; mel Hyblæum, 222, 45.

Hybreas, Ὑδρίας, Mylasensis orator Strabonis ætate celeberrimus, Antiochiæ audit Diotrepem; in patriam reversus rempublicam capessivit; post Euthydemum mortem urbem in sua potestate habuit; ejus de Euthydemo dictum; quomodo Labieno adversatus sit; in Rhodum aufugit; Labieno regresso, rediit et Mylasa urbem male multatam in integrum restituit, 562, § 24; 539, 7.

Hybrianes, Ὑδριᾶνες (modo recte nomen habet; fort. leg. Ἀγριᾶνες) cum Dasaretis componuntur, inter populos quos Scordisci infestarunt, 264, 37.

Hydara, Ὑδρα, castellum in Ponto orientali vel in Armenia minori, circa Paryadem montem, 475, 40. Aliunde non notum. Tabula Peutingeriana in hoc tractu habet *Patara* locum, in via situm qua Trapezunte Satalam itur; a Pyllis (i. e. a faucibus *Kolat-Dagh* montis, ubi nunc est *Kulabat-Boghas*) meridiem versus 14 m. p. distat. Quæ mensura ducit ad castellum, quod prope *Sepran* locum exhibet tabula Kiepertiana. Castellum illud esse Hydara Strabonis et Patara Tab. Peut. suspicor.

Hydarnes, Ὑδάρνης, unus e septem Persarum proceribus, ex cujus genere Orontes Armeniæ præfectus, 455, 56.

Hydaspes, Ὑδάσπης (*Vilasta* sanscr.; hod. *Jelum*), Indiæ fl., 589, 51; 590, 4; 593, 43; 614, 25. Ad Hydaspen Bucephallum et Nicæam urbes condidit Alexander, 595, 33. Inter Hydaspen et Indum est Taxila, 595, 5. Inter Hydaspen et Acesinem Pori regio, 595, § 29; sec. nonnullos etiam Cathæa et Sopithis regio § 30. Regio inter Hydaspen et Hypanin sita ab Alexandro Poro tradita; gentes in ea urbesque quot? 585, 15. Cf. Hypanis.

Hydatos potami, Ὑδατος ποταμοί, priscum nomen Seleucis in Pieria, 640, 2.

Hyde, Ὑδῆ, Lydiæ locus ad Tmolum, Homero memoratus (Il. 20, 385), quamquam Hyde locus in Lydia non reperitur; nomen hoc lis locis, ubi de Hyle Bœotica Homerus loquitur, nonnulli inepte inferunt, 350, 17; 535, 30.

Hydra Lernæa, 316, 41; 319, 15.

Hydra, Ὑδρα, prom. Æolidis ad sinum Elaiticum, 531, 45.

Hydra, Ὑδρα, nunc Lysimachia, Ætolis palus, 395, 31.

Hydracæ (Sydracæ, Oxydracæ?), Indiæ, in Persarum exercitu mercenarii, 586, 3. Cf. Sydracæ.

Hydrelus, Ὑδρηλος, Lacedæmonius, Athymbræ et Athymbradæ frater, cognominem sibi in Caria urbem condidit, cujus incolæ post in Nysam transducti sunt, 555, 23.

Hydria ærea præ gelu rupta in Æsculapii fano Panticapæensi servatur; ejus inscriptio, 61, 35.

Ὑδρομένης ap. Persas, 649, 11.

Hydrus, Ὑδρούς, Iapygiæ opp., a Leucis 150, a Brundisio 400 st. distans, 234, 3.

Hydrussa, Ὑδροῦσσα, Atticæ insula ante Æxonenses sita, 342, 21; hod. *Prasontsi* sec. Leakium.

Hyela. V. Velia.

Hylæ, Ὑλαί, Bœotis vicus, ad Hylicam paludem; Ὑλῆ ap. Homerum, ubi nonnulli perperam Ὑδῆ legunt, 350, 17. Situs incertus.

Hylas, Ὑλάς, Herculis socius, in Arganthonio Bithyniæ monte a nymphis raptus, 482, 49. Hylæ festum apud Prusienses, 483, 2.

Hylica, Ὑλική, Bœotis palus, Hyllis vico vicina, Κηφισίς Homerica, 350, 15.

Hylobii, Ὑλόβιοι, Garmanum philosophorum secta, 607, 25.

Hyllus, Ὕλλος, Hercules f. natu maximus ab Ægimio adoptatus est, eique in regno successit, 367, 5.
Hyllus, nunc Prygius dictus, fluvius in Hermum exit, 535 9. Ab Homero memoratur, 474, 50.
Hymettus, Ὑμηττός, Atticæ mons, 343, 16. Sub eo Pelasgi et Boeotia pulsi conseruerunt, 345, 5; marmor Hymettium; mel Hymettium, 343, 18.
Hypæra, Ὑπαίρα (Ruinae in *Dokboi* vico), Lydiæ opp. qua descenditur a Tmolus ad Caystrum campum, 536, 24.
Hypæsia, Ὑπαίσια, Triphylia regio prope Samicum, in quo Minyæ conseruerunt, 298, 27. Hypæsiam regionem eandem esse cum ea quæ p. 299, 15, τὸ Ἀλκᾶσιον πεδῖον vocatur, plurimi putant; at nihil incertius. Nescio an pro Ὑπαίσια Strabo scripserit Ὑπαίτια, adeo ut regio intelligenda sit monti subjecta, in qua Æpy vel Æpium oppidum erat.
Hypæna, Ὑπᾶνα, Triphylia opp. in Elin urbem assumptum, 296, 9.
Hypanis, Ὑπανός (*Gharra*), Indiæ fl., 590, 1; 597, 1. Gentis inter Hypanin et Hydaspem, 597, 18. Regio trans Hypanin sita fertilissima, 598, 45. Ultra Hypanin Alexander non penetravit, 594, 45; transgressus fluvium est Menander, 443, 3. Cf. Hydaspes.
Hypanis (*Rog*; Straboni autem est *Dniester*. Quæ fluviorum confusio apud alios quoque obvia), Sarmatiae fl., cursum habet Tanaidi parallelum; fontes ejus ignoti, 88, 47. Borysthene propinquus est, 254, 18. Ab Homero non memoratur, 248, 14.
Hypanis (*Kuban*) nonnullis vocatur ὁ Ἀντικαίτης, 424, 30 et 37. Quem Pharnaces Dandariorum agris induxit, 425, 13.
Hypasii, Ὑπάσιοι, Indiæ gens, inter Cophen et Indum, 595, 1; 589, 48.
Hypatus mons, Ὑπατον ὄρος (*Samata*), in Boeotia, cui subjacet Glissas vicus, 354, 4.
Hypelæus fons, Ὑπέλαιος κρήνη, Ephesi, 541, 39; 546, 49.
Hyperbolæ quædam sunt hyperbolarum, ὑπερβολαὶ ἐπὶ ὑπερβολᾷ, ut quum dicimus aliquid suberis umbra esse levius, etc., 30, 30.
Hyperborei, Ὑπερβόρειοι, apud quos boreas non spiret, nulli sunt, ut Herodotus censet, obloquente Eratosthene. Corrigit utriusque sententiam Strabo, 51, 34. Cf. 245, 16; 435, 20. Hyperboreorum longævitæ, 605, 53.
Hyperæa, Ὑπέρæα, fons Thessaliæ, prope quem veteris urbis (Helladis, ut Pharsalii putabant) rudera sunt, 370, 47; in Eurypyli ditione, 376, 40. — Alia Hyperæa in Phæacorum urbe Eumelo subjecta, 377, 32.
Hyperesia, Ὑπερησία (i. q. Ægira), Achaia urbs, ab Homero memorata, ad Agamemnonis regnum pertinuit, 328, 51; 324, 13.
Hypernotii, Ὑπερνότιοι, nulli sunt, sec. Herodotum; imo sunt, sec. Eratosthenem, quum Notus in Æthiopia non spiret; at hoc falsum esse Strabo respondet, 51, 34.
Hyphantæus mons, Ὑφάντειον ὄρος, ad quem jacet Orchomenus, 364, 10.
Hypochalcis sive Chalcis, Ætolia opp. ad Chalcidem m., 387, 26.
Hypocremnus, Ὑπόκρημνος, locus ad isthmum situs, qui Erythræorum et Clazomeniorum agrum dirimit, 550, 4 et 44; 551, 28.
Hypothææ, Ὑποθήæα, secundum nonnullos Boeotia oppidum, quod e verbis Homeri Iliad. 2, 505 eliciunt, 354, 12.
Hypsicrates, Ὑψικράτης, historicus, de Asandro isthmum Chersonesi Taurica muro muniente, 258, 52; de Gargæribus et Amazonibus, 432, 19; de animalibus quæ sint apud Æthiopes Hesperios, 702, 17.

Hypsœis, Ὑψέαις, locus Macistia, ubi Latonæ sanum; in propinquo Amphigenia opp., 300, 41. Situs incertus. Fortasse opp. in monte ad hod. *Sulima* situm in Messenia parte Triphylia proxima. Cf. v. Amphigenia.
Hyrcania, Ὑρκανία, Parthica bellis accuratius innouit, 11, 47; primum fusi de ea exposuerunt Parthorum scriptores, ut Apollodorus Artemitenus, 97, 27; 57, 9. Hyrcania situs, 436, 52. Inter Hyrcaniam et Parthos et Arios et Daas ingens est solitudo, quam Dæ peragranter in Hyrcaniam et vicinas regiones invadebant, 438, 40. A solitudine Hyrcaniam dirimit Sarnius fl., 438, 12. Hyrcania pars olim fuit Parthia, 441, 13, et Næsa, 436, 45. Ejus fluvii Ochus et Oxus, 436, 47. Per Oxum merces Indica in Hyrcaniam feruntur, 61, 22. Regio fertilissima est, 60, 45; opulenta et ampla, urbibus distincta, quarum piores recensentur; at non satis regio excolitur; hujus rei causa, 436, § 2. Abiete et pinu caret, 436, 44. Ἀχταὶ ὕαντοι in ora Hyrcania, 427, § 5. Ex India in Hyrcaniam circumnavigari posse non negat Patrocles, 444, 54. Ex Hyrcania Persæ colonos duxerunt in Lydiæ campum, qui inde Hyrcanius vocatur, 538, 4. Hyrcaniae proximi e Daarum gentibus sunt Aparni, 438, 36; 252, 49. Inter Hyrcanos et Derbices habitare ferunt Tapyros, 441, 29. Cf. 440, 36.
Hyrcanium mare, ἡ Ὑρκανία θάλασσα, i. q. Caspium mare, 434, 46; 100, 20. Ejus a Colchide distantiam accurate definire tentavit Hipparchus; item Hyrcaniae a Bactria distantiam, 77, 36. Maris os magis versus boream inclinat quam extrema Scythia, quæ sunt post Indos, 98, 34. Maris accolæ, 107, 11.
Hyrcanium, Ὑρκανίον, Judææ castellum a Pompeio eversum, 649, 34. Situm fuerit in eodem tractu in quo erat Machærus castellum; sed quonam potissimum loco, parum liquet.
Hyrcanius campus, Ὑρκανίον πεδῖον, Lydiæ, in quem ex Hyrcania Persæ colonos duxerunt, 538, 4.
Hyrcanus, Ὑρκανός, et Aristobulus Alexandri filii, de imperio Judææ disceptantes a Pompeio deieci, 649, 19. Hyrcanus a Pompeio Judæorum sacerdotio præfectus, 651, 6.
Hyria, Ὑρία (*Oria*), quam Herodotus Ἀπυγία urbem a Cretensibus conditam dicit, aut Uria est aut Veretum, 234, 23.
Hyria, Ὑρία, in Boeotia Aulidi propinqua, nunc Tanagræorum, olim Thebanorum locus, 347, 25; de ea fabula, ib. Secundum nonnullos Hyria i. q. Hysia, 347, 29.
Hyriensium colonia Hysia, 347, 31.
Hyrieus, Orionis pater, in Hyria Boeotia, 347, 26.
Hyrmine, Ὑρμύν, Elidis oppidum fuit, non amplius exstans, nisi quod montana non procul a Cyllene extremitas Ὀρμύνα vel Ὑρμύνα dicitur, 293, 24 et 27; 292, 16. Pertinere ad hunc locum ruinas prope *Kunupeli* portum cum Curtio, *Pelop.* 2, p. 33, crediderim.
Hyrtacides, Ὑρτακίδης, Hyrtaci f., Asia, 501, 20.
Hysia, Ὑσία, Boeotia opp. Parasopie regionis sub Cithærone, colonia Hyriensium, a Nycteo condita; nonnulli Hyriam vocant, 347, 29.
Hysia, Ὑσία, Argolidis opp., 323, 36; 347, 31. Incolæ Hysiatæ, ib. Ruinae in colle exstant, qui est ab *Achlado-kampos* meridiem versus. V. Curtius *Peloponn.* 2, p. 367.
Hyspiratis, Ὑσπιράτις (an *Εὐσπιράτις*?), Armenia prov., in qua auri metalla et sandycis ad Caballa, 454, 18.

I.

Iaccetani, Ἰακκετανοὶ (ad *Jaca* urbem), Hispania gens, quorum regio pertinet a Pyrenes radicibus ad vicina

- Ilerdes et Oscæ, 133, 53. In hac regione Sertorius bellum contra Pompeium gessit, et postea Sextus Pompeius contra Cæsarem, 134, 19.
- Iacchus, Ἰακχος, vocatur tum Bacchus tum princeps mysteriorum. Cereris genius, 402, 9.
- Ialmenus, Ἰάλμενος, Orchomeniorum dux, cum quibus ad Pontum sedes fixit, 357, 15.
- Ialysus, Ἰαλυσός (ad *Philetimo*), Rhodi urbs, a quonam condita et nominata sit, 558, 32 et 35; postea cum Lindo et Camiro in unam Rhodum urbem colit, 559, 20. Supra Ialysum Ochyroma arx, 559, 27.
- Ialysus, Protophonia pictura, 557, 15.
- Iamnia, Ἰάνναια (*Iebna* sive *Ibnah*), Judæorum vicus ab Iope proximus; ab Azoto et Acalone et a Casio monte distantia, 646, 11 et 18.
- Iamblichus, Σαμψικέραμ f., Emisenorum phylarchus, Arethusam castellum tenebat, 641, 8.
- Iapodes, Ἰάποδες, Galli Illyrii mixti, 260, 39; 172, 41. Inter Pannoniam et Adriam habitantes, gens bellicosa, sed ab Augusto prorsus defatigata, 261, 30; 172, 45. Oræ Iapodicæ, quam Liburnica excipit, παράκλινος 1000 stadiorum, 261, 27 et 37. In Iapodum terra Oera mons, pars Alpium humillima; hinc qui sunt meridiem versus montes rursus in altum se attolentes, vocantur Albii, 260, 47 et 38; 261, 28; 172, 41; 168, 20. Per Iapodes ex Albio monte Colapis fluit, 261, 2. Urbes Iapodum Metulum, Arpini, Monetium, Vendon, 261, 32. Regionis solum quale sit. Incolæ armaturam Gallicam habent; corpora notis compungunt, 261, 33. Latrocinii se dederunt, 172, 45. Insulæ ad oram Iapodicam Absyrtides et Cyriclica, 261, 42.
- Iapygia, Ἰαπυγία, secundum Antiochum extra Italiam sita est, et occidentem versus sequitur post Metapontum, 212, 2; 220, 14; 174, 24. Iapyges, sec. Antiochum, ab Iapyge dicti, usque ad Dauniam incolebant, 232, 6. Iapygia etiam Messapia vocatur a Græcis; indigenæ in ea distinguunt Salentinos et Calabros, et quod his superjacet Apuliam vocant, ubi Græcis Peucetii sunt et Daunii, 230, 42. In Iapygiam e Bæotia venit Messapus, 347, 51. Iapygiæ solum in summo asperum; si aratro scinditur globosum esse deprehenditur; aquâ minime abundat, atamen pascui aptum et arborum ferax, 233, 29. Olim tredecim ibi urbes; nunc præter Tarentum et Brundisium nonnisi oppidula, 233, 31. Ab Iapygia ad fretum Siculum per oram 3000 stadia, navigatione 2500 st., 176, 12. Iapyges olim Crotonem incolebant, teste Ephoro, 218, 16.
- Iapygium promontorium, Ἰαπυγία ἄκρα, 175, 17; 102, 11; 215, 27; Italiam διχόρουν facit, 89, 49. Ejus situs cum Lacinio pr. sinum Tarentinum, cum Ceraunio montibus aditum sinus Ionici coeret, 233, 37. Ad Ceraunios 700 stadiorum trajectus, 233, 43. Ab Iapygia acra ad intimum sinum Corinthium minus quam 3000 stad., 102, 29; ab eodem in Africam plus quam 4000 stadia, 102, 30. Salentini accolæ promontorii, 230, 40.
- Iapygium promontoria tria, Ἰαπυγίων ἄκραι τρεῖς, ad Crotonem, 217, 27.
- Iapyx, Ἰάπυξ, Dædali et Cretensis mulieris f., Cretensium dux, de quo Iapygia dicta, 232, 7. Cum Cretensibus e Sicilia profectus Brundisium frequentavit, 234, 28.
- Iardanes, Ἰαρδάνης, Pisatidis fluvius (*riv. de Sâfadia*), 294, 43.
- Iardanus pratum et sepulcrum, Ἰαρδάνου λαγὼν καὶ τάφος, in Triphylia inter Anigrum fl. et montem ex quo fl. de-labitur, 298, 36. Sepulcrum præterfluit Acidon, 299, 12.
- Iasidae, Ἰασίδαι, Iasi posteri, Peloponnesii, 319, 34.
- Iasion, Ἰασίων, Dardani frater, in Samothrace ob scelus in Cererem commissum Jovis fulmine ictus, 283, 1.
- Iason, Ἰάσων. Ejus ad Phasia navigationem Homero igno-tam fuisse perperam contra Neanthem contendit Demetrius, 37, 38; 5, 15; 17, 9. Iolco profectus, 374, 33, per Symplegades navigat ap. Homerum, 128, 45; 17, 23. Relictis navibus, expeditionem e Colchis in Armeniam et Mediam usque fecit, teste Eratosthene, 40, 18. Cum Armeno Thessalo e Colchide profectus Iberiam, Albaniam magnamque Armeniæ et Mediæ partem peragrasset fertur; testantur rem Iasonia aliaque monu-menta, 432, 1. Araxæ fluvio fauces aperuisse dicitur, 455, 26. Expeditionis signa exstant circa Sinopen, Propontidem, Hellespontum, in Lemno, Italia, Creta, 38, 22; 17, 15. In Æthalam ins. venit, 186, 38. Juonius Argivæ sanum in Lucania condidit, 209, 40. Per Istrum in Adriam navigavit, 47, 51. Secundum Minnermux et Demetrium Scæpsalum in oceanum ad Æten profectus est, 39, 12. Iolci domi nullam reliquit posteritatem, 37, 50. Euneus, filius ejus, Lemni rex, 37, 42. Iasoni tem-plum Abderis struxit Parmenio, 455, 17.
- Iasonea, Ἰασόνεια, in Armenia, Media et vicinis regioni-bus passim monstrantur, 38, 21; 451, 18 et 25; 455, 16; in Ponto, 469, 53.
- Iasonius mons, Ἰασόνιον ὄρος, Mediæ mons, 451, 21.
- Iasum Argos, Ἰάσον Ἀργός, Peloponnesus ap. Homerum, 317, 51; 319, 35.
- Iasus, Ἰάσος, Carizæ urbs in insula sita; victus incolarum, et indoles, 562, § 21. Patria Theodori dialectici, ib.
- Iaxartes, Ἰαξάρτης (*Sir, Sir Darja*), ex Indicis montibus defluit, 437, 24; sec. Eratosthenem Sacas et Nomades a Sogdianis dirimit, 440, 34; 443, 20. In Caspium mare exit; ostia ejus ab Oxi ostiis distant 2400 stadia, sec. Eratosthenem, 435, 6, sive 80 parasangas, sec. Patro-clem, 444, 29. Iaxartes, ad quem Alexander venit, a Bactra 5000 fere stadia, a Caspio montē 22670 stadia distat sec. Eratosthenem, 440, 50. Ad Iaxartem nonnulli Tanaisidis nomen transtulerunt, 437, § 4. E regione trans Iaxartem sita profecti Scythæ Asii, Pasiani, etc. Bactrianam Græcis ademerunt, 438, 33. Adjacet fluvio Cyra urbs, 443, 48.
- Iazyges, Ἰάζυγες, Sarmatæ inter Tyregotas et Borysthe-nem, 254, 25; 244, 50.
- Iberes, Ἰβηρες, antiquitus appellabantur omnes gentes occidentales, 27, 28. Cf. 137, 4 et v. Hispania.
- Iberia, Iberia, Ἰβερία, Asiæ gens et regio, 107, 9. De iis Straboniana demum ætate accuratiora innotue-runt, 97, 24. Iberiæ pars major bene habitatur, 428, § 1; situs regionis; fluvii, 429, § 2; fluvii auriferi, 606, 3; camporum incolæ, montanorum incolæ, 429, § 3; quattuor in Iberiam aditas, a Nomadibus (per Caspias sive Caucasias pylas, *défilé du Terek* sive *de Darfel*), ab Albania per Cambyzenen et Alazonium (*défilé de Derbend*), a Colchide per fauces pone Sarapâna, ab Armenia prope Cyri et alius amnis confluentes, ubi sunt Harmozica et Sesamora castella, 429, § 4 sq. Quattuor hominum ordines, § 6. Iberes Asiæ ex occi-dente immigrarunt; eos ab Armenia separat Araxes, ut Apollodorus ait, verius autem Cyrus et Moschici montes, 51, 3. Iberes attingit Cambyzene Armeniæ, 430, 50. Partem Moschicæ regionis tement, 428, 9. Iberiæ urbs Phrixipolis (Phrixium, 38, 12) quæ nunc Ideessa, in Colchidis confiniis, 428, 12. Arma Iberum, 431, 17. Ibe-riam peragravit Iason, 432, 4. Iberibus Armenii ademe-runt regionem juxta Paryadrum et Chorzenen et Goga-renen, 453, 22. Cf. Armenia.
- Iberus, Ἰβήρ (*Ebro*), Hispaniæ fl., 131, 49, apud Canta-bros oritur, 132, 17; inter Pyrenen et Idubedam fluit utrique monti parallelus, 133, 47; 132, 17. Inde a Car-thagine usque ad Iberum Edetani habitant per 2200

- stadia, 129, 45. Ab Ibero ad Pyrenem et Pompeii tropæa 1600 stadia sunt, 129, 46. Ab Ilerda fluvius distat 160 stadia, 134, 10. Haud longe ab eo Ilergetæ habitant, 134, 3. Ad fontes ejus Pleutauri degunt, 129, 29. Adjacent ei Cæsar Augusta et Celsa; ad Celsam ponte lapideo fluvius jungitur, 133, 51. Adjacet etiam Dertossa, 132, 16. Interdum exundat fluvius neque imbris neque nivibus auctus, sed flante borea; causa hujus exundationis, 145, 26.
- Ibis, ἰβίς, avis ab omnibus Ægyptiis colitur, 690, 11. Describitur, 699, 15. Ibes ad lacum Æthiopie, 658, 41.
- Ibycus, Ἰβύκος, poeta Asopum Sicyonis fluvium e Phrygia fluere cecinit, 225, 46. Idem laudatur, 49, 25.
- Icaria, Ἰκαρία et Ἰκαρος (Νικάρια), insula, unde dicta sit; mari adjacenti nomen dedit; ejus ambitus; a Samo distantia; navium stationes; Dianæ templum; Cænoe et Dracantum oppida; nunc deserta est; pascuis ejus Samii utuntur, 545, § 19; 418, 53; 544, 2. Drepanum insule promontorium, 544, 34. Icarum ins. Milesii frequentaverant, 542, 35.
- Icarium mare, Ἰκαρίον πῆλαγος, unde nomen habeat; in eo sitæ sunt Icaria, Samus, Cos, Corassia, Patmus, Lerus, 419, 3; 23, 43; 102, 43.
- Icarius, Ἰκάριος, e Polycasta pater Penelopæ, Alyzei et Leucadii, 388, 51; 396, 28. Cum Tyndareo fratre et Hippocoonte domo pulsus ad Thestium Pleuronis imperantem venit, eique in occupanda regione transachælo auxilium partem Acarnaniæ obtinuit, 396, 28.
- Icarus, Ἰκαρος, Dædali f., quonam casu Icarie insule nomen dederit, 545, 47.
- Icarus, Ἰκαρος, insula sinus Persici ad Arabiæ oram inter Euphratem et Gerrha sita, Apollinis templum et Dianæ ταυροπόλου oraculum habet, 652, 10. [Secundum Aristobulum apud Arrian. Exp. Alex. 7, 21, 3 Icarus insula 125 stadiis ab Euphratis ostio dissita erat, adeo ut referenda sit ad hod. *Feledj*. Insula hæc pertinet ad adjacentem urbem maritimam *Karin* sive *Korein* (aliis etiam *Gran* et *Koit*. V. Ritter, 12, p. 603), quod nomen olim ipsi etiam insule fuisse ex græco nomine Ἰκαρος colligas. Ceterum Eratosthenes ex eoque Strabo aliter de situ insule statuisse videntur. Nam Strabo postea demum (p. 653, 6) de insulis Euphratis fluvii ostio objectis sermonem instituit. Credi sane posset has non nisi ad hodiernas *Worabah* et *Boubian* pertinere; sed dubitationem movet Ptolemæus, qui Icharam insulam (ab Icaro nostra vix distinguendam) longe magis meridiem versus ponit, ita ut cum hodierna *Abou Aly* componenda foret. Idemque efficitur ex mensuris apud Plinium 6, 32, 147. Et tamen nullus dubito quin veram Icarie insule positionem unus Aristobulus recte significaverit. Eratosthenes ejusque assecleæ de insulis Arabiæ adjacentibus falsas opiniones conceperunt, quod oram sinus Persici falsissime sibi delineaverant. V. not. ad v. *Aradus*, Tyrus, Ogyria.]
- Icarus, Ἰκαρος, ins. maris Icarii. V. Icaria.
- Ichnæ, Ἰχναί, Thessaliotidis opp., in quo Themis Ichnæa colitur, 374, 17.
- Ichneumon, Ægypti animal, 699, 11; quomodo crocodili perniciem inferat, 690, 4; in Herculis urbe, quæ est a meridie Arsinoe, colitur, 689, 53.
- Ichthyophagi, ἰχθυοφάγοι, Æthiopie ad fauces sinus Arabici circa Diren prom., 657, 48; 654, 35; in myrrhifera regione, 658, 33; sub circulo tropico, 79, 17; vitæ ratio, 657, 53. Ichthyophagi ad Gedrosiam, 110, 17. Eorum ora inter Oritas et Carmaniam per 7400 stadia patet, 613, 20; regionis natura; incolarum victus; tuguria e cetorum ossibus structa; retia e palmarum corticibus facta; pecorum carnes piscium saporem referunt, 681, 23. Ichthyophagi Assyrie, 635, 23.
- Ichthys, ἰχθύς (*Katakolo*), Eldis promontorium, 710, 14; a Cephalonia 120 stadia distat, 294, 50.
- Iconii, Ἰκόνιοι, Gallie Narbonensis gens supra Vocontios et juxta Medullos habitans, 153, 53; 169, 35. (Iconii aliunde non noti; idem esse videntur cum Ucenis Plinii, qui inter Medullos et Caturiges ponuntur, in regione hod. *Oze* et *Huez*).
- Ictinus, Ἰκτινός, architectus, cujus opera sunt Parthenon et Eleusinium delubrum mysticum, 339, 24.
- Ictumuli, ἰκτιμόυλοι, Gallie Cisalpinæ vicus Vercellis vicinus, auri fodinas habens, 181, 49. (Cf. Plin. 33, 21: *Ictumulorum aurifodinas, Vercellensi agro*. Sec. Durandum *Del Vercellese*, p. 82, fodinas istæ fuerunt ad montem medio ævo *Vittomulo*, hodie *della Bessa* dictum.)
- Icus, Ἰκός, insula et urbs cognominis, Magnesiæ ora objacens, 375, 18.
- Ida, Ἰδῆ (*Psiloriti*), Græcæ mons, 405, 50. (Cf. p. 472, 475, 478, 604 ed. *Casaub.*)
- Ida, Ἰδῆ, Troadis mons, 405, 50; 493, 48, a Cretensi monte nomen accepit, 517, 29. Scolopendram forma refert; duobus terminatur promontoriis, Lecto et altero quod ad Zeliam in mediterraneis desinit. Sic Ida Trojanam, quæ proprie vocatur, regionem describit, 499, 1. Troas inter mare et Idam sita est, 491, 50. Ida mons πολυπίδακος, 515, 12, ad Lectum usque pertinet, 497, 28; ejus flexus duo versus Rhætem et Sigeum protenduntur, 511, 6. Idæ vertices quattuor Olympi dicti prope Antandrum, 403, 50; Gargaris vertex et locus, 499, 40; Pytna collis, 405, 51; Cotylus vertex, in quo fontes Scamandri, Granici et Æsepi, 518, 18. Τῆς Ἰδαίας ὅλης τὸ ὁλοτόμιον δ' Ἀσπανάς, 519, 10. Ex Ida Cillæus fluvius oritur, 523, 33. Ab Ida Lesbos insula abrupta videtur, 50, 7. Ad Idam olim Leleges habitabant, 267, 23. Ad eum Dardanum Dardaniæ condidit, 283, 4. Idam et Olympum tanquam unum eundemque montem poetæ passim memorant, 403, 49.
- Idæia, Rheæ, 402, 44. Idææ matris templa quæ sunt circa Cyzicum, ab Argonautis condita sec. Neanthem, 37, 36. Cf. 492, 54.
- Idæi Dactyli, Ἰδαῖοι Δάκτυλοι, aut iidem cum Curetibus, Corybantibus, Telchinibus, Cabiris, aut certe cognati eorum simillimique, 400, 32; 283, 21. Cf. Dactyli.
- Idæus sinus, i. q. Adramyttenus sinus, q. v.
- Idanthyrus Scythæ expeditio, 585, 53.
- Idessa, Ἰδέσσα, olim Phrixipolis in Iberia Colchidi contermina, 428, 12.
- Idæoni terra. V. Donni terra.
- Idomene, Ἰδομένη, Macedoniæ urbs, 334, 40. In convalle quæ ab Idomene initium sumit, Orthopolis, Philippopolis et Garescus opp. sunt Parorbæ, 281, 5. Idomene cum hod. *Gradisca* componendum fuerit, ut cum Lapleo statuo. Memorat locum Tab. Pent. et Ptolemæus 3, 13.)
- Idomeneus, Ἰδομενέας, Cretensium dux, 412, 12 sqq.
- Idomeneus, Lampsacenus, Epicuri familiaris, 504, 48.
- Idrienses, Ἰδριεῖς, Carie populus, 578, 35.
- Idubeda, Ἰδουβίδα, Hispaniæ mons Pyrenæ parallelus, a Cantabris ad nostrum mare pertinens, 133, 40. Inter eum et Pyrenem Iberos fluvius, 133, 47; ab ortu Idubeda Celtiberiæ conterminus, 134, 32, 134, 50.
- Idumæi, Ἰδουμαῖοι, genere Nabatæi, per seditionem patriæ ejecti, Judæis se adjunxerunt eorumque leges amplexi sunt, 647, 14; 638, 8.
- Idæni. v. Hibernia.
- Igles, Ἰγλήτες, Hispaniæ gens, apud antiquiores regionem

non ampliam intra Iberum fl. sitam, quam nonnulli Iberiam vocarunt, tenuerunt, 138, 9.

Ignis æternus, τὸ ἀδύνατον κῆρ, tempore invasionis Gallicæ, Roma Cæren translatus est, 183, 28. Ignem Persæ colunt, 623, 40 et 48.

Iguvium, Ἰγούιον (*Gubbio*, *Eugubio*), Umbriæ opp., 189, 45.

Ilerda, Ἰλέρδα (*Lerida*), Hispaniæ urbs, non longe ab Ibero fl.; ad ejus usque regionem Iacetani pertinent, 134, 2. Distat ab Ibero 160 stadiis oceanum versus a Tarracone versus austrum 460 st., ab Osa versus septentrionem 540 st., 134, 10. Ad eam Afranius et Petreius Pompeiani duces a Cæsare devicti, 134, 8.

Ilergetæ, Ἰλέργετæ, Hispaniæ gens, non procul ab Ibero, 134, 3.

Iliaca Minerva. V. *Minerva*.

Iliacum bellum, Iliacum bellum. V. *Trojanum bellum*.

Ilibirris (Ἰλίσβρις et Ἰλίσβρις codd. Strab., Ἰλίσβρις Polyb. ap. Athen., Ἰλλίρις Athen.), Galliæ fluv. e Pyrenæis ortus (*Tech*), cui adjacet urbs cognominis (postea in ejus locum successit Helena, hod. *Elne*), 151, 8.

Iliocolone, Ἰλιοκολώνη, in agro Pariano locus, 504, 36.

Iliipa, Ἰλίππε, Turdetaniæ urbs ad Bætin, 117, 16, qui eo usque navigabilis est, 117, 43. A mari urbs 700 stad. dissita, 145, 16; argenti metalla habet, 117, 49. Ibi Posidonius commemorans Bætis exundationem observavit, 145, 16. (Ruinae ad *Pennasfor*, ut probabiliter statuunt Weeselingus et Ukertus; *Alcala del Rio* sec. Anvillium et Mannertum; *Cantillana* sec. Cortez; *Loja* sec. Reichardum.)

Iliarus, Ἰλίσσρος, Rhammanitarum Arabum rex tempore expeditionis Ælii Galli, 665, 23.

Iliasus, Ἰλισσός, Atticæ fl., 343, 34.

Ilihyæ urbs, Ἰλίουθυσίας πόλις, et fanum in Thebaide, 693, 47. Cf. *Lucina*.

Ilium vetus sive *Troja*, ab Ilo conditum, 301, 57, ab Hercule vastatum, 510, 20, non est Ilium hodiernum, sed ab eo triginta stadiis fuit vetus ortum et Idam et Dardanum, ubi nunc est ἡ Ἰλίου πύλη, 507, 38; 510, 15; 511, 32. Illi antiqui nullum superest vestigium, neque ad mirum est, 513, 13. Urbe eversa, agrum Iliensem Sigel et Rhœtei allique vicini inter se dividerunt, 515, 8. Et lapidibus Iliacis Archæanax Sigeum munivit, 514, 13. Falso Timæus ait illi lapidibus Achilleum a Perandro munitum esse, 513, 38. Qui instaurare urbem intenderunt, locum antiqui illi abominati esse videntur, 514, 45. Illi ex cœcidum, pictura, 295, 26. Iliensium simulacrum Minervæ, quod hodie est, stantem deam exhibet, dum sedentem indicat Homerus, 514, 25 (Cf. Ilium novum).

Ilium novum (ruinæ quæ vocantur *Hissarlik*, sitæ inter vicos *Kalfatli*, *Tchiblak* et *Kum-Kol*) ab Achillis portu 12 stadia, a vetere Ilio 30 stadia distat, 510, 12; 507, 38; 511, 32. Cressi temporibus hoc in loco positum est, 507, 39. Olim pagus cum villi Minervæ templo; auxit locum Alexander, deinde Lysimachus, 507, § 26. Quo tempore Romani primum in Asiam transgressi sunt, ἀμάρκοις erat; venerunt in oppidum Galli, sed ut non munitionem reliquerunt; expugnavit urbem Fimbria; auxit Sulla, deinde vero Cæsar, ab Iliensibus genus repetens, 508, § 27; 515, 13. Ab Ilio hodierno usque ad Cebreniam tractus montanus pertinet campos Simoisium et Scamandrium separans, 511, 27. Hellenicum novum Ilium a vetere non diversum esse dicit, Iliensibus gratificans, 515, 6. Ilienses Ilium nunquam prorsus deletum et desertum fuisse perhibent, et Locrenses virginis paulo post captam urbem eo mitti quotannis coepisse

aiunt; at hoc Persarum demo temporibus factum est, 514, § 40. Ilienses Achilleum et Sigeum inobedientiæ causa diruerunt, nam ora maritima usque ad Dardanum postea sub Iliensibus erat et sub Iisdem etiam nunc est, 513, 45.

Illyria, ἡ Ἰλλυρία, 89, 40; 102, 15; 106, 35, fertilis sed ab hominibus neglecta, 263, 37. Ora et adjacentes insulæ portus habent commodos, 263, 34. Illyriæ oræ longitudo sec. Theopompum, 263, 23. Oræ longitudo a Cerauntia montibus (*ad sinus Adr. recessum*) stad. 6150 sec. Polyb., 87, 18; 236, 46. Mons Illyr. Candavia, 268, 27. In via Egnatia Illyriam a Macedonia distinguit Pylon locus, 268, 28. Illyricæ gentes, Brygi, Bylliones, Taulantii, Parthini, Dyestæ, Encheleæ, Dasarethii (*qui et* Sesarethii, 271, 19. Autariatæ, Ardæi, Dardanii ad imam redacti conditionem, 262, 23; Breuni et Genauini, 171, 43. Iapodes et Scordisci gentes ex Illyriis et Gallis mixtæ, 260, 39; 172, 41; 260, 30. Illyricæ gentes Istrum accolentes; earum cum Aquileja emporio commercia, 178, 37; 253, 26. Illyrii in Emathia, 275, 25. Ad Illyricum pertinet ager quem olim Boii tenuerunt, 177, 22. In Illyricum exciderunt Euboenses e Troja redeuntes, 386, 7. Illyrii, Thraces, Iapodes notis corpora compungunt, 261, 36.

Ilus, Ἴλος, Ilium condidisse fertur; ejus sepulcrum, 507, 31 et 36, in campo Troico, 511, 20.

Imandes. V. *Ismandes*.

Imaus m., Ἰμασὺς ὄρος, 438, 21, Tauri pars, 587, 34. Ad eum usque progressus est Menander rex, 448, 5. Τὸ Ἰμάτιον ὄρος, 107, 7.

Imbrasus, Ἰμβρασις, Sami fl., olim Parthenius dictus, 393, 3; 544, 17.

Imbres Æthiopici Nilum implent, sec. Posidonium, 80, 54.

Imbrium ratio in India, 589, § 17.

Imbrus, Ἰμβρος, insula, 23, 19; 102, 52; 282, 32. In qua Cabiri colebantur, 406, 10, et quam Pelasgi tenuerunt, 184, 37.

Imbrus, Ἰμβρος, castellum τῆς παραλίας Rhodiorum, supra Caunum situm, 556, 28.

Immundi, Ἀκάθαρτοι, a Nomadibus Æthiopie vocantur οἱ Διαπαντοφάγοι, 657, 1.

Immundus sinus, Ἀκάθαρτος κόλπος, in sinu Arabico, e regione Thebaidis; unde nomen habet; adjacet Berenice urbs, 655, 20.

Inachus, Ἰναχός, Argos præterfluens, fontes habet in Lyrco monte, 318, 24. De fontibus fabula, 318, 26; De Inacho Peloponnesi fl. idem nomen inditum fluvio Acarnaniæ, 270, 2.

Inachus sec. Sophoclem et Hecataeum e Pindo, Lacmo, Perrhæbiis fluens in Amphilocho et Acarnanes Acheloo miscetur, indeque per mare ad Argos penetrat, 225, 34; 271, 53; 225, 48. In eodem tractu fontes sunt et Inachi et Æantis, sec. Hecataeum, 262, 50. Amphilocho perfluent et in sinum exeunti nomen Alcmæon dedit de Inacho Peloponnesiaco, 270, 54. (Fort. est hod. *Krikeli*, qui a borea in sinum Ambracicum influit.)

Inarus, Ἰνάρος, Ægypti rex, a Milesiis Naucratis conditoribus navali prælio superatus, 681, 28.

India, ἡ Ἰνδική. Cur cognitio ejus sit manca admodum, 584, § 2-6. Non novit eam Homerus, 32, 41. Indicarum rerum scriptores, 35, 15, ut Megasthenes, Deimachus, Onesicritus, Nearchus pleraque de India mentiti sunt, 58, 37. Fide inter eos eminet Patrocles, 59, 3. Multa de India inflatus et portentosis narratur, 598, 47. E scriptoribus alter alterum redarguit, 58, 53. Indiæ limites, figura, latitudo et longitudo, singulorum laterum dimensiones sec. Eratosthenem, 587, § 11; aliorum de

his rebus sententiæ, ut Ctesie, Onesicriti, Nearchi, Megasthenis, Deimachi, 588, § 12. Indi e quattuor terrarum partibus Ephoreis obtinent orientalem, 28, 19. Figura Indiarum rhombi similis; latus orientale valde est versus ortum productum, maxime ultimo promontorio, quod et magis versus meridiem vergit quam reliquum litus, 72, 21. Desinit in mare orientale et in austrinam Atlantici partem, 107, 32. Indiarum pars maxime ortum versus porrecta est ea ubi Imaus, ultima Tauri pars Indicum pelagus attingit, 445, 1. Indiarum apposita tota Sogdiana et Sacarum regio et pars quedam Bactrianæ, 440, 33. In antiquis tabulis geographicis nimis boream versus extendebatur, 56, 29. Sec. Deimachum sita est inter æquinoctium autumnale et ortum hibernum; quod tum per se falsum est, tum refragatur iis quæ de Indiarum latitudine (3000 stad.) idem Deimachus prodit, 63, 22. Latitudo nonnullis in locis ad 30000 stadiorum, sec. Megasthenem et Deimachum, 57, 23; 60, 34; longitudo in latere boreali 16000 stad. sec. Megasthenem, 15000 stad. sec. Patrocleum, 58, 13; Eratosthenes neutrum horum secutus est, sed σταδίων quandam ἀναγραφὴν, 58, 15. Montes septentrionale Indiarum latus definientes in eo parallelo sunt qui per Athenas et Rhodum ducitur, 56, 12. Termini meridionales in eodem sunt parallelo in quo Meroe, 56, 34; id tamen a nullo demonstratum esse Hipparchus ait, 64, 17. Indiarum in partibus austrinis Ursa occidit, et umbræ in diversam partem cadunt, monente Megasthene, falsoque obloquente Deimacho, 63, 25; 64, 28. A boreali Indiarum latere ad mare septentrionale 4000 fere stadia sec. Strabon., 62, 21. Ad fines Indiarum a portis Caspii 15300 stadia, ab Ortopsanis 1000 stadia sec. Eratosthenem, 441, 6. India ab occasu Europæ euro vento peti potest, 84, 35. Ex India in Caspium mare circumnavigari posse asserit Patrocles, 62, 19; 444, 54. Mons Indiarum apud poetas Merus, in quo Bacchus enutritus sit; eidem deo sacer Nyas mons, 586, 17. Indiarum petra Aornus, 586, 40. Fluviorum exhalationibus et Etesiarum flatu India madet æstivis imbribus, 588, 44. Imbrum rationes sec. Aristobulum, 589, § 17. Fluviorum exundationes, *ib. et* § 18. India quam Arabia et Æthiopia udior et fecundior, 592, 35. Ora maritima palustria est, 591, 15. Indiarum fertilitas, 591, 18; regio fertilissima trans Hypanim sita esse fertur, 598, 45. Regiones Musicani, Sabi, Porticani, 597, 29. Assacani terra, 589, 48. Fluvii multi, quorum maximi Ganges et Indus, 588, 27; in Gangem influens Cedanes, 612, 21. Cf. v. Cophes, Choaspes, Acesines, Hyarotis, Hypanis. Habet etiam fluvios auriferos, 606, 3; 611, 33; et Silam fl. cui nihil innatat, 599, 23. Indiarum animalia eadem fere habet quæ Æthiopia et Ægyptus, excepto hippopotamo, 588, 50. Elephantes; eorum venatio, 600, § 42; animalium natura, 600, 43. Leones, pardales, bonasi, 611, 42; ūgres, cercopitheci, serpentes ζυμέντιες, scorpiones alati, canes validissimi, 598, § 37; 596, § 31; cercopitheci, 605, § 56; 395, 14; formicæ χρυσωρύχαι, 58, 50; 601, § 44; e quibus nonnullæ sunt alatae, 611, 32. Aves oriones et catrei, 611, 47. Serpentes ingentes, 58, 51; viperæ aliaque reptilia malefica, 601, § 45. Crocodilli in Indo non multi nec adeo timendi, 602. Pisces e mari in Indum ascendunt multi, 602, 19. India πολυφάρμακος et πολυχρώματος, 592, 24. Arborea lanifera, 591, 34; 592, 15. Aliæ arborea mirabiles quædam, 591, § 21. Ebenus, 599, 15; arundines magnæ et melliferae, 591, 26 et 49. (Indici calami in Æthiopia, 656, 30.) Byblus, 698, 52; oryza; ejus plantæ cultura, 590, 31; linum, milium, sesamum, oriza, bosmorum, 588, 46; cinnamomum, nardum, alia aromata, 592, 29. Vini Indiarum carere dicunt; Onesicritus tamen vites in

Musicani regno memorat, 592, 18. Lapidis pretiosi; crystallus, carbunculi, nec non margaritæ, 610, 40; amaraudi, berylli, carbunculi, 611, 40. Lapidis thureo colore, sicu et melle dulciores, 599, 10. Auri et argenti metalla, 596, 32, quæ tamen recte tractare Indi nesciunt, *ib.* Sales fossiles, 596, 31. Quod eorum ablatum est, id sponte succrescit, 186, 30. Indiarum gentes fabulosæ 'Ενωτοκρίται, 'Ορίοποιες, Μονόμαχοι, Ἀρύκτιρες, 'Υπερόβριοι, 605, § 57. Πεντασκήδαμοι et Τρισκήδαμοι, cum gruibus et perdicibus pugnautes, 605, 24. Pannes σπηνοκέραλοι, 58, 50. Siba, Hercules posteri, ut nonnulli ferunt, 586, 41; 597, 24; Malli, *ib.* Sydraces, 597, 25. Bacchi posteri cur esse putentur, 586, 36. Indiarum gentes novem et urbes 5000 inter Hypanin et Hydaspem esse ferunt, 597, 18; 589, 48. (Regionem hanc Poro Alexander tradidit, 585, 15). Hypasii (Aspasii?), 589, 48. Dardæ, 601, 23; Prasii, 598, 37; Arbies, 613, 17. Inter Cophen et Indum fluvios Assaceni, Masiani, Nyasæ, Hypasii, et Assacani ditio cum Massaga regia, et Pencilaitis civitas, 594, 53. Inter Indum et Hydaspem Taxilæ regio, Abisari regio, 595, § 28; inter Hydaspem et Acesinen Pori regio, et sec. nonnullos etiam Cathæa et Sopithis regio, quas alii trans Acesinen et Hyarotin ponunt, finitimas alterius Pori regioni, 596 § 28 et 29. Nyasos et Nysam urbem a Barcho conditam elique imminentem Merum montem fabulantur, 586, 30. Indiarum urbes: Palibothra ad Ganger, 587, 51; 598, 32; Bargaesa (*Barygasa*), Zarmani patria, 612, 50, Taxila, 589, 50. Indi meridionales Æthiopiibus, boreales Ægyptiis colore similes sunt, 588, 54. Indi Libycis Æthiopiibus robustiores minusque aeris siccitate adusti sunt, sec. Posidonium, 85, 5. Indorum ordines septem sec. Megasthenem recensentur, 599, § 39 *sqq.* Indi virtute excellunt, 54, 38. Victus frugalitas, morum probitas, literarum neglectus, litium apud eos raritas, cibus, etc., 603, § 53; corporis exercitationes, sepultura; mundi amor, varique ejus instituta legesque, 604, § 54 *sq.* Instituta in Cathæa et Sopithis regno, 596, § 30; in Musicani terra, 597, § 34; in Taxilæ regno, 608, § 62. Indorum leges non scriptæ, 610, 15. Epistolas in sindonibus scribunt, sec. Nearchum, quum alii negent ullis eos uti literis, 610, 32. Vestes, 612, 12; armatura, 610, 23. Ære fuso utuntur, ductili nequaquam, 510, 34. Indorum pompæ describuntur, 611, 34. Barbæ et comæ cultus, 612, 14. Apud nonnullas gentes virginæ; proponuntur præmium in pugillatus certaminibus, 610, 17. Indi Jovem pluvialem et Gangem et indigetes genios colunt, 611, § 69. Festum agunt quando rex capillos abluat, 611, 28. Soli reges elephantos et equos possident, ut nonnulli tradunt, 601, 19. Indi quomodo spongia apud Macedones visa imitati sint, 610, 28. Indorum lex quædam, 592, 25. Indorum philosophi, δεισιπώτες et πεδαιῶτες, Βραχυδαίς et Γαργυδαίς, et Ἰπράναι, eorumque ordines varii et doctrinæ vivendique ratio secundum Megasthenem, Aristobulum, Onesicritum, Nearchum, 606, § 58-71. Nominatim ex iis memorantur Mandanis et Calanus, et qui postea ad Augustum venit Zarmasus, q. v. Calanus coram Alexandro se combussit; idem fecit Athenis Zarmasus Augusti ætate, 585, 26. Sec. Megasthenem neminem unquam præter Herculeum et Bacchum et Alexandrum cum exercitu Indiam aggressus est, neque Indos unquam foras exercitum miserunt, 585, § 6. Bacchi et Herculis expeditiones fabulis accenset Eratosthenes, 586, 8. Alexander M., Herculeum et Bacchum imitatus, aras in ultimis expeditionis Indicarum posuit, 142, 16. Hercules et Bacchi columnas non viderunt Macedones, nihilominus loca quædam crediderunt esse eas columnas, 142, 24. Quænam de Cyri et Semiramidis in

Indiam expeditionibus ferantur, 585, 34; Semiramis cum viginti hominibus, Cyrus cum septem fuga evaserunt, 614, 35. Indos nonnullos cum Hercule in Libyam venisse, eorumque posteros Mauros esse perhibent, 703, 26. In Indiam usque Menelaus venit ex Cratetis sententia, 81, 37. Indi posteriore ætate magnam etiam Arianae partem tenuerunt a Macedonibus acceptam, 587, 28. Indi ad latas occidentales habitantes olim Persis subjecti erant; Arianae eam regionem ademit Alexander et peculiaria oppida constituit, Seleucus vero Nicator dedit Sandrocotto, 616, 25. Majorem quam Alexander Indiae partem occuparunt Græci Bactrianæ reges; Eucratidas 1000 urbes sub se habuit, sec. Apollodororum, 585, 12. Cf. 443, 1. Indorum, qui sub Pandione vel Poro erant, ad Augustum legato, 585, 23. Indus quidam in Arabici sinus recessum delatus ad Evergeten II regem adducitur, 81, 25. Indos adiasse fertur Eudoxus Cyzicenus cum Ægyptiis quibusdam, 81, 34. In Indorum emporia e Taprobane importantur testudo, ebur, aliæ merces, 60, 25. Indicæ merces (Ἰνδικὰς πόρος) per Oxum fluvium deportantur in Hyrcaniam, 61, 21; 436, 54. Indica commercia Aorsorum, 434, 87; Alexandrinorum, 97, 32. Merces Indicæ Berenice et Myosshormo Coptum et hinc Alexandriam devehuntur, 664, 49; 692, 30. Indica commercia a Romanis magnopere aucta sunt, 678, 31. Strabonis ætate vel centum viginti naves, sub Ptolemæis perpaucæ duntaxat Myosshormo in Indiam proficiscebantur, 97, 39.

Indicetæ, Ἰνδικῆται (al. Indigetes), Hispaniæ gens in quattuor partes divisa oram quæ est inter Pyrenen et Iberum fl. incolit, 129, 48. Eorum nonnulli Emporium urbein una cum Græcis incolunt, 132, 47.

Inlus, Ἰνδός, versus meridiem a montibus fluit, sec. Eratosthenem; inter meridiem et ortum æquinocbialem cursum tenet, sec. vetustas tabulas, probante Hipparcho, 72, 10. Indus Indiae et Arianae terminus, 587, 26. Duobus oëlis Patalenen complectitur, 588, 40; 597, 9. Ostiorum distantia, 597, 35. Gentes inter Indum et Cophen fluvios habitantes, 594, 53. Non procul a fontibus Indus radices Aorni petrae alloit, 586, 41. Indum ponte Alexander trajecit prope Peucolaitin, 595, 3. Inter Indum et Hydaspem Taxila urbs, 595, 5. Influxit 15 fluvii majores, quorum sunt Hydaspes, Hypanis, Acesines, Hyarotis, 597, 2. Ejus latitudo, 597, 4. A Caspiis portis ad Indum linea recta 14000 stadiorum, 616, 11.

Inferi. Cur ad inferos Theseus et Pirithous descendisse perhibeantur, 40, 28.

Ingauni, Ἰγγαυνοί, Ligures, Albingauni opp. incolæ, 168, 13, 22.

Innesa, Ἰννησα, in Ætnæ montanis, postea Ætna vocata, 25 (Cf. Ætna). A Catana 80 stadia distat, 16.

Inopus, Ἰνωπός, Deli fl., 416, 32; de ejus origine fabula, 225, 42.

Inscriptio Panticapæensis ab Eratosthene laudatur, 61, 34. Inscriptio columnæ in isthmo Corinthio positæ, 142, 12; 337, 3; tumuli Mnascalæ poetæ, 554, 2; in columnis τοῦ κολυανδρίου Thermopylarum, 365, 5; 368, 22; inscriptio Eretrienis in columna fani Dianæ Amarynthiæ, 384, 47; alia in Amarynthio, 385, 19; in basi statuæ Ætoli, quæ erat Thermis, 398, 20; in basi statuæ Oxyli apud Eleos, 398, 26; in statuæ Anaxenoræ citharædi, 553, 44. Inscriptio Assyriaca in Sardanapalli imagine, quæ est Anchialæ, 573, § 9; in sepulcro Zarmani Indi, qui Athenis se concremavit, 612, 49; in Cyri sepulcro, 621, 49; 622, 1; in Darii sepulcro, 622, 5.

Insubres, Ἰνσουβροί, Galli ad Padum, 177, 16. Etiam nunc sunt; caput eorum Mediolanum, 177, 23. Insubres (Symbri *codd.*) supra Venetorum regionem, 179, 51;

contra eos Romanis auxiliati sunt Veneti et Cenomani, 179, 53. Ap. Insubres (Symbros *codd.*) lana aspera, 181, 40. Insubres attingunt a borea Rhæti, 243, 13.

Insulæ in alto sitæ e fundo maris elatæ sunt; promontoriis adjacentes a continente abruptæ sunt, 214, 53; 45, 16; 49, 14. Cf. v. Hiera. Insula inter Theram et Therasiam terræ motu in altum elata, 48, 13. Septem insulæ maximæ, 558, 52.

Intemelii, Ἰνταμῆλοι, Ligures, Albii Intemelii incolæ, 168, 15 et 22.

Interamna, Ἰντεράμνιον (Terame), Latii opp. ad Liris et alius fluvii confluentes sita in via Latina, 197, 48.

Interamna, Ἰντεράμνα (Terni), Umbriæ opp., 189, 41.

Intercatia, Ἰντερκατία, in Hispania Celtiberorum (potius Vaccæorum) oppidum, 135, 14 (Sec. Itineraria ad hod. *Belver* locus pertinere videtur, ut cum Mannerto et Lapieo statuo. Lopez locum ponit ad *Rio Seco*, Florez circa *Benevente*, Cortez ad *Villagarzia*).

Interocrea, Ἰντεροκρεία (Anatrodo), Sabinorum vicus Rheatæ vicinus, 190, 7.

Io, Ἰώ, ubi Epaphum pepererit, 382, 6. A Triptolemo quæritur; apud Tyrum e conspectu subducitur, 638, 49.

Iol, Ἰώλ (Cherchel), Massæyliæ urbs, quam Juba Cæsaream vocavit; portum et ante eum insulam habet, 705, 31.

Iolaenses, Ἰολαῖς, postea Diagebenses dicti, Sardinia: gens montana, quos Iolaus huc deduxit, 187, 21.

Iolaus, Ἰόλαος, Hercules f., quosdam in Sardiniam deduxisse, et inter barbaros Tyrrhenos, ejus insulæ cultores, habitasse fertur, 187, 22. Contra Iolaum Eurysthei expeditio, 324, 19.

Iolcus, Ἰωλκός (Volo), Thessaliæ urbs, quam Minyæ Orchomenii colonia frequentarunt, 356, 4. Olim potens urbs seditionibus et tyrannorum dominationibus dejecta, 374, 54; nunc est pagus Demetriadis, 374, 45; a Pagasia 20, a Demetriade 7 stadia distans, 374, 32 et 40. Inde Jasonem Pelias emisit, 374, 32. Iolci celebrabatur Pylaica (?) panegyris, 375, 5. Iolcus vocatur etiam litus propinquum, 16.

Iomanes, Indiae fl. V. Cedanes.

Ion, Ἴων, Xuthi f., devictis qui cum Eumolpo erant Thracibus, Atheniensium civitati præfexus est; populum in quatuor tribus, deinde in totidem vivendi genera divisit; regioni a se nomen Ionie reliquit, 329, 16; 341, 4.

Ion tragicus, Chius, 551, 17; laudatur ejus Omphale fabula satyrica, 50, 17. Mentio Ionis alia, 312, 17.

Ion, Ἴων (riv. de Cratzova), sec. Leakeum), Thessaliæ fluvius, in Peneum exit; adjacet ei Oxynia urbs, 272, 14 et 17.

Ioneus lucus, Ἰωνᾶτον ἄλσος, in Triphylia, 297, 46.

Iones, Ἴωνες, ex Attica in Ægialium migrant, eamque regionem Ioniam vocant et in duodecim civitates dividunt, 329, 24. Hinc ab Achæis Laconicæ ejecti redeunt Athenas, indeque cum Codridis in Asiam migrant, ubi in Carie et Lydiæ ora alias duodecim civitates condunt, 329, 28; 286, 12 et 30; 313, 50. In Achaia sive Ægialio per vicos habitabant; urbes ab Achæis conditæ sunt, 331, 25. Iones olim Megaridem tenebant, 336, 36.

Iones, qui Atticam et Megaridem occupant e Peloponneso puls, suæ ditionis et Peloponnesiacæ limites columna in isthmo Corinthio posita indicarunt, 142, 7. Iones ex Attica tetrapoli Heraclidas in Argos comitati Epidaurum incolis frequentarunt, 322, 1. Ionum in Asiam migratio, 51, 10, non ignota fuit Homero, 392, 41. Ἰόνες ἐλαχίστους, 401, 1. Iones Asiæ templum Neptuni Heliconii venerantur, ad quod Panlonia agunt in agro Prieniensi, 330, 9. Iones, Lydorum imperium fugientes, in Italiam venerunt, ibique Sirin urbem, quæ Cho-

- num erat, ceperunt et Polieon, Πολίειον, denominarunt, 219, 28. Ionum nonnulli, Theocle auctore, in Siciliam migrarunt, 222, 32. In Pontum colonias dederunt, 218, 25. (Nomen Ionem aliis occurrit locis quam plurimis. Videas editionis Casaub. pag. 61, 65, 149, 171, 179, 264, 267, 299, 321, 333, 341, 357, 365, 372, 374, 383, 386, 392 sq. 504, 534, 550, 552, 565, 577, 582, 621, 629, 632, 633, 639, 644, 647, 648, 655, 661, 662, 679.)
- Ionia, Ἰωνία, priscum Atticæ nomen ab Ione inditum, 329, 22; 336, 46. Columna Ionie et Peloponnesi fines indicans, 337, 2.
- Ionia, olim Ægialea, postmodum Achaia, Peloponnesi regio, de Ionibus Atticæ, qui huc commigrarunt, 329, 25. Cf. Achaja.
- Ionia Asiæ, cujus ora a Carizæ finibus sive a Posidio Milesiorum usque ad Phocæam et Hermum pertinet; ejus longitudo, 540, § 2; 498, 2; 566, 12. Ionie oram olim Cares et Leleges tenuerunt, 267, 19; 540, 19. Urbes Ionie duodecim eorumque conditores recensentur, 540, § 3. Cimmericum in Ioniam incursiones, 123, 41; 5, 18; 51, 27. Terræ motus in Ionia, 48, 47.
- Ἰωνιάδες nymphæ, aquis morbos depellentes, juxta Cytherium Pisatidis fl. fanum habebant, 306, 35.
- Ionica dialectus, ἡ ἰόνικα, eadem quæ antiqua dialectus Attica, 286, 10.
- Ionicis legibus utuntur Massilienses, 149, 21.
- Ionius sinus, Ἰόνιος κόλπος, Ἰόνιον πῶλος, Adriatici sinus sive maris pars meridionalis, 102, 15; 263, 15. Unde nomen habeat, 263, 18. Ionii et Adriatici sinus ostium ad montes Ceraunios, 263, 12. (Cf. p. 259 et 326 ed. Casaub.).
- Iope, Ἰόπη (Iaffa), in Phœniciz ora urbs, in loco edito, ex quo Hierosolyma conspici tradunt; portu urbis utuntur Judæi; Andromeda ibi exposita; silva prope Iopen, 646, 1; 647, 21; 35, 44.
- Iordanes, Ἰορδάνης, fluvius sec. Strabonis opinionem inter Libanum et Antilibanum fluens Cœlesyriam irrigat, 642, 49. Per Jordanem onerariis navibus adverso alveo subvehuntur Aradil, 643, 1.
- Iozæ. V. Julia Iozæ.
- Iphicrates, Ἰφικράτης, Stympalum obsidens Erasinum fl. ne terram subiret impedire tentavit, 334, 23.
- Iphidamas (Ἀμφιδάμας codd.) e Classe oriundus ap. Homerum, 277, 38.
- Iphigenia, Ἰφιγένεια, cum Oreste Comana venit, 459, 18.
- Iphitus, Ἰφίτος, Olympicum certamen instituit, 307, 34.
- Ipni, Ἰπνός, locus asper sub Pelio, 380, 45.
- Ἰπποκτόνος Hercules ap. Erythræos, 524, 29.
- Iris, Ἴρις, fl. (Kasalmak, Iekil Irmak), in Pontica regione oriens transit Comana urbem, Dazimonitidem, Gaziura, excipit Scylacem, præterfluit Amasiam, perque Phanaræam et recepto Lyco per Themiscyram planitiem in Pontum exit, 469, 10. Ad ejus cum Lyco confluentes Eupatoria sive Magnopolis, 476, 35. Amasie vallem permeat, 480, 24. Ad ostia fluvii ora humilis et aggesta, 44, 2.
- Irrha, Ἰρρὰ (al. Sirrha), Arrhabæi filia, mater Eurydice, 271, 32.
- Isadicorum pagi, Ἰσαδικῶν κῶμαι, a Caucaso boream versus, 434, 25.
- Isander (Ἰσάνδρος Strab.), Bellerophontis f., contra Solymos pugnans a Marte occiditur, 491, 1; 539, 7.
- Isara, Ἰσάρα, Gallizæ fl. ex Apennino(?) Alpium monte supra Carnos sito e lacu defluens, postquam Atagin recepit, in Adriam effluit, 172, 23. [Strabonem Isar fluvium in Danubium influentem cum Athesi (Etsch) confudisse vel librariorum verba Strabonis miscuisse putarunt; perperam. Isara Strabonis hod. est Etsch; qui fl. ap. Pedon. Albin. Cons. ad Liv. Isargus, in Actis S. Cassiani ap. Resch. Annal. Sablon. 4, 7 Ysarche vocatur; accolæ ejus ap. Plinium Isarci. Sequitur Atagin esse Athesin aliorum (Etsch).]
- Isara, Ἰσάρα (Isère), Gallizæ fluvius, usque ad quem inde a Druentia juxta Rhodanum habitant Cavari et pone hos Vocontii, Tricorii, Iconii, Medulli, 153, 48. Ab Isara ad Viennam 320 stadia, 154, 16. Prope Isaræ in Rhodanum influxum Cemenus mons ad Rhodanum appropinquat, 153, 48. Ad confluentes illos Q. Fabius Maximus Æmilianus Gallos clade affecit, et Martia Herculis templea exstruxit, 154, 13; 159, 6.
- Isaura, τὰ Ἰσάυρα, duo Isaurizæ pagi, velut et novus sive εὐερκής, 487, 23. Isaura vetera (τὴν παλαιὰν Ἰσαυρίαν h. l.) evertit Amyntas, novaque condidit regiamque sibi constituit, 487, 58; Isaura nova Servilius Isauricus diruit, 567, 43. [Ad Isaura nova pertinent ruinæ prope Olubunar silæ, quæ vocantur Sengibar Kalessi. Vetera Isaura ubi fuerint, parum liquet. Eski Serai sunt nonnulli. Fort. eo referendæ sunt ruinæ in Karedagh monte exstantes (31° long.).]
- Isauria, ἡ Ἰσαυρικὴ, Lycaonia pars, 487, 12. Isauros debellavit P. Servilius, 487, 17.
- Ischopolis, Ἰσχόπολις, Ponti opp. dirutum, a Cotyoro orientem versus, 470, 1.
- Isinda, Ἰσινδὰ (al. Isionda), Pisidiæ opp., a Termesso versus mediterranea sita, 539, 44. (V. Fellow Asia m. p. 194).
- Isis, Ἰσὺς. Ejus templum Solis in Cyprio, 583, 18. Fanum a Sesostri conditum in ora Troglodytica ad sinum Arabicum, 655, 49. Isis multis in locis sub terram Osiridis loculos posuit, uno tantum Osirin recondens; idque illa fecit, ut falleret Typhonem, 682, 53. Isis templum Tentyræ, 692, 17. Ἰσιδος ποταμὸς in thurifera Ethiopiz regione, 658, 47.
- Ismandes, Ἰσμάνδης, qui labyrinthum exstruxit, secundum nonnullos idem est cum Memnone, adeo ut eidem regi attribuenda sint Memnonia Abydi et Thebarum, atque ipse labyrinthus quoque Memnonium ait, 690, 52. Ismandes (vel Imandes) in Labyrintho sepultus, 689, 28.
- Ismara. V. Ismarus.
- Ismaris, Ἰσμαρίς, Thraciz palus prope Ismarum opp., 282, 11.
- Ismarus, Ἰσμαρος, locus in ora Thraciz, nunc Ismara, Ἰσμάρα, vocatur; prope abest Ismaris palus, 282, 9.
- Ismenus fl., Ἰσμενός, per plantiæm Thebanam fertur, 351, 19.
- Isocratis discipulus Ephorus, 532, 23.
- Isodromæ Matris, τῆς Ἰσοδρόμης μητρός, fanum, in via qua Trallibus Larisam itat, 378, 35.
- Isellum, Ἰσπελλόν (Ἰσπελόν Ptol.; ceteris Hispellum, hod. Spello), Umbriæ urbs, 189, 44.
- Isa, Ἰσὰ (Lissa), ins. ad oram Illyricam, 102, 23; 261, 46. Ejus incolæ Tragurium frequentarunt, 49. Ex ea oriundus vir, qui ad Adriaticum sinum regnans nomen huic mari indidisse fertur, 263, 19.
- Isaicum pelagus, τὸ Ἰσαικὸν πῆλαγος, 100, 32; 103, 50. Isicus sinus nostrorum marium omnium maxime versus orientem situs sec. Eratosthenem, 40, 5, quum tamen sit in meridiano Amisi et Themiscyraz, 104, 31; 445, 18. Ab eo ad Pontica circa Amisum et Sinopen loca circa 3000 stadia sec. Erat. 57, 5. Isicus sinus in parallelo a columnis Herculis per Taurum ducto, 56, 15. Ab eo ad oceanum Indicum 40000 stadia; 445, 13; ad extrema Hispaniz occiduz paulo minus 30000 stadiis,

87, 28; ad Rhodum 5000 stadia, 87, 29. Iasici sinus urbes, 577, § 19.

Iassus, Ἰασός, Cilicis opp.; proclium ibi commissum, 577, 4. Ab eo ad Amisum vel Sinopen Isthmus peninsulae Asiaticae, 566, 46. Isthmus ille non recta linea ab Amiso ad Iasum pertinet, sed ad Tarsum et Cydnum. Nulla via Amiso ad Iasum duceus brevior est quam ea qua per Tarsum itur, 574, 15.

Ister, Ἰστρος, fl., 253, 35, ab Homero non memoratur, 248, 13, quamquam non ignotus ei fuit, 5, 25. Europae fl. maximus, 169, 52; 240, 15. Ejus fontes in Alpium dorso trans Rhenum sito et orientem versus porrecto prope Suevos et Hercyniam silvam (a meridie silvae Hercyniae, in extremis Germaniae, non procul a recessu sinus Adriatici, 240, 19), 172, 26 et 36; 242, 49. Istri fontes a Rheni lacu unius diei itinere absunt, 243, 6. Cursus fluvii quoniam populos dirimat, 106, 29. Europam quae est inde ab Rheno, in duas partes dividit, 240, 15. Ab Adriatico mari 1000 fere stadia abest, 240, 19. Initio meridiem versus, deinde ortum versus labitur, 240, 17. Exit non procul a Tyræ et Borysthenis ostiis, 240, 23. Fluvii superiores partes, quae sunt usque ad catarrhactas, Danubii nomine, inferiores ad Pontum usque Ister vocantur, 253, 15. Ister a Ponticis partibus divisus in Pontum et Adriam influit, ut cum pluribus opinatur Hipparchus, 47, 41. Uno ostiorum eum in Adriam exire Theopompus quoque et Eratosthenes putarunt, 263, 30. Cf. 38, 42. Quinque ostia fluvio tribuit Ephorus, 254, 4. Septem ostiis effunditur, quorum maximum est Sacrum, per quod ad Pœcen navigatur 120 stadiis, 253, 48. Ostium primum a septimo distat 300 st., 254, 1. Ostium sacrum, 264, 43, ab Istro oppido abest 500 stadia, 265, 5. Circa Istrum brevia sunt quae nautis vocantur Pectora, τὰ Στήθη, 42, 1. A locis Istro superiori vicinis nonnulli Tanaim oriri putantur, 88, 45; 423, 13. Ab Istro ad Tyram 900 stad., 254, 5. Ad Maleas promont. Artemidorus 6500 stadia, Polybius parum accurate 10000 stadia computant, 334, § 5. Ex Alpihus supra Vindelicos altis in Istrum influunt torrentes Clanis et Duras (*Glan et Würm* ?), 172, 38; Atesinus (al. Aenus, *Inn.*), 172, 23; influunt etiam Savus fl., 172, 48; Parisus (*Pathissus*), 260, 27; Marisus, 253, 9; Noarus, 261, 2 (quod falsum est). Istri insula Peuce, 253, 45. Istri partem adverso fluvio subvecti Argonautae, 38, 39. Ubinam fluvium ponte junxerit Darius, 253, 51. Ad Istrum usque Alexandri M. aetate pertinebant Triballi, 250, 30; cf. 264, 5. Ad utramque fluvii ripam sunt Gelæ et Mysi, 245, 30. Istrum accolentes gentes Illyricae, 178, 38; aliae accolae ab Illyriis saepe oppressi, 253, 26. Plerasque fluvii insulas olim Scordisci tenuerunt, 264, 21. Ad Istrum e Padana regione migrarunt Boii, 177, 20. Istrum saepius transgressi sunt Bastarnae, Scythae et Sarmatae, 253, 23; 258, 19. Quae usque ad Istrum boream versus sunt Alexander M., quae ab Istro usque ad Tyram fl. sunt, Romanorum arma geographis aperuerunt, p. 11, 43.

Isthmicum certamen ditavit Corinthum, 325, 7. Ubinam celebretur, 326, 49.

Isthmus mare Aegyptium a Rubro distinguens aliquando fortassis ruptus est aut subseedit, sec. Eratosth., 49, 5. Isthmus inter Rubrum mare et Ecregia intercedens Asiam a Libya sec. nonnullos determinat, 54, 30. Cf. Arabicus sinus.

Isthmus inter Pontum et Caspium mare sec. nonnullos Europam ab Asia determinat, 54, 30.

Isthmus Corinthius neosholcum habet; latitudo isthmi, 287, 50. Ejus ad partem angustissimam Schoenus portus et ὁ ἑλιος et Neptuni Isthmii sanum, 317, 25; 326,

43. Isthmii Neptuni templum et Iudi Isthmii, 326, 47. Cf. Corinthus.

Istria, Ἰσθρία, Italiae regio, 174, 32; ejus ora maritima a Timavo fl. usque ad Polam pertinet, quae Italiae accensetur, 179, 37; orae parapius 1300 stad., 261, 25; urbs Pola, 261, 21; 174, 32.

Istrus, Ἰστρος, urbs a Sacro Istri ostio 500 stad. distans, 265, 35. Milesiorum colonia, ib.

Iuss, Ἴσος, oppidum Boeotiae prope Anthedonem, cujus vestigia quaedam supersunt, 348, 2.

Italia. Eam parum accurate noverunt Eratosthenes, Timosthenes, alii antiquiores, 77, 27. Italia, sec. Eratosthenem, unum est de tribus Europae promontoriis, quae cum Peloponneso et Ligystico Adriaticum sinum et Tyrrhenum includunt, 76, 20. Italia antiquissimis temporibus dicebatur meridionalis Brutii pars, quae est inde a Napetino et Scylletico sinu; deinde ea Cenotriæ regio quae est usque ad Tarentinum et Posidoniaten sinum et usque ad Laum et Metapontum urbes; deinde nomen prolatum est usque ad Alpium radices et Varum Liguriæ fl. et Polam Istriam urbem, 211, 50; 174, 25; 261, 22; 179, 37. In modum insulae tuto maris praesidio cingitur; ora in plerisque locis importuosa est (cf. 263, 37); portus vero, quos habet, magnos et praclaros habens contra exteriorum incursiones facile defenditur, commercisque peraccommodata est. Insignis est aeris temperie, fluviorum copia, aquarum calidarum et frigidarum praestantia solique fertilitate (cf. 690, 20); situ suo ad imperium virtute obtinendum quam maxime adjuvatur, 237, § 1. Situs Italiae, 106, § 29. Figura Italiae geometricis figuris accuratius equiparari nequit. Perperam nonnulli triangularem esse dixerunt, quum neque Alpes neque Italiae latus occidentale lineas rectas referant, multo minus vero latus orientale, quod ad Ariminum habet angulum. Accedit alter angulus, quo ab Iapygia in fretum Siculum ora deflectitur. Potius quadrangulum Italia refert, 175, § 2. Italia inde a Gallia Cisalpina angusta, exit in duos vertices, 175, 54; similis est mari Adriatico. Ejus longitudo et latitudo, 175, 54; 106, 23. Pertinet usque ad Varum fl. et Polam Istriam, 174, 30; 261, 22; 179, 37. Italiae urbibus accensetur etiam Antipolis Galliae Narbonensis, quam a Massiliensium jurisdictione Romani liberarunt, 153, 20. Isthmus Italiae inter Tarentinum et Posidoniaten sinum, 176, 6. Italia inferior et Sicilia olim Graeciae Magnae nomine comprehendebantur, 211, 3. — Ad Italiam usque evagati sunt Jason, 17, 15; 38, 30, et Ulysses, 17, 53. In Italiam trajecit Antenor cum liberis et Ocelo, 130, 33. Meridionalem ejus partem novit Homerus, 5, 31. Tyrrheniam Italiae primus memorat Hesiodus, 19, 13.

Italica, Ἰταλική. Sic bello Marsico appellatum est Corfinium, 201, 26.

Italica, Ἰτάλικα, Turdetaniae urbs, 117, 16. (*Sevilla vieja*; ruinae quibus impositus *Santiponce* vicus, cujus campi vocantur *campos de Talka*.)

Ithaca, Ἰθάκη, insula describitur, 390, § 11 sq. sec. Homerum, 22, 50; 28, 60. Cf. 288, 8. 102, 33. Ithacæ demus, 249, 1. Insula nunc non habet Nymphæum antrum quale Homerus descripsit, 49, 51; a Corcyra 300 stad., sec. Eratosthenem; super 900 stad., sec. Polybium distat, 88, 5.

Ithaca, urbs Ithacæ ins., 390, 22.

Ithome, Ἰθώμη, arx Messenae urbis, 309, 15; 310, 28.

Ithome, Ἰθώμη κλωμαχόσσα, 375, 45, olim Θώμη, nunc vero Θαμαί (Θούμαιον? Cf. Steph.), Histiaeotidis opp., natura munitum, inter quattuor positum castella, Tricam, Metropolin, Pelinnæum, Gomphos; est regionis

Metropolitaram, 376, 4; unum oppidorum, e quibus conflata est Metropolis, 376, 14. (Sita urbs fuit in colle prope hod. vicum *Fanari*).

Itium, Ἰτιον (*Vissant* ab ortu promontorii *Grisnez*), apud Morinos Galliae locus, quo pro navali usus est Julius Caesar; inde in Britanniam trajectus 320 stadiorum, 166, 17.

Itonia Minerva, Ἰτωνία Ἀθηνᾶ. Ejus fanum ad Itonum in Thessalia, 376, 26; ad Coroneam in Boeotia, 353, 27. Cf. v. Arne.

Itonus, ὁ Ἰτωνός, Thessaliae Phthiotidis in campo Crocio urbs, cum fano Minervae Itoniae, a quo originem traxit illud in Boeotia, 374, 11. Ab Itono ad Halum 60 stadia, 371, 45.

Ituræi, Ἰτουραῖοι, Syriae populus in montibus qui sunt juxta Maasyam plantitiam; multa habent castella; praedones; 643, 13 et 41. Eorum montana tenuit Ptolemæus Mennæi filius, 641, 11.

J.

Juba I, Ἰούδας, Massesylorum rex, 704, 20; ejus regia Zama, 701, 21. Contra Caesarem cum Scipione bellum gessit, 703, 32; pater Jubæ II, *ib.* et 704, 20; in bello Africano mortuus, 705, 51.

Juba II, nuper defunctus, Jubæ I filius, 704, 20; 703, 30, ab Augusto præter paternum regnum accepit regnum Bocchi, 703, 30. Mauretaniam multasque reliquæ Africae partes obtinuit propter studium in Romanos, 239, 13. Ditio ejus usque ad Saldam fluvium pertinet, 705, 35. Iol urbem Juba restauravit et Caesarem nominavit, 705, 31. Ex Antonii et Cleopatras filia suscepit Ptolemæum, qui patri nuper mortuo successit, 703, 34; 705, 32.

Judæa, Ἰουδαία, Syriae regio, quæ supra Phoeniciam jacet inter Gazam et Antilibanum, 644, 3. Ejus partes plurimæ habitantur a gentibus mixtis Ægyptiis, Arabibus et Phoeniciis, ut Galilæa, Hiericus, Philadelphia et Samaria sive Sebaste, 647, 22. Judææ extrema occidentalia Casio proxima lacus (Sirbonis) et Idumæi obtinent, qui Nabataei genere, patria pulsi Judæorum leges amplexi sunt, 647, 14. Judæa palmam tum caryotam tum reliquam fert, 698, 13. Caput Judææ Hierosolyma, 646, 17.

Judæi ex Ægypto oriundi, 647, 29; 699, 44. Narratio de Mose ejusque doctrina, quam postea Judæi accitis variis superstitionibus turparunt, 647, § 35 sqq. In Phoeniciæ ora tenent Iopen, Carmelum et silvam magnam, 646, 6, et Gadarin, 646, 17. Quum jam tyrannide Judæa premeretur, primus pro sacerdote se regem declaravit Alexander; ejus filios dejecit et Hierosolyma cepit Pompeius, 649, § 40. Idem Judæis ademit regiones quasdam, quas armorum vi occupaverant, sacerdotemque constituit Hyrcanum. Postea Herodes Romanorum favore pollens, denuo regis titulum assumpsit, 651, 6. Quingenti Judæi in Ælii Galli expeditione Arabica, 664, 18. — Judæi pueros circumcidunt, puellas excidunt, 699, 43. Judaica versutia palmas et balsamum nonnisi certis quibusdam in locis coli permisit, ut pretium mercis augeretur, 680, 2.

Jugurtha, Ἰουγούρθας, postquam Adherbalem Uticæ interfecerat, plurima in Africam accivit bella, 705, 46. Gazophylacium Jugurthæ Capsea opp., 705, 53.

Julia Izoa, Ἰουλία Ἰόζα (*Tarifa*), Bæticae urbs, Romanorum colonia e Zelis et Tingis urbium incolis et Italis nonnullis conflata, 116, 5. [Julia Izoa aliis vocatur *Iulia Transducta*, nimirum *iozal* significat *emigrans*. Eadem urbs Tingentera (i. e. *Tingis altera*). V. Movers *Phaniz. Col.* p. 641 et 639.

Juliiopolis, Ἰουλιόπολις, Phrygiæ vel Galatiæ oppidum, ortum e Gordio vico, quem auxit et denominavit Cleo, 492, 60.

Julis, Ἰουλίς, Cei urbs, in quam Coressia translata; patria Simonidis, Bacchylidis, Erasistrati, Aristonis, 417, 40.

Julus, Ἰούλος, unus ex Julii Caesaris majoribus, qui ipse ab Iulo, uno ex Æneæ posteris, genus duxit, 509, 8.

Juncarius campus, τὸ Ἰουγκάριον πεδῖον, ad Pyrenæos et Emporium Hispaniæ (ubi est *Iunquera*), 133, 5 et 12. Juncus aromaticus, ἀρωματῆς σχοίνος, ad Gennesariten lacum, 642, 50. Junci palustris campi in Hispania, 133, 4.

Junō, Ἥρα, Argis nata, 355, 17. Apud Tyrrenos Cypra vocatur, 201, 7. Cum Somno in Idam ascendit, 499, 18; eam a Latona parturiente arcent Curetes, 546, 35. Quomodo Homerus deam describat, 304, 33. Junonis Argivæ templum, Ἥραιον, ab Argis quadraginta, a Mycenis decem stadia distans, 316, 44, commune fuit templum Dansidarum, qui Argis regnabant, et Amythaonidarum, quorum regia erat Mycenis, 320, 5. Polyleti in eo templo opera, *ib.* Junonis Prosymnæ in Argolide templum, 320, 46. Junonis Pharygiæ templum Pharygis Argolidis et Locrorum Epicnemidiorum, 366 15. Junonis Argivæ fanum ab Jasone conditum in Laccania, 209, 40; 50 stadiis a Posidonia, *ib.* Junonis Argivæ lucus ap. Venetos, 179, 16. Junonis templum in Lacinio Italiæ, 217, 27. Junonis Acrææ oraculum inter Pagas et Lechaëum, 326, 39. Sami Heræum nunc est pinacotheca, 544, 18.

Junonis insula ad Calpen montem cum fano deæ; quam insulam nonnulli pro altera Columnarum Herculearum habent, 140, 11; 141, 33.

Jupiter, Ζεύς. Ejus natales sec. fabulam Creticam. Curetes, quidam Jovis quasi Satyri, 402, § 11. Curetes Jovis altiores, 405, 23. Cum Caliope Coryhantes genuit, 405, 31. Jasionem fulmine necavit, 283, 3. Minervam pariens auro pluit in Rhodo ins., 559, 13. Ad ejus antrum nono quoque anno Minos accessit, Διὸς μεγάλου δαρσστής, 409, 29; indeque leges Cretensibus attulit, 414, 29. Jupiter Dodonæus, Pelasgicus, 184, 14; 272, 28, unde dictus sit, 273, 37. Jovi juncta Dione in Dodona, 273, 31. Jovis interpretes Dodonæi, 273, § 11 et 12. Romani cum Latinis in Albano monte Jovi sacrificant, 190, 11. Cf. 431, 33. Jovis colossus æreus Tarenti, post Rhodium colossus maximus, 231, 19. Jovi Olympio sacri sunt Elei, 286, 39. Ejus statua eburnea, Phidias opus, Olympicæ; proportionum ratio; Panæus coloribus simulacrum ornavit, 301, 10. Dei templum in Larisa Argorum arce, 318, 24; lucus apud Ægium in Achaja, ubi a capra Jupiter nutritus est, 332, 18 et 26. Jovis Lycæi fanum ad Lycæum m. Arcadiæ adhuc honoratur, 333, 44. Jovis Soteris templum Atheniense, 340; 6. Jupiter ἀστραπαῖος, 347, 12. Ejus ἰσχυρά in muro inter Pythium et Olympium, *ib.*; τοῦ ἑλευθερίου templum Platæis, 353, 53. Trophonii oraculum Lebadeæ, 355, 38. Jupiter Larisius, 378, 37. Æneæi templum in Cephalonia, 392, 27. Dictæi fanum Prasi, 411, 18. Jovis Δακτύλου (?) cultus in Cappadocia, 460, 6. Jovis τοῦ ἐν Οὐλύγαστας templum in Morimena Cappadociæ, 460, 30. Jovis colossus æneus Tavii, 485, 46. Jovis Abretleni apud Myas sacerdos Cleo, latronum antea dux 492, 20. Jovis colossus, Myronis opus, in Samo, postea in Capitolio Romæ, 544, 26. Jupiter Sospolis Magnesiæ, 553, 41. Atabyrius in Rhodo, 559, 26. Τοῦ Ὀσσοῦ καλουμένου templum in Mylasorum urbe, 562, 36. Τοῦ Σκρατίου simulacrum et templum Labrandis in Caria, 562, 40. Τοῦ Καρίου templum, omnium Carum commune, cujus etiam Lydi ei

Mysi, utpote fratres, participes sunt, 562, 45. Τοῦ χρυσοπέπλου fanum prope Stratoniceam Cariae, commune omnibus Caribus, qui eo ad sacrificia et deliberationes de rebus publ. conveniunt, 563, 44. Jovis templum Olbæ in Cilicia, a Tesceri filio Ajace conditum; pontificis dignitas, 578, 44. Jovis lucus ad Arsinoeum Cyprî, 583, 18. Jovem τὸν ἑσπερον colunt Indi, 611, 27. Jovi apud Thebas Ægypti virgo genere clarissima et specie pulcherrima sacatur, 693, 35. Jupiter Hermonthi colitur, 693, 44.

Jurasina, ὁ Ἰόραξ et ὁ Ἰουράσιος (*Jura*), mons Sequanos ab Helvetiis dirimens, 161, 7. 173, 31.

Ius, Ἴος, insula maris Cretici, in quo Homeri sepulcrum esse ferunt, 416, 13.

Ixia, Ἰξία, Rhodi locus, 559, 24.

Ixion, Ἰξίων, Lapitha, Pirithoi pater, Perrhæbos ex locis maritimis in mediterranea ejecit, 477, 46. In Gyrtobe urbe regnavit, 276, 18. Ejus frater Phlegyas, 378, 49.

L.

Labanæ aquæ, τὰ Λαβανὰ ὕδατα, Latii in agro Nomentano (*Nomentana*) et circa Eretum, 198, 51. *Bagni di grotta Marozza*.

Labicana via. V. L. vicana.

Labiens Asia præfectus, cui Cleo latro negotium fecit 492, 14. Mylasa Carie urbem male multavit; adversarius ejus Hybreas Mylasensis orator, 563, 22 sqq.

Labotas, Λαβότας (*Aswad* ap. Abulfedam), Syriæ fl., per Antiochenum agrum fluit, 639, 47.

Labranda, τὰ Λαβράνδα, Cariae pagus inter Mylasa et Alabanda situs, templum habet Jovis Ἐπαφίου, 562, 40. Situs incertus. V. Leake Asia minor, p. 332.

Labyrinthus Cretæ 409, 38. Labyrinthus Arsinoitæ nomi describitur, 689, 1. Memnonium est, sicuti illa Abydi et Thebarum, si quidem sec. nonnullos lamandes idem est cum Memnone, 690, 52. Labyrinthi aulis pauciores quam 36, sed tot, quot præfecturas Ægyptus sec. nonnullos habuit, 669, 50.

Lac equinum. Eo tum dulci tum acido utuntur Scythæ Nomades, 258, 37; quare γαλακτοφάγους poeta vocat, 16.

Lacedæmon, Λακεδαιµών, vox et de urbe et de regione usurpata, 315, 38. Lacedæmonis urbis descriptio, 311, 37. Limnæ suburbium, in eoque Bacchi templum, 311, 43. ἡ Μεσσοία et τὸ Αἰµναῖον, 312, 28. Dianæ Limnæ fanum, 310, 47. Urbem hanc regiam sibi destinarunt Procles et Eurysthene, 313, 13. Ejus navale Gythium, 295, 10. Lacedæmonii sub Icario, Penelopes patre, colonis Acarnaniam frequentasse videntur, 396, 16. Lacedæmone profecti tres fratres, Athymbrus, Athymbradus et Hydrelus, cognomina sibi oppida in Caria condiderunt, 555, § 46. Lacedæmonii Cretensium instituta accuratius elaborarunt, non vero sua Cretenses a Lacedæmoniis acceperunt, 413, § 17. Cf. 409, 49. Lycurgi institutis principatum adepti sunt; summa Lacedæmoniorum historię capita perstringuntur; præsens rerum status, 314, 1. Lacedæm. legibus usus est Zaleucus, 216, 11. Lacones in Samnitum regione consediisse, quosdamque eorum Pitanales vocatos esse finxerunt Tarentini, 208, 28. Lacedæmoniorum colonia Formiæ in Latio, 194, 33. Ab iisdem etiam Caietan sinum dictum esse perhibent, 194, 36. Lacones Cantabrie in Hispaniæ partem occupasse perhibentur, 130, 30. Selgen condiderunt, 488, 37; Lapathum Cyprî, 582, 13. Cum Eleis Phidonem evertunt, 307, 54. Pro Prasiensibus ad amphictyoniam Calauriæ contribuebant, 321, 35. Lacedæmoniae virgines ad rem sacram missæ in Limnis a Mea-

senis stupratæ, 214, 8; 310 § 10. Hinc orta contra Messenios bella, quæ obiter perstringuntur, 310, § 10. Dux eorum Tyræus, 311, 3. Ob Telecium regem interfectum Messeniis bellum inferunt; anno decimo nomen Messenon capiunt. Quosnam Parthenias dixerint; eorumque conspirationem quomodo diluerint, sec. Ephorum, 232, § 3; 231, 30; 310, 37. Post debellatos Messenios Eleis ipsorum sociis Pisatidem et Triphyliam attribuerunt, et Lepreatia, quod non contra ipsos stetit, Pylum Triphyliae adjunxerunt, 305, 35; 307, 54. Cum Argivis de Thyrae controversia, 54, 40. Trecenti Lacedæmonii cum totidem Argivis pugnantes Othryadæ stratagemate vincunt, 322, 31. Ob plenilunii observationem non interfuerunt proelio Marathonio, 342, 39. Lacedæmoniorum columnæ ad Thermopylas inscriptio, 268, 22. Æginam Atheniensibus ademptam pristinis incolis restituerunt, 323, 8. Heracleam Trachiniam condunt, 367, 42. Trecenti Lacedæmonii in Sphacteria ins. ab Atheniensibus expugnati, 308, 47. Ampla ditione potiti, quam aliis eripuerant, in ea collocarunt quos ad se confugientes recipere, ut Asinaeos et Nauplienses, 320, 54. Delphos a corpore Phocensium separarunt et seorsum remp. habere jusserunt, 363, 58. Duobus proeliis a Thebanis vincuntur, 345, 50, ad Leuctra et Mantineam 355, 42; 333, 36. De Pamiso fluviolo cum Messeniis litigaverunt, Philippo judice, 310, 13. Actia certamina procurant, 270, 40. Eorum Hyacinthia, 231, 39. Proverbialis locutio: ἄλπτω ἔχων γῆν τὸν ἀγρὸν ἐπιστολῇ; Ἀσωνικῇ, 30, 31.

Lacertæ bicubitales in Massasyia, 705, 14.

Laceter, Λακέρη, Col ins. promontorium, 561, 23.

Lacinium, Λακίνιον (*Capo delle Colonne*), Italiæ pr., 233, 39, cum Junonis templo quondam divite, 217, 27. A Siculo freto 1300 stadia distat, 217, 31; Tarentini sinus facit initium, 217, 39.

Lacmus, Λάκμος (*Zygos*), mons Ætoliae, ex quo Inachus et Æas oriuntur, sec. Sophoclem et Hecataeum, 225, 35; 262, 49.

Lacones. V. Lacedæmon.

Laconica regio etiam Lacedæmon vocatur, 315, 18. Laconica olim κατ' ἐσχὴν vocabatur totus Peloponnesus, 313, 43. Belli Trojani tempore Laconiae pars erat Messenia, 308, 13. Solum regionis quale sit sec. Euripidem, 314, 44. Quid sit Λακεδαιµών κηρύσσεια vel κατεάσσεια ap. Homerum, 315, 23. Laconica terræ motibus obnoxia, 315, 32. Marmoris lapidinas habet, 315, 36. Laconica litus ad sinum Argolicum describitur, 316, 35. In Laconicam e Lemno venerunt Minyæ, Argonautarum posterii; hinc in Triphyliam et in Callisten has. migrant, 298, 25. De Achæo in Laconicam fugiente incolæ Achæi dicti sunt, 329, 39. Tenuit regionem Menelaus, 320, 16. Laconica ab Eurysthene et Procle in sex partes divisa; Amyclæ Philonomo proditori datæ; Sparta regia; Las navale; Ægys propugnaculum; Pharsæ ærarium; 313, 7. Pericæorum conditio; bellum contra Helotas; helotarum servorum ratio, 313, 20. Laconicam Heraclicus prodidit Philonomus, 313, 48. Olim 100 oppida habuit, nunc 30 fere habet, 311, 23.

Laconicus sinus, ὁ Ἀσωνικὸς κόλπος, 288, 17; 311, 28; 316, 36.

Lactivori Scythæ Nomades. V. Galactophagi.

Lade, Λάδη, insula ante Miletum sita, 543, 10.

Ladon, Λάδων (*Ruphtia*), Arcadiæ fl. Ejus barathris apud Pheneum quondam obturatis, stagnavit fluvius, 334, 10. Aliter de his narrat Eratosthenes, 334, 13. Ladon fluxum aliquando inhibuit, 50, 12. In Alpheum exiit, 295, 12 (ubi pro Λάδων in codd. est Κελάδων).

Læonæ Gallorum, 163, 39

Laertes, Λαέρτης, Neritum cepit, 388, 16, et Crocyloam et Ægilipem, *ib.* Cf. 49, 19. In Acarnania et Cephallenia regnavit, 391, 50; 396, 1.

Laertes, Λαέρτης, Cilicis castellum, 571, 34.

Laestrygonæ, Λαυστρογόνες, inhospitales quidam circa Ætnam et Leontinorum regionem, 16, 50; 23, 31. Vasta eorum corpora fimentum Homeri, 18, 6.

Lagaria, Λαγάρια (*Nocara?*), Phocensium in Italia colonia, inter Thurios et Heracleam sita. Celebre vinum Lagaritanum, 219, 15.

Lagetas, Λαγέτας, Dorylai et Steropes f., Stratachi frater; ejus neptis mater erat Strabonis. E Onosio Cretica, ubi degebat, in patriam rediit a Mithridate evocatus, 410, 25.

Lagina, τὰ Λάγινα (*Lakena*), locus agri Stratonicensis in Caria, ubi Hecates fanum et quotannis conventus, 563, 39. A Physco 850 stadia, ab Alabandis 250 stad., 565, 50.

Lagusa, Λάγυσα, ins. maris Cretici, 416, 15. [Insula quum inter Sicinum et Pholegandrum apud Strabonem memoretur, referenda est ad hod. *Cardioliassa*. Kiepertus hodiernam *Polino* ins., juxta Melum sitam, Polyægum et Lagusam vocatam esse censet. Sed Polyægos insula, quam Ἰππύριον Ptolemæus dicit, haud dubie est hod. *Antimilo*, quæ etiam nunc caprarum copia abundat, neque unquam habitata fuisse videtur, momente Le Bas ad Delect. Inscript. not. p. 3.]

Lamia, Λαμία (*Zituni*), Thessaliæ urbs a Spercheo 30 stadia abest, 372, 20; a Phalaris 30 stadia, 373, 35; terræ motu diruta est, 50, 31; propinquus ei Achelous fl., 372, 40; 386, 41. Bellum Lamiacum, 272, 32; 383, 31.

Lamia. Ἡ Λάμια μῦθος ἱστῶν, 16, 1.

Lampea, Λάμπεια, Arcadiæ mons, Scolli contiguus, ab Elide 130 (i. 230), a Tritæa 100 st. distans, 293, 37. (Lampeam esse hodiernum *Astras* montem vel nomenclum ratio suadet, ut bene monet Rossini, frustra obloquente Curtio, qui Strabonem neglexit.)

Lampenses, Λαμπάεις, Lampes urbis Creticæ incolæ, 408, 2.

Lampsacus, Λάμψακος (*Lampsaki*), Troadis urbs, 284, 43; olim Pityussa; situs urbis et portus; a Callipoli et Abydo distantia, 504, § 18; 284, 8. Milesiorum colonia, 504, 22. Lampsacena in regione est Gergithium, 504, 37, et Colonia, 504, 30. Lampsacum migrarunt Persani, diruta Pæso, 504, 21. Lampsacus vini ferax; a Xerxe Themistocli data, 503, 6. Leonem, Lysippi opus, ex urbe abstulit Agrippa, 504, 49. Lampsaceni Charon, Adimantus, Anaximenes, Metrodorus, Idomeneus, Leonæus, 504, 43, quodammodo etiam Epicurus, *ib.*

Lamptrenæ, Λαμπτρέεις, Atticæ pagus, 342, 15.

Lamus, Λάμος (*Lamas*), Cilicis fl. et pagus; ibi finis est Cilicis Asperæ, 573, 7.

Lana coraxa, λῆνα χοράξ, pulcherrima in Turdetania, 119, 40. Lana longa et aspera in Gallia, 163, 38; in Italia septentrionali, 163, 40. Lana in regione circa Mutinam et Scutannam fl. optima; durior in Liguria et apud Symbros (Insubros); mediocris Patavi, 181, 38. Lana Brundisina, 284, 36; Laodicæna optima, 492, 20; item Colossena, *ib.*

Lancobardi, Λαγκόβαδοι, gens Suevica, olim trans Albem, nunc citra fluv. habitantes, 241, 38.

Landi, Λανδοί, cum Cheruscis, Chattuariis, Chattis, Tubatibus, aliis, inter Germaniæ populos recensentur, ex quibus captivi in Drusi Germanici triumpho ducebantur, 242, 40. (Aliunde de hoc gentis nomine non constat. Cluverius pro Λανδοῖν legi voluit Μανδοῖν, contra quos Germanicum pugnasce constat. Ipsas codicis literas eo ducere opinatus Cramerus. Lelebur ab Ukerto, 3, 1, 367 citatus

indicari putat hodiernos *Lahngauer*. Legendum esse suspicor Λανδοί, adeo ut sint Λανδοῦροι Ptolemæi p. 152 15, Wilb., qui a meridie ponuntur Chattorum et Casuarorum, ab oriente Tubanorum.)

Landiferæ arbores in India, 591, 34; 592, 15.

Lanuvium, Λανοῦιον (*civita Lavinia*), Romanorum urbs in dextro viæ Appiæ latere; ex eo mare et Antium conspiciuntur, 199, 40. Cf. 192, 42; 193, 8.

Laodice, Λαοδίκη, Seleuci Nicatoris mater, nomen dedit urbi cognomini, 638, 29.

Laodicea, ἡ πρὸς τῷ Λόκῳ (*Eske hissar*, ruinæ prope *Denikli*), Phrygiæ Magnæ urbs, 494, 2; 566, 18; quam obsedit Mithridates Eupator; amplificavit eam Hiero et Zeno et Polemo cives; oves ibi egregiæ; urbs terræ motibus obnoxia, 495, § 16; 496, 17. Inter eam et Apameam palus est, 496, 32; inter eam et Carura Menis Cari fanum, 496, 39. In vicino est Hierapolis, 538, 42. Laodiceam contra Labienum excitavit Zeno, 563, 25.

Laodicea Combusta, Λαοδικεία ἡ κατακαυμένη (*Ladik*), Lycaoniæ opp., in via qua Coropasso Tyriæum itur, 566, 24.

Laodicea ἡ ἐπὶ θαλάσσει (*Ladikieh*), una ex quattuor Seleucidis urbibus maximis, Seleuci Nicatoris opus; a matre ejus nomen habet, 638, 25. Ad mare sita in agro fertili, vino abundat; afflixit urbem Dolabella, in eam confugiens, 640, § 9. Propinqua ei oppida, 641, 40.

Laodicea prope Libanum urbs, a qua Massyæ montis initium est, 643, 12. [Ruine hujus urbis sunt ad *Djassi el Djedede*, ut recte statuunt plurimi. Impugnavit hanc sententiam Droysenius, *Hellenism*. 2, p. 694, innitens ille itinerarii p. 198 et 199 mensuris; ex quibus colligit multo magis versus boream urbem ponendam esse. Perperam. In Itinerario a Lybo (hod. *Lubbi*) ad Laodiceam sunt 32 m. p., eaque distantia est a *Lubbi* ad *Djussi*. A Laodicea ad Emesam (*Homs*) in edit. numerantur 18 m. p., quum sint 38 m. p. Sicut in his desunt 20 m. p., sic abundant 20. m. p. in distantia quæ est ab Heliopoli ad Lybium; nam quum sit 12 fere m. pass., editiones præbent 32 m. p., adeo ut recte quidem ab Heliopoli ad Emesam putentur 82 m. p., in singulis autem pro xxxii. xxxii. xviii. corrigendum sit xii. xxxii. xxxviii. Neque desunt in codd. nostris corruptorum numerorum indicia; nam pro xviii optimus codex Paris. habet xxvi.]

Laodicea, græca Mediæ urbs, 450, 4. (Situs urbis incertus).

Laomedontis equi, 510, 20.

Laothoe, Λαοθή, Altæ f., Lycaonis mater, 530, 10.

Lapathus, Λάπαθος (*Lapitho*, *Lapta*), Cypri opp., 582, 12; ejus situs et conditores, *ib.*

Lape. V. Nape.

Λαπέροισι. V. Dioscuri.

Laphril, Λαφρίου, Apollinis fanum prope Calydonem, 395, 6.

Lapides conchyliorum formas referentes in Asia longe a mari reperti sunt. 41, 28. Lapidēs pretiosos Europa extrinsecus petit, 105, 27. Lapidēs sacri in Sacro Hispaniæ prom., 114, 15. Lapidiciniæ in promontorio 100 stadia a Massilia distante occasum versus, 150, 43. Lapidēs albi et variegati, ad artis opera præstantissimi, ad Lunam in Etruria exscinduntur, 185, 9. Lapidiciniæ ad Pisas, 185, 39; in Rhodo ins. mirabiles, 186, 29. Lapidēs fluviales ex arena conflati, qui imbribus liquescunt, 248, 47. Lapis cœlitus decidit ad Ægos potamos, 284, 6. Marmor Pentelicum et Hymettium, 343, 18; Proconnesium, 284, 18; Carystium, 383, 22; 375, 33; Parium, 418, 15; Scyrium, Hieropolitanum, 375, 35; in

- Taygeto** et **Tænaro**, 315, 34. **Lapides molares** in **Nisyro** ins., 419, 38. **Lapis Δορυμῆς** sive **Δορυμῆος**, quem **Romani** Συμβαδίων dicere solent, 494, 23; 375, 35. **Lapidinae** **Proconnesi**, 503, 53. **Lapides molares** in **Melena** prom. **Ioniae**, 550, 46. **Marmoris lapicidina** in **Chio**, 551, 16; ad **Mylasa** in **Caria**, 562, 27. **Lapides fici** et **melle dulciores** in **India**, 599, 10. **Lapidis pretiosi** in **India**, 610, 40; in **Aegypto** inter **Myos Hormum** et **Berenicen**, 692, 44; in **Meroe**, 697, 44; in **Masesylla**, 705, 15. **Lapis gangitis**, 636, 25. **Lapidibus obruuntur** **parricidae** apud **Lusitanos**, 128, 52.
- Lapidosus campus**, τὸ λιθώδες πεδῖον, ad **Rhodani** ostia (*la Crau*), deque origine ejus sententiae, 151, 27.
- Lapithae**, Λαπίθαι, **Perrhaebos** ex **maritima** regione in **mediterraneam** eiecerunt; **Centauros** quoque e **Pelio** monte in **Aethicam** agros expulerunt, 377, 45. **Lapithae** in **Polyopetiae** ditione **Perrhaebis** mixti, sed eorum domini ut plurimum; quare **Homerus** in hac regione nonnisi **Lapithas** memorat, 379, 1. **Lapithae Aenianes** e **Dotio** campo ejiciunt, 380, 14; **Pelagios** e **Thessalia** in **Italiam** expulerunt, 381, 3. **Eorum oppida** **Peneus** permeat, 276, 6.
- Laranda**, τὰ Λάρανδα (*Larenda* s. *Karaman*), **Lycosoniae** opp., quod **Antipater** **Derbetes** tenuit, 487, 23.
- Larinnum**, Λάριννον, apud **Sabaeos** nascitur, 662, 32.
- Larisa**, Λάρισσα, **Piasi** f., patrem, qui ipsam stupraverat, quomodo interfecerit, 531, 27.
- Larisa**, Λάρισσα, **Argivorum** arx, 318, 23; 378, 24.
- Larisa**, oppidum in **Elidis** et **Dymae** regionis confiniis, sec. **Theopompum**, 378, 26.
- Larisa** in **Attica** (?), 378, 32.
- Larisa Cremaste** sive **Pelagica**, ἡ Κρεμαστή ἢ Πελαγία Λάρισσα (ruinae in valle *Gardhiki*), **Thessaliae** urbs, 20 stadia ab ora sinus **Maliaci** distat, 373, 38. In campo **Pelagico**, 381, 4; in **Phthiotide**, 378, 20; ad **Protesilai** ditionem pertinuit, 374, 2; terrae motu diruta est, 50, 31.
- Larisa** (*Larissa* s. *Yenicheher*), **Thessaliae** opp. ad **Peneum**, 376, 30; 432, 8; quam olim **Perrhaebi** tenuerunt, 378, 12; 379, 21. Haec **Larisa** et illae quae in **Asia** sunt in campo **Caystrio** et prope **Cumam**, omnes agrum habent fluviis aggestum, 531, 21. **Larisaeus** (sive ex hac urbe sive ex **Larisa Cremaste** oriundus) fuit **Medius** **historicus**, 454, 53.
- Larisa**, ad **Ossam** oppidum, 378, 20. (Distinguendum videtur ab eo quod **Peneo** adjacet. Cf. **Gyrton**.)
- Larisa**, **Cretae** olim opp., nunc in **Hierapytnam** contractum, 378, 22; **Larisius** ibi campus, ib.
- Larisa**, **Ephesium** oppidum, 378, 29.
- Larisa**, **Troadis**, **Achaeo** vicina, 517, 6, et **Hamaxito**, 378, 28; 530, 30. In **Larisaeo** agro **Troadis** **Sminthium**, 517, 44.
- Larisa** ἡ Φρικωνίς, **Cumae** vicina (70 ab ea stadia distans, 531, 41) in **Asia**, 378, 27; 531, 22. **Pelagorum** sedes, 530, 21 sqq. **Piasus** ibi collitur; de eo fabula, 531, 26. Ad **Larissam** est **Gergithium**, 504, 41. Contra **Pelagios** **Larisei** **Graci** **Cumae** conditores **Neontichos**, 30 a **Larisa** stadiis dissitum, exstruxerunt, 530, 53.
- Larisa**, pagus, olim urbs, agri **Ephesii** in campo **Caystrio**, cum **Apollinis** templo, **Tmolio** quam **Epheso** viciniore, 530, 35; 378, 29. (In regione hodiernae *Tirieh* allucubi fuisse debet.)
- Larisa**, vicus triginta a **Trallibus** stadia distans, 378, 32.
- Larisa**, in **Ponti** ora inter **Naulochum** (et *Odessum*?) vicus ad **Haemi** extremitatem, 378, 39.
- Larisa**, **Syriae** opp. **Apameae** vicinum, 640, 49; 378, 29 [ἡ Σύριοι Εἰκαρα καλοῦσι; hod. *Seidchar* ruinae].
- Larissae** petrae in **Lesbo** 50 stadiis a **Mytilene**, 378, 30.
- Larissae** **Jupiter**, 378, 37.
- Larissus**, Λάρισσος, fluvius **Elidem** a **Dyme** dividens, 378, 25; 332, 48.
- Larius**, Λάριος, lacus (*lac de Come*) impletur **Addua** fluvio; adjacet lacui **Comum** urbs, 160, 22; 170, 11; 177, 40. Ejus longitudo, 174, 14. **Adduum** emittit, ib.
- Larolum**, Λάρολον, **Umbriae** oppidum in via **Flaminia** inter **Ocriculos** et **Narniam**, 189, 30. [Aliunde non notum, modo recte ex uno codice legatur *Λάρολον*, quod negarim; ceteri habent: Ὀκρίκοι πρὸς τῷ Τιβέρι καὶ λαρόλονι (sic) et *λάρωνι*, ut fortasse fluviolus ad **Ocriculos** in **Tiberim** incidens indicetur, uti **Cluverius** conjecit. **Cramerius** verba καὶ λαρόλονι orta esse ex sqq. καὶ Νάρνια putat.
- Lartolacetae**, Λαρτολαίηται, in **Hispaniae** ora orientali sequuntur post **Leetanos** (**Laetanos** **Plin.** et **Ptol.**), 132, 35; adeo ut (sec. **Ptolemaei** tabb.) habitent inde a **Blando** (*Blanos*). Pars esse videntur **Laetananorum**, adeo ut sint *Λαρτολαίηται*; idque nomen probabiliter habent a fluvio, qui prope **Blandam** exiens a ceteris **Laetanis** eos dirimebat; fluvius ille ap. **Plinium** vocatur *Lar-num flum.*, III, 3, 4, 22 (sicut **Larnenses** memorantur, ib. § 24]; ut apud **Strabonem** leg. mihi videatur *Λαρτολαίηται* vel *Λαρτολαίηται*.
- Larymna**, Λάρυμνα, superior, **Locridis** urbs, ad quam **Cephissus** erumpit, 349, 20. (Ruinae ad *Bazaraki*.)
- Larymna** inferior, ad mare situm, **Boeotiae** urbs, cui **Romani** **Larymnam** superiorem adjunxerunt, 349, 21; 347, 41. (Ruinae *Kastri* dictae ad *baie de Larmes*.)
- Las**, Λας (Ruinae exstant in colle ad *Bassava*), **Laconicae** urbs, a **Dioscuris** expugnata, 313, 1; navium statio, 313, 16.
- Laserpitium**, σάπιον, in **Cyrenaica**, nunc propemodum defecit, quum barbari nomades radices ejus eruerint, 711, 1. Regio **laserpitium** ferens qualis et quanta sit, 711, 4. **Laserpitium** clam e **Cyrene** exportabatur in **Characem** **Syrtis** majoris locum, ubi vinum pro eo dantes emebant **Carthaginenses**, 709, 45. **Laserpitium** **Bactrianæ**, 617, 13; **Mediae**, 450, 29; σιλιεφόρος regia sub tropicis in medio **Libyæ** tractu, 79, 12; 108, 23; 110, 26.
- Lasion**, Λασίων (ruinae prope *Kumani*), **Elidis** opp. ad **Seleentem** fl., 290, 32.
- Lateres** cocti tam leves ut aquæ innatent, ad **Pitanen** et in **Etruria** et in **Hispania**, 525, 33.
- Lathon**, Λάθων, fl. (*Ληθαῖος* p. 552, 41), in **Hesperidum** portum influit, 710, 10. V. **Stad. M. M.** in **Geogr. min. t. 1**, p. 449.
- Latina** via prope **Romam** a via **Appia** ad sinistram deflebens transit per **Tusculanum** montem inter **Tusculum** opp. et **Albanum** montem, descenditque ad **Algidum** opp. et **Pictas**; tum incidit **Lavicana** via, 197, 30. **Latina** via in **Appliam** incidit ad **Casilinum**, 197, 28. **Latina** in via **Ferentinum**, **Frusino**, **Fabrateria**, **Aquinum**, **Interamna**, **Casinum**, **Teanum Sidicinum**, 197, 45. **Oppida** inter **Latinam** et **Appliam** viam sita, 198, 4; opp. inter **Latinam** et **Valerian** sita, 198, 18.
- Latini**, Λατῖνοι, 182, 19 et passim. Nomen hoc subditis suis fecit **Aeneas**, postquam **Latinus**, rex **Aboriginum**, proelio contra **Rutulos** commissio cecidit, 190, 49. **Latinorum** termini, 182, 21. **Eorum** conventus ad **Veneris** templum **Ardeæ** 193, 49. Cum **Latinis** **Romani** in **Albano** monte **Jovi** sacrificant, 191, 10.
- Latinus**, Λατῖνός, **Aboriginum** rex, **Laurentum** et vicina loca tenet; **Aeneas** in **Rutulos** auxilio utitur; moritur, 190, 49.
- Latipedes**. V. *Στεγανόποδες*.
- Latium**, ἡ Λατίνη, multas gentes complectitur **Latinis** olim non adscriptas, **Aequos**, **Volscos**, **Hernicos**, **Aborigines**

- Rutulos, alios, 190, 36. Regionis termini, 182, 21. Ora maritima quousque nunc pertineat olimque pertinuerit, 192, 53. Latii solum, 193, 5. Quomodo Latium a parvis initis paulatim creverit, 192, 28. In Latium e Sicilia venit Aeneas, 520, 16.
- Latmicus sinus, Λατμικός κόλπος, Ionice, 543, 13.
- Latmus, Λάτμος, Cariae mons, sec. Hecateum ab Homero Φειψίων ὄρος dicitur, 543, 14 et 17.
- Latmus, Cariae opp., postea Heraclea sub Latmo dictum, 543, 12.
- Latoniæ, Λατοῖαι, insulae sex in sinu Arabico, 656, 5.
- Latona, Ἀττώ, Delum accepit a Neptuno, cui dedit Calauriam, 321, 28. Ejus templum in Delo, 416, 30; ad Hypsoentem in Macistia, 300, 42. Latona peperit in Ortygia luco prope Ephesum, 546, 29. Latona, sceptrum tenens et adstantes ei Ortygia nutrix, Scopæ opus, 546, 40. Latonæ lucus, τὸ Ἀττῶν ἄλσος, in Rhodiorum peræa; superjacet Calynda urbs, 60 stadia distans, 556, 23. Lucus ad Physcum in Rhodiorum περῆαι, 556, 43. Templum ad Xanthum fl. Lyciae, 568, 18. Oraculum in Buto urbe Aegypti, 681, 27.
- Latopolis, Λατοπόλις (Esneh), Thebaidis, in qua Minerva et Iatus piscis colitur, 693, 46; 690, 25.
- Latus, ὁ ἄλσος, Nili piscis, 699, 6; a Latopolitane colitur, 690, 24; 693, 46.
- Laurentum, Λαύρεντον (Torre di Paterno), Latini regis opp. Ostiæ vicinum, in quod appulit Aeneas, 190, 45; 193, 46.
- Laus, Ἀδός, sinus, fluvius (Lao) et urbs (ad hod. *Scalea*) Lucanicarum ultima, Sybaritarum colonia; ejus ab Velia distantia, 210, 28. Laus fl. in Lucaniae finibus, 212, 18; ab eo incipiebat vetus Oenotria sive Italia, 211, 54. Ad Laum est Draconis sacellum, 210, 32. Ad Laum Graeci oraculo decepti a Lucanis cladem passi sunt, 210, 37. Lao vicini Cerilli, 212, 21.
- Laviansena, Λαυιανσηνή, una ex decem Cappadociae praefectura, 458, 25; 463, 2; 479, 29.
- Lavicana via, ἡ Λαβικανὴ ὁδός, incipit a porta Esquilina, incidit in Latinam, 197, 35.
- Lavicum, Λαβικόν (La Colonna), vetus Latii opp., haud longe a Roma et via Labicana in alto situm, nunc dirutum, 191, 42; 197, 38.
- Lavinia, Λαυινία, Aeneas filia, nomen dedit Lavinio opp., 191, 4.
- Lavinium, Λαυίνιον (Pratica), Latii opp., ab Aenea conditum et de filia ejus nominatum, 191, 4. In loco, quo oppidum condidit, Aeneas virum qui mensam suam comedeat offenderat, 520, 18. Lavinii occisus T. Tatius, 192, 6. Ibidem simulacrum Minervae Iliacæ monstratur, 219, 37. Templum Veneris quod Lavinii est, Ardeatæ administrant, 193, 44. Oppidum a Samnitibus dirutum est, 193, 49.
- Lebadea, Λεβᾶδεια (Livadhia), Boeotiae urbs cum Jovis Trophonii oraculo; situs urbis, 355, 38. In vicino est Phanoteus Phocidis opp., 363, 21.
- Lebedus, Λέβεδος (ruinae quæ vocantur *Ecclesia* vel *Xingi*), Ionice urbs in Arti loco ab Andropompo condita, 541, 5. Distantia a Colophone et Teo, 549, 33 et 45; ibi ἡ σύνδοξ καὶ κατοικία τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλληνιστοῦ, quæ prius in Teo urbe fuerat, 549, 35.
- Leben, Λεβήν (Leda), Cretæ opp., Gortynæ navale, 411, 6. Lebenii Leucocomas et amator ejus Euxynthetus, 411, 10.
- Leberides. V. Cuniculi.
- Leblinthus, Λέβινθος (Levitio), Sporadum una, 418, 47. Λεβανωμέναις apud Persas, 649, 11.
- Lechaëum, Λέχαϊον, Corinthii portus Italicis commerciis destitatus, Corintho duodecim stadiorum muris junctus, non admodum frequens domicilia, 326, 31; cf. 324, 47. ἡ κατὰ τὸ Λέχαϊον ὁδὸς non eandem altitudinem habet quam mare apud Cenchreas, 47, 14.
- Lectum, Λεκτόν (C. Baba s. S. Maria), Troadis prom. 502, 5; 516, 53; 525, 46. In id Ida mons exit, 497, 23; 499, 11. Lectum et Parium Troadis termini sec. Damastem, 498, 48. Lectum et Canæ promontoria sinum Adramyttenum claudunt, 499, 36. In Lecto ara duodecim deorum, 517, 50. Prope id campus Halesius, 517, 47. Adjacet Hamaxitus, 517, 9. A Lecto ad Polymedium 40 stadia, 518, 48.
- Leda, Ἀῖδα, Thestil f., Tyndarei uxor, 396, 33.
- Leetani, Λεττανῶν, Hispaniae populus, 132, 32 [Λαυτανῶν Ptol., *Laletani* ap. Plinium, habitantes inde a Rubicato fl. (prope *Barcellona*) usque ad Blandam (*Blanes*)].
- Legæ, Ἀῖγαι, Scythica gens, inter Albanos et Amazones habitant, 432, 16.
- Leges versibus conscriptæ, cæque perantiquæ Turdetanorum, 115, 30. Legibus Ionicis Massilienses utuntur, 149, 21. Leges sumptuariae ap. Massilienses, 150, 30. Leges Zaleuci, 216, 10. Lex Ceorum, 417, 47. Legislatio et instituta Cretensium. V. Creta. Leges ἀρχαῖαι Indorum 610, 15.
- Legislatores fabulas poetarum et theologorum probant utilitatis causa, 15, 34 sqq.
- Leclantus campus, Ἀῖλαντον πεδῖον, Euboeæ, 48, 32 (Cf. Eubœa). In eo sunt aquæ calidæ, quibus Sulla usus est, ac metallum aeris et ferri commune, 384, 12. De Leclanto campo certabant Curetes Chalcidiae, 399, 45, et cum Eretriensibus Chalcidenses, 386, 15.
- Leleges, Λελεγεῖς, unde dicti sint sec. Hesiodum, 267, 40. Lelegum ulpota natio collectitia variisque e gentibus mixta nunc deficit, 267, 41. Nonnulli censent Leleges a Caribus non esse diversos, 522, 26; 267, 14. Homerus tamen ab iis distinguit, 522, 26. Lelegum nomen erat Caribus Minois ætate in insulis habitantibus, 564, 20. Leleges Carum pars, 490, 42. Sec. alios Leleges erant Carum cohaboratores et commilitones, 267, 14. Cretensium auxilio continentem habitare cœperunt. Leleges apud Homerum, 590, 26; Eorum, 26, circa Pedasum et Satnioentem fl., 522, 30. Eorum in Troade ad sinum Adramyttenum loca Aitæ regi subjecta, 513, 3; 521, § 56; 522, 26; 500, 60; inter ea fuit Pedasus, 500, 12; 518, 12; et Antandrus, 518, 41. Ab Achille evasati in Cariam transiverunt et quæ circa Halicarnasum sunt loca occuparunt, 522, 32. Leleges olim oram tenuerunt quæ est ab Epheso usque ad Phocæam et Chium et Samum, teste Pherecyde, 540, 20; Ephesi, Smyrnæ, Mileti regiones, 546, 47; 541, 44; 542, 20. cf. 267, 17. Lelegum urbes octo in Pedaside regione; Cariae partem tenuerunt, quæ usque ad Myndum et Bargylia porrigitur; etiam Pisidiæ bonam partem occuparunt, 522, 38. Postea cum Caribus in bellum profecti per totam Græciam dispersi sunt et gens deleta est. De octo istis urbibus sex Massolus in Halicarnasum contraxit, integras reliquit Myndum et Suangela, 522, 42. Lelegum sepulcra et castella Lelegia dicta et pagorum vestigia per totam Cariam et ad Miletum monstrantur, 522, 51; 267, 17. Leleges quidam Pisidis permixti, 488, 34. Leleges barbari, 266, 47. Cum Caribus multum vagati venerunt in Acarnaniam, Aetoliam, Locridem, Eoetiam, 267, 26. Leleges in Boeotia, 344, 41.
- Lelegia. V. Leleges.
- Lelex, Λελεξ, autochthon, cujus e filia nepos fuit Teleboas, 267, 33.
- Lemannus lacus ἡ, Ἀμφέρνα λίμνη (lac de Genève), per

- quem Rhodanus fuit, 170, 7; 173, 29; 154, 30. Cf. 225, 23.
- Lemnus, Ἀλμνος (*Stalimene*), ins., 102, 51; 184, 36; 279, 36; 781, 49. Ejus incolae Sinti sive Sinties Thracae, 282, 17; 471, 10. Euboea, Lemni locus, 386, 13. Cabirotum ibi cultus, 406, 10. Lemnia sacra, 400, 41. Lemni Pelasgi in Athonis peninsula quinque oppida tenuerunt, 280, 30. Iasonem expeditionis signa in Lesbo, 38, 25. Lemno pulsi Minyae, Argonautarum posterii, in Lacedaemoniam migrant, 298, 25. Lemni rex Euneus, Iasonis filius; quare insulae pepercit Achilleus, 37, 40; 38, 50; 39, 1.
- Lemovices, Ἀσμουίνες (*les Limousins*), Galliae gens Aquitanis adscripta, 158, 30.
- Lenae, Ἀἴνας, Bacchi πρόκοιοι, 402, 18.
- Leo Nemeus, 324, 40. Leo apud Leontopolitas Aegypti colitur, 690, 29. Leones mansueti in pompis Indorum, 611, 42. Leones in Gordyaeorum regione ad Tigrim, 636, 24; in Meroe ins., 698, 4; in Mauretania, 702, 13; apud Aethiopes Hesperios, 702, 21.
- Leocorium, Λεωκόριον, Athenis, 340, 22 et 44.
- Leonidas, Λεωνίδας, in Thermopylis, 8, 45; 368, 15; 401, 2. Leonidas, Λεωνίδης, stoicus, Rhodius, 559, 36.
- Leonnatus, Λεωνάτος, Alexandri regis familiaris, in bello Lamiaeco cecidit, 372, 34.
- Leonnorici, Ἀσωνόριος, Galatarum dux, 485, 28.
- Leonteus, Λεοντεύς, Lampsacenus, Epicuri familiaris, 504, 48.
- Leontini, Λεοντίνοι (*Lentini*), in Sicilia, Naxiorum coloni; semper participes fuerunt rerum Syracusis adversarum, letarum non item, 227, 26. Euboeam Siciliae condiderunt, 226, 45. Leontina regio, ἡ Λεοντίνη, nunc devastata, 227, 25. Olim Leontinorum regionem Cyclopes et Laestrygonies inhabitaverunt, 16, 50.
- Leontis specula, Λεόντιος σκοπή, in ora thuriferæ Aethiopiae, 658, 50.
- Leontis columna vel ara in regione Aethiopica extra fauces sinus Arabici posita, 659, 13.
- Leontopolis, Λεοντόπολις (prope *El-Mengaleh*), in Delta regione non longe a Mendeta, 681, 38. Λεοντοπολίτης νομός, 682, 7. Leontopolitæ Aegypti leonem colunt, 690, 29.
- Leonum urbs, Λεόντων πόλις, in Phoenicia, inter Sidonem et Berytum, 644, 9 (ad *Damour* fluvium ponenda videtur, quod Ritterus quoque suspicatur, quamquam dubitans propter ea quae apud Scylacem § 104, p. 70 leguntur; At Scylacis locus in mendo cubat. Vid. Geogr. min. T. I, Prolegg. p.
- Leosthenes, Λεωσθένης, Atheniensium dux, in bello Lamiaeco cecidit, 372, 34.
- Lepidotus, ὁ λεπιδωτός, Nili piscis, 699, 6, omnibus Aegyptiis sacer est, 690, 22.
- Lepidus. V. Aemilius M. Lepidus.
- Lepontii, Ἀηκόντιοι, gens Rhætica, a Como versus occasum habitant, 170, 14; 171, 43 (in *Val Leventina* et *le haut Valais*).
- Lepra acte, Λεπρή ἔκρη, olim dicebatur Prion mons supra bodiarnam Ephesus urbem situs, 541, 34.
- Lepreum, τὸ Λεπρεόν (ruinae ad *Stravitz* vicum), Triphyliae opp. 40 a mari stadiis, 296, 20; ager felix; opp. a Pylo Messeniæ 400 fere stadiis abest, 299, 7. Lepreo vicina est Chas, 299, 14, et Cyparissia, 296, 34. Regionem Lepreatarum Caucones tenerunt, 294, 34; 296, 35. Cauconis ibi monumentum, 296, 38. Lepreaticus Pylus, 291, 45. Lepreatæ, quum belli Messeniaci non participes fuissent, a Spartanis obtinuerunt ut Pylus cum Lepreo in unam civitatem conflaretur, 305, 39.
- Lepus (Magna), Λέπτις (*Lebda*), sive Νεάπολις, Libyæ urbs inter Syrtis sita, 708, 47; a Locris Epizephyria 3600 stad., 708, 48.
- Leria. V. Lerus.
- Lerne, ἡ Λέρνη, palus Argivi et Mycenæi agri, 319, 13. Ad eam Amymone fons, 16.
- Lerna, ἡ Λέρνη, Argolidis fl., hydræ fabula notus, 316, 41; 319, 15. Λέρνη κακῶν proverbium, 319, 16.
- Leron, Λέρων, insula (*île Ste-Marguerite*), Antipoli objecta ad oram Narbonensem, in quo Leronis sacellum, 153, 28. Cf. Planasia.
- Leronis sacellum. V. Leron insula.
- Lerus, Λέρως (Asp. p. 418), in mari Icario ins., 419, 5; una e Sporadibus, 418, § 12; a Milesiis frequentata, 542, 36. Male audiebant Leri, 418, § 12.
- Lesbocles Ἀσσοκλής, rhetor Mitylenæus, 528, 10.
- Lesbus, Λέσβος, insula, 102, 48; a Tenedo et Lemno et Chio aequali fere spatio intra 500 stadia distat, 529, 26; a Chio 400 stadia distat 551, 27. Insulae descriptio, 527, § 2. Lesbus ab Ida abrupta esse creditur, 50, 7. Olim Issa dicta; quare insula objacens olim (nunc Lesbo juncta) Antissa dicta est, 50, 4. Lesbos Pelasgica vocatur, 184, 19. Ejus promontorium Sigrium; inde a quo nonnulli Hellesponti initium esse statuunt, 284, 44. Ejus mons Pylæus, 531, 15; Ariaba opp., 505, 28; Cillæum, 523, 35. Lesbus Μάλαρος πόλις, apud Homer., 551, 41. Lesbii sub Pylæo ad Trojam militaverunt, quem Pelasgorum ducem vocat Homer., 531, 12. Insula ab Achille vastata, 500, 16. Eam obtinuit Gras, Aëolum dux, 498, 29. Lesbus quodammodo metropolis urbium Aëolicarum, 527, 9. Lesbii totam fere Troadem sibi vindicarunt, 513, 20. Lesbus vini ferax, 544, 38. Vinum ex ea Naucrati deportatur, 686, 48. Lesbii Terpander, Hellanicus, Callias, 528; 42. Inter Lesbium et Asiam sitæ insulae, 528, 51.
- Lethæus, Ἀηθαῖος, fl. Magnesium præterfluens in Mæandrum exit; ab Homero non memoratur, 475, 1.
- Lethæus, Ἀηθαῖος, Cretæ fl. Gortynam perfluit, 411, 9.
- Lethæus, Thessaliae fl., Triccae vicinus, 525, 39.
- Lethæus, Libyæ fl. ad Hesperides, 552, 41, i. q. Lathon.
- Lethes, Λήθης (*Oblivionis*), s. Belion s. Limæas, Lusitaniae fl., e Celtiberis et Vaccæis profluens, 127, 15; unde Lethes ei nomen fuerit, 127, 36.
- Lethus, Ἀῖθος, Pelasgus, Teutami f., pater duorum filiorum, qui Pelasgos ducebant bello Trojano, 530, 24.
- Letopolites nomen, Λητοπολίτης νομός Aegypti, in quo Cercesura vicus, 685, 35.
- Leuca, τὰ Λευκά, oppidulum Iapygiae, a Vereto 80 stadia distans, fontem aquae fuentis habet, 233, 50. Inde ad Hydruntem 180 stadia, 234, 3.
- Leucadius, Λευκάδιος, Icarii f., in Acarnania regnavit, 388, 52.
- Leucæ, Λεῦκαι, Ioniae opp., quod Aristonicus ad defectionem pertraxit, 552, 6.
- Leucas, Λευκάς, olim peninsula Acarnaniae, 388, 11. Insula facta est a Corinthiis isthmum exscindentibus, 49, 16. Peninsulam significare censent Homerum verbis Νήριον... ἔκρην ἡπείροιο, 49, 20; 388, 11. Isthmum perfodientes Corinthii Neritum transtulerunt in locum, ubi nunc fretum ponte instratum est, ac Leucadem nominarunt, 388, 21; cf. 386, 52. A Leucade ad Corcyram 700 st., sec. Polyb., 87, 15; ad Peloponnesum 700 st., sec. Polyb., 87, 14. Leucadis prom. Leucatas, 388, 28; 392, 23. Urbs Neritus, 388, 16. Leucadem nonnulli Teleboarum inhabitaverunt, 267, 35. Leucadiorum institutum, 388, 44. Eorum respublica Aristotelea laudatur, 267, 33.
- Leucasps, Λεῦκασπις, portus orae Libyæ, 679, 21.

- Leucatas**, Λευκάτας, Leucadis pen. sive ins. prom.; quæ de saltu ab eo varia ferantur; Apollinis in eo templum, 388, 28; 392, 23.
- Leuce**, Λευκή, insula Achilli sacra, 500 a Tyræ ostio stadiis, 254, 15; 103, 20.
- Leuce**, Λεύκη, Laconicæ campus, 312, 22.
- Leuce acte**, Λευκή ἄκτις, Eubœæ pr. a Sunio 300 stadia distans, 343, 10.
- Leuce acte** Thraciæ ad Propontidem, 284, 11.
- Leuce acte**, Libyæ prom. inter Parætonium et Phœnicum-tem portum, 679, 11; e regione Carpathi ins.; distantia ab ea et ab Alexandria, 419, 53.
- Leuce come**, Λευκή κόμη (*Hauran*), Nabateorum emporium, in quod quindecim dierum navigatione a Cleopatriæ solvens venit Ælius Gallus, 664, 52. Hinc merces Petram, inde Rhinocolura frequentissimo commercio portari solent, 664, 25 et 45.
- Leuci**, Λεῦκοι, Galliæ gens, supra Mediomatrices, 161, 10.
- Leucimæa**, Λευκίμεια, Corcyræ prom.; cui objacent Sybota insulæ, 269, 41.
- Leucippus**, Λεύκιππος, Achæus, quomodo Metaponti loco positus sit, 220, 27.
- Leuco**, Λεύκων, Bospori rex, 257, 26; 250, 21. Theodosia 210000 medimnos frumenti Atheniensibus misit, 258, 22.
- Leucocomas**, Λευκοκόμας, Lebenius e Creta, 41, 10.
- Leucolla**, Λεύκολλα, Cypri portus, 582, 28.
- Leuconotus**, Λευκόνωτος, ventus quinam, 13, 16.
- Leucopetra**, Λευκοπέτρα, agri Rhagini, quinquaginta stadia a Rhegio distans, promontorium album, in quod Apenninus desinit, 215, 22; 176, 22.
- Λευκοφρυγή** Ἀρτεμις. V. Diana.
- Leucophrys**, Λευκοφρυς, l. q. Tenedus, 517, 1.
- Leucosia**, Λευκωσία, ins. ad Lucaniæ oram, a Sirenum una nomen habet, 209, 42; sita ad promontorium quod a meridie claudit sinum Posidoniæ, 210, 3. Insula hæc a continente abrupta est, 214, 50. Cf. 101, 35.
- Leucosia**, Sirenum una, in insulam ab ipsa nomen habente ejecta est, 210, 1.
- Leucosyri**, Λευκόσυροι, vocantur Cappadoces tum qui ad Taurum tum qui ad Pontum habitant, 627, 16; 464, 53.
- Leucosyri** Cappadoces, Herodoto Syri vocantur, 466, 14. Unde Leucosyri dicti sint, 466, 17. Leucosyros a Paphlagonibus Halys distinguit, 468, 21. E Leucosyris Trojam profecti sunt Heneti, 473, 34. Leucosyri Amisum incolunt, 466, 32; 473, 51.
- Leucotheæ templum**, Λευκοθέας ἱερὸν, Phrixi opus, in Moschicæ regione, 427, 38; a Pharnace et Mithridate Pergameno spoliatum, *ib.*
- Leuctra**, τὰ Λεῦκτρα, Boeotiæ urbs inter Plataeas et Thespias, 355, 42. Leuctrorum colonia Leuctrum ad sinum Messeniæ, 309, 17. Leuctrica pugna, 329, 49; 330, 27; 355, 42.
- Leuctrum**, Λεῦκτρον, pagus Achaiæ ad Rhypes urbem pertinens, 332, 38.
- Leuctrum**, Λεῦκτρον, Laconicæ opp., ad sinum Messeniæ, Leuctrorum Boeotiæ colonia, 309, 17; a Pelope conditum fertur, 309, 24. Juxta fluit Pamisus torrens, 310, 12.
- Leuternia**, Λευτερνία, ora Iapygiæ, 234, 2. Cf. Gigantes.
- Leuternii Gigantes**. V. Gigantes.
- Lexovii**, Λεξοῦοι, Galliæ gens ad Sequanam et Oceanum, 162, 2; 157, 5.
- Libanus** Ἀβανός, Syriæ mons. Ejus situs; cum Antilibano Coelestyriam includit, 642, 38; in Theoprosopon prope Tripolim exit, 642, 34 et 40; in Libano prædonum receptacula, 643, 17.
- Libæ**, Λιβæς, Chattorum sacerdos, in Germanici triumpho ductus, 242, 87.
- Libethra**, Λιβήθηρα, Pieriæ urbs Dio propinqua, 276, 52.
- Libethrum**, Λιβήθηρον, Thracæ Musis dedicarunt, 352, 20; 404, 38.
- Libethridum**, Λιβήθηρίδων, nympharum antrum in Helicone, 352, 18; 404, 42.
- Libophœnicæ**, Λιβοφαινικæ; eorum terra oræ maritimæ superjacet a Carthagine usque ad Cephalas et Masæsylios et Gætuliæ montana, quæ sunt mere Libyæ, 709, 5.
- Liburnica** ora post Iapodicam sequitur; ejus longitudo; (Titius) flavius; Scardon urbs, 261, 40. A Liburnis ad Ceraunios montes supra 2000 stadia, 263, 20. Liburni Coreyam tenuerunt, ex qua a Chersicrate expulsi sunt, 224, 17.
- Liburnicæ**, Λιβυρνικæ νῆσοι, sinus Adriat., 102, 23; quadraginta numero, 261, 44. De iis Theopompi sententia, 263, 28.
- Libya**, Libyæ, Λιβύη, Λιβυæ. Libyæ descriptio generalis. 108, § 33. Terra hæc quodam modo trapexii figuram refert; ejus latera, 108, 12; 700, 24. Nonnulli Libyam ab Asia non dirimunt, 27, 10; alii dirimunt mari Rubro. 54, 30; 29, 29; alii autem Nilo, 50, 30; 685, 18; 26, 51; 27, 10; 29, 29. Libya omnium continentium simplicissima, 100, 37. Vel si Europam ei adjunxeris, Asian magnitudine non exæquat, 700, 11. Alii ejus tractus fertiles sunt, alii male culti, alii deserti, 108, 18. Cæsar Piso comparavit eam cum pardalis corio, oasibus inter puncto, 108, 14. Quæ de Libybus audiverat Homerus poemati suo inseruit, 13, 23. Libyam præternavigare antiquissimis temporibus non audebant, 40, 19. Libyam australem sive a columnis Herculis sive a Rubro man aliquousque præterveci mox reverti multis obstaculis coacti sunt, et apud haud paucos opinionem confirmarunt mare isthmo aliquo dividi, 27, 12; at Atlanticum mare versus meridiem coit, 27, 17. Finem suæ navigationis omnes nominarunt loca Æthiopica, 27, 20. Circumnavigari potest Libya; attamen Melæonem circumnavigasse eam falso Crates finxit, 31, 41. Darii (deb. Neonias) jussu circumnavigatam esse narrat Herodotus, 81, 15. Posse Libyam circumnavigari quibus ex indicibus colligerit Eudoxus Cyzicenus, 82, 10. Quæ de hujus Eudoxi circumnavigatione acceperit Posidonius, *ib.* Libyæ pars maxime occidua paullulum ultra Gades procurrit, inde arcto promontorio facto versus orientem et meridiem reflectitur, donec Æthiopes hesperios attigerit, regioni Carthaginiensi objacentes in parallelo Cinnamomiferæ. 99, 3 *sqq.* De ora exteriori multa fabulosa scriptores tradiderunt, 701, 22. In ora occidentali olim ad trecenta Tyriorum oppida fuisse nonnulli perhibent, 701, 35. Litus boreale ab Alexandria ad Columnas recta fere linea producitur, exceptis Syrtium locis, 108, 5. Mediterranea pars maxima et regio Oceano vicina desertæ sunt, 700, 14. Optima Libyæ olim possederunt Phœnices, 125, 2. Gentes pleræque ignotæ, 108, 28; *sotiore* recensentur, *ib.* Libya omnis feras alit, 108, 43. Libyæ feras ad cuniculos vendandos in Hispania alunt, 120, 4. Libyæ occidentalis fluvii crocodilos habent, et alia animalia qualia Nilus alit, 701, 45. Vinum Libycum pessimum, quo plebs Alexandrina utitur, 679, 17. Dædalus Bacchi quadam urbe fabula, 248, 45. Trajectus e Libya in Sardiniam 1300 m. p., sec. chorographum, 187, 46; in intimum sinum Gallicum 5000 stadiorum, 95, 13; ad Iapygiam oram 4600 stadiorum et amplius, 102, 30. Libycum pelagus, 269, 9; 419, 8; 581, 30, in Ægyptum desinit, 101, 47; a Carthaginiensium finibus usque ad Syrtis pertinet, 222, 5. Libyæ mons in Metagonio Abilyce, 141, 29. Libyæ Columnas Hercules Gadibus undicant, 151, 40.

- Licetii**, Λικέτιοι. *Licates* Plinii ad *Licum* (*Lech*) fl. *Vindelicorum* populus, 171, 49; quorum quasi arx est *Damasia*, 171, 53.
- Lichades** insulae, Λιχάδες νῆσοι, ad *Euboeam* sitae a *Licha* nomen habent, 365, 40. Partes earum et *Cenae* promontorii terrae motu demersae sunt, 50, 23.
- Lichæ** columna vel ara extra fauces sinus *Arabici*, 659, 13.
- Lichæ** elephantum venatio, 658, 35.
- Lichas**, Λίχας, *Lichadibus* insulis nomen dedit, 365, 40.
- Licyrna**, Λίκυρνα, arx *Tirynthis*, 320, 41.
- Licyrnus**, Λικύρνος, a *Tlepolemo* occisus, 557, 51; 558, 9; nomen dedit arci *Tirynthis*, 320, 42.
- Liger**, Λιγύρη, Galliae fl., e *Commenis* montibus oriens, 157, 15; 158, 34; per *Arvernos* et *Carnutos* fluit, 161, 16; *Pyrenæ* quodammodo parallelus, 157, 44. Ad 2000 stadia navigabilis, 157, 40. Minus longe quam *Sequana* navigatur, 160, 45. Inter *Pictones* et *Namnetas* effluit, 158, 1. *Ligeri* insident *Arverni*, 158, 42; adjacent (*Nemossus* et) *Cenabum* s. *Genabum*, 158, 44. Ostio obiacet insula *Samnitarum*, οὐ πάνυ παλαιά, 165, 5. Ab ostio fluvii in *Britanniam* trajiciunt, 166, 14. Populus 14 inter *Ligerin* et *Garumnæ* habitantes *Aquitaniae* adjecit *Augustus*, 147, 16.
- Ligna** ad asseres longissimos secandos apta præbet *Etruria*, 185, 16.
- Liguria**, ἡ Λιγυρική, inter *Galliam Cisalpinam* et *Etruriam* regio *Alpibus* et *Apenninis* contigua, partim etiam in ipsis *Apenninis* sita; terra aspera, 106, 13; 182, 1; usque ad *Varum* fluvium pertinens, 174, 30. Galliae *Narbonensi* contermina, 152, 52. *Ligurie* et *Etruriæ* terminum multi dicunt *Macram* fluvium, 185, 20. *Ligures* montana in Galliae *Cisalpinæ* parte *transpadana* incolunt, 17, 6 31; 180, 4. Oræ inter *Massiliam* et *Nicaeam* interjectæ partem orientalem *Ligures* tenent, 153, 15. *Litus* *Liguriæ* inde a *Monœci* portu usque ad *Etruriam* asperum est, 168, 29. Ibi est *Genua* emporium, 175, 39; 168, 6; ad quod *Apenninus* *Alpibus* committitur, ibi. *Plurimi* per pagos dissipati habitant, 182, 1. *Ligures* apud *Æschylum* memorantur, 151, 53. A *Gallicis* gentibus *Alpium* incolis distinguendi sunt; eadem tamen cum *Gallis* vitæ ratione utuntur, 106, 13. *Ligures*, qui inter *Varum* et *Genuam* ad mare degunt, .ii pro *Italici* censentur; ad montanos præfectus equestris ordinis mittuntur, 169, 30; *Gallie* *Ligures* rectoribus provincie *Narbonensis* *Roma* missis obtemperant, 169, 5. *Ligures* etiam *Salves* vocabantur, 169, 5. *Ligusticæ* gentes *Taurini*, 170, 2; *Oxybii*, 153, 35; 168, 28; *Decietæ*, 168, 28; *Intemelii*, *Ingauni*, 168, 13. *Ligustum* est etiam *Ideonni* et *Cottii* terra, 170, 4. Per *Alpes* *Liguriæ* transitus, 174, 6. *Ligurum* latrocinia. Post bellum per octoginta annos tractum *Romani* obtinuerunt ut duodecim stadiorum amplitudine via juxta oram maritimam libera esset. Postea omnes *Ligures* subegerunt, 169, 15. Devicit eos *C. Flaminius*, 181, 16. *Ligures* pecuaria re vitam sustentant; lac et hordeaceum potum bibunt; silvæ apud eos frequentes; ligna navibus et tabulis commoda; arbores ingentes; ligna *Genuam* deportant, item pecora, pelles, mella; hinc vero oleum et vinum *Italicum* important; *Ligusticum* vinum austerum, parvaque ejus copia; equi et muli *Ligustici*; *lingurium* sive electrum; *Ligustica* saga et tunica, 168, 33-45; lana *Liguriæ* aspera, 180, 40. *Ligures* equites mediocres, pedites gravis levisque armaturæ boni, 168, 47; æreis scutis utuntur, quare *Græci* esse putantur, ibi. *Ligures* *Tyrrhenis* bellicosiores sunt et molesti eorum vicini, 185, 41. *Mulieres* *Ligusticæ* strenuissimæ, 137, 7. In *Liguria* versatus est *Posidonius*, 137, 8.
- Ligurum** insulae, 106, 39.
- Ligusticum** mare, τὸ Λιγυστικὸν πῶλος, 88, 1; 101, 27, 106, 25.
- Ligusticum** promontorium, ἡ Λιγυστική ἀκρᾶ, quod cum *Italico* sinum *Tyrrhenum* includit, 76, 20.
- Lilæa**, Λίλαια (ruinæ *Paleocastro* dictæ), *Phocidis* oppidum ad fontes *Cephissi*, 13, 27; 249, 47, 263, 5; 366, 53.
- Lilybæum**, Λιλόβαιον *Siciliæ*, pr. (*Capo Boeo*) et urbs (*Marsala*), 220, 50; 221, 20 et 33. 226, 12. Locum *Æneas* occupavit, 520, 14. Objacet *Cossura* insula, 230, 34. Brevisimus a *Lilybæo* in *Africam* et *Carthaginem* trajectus, 222, 7; 707, 47.
- Limæras**, Λυστανκæ fl. *V. Lethes* fl.
- Limænia**, Λιμηνία, *Cypri* opp., 583, 22.
- Limnæ**. Τὸ ἐν Αἰώνος Ἀρτίμυδος ἱερὸν in *Messeniae* et *Laconiae* finibus (ubi nunc *Bolympus* ad *Gomo* montem. *V. Curtius* *Pelop.* 2, p. 157); ibi *virgines* *Laced. Messenii* violarunt, 310, 41; 214, 8.
- Limnæ**, Αἰώναι, *Chersonesi* *Thracicæ* opp. inter *Alopeconeum* et *Cardium* situm, *Milesiorum* colonia, 283, 32; 542, 37. (Ad maris recessum qui vocatur *Fort Tourchen*, ubi ruinæ exstant, aut ad eum recessum qui hinc boream versus 70 stadiorum intervallo sequitur).
- Limnæ** s. *Limnæum*, τὸ Λιμναῖον, *Spartæ* urbis pars, 312, 30. *Limnææ* *Dianæ* templum, 310, 47.
- Limon**, Λιμὼν sive *Pratum*, a *Nysa* *Caricæ* 30 stadia distans inter *Mesogidem* et *Tmolum* locus, in quo *panegyri* *Nysæi* celebrant. Specus ibi usque ad *Acharacæ* pertinens. Hic *Limon* esse videtur Ἄστος λιμῶν, cujus *Homerus* Il. 2, 461 meminit, 555, § 45.
- Limone**, Λιμῶνη, *Perrhæbica* sub *Olympo* urbs, apud *Homerum* *Elone*, 372, 43.
- Limyra**, Λίμυρα (ruinæ supra *Cap Fineka*), *Lyciæ* opp., 568, 27.
- Limyrus**, Λιμύρος, *Lyciæ* fl., 568, 26.
- Lincasii**. *V. Lingones*.
- Lindus**, Λίνδος (*Lindos*), *Rhodi* urbs, a quonam condita et dicta sit, 558, 32 et 35; situs ejus; templum *Minervæ*; olim suam habuit rempublicam; *Lindius* vir *Cleobulus*, 559 § 11. *Sminthium* *Lindi*, 517, 45. *Lindii* *Solorum* conditores, 573, 18.
- Lingones**, Λιγγόνες (*Λιγῆσιοι* corrupte p. 154, 35), *Galliae* populus, super *Helvetios* et *Sequanos* et ex parte supra *Mediomatricos* degens, 161, 9; usque ad *Ararem* fl., 154, 35. Via ex *Helvetia* per *Lingones* ad *Rhenum* et *Oceanum* ducens, 173, 31.
- Lingua** *Iberibus* non una eademque omnibus, 115, 31; linguae in *Gallicis* populis, *Belgis* et *Celtis*, diversitas, 146, 29; lingua *Eretriensium* ob frequentem *R* litteræ usum a comicis explosa, 384, 52. Linguae *Albanorum* 26, p. 431, 26. Lingua *Carica* plurima habet græca vocabula, falso asperrima esse a nonnullis esse putatur, 565, 4.
- Lingurium**, Λιγγούριον, quod nonnulli electrum vocant in *Liguria*, 168, 46.
- Linificio** student *Emporienses* in *Hispania*, 133, 1; *Cadurci* *Galliæ*, 158, 38. *Linum* *Colchicum*, 427, 34; *Indicum*, 588, 46.
- Linum**, Λίνον, locus maritimus *Troadis*, inter *Parium* et *Priapum*, prope quem est *Pitya*, 503, § 15. *Linus*æ cochleæ, ibi.
- Lipara**, Λιπάρα (*Lipari*), *Cnidiorum* colonia in insula *Meligunide*, nunc urbi cognomine, sub se habens reliquas insulas *Liparæas* dictas, 229, 1. *Tyrrhenis* diu restitit; *Delphicum* templum manubis sæpe ornavit, 229, 6. Ager fertilis; aluminis metalla; aquæ calidæ; ignis expirationes, 229, 8. Cf. 230, 29. 214, 37. 16, 48.

- Liparæorum insulæ, αἱ Λιπαρείων ἢ κατὰ Λιπάραν νῆ-
σοι, sive Æoli insulæ, 16, 48; 213, 29; 214, 37; 222, 15;
228, 18; 229, 6; septem numero, describuntur, 228, §
11 sq. (V. Lipara, Theressa, Strongyle, Didyme, Eri-
cussa, Phœnicussa, Eucynus). Distantiæ e chorogra-
pho notantur, 230, 28. Circa Liparæas ins. interdum
flammæ in superficie maris animadversæ sunt aliaque
quæ ad Vulcaniam hujus tractus indolem pertinent,
230, 6.
- Lips, Λίψ, quinam ventus dicatur, 24, 10.
- Liris, Ἀέρις (*Garigliano*), Latii fl., olim Clanis dictus,
apud Soram erumpit, Fregellas præterfluit, prope Min-
turnas in mare exit, 194, 45; 198, 9 et 25. Ad ejus et
alius fluvii confluentes Interamna sita, 197, 48.
- Lissæ. V. Olyssen.
- Lissus, Ἀίσσος (*Alessio* sive *Lech* ad *Drin* fl.), Illyrici
opp., 262, 41.
- Liternum, Λιτέρνον (*Tor di Patria*), Campaniæ opp. ad
fluv. cognominem, ubi Scipionis Africani primi sepul-
crum, 202, 40.
- Liternus, Λιτέρνος, Campaniæ fl., 202, 43;
- Lithrus, ὁ Λίθρος, mons Ponti, Phanarossæ occasum versus
adjacens, 476, 30.
- Livis porticus Romæ, 197, 18.
- Lixus, Λίξος (*Wadi el Khos*), Mauretaniæ fluvius; ad eum
usque Gaditani minoribus navigia piscandi causa navi-
gare solent, 82, 3. Ad eum Lixus (sive Lynx) urbs, 703,
39; cui versus meridiem adjacet Emporicus sinus, 701,
10. Cf. Lynx.
- Lochias, Λοχιάς ἄκρα, Ægypti prom. e regione Phari insu-
læ, 673, 9; in ea est regia, 675, 25; contigua Lochiadi
sunt regni interiores, ib.
- Locri, Λοκροί qui nunc dicuntur, Leleges vocat Aristote-
les, 267, 30.
- Locri Epicnemidii, Λοκροί Ἐπικνημίδιοι, a Cnemide monte
dicti; regionis eorum situs, 357, 47; 364, 40. Eorum
coloni sunt Locri Ozolæ, 366, 43.
- Locri Epizephyrii, Λοκροί Ἐπιζεφύριοι, Locrorum eorum
qui sunt ad Crisæum sinum, non vero Opuntiorum (ut
Ephorus ait) coloni; quo tempore in Italiam venerint,
215, 32. Per triennium in Zephyrio prom. consederunt,
unde urbem transtulerunt, juvantibus Syracusanis, 215,
37. Urbs in Esopi colle sita, a Rhegio distat 600 stadia,
215, 40, a Lepti 3600 st., 708, 48. Locria fons, 215, 39.
Locrensis ager a Rhegino dividitur Halece fl. Locren-
ses cicadæ sonoræ; Rheginæ mutæ. Causa ejus rei
probabilis. Certamen Eunomi Locrensis et Aristonis
Rhegini citharædorum. Statua Locri ab Eunomo posita,
216, § 9. Locri Epiz. omnium primi scriptis legibus usi
sunt, 215, 42. Eorum legislator Zaleucus, 216, 10. Quo-
modo Dionysium ulti sint, 215, 45. Crotoniatas vicerunt
prælio ad Sagram commissio, 217, 2. Hipponium in
Bruttio condiderunt, 213, 11. Temesam ceperunt, 217,
7. Scylletium a Dionysio acceperunt, 217, 17.
- Locri Opuntii, Λοκροί Ὀκύντιοι, ab Opunte urbe dicti,
olim Daphnunte urbe Phocica a Locris Epicnemidiis
dirimebantur, 357, 25 et 46; 364, 40. Postea Daphnun-
tis regio iis assignata est, 357, 28. Cyno profecti Can-
nas in Asia condiderunt, 525, 48. Eos condidisse Locros
Italiæ perperam ait Ephorus, 215, 35. Locridis mons
Phricus, a quo Cuma Phriconis cognominata est, 498,
35; 530, 49. Locri Opuntii nonnulli in Elide, 365, 17.
Locrenses virgines quotannis Ilium missæ, 514, 4 et
17.
- Locri Ozolæ, Λοκροί Ὀζόλαι, sive Ἐσπέραιοι, ad sinum
Crisæum, 359, 7; 386, 30. Locridis hujus situs, 357,
40; 364, 41. In publico sigillo Hesperii idus insculptum
habent, 357, 44. Unde Ὀζόλαι dicti sint, 366, 35. Eorum
coloni sunt Locri Epizephyrii, 366, 44; 215, 32. Eorum
urbes, 366, § 7. Oræ paraplius, 366, 40. Homerus Lo-
crorum Opuntiorum expressis verbis non meminit.
Omnino a paucis mentio eorum injicitur, 366, 17.
- Locrus Lelegis præerat populis, sec. Hesiodum, 267, 38.
- Locustæ quomodo capiantur et condiantur apud Æthiopes
ἐπιδοσάτους, 657, § 12.
- Longicipites. V. Macrocephali.
- Longipedes. V. Μυροποδαίς.
- Longitudo terræ sec. Eratosthenem ab extrema India ad
columnas Herculis 70800 stad.; usque ad extremum
Hispaniæ 73800; quibus addit ab utroque latere bis
duo millia stadia (=77800), ne latitudo major sit quam
dimidia pars longitudinis, 53, 21. Longitudo et latitudo
quomodo in singulis terræ partibus definiendæ sint, 70,
§ 32. Legem hanc non ubique observavit Eratosthenes,
70, § 33; 74, § 37.
- Lopadussa, Λοπαδούσσα (*Lampadosa*), insula Thapsi e
regione sita in alto, 708, 17.
- Loricati equites apud Armenios, Medos et Albanos, 454,
31.
- Loryma, τὰ Λόρυμα, litus asperum, in Rhodiorum Peræa,
556, 44. A Lorymis ad Propontidem 5000 stadia, linea
recta, 559, 54.
- Lotophagi, Λωτοφάγοι, supra Mauritanos habitantes, vicini
occidentalibus Æthiopicis, usque ad loca Cyrenæ im-
minentia pertinent; loto pro cibo et potu utuntur; alii
Lotophagi in Meninge insula, 130, 37; 708, 31; de his
loquitur Homerus, 20, 38. Lotophagi quidam exules in
regione sunt Æthiopum Hesperiorum, indeque usque
ad loca supra Cyrenen sita pertingunt, 703, 46.
- Lotophagitis Syrtis, i. q. Syrtis minor, 708, 24.
- Lotus in Meninge ins. nascitur, 708, 34; cibus et potus
Lotophagorum, 130, 37.
- Luca, Λούκα (*Lucques*), urbs Italiæ, 180, 50.
- Lucani, Λουκανοί, 176, 10 et 21, in Græcia Magna, 211,
6; origine sunt Samnites, qui loca Chonum et Cenotro-
rum ab ipsis pulsorum occuparunt; diu cum Græcis
Italiæ certarunt; dein a Siciliæ tyrannis et Carthagi-
niensibus damno affecti sunt, 210, 43; 211, 41; 190, 23.
Lucanorum coloni Bruttii, 190, 25. Olim Lucani non
pertinuerunt usque ad sinum Tarentinum, ubi Græci
habitabant, 210, 40. Lucania a Silaro ad Laum et a Me-
taponio ad Thurios pertinet, 212, 16. Oræ quæ est
juxta Tyrrhenum mare descriptio, 208, § 1. Lucani in
mediterraneis supra Tarentinum sinum habitant; sed
loci eorum distinguere difficile est, quum hi sicut
Bruttii et Samnites non amplius sint corpora bene di-
stincta, 211, 13. Lucani contra Tarentinos et Alexan-
dram Molossum bellum gesserunt, 233, 12. Posidoniam
Sybaritis eripiunt, 209, 15. Superatis Posidoniatibus
eorumque sociis, urbes illorum obtinuerunt, 211, 42. Ad
Laum urbem Græcos clade afficiunt, 210, 37. Thurios
in servitum redegerunt, 219, 11; a Dionysio bello pe-
tuntur, 217, 21. Eorum respublica, 211, 44. Eorum ex
pastoribus Bruttii oriundi, 212, 25.
- Luceria, Λουκρία (*Lucera*), Dauniorum opp. cum fano
Minervæ illacæ, 219, 37; 235, 48.
- Luciferae insulae, τῆς Φωσφόρου ἰσλόν (*S. Lucar*), quod
vocant Lucem Dubiam, ad Bætin fl., 116, 32.
- Lucinae, Ἐλδούνας, fanum Annisi in Creta, 409, 13;
apud Cæretanos Etruriæ, quod spoliavit Dionysius, 188,
12.
- Locrinus sinus, ὁ Λοκρινὸς κόλπος, Campaniæ, 203, 22 et
33; aggre interclusus, 204, 23; a nonnullis cum Ache-
rusia palude aut cum Aorno lacu confunditur, 204, 31.
- Lucullus Apollinis colossus ex Apollonia Pontica Romam
abstulit, 265, 12. Tigranocerta evertit, 356, 26. Bonæ

Fortunæ templum porticumque quendam quomodo picturis ornavit, 327, 43. Cappadocum regi reddidit Tomisa castellum, 458, 41; Sinopen expugnavit, 467, 45; ex ea Biliari sphaeram et Autolyçi statuum abstulit, 468, 1. Amisum obœdit, 468, 48. Cum Pompejo in Danala castello convenit, 485, 50. Ad eum a Mithridate deficit avus maternus Strabonis, 477, 40.

icumo, Αουχοῦμαν, Demarati et Tarquiniensis mulieris filius, Anci Marcii familiaris, deinde rex mutato nomine Lucius Tarquinius Priscus est appellatus; Etruriam exornavit, 183, 6. Pater Tarquini Superbi, 183, 17.

idias, Αουδίας (al. Lydias), Macedoniæ fl., ad Pellam urbem 120 stadiorum anaplum habet, 277, 5 et 45.

idia palus, ad quam Pellæ urbis arx; ex ea Ludias fl. profluit; ipsa impletur ex Axio, 277, 15.

ierion, Αουσιών (sic pro Αουσιών cum Casaubono legendum) (hod. *Ludéron*), tractus montanus in Gallia Narbon., per quod ab Aeria via erat, 154, 10. Ad eum usque olim Salyes pertinuerunt, 169, 8.

ierius, Αουέριος, Arvernus, Bituiti pater, quomodo opulentiam vulgo ostentaverit, 159, 14. (Apud Athenæum, qui eadem e Posidonio narrat, e quo sua etiam Strabo habet, *Luernius* vocatur).

igidunensis Gallia. V. Lugdunum.

igidunum, Αούδουον (Lyon), Galliæ post Narbonem urbs maxima, ad Araris et Rhodani confluentes, sub colle sita, a Vienna urbe distat circa ducenta stadia, 154, 19; 159, 29. Segusianorum urbs, 154, 33; 159, 40; 161, 14. Eo usque a Pyrene Cemenus mons porrigitur, 147, 5. Lugduno ad Sequanam 1000 st., ad ostia Rhodani minus quam duplum, 160, 47. Lugdunum quasi arx quadam est, in quam viæ duæ ex Italia per Pœninas Alpes et per Centrones ductæ desinunt; deinde vero ex Lugduno Agrippa vias duxit in Aquitaniam et Santones, ad Rhenum, ad Oceanum Britanniae objectum, in Narbonensem et litus Massiliense, 173, 15. Lugduni monetam cudunt præfecti; urbs templum habet Caesaris Augusti, 159, 29. Lugduno subditæ sunt sive Galliam Lugdunensem constituunt superiores regiones quæ sunt inter Ligerim et Rhenum et iuxta Rhodanum usque ad mediam fere planitiem, 159, § 1. (Quæ quidem Lugdunensis descriptio falsa est.) Lugdunensem Galliæ provinciam Augustus constituit, 147, 20.

Lugdunum, Convenerum in Aquitania urbs (*St-Bertrand* ?), 158, 23.

Lugum, Αούγρον Θος (*Kirknitzer-See*), palus pone Ornam montem, 260, 50.

Lulii, Λούλιοι (al. Lugii, Lygii), magnus Germaniæ populus, quem sibi subiecit Marobodus, Marcomannorum dux, 211, 30. (Sedes Luiorum, sec. Schafarik, *Slavische Althümer in Oberlausitz*, erant in *Niederschlesien*, Posen et Poloniæ parte occidentali.)

Luna obliquo fertur circuitu, 91, 20; lunæ ad rationes diurnas, menstruas et annuas accommodati sunt fluxus et refluxus Oceani, 144, § 8 et 9.

Lunæ templum in Albania vicinum Iberiæ; templi sacerdos et ditio et frequens ministerium; sacrificium humanum, ejusque ratio, 431, 33. Lunæ templum in Ameria Ponti, in Albanis et in Phrygia, 477, 15; Memphi, 686, 14. Lunam colunt Persæ, 623, 39.

Luna, Λούνη (*Luni* ruin. juxta *Sarzana*), Etruriæ opp., 150, 50; et portus qui Græcis dicitur *Σελήνης λιμὴν*, 184, 54. Urbs sita est in via Emilia, 181, 13. Inde ad Pisas supra 400 stadia, 184, 46, ad Ostia 2500 stad., 184, 44. Prope Lunam lapides albi et variegati effodiuntur maximæ molis, et ad artis opera accommodatissimi, 185, 9. Lunæ Sardinia conspicitur, 185, 8.

Lupias, Λουπίας (*Lece*), Iapygiæ in Italia opp., 234, 20.

Lupias, Λουπίας (*Lippe*), Germaniæ fluvius, eodem modo quo Visurgis et Amasias in Oceanum exiens, 600 stadiis a Rheno distans, 241, 52. (Exit Lupias in Rhenum.)

Lupus Samnitum lingua hircus dicitur, 208, 42.

Lupus a Lycopolitis Æg. colitur, 690, 25. Ἴπποι λυκοφόροι apud Venetos, 179, 22.

Lusitania, Λυστανία, 99, 2. Ejus fines, 126, 37; longitudo 3000 st., latitudo longe minor, 126, 45; latus orientale sublime et asperum; infra id plana regio, exiguis quibusdam montibus exceptis, 126, 48; opulenta est; fluviis pervia, qui habent auri ramenta plurima, 127, 5. Lusitaniæ fluvii, Tagus, Mundas, Vacua, Durius, Limaras a. Belion s. Lethes fl. et Bænis s. Minius, 127, 9. Barbarum prom., 125, 42. Lusitanorum nomine nonnulli etiam continentes gentes Carpetanos, Vettones, Vaccæos et Callaicos comprehendunt, contra quam nunc fit, 126, 41. Lusitanorum plurimi nunc Calliaci vocantur, 126, 31. Boream versus ultimi Lusitanorum sunt Artabri, 127, 28; 122, 20. Lusitaniæ regionem inter Tagum et Artabros interjectam ad 30 gentes incolunt, 127, 40. Lusitani latrocinii dediti Tago superato finitimos infestant, donec a Romanis sunt coerciti, urbis in planum delatis et in pagos mutatis, 127, 45. Romanorum bellum contra Lusitanos per longum tempus tractum, 128, 34. Pugnavit contra eos Brutus Calliacus, 126, 11. Lusitania tamquam Romana provincia Cæsarensis a Bætica usque ad Durium fluvium (non ultra) pertinet; in ea est Emerita Augusta. Mittitur in provinciam prætor cum legato, 138, 24. Lusitanorum pars a borea Tagi in regionem inter Tagum et Anam mediam a Romanis translata est, 45, 8. Lusitanorum indoles, arma, corporis cura, lavacra, sacrificia, vallicinandi modus, ludi, cibus, potus, cœnæ ratio, choreæ, vestitus, vasa, pecunia, pœnæ, matrimonia, ægrotorum curatio, navigia, 128, § 6 et 7. Minor nunc eorum feritas ob pacem et cum Romanis commercia. Qui antea populabantur Romanorum socios, nunc pro Romanis arma ferunt, 129, § 8.

Lusones, Λούσωνες, Celtiberiæ gens orientalis, ad Tagi fontes pertinens, 135, 5.

Lucotocla, Λουκοτοκία (Lutecia), Parisiorum urbs, 162, 1.

Lux dubia. V. Luciferæ fanum.

Lycabettus, Λυκαβηττός, Atticæ mons, 343, 16.

Lycæus m., Λύκαιον όρος, Arcadiæ, 333, 50; 173, 51. Ad quem Jovis Lycæi fanum, 333, 44.

Lycæon, Λυκάων, Priami ex Altæ filia filius, 500, 1. Pandari pater, 501, 13.

Lycæon, Laothœe f., Hectoris frater, 530, 9; apud Sidonios captivus ab Euneo redimitur, 34, 27.

Lycæon, Pelasgi filius, 184, 27.

Lycæoniæ descriptio, 486, cap. 6, § 1 sqq. Ejus pars Isaurica regio, 487, 12. Lycæonium plantities montanæ, 486, 44. Lycæoniam tenuit Amyntas, 487, 34. Per eam ducta via regia, 566, 23. Lycæones, 107, 26; 111, 15.

Lycastus, Λύκαστος (*Cænuria*), Crætæ opp., quod Cnosii diruerunt, agrumque ejus occuparunt, 412, 4.

Lyceum, Λύκειον, Athenis, 341, 16 et in sqq.

Lychnus, Νίλι piscis, 699, 9.

Lychnides, Λυχνίδες, lapides in Massæylia, 705, 5.

Lychnidus, Λυχνιδός, Illyrici urbs, ad viam Egnatiam, 268, 28. Ad eam lacus salsamentorum copiam præbens, 271, 48.

Lycia, Λυκία. Ejus initium a Dædalis montibus; ejus longitudo; soli ratio; incolarum mores probi et a latrocinis, quæ finitimi Pamphylii exercebant, alieni, 567, § 2; τὸ Λυκικὸν σύστημα ejusque ratio, 567, § 3. Poetæ ad Lycios perperam Carum nomen extendunt, 567, 52.

- Lyciæ oræ descriptio, 567, § 4 sqq. Lyciæ et Pamphyliæ confinia præpe Chelidonias insulas, 556, 1. A Lycia ad Pisidiam usque altissima Tauri juga tenuerunt Solymi, 17, 34. Lycii sec. Homerum a Solymis diversi sunt; nonnulli Lycios olim Solymos et Mylies, deinde Termilas ab iis qui cum Sarpedone e Creta venerunt, postea Lycios a Lyco dictos esse tradunt, 569, § 10; 490, 49. E Lycia acciti Cyclopes Tirynthem munierunt, 320, 39. Lyciorum rex Bellerophon contra Solymos pugnavit, 569, 21. Lycii et Treres Sardes expugnaverunt, 536, 27. Lycia Balbura et Bubonem, urbes Cibyratice tetrapolis, Murena adjecit, 539, 351. Lycia alia est in Troade, 490, 31, in qua regnavit Pandarus, 500, 9; 484, 1. Sita est a Dardania versus boream; Zeleam urbem habet, 484, 1; 510, 39; 502, 16. Æsepo adjacet, 502, 16.
- Lyciarcha, Λυκάρχης, 567, 32.
- Lycomedes, Λυκομήδης, Scyri ins. rex, 375, 20.
- Lycomedes rex, Pharnacis f., Ajacem in Sagyllo obcesum capit, 480, 15.
- Lycomedes, Comanorum pontifex, 478, 25.
- Lycopolis, Λύκου πόλις, in Delta regione Ægypti, 681, 35.
- Lycopolis, Λύκων πόλις (Syout), Thebaidis, 690, 36. Lycopolitæ lupum colunt, 690, 25.
- Lycorea, ἡ Λυκόρεια, Delphis superjacet; ibi antiquitus Delphi erant, 359, 11. Sub Lycorea Cyparissus pagus, 363, 19.
- Lycormas, Λυκόρμας, priscum Eueni fluvii nomen, 271, 51; 387, 38.
- Lycus, Λύκος (sive Λύτος, p. 411, 53) (Lytto), Cretæ urbs magna, per tempus aliquod Cnosso præstantior, 409, 2. Lyci a Cnosso et mari Libyco distantia, 409, 5. Ejus navale Chersonesus, 411, 53. Lycii Miletum diruerunt agrumque ejus occuparunt, 412, 4. Cf. 408, 5.
- Lycurgium, Λυκούργιον (Αἰόρειον?), Argolidis pagus, 323, 39.
- Lycurgus, Λυκούργος, Edonius, Bacchi nutrices per Nyseum egit, sec. Homerum, 586, 25.
- Lycurgus, Lacedæmonius, Althæmene, Gisei filio, quinque ætatibus posterior, a Procle sextus, 413, 34. Polydectæ frater, Charilæ tutor, cur in Cretam abierit; ibi cum Thalete versatus est; Ægyptum quoque adiit, et Homerum in Chio convenit; reversus in patriam Delphos profectus est, unde mandata, qualla Cretensibus ex Jovis antro Minos, attulit Lacedæmonis. Hæc Ephorus, 414, § 19. Cf. 648, 46. Lycurgi legislatione principatum Lacedæmonii assecuti sunt, 313, 54. Homores et habiti, 314, 26. Hellenicus Lycurgi mentionem non fecit, institutaque ejus ad Eurysthenem et Proclum retulit, 314, 24. Contra Lycurgum legislatorem scripta a Pausania exule oratio, 314, 34.
- Lycurgus orator Atticus laudatur, 514, 41.
- Lycus, Λύκος, Pandionis f., extorris et a Sarpedone in regni partem receptus, Lyciis nomen dedit, 490, 49; 569, 26. Cf. Lycia. In Attica tennarat regionem Eubææ objectam, 337, 20.
- Lycus fl. (Kulei Hissar), ex Armenia ortus Phanoræam perfluens in Irin incidit; urbs ad confluentes est Eupatoria, 476, 32; 453, 45; 469, 19.
- Lycus, Phrygiæ fl. (Tchorouk Sou), influit in Mæandrum; adjacet Laodicea urbs; defluit e Cadmo monte; cursus ejus, 495, 24.
- Lycus (Zab), fluvius inter Ninum et Arbela, 628, 7.
- Lycus (Nahr el-Kelb), Coesæsyriæ fl., per quem adverso alveo subvehuntur, maxime Aradii, 643, 1 et 28.
- Lydi aliis sunt iidem qui Mæones, aliis diversi ab iis præstat eodem putare, 534, 51; 489, 51. Secundum nonnullos coloni Lydorum sunt Mysi ad Olympum degentes, 490, 1. Lydi oxyam arborem mysium vocant, 490, 6. Lydi et Mysi, tanquam fratres Carum, participes sunt templi Jovis Carii, quod est apud Mylasenses, 562, 45. Lydiam Phrygiæ nomine afficit Sophocles, 576, 25. E Lydia Tyrrenus coloniam in Italiam duxit, 182, 40. In ora Lydiæ Iones urbes condunt, 329, 33. Lydorum imperium, 626, 17; regia Sardes, 534, 50. Lydi Smyrnam diruerunt, 551, 37. A Cimæriis infestantur, 51, 27. Lydia sive Mæonibus multum agri adimerunt Ephesii, 530, 42. Lydorum imperium fugientes Iones in Italiam trajecerunt, 219, 29. Lydi Adramyttium condidisse feruntur, 524, 40. Lydia metalla habet, 580, 26; Αὐδὼν πολύχρυσος πλάς, 22, 43. Terræ motu quasata est, 48, 47. Lydiæ et Phrygiæ ritus in deorum cultu orgiastico obtinentes confunduntur ab Euripide, 403, 11. Lydia lingua, una earum quibus Cibyratæ utebantur; nullum ejus nunc in Lydia vestigium superest, 539, 39. A Lydis qui Cabalidem obtinuerunt, prognati sunt Cibyratæ, 539, 23. Lydorum mulieres omnes sunt meretrices, 456, 48. E Lydia oriundus Xanthus historicus, q. v.
- Lydiæ portæ Adramyttii oppidi, 524, 39.
- Lydus, Αὐδός, usitatum ap. Atticos servorum nomen, 253, 3.
- Lydus, Atyis filius, Tyrreni frater, 182, 43.
- Lygdamis, Λύγδαμος, Cimæriorum dux, in Lydiam et Ioniam irrupens Sardes cepit, peritque in Cilicia, 51, 26.
- Lyncestæ, Λυνκισταί, 271, 23, olim sub Arrhabæo fuerunt, 271, 29. Lyncestis etiam Macedonia superiori vel Macedonia liberæ attribuitur, 271, 38. E Lyncestide fluvii in Erigonem influunt, 272, 2. Per Lyncestas ducta via Egnatia, 268, 31.
- Lynx, Libyæ opp., ab Artemidoro vocatur; Eratostheni est Αἴφος, Strabo Lyngem eandem esse opinatur cum Tinge, 701, 5; 702, 31; 703, 39. Ad Lyngem Antæi sepulcrum; ejus cadaveris ossa reperta, 703, 53. Cf. Lixus.
- Lynam septem chordis primus instruxit Terpander, 528, 44.
- Lyrcæi pagus, ὁ ὄρος ὁ Λυρκίου, e Sophocle memoratur, 225, 41.
- Lyrcæum, Λύρκιον, Argolidis opp., in quo Cephissus oritur, 364, 21. Cf. Lycurgium. (Ruinae in rupe inter hod. Sterna et Scala. V. Curtius Pelop. 2, p. 245.)
- Lyrcius mons, Λύρκιον ὄρος, Arcadiæ in Cynuria (?), ex quo Inachus defluit, 318, 25; 323, 41.
- Lyrnessus, Λυρνησσός, Cilicum in Troade urbs munita, ab Achille vastata, Myneti subjecta; ex ea Bryseis abducta, 500, 11; 519, 43; 523, 14; a Thebe 80 stadia distat, 523, 27. Lyrnessica Troadis Cilicia, 551, 36.
- Lyrnessus, Pamphyliæ vel Lydiæ opp. a Cilicibus Trojanum conditum, 569, 39; 577, 21.
- Lysias, ἡ Λυσιάς, Syriæ castellum ad lacum Apamensem, 641, 6.
- Lysias, Λυσιάς, Judææ castellum a Pompejo eversum, 649, 35. Quum aliunde de eo non constet, haud improbabile est pro Lysia dicendum fuisse Liviam (hod. Beit-Haran. V. Ritter. 15, p. 538.)
- Lysias, Λυσιάς, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 7.
- Lysimachia, Λυσισμάχεια (ad hod. Examitæ), urbs in Chersoneso Thrac., 283, 27. In eodem parallelo sita in quo Sinope, 111, 17.
- Lysimachia, Ætoliae urbs (Papadhates). juxta paludem quæ nunc Lysimachia, olim Hydra dicta; urbs deleta; sita fuit inter Pleuronem et Arsinoen, 395, 29.

Lysimachia, palus *Ætoliae*, 395, 30.

Lysimachus, *Λυσίμαχος*, Agathoclis filius, 532, 50. Astacum delevit Iacolasque Nicomediam transduxit, 482, 31. Ephesi locum mutavit, urbemque de uxore Arsinoen vocavit, 546, 53. Quomodo Ilium auxerit, 608, 8. Antigoniā quoque auxit, eamque Alexandriam denominavit, 508, 11. Sceplos Antigoniā abductos in patriam remisit, 511, 5; 519, 40. Antigoniā urbem ab uxore sua Nicæam appellavit, 484, 32. Ejus uxor Arsinoe, 533, 11. Lysimachus in Troade *Æsculapil* templum dedicavit, 516, 1. Pergamo castello et gazophylacio præfecit *Philetaerum*, qui ab eo defecit, 532, 50. Agathoclem filium necavit, 533, 14. A *Dromichæte* Geta captus et dimissus est, 250, 52; 256, 40. Gazophylacium habuit *Tirizin* castellum, 265, 24. A Seleuco *Nicator* eversus est, 533, 14.

Lysippus, *Λύσιππος*. Ejus opus *Herculis colossus æreus*, quem *Tarento* Romam abstulit *Fabius Maximus*, 231, 26. *Herculis* certamina; quod opus ex *Alyzia* urbe Romam *Romani* transtulerunt, 394, 42. *Leo* prostratus in *Lampsaco* urbe, unde eum abstulit *Agrippa*, 504, 49.

Lysis, *Λύσις*, cujusnam *farinæ* poeta fuerit. Ejus sectatores *Λυσιστοί*, 553, 29 et 36.

Lyttus. V. *Lyctus*.

M.

Ma, *Mā*, a *Cappadocibus* vocatur dea, quæ *Comanis* colitur, 459, 5.

Macæ, *Μάκαι*, *Arabie* gens, ad ostium sinus *Persici*. Tò ἐν *Μάκαις ἀκρωτήριον* (*Ras Mussendom*), e regione *Harmozon* prom., 651, 47. Distantia ejus a *Tyro* et *Arado* ins., 652, 30.

Macaria, *Μακαρία*, fons *Atticæ*, 324, 23. Cf. *Tricorythus*.

Macaria, *Messenizæ* planities, 310, 9.

Macaris urbs, *Μάκαρος πόλις*, *Lesbus* ins., ap. *Homer.*, 551, 41.

Macedo, *Μακεδών*, dux qui *Macedoniæ* nomen dedit, 275, 23.

Macedonia, *Μακεδονία*, olim *Emathia* dicta, de *Macedone* duce nomen habet, 275, 21. Tenuerunt eam populi *varii*, 275, 24, quorum domini deinde evaserunt *Argæadæ* et *Chalcidenses* *Euboiæ*, 275, 33. Pertinet *Macedonia* usque ad *Strymonem*; nonnulli etiam quæ hinc ad *Nestum* sunt, *Macedoniæ* attribuant, 269, 2; 279, 51. *Macedonia* ea, quæ *Perseum* *Romani* privarunt, pertinuit usque ad *Hebrum fl.* et *Cypsela*, 282, 36. Nonnullis *Macedonia* vocatur omnis regio quæ est usque ad *Coreyam*, quod incolæ tonsura, lingua, chlamyde, aliis utuntur iisdem, 271, 40. *Macedoniam* inferiorem et mari proximam a *Magnesia* et *Thessalia* *Peneus*, a *Macedonia* superiori *Haliacmon* determinat, 275, 40. *Macedoniæ* superiori accensent *Lyncæstidem*, *Pelagoniam*, *Orestiadem*, *Elimiam*, quas seriores etiam liberæ *Macedoniæ* nomine comprehendunt, 271, 38. Ex his *Orestæ*, *Pelagones* et *Elimiotæ* sunt gentes *Illyricæ*, 378, 11. *Macedonia* (laxiore vocis sensu) terminatur mari *Adriatico*, *Hebro*, linea ducta per juga *Bertiaci*, *Scardi*, *Orbeli*, *Rhodopes* et *Hæmi*, via *Egnatia*. Forum habet parallelogrammi, 275, 8. *Paulus Æmilios* *Macedoniæ* adjecit *Epiroticas* gentes, totamque regionem in quattuor partes divisit, unam *Amphipoli* assignans, alteram *Thessalonice*, tertiam *Pellæ*, quartam *Pelagonibus*, 282, 38. *Macedoniæ* quoque ad *Græciam* nunc pertinet, 274, 54. *Macedoniæ* hodiernæ magnam partem olim *Pæones* tenuerunt, 281, 38. In *Macedoniam* ex *Iapygia* venerunt *Cretenses*, qui *Bottiaei* dicti sunt, 232, 1. Ma-

cedonæ genere sec. nonnullos sunt *Caucones Pontici*, 464, 43. *Macedonum* colonia *Stratonicea Carizæ*, 563, 39, et *Thyatira*, 534, 40. *Macedones* *Thebas* diruerunt et restaurarunt, 346, 1. Urbs *Mac.* nunc hominum copia maxime floret *Thessalonicea*, 268, 54; 277, 35. *Macedones* vitem e *Babylonia* allatam in *Suside* plantarunt, 623, 7. In *India* *Bacchi* et *Herculis* columnas non viderunt, sed fuisse putarunt in locis quæ rerum de *Hercule* ac *Baccho* traditarum vestigia servare videbantur, 142, 25. *Macedonice* linguis vox ἀργός (pro πᾶσιον) esse videtur, 319, 47; et πᾶσιον, i. e. senes, 274, 7.

Macedonici sinus, 76, 27.

Macestus, *Μάκεστος*, fl., ab *Ancyra* *Abaitidis* profluens in *Rhyndacum* incidit, 493, 37.

Machareus, *Μαχαράς*, *Delphicus* vir *Neoptolemum* interfecit; ejus de stirpe natus *Branchus*, 361, 32.

Machærus, *Μαχαίρους* (*Makaur* ruinae), *Judææ* castellum a *Pompeio* eversum, 649, 34.

Macistia, *Μακιστία*, *Triphylizæ* regio monte a *Pisatide* distinguitur, 295, 28. Ejus oppida *Amphigenia* ad *Hypoæis*, 300, 41, *Cyparissæis*, 300, 36, *Epitalium*, 300, 19. *Macistii* *Plutonis* sacrarium ad *Menthes* montem venerantur, 295, 54. *Macistii* fanum *Neptuni* *Samil* administrant, 295, 33. *Macistii* *Herculis* templum inter *Lepreon* et *Pylum* *Messenizæ*, 299, 12.

Macistus, ὁ Μάκιστος, qui a nonnullis *Platanistus* dicitur, regio et oppidum *Triphylizæ*, quod *Caucones* tenuerunt, 296, 35. Tò Μάκιστον nunc non habitat, 300, 37. E *Macisto* *Triphylizæ* *Eretria* *Eubozæ* deducta, 384, 32. *Macistum* recesserunt *Messenii*, qui in *Limnis* *Lacedæmonias* virgines stupraverant, 214, 11. (*Macisto* et *Lepreo* sec. *Strabonem* ll. ll. superjacent *Paroreatæ*, qui prope *Samicum* mare attingunt. Non igitur *Macistus* idem est locus cum *Samico*, ut *Curtius* censet; sed *Lepreo* et montibus qui hinc sunt boream et ortum versus, vicinus fuisse debet, ut præter *Strabonem* suadet etiam *Stephanus*, qui *Macistum* sitam esse dicit ἐπ' ὄρους ὕψηλῳ πρὸς τὴν Λεπρεατικὴν. *Boblaie* *Macistum* ad hod. *Mophritza* refert.)

Macra, ὁ Μάκρη; *Straboni* dicitur χωρίον inter *Lunam* et *Pisam*. (Est vero fluvius, in cujus ripa sinistra sita erat *Luna*). Hic a multis terminus *Liguriæ* et *Etruriæ* esse dicitur, 185, 20.

Macras, *Μάκρας* sive *Μάκρα*, πᾶσιον, campus *Cœlesyriæ*, in quo ingens serpens visus est, 643, § 17 Cf. *Massyas* planities.

Macri campi, *Μακροὶ κάμποι*, in *Gallia* *Cispadana*, ubi quotannis conventus celebratur, 180, 33 (inter *Parmam* et *Rhegium* *Lepidum* planities.)

Macris, *Μάκρις*, vetus *Eubozæ* ins. nomen, 382, 6.

Μακρονότατοι, *Longicipites*, gens ficta, ap. *Hesiodum*, 36, 2.

Macrones, *Μάκρωνες*, nunc *Sanni* dicuntur; supra *Trapezuntem* habitant, 470, 10.

Μακροπόγωνες, *Longiharbæ*, ad *Ponti* litus orientale, 422, 37.

Μακροσκελεῖς, *Longipedes*, *Indiæ* gens fabulosa, 58, 87.

Macrontichos, *Μακρόν τεῖχος*, s. Murus longus, in *Chersoneso* *Thr.* focus, 284, 10.

Macynia, *Μακυνία*, *Ætolizæ* opp., 387, 26; 395, 7; post reditum *Heraclidarum* conditum est, quod nescivisse videtur *Hellanicus*, 387, 52.

Madaris, *Μάδαρις*, tragulæ genus ap. *Gallos*, 163, 44.

Madys, *Μάδυς*, *Scytharum* rex *Cobum* et *Treres* expulit, 51, 30. Ejus expeditio longioqua, 51, 17.

Madytus, *Μάδυτος* (*Mailos*), *Chersonesi* *Thraciæ* opp., 284, 3.

Meander, *Μαίανδρος* (*Meinder*), *Cariæ* et *Phrygiæ* fl.

- Ejus fontes, 494, 50; 495, 6; cursus, 494, 37. De causa cur ita curvus sit, suspicio, 495, 47. Mæander excipit Marsyam, Orgam, Lethæum, 494, 37; 475, 8. Ejus ostia, 543, 30. Per fluvium ad Myntem navigatur, ibi. Fluvius partim gentes determinat, partim per medias fertur, 537, 48. A Mæandro ad Tralles 80 stadia, 866, 7; ad Phycum 1180 stadia, 866, 4. Antiochia ἐπὶ Μαίανδρῳ, 538, 50. Regio ad Mæandrum sita terræ motibus obnoxia, 495, 40. Mæander fluvius in jus vocatur, 496, 34. Campus Mæandrius, Μαίανδρου πεδίον, 494, 45, quem alluviones fecerunt, 589, 24, incolitur a Lydis, Caribus, Ionibus, Æolibus, 554, 3.
- Mæandrius, Μαίανδρος, historicus, de Enetis eorumque migratione, 473, 34.
- Mæcene, Μακηνή, Arabiæ regio Babylonici contermina, 663, 13 (ad Mæsaniten sinum, quem Ptolemæus dicit; *Massice* regio Plinii, 5, 21?).
- Mædi, Μαῖδοι, Thraciæ gens, Thunatis Dardaniæ contermini; nonnulli eorum ad Hæmum habitant, 264, 32. Per eos et Sintas Strymon decurrit, 281, 19.
- Mædolithyni, Μαυδοθιῦνοί, e Thracia oriundi, 245, 34.
- Mænaca, Μαίνακα (*Almunecar*?), Bæticæ urbs, ultima Phocænsium in Hispania colonia, quam perperam nonnulli cum Malaca confundunt, 130, 7.
- Mænoba, Μαίνοβα, ad æstuarium Turdetaniæ sita, 119, 8. (Extra columnas querenda in hod. opp. *Aznalcázar*, ad exitum *Mænobæ* fluvii, quem in Bætin influere dicit Plinius, et inscriptio prodit esse hod. *Guediámar*. Alia Mænoba erat ad mare internum.)
- Mænalus, Μαίναλον ὄρος, mons Arcadiæ, 333, 50.
- Mænalus, Μαίναλος, Arcadiæ opp., 333, 40.
- Mæones, Μαῖονες, Homero Μηῶνες, iidem sunt cum Lydis, quamquam alii diversos a Lydis esse putant, 534, 51; 530, 41; 489, 51; 471, 12. Thebes campum occuparunt, 501, 49. Imperasse iis Homerus dicit Mesthlem et Antiphum, Talæmenis filios, 535, 26.
- Mæonia olim fortasse dicebatur Asia, sicut Homerus quoque dicit Ἀσίῃ ἐν λαμῶνι Καύσῳριον ἄμφι βέθηρα, 536, 36. Nonnulli Mæoniam dicunt τὴν κατακεκαυμένην Mysiæ, 493, 49.
- Mæotæ, Μαῖοται, ad Mæotidem paludem, 422, 35. Eorum gentes Sindi, Dandarii, Toreatæ, Agri, Arrechii, Tarpetes, Obidiaceni, Dosci, Sittaceni, Aspurgiani, alii, 424, 54; 423, § 4. Mæotæ, totius Mæotidis oræ Asiaticæ accolæ, agricolæ quidem sunt, bellicosi tamen; ad Rhombitem minorem salsamenta habent, 423, § 4. Alii Bosporiani paruerunt, alii hæ qui Tanaidis emporium tenebant, 425, 9.
- Mæotis palus, Μαῖωτις λίμνη, pars maris interni, 104, 28; 9000 stadiorum ambitu, 103, 37; 258, 2. Ab Achilleo ad Tanaim sunt 2200 stadia, 258, 8; 423, 30. Ejus ostium est Bosphorus Cimmericus, 257, 38. Paludis et Tanaidis ostia et Nilus in eodem meridiano sunt, 88, 40; 89, 7. A Mæotide ad Oceanum isthmum esse 1500 fere stadiorum dicit Posidonius, 421, 52. Cum Mæotide Caspium mare meatu quodam jungi nonnulli retulerunt, 437, § 4. Alopecia Mæotidis insula, 423, 26. Paludes Mæotidi propinquæ, 255, 1. Mæotidis pars occidua Sapa palus, 258, 2. Mæotidis salsamenta, 258, 32. Pelanydes, 366, 1. Regio inter Mæotidem et Borysthenem algida, 255, 3. Mæotidis ad fauces summum frigus, 255, 16; et rursum æstus, 255, 26; placies ibi et glacie eruantur, 255, 20. Ad fauces Neoptolemus Mithridatis dux barbaros navali proelio et ibidem in glacie equestri pugna vicis, 255, 21; 61, 30. Mæotidi proximas regiones et oram quæ ad Colchos finitur Mithridates Eupator nota reddidit, p. 11, 46. Ora Asiatica describitur, 423, § 4 sqq. Supra Mæotidem Dææ Xanthii sive Parni habitasse a nonnullis feruntur, 442, 4. Degunt ibi Sarmatæ et Scythiæ, 94, 37. Mæotidem inter et Caspium mare sunt nomades Nabiani, Panxani, Siraces, Aorsi, 434, 27. Ad Mæotin usque progressi sunt Cimbrici Germaniæ, 244, 3.
- Magarsa, τὰ Μάγαρα, Ciliciæ opp. prope Pyramum in Cilicia; ibi Mopsi et Amphilochoi sepulcra, 576, 35.
- Magi, Μάγοι, Persarum, 649, 10; 619, 23; regibus Persarum adsunt consiliarii, 610, 51, sapientia clari, 19, 34. Magorum apud Persas sacrificandi ratio, 624, 3. Magi apud Cappadoces, ubi etiam Pyræthi vocantur, 624, 8. Magi a septem Persarum principibus interfecti, 626, 31. Magnus quidam se Libyam circumnavigasse Geloni narravit, 81, 16; 83, 7. Magorum apud Parthos concilium, 442, 16.
- Magnesia ad Mæandrum, Μαγνησία ἡ ἐπὶ Μαίανδρῳ, (*Inek-Basar*), 566, 18. Colonia Magnetum Thessalorum et Cretensium, 543, 46; Æolica urbs; ad Mæandrum sita dicitur, quamquam vicinior urbi sit Lethæus fl. (Cf. 475, 1), 552, 35; adjacet Thorax mons, 552, 42. Magnetes Delphorum posteri qui Didymos montes in Thessalia inhabitaverunt, 552, 49; Magnesie templum Dindymenes olim fuit, nunc non exstat, urbe in alium locum translata; nunc præclarum habet templum Dianæ Leucophryenes, 553, 1. Urbs olim a Treribus deleta; bellum contra Ephesios sustinuit, 553, 11. Magnetes viri Hegesias, Simon tibicen, Anaxenor citharædus, 553, 24. Prope Magnesiam est Charonium, 495, 44. Magnesiam quot stadia a Trallibus et Epheso distet, 566, 8. A Xerxe urbs Themistocli data, 543, 35. Magnetes ad Mæandrum Antiochiam τὴν πρὸς Πισιδίᾳ condiderunt, 494, 14.
- Magnesia ad Sipylum, M. ἡ ὑπὸ Σιπύλῳ (*Manissa, Manachir*), Lydiæ urbs, 489, 48. A Romanis libertate donata; nuper terræ motu læsa, 531, 37; 496, 15.
- Magnesia, ἡ Μαγνησία sive ἡ Μαγνητις, Thessaliæ regio, 379, § 21. Loca regionis recensens Homerus nullos tamen Magnetes expressis verbis memorat, 379, 35. Cf. 23, 35. Magnetes apud Homerum ii sunt intelligendi qui intra Tempe a Peneo usque ad Pelium habitabant, Macedonibus Pieriotis finitimi, 380, 23. Magnesie assignant regionis Eurypylo subditæ ea quæ circa Ormenium sunt, tum Philoctetæ ditionem omnem, 371, 24. Magnesiam a Macedonia Peneo determinatur, 275, 41. Magnesie oppida, 374, § 15 sq. 380, 23; 276, 18. Objectæ insulæ, 375, 17. Magnetum et Cretensium colonia Magnesiam ad Mæandrum, 543, 46.
- Magnetes. V. Magnesiam.
- Magneticum mare, ἡ Μαγνητικὴ θάλασσα, 371, 27.
- Magnopolis. V. Eupatoria Ponti.
- Μαγυδοί, 553, 30.
- Malaca, Μάλακα (*Malaga*), 130, 4; Bastetanæ urbs tanto a Calpe, quanto hæc Gadibus distans; emporium ibi a nomadibus Libycis frequentatum; salsamenta; non eadem hæc urbs quæ Mænaca; Phœnicia est, 130, 4. Supra eam et Carthaginem mons, in quo Sycæ fl. oritur, 131, 45; Orospeia mons, 133, 45.
- Malæus, Μαλαός, cum Cleua, Æolicæ colonizæ dux, 498, 30. V. Cleuas.
- Maleæ, Μάλει (Malia s. S. Angelo), Laconicæ prom., 89, 36; 287, 45; 311, 29; 312, 24, periculosum nautis; ortum hinc proverbium, 324, 51. Promontorium non multo quam Sunium est australius, 26, 34. Ejus e Tanaro distantia, 312, 1. A Maleis ad Ægium maxima Peloponnesi latitudo 1400 stadiorum, 287, 45. A Maleis ad Cimarum Cretæ 700 stadia, 408, 22; ad Schœnuntum parapulus 1800 stadiorum, 317, 25; ad Herculis columnas 22500 stadia sec. Polybium, 21, 6. Ad Istrum

per Ægium, Cirrham, Heracleam, Tempe, Larissam, Thessalicenseam, Idomenam, Stobos et Dardaniam secundum Artemidorum 6500 stadia, sec. Polybium (non brevissimæ viæ longitudinem dimensum) sunt 10000 stadia, 334, § 5.

Maleos, Μάλαιος, Pelagus, in Etruriæ ora regiam habuit, indeque Athenas migravit, 188, 6.

Malia, Μαλία, Lesbî pr., 527, 18 et 25.

Maliacus sinus, Μαλιακὸς κόλπος, 365, 33; 279, 30, etc.

Mallî, Μάλλιοι (nunc *Mill*), a nonnullis vocantur scenitæ Arabes Mesopotamiæ, 636, 43.

Malienses, Μαλιεῖς, Thessaliæ gens, Homero non ignoti, Epicnemidiorum regioni, Thermopylis, Oetæ, Otryi, Phthiotidi contermini, 8, 35; 23, 36; 286, 15; 357, 48; 368, 48. Eorum loca quædam Ælianes occuparunt, 380, 15.

Mallî, Μάλλιοι, Indiæ gens, apud quos vulneratus est Alexander, 597, 25.

Mallus, Μάλλος, Ciliciæ opp. Pyramo propinquum; de ejus origine fabulæ, 576, § 16. Mallotes Crates grammaticus, 576, 35. Cf. 462, 4.

Malotha, Μαλόθα, Arabiæ vicus ad fluvium situs, quem adiit Ælius Gallus, 665, 33.

Malus, Μάλως, Troadis locus inter Palæncepsin et Achæiæum situs, e quo Careus defluit, 516, 10.

Mamaus, Μάμαος, fl. ad Pylum Triphylia, olim Amathus, 295, 42. Cf. Pylus.

Mamertini, Μαρμαρίνοι, Campaniæ gens, Messanam Siciliæ sub potestatem redigunt, adeo ut incolæ ejus Mamertini, vinumque ibi proveniens Mamertinum dicantur, 222, 47; 223, 5.

Mamertium, Μαρμαρίον, Bruttiorum urbs, in mediterraneo Locris superjacens, 216, 51.

Mandanis, Μάνδανες, sophista Indicus; de eo Onesicriti narratio, 609, § 64 et 65; 611, 15.

Mandubii, Μανδούβιοι, Galliæ pop., Arvernâ contigui (ut parum accurate Strabo dicit); urbs eorum est Alesia (*Alise en Bourgogne*), 159, 1.

Manes, Μάνης, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia obvium, 473, 44; unum ex nominibus quæ servis indi solebant, 253, 4.

Manes fl. V. Boagrius, 365, 45.

Mantiane, Μαντιανή (?) κυανή ἐρμηνευθεῖσα, maxima palus Armeniæ, usque ad Atropatiam pertinens; in eo sal coit, 453, 51. Cf. Spanta.

Nautilæa, Μαντιναία, Arcadiæ urbs e quinque pagis ab Argivis conflata, 289, 30; prælio ibi commisso nobilis; nunc prorsus jacet, 333, 36. In ejus regione Capyas Æneas condidit, 520, 12.

Manto, Μαντώ, Thesiæ filia, mater Mopel, 381, 7; 548, 48; 576, 18.

Mantua, Μαντούα, urbs Galliæ transpadanæ, 177, 28.

Manus dextrâs captivis Lusitani amputant disque conserant, 128, 22.

Marabodus, Μαραβόδος, juvenis Romæ fuit, ubi Augustus beneficiis eum affect, hinc reversus et Marcomannorum imperio potius subiecit sibi Lulos, Zumos, Butones, Mugilones, Sibilos et Suevos Semnones, 241, 27. Regia ejus Bolæum (in Boiæorum terra), in quam tum alios tum Marcomannos transduxit, 241, 24.

Maracanda, Μαρακάνδα, Sogdianæ urbs ab Alex. M. deleta, 443, 47.

Maraniti, Μαρανίται, Arabes a Garindæis oppressi, 661, 8.

Marathon, Atticæ pagus, pars tetrapolis Atticæ, 329, 13. 323, 4, prælio clarus, 342, 36; 340, 36. Ad Marathonem Eurystheus cecidit, 324, 19. E Marathonis tetrapoli Eubææ quædam loca frequentata sunt, 383, 29. Marathonius taurus a Theseo interfectus, 342, 40.

Marathus, ὁ Μάραθος, Phocidis opp. maritimum, 363, 4.

Marathus, Μάραθος, Syriæ opp. in Seleucide oræ mari propinquum, antiqua Phœnicum sedes nunc diruta, cujus agrum Aradii tenent, 641, 34. Marathum inter et Palatum sita Aradus ins., 641, 42. (Marathus e regione fere Aradi insulæ sed meridiem versus erat, quum Aradus sec. Strabonem sita sit inter Carnum et Marathum. Quemnam potissimum locum obtinuerit inter continuas fere ruinas, quæ in hoc litore late sparæ necdum accuratius descriptæ sunt, nondum liquet. Ceterum quod Ritterus t. 17 p. 52 censet Marathum ab Antandro (*Tartous*) non diversum esse, id ferri nequit. Ex Arriani verbis: τὴν Μάραθον τὴν κατανικρὸ τῆς Ἀράδου καυμένην, hoc non sequitur. Deinde *Tartous* est ab Arado boream versus, Marathus autem meridiem versus fuisse debet. Nec recte Ritter contra Mannertum contendit apud Ptolemæum mentionem Antaradi esse nullam; nam V, 15, 16 (p. 367, 24 ed. Wilb.) et Marathus et Antaradus memorantur, nisi quod ab ora longius removeantur. Adde quod a Marathio boream versus est Enydra locus, quem ad Serpentium fontem sive *Ain-el-Hye* recte laud dubie retulit Robinsonus. Hic vero quum ab Arado sit meridiem versus situs, idem magis etiam in Marathum cadit.)

Marcellus (M.) e Celtiberia tributum 600 talentorum exegit, prodente Posidonio, 135, 15.

Marcelli (Claudii) opus, Corduba urbs, 117, 3.

Marcellus Octaviæ, Augusti sororis, filius, magistrum habuit Nestorem academicum Tarsensem, 575, 48.

Marcia, Catonis uxor, ab eo Hortensio tradita, 441, 43.

Marcia aqua, omnium quæ Romam rigant optima, e Fucino lacu fuit, 200, 22.

Marcina, Μαρτίνα, opp. inter Pæstum et Sireussarum prom., a Tyrrhenis conditum, a Samnitibus habitatum, 209, 18. Hinc ad Pompeios isthmus 120 stadiorum, 209, 19.

Marcomannorum imperio potius est Marabodus; qui eos in Bolæum transduxit, 241, 26.

Mardi, Μάρδοι, Persidis gens latrociniiis dedita, 619, 24; ad Caspium mare, 435, 5. Cf. Amardi.

Mardonius, Μαρδόνης, ad Platæas prælio victus, 353, 51.

Mare malorum magister, sec. Platonem, 251, 3. Maris umbilicus, ὀμφαλὸς θαλάσσης, Ogygia insula, 21, 23. Πλάστον ἡ θάλαττα γεωγραφεῖται καὶ σχηματίζει τὴν γῆν, 99, 41. Ἡ θάλασσα ἐξ αὐτῆς τε καὶ εἰς αὐτὴν συνεχὲς καλινδρομικὴν τινὰ κινουμένην κίνησιν, ut animal spirat et expirat, 44, 20. Cf. 193, 43. Maris affluxus et refluxus ad lunæ rationes non modo diurnas et menstruas, sed annuas quoque accommodari observarunt Gaditani, ab hisque accepit Posidonius, 144, § 8. De eadem re Seleuci sententia, 144, 54. Maria non sunt comparanda cum fluviis in declivi alveo labentibus, 43, 45. Falsa de æstu marino Eratosthenis opinio, 123, 16. Terræ motus et flatum eruptiones submarinæ fundum maris modo extollunt modo depriment, adeo ut sicca inundentur et undis tecta sicca evadant, 42, 47; 45, 12. Quod vero Pontus in nostrum mare, hoc autem in Oceanum perripit, id inde repetendum est, quod Pontus et nostrum mare aquis fluviorum opplata exitum sibi aperuerunt, 43, 17; 41, 37. Maris fluctus terræ motu excitatus est trifariam, cujus una pars ad Scarphen et Thronium delata est, altera ad Thermopylas, tertia ad Daphnuntum, 50, 34. Prope Theram e mari fervente et ardente insula prodlit, 48, 14. In mari quod est circa Lipæarum insulas, flammæ discurrentes sæpius apparuerunt; alia huc pertinentia a Posidonio narrantur, 230, 9. Cæno oppleri fundus mari nequit, quum ingestus reciprocatioe rursus elidatur, 43, 48; 44, 17. Cf. 41, 49. Subtilis maris incurso-

nibus Cimbrī patria expulsi esse a nonnullis feruntur, 84, 30. Mare olim texisse terrae partes nunc habitatas nihil mirum habet, 688, 39. Sic Ægypti pars magna olim sub aquis latuit, 42, 8. Mare olim usque ad Ammonis oraculum et Moeridem lacum pertinuit et isthmum Pelusiacum occupavit, 687, 46. Cf. marinae aquae exsufflationes ad Ammonis templum, 41, 19. Maris incrementa in Hispaniæ ora a Sacro promontorio ad Columnas majora sunt quam alibi, 118, 27. Ab Europa ad Africam agger quidam tæniæ in modum sub mari porrigitur, 41, 42. Maris terram circumfluentis sinus maximi quattuor, Caspius, Persicus, Arabicus, mare internum, 100, 19. Mare exterum ostreorum copia abundat, maxime ad Turdetaniæ oram; 120, § 7. V. Turdetania. Maris externi solum aliud quam interni, 41, 41. Posse ex India in Caspium mare circumnavigari censet Patrocles, 62, 19. Mare internum, ἡ ἐντὸς καὶ κατ' ἡμᾶς λεγόμενη θάλασσα, 100, 25 et *passim*, in duos sinus versus orientem desinit, in Euxinum Pontum et in alterum qui Ægyptio, Pamphylio et Issico mari constat, 100, 32. Internum mare non sub eadem ubique superficie constitutum esse Eratosthenes censet, repugnante lege mathematica, 45, 32. Maris interni punctum maxime austrinum est recessus Syrtis majoris, 104, 24; punctum maxime septentrionale ostia Borysthenis, vel, si paludem Mæotidem mari attribuas, ostia Tanaisidis, 104, 26; punctum maxime orientale intimus ad Dioscuriadem sinus, maxime occiduum fretum ad Columnas, 104, 29. Mare internum ad Venetiam fluxum et refluxum patitur, ut Oceanus, 176, 52. A Gaditano freto usque ad Italiam tranquillum est commodumque onerariis mercatoris; porro venti ibi certo quodam ordine flant, 119, 19. Ora maris interni majorem quam externi habet varietatem, 100, 47. Profundissima maria sunt Creticum, Sicalum et Sardoum, 41, 46; mare omnium minime altum est Pontus, 41, 45, quem fluviorum aggere impleri dicunt, 41, 49. Mare concretum, ἡ πεπηγυῖα θάλασσα, 52, 29. De singulis maribus vide v. Adriaticum, Ægæum, Ausonium, Cilicium, Creticum, Erythræum, Hispanicum, Icarium, Ionium, Issicum, Libycum, Ligusticum, Myrtoum, Pamphyllum, Pelusiacum, Sardoum, Saronicum, Syrium, Tyrrhenum mare.

Mareotis lacus, ἡ Μαρεώτις sive Μαρεῖα λίμνη, 671, 15; 674, 11; 682, 31 et 36; longa 300 stad., lata 150 stad.; insulas octo habet, 679, 29. Nili fossis impletur, 674, 11. E Ciboto portu in Mareotin ducta est fossa navigabilis, 675, 48. Portus hic palustris ditior est portu marino, 674, 11. Vinum Mareoticum, οἶνος Μαρεώτης, 601, 41; 679, 30.

Margala vel Margala, Μαργάλα, Μαργάλα (Μάργανα ap. Diodor.), Amphidoliæ regionis in Triphyllia locus, quem Αἴνυ ab Homero vocari nonnulli censent, 300, 21.

Margaritæ Indiæ, 610, 41; sinus Persici, 653, 4.

Margiana, ἡ Μαργιανή, Margo rigatur, 442, 23; solitudine campi cinguntur; Antiochus Soter muro eam circumdedit, et Antiochiam ibi condidit; vini ferax regio, 442, 38. Vitis ibi uvas bicubitales fert, 60, 54.

Margus fl., Μάργος (*Mourghab*), Margianam rigat, 442, 23.

Margus, Μάργος, qui a nonnullis Bargus (*Marawa*) vocatur, in Istrum influit; dirimit minores Scordiscos a majoribus, 264, 15. Cf. Parisus.

Maria. V. Mareotis.

Mariaba, Μαρίαβα (*Marib*), Sabæorum in Arabia urbs regia, in monte arboribus consito, 662, 22; 653, 50. Cf. Mariaba.

Mariandyni, Μαριανδύνοι, sicuti Thyni et Bithyni, e Thracia oriundi, 245, 35. Paphlagonica gens, Cauconiatis

finitimi, 464, 41; 296, 45. Paphlagoniæ contermini, 466, 25, et ab altero latere Bithynorum vicini, 482, 12. Ab Homero non commemorantur, 475, 16; 578, 31. In eorum regione Heraclea Pontica sita. Thraces genere esse videntur; lingua ceterisque nihil differunt a Bithyniis; nomen a Mariandyno habere dicuntur, 464, 23. A Milesiis in servitutem redacti eodem loco erant, quo Penestæ apud Thessalos, 464, 48.

Mariandynus, Μαριανδύνος, Paphlagoniæ partem possidens, Bebrycum regionem occupavit, quas ab eo Mariandynia vocata est, 464, 29.

Mariusus, Μάριος, fluvius per Getas in Danubium exit (*Maroch*), 253, 9.

Marius, Μάριος, fossam duxit, qua majorem Rhodani fluvii limo obturali partem exceptit; eaque cessit Massiliensibus ob navatam contra Ambrones et Toygenos operam, 152, 30.

Marius junior Prænestæ periit, 199, 12.

Marmaridæ, Μαρμαρίδαι, magis quam Nasamones orientem versus habitantes ad Cyrenen propius accedunt et usque ad Ammonem pertinent, 711, 46. Cf. 108, 37; 700, 23; 678, 52.

Marmarium, Μαρμαρίον (*Marmari*), Eubœæ opp., prope Carystum, ubi lapicidinas et Apollinis Marmarini templum, 383, 22. Marmario in Halas Araphenides tractus, 46.

Marmolitidis, Μαρμαλίτις, Paphlagoniæ regio, 481, 43.

Marmor. V. Lapides.

Maronea, Μαρώνεια (*Marogna*), oræ Thraciæ oppidum, 282, 10 et 15 et 24.

Marrubium, Μαρρούιον (*Marro*), Pelignorum oppidum 201, 34.

Marrucini, Μαρρουκίνοι, Picens finitimi, 210, 14; supra Pelignos siti, 201, 39; a Vestinis dirimuntur Aterno fl., 201, 27. Eorum caput Teate, 201, 34. Aterno navali utuntur, 201, 41.

Mars, Ἄρης, Romuli et Remi pater, 191, 26. Isandrum occidit, 491, 1. Ei picus sacer est, 200, 41. Ei Sabini juventutem nuncuparunt quas per sterilitatis annum edita erat, 208, 20. Capros ei mactant Lusitani, 128, 27, asinos vero Carmanii, qui hunc solum deum colunt, 618, 39. Martis templum ad Isaræ et Rhodani confluentes a Q. Fabio structum, 154, 16.

Marsi, Μαρσοί, Germanicæ gens, a Rheno in interiora Germaniæ se recepit, 241, 7.

Marsi, Μαρσοί, Italiæ gens, 182, 29; Picens finitimi, 201, 14; Fucino lacu utuntur, 200, 12. Albæ urbi vicini sunt, 196, 3; 200, 6. Ad Marsos itur via Valeria, 197, 25; 198, 35. Marsicum bellum, 198, 32; 215, 17, a quibus gentibus et quam ob causam gestum sit, 201, 22.

Marsiaba, Μαρίαβα, Rhammanitarum Arabum urbs, bidui itinere a regione aromatifera distans; obsedit eam Elius Gallus, 685, 22. (Non diversa urbs fuerit a Mariaba Sabæorum).

Marsicum bellum. V. Marsi.

Marsyas, Μαρσύας, tibiarum inventor, 403, 45, cum Apolline certasse fertur ad Celænas Phrygiæ, 495, 2.

Marsyas, Phrygiæ fl.; ejus fontes, 495, 6. Apameam Cibotum præterfluit, 494, 37, et in Mæandrum exit, 494, 37; 475, 2.

Marsyas, Syriæ planities. V. Massyas.

Martius campus Romæ, 196, 43; 207, 53.

Marubium, Μαρρούιον. V. Marrubium.

Masanasses. V. Masinissa.

Masesylli, Μασαισύλαιοι, a Mauris (quibus similes sunt, 703, 5) distinguuntur Molochath fluvio, 702, 37. Repe eorum a Molochath fl. ad Tretum prom. per 6000 stadia pertinet; vicini hinc Mauri, illinc Masylienses, 704, 8.

- Eorum oppida et reges, 704, 15; bitumen, res, animalia, lapides, soli fertilitas; mores incolarum, 705, § 11. Massesylis ob vitæ rationem Nomadum seu vagantium nomen adepti sunt. Masinissa eos ad agriculturam et a latrocinio ad militiam adduxit, 707, 25. Masacesylii superjacent Libyphœnices, 709, 4. Per mediterraneam eorum tendit parallelus per Heroum urbem et recessum Syrtis majoris ductus, 709, 53.
- Mases, Μάσας, Argolidis locus ap. Homerum memoratus, 323, 29; 320, 39. (Probabiliter est *Kiladía* portas. V. Curtius, *Pelop.* 2, p. 462.)
- Masiani, Μασαῖοι, Indice gens, inter Cophen et Indum, 595, 1.
- Masinissa, Μασανίσσης, Massesylorum rex, 704, 18. Ei partem Carthaginensium ditionis dederunt Romani, 707, 21. Nomades Massesylis civiles et agricolas, et a latrocinibus milites fecit, 707, 25. Ejus regia Cirta, 706, 11.
- Masius mons, τὸ Μάσιον ὄρος, Armeniæ mons (*Karadja Dagh*), Tauri pars, supra Nisibin et Tigranocerta, 447, 43; 434, 15; 636, 6, et Mygdoniam, 452, 20. Inter Masium et Antitaurum sita est Sophene, 452, 22.
- Massabatica, Μασσαβατική (*Masabadan* juxta *Fuschli Kub* montem et *Kuka* fluvii affluentes orientales), ad Zagrum regio Mediæ vel, ut alii, Elymæ, 449, 54; 634, 17.
- Massaga (Μασάγα codd.), regia urbs in Astacani ditione, 595, 2.
- Massagetae, Μασσαγέται, et Sacæ a Dahis orientem versus habitant, 428, 28. Cyri contra eos expeditio, 435, 24; 586, 5; 439, 39. Regio Massagetarum Araxe fluvio inundatur, 439, 44. Vitæ ratio et instituta, 439, § 6 et 7. Massagetarum et Sacarum gentes Atlasii et Chorasmi, 440, 24, et Aspasice, 440, 29. Massagetae et Arachoti juxta Bactrianam ad Oxum, sec. Eratosthenem, 440, 30.
- Massilia, Μασσαλία, Galliae Narbon. urbs ad sinum Gallicum, 105, 52. Latitudinem ejus gnomone definivit Pytheas; eadem gnomonis umbrae ratio quum Byzantii observata esset, utramque urbem sub eodem parallelo esse Hipparchus putavit, 94, 51; 53, 38; 59, 48; 87, 38. At erravit Pytheas, quum Massilia multo magis meridiem versus ponenda sit, 95, 5. Massiliæ objacet Metagonium Libyæ, ut Timosthenes censuit, 702, 44. A Massilia ad Metagonium 6000 stadia, 702, 41; ad Columnas 7000 st. sec. Eratosthenem, supra 9000 st. sec. Polybium, 88, 9; in medium Britanniam ultra 5000 stadia, 53, 13; ad Caballionem 500 stadia, 153, 45. Massilia est Phocænsium colonia, 148, 46. Phocæenses sub Creontiade appellentes repulsi sunt, 210, 18. Urbis situs; portus egregius, 148 § 4; 153, 33. In arce Ephesium; Apollinis Delphini fanum. Ephesiæ Dianæ cultus ap. Massilienses origo, ejusque per eosdem propagatio; Aristarche sacerdos, 148, § 4. Eorum respublica; timuchi; leges Ionice; soli non optimi proventus; navigationis studium; contra barbaros vicinos munimenta; coloniae Massiliensium Rhode, Agatha, Taurocentium, Olbia, Antipolia, Nicea, 149, 13-34; 151, 20; 152, 52; Emporium, 132, 36; Navale Augusti Cæsaris, Forum Julium, 152, 52. De Rhode cf. 558, 47. Aliæ tres coloniae inter Sucionem fl. et Carthaginem Novam, quarum præcipua est Hemeroscopium (*altera Alona; tertia non nota*), 131, 51. Navalia; armamentarium; armorum et machinarum ad navigationem et oppugnationes pertinentium copia; cum Romanis amicitia. A Sextio Massiliensium ditioni adjicitur regio, quam vi coacti Salysæ dereliquerant, 149, 35-52. Spolia navalibus pugnis reportata in urbe conspiciuntur, 149, 53. Amicitiam cum Romanis intercedentem probat Dianæ in Aventino statua ad formam Dianæ Massiliensis expressa, 150, 3. Massiliensium legati ad Scipionem (*Emilianum*) missi, nihil habuerunt quod de Britannia narrarent Polybio, 158, 4. Mario contra Ambrones et Toygenos egregiam navarunt operam; præmii loco a Mario acceperunt fossam, qua ille Rhodani fl. exitum correxerat. Vectigalia a navigantibus per fossam exigentes magnas sibi opes pararunt, 152, 30. A Pompeii partibus stantes plurimum felicitatis amiserunt, 150, 7. A barbarorum viciorum metu liberi pro bello agriculturam et civilia studia amplexi sunt, adeo ut elegantior quisque nunc eloquentiam ibi et philosophiam colat, et Romani scholas Massilienses frequentent, et literarum studium apud Gallos eximium excitetur, 150, 11. Frugalitatis ac modestiæ ap. Massilienses documenta, 150, 28. Cæsar in Massilienses se clementem præbuit, libertatemque urbi pristinam conservavit, 150, 31. Massilienses turres erexerunt juxta Rhodani loca nautica cavenda; lidem in insula, quam ostia Rhodani efficiunt, Dianæ fanum posuerunt, 152, 39. Ab occasu Massiliæ post 100 stadia magnum occurrit promontorium lapicidinis quibusdam vicinum, 150, 42. Inter urbem et Rhodanum est τὸ λιθόδες πεδῖον (*la Crau*), 151, 27. Massiliense litus olim fortasse usque ad Monæci portum pertinebat, 168, 54. Complures insule urbi objacent, 153, 31; 106, 39. Massilienses agros Stuechadum ins. colunt, 153, 24. Massiliense promontorium (*Cap Couronne*), 151, 4. Massiliensium instrumentorum navalium thesauri, 557, 36. Minervæ simulacrum, quod Massiliæ est, deam sedentem exhibet, 514, 30. Massiliam stanum ex ins. Britannicis transportatur, 122, 18. Mentio Massiliæ occurrit etiam 62, 45; 82, 14; 119, 49; 147, 1.
- Massiliensis sinus. i. q. Gallicus, 150, 45.
- Massyas, ὁ Μασσῆας (Μασσῆας v. l., ut in codd. Polybii 5, 45, 61), Syriæ planities, post Macram planitiem sita est; ejus quasi arx est Chalcis, 643, 12. Initium Massyæ est ad Laodiceam Libano adjacentem, *ib.* Post Massyam est ὁ Βασιλικὸς αὐλὼν et Damascena regio, 643, 36. Massyam tenuit Ptolemæus Mennæi f., 641, 11. Massyam attingit Chalcidice, 641, 21. V. not. ad v. Chalcis. (Straboni Massyas est planities quæ inde a Laodicea inter Libanum et Antilibanum porrigitur; sed etiam pars planitiei quæ a Laodicea est versus mare in valle Eleutheri, nomen hoc habuisse, imo ab hac maxime parte Massyæ nomen ad vallem Libani et Antilibani a Strabone et Polybio fortasse parum recte translatum esse censeo. Vix enim dubium est, quin Massyas planities nomen habeat a jugo montano (*Dj. al Nosarteh*), cujus altissimus vertex *Massyad* etiam nunc vocatur. Idem mons a Plinio, 5, 15 Bargylus vocari videtur.
- Mastaura, Μάσταυρα, pagus Cariae, 555, 29.
- Masthes, Μάσθης, Carum dux ap. Homerum, 564, 32.
- Masylienses, Μασυλιεῖς, Africæ gens Numidica, 108, 42; cujus regio est inde a Treto prom. orientem versus, 706, 9; 704, 12. Ejus fertilitas, 705, 44.
- Matalum, Μάταλον, Cretæ opp., Gortynæ navale, 411, 6, a Phæsto distans 40 stadia, 411, 47.
- Mataurus, Μάταυρος (an Μάταρος?), Siciliæ opp., ad ad quod amnis est per specus fluens, 228, 35.
- Mater Deorum apud Phryges, 402, 43; Dindymene in Cyzico ins., 493, 1. Teriæ in Troade, 504, 8. Agdisiis templum Pessinunte, unde simulacrum ejus petierunt Romani, 486, 10. Andirene fanum, 525, 19; Aspendenæ fanum, 529, 10; apud Smyrneos fanum, 551, 43. Μητρῶα, 406, 6.
- Matiana, Ματιανή, Ματινή, Mediæ pars, 436, 31; 50, 13; Mediæ Atropatiæ ab austro contermina, 446, 35. Matiani Cadusiorum vicini, 440, 42. Mellis ibi copia,

- 60, 50. Lacus salsi, 41, 30. E Matiana Araxus flet sec. Herodotum, 455, 32.
- Matrimoniorum ratio apud Lusitanos, 128, 52; in Hibernia, 167, 26.
- Matrinus, Ματρίνος (*Piomba*), fl. Piceni ab Adria profluens et Matrinum navale impositum habens, 201, 9. Ab Æsi ad Matrinum pertinet Picenum, 200, 47.
- Mauretani, Mauretania. Græce Μαυρούσιοι dicuntur qui a Romanis et indigenis Mauri appellantur, 700, 45. Mauretani a nonnullis dicuntur Indi esse qui cum Hercule in Libyam venerint, 703, 26. Gens est magna et opulenta, 700, 47, quæ Libyæ borealis partem occidentalem tenet. Terra eorum describitur, 700, § 2 sqq. Per mediam Mauretaniam transit parallelus per Alexandriam ductus, 110, 41. Per mediam terram mons porrigitur usque ad Syrtin pertinens, 701, 17. Orientem versus Mauret. terminus Molochathi fl., 702, 37. Ejus promontorium Cotes dictum, Ἀτλαντὶς κρότος, 701, 2. Oræ longitudo a Cotibus est 6000 stadiorum, 702, 43. Objacent insulæ Beatorum, 124, 53. In ora occidua est Lixus fl., usque ad quem Gaditani piscatores navigare solent, 82, 7. Extremis Mauretanix partibus Nili fontes propinqui esse feruntur, 701, 46. Regio ferax est, 701, 39. In quodam ejus fluvio hircines ingentes, 701, 48; vites Mauretanix prægrandes, item arum, draconitum, pastinacæ, fœniculus equinus, cinara, 107, 50; in omnibus crocodili, 701, 45. Alia Mauretanix animalia, 702, 2. Mauretani etsi fertilem magna ex parte regionem tenent, tamen plurimi incertis vagantur sedibus, 702, 48. Eorum ornatus, 702, 50; equi, arma, indumenta, 703, 1. Similes iis Massæylii et alii Libyæ, 703, 5. Reges eorum Bocchus, 309, 7 et Bogus, 702, 25. Romanorum amici, quibus Juba II successit, 703, 28, 239, 13. Ad Mauretanos nonnunquam veniunt Pharusii, 703, 17. (Ceterum Maurusia memoratur p. 35, 100. 99. 131. 133. 139. 140. 143. 150. 153. 157. 288. 825, ed. Casaub.)
- Mauri. Maurusia. Maurusii. V. Mauretani.
- Mausoleum, Μουσῳλεῖον, Romæ, 197, 5; Halicarnasi, 560, 24.
- Mausolus, Μαύσωλος, Hecatomni f. et in regno successor, uxorem habuit Artemisiam sororem, cui regnum reliquit, 560, 39. Sex Eleegum urbes in Halicarnasum contraxit, 522, 44. Ejus sepulcrum, Artemisiz opus, 560, 24.
- Maximus Æmilianus. V. Fabius.
- Mazaca, τὰ Μάζακα, Cappadociæ metropolis, 566, 28. Ciliciæ, Cappadocum præfecturæ, urbs, ad Argæum montem; vocatur etiam Ἐδοῖδα ἢ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ, 461, 4; urbis situs incommodus, ib. et 463, 6. Distantia a Ponto, Euphrate, Ciliciæ portis, Cybistris, 462, 15; a Coropasso et Tomisis, 566, 28. Charondæ legibus Mazaceni utuntur; urbem Tigranes afflixit, 462, 20.
- Mazæi, Μάζαιοι, Pannonum gens, 261, 9.
- Mazenes, Μάζηνες, Doraciæ (*Aoraciæ vel Oaraciæ*) insulæ præfuit in sinu Persico; Mithropasten hospitio excepit et Nearcho commendavit; ipse Nearchus dux navigationis fuit, 652, § 7.
- Mazusia, ἄκρα μεγάλη Μαζουσία (potius Μασουσία?), in Chersoneso Thrac., 283, 34 (ubi nunc *Sedd Bahr Calési* sive *Château d'Europe*).
- Mecone, Μηκώνη, priscum Sicyonis nomen, 828, 39.
- Necyberna, Μηκυβερνα, Olynthi navale, 279, 9.
- Medea, Μήδεια, 186, 39, vestem Medicam excoxitavit; Mediæ nomen dedit vel ipsa vel filius ejus Medus, 451, 15. Venefica, φαρμακίς, 38, 15; ab Homero Circes cognata fuisse fingitur, ob morum similitudinem, et a Ponto in Oceanum translocatur, 17, 10. Ubinam Absyr-
- tum fratrem interfecisse dicatur, 261, 42. Colchi eam persequuntur, 179, 43.
- Medeon, Μεδίων (ruinæ ad *Megalo Mulchi*), Boeotiz opp., 363, 9. Ab Medeone Phocidis nomen habens, Onchesto vicinum sub Phœnicio monte, 352, 44; etiam Φοινικίς vocatur, ib.
- Medeon, Μεδίων, Phocidis opp. (ad hod. *Desfina*), 363, 9; ad Crisæum sinum; a Boeotia distat 160 stadia, 352, 42.
- Media, Μήδία, dicta a Medea vel a Medo ejus filio esse perhibetur, 451, § 10. Mediam et Armeniam Eratosthenes in meridionalibus Asiæ regionibus, Strabo in borealibus recenset, 448, § 5. Sita est in medio Tauro, 446, 32. Partes ejus duæ, sc. Media Magna et M. Atropatia, 448, 16. Mediæ magnæ limites, 449, § 6; regia Ecbatana, 448, 18. Media Atropatia, 434, 15, unde dicta, 448, 25. V. Atropatia. Mediæ M. regio Massabatica ad Zagrum, 449, 54. Mediæ pars Matiana, ubi mei de arboribus defluit, 436, 31; 60, 50. Medos Matianos sub Parachothra attingunt Cadusii, 440, 42. Mediæ olim partes Comisene et Chorene, 441, 21. Montes ad mare Caspium lunæ in formam curvantur, 436, 2. Supra Mediam montana Cossæorum, 447, 51. Eam a Babylonia Zagrus m. distinguit, 447, 48. Medica porta vocatur transitus per Zagrum, 450, 39. E Media in Elymaidem ingressus, 634, 17. Medis Caspianam, Phaunitin et Basaropedam ademerunt Armenii, 453, 21. A Media decurrit Medus fl., 621, 21. Mediæ urbs Rhagæ, 50, 13. A Mediæ finibus per Parætacen ad Caspias portas sunt 3000 stadia, sec. Eratosth., 66, 48. A Rubro mari ad Mediam 8000-9000 stadia, 66, 46. Μήδων δόρυγμος χθὼν (Eurip.), 22, 45. Solum et aeris temperies; equi; medica herba; medicum silphium, 450, § 7. Medicus vestitus, Medæ inventum, ut ferunt, 451, 15. A Medis vestitum et alia instituta assumpserunt Persæ, 450, § 9. Medorum mazæ e pomis confusis; panes e lœtis amygdalis; vinum e radicibus expressum, 451, 35; carnisbus Medi aluntur ferinis; pecus cur non educunt, 451, 38. Medi et Armenii Persarum sacra colunt, 456, 39. Loricato equitatu utuntur, 454, 31. Medi montani fortissimo regnum deferunt, 451, 27; uxores quam plurimas habere student, 451, 50. In Mediam e Colchide pervenit Iason, 40, 18. Passim ibi monstrantur Iasonæa, 38, 21; 451, 18; nec non magnus mons Iasonius qui vocatur, 451, 19. Medi olim Asiæ imperarunt; etiam everso per Cyrum regno multum dignitatis retinuerunt, 449, § 5. Quantum tributi nomine olim Persis pependerit, 450, § 8. Eorum rex Cyaxares, 681, 20. Nunc Medis imperant Parthi, 624, 35. *Tigris* vox apud eos sagittarii significat, 454, 5.
- Medicos in Indiam navigaturus secum duxisse fertur Eudoxus, 82, 18.
- Mediolanum, Μεδιολάνιον (*Milan*), in Italia, Insuorum caput, olim pænis, nunc urbs clara, 177, 24.
- Mediolanum Μεδιολάνιον (*Saintes*), Santonum urbs, 158, 10.
- Mediomatrici, Μεδιοματρίκοι (Μεδιομάτρινες; ap. Ptol.) (quorum caput Divodurum, postea Mediomatrici, inde a quinto seculo Mettis, hod. *Metz*), Galliz gens supra Helvetios; in ea Tribocchii, germanica gens hoc translata, 161, 5. Super Mediomatricos sunt Leuci et Lingonum pars, 161, 10. Infra Mediomatricos et Tribocchos ad Rhenum habitant Treviri, 161, 22.
- Medius, Μήδιος, Larisæus, Alexandri M. comes, laudatur de Armeniæ antiquitatibus, 454, 53.
- Medma, Μήδμα (*Médama* codd.), Brutii urbs, cum emporio et navali; objectæ ei sunt Liparæorum insulæ, 213, 24. Medinæ propinquus Metaurus fl., 213, 26.

Medoaci, *Μεδοάκοι*, supra Venetos habitant, 179, 49. Alibi non memorantur; habitasse censendi sunt in mediterraneis ad Medoacum fl. maiorem et minorem.

Medoacus, *Μεδοάκιος*, Italiae fl., Patavium præterfluit; 250 stadiorum subvectionem patitur; adjacet portus cognominis, 177, 53.

Medoacus portus Patavii (haud dñhe Medoacus Major, bod. *Malamoco*).

Medon, *Μίδων*, comes Philoctetæ, 371, 15.

Medulli, *Μιδούλλοι* (dans la Maurienne; V. Walckenaer *Géogr. des Gaules*, II, p. 31), Galliae gens pone Tricorios et Iconios in altissimis Alpium cacuminibus, ad quos brevissimus in altum ascensus esse dicitur 100 stadiorum, totidemque stadiorum ad fines Italiae descensus, 169, 36. In hoc tractu lacus (in mont *Cenis*) et Druentiae et Duriae fontes, 169, 42. Medulli super regionem in qua Isara in Rhodanum influit, habitant, 169, 53.

Medus, *Μῆδος* (*Murgheb*), fl. ad Persepolin e Media decurrens in Araxem influit, 621, 21.

Medus, Medesæ f., Mediæ regioni nomen dedisse fertur, 451, 22.

Medusæ e collo Pegasus ortus, 326, 12.

Megabari, *Μεγάβαροι*, et Blemmyes incolunt terram quæ est infra Meroen juxta Nilum versus Rubrum mare; *Ægyptiis* finitimi, *Æthiopibus* parent, 669, 2. Non sunt bellicosi, 695, 38; eorum arma, 660, 30.

Megabates, *Μεγαβάται*, Sarganeum interfecit, deinde innotem sepulcro honoravit, 346, 40.

Megabyzi, *μεγάβοι*, sacerdotes Dianæ Ephesiae, 547, 42.

Megaloccephali, *Μεγαλοκέφαλοι*, ab Hesiodo finguntur, 248, 35.

Megalopolis, *Μεγαλόπολις*, Arcadiæ urbs, 309, 36. Fœderi Achaico se adjunxit, 331, 5; implevit comici dictum: ἔρημια μεγάλη ἐστὶν ἡ Μεγάλη πόλις, 333, 29; 629, 18. Megapolitis regio, 287, 43; 332, 10. Ejus vicus Asea, 295, 2.

Megalopolis Ponti, 479, 20.

Megalopolitis, *Μεγαλοπολίτις*, Ponti regio sub Pythodoride est, 479, 6; 477, 5.

Megara, *Μέγαρα*, Megarensium in Sicilia colonia; antea oppidum Hybla vocabatur, 222, 35. Megara et Naxos sub idem tempus conditæ quo Syracusæ, 224, 3. Megarorum conditores reliquit pars quædam Doriensium, quæ in Zephyrium pr. trajecit, 224, 20. Ap. Megarenses Hyblæos Selinus fl., 332, 31. Cf. 222, 20. Megarenses Siculi Selinuntem condiderunt, 226, 45.

Megara, Syriæ opp. Apameæ vicinum, 640, 49. Situs ignotus.

Megara, urbs Megaridis a Doriensibus condita, 337, 40; 286, 31. Urbis navale Nisea, 12 stadia distans, murisque urbi junctum; vocatur etiam Minoa, 336, 32. Via ab isthmo per Scironides petras, 336, 22. Megarensium coloniae Chalcedon, 482, 20, et Astacus, 482, 29, et Mesembria ad Pontum, 265, 18. Megarenses, qui Chalcedonem condiderunt, cur cæci in oraculo dicantur, 266, 21. In Sicilia Megara condunt, 222, 35. Cum Atheniensibus de Salamine insula contenderunt, 338, § 10. Eos fœderi Achaico adjunxit Aratus, 331, 1. Megara multas quanquam mutationes passa etiam nunc durat; clara olim philosophis Megaricis, 337, 44. Megarici philosophi, successores Euclidis Socratici, patria Megarensis, 337, 46. Megarensium respublica Aristotelea laudatur, 267, 32.

Megaritis, *Μεγαρίς*, regio aspera; majorem ejus partem occupant Omei montes, 337, 51. Olim ab Ionibus habitata, pars Atticæ; itaque Megarenses apud Homerum Atheniensium nomine comprehenduntur, 336, § 5. Eam

Nisus sorte obtinuit, Nisæamque in ea condidit, 337, 11. Megaridem et Atticam Iones e Peloponneso pulsi occuparunt, 142, 9. Atheniensibus eriperunt Heraclidæ, et Megaris conditis incolas ex Ionibus fecerunt Dorienses, 337, 34. Ab Attica eam dirimunt Cerata montes, 339, 21. Megarica loca ab Homero memorata, 339, 6. Crommyon Megaricus olim, nunc Corinthius vicus, 326, 50. Megaris fabulam de Procne et Philomela Thucydidæ assignat, 363, 13.

Megasthenes, Chalcidensis, Cumarum coloniam deduxit, 202, 50.

Megasthenes, Indicôn scriptor, ad Sandrocottum, Prasiorum regem, misus, peregrinationis suæ commentarios reliquit, 58, 54; 598, 41. In castris Sandrocottii versatus est, 603, 53. Scriptor mendacissimus, 58, 40. Laudatur de Indiæ magnitudine, 588, 19. Indiæ longitudinem in latere boreali esse stadiorum 16000, 58, 13. Cf. 588, 6. Latitudinem aliquibus locis vel 30000 stadiorum esse tradidit, 57, 22. In austrinis Indiæ partibus Uras occidere et umbras diversam in partem cadere monuit, 63, 25; 64, 30. Nullas fuisse dicit in Indiam expeditiones præter eas Herculis, Bacchi et Alexandri, 585, 42. Laudatur de Indiæ fertilitate, 591, 18; de Gangis latitudine, 598, 27; de Indiæ tigribus, cercopithecis, lapidibus melle dulcioribus, serpentibus et scorpiis volucris, ebano, canibus validissimis, 598, § 37; de equis unicornibus et arundinibus maximis, 605, § 56; de formicis aurum effodientibus, 601, 22; de septem Indorum ordinibus, 599, § 39 sqq.; de Indorum vivendi ratione varisque eorum institutis, 603, 53 sqq.; de Caucasii incolis palam coeuntibus, 605, § 56; de fabulosis Indiæ gentibus, πεντασπιθάμοι, τρισπιθάμοι, ἐνωτοχοίταις, ὠκύποσι, μονομμάτοις, ἀμύκτηροι, Hyperboreis, 605, § 57. Fluvius auriferus in India memorat, 606, 3. De philosophis indicis, 606, § 58-60, et 611, 7.

Meges, *Μέγης*, Phylei f., Augeæ nepos, in Dulichio ceterisque Echinadibus imperat, 392, 3; 394, 20. Megetis galea qua Ulysses usus est, 377, 12.

Megillus, *Μέγυλλος* (?), scriptor, de oryze cultura in India, 590, 37.

Megiste, *Μεγίστη*, ad Lyciam sita insula cum urbe, 568, 29.

Mel Hyrcaniæ, 60, 49; Mediæ, 60, 50; Sacasæ et Araxenæ in Armenia, 60, 51; Turdetaniæ, 119, 33. In Alpiis, 172, 20. E melle potus (in Hibernia vel aliis regionibus borealibus), 167, 45. Mel Liguriæ, 168, 41. Siculum, 227, 13. Hyblæum Siciliae, 222, 37. Brundisium, 234, 36; Atticum; optimum id, quod ad argenti fodinas reperitur et ἀκάπνιστον vocatur, 343, 26; mel Calymnium, 420, 22; mel amarum Colchidis, 427, 30; de arboribus defluens in Hyrcania, Media, Armenia, 436, 30. Ex arundinibus paratum in India, 591, 39. In melle mortuos sepeliunt Assyrii, 635, 21. Mellificium in Arabia Felice, 653, 43.

Melæna, *Μελαινα ἄκρα*, Chili pr., 551, 9.

Melæna, *Μελαινα ἄκρα*, promontorium Erythrææ peninsulae; ibi molares lapides exciduntur, 550, 46.

Melæna Corcyra. V. Corcyra Nigra.

Melænae, *Μελαιναι*, Troadis vicus, 516, 1.

Melænae, *Μελαιναι* ἢ *Μελανίαι*, Ciliciæ prope Celenderim opp., a quo ad Syriæ conflua 1900 stadia sec. Artemidorum, 647, 9; 571, 47.

Melampyillus, *Μελάμυλλος*, priscum Sami ins. nomen, 393, 1; 544, 31.

Melampus, *Μελάμπος*, quam aqua ad lustrandas Proctidas usus sit, 298, 14.

Melanchros, *Μελάγχρωος*, Mytilenæorum tyrannus, 528, 5.

Melania, i. q. Melanæ.
 Melaneis, Μελανηίς, vetus nomen Eretriæ Euboicæ.
 Melanippe, Μελανίππη, mater Bœoti vel ex Metaponto vel, ut Asius ait, e Dio, 220, 19.
 Melanippus, Μελάνιππος, Trojanus, Hicetaonis filius, 501, 25.
 Melanthus, Μελάνθος, Nelida, Messeniæ rex tempore reditus Heraclidarum, 308, 19; ab Heraclidis pulsus in Atticam migrat, ubi Xanthum Bœotorum regem vincit, et ab Atheniensibus rex creatur; filius ejus Codrus, 337, 31; 540, 35. Pyliorum pars cum Melantho Athenas venit, 540, 35.
 Melantii scopuli, Μελάντιοι σκόπελοι, maris Ægæi, 544, 2.
 Melanus, Μέλανος, Cyzici ins. prom., 493, 41.
 Melas, Porthaonida, 397, 39.
 Melas, fluvius Bœotiæ inter Orchomenum et Aspledonem, 357, 6. Ad Orchomenum terræ hiatu excipitur; fluit per agrum Haliartium paludemque ibi efficit, quæ calamum tibiis aptum producit, 349, 37. (Hæc inter se conciliari nequeunt. Duo ejusdem nominis fluvii confundi videntur); nunc Melas fl. evanuit, *ib.*
 Melas, Thessaliæ fl. a Trachine distans quinque stadia, 367, 49.
 Melas, fl. Cappadociæ, 40 stadia a Mazacis distans, in Euphratem exit, 461, 33 et 45. (Melas hic, qui etiam nunc *Kara-* (i. e. *μελας*) *Sou* vocatur, in Phasin exit; Strabo cum hoc confundere videtur alium Melanem (*Tochma-Sou*), qui a Ptolemæo memoratur et in Melitene miscetur Euphrati); Ariarathes fauces ejus obstruxit, *ib.*
 Melas (*Manauget*), Pamphylia fl., ad quem navium statio, 570, 4.
 Melas (*Mauro nero*), fl. Thraciæ in sinum cognominem exiens, 283, 23. Ejus aqua non sufficit Xerxis copiis, 283, 24.
 Melas sinus (*golfe de Saros*) maris Thracii, 23, 14; 78, 38; 102, 42; 268, 50, 284, 41, a fluvio nomen habet, 283, 23; in Alopeconnesum desinit, 283, 33; ad eum sita Ænus urbs, 283, 14.
 Meldi, Μέλδοι, Galliæ gens, ad Sequanam, 162, 2.
 Meleager, Μελέαγρος, Gadarensis, 646, 23.
 Meleager contra Thestiades bellum gessit, 400, 11.
 Meleagri vallum, Μελεάγρου χάραξ, in agro Antiochensi, 639, 47. Situs ignotus.
 Meleagrides aves in Electridibus insulis, 179, 11; in insula ad Myoshormum, 655, 19.
 Meles, Μέλις, fl. Smyrnæ vicinus, 551, 50; apud Homerum non memoratur, 474, 48.
 Melia, Μελία, Apollini peperit Teuctrum, 354, 36.
 Melibœa, Μελιβοία, Magnesiæ opp. in Philoctetæ ditione, 375, 15; 380, 45; in sinu qui inter Ossam et Pelium est 200 stadiorum et amplius, 380, 50. Ex hac urbe profugit Philoctetes, 211, 26.
 Meligunis, Μελιγουνίς, priscum Liparæ ins. nomen, 229, 3.
 Melilotus arbor in Mæssylia, 705, 18.
 Melinus portus, Μήλινος λιμήν, ad sinum Arabicum in ora Troglodytica, 656, 41; supra eum Corai castellum, *ib.*
 Melitæa, Μελίταια, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 36. Melitæenses, Μελιταῖες, decem ab urbe sua stadiis fuisse putant Helladem urbem trans Enipeum sitam, quo tempore ipsorum urbs Pyrrhæ nomen gesserit; deinde Helladis incolæ ad ipsos transmigrasse; testari rem Hellenis sepulcrum in foro Melitææ, 370, 48.
 Melite, Μελίτη, Ceniadarum in Acarnania palus, 394, 50.
 Melite, Atticæ pagus, 54, 35; 55, 13.
 Melite, priscum Samothracæ nomen, 405, 34.
 Melite, Μελίτη (*Malta*), ins. a Cossuro 500 stadia di-

stans, 708, 13. Pachyno prom. objacet, 230, 32. Catellæ Melitæi, 230, 32.
 Melitene, Μελιτηνή, olim Cataoniæ pars, nunc est una e decem Cappadociæ provinciis, sicut ipsa etiam Cataonia, 457, 25; 458, 23; 452, 19. Ejus situs et provetus, 458, 33. Ad eam usque Amanus mons porrigitur, 446, 46; juxta eam Commagena Cappadociæ, 446, 47.
 Mellaria. V. Menlaria.
 Melo, Μέλων, Sigambrorum dux, 242, 14. Ejus frater Bætorix, 241, 33.
 Melpis, Μέλπις (*Melfa*), fluvius Aquinum Latii opp. præterfluens, 197, 47.
 Melsus, Μέλος, Asturiæ fluvius, 138, 36.
 Melus, Μῆλος (*Milo*), maris Cretici ins.; una ex Cycladibus, 417, 2; a Scyllæo et Dictynnæo distantia. Athenienses Melios puberes trucidarunt, 416, 20.
 Memnon, Μήμων, Tithoni filius, secundum Simonidem sepultus est circa Paltum Syriæ juxta Badam fl., 619, 43. Ejus tumulus et pagus in Troade prope Æsepum fl., 502, 39. Mater ejus Cissia dicitur ap. Æschylum, 619, 42. Cf. Ismandes et Memnonium.
 Memnon Rhodius, Persarum dux, Hermeam dolo comprehensum ad regem misit, 522, 13.
 Memnonium, Μήμωνιον, Abydi urbis in Thebaide describitur, 690, 41. Labyrinthus quoque Memnonium erat, siquidem, ut nonnulli tradunt, δ Μήμων ab Ægyptiis Ismandes vocatur; Thebis quoque Memnonia quædam sunt, 690, 41; 693, 3.
 Memnonium, Susorum arx, 619, 41.
 Memphis, Μέμφις, Ægypti regia; ejus situs, templum Apidis; Hephæsteum; Veneris vel Lunæ fanum; taurorum certamina; Serapeum; hominum frequentia; lacus prope urbem, 485, § 31 et 32. De pyramidibus narratio, 486, § 33 et 34. Memphi ad Thebaidem quot sint schœni, 683, 14. Memphisæ Apin bovem pro deo colunt, 682, 38. Apud eos Vulcani et Cabirorum sacra, 406, 13. Ad Memphis velομέτριον est, 693, 1. Milesiorum legati Memphis veniunt, 691, 40. E regione Memphis est Babylon, 690, 26. Loci inter Schediam et Memphis siti, 682, 31.
 Men Ascæi, Μὲν Ἀσκαίου, templum habet apud Antiochiam eam quæ est juxta Pisidiam, 477, 16.
 Men Cari, Μὲν Κάριου, cujus templum est in loco cognomine, 477, 16. Inter Carura et Laodiceam, 496, 40.
 Men Pharnacis, Μὲν Φαρνάκου, templum habet in America Pharnacæ comopoli; ejus templi sanctitas, 477, 9.
 Menander, Μένανδρος, comicus, Epicuri æqualis, 545, 31. Laudatur 246, 45 *sqq.* 247, 16; 388, 35; 417, 47; 544, 47.
 Menander, Bactriæ rex, late regni fines protulit; nam Hypanim transgressus est et ad Imaum usque pervenit, 443, 3.
 Menapii, Μενάπιοι, Germanorum populus, ad utrumque Rheni ostiorum latus paludes et silvas incolunt, 161, et juxta eos Sigambri, 161, 27. A Menapiis usque ad Sequanæ ostium sunt Morini, Bellovacii, Ambiani, Suesiones, Caleti, 161, 39.
 Menas, Μένας, Menebriæ conditor, 265, 19.
 Mende, Μένδη, Pallenes opp., 279, 5.
 Mendes, Μένδης, Ægypti urbs in Delta regione; ibi Pan colitur, et hirci mulieres ineunt, 681, 33. Mendeti vicinæ Diospolis et Leontopolis, 681, 38. Mendesi capram et hircum colunt, 690, 30.
 Mendesium, Μενδῆσιον, Nili ostium, 681, 8 *sqq.*
 Mendesium nomen, Μενδῆσιος νομός, 682, 6.
 Menebria. V. Mesebria.
 Menecles, Μενεκλής, Alabandensis orator, frater Hieroclis, 564, 14. Ejus discipuli Apollonius et Molon Alabandenses, 559, 41.

Menecrates, Μενεκράτης, Xenocrati discipulus, 471, 48; Elaita, ἐν τοῖς κατὰ Κρίστων de Pelasgia, 531, 9; de My-
sis Lydorum colonia, 490, 4; ἐν τῇ Ἐλλησποννακίᾳ κα-
τὰ τὸν in montanis Myrsis vicinis Halizones habitasse ait,
472, 3.

Menecrates Nysæensis, Aristarchi disc., pater Aristodemi
et Sostrati grammaticorum, 555, 34.

Menedemus, Μενέδημος, Eretriensis philosophus, ejus
successores Eretriaci vocantur, 337, 50; 285, 12.

Menelaïtes nomen, Μενελαΐτης νομός, Canobicæ fossæ ad
meridiem adjacens; unde nomen habet, 681, 1.

Menelaus, Μενέλαος, Elysio destinatus, 2, 24; in Laconica
regnavit, 320, 15; subjecta ei erat Messenia, 308, 13. Ejus
peregrinatio, 124, 27. Multum temporis consumpsit in
Phœnice, Syria, Ægypto, Africa et locis Cypro vicinis,
33, 12; 687, 22; nomen Ægyptio nomen dedisse perperam
trahitur ab Artemidoro, 681, 3. Ejus gubernator Cano-
bus, 680, 35. Menelai de erroribus disputatio, 31, 26.
Fusus de his scripsit Aristonicus grammaticus. In
Æthiopiam venit, non per Gaditanum fretum ad Indiam
navigans, neque per isthmum sinus Arabici vel per
fossam e Nilo in mare Rubrum profectus, sed in Ægypto
neque ad fines Æthiopiæ ascendens, 31, 26; 33, 28.
Errant qui Menelai errores fabulis accensent, 38, 10.
Menelai cratera Sidonia, 34, 18.

Menelaus, Ptolemæi Lagi frater, de quo Menelaïtes nomen
dictum, 681, 1.

Menodorus, Μηνόδορος, Trallianus, vir doctus, sacerdos
Jovis Larisæi; ejus mors, 554, 21.

Menodotus, Μηνόδοτος, pater Mithridatis Pergameni, 534,
15.

Menœtius, Μενœτιος, Opuntius, pater Patrocli, 265, 21.

Mentes, Μέντης, Anchiali f., ap. Homerum in Tapho ins.
regnavit, 391, 51; 394, 33.

Mentha herba nonnullis hedyosmon vocatur. De ea fabula,
295, 51.

Meones. V. Mæones.

Mercurius (Ἐρμῆς Hesiod.), eThronia pater Arabi, 35, 25,
Mercurii lana, Ἐρμῆα, in viis per Elidem regionem, 295,
23. Ad Mercurium sacerdotes Thebani omnem sapientiam
astronomicam et philosophicam referunt, 693, 35.

Meretrices Corinthiæ, 325, 20. Dictum meretricis Corin-
thiæ, 325, 26.

Meridionalem plagam Homerus indicare solet verbis πρὸς
τὴν τ' ἡλιόν τε, 28, 29.

Mermadalis, Μερμάδαλις, fl. Legas Gelasque inter et Ama-
zones fluens, 432, 17. (Diversus est a Mermoda fl.)

Mermotas, Μερμόδας, fl. per Amazonum et Siracum terram
ac deserta in Mæotidem exit, 432, 42.

Meroe, Μερὴ, Nili insularum maxima, 27, 2; quibusnam
fluvii efficiatur, 608, 25. Ejus forma et magnitudo,
697, 39. Incolarum vita, 597, 42. Insulæ metalla, 697,
43; domus quales sint; arbores et animalia, 697, 50.
Olim summa potestas apud sacerdotes erat, usquequum
rex quidam eos omnes jugulavit, 698, 38. Meroe sub
regina est, quas etiam Sembritis Imperat, 656, 18; 669,
1. Meroes incolæ Herculem, Panem, Isidem venerantur
et præter hos deum quendam barbaricum, 698, 27.

Meroe urbs, Æthiopici regni caput, 697, 38; a Nili et As-
saboræ concursu 700 fere stadia distat, 668, 34; cf.
656, 19; a sinu Arabico quindecim dierum itinere, 656,
17; a parallelo Cinnamomiferæ regionis et initio terræ
inhabitabilis, 8000 stadia, 94, 12; 109, 40; 700, 37,
vel 3400 stadia, 52, 33; a Syene 5000 stadia, 94, 11; 78,
28; 109, 45; ab Alexandria 10000 stadia, 52, 23; 700,
37; ab Athenarum parallelo 15000 stadia, 56, 40. Meroe
et Indiæ termini meridionales in eodem parallelo, 56,
34; 110, 9. Philo observavit solem 45 diebus ante æsti-

vum solstitium Meroe supra verticem immingere, 46, 13.
Dies longissimus 13 horarum, 110, 5. Urbs et insula
nomen habere proditi: ab mortua ibi uxore aut sorore
Cambysis, qui Ægypto potius eo devenit, 671, 49.

Menelaus portas in ora Libyæ, 711, 31, ad Ardanim prom.
supra Parætonium, 33, 33.

Menelaus, urbs Ægypti, non longe abest a nitri lacubus
Nitrotæ nomi, 682, 46. (Probabiliter est Nitria opp.
scriptorum seniorum, quum complures urbes in valle ista
sterili fuisse non ait verisimile, neque Menelaïtes nomen
huc pertinere videatur, monente Letronio.)

Menestheus, Μενεσθεύς, et Athenienses cum eo ad Ilium
profecti Eleam, 532, 1, et Scylletium in Italia condide-
runt, 217, 16. Menesthei peregrinatio, 124, 27.

Menesthei oraculum ad Bætica Iberiæ, 166, 16 et 24
(Porto Real prope Gades?)

Menesthus, Μενέσθιος, unus ex Achilles centurionibus,
Sperchei filius ex Achilles sorore, 372, 23.

Meninx, Μήνιγξ, ad fauces Syrtis minoris ins., Homericæ
Lotophagorum ins.; Ulyssis in ea ara est; lotus arbor;
Meninx urbs et alia oppida, 708, 80; 101, 51; 20, 38;
130, 42.

Menippus, Μένιππος ὁ σκουδαῖος, Gadarensis, 646,
23.

Menippus, Stratonicensis, rhetor præclarus, Catocæ
cognomento; a Cicerone laudatur, 563, 52.

Menlaria, Μενλαρία (al. *Mellaria*), Hispaniæ urbs ad
fretum Gaditanum, salsamenta habet, 115, 53 (sita
fuit prope *pointe Gualmes*, e regione Libyci prom.,
quod vocant *pointe de Cyres*).

Mennæus, Μενναῖος, Ptolemæi in Syria reguli, pater, 641,
11.

Menon, Μένων, Alexandri dux, in Armeniam missus, 454,
19.

Merops, Μέροψ, Percosius, ejus filii duo, Adrastus et
Amphius, Adrastææ præerant, 501, 32; 502, 26.

Meropis, Μερονίς, l. q. Cos, 585, 17; 597, 20.

Meropis terra, Μερονίς γῆ, a Theopompo flagitur, 248,
42.

Merus, Μῆρος, Indiæ mons, in quo nutritus est Bacchus,
hinc *μυροπραγῆς* dictus, 586, 17.

Mesembria, Μεσημβρία (*Mistioria*), ad Pontum Megaren-
sium colonia, olim Menebria dicta de Mena conditore,
265, 18. Mesembrianorum oppidum Naulochus, 265, 16.

Mesene, Μεσσηνή, ad Babyloniam regio, 70, 18 (ubi *For-
rath Maisan*, nunc *vieux Basra*. Rectius scripseris
Μαισσηνή, sicut Μαισσηνίτης κόλπος ap. Ptolemæum vo-
catur.)

Meseni, Μεσηνοί, Arabes, Babylonis finitimi, 629, 50.

Mesogis, Μεσωγίς, Asiæ mons, 378, 34; 554, 2; a Cæle-
niæ ad Mycalen porrigitur, adeo ut partes ejus teneant
Phryges, Mysi, Lydi, Cares, Iones, 537, 42. Adjacent
Nysa, 554, 32, et Hierapolis, 538, 15. Μεσωγίτης οἶνος,
ex eoque optimus ὁ Ἄρομας, qui ad Aroma locum nas-
citur, 555, 30. Cf. 544, 40.

Mesola, Μεσολά, una e quinque civitatibus in quas Messe-
niam divisit Chresphontes, 810, 20. Ad sinum Messenia-
cum sita, a nonnullis *Hira* Homericæ esse putatur, 309,
39. (Mesolæ regionem inter Messenen et Taygetum me-
diam intellige ditiones urbium Thuris, Pherarum,
Abiæ, quæ a Pamiso versus ortum sunt.)

Mesopotamia, Μεσοποταμία, Euphrate et Tigride com-
prehensa, 66, 50; 73, 31; 107, 47. Ejus fines, nominis
ratio, maxima latitudo, 635, § 21. Similis est ὄκη-
ραῖα, navigio remis instructo, sec. Eratosthen., 65,
42; 67, 1; 635, 46. Mesopotamiæ partes meridiona-
les Arabes Scenitæ tenent, 636, 30. Qui præter mon-
tes Mesopotamiæ habitant, tum a Scenitis, tum ab Ar-

- menis passim infestantur; et vel Armeniis parent vel Parthis, 636, 35. In Mesopotamia mixti habitant Syri et Arabes et Armeni, 34, 45. Seleucia, Mesopotaniæ castellum, a Pompeio Commagenæ attribuitur, 638, 18. (V. p. 79, 80, 82, 88, 91, 130, 275, 521, 522, 526, 527, 532, 539, 712, 736, 742, 747 *sqq.* 765, 778 *ed. Casaub.*)
- Messa, *Μίσση*, Laconica urbs ap. Homerum, ubinam sita fuisse videatur, 312, 28. (Est *Mezapon* portus in occidua sinus Messeniaci ora optimus.)
- Messaei, *Μεσσαίοι* (P), Triphyliae, 315, 20.
- Messala in Salassorum vicinia hiemans pecunia a Salassis emit ligna ad focum, et hastilia ulmea ad exercitationes, 171, 16.
- Messana, *Μεσσηνή*, Siciliae urbs, 102, 6; 222, 17; a Tauromenio 33 mill. pass. distat, 221, 26. A Messana ad Lilybæum in via Valeria 235 mill. p. 221, 28. Urbis situs; a Rhegio distantia; a Naxilis condita initio Zancle urbs dicta propter locorum obliquitatem; deinde novum nomen a Messenii Peloponnesiis accepti; tum Mamertinum a Mamertinis vocata. Romanis receptaculum erat in Punico bello secundo; Sextus Pompeius ibi classem continuit, 222, § 3. Ante urbem Charybdis est, 222, 53. Vini optimi ferax regio, 223, 8. Urbis frequentia, 223, 11. Messanae princeps Micythus, qui Pyxuntem coloniam deduxit, 210, 25.
- Messapia, *Μεσσηπία*, i. q. Iapygia, 230, 42; 234, 15; a Messapo Boeoto nomen habet, 347, 51. Chersonesus Messapiae, quam facit isthmus a Brundisio ad Tarentum pertinens, 230, 50; eius periplus, 231, 2. Messapii contra Tarentinos bella gesserunt, 233, 12 et 25. Messapiorum lingua *Βενερίων* cervi caput significat, 234, 42.
- Messapius, *Μεσσηπιός*, Boeotiae mons, in Anthedonia regione, a Messapo dictus, 347, 50.
- Messapus, *Μέσσηπος*, a quo Messapius Boeotiae mons vocatur, in Iapygiam profectus Messapiae regioni nomen dedit, 347, 50.
- Messaeis, *Μεσσαίς*, fons Thessaliae, prope quem veteris urbis (Helladis, ut putant) rudera exstant, 370, 42.
- Messene, *Μεσσηνή* (ruinae ad *Μαυρομάτι* vicum), urbs Messeniæ, cuius arx Ithome, tempore belli Trojani nulla fuit, 308, 14. A Cresphonte condita est, 334, 49. Urbis situs, praestantia, fata, 310, § 8. A Pamiso 50 stadia distat, 310, 10. Messeniam proficiacitur Teleclus rex, 232, 12. Urbs a Lacedaemoniis capitur, 232, 30.
- Messenia, *Μεσσηνία*, olim *Μεσσηνή*, Peloponnesi regio, Trojani belli tempore pars Laconiae, Menelao subdita; postea in Nelidarum venit potestatem, ex quibus erat Melanthus tempore reditus Heraclidarum, 308, 10; 316, 18. Messeniæ urbes ap. Homerum memoratae, 308, 25. Messene urbs tum nulla fuit, 308, 14. Regionis situs, 288, 9. A Triphylia nunc eam dirimit Neda fl., 299, § 22. Oræ parapulus 800 stadiorum, 311, 17. Messeniæ solum describitur Euripides versibus, 314, 47. Mons Coryphasius, 291, 46. *Γόργα* locus, 292, 10. Messeniam Cresphontes obtinuit, 334, 48; a quo in quinque civitates dividitur, Stenyclarum, Pylum, Rhium, Messolam, Hyamitium, 310, 16. Nunc Messenia maiore sui parte deserta, 311, 21.
- Messeniacus sinus, 288, 17, 291, 46, etiam Ainaeus vocatur, 309, 10. Ei contiguus est Ainaeus sinus, 308, 22. (*Pars sinus Messeniaci prope Ainaeam urbem*); urbes ad eum sitae, ib.
- Messenii et Pylii quandam inter se cognationem perhibent; quare etiam recentiores poetas Nestorem Messenium faciunt, 540, 32. Eorum rex Melanthus, 337, 31. Messenii in Hispania sedes fixisse dicuntur, 130, 29. Messeniorum et Lacedaemoniorum lis de Pambo fl., 310, 13. Messeniaca bella quattuor, 310, § 10. Eorum primum, 231, 29. Messenii in Dianae fano quod *ἐν Αἰφύναις* est, Lacedaemonias virgines stupraverunt; hæc belli causa, 310, 41; 214, 6. Exules Macistum abierunt; oraculi iussu Chalcidensis Rhegium conditoris se adiunxerunt. Ex horum Messeniorum genere erant Rheginorum duces usque ad tempora Anaxilai, 214, 6. Messenii Telectum Spartanorum regem Messenam sacrificandi causa profectum interficiunt; quare bellum his intulere Lacedaemonii, Messenamque capiunt anno decimo nono et agrum Messenium dividunt, 232, 11. Messenii Messenam Siciliae condidere, 222, 43.
- Messenius, Eubamerus, 39, 35.
- Messos, *Μεσσία*, Spartæ urbis pars, 312, 28.
- Mesthles et Antiphus, Talaemenis filii, Maconibus ap. Homer. imperant, 535, 26.
- Metabum, *Μέταβον*, postea Metapontum, 220, 18.
- Metagonium, *Μεταγώνιον*, Mauretaniae locus aridus et sterilis, 702, 39; e regione Carthaginiis novæ, a qua distat 3000 stadia; a Timosthene e regione Massiliæ ponitur, 702, 44. Metagonium Numidia regio in qua Abilyca mons, sec. Eratosthenem, 141, 31; negat istam regionem Numidia Artemidorus, 141, 33.
- Metalla in Europa, 105, 27; multa in montibus ad Bætin fluv., 117, 48; in Turdetania, 121, § 8; in montibus ab Ana ad Tagum pertinentibus, 118, 2; in omni Iberia, 120, 54. Auri metalla in Cemmaeno monte Galliae et sub ipsam Pyrenen sita, 181, 19. Silvæ quondam in Pyrene incensis fervens terra metalla ejecisse fertur, 121, § 9. Attica metalla et Hispanica inter se comparantur, 122, 9. De Atticis metallis dictum Demetrii Phalerei, ib. Metalla ad Carthaginem Novam, 122, § 10; 131, 40; metalla plumbi fossilis, cui argentum admixtum est, apud Castloneum, 122, 44; m. in Bastetania et Oretania tractu montano, 130, 3; ferri metalla ad Hemeroscopium, 132, 4; metalla plumbi et stanni in Cassiteridibus, 145, 52; 146, 10. In Gallia Cisalpina nunc negliguntur metalla; olim maxime curabantur, ut Vercellis et Ictumulis, 181, 45. Metalla ferri aetisque in Lelanto Euboeæ campo, 384, 15; m. ferri et olim etiam argenti ap. Chalybes, 470, 34; auri in Sipylo, in Aetia, in Bermo et Pangæo, inter Atarnæum et Pergamum, 580, § 28; in Cypro, 583, 36; auri et argenti m. in India, 596, 32; in Meroe ins., 697, 43.
- Metapontum, *Μεταπόντιον* (ruinae prope *Torre di mare*), prius Metabum dicebatur, 220, 18; ab Heraclea 160 stadia disitum, Pisatarum sive Pyliorum Troja redemptionis colonia, felix civitas; messem auream Delphis dedicavit, 219, 50; 185, 24. Deinde Achæi locum occuparunt. Aliæ de Metaponti origine narrationes, 219, § 15. Usque ad Metapontum pertinebat vetus Oenotria sive Italia, 212, 1. Post Metapontum sequitur Iapygia, 230, 41; 220, 14. Ad Metapontum usque Lucania pertinet, 212, 19. A Tarento distantia, 231, 3. Metapontina regio, 212, 12; de ea Achæorum cum Tarentinis controversiae, 220, 1.
- Metapontus (vel Metalus) e Melanippe pater Boeoti, 220, 15.
- Metaurus, *Μεταυρος* (*Marro*), Bruttii fl., 213, 26.
- Metaurus (*Metauro*), Umbriae fl., 189, 12.
- Metellus cognomento Balearicus urbes in Gymnesii ins. condidit; 3000 colonos Romanos ex Hispania eo transduxit, 139, 25 et 48. Quomodo insulam aggrediens naves contra fundarum ictus defenderit, 139, 46.
- Metellus (Q.) et Sertorius circa Segobrigam et Bilbilin in Celtiberia bellum gesserunt, 135, 11.
- Methana, *Μέθανα* (*Methana*), Argolidis peninsula et locus munitus, qui in Thucydidis codd. nonnullis Methone scribitur; ortus hinc error, 322, 14; ad eam in

- sinu Hermionico mons egestus est flammosa quadam effusione, 49, 27.
- Methone, Μεθώνη, Macedoniae opp., 277, 2; a Pydna 40, ab Aloro 70 stadia distans, 277, 7. In ejus obsidione Philippo oculus excisus, 322, 14; 277, 54. Oppidum a Philippo eversum, 375, 12 (ubi Methone Thraciae perperam adscribitur). Eo missi ab Agamemnone nautarum legendorum causa, imprecati incolis sunt, ne unquam finem facerent maros aedificandi, 322, 16. (Methone Leakio est bod. *Elefthero-khori*.)
- Methone, Μεθώνη, Magnesiae opp., 375, 11.
- Methone, Μεθώνη (*Modon*), Messeniae opp., quod ab Homero Pedasum vocari dicunt, 309, 3. Nonnullis est *Apea* Homerica, 309, 46. Agrippa urbe potius Bouchum in ea interfecit, 309, 6.
- Methone in Thucydidis codicibus nonnullis perperam legitur pro Methana, 322, 15.
- Methydrium, Μεθύδιον, Arcadiae opp., 333, 40 (ruinae prope *Nimithra* vicum).
- Methymna, Μήθυμνα (*Molivo*), Lebi urbs, Arionis patria, 528, 39; ejus situs, 527, 14. Methymnaei Ariabae urbis agrum tenent, 505, 27; Aesum condiderunt, 522, 20.
- Metrodorus, Μητρόδωρος, Scepsius, philosophus et πολιτικός; fata ejus praecipua, 521, 25. Laudatur de Gargarensibus et Amazonibus, 432, 19. 'Εν τῷ περὶ συνθέσεως de crocuta animal fabuloso narrat, 660, 1.
- Metrodorus Lampsacenus, Epicureus, 504, 44.
- Metropolis, Μητρόπολις (*Palaeocastro* ruinae), Thessaliae urbs, primum e tribus oppidulis conflata; postea plura assumpta sunt, quorum erat Ithome, 376, 12. Unum e conflatis oppidis erat Onthyrum; unde illatus est cultus Veneris, qui porci sacrificium admittebat, 376, 21.
- Metropolis, Phrygiae Magnae opp., 494, 5; 566, 18.
- Metropolis (ruinae ad *Turbali* vicum), Ioniae opp. inter Ephesum et Smyrnam, 544, 12. Metropolitum vinum, Μητροπολίτης οἶνος, 544, 39.
- Metulum, Μέτουλον, Iapodum opp., 172, 47; 261, 32. (*Motling* ad *Culpa* fl., sec. Reich.; ad vicum *Metule*, Mannert.
- Mevania, Μηρυαία (*Bevagna*), Umbriae opp. in via Flaminia ad Teneam fl., 189, 35.
- Micipsas, Μικίψας, Masaeorum rex, 704, 18; auxit Cirtam urbem, in quam etiam Graecos deduxit, 706, 4.
- Micythus, Μικυθος, Messanae in Sicilia princeps, Buxentum coloniam duxit, 210, 25.
- Midæum (*Miletum* codd.), Phrygiae Epicteti opp., in quo captus est Sextus Pompeius, 117, 29.
- Midas, Μίδας, rex Phrygiae Magnae, 489, 31; poto tauri sanguine obdit, quo tempore Cimnerii in Phrygiam invaserunt, 51, 25. Ejus domicilium ad Sangarium fluvium, 486, 24; divitiis e metallis Bermii montis, 580, 25.
- Midas, unum ex nominibus quae servis e Phrygia oriundi indid solebant, 253, 4.
- Midea, Μίδα, Argolidis urbs, nunc deserta, 320, 44. Ejus incolae ad Halienae commigrarunt, 320, 50.
- Midea, Μίδα, Boeotiae urbs, 320, 44; a Copaide lacu absorpta, 354, 48; 49, 35.
- Migrationes gentium potiores enumerantur, 51, 1.
- Milium in Aquitania, 158, 12; in Gallia, 147, 46; plurimum in Gallia Cisalpina; optimum famis remedium, 181, 31. Milium in Themiscyra, 469, 25; in India, 588, 46.
- Milesiorum murus, τὸ Μιλήσιον τείχος, in Delta regionis ora inter Bolbitinum et Sebennyticum ostium, a Milesiis structus, 681, 18.
- Miletopolis, Μιλησιόπολις (ad bod. *Moallitch* et *Hamamli* sec. Hamiltonem), Mysiae urbs ad Miletopoliudem pa-
- indem, 492, 44; 581, 12. Inde coloni missi in Gargarorum urbem, 522, 23.
- Miletopolitis Mysiae palus, 493, 33 (nunc *Maniyas*, sec. Hamilton).
- Miletus, Μίλητος (*Milata* ruin.), Cretae opp., cujus Homerus meminit; quod diruerunt agroque ejus politii sunt Lycii, 412, 3; 490, 44. Hinc deducta colonia in Miletum Asiae urbem, 542, 26.
- Miletus vetus a Caribus, qui Sarpedonem e Miletu Cretica ducem advocaverant, condita est, 542, 24; 490, 43. Cf. 540, 18. Leleges locum olim tenuerunt, 542, 29. Lelegum sepulcra et domicilia ad Miletum monstrantur, 522, 51; 267, 16. Eam quae nunc est urbem Neleus condidit, 542, 24; 540, 31. Portus urbis quattuor, 542, § 6. Quot sint stadia ab urbe ad Pyrrham et Heraeam sub Latmo, 543, 25. Milesiorum promontorium Posidium, 540, 15. Ante urbem Lade insula, 543, 10. Templum Apollinis Didymei, 542, § 5. A Mileisii coloniae deductae sunt in Icarum, Lerum, Limnas, Arisbam, Abydum (Cf. 505, 42), Pæsum (cf. 504, 21), Artacen, Cyzicum, Scepsin, 542, § 6; Parium, 503, 45; Apolloniam Ponti, 365, 11; Istrum, 265, 5; Heraeam Ponti, 464, 24; Cardiam, 283, 30; Odessum, 265, 15; Borysthemem seu Olbiam, 254, 22; Sinopen, 468, 6; Amisum, 468, 44; Priapum, 502, 52; Proconnesum, 502, 52; Lampsacum, 504, 21; Colonas, quae sunt supra Lampsacum, 504, 30. Milesii Apollinem Ullum colunt, 542, 41. Mariandynos in servitutem redegerunt, 464, 34. Legati Milesiorum Memphin missi, 691, 40. Milesii Cyaxaris Medii temporibus ad Bolbitinum Nili ostium appellentes locum qui *Μιλήσιον τείχος* vocatur, condiderunt; postea in Saliticam praefecturam navigantes, inaro proelio navali superato, Naucratin condiderunt, 681, 19. Miletus a Persis et ab Alexandro expugnata, 543, 5. Phrynichi de priore infortunio fabula, ib. Milesiis nunc adjuncta est Myus, 543, 33. Milesii: Thales, Anaximander, Anaximenes, Hecataeus, Aeschines orator Pompeii aequalis, 542, § 7.
- Milo, Μίλων, Crotoniata, Pythagorae discipulus, athleta celeberrimus; ejus robur; mortis ratio, 218, 28.
- Miltiades, Μιλτιάδης, ad Marathonem Datis Persae copias delevit, 342, 37.
- Milya s. Milyas, Μίλυα, Μιλυάς, Asiae min. regio, 488, 23; 569, 1; Pisidiae pars, 488, 16; montana est; ab angustis, quae prope Termessum sunt, versus Insula usque ad Sagalassum et Apamensium ditionem porrigitur, 539, 42; 488, 16. Contermina Cibyratidi, 539, 28. Milyae, Μίλυα, prius Solymi, tum Termilae, deinde Lycii dicti sunt, 490, 45. cf. 569, 29; 475, 14.
- Mimallones, Μιμαλλόνες, Bacchi πρόκολοι, 402, 18.
- Mimas, Μίμας, mons Erythrae peninsulae, 550, 45.
- Mimmermus, Μίμνερμος, Colophonius, tibicen et elegiarum poeta, 549, 22; Aeten in Oceano habitasse censet, 39, 10. Laudatur 39, 17; (in *Naxos*), 541, 46 et 49.
- Minaci, Μινάκι, gens Arabiae Felicis ad mare Rubrum, 653, 48; civitas eorum Carna vel Carnana; finitimi Sabaeis, ib. Petram aromata ferunt, 661, 6. In Mineam ab Aelanis mercatores veniunt 70 dierum itinere, 654, 19.
- Minclius fl., Μίγκλιος, e Benaco lacu effluit in Padum, 174, 12.
- Minervae nativitas, Ἀθηναῖς γενεή, pictura in templo Dianae Alpheonae, 295, 26. Minervae δαίμονες Corybantes, 405, 30. Ejus templum, Ἀθήναον, in Minervae promontorio sive cubitu, e regione Caprearum l., 18, 36; ab Ulysse conditum, 206, 11. Templum in Iberia, 124, 11; in Odyssea urbe Ulyssis errorum signa habens, 130, 17. Ara in Circaro monte, 194, 3. Minervae Luceriae templum, 235, 48, apud Salentinos, 233, 36; templum ad Scylluntem in Triphyllia, 295, 47. Minervae Nedusae

templa duo ad Nedontem fl. et in Posaessa, 309, 28. Aleæ, ἄλῃς, fanum Tegeæ, 333, 42. Minerva Sciras, 338, 16. Parthenon Atheniense, 339, 25; Polladis templum Athenis, 340, 14; Polladis sacerdos recentem caseum Atticum non tangit, 339, 11. Itoniæ fanum in Thessalia, 374, 11, et ad Coroneam Boeotiae, 353, 27; 374, 11; in quo Minervæ sociatur Pluton, 353, 36. Fanum Alalcomenis, in qua urbe nata esse dea fertur, 355, 16. Τῆς Νεδοντῆς fanum in Ceo insula, 418, 8. M. fanum in Illo novo, 507, 52. Minervæ Ilensis simulacrum quod hodie est, stans conspicitur, quum sedens indicat Homerus; sedentia etiam erant antiqua Minervæ simulacra Phocææ, Massiliæ, Romæ, in Chio, alibi, 514, 26. Minervæ Iliacæ simulacra ex Illo allata multis in locis monstrantur, ut Romæ, Lavinii, Eucriæ et Sirl, 219, 37. In Sirl urbe cur clausas habeat palpebras, 219, 26. Minervæ templum Ephesi, 541, 39. Minervæ Lindiæ templum a Danaïdibus positum, 559, 18. Templum Sidæ in Pamphylia, 570, 2; apud Elymaeos, 634, 13. Τῆς Κυπρητικῆς templum, 639, 33. Minerva Sai colitur, 681, 30. Deæ statua, Myronis opus, in Samo, 544, 25; in Parthenone Phidiæ opus, 340, 16. Minervæ antistes apud Pedasenses in Caria, 522, 47.

Minervæ promontorium (*capo della Minerva*) Campaniæ, 202, 8, cum fano Deæ, Capreis objacens, 18, 38; 206, 10, quæ insula ab eo abrupta esse videtur, 50, 10; 18, 6. Vocatur etiam Sirenussarum promontorium, 206, 10.

Minium terra Sinopica non deferius exportatur e Turdetania, 119, 34. Obviam fit in Carmania et Æthiopia, 323, 11; 618, 31.

Minius, Μίνιος, s. Bænis, Lusitanie fl. maximus, 127, 15.

Minoa, Μινώα, Laconicæ cast. (in *Monembasia* penins.), 316, 30.

Minoa, Μινώα, Megaridis promontorium, quod portum efficit Nisææ, quæ et ipsa Minoa vocatur, 336, 31; 316, 30.

Minoa, Cretæ opp., 408, 5.

Minos, Μίνως, e Jovis antro leges Cretensibus attulit, 414, 29; Jovis confabulator, 648, 42. Ei paruerunt Cares in insulis habitantes, 564, 19. Ejus regia Cnosus, 408, 51; navale Amnisus, 409, 12. Minois θαλαττοκρατία, 40, 32. Ejus vim fugit Britomartis, 411, 25. Ei Scylla Nisæam prodidit, amore capta; Minos puellam demersit, 321, 15. Camicis apud Cocalum occisus est, 226, 48; 232, 1. De Minois indole, legibus ceterisque institutis narratio sec. Ephorum aliosque, 409, § 8 sqq.

Minotaurus, 409, 38.

Minthe, Μίνθη, Plutonis peller, a Proserpina conculcata, in mentham herbam abiit, 295, 51.

Minthæ mons, Μίνθης ὄρος, Triphylia prope Pylum, unde nomen habet; ibi Plutonis sacellum et Cereris lucus, 295, 50. (Hod. *Alvena* sec. Leakium et Curtium; *Smerna* sec. Boblaye.)

Minturnæ, Μιντορναί, Latii opp. 194, 43; eas perfluit Liris, olim Clanis dictus, 194, 45; 198, 26 et 9. Sitæ sunt in via Appia, 194, 26.

Minyæ, Μινυαί; eorum civitas Orchomenus in Boeotia, 345, 2; 356, 3. Argonautæ Minyæ vocantur, quod Minyarum colonia Orchomeno Iolcum deducta erat, 356, 4. Minyæ in Triphylia venerunt aut ex Orchomeno Minyæa cum Chloride Nestoris matre, aut e Lacedæmone, quo venerant e Lemno pulsi, 298, 22. Habitarunt in Triphylia circa Arcnen in Hypæsia regione, 298, 27. Una ex tribus gentibus Triphylia, 289, 45. Minyæ sub Thera, Autiesionis f., e Lacedæmone in Callisten ins. migrant ibique Theram condunt, 298, 29.

Minyæus, Μινυῖος, Triphylia, fl. 302, 8; apud Homerum memoratur; prope Arcnen fluit; idem est cum Anigro;

nominis origo a Minyis ibi habitantibus repetenda; alia est etymologia eorum, qui pro Μινυῖος legi volunt Μινυῖος, 298, 2.

Misenum, Μισυόν, Campaniæ pr. et portus, 202, 6; 203, 16; 206, 19; unde nomen habeat, 204, 34; objacet Prochytae ins., 206, 23, quæ ab eo abrupta est, sicut etiam Pithecusæ ins., 50, 9.

Misenus, Μισυός, Ulyssis comes, 21, 37. Promontorio cogn. nomen dedit, 204, 34.

Mithras Persis sol vocatur, 623, 39. Mithræ festa, 454, 27.

Mithridates Ctiates, Μιθριδάτης ὁ Κτιστής, Ponti regno potitus est; ejus successio duravit usque ad Mithridatem Eupatorem, 481, 46; M. Cimiatis castello pro arce utebatur, *ib.*

Mithridates Evergetes, Ponti rex; ejus amicus erat Dorylaeus, unus ex Strabonis majoribus, 410, 10. Sinopæ rex dolo familiarium necatur, quo tempore Dorylaeus Cnossi versabatur, 410, 21.

Mithridates Eupator, alter ex M. Evergetæ filiis, una cum Dorylaeo, Philotæri filio, enutritur; annos undecim natus regnum suscipit; vir Dorylaeum summis affectis honoribus, et cognatis ejus Cnossi, ubi debebant, in Pontum arcessit, 410, 29. Natus est Sinopæ, quam urbem caput regni constituit, 467, 26. Quæ sunt a Tyra fluvio ad Mæotidem paludem et quæ hinc in ora maritima ad Colchos usque, nota fecit, 11, 44. Dux ejus ad fauces paludis Mæotidis barbaros in glacie equestri prælio, et æstate ibidem pugna navali vicit, 61, 31. Dux ejus Diophantus, 259, 10, qui Palacum ejusque socios Roxolanos prælio vicit, 254, 45. Ejus dux Neoptolemus, q. v., 255, 21. Mithridates in Chersonesum urbem, rogantibus civibus, exercitum misit, Scythiaque qui erant sub Scilluro et Palaco, bellum intulit, eosque subegit; Bosporo ei cecit Parisades, 256, 35; 257, 28. Quantum frumenti et argenti solverint tributum loco Chersonesitæ, 258, 29. Contra Mithridatis duces quibosnam Scyllurus in Chersoneso Taurica castellis usus sit, 259, 8. Mithridatis Atheniensibus tyrannos quos vellet imposuit, 342, 6. Ejus copiae ad Chæroneam victæ sunt, 355, 34. Duces ejus Delum vastarunt, 417, 29. Mithridates ex avita ditione fugiens per Hæmichorum regionem oramque Zygiorum ad Achæos venit 4000 stadiorum itinere, 425, 50. Colchide potitus est, quam præfectis administrabat; inter hos erat Moaphernes, 427, 50. Regnum ejus inde a Colchide et Armenia minore usque ad Heracleam pertinebat, 463, 25. Cf. 466, 30. Mithridates Amisum ornavit et auxit, 468, 47. Ab Antipatro Armeniam minorem accepit, in qua 75 castella struxit; unum eorum situm fuit ad Dastira, in quod M. confugit, ingruente Pompeio, 475, 35. Mithridatis regia in Cabiris, 476, 41. In Novo castello res pretiosissimas deposuit, 477, 1. Tibium ejusque filium Theopædum necavit; quare Strabonis avus maternus a Mithridate ad Lucullum deficit, 477, 40. Mithridatis se filium esse simulavit Archelans, 478, 20. Mithridates, Nicomede ad Amniam fl. victo, Bithyniam occupavit, tum universam Asiam usque ad Cariam Lyciamque, 481, 14. Cyzicum obsidens parum abfuit quin caperetur, 493, 20. Laodiceam Phrygiæ oppugnavit, 495, 10. Ad Apameæ urbis restorationem 100 talenta largitus est, 496, 5. Cum Sylla in Dardano urbe pacta de pace iniiit, 509, 30; 408, 42. Apud eum in honore erat Metrodorus Scepius, qui postea a rege defectit, 521, 31. In Mithridatis gratiam Diodorus, Adramyttii prætor, senatum civium suorum occidit et in Pontum cum rege abiit, 525, 4. Quibus limitibus M. asylum templi Ephesi circumscripsit, 547, 49. Οἱ τὰ Μιθριδάτην συγγράμματα

- de ora Ponticæ orientalis populis eorumque serie, 426, 16.
- Mithridates, Menodoti f., Pergamenus, a Cæsare honoratus et rex Bospori creatus, ab Asandro evertitur. Genus ejus maternum, 534, 15. Leucothæe templum Mosechicæ regionis spoliavit, 427, 41.
- Mithridates I, Phraatæ I f., Parthorum rex, Elymæorum templa Minervæ et Dianæ spoliavit, 634, 10.
- Mithridatium, Μιθριδάτιον, Trocmorum castellum, quod a Ponto divulgum Dejotaro Pompeius dedit, 485, 47.
- Mithropastes, Μιθροπάστης, Arsitæ f., Phrygiæ satrapæ, Darium fugiens in Ogyria ins. se contulit; hinc in Oarctam ad Mazenam venit, qui commendavit eum Nearcho. Quid de Ogyri ins. narraverit, 652, § 5 sq.
- Mitylene, Μιτυλήνη (rectius Μυστιλήνη), Lesbii urbs (Mitylen). Ejus situs, 527, 24; portus duo; obiacens insula, 527, 37. Ditio in continente ad sinum Adramyttenum, 518, 5, ubi pagi Coryphantis et Heraclea, 519, 20. Mil. colonia Ænus, 283, 15. A Mitylene ad Pyrrhæ portum 80 stadia, 528, 26. Ad petras Lariissæas, 50 st. 378, 30. Archæanax Mitylenæus Sigeum munivit lapidibus Iliacis, 513, 18. Mitylenæi contra Athenienses Achilleum muniunt, non tamen Periandro auctore, ut Timæus perperam prodit, 513, 40. Bello Peloponnesiaco Trojam Mitylenæis ademerunt Athenienses, 513, 52. De Mitylenæis trucidandis Atheniensium decretum, 528, 22. Mitylene oriundi Alcæus, Antimenidas, Sappho, 527, § 3; tyranni ibi Pittacus, Myrsilus, Melanchrus, Cleonactides, 528, 1. Mitylenæi sunt Diophanes rhetor, Potamo, Lesbocles, Crinagoras, Theophanes historicus, 528, 10; 423, 12.
- Mnasalcas, Μνασάλκας, poeta Platæensis ex Sicyonis, 354, 2.
- Mnasyrium, Μνασύριον, Rhodi locus, 559, 24.
- Mnevis, Μνεῦς, bos Heliopoli pro deo colitur, 682, 38; 684, 10.
- Mnoa, Μνώα, ap. Cretenses, 464, 38.
- Moageses, Μοαγέτης, postremus Cibyatarum tyrannus a Murena dejectus, 539, 35.
- Moaphernes, Μοαφέρνης, matris Strabonis patruus, vir illustris, instante jam regni Mithridatis interitu; una cum rege adversam sensit fortunam, 477, 30; a Mithridate Eupatore Colchidi præfectus est, 428, 1.
- Moasada, τὰ Μοασάδα, locus prope Sirbonidem (i. e. Asphalittien) lacum, ubi petrae exustæ produnt igni regionem obnoxiam esse, 650, 40. (Apud Josephum locus Masada vocatur. Ruinæ, in rupe sitæ ad Asphalittidis paludis oram occidentam, Sebbe vocantur. V. Ritter. t. 15, p. 656 sqq.)
- Mochus, Μώχος, Sidonius, Trojano bello antiquior, cujus est de atomis dogma, 645, 2.
- Modra, τὰ Μόδρα (ad Aine Geul), Phrygiæ Hellesponticæ opp., ad quod Gallus fl. oritur, 465, 27.
- Mœridis lacus, ἡ Μοῦριδος λίμνη, 671, 14, in Arsinoite nomo, describitur. Olim ad eum usque pertinuisse mare videtur, 687, 43. Ejus ripæ littori maris similes sunt, 42, 19. Lacus quomodo irrigationi inserviat, 688, 46. In Mœridis lacus latitudinis sita est Oasis minor, 691, 5.
- Mœsi, Μοῖσοι, Thraciæ gens, iidem sunt cum Mysis, sive Mysorum nomen in Asia demum acceperint, sive jam antiquitus in Thracia habuerint, 252, 9; 245, 33; 464, 20. Molares lapides. V. Lapides.
- Molon, Μόλον, Alabandensis, Meneclis rhetoris discipulus, 559, 41; Rhodum se contulit, ib. et 564, 16. Ejus contra Causios oratio, 556, 40.
- Molochath, Μολοχάθ, fl. Libyæ Maurorum et Masæsyliorum regionem distinguens, 702, 37; 704, 9.
- Molossi, Μολοσσοί, gens Epirotica, 267, 12. 271, 9. Imperarunt iis Pyrrhus, Neoptolemi filius, Achilles nepos, ejusque posteri, 271, 32, qui erant ex Æacidarum familia, 269, 17. Molossi post Chaones totius Epiri imperio potiti sunt, 269, 12. In eorum regione Dodonæum oraculum, 269, 17; 273, 7. Talares, gens Molossica, 273, 17. Plurima M. oppida evertit Paulus Æmilius, 268, 6. Molossorum lingua κῶλια vocantur vetulae, et παλγῶνας; senes honoribus functi, 274, 1.
- Molycria, Μολύκρια, juxta Antirrhim, oppidulum Æolicum, 366, 35; 395, 8, supra quod Taphiassus mons, 387, 24; Molycria post reditum demum Heraclidarum condita, 387, 52.
- Momemphis, Μώμεμφις, Æg. urbs a Schedia Memphim naviganti ad dextram sita, post Gynæcopolim, 682, 35. Supra Momemphin duo sunt lacus nitrum habentes et ὁ Νηρώτης νομός, 682, 43. Momemphitis Venerem colunt, et bovem sacram alunt, 682, 36. Μώμεμφις νομός Æg., 682, 35.
- Monarite vinum, ὁ Μοναρίτης οἶνος, in Melitene Cappadociæ provincia, 458, 36.
- Monesión thermæ. V. Onesión thermæ.
- Monetium, Μονήτιον, Iapodum opp. quod Strabo inter Vendonem et Arupinos memorat, 172, 47; 261, 33.
- Monilia, περιτραχήλια, Hispanicarum quarundam mullerum, 136, 33.
- Monæci portus, Μοναίκου λιμὴν (Monaco), in Liguria; ibi templum Herculis Monæci dicti, 168, 51. Ex nomine loci colligas Massiliense litus olim eo usque pertinuisse, 168, 54. Portus ab Albingauno 480 stadia distat, 168, 14; ab Antipoli supra 200 stadia, 169, 1. Ab eo nonnulli Alpes incipere putant, perperam, 168, 4. Inde a Monæci portu ora importuosa est, 168, 29.
- Μονόματοι, Unoculi, gens ficta ap. Æschylum, 36, 5; 248, 30; 605, 47.
- Μονόφθαλμοι, Unoculi, Indiæ gens fabulosa, 58, 46.
- Μονόζυλα πλοῖα. V. Navigia.
- Mopsium, Μόψιον, Thessaliæ opp., 379, 19. In campo Pelasgico, 381, 5. A Mopso Lapitha nomen habet, 381, 7.
- Mopsopia, Μοψοπία, vetus Atticæ nomen, a Mopsopo inditum, 341, 2; 381, 10.
- Mopsopus, Μόψοπος, a quo Attica vocata est Mopsopia, 381, 9; 341, 2.
- Mopsuestia, Μόψου ἐστία, Ciliciæ opp., 577, 8.
- Mopsus, Μόψος, Apollinis et Mantis f., 576, 18; 381, 7; 548, 48. Mopsus et Amphilochous Mallum condunt; mutuo se occidunt; eorum sepulcra prope Magarsa, 576, 17; 548, 48. Mopsus post Calchantis mortem gentem variam trans Taurum duxit, 570, 14.
- Mopsus Lapitha, Argonauta, Mopsio Thessalico nomen dedit, 381, 7.
- Morene, ἡ Μωρηνή, Mysiæ pars, quam a Cæsare obtinuit Cleo, 492, 21.
- Morgantium, Μοργάντιον, Siciliæ urbs a Morgetibus, ut videtur, condita, non amplius exstat, 224, 34; 214, 25.
- Morgetes, Μόργητης, e Rhegina regione ab CEnotris pulsus in Siciliam migrant, ubi Morgantium opp. ab iis nomen habere dicitur, 214, 23; 224, 31 et 35.
- Morimene, Μοριμηνή, una ex 10 Cappadociæ præfecturis, 458, 26; 462, 39. In ea τερὸν τοῦ ἐν Οὐδήσσας Διός, 460, 30.
- Morini, Μορινοί, ex Gallia Menapiis vicini, 161, 40; 168, 17; regionis indoles, 161, 42; 168, 46.
- Mormolyce. Ἡ Μορμολύκη μὲνός ἐστιν, 16, 1.
- Moron, Μόρων, urbs Tago adjacens, e regione insulæ, 500

- stadia e mari distans; in monte sita. Ea Brutus Callaicus ut belli arce contra Lusitanos usus est, 126, 6.
- Mortui vulturibus prociuntur apud Indos in Taxilæ regno, 608, 31. In melle eos sepeliunt, cera cadavere oblito, Assyrii, 635, 21. In sterquilinis defodiunt Nabatæi, 667, 4.
- Morus (ἡ συκάμνος), arbor in Ægypto et regione myrthifera, 699, 1; 658, 34.
- Morzel, Μόρζος, castellum et opp. Gangra in Cappadocia, 481, 51.
- Moschi, Μόσχοι, gens Pontica, Cercetorum et Colchorum contermini sec. Mithridaticōn scriptores, 426, 19. Moschica regio, cujus partem Colchi, partem Iberes, partem Armenii tenent, 428, 9. In ea Leucothæ templum a Phrixo conditum, 427, 38.
- Moschici montes, 452, 1, Tauri pars, 447, 29; Caucasii extremitates attingunt, 426, 46; Armeniam ab Iberia separant, 51, 7. Supra Colchidem siti, junguntur Scydisæ monti, 470, 12; 422, 40.
- Moses, Μωσής, Ægyptius sacerdos. De ejus historia et doctrina, 647, § 35 sqq.
- Mosynæci, Μοσύνιοι, Ponti gens, in μοσύνος sive turribus habitantes, Scydisæ montis incolæ, 470, 20.
- Mugil, μαστρέος, Nili piscis, 699, 9. Mugiles fossiles, μαστρέας θρύκτοί, apud Ruscinonem in Gallia, 151, 11. Mugiles e mari in Nilum ascendunt, 602, 17; 699, 48 et 53. Cur non metuant crocodilos, 699, 48.
- Mugilones, Μουγίλωνες, Germaniæ gens a Marcomannis devicta, 241, 31. Hoc nomen aliunde non novimus. Reichard. (*Germanien* p. 112) Mugilones ad hod. locum *Mügel* querendos putat, nominis ob similitudinem. Cluverus, III, 31, legi voluit Βουγγουδιώνες, annuente Cramero. Probabiliter Mugilones pars erant magnæ Luiorum s. Lygiorum gentis, a Marcomannis subjectæ, quam in plures civitates diffusam fuisse e Tacito et Ptolemæo constat. Fortasse igitur Μουγίλωνες ortum est ex Δουγοιδώνες (i. e. Lugi Dones, sicut Ptolemæus habet Δουγοιδιδόνες (leg. Δούγοι οἱ Δούνοι), aut ex Δουγοιδώνες seu Δουγοιδώνες (sicut Ptolem. habet Δουγοιοιδιμανοί, i. e. Δούγοι οἱ Μανοί vel οἱ Ὀμανοί, *Lugi Manimi* Taciti).
- Muli. Iis caret Arabia Felix, 653, 44. Clavæ signum iis incurrunt Sibæ, Indiæ gens, 586, 47. Muli Ligustici, ginni, 168, 44. Muli Reatini præstantissimi, 196, 20.
- Mulierum ornatus in Hispaniæ quibusdam regionibus, 136, 31. Mulieres Hispanicæ et Liguriæ sæpe inter operandum pariunt; Hispanicæ quum pepererunt, suo loco viros decumbere jubent isque ministrant, 137, 5. Doctem mulieribus viri afferunt ap. Cantabros; filia apud eosdem hæredes instituuntur, 137, 30. Mulieres viris mixtæ saltant apud Bastetanos, 128, 43. Mulieres δουδαίως ἐκτετραμμένα apud Creophagos, 656, 45.
- Mulierum urbs. V. Gynæceopolis.
- Mummus (L.) Corinthum evertit, 327, 23; generosus potius quam artium amans, 327, 42.
- Munda, Μούνδα, Turditanæ urbs, sæpe regionis quasi metropolis, a Carteia distat circa 1400 stadia, 117, 52; ad eam Pompeii filii debellati sunt, 117, 18; 133, 30. (Stadiorum numerum in 460 vel 430 mutarunt, quod eo sæpe intervallo nunc *Monda* locus occurrit; at hanc non esse Mundam historia notam, e Plinio 3, 1, 3 et aliunde satis patet. Vir doctus in *Ausland* 1842, N. 205, ad Mundam refert ruinas quæ sunt inter *Martos Alcandete*, *Boena*; in quem locum etiam Strabonis stadia 1400 satis quadrant.)
- Mundas, Μούνδας, Lusitanæ fl., subvectiones habens exiguas, 127, 9.
- Mundus et cælum globi formam referunt, 91, 9; 52, 10; 78, 10.
- Munychia Diana. Cf. Diana.
- Munychia, Μουνυχία (*Fanari*), Athenarum describitur, 339, § 15.
- Murena, μούραινα, in mari ad Turdetaniam, 120, 26 et 30.
- Murena, Μουρηνάς, Moageten, Cihyratarum tyrannum, dejecit, et Balbura Bubonemque, tetrapolis Cihyraticæ urbes, Lyciæ adjecit, 539, 35. Murenæ amicus Athenæus Seleucensis, 572, 13.
- Mures. Cur Apollo Sminthius murem sub pede habens repræsentetur, 517, 18. Murum multitudo Hispaniæ regiones aliasque interdum infestat, 137, 19. — Murem araneum, Μυγαλῆν, Athribitæ in Ægypto colunt, 690, 30.
- Musæ deæ, 402, 1. Πρόπολοι τῶν Μουσῶν οἱ πεπαιδευμένοι πάντες καὶ ἱδῶς οἱ μουσικοί, 402, 14. Musarum cultus a Thracibus institutus in Pieria, Olympe, Pimpla, Libethro, Helicone, Nympharum Libethriadum antro, 404, 35; 352, 20. Musæ Thamyrim puniunt, 301, 7.
- Musæus, Μουσαῖος, Thrax, musicus, 404, 44; 649, 6.
- Museum, Μουσεῖον, Alexandriæ, in eoque philologorum collegium, 674, 53.
- Muscani terra, ἡ Μουσικανὸν χώρα, ad Patalenam sita, 597, 29. Indiæ regio australissima; quæ fusius describitur sec. Onesicritum, 591, 45; 592, § 22; 597, § 34. (Caput regionis fuerit *Aroræ*, cujus ruinæ prope *Bukhar* exstant. V. Ritter t. 5, p. 472.)
- Musica omnis Thracicæ et Asiaticæ originis, ut colligas ex locis ubi Musæ colebantur, et ex nominibus antiquissimorum musicorum, 404, § 17. Musici, Apollinis ministri, 402, 15; morum formatores et correctores, secundum Pythagoreos et Aristoxenum, 13, 2 sqq. Μουσικὰ παιδισκάρια una cum medicis et aliis artificibus Eudoxus in Indiam navigaturus secum duxit, 82, 18.
- Μούσωνες, arietes Sardinie, 187, 40.
- Mustelæ Mauritanie, 702, 4.
- Mutina, Μουτίνη (*Modène*), Italiæ urbs, 171, 45; 180, 30; lanam habet optimam, 181, 38.
- Mycale, Μυκάλη, mons Ionie, 543, 44. Ejus πρόπους Trogylium pr., 544, 5. Ad Mycalen usque porrigitur Mesogis m., 537, 43. Regionem ejus olim Cares tenuerunt, 540, 19.
- Mycalæus, Μυκαλησσός, bæotice Μυκαληττός, Tanagricus pagus, 346, 53; 348, 19. Vicinum ei Harma, 347, 1.
- Mycenæ, Amythaonidarum regia, 320, 4; ab Heræo 10 stadiis dissitæ, 316, 45. Navale habent Eiones, 321, 17. Mycenæ initio Argis inferiores; mox superiores, quum eo commigrassent Pelopidæ. Quousque Agamemnonis Mycenis residentis regnum pertinuerit, 320, 8. Condidit urbem Perseus, cui Sthenelus, huic Eurystheus successerunt, Argis quoque imperantes, 324, 16. Dein Mycenæ transierunt in potestatem Pelopidarum e Pisatide profectorum et Heraclidarum, qui etiam Argos obtinebant, 324, 25. Post pugnam Salaminiam Mycenæ dirutæ ab Argivis, Cleoneis et Tegæis, 324, 27. Ne vestigium quidem superest, 320, 25. Cf. 324, 16. Mycenæ et Argos a poetis sæpe confunduntur, 324, 30. Mycenis et Agamemnoni subditæ urbes sec. Homerum, 324, 9.
- Mychos, Μυχός, Phocidis portus ad sinum Crisæum, 352, 3; 363, 6. A Crensa 90 stadiis distat, 351, 9.
- Myconus, Μύκωνος, una ex Cycladibus ins., 417, 5; sub qua jacere ferunt Centauros ab Hercule interfectos; natum hinc proferbiam; calvities Myconiorum, 418, § 9.
- Mygdones, Μυγδόνες, Edonorum pars in Macedonia, 275, 32; Boibæ paludis accolæ, 231, 16.

Mygdones, Μυγδόνας, Asiatici, a Thracibus oriundi, 245, 34, a Rhyndaco usque ad Myrleanum agrum pertinent, 492, 40.

Mygdoniæ in Mesopotamia (in Assyria, 627, 6) regionis situs, 636, 1; urbes ejus Nisibis s. Antiochia Mygdoniæ, Tigranocerta, Carrhae, Nicephorium, Chordiraza, Sinaca, 636, 5; 627, 6; 452, 21. Mygdonibus superjacet Maasius m., 452, 21.

Mygdonis, Μυγδονίς, Macedoniæ regio, tota olim sub Pæoniis erat, 281, 39.

Μυγδονίς regio Cyzicenis subjecta, 493, 32. Mygdoniæ campus, 503, 14; per quem fuit Odysses fl., 471, 51. Cf. 483, 13.

Mylæ, Μύλαι, Siciliæ opp.; ejus a Peloro et Tyndaride distantia, 221, 13. Mylarum Zanclei Himeram condiderunt, 226, 43.

Mylasa, τὰ Μύλασα, Cariae urbs; ejus situs, lapicidinae, templa Jovis Osogo et Labrandei; olim urbs erat regia Carum qui sub Hecatomno fuerunt; emporium ejus Physcus, 562, § 23. Urbs scorpiis infestatur, 364, 10. Mylasenses viri Euthydemus et Hybreas rhetores, 562, 54; eorum in patria auctoritas. A Labieno Mylasa male mulcata, 563, § 24.

Myndus, ἡ Μύδος, Cariae urbs cum portu; propinqua ei promontoria, 561, 10 et 44. Olim Lelegum urbs, 522, 41 et 46.

Mynes, Μώνης, Cilicium Lyrnessi princeps, 523, 14; 529, 37; ab Achille interfectus, 500, 24; 523, 16.

Myonnesus, Μυόννησος, ins. sinus Maliaci, 373, 41. Myonnesus, Ioniæ opp. inter Teum et Lebedum in loco excelsio peninsulam referente. Eo quo Attalus transduxit scenicos totius Ioniæ artifices, 549, 40 et 46.

Myoshormus, Μυὸς ὄρμος, Ægypti portus magnus ingressu flexuoso, vocatur etiam Ἀφροδίτης ὄρμος, 655, 16; tres obijacent insulae, ib. Myoshormus Berenicæ propinquus est, 692, 32 (Cf. Coptus); e regione Thebaldis jacet, 654, 20. A Copto sex septemve dierum itinere distat, 692, 42. Indicarum et Arabicarum mercium emporium, quæ hinc Coptum, hinc Alexandriam ferri solent, 664, 49; 692, 36. Strabonis ætate a Myoshormo in Indiam quotannis navigabant naves centum viginti, quum Ptolemæorum temporibus perpauci in Indiam mercaturæ causa navigare auderent, 97, 39. Myoshormum ab Egra Arabiæ Ælius Gallus trajecit 11 dierum itinere, 665, 39.

Myra, τὰ Μύρα, Lyciæ opp., 567, 30; 568, 25.

Myrcinus, Μύρκινος, Macedoniæ opp. ad Strymonicum sinum, 280, 1.

Myriandrus, Μυριάδρος, Ciliciæ urbs ad sinum Iasicum, 577, 7.

Μυριακή in Ichthyophagorum Arianae ora, 613, 25.

Myrina, Μύρινα, Æolidis urbs ab Amazone nomen habet, 491, 17; 471, 30; 532, 32. Ab Harmatunte pr. 60 stadia, 531, 48, a Cyme et a Grynio 40 stadia distat, 531, 41; portum habet, 531, 48. Myrinæorum oppidulum Grynium, 531, 51.

Myrina Amazo sepulta sub Batia in Trojano campo; urbi nomen dedit, 532, 33; 491, 10.

Myrlea, Μύρλεα, Bithyniæ urbs, quam Philippus diruit, Prusias restauravit et Apameam dixit, 482, 39. Vicinis in montanis Alizonæ habitant, secundum Menecratem, 472, 3. Μυρλεανών χώρα, 492, 41. Myrleani Cleocharis rhetor, 485, 6, et Asclepiades grammaticus, 130, 18.

Myrmecium, Μυρμήκιον, Taurorum oppidum a Panticapæo 20 stadia distans, 257, 51; 40 stad. a Parthenio, ib.; Achilleo obijacet, 424, 7 et 16.

Myrmecoleonæ, λέοντες οἱ καλούμενοι μύρμηκες, in Æthiopia et Arabia, 659, 16.

Myrmidones, Μυρμιδόνες, cur Æginetæ dicantur, 322, 47. Myrmidones vocantur omnes qui Peleum ex Ægina proficiiscentem secuti Achilli et Patroclo parebant, 372, 25. Myrmidones Hellenes, 318, 9.

Myronis tria opera colossica Sami, 544, 22.

Myrrha in Gedrosia, 613; 46; in Sabæorum terra, 662, 9; in Chatramotitide, 654, 17. Ex arboribus provenit, 665, 50.

Myrrhifera Æthiopiæ regio est post fauces sinus Arabici, 654, 52; 658, 33.

Myrrhinus, Μυρρινός, Atticæ pagus, 342, 36.

Myrsilus, Μυρσίλος, historicus, Assum a Methymnæis conditam esse ait, 522, 19. Idem de Antissa Lesbi urbe laudatur, 50, 4.

Myrsilus, Μυρσίλος, Mitylenæorum tyrannus, 528, 4.

Myrsinus, Μύρσινος (Κλονία prope Μάσι), Elidis opp., nostro tempore Μυρσούντιον dicitur, pagus ad mare pertinens in via qua Dyma Elidem itur, 70 ab Elide stadiis disita, 293, 29.

Myrtoum mare, τὸ Μυρτῶν πῆλαγος, 269, 8; 288, 21; 284, 49; 317, 20; 322, 42, inter Cretam et Argolidem et Atticam. Ejus latitudo et longitudo, 102, 36; ejus insulae Cythera, Calauria, Ægina, Salamis, his vicinæ et Cycladum nonnullæ, 102, 40.

Myrtuntium, V. Myrsinus.

Myrtuntium, Μυρτούντιον, palus marinus inter Leucadem et Ambracium sinum, 394, 38.

Myrcellus, Μόρκελλος, e Rhyphi Achæus, Crotonis conditor, una cum Archia Delphos venit; datum ei oraculum, 218, 4; 224, 3; 332, 37.

Mysi, Μυσοί, nunc Mœsi dicti, gens Thracica, ad utramque Istri ripam habitantes, ex quibus oriundi sunt Mysi Asiæ, 245, 30; 489, 35, 464, § 3. Mysi ἀργέμαχοι, quos Homerus memorat, 246, 26; 5, 25, non sunt Asiani, sed Europæi Istri accolæ, 252, 4; 245, 40. Mysis permixti sunt Getæ, 253, 18; finitimi his sunt Scordisci minores, 264, 17. Mysi animatis abstinēt; θεοσεβεί; et χαρνοβόται; vocantur, sec. Posidonium, 246, 14, dubitante Strabone, 247, 4.

Mysi Asiæ. Duplex est Mysia Asiæ, altera Olympia, Bithyniæ et Phrygiæ Epicleto contigua, quam Artemidorus ait Mysorum trans Istrum habitantium coloniam, altera ad Caicum et Pergamenen usque ad Teuthraniam et Calci fl. ostium, 489, 33. Mysi circa Olympum degentes Olympii vel Hellespontii vocantur, 485, 9. Regio eorum sita est inter Bithyniam et Æsepi ostia, adeo ut mare tangat et ad Olympum fere totum pertineat, 483, 25. Mysi Bithyniam inhabitant, 484, 42. Secundum nonnullos Mysi aliquamdiu circa Olympum habitant, deinde, quum Phryges e Thracia eo venissent, supra fontes Calci juxta Lydiam condescerunt, 490, 11. Mysi Asiæ, inter Lydos, Phryges et Troes habitantes, e Thraciis Mysia oriundi, 245, 31 (Cf. Mysi Europæ). Mysi alia sunt Thraces, aliis vero Lydi genere; posterius quomodo probare nonnulli studeant, 490, 1. Fines Mysorum, Lydorum, Phrygum et Bithynorum constituere res lubrica est, 483, 12; 484, 15. Mysiæ mediterranæ situs, 493, 46. Mysorum et Phrygum et Lydorum regiones sæpe confunduntur, 489, 39. Lingua Mysorum e Phrygia et Lydia mixta est, 490, 10. Mysi et Lydi, tanquam fratres Carum, templi Jovis Carii participes sunt, 562, 48. Mysi et Mæones sive Meones idem sunt, 471, 12. Mysiæ regio ἡ Ἀδριεττική, 492, 21, et ἡ Μαινητική, ib. In Mysia Calacecaumena Arimos ponti Demetrius Scepsius, 535, 42. Mysi Jovem Abrotenam colunt, 492, 20. Mysorum et Cilicum reges Teuthras et Telephus, 501, 50; 526, 10.

Mysius Bosphorus postea Thracius dictus, 484, 45.

Mysius *fl.*, Μύσιος, et **Temno** *m.* in **Caicum** influit, 526, 50.
Mystæ, **Cereris** ministri, 402, 16.
Mysus **Lydorum** lingua **oxya** arbor vocatur, 490, 6.
Mytilene. *V.* **Mitylene**.
Myŷa, Μυῦς, **Ionæ** urbs, a **Cydrelo** condita, 541, 4, ad **Mæandrum**; nunc urbs ob habitatorum defectum **Mileto** adjuncta est, 543, 33. Olim **Cares** eam tenuerunt, sec. **Pherecydem**, 540, 19. **Xerxes** eam **Themistocli** dedit, 543, 35. Μύησις (Μυσούσις?), 555, 47; 554, 5. Ad **Myntem** est **Charonium**, 495, 44.

N.

Nabatæa, Ναβαταία, ἡ Ναβαταίων Ἀραβία, ex qua per **Pelusiacam** regionem via in **Ægyptum** ducit, 682, 20. **Nabatæorum** **Arabum** urbs **Petra**, 661, 4; 663, 16; **Leuce** come **emporium** maritimum, 664, 20. **Nabatæa** regio **populosa** et **pascuis** abundans, 661, 13. **Insulæ** **Nabatæorum**, 661, 15; **latrocinia** eorum nunc **coercita**, 661, 17. Olim **Syriam** **incuratibus** infestabant, 663, 12. **Nabatæorum** **indoles**, **convivia**, **domus**, **urbes** **mœniis** **carentes**; **regionis** **proventus**; **pecora**; **vestitus**; **circa** **mortuos** **incuria**; **solis** **cultus**, 666, § 26. **Rex** ex **sodalibus** **aliquem**, qui **frater** vocatur, **curatorem** habet, 663, 25. **Legibus** **bonis** **reguntur**, 46. **Obodas** **rex**, 664, 29. **Nabatæorum** **amicitia** **Augustum** in **spem** **subjiciendæ** **Arabie** **erexit**, 663, 49; at **Syllæus** **procurator** **dolo** **sub** **effecit**, ut **Ælii** **Gallii** **expeditio** **irrita** **esset**, 663, § 23. **Expeditioni** **illi** **mille** **Nabatæi** **interfuerunt**, 664, 18.

Nabiani, Ναβιανοί, **nomades** **inter** **Mæzolidem** **et** **Caspium** **mare**, 434, 28.

Nabocodrosor, Ναβοκοδρόσορος, qui **magis** **quam** **Hercules** **apud** **Chaldeos** **celebratur**, ad **Columnas** **usque** **exercitum** **duxit**, 585, 49.

Nabriæa, Νάβρισα, ad **æstuarium** **Turdetanæ** **sita**, 119, 7; 116, 17.

Naburianus, Ναβουριανός, **Chaldeus** **astronomus**, 629, 42.

Nacolia, Νακολία, **Phrygiæ** **Epicteti** **opp.** 493, 44.

Nagidus, Νάγιδος, **Cilicicæ** **opp.** 571, 45; cui **objacet** **Lapathus** **Cypri**, 582, 14.

Naiides, Ναϊδæ, **Bacchi** **πρόκολες**, 402, 19.

Namnitæ, Ναμνίται (alii **Namnietæ**), ad **Ligeris** **ostium**, 158, 6. Cf. **Samnitarum** **mulierum** **insula**.

Nanno. *V.* **Mimnermus**.

Nantuatæ, Ναντουάται, **supra** **Salassos** **in** **Alpibus** **habitant**, 170, 7.

Nape, Νάπη, **Lesbi** **opp.** **in** **Methymnæo** **campo**, ab **Helanico** **perperam** **Lape** **scribitur**, 366, 7.

Napata, τὰ Νάπατα, **Æthiopum** **urbs**, **Candaces** **regia**, **quam** **diruit** **Petronius**, 696, 48.

Napetinus **alnus**, Ναπητινός (Ναπητινός *codd.*) κάλπος, i. q. **Hipponiates**, 212, 7.

Naphthæ **fontes** **prope** **Arbela**, 628, 27; **in** **Suside** **et** **Babylonia**, 632, § 15; ad **Tigridem** **in** **Gordyæa**, 636, 24. **Ejus** **natura**, 632, § 15. Cf. **Bitumen**.

Nar, Νάρ, **Umbriæ** **fluvius** **Narniam** **urbem** **perfluit**, et **paulum** **supra** **Oerinclos** **in** **Tiberim** **exit**, 189, 32; 196, 5.

Narbon, Νάρβων, **Galliæ** **opp.** **ad** **Gallicum** **sinum** **minorem**, 150, 51; 105, 52; 147, 1; 157, 15. **Hanc** **urbem** **Polybius** **verticem** **facit** **anguli** **obtusum** **in** **triangulo** **ad** **cujus** **hypotenusam** **sunt** **Columnæ** **et** **fretum** **Siculum**; a **Narbone** **ad** **Columnas** **circa** **8000** **stadia**, **ad** **fretum** **Siculum** **11200** **st., sec. **Polybium**, 86, 44. **Narbo** **in** **eodem** **sita** **parallelo** **in** **quo** **Massilia** **et** **Byzantium**, 87, 38. A **Narbone** **usque** **ad** **parallelum** **a** **Columnis** **ad** **fretum** **Siculum** **ductum** **Polybius** **2000** **stadia**, **Strabo** **vero** **5000** **st.** **numerat**, 87, 47; **ad** **templum** **Veneris** **Pyrenæ** **63** **m.** **pass.**; **totidem** **ad** **Massiliense** **prom.**, 151,**

2; **ad** **Nemausum** **88** **m.** **pass.**, 148, 23, vel **720** **stadia**, 155, 31. **Narbo** **commercii** **suis** **Nemauso** **superior**, 155, 8. **Narbo** **est** **Volcarum** **Areomiscorum** **vel** **potius** **totius** **Galliæ** **emporium**, 154, 49; 150, 52; **supra** **Atacis** **fl.** **ostia** **ad** **lacum** **Narbonensem** (*Pétang de la Roubine*) **sita**, 156, 52.

Narbonensis **Galliæ** **figura**, 148, 3. **Ab** **oriente** **terminatur** **Varo** **fluvio**, 148, 14. **In** **mediterraneis** **Rhodano** **fluvio**, 154, § 12. **Propinqui** **ei** **sunt** **Ruteni** **et** **Gabales**, 158, 35; **Narbonensis** **latus** **meridionale** **pertinet** **a** **Varo** **fluvio** **usque** **ad** **templum** **Veneris** **Pyrenæ**, vel, ut **aliis** **placet**, **usque** **ad** **tropæa** **Pompeii**, 148, 18. **Descriptio** **oræ** **quæ** **est** **a** **Massilia** **ad** **Pyrenen**, 150, § 6-8; a **Massilia** **ad** **Varum** **fl.**, 152, § 9. **Regio** **mediterranea** **ab** **oriente** **Rhodani**, 153, § 11; **ab** **occasu** **fluvii** **184**, § 12, **incolæ** **Narb.** **Galliæ** **olim** **Celtæ** **appellabantur**, 157, 19; 147, 16. **Usque** **ad** **Narb.** **provinciam** **pertinent** **nonnullæ** **e** **gentibus** **quæ** **Aquitanis** **adscribuntur**, 157, 29. **Narbonensis** **provinciæ** **rektoribus** **Roma** **missis** **obtemperant** **Ligures** **et** **Allobroges**, 169, 26. **Narbonensis** **Gallia** **easdem** **quos** **Alitia** **fructus** **fert**, 147, 43. **Narbonensium** **legati** **ad** **Scipionem** (*Æmilianum*) **missi** **nihil** **memoratu** **dignum** **habuerunt** **quod** **de** **Britannia** **interrogati** **narrarent** **Polybio**, 158, 6.

Narciæi **Eretriensis** **monumentum**, **quod** **Sigeli** **vocatur**, **in** **Boeotia**, 346, 46.

Nardus **in** **India**, 592, 29. **Gedrosia**, 613, 46; **Arabia**, 666, 6. **Nare** **carentes**. *V.* *Ἀρριναί*.

Narnia, Νάρνια (*Narni*), **Umbriæ** **opp.** **ad** **viam** **Flaminiam**, **quod** **perfluit** **Nar** **fluvius**, 189, 32.

Naron, Νάρων (*Narenta*), **fluvius** **Illyriæ**, **ad** **quem** **Daorizi**, **Ardiesi**, **Plerzi**, 262, 9. **In** **eo** **Thasia** **et** **Chia** **vasa** **inventæ**. **De** **hac** **re** **Theopompi** **sententia**, 263, 26.

Narthacium, Ναρθάκιον, **Phthiotidis** **opp.** **in** **Achillis** **ditione**, 372, 45.

Narthecis, Ναρθηκίς, **insula** **ad** **Posidium** **Sami** **pr.**, 544, 16.

Narycum, Νάρυκον, **Locrorum** **Opuntiorum** **opp.**, **Ajaciæ** **Locri** **patria**, 365, 26.

Nasamones, Νασαμῶνες, **Libyca** **gens** **supra** **Cyrenaicam**, 108, 38, a **Berenices** **regione** **usque** **ad** **aras** **Philæorum** **habitant**, 710, 4; **in** **regione** **Syrti** **Cyrenaicæ** **superjacentes**; **post** **eos** **sunt** **Paylli** **et** **Gastulorum** **pars**, 711, 44.

Nasica, Νασικᾶς, **Dalmiæ**, **Dalmatarum** **urbem**, **ex** **magna** **exiguam** **fecit** **agrumque** **pecori** **pascuam**, 262, 2.

Natisio, Νάτισιον (*Nattisone*), **fluvius** **ad** **Aquileiam**, 178, 35.

Naturalis **historiæ** **cognitio** **geographo** **necessaria**, p. 7, 2.

Naucius, Ναύκιος, **Codri** *f.* *apurius*, **Teum** **colonis** **frequentavit**, 541, 10.

Naucratis, Ναύκρατις, **in** **Saltico** **nomo** **Inari** **regis** **temporibus** **condita**, **non** **multo** **supra** **Schediam**, 681, 24. A **Schedia** **Memphim** **naviganti** **a** **sinistra** **est** **fluvio** **adjacens**, 682, 48. **Naucratim** **deportatur** **vinum** **Lesbium**, 686, 48.

Naulochus, Ναύλοχος, **ad** **Pontum**, **Mesembrianorum** **opp.**, 265, 15; 378, 39.

Naupactus, Ναύπακτος, **Locrorum** **Ozolarum** **urbs**, **quam** **Ætolia** **Philippus** **attribuit**; **unde** **nomen** **habeat**, 366, 23; 387, 14.

Nauplia, ἡ Ναυπλία, **Argivorum** **navale**, 315, 46. **Ei** **vicinæ** **sunt** **speluncæ** **Cyclopæ**, 320, 40. **Nauplienses** **ex** **Argolide** **in** **Messeniam** **migrarunt**, 321, 3. **Nauplienses** **et** **postea** **pro** **his** **Argivi** **ad** **amphictyoniam** **Calauriæ** **contribuebant**, 321, 35.

Nauplius **ejusque** **filiis**, **quorum** **figendorum** **Nauplia** **locus** **ansam** **dedit**, 316, 48.

Nauportus (Νάμπαρτος *codd.*), **Tauriscorum** **urbs** (*Ober-Laitbach*), **quo** **ex** **Aquileia** **urbe** **per** **Ocrum** **montem**

merces transportantur viâ 400 stadiorum; 172, 54; viâ 350 vel, sec. alios, 500 stadiorum, 260, 41. Nauporto mœres ad Istrum debebantur, 172, 54. Urbs fluvio in Saum exeunti adjacet, 173, 2. Vicinus ei Corcoras fl., 260, 51.

Naustathmum, Ναύσταθμον, Græcarum navium statio ad Trojam, qui locus etiam nunc Naustathmum dicitur, ad Sigeum, non longe ab ostio Scamandri, 512, 11 et 24.

Naustathmum, Cyrenaicæ regionis portus, 71, 26.

Naviarum structura apud Venetos Gallias, 162, 7. Navigis coriaceis, ἀφθαίρων κλοιοῖς, Lusitani utebantur; navigia monoxyla nunc perrara ibi, 129, 4. Naves quibus ex India in Taprobanen navigant, 589, § 15. Navigi genus, κάρων dictum, quo ad Phlias insulam utuntur, 695, 4. Navium fractarum rudera, ναυάρια θαλασσίων κλοιῶν, ad Ammonis templum reperiuntur, 41, 20.

Navigacioni quamnam utilitatem præbeant maris effusiones in ora Turdetaniæ, 118, 38.

Naxus, Νάξος, Cycladum una, 417, 4 et sqq.

Naxus, Νάξος, Siciliæ opp., 222, 20; Chalcidensium colonia, 222, 34; quando sit deducta, 224, 3. Naxiorum colonias Leontini, 227, 26; Catana, 223, 14; Zancle, 222, 46; Callipolis, 226, 44.

Nea come, Νέα κόμη (Ἀλνέα κόμη?), Troadis, inter Palæncepsin et Polichnam, 516, 25.

Neæthus, Νεάθος, fl. ad Crotonem; unde nomen habeat, 217, 45.

Neandria, Νεανδρία, Troadis opp., ex quo Alexandria frequentata est, 517, 15; 518, 35; ab Illo 30 stadia distat, 518, 36. In agro ejus Samonium plantities, 406, 2.

Neanthes, Νεάνθης, Cyzicenus historicus, Argonautas Idææ matris templa circa Cyzicum condidisse prodit, obloquente Demetrio Scepsio, 37, 33.

Neapolis, Νεάπολις, Chersonesi Tauricæ castellum a Sciloro ejusve filii exstructum, 259, 9. Situs incertus. Querunt locum in ruina castelli quæ sunt in valle *Sulghir* non ita longe a *Symferopol*.

Neapolis, Datanorum urbs in ora Strymonica, 280, 47. versus boream terminat sinum Strymonicum, 279, 37.

Neapolis, Cumæorum urbs in Campania; unde nomen habeat; Parthenopes Sirenis ibi monumentum (cf. 18, 51; 21, 33); Campani in urbem recepti; Græcorum institutum etiam nunc vestigia; quinquennale certamen musicum et gymnicum; cuniculus; aquæ calidæ; Romanorum deliciae, 205, § 7; 211, 5. Neapolitani Pithecussas occuparunt, 206, 30; dein amiserunt; Capreæ occuparunt, quam deinde sibi vindicans Augustus Pithecussas Neapolitanis reddidit, 207, 9.

Neapolis aive Leptis (Magna) Libyæ, 708, 47, quam Strabo inter Hermæum et Aspidem s. Clypeam memorat, (præter ordinem), 707, 3. A Romanis una cum Carthagine eversa est, 708, 3.

Neapolis, quondam Ephesiorum, nunc Samiorum opp., 546, 16.

Neapolis a Pompeio vocatur Phazemon Ponti pagus, quem auctum ille urbem constituit, 479, 45.

Neapolitis, i. q. Phazemonitis, q. v.

Nearchus et Onesicritus ab Alexandro cum classe emissi sunt, ut commodas stationes in Arianae ora seligerent, et ipsius iter a latere comitarentur, 614, 16. Nearchus quando navigationem suam inceperit, 614, 19. In Arabicum sinum classem conduxit multas perpassus ærumnas, 617, 26. Multa meritis est, 58, 41. In meridionali India utramque Ur. am occidere dixit, 64, 20. Laudatur de Mardis, Uxiis, Elymæis, Cossæis, 449, 40. Alexandrum ait per Gedrosiam exercitum duxisse, ut Semiramidis et Cyri expeditiones obscuraret, 585, 32. Citatur de Indiæ magnitudine, 588, 18; de campis

quos fluviorum alluviones effecerunt, ut Hermi, Caystri, Calci, Nili, 589, § 16. De imbris et fluviorum exundationibus in India, 590, § 18. De causa incrementorum Nili, 593, 39. De Indi ostiis, 597, 35. De sindonibus ex lana arborea factis, 591, 35. De elephantis, 601, 11. De formicis aurum effodientibus, 602, 21. De reptiliis in India copia et malitia, 601, § 45. De legibus Indorum; de quibusdam Indorum institutis; de eorum armatura et industria; de epistolas scribendi ratione; de regum et magistratuum adoratione; de lapidibus pretiosis, 610, 15. De sophistia indicis, 610, § 66. De Arbium ora, 613, 17. Quomodo belluas propulsaverit; quid de magnitudine earum tradat, et de insula quæ accedentes ad ipsam perdere credebatur, 617, § 12 et 13. De Carmaniorum moribus et lingua, 618, 46. In navigatione sua viæ ducibus peritis carebat, 623, 13. De Susidis ora; de emporio ad Euphratis ostium deque navigatione per Pasitigrin ad Susa urbem et per Euphratem ad Babylonem, 620, § 5. De Ogyri insula, 652, § 5. In sinu Persico Mazenam navigationis ducem habuit, 631, 3. De alia insula in Persicæ oræ initio quæ uniones habeat; de arboribus in insulis ad Euphratis ostium; de echinis et cetis, 653, 3. Nearchi comes Androsthene Thasius, 652, 3.

Nebriassa, Νέβρισσα (*Lebriza*), ad Bætis fl. æstuarium.

Nebrodes montes, Νεβρώδης ὄρη, Siciliæ, 228, 22.

Necosis, (Darii, ut Strabo ait memoria lapsus) jussu Libya circumnavigata est, sec. Herodotum, 81, 15; 83, 7.

Nεχροπορνεία quid? 328, 4.

Necropolis Alexandriæ, 675, 50.

Nεχυομαγνέτον ad Avernum Campaniæ lacum, 203, 29. V. Oraculum.

Nεχυομάγναις apud Persas, 649, 11.

Neda, Νέδα (riv. de Buzi), Triphylia fl., 300, 36; 302, 7; 296, 4; nunc Triphyliam a Messenia distinguit; e Lyceo Arcadiæ defluit; de fonte fluvii fabula, 299, 26.

Nedon, Νέδων, fl. per Laconicam lapsus ad Pheras Messeniæ urbem (ad h. *Kalamata*) exit; habet nobile Nedusiae Minervæ templum, 309, 27.

Nedon, locus quidam (Messeniæ?) ex quo aiunt Teleclum colonis frequentasse Præessam, Echeas et Tragium. A Nedonte loco nomen habet Nedusia Minerva, cujus sanum erat Præessæ, 309, 29.

Νεδούσας Minervæ templum in Ceo et ad Nedonem, 418, 8; 309, 28. Cf. Nedon.

Negrana, τὰ Νέγρωνα (*Nedfran*), Arabiæ opp., quod Ælius Gallus cepit, 665, 10 et 30.

Neion, Νήιον, Ithacæ mons, incertum an idem cum Nerito an alius, 390, 25.

Neleus et Augeas inimici, 303, 5. — Neleus, Ægypti pater, 541, 7. Ejus regia Pylus, 296, 27.

Neleus, genere Pylus, Miletum condidit, 540, 31, 542, 16; aram in Posidio pr. struxit, 541, 2.

Neleus, Corisci f., Scepsius, Aristotelis et Theophrasti discipulus, Theoprastris bibliothecam successionem nactus Scepsin transtulit, 520, 39.

Neleus, Eubœæ fl., cujus aqua miram habet virtutem, 386, 3.

Nelia, Νηλία, in Magnesia pagus Demetriadis, 374, 42 et 44.

Nelidæ, Νηλίδαι, post Menelai mortem Messenia potiuntur, 308, 17.

Nemausus, Νέμαυρος, Galliæ urbs, Volcarum Arecomi-
corum caput, civium multitudine Narbone præstantior; ei 24 pagi subsunt; ædilitatis et quæstoriæ honorem ibi adepti eo ipso Romani sunt; ideoque gens ea prefectis Roma missis non subjecta, 154, 8. Sita urbs in via ex

- Hispania in Italiam ducente, 155, 16. Nemauso usque ad Vocontiorum terminos ascensus Alpium 63 mill., 148, 37. Nemausus a Rhodano et Tarascone 100 fere stadia distat, 155, 29; a Narbone 720 stad., 155, 30, vel 88 mill. distat, 148, 23; ab Aquis Sextiis 53 mill., 148, 27.
- Nemea fl., Νεμέα, Corinthiam et Sicyoniam distinguit, 328, 44.
- Nemea, ἡ Νεμέα, Argolidis urbs; ejus situs, lucus, ludi; leo Nemeæus; Bembina vicus, 324, 38.
- [Nemeæus?] Dianæ fanum in Teuthæa Achaia, 294, 11.
- Nemesis Rhamnusiae templum, 342, 41, et statua, 340, 36. Cf. Adrastæa.
- Nemossus, Νεμωσσός, urbs Ligeri adjacens, caput Arvernorum, 158, 42 (Augustonemetum ap. Ptolem.; haud dubie est *Clermont-Ferrand*, minusque recte Strabo urbem ad ipsum fluvium ponit.)
- Nemus, Νέμος, vocatur Dianeum prope Ariciam in Latio, 199, 41.
- Nemysidæ, Νεμυδίας (an Νεμυαίας?), Dianæ fanum in Teuthæa Achaia, 294, 11.
- Neocles, Νεοκλῆς, Epicuri pater, ludimagister, inter κληροδόχους fuit, quos in Samum Athenienses miserunt, 545, 29.
- Neon, Νεών, locus in Parnasso, 377, 22.
- Neon tichos, Νέον τειχος, castellum quod contra Pelasgos qui Larissam tenebant, struxerunt Cumæ conditores, 531, 2.
- Neoptolemi turris, Νεοπτόλεμου πύργος, ad Tyræ ostium, 254, 10.
- Neoptolemus, Νεοπτόλεμος, Achilles f., Pyrrhi p., 271, 33, in Scyro natus et educatus, 375, 21. Eurypylum necat, 500, 14; a Machæreo Delphico interficitur; ejus sepulcrum in luco Delphico, 361, 31.
- Neoptolemus, Mithridatis dux, ad fauces Mæotidis ætate prælio navali, hieme ibidem equestri pugna barbaros vicit, 255, 21.
- Neoptolemus ὁ γλωσσογράφος e Pario oriundus, 504, 42.
- Nepheris, Νέφερις, Libyæ opp. in saxo situm, 120 stadiis ab ora sinus Carthaginiensis, 707, 51.
- Nepita, Νεπίτα (Νέπετα, Νέπητα? certe aliis Νέπετα, Νέσπετος, Νέπα, *Nepet*, *Nepe*; nunc *Nepi*), Etruriæ opp., 188, 21.
- Neptunus, Ποσειδών, e Solymorum montibus Ulyssis ratem conspexit, 17, 40. Neptuni Asphali templum in (Hiera) insula inter Theram et Therasiam sita conditum, 48, 19. Neptuno equestre certamen celebratur, 192, 2. Ejus fanum (Posidium) in Bruttio ad summas freti angustias, 213, 47. Ejus fana in Elidis litore, 295, 23. Neptuni Samii fanum in Samico Triphylia, 295, 32; 298, 42. ad Tænarum, 311, 46; in Isthmo, 317, 28; 326, 47. Neptuno sacra Træzen urbs, 321, 20. Neptuni asylum in Calauria, quam contracta permutatione a Latona pro Delo accepit, sicuti ab Apolline pro Pytho Tænarum acceperat fertur, 321, 25. Neptuni Heliconii templum in Achaia; ad quod Panionia celebrant, 330, 7. Ejus templi formam Iones ab Helices incolis frustra petierunt; tandem communi Achæorum decreto obtinuerunt, 330, 36. Neptuni templum Ægis, 331, 18, in Eubœa, 347, 45; templum Onchesti, 354, 23; Geræsti in Eubœa, 383, 40; in Teno ins., 418, § 11; in Nisyro ins., 419, 43. Neptunus Polybotæ giganti Nisyrum insulam inject, 419, 43. Apud Apamenses Phrygiæ cur colatur, 496, 10. Neptuni ira Ajax perit, 514, 16. Templum in Posidio Sami, 544, 15. Neptuno Heliconio in Panionis sacrificatur, 546, 15. Templum Alexandriæ Æg., 675, 33.
- Neritus, Νήριος, Ithacæ mons, 390, 9; num diversus sit ab Neio, an minus, parum liquet, 390, 25.
- Neritus, Νήριος, Leucadiæ pen. opp., quod Laertes cepit, 388, 16; Neritus a Corinthiis translatum est in Leucadiæ urbis locum, 388, 26. Νήριον... ἀπὸ τῆς ἡπείρου ap. Homerum (Od. ω, 376) ad Leucadem peninsulam referunt, 49, 19.
- Nerium pr., Νήριον (C. Finisterre), occidentalis et borealis Hispaniæ extremum, ad quod habitant Artabri et Celtici, 127, 29; 113, 41.
- Neroasus, Νηροασός, i. q. Nora.
- Nervii, Germanica gens in Gallia, Trevirorum vicini, 161, 26.
- Nesaea, Νησαία, Hyrcaniæ pars, quamquam alii eam ab Hyrcania separarunt, 436, 46. Eam Ochus perfliuit, 436, 49. In Nesæam incursiones faciebant Dææ, 438, 43. Nesæi equi, 450, 23, quibus reges Persarum uti solebant, in Armenia quoque nascuntur, 454, 24.
- Nesson, Νέσσων, Thessali filius, a quo Thessalia olim Nessonis dicta, 381, 24.
- Nessonis, Νέσσωνις, antiquum Thessaliæ nomen, 381, 24.
- Nessonis, Νέσσωνις, Thessaliæ palus, 369, 22. Boebeide palude multo major, 379, 20, in quam inundat Peneus, 378, 15.
- Nessus, Νέσσως, ab Hercule in Eueno fl. occisus, 387, 38. Ejus sepulcrum in Taphiasso colle, 366, 31.
- Nestor, Νέστωρ, Chloridis f., 298, 23; imperat Pylo quam Homerus dicit regioni, per quam Alpheus fluit, in hodierna Elea, 289, 11. Nestori parvit Pisatis (cujus pars est Olympia) et Triphylia et Cauconia, 289, 41. Totam hanc regionem usque ad Messenem Homerus vocat Pylum, 289, 50. A ditione ejus discernitur Elis cava, 289, 51. Quum tres sint Pyli urbes, et Elei et Triphylit et Messenii suam quique Pylum Nestori patriam vindicant; vindicanda ei est Pylos Triphylia, si Homerum sequaris, 291, § 7. Unde Τριπύλιος Nestor dicitur sec. Eleos, 292, 5, secundum Messenios, qui probabiliora proferunt, 292, 8; 309, 19. Nestor a recentioribus poetis Messenius dicitur, intercedente inter Messenios et Pylios cognatione, 540, 34. De urbibus quas in Nestoris ditione sitas esse Homerus dicit, 300, § 24 sqq. Ditio Nestoris etiam ultra Nodam fl. pertingit, ubi Cyparissæi et alia quædam ei subjecta erant, 299, 33. Nestor Pisatarum ante Trojam dux, 185, 23. Ejus contra Epeos bellum, 302, 20. Cum Pyliis Troja rediit, 219, 50.
- Nestor, Tarsensis, academicus, Marcellum Octaviæ filium docuit, patriamque administravit, Athenodori successor, 575, 48.
- Nestor Tarsensis stoicus, 575, 7.
- Nestus, Νέστος, Thraciæ fl., sæpius agrum inundat, 281, 52; 282, 20; sec. nonnullos Macedoniæ et Thraciæ terminus, 269, 3; 280, 32; 279, 51.
- Netium, Νήτιον, Apuliæ opp. in via Brundisio Beneventum ducente, 234, 52.
- Neurodes. V. Nebrodes.
- Nibarus, ὁ Νίβαρος, Armeniæ mons ad Mediæ usque porrigitur, 452, 33.
- Nicæa, Νίκαια, Antipatri f., Lysimachi uxor, a qua Nicæa Bithyniæ nomen habet, 484, 32.
- Nicæa, Νίκαια, caput Bithyniæ; urbis situs et historia, 484, 28; 502, 34.
- Nicæa, Νίκαια, Locrorum Epicnemidiorum opp., 365, 51; prope Thermopylas, 367, 40; supra eam Τρυφολέων castellum, 8 ib.
- Nicæa (Nica) a Massiliensibus contra Salys exstructa, 149, 32; 152, 52; Strabonis ætate Italiæ adscribebatur, quamquam erat sub Massiliensibus, 153, 5.
- Nicander, Νικάνδρος (Theriac. 168) laudatur, 699, 14.
- Nicatorius mons, τὸ Νικατόριον ὄρος, inter Arbela et Ca-

prum fluvium situs (hodie *Karatchok Dagh* vel pars quaedam ejus jugi), nomen habet de victoria quam Alexander M. ibi deportavit, 628, 23.

Nicephorium, Νικηφόριον, Mygdoniæ urbs, 636, 7.

Nicephorium, lucus Pergami, quem sevit Eumenes II, 533, 45.

Niciu come, Νικίου κόμη, Libyæ vicus inter Plinthinæ et Chersonesum castellum, 679, 27.

Nicolaus Damascenus historicus laudatur, 612, 24.

Nicomedes, Bithyniæ rex, quem contra Prusiam patrem excitavit Attalus II, 534, 4. Nicomedes contra Aristonicum auxilia tulit, 552, 16. In Paphlagonia a Mithridatis ducibus clade affectus et cum paucis fuga elapsus in Italiam navigavit, 481, 15.

Nicomedia, Νικομήδεια, Bithyniæ urbs, 502, 32, a Nicomede quodam dicta, 482, 25; in eam Astaceni transducti sunt, 482, 32; ab ea ad Sangarium fl. 300 stadia, 465, 26.

Niconia, Νικωνία, urbs ad Tyram fl. sita 40 ab ostio stadiis, 254, 13.

Nicopolis, Νικόπολις, Epiri urbs, 270, et 15; unde dicta; quando condita; quomodo aucta sit; certamina ibi, Actia dicta, celebrantur, 270, 32. Ejus municipia sunt pleraque Acarnaniæ oppida, 387, 2. Ejus emporium Anactorium, 386, 46.

Nicopolis prope Alexandriam, in qua stadium et amphitheatrum; quinquennalia ibi certamina celebrantur, 675, 54. Ab Alexandria distat 30 stadiis; ornavit locum Cæsar, qui ibi vicit eos qui cum Antonio contra ipsum exierant, 676, 14. Nicopolis non procul ab Eleusine et Alexandria sita est in tænia quæ inter mære et fossam Canobicam porrigitur, 680, 12 et 27.

Nicopolis Ciliciæ, ad sinum Issicum, 577, 8.

Nicopolis, a Pompeio in Armenia minore condita, 476, 3.

Nicostrate, Νικοστράτη, Evandri mater vaticinandi perita, postea Carmentis nomine a Romanis culta, 192, 17.

Nigritæ, Νιγριτæ, Æthiopes, 108, 34. Tyrionum oppida in Libyæ ora occidentali sita diruerunt, 701, 36. Nigritæ (Νιγριτæ h. l. codd.) Æthiopicis Hesperii finitimi, 703, 14. Curribus falcatis utuntur, *ib.*

Νελομέριον Elephantinæ ins. describitur, 693, 54.

Nilus fl., Νεῖλος, Homero vocatur Ægyptus terræ, 24, 35; 29, 45. Nili donum Ægyptus; quare recte ipse etiam fluvius Ægyptus dicitur, 589, 30. Fontes fluvii Herodotus prope Syenen et Elephantinen esse putavit, 695, 26. Alexander M. Nili initium se in India reperisse censuit, 593, 42. Nonnulli opinantur fontes extremis Mauretaniæ partibus propinquos esse, 701, 45. Oritur Nilus ab Æthiopiæ montibus, 671, 20; non procul a fontibus terram subit, 228, 42. Cursu suo lineam literæ N similem describit; singularum partium mensuræ sec. Eratosthenem, 668, 11. Excipit Nilus Astaboram et Astapum fluvios Meroen insulam effluentes. Pro Astapo nonnulli Astasobam ponunt, Astapum dicentes tertium esse fluvium qui rectum Nili corpus efficit, 668, 25. In Nilum influunt circa Meroen Astaboras, Astapas et Astasobas, 656, 19. Tanais πλεονεξίας τῷ Νεῖλῳ καὶ τῶπον τινὰ κατὰ διάμετρον παρ' αὐτόν, 89, 7. Nilus ultra 10000 stadia meridiem versus se porrigit, 27, 1. Prope Coptum et Apollinopolim isthmum efficit, ad mare Rubrum proxime accedens, 692, 20. Nilus nonnullis Asiam a Libya dirimit, 26, 51; 54, 29; at quum fontibus suis longe ab Oceano abest, parum accommodatus est, quo continentes dirimantur, 29, 32. Nilum dividere Æthiopes bifariam apud Homerum divisos credi possit, 26, 59. Ostiis suis Nilus Delta regionem describit, 670, 27. Nilum pluribus ostiis in mare exire, et ipsum Nili nomen ignorasse

Homerum, non item Hesiodum, censet Eratosthenes, 24, 25. Contra disputat Strabo, *ib.* Ostia Canopicum sive Heracleoticum, Bolbitinum, Sebennyticum, Phatniticum, Mendesium, Taniticum, Pelusiacum, inter eaque alia ignobiliora ostia, quasi ψευδοστόματα, 681, 4 sqq. 670, 40; 71, 8. Pelusiaco ab ore ad Canobicum 1300 stadia, 669, 11. Nilus continenti adjungit objectum ostiis fretum, 44, 4. Multis fossis Mareotim implet, 674, 11. Fossa ex Heracleote nomen in Arsinoiten ducta, 687, 31; fossa Coptum ducta, 692, 18; fossa Abydum ducta, 690, 46. Fossa e Nilo in sinum Arabicum ducta, a Phacusa vico incipiens, in mare exiens prope Arsinoen. Ejus fossæ latitudo, cursus. De iis qui opus hoc curarint narratio, 683, § 25 et 26. Nilus insulas habet plurimas, quarum aliae totæ excrescentis fluvii aquis obruuntur, aliae ex parte, 695, 28. Nilus insulas ὑπερῶδους in iisque Meroen maximam includit, 27, 2. Insula quam exules sive Sembritiæ incolunt, 668, 35. Insula Heracleotici nomi, 671, 10. Cf. v. Philæ et Elephantina. Cataractes minor supra Elephantinam et infra Philas, 669, 27; 694, 29 et 38. Cataractes major prope Syenen, a minore distans 1200 stadia, 668, 21. Nilus aliis fluviiis fecundior; aquæ virtus, 592, 38 et 45. Fluvii inundationes, 670, 51, per quot dies locum habeant, 671, 1. Nili incrementorum causa imbres sunt Æthiopiæ æstivi, 671, 31; 80, 54; 668, 32; quod quidem Ptolemæorum demum temporibus bene innotuit, quum prisci Ægypti reges ejusmodi rerum explorationem parum curarent, 671, 40. Ceterum imbris fluvium augeri jam novit Homerus, quippe cui Nilus præ ceteris est δεικνύς, 30, 31; post Homerum de eadem re dixerunt Thales, Thrasyacles, Aristoteles, Callisthenes, 672, 10. Falsa est Apollodori opinio Homerum ignorasse Nili exundationes putantis, 248, 27. De Nili incrementorum causa Nearchi narratio, 593, 40. Nili irrigationes arte augentur, 670, 10. Pisces Nili recensentur, 699, 4. In Nilum e mari non ascendunt pisces præter thrissam, mugilem et delphinum, 602, 17. Cf. 699, 46. E Nilo derivare fertur Inopus Deli ins. 225, 42. De Nilo Strabonis ætate scripserunt Aristoteles peripateticus et Eudorus, 672, 19.

Νεῖλου ποταμὶα thuriferæ regionis in Æthiopia, 658, 47.

Ninia, Νινία (Knin ad Kerka fl.), Dalmatarum urbs, 261, 52.

Ninus Ninum urbem condidit, 627, 25; uxor ejus Semiramis, *ib.* Ninus et Semiramis Syri dicuntur, 70, 1. Nini posteri regnum servarunt usque ad Sardanapallum, 628, 1.

Ninus, ἡ Νίνος, Aturiæ urbs, 627, 3; 356; 18. Syriæ metropolis, 70, 3. Ab Homero non memoratur, 626, 15. Post eversos Syros deleta est, 628, 4; Babylonis major; in Aturiæ campo sita, 628, 5. Τὰ παρ' Νίνον πεδία, 627, 6.

Niobe, Νιόβη, a Pelope fratre Amphioni in matrimonium datur, 309, 25.

Niphates, Νιπάτης (armeniace *Nebad*, *Nbadagan*), Armeniæ mons, pars Tauri, 447, 46. Juxta Gordyenen, 452, 31. E Niphate Tigris fluit, 454, 3. (De situ montis varias sententias v. ap. Ritterum, t. 10, p. 77.)

Nisa, Νίσα, Bæotiarum locus, 348, 10.

Nisæa, Νίσαα, in Megaride a Niso condita, 337, 12. A Scylla Minoi prodita, 531, 15. Megarorum navale, muris junctum urbi, a qua distat 12 stadia; vocatur etiam Minoa, 336, 32; 287, 22; 338, 2.

Nisibis, Νισίβις, Mygdoniæ urbs, 452, 21; 627, 8; 636, 4; sub Masio monte, 447, 43. Vocatur etiam Antiochia Mygdoniæ, 636, 4.

Nisus, Νίσος, Pandionis f., Megaridem obtinuit, ibique

- Nisæam obtinuit; quousque regnum ejus pertinuerit sec. Philochorum et Andronem, 337, 1j. Cf. 337, 21. Nisus, Scyllæ pater, 321, 14.
- Nisyrsus, Νίσυρος, insula, 560, 11; fragmentum a Co avulsum; fabula huc pertinens, 419. Insula maris Carpathii, 419, 15; ejus situs, forma, urbs, thermæ, lapides molares, 419, 35. Nisyriorum insulæ, 419, 41.
- Nisyrsus urbs in Nisyro ins., 419, 39.
- Nisyrsus urbs in Carpatho, 419, 52.
- Nitiobriges, Νητιόβριγες (les habitants de l'Agénos), Gallicæ gens Celtica Aquitanis adscripta, 158, 31.
- Nitri lacus duo, Νίτριάς, supra Momemphim in Nitriote nomo, 682, 43. Ibi est Menelaus urbs, 682, 46. — Nitrosa palus Arsene in Armenia, 453, 54.
- Nitriotes nomus, Νητιώτης νομός, Ægypti, in quo Serapidi oves mactantur, 622, 44.
- Noarus, Νόαρος, fluvius qui præter Segesticam fertur; inter eum et Margum habitant Scordisci majores, 264, 14. Apud Scordiscos in Danubium exit; apud Segesticam excipit Dravum, postquam ipse Dravus Savum exceperit; præterea in Noarum incidit Colapis, 260, 52. [Quod de Savo in Dravum exeunte dicitur, falsum esse liquet. Nec minus falsum est, quod de Dravo et Colapi in Noarum exeuntibus additur. Nam quod Reichardus, Groskurdius, gallici interpretes, putarunt, Noarum dici Savi partem inferiorem, id a Strabonis verbis et a probabilitatis specie alienum est. Mannertus Noarum dici Odram suspicatur. Quod ipsum quoque non admittendum. Quæ res sit, ex eo colligitur, quod Scordiscos usque ad Noarum habitare dicit, oppidaque eorum esse Capedunum et Heortam, quæ quum aperte respondeant hodiernis *Cappherg* et *Heortberg*, quorum illud ad Murum (*Muhr*) fl., hoc non longe ab eo fluvio situm est: sponte intelligitur Murum fluv. in Νόαρον latere; et quod de Noaro Savum expiciente Segesticamque præterfluente legitur, ceteris circa hujus tractus fluvios erroribus Strabonianis addendum esse].
- Norga, Νολγᾶ, Asturiæ opp., non longe a Melsæ fl., 138, 37.
- Nola, Νῶλα, Campaniæ opp., cujus navale Pompeii, 205, 43.
- Nomades septentrionales sive Scythiæ, 249, 36, quos Homerus significat, 3, 27; 27, 36. Eorum vitæ ratio, 254, 52; 251, 18 et 33 et 47. Nomades inter Mæotidem et mare Caspium Nabiani, Panxani, Siraces, Aorsi, 434, 27. (Sæpius Nomadum nomen occurrit. V. p. 4, 33, 238, 298, 300, 301-303, 307, 311, 492, 506-508, 511; 515, 517, 518, 550, 553, 591. (ed. Casaub.)).
- Nomades (Numidæ) Libyæ sic dicti sunt quod antiquitus ob bestiarum frequentiam agros colere non licebat iis; venatores sunt egregii; venandi studium adjuvant Romani, 108, 46. Eorum regio Metagonium, 141, 31. Nomades Libyci Malaca Hispaniæ pro emporio utuntur, 130, 6.
- Nomades Arabes, quorum rex Sabus, in Ararena regione, 665, 7. (De aliis vide p. 288, 753, 748, 755, 777, 781, 835 ed. Casaub.).
- Nomentum, Νόμῆντον, Sabinorum opp., 190, 4. Nomentano in agro aquæ Labanæ, 198, 51. Nomentana via a Collina porta incipit, in viam Salariam incidit ad Eretum, 190, 32.
- Nora, τὰ Νόρα, nunc Νηροασός, Cappadociæ castellum, in quo Eumenes obsessus est, et Strabonis ætate Sisinus thesaurum asservavit, 460, 22.
- Noreia, Νωρηία (de qua cf. Cesar B. G. 1, 5; Liv. Epit. 63; Plin. 3, 23; Tab. Pent., Tauriscorum urbs in via a Viruno Ovilabam ducente; nunc vicus *Neumarkt* in *Steyrmark*; sec. Reichardum *Friesach*; contra Walckenaer. Norejam quærit in hod. *Noring* ad *Gmünd*), ad quam a mari Adriatico 1200 stadiorum anaplo per fluvium
- ab Alpibus decurrentem perveniri Strabo ait in codd. nostris (dicendum erat urbem ab Adriatica ora sive ab Aquileja emporio distare 1200 stadia), 178, 43. Ad eam Cn. Carbo a Cimbris cladem accepit (113 a. C.). Ibidem auri lavacra et ferri fodinæ, 178, 44.
- Norici, Νορικοί, ad exteriorem Alpium partem habitant, 171, 44. Versus Italiam vergunt, Carnos attingentes, 243, 11. Nonnulli eorum in locis mari Adriatico vicinis, 171, 8. A Noricis versus orientem est Boiorum solitudo, 243, 9. Noricorum gens Taurisci, 172, 9; 173, 35. Noricorum incursionibus finem imposuerunt Tiberius et frater ejus Drusus (11 p. C.); nunc per 33 jam annos tributa solvunt, 172, 10.
- Notium, Νότιον, Chii litus, 551, 6.
- Noti cornu, τὸ Νότον κέρας, ultimum notæ Æthiopie promontorium, 659, 8.
- Notus ventus, 24, 15; 23, 48. Notum in Æthiopia non spirare, adeo ut ibi habitantes sint Hypernotii, ait Eratosthenes; perperam, 51, 40.
- Novum castellum, Καὶνὸν χωρίον, in Ponto, monti altissimo et prærupto impositum, 200 stadia a Cabiris distans. Ibi Mithridates res suas pretiosissimas deposerat, 476, § 31. (Mons ille a meridie Cabirorum situs est ad viam qua *Sivas* itur; 6000 pedes altus, ruinis etiam conspicuus, vocatur *Jyblys-Dagh*.)
- Novem Viæ, Ἐννέα ὁδοί, Macedoniae sive Thraciæ locus, in quo condita est Amphipolis, 280, 41.
- Nubæ, Νούβαι, ab occasu Nili fluvii inde a Meroe usque ad flexum Nili habitant; non parent Æthiopibus, sed in plura regna divisi sunt, 669, 12. Non adeo bellicosi sunt, 695, 38.
- Nuceria, Νουκέρια (*Nocera*), Campaniæ opp., 209, 19. Ejus navale Pompeii, 205, 43.
- Nuceria, Νουκέρια, Umbriæ opp., 189, 39; ibi lignea conficiuntur vasa, 40.
- Numa Pompilius Curetes, 190, 11, Romulo in regno successit, 192, 10.
- Numantia, Νουμαντία, in Hispania urbs Aruacorum, Celtibericæ gentis, ad Durum fl., 127, 11; 134, 38 et 54. Urbs obsessa, 135, 1; 239, 1. A Cæsaraugusta 800 stadia distat, 135, 8.
- Numidæ. V. Nomades.
- Numitoris et Amulii fratrum historia exponitur, 191, 15.
- Nycteus, Νυκτεός, Antiochæ pater, Hysias condidit, 347, 31.
- Nυκτιλόπαξ avis in Ægypto, 699, 17.
- Νύμφαι, Bacchi πρόκοιλοι, 402, 19. Nymphæ Ioniades et Cabirides. V. Ioniades et Cabirides. Nympharum fana, νυμφαῖα, in Elide, 295, 20. Antrum Corycium in Parnasso 328, 13; N. antrum in Ithaca a N. ab Homero memoratur, nunc vero non exstat, 49, 52. N. Libethridum antrum in Helicone, 352, 18.
- Nymphæum, Νυμφαῖον, ad Athonem prom., 279, 34.
- Nympharum saxum in Apolloniarum finibus, ignem egerens et bitumen aqueasque calidas habens, 262, 52.
- Nymphæum, specus sacrum prope Orontis ostia, 640, 9.
- Nymphæum, portus et arx ad Bosporum Cimmerium (ruinæ a Panticapæo meridiem versus in regione *Kamich Bouroun*), 258, 21.
- Nysa, Νύσα, mons Indiæ Baccho sacer apud Sophoclem, 586, 17.
- Nysa, Heliconis vicus, 348, 22.
- Nysa, Cariæ opp. 554, 6; 566, 16; Mesogidi adjacens. Ejus descriptio, 554, § 43. E tribus oppidis conducta est. Tanquam auctor urbis Athymbrus Lacedæmonius colitur, 555 § 46. Nysæorum pagus Acharaca, 554, 44. Τῆς Νυσαίδος τὸ Χαράωνιον, 495, 44. Nysæorum πανήγυρις in Limone, 555, 15. Νύσα; regio, 538, 12. Nysæenses viri: Apollonii stolicus, Menecrates, ejusque filii Aris-

Iodemus et Sostratus, atque alius Aristodemus, grammatici, 558, § 48, et Pythodorus, 554, 13.
 Mysai, Μυσαί, Indiae gens, inter Cophen et Indum, 595, 1.
 Nysium, Νυσίον, Thraciae regio per quam Bacchi nuntices agitavit Lycurgus Edonius, 586, 25.

O.

Oaracta V. Doracta.

Oases (Οάσεις) quid apud Aegyptios? 108, 17; 672, 44. Complures in Libya occurrunt, tres vero Aegyptiis finitimae lisque subditae, 672, 44. Prima Oasis est e regione fere Abydi urbis, septem dierum itinere ab ea urbe distans (*Oasis major*); altera obijacet Mœridi lacui (*Oasis minor*); tertia est ad Ammonis oraculum, 691, 2.

Obesitas corporum in contentu apud Celtas, 165, 42.

Obidiaceni, Ὀβιδιακνοί, Mæolarum gens, 425, 5.

Obodas, Ὀδοδάς, Nabataeorum rex, omnia Syllae procuratoris potentiae commisit, 664, 29. Obodae affinitate junctus erat Aretas rex, 665, 2. Sub Obada erat Egravia, 665, 35.

Obulco, Ὀβούλκων, Turdetaniae urbs, 117, 17. (Ὀβούκολα Ptol. p. 114, 3, *Obulcola*. Plin. 3, 1; 3, 12; *Obucola* Itin. p. 413, 414; inter Carmonem et Astigin; hod. *La Monclova* sive *Venta de Monclova*).

Obulco altera, a Cordova 300 stadiis orientem versus in via Romana sita, (*Obulco Pontificense* ap. Plin. 111, 1, 3, 10; Ὀβούλκων, Ptol. p. 112, 17; nunc *Porcuna*), 133, 26 sqq.

Ocalea, Ὀκαλή (Ὀκαλαί, 352, 53), Boeotiae opp., inter Haliartum et Alalcomenium situm, ad fluvium cognominem, 352, 40; ad lacum Copsidem, 352, 53.

Oceanus apud Homerum, 2, 3; 2, 16; 3, 29; 18, 3; in clypeo Achillis, 3, 35. Oceanus terram circumfluit, ut ex narratione de Eudoxo Cyziceno collegit Posidonius, 83, 1. Cf. 81, 7. Ὠκεανὸς ῥόος παραμολο in Odyss. μ, 1 certam quandam Oceani partem, sinum ejus qui ab hiberno tropico usque ad australem polum pertineat, significat ex Cratetis sententia, 4, 2 sqq. Oceani sinus maximus quattuor, 100, 19. Oceanum borealem ab Albi ad fauces Caspii maris nemo adhuc praeternavigavit, 244, 40. Mare Ponticum priscis erat quasi alter Oceanus, 17, 26. Tanto facilius Homerus quæ ad Pontum pertinent, ad Oceanum transferre potuit, 17, 31. Loca apud Homerum in Oceano posita Callimachus ad Gaudum et Corcyram retulit, 37, 19. De Oceani borealis ora mendacia protulit Pytheas, 245, 17. Oceani fluxum et refluxum novit Homerus, p. 3, 37. Ratio fluxus et refluxus ubique eadem fere est, ut ab uno mari unaque causa proficisci debeat, 4, 44. Frustra obloquitur Hipparchus, 4, 46 sqq. Optime de his exposuerunt Posidonius et Athenodorus, 5, 1. De Oceano librum scripsit Posidonius, 78, 5.

Ocelas, Ὀκλας, cum Antenore in Italiam profectus in Cantabria Hispaniae Opsicellam (Ocellam?) urbem condidisse narratur, 130, 31.

Ocellas (?) urbs Cantabriae (Ὀκκαλλον Ptolemæi?), 130, 31. Cf. Opsicella.

Ocelum, Ὀκκλον, Galliae Cisalpinæ opp., a Scingomago 28 millia distans; locus extremus Cottii regionis (*Uxau pres de Suse*, sec. d'Anvill.), 148, 42; ad Durium fl., in Alpium initio, 180, 46; A Ticino distat 160 mill. pass., 180, 48. Via a Ticino ad Ocelum juxta Padum et Duriam, 180, 45.

Oche, Ὀχη, mons Euboeæ, sub quo Carystus, 383, 20.

Oche, Ὀχη, priscum Euboeæ nomen, a montis in insula altissimi nomine petium, 382, 30.

Ochus, Ὀχος, ex Indicis montibus defluit, 437, 24. Ochus alii per, alii præter Bactrianam fluere aiunt; alii eum in mare Caspium exire, alii Oxo misceri dicunt, 444, 23; 436, 48. Per Nesaeam et Hyrcaniam fuit, 436, 48. Prope Parthos labitur, 437, 6. Accolunt Parni Daarum pars, 441, 41. Ad Ochum fluvium fodientes olei scaturiginem repperunt, 444, 19.

Ochyroma, Ὀχύρωμα, arx Rhodi ins. supra Ialysum sita, 559, 27.

Ocra, Ὀκρα (*Birnbauer Wald*), extrema et humillima pars Alpium a Rhætis ad Iapodes porrectarum, 168, 20; 172, 43 et 51; 175, 34; 260, 45. Ocra mons conterminus Albio monti, 168, 20. Per Ocrum Aquileja Nauportum itur, 172, 53; 260, 42, et Tergesta ad Luilum paludem, 260, 50.

Ocriculi (Ὀκρίκοι Strabonis codd.; vulgo Ocriculum; Steph. Ὀκρίκολα; Itin. Utriculum; nunc *Otricolo* cum ruinis), *Umbriae* opp. in via Flaminia, 189, 29. Tiberi adjacet; ab Ariminio 1350 stadia distat, 189, 27 et 31. Paulo supra oppidum Nar fl. in Tiberim exit, 189, 32.

Octavia, Augusti soror, mater Marcelli, 575, 50.

Ὀκρύοδες, Indiae, 605, 44.

ὥδῃ quid? 15, 14.

Odessus, Ὀδησσός, Pontica urbs inter Callatin et Apolloniam, 265, 15; 282, 48.

Odeum, Ὀδεῖον, Athenis, 340, 49.

Odius, Alizonum dux, 471, 30.

Odomantes, Ὀδομαντίες; in regione maritima quæ est ultra Strymonem ad Datum, 280, 52. Inter Odomantes et Bisaltas Strymon exit, 281, 19.

Odomantis, Ὀδομαντίς (?) Armeniae provincia Sophene proxima, 453, 19. (Ni fallor, ea est quæ armeniace vocatur *Khozan*, quod nomen Strabonis scribere in notum vocabulum detorsisse videntur.)

Odones, Ὀδονες (Ἡδωνες codd.), Edonorum pars in Macedonia, 275, 32. Fort leg. Odomantes.

Odoratas res, θωμάτα, Europa extrinsecus petit, 105, 28.

Odryæ, Ὀδρύσαι, vocantur ii omnes, qui ab Hebro et Cypselis usque ad Odessum montes oræ maritimæ imminentes incolunt, 282, 47. Bessis vicini sunt, 282, 46. Odrysarum reges Amadocus, Cersobleptes, Berisades, Seuthes, Cotys, 282, 50.

Odrysses, Ὀδρύσης, fl. e lacu Dascylitide per Mygdonium campum labitur et in Rhyndacum exit. Ad eum Alazia urbs nunc deserta, et Alazonum pagi, 471, 50.

Odyssæa, Ὀδύσσεια, Bastetaniae urbs, supra Abdera in montanis sita; ibi fanum Minervæ, in quo scuta et navium rostra, Ulyssis errorum signa, affixa sunt, 130, 16, 124, 11.

Œanthea, Ὠάνθεια, Locrorum Ozolarum opp., 366, 39.

Œason (Ὠδασσών, Ὠδώνουσα codd.; *Œaso* Mela, *Ōlassō* Ptol.: *Oasuna* inscr. Gruter p. 718 (unde ap. Strabonem *Ōlassōna* scrib. erat); *Ōlarso*, Plinius 3, 3, 4; hod. *Oyarco*, *Oyarzun* ad Irun et *Fontarabia*), Vasconum urbs ad extremam Pyrenen sita, ad quam a Tarracone per Ilerdam, Œasam et Pompelonem sunt 2400 (2456 sec. Plin.) stadia, 134, 16.

Œechalia, Ὠεχάλη, Ætoliae opp. prope Eurytanes, 385, 4.

Œechalia, urbs Arcadica, quæ nunc Andania dicitur, secundum Demetrium Scepsium, 291, 34; 385, 3; 309, 38. Euryti urbs, 301, 4.

Œechalia Euboeæ, 301, 6; pagus Eretriensis regionis; reliquæ oppidi ab Hercule diruti, 385, 1.

Œechalia, Thessaliae urbs prope Triccam, 385, 4; 301, 5.

Œechalia Euryti urbs, quam Homerus dicit, aliis in Thessalia, aliis in Euboea, aliis in Arcadia ponitur, 376, 32. Ἡ Ὠεχάλης ἄλωσις poema aut Homeri aut Creophyli, 376, 35; 545, 35.

Cethalia, Τραπεζινiae opp., 385, 2.
 Cēdanes, Οὐζάνης, Indiae fl., qui in Gangem incidit, 612, 21. (Aliunde non notus est. *Jomanen* Plinii (*Jamuna* Indice) esse suspicantur. Componere etiam possis Ἀνδoματιν Arriani. *Diardanes* vocatur apud Curtium.)
 Cēdipus, Οἰδῖπους; a Polybo in Tenea pago educatur, 327, 12.
 Cēneus, Οἰνεύς, Porthaonida, 397, 39; pater Deianiræ, 393, 50; gener Thestii, 400, 10; loca circa Calydonem tenebat, 400, 5. Contra eum Thesiadum bellum, 400, 11. Cēnei inimicos ultus est Alcmaeon cum Diomede, 396, 48.
 Cēneade, Οἰνεάδα, Cētææ regionis opp., 372, 49.
 Cēniade, Οἰνεάδα, Acarnaniae opp. ad Acheloum, 386, 48; vetus urbs inter mare et Stratum media; nova 70 stadiis ab ostio fluvii, 386, 48; 394, 49. Cēniadarum lacus Melite, 294, 50.
 Cēnoanda, τὰ Οἰνώαδα, una ex 4 urbibus tetrapolis Ciby-raticæ, 539, 30.
 Cēnoe, pagus Atticus. Cf. Cēnone.
 Cēnoe, Οἰών, pars tetrapolis Atticæ, 329, 12. Cf. Cēnone.
 Cēnoe, Οἰών, opp. Corinthiorum in isthmo, 326, 42.
 Cēnoe, Οἰών, opp. in Crisei sinus recessu, 352, 12.
 Cēnoe, Elidis locus, qui et Bæonoa vocatur, 290, 33.
 Cēnoe, Οἰών, Icariae opp., 546, 3.
 Cēnomaus, Οἰνόμαος, in Pisatide regnavit, 305, 45. Elidi imperasse a nonnullis traditur perperam, 306, 2.
 Cēnone, Οἰνώνη, Alexandri Trojani uxor; ejus in Troade sepulcrum, 510, 47.
 Cēnone, priscum Eginæ nomen, 323, 1.
 Cēnone (deb. Cēnoe), pagus Atticus ad Eleutheræ, et alter tetrapolis Marathonis, in quem est proverbium: Οἰώνη τὴν Χαράδραν, 323, 1.
 Cēnoparas, Οἰνοπάρας, Syriae fl., in Antiochena planitie in Orontem incidens (*Nahr Afrin*), ad quem Ptole-mæus Philometor, Alexandro Bala pugna superato, ex vulnere obiit, 639, 48.
 Cēnotria, Οἰνωτριὰ, postea Italia dicta, sec. Antiochum, initio nonnisi meridionalis Brutlii pars inde ab isthmo, qui est inter sinum Napetinum et Scylleticum; deinde autem regio quæ est a Lao fluvio et Metaponto, 211, § 4. Cēnotria a freto Siculo usque ad sinum Tarentinum et Posidonianum pertinet, olim Italia vocabatur, 174, 26. Cēnotriæ et Iapygiæ confinia in agro Metaponto, 220, 14. Cēnotriæ olim regia Pandosia, 213, 10. Cēno-trica gens Chones, 212, 13. Cēnotri, Οἰνωτρίοι, et Cho-nes a Samnitibus ejecti sunt; ditionem eorum occuparunt Lucani, Samnitum coloni, 210, 43.
 Cēnotrides insulæ duæ, Οἰνωτρίδες, ad Palinurum Luca-niæ promontorium, 210, 23; a continente abruptæ, 214, 51.
 Ceta mons, Οἶτη, 274, 35. Cētai montes, 274, 35. Situs eorum, 367, 21. Cētas conterminus Corax mons, 367, 19. Ad Cētam Althamænes, 367, 20.
 Cētæa, ἡ Οἰταία, in 14 pagos divisa, continebat etiam Heracleam et Dryopidem tetrapolim, 372, 44. In Cētæam e Thessalia ejecti sunt Ænians, 380, 13. Cētai, 386, 30, qui Herculeum Κορυπηῶνα colunt, κόρυπας vocant quæ ceteris κόρυπας dicuntur, 524, 28.
 Cētylus, Οἰτύλος, nonnullis Βαίτύλος (*Bitylon*), opp. ad sinum Messeniæ, 309, 16; 308, 31.
 Cēum castellum, Οἶον, supra urbem (Opuntem?) situm terræ motu eversum, 50, 41.
 Ogyges, Ὀγύγης, ultimus Achæorum in Pelop. rex, 329, 44.
 Ogygia ins., Ὀγυγία, maris umbo, Atlantis filiae sedes ap. Hom., 21, 23.
 Ogygia; sic olim Bæotia dicta, 349, 35.

Ogylus mons, Ὀγύιον ὄρος, a vet. scriptorisibus fingitur, 248, 40. Nomen hoc aliunde non notum.
 Ogyris, Ὀγυρίς, insula παλαιά, a Carmania 2000 stadia austrum versus distans, in qua Erythræ sepulcrum, 652, § 5. Ex Ogyri in Oaractam confugit Mazenas, 652, 54. [Affert hæc Strabo ex Eratosthene, qui testes lau-davit Nearchum et Orthagoram. At Nearchus ap. Arria-num sepulcrum Erythræ in Oaracta insula Carmaniae adjacentē posuit, sicut etiam Agatharchides fecisse debet. Itaque quæ Strabo habet, ex Orthagora fluxerint. Ceterum Strabo Ogyrin in oceano posuisse putandus est, sicut ex eodem Eratosthene fecerunt Dionysius et Plinius, qui item 225 m. p. (2000 stad.) a Carmaniae continente eam abesse dicit. Neque aliter statuit Ptole-mæus 6, 7, apud quem Ὀγυγία (Ὀγυρίς in marg. codd. BC et Palat.) 2000 stadiis a Carpella Carmaniae promontorio versus austrum et a Serapidis insula bo-ream versus collocatur. At quum nulla exstet extra sinum Persicum insula, ad quam hæc referri possint, errorem subesse sæpius viri docti monuerunt. Mar-cellinus, 23, 6, Organam Ptolemæi, ut ad insulam vere exstantem transferret, composuit cum Serapidis insula, ut patet ex verbis: *Turgana* (sic) *in qua Serapidis esse dicitur templum*. Sed hoc arbitrium prorsus. E Nearcho Arriani liquet Organam Oaractæ et litori Carmanico proximam fuisse insulam eam quæ *Orman* nunc vocatur vel etiam *Gerun* s. *Djerun*, in quo facile agnoscis Ὀγυριν Græcorum. Non diversum ab Organa fuisse Ogyrin ex collatis inter se Strabone et Ptolemæo colligitur. Accedit quod Ogyris a Mela et Geogr. Rav. in sinu Persico, non vero extra eum collocatur. Hinc facilis conjectura est Erythræ monumentum a maxima Oaracta ins. (*Kischem*) nonnullos ad proximam insulam Ogyrin (*Gerun*) transtulisse, et inde demum et rem et nomen ad eam esse transducta, quam Strabo, Plinius, Dionysius et Ptolemæus afferunt. Hæc autem non alia esse potest nisi hodierna *Bahrain* ins., quam iidem scriptores aliis ex fontibus *Tyri* vel *Tyli* nomine memo-rant. Hæc enim ab extremis Carmaniae 2000 fere stadia versus notum et occasum distat, et in hanc unam qua-drat, quod de 112 m. p. circuitu Ogyris insulæ refert Plinius, 6, 32, 152. Jam vero si de hac Ogyri Eratosthe-nes nihil aliud acceperat nisi eam 2000 stadia a Carma-nia meridiem versus distare, collocanda erat in Oceano, sicuti fecit etiam Ptolemæus. Nam sinus Persici ora sec. Eratosthenem ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς τὸ μυχὸν, εἰτα πρὸς ἀπὸτον νῆσους, etc. (Strabo p. 661, 49), sicuti in Ptolemæi tabulis videre est. Hinc sponte sequitur insu-lam, qualem diximus, in Oceano ponendam et 2000 ista stadia a Carpella vel ab Hærmozōn promontorio computanda fuisse.]
 Olsci. V. Bituriges.
 Olane, Ὀλανή, Armeniæ castell., non longe ab Artaxatis, 453, 39.
 Olbe, Ὀλβη, Ciliciæ opp., cum Jovis templo; cujus pon-tifex erat dynasta Ciliciæ Asperæ; deinde ibi tyranni et prædones fuerunt; tum Teucri ditio et sacerdotium dicta est; postea Ada ibi regnavit ejusque posteri, 573, § 10.
 Olbia, Ὀλβία, Pamphyliae opp. munitionis, 569, 31; a Sacro promontorio 360 stadia distat, 568, 46.
 Olbia, Massiliensium urbe, 152, 52.
 Oleastrum, Hispaniæ urbe vicina Sagunto, 132, 15.
 Oleastrum, Hispaniæ opp. inter Saguntum et Dertossam situm, 132, 15. (De situ loci haud dubie erravit Strabo; neque diversum oppidum indicat ab eo, quod Iti-p. 399 inter Dertossam et Tarraconem habet, ab hac distans mill. 21.; hod. *Balaguer* (Reichard.) vel

- Miramar* (Lapie), vel *S. Lucar de Barrameda* (Cortes), vel *Cambrils* (Wesseling).
- Oleum* optimum exportatur e Turdetania, 119, 21. Olei vicem butyrum implet apud Lusitanos, 128, 36. Oleum copia in Hispania, 136, 10; in Gallia meridionali, 147, 44. Oleum ex Aquileia exportatur, 178, 40. Oleum ferax Sabina regio, 190, 17. Oleum optimum Venafri in Latio, 198, 27; 202, 37; non fert Bactriana, 61, 6; multum habet regio Sinopes, Amisi, Phanarossæ, 61, 18, et Cyprus ins., 583, 35. Oleæ Æthiopicae, gummi quoddam sudantes, 661, 27. Oleæ in Arsinoite nomo Ægypti et circa Alexandriam, 687, 29. Sesami oleo unguentur Assyrii, 635, 19. Olei scaturigines ad Ochum fl., 444, 9.
- Olenia* petra, Ὀλενίη πέτρα, Homero memorata, ad Pisatidis fines est, ut nonnulli stataunt, 293, 24; nunc Scollin dici conjiciunt, in Dymæorum, Trilæensium, et Eleorum ditioe, 293, 33; 332, 49. Cf. 292, 17; 293, 47; 294, 16; 302, 45.
- Olenus*, Ὀλένος, Achaiae civitas, 331, 24, quam Pirus fl. præterfluit, id.; nunc deserta; sita inter Dymen et Patras, 331, 30; 333, 12; ibi etiam Æsculapium, 331, 32. Agrum urbis Dymæi possident, 331, 29. Cf. 330, 3; 332, 23.
- Olenus*, Ætoliae opp. ap. Homerum; nunc nonnisi rudera ejus sunt prope Pleuronem novam sub Aracyntho, 395, 26; 331, 35 et 40; 387, 41. Æoles opp. diruerunt; de agro litem moverunt Acarnanes, 387, 41.
- Oligassys*, Ὀλιγασσός, Paphlagoniæ mons, multa habens templa, 481, 9; cui subjacet Cimiata castellum, 481, 45.
- Oliarus*, Ὀλίαντος, Cycladum una sec. Artemidorum, 417, 3.
- Oligassys*, Ὀλίγασσος, Paphlagonicum vocabulum in Cappadocia obivum, 473, 44.
- Olizon*, Ὀλιζών, Magnesiae opp., in Philoctetæ ditioe, 375, 15; cuius incolae Demetrius in Demetriadem conduxit; nunc pagus Demetriadis, 374, 44.
- Olmiae*, Ὀλμαί, promontorium ad sinum Corinthiacum, 326, 40.
- Olmius*, Ὀλμυός, Boeotiae fl. prope Haliartum, 353, 43.
- Oloossona*, Ὀλοσσών λευκή, Thessaliae opp. in Polypætae ditioe ap. Homerum, 377, 40. Perhæbicum opp., cur album vocetur, 378, 41.
- Olophyx* is, Ὀλόφυξις, in Atho monte oppidum, 279, 42; 280, 32.
- Olores* in Hispania, 135, 50.
- Olura*. V. Oluris.
- Oluris* s. Olura, Ὀλούρις ἢ Ὀλούρα, in aulone Messeniaco (ad Cyparisseentem fl.) Messeniæ opp.; sec. nonnullos est Dorium, quod inter Nestoris oppida Homerus recenset, 301, 2. Situs incertus.
- Olympene*, ἡ Ὀλυμπηνή, Mysiae regio, 493, 46.
- Olympia*, Ὀλυμπία, in Pisatide, 289, 41, juxta quam Alpheus fl., 295, 14; distat 40 stadia ab Heraclea Pisatidis, 306, 34; 120 stad. a Phea portu, 294, 46. Ei propinqua Phloe, Arcadiæ m., 306, 45, et Arpinia opp., 306, 37. Olympiæ ager qui circa templum est, aliquando inundatus est, eodemque tempore stagna prope Phenenum imminuta sunt, 334, 20. Olympiæ templi in Pisatide situs, 303, 49; claritatis initium in oraculis ibi editis, 304, 1; deinde solennis conventus et certamen coronarium, 304, 3; templi ornamenta; Juppiter aureus Cypseli, et eburneus Phidiae et Panæni, 304, 8; 325, 13. Primum certamen coronarium instituerunt Elei, Pisatide polita, 304, 51. Varia de primo templi et certaminum auctore fama, 305, 1. Templi procurationem, devictis Epels,
- susceperunt Ætoli, 307, 25. Olympicum certamen jam Homero notum fuisse nonnulli contendunt perperam, 305, 14. Iphitus id instituit, 307, 34. Phido vi obtinuit ut certamini Olympio præesset; quam certaminis procurationem Elei in tabulas non retulerunt, 307, 48. Elei certamini profuere usque ad Ol. 26, qua vixit Coræbus Eleus, 305, 9. Deinde Pisatæ, tum iterum Elei, 305, 26.
- Olympicum* sive *Olympium* Athenis, 340, 46.
- Olympii* Mysi, 485, 9.
- Olympionica*, Phryno Atheniensis, 513, 20.
- Olympus*, tibiarius inventor, 403, 45. De Olympo fabula ad Celenas refertur, 495, 2.
- Olympus*, mons Cyprî in insulae parte orientali, cum Veneris Acrææ fano, 582, 22.
- Olympus*, Cyprî mons inter Amathuntem et Curiadem, 582, 37.
- Olympus*, Lyciæ urbs, 567, 30, et mons, qui etiam Phœnicus dicitur, 568, 48. Zenioetæ prædonis arx, quam cepit Servilius Isauricus, 573, 9.
- Olympus*, Macedoniæ mons, 22, 26; 173, 52; 276, 15 et 31; ab Osa abruptus, 50, 11; 455, 22. Ei junctus in Thessalia Titarius mons, 276, 10. In eo Musarum cultus Thracius, 404, 38; ad eum Pieres Thracæ, 275, 28; subjacent Elone et Gonnus, 378, 45, et Dium, 276, 40 et 44. Ad Olympum Æneas consedit, 520, 11.
- Olympus* Mysiæ, 483, 28; 484, 13; Idæ conterminus, a poetis interdum cum Ida confunditur, 403, 52. Ad Olympum Mysium multa nascitur oxya, quæ lydice mysus vocatur, 490, 6. Mons prædonum receptaculis accommodus a tyrannisque sæpe occupatus, ut a Cleone prædonum duce, 492, 3. Olympi accolæ, 492, 35; adjacens Prusa urbs, 483, 9.
- Olympi*, quattuor in Ida monte vertex ad Antaudrum, 403, 50.
- Olympus*, Pisatidis mons prope Pisam urbem, 306, 9.
- Olynthus*, Ὀlynθος, Macedoniæ urbs, a Potidæa 70 stadia distat, 279, 7. Mecerbanum navale habuit, 279, 9. Olynthum commigrarunt Chalcidenses Thracici, e reliquis oppidis suis ejecti, 275, 38. De Olyntho funditus deleta Demosthenis vox, 100, 6. Ad urbem locus est Κανθαράλακτρον dictus, 279, 12. Olyntho vicina Scolus urbs, 351, 13.
- Olystipon* (Ὀλυστιπών, si vera emendatio), Lusitaniae urbs, a Bruto munita, 126, 13.
- Olyssen*, Ὀλύσσων (an ὁ Ἀυσσών, sicut ὁ Ἀεθών? Δίσις Steph. Byz.), Cretæ opp. ad Phæstiam ditioem pertinens, 411, 52.
- Omanus*, Ὀμανός, Anaitidis σύβωμος θεός, Persarum δαίμων, 439, 10. Ritus in cultu ejus dei, 624, 19.
- Ὀμβριος*. V. Jupiter.
- Omphale*, Ὀμφάλη. Ejus et Herculis ex posteris Atys, 182, 42. Omphale, Ionis fabula, 50, 17.
- Omphalio*, Ὀμφαλίον, Panteleontis pater, 311, 1.
- Onagri* ap. Scythas et Sarmatas, 259, 27.
- Onchestus*, Ὀγχηστός, Epiri portus, cui Corcyrae promontorium occidentum objacet, 269, 30. (Ruinae supra Dema, ad extremitatem borealem lacus Vitori. Kleperus ibi Cassiopen portum a Ptolemæo memoratum ponit. Qui quidem portus ex objacente Corcyrae portu perperam huc translatus esse videtur.)
- Onchestus* Ὀγχηστός, Boeotiae opp. ad lacum Copaidem, et Tenericum campum in loco sublimi, 354, 21; 352, 53. Eo Amphictyones conveniebant; templum ibi Nepituni, 364, 21. In propinquo est Medeon opp., 352, 45. De Onchesto Alcæus falsa tradit, 354, 31.
- Onei* montes, Ὀνεια ὄρη, a Scironis saxa et a via quæ

- juxta hæc in Atticam est, protenduntur usque ad Bœotiam et Cithæronem, 326, 24; 337, 51. Majorem Megaridis partem occupant, mare Alcyonium distinguentes ab eo quod ad Niseam est, 337, 51.
- Onesicritus, Ὀνησίκριτος, se audiisse dicit Diogenem phil., 609, 45. In Nearchi classe ἀρχικυβερνήτης fuit, 614, 16. Onesicritum οὐκ Ἀλεξάνδρου μάλλον ἢ τῶν παραδόξων ἀρχικυβερνήτην προσεῖποι τις ἐν. Ceteros rerum Alexandri scriptores τῇ τερατολογίᾳ superat, 595, 18. Multa mentitus est, 58, 41. Sophistas Indicos convenit. Ejus cum Calano confabulatio. Doctrinæ quam Mandanis exposuerit, capita refert, 608, § 63-65. Laudatur de Indiæ magnitudine, 588, 17. De Indiæ ora maritima, 597, 46. De Patalenæ insulæ magnitudine, 597, 36. De Indiæ fluvii; aquam jam decoctam ibi e nubibus effundi dicit, 592, 50; quæ causa ei videtur esse proprietatem in animalibus, 593, 2. De aquæ Nili virtutibus, 592, 45. De fluviorum exundationibus in India, 591, 15. De Indiæ arboribus mirabilibus, 591, § 21. De bosmoro, 590, 40. De elephantis, 601, 4. De Abisari serpentibus, 595, 17. De institutis eorum qui Cathæam et Sopithis regionem incolunt, 596, 14. De Musicanî terra, 597, 51. De Taprobane, 589, § 15. De Bactris qui senes canibus ἐνταφιασταῖς projiciunt, 443, 22. De Carmania, 618, 28. Euphratem et Tigrim in lacum exire ait, ex quo Euphrates in mare efferatur, 620, 53. De Cyri sepulcro, 621, 52; de inscriptione in Darii sepulcro, 522, 4.
- Onesión thermæ, τὰ τῶν Ὀνησιῶν θερμά, apud Convenas Aquitanicæ, 158, 22. (*Aquæ Convenarum*, Itin. p. 457. *Bagneres-en-Bigorre* prope Oson.)
- Onoba, Ὀνοβα (*Huelva*), Turdetaniæ opp. ad æstuarium sita, 119, 7; objacet insula Herculi sacra, 141, 20.
- Onomarchus, Ὀνόμαρχος, Delphicum templum diripuit, 361, 11 et 23.
- Ὀνος Ἀντρώος. V. Antron.
- Onugnathos, Ὀνου γνάθος (*Elaphonisi* peninsula), Laconiæ peninsula, 312, 2; portum habet, 312, 23. A Cythera distantia, 312, 4 et 11.
- Onthyrum, Ὀνθύριον (Ὀνούριον codd.), Thessaliæ opp., cujus incolæ in Metropoli conducti sunt in eamque Veneris cultum attulerunt, 376, 23.
- Onyches, ὄνυχις λίθος, in Cappadocia, 462, 46.
- Ophelas, Ὀφελας, periplum scripsit, ex quo plurimas de Libyæ ora exteriore fabulas scriptores posteriores sumpserunt, 701, 24.
- Ophienses, Ὀφειεῖς, Ætoliæ gens, cujus pars Bomienses, 387, 31; 400, 2.
- Ophiodes, Ὀφιῶδες, insula sinus Arabici; unde nomen habeat; topazos ibi quomodo colligant, 655, § 6.
- Ophiogenes, Ὀφιογενεῖς, gens Psyllis Libycis similes, ad Parium in Troade, 503, 37.
- Ophiussa, Ὀφιοῦσσα, minor ex duabus Pityussis ins. ad Hispan.; deserta, 139, 9.
- Ophiussa, Ὀφιοῦσσα, urbs ad Tyram sita, 254, 13.
- Ophiussa, vetus Rhodi nomen, 558, 18.
- Ophlimus, ὁ Ὀφλίμος, mons Ponti, ad Phanarææ latus occidentale, 476, 30.
- Ophrynum, Ὀφρύιον, in Troade locus non procul a Dardanio situs, cum Hectoris luco, 509, 33.
- Opici, Ὀπικοί, Campaniam habitarunt; iidem sunt qui Ausones, secundum Antiochum; Polybius Opicos et Ausones circa Craterem sinum habitasse dicit; alii primum Opicos, deinde Ausones, tum Oscos regionem hanc tenuisse referunt, 202, 13. Opicorum regionem occupaverunt Sabini, qui dein Sabelli et Samnites dicti sunt, 208, 22.
- Opla, Ὀπικ, pagus et emporium ad Tigridem et Semi-
- ramidis murum, 67, 1; 430, 14; 454, 10; 630, 8.
- Ὀπισθοδάκτυλοι, digitis retrorsus avertis præditi, Indiæ gens fabulosa, 58, 47.
- Opiatholepria, ἡ Ὀπισθολεπρία, Ephesii agri pars ea que pone Lepren acten est, 541, 37.
- Opitergium, Ὀπιτέργιον (*Oderzo*), Italiæ transpadanæ oppidum (ap. Venetos), 178, 27.
- Opsicella (Ocela?), urbs Cantabriæ, quam Ocelam Antenoris socium condidisse ferunt, 130, 32.
- Opuntius sinus, ὁ Ὀπούντιος κόλπος, 364, 48 et sqq.
- Opus, Ὀπούς, metropolis Locrorum Opuntiorum, 357, 8 et 46; 364, 40. Μητρόπολις Λοκρῶν εὐθύνόμενον Ὀπούς, in inscriptione, 365, 4. Patria Patrocli, 365, 20. Opuntii navale Cynus, 365, 6. Urbis pars terræ motu corruit, 50, 41. Opuntiorum rex Ajax Locrus, 365, 25. Opuntiorum respublica Aristotelea citatur, 267, 32.
- Oraculum Dodonæum. V. Dodona. Oracula non verbis, sed signis edebantur in Dodona et Ammonis fano Libyco, 273, 44. Oraculum Menesthei in Iberia, 116, 24. Junonis Acrææ inter Pagas et Lechaum, 326, 39; in Ptoæ monte Bœotiæ, 354, 37 et 44. Jovis Trophonii, 355, 38. Apollinis in Adrastææ campo, 503, 19. In Zelia urbe, 503, 24. In Grynio opp., 531, 51. Dianæ Sarpedoniæ in Cilicia, 577, 10. Oraculum mortuorum, νεκρομαντεῖον τὸ ἐν τῷ Ἀόρνῳ Campaniæ, 21, 36. Alia vid. s. v. Delphi. Oraculum Tyriis datum de deducenda ad Herculis columnas colonia, 141, 8; Phocæensibus Masiliæ conditoribus datum, 148, 53; Italia, 210, 32; Mycello Crotonis conditori, 218, 10; 224, 8; Archiæ, 224, 8; Phalantho Tarenti conditori, 231, 48; Byzantii conditoribus, 266, 20; Eggiensibus, 385, 51. Oraculum de Pyramo fl., 44, 11; 459, 52. Teucris e Creta in Troadem proficiscentibus datum, 517, 23. Alia v. 321, 30; 327, 10; 342, 27.
- Oratio pedestris et poetica nata, p. 14, 49 sqq.
- Orbelus, Ὀρβήλος (*Perim Dagh*), mons Macedoniæ, 275, 12.
- Orbis, Ὀρβις (*Orbe*), Galliæ fl. e Cæmmeno oriens, cui adjacet Bætera (*Beziers*), 151, 19.
- Orcaorei, Ὀρκαόρκοι, Tectosagum in Galatia opp., 486, 2 et 43; 493, 52. [Haud dubie est Orclatus Tab. Peut. (ruinæ ad hod. *Alekiam*) non longe dissita a Pessinunte].
- Orcheni, Ὀρχηνοί, Chaldæorum astronomorum secta, 629, 38.
- Orchistene, Ὀρχιστηνή, Armeniæ prov., 452, 51. Plarium equitatum præbet, ib.
- Orchomenus, Ὀρχομενός, Arcadiæ urbs, nunc deserta, 333, 38; πολύμηλος, 291, 12. Ejus rex Aristocrates, 310, 54.
- Orchomenus, Bœotiæ urbs, Μινυῖος, 291, 13. Initio in planitie condita, deinde in Acontium montem translata, 357, 10. Orchomeniorum coloni feruntur Achæi Pontici, 357, 14. Orchomenus, Minyarum urbs, olim opibus et potentia florens. Orchomeniis Thebani tributum solvebant; eorum tyrannus Erginus ab Hercule interfectus; Eteocles ibi Gratiarum templum dedicavit; coloni Orchomeno iolcum deducti, 356, § 40. Orchomenes, Minyarum caput, peculiaris respublica erat, quam post bellum Trojanum Bœoti et Thesalia reduces sibi adjunxerunt, 344, 54; 353, 25. Orchomeno Minyæ in Triphyliam venerunt, 298, 24. Urbs ad Amphictyoniam Calauriæ contribuebat, 321, 35. Copaidis inundatione deleta est, 349, 32; 356, 46. Ad eam Melas fluvius terre hiatu excipiebatur, 349, 37. Orchomenia regio, 350, 1. Orchomenus, Eubææ urbs, Carysto finitima, 357, 17. Ore carentes. V. Ἀστομοί.

- Orestæ, Ὀρεστιάς, Epirotica gens, Macedonum pars evaserunt, 373, 11; 271, 10. Per eos Erigonem fluere Strabo (parum recte) dicit, 277, 3.
- Orestes, Tisamendi pater, 329, 37. Post matris cædem profugus in Orestiadem abiit, ubi Argos Oresticum condidit, 271, 12. Cum Iphigenia cultum Dianæ Tauropoli in Cappadociam attulit, ubi de eo Comana urbs dicta est, quod comam ibi lugubrem deposuerit, 459, 16; 460, 45. Orestia filii cum Æolica classe ab Aulide in Asiam trajecerunt, 344, 51. Orestes primus Æolicam coloniam in Asiam duxit; deinde filius ejus Penthilus, 498, 19. Orestes in Arcadia mortuus est, 498, 20.
- Orestia, Ὀρεστία, priscum Pelagoniæ nomen, 281, 26.
- Orestias, Ὀρεστιάς, Epirotica regio, quam Orestes obtinens Argos Oresticum condidit, 271, 12. Orestias etiam Macedoniæ superiori vel apud seniores Macedoniæ liberæ attribuitur, 271, 30. Orestis (ἡ Ὀρεστία) habet Bolum montem, qui usque ad Coracem Æoliciæ et ad Parnasum pertinet, 274, 31.
- Oretani, Ὀρετανός, Iberiæ gens, in superioribus partibus Tagi et Anas fl., 115, 10. Eorum nonnulli ab ortu Turdetanis contermini, 116, 44; 115, 33. Parte aliqua ad mare intra Columnas et Carthaginem Novam situm pertingunt, 126, 22; 129, 40. Ab his septentrionem versus Carpetani, 126, 25. Oretani sunt a meridie Celtiberorum, usque fere ad Malacam, 135, 40; 134, 37. Per Oretaniam Bætis fluit, 184, 40. Oretaniæ primariæ urbes Castulon et Oria, 126, 32; 136, 32. In Oretania dorsum montosum silvosumque oram a mediterraneis dirimit, 129, 50; in eo auri aliæque metalla, 130, 3.
- Oreus, Ὀρεός, Euboeæ urbs; ejus situs, 382, 51. Primum Histiea dicta est, 382, 44. Pagus fuit Histimensium, quem Athenienses colonia frequentarunt, 382, 48. Quidam narrat Oritas ab Ellopiensibus bello pressos Histieam migrasse, atque sic unam de duabus factam urbibus, utroque nomine promiscue usam, 383, 3. Oreus terræ motu læsa, 50, 26. Orei Orion enutritus esse fertur, 383, 2. Oria, Ὀρία, regio, 382, 34. Oritarum tyrannus Philistides, 382, 39.
- Orgas, Ὀργάς, Phrygiæ fl., quem Mæander excipit antequam Marsyam prope Apameam Cibotum excipit, 494, 41.
- Orgia et mysteria quibusnam diis assignentur, 402, 5.
- Ori (Oritarum urbs?). Ἀπὸ Ὀρίων ad Gedrosiorum regiam Alexander venit sexaginta dierum itinere, 615, 38.
- Oda, Ὀδα, in Histieansium Euboeæ ditione, 382, 34.
- Oria, Ὀρία (Ὀρίαία et Ὀροία, Artemidor. ap. St. Byz.), Oretanorum in Hispania caput, 126, 33.
- Ὀρεφάλχος, quid est ubi? 521, 45.
- Oricum, Ὀρεκόν, urbs Epiri; ejus navale Panormus, 23, 11.
- Orion, Ὀρίων, Indiæ avis, 611, 47.
- Orion, Ὀρίων, in Hyria Bæoticiæ urbs editus, 347, 27; in Oreo Euboeæ urbe educatus esse fertur, 383, 2.
- Oritæ, Ὀρετᾶς, Arianiæ gens, ab Arhibus Arbi fluvio distinguuntur; gens liberæ conditionis; ora eorum est 1800 stadiorum; sequuntur occasum versus Ichthyophagi, 613, 16. Oritæ sagittas præstas veneno illinunt, 615, 23. Cf. Ori.
- Oritæ. V. Oreus.
- Orithya, Ὀρεθύα, a Borea rapta, 245, 20.
- Ormenium, Ὀρμένιον, Thessaliæ opp., in Eurypyli ditione, 371, 25; 376, 41. Phœnicis patria, sec. Demetrium Scæpsum, 376, 52. Condita urbs ab Ormeno, Cercaphi filio, 377, 1. Nunc Orminion vocatur; pagus sub Pelio situs, in Demetriadem contractus est, 376, 41; 374, 43.
- Ormenus, Ὀρμένιος, Cercaphi f., Æoli nepos, pater Amyntoris et Euzemonis, Ormenium Thessaliæ condidit, 377, 1.
- Ornatum triumphalem ac consularem omniumque adeo magistratum a Tarquiniensibus assumpserunt Romani, 183, 12.
- Orneæ, Ὀρνεαί, pagus Argolidis, 323, 40; in Agamemnonis regno, 324, 11; Sicyoniæ vicinus ad fluvium cognominem (riv. de *Leondi*), nunc desertus (ruin. prope *Palæo Leondi*); Priapi templum habuit, 328, 19; 502, 54.
- Orneæ, pagus inter Corinthum et Sicyonem situs, 323, 41. Situs vici incertus.
- Orneæ fl. V. Orneæ.
- Ornithon polis, Ὀρνίθων πόλις, Phœnicis opp. inter Sidonem et Tyrum situm, 645, 10. (E. Scylace et Plinio liquet oppidum fuisse inter Tyrum et Sarepta (*Sarfand*). Admitti igitur nequeant quæ de situ ejus Ritteras et Robinsono et Schultzio refert. In Geogr. min. t. I, p. 138 prolegg. locum compositi cum hod. *Burga el Urbi*, qui in Syriæ tabula Berghausiana a Sarepta circa 15 stadia versus boream distat. Idem locus vel pervicius ei esse videtur *Birket el Till*, quem Melchior de Vogue (in *Athenæum fr.* 1854 p. 1164) ruinarum indicis ductus Ornithopoli vindicat. Situm esse dicit à *trois kilomètres au nord de Sarepta*).
- Oroatis, Ὀροάτις, fluvius Persidem a Suside dirimens, 619, 10; 577, 13; a Pasitigri 2000 stadia distat, 620, 46.
- Orobias, Ὀροβίαι, Euboeæ opp., 347, 49, ubi Apollinis Sclianthii (?) oraculum, 382, 37.
- Orontes, Ὀρόντης, Hydarnis Persæ e genere, Armeniæ præfectus, 455, 54.
- Orontes, Ὀρόντης (*Nahr el-Asy*); unde dictus; olim Typhon vocabatur; de ea re fabula; fontes et cursus fluvii; 639, 11. Ostia ejus ab Antiochia unius diei navigatione, a Seleucia stadia 40 distant, 639, 25 et 46. Fontes prope Paradisum et Ægyptium murum, 643, 33. Inter Apameam et Antiochiam abysso, quam Charybdis vocant, absorptus post 40 stadia rursum emergit, 228, 38. Ab eo ad Ciliciæ confinia 520 stadia sec. Artemidor., 647, 12; 571, 52. Ad Orthosiam 1130 stadia, ib. Quot sint usque ad Pelusiacum ostium, 571, 52. Ad Orontem condecorunt Argivi Triptolemi comites, 639, 1.
- Oropus, Ὀροπός, Bæoticiæ opp., 336, 3; 343, 50; a Delphinio 20 stadiis abest, 346, 9; in confinio Bæoticiæ et Atticiæ situm oppidum sæpe in controversiam venit, 342, 48; 54, 41. Oropiorum locus Psaphis, 342, 42. Vicinia Oropo Græci locus, 346, 45.
- Orospeida, Ὀροσπίδα (Ὀροσπίδα Ptolem.), Hispaniæ mons, a medio Idubeda monte versus occasum porrectus ad meridiem et oram Columnis vicinam declinat; initio nudus collis, dein per Spartarium campum pergens alva tectus, jungitur montibus qui supra Malacam sunt, 133, 46. Ex eo Bætis fl. oritur, 135, 38. Mons inhabitatur parte Edetanorum et Bastetanorum, 134, 49; 135, 38.
- Orpheus, Ὀρφεύς, 649, 6, Thrax, musicus, 404, 44; Cicon, præstigator, in Pimplea vico degebat; de ejus studiis et morte quædam, 276, 45. Orpheus cum Thamyri componitur, 280, 15.
- Orthagoras, Ὀρθαγόρας, landatur de Ogyri insula, 652, § 5.
- Orthagoria, Ὀρθαγόρια (*Orthakoi a Maragna* versus meridiem), Thraciciæ oræ oppidum ab oriente Maroneæ, 282, 29 (Plin. 4, 18, 11 Maroneam et Orthagoriam easdem esse dicit).
- Orthanes, Ὀρθάνης, Atticorum deus, Priapo similis, 503, 9.
- Orthe, Ὀρθή, Thessaliæ opp., in Polypostæ ditione ap. Homerum, 377, 40. Secundum nonnullos est arx Phalanæorum, 378, 5.

Orthopolis, Ὀρθόπολις, Macedoniæ opp., 281, 6. (In valle *Stroumitza* fluvii alicubi sita erat).
 Orthosia, Ὀρθωσία, pagus Cariæ, 555, 28.
 Orthosia, Syriæ opp. maritimum, a meridie Simyræ situm; in propinquo erat Eleutherus fl., 641, 36; 642, 31; sita Orthosia initio Cœleasiriæ, 644, 6; ab ea ad Pelusium Phœnicia pertinet, 643, 54. A Pelusio Orthosia abest 3650 stad., ab Oronte 1130 stadia, sec. Artemidorum, 647, 8. (Oppidum a Tyro 12 m., ab Antarado 30 m. p. distat sec. Tab. Peut. His ducimur ad amplas ruinas quæ exstant prope *El-Barid* fl. vocanturque *Burdch Hakmone el-Ychudy*. Regio hæc etiam nunc a quibusdam *Orthosa* vocatur. Quo pacto Ritterus, 17, p. 807 Orthosiæ nomine hodiernum *Tartus* sive *Tortosus* (Antaradum vet.) a Strabone significari putaverit, haud aasequor.
 Orton, Ὀρτων, Frentanorum navale, 201, 44.
 Ortopana, Ὀρτόπανα, Paropamisadarum opp., 616, 2. Ad quod est ἡ ἐκ Βάκτρων τριόδος; distat ab Arachotis 4000, ab Indiæ finibus 1000 stadia sec. Eratosthenem, 441, 5.
 Ortygia, Ὀρτυγία, nutrix Dianæ et Apollinis, 546, 31 et 41.
 Ortygia insula ante Syracusas sita primum memoratur ab Hesiodo, 19, 12; ponte continenti jungitur, 224, 48; Arethusam fontem memorabilem habet, ib. Ab utraque insulæ parte portus est, 225, 53.
 Ortygia, Ὀρτυγία, lucus prope Ephesum ad oram marit., quem Cenchrius perfluit. Ibi Latona peperisse fertur, 546, 27; adjacet Solmissus mons, 546, 34. In loco isto templa, statuæ, festa, 546, 40.
 Ortygia, antiquum Deli nomen, 417, 38.
 Oryges, Ὀρυγες, pisces in mari ad Turdetaniam, 120, 22.
 Orygum cornibus pro armis utuntur Æthiopes, 657, 31.
 Oryza in India, 588, 47, quomodo colatur, 590, 31; nascitur etiam in Bactriana, Babylonia, Suside, Syria inferiore, 590, 35.
 Ossa, Ὀσσα, Hispaniæ opp., usque ad quod pertinet regio Iaccetanorum, 134, 2. Ab Herda 540 stadia distat, 134, 14. Ibi Sertorius decessit, 134, 6.
 Osci, Ὀσχοι, Campanorum gens non amplius superstes; ad Oscos pertinent Sidicini, 197, 52. Osci post Ausones in Campania habitantes a Cumanis pulsati sunt, 202, 19. Herculanum et Pompeios in Campania tenuerunt, 205, 40. Osci, Ausonum olim vicini. Etsi gens interit, sermo eorum ap. Romanos restat, et certa quædam carmina ea dialecto scripta in scenam producuntur, 194, 13. Oscorum montes, 202, 13.
 Osiris, Ὀσίρις, idem est qui Apis, 685, 48. Ejus templum Abydi; lex quædam in eo observata, 691, 47. templum in Acantho urbe, 687, 25. Osiris jacet in loco Sai urbi vicino, qui vocatur Ὀσίριδος δούλον; ceterum de hac re controversia est, 682, 50. Cf. Isis.
 Osimii, Ὀσίμιοι, quos Ostimios (Ὀστιμίους) Pytheas vocat, Galliæ gens, Venetiæ finitima, 162, 27. In promontorio habitant longe porrecto, ib.
 Osogo. V. Jupiter.
 Ossa, Ὀσσα, Thessaliæ mons, 22, 26; 276, 13 et 32, ab Olympo abruptus esse putatur, 50, 10; 369, 20; 454, 22. Ejus præternavigatio octoginta fere stadiorum, 380, 49. Ad Ossam Laris oppidum est, 378, 20; ad eundem olim habitavit Enianes cum Perrhæbis, 51, 11.
 Ossa, mons Pisatidis, ad Pisam urbem, 306, 9.
 Ossonoba, Ὀσσόνοβα (*Estoy* ad ostium *Silves* fl.), Turdetaniæ opp. ad æstuarium situm, 119, 7.
 Ostia, Ὀστία, Latii urbs importuosa. Navigationis ibi ratio, 193, 15. Ostia ab Anco Marcio condita, 193, 24. Romæ navale, 120, 11; 182, 22, Laurento vicinum, 190, 45. Distantia a Pyrgis, 189, 15; a Luna, 184, 44.

Ostimii, Ὀστίμιοι, Galliæ populus, i. q. Osimii, de quibus Pytheas falsa narrat, 53, 1. Eorum promontorium Cabæum, 53, 45.
 Ostree. Earum copia abundat mare exterum, præcipue vero ea pars quæ est ad Turdetaniam, 120, 16, et Tagus fluvius, 126, 16, et ἡ στομαλὴν ad Rhodani ostia. Reperiuntur ostree ad templum Ammonia, 41, 14.
 Othryadas, Ὀθρυάδας, Spartanus. Ejus strategema, 323, 33.
 Othrys, Ὀθρυς, Thessaliæ mons, 374, 4. Ejus situs, 371, 42. Ex eo fluit Enipeus, 371, 5.
 Otides, Ὀτίδες, aves in Hispania, 135, 50.
 Otreus, Ὀτρεύς, Otreæam Bithyniæ condidit, 484, 41.
 Otreæ, Ὀτρεία, Bithyniæ opp. supra Ascaniam paludem, 484, 39. Conditor ejus, ib.
 Otryoneus Casandram in matrimonium petiit, 514, 8.
 Otus, Ὦτος, Cyllenius, Epeorum dux, 290, 18; 392, 15.
 Oves Erythrae insulæ 50 dierum pastione tantam pinguedinem contrahunt, ut suffocentur, nisi sanguis aliquid emittatur, 141, 1; 223, 40. Idem accidit in Ælneæ Siciliæ regione, 223, 40. In Turdetania aries, qui oves inest, talento emitur, 119, 42. Oves magnæ in regione circa Borythenem, 255, 14. Oves Gadilonitidis regionis Ponticæ, 468, 30; Laodiceæ et Colossarum in Phrygia, 495, 30; Nabataeorum, 666, 47. Oves Sarapidi immolantur in Nitriote Ægypti nomo, 682, 46. Ovem Saita et Thebani colunt, 690, 23. Oves Æthiopice caprarum in modum hirtæ, 698, 18. Oves lacte et carne cæstruuntur apud Libycas quasdam gentes, maxime apud Æthiopes (Hesperios), 709, 20.
 Oxæ, Ὀξæ, i. e. Acutæ, ex Echinadibus insulis, 393, 35; imperavit illis Mege, 394, 20.
 Oxi, Ὀξοι, alii Ariamaze, petra in Sogdiana, 443, 54, 444, 6.
 Oxus, Ὀξος, fluvius permagnus, in Indicis montibus oritur, 437, 24; in Caspium mare exit; sec. nonnullos excipit Ochum; merces Indicæ per eum deferuntur, 436, 48; 61, 19. In eum influit Zariaspa fl., 443, 13. Oxus Bactrianos a Sogdianis dirimit, 440, 36; 443, 20; 61, 19; accolunt eum Massagetæ et Arachoti, teste Eratosthene, 440, 30; Oxi ostia ab Iaxartis ostiis distant 2400 stadia, 435, 6, sive 80 parasangas, 444, 29.
 Oxya multa nascitur ad Olympum Myxium; mysus vocatur Lydorum lingua, 490, 6.
 Oxyartes, Ὀξύαρτης, Roxanen filiam in Sisimithræ petra custodiebat, 443, 52.
 Oxyathres, Ὀξύαθρης, frater Darii III, pater Amastridis, 466, 43.
 Oxybii, Ὀξύβιοι, Liguriæ populus, 153, 35; 168, 28.
 Oxybius portus, a Liguribus Oxybiis nomen habens, in ora Narbonensi, 153, 35. Situs incertior. Fuisset videtur inter fl. *Argens* sive *Frefus* opp. et *Antibes*; Cluvero et Danvillio idem est quem nomine proprio Ἀλγινεὺς dicit Polybius, 33, 7; hod. *Agaye* vel *Napoule*. Cf. Walckenaer *Geogr. des Gaules*, t. I, p. 182.
 Oxydracæ. Cf. V. Sydracæ.
 Oxyilus, Ὀξύλος, Hæmonis f., decima post *Ætolum* generatione in Elidem reversus civitatem ibi constituit; testatur rem inscriptio basilimæ Oxyli insculpta in Eleorum foro, 398, 15. Oxyilus, ab *Ætolo* Eleo gens ducens Temeno ceterisque Heraclidis itineris dux fuit, et hostium agros divisit; rediit in Elidem majorum suorum jure ad se pertinentem, contracto Eleolorum exercitu contra Epeos, 307, 7. Cf. 286, 41; 334, 48.
 Oxyntia, Ὀξύνται (*Mokossi*?), Thessaliæ urbs ab Ionem fl., ab Azoro Tripolitidis distans 120 stad., 272, 14.
 Oxyrynchus, Ὀξύρυγχος, nomus et urbs Ægypti, in qua oxyrynchus piscis collitur, 690, 15. (Urbs fuit ad hœd. Benech, in occiduo latere canalii *Bahr Yuseph*.)

Oxyrynchus, *Ἰλλί πιάς*, 699, 6; ab omnibus Ægyptiis, præcipue autem in Oxyryncho nomo, colitur, 690, 16 et 21.

Ozole. V. Locri.

P.

Paches, Atheniensium dux, Trojam Mytilenæis ademit, ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τῷ Παχητίῳ, 513, 52.

Pachynum pr., Πάχυνος ἄκρα, Sicil., 220, 46; 102, 7; 221, 23; 87, 32; 221, 34 et 42; 226, 9. El objacent Melite et Gaudus, 230, 32. A Pachyno ad Pelorum 168 m. pass., 221, 28; in Cretam 4500 stadia, 102, 26; 311, 50; ad Alphenum 4000 stadia, 221, 50. ad Tanarum 4500 vel 4600 stadia, 102, 27; 221, 50.

Pacorus, (Orodis) Parthorum regis filius natu maximus, in Asiam romanam missus, 637, 25, in Cyrrhestica a Ventidio interemptus est, 639, 40.

Pactolus fl., Παχτωλός, de Tmolo fluens, ab Homero non memoratur, 474, 51; 534, 4. Antiquitus ramenta auri secum ferebat; unde Croesi divitiæ; influit in Hermum, 535, 4; 506, 36.

Pacton, πάκτων, scaphæ genus e scuticis ita compositum, ut textile easse videatur, 695, 4.

Pactye, Πακτύη (*Daghan Arslan*), Chersonesi Thraciæ opp., 283, 32; 284, 10.

Pactyes, Πακτύης, mons agri Ephesii, 544, 6.

Padus, Πάδος, Italiæ fl. Ejus fontes et cursus, 169, 45. Post Istrum maximus Europæ fluvius, 169, 51. In Padum influunt Durias, Addua, Ticinus, Trebia, 160, 23; 169, 44; 174, 12; 177, 41; 180, 43; 181, 9. Padus sæpe imbribus et nivibus impletur; ad ostia in multas partes diffusus obscurum et ingressu difficile habet ostium, 177, 9. Cispadanam et Transpadanam Galliam dividit, 176, 28. Ad Padum urbes insigniores, 180, 27. Ejus accolæ olim Boii, Insubres, Senones, Garzæ, aliæque gentes Gallicæ, 177, 14. Padi paludes fossâ a Pado ad Parmam ductâ siccatit M. Æmilii Scaurus, 181, 6. In Pado Placentia Ravennam navigatur, 181, 4. Ad Padum Electridas insulas et vicinum ei Eridanum fl. fabulantur, 179, 10.

Pæanem cur pugnam iuituri conclament, 362, 39.

Pæanismoῦ origo, 362, 39. Παιανισμός; Thracum a Græcis παιανισμός dictus, 281, 34.

Pæanæus, Πέαναιος, pictor, Phidias consobrinus, statuum Jovis olympicam coloribus ornavit, 304, 17.

Pæoniæ, Παιονία, situs, 274, fr. 4; regio sublimis, 260, 15; ab occiduo Strymonis latere, 281, 12. Quibusnam fluvii a Macedonia separaretur, 275, 42. Axius et Strymon et Pæonium regione flunt, 281, 18. Pæoniam usque ad Pelagoniam et Pieriam pertinuisse aiunt, 281, 24; ipsosque Pæones vocatos esse Pelagones, *ib.* Pæonii montes, 23, 32. Urbes Gortynium et Stobi, 274, 24. Agricola ibi auri frustula inter arandum reperiunt, 280, 10. Pæones secundum nonnullos e Phrygiis oriundi, *sec. alios* e Pæonibus Phryges oriundi, 281, 23. Pæones olim magnam hodiernæ Macedoniæ partem obtinuerunt, adeo ut Perinthum oppugnarent et Crestoniam, Mygdoniam et Agrianum terram usque ad Pangæum sui juris facerent, 281, 37; ad Axium fl. Amphaxitidem Macedoniæ regionem possederunt, 275, 28. Pæones Homerus memorat, 5, 28; 23, 37. Secundum quem ex Amydone sive Ahydone Trojam venerunt, 277, 20, ac ducem habuerunt Asteropæum, Pelagonis filium, 281, 27. Pæonibus finitimi sunt Bessi, 284, 34.

Pæstanus sinus, Παιστανός κόλπος, i. q. Posidonias, 209, 11.

Pæstus, Παιστός, quæ olim Posidonia, Lucaniæ urbs, 209, 11.

Pæsus, Παισός (*Ἀκαιοός*, 502, 24), urbs et fluvius Troædis, inter Lampsacum et Parium; urbe diruta incolæ Lampsacum migrarunt; Milesiorum coloni; urbem Homerus etiam Apæsum dicit, 504, 19; 542, 38.

Page, Παγαί (*Πηγαί*, 343, 51), Megaridis opp. ad sinum Criseum sive Corinthiacum, 326, 35; 287, 22; 338, 3; 343, 51; 352, 12. A Piræeo distantia, 335, 37.

Pagassæ, Παγασαί, in Thessalia Pherarum navale, 90 stadiis a Pheris, 20 ab Iolco distantes, 374, 31; nunc pagus Demetriadis, 370, 43. Nominis etymologiæ duæ, 374, 35.

Pagasiticus sinus, Παγαστικός κόλπος, 279, 30; 375, 7; ejus insula Cicyneuthus, 375, 8.

Pagræ, Πάγρας, *Bagras*, castellum Antiochenis agri, Gindaro subjacens, juxta Amani transcensum, 639, 45.

Palacium, in Chersoneso Taurica castellum a Sciluro vel ejus filiis exstructum, 259, 7 (probabiliter *Balaclava* ad portum illum, quem Symbolon Strabo dicit, sita).

Palacus, Sciluri f., cum Roxolanorum auxiliis contra Diophantum, Mithridatis ducem, pugnat infelicitè, 254, 40; 256, 38. Fratres habuit quinquaginta aut octoginta, 256, 38.

Palæ, πάλαι, vocantur auri glebæ semilibres in Turdetania, 121, 22.

Palæa, Παλαιά, Cypri opp., 582, 36.

Palæa, ἡ Παλαιά, Mysiæ vicus, ab Andiris 130 stadia distans. Specus sub terra ab Andiris ad Palæam pertinens quomodo detectus sit, 525, 20.

Παλαιά πόλις. V. Vetus urbs.

Palæbyblus, Phœniciæ urbs post Adonin fl. (*Nahr Ibrahim*) et Climacem montem et ante Lycum memoratur, 643, 28 (ubi hod. *Suk Michael* ad Lycum fl.?)

Palæpaphus, Παλαιπάφος, Cypri opp., a Papbo 60 st. distat, a mari 10 stad., 583, 3. Paphiæ Veneris templum, *ib.*

Palæphatus scriptor ex Amazonibus, olim Alopen, nunc Zeliæ habitantibus, Odium et Epistrophum exercitum duxisse censet, 471, 8; 472, 51.

Palærus, Παλαίρος, Acarnaniæ opp., 386, 52; 394, 39.

Palæscopsis, s. Antiqua Scepsis, Troædis urbs, Polichnæ vicina, supra Cebrenen, ad excelatissimam Idæ partem. Unde dicta sit urbs; eam Scamandrius et Ascanius 40 stadia deorsum transtulerunt in locum, ubi nunc est Scepsis, 519, 26. Palæscopsis in Æsepi convallibus sita, 516, 18; ab Æneæ 50, ab Æsepo 30 stad. distat, 516, 40; 518, 40. Inter eam et Achæum Maleis locus, 516, 10.

Palæstina, Παλαιστίνη, Syriæ regio, 661, 6.

Palætyrus, Παλαιτύρος, Phœniciæ opp., a Tyro meridiem versus ἐν τριάκοντα σταδίοις, 645, 12. (Secundum hæc Strabo Palætyrum retulit ad ruinas quæ sunt ad *Ras el-Ain*. In hac maxime parte fontibus irrigua urbis olim vastissimæ rudera præcipua Strabonis ætate existisse videntur, dum pars urbis insulæ proxima funditus fere deleta fuerit.

Palamedes, Παλαμῆδης, Nauplii f., 316, 50.

Palatium Romæ, 197, 18.

Palææ flammâ facilius quam carbonis liquefit aurum, 121, 30.

Pales, Παλαίς, Cephaleniæ opp. non amplius exstans, 391, 34; 392, 31. Hoc oppidum ab Homero Dulichium dici putavit Pherecydes, 392, 14.

Palibothra, τὰ Παλιβοθρά s. Παλιμβόθρα, Indiæ urbs. Via regia ex occidente eo ducens 10000 stadiorum, 587, 51; adverso Gange ad urbem navigatio 6000 stadiorum, 588, 2. Palibothra ad Gangis et Erranobœ confluentes, 598, 32; urbis descriptio, *ib.* Sita est in Prasiorum gente, 598, 37. Cf. 594, 52; 612, 20.

Palibothrus, Παλιβοθρός, cognomen regum Prasiorum, de regia urbe inditum, 598, 40.

- Palicorum crateres in Sicilia, 228, 32.
 Palinthus, Πάλινθος, Danaï sepulcrum in foro Argivo, 319, 31.
 Pallinurus, Παλλίνουρος, Lucanæ promontorium, 210, 22.
 Paliurus, Παλιούρος, vicus in ora Libyæ Cyrenaica, 711, 30.
 Pallantia, Παλλαντία, Aruacorum Celtiberorum urbs, 135, 8.
 Pallas, Πάλλας, Pandionis f., quamnam Atticæ partem obtinuerit, 337, 24.
 Pallene, Παλλήνη, Macedoniæ peninsula, olim Phlegra; gigantes ibi, i. e. barbari, ab Hercule debellati sunt; Troades mulieres captivæ ibidem naves Græcorum incederunt, 278, 42. In ea sec. nonnullos Alizones habitant, 471, 42. Peninsulæ periplus, 278, 42. Ejus isthmus 5 stadiorum, in quo Potidæa, 278, 37. Ejus prom. Canastræum, 278, 35; ejus urbes quattuor, Aphytis, Mende, Scione, Sane, 279, 5.
 Palma, Πάλαμ, urbs in majore Gymnesiarum ins., 139, 11.
 Palmæ in Babylonia, Suside, Perside, Carmania, 629, 25; in Mercoe ins., 698, 2; in Chio, 551, 6; palmæ tum quod a Petra Nabateorum quinque dierum itinere distat, 663, 23; palmæ tum, ποινικῶν, (ad Heroopoliticum sinum) magnopere honoratum ab Arabibus, 660, 48; palmæ tum in Hierichuntæ planitie, palmam caryotam ferens, quale alibi nullum est, excepto Babylonio et eo qui ulterius est orientem versus, 649, 49. Palma Ægypti circa Alexandriam et in Delta proveniens fructum omni non aptum fert, quum Judæa, in eadem latitudine sita, palmam tum caryotam tum ceteram ferat optimam. Utrumque genus etiam in Thebaide, præsertim in insula quadam, nascitur et maximum principibus redditum præbet, 695, § 51. Palmam nonnisi certis in locis nasci Judæi permiserunt, 680, 3. Palmarum fructus et cerebrum saluti fuerunt Alexandri militibus per Gedrosiam tendentibus, 614, 31. Palmæ usus varius, 632, 29. E palmulis vinum, 666, 8. Palmæ trabes inveterascendo in superiorem partem adversus onus flectuntur eoque melius tectum sustinent, 622, 45.
 Paltus, Πάλτος (Beldek), opp. in ora Aradiorum, 641, 32; inter Paltum et Marathum Aradus, 641, 42. Circa eam juxta Badan fl. (Nahr es-Sîn, qui etiam Nahr el-Melech s. Melech vocatur.) Memnon sepultus est, sec. Simonidem, 619, 43.
 Pambœotia, Παμβοιωτία, festum, 353, 35.
 Pamisus, Παμισός, Messeniæ fl., 303, 41. Duo ejus nominis fluvii in Messenia. Num etiam juxta Pylum Triphylia Pamisus fuerit, quaeritur, 295, 44. Alter Messeniæ Pamisus (Dipotamo) fluviorum, qui intra isthmum sunt, maximus, per Macariam planitiem fluit; a Messene urbe distat 50 stadia, 310, 6, et in medium sinum Messeniæ exit, 310, 1. Haud recte Euripides eum Laconicam a Messenia dirimere ait, 315, 3. Alter Pamisus fl. exiguus et rapidus juxta Leuctrum Laconia labitur; de eo Messenii cum Lacedæmonis litigaverunt, 310, 11. Ad Pamisum ab Alpheo fl. 1130 stad. sec. Artemidor., 221, 51.
 Pamisus, Παμισός, Triphylia fl., juxta Pylum urbem fluens, aliis est Amathus, 289, 18.
 Pamphylia, Παμφυλία, Asiæ regio. Ejus descriptio, 569, cap. 4. A Pamphyliæ extremis Taurus incipit, 106, 47. Pamphyliæ et Lyciæ confinia ad Chelidonia insulas, 558, 2. A Pamphyliæ fine ad Anemurium 820 stadia, 571, 43. Pamphyliæ paraplus 640 stadiorum, 570, 7. In Pamphyliam e Troade pars Cilicem immigravit, 523, 47. Pamphyliæ nomine Sophocles poetarum more Ciliciam designat, 576, 23. Pamphylii sunt posteri mixtæ gentis quæ cum Amphilocho et Calchante et Mopso immigravit, 570, § 3.
 Pamphylium pelagus, Παμφυλίον πῆλαγος, 100, 32; 163, 50; 569, 5; 581, 27.
 Pamportus. V. Nauportus.
 Pan, Πάν, in Mendetæ Ægypti urbe colitur, 681, 35.
 Panætius, Παναίτιος, Rhodius, 559, 35; Grætiæ Mallotæ se discipulum dicit, 576, 36. Magister Apollonii Nyssænsis, 555, 33.
 Panchæa, Παγγαία, in mari Erythræo ab Eumero ficta, 248, 43; 86, 18.
 Pandarus, Πάνδαρος, Lycaonis f., Lyciis Trojanis imperat, 501, 9; 484, 1. Pandarus Lycius Pinaris colitur, 568, 12.
 Pandataria, Πανδαταρία, 101, 33, ins. Minturnis objacens, 194, 51.
 Pandion, Πανδίων. Ejus filii Ægeus, Lycus, Pallas et Nisus; quomodo inter eos Attica ditio distributa sit, 337, 9; 490, 49.
 Pandion, rex Indiæ, ad Augustum legatos misit, 585, 26.
 Pandora, Πανδώρα, Deucalionis mater, a qua Thessaliæ pars, in qua Deucalion imperavit, Pandora dicta est, 381, 16.
 Pandosia, Πανδοσία, Casiopeorum opp., 269, 50; in Thesprotia, 213, 4.
 Pandosia, Πανδοσία, supra Cosentiam in Bruttio sita, triceps castellum; ad id Alexander Molossus perit; olim regia Cæotriæ, 212, 53. Prope id Acheron fl., ib.
 Πανδάληνος apud Archilochum, 318, 11.
 Panes, Bacchi comites, 404, 6.
 Panes σπηνοκέφαλοι in India, 58, 50.
 Paneum, Πανείον, Panis sacellum, ad Anaphlystum Atticæ, 342, 22; aliud Alexandriæ, 676, 6.
 Pangeus mons, Παγγαῖον ὄρος, Macedoniæ. Ad eum Creonides sive Philippi; auri metalli habet, 280, 7; 580, 22. Ad eum usque pleraque Macedoniæ a Pæoniis occupata erant, 281, 40.
 Panionia. V. Panionium.
 Panionium, ubi Iones Panionia agere et Neptuno Heliconio sacrificare solent; sacrificio præstant Prienenses, 546, 12; 330, 9 et 18. Panioniorum meminisse videtur Homerus, 330, 18.
 Panis e tostis amygdalis apud Medos, 451, 36; e glandis farina apud Lusitanos, 128, 35.
 Panna, Πάννα, Samnitum opp., 208, 8.
 Pannonii, Παννόνιοι, regionem inter Alpes orientales et Danubium interjectam tenent usque ad Segesticam, præter ea quæ a Gallis Boiis et Tauriscis et Scordiscis occupantur, 260, 33. Pannoniorum gentes Breuci, Andæti; Ditiones, Pirustæ, Mazzei, Dæsitæ, aliæ, quæ usque ad Dalmatiam et Ardæos pertinent, 261, 8. Ad Pannonias pertingunt lapodes, 261, 30. Pannoniorum montanæ planities quousque pertineat, 363, 46. Pannoniæ urbs Segestica, 260, 35. Cf., 173, 5; 243, 9.
 Panopeus, nunc Phanoteus, Πανοπεύς ὁ νῦν Φανωτεύς, Phocidis opp. Lebadeæ vicinum, patria Epei. Ibi Tityum fabulæ collocant, 363, 20; 357, 6; 363, 52; 364, 52. Urbem a Cephalæo perfui Strabo ait, 349, 52. Ad Pannonenses veniens Apollo Tityum tyrannum interfecit, 362, 34.
 Panopolis, Πανών πόλις, Thebaidis urbs antiqua, λινουργῶν καὶ λιθοργῶν κατοικία, 690, 36.
 Panormus. V. Panormus, portus prope Ephesum cum t. Diane Ephesiæ, 546, 24.
 Panormus, Orici in Epiro navale, 263, 11; ad medios Ceraunios montes, 269, 29.
 Panormus, Siciliæ opp., inter Himeram fl. et emporium Ægeatensium, 221, 18. Coloniam romanam habet, 226, 19.
 Pantaleo, Πανταλίων, Omphalionis filius, Pisata, Mæse-

niis dux erat in bello contra Lacedæmonios, 311, 1. Panticapæum, Παντικάπειον, Chersonesi Tauricæ urbs, 255, 18; 258, 14; 424, 2. Ejus situs, 257, 21; urbs Milesiorum colonia; de ejus historia quædam, *ib.* Caput est Bosporanorum Europeorum, 424, 42; 257, 16; a Theodosia 530 stadia distat, 257, 16; a Phanagoria 70 stadia, 257, 40. Panticapæorum ditionis promontorium Acra, 424, 19. Apud Panticapæos in Æsculapii fano hydria ærea præ gelu rupta servatur; inscriptio ejus hydriæ, 61, 35.

Panxani (Πανξανός?), nomades inter Mæotidem et Caspium m., 434, 28.

Paphlagonia, Παφλαγονία, Asiæ regio. Ejus partem olim tenuit Mariandynus, 464, 30. Ejus gens Heneti, 176, 38; 466, 1, quorum dux fuit Pylæmenes, 465, 45. E Paphlagonia immigrates esse Venetos Italiæ nonnulli censent, 162, 25; 51, 8. In Paphlagonia sunt Cauconiatæ quidam, Mariandynorum, qui et ipsi Paphlagonες sunt, finitimi; quare Caucones Trojanorum socios e Paphl. advenisse censent, 296, 43. Paphlagoniam ab ortu Halys definit, 466, 11. In eam invaserunt Cimmerici, 51, 24. Paphlagoniæ mediterranæ descriptio, 481, § 40 sq. Paphlagonες mediterranæ novit Homerus, non item maritimos, sec. Apollodorum, 248, 17. Paphlagoniæ regno potitur Mithridates Ctistes, cujus successio duravit usque ad M. Eupatorem, 481, 46. Ultimus Paphl. rex Dejotarus Philadelphus, Castoris f., 481, 49. Paphlagoniæ mediterranæ partem, post victum Mithridatem, Pompeius Pylæmenis posteris attribuit, 463, 40. Paphlagonica vocabula permulta occurrunt in Cappadociæ parte Paphlagoniæ contermina, 473, 40.

Paphus, Πάφος, Cypri opp. ab Agapenore condita, portum et templa habet; distantia a Palæpapho, ab Alexandria, 583, 8.

Papyrus ad lacum Æthiopiæ, 658, 41; in lacubus Etruriæ, 188, 43.

Paracheloitis regio, ἡ Παραχελωίτις, Ætolis et Acarnanibus causa bellorum fuit, 393, 44.

Paracheloitæ, Παραχελωίται, Thessaliæ Philiotidis in Achillis ditione, 372, 40.

Parachoathras, Παραχόαθρας, mons ab Armenia quousque pertineat, 438, 15. Cf. 440, 43; 447, 34; 451, 50.

Paradisia, Παράδεισος; (*Eden*), Cœlesyriæ opp., haud longe a fontibus Orontis fl., 643, 33.

Parætacene, Παρατακηνή, 66, 47; 615, 48; Persidi contigua. 633, 40. Παρατακηνός, Medis et Persis contigui, 449, 49. Παρατάκται in Assyriorum terra, 627, 5. E Parætacis labitur Araxes Persidis fl., 621, 20. Parætacenam attingit desertum quoddam, 618, 33. Parætacenorum montana supra Babyloniam, 447, 50. Parætaceni, latrones asperis montibus freti, Apolloniatis imminet, 623, 23; magis quam Cossæi agriculturam exercent, nec tamen abstinent latrocinii, 633, 50.

Parætanium, Παρατόνιον, Libyæ urbs et portus magnus, nonnullis Ammonias dicitur; distantia ejus a Catabathmo, Api, Alexandria, 678, 53. Parætanio ad Ammonias oraculum profectus est Alexander M., 691, 20. Cf. 33, 36; 687, 48.

Paralus, Πάραλος, Clazomenas condidit, 541, 14.

Parapotamia, Παραποταμία, Arabum regio, Apamensium ditioni finitima, 641, 20.

Parapotamii, Παραποτάμιοι seu Παραποταμία, 349, 52; 357, 13; 363, 40; 364, 15; vicus Phocidis in ripa Cephissi, 363, 48; accuratius situm definit Theopompus, *ib.*

Parasanga Persicus aliis 60, aliis 40, aliis 30 stadiorum, 444, 33.

Parasopia, Παρασωπία, pagus Heraclea Trachinia, 351, 14. Παρασωπιδας, Cteæe regionis, 372, 49.

Parasopia, Παρασωπία, Boeotias regio, in qua Hysiae, 347, 29. et Scolus, 351, 7 et Eleonius sive Scarphæ, 351, 18. Parasopia ad Thebaidem pertinet, 351, 29.

Parasopii, Παρασώπιοι, incolæ pagi Heracleæ Trachiniæ, ad Asopum fl. siti, 328, 33.

Parati, Πάρατοι, Sardinias gens montana, 187, 28.

Pardales in Meroe insula, 698, 4; in Mauretania, 702, 3; in Æthiopia, 659, 19. Pardales in pompis Indorum, 611, 42.

Parii, Πάριοι, Daarum gens, quam supra Mæotidem habitasse nonnulli ferunt; ab iis profecti Parni Ochi accolæ perhibentur, 442, 4.

Paris judex sedit in Alexandria monte, 519, 8.

Parisades, Παρισάδης, Bospori rex sive tyrannus, dens dictus juste imperavit, 257, 31.

Parisades alius, Bospori rex ultimus, qui Mithridati regnum tradidit, 257, 28.

Parisi, Παρίσιοι, in Gallia ad Sequanam, 162, 54.

Parisus, Πάρισος, Pannoniæ amnis in Istrum influit, Dacos a Tauriscis et Boeis separans, 260, 27. (Legendum est Pathisus vel Parthisus, intelligendusque hodiernus Theiss.)

Parium, Πάριον, Propontidis urbs, Pari insulæ colonia, 418, 13; 284, 43; Troadis urbs, cum portu; Priapenorū ditio ab Attallicis regibus aucta; urbs condita a Milesiis, Erythræis et Pariis; ibi Ophiogenes esse fabulantur, 503, § 14. In eam translatus est ex Adrastem campo apparatus oraculi Apollinis Actæi et Dianæ; ara Apollinis ingens ibi, Hermocreontis opus, 503, 20; 418, 14. In Pariana ditione, quæ vini ferax est, 503, 5, Illicolone, 504, 36, et Sminthia locus, 517, 44. Parium a Perintho 600 stadiis, sec. Demetrium Scepsium, 284, 31. A Pario ad Lectum Troadem pertinere Damastes ait, 498, 48. Parianus est Neoptolemus gloseographus, 504, 42.

Parma, Πάρμα, Galliæ Capadanæ urbs, 180, 30. E Pado fossam eo duxit M. Æmilii Scaurus, 181, 9.

Parmenides, Παρμενίδης, Pythagoreus e Velia oriundus, 210, 8; primus terram in quinque zonas divisit, 78, 15. Zonam adustam nimis magnam fecit, extra tropicos ad temperatas zonas producent, 78, 16.

Parmenio, Παρμενίων, Abderis Iasonis templum struxit, 455, 17.

Parmenio, Philotæ pater, Alexandri jussu interfectus, 616, 45.

Parnassus, Παρνασσός, Phocidis mons, 274, 32; 329, 10; 352, 14; 357, 34; 364, 44; 386, 30. Altus et nivalis, 326, 18. Montis situs, 357, 50. Totus sacer; inter alia habet Corycium antrum nympharum, 358, 11. Parnassii accolæ, 358, 15, Thraces Boeotia ejecti, 345, 5. Parnassii indigenæ, 362, 28, cum Apolline Pythonem tyrannum aggrediuntur, 362, 37. Ad Parnassum est locus Neon, nullus vero Έλαών, sec. Demetrium Scepsium, 377, 21.

Parnes, Πάρνης, Atticæ mons, 343, 17.

Parni, Πάρνοι, cognominantur Dææ Scythias, maris Caspii accolæ, 435, 50. Parnas Daas emigrasce aliunt a Dais supra Mæotidem habitantibus, qui Xandii (Xanthii) vel Parni vocantur, 442, 4. Parnis imperavit Arsaces, qui Parthysam occupavit, 441, 40.

Paropamisadæ, Παραπομισάδαι, 107, 29, quibus Paropamisus imminet, Indum habent ad latus orientale, 616, 21; ad occidentem adjacent Arii, 616, 30. Per eos Alexander Caucasum transcendit contra Bactros movens, 616, 35. Apud eos sacram speluncam quandam (unus

- ex vastissimis antris quæ sunt ad *Damyan*, v. Ritter, t. 7 p. 277) viderunt comites Alexandri, in qua Prometheus vinculum esse, et ibi esse Caucasum fabulabantur, 586, 52.
- Paropamisus, ὁ Παροπάμισος, 438, 20; Tauri pars, 587, 33; Arianae terminus borealis, 615, 41. Paropamisi partes Indicæ, Arianæ, Bactrianæ, Sogdianæ, 617, 5. Ei adjacet pars major Bactrianæ, 440, 34. Ab eo usque ad Indi ostia 12000 stadia, quæ est Arianæ latitudo 615, 50.
- Paroræa, Παρωραία, Epirotica regio. Ex ea et e Tymphæ monte Aratthus oritur, 270, 20. Παρωραῖοι Epirotis accensuræ, 271, 10.
- Paroræa Phrygia, v. Phrygia.
- Parorbelia, ἡ Παρορβελία (Ὀρβήλια ap. Ptol.) Macedoniae regio, Agrianum regioni adjacens; in convalle quæ ab Idomene incipit, urbes habet Orthopolin, Philippopolin et Garescum, 281, 4.
- Paroreatæ, Παωρεῖται, in Triphylia circa Lepreum et Macistum habitant, et ad mare pertingunt prope Samiacum fanum Neptuni, 297, 40.
- Parorius, ἡ Παωρείου; Φρυγία, Phrygiæ Magnæ pars, 493, 53; 494, 8.
- Parrhasii, Παρράσιοι, gens Arcadica, 333, 21; 289, 5. Parrhasii quidam apud Anariacas ad mare Caspium sedes fixisse, ibique nunc Parsii dici feruntur, 436, 9.
- Parrhasius, Παρράσιος, pictor Ephesus, 548, 25.
- Parsii, Πάρσιοι, Anariacarum in regione ad mare Caspium habitantes, a Parrhasiis Arcadiæ oriundi feruntur, 436, 10. Partheni, τῆς Παρθένου, in Chersoneso urbe fanum, 256, 16.
- Parthenia, Παρθενία, priscum Sami ins. nomen a Parthenio fl., 393, 3; 544, 29.
- Parthenia, Παρθενία, quinam a Lacedæmonis dicti sint, 231, 32. Eorum conspiratio; qua detecta, de colonia deducenda oraculum petunt; datum iis responsum; sub Phalantho duce in Iapygium trajiciunt, ubi a barbaris et Cretensibus ibi degentibus recepti Tarentum conduunt, 231, 34. cf. 232, 39.
- Parthenias, Παρθενιάς, Pisatidis fl., 306, 38.
- Parthenium, Παρθένιον, Chersonesi Tauricæ prom., 100 stadiis ab urbe Chersonesi, 258, 19.
- Parthenium, Bospori Cimmerii opp. ad fauces Mæotidis, 421, 8; a Myrmecione 40 stadia distans, ad Bospori partem angustissimam, 257, 52 (prope *Jenikale*, ubi in extremo Bospori promontorio veteris phari ruinæ). Objacet in Asia Achilleum, *ib.*
- Parthenius, Παρθένιος, Ponti fl., unde nomen habeat, 465, 39. Ab eo versus ortum Heneti, 465, 1; ad eum usque inde a Mariandynis Caucones habitant, 464, 41; etiam nunc ad eum Cauconitæ quidam esse feruntur, 465, 3.
- Parthenius, Παρθένιος, Sami fl., qui postea Imbrasus dictus, 393, 3.
- Parthenius mons, Παρθένιον ὄρος, Arcadiæ, a Tegeatide regione versus Argolidem porrectus, 333, 50. Per eum Tegea Argos itur, 323, 38.
- Parthenon Παρθενών, Athenis, Ictini opus, 339, 25; 340, 15.
- Parthenope Παρθενόπη, in Opicis, Rhodiorum colonia, 558, 48.
- Parthenope, una Sirenium, cujus monumentum Neapoli monstratur, 13, 51; 21, 34; 205, 7.
- Parthi, Πάρθοι, Παρθαῖοι, 107, 29 et 45. Hyrcaniam, Bactrianam et Scythias ultra eam habitantes notiores nobis reddiderunt, 11, 45. Parthici imperii finis Euphrates, 637, 15. In Parthorum plantiæ Dam Scythas invaserunt, 438, 43. Regibus Parthorum Arsacis nomen commune est, 508, 43. Parthi φαρσάκαι, 637, 37; Mediam et Babyloniam tenent, nec non Mesopotamiam, 636, 37; 634, 35; non item Armeniam, 634, 35. Parthorum regio Indiæ proxima Chaarene, 617, 17. Parthi Aspioni et Turlum provincias Bactriæ regibus eripiunt, 443, 18. Parthorum regum dicto audientes sunt reges Persarum, 620, 10. Cum Parthis affinitatem contraxerunt reges Atropatenses, 448, 30. Parthorum reges in Ctesiphonte hiemare solent, æstatem vero Ecbatanis et in Hyrcania degunt, 633, 15. Æstatem Ecbatanis, hiemem Seleuciæ transigere solent, 448, 20. Parthorum rex (Mithridates I) in Elymaidem invasit ex eoque mille talentorum gazam abstulit, 634, 10. Apud Parthos obses fuit Tigranes; ab eo 70 Armeniæ convalles acceperunt, redditus præmium; quas deinde Tigranes recuperavit, Parthorum etiam ditionem populatus, 356, 14. Parthi Crassum, qui belli initium fuit, ultii sunt; ipsi bellum moverunt, misso in Asiam (Romanam) Pacoro; male contra eos pugnavit Antonius; Phraates IV, Augusti amicitiam summopere colebat, remisit tropæis, datisque obsidibus, 637, § 28. Nunc Parthi Romanis ita cesserunt, ut non spolia modo de Romanis olim reportata remiserint, sed et filios Phraates nepotesque Augusto crediderit obsides, 239, 33. Parthici equi, 450, 26; quibus similes sunt Celtiberici, 136, 7. Παρθιαῖον scriptores, οἱ καὶ τὸν Ἀπολλόδορον τὸν Ἀρτεμιτηνόν, Straboniana ætate de Hyrcania et Bactriana primum accuratiora tradiderunt, 97, 27. Cf. Parthia.
- Parthia, Παρθυαία, olim Hyrcaniæ pars, regio exigua et inops; postea aucta; partes ejus Comisene, Chorene et quidquid est usque ad portas Caspiæ et Rhagæ, olim Mediæ partes; regia Hecatompylus, 441, § 1. In potestatem deinde redegerunt quidquid est intra Euphratem; Bactrianæ etiam partem ademerunt Scythis, Romanis potentia suppres; origines imperii ab Arsace Scythæ, Parnis, Daarum genti, imperante repetuntur, 441, § 2. De vitæ et institutis Parthorum plura Strabo disseruit in opere historico; quibus nunc addit quædam ex Posidonio, 442, § 3.
- Parthini, Παρθῖνοι, Illyriæ pop., 271, 20.
- Parthyæa. v. Parthia.
- Parus, Πάρος, Cycladum una, 417, 4, Archilochi patria, 418, 12, et Scopæ statuarii, 517, 19. Insulæ fluvius Asopus, 328, 34. Ἡ Παρία λίθος, 418, 15. Ejus quantum excisum, tantum succrescere fertur, 186, 30. Parii Thasum condiderunt et Parium in Propontide, 418, 12; 503, 45. In Parum seu Pharum insulam sinus Adriat. coloniam deduxerunt, 261, 47; 262, 12.
- Parus, priscum nomen Phari insulæ in sinu Adriatico, 261, 47; 262, 12.
- Paryadres mons, ὁ Παρύαδρης, 447, 29; 455, 3; 476, 28. Caucasi ἀπὸρρῶς, attingit extrema Caucasi, 426, 46. A locis Sidenæ et Cappadociæ finitimis usque ad murem Armeniam pertinet, 470, 14. Castellis struendis multas habet opportunitates, 475, 43. Paryadræ ad latus Cabira urbs, 476, 38. Ad Paryadram sitam regionem Iberibus Armenii ademerunt, 453, 22.
- Parysatis, Παρύσατις, etiam Phazis vocatur, 667, 41.
- Pasargadæ, Πασαργάδα, (ruin. *Tasa* aut *Darabgerd* Persarum regia, 620, 1. Ad Pasargadas Cyrus Astyagem ultimo prælio superavit, 622, 13. Pasargadis Cyri sepulcrum, 621 § 7 Prope Pasargadas Cyrus fluvius, 621, 14. Pasiani, Πασιανοί, Scythiæ trans laxartem, 458, 32.
- Pasitigris, Πασιτίγρις, ex Uxia defluit, 621, 12. In Pasitigri rates est, per quam e Perside Susa itur, a Susis 400 stadia distans, 620, 44. Pasitigris ab Oroati abest 2000 stadiis, 620, 46. Cf. Tigris.
- Patalene, Παταληνή, Delta inter duo Indi ostia, *Egyptio* Delta similis regio 588, 41; 590, 8; 597, 9; 613, 11. Ejus magnitudo 597, 33. Ad Patalenam est terra Musi-

- cani, 597, 29. Patalene a Bactriae regibus graecis occupatur, 443, 6.
- Patara, τὰ Πάτρα, Lyciae urbs, 567, 29; a Pataro condita, Apollinis fanum habet; auxilium eam et Arsinoen nominavit Ptolemaeus II, 568, 20.
- Patarae. V. Patara.
- Patavium, Παταριον, Galliae transpadanae urbs magna; ejus frequentia et commercia; e Medoaco portu et per Medoacum fluvium ad eam navigatur stadiis 250, 177, 44; 140, 27. Patavium producit lanam mediocrem, 181, 42.
- Patisciores, Πατισχορεῖς, Persidis gens (aliunde non nota), 619, 22.
- Pathissus fl. (*Theiss*). V. Parisus.
- Patmus, Πάτμος, una e Sporadibus insae, 418, 52, in mari Icario, 419, 5.
- Patrae, Πατρίαι, Achaiae civitas, 331, 23; 332, 39; 288, 33; una ex quattuor urbibus quae primas in foedus Achaicum coierunt, 330, 2.
- Patrae e septem pagis conflatae, 289, 34.
- Patraeus, Πατραεὺς, pagus Asiae ad Bosporum Cimmericum prope Satyri monumentum situs, 424, 12.
- Patricidae ap. Lusitanos e finibus regionis vel urbis educti lapidibus obruuntur, 128, 51.
- Patrocles, Πατροκλῆς, descriptionem regionum Indicarum accepit a Xenocle gazae praefecto, 58, 5. Minime similis est reliquis Indicis scriptoribus, vulgo levissimo, 59, 3. Rerum geographicarum peritus ac fide dignus, Indiae latitudinem esse ait 15000 stadiorum, 56, 37, 58, 13. Cf. 588, 6. Cadusios ad mare Caspium oram 5000 stadiorum obtinere refert, 436, 18. Patroclis fidem contra Hiparchum defendit Strabo, 57, 20; 57, 51. Posse censet ab India in Caspium mare circumnavigari, 62, 19. De Oxo fluvio, 436, 53, cuius ostia ab Iaxartidis ostiis 80 parasangis abesse dicit, 444, 32.
- Patrocli vallum, Πατροκλίου χάραξ, insula ad Atticam sita, 342, 29.
- Patroclus, Opuntius, necato Aene, exsul ad Peleum profugit, patre Menetio remanente, 365, 20. Ejus sepulcrum ad Sigeum, 510, 8.
- Paulus Aemilius 70 urbes Epirotarum, Molossorum maxime, evertit, sec. Polybius, 268, 5. Persei debellator, Macedoniam adiecit Epirotarum gentes totamque hanc regionem in quattuor partes divisit, 282, 38.
- Pausanias, Πασανίας, Lac. rex, quum patria excidisset, contra Lycurgum orationem in exilio scripsit, 314, 34.
- Pax Augusta, Παξανγούστα, Celticorum in Hispania urbs, Romanorum colonia, 125, 32. (Eadem quae Plinio *Colonia Pacensis*, Itinerario *Pax Julia*; hod. *Beja*; nonnullis hod. *Badajoz*.)
- Pecora Liguria, 168, 41; Galliae, 147, 47; 164, 3; Britanniae, 166, 24; Turdetaniae, 118, 51; 119, 44. Pecus cicur non educant Medi, 451, 38. Pecora apud Ichthyophagos Arianas piscibus vescuntur, 613, 26. Aethiopum pecora parva, 697, 24.
- Pectora. Vide Ἐρῆθη.
- Pectoroculati. V. Στερόφθαλμοι.
- Pecuniae loco permutatione utuntur Lusitani mediterranei, aut de lamina argentea aliquid abscissum dant, 128, 49.
- Pedalium, Cypri prom., Πεδάλιον, cui superjacet collis mensae forma, Veneri sacer, 582, 29. A Clidibus distat 680 stadia, *ib.*
- Pedasa, τὰ Πήδασα, Cariae urbs, 522, 36. Quid de Minervae antistite Pedasensium tradat Herodotus, 522, 47. Cf. Pedasus Troadis.
- Pedasis, Πήδασις, Cariae regio, in qua octo Lelegum urbes, 522, 36.
- Pedasus, Messeniae urbs a Homero memorata, eadem esse quae Methone perhibetur, 309, 3. Πήδασος ἀμυλώσσα, una e septem urbibus quas Agamemno Achilli promisit, 308, 28. Nonnulli eam quaerunt in Corone urbe, 309, 49.
- Pedasum, Πήδασον, oppidum in hodierna Stratonicensium ditione, 522, 50.
- Pedasus, Πήδασος, Troadis urbs, quae Lelegum erat, ab Achille vastata, 500, 11; 267, 23; 530, 2. Ad Satnientem fl. sita erat; urbs non amplius exstat; locus ejus monstratur, 518, 16; 522, 35. Ab ea urbe nomen habent Pedasa Cariae, 522, 35.
- Pediculi (Ποιδύκιοι gr.), Iapygiae gens, i. q. Peucetii, 230 q. v.
- Pediculi quomodo a vite arceri possint, 263, 5.
- Pedonia, Πηδωνία, insula Libyca portum habens inter Phoenicentem et Antiphras, 679, 12.
- Pegasus ad Pirenen a Bellérophonte captus, 326, 13.
- Pelium, Πήιον, Tollistobogiorum castellum, 486, 7.
- Pelagones, i. q. Titanes, 281, 36.
- Pelagones, Epirotica gens, Macedonibus accensentur, 373, 11. E Pelagonibus orti fluvii in Erigonem se infundunt, 272, 3. Pelagonibus unam de quattuor Macedoniæ partibus assignavit P. Aemilius, 282, 42. Usque ad Pelagoniam et Pieriam olim Pæoniam pertinuisse dicunt et Orestiae nomine vocatam esse Pelagoniam, ipsosque Pæones appellatos esse Pelagones; quare Asteropæus, Pæonum dux, ap. Homerum Pelegonis filius perhibetur, 281, 25. Pelagonia etiam Macedoniæ superiori vel M. liberæ tribuitur, 271, 38.
- Pelagonia tripolis (quae est Thessaliae) inter regiones Epiro accensitas male enumeratur, confusa cum altera Pelagonia, 271, 24. Tripolis hujus est Azorus urbs, 272, 7.
- Pelamydum e Mæotide palude usque ad Cornu Byzantii migrationes et piscatio eorum, 365, 51. Piscatio ad Pharnaciam, 470, 33.
- Pelargi. V. Pelasgi.
- Pelasgi Πελαγγοί, quod avium instar modo hæc modo alia loca adirent ab Atticis πελαγγοί (cloniarum) dicti esse feruntur, 184, 42; 341, 5. Gens antiqua, per universam Græciam diffusa, maxime inter Eoles Thessaliae clara, 183, 49. Pelasgi in Creta, teste Homero, 184, 4; in Thessalia, cuius pars Argos Pelasgicum dicitur, 184, 9. Circa Dodonam, 184, 13; multæ Epiroticæ gentes Pelasgicæ vocantur 184, 15. Lesbos etiam Pelasgica; Pelasgorum patriam Æachylus dicit Argos et Mycenae, 184, 28. Peloponnesus Pelasgica vocata est, 184, 30. Pelasgi, sec. Ephorum, prima stirpe Arcades erant, qui militarem amplexi vitam alios multos in societatem perduxerunt, et quocunque venerint, magnum sibi nomen pararunt, 183, 57. Pelasgi barbari in Peloponneso, 266, 47. Condiderunt oraculum Dodonæum, 272, 25; 273, 34; 345, 21. E Thessalia in Italiam sunt expulsi, 381, 3. Pelasgi nonnulli cum Tyrrheno in Italiam navigarunt, 184, 37. Thessalici Agyllam Etruriae condiderunt, 193, 39, et Regis villam, 188, 8. Herculaneum et Pompeios Campaniae tenuerunt, 205, 41. Ilithyae sive Lucinae fanum in Cæretanorum navali struxerunt, 188, 12. Pelasgi, ejectis vi Boeotis, Boeotiam habitarunt, 352, 24; 344, 48. A redeuntibus Boeotis e Boeotia ejecti Athenas abierunt, ubi urbis pars Pelasgicum vocatur; habitabant sub Hymetto, 345, 3 et 14. Cf. 184, 40. Totam oram maritimam, quae nunc Ionia dicitur, sumpto a Mycale initio, itemque vicinas insulas olim tenuerunt, 351, 10. Pelasgi in Lesbo, 531, 12. Pelasgi e Thessalia profecti in Chio, 531, 15. Multum regionis iis eriperunt Cares ex insa. in Asiae continentem transeuntis, 564, 20. Pelasgos primos frequentasse vicina Lemno et Imbro Anticlidis ait, 184, 36. Pelasgi Lemni in Athonis peninsula quinque oppida habuerunt Cleonas, Olophyxin, Acrothoos, Dium et Thyssum, 280,

30. Pelasgi ab Homero vocantur Cilicium in Troade finitimi, 184, 20. Pelasgorum in bello Trojano duces Hippothous ex Larisa Phriconide ad Cnium sita, et Pylaeus et Lethi filii duo, 530, 21. Contra Pelasgos Larisam tenentes Neontichos exstruxerunt Graeci Cumae conditores, 530, 53. Pelasgi genere sec. nonnullos sunt Caucones Pontici, 464, 43. Pelasgicus rex Maleus, q. v. Pelasgicum Argos ab Homero dicitur Thessalia, 317, 42; Thessaliae pars quænam, 184, 9. Pelasgicus Jupiter, 272, 25; 273, 37. Pelasgicus Thessaliae campus ejusque oppida, 381, 4. Pelasgici campi Thessaliae in Pheras desinunt, et ad Pelium usque montem per stadia 160 porriguntur, 374, 29. Pelasgiotæ, Πελασγιῶται, olim Graeci universi dicebantur; deinde Danaï, 319, 21 et 28. Pelasgiotæ Thessaliae, 379, 15. Pelasgiotis, Πελασγιῶτις, Thessaliae pars, 369, 27. Pelasgus, Πελαργός, Lycaonis pater ap. Hesiodum, 184, 27. Πελαργός Dodonææ an aves an mulieres? 274, 1. Pelegon, Πελεγών, pater Asteropæi Pæonum ducis, 281, 28. Pelethronium, Πελεθρόνιον, in Pelio opp., 249, 1. Peleus, Πηλεός, ex Ægina in exilium abijt, 372, 27. Ad eum profugerunt Patroclus, 365, 21, et Phoenix, 377, 1. Pelias, Πηλιάς, Iolci rex, cujus jussu expeditio Argonautica suscepta est, 38, 7; 374, 33. Iasonem in Oceanum ad Æeten profectis jussit, sec. Mimnermum poetam, 39, 12. Peliae filiarum præstantissima Alceſtis, 38, 1. Peligni, Παλίνιοι, Italiae pop., finitimi Marrucinis, 201, 39. Utraque gens tanquam navali utitur Aterno oppido Vestinorum, 201, 41. Pelignos a Frentanis dirimit Sagarus fl., 201, 49. Urbs eorum primaria Corfinium, 198, 35; 201, 23. Cf. 182, 29; 193, 3. Πελεγόνες ap. Molossos et Thesprotos vocantur senes qui honoribus funguntur, 274, 7. Pelinnaeum, Πελινναῖον, Thessaliae opp., 376, 28. Pelinaeus m., Πελινναῖον ὄρος, in Chio ins., 551, 14. Pelion, Πήλιον, Thessaliae m., 22, 27; 173, 52; 276, 32; 380, 25; 381, 6; εἰσοσφυλλον, 379, 37; ad eum usque porriguntur campi Pelasgici, 374, 30. In Pelio Pelethronium, 249, 2. Pelio subjacent Ipni, 380, 45, et Casthanæa pagus, 380, 41. E Pelio Centauros eiecit Pirithous, 377, 46. Tota præter Pelium navigatio aspera est, 80 fere stadiorum, 380, 48. Ἡ Πηλιάς μολὴ Achilles, 385, 35. Pella, Πέλλα, inferioris Macedonise urbs, quam Bottiae tenuerunt, 277, 12. Ad eam per Ludiam fl. 120 stadiorum navigatio, 278, 5. Pellæ erat Macedonise ærarium; urbem auxit Philippus in ea educatus; arcem habet ad Ludiam paludem, 277, 14. Sita est in via Egnatia, 268, 31. Pellæam regionem perfluere Erigon false dicitur, 277, 4. Pellæ unam ex quatuor Macedonise partibus assignavit P. Æmilius, 282, 41. Pella olim a Macedonibus vocata est Apamea urbs Syriæ, 640, 33. Pellana, τὰ Πέλλα, Messenise locus, quem nonnulli Eopen ab Homero vocari putant, 309, 34; Laconise, 332, 10. Pellene, Πελλήνη, in Agamemnonis regno, 324, 14. Achaie civitas, 331, 17, a mari (debebat: ab Aristonauta navali) 60 stadia distat, 332, 5. Pellene, pagus inter Ægium et Pellenen urbes, 332, 7; unde nomen est Pellenicis chilænis, 145. Pelles e Cassiteridibus exportantur, 145, 5; e Britannia, 168, 25; ab Illyriis Aquilejam importantur, 178, 40. Pelles Liguriæ, 168, 41. Pellibus insidentes de Caucasii et Masii verticibus delabuntur, 434, 13. Pelodes, Πελώδης, sive Crenosus portus Epiri, ad quem Bathrotum, 269, 36. Pelopidæ, Πελοπίδαι, a Pisatide Mycenæ profecti, 320, 10; 324, 25. Pelops, Πέλοψ, Pisatidis rex, 505, 46. E Phrygia populum duxit in Peloponnesum, quæ ab eo nomen habet, 366, 44. Adduxit etiam Achæos Phthiotas, 313, 38; condidit Leuctrum et Charadras et Thalamos nunc Boeotos dictos, quum Nioben sororem Amphioni elocans Boeotos quosdam arcessivisset, 309, 23. Pater Troezenis et Pithei, 321, 47. Ejus auriga Cillus, 524, 22. Peloponnesus, unum ex tribus Europæ promontoriis, apud Eratosthenem, 76, 18. Ejus figura platani folio comparanda, 69, 30; 287, 39; longitudo, latitudo, ambitus, 287, 41. A Pelope Phryge nomen habet, 268, 45. Apud Homerum vocatur Ἄργος, 319, 37; Ἄργος Ἀχαιῶν et Ἰάσον, 317, 38 et 50. Quum jam diceretur Argus, deinde ab Achæis Phthiotidis, qui cum Pelope eo venerant, Argos Achaicum dici cepit, 313, 40. Pelasgica Peloponnesus vocabatur, teste Ephoro et Euripide, 184, 30. Peloponnesum ante Græcos barbari tenuerunt, ut Phryges, Ægyptii, Dryopes, Caucones, Pelasgi, Leleges., 266, 40. Peloponnesi nomen etiam peculiariter de Laconica usurpatum, 313, 43. Peloponneso expulsi Iones Atticam et Megaridem occuparunt, 142, 9. Peloponnesi et Ionie fines indicabat columna in isthmo posita, 337, 2; 142, 9; Peloponnesum tyrannis liberavit Aratus, 331, 3. Ab ea ad Siculum fretum 3000 stadia sec. Dicæarch., 86, 37; ad recessum sinus Adriatici super 10000 stadia sec. Dicæarchum, 86, 36; minus exputat Polybius, 87, 12 (ex cujus numeris colliguntur 8200 stadia); ad Columnas 12000 stadia, 87, 23; 10000 st., sec. Dicæarchum, 86, 35; duplo longius et ultra, sec. Polyb., 87, 9; ad Leucadem 700 stadia, sec. Polybium, 84, 14. Pelori ab Afris injuste necati sepulcrum, Πελώριον μνημα, 8, 35. Pelori turris, Πελώριον πύργος, e regione columnæ Rheginorum, 142, 5. Pelorum, Πελωριάς ἄκρα, Siciliae pr., 220, 44; 221, 33 et 41; 222, 29; ab eo ad Pachynum 168 m. p., 221, 28. Objacet in Italia Caenys locus, 213, 43. In Peloro a nonnullis Sirenes collocantur, 18, 27 et 45. Peltæ, Πέλται, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 6. Peltinus campus, Πελτινὸν πεδῖον, Phrygiæ, 538, 7. Pelusiacum Nili ostium, τὸ Πηλουσιακὸν στόμα, 681, 9. A Canobico 1300 stadia distat, 669, 11; ab Orthosia 3900 stadia, 671, 50 (3650 stadia, 647, 8). (Memoratur scriptus, ut p. 64, 670, 760, 786, 788, 791, 801, 802 ed. Casaub.) Pelusiacum mare a recessu sinus Arabici distat via tridui aut quadridui, 29, 27. Pelusium, Πηλούσιον, Ægypti opp., 670, 30, in finibus Arabiæ, 682, ἀπο τοῦ πηλοῦ dictum; urbis ambitus, 682, 15. Eo usque olim mari tecta Ægyptus fuisse videtur, 42, 8. Isthmus ad Pelusium olim navigabilis, sec. Eratosthenem, 32, 12. Isthmi ejus latitudo, 682, 25; 421, 50. Pelusium ab Orthosia 3650 st. distat, 647, 8. A Pelusio ad Thapsacum linea 6000 stad. sec. Eratosth., 73, 12; supra 3000 stad. sec. Hipparchum, 14; ad τοῦ Delta verticem mensura, 683, 16. Ab urbe versus verticem τοῦ Delta prodeuntis primum occurrit fossa quæ implet lacus duos, τὰς κατὰ τὰ Διη καλούμενας λίμνας, a sinistra sitos magni fluvii, in Arabia, 683, 16. Pelusii regio mari inundata est, Strabone Alexandriæ versante, 49, 1. Τὰ πρὸς τὸ Πηλουσιῶν βάθρα, 647, 4; 682, 14. Penelope, Πηνελόπεια, Icarii filia, 383, 51 et passim (p. 121, 369, 452, 461, 551, 641 ed. Cas.). Peneus, Πηνειός, Peloponnesi fluvius per Elia urbem fluit, 289, 37; 290, 29. Inter eum et Sellaentem fluvium est Pylus urbs, 291, 36.

Peneus, Thessaliæ fl. Ejus fontes ad Pindum montem, de quibus controversia est Tymphaeis et qui sub Pindo sunt Thessaliæ, 372, 13; 276, 4. Lapitharum et Perrhæborum oppida permeat, et per Tempe vallem exit, 276, 4. E Pindo ortus ad lævā relinquit Triccam, Pellinæum, Pharcadonem; deinde præterfluit Atracem et Larisam; Thessaliotidis fluviis exceptis per Tempe exit, 376, 27. Peneus etiam Araxes dictus esse fertur διὰ τὸ ἀπαρξάναι τὴν Ὀσσαν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου, 455, 20. Tempe perfluens Græciam munit, 274, 27. Thessaliam et Magnesiam a Macedonia inferiore disternit, 275, 40. Ei adjacet Gyrtion, 276, 17. Excipit Titaresium, 379, 10; Europum, 276, 8; Corallium, 376, 26; Ionem, 272, 17; Apidanum, 371, 6. Sæpe in agros effunditur, 369, 14. Ab eo ad Pydnam 120 (320 ?) stadia, 280, 45. Ad Peneum a Demetriade 1000, a Sperchio 1800, ab Euprio 2350 stadiorum præternavigatio, 380, 51.

Pentelicum marmor, Πενταλικὴ μάρμαρος, 343, 18.

Pentheus, Πενθεός, ubinam a Bacchis discerpitur sit, 351, 11.

Penthius, Πενθίλος, post Orestis patris mortem sexaginta post Troica annis in Thraciam cum Æolibus progressus est, et hinc in Thraciam trajecit, 498, 22 et 23; Penthius in Æolica colonia deducenda adjuvarunt Boeoti, 345, 43. Penthius in expeditione Æoles quidam in Eubœa remanserunt, 383, 48. Penthius Archelai pater, 498, 24.

Perparethus, Περπαρήθος, insula Magnesiae obiacens cum urbe, 375, 17; 102, 51.

Pepli Sidonii, 34, 8.

Perasia Diana, Περασία Ἀρταμις, Castabalis; unde dicta sit, 460, 49.

Percote, Περκώτη, Troadis urbs in Asii ditione, postea Palæpercote dicta, 505, 15; 501, 18 et 25.

Περδίκκας, nomen, 529, 16.

Perdiccas corpus Alexandri Babylone in Ægyptum detulit, Ægypti sibi vindicandæ studio impulsus; a Ptolemæo in deserta insula inclusus, a militibus interficitur, 675, 7.

Perdices anserum magnitudine in India, contra quos Tri-spithami pugnant, 605, 27. Perdix vulture major inter dona, quæ Porus Augusto misit, 612, 42.

Perga, Πέργη, Pamphyliae opp. ad Cestrum fl.; Dianæ Pergææ templum, annuusque ad id conventus, 569, 43.

Pergamum, τὸ Πέργαμον, in montis vertice situm castellum et gazophylacium Lysimachi; custos ejus Philetærus a Lysimacho deficit et in potestate sua castellum retinuit; fratres ejus eorumque posteri Pergami reges eorumque historia recensentur, 532, § 1 sqq. Pergamum præterfluit Calvus, 534, 11. Urbem amplificavit et ornavit et bibliotheca instruxit Eumenes 11, 533, 45. Prope Pergamum Aspendus mons, 529, 13. Pergamus ab Elæa navali 120 stadiis abest, 525, 42. Pergamena regio, 489, 45; 493, 47. Pergameni viri: Mithridates Menodoti f., Apollodorus ejusque discipulus Dionysius Atticus cogn., 534, § 3.

Periander, Περικλῆς, bellum inter Athenienses et Mytlenæcos de Sigeo ortum arbitrio suo diremit, 513, 35. Falso Timæus narrat Periandrum Iliacis lapidibus Achilleum contra Athenienses Sigeo potitos munisse, 513, 38.

Perias, Περιάς, Eubœæ opp., 382, 36.

Pericles, Περικλῆς, Samum obsedit, 545, 26. Eubœam subegit, 382, 47. Eo procurante, Parthenonem ædificavit Ictinus, 339, 25.

Perinthus, Πέρηνθος (Ἐρεχθ), Samiorum colonia, ad Propontidem in ora Thraciæ, 284, 11. A Byzantio distat 630 stadia, 284, 21, vel 600 stadia totidemque a Pario, sec. Demetrium, 284, 29. Perinthus olim a Pæonibus obsessa, 231, 38. Ad Perinthus usque Hellespontum nonnulli extendi volunt, 284, 89.

Περσίδων γῆς scriptores, 285, 29.

Περσίων scriptores, 285, 29; eo peccare solent quod nihil adjungunt e doctrina mathematica et astronomica, p. 11, 6.

Περσίοιο quinam? 112, 35. περίοιοι ζῶναι duæ Posidonii, 79, 2.

Permessus, Περμησός, Boeotiæ fl. ex Helicone ortus, cum Holmio confluens in Copeidem exit prope Haliartum, 350, 2; 352, 43.

Pernæ optimæ Cerretanæ et Cantabricæ, 134, 29.

Perpena (M.) bellum contra Aristonicum confecit, 552, 20.

Perperena, Περπερήνα, pagus supra Cisthenem Æolidis, 519, 17.

Perrhæbi, Περραιβοί, Thessaliæ populus, 225, 35; loca ad Olympum et Tempe tenebant, 379, 3; Doridem Thessaliæ occuparunt, Eubœæ Histiaeotidem vastarunt, hominesque in Doridem transdixerunt, quæ inde Histiaeotis dicta est, 375, 47; 383, 8. Inter Perrhæbos olim ad Oream et Dotium habitabant Ænians, Perrhæbi ipsi peregrini sunt, 51, 12. Tenuerunt Thessaliæ regionem quæ ad mare est et Peneum usque ad ostia ejus, et Gyrtionem, Perrhæbicam urbem, 377, 40; 276, 17. Hinc in mediterranea ejecerunt eos Lapithæ, 377, 45. Perrhæborum oppida Peneus perfluit, 276, 7. Perrhæbica loca, Cyphus et Dodona, in Gunel ditione sec. Homerum, 378, 49. In Polypoetæ quoque ditione Perrhæbica oppida erant, quæ Homerus Lapithis, qui ibi Perrhæbis mixti liseque potentiores erant, assignavit, 379, 1. Perrhæbica oppida sunt Phalanxa, 378, 7, et Oloosson, Elone, Gonius, 378, 42. Perrhæbi inter Arguram et Atracem, 378, 3. Perrhæbi a Lapithis oppressi in montana plerique recesserunt ad Pindum et Athamanes et Dolopes; relictam vero regionem Larisæi occuparunt, 378, 8; 380, 20; Perrhæbi μεταβάσαι ad occidentum Pindi latus consederunt, 373, 14. Pars Perrhæborum ad occidentum Olympi latus, finitima Macedonibus, remansit, 377, 51, et nonnulli in locis Lapithis mixta habitabat, 377, 51. Perrhæbi supra Ætolos habitantes, 386, 34. Quosnam Simonides Perrhæbos dicat, 379, 11.

Persæ ex omnibus barbaris Græcis notissimi, 626, 7. Primi Græcis quoque imperaverunt, 626, 17. Persarum regiæ Susis, Persepoli, Pasargadis, 619, 52; porro ἐν Γάβαις et κατὰ τὴν Ταδάνη, 620, 4. Cur Susis regiam aibi constituerint, 419, 23. Persarum imperii historia brevis, 626, § 24. Persarum expeditiones longinquæ a Cyro rege usque ad Xerxem, 51, 20. Tributa iis ordinavit Darius; eorum ratio, 626, 42. Persæ angustias freti Chalcidici potantes esse cæca vada, in magna pericula devenerunt, 8, 30. Saiganeum insontem occiderunt, quod male classem a Maliensibus ad Euripum duxisse crederetur, 8, 25. Eretriam Eubœæ everterunt, 384, 41. Ad Platæas victi sunt, 353, 51. Quantum tributii quotannis iis solverint Cappadoces et Medi, 460, 42. Armeniæ satrapa 20000 pullos quotannis mittebat, 454, 27. Persarum olim fuerunt regiones Indiæ, quæ sunt ab occasu Indi fluvii, 616, 26; in Ariana, 613, 2. Persæ mercenarios milites ex India conduxerunt Hydracas (Oxydracas), ipsi vero in Indiam expeditionem nunquam susceperunt, 586, 2. Reges tributa pendebant doneque dabant Cossæis, Mardis, Uxiis ceterisque latronibus finitimis, 449, 45; 620, 21. Etiam nunc Persæ proprium regem habent, viribus tamen fracti et Parthorum regis dicto audientes, 620, 10; 626, 42. Dii Persarum eorumque cultus; sacrificiorum ratio, 623, § 13 et 14; comparatur ritus Cappadocius, 624, § 15. Alia sat multa de Persarum moribus et institutis, 624, § 16-22. Analtia, dea ejusque σύμβολοι Omanus et Anadotus, 439, 9. Σάκρια festa, qualia sint et qua occasione instituta, 439, § 4 et

5. Persarum sacra etiam Medi et Armenii colunt, 456, 39. Vestitum et alia instituta plurima Persæ a Medi assumserunt, 450, § 6. Reges tritico Assico, vino Chalybonio, aqua Eulæi utebantur, 626, 4; et equis Nessæis, 454, 24. Persæ subvectiones in Euphrate et Tigri prohibuitur, structis cataractis navigandi facultatem sustulerunt, 630, 11; impedimenta illa Alexander destruxit, 630, 13. Legatos male ducebant per ambages et loca difficilia, 683, 1. Περσῶν ἡλιόδελτοι πλάκας, 22, 44. Persea, περσεά, arbor in myrthifera Æthiopis regione, 658, 34; in Meroe ins., 698, 2; in Ægypto et Æthiopia, 698, 53.
- Persepolis, Περσέπολις (ruinæ *Tachtī Dschemchid*), post Susa urbs pulcherrima et maxima, regiam habet insignem thesaurorum magnificentia, 621, 17; 619, 52. Prope urbem Araxem Alexander trajecit, 621, 16. Idem regiam combussit, 621, 25. Persepolis a Susis 4200 stadia distat, 619, 20. Cf. etiam 65, 32; 66, 26.
- Persei specula, ἡ Περσεὺς σκοπή, in Delta regionis ora ab oriente τοῦ Ἀγνοῦ κέρατος, 681, 18.
- Perseus, astrum, 111, 33.
- Perseus, Περσεύς, in cista inclusus, a Dicty servatus, in Seripho enutritus, matrem ulciscens Gorgonis caput Seriphiis objecit, 418, 31. Mycenæ condidit, 324, 17. Successit ei Sthenelus, id. Ammonis oraculum adiit, 691, 20. Helii pater, 312, 21. Erythræ pater, 663, 4.
- Perseus, rex Macedoniæ usque ad Hebrum pertinentis, a Romanis imperio exutus est, 282, 36. In bello contra Perseum Haliartus eversa, 353, 40. Contra eum Romanorum socius Eumenes II, 533, 40.
- Persicum exstat carmen, quo 360 palmæ utilitates enumerantur, 632, 33.
- Persicæ pylæ, Περσικαὶ πύλαι, 621, 5.
- Persicus sinus, Περσικὸς κόλπος, 66, 25; 100, 20, vocatur etiam ἡ κατὰ Πέρσας θάλασσα, 651, 43; 35, 35. Ejus descriptio, 621, § 2-7. Oris latitudo, 618, 48. In eo sinu a nonnullis ponuntur Sidonii et Phœnices, ad quos Menelaus venit. Hinc Phœnices ad oram maris interni migrasse produnt, alii vero eos a mari interno ad Persicum transductos esse volunt, 35, 35.
- Persis, ἡ Περσίς, 613, 2. Ejus situs, triplex natura et aeris temperies, 619, 1; longitudo et latitudo, 619, 14; gentes Patischores, Achæmenidæ, Cyrtii, Mardi, 619, 21; in Perside extrema Καμηλοδοσχοί, 619, 14. Persidi cingula Parætacene et Cosææ, 533, 40; Parætacene, Uxii, Elymæi, 449, 42. Inter Persidem et Susidem montana sunt, quæ latrones tenebant, qui mercedem etiam a regibus exigebant e Suside in Persidem intrantibus, 620, 21; 449, 45. Prope Persidem optimum thus nasci dicunt, 665, 53. V. s. v. Thus.
- Perusia, Περουσία, Etruriæ urbs, 188, 19; 188, 40.
- Pessinus, Πεσσινούς, Phrygiæ Magnæ urbs, 493, 51; Tectosagum urbs, 486, 2; emporium; sanum ibi Matris deorum; ejus sacerdotes; Romani inde deæ simulacrum petierunt; situs urbis, 486, 9. Ab ea 150 stadia distat Sangia pagus, 465, 23. Rhea Πεσσινουρίς, 402, 45.
- Petalia, Περταλία, ad Eubœam insula Sunio obiacens, 382, 3.
- Petelia, Περτηλία (*Stromboli*), Lucanorum urbs mediterranea, Philoctetæ opus; a Samnitibus quondam contra Thurios munita, 211, 25.
- Peteon, Περτεών, vicus agri Thebani in via qua Anthedonem itur, 352, 39.
- Petneliasus, Περνηλισός, Pisidiæ urbs pone Aspendum sita, 569, 50; 488, 18.
- Petra, Πέτρα, Nabatæorum urbs regia, 653, 28. Ejus situs, 663, 15. Hinc Hiericentem 3 vel 4 dierum, ad palmetum 5 dierum iter, 663, 23. Petram Minæi et Gerrhæi et alii aromata conveliunt, 661, 4. E Leuce come mer-
- ces deportari solent Petram, hinc vero ad Rhinocoluræ Phœniciæ opp., 664, 27. Petræorum mores egregii, teste Athenodoro, 663, 27.
- Petrelus, Πετρήος, Pompeianus dux, ap. Ilerdam a Cæsare victus, 134, 8.
- Petrocorii, Πετροκόριοι (*les habitants du Périgord*), Galliæ gens Aquitanis adscripta, 158, 31; apud eos officinæ ferrariæ, 158, 36.
- Petronius, Περώνιος, Ægypti præfectus, 670, 17, Alexandrinorum seditionem repressit, 696, 4. Ejus contra Æthiopes expeditio, 696 § 54.
- Peuce, Πεύκη, Istri insula, quam Bastarnæ Peucini dicti tenent, 253, 45; 254, 33. In eam per Sacrum Istri ostium navigatur 120 stadiis, 253, 48.
- Peucini, Πευκῖνοι, Bastarnæ, 254, 33. In Peuce insula, 253, 45.
- Peucetii, Πευκῆτιοι, sive Pædiculi (Ποῖακλοι codd.) in Iapygia, 230, 45; 234, 50. Eorum regio usque ad Egnatiam et Silvium pertinet, 235, 24; montosa est et aspera, 235, 24. Incolæ ex Arcadia immigrasse videntur, 235, 26. Peucetiorum et Dauniorum nomina nonnisi priscis temporibus in usu erant; nunc regio harum gentium Apuliæ nomine comprehendit solet, 235, 30. Peucetii et Daunii et Apuli eodem sermone utantur, 237, 6.
- Peucolaitis civitas, Πευκολαίτις πόλις, ad Indum, juxta quam Alexander ponte trajecit exercitum, 595, 3.
- Phabda, Φάβδα s. Φαῦδα, Sidenæ regionis castellum in Ponto, 469, 39.
- Phabra, Φάβρα, insula ad Zosterem Atticæ pr., 342, 20.
- Phacussa, Φάκουσσα, Ægypti vicus ad initium canalis in mare Rubrum exeuntis, 684, 1.
- Phæaces, Φαίαιες ἐνὶ πόντῳ Ἰσχαντοί, in Atlantico Oceano ap. Hom. finguntur, 21, 28.
- Phædon, Φαῖδων, Eleus, Socraticus, cujus successores Eleaci vocantur, 337, 49.
- Phædrus, Φαῖδρος (?), Atheniensium dux in bello Lamiaco Styra Eubœæ diruit, 383, 30.
- Phæstus, Φαιστός, Cretæ urbs, a Minos condita, 409, 19; 411, 44; diruta a Gortyniis, qui agrum ejus tenent; distantia a Gortyne, Matalo oraque maritima, 411, 44. Epimenidis patria, 411, 52. Ad Phæsti regionem pertinebat Olyssen (*Lisses St.-B.; al. Blisse, Lassea*), 411, 52.
- Phaethon, Φαῖθων. De eo fabula, 179, 9. Phaethon, Euripidis tragedia, 28, 4.
- Phages, Φάγγης (*Orphano*), Thraciæ oræ opp., 279, 50.
- Phagroriopolis, Φαγρωρίοπολις, Ægypti urbs, 683, 54. Φαγρωριοπολίτης νομός Ægypti, Heroonpoli vicinus, 683, 53.
- Phagrorius seu phagrus, Nili piscis, 699, 8.
- Phalacrum, Φαλακρόν, Corcyræ prom. (*Cap Drasti*, ut videtur, vel *Cap Cephal*), a quo ad Tarentum sunt 4700 stadia, 269, 36.
- Phalangia Albanica τὰ μὲν ποιεῖ γελώντας ἀποθνήσκαι, τὰ δὲ κλαίοντας πόδω τῶν οὐκείων, 431, 31. Phalangia in Massæylia, 705, 13.
- Phalanna, ἡ Φάλαννα, Thessaliæ urbs Perrhæbica ad Pœneum prope Tempe, 378, 7. Phalanæorum ars secundum nonnullos erat Orthe, ab Homero memorata, 378, 5.
- Phalanthus, Φάλανθος, Partheniarum, qui Tarentum condiderunt, dux, 231, 36 et 51. Brundisii agri partem ademit; Tarento pulsus est; a Brundisiiis splendide sepultus, 234, 32.
- Phalara, τὰ Φάλαρα, Thessaliæ opp., 30 a Lamia stadiis distat, 373, 35; terræ motu diruta, 50, 28.
- Phalasarna, ἡ Φαλασάρην, Cretæ opp., a Polyrrhæmia 60 stad., 411, 40.

- Phalees, Φάλης, Sicyonem condidit, 334, 48.
 Phalerenses, Ἀττικὸς pagus, Φαληρεῖς δήμος, 342, 13. Phalericum litus, 343, 33.
 Phalerus, Φάληρος, et Acamas Athenienses Solos Cypri condiderunt, 583, 19.
 Phasæ, Φάσαι, Chii ins. portus, 551, 5.
 Phanagoria, Φαναγορία (rectius Φαναγορεία) vel Φαναγόριον, Bosporanorum Asiaticorum caput, 424, 42; 255, 17; 425, 4; ad Corocandamitin paludem in insula est, quam Anticites facit, 424, 33. A Panticapæo 70 stadia distat, 257, 40. Habet templum Veneris τῆς Ἀπατούρου, 424, 28.
 Phanaræa, Φανάροια, Ponti regio optima; ejus situs, fluvii, Eupatoria urbs, 476, § 30; 469, 9. Oleas fert, 61, 18. Penes Pythodoridae est, 477, 4.
 Phaniæ, Φανίας, Eresius, Aristotelis disc., 528, 30.
 Phantoteus. V. Panopeus.
 Phao, Φάων, a Sapphone amatus, 388, 36.
 Phara, Φαρά, Libyæ opp., a Scipionis equitibus bello Africano incensum, 706, 7. (Oppidum aliunde non notum, siquidem nomen recte habet. Memoratur oppidum juxta Thenam et Cercinnam insulam. E regione ejus insulæ et paucis a Thēna (h. Taine) stadiis situm erat Taphrura opp. (Ptol. et Tab. P.), hodierna Sphack. Ni fallor eundem locum notavit Strabo, et Φαρά nomen corruptum est.)
 Phara, ἡ Φάρα, Achæiæ civitas, Dymæ finitima; cives dicuntur Φαρεῖς, 333, 9; 331, 24. Pharenses et Ægienses Rhypidem regionem tenent, 332, 35.
 Phara seu Pharæ, Messeniæ opp., 333, 10; 309, 51; 310, 5. Cf. Phæræ. Ejus cives Φαράται, 333, 10.
 Pharæ, Φαράϊ, Tanagricus vicus, 348, 19.
 Pharæa, Lacon. opp., Heraclidis erat ærarium, 313, 18. Φάρεις, 311, 39.
 Pharbitenes nomen Æg., Φαρβητιτῆς νομός, 682, 7.
 Pharcadon, Φαρκαδών, Histieotidis opp., 376, 24 et 29.
 Pharia. V. Pharus.
 Pharis, Φάρεις, Laconicæ opp., 311, 39. Cf. Pharæa.
 Pharmacussæ, Φαρμακουσσαί, duæ insulæ inter Atticam et Salaminem, in quarum majori est Circes sepulcrum, 339, 33.
 Pharnaces, Φαρνάκης, unus ex ultimis Bospori regulis, 425, 12; 434, 32. Hypanii fl. Dandariorum agris induxit, 425, 13. Leucothææ templum Moschicæ regionis spoliavit, 427, 41. Amisum obsedit, 468, 49; Sinopen expugnavit, 467, 24 et 44. Ab Asandro interfectus est, 534, 24. Filii Pharnacis, 480, 11. Men Pharnacis. V. Men.
 Pharnacia, Φαρνακία, Ponti urbs munita, 469, 45; 428, 7; 104, 34. Cotyori incolis frequentata est, 469, 54. Supra Pharnaciam sunt Tibarani et Chaldæi sive Chalybes, 470, 8. Ad Pharnaciam pelamydum piscatio, 366, 5.
 Pharsalus vetus, Παλαράσσαλος, Thessaliæ urbs; ab ea usque ad Thebas Phthiotides Helladem regionem, quam Homerus dicit, pertinuisse nonnulli censent, 369, 30; 370, 39. Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 37. Pharsalo novæ et veteri propinquum Thetidum, 370, 41. — Pharsalum (novam) præterfluit Enipeus, 371, 5; ei propinquum Eretria opp., 384, 35. Pharsalis Philippus Halum assignavit, 372, 3. Pharsalii Halum deletam instaurarunt, 371, 47. Pharsalius est Cysyllus historicus, 454, 53.
 Pharus turris in Pharo insula, Sostrati Cnidii opus, 673, 15.
 Pharus ins., Φάρος, ἡ Φαρία νῆσος, ad Ægyptum 150 stad. ab ostio Canobico, 673, 1. Ejus descriptio, ib. et 675, 24. Phariam insulam Homerus πελαγίαν dicit ex ignoratione, ut Eratosthenes censet; immo veri non ignarus, sed de industria talem Menelai temporibus fuisse dicens, 24, 46; 30, 45; 48; 51; 460, 3. Insula nunc est ἄνυδρος; fortasse nondum erat Homeri ætate, qui στόρον vocat, 31, 4. Nunquam Pharus mari tecta fuit, 47, 32. Cæsar insulam evastavit, adeo ut nunc nonnisi nautæ pauci circa turrim habitent, 873, 34.
 Pharus, Φάρος, insula olim Parus dicta (Lesina), in sinu Adriatico, 102, 24. Pariorum colonia, patria Demetrii Parii, 261, 46; 262, 12. Ardiæ vicina est, ib.
 Pharusii, Φαρούσιοι, Libyæ Æthiopes, 108, 34; Tyriorum oppida in Libyæ ora ad oceanum sita diruerunt, 701, 36. Nonnulli Troglodytarum more in speluncis habitant, 703, 21. Æthiophus Hesperii vicini iisque similes sunt; curribus falcatis utuntur, 703, 14. Nonnuncquam Mauros conveniunt, in itinere per deserta utres aquæ plenos ventribus equorum subligantes; interdum etiam per loca quædam pelustria Cirtam veniunt, 703, 17.
 Pharygæ, Φαργύα, Argolidis opp. cum templo Junonis Pharygææ. Hujus colonia Pharygæ Locrorum, 366, 15.
 Pharygæ, Φαργύα, olim Τάρχη, opp. Locrorum Epicnemidiorum, cum templo Junonis Pharygææ; colonia Pharygarum Argolidis, 366, 15.
 Pharygium, Φαργύγιον, Phocidis prom. cum navium statione, 363, 5.
 Φάρυγες, i. q. Παρύστατες, 667, 41.
 Phaselis, Φασηλῖς, Lyciæ opp. tres portas habens et lacum, 568, 51; superjacent Solymi montes et Termessus, ib. Urbs per se constat neque τοῦ Ἀντικαίου συστήματος particeps est, 569, 15. Tenuit eam Zenicetes prædo, 573, 13. Prope eam juxta mare sunt angustiae, per quas exercitum duxit Alexander, 569, 3.
 Phasia, Φάσις, Colchidis fl. et urbs; non est punctum Ponti maxime orientale, quum hinc ad Dioscuriadem versus orientem supersint 600 stadia, 427, 8. Ad Phasin ab ostio Ponti sunt 8000 stadia sec. Eratosthenem, 5600 stadia sec. Hipparchum, 76, 5; 419, 50; a Trapezunte 1400 stadia, 469, 50. Phasia fl. ab Homero non memoratur, 248, 14. In Armenia oritur, 429, 20; 453, 45. Glaucum et Hippum excipit; navigator usque ad Sarapana castellum; adjacet fluvio Phasis urbs, 427, 19; 429, 20. Phasia angustias perlabitur, per quas in Iberiam aditus est; ob cursus obliquitatem 120 pontibus junctus; asper, violentus imbribus tempestate, 429, 17. Ad ejus ostium ora arenosa, humilis, mollis, 44, 1; 37, 37. Ad Phasin Ἐα, Ἄετæ urbs, 38, 12, et Phasia urbs, Colchorum emporium; ab Amiso vel Sinope 3 vel duorum dierum [nocturnumque] iter distat, 427, 25; 427, 24.
 Phatniticum, Φατνιτικόν, Nili ostium, 681, 5.
 Phauene, Φαυνηή (?), Armeniæ regio, 452, 50.
 Phaunitis, Φαυνίτις, regio, quam Medis Armenii ademerunt, 453, 23.
 Phayllus, Φάυλλος, Delphicum templum diripuit, 361, 12.
 Phazemon, Φαζημών, pagus Phazemonitidis, quem auxit, urbem constituit, Neapolinque denominavit Pompeius, 379, 45. Phazemonitarum thermæ supra Amasenum agrum, 480, 6.
 Phazemonitis, Φαζημωνίτις, Ponti regio, quam Neapolitin Pompeius nominavit; ejus situs, 479, 45; ejus pagus; lacus Stiphane, ib.
 Phea, Φεά, Elidis pr. (ad Chortas portum), Pisatidis oræ initium sec. nonnullos, 294, 42; ante Pheam est insula et portus, a quo ad Olympiam 120 st., 294, 46; 301, 27. Inter Pheam et Epitalium Alpheus fluvius exit, 295, 15.
 Phellon, Φέλλων, Triphyliae mons, ad quem Scillus opp., 295, 49.
 Phellus, Φελλός, Lyciæ opp., 568, 31.
 Phemonoe, Φημονή, prima vates Pythia, 359, 53.

Pheneus, Φεναός, Arcadiæ opp., 333, 39; ad Pheneum τὰ βέρβρα sive ὑέρβρα Ladonis vel Aroanii fl., 334, 14, et Stygia aqua, 334, 26.

Pherae, Φηραι, Messeniæ urbs, 308, 27. Ad Nedonem fluvium, 309, 27; Thuriæ et Gerenis vicina, 309, 18. A mari quinque stadia distat, 309, 51. Pheræi cum Menelao in bellum profecti, 308, 30. Pro Φηραι scribitur Φάρα et Φαραι, 333, 10; 309, 51; 310, 5.

Pheræa, Φηραία, Arcadiæ urbs, 308, 38.

Pherae, Φηραι, Pelasgiotidis in Thessalia urbs, 374, 28; 432, 8. In campo Pelasgico, 381, 5. Ei vicina Boebei palus, 374, 51. Ejus navale Pagasæ, 90 stadiis diastitæ, 374, 31. In urbe est Hyperæa fons, 377, 31. Pheræ una cum tyrannis creverunt et conciderunt, 375, 2.

Pherecydes, Φερεκύδης, Babyis f., e Syro ins. oriundus, 418, 18.

Pherecydes, Atheniensis, Pherecyde Syrio junior, 418, 18; dictio ejus poetice similis, 15, 4. Pales, Cephallenæ urbem, ab Homero Dulichium dici censuit, 392, 14. Laudatur de Cabiris, 406, 5; de Caribus et Lelegibus, olim Ionie oram obtinentibus, 540, 18; de Mopsi et Calchantis certamine, 549, 5; Gadibus ins. nomen Erythiæ tribuere videtur, 140, 50.

Phidias, Φειδίας, Charmidæ filius, Atheniensis; ejus statua Jovis Olympici sec. Homeri versus expressa; Phidiæ consobrinus Panæus pictor, in opere Olympico Phidiæ socius, 304, 10. Phidiæ opus Minervæ statua in Parthenone, 340, 16. Opera ejus sunt sumptu et magnitudine præstantissima, 320, 8.

Phidippus, Φειδῖππος, Thessali f., cum Antipho fratre Cois imperavit sec. Homerum, 558, 14. V. Antiphus.

Phido, Φειδών, Argivus, a Temeno decimus; ejus potentia, inventa, in Eleos facinus, 307, 40. Ab Eleis et Lacedæmoniiis evertitur, 308, 5; primus argentum excudit in Ægina, 323, 11. Phidoniæ mensuræ, 307, 43.

Philadelphia, Φιλαδέλφεια, Judææ urbs, cujus incolæ variis et gentibus mixti sunt, 647, 25; 647, 35.

Philadelphus, Lydiæ urbs ad Catacecaumenum regionem sita, terræ tremoribus obnoxia, 496, 1; 537, 1.

Philæ, Φίλαι, Nili insula, 33, 23, paullo supra minorem catarrhacten, communis Æthiopum et Ægyptiorum habitatio; templa Ægyptia habet; quænam ibi avis colatur, 694, 38. Insula supra Syenen et Elephantinam sita, 682, 51. Quid ibi de Osiridis sepulcro incolæ fabulentur, 682, 52. Philas capiunt Æthiopes 696, 18. Quali scaphæ genere Strabo in insulam trajecerit, 695, 3.

Philænorum aræ, Φιλαίων βωμοί, in Syrti majori, 709, 46; ad limites indicandos positæ, 142, 6, non amplius exstant, sed locus nomen retinet, 142, 22. Ad eas inde a Berenices regione Nasamones habitant, 710, 3.

Philemon, Φιλήμων, comicus, Solensis, 573, 24.

Philetærus, Φιλέταιρος, princeps generis Attalicorum regum, Tiel natus, 465, 37. Θλιβίας ἐκ παιδός, Pergamo castello a Lysimacho præfectus, Arsinoe odio a rege defecti, castellumque in potestate sua per viginti annos retinuit, reliquitque Eumeni fratri; alter ejus frater fuit Attalus, 533, 4.

Philetærus, Attali I et Apollonidis f., privatus vitam exegit; frater Eumenis II, Attali II et Athenæi, 533, 37.

Philetærus, Dorylai, qui Cuossum abiit, frater, pater Dorylai ejus, cum quo Mithridates Eupator educatus est, 410, 30.

Philetas, Φιλήτας, Cous, poeta et criticus, laudatur, 139, 36; 312, 43; 561, 39.

Philippi insula, Φιλίππου νῆσος, in sinu Arabico, 658, 28.

Philippi, Φιλίπποι, prius Crenides dicti, Macedoniæ opp. 281, 41 et 46, ad Pangæum montem; auri metalla habuit, 280, 6. Augebatur locus post Bruti et Cassii cladem,

ib. Ad Philippos victoriam deportavit Antonius, quam carmine cecinit Boethus, 575, 15.

Philippopolis, Φιλιππούπολις, opp. Parorbæiæ in Macedonia, 281, 6. (in valle Στρουμπίτς fluvii ponenda; aliunde non nota; fortasse hodierna *Petrovitchk.*)

Philippus, Amyntæ et Eurydice, quæ neptis Arrhabæi fuit, filius, 271, 31. Pater Thessaloniciæ, 277, 33; 278, 25. Pellam urbem, in qua educatus erat, e parva magnam fecit, 277, 14. Ejus contra Ateam Scytharum bellum, 255, 30. In Calyben, Astorum opp., homines pessimos relegavit, 266, 29. Regionem inter Strymonem et Nestum sitam ditioni suæ adjicere apprime studuit, 259, 5; e metallis ibi magnos redditus paravit, ib. In Methones obsidione oculum amisit, 277, 54. Apolloniam (ad sinum Strymonicum sitam) et Galepsum evertit, 280, 43. Judex litis quæ de Pamiso erat Lacedæmoniiis et Messeniis, 310, 14. Messenen restauravit, 310, 37. Proelio ad Chæroneam victus, 355, 30. Naupactum Ætolis adjudicavit, 566, 28; Halum Pharsaliis attribuit, 372, 3. Insulas Magnesiæ objacentes ad se rapuit, 375, 22. Larisæam Thessaliæ regionem in suam redegit potestatem, 378, 19. Oritis Eubœæ Philistidem tyrannum imposuit, 382, 41.

Philippus pater Antigoni ejus qui Antigoniæ condidit, 638, 37.

Philippus rex, Demetrii f., cui Demetrius Pharius suadet ut Acrocorintho et Ithome potiretur, 310, 30. Cum Philippo contra Romanos steterunt Corinthii, 327, 17. Contra eum Romanis auxiliatus est Attalus I, 533, 83. Ad Cynoscephalas a F. Quinctio Flaminio victus est, 379, 32. Chalcidem ac Corinthum compedes Græciæ vocabat, 368, 7. Persei pater; Cium Prusiæ dedit, qui in evertenda ea socius fuerat, 482, 37.

Philippus, ὁ τὰ Καρχαῖα γράψας, laudatur de lingua Carica, 565, 6.

Philistides, Φιλιστιδης, in Eubœa tyrannus, 382, 40 sqq.

Philo, Φίλων, architectus, armamentarium Masychiæ fecit, 339, 50.

Philonis vicus, Φίλωνος κώμη, Ægypti, Phacussæ vicinus, 684, 2.

Philochorus, Φιλόχορος, regionem circa Dodonam Heliopiam dictam esse refert, 272, 37. Laudatur de Tyrtaeo, 311, 10; de Niai ditionis terminis, 337, 12; de Cecrope et Theseo, 341, 25; de Harmate loco, 347, 20.

Philoctetes, Φιλοκτήτης. Ejus in Thessalia ditio, 375, § 16; quæ Magnesiæ assignatur, 371, 25. Phthiorum dux, 371, 9. Ob seditionem coortam Melibœa profugiens in Italia Peteliam, Crimissam et Chonem condidit, 211, 26. In Crotoniatin regionem venit, 226, 21.

Philodemus, Φιλόδημος, Epicureus Gadarensis, 646, 22.

Philogenes, Φιλογένης, Atheniensium dux, Erythras condidit, 541, 13.

Philologorum in Museo Alexandriæ collegium, 675, 1.

Philomela. V. Procnæ.

Philomellum, Φιλομήλιον, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 11, in via qua Holmis Tyræum itur, 565, 22.

Philonomus, Φιλόνωμας, Doriensis Laconiam prodidit, 313, 48; Amyclas accepit, 313, 10.

Philopœmen, Φιλοποίμην, usque ad ejus præteram fudus Achaicum bene constituit, 331, 9.

Philosophi primi geographiam attigerunt, 1. Philosophorum apud Indos genera varia, montanorum, campetrium, Brachimanum, Germanum, Pramnarum, eorumque vitæ ratio et doctrinæ ex Megasthene, Aristobulo, Onesicrito, Nearcho exponuntur, 606, § 58-71. Ἡ νῦν φιλοσοφία posterioribus demum temporibus in medium prodiit, 16, 25; minus in publicum utilis est quam poetica, 16; 27.

Philotas, Φιλώτας, Thebis colonos duxit Prienem, 541, 7; 543, 47.

Philotas, Parmenionis f., Alexandri equitatum per campum Aleum duxit, 576, 30; in Drangis ab Alexandro interfectus est, 616, 45.

Philotera, Φιλώτερα, Ptolemæi II soror, 655, 9. Cf. Philotera urbs.

Philotera, Φιλώτερα, urbs ad sinum Arabicum, Satyri opus, a sorore Ptolemæi II dicta, 655, 9.

Phineus, Φινεύς, ab Harpyiis raptus, 251, 22.

Phinopolis, Φινόπολις, Thraciæ urbs Pontica, 265, 29.

Phlegra, Φλέγρα, Φλεγραίων πεδίον, campus Campaniæ, e quo Gigantes expulsi Hercules, 233, 53; 202, 47. Cur id nomen Cumaniæ regioni sit inditum, 204, 41.

Phlegra, Φλέγρα, priscum Pallenes nomen, 278, 44.

Phlegyæ, Φλεγύαι, priscum Gortyniorum nomen, 276, 21; 379, 48.

Phlegyas, Φλεγύας, Ixionis frater, a quo Phlegyarum nomen est Gortyniis, 378, 48.

Phligadia, Φλιγαδία, Alpium mons Illyrico obversus, 172, 37; (*Manhart*, cui a septentrione adjacet *Flitschel* vicus prope *Tarvis*.)

Phlius, Φυλιός, Achaiæ urbs, 324, 38; ejus situs; Dias sive Hebeæ templum, 328, 35. Urbs fœderi Achaico se adjunxit, 331, 4. Phlusiæ regio olim 'Αραϊθυρία, q. v.

Phocæa Φώκαια, Ioniæ urbs, 552, 27, ab Atheniensibus, Philogene duce, condita, 541, 13. Distantia a Smyrna, 566, 10. Phocææ Minervæ simulacrum, 514, 39. Urbs, ab Harpago capta; Phocæenses sub Creontiade in Corsicam et Massiliam appulerunt, indeque repulsi Eleam s. Veliam condiderunt, 210, 15; 150, 45; 210, 6. Massiliæ conditores, patriam relinquentes oraculo jubentur ducem navigationis a Diana Ephesia accipere; accipiunt Aristarchen, 148, 52. Phocæensium ultima versus occasum colonia est Mænaca in Hispania, 130, 8.

Phocarum insula, Φωκῶν νῆσος, in sinu Arabico (juxta *Ras Mohamed*), 661, 2.

Phocarum insula alia in australi parte sinus Arabici Æthiopiæ adjacet, 658, 25.

Phocenses, Φωκαῖς, sub Epeo duce Lagariam in Italia coadiderunt, 219, 15. Bello sacro Delphicos thesauros diriperunt, 156, 21. Templum Delphicum depredati bello peluntur a Bœotia, 345, 52. Phocicum sive sacrum bellum, 361, 6. A Phocensibus Delphos separarunt Lacedæmonii, 363, 35.

Phocis, Φωκαῖς, Ejus situs, 357, § 1. Phocidis urbs Daulis quam Tereus possedit, 266, 50; Daphnus, 50, 36. (Cf. p. 321, 334, 379, 390, 401, 409, 416-425, 589 ed. *Cas*.)

Phocylides, Φωκυλίδης, laudatur, 418, 49.

Phœbia, Φοιβία, a Dionysio juniore dicta est Rhegiæ urbis pars ab ipso restaurata, 215, 15.

Phoenice, Φοινίκη, supra Bulthrotum sita Epiri urbs, 269, 48.

Phoenices, Φοίνικες, ingenio valent, ut Posidonius ait, 144, 6; geometrias et arithmeticas inventores, 644, 52; 670, 5. Primi Uræ sidus in navigationibus observarunt, 3, 1; cum Cadmo in Bœotiam venerunt, 344, 41; Cadmeam tenuerunt, 266, 51. Phœnices, ad quos Menelaus venit, in sinu Persico querendos esse nonnulli putant. Ibi enim pridem eos consedisse, nomenque habere a puniceo colore, quod mare ibi Rubrum sit. Horum colonos esse Phœnices maris Mediterranei. Alii Phœnices sinus Persici a Phœnicibus maris Mediterranei oriundos esse dicunt, 35, 35. Adeo bene Phœnicibus cessit coloniarum deductio, ut optimam Europæ partem in continenti insulis et Libyam omnem, quantum ejus aliam quam nomadicam habitandi rationem admittat, obtinuerint, 706, 44. Jam ante

Homeri ætatem optima Libyæ et Hispaniæ tenuerunt, donec eorum a Romanis est abolitum imperium, 122, 52; 125, 1. Paulo post Trojana tempora extra cotumnas Hercules progressus sunt, ibique et in externa Libyæ ora mar. urbes condiderunt, 40, 33. Hispaniam adierunt divitiarum hujus regionis fama allecti, 2, 19. Ab his pleræque Turdetaniæ urbes et vicini his loci nunc habitantur, 124, 2. Ab his opulentiam ultimorum Hispaniæ locorum novit Homerus, 124, 31; 125, 1. Phœnicum habitationes in Libyæ sinu Emporico, 701, 10. Eorum colonia Abdera in Hispania, 130, 15. Phœniciam formam adhuc prodit Malaca urbs Hispaniæ. Phœnices Gaditani primi Cassiterides insas. adierunt, 146, 1. Phœnices Balearides occuparunt, 139, 30. Eorum coloniæ in Libyca Oceani ora nunc dirutæ, 703, 39.

Phœnicia, Φοινίκη, vocatur oræ tractus qui est ab Orthosia usque ad Pelusium; superjacet in mediterraneis Judæa, 643, 54. Nonnulli Æthiopiam, quam Menelaus adiit, et in qua Andromedæ historia locum habet, ad nostram Phœniciam referunt, 35, 42. Ceterum Phœniciæ descriptionem v. p. 756-760 ed. *Cas*. Cf. p. 6, 38, 40; 43, 58, 125, 532, 669, 681, 735, 749, 781, 803, ed. *Cas*.

Phœnicia, Φοινίκη, i. q. Medeon, Bœotiæ opp. 352, 45, ad lacum Copaldem, 352, 53.

Phœnicus mons, Φοινίκιον ὄρος, Bœotiæ, cui subjacet Medeon sive Phœnicis opp., 352, 45.

Phœnicus, Φοινίκους, Lyciæ mons, qui etiam Olympus vocatur, 568, 49.

Phœnicus, Φοινίκους, portus Libyæ inter Leucen actem et Pnigeum, 679, 12.

Phœnicodes. V. Phœnicussa.

Phœnicussa, Φοινικύσσα, una e Liparæis insas, de palmis dicta, 230, 3. Φοινικώδης vocatur ex chorographo, 230, 27.

Phœnix, Φοίνιξ, Amyntoris Ormenidæ f., ex Ormenio Thessaliæ ad Peleum fugit, sec. Demetrium Scepsium; Crates Phœnicem Locrensem esse putavit, 376, 52; 377, 10. Dolopibus imperavit, dante sc. Peleo, 373, 3; 370, 5. Ejus classis cum Achillea unum quoddam corpus efficit, 370, 1. Meminit ejus tanquam ducis Pindarus, 370, 5.

Phœnix heros, 268, 1. Cf. Phœnix fl.

Phœnix, in Asopum Thermopylis propinquum influit. Phœnicis herolis sepulcrum prope cum ostenditur, 367, 54. — Phœnix, Crætæ locus, 408, 2.

Phœnix, mons Rhodiæ περσέας, quæ hinc usque ad Dædala pertinet, 556, 17; ante eum Eleussa insula sita, ib. Mons altissimus in ejusque vertice Phœnix castellum, 556, 45.

Philo, ὁ συγγραφεὺς τὸν εἰς Αἰθιοπίας πλοῦν, Meroes clima definivit, 46, 11.

Pholegandrus, Φολέγανδρος, ins. maris Cræticæ, ob asperitatem σκληραῖα ab Arato dicta, 416, 15; 417, 17.

Pholoe, Φολόη, Arcadiæ m. (montana quæ juxta Erymanthum porriguntur), 333, 49; 289, 4. Olympiæ imminens, 306, 45. E Pholoe fluit Selleis fl., 290, 30.

Φώρων λιμὴν, Atticæ, 339, 37.

Phoronei filii et Hecateri prosapia, 405, 11.

Phoronidis auctor (Acusilaus), 405, 15.

Phosphori, τῆς Φωσφορίου, fanum in Turdetaniæ ora, 116, 32.

Phraates IV, Parthorum rex, Augusti amicitia studuit; tropæa ei remisit; quattuor filios obsides tradidit; quoniam consilio, 637, 27; 289, 38; 637, 33.

Phranicates, Φρανικάτης (?), Parthorum dux, in Syria ad Trapezuntum collem cum Ventidio certavit, 639, 51.

Phriconis Cume. V. Cume.

Phriconis Larissæ ad Cumam, 378, 27. V. Larissæ.

- Phricus mons**, Φρίκιον ὄρος, in Locride; ab eo Cuma Phriconis cognominata est, 498, 35; nam hinc profecti Græci Cumam condiderunt, 530, 49.
- Phrixia**, Φρίξια (*Palæofanaro*), Triphylis opp., quod per-
sultit Alpheus, 295, 12.
- Phrixium**, Φρίξιον, in confinio Colchidis et Iberiæ, 38, 12.
- Phrixipolis**, Φρίξου πόλις, nunc Ideessa, Iberiæ urbs ad Colchidis confinia, 428, 12.
- Phrixus**, Φρίξος, Colchidem adiit, 38, 18. Expeditionis signa compluribus in locis monstrantur, 38, 26. Phrixus in Moschica regione Leucotheæ templum condidit, ubi aries non immolatur, 427, 38. Phrixus, Cytori pater, 466, 51.
- Phryges**. Φρυγῶν ἡλιόδελτοι πλάκες, 22, 44. Phrygum, Mysorum, Bithynorum, Troum confinia accuratius constituere res difficilis, 483, 12; 484, 15. Phryges Asiæ oriundi sunt a Brigibus Europæ, 245, 33, gente Thracia, quæ ad Bermium montem habitavit, 278, 32. Phryges, i. q. Brygi et Bryges, 471, 11. Phryges sec. nonnulli e Pæonibus oriundi, sec. alios Pæones Phrygum coloni, 281, 23. Phryges e Thracia in Asiam transgressi Trojæ et viciniæ principem sustulerunt, 490, 13. Occuparunt quæ sunt circa Cyzicum usque ad Præctium, 501, 46. Sub Pelope in Peloponnesum migrarunt, 266, 45. Contra Amazones iis auxiliatus est Priamus, 473, 21. Post bellum Troj. e Berecynthis et Ascania Europæ a Scamandrio in Asiam transducuntur, sec. Xanthum, 580, 35. Phrygii, Lydii, Cretici et Græci ritus orgiastici a poetis, ut Pindaro et Euripide, sæpius miscentur, 402 § 13. Berecynthes, Phrygia gens et omnino omnes Phryges Rheam orgiis colunt, variis deam nominibus designantes, 402, § 12. Phrygii Curetes sive Corybantes, 40. Phrygii similia sunt Thracica sacra, Cotytia et Bendidia, 404, 30; sc. Phryges Thracum sunt coloni, 404, 31. Φρυγία θεός μεγάλη, Rhea, 402, 44. Ap. Phryges Sabazius quasi filius Matris deorum, 404, 8. Phrygiæ tibie, 404, 49. Phrygia sacra Athenienses adoptarunt, 405, 1. Proverbialis locutio : δειλότερον εἶναι λαγῶ Φρυγός, 30, 30.
- Phrygia et Mysia et Lydia sæpe confunduntur** apud scriptores, 489, § 2. Phrygia est duplex, altera magna, cuius rex fuit Midas, et cuius partem Galatæ occuparunt, altera Parva sive Epictetus, quæ est ad Olympum et Hellespontum, 489, 29. Phrygiæ Magnæ pars ἡ παρώρειος Φρυγία, 493, 53; urbes Phrygiæ M., 494, 1. Phrygiæ Paroræi in limite occiduo Holmi, in limite orientali Tyriæum, 566, 20. Phrygiæ pars Gallogræcorum regio et Epictetus, 107, 25. Phrygiam Cappadociæ et Paphlagoniæ vicinam occuparunt Gallicæ gentes, Tectosages, Trocmii et Tolistobogii, 155, 43. Phrygia Epictetus, 465, 24, etiam Hellespontica dicitur, 465, 29; ἢ ἐπ' Ἑλλησπόντῳ λεγομένη, 107, 21; 482, 17, vel etiam Phrygia Parva; ἢ Ἐπίκτητος vero dicta est ab Attalici regibus, qui eam a Prusia acceperant, 482, 47. Phrygia Hellespontica, quam olim Bithyni possederunt, eadem est cum Phrygia Epicteto, 465, 29, quæ quidem mare non attingit; porrigitur usque ad orientalis partes Ascaniæ paludis et regionis, 483, 29. Oppida Phrygiæ Epicteti, 493, § 12. — Phrygium Midæ temporibus invaserunt Cimmerii, 51, 25. In Phrygia inferiori lacus salis, 41, 30. E Phrygia in Cretam Curetes a Rhea adsciti, 405, 24. Ex ea fluere Asopum Sicyonis Ibycus fabulatur, 225, 46.
- Phrygius**, Φρύγιος, fl. olim Hyllus dictus, in Hermum exit, 535, 9.
- Phryniæ**, Φρύνια, Indiæ gens. Usque ad eos et Seres dominationem protulerunt græci Bactriæ reges, 443, 10.
- Phryno**, Φρύνω, Atheniensium dux, Olympiæ, Si-
- geum occupavit; contra Pittacum pugnat Marte vario, tandem singulari certamine ab eo necatur, 513, 19.
- Phrynichus**, Φρύνιχος, tragicus, ab Atheniensibus multatus est quod de capta Mileto fabulam condiderat, 543, 8.
- Phthia**. Apud Homerum Φθίην ἥδ' Ἑλλάδα, etc. (Il. 2, 683) memorantem alii Phthiam eandem cum Hellade et Achaia faciunt, alii rectius distinguunt, 370, 26. Nam vero regiones an urbes Homerus significaverit, parum liquet, 370, 37. Circa Phthiam inter Peneum et Asopum Hellen regnavit, 329, 6. In Phthiam exsul fugit Phœnix, 373, 4.
- Phthii**, Φθίοι, ap. Homerum vocantur et qui sub Achille et qui sub Protesilao et qui sub Philocteta erant, 371, 8. Phthiotæ, Φθιώται, etiam universi vocantur Achæi, 372, 23.
- Phthiotis**, Φθιώτις, Thessaliæ regio, 369, 26 et sqq. pagg.; cuius ora pertinet usque ad Pyrrham prom., 374, 25. Phthiotidis partem Sophocles Trachiniam dicit, 372, 6. Phthiotidi imperavit Deucalion, 371, 3. Ex ea Achæi Peloponnesi oriundi, 329, 34. Cf. Achæi et Thebe.
- Phthirôn mons**, Φθειρών ὄρος, cuius Homerus meminit, aut Latmus est aut Grion Ionis, 543, 7.
- Phthirophagi**, Φθειροφάγοι, supra Moschos et Colchos, 426, 20; unde dicti sint, 428, 16. Phthirophagorum fauces, τὰ πῶν Φθειροφάγων στενά, supra Macrogonos, 422, 38.
- Phycus**, Φυκοῦς, prom. humile et oppidum Cyrenaiæ, Tænaro objacet, 2800 stadiorum intervallo, 710, 24; 311, 49.
- Phylace**, Φυλάκη, Phthiotidis urbs, in Protesilai ditione, 371, 52. Thebis propinqua, 373, 54.
- Φυλάκη**. V. Hermopolitica et Thebaica φυλάκη.
- Φύλαρχοι**, principes Arahum, 107, 50, et passim libro XVI et XVII, ut p. 748, 753, 839 ed. Cas.
- Phyle**, Φυλή, Atticæ locus, 347, 5; unde populum in urbem reduxit Thrasylbus, 340, 42.
- Phyleus**, Φυλεύς, Augæ f., Megetis pater, 391, 21.
- Phyllus**, Φύλλος, Thessalotidis opp., cum fano Apollinis Phyllii, 374, 16.
- Physa**, φύσα, Nili piscis, 699, 9.
- Physcus**, Φύσκος, opp. τῆς Ἠεργίας Rhodiorum, cum portu et luco Latone, 556, 43; 578, 11; Mylasorum navale, 562, 50. A Physco ad Mæandrum in via Ephesus ducente 1180 stadia, 866, 4; ad Lagina 850 stadia, 565, 50.
- Physeteres**, φυσήτῆρες, in mari ad Turdetaniam, 120, 23.
- Physica**. Ἡ φυσικὴ ἀρετὴ τις : τὰς δ' ἀρετὰς ἀνυποθέτως εἶναι ἐξ αὐτῶν ἡρτημένας, καὶ ἐν αὐταῖς ἐχοῦσας τὰς τε ἀρχὰς καὶ τὰς περὶ τούτων πίστεις, 91, 6. Physica multa et mathematica geographus pro exploratis sumere debet.
- Piasus**, Πίασος, Pelasgorum in Larisa Phriconide princeps, Larisam filiam stuprat, ab eaque in dolium deicitur, 531, 26.
- Picea pulcra**, Καλὴ πύκη, Troadis, 516, 1.
- Piceni** (Πικεντινοί; regio ἡ Πικεντίνη) in Picenum migrarunt ex Sabinis, pice ave ducente, unde nomen genti, 200, 38; 190, 25. A Picenis usque ad Apulos sive Daunios paraplus 490 stadiorum, 201, 52. Piceni regio arborum fructibus quam frumento præstantior, 200, 44. Ejus latitudo, et ab Æsi ad Matrinum longitudo, 200, 45. Picenis finitimi Vestini, Marsi, Peligni, Marrucini, Frentani, 201, 14. Piceni urbes recensentur, 200, 48.
- Piceni sive Picentini ad mare Tyrrhenum habitantes**, pars eorum qui mare Adriaticum accolunt; a Romanis ad sinum Posidoniaten transducti, 209, 8, usque ad Silaram habitant, 209, 21.
- Picentia**, Πικεντία, caput Picentinorum; incolæ Hannibali se adjunxerunt; quare a Romanis urbe expulsi sunt; quid pro militia iis injunctam fuerit, 209, 26.

- Πικρὸν ὄρεον, Aqua amara, Cilicis locus; qualis? 572, 43.
 Pictæ, Πικταί, diversorium ad viam Latinam, 197, 34.
 Ibi Lavicana via in Latinam incidit, 197, 42. A Roma 210 st. distant, 197, 43.
 Pictones, Πικτόνες (*les hab. du Poitou*), Gallis gens Aquitanis adscripta, ab Ligerim habitans, 158, 1 et 33.
 Picos Marti sacer est; Sabinis in Picenum immigrantis dux fuit; unde nomen est Picensis, 200, 39.
 Pieres, Πίρες, Thracica gens, Pieriam Emathiae sive Macedoniae tenuerunt, et loca circa Olympum, 275, 28.
 Pieria, Πιρία, Macedoniae regio, 22, 9; 276, 23; ad Axium usque pertinet, 273, 43. (V. s. v. Axius). Pieridem Thracis Musis dedicarunt, 352, 20; 404, 38. Pieris urbs Pydna, 277, 10.
 Pieria, ἡ Πιρία (*Keserik et Dj. Musa*), Syriae mons Amanus conliguus, 639, 54.
 Pieris regionis Syriae urbs Selencia, 263, 5, ἡ ἐν Πιρίᾳ Σελούσια, 577, 13.
 Pimplea vicus, Πίμπλεια κόμη, in Macedonia non longe a Dio urbe; ibi Orpheus degebat, 276, 44 et 45; a Thracibus vicus Musis dedicatus est, 352, 21; 404, 38.
 Pimolisa, Πιμώλισα, Ponti castellum regium nunc dirutum a quo non procul sandaracae fodinae, 481, 22. Pimolisenae, Πιμωλισσηνί, Ponti regio, 480, 46; ab utraque Halyis fl. latere, 481, 24.
 Pimolitis, Πιμολίτις, Cappadociae regio, 473, 45.
 Pinaca, Πίνακα (*Phanice* ap. Ammian. 20, 7, 1 et 16, 11, 6; *hod. Finik*. V. Ritter. 11 p. 121, 170), Gordyæorum urbs munitissima, quam Armenius subiectam habuit et postea Romani ceperunt, 636, 13.
 Pinara, τὰ Πίναρα, Lyciae sub Crago monte urbs, 568, 11; 567, 30.
 Pinarus, Πίναρος, Cilicis fl. circa Issum, 577, 5.
 Pindarus, Πίνδαρος, Herculis expeditionis terminum dicit τὰς Γαδερίδας πύλας, 141, 37; 142, 49. Laudatur de Hierone Aetnae conditore, 223, 20; de Alpheo et Arethusa, 225, 6; Baëtos olim sues dictos esse dicit, 267, 3. Copaidem lacum Κηρισίδα λίμνη vocat, 353, 7. Citatur de Ptooo monte et de Tenero, 354, 38. Dodonae accolae Hellos dicit, Homerus Sello, 272, 35. Quid tradat de Delo ins., 416, 37. Amazonum exercitum Εὐπρον dicit, 466, 19. Polymnasti Colophonii meminuit, 549, 25. Idem de Hyperboreis, 605, 54. Apud Mendesi ait hircos cum mulieribus coire, 681, 36. Pindarus ἐν τοῖς διθυράμβοις, 347, 27; 402, 53; ἐν τοῖς ὕμνοις, 284, 47. Laudatur etiam, 354, 27; 128, 30; 360, 21; 370, 5; 559, 13; 535, 50; 206, 36 et 46; 551, 22.
 Pindus, Πίνδος, fl. urbem cognominem præterfluit et in Cephissum exit non procul a Lilæa, 366, 52.
 Pindus; mons Thessaliae, 274, 35; 367, 24; 371, 27; 376, 3; 386, 33; ex eo Peneus oritur, 376, 5 et 27. et Inachus, sec. Sophoclem, 225, 35. Ejus accolae, 373, 13; 272, 13.
 Pindus, ἡ Πίνδος, urbs tetrapolis Doricae, 366, 51, ad fluvium cognominem; nonnulli urbem Acyphantem dicunt, *ib.*
 Pingendi ars Corinthi et Sicyone maxime aucta, 328, 14.
 Pioniae, Πιονίαι, Troadia opp., quod Lelegum erat, 521, 42.
 Piperi simile est corsium Aegypti, 699, 3.
 Piræus, Πειραιεύς, pagus Atticus, portus Athenarum, 339, 41; a Schrenunte 350 stadia distans, 335, 14; 360 st. a Pagis, 335, 37. Piræeum olim insulam fuisse πέραν τῆς ἀκτῆς καίμηνον, et inde nomen habere aiunt, 49, 14. Piræeum idem architectus construxit qui Rhodum urbem aedificavit; portus a Lacedaemoniis et a Sulla male affectus, 558, § 9.
 Piræus; sic Amisus vocata est ab Atheniensibus colonia, 468, 46.
 Piratæ Cilicis a Romanis debellati, 567, 41.
 Pirene, Παιρήνη, fons Corinthi, 225, 49; de ea fabula, 326, 10.
 Pirithous, Πιριθούς, Ixionis f., Lapitha, e Pelio Centauros eiecit in Aethicam agros, 377, 46; 373, 19. In Gyrtone urbe regiam habuit, 276, 18. Cf. Theseus.
 Piros, Πείρος, Imbrasi filius, qui ex Aëno venit Trojam, Thracum dux, 285, 5.
 Piroessus. Τὰ ἐν Παιρωσσῶ ὄρη, quos Cyziceni habent Zeliæ conliguos, 504, 4; regia olim in iis venatio, *ib.*
 Pirus, Πείρος, fl. Achaeæ, ab Hesiodo memoratur; idem cum Acheloo; perperam nonnulli pro Πάρος legi volunt Πείρος, 294, 14. Olenum præterfluit, 331, 25.
 Pirustæ, Πιρουστοί, Pannonum gens, 261, 9.
 Pisæ (ἡ Πίσα), Etruriae urbs, a Pisatis Peloponnesiacis a Troja huc delatis condita, inter Arnum et Aesarem (Ausarem) sita, 185, 22; ad viam Aemiliam, 181, 12. A Pisis ad Lunam ultra 400 stad.; ad Volaterras 280 stad., 184, 46. Urbs quondam floruit; ne nunc quidem ignobilis ob solum fertile, lapicidas et materiam navalem, 183, 38. A Liguribus olim vexabantur, 185, 41, et a Sardiniae latronibus, 187, 33. Pisanus ager, ἡ Πισαρία, 175, 46.
 Pisa, Πίσα, fons, a quo nonnulli Pisatidis nomen derivare volunt, nunc Bisa vocatur, Cicysio propinquus, 306, 7.
 Pisa, Elidis urbs, in loco edito inter Ossam et Olympum montes sita, Pisatidi nomen dedit; alii negant ullam fuisse Pisam urbem, 306, 6.
 Pisander, Πισανδρός, Bellerophonis f., contra Solymos pugnans cecidit. Ejus tumulus prope Termessum, 539, 12 et 19; 491, 1.
 Pisander, Rhodius poeta, ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας, 559, 45; primus Herculem leonis pelle et clava instruxit, 587, 15.
 Pisatis, Πισατίς, Elidis regio, 291, 46; dicta a Pisa urbe, vel sec. alios a fonte Pisa, 306, 5. Ejus ora maritima inde a Chelonata, secundum alios inde a Phea, 294, 35. Pisatis monte dirimitur a Macistia Triphyliae, 295, 28. Imminet ei Phloeæ, Arcadicus mons, 305, 46. Pisatidis et Cavæ Elidis in confinio Elisae amnis, 290, 26. Pisatidis ex octo civitatibus maxima est Cicysium, 306, 12; 306, 11; aliae sunt Salmone, 306, 23, 305, 44; Heraclaea, 306, 32; Arpina, 306, 37; Dyspontium, 306, 42. Pisatidis etiam est Alisium, 293, 44, et Olympicum templum, 303, 49; 289, 41. Celebritas Pisatarum a templo Olympico repetenda est et a regibus eorum, Cénomao, Pelope ejusque filiis. Salmoneus quoque ibi regnasse dicitur; certe quum Pisatis regio in 8 civitates distribuat, una de his Salmone vocatur, 305, 44. Augeam Pisatidi imperasse falso nonnulli tradunt, 306, 2. E Pisatide in Argolidem profecti sunt Amythaonidae, 319, 51. Pisatis sub Nestore fuit, 289, 41. Pisatæ qui sub Nestore contra Trojam profecti erant, in reditu per mare aberrantes alii ad Metapontum, alii in Pisanum Etruriae agrum delati sunt, ubi Pisas condiderunt, 185, 22. Pisatis ab Eleis et Aetolis post Heraclidarum reditum occupatur, 304, 51; 308, 6. Pisatæ Olymp. 26, recuperata sua actione, ipsi certamen Olympicum procurarunt; deinde Pisatis cum iisque ludorum administratio ad Eleos rediit, 305, 26. Pisatæ, ut Triphylia et Arcades, bello Mess. secundo Messeniis contra Lacedaemonios auxiliati sunt, 305, 34; 310, 54; duces Messeniis præbuerunt Pantaleontem, 310, 54. Pisatarum nomen non amplius usurpat, 305, 37.
 Pisces e glacie eruuntur ad Mæotidem paludem, 255, 20. Pisces fossiles in Paphlagonia et Bithynia, 481, § 4.

Pisces e mari in Nilum non ascendunt præter thrissam, mugilem, delphinum, in Indum vero permulti, 602, 15. Piscibus vescuntur pecora Ichthyophagorum, qui ex piscibus ad solem assatis panem faciunt, 613, 26; alios crudos edunt, 613, 40. Nili pisces, 699, 4. Piscium coris barbari Libyæ occidentalis pro indumentis et stratis utuntur, 703, 24. Cf. v. antacæus, canis, delphinus, galeota, thynni, pelamydes, xiphias.

Pisidia, Πισιδία, Asiæ regio. Ejus descriptio, 488, cap. 7, collat. 487, § 4 sq. Pisidis mixti sunt Leleges, 488, 34, qui Pisidiæ partem occuparunt, 522, 41. Pisidæ Cibyrtis Lydis admixti, 539, § 17. A Lycia ad Pisidiam usque altissima Tauri tenuerunt Solymi, 17, 34; Pisidæ montani latrociniis dediti, 488, 34; Phrygiam et Lycaoniam infestarunt, 487, 35. Pisidica lingua, una earum quibus Cibyrtæ utebantur, 539, 39. [Pisidiæ nomen occurrit p. 21, 34, 491, 554, 566, 567 sqq., 611, 631, 666, 668, 678, 679 ed. Cas.]

Pisilis, Πισίλις, locus τῆς περαιᾶς Rhodiorum, inter Candum et Calbin fl., 556, 26.

Pisistratus, Πισιστράτος, Nestoris f., 301, 20; 316, 4. Pisistratus, Πισιστράτος, ejusque filii Athenarum tyranni, 341, 35. Pisistratus vel Solon Navium catalogo (Il. 2, 557) verum inseruisse dicitur, ut Salamin Atheniensibus vindicaret, 338, 31.

Piso (Cn.) quid de Libyæ figura Straboni dixerit, 108, 4. Pisuri, Πίσσυροι, Daarum gens, 438, 37.

Pitanatæ, Πιτανῶται, quidam Lacones in Samnitiæ terra, 208, 30.

Pitane, Πιτάνη, Eolica urbs, 497, 26; 519, 21; duos portus habet; perfuit eam Evenus fl.; Arcesilai Acedemici patria; ad eam juxta mare Atarneus, 525, 26; ad Pitane lateres coquuntur et terra tam levi, ut aquæ innatent, 525, 33. Pitane a Caico fl. 30 stadiis abest, 525, 41. Pitane regionem Cilicibus Homeris attribuit, 523, 1.

Pithecessa s. Pithecessæ, Πιθηκοῦσσα s. Πιθηκοῦσαι, insula ad Italian sita, 48, 3; 101, 34; 214, 38; a Misenæ prom. abrupta, 50, 9. A Pithecessis avulsa est Prochyta, 206, 24. Sub Pithecessis Typhonem jacere nonnulli statuunt, 535, 42. Origo ejus fabulæ, 206, 25. Insula fertilis, metalla habet; ignis ibi et aquarum calidarum eruptiones, ob quas reliquerunt insulam coloni Eretrienses, Chalcidenses et missi eo ab Hierone Syracusano; postea eam occuparunt Neapolitani, 206, 25. Thermæ Pithecessarum calculi remedium, 207, 8. Pithecessarum mons Epomeus, ignem vomens; Timæi de eo narratio, 206, 50. Pithecessæ nonnulli Neapolim migrarunt, 205, 4. Pithecessas amissas Neapolitanis reddidit Augustus, 207, 9.

Pitinius, Πιτινός, (Lycaoniam) locus, 486, 44. (Πιτινός ap. Steph. B.; Πιτινισός ap. Ptol.; situs incertus; in tabula locum composui cum ruinis *Baltcha Hissar*, quæ sunt non longe a *Tatta* lacu).

Pittacus, Πιττακός, unus e septem sapientibus, Mytilæneus, 527, 40; tyrannus, 528, 3. Contra Phrynonem, qui Sigeum occupaverat, bellum gessit, tandem cum in singulare certamen provocatum quomodo interfecit, 513, 23.

Pitheus, Πιτρώς, Pelopis filius, e Pisatide in Argolidem profectus, Troezeni fratri in regno successit, 321, 47.

Pitya, Πιτύα, Troadis opp., Zeliæ subjectum, 484, 7; 502, 25, Πιτύα, 515, 46; Pityuntii agro ditionis Parianæ, juxta Linum, maritimum locum adjacet mons pinum ferax, 503, § 15.

Pityassus, Πιτυασός, Pisidiæ opp., 488, 19.

Pityocampes, Πιτυοκάμπης, latro, in Scironidibus petris cœdens, a Theseo interfectus est, 338, 26.

Pityus magnus, ὁ Πιτυός ὁ μέγας, post Heniochorum oram per 360 stadia usque ad Dioscuriadem pertinet, sec. Artemidorum, 426, 15.

Pityussa, Πιτυοῦσσα, vetus Salaminis nomen, 338, 21.

Pityussa, priscum Lampsaci nomen, 504, 13.

Pityussa, priscum Chili nomen, 504, 14.

Pityussæ, Πιτυοῦσαι, duæ ins. ad Hispaniam, 139, 2; quarum altera Ebusus, cum urbe cognomine, 400 st. ambitu; altera Ophiussa, minor et deserta, 139, 7.

Pix Turdetanæ, 119, 33; in Alpibus, 172, 20; πικτοῦσα θανάσιον in Gallia Cisalpina, 181, 35. Pix Brutii optima, 216, 51. Pix Colchica, 427, 33.

Pixodarus, Πιξόδαρος, Hecatomni f., Adam sororem e Carie regno eiecit; Persiæ satrapam ad societatem regni adscivit; filia ejus ex Aphneide Ada, quam duxit satrapa qui Pixodaro successit, 560, 47.

Placentia, Πλακέντια, Gallie cispadanæ urbs, 180, 28; 181, 1; ad Padum, 180, 27; ab Arimino 1300 stadia distat, 180, 40; a Ticino 36 m. pass., 180, 42; a Placentia ad Ravennam in Pado navigatio duorum dierum nocturnumque, 181, 5. Ad eam Trebia in Padum influit, 181, 9. In vicino esse Vercellas et Ictumulos Strabo ait, 181, 48.

Placus. Cf. Thebe ὑπὸ Πλάκω.

Plagæ cœli ap. Homerum, 28, 26; 391, 2.

Planciæ, Πλαγκταί, petræ ab Homero fictæ sunt ad exemplum Cyaneæ, 124, 44; fabulam suggerebant etiam freta ad Columnas et Siciliam, 123, 45; 17, 24. Plancias et Symplegadas petras nonnulli ad Herculis Columnas transtulerunt, 141, 36.

Planasia, Πλανασία, insula ad Gallie litus Massiliense una nominatur cum Lerone insula, 153, 28; 101, 34. (Apud Plinium 3, 11 nominatur *Lero* et *Lerina*, in Ilin. p. 504 *Lero* et *Lerinus*; Lerinam eandem esse quam Planasiam Strabo vocat, docet Wesseling. ad Ilin. l. l., citato Ennodio in Vit. Epiphani. Ticinensis p. 1008: *Nutricem summorum montium planam Lerinum addit*; et Cæsario Arelatensi homil. XX: *Insula Lerinensis, quæ quum parvula et plana esse videatur, innumerabiles tamen montes ad cœlum misisse cognoscitur*. Nunc *St-Honorat*.)

Planesia, Πλανησία, et Plumbaria insulæ prope Hemeroscopium Hispaniæ, 132, 4. (Tres ibi insulas notari video. Vulgo tamen Planesiam referunt ad *Plana* insulam prope *Cap. St-Paul* sitam; quod ut nominis ratio suadet, sic dissuadet narratio Strabonis.)

Planetæ. V. Stellæ errantes, 91, 19.

Plataeæ, Πλαταιαί, Πλάταια, Boeotiæ urbs; ejus situs, 353, 45. Unde nomen urbis habeat, 348, 6; Asopus eam præterfluit, 328, 31. Templum ibi Jovis Eleutherii et Eleutheria; ludi gymnici, 353, 53. Plataearum regio bello Persico afflictæ, 345, 46. Praelium ibi commissum, 353, 51. Plataicæ regioni nonnulli adscribant Solum, Eteonum et Erythras, 351, 28.

Plataeæ, pagus in regione Sicyonia, patria Mnasalcæ poetæ, 354, 2.

Platamodes, Πλαταμόδης, Messeniæ pr., 299, 44. (*Cap Kibia* sec. Curtium. Queritur num idem sit cum Cyparissio prom. Ptolemæi.)

Platanistus, Πλατανιστός, sive Μάκιστος, regio et opp. Triphylia, ubi Caucones habitabant, 296, 35.

Plato, Πλάτων, apud Diospolitanos sacerdotes 13 annos degisse fertur, 685, 13. Eum audivit Hermes eumuchus, 522, 7. Quæ Plato (in Timæo et Critia) de Atlantide ins. narrat, fort. non ficta sunt, ut Posidonius et Strabo putant, 84, 25. Plato philosophiam musicæ nomine designavit, 401, 50; Bendidiorum meminit, 405, 2. Plato in Phædone, 343, 37; in Phædro, 245, 26; in Timæo,

- 670, 28; (in Minoe) 648, 43; (in Legg.) 409, 49; 251, 3; 508, 51; 216, 23.
- Plautinus (ἄμαξα), sidus ap. Homer. 2, 26.
- Plemyrum, Πλημύριον, Indus opp. ad quod Choaspes in Cophen influit, 594, 26.
- Pleræi, Πληραῖοι (Παλάριοι ap. Appian. Illyr. 10), Dalmatiae pop. circa Narone fl., 262, 10. Post eorum oram sequitur sinus Rhizonicus, 262, 26.
- Pleuron, Πλευρών, Ætoliae urbs, 395, 4. Pleuron nova ad Aracynthum m.; Pleuron vetus Calydoni vicina, cuius regionem vastavit Demetrius Ætolicus, 387, 21. Pleuroni novae propinqua Olenus, 387, 45. Loca circa Pleuronem Curetes tenuerunt, 399, 41 et 50. Pleuron, urbs olim florens, nunc depressa, 387, 5. Pleuronia sive Curetica regio, 337, 34. Pleuronii Curetes, 387, 28. Pleuroniae partem tenuit Agrius Porthaonida, 400, 6. In Pleuronia imperavit Thestius, Ledaë pater, Cenei socer, dux Curetum, 396, 30; 400, 9. Pleuroni assignata est Ætolia ἡ Ἐπίκτητος, 395, 39.
- Pleutauri, Πλευταυροί, Hispaniae borealis pop., 129, 11. Ad fontes Iberi habitantes, nunc pro Romanis arma ferunt, 129, 29. (Hoc loco codd. πλὴν τούτοις.) Aliunde Pleutauri non noti sunt. Nonnulli putant eosdem esse cum Pelenonibus Ptolemæi; alii ponunt ubi *Pelontium* urbs Asturum et Pæsici apud Ptolemæum memorantur.
- Plinthine, Πλινθίνη, opp. in ora Libyca, 679, 27.
- Plistus, Πλιστος, fl. Phocidis, 359, 15.
- Plumbaria, Πλουμάρια, Hispaniae insula, non longe a Hemeroscopio, 132, 5.
- Plumbi metalla in Cassiteridibus, 145, 52. Plumbi fossilis metallum ad Castlonem Hispaniae, 122, 44.
- Plutades, Πλουτάδης, Tarsensis philosophus, 576, 3.
- Pluton, Ἅδης. Hades in Hispania metallis divite reapse Πλούτων est, 121, 51. Pluto cum Minerva Itonia colitur in templo ad Coroneam urbem, 353, 36. Plutonis fanum ad Acherontem fl. Triphyliae, 298, 14. Ejus τέμενος ad Minthes montem, 295, 51. Plutonium ad Hierapolin Phrygiae describitur, 588, 19. Plutonium Acharcis, 554, 44. Plutonium esse Avernum lacum putabant, 203, 42.
- Plynus, Πλύνος, portus Libyæ, cui superjacet Tetrapyrgia, ad Catabathrum, 711, 37.
- Pnigeus, Πνιγεύς, Libyæ oræ vicus inter Phœnicentem et Pedoniam ins., 679, 12.
- Podalirii sacellum, Ποδαλيريον ἱερόν, in Drio colle Italiae, 236, 14.
- Podarces, Ποδάρχης, dux ap. Homerum, 371, 15.
- Podassa, Ποδάσσα (Laconice, ut videtur, locus aliunde non notus) a Teleco incolis Nedontis frequentatus; ibi Nedusiæ Minervæ fanum, 309, 29.
- Pœcile petra, Ποικίλη πέτρα, Cliticæ, per quam Seleuciam itur per gradus saxo incisus, 572, 29.
- Pœcile stoa Athenis, 340, 49.
- Ποῖκιλοι. V. Pediculi.
- Pœssa, Ποῖσσα, Cei opp., nunc in Carthacem conducta, 417, 41.
- Pœmandris, ἡ Ποιμανδρίς l. q. ἡ Ταναρχική, 346, 49.
- Pœninus, Alpium mons, τὸ Ποῖνον ὄρος (*Alpes Penninæ*), per quem via est ex Italia in Helvetiam Galliamque, 170, 43; 178, 17 et 28.
- Pœsis. — E poetica dictione orta est pedestris, 14, 50. Eratosthenes jubet μη κρίνειν πρὸς τὴν διάνοιαν τὰ ποιήματα, μηδ' ἱστορίαν ἀπ' αὐτῶν ζητεῖν. Poetika, maxime vero Homerica, quam historiographia et philosophia est δηλωφελοτέρα καὶ θέατρα πληροῦν δυναμένη, 16, 28. Poetika prima quædam philosophia; poetæ morum magistri et correctores, ut ex ipsa Homeri carminibus patet, 12, 49 sqq. Poeticæ licentiæ apud Homerum sua est
- παρρησιαστέα, 20, 40. Poetæ geographicam eruditionem in carminibus ostendere adamant, 13, 9. Οὐχ ὁλόν τε ἀφ' ὧν γενέσθαι ποιητὴν μὴ πρότερον γενέσθαι ἀνδρα ἀγαθόν, 14, 38. Poemata antiqua apud Turdetanos, 115, 29.
- Pœum m., Ποῖον ὄρος, Epiri m.; ad hunc et Pindum habitant Æthices, 272, 12. Cf. Bœum.
- Pogon, Πόγων, portus Troæzenis, 321, 23.
- Pola, Πόλα ap. Callimach.; ceteris locis Πόλα ap. Strab., Istriæ opp. a Colchis conditum; nomen græce significat φυγάδων ἀστυον, i. e. Callimachum, 38, 38. Pola, in sinu portuoso sita, exiguas habet insulas frugiferas et navium stationi aptas; Colchorum opus est; eo usque a Timauo fl. pertinet ora Istriorum, 179, 37. Ad Polam usque Italia pertinet, 174, 32; 261, 30; 179, 40. Ad Polam et Italiae fines ab intimo Adriæ recessu 800 stadia; totidem a Polæ promontorio ad Anconem, 261, 22.
- Polemo, Πολέμων, philosophus, quem audierunt Zeno Citieus et Arcesilaus, 525, 29.
- Polemo periegetes de donariis in arce Athenarum dedicatis quattuor libros conscripsit, 340, 26. De Eratosthene dixit eum ne Athenas quidem vidisse, 12, 17.
- Polemo, Zenonis rhetoris f., Laodiceam patriam exornavit; ab Antonio, deinde a Cæsare, regno dignatus est, 495, 16.
- Polemo, unus ex ultimis Bospori regulis, 425, 12. Tanaim emporium, rebellantibus incolis, nuper evastavit, 423, 19. Colchidem tenuit; uxor ejus Pythodoria, 428, 5. Ab Aspurgianis, quibus insidiabatur, captus perijt, 425, 5; 476, 11; in regno successit Pythodoris uxor; ejus liberi tres quinam, 476, 11. Polemo, Pharnacis f., Arsacem in Sagylia obsidens, fame capit, 430, 14. Cf. 487, 4.
- Potentia, Πολεντία, urbs in majore Gymnesiarum ins., 139, 12.
- Polias, Πολιάς, Minerva. V. Minerva.
- Polichna, Πολίχνη, Megaridia locus ap. Homerum memoratus, 339, 6. Situs loci incertus.
- Polichna, munitum oppidum in Æsepi convalle Troadis, 516, 17. Inter eam et Palæscepsi Ænea pagus et Arguria, 516, 25. Polichna Palæscepsi vicina, 519, 27.
- Polleon, Πολέιον, denominata ab Ionibus est Siris urbs, 219, 30.
- Πόλις poetæ sæpius pro χώρα usurpant, 306, 14.
- Polisma. V. Polium.
- Polites, Πολίτης, Trojanorum speculator, 513, 1.
- Polites, Πολίτης, Ulyssis socius, cuius sacellum ad Temesam urbem. De Temesæo hoc heroe narratio, 212, 36.
- Polium, Πόλιον, postea Polisma dictum, oppidum Troadis, quod ad Simoentem Asypalaenses considerant, 515, 1. (In tabula Polisma posui, ubi nunc est *Dumbre-Koi* ad *Dumbre* fl.)
- Pollentia (*quæ etiam urbs Salvia dicta*), Πιντευρία codd. corrupte, Piceni urbs, 201, 4.
- Polyobria, Πολυνοβρία, priscum Æni urbis nomen, 265, 21.
- Polyanum, Πολύανον ὄρος, mons Epiri, 272, 19.
- Polybius Πολύβιος, philosophus et geographus, 1, § 1. Ejus iudicium de narratione Homerica errorum Ulyssis 16, 43; quam, ut plurimum, recte interpretatur, 19, 26. Quomodo explicet fabulam de Æolo ventorum rege, 19, 27. De Sicilia Homerum plane ut historicos ascripisse censet, improbatem sententiam Eratosthenis, 19, 41. De Scylla fabulam natam ait ex ratione qua galeotæ pisces in freto Siculo ad Scyllæum captantur; eamque venerationem fusius exponit, 19, 48—20, 33. De Charibdi fabulam ex freti Siculi natura explicat, 20, 33.

De Lotophagis narrationem ad ea quæ in Meninge insula sint, pertinere censet, 20, 38. Si quæ in poeta cum veris non congruant, repetit ea ex ignoratione et licentia poetica, de qua, paucis disserit; τὸ δὲ πᾶν πλάττειν οὐ πιθανόν οὐδ' Ὀμηρικόν εἶναι, frustra obloquente Eratosthenes, 19, 39-41. Ulyssem per novem dies procellis jactatum a Maleis pr. in Oceanum delatum esse negat, contra mentem Homeri, 20, 52-21, 30. Zonas sex distinguit, duas a polis ad arcticos pertinentes, duas hinc ad tropicos, et duas inter hos et æquinoctialem, 79, 21, improbante Strabone, 80, § 2. Cum Eratosthenes statuit æquatori subjectam esse plagam quandam temperatam, quippe quæ, quum sublimissima sit et inhibeat nubes eteslis ventis huc delatas, rigetur imbribus, 80, 37, obloquente Posidonio, 80, 49. Oceanum ait in sese confluere, 80, 7. Europæ regiones describens contra Dicæarchum et Eratosthenem et Pytheam disputat, 85, 41. Incredibile esse ait privatum hominem et pauperem, Pytheam, tantum spatii mari terraque obisse, 86, 12. Ea quæ de Europæ occidua et septentrionalis distantis et aliis multis Dicæarchus et Eratosthenes proferunt, a vulgo conceptas opiniones vocat, quum ipse ne in his quidem, in quibus illos reprehendit, vitio careat, 86, 31. Dicæarchum ait a freto Siculo ad Columnas perperam computare stadia 7000; imulto maiorem esse distantiam; adeo ut inde a Peloponneso ad Columnas non 10000 stadia cum Dicæarcho, sed ultra 20000 computanda sint, 86, 42-87, 11. Sed Dicæarchus et Polybius falsa produunt, 87, 12 sqq. Secundum Polybium, a freto Siculo ad Narbonem 11200 sunt stadia et amplius, 86, 48; a Narbone ad Columnas paullo minus 8000 stadiis, 86, 49. Longissimum ab Europa ad Africam intervallum secundum mare Tyrrhenum non amplius est 3000 stadiis; minus vero est in Sardo mari, 86, 51. (multo major est, 87, 45). Profunditas sinus a linea recta per mare a Gadibus ad Siculum fretum ducta usque ad Narbonem est 2000 stadiorum, 87, 1, (est circa 5000 st. sec. Strab., 87, 47). Hinc sequitur in triangulo obtuso Gadibus, qui Narbone et freto Siculo describitur basin circa 500 fere stadiis minorem esse ceteris duobus lateribus, ideoque lineam per pelagus ductam esse non 7000 stadiorum, ut Dicæarchus dixerat (*sed fere* 18800), 87, 3; falso; est circiter 12000 stadiorum, 87, 23. A Maleis ad Herculis columnas Polybius computat 22500 stadia, 21, 4. Sardiniam multo magis quam debebat occasum versus ponit, 87, 53. Eratosthenis dicta corrigere studens, quædam recte monet, alia Eratosthenes deterius dicit, 88, 4. Ab Ithaca ad Corcyram supra 900 st. metitur, 88, 5. Eratosthenem corrigens ab Epidamno ad Thessalonicam stadia 2000 et ultra numerat, 88, 8. A Massilia ad Columnas super 9000, a Pyrene ad easdem paullo pauciora 8000 esse dicit contra Eratosthenem, qui rectiora habet, 88, 9. Tagi fluvii a fontibus ad ostia longitudinem esse 8000 stadiorum ait, perperam, 88, 20. Eratosthenem Hispanicarum rerum ignarum recte dicit, 88, 23. Europæ longitudinem minorem esse quam conjunctam Libyæ et Asiæ longitudinem demonstraturus, haud recte rem instituit, 88, 30; 89 § 7. Tanain ab ortu æstivo in Mæotidem fluere putat, 88, 34. De promontoriis quibus Europa procurrit melius quam Eratosthenes, non satis recte tamen dicit, 89, 31. Quinque promontoria e continente Europæ decurrentia distinguit, Hispaniam, Italiam, tertium ad Maleam et Sinum, Thraciæ peninsulam, quantum ad Bosporum Cimmericum, 89, 37. Turdulos a Turditanis septentriones versus esse dicit, 115, 24. Exponit de glandibus ab Hispaniæ litore (fortasse tamen potius a Sardinia) maris flecti in Italiam devectis, deque thynnibus eo fructu

vescentibus, 120, 42. De metallis ad Carthaginem novam exposuit fusiis, 122, § 10. Anam et Bætin ait ex Celtiberia fluere 900 st. invicem distantes 122, 48. De Celticorum, qui juxta Turditanos habitant, moribus narrat, 125, 25. Vaceæorum et Celtiberorum urbes recensuit, 135, 12. Tiberium Gracchum 300 urbes Celtiberiæ deiecit ait, turres haud dubie urbium nomine ornans, 135, 19. Columnas ad Fretum ponit, 141, 39. Laudatur de fonte memorabili in fano Herculis Gaditano, 143, 10. Pythæe fabulosa commenta refert, dicit Corbilonenses et Narbonenses, de Britannia interrogatos, nihil commemorat dignum de ea conpertum habuisse, 158, 2. Duo Rhodani ostia esse censuit, 152, 27. Cervum alcea describit et in Alpibus reperiri prodit, 173, 10. Exponit de auri metallis in Tauricis Noricis, 173, 34; De Alpium magnitudine et altitudine, 173, 50. Quattuor per Alpes transitus memorat, 174, 5; tres item in Alpibus lacus, 16. Polybius quantum tradat iter esse et terrestre et maritimum ab Iapygia ad fretum Siculum, 176, 10. (Ex eodem petita sunt quæ de Galliæ Cisalpinæ mensuris leguntur, 175, § 3). De Timavi fontibus, 178, 50. A freto Siculo ad Lacinium 1300 stadia computat; sinus Tarentini fauces 700 stadiorum facit, 217, 31. De Hieræ s. Thermeis ina. crateribus, 229, 23. De distantia quæ est inter Iapygiam et Aquileiam, 236, 42. De anno quo Galli Romam ceperint, 238, 27. Ex Hæmo monte et Adriam et Ponticum mare cerni posse putavit, 260, 9. Apud Eratosthenem referri ait παραχούματα λαδοματικά, 263, 33. Quot urbes Epiroticas Paulus Æmilius everterit, 268, 5. Polybius 8½ millia in stadium computat, 268, 21; 284, 26. Vin Egnatiæ usque ad Thessalonicam esse 267 millia tradit, 268, 32. In milliarium 8½ stadia computans, ab Apollonia ad Byzantium computat 7500 stadia, 284, 26. Polybius historiis suis geographiam inseruit, 285, 33. Laudatur de Corinthi excidio, 327, 26. Distantiam a Maleis ad Istrum 10000 stadiorum esse putans, erravit, notante Artemidoro; causa ejus erroris, 334, § 5. Polybii de Eudoxo et Ephoro judicium, 399, 20. Polybii in geographicis sæpe λαδοματικά ἀποφάσεις proferens a Posidonio, Artemidoro, aliis, reprehenditur, 399, 25. De regionibus inter Euphratem et Indum sitis fidem Eratostheni habendam esse censet, 566, 35. Sub Ptolemæo Physcone Alexandriæ fuit; statum urbis, qui tunc erat, detestatur, 677, 53; 678, 12. Polybii historiam continuavit Strabo, 442, 13. Polybotes, Πολυβώτης, gigas sub Nisyro vel Co insula a Neptuno injecta, 419, 41. Polybus, Πόλυβος, Œdipum educavit in Tebea pago, 327, 12. Polycasta, Πολυκάστη, Lygæi f., Penelopes mater, 396, 35. Polycles, Πολυκλής, Cauconum dux, 464, 49. Polycleus, Πολύκλητος, statuarius. Ejus opera in Heræo Argivo præstantissima, sumptu tamen et magnitudine Phidianis inferiora, 320, 6. Polycleus, Πολύκλητος, historicus, Caspium mare paludem esse dixit et laxartem fl. Tanaidis nomine affecit, 437, 18 et 28. Susa muris carere et 200 stadiorum ambitum habere dicit, 619, 48. Laudatur de iis quæ in arce Susarum exstant, deque Persarum tributis, 625, § 21; de Chioaspe, Eulæo et Tigri, 620, 25. Euphratem exundare inepte negat, 631, § 30. Polycrates, Πολυκράτης, Sami tyrannus. Ejus vitæ finis, 544, § 16. Apud eum Anacreon degit, 545, 9. Fugit tyrannidem ejus Pythagoras, 545, 9. Polydamas, Πολυδάμας, Trojanus, 512, 43. Polydamna, Πολυδάμνα, Thonis Ægyptii uxor, 680, 33.

Polydectes, Πολυδέκτης, frater Lycurgi, uxorem pregnantem reliquit; Charilaus ejus filius po thumus, 414, 8.
Polydectes (rex Seriphiorum), Danaen invitam uxorem ducere voluit, 418, 36.
Polydorus, Πολύδορος, e Priamo et Althe filia natus, 501, 2.
Polymedum, Πολυμήδων, Troadis locus, 40 stadia a Lecto pr. distans, 518, 48; 527, 15.
Polymnastus, Πολύμναστος, Colophonius, musicus, cujus Pindarus meminit, 549, 25.
Polynicus e posteris Autesio, 298, 29.
Polyphagi, Πολυφάγοι, a Caucasio boream versus degunt, 434, 24.
Polypodes ad Turdetaniam ingentes, 120, 30.
Polypraes, Πολυπραίης, Lapitharum rex. Ejus ditio in Thessalia sec. Homerum, 377, § 19.
Polyporus. V. Heptaporus.
Polyrrhenii, Πολυρρήνιοι, in Creta primum per pagos habitabant; tum Achæis et Laconibus assumtis muro locum natura munitione cinxerunt; distat urbs eorum a Phalarisna 60, a mari 30 stadia; Dietynnæ fanum habet, 411, 38.
Polystephanus, l. q. Præneste.
Polymetis, Πολυμήτης, Sogdianæ fl., in arenas desinit, 444, 14; nomen hoc a Macedonibus inditum, 444, 14.
Pometiæ campus, τὸ Πομεντικὸν πεδῖον, Volcorum, 192, 36; 193, 3; 194, 7.
Pompæ bacchicæ apud Indos, 586, 37.
Pompeidius, Πομπαιδῖος, belli Marsici auctor, 201, 31.
Pompeii, Πομπηία, Campaniæ opp., 209, 19, ad Sarnum fl., quod tenuerunt Osc., tum Tyrreni Pelasgi, tum Samnitæ, 205; 40; commune navale Nolæ, Nuceriæ, Acerrarum, 205, 43. Imminet Vesuvius, ib.
Pompeii tropæa, Πομπηίων ἀναθήματα (eo fere loco ubi in Itiner. collocatur *Summus Pyrenæus*, supra hod. *Juncera* prope *Bellegarde*), ad Pyrenen, 129, 46; 132, 21; 133, 12; eo usque ab Ibero 1600 st., 120, 46. Per ea via est ex Italia in Hispaniam exteriorem, 133, 6. Ab his esse Galliæ Narbonensis initium nonnulli statuunt, 148, 21.
Pompeipolis Πομπηιοῦπολις, Paphlagoniæ urbs, ad quam sandaracæ fodiunt, 481, 21.
Pompeipolis, l. q. Soli.
Pompeipolis, l. q. Pompeion.
Pompeius Strabo, Pompeii Magni pater, Comum urbem a Rhætiis afflictam restauravit, 177, 31.
Pompeius Magnus in Iacellanorum regione bellum contra Sertorium gessit, 134, 19. A partibus Pompeii stabant Masilienses, 150, 5. Ejus magister Aristodemus Nysænsis grammaticus, 555, 37; ejus amici Theophanes Mytilenæus, 528, 13, et Pythodorus Nysæus, 554, 14. Pompeium Magnum liberius prætrinxit Æschines orator Milesius, 543, 4. Pompeius, ad bellum piraticum proficiscens, in Rhodo disputanti affuit Posidonio; res gestas Pompeii Posidonius conscripsit, 422, 2. Pompeius qua via ex Armenia in Iberiam irruperit, 429, 40. Contra eum quantis copiis certarint Albani, 431, 11. Ejus comes in expeditione contra Albanos Theophanes Mytilenæus, 432, 14. Zela oppidum quomodo auxerit post victum Mithridatem, 439, 14. Tigrani 6000 argenti talenta indixit, 454, 35. Quomodo Mithridatis Eupatoris regnum dividerit, 463, 33. Quasnam regiones Dejotaro dederit, 468, 35. Tres ejus cohortes ab Heptacometis inebriati et trucidati sunt, 470, 24. In Armenia Minore Nicopolin condidit, 476, 1. Eupatoriam Ponti urbem auxit et Magnopolin denominavit, 476, 37. Cabira Diospolin denominavit, 477, 9. Luculli in Mithridatico bello successor, pervicit ne senatus honores, quos Ponticis quibusdam Lucullus promiserat, ratos haberet,

477, 51. Archelaum Comanorum pontificem constituit 478, 2. Phazemonem Ponti pagum urbem fecit et Neapoli vocavit, 479, 45. Dejotaro Mithridatium castellum dedit, 485, 47. Cum Lucullo in Danala castello convenit, 485, 50. Mille et trecentas piratarum scaphas combussit; receptacula eorum diruit; superstites Solos et Dymen abduxit, 567, 47; 333, 6; 573, 19. Solos de se Pompeiopolin denominavit, 567, 48. Tigrani dedit magnam partem regionis ad Tigrim sitæ, quæ olim Gordyæorum fuerat, 636, 21. Seleuciam Mesopotamiæ adjecit Commagenæ, 638, 17. Seleuciam Pieriæ liberam pronuntiavit, 640, 6. Prædonum receptacula, quæ in et sub Libano sunt, evertit; Byblum, tyranno securi percussio, liberavit, 643, 21. Aristobulum et Hyrcanum de Judæorum imperio disceptantes dejecit, castella eorum evertit, Hierosolyma cepit, latronum receptacula diruit, 649, 21. Hyrcanum sacerdotio præfecit, relictis regionibus quibusdam quas Judæi vi usurpaverant, 651, 6. Pompeius occidit et jacet prope Casium, 646, 54.
Pompeius (S.) in Iacellanorum regione contra Cæsaris duces bellum gessit, 134, 20. Pompeiani duces Afranius et Petreius ad Ilerdam in Hisp. a Cæsare victi, 134, 8. S. Pompeius Corduba elabitur; mox Siciliam ad defectionem concitat; inde in Asiam profugiens ab Antonii legatis ap. Miletum (*Midasium*) captus vitam amisit, 117, 25; 214, 29. Ad Gallinariam Campaniæ silvam prædonum copias contraxit, 203, 14. In Sicilia classem suam Messanæ continuit; ex eadem urbe fugam instituit, 222, 50.
Pompeius (Cn.), proelio victus Mundam fugit, indeque navi avectus, quum in montana litori proxima eggressus esset, occisus est, 117, 18 et 22.
Pompeius (M.), Theophanis Mytilenæsi f., ab Augusto Asiæ procurator constitutus, 528, 18.
Pompelon, Πομπήλων, Vasconum opp., quasi Pompeiopolis, 134, 15 et 23.
Pontia, Ποντία, ins. Minturnis objacens, 194, 51; 101, 33.
Pontus Euxinus, κατ' ἔξοχὴν dicebatur Πόντος, quod maximum esse marium nostrorum putabatur, 17, 26. Τὸ Ποντικὸν πέρατος olim pro oceano quodam secundo habebatur, et qui eo navigassent non minus procul discessisse putabantur quam qui extra columnas Herculeas essent profecti, 17, 26. Pontum Euxinum antiquissimis temporibus nautæ adire non audebant, sec. Eratosthenem, 40, 19. Olim Ἀζανός dictus est ob frigus et Scytharum ferociam, postea vero Εὐξαινός, conditis ab Ionibus in ora urbibus, 248, 21. De Ponto Homerus falsa tradidit, sec. Apollodorum, 35, 49. Novit eum Homerus usque ad Colchidem, 5, 15. Pontus aliquando caruit exitu; nimium impletus tandem in Propontidem et Hellespontum erupit, sec. Stratonem, 41, 32. In mare nostrum erupit, non quod profunditas ejus fluviorum alluvie imminuta exundationem effecit (ut Strato putat), sed quod aquæ fluviorum nimium eum impleverant, 43, 35. Pontum olim cum Adria debuisse nonnullis locis confluere, eo quod iter a Ponticis partibus divisus in utrumque mare effluat ob positum locorum, censet Hipparchus, 47, 39. Pontus δαδάρτος, Carambi et Criu metopo in duas partes dividitur, 103, 10. Ponti bimaræ pars occidua in longum porrigitur a Byzantio ad ostia Borysthenis per stad. 3800; latitudo 2000 stad., 103, 20. Pars orientalis oblonga, in arcum recensum exiens ad Dioscuriadem; longa 5000 stad., lata 3000 stad., 103, 24. Totius Ponti ambitus ad 25000 stad., 103, 25. Figura ejus arcui Scythico similis, 103, 27. Oræ orientalis flexus, 426, 23. In parte omnium maxime orientali sita est Dioscurias, non vero Phasis

fl. vel urbs ; a Phasi ad Dioscuriadem superest orientem versus in imum recessum navigatio 600 stadiorum, 427, 8; recessus ad Dioscuriadem 3000 fere stadiis orienti vicinior est quam sinus Iasicus, sec. Eratosthenem, 40, 7. Ab ostio Ponti ad Phasin 8000 stadia sunt sec. Hipparchum, 76, 5. Τὰ ἀριστερά τοῦ Πόντου vocantur partes occidentales sive Thracicae, τὰ δεξιὰ τοῦ Πόντου quae innaviganti ad dextram sunt usque ad Colchos, 463, 52. Ponti fauces ubinam sint angustissimae, 265, 41. Ponticum mare omnium minime altum, 41, 45. Aqua ejus dulcissima, 41, 49. Quadraginta fluvii influunt, quorum ne nobilissimus quidem novit Homerus, 248, 10. Fluvii plurimis a septentrione et ortu fluentibus, impletur cœno ; adeo ut Strato pulet aliquando totum aggere oppletum iri, 41, 47. Jam nunc in paludem conversus est in sinistra parte, ubi Salmydessus et ad Istrum Στήθη quae vocantur, et Scytharum desertum, 41, 53; 42, 2. Ponti ora ad Phasin et Thermodontem et Irim arenosa, humilis et mollis, 44, 1. Orientalis orae populorum, Achæorum, Zygorum, Heulochorum, naves Καμάραι dictae, et latrocinia, 425, § 12. Pontica salsamenta, 119, 39. Ponticum castorium vim medicam habet, qua caret castorium Hispanicum, 135, 52.

Pontus sive Pontica Cappadocia, altera Cappadociae satrapiarum pars, 458, 16. Pontica provincia Bithyniae adjuncta est, 465, 17. Ponti rex Mithridates Eupator inde a Colchide et Armenia minore usque ad Heracleam regnavit, 463, 25. Cf. Cappadocia ad Pontum.

Populetum, αἰγυρώων, sacrum in thurifera regione Aethiopiae, 658, 46.

Populonium, Ποικλόνιον, Etruriae urbs; ejus situs; obsidionem urbs pertulit; nunc fere deserta; navale ejus et portus, 186, 2. Sola ex Etruriae urbibus ad ipsum mare sita, 186, 9. Sub promontorio θυννοσκοπίον habet, 186, 13. Populonium a Cosa 800, sec. alios 600 stadia distat, 184, 50. E Populonio Sardinia et distinctius Corsica et Aethalia conspiciuntur, 186, 15. Cf. 187, 43 et 49.

Portae Armeniae a Thapsaco distant circa 1100 stadia sec. Eratosth., 66, 40; quot vero hinc sint stadia per Gordyæos et Armenios non constare Eratosthenes ait, 66, 41.

Portae Ciliciae, V. Cilicia.

Porci plurimi in Gallia Cisalpina aluntur, 181, 30. Iis caret Arabia felix, 653, 44. Porcus in Comana, Ponti urbem, non intronititur, 492, 30.

Porcus, ὁ χοῖρος, Nili piscis, 699, 7.

Πόρβαλ, nomen, 529, 15.

Pordoselene, Πορδοσελήνη, ins. et urbs Hecatonneis vicina; adjacet alia insula cognominis, deserta, fanum Apollinis habens. Nonnulli Πορδοσελήνην insulam dici cur velint, 529, 7.

Πορνοκίων mensis apud Aëoles Asiae, 524, 35.

Πορνοκίων Apollo. V. Apollo.

Poroselene. V. Pordoselene.

Porsena, Πορσένας, Clusii rex, Tarquinium Superbum in regnum restituere frustra conatus, re composita, amicus Romanorum discessit, 183, 18.

Porthaonides, Πορθαωνίδης, Agrius, Melas et Ceneus, 397, 38; 400, 6.

Porticani ditto, Πορτικανού χώρα, in India, 597, 30 (in regione hodierni *Larkham* querendam esse censet Ritter, l. 5, p. 473).

Porus, Πῶρος, Indiae rex; ubi cum Alexander vicerit, 595, 34. Pori regio 300 urbium inter Acesinen et Hydaspem, 595, 28. Ei Alexander tradidit regionem inter Hydaspem et Hypanim sitam, 585, 18.

Porus alter, consobrinus ejus qui ab Alexandro captus est;

ejus regio, trans Accession et Hyarotin sita, Gandaris vocatur, 596, 9.

Porus, Indorum rex, ad Augustum legatos et dona militum, 612, § 74; 585, 24.

Posidium, Ποσειδίων, Seleucidis in Syria opp. maritimum (ad Posidium prom., s. *Ras el-Buseit*), 641, 30; 640, 9.

Posidium, Chii promontorium, 550, 43; 551, 5.

Posidium, Milesiorum prom., 540, 15; 562, 18; in quo ara a Neleo posita, 541, 2. Ab eo incipit ora Carica, 553, 49. Distantia a Didymeo, 542, 10.

Posidium, Sami pr., cum templo, 544, 13.

Posidium, prom. ad Heroopoliticum sinum, 660, 7.

Posidium, prom. inter Maliacum et Pagaseticum sinum, 279, 31.

Posidium, Epiri promontorium inter Onchesmum et Baethrotum, 269, 36.

Posidium, (sive Rheginorum columna) in Bruttio ad summam freti Siculi angustias, 213, 47.

Posidonia, Ποσειδωνία; sic aliquando Trazen dicebatur, 321, 20.

Posidonia Lucaniae urbs, 209, 41; nunc Paestum, 209, 11; arx urbis a Sybaritis structa; Sybaritis urbem Lucani, his Romani ademerunt, 209, 13. Posidoniatæ a Lucanis victi, qui ditionem eorum occuparunt, 211, 42.

Posidonias sinus Italiae, Ποσειδωνιάτης κόλπος, 174, 28; 176, 6; nunc Paestanus dictus, 209, 11. Quibusnam promontoriis efficiatur, 210, 3. In eo Sirensae sive Sirenes insulae, 18, 36. Indicia expeditionis Argonauticae ibi extare dicuntur, 17, 17.

Posidonius, Ποσειδώνιος, e Syria Apamensis, in Rhodo docuit et temp. gessit, 559, 38; 641, 17. In Rhodo pytanis munere functus est, 263, 9; amicus Pompeii, qui ad bellum piraticum proficiscens, disputanti Posidonio affuit. Vox Posidonii ad Pompeium; Pos. de rebus Pompeii scripsit, 422, 2; stoicus, ἀνὴρ τῶν κατ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος, ex Apamea oriundus, 641, 17; philosophus et geographus, 1, § 1; vii ἀποδεικτικὸς καὶ φιλόσοφος, σχεδὸν δὲ τι καὶ περὶ πρῶτων ἀγωνιζόμενος, 84, 18. Πολύ ἐστι τοῦ αἰτιολογιῶν κατὰ αὐτὸν καὶ τὸ Ἀριστοτέλιν, ὅπερ ἐκκαλίνουσιν οἱ ἡμέτεροι διὰ τῆς ἐκίχυρην τῶν αἰτιῶν, 85, 38. Posidonius libris de rebus physicis geographica passim inseruit, 285, 35. In opere de Oceano multa geographica tradit, partim proprie partim magis mathematicae, 78, 4. Saepius Polybii errores correxit. 399, 28. Totam terram ac mundum universum globi formam referre, σφαιροειδῆ εἶναι, tradit, 78, 10. Sub aequatore solis progressionem celeriores esse dicit, 80, 47. Terrae perimetrum esse dicit stadiorum 180,000 secundum eam recentiorum dimensionem, quae minimam facit terram, 78, 40. Terrae habitatae longitudinem circa 70,000 stadiis constare, dimidiumque esse totis in quo illa sumitur circuli (per Rhodum ducti), ita ut ab Iberia euro vento in Indiam navigari possit, 84, 33. Terram παντάλινον esse dicit, 78, 13; primum ejus divisionis auctorem fuisse Parmenidem, qui tamen zonam adustam nimis latam fecerit, 78, 16. Aristotelis quoque divisionem reprehendit, 78, 19. Quinque zonas ita distinguit, ut duae sint παρίσκιοι, inde a polis usque ad eos quibus tropicus est pro arctico circulo; duas ἑπορσικαί, quae usque ad tropicos pertinent; unam ἀμφοτέρωθεν, inter tropicos sitam. Praeterea autem quodammodo alias duas statuit perangustas, sub tropicis sitas, secundum quas per semissem mensis sol vertici incolarum imminet; peculiare has habere, quod siccae admodum et arenosae sint, nihil ferentes nisi alipaium et frugem tritico similem, quam sol adurat; nullos ibi montes esse, ideoque nunquam pluere; ichthyophago-

ibi habitare; animalia quomodo ibi efformata sint. Qui magis meridiem versus sint, aerem melius temperatum, solumque fertilis habere, 79, § 3. Posidonius de periscis, amphiscis, heteroscis, 112, § 43. Polybius reprehendit qui sub aequatore plagam editissimam esse et complui dixerat, quum humillima sit, 80, 49. Attamen alio loco ipse quoque Posidonius ait sub aequatore montes esse, ad quos utrinque a temperatis plagis nubes concurrant, 80, 2. Idem vero ait Oceanum in sese confluere; ubinam igitur montes istos ponit? inane insanis? 81, 7. Posidonius rationem qua continentes nunc distinguunt solent, primum reprehendit, ac mavult eas secundum zonas parallelas distribui, deinde vero quæ modo reprehenderat, ea approbat, disputatione usus confusus, 84, 37. Præsentem continentis divisionem bene habere demonstraturus, de differentia loquitur quæ inter Indiam et Libyæ Æthiopes intercedat; quare etiam Homerum Æthiopes bifariam divisos dicere; qua data occasione de versu Homericæ plura disseruit, 85, 3. Posidonius ait terram modo attolli, modo subsidere, mutarique terræ motibus et id genus aliis, 84, 20. Quæ de Atlantide insula delecta dicat Plato, fortasse non ficta esse censet, 84, 25. De fluxu et refluxu tum marium tum fretorum exposuit, 46, 8. Vehementiores oceani affluxus notos fuisse Homero censet, p. 3 *extr.* Oceani motum dicit imitari conversionem celestem, easque æstium maris alium diurnum, alium menstruum, alium annum, eosque ad lunæ rationes accommodari, 144, § 8. De eadem re Selenci sententiam affert, 144, § 9. Posidonii de ventorum distinctione sententia, 24, 6. Ejus narratio de Eudoxo Cnido Libyam circumnavigante; fidem rei habet perperam, præsertim quum ea quæ de Libyæ Neconis jussu et a mago quodam circumnavigata ferebantur, intestata esse ipse dixerit, 81, § 4, 5. Eudoxi navigatione demonstrari ait Oceanum orbi terrarum circumfusum esse; Strabo vero reprehendit Posidonium, qui istam historiam esse meram fabulam non sentierit, 82, § 5. Posidonius in loco a Gadibus 400 stadiis boream versus sito Canobum se spectasse putat, quem in Cnidia sua specula, in eodem cum Gadibus parallelo sita, observavit Eudoxus, 98, 45. Posidonius per 30 dies Gadibus commoratus est, 114, 44; refutat quæ de casu solis in his regionibus Aristidemus tradiderat, 114, § 5. In mari inter Hispaniam et Italiam sito Eorum stativæ anni temporibus flare dicit. Ipsius Posidonii iter, 119, 24. Laudatur de Iberiæ metallis, 121, § 9; Demetrii Phalerei dictum adducit, 122, 1. De causa æstium qui sunt ad Hispaniam, 126, 50. Bæniæ fl. e Cantabris fluere dicit, 127, 15. De causis migrationis Cimbricæ, 84, 30. De Odyssæa urbe Hispaniæ, 130, 17. De tributo quod Marcellus e Celtiberia exegerit; ridet quod de numero urbium Celtiberiæ Polybius tradit, 135, 15. Posidonius solum æs Cyprium ait re Cadmiæ et vitriolum et spodium; in Hispaniæ cornices non nigras deprehendi narrat; idem de equis Hispaniæ quædam tradit (plurimæque eorum quæ de Hispaniæ proventu Strabo habet, narrasse putandus est), 136, 1. De mulieribus Liguriæ, 137, 7. Posidonius in Liguria versans a Charmolao hospitio excipitur, 137, 8. Laudatur de Sardoi maris profunditate, 45, 5. Quænam sint Columnæ quæ vocantur Herculis, 141, 49. Sententiam Posidonii improbat Strabo, 142, 50. Posidonius Phœnicibus magnum ingenii acumen tribuit, 144, 6. Citatur de puteis in Herculis templo Gaditano, 143, 25; 144, 38. In eodem templo sub æstivum solstitium æstus marini rationes observavit, 145, 7, et circa ejusdem mensis novitium in Ilipe urbe ad Bætin fluvium, 145, 11. De Iberi fl. exundationibus, 145, 26. De arboribus quibus-

dam, quæ Gadibus et ad Carthaginem novam nascuntur, 145, 31. De origine campi Lapidosi in Gallia Narbonensi, 151, 40; 152, 8. De thesauris, quos Tolosæ reperit Q. Servilius Cæpio, 156, 14. De isthmo qui Narbonense mare ab Oceano distinguit, 156, 39. De Gallorum more quodam, 164, 44. De Samnitarum insula ad ostia Ligeris, in qua mulieres Baccho colunt orgiasticæ, 165, 4. De Timavo fluvio, 178, 54. De Liguriæ asperitate, 182, 6. De Siciliæ situ et dimensionibus, 221, 4 et 31. De Ætne eruptionibus, 223, 34. Syracusas et Erycem veluti arces duas Siciliæ esse ac mediam inter eas imminere Ennam ait, 227, 22. De iis quæ in mari inter Hieram et Euconymum insulam observata sunt, 230, 9. De Cimbris Boios agredientibus tum alio alioque se convertentibus, 244, 7. Myas Homeri (Il. 13, 3) esse de gente Thracica intelligendos recte censet, 245, 38. De Mysorum indole, 246, 14; ad eos refert homericam vocem ἀῖοι, ib.; cf. 247, 26. Apud Hom. (Il. 13, 5) pro Μυσῶν legi vult Μοσῶν, 246, 28. De Palaci fratrum numero, 256, 38. De bitumine Nymphæi et similibus aliis, 263, 4. Isthmum a Ponto ad Caspium mare pertinentem, sicuti illum qui a Pelusio est ad mare Rubrum, 1500 stadiorum esse opinatur; nec multum ab his differre eum qui a Mæotide ad Oceanum sit, 421, 49; 682, 25. De terræ motu in Rhagiana regione, 441, 27, et in Syria, 48, 22. De Parthæorum synædriis, 442, 15. De terra quadam argillacea Hispaniæ, 525, 37. De naphthæ fontibus Babylonis, 633, 6. De Selencide tetrapoli in 4 aatrapias divisa, 638, 31. De serpente ingente, qui mortuus visus est in Macra, Syriæ campo, 643, § 7. De Mocho Sidonio philosopho, 644, 54. De bituminis (in Asphaltite lacu) colligendi modo, 650, § 43. De Erembis et Arimis Homeri, 667, § 27. Pro Ἐραβόδ; ap. Homerum legi vult Ἀραβόδ; illa ut Arabes sic dicantur, 667, 21. De Erembis Homericis, deque Armeniorum, Syrorum, Armeniorum, Assyriorum, Arianorum vel cognatione vel similitudine, 34, 39-35, 12. De auctoribus qui Nilum ex imbribus augeri tradiderint, 672, 10. Imbres ex Æthiopicis montibus decurrentes Nilum implere ait, 80, 54. De Libyæ fluvio, 704, 28. De simlis Mauretanæ, 702, 7. Potamia, Ποταμία, Paphlagoniæ regio, 481, 43. Potamo, Ποτόμων, rhetor Mytilenæus, 528, 10. Potamos, Ποταμός, Atticæ pagus, 342, 32. Potentia, Ποτνία, Piceni opp., 201, 4. Potidæa, Ποτιδαία, Corinthiorum colonia, postea Cassandria dicta de Cassandro qui eversam restauravit, 278, 39. Ab Olyntho 70 stadia distat, 279, 7. Potniæ, Πότνια, opp. prope Thebas; ad quod Glaucus Potniensis a Potniadibus equabus discerptus, 351, 21. De Potniis intelligi nonnulli volunt verba: οἱ δ' ὤντο ὁ ἥδ' αἴχων (Il. 2, 505), 354, 11. Præctium, Πράξιον, Troadis opp. in Asii ditione, 501, 18 et 46. Ab eo ad Adramyttium Troas pertinet sec. Charonem, 498, 51. Præctius, ὁ Πράξιος, fluvius Troadis in Asii ditione inter Abydum et Lampscum fluens; falso quidam nomen hoc apud Homerum de urbe intellexerunt, 505, 19. Præneste, ἡ Πραίνεστος, 198, 22, urbs græcica, olim Polystephanus dicta; situs urbis; Marius junior ibi obsessus perit; munitiones Prænestinis calamitatum causa, 199, 3. Per hanc regionem Verestis amnis habetur, 199, 19. A Gabiis 100 stad. distat, 198, 20. Distantia a Tibure et Roma, 199, 1. Præneste fanum et oraculum Fortunæ habet, 198, 53. Prænestina via et Lavicana ab Esquilina porta incipiunt, 197, 36. In Prænestina via Gabii, 198, 19.

- Prænestini in Casilino ab Hannibale obsessi, 207, 23.
 Pramnæ, Πράμναι, philosophorum Indicorum genus, 611, § 70.
 Prasia, Πρασία, Atticæ pagus, 342, 34.
 Prasie, Πρασιαι (situs incertior, sec. Curtium 2, p. 306, foret *Palæocastrum* prope Tyrus vicum), Argivorum urbs ad sinum Argolicum, 316, 39. Prasienses, Πρασιεῖς, et postea pro his Lacedæmonii ad amphictyoniam Calauriæ contribuebant, 321, 35.
 Prasii, Πράσιοι, Indiæ gens, apud quos Palibothra urbs, 598, 37. Eorum reges præter proprium nomen de nomine urbis Palibothri vocantur, ut Sandrocottus, ad quem Megasthenes venit, 598, 40. In Prasiarum terra tigres validissimæ, 598, 54.
 Prasius, Πράσιος, Cretæ opp., 411, 14; situs ejus, *ib.* Prasius deleverunt Hierapynti, sitam inter Samonium et Chersonesum, 60 supra mare stadia, 411, 22. Prasii Corybantes Solia filios et Minervæ daemones esse ferunt, 405, 29. Jovis templum, 408, 34.
 Prausi, Πράυσιος, gens Gallica sedis incomptæ, de qua Brennus dux Prasius appellatur, 156, 1.
 Praxander, Πράξανδρος, Lapathum Cypri condidit, 582, 13.
 Praxiphanes, Πραξιφάνης, Rhodius, 559, 37.
 Praxiteles, Πραξιτέλης, Amoris statum fecit, quam dono dedit Glyceræ, 352, 27. Ejus opera plurima in templo Dianæ Ephesio, 547, 38.
 Premnis, Πρήμνις, Æthiopum opp. natura munitum, quod cepit Petronius, 696, 44.
 Prepesinthus, Πρεπέσινθος, Cycladum una sec. Artemidorum, 417, 3.
 Pretlania. V. Britannia.
 Priamon, Πριάμων, Dalmatarum urbs, 261, 52. (Πρωμών Appian., *Promona* T. P. rectius; nunc *Petrovacs* castellum in monte *Promina*.)
 Priamus, Πριάμος, e parvo rex magnus evasit, 510, 30; ex Altæ filia genuit Lycaonem et Polydorum, 500, 1. Democoontis pater, 501, 23. Phrygibus contra Amazones auxiliatur, 473, 20. Ejus divitiæ ex auri metallis prope Abydum in Astyris silis, 580, 23.
 Priapeiorum scriptor Euphronius, 328, 22.
 Priapus, Πρίαπος, Bacchi et Nymphæ f. Orneis colitur (unde Orneatas vocatur, 328, 2), et Priapi, quæ urbs ab eo nomen habet; similis deus Atticorum Orthanæ, Conisalo, Tychoni; Hesiodus eum nondum novit, 503, 1; 284, 44.
 Priapus, Πρίαπος, Troadis urbs, quando et a quibusnam condita, unde nomen habeat; vini ferax, 502, § 12; Cyzico vicina, 484, 8. Cf. 498, 45; 503, 17. Priapenorum ditio, 502, 29. In Priapeni agri et Cyziceni confiniis Harpagia locus, 502, 48. Agri magnam partem Attalici reges Parianis dederunt, 503, 33.
 Priene, Πρίηνη, Ionie urbs, 494, 49; 543, 43. Ab Ægypto Nelei f. condita; postea eodem Philotas Thebanos adduxit, 541, 7. Olim maritima urbs, nunc 40 a mari stadiis distans ob alluviones Mæandri, 495, 51. Priene nonnullis Cadme dicitur, quod Philotas Boeotus erat, 543, 47. Patria Biantis, 543, 48. Prienensi in agro Iones Neptuno Heliconis sacrificant; Prienensis juvenis rex sacrorum; etenim Prienenses ex Helice Achaie oriundi esse feruntur, 330, 15; 546, 15.
 Prion, Πριών, mons ad Ephesum urbem (Cf. *Lepra acte*), 541, 34.
 Privernum, Πρίβερνον, Latii opp., 198, 7. Privernates, 192, 35.
 Probalinthus, Προβάλινθος, Atticæ pagus, 342, 36; pars tetrapolis Atticæ, 329, 13.
 Prochyla, Προχύλη, ins. Miseno objacet, a Pithecussis avulsa, 206, 24; a continente abrupta, 214, 49; 50, 9. a Miseno prom. abrupta, 50, 9. Cf. 101, 35.
 Procles, Προκλής, Eurypontis pater, 314, 30. Ab eo sextus Lycurgus, 413, 40. Cf. Eurysthenes. Samum colonis frequentavit, 541; 15.
 Procles quidam Leriis, 418, 50.
 Procles et Philomelæ historia a nonnullis Daulidi, a Thucydide Megaris assignatur, 363, 12.
 Proconnesus, Προκόννησος, Propontidis insula vetus et nova, cum urbe lapicidinisque celebribus, 503, § 16. Proconnesus ab ora Thraciæ, ubi Sacer mons, 120 stad. distat, 284, 16; marmor album habet, 284, 18. — Proconnesus urbs quando condita, 502, 52.
 Proconnesius Aristæas poeta, 17, 45; 503, § 16.
 Proerna, Πρόερνα, Phthioidis opp., in Achillis ditioe, 372, 37.
 Proeti filia, Προτιδες, 318, 12. Ubinam a Melampode intratæ sint, 298, 15.
 Proetus, Πρόετος, Tiryntem Cyclopum opera munivit, 320, 37.
 Profunditas marium varia. V. Maria.
 Prometheus, Προμηθεύς, in Caucaso vinctus, 433, 43; 586, 52. Cf. v. Paropamisus.
 Pronesus, Πρώνησος, olim Cephallenie opp., 391, 34.
 Prophthasia, Προφθασία ἡ ἐν Δραγγῇ, ad Alexandria Ariana 1600 vel 1500 stad., ab Arachotis 4120 stadia distat sec. Eratosthenem, 441, 2; 616, 5.
 Propontis, ἡ Προποντις, 103, 9, ubinam incipiat, 265, 41. Ora ejus usque ad Abydum et Sestum porrigitur, 497, 20. Propontidem totam nonnulli Hellespontum vocant, alii eam ejus partem quæ est intra Peristhūm, 284, 36. Propontidis introitus et initium Hellespontum post Eleuentem, 283, 51. Propontis a Troade ad Byzantium est, 1500 stad., ejusdemque fere latitudinis, 103, 43. Longitudo 1400, latitudo 500 stadiorum, sec. Demetrium Scepsium, 284, 31. Per Propontidem olim mare Ponticum erupit, 41, 35.
 Proschium, Πρόσχιον, Ætolie urbs. Cf. Pylene, 387, 48.
 Proserpina in pratis Hipponii flores legit, 213, 15; Minthen Plutonis pellicem perdidit, 295, 52. Ejus nam ad Acherontem fluvium Triphylia, 296, 14. Proserpinæ solennia (Alexandriæ?), Κόρεια, ad quæ sub Evergete II legatum sacrorum misisse feruntur Oyziceni, 81, 20. Proserpinæ cultus in insula Britannie propinqua, 165, 30.
 Prosopites nomus, Προσωπίτης νομός, Ægypti in Delta regione cum urbe Aphrodito poli, 682, 4.
 Prosymna, Πρόσμυνα, Argolidis urbs, Junonis templum habet, 320, 46. (A Midea boream versus, inter hanc et Heræum alicubi sita fuit.)
 Protarchus, Πρόταρχος, Baryliensis, Epicureus, mag. Demetrii Laconis, 561, 53.
 Prote, Πρωτη (*Prodano*), Messeniæ ins. cum oppidulo, 299, 46; 308, 44.
 Protesilaum, Πρωτεσίλαιον, in Eleunte Chersonesi Thraciæ, 283, 35, e regione Sigel, 509, 5.
 Protesilai in Thessalia ditio, 378, § 14; quam Phthiæ adscribunt inde a Dolopia et Pindo usque ad mare Magneticum, 371, 26. Protesilaus ap. Hom. Phthios ducit, 371, 9.
 Proteus, Πρωτεύς, 30, 54; 32, 18; pater Cabiræ, 406, 7.
 Protophones, Προτοφόνης, pictor; ejus opus Ialysus et Satyrus columnæ, cui perdix insistebat, adstans, 557, 14.
 Proverbium de Temesæo heroe, 212, 41. Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγῃ, 217, 5. Proverbia duo de Crotone, 218, 20. Οὐκ ἂν ἐγγίνοιτο αὐτοῖς ἡ Εὐρακουσίαν δεκάτης, 224, 12. Pr. Τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκίον, unde habeat originem, 274, 11. H

Κερκυραίων μάστιγι, 274, 20. Ἐλευθέρα Κόρυρα, γὰρ ὅπου
 θέλει, 274, 48. Δάτον ἀγαθὸν ἐὶ ἀγαθὸν ἀγαθίδας, 280,
 4. Λέρνη κακῶν, 319, 16. Οἰνῶν τὴν χαράδραν, 323, 5.
 Μαλέα; δὲ κάμψας ἐπιλάθου τῶν οἰκად, 324, 53. Οὐ παν-
 τὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἰσθ' ὁ πλοῦς, 325, 25. Οὐδὲν πρὸς
 Διόνυσον; de eo proverbio nonnullorum opinio, 327,
 33. Κόρινθος ὁρμυρὰ τε καὶ κοιλαίνεται, 328, 18. Θρακία
 παρεύρεσις, 345, 13. Ὅπταν δι' Ἀρμάτος ἀστράφη, 347,
 7. Εἰς Σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἵναι, μήτ' ἄλλω ἔπασθαι, 351, 10.
 Ὁ Κρήτης ἀγροσί τὴν θάλατταν, 413, 27. Σίφνιος ἀστράγα-
 λος, 416, 19. Πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον, 418, 25. Prover-
 bialiter dicitur: εἰς Φάσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος ὁδὸς,
 427, 3. Ὅστις ἔργον οὐδὲν εἶχεν Ἀρμένῃ ἐπαίχισεν, 467,
 15. Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ἑρίσματα, 483, 17; 489,
 50. Φέρε καὶ ὀρνίθων γάλα, 544, 46. Ἐκπτι Συλοσάντος
 εὐρυχωρίῃ, 545, 24. Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν, 549, 20.
 Τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἤκροάζετο, 550, 37. Proverbiales
 locutiones quædam, 30, 30.

Prusa, Προῦσα, Bithyniæ urbs Myrleæ vicina, 482, 40;
 ad Olympum Mysium, 483, 8; a Prusia Cyri tempo-
 ribus condita, id.

Prusias, Προουσίας, Bithyniæ urbs, olim Cius, 482, 35.
 Prusienses Hylæ festum celebrant, 483, 2. Amici Roma-
 norum, a quibus libertate donati sunt, 482, 5. Prusi-
 ensis est Asclepiades medicus, 485, 7.

Prusias, Προουσίας, bellum contra Cræsum gessit, Prusam-
 que ad Olympum sitam condidit, 483, 10.

Prusias, Zelæ filius, Philippum Persei patrem in Cio et
 Myrlea delendis adjuvit, quas urbes restauravit et Cium
 Prusiadem, Myrleam vero ab uxore Apameam denomi-
 navit; 482, 38; Hannibalem excepit; Phrygiam Hel-
 les ponticam Attalicis regibus dedit, 482, 43. Contra
 Prusiam Nicomedem f. excitavit Attalus II, 534, 4.

Psamathus (Ἀμαθῶς codd.) ad sinum Laconicum (supra
Quaglia portum), 312, 12.

Psammitichus, Ψαμμίτιχος, Ægypti rex, expeditionem
 longinquam suscepit, 51, 18. Fossam in mare Rubrum
 ducendam inchoasse a nonnullis traditur, 683, 37.
 Sub eo defecerunt quidam Ægyptii, qui insulam supra
 Meroen sitam (Tenessin regionem, 656, 11) occuparunt,
 ibique Sembritæ dicebantur, 668, 37. Regis sepulcrum
 in Mivervæ templo apud Saitas, 681, 29.

Paphis, Ψαφίς ἡ τῶν Ὀρωπίων, in Attica. Propinquum ei
 Amphiaræum, 342, 42.

Psebo, Ψεβῶ, Æthiopiæ lacus magnus supra Meroen; in
 eo insula est habitata, 698, 8.

Pselchis, Ψελχίς, Æthiopum oppidum, 696, 23, quod
 cepit Petronius, 696, 41.

Ψευδάργυρον, 521, 45.

Ψευδοκασία Æthiopiæ, 658, 51.

Pseudopenias, Ψευδοπενιάς ἀκρα, prom. Libyæ in quo
 Berenice sita, 710, 6.

Pseudophilippus, Ψευδοφιλιππος, a Romanis debellatur,
 282, 37. Contra eum Romanorum socius Attalus II,
 315, 6. Ψύλλος, Bithyniæ fl., 465, 20.

Ψυτμού λιμήν, regio Cinnamomiferæ, 689, 6.

Psylli, Ψύλλοι, Libyca gens in regione Syrti Cyrenaicæ
 superjacente, finitimi Nasamonum, 711, 44; 708, 38;
 692, 3; nihil damni ex serpentibus accipiunt, 692, 3.

Psyra, Ψύρα, insula ad Melænam Chii pr., 551, 10.

Psytalia, Ψυττάλια, insula Atticæ, 339, 37.

Pteleasium. V. Pteleum Nestoris.

Pteleum, τὸ Πτελεῶν ὄρος, altus mons prope Ambracicum
 sinum, ad Corcyræum et Leucadicum mare pertingens,
 274, 41.

Pteleum, Πτελεῶν, Phthiotidis opp. maritimum in Protesi-

lai ditione, 374, 21. Ejus colonia Pteleum in Triphylia,
 300, 43. Ab Halo 100 stadia distat, 372, 10.

Pteleum, Πτελεῶν, Triphyliae oppidum colonia Ptelei The-
 salici, in ditione Nestoris fuit; nunc locus silvestris et
 inhabitatus, quem vocant Pteleasium, 300, 42 (De situ
 loci non constat.)

Pteleus, Πτελεῶς (?), lacus Troadis non procul a Dar-
 dano, 509, 35 (Aliunde non notus).

Pterelas, Πτερέλως, Deionei filius, a Cephalo amatus,
 388, 48.

Ptolemæi, Ægypti reges, qui hoc nomen assumerunt ob
 primi Ptolemæi celebratam, 428, 28. Series eorum, et
 historia paucis exponitur, 676, 26. Regionum meridio-
 nalium cognitionem auxerunt, 671, 39. Sub Ptolemæis
 perpauci ex Ægypto in Indiam mercaturæ causa navi-
 gare audebant, 97, 39. Ptolemæici reges fossam e Nilo
 in sinum Arabicum ductam perfecerunt, 683, 40; Cy-
 rene et Cypro potiti sunt, 672, 37.

Ptolemæus I Lagi, 676, 26; de Gallorum ad Alexandrum
 legatione laudatur, 250, 38. In Gedrosia vulneratus sa-
 gitta venenata, quomodo servatus sit, 615, 24. Alexan-
 dri corpus Perdiccæ ereptum Alexandriæ sepelivit, 675,
 8. Ejus frater Menelaus, 681, 1.

Ptolemæus II Philadelphus, 676, 27, philistor et propter
 corporis imbecillitatem semper novæ alicujus oblec-
 tationis materiam expetens, ad explorandam regionem
 australem complures emisit, 671, 40. Ejus soror et uxor
 Arsinoe, 495, 33. Ptolemæus Patara Lyciæ auxit et Ar-
 sinoen nominavit, 568, 22. De sorore sua Philoteram
 urbem nominavit; Satyrum ad Troglodyticam et ele-
 phantum venationes explorandas emisit, 655, 10. Eu-
 medem: ad venandos elephantos amandavit, 655, 51.
 Classis præfectum habuit Timosthenem, 361, 46. Viam
 qua Copto Berenicen itur, patefecit, 692, 22.

Ptolemæus III Evergetes, 676, 27.

Ptolemæus IV Philopator, ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, 676, 28;
 ad Rhamphiam cum Antiocho M. pugnavit, 646, 37.
 Gortynam, Cretæ urbem, muro circumdare aggressus,
 ad octo duntaxat stadia opus perduxit, 411, 2.

Ptolemæus V Epiphanes, 676, 28.

Ptolemæus VI Philometor, Ptolemæi VII frater, 676, 28,
 superato pugna Alexandro Bala ad Cænoparam Syriæ
 fluvium, ex vulnere obiit, 639, 48.

Ptolemæus VII Euergetes II, etiam Physcon cognomina-
 tus, 676, 30. Seditionibus vexatus sæpenumero plebem
 militibus objecit, 678, 13. Sub eo Eudoxus Cnidius in
 Ægyptum venit, 81, 21; quem rex in Indiam misit;
 reduci quiddam advexerat, ademitt, 81, 34. Post mor-
 tem regis, uxor ejus Cleopatra regnum tenuit, 81, 41.

Ptolemæus VIII, ὁ Ἀδόρυκος, 676, 31.

Ptolemæus IX Auletes, Cleopatras pater; indoles ejus et
 regni historia adumbratur, 676, 36 sqq. Ei quotannis
 12500 talenta pendebantur, 678, 33. A Gabinio in re-
 gnum reductus est, 478, 23. Filiorum Auletæ sors, 677,
 11. Ptolemæus adventum Catonis Cyprum occupaturi
 prævenit morte sibi conscita, 583, § 6.

Ptolemæus ὁ Κόκκης καὶ Παρσίσακος ἐπικληθεὶς, e Syria
 Alexandriam profectus, aureum Alexandri loculum rau-
 puit, 675, 20.

Ptolemæus, Juba et Antonii et Cleopatras filia natus,
 patri nuper defuncto in regnum successit, 703, 34.

Ptolemæus Ceraunius Seleucum Nicatorum dolo necavit,
 533, 17.

Ptolemæus, Mennæi f., in Syria Massyam et Ituræorum
 montana et Chalcidem urbem in potestate habuit,
 641, 40.

Ptolemais, Πτολεμαϊκή πόλις, Thebaidis civitas omnium maxima, Memphis non minor, græco more instituta republicam habens, 090, 38.

Ptolemais, olim Barce dicta, urbs (et portus) Cyrenaica, 710, 21. Cf. Barce.

Ptolemais, Pamphyliæ opp., 578, 5.

Ptolemais, Phœnicie opp. Ibi dies maxima 14 1/4 horarum 110, 48; i. q. Ace, 645, 13. Ptolemaenses prælio vincuntur a Sarpedone duce, 645, 31.

Ptolemais Troglodytica. Sub Ptolemæo II ad elephantum venationem ab Eumede condita, 655, 51; 654, 29. Ibi dies longissima 13 horarum, sicut Meroë 110, 5; ab Heroum urbe 9000 stadia, a faucibus sinus Arabici 4500 st. distat, 654, 29.

Ptolum, Πτώλον ὄρος, Brœtiæ mons triceps, sec. Pindarum; in eo oraculum, cui Tenerus præfuit, 354, 37; adjacet Tenericus campus, *ib.*

Puerorum institutioni cur fabulæ peraccommodæ sint, 16, 50 sqq. Puerorum educatio ap. Cretenses, 414, § 20; ap. Persas, 624, § 18.

Pulcher portus, Καλὸς λιμὴν, ad sinum Cercinitem, 556, 10.

Pulmo marinus. Huic simile aliquid in tractu qui circa Thulen est, reperitur, referente Pythea, 86, 2.

Purpure ingentes, πορφύραι δεκαδῶκευλοι, in mari ad Car-tejam, 120, 23. Purpura Tyria, 644; 30. Πορφυροβαρεία Zuchi, 708, 44.

Putei duo memorabiles in fano Herculis Gaditano, 143, 25. Puteorum foensationem Argis docuit Danaus, 19, 30.

Puteus Syenæ, 694, 15.

Puteoli, Πορτοίολοι, a puteis dicta est Campaniæ urbs, quæ antea vocabatur Dicæarchia, 204, 37. Alia nominis etymologia, *ib.* Cf. Dicæarchia.

Putris palus. V. Supra palus.

Pydna, Πύδνα, Macedoniæ urbs, 277, 2. Πύδνα. Ad Pydnam prælium, 277, 50.

Pydna a Methone 40 stadia distat, 277, 7 et 43; Pierica urbs, 275, 10.

Pydna a Peneo 120 (350 ?) stadiis, 280, 45. Nunc Citrum vocatur (quod est excerptoris additamentum), 277, 44.

Pygela, Πύγεια, Ioniæ opp., unde dictum sit; Dianæ Munychiæ templum habet, 546, 19. Ad Pygela inter Magnesiæm, Ephesium et Prienen Amazones (τοὺς Ἀμαζώνας) habitasse nonnulli putarunt, 472, 17.

Pygmæi, Πυγμαῖοι, gens fabulosa, ap. Homerum et Hesiodum, 36, 3; 30, 54; 248, 35. Non sunt Æthiopica quædam gens peculiaris, 35, 31. Per totam oram Oceani meridionalis habitare censendi sunt, 29, 6 sqq.; a grui-bus infestantur, *ib.* Pygmæorum fabulam Homericam renovarunt Indicæ scriptores, 58, 48. Pygmæus nemo fide dignus se vidisse dixit; pecorum canumque Æthio-picorum parvitas fortasse fingendis iis ansam dedit, 697, 27.

Pyliæ, i. q. Thermopylæ, q. v.

Pyliæ, et Πύλαι, Ciliciæ et Syriæ terminus, 577, 8.

Pyliæmenes, Πυλαιμένης, ex Henetis oriundus, Cappadocum dux in bello Trojano, 465, 45. Ejus posteris partem Paphlagoniæ mediterraneæ attribuit Pompeius, 463, 40.

Pyliæum concilium, ἡ Πυλαία σύνοδος, Amphictyonum in Pyliis sive Thermopyliis, 360, 32.

Pyliæus, Πύλαιος, Lesbiorum dux in bello Trojano, 530, 23; 531, 12.

Pyliæus, Πύλαιον ὄρος, Leebi ins., 531, 15.

Pythagoræ, Πυθαγόρας, legati quos singulæ civitates Am-phictyoniciæ ad annuos conventus mittebant, 360, 32; Cereri sacrificabant, 360, 46.

Pyliæa (Peliæa ?) panegyris Iolci, 375, 5.

Pyliæus sinus, Πυλαιῶδες κόλπος, pars sinus Maliaci, 369, 29.

Pylenæ, Πυλῆνη, Ætoliciæ urbs Homero memorata; postea in superiora loca translata et Proschion denominata est, 387, 46. Nunc nonnisi rudera ejus exstant, 395, 35.

Pylon, Πυλών, locus qui in via Egnatia Macedoniam ab Illyrico distinguit, 268, 28. (Eo in loco Itin. Hieros. p. 608 habet: *Finis Macedoniæ et Epiri inter Brucidam (Brygiadem) et civitatem Cledum.* In quibus *Cledum* esse *Lychnidum* distantiarum notæ probant. Illud *civitas Cledo* ortum fuerit ex Πο. λυXNιδος, quod abiit in πόλις ΚΑιδος).

Pylus, Πύλος, apud Homerum vocatur Triphylia, Pisatis et Cauconia, 289, 50; regio Nestori subdita, quam Alpheus permeat, 289, 11. Pylis sub Nestore 90 naves contra Trojam miserunt, Elei nonnisi 40, p. 304, 46. Pylis Tri-phylia cum Arcadibus de Chaa urbe certarunt, 299, 16. Loca Pyliæ regioni sive Nestoreæ ap. Homerum attri-buta cur Arcadica esse pleraque videantur, 360, 50. Pyliis cum Messeniis cognatio quædam intercedit; multi eorum cum Melantho Athenas et hinc postea in Ioniam profecti sunt, 540, 32. Pylorum cum Nestore ab Ilio redeuntium colonia est Metapontum, 219, 50.

Pylus urbs. Tres sunt in Peloponneso Pyli urbes; unam-quamque earum pro Nestoris patria et Pylo Emathœntæ Hom-eri accolæ venditant. Versus: ἔστι Πύλος πρὸ Πύ-λου. Πύλος γὰρ μὲν ἔστι καὶ ἄλλος, 291, 41.

Pylus Lepreaticus in Triphylia et Pisatide, 291, 45; in regione quam Alpheus perfuit, 291, 38. Hæc urbs, si Homeri carmina presse sequaris, Nestori assignanda est. Pylum Triphyliaicum sive Lepreaticum sive Arcadicum, Nestoris urbem esse, non vero Pylum Messeniæ aut Elidis; Cavæ, ex Homeri carminibus demonstratur, 301, § 26 sqq. Pylum, Νηλεὺς ἐκτρέφον πτολίεθρον, præter, la-bitur fluvius alius Parnissus, alius Amathus dictus, a quo Πύλος ἡμαθῶδες dici videtur, 289, 15; 298, 18; 295, 40; *sabulosus* fluvius vel ager ibi non est; 295, 40; for-tasse tamen inde ἡμαθῶδες vocatur quod litus a Sa-mico ad Nedam fl. pertinens arenæ cumulos habet, 296, 6. Triginta fere stadia a mari distat, 295, 38; Pylus et Lepreon quadringenta stadia distant a Pylo Messeniæ, 299, 6. Unde Triphyliaicus et Arcadicus Pylus dicatur, 289, 48. Pylum Nelei et Nestoris Hercules vastavit; deinde Epei Pylios hello aggressi sunt, 302, 15. Pylo vicinus est Minthes mons, 295, 5; in propinquo etiam sunt Hypanæ et Tympanæ et fluvii Dalion et Acheros, 296, 8. Pylus Triphyliaæ a Lacedæmonibus cum Lepreo in unam civitatem conflatus est, 305, 39. (Situs hujus Pyli incertus est. Urbs cum Lepreo componitur p. 299, 6. Itaque non longe ab eo boream versus prope Piskini fuisse hanc urbem conjiciunt Boblaye, Klepert, Curtius. Sed magis etiam boream versus non longe a Samico po-nenda esse videtur. Nam a Pylo Messeniaco ad Pylum Strabo 400 stadia numerat, quæ pertinent usque ad Sa-micum. Eademque stadia 400 memorat p. 302, 4, ubi pertinere ea dicit usque ad Pylum et Samicum. Præterea a borea meridlem versus procedens, loca hoc ordine recenset: Pheam Chalcidem, Cronos, Pylum et Samicum. Porro inter Pylum Triphyliaæ et P. Messe-niæ sita esse in ora dicit templum Herculis Macistii et Acidontem. Quæ omnia eo faciunt, ut Samico Pylum proximam fuisse et uno illo loco ubi cum Lepreo Pylus componitur, minus accurate auctorem locutum esse putemus. Quodsi igitur Pylus ad Mamaum sita erat, quæ quidem fluvium inter eos qui in mare exeunt, Strabo non memorat, Mamaus ille fluvius fuit, qui supra *Katiffa* paludem in Anigrum incidit. In tabula Pylii co-

men posui ubi in gallica Peloponnesi mappa notatur *Xerocchori* locus.)

Pylus Messeniæ a plerisque recentiorum Nestori, quem Messenium faciunt, haud recte assignatur, 291, 49. Antiqua urbs sub Ægaleo monte sita erat; qua diruta, Pylii sub Coryphasio prom. sedes posuerunt, 308, 38; 291, 46. Adjacet Sphagia s. Sphacteria insula, 308, 45. Distat a Pylo Triphylia et Lepreo 400 stadia, a Alpheo 750, a Chelonata 1030 stadia, 299, 7; a Sparta 400 stadia, 309, 1. Navalis Messeniorum statio, 308, 52. Pylus fuit una de quinque Messeniæ civitatibus quas Cresphontes constituit, 310, 20. Pylus ab Atheniensibus occupatur, 308, 41.

Pylus Elidis ad Scollim montem inter Selleentem et Peneum fl., 291, 36. Hanc Nestori vindicant Cavæ Elidis incolæ, etiam indicia quædam monstrantes, 292, 4. (Sita urbs fuerit ap. *Agrapidochori*, ubi Ladon in Peneum influit.)

Pyraechmes, Πυραίχμης, Ætolus. Ejus contra Degmenum Epeum certamen singulare, 307, 17.

Pyraethi, Πύραϊθοι, apud Cappadoces magi vocantur, 624, 9. Πυραϊθεῖα Cappadociæ, 624, 12.

Pyramides ad Memphim describuntur, 685, 44; 686, § 33 et 34.

Pyramus, Πύραμος, Ciliciæ fl., e Cataonia labens; propinqua ei Mallus et Magarsa, 576, § 16. De ejus cursu et alluvionibus. Oraculum de hoc fluvio, 459, § 4; 414, 13. A Pyramo ad Solos 500 stadia, 576, 15. A Pyramo ad Clides Cyprias, 581, 46.

Pyrasus, Πύρασος, Phthiotidis opp. in Protesilai ditione, prope quod Demetrium s. Cæris fanum; superjacent urbi Thebæ Phthiotides, 374, 5 et 22.

Pyrene, Πυρήνη, mons Rheno parallelus, 146, 36; in Gallia eam accolunt Aquitani et Celtæ, 146, 31. Pyrenæ ad rectum angulum adjacet Cemmenus mons, 106, 8. 147, 3. Pyrene et Rheni cursus lineas parallelas describunt, 104, 48. Pyrenes prom. ad Oceanum, 99, 14. Ei objacent Britannia partes occidentæ, ib. Pyrene Hispania latus orientale abscindit, 105, 37, Galliamque ab Hispania dirimit, 43, 27; a Pyrene ad occidentum latus Hispaniæ via recta 6000 stad., 88, 15. Pyrene a Columnis 4000 stadia, juxta oram supra 6000 stadia distat, 129, 37; 6000 st. sec. Erat., fere 8000 st. sec. Polyb., 88, 9. Ab eo monte fontes Tagi plus mille stadiis absunt, 88, 21. E Pyrene fluunt Ruscino et Ilibirris fl., 151, 7. Ad eam usque Aquitani pertinent, 157, 33. Parallelus Pyrenæ fuit Iberus fl., 132, 17; parallelus etiam est Idubeda mons, 133, 40. In extrema Pyrene sunt Pompeii tropæa, τὰ ἀναθήματα τοῦ Πομπηίου, 132, 21; ad quæ sunt 1600 stadia ab Ibero fl., 129, 46. Pyrenes Hispanicum latus silvovosum, Gallicum nudum; in media convalles sunt habitabiles, quas majorem partem tenent Cerretani Hispani, 134, 24. Pyrenes accolæ Vascones, 129, 8. Sub Pyrenem in Gallia auri metalla, 121, 9.

Pyrenæ Veneris templum, Πυρηναιῶς Ἀφροδίτης ἱερὸν, τὸ Ἀφροδίτων (in *Cap Creuz*), 148, 19; 150, 45; 151, 6. a Varo distat 273 mill. p. aut 2600 stad., 148, 29.

Pyrgi, Πύργοι, Etruriæ opp. maritimum, a Gravisici 180 stadia distans, Ceretanorum navale, a Cære urbe 30 stadia dissitum; Lucinæ fanum habuit a Dionysio destructum, 188, 3; 188, 10; ab Ostia distat 260 stadia, 188, 15.

Pyrgi, Πύργοι, in Triphylia ora opp., 299, 26. (Ruinae non longe a Nedæ fl. ostio dissitæ.)

Pyriphlegethon, Πυριφλεγέθων, Italiæ fl., 21, 35, ad Avernum lacum, 11, 6.

Pyrrha, Πύρρα, Deucalionis uxor. Ejus sepulcrum in Cyno oppido, 365, 12. Ab ea Thessalia olim Pyrrhaea vocata, 381, 12.

Pyrrha, Ionisæ opp., ab Heraclea sub Latmo 100 stadia distat, 543, 23; a Mileto 30 stad., ib.; a Mæandri ostiis 50 st., 543, 30.

Pyrrha, Lesbi urbs; ejus situs, 527, 33. Nunc eversa; habitatur adhuc suburbium; portum habet, a quo 80 stadiorum in Mytilenem transitus, 528, 22. — Pyrrhæorum euripus in Lesbo, 557, 32.

Pyrrha, Πύρρα, pristinum nomen Melitæ in Thessalia, 370, 50.

Pyrrha, Πύρρα, prom. Phthiotidis, et prope id Pyrrha insula, 574, 23.

Pyrrha, pr. ad Adramytenum sinum; in eo Veneris templum, 519, 4 et 15.

Pyrrhæa, Πυρραία, prius Thessaliæ nomen, 381, 12.

Pyrrhichus, Πύρριχος, saltationis armatæ, τῆς πυρρίχης, inventor, 401, 23; 413, 3.

Pyrrhon, Πύρρων, Eleaticus philosophus, 337, 50.

Pyrrhus, Neoptolemi f., Achilles nepos, Molossis imperavit, 271, 33.

Pyrrhus Epirota Ambraciam regiam sibi constituit, 270, 23. Ejus in Italiam expeditio, 330, 1. Tarentinis dux in bello contra Romanos, 233, 14; a Romanis debellatus, 238, 84. Ante muros Argorum quomodo occisus sit, 323, 51.

Pythagoras, Πυθαγόρας, Samius, Polycratis tyrannidem fugiens in Ægyptum et Babyloniam, deinde in Italiam abiit, 545, 11. Ejus famulus Zamolxis Geta, 247, 29. Cf. 649, 7.

Pythagoreorum philosophia floruit Tarenti, ubi Archytas per longum tempus urbi præfuit, 233, 4. Multi eorum fuerunt Crotoniatæ, inter eosque etiam Milo athleta, 213, 27. Contra eos in Italia seditio, 329, 47. Pythagorei philosophiæ imposuerunt nomen musicæ mundumque secundum harmoniam constare tradiderunt, 401, 51. Musicam morum magistratam formatricem dicunt, 13, 6: Πυθαγόρου συνήτιον ἱεράων ad sinum Arabicum, 658, 28. Ejusdem portus in thurifera regione, 658, 51.

Pytheas, Πυθαίας, narrat totam se Britanniam pergrasse; ambitum insulæ esse stadiorum 40,000, 85, 45; deinde exponit de Thule et vicinis locis, ubi neque terra sit neque aer, quæ proprie vocantur, sed quippiam ex his concretum, pulmonis marini simile, neque navibus neque pedibus accessum; istam colluviam se vidisse, cetera auditu accepisse, 86, 1. Inde reversum quidquid Europæ regionum est ad Oceanum se pergrasse a Gadibus ad Tanain usque, 86, 9. Pytheas de locis ad occasum et boream juxta oceanum vergentibus multos decepit, 131, 9. Ejus narrationem non credit Dicaearchus, 86, 54. Eratosthenes quamquam dubitans an fides habenda sit, tamen admisit quæ de Britannia, Gadibus et Hispania a Pythea produntur, 86, 14. Secundum Polybium præstat Euhemero credere quam Pytheæ, 86, 17. Pytheas, utpote privatus homo et pauper, tanta itinera suscipere non potuit, judice Polybio, 86, 12. Nihil eorum, quæ de Britannia Pytheas narraverat, noverunt Massilienses et Corbilonenses a Polybio interrogati, 158, 4. Pytheas de ora Oceani mendacia protulit, auctoritatem iis adstruere studeus ex rerum celestium et mathematicarum scientia, 245, 17. Pytheæ mendacia, 84, 15. Pytheas de situ Massiliæ urbis, 59, 47; cujus latitudinem gnomone definiuit; quo testimonio usus Hipparchus Massiliam et Byzantium in eodem parallelo esse putavit, 94, 52. At Pytheam Massiliam multo magis quam debebat boream versus posuisse facile demonstratur, 95, 5. De Iberia nonnulla tradit, quæ repetit Eratosthenes et refutavit Artemidorus, 123, 20. Pytheas Osismios vocal Ostimios, 162, 27; promontorium eorum regionis nimis longe in mare producit, ib. De Ostimis et quæ trans Rhenum sunt locis omnia falsa perhibuit, 153, 1. Uxisamen insu-

R.

lam Celticam, inter eas quæ e regione Cabæi pr. jacent, ultimam, distare ab eo dicit navigationem tridui; fidem habuit Eratosthenes, non item Strabo, 53, 46. Pytheas de Britannia, 62, 50. Thulen a Britannia insula ait sex dierum navigatione abesse, 52, 27. Homo mendax, Thulen insulam, alii nemini memoratam, finxit. Idem Britanniam supra 20000 stadia longam esse, et Cantium pr. a Celtica abesse aliquot dierum navigatione prodiit inepte, 52, 38. Pytheam de Thule mendacia proferre colligitur ex eo quod vel de locis cognitis mentitus est, 167, 34; tamen de celestibus tradit quæ in plagam frigidam bene cedant, 167, 40. In Thule insula tropicum æstivum circuli arctici vicem gerere ait, ibique ultima esse habitatae terræ tradit, negante Strabone, 94, 39. Pythia pompa, ἡ Ἰθυσία, certa via Athenis Delphos mittitur, 362, 33. Pythia, τὰ Ἰθυσία, certamina Delphica, quando instituta sint, 351, 41. Pythia vates unde dicta, 359, 54. Prima Pythia Phemonoe, 359, 53. Pythium, Ἰθυσίον, Atticæ pagus; inter eum et Olympium ἡ Ἰσχυρία Διὸς ἀστροπαίου, 347, 73. Usque ad Pythium inde ab Isthmo pertinuit Nisi ditio sec. Philochorum, 337, 13. Pythius nomus, Ἰθυσίος νόμος; ejus inventor, partes quinque, argumentum, 361, 43. Pytho, Ἰθυσία, Phocidis locus, quem Apollo accepit a Neptuno, contra dans Tænarum, 371, 28. Pytho, Ἰθυσίον, cognomento Draco, sævus tyrannus ab Apolline, juvantibus Parnassiis, occiditur, 362, 37. Pythodori, Ἰπυδορίης, quæ in Ponto regnat, filia Pythodori, uxor Polemonis, cui in regno successit; ex eo mater duorum filiorum et filia; dein Archelao nupsit; nunc vidua, Tibarenos et Chaldaeos usque ad Colchidem et Pharnaciam et Trapezuntem sub se habet. De liberis ejus notitia, 476, § 29; 428, 6; 554, 19. Possidet Phanaeæ et Zelitidem et Megalopolitidem, 477, 4; 479, 5. Cabira vocavit Sebasten Augustam, eoque loco pro regia utitur, 477, 8. Pythodorus, Ἰπυδοῦρος, Nysæ natus, Trallibus Ἀσιάρχης, Pompeii amicus, vir ditissimus, pater Pythodorida, 554, 12; 476, 9. Pytholai prom., Ἰπυθολαίου ἀκρωτήριον, in Æthiopis ora; in propinquo sunt lacus duo, alter dulcis, alter salæ aquæ, 658, 39. Pytholai columna vel ara extra fauces sinus Arabici, 659, 15. Pytna, Πύτνα, Crætæ mons, a quo Hierapytna urbs dicta, 405, 51. Pytna, Idæ Troici collis, 405, 51. Pyxus. V. Buxentum.

Q.

Quadi, Κόδζουοι, Suevica Germaniæ gens in silva Hercynia; apud quos est etiam Buiæmon, Marcomanni regia, 241, 23. Quercus in Iberia nec non in mari proximo nascitur, cujus glande thygni vescuntur, 120, 33. Cf. Glans. Quinda, τὰ Κύνδα, Ciliciæ cast. supra Anchialen; gazophylacium Macedonum; thesauros ex eo abstulit Eumenes, 673, 40. Quintilius Varus apud Cheruscos interneciva clade affectus periit, 242, 21. Quirinalis Romæ collis, ὁ Κουρινός λόφος, 195, 16, a Fabio munitus, 16. Quirites; unde sic Romani dicantur, 190, 11. V. Cures.

Ramis, Ῥαμῖς, Ucromiri Chatterum ducis filia, uxor Sesithaci Cherusci, cum marito in Germanici triumpho ducta est, 242, 31. Ravenna, Ῥαβέννα, 175, 21; 180, 31; ab Arimino 300 stadia distat, 189, 25; a Placentia duarum dierum nocturnique navigatione, 181, 5. Urbs in paludibus sita, ligneis constans ædificiis, 177, 54.; æstus affluxum recipit; aerem habet persalubrem; gladiatores ibi alebantur, 178, 2. A Thessalis condita fertur, qui a Tyrrenis infestati domum redierint, urbemque Umbris reliquerint 178, 22. Ad Ravennam usque Umbria protenditur, quum ab Umbris ea urbs incolatur, 188, 22 et 31; 180, 37. Ravenna colonos Romanos accepit, 180, 37. Ravennæ vitis non ultra quinquennium durat, 178, 12. Ravennæ oppidum Butrium, 178, 15. Reate, Ῥεάτις, Sabinorum opp., 190, 7. Reatini muli præstantes, 190, 20. Reges pridem creabantur qui utile aliquid primi reperissent, 19, 30. Regum successio ap. Arabes, 666, 8. Reges Æthiopum fere clausi domi sedent; ut dii coluntur, 697, 36. Regis villa, Ῥηγισσύλλα, in Etruriæ ora locus, inter Cossas et Graviscos, 188, 5; regia Malei Pelasgi, qui inde Athenas migravit, 16. Regium, Ῥήγιον, inter Transpadanæ Italiæ oppida una cum Mantua et Brixia recensetur. [Aut Βέργαμον legendum, aut parum recte h. l. Strabo memoravit Rhegium Lepidum (Reggio)], 177, 29. Regium Lepidum, Ῥήγιον Λεπίδων (Reggio), urbs Galliæ Cispadanæ, 180, 33. Remi et Romuli historia, 191, 20. Remi, Ῥήμοι, Galliæ pop., quorum caput Duricortora (Reims), 162, 4. Remi et Senones a Treviris et Nervii versus occasum habitant, 161, 37. Resina in Alpibus, 172, 20. Rhacotis, Ῥακώτις, nunc pars Alexandriæ urbis, olim vicus custodum, qui peregrinos in Ægyptum appellentes arcerent, 673, 47. Rhadamanthys, Ῥαδάμανθος, vir justissimus, fratri Minois cognominis, primus ad mansuetam vitam Cretenses adduxit; quem postea imitatus est Mino, 409, 23. Rhadamanthys, frater Minois, 124, 43, et sæpius (p. 3, 423, 476, 573, ed. Cas.). Rhadina, Ῥαδινή, a tyranno Corinthi interfecta. Ejus historiam carmine cecinit Stesichorus, 298, 51. Rhæti, Ῥαῖοι, usque ad Italiam pertinent supra Veronam et Comum, 171, 38. Supra Comum versus orientem habitant, 170, 13. Item usque ad loca per quæ Rhenus fertur, 171, 42; 243, 9; usque ad Alpium summa assurgunt et versus Italiam vergunt, Insubres attingentes, 243, 11. Lacum attingunt, in quem Rhenus diffunditur, partim in Alpibus partim supra Alpes habitantes, 160, 26. Helvetiorum et Boiorum contermini, 171, 35. Rhætiæ gentes Lepontii et Camuni, 171, 43. Rhætorum petulantissimi Rucantii et Cotuantii, 171, 50. Per Rhætos Alpium transitus, 174, 8. Vinum Rhæticum, 171, 39. Rhæti Comum affluerunt, 177, 31. Cf. 260, 22. Rhagæ, Ῥάγαι, Mediæ urbs, unde nomen habet, 50, 13; 441, 25; Nicatoria opus, qui urbem Europum appellavit; Parthi Arsaciam vocarunt; a portis Caspiis 500 stadiis distat, 450, 4; 441, 22. Rhagis propinque urbes Apamea et Heraclea, 441, 21. Rhambæi, Ῥαμβάιοι, Nomades inter Apamenen et Euphratem habitantes, quorum rex fuit Alchædamus, Bass socius, 641, 13. (Nomen aliunde non notum, quantum

sciam. Fortasse Rhambaci in eo erant tractu ubi Tab.
Pent. *Oruba* locum habet.)
Rhamnus, Ῥαμνός, Atticæ opp., ubi Nemesis templum et
simulacrum celebre, 340, 36; 342, 41.
Rhammanitæ, Ῥαμμανῖται, Arabes, quorum urbs Mar-
siaba, et rex Ilasarus tempore expeditionis Ælii Galli,
665, 23.
Rhabia, Ῥαβία, Judææ urbs, ad quam Ptolemæus IV
cum Antiocho M. pugnavit, 646, 37.
ῤαβφδία; vocis origo, 15, 14.
Rhathenus, Ῥαθηνός, Demetrii Amiseni mathematici pater,
469, 41.
Rhatotes, Ῥατώτης, Paphlagoniæ vocabulum in Cappado-
cia obvium, 473, 43.
Rbauraris. V. Aauris.
Rhea, Ῥέα, apud Bercyntes et omnes Phryges et Troes
Idæ accolæ orgiis celebratur; vocatur ibi Μῆτρης θεῶν,
Ἀγδίστις, Φρυγία, θεὰ μεγάλη, Ἰδαία, Διὸς μήνη, Σι-
πυλῆνη, Πισσινουρις, Κυβέλη; ministri ejus Curetes
sive Corybantes, 402, § 12. Κυβέλη et Κυβέθη, 404, 7.
Rhea Jovem infantem Curetum adjumento tutans, sec.
fabulam Creticam, 402, 27. Ei a Titanibus famuli ar-
mati dantur Corybantes, 405, 21. Rhea Telchines
Rhodios in Cretam auxilio adscivit, ubi Curetes dicti
sunt, 405, 25. E Phrygia in Cretam Curetes adscivit,
405, 24. Ejus quodammodo filius Sabazius, 404, 8. Rheæ
et Bacchi res poetæ passim confundunt, 403, 11.
Rhea Silvia, Ῥέα Σιλωία, Romuli Remique mater. Ejus
historia, 191, 23.
Rhecas, Ῥέκας, et Amphistratus, Dioscurorum ἡνίοχοι, a
quibus Pontica Heniochorum gens dicta, 425, 28.
Rhegium, Ῥήγιον, Italiæ urbs, 211, 5; a Locris 600 stadiis,
215, 40; a Messana distantia, 222, 41. Urbis origines,
213, § 6. Duces Rheginorum usque ad Anaxilaum semper
Messeni genere fuerunt, 214, 20. Siculi et Morgetes
olim Rheginam regionem tenuerunt, 214, 23. Rhegino-
rum potentia, 214, 26. De nominis etymologia sententia
duplex, 214, 30. Urbs a Dionysio seniore cur sit solo
æquata; a Dionysio juniore restaurata et Phœbia dicta,
215, 13; Campanorum præsidio et terræ motu paulo
ante bellum Marsicum graviter affecta, 215, 17; Au-
gustus Cæsar coloniam ei ex classe sua largitus est, 215,
19. A Rhegio ad Leucopetram 50 stadia, 215, 22. Rhegi-
nus ager Halece fluvio a Locrensi dividitur. In eo
mutæ cicadæ. De Aristone Rhegino citharædo narratio,
216, § 9. A Rhegina regione Sicilia abrupta censetur,
50, 10. Rhegini columellam in freto posuerunt, in turri-
culi speciem, cui e regione erat turris Pelori, 142, 3.
Messanæ proxima est columna, 222, 42. Exstat ἡ τῶν
Ῥηγίων στήλη et Posidium ad summam freti Siculi an-
gustias, 213, 47. Cf. 176, 22. Rhegini agri Leucopetra,
176, 22. Rhegini et Locrenses Crotoniatas ad Sagram fl.
vicerunt, 217, 2. Rheginorum tyrannus Anaxilaus,
213, 37.
Rhegma, Ῥήγμα, Ciliciæ locus ad Cydni ostia, 574, 4.
Rhenea, Ῥήνεα, prope Delum insula deserta; ibi Deliorum
sepulchra, 417, 34.
Rhenus, Ῥήνος, oritur in Adula monte (S. Gothard), 160,
20; 170, 9; 177, 42. Rheni fontes et lacus per quem
transit, non longe abeunt ab Hercynia silva, 242, 49.
Rhenus, Galliæ terminus orientalis, 105, 47; 146, 36;
147, 3. Ei parallelus fluunt Sequana, 159, 49, et Albis,
211, 11, ab eo distans 3000 stadia, 242, 41. Rheni cursus
cum Pyrene monte lineam parallelam facit, 105, 48;
146, 36. Ostia objecta sunt Cantio, quod ab iis conspici
potest, 52, 47. Rhenus in magnas paludes magnumque
lacum diffunditur, 160, 25. Cursus longitudinem 6000
stadiorum Asinilus prodit perperam; linea recta 3000

stadia non multum excedit; flexus fluvii alia mille stadia
absumpserint, 160, 30. Oeler defluit, pontibus jungitur
difficiliter, 160, 31. Ostia secundum Asinium duo,
sec. alios plura. Flexibus suis non tantum regionis quam
Sequana includit, 160, 36. A meridie versus septentrio-
nem fuit, ut Sequana; ostia Rheni quam illa Sequanæ
sunt Britannicæ viciniora; Cantium pr. ab iis conspici
potest, 160, 37. Ostia a Pyrenæorum promontorio occi-
dentali 3400 stadia distant; longissimum inter Pyrenen
et Rhenum spatium 5000 stadiorum. Videtur enim Rhe-
nus paulatim versus occasum deflectere, 165, 49; 166,
5. Ad Rhenum primi omnium habitant Helvetii, apud
quos sunt fontes fluvii, 160, 18. Rhenum inter et Ara-
rem Sequani, 159, 49. Rhenum accolunt Treviri (apud
quos pontem fecerunt Romani), 161, 22, et Ubii, 161,
24. Rheno vicini sunt Sugambri, 242, 14. Inter Rhenum
et Salam Drusus Germanicus obiit, 242, 2. Rheni lacus
(*lac de Constance*) ambitus; insulam habet (*île de
Reichenau*), quo Tiberius receptaculo usus est, 242,
51.
Rhesus, Ῥῆσος, rex Thracum, 505, 36; rex Edonorum,
qui erant ultra Strymonem, 280, 54.
Rhesus, Troadis fl. 505, 35, ab Homero memoratus,
475, 5; ab Ida defluens, 499, 25; nunc Rheotes
vocatur, nisi forte Rhesus is est qui in Granicum exit,
515, 51. (Rhesus quatenus cum Rheote componitur,
fluvius est qui a Rheote regione versus Scamandrum
defluit, sed proprio ostio in mare exit, quindecim fere
stadiis ab ostiis Scamandri. Qui vero Rhesum in Gra-
nicum influere dicebant, quemnam potissimum flu-
vium intelligi voluerint, certius dicere non habeo;
Kiepertus Rhesi nomen adscripsit hodierno *Karallî
Tchai*, qui maximus est fluviorum ab occasu in Gra-
nicum exeuntium. Quod quomodo credam, impedit schol.
Iliad. 12, 20, ubi hæc: ῥεῖ δὲ (sc. Rhesus) πρὸς ἄρκτον
ἀπὸ Καλῆς πέφυκε, ἥτις ἀπέχεται ἀπὸ Ἀδραμυττίου στα-
δίου πρ' (eundem numerum Strabo quoque habet).
In his Rhesum cum alio fluvio confundi perperam pu-
tabam in Add. ad Geogr. Min. I, p. CXXXVII; aperte
enim scholiasta eum Rhesum indicat, quem in Gra-
nicum exire Strabo dicit. Ac reapse 180 stadiorum men-
sura ad initia complurium fluviorum pertinet, qui a
meridie in Granicum ingrediuntur.)
Rhelia, Ῥηλία, Apollini peperit novem Corybantes, 406, 6.
Rhigia, Ῥηγία, posteriore ætate vocabatur Thraciæ
fluvius, qui antea dicebatur Erginus (sic Apoll. Rhod.,
Mela et Plin.; Erigon codd. Strabon.), 282, 52. (Hod.
Erkene audit.)
Rhincolura seu Rhinocorura, Ῥινωκόλoura, Ῥινωκόρουρα,
Phœnicicæ opp.; quo merces e Petra transportari solent,
664, 46; 631, 19; unde nomen habet, 646, 39.
Rhinocerores Æthiopes describuntur, 659, 19.
Rhipei montes, Ῥίπατα ὄρη, a vet. scriptt. finguntur,
248, 36; 245, 15.
Rhipe, Ῥίπη, Arcadiæ opp. ab Homero memoratum,
333, 46.
Rhium, Ῥίον, Messeniæ opp. (et regio) ad sinum Thu-
riaten, e regione Tænari, 309, 44; una de quinque
Messeniæ civitatibus, quas Cresphontes constituit, 310,
20. (Oppidum fuit non longe a Koron, nisi hæc ipsa,
in promontorio longe porrecto posita, *Rhium* dicta est
antequam Asine vocaretur.)
Rhium, Ῥίον, sive Drepanum, Achaicæ pr., inter Patras et
Ægium, cum Neptuni templo, 288, 29; ab Antirrhio
quinque stadia distat, 288, 30; a Patris 50 stadia; co-
lonia ibi Romana, 332, 41.
Rhium Molycrium, i. q. Antirrhium, 288, 36.
Rhizes, Ῥίζεις, belluæ ap. Æthiopes Hesperes, 702, 18.

Rhizon, Ῥίζων, urbs et Rhizonicus sinus in ora Illyrica, 262, 27 et 41; 261, 12.

Rhizopaghi, Ῥιζοπάγιοι, Æthiopiæ, unde dicti sint, 656, 21.

Rhizus, Ῥιζός, Magnesie opp., cujus incolæ in Demetriadem conducti; nunc pagus Demetriadiæ, 374, 44; 380, 33.

Rhodanus fl., Ῥοδανός, 147, 10; ejus fons in Alpibus, 170, 8; 154, 29; ejus cursus, 154, 29. Lemannum lacum transit, 170, 7, adeo ut suo continetur alveo, 225, 22; exit in majorem sinum Gallicum, 150, 51. Ejus ostia quinque sec. Timæum, tria sec. Artemidorum, duo sec. Polybium, 152, 27; nonnulli septem ostia Rhodano tribuant, 152, 47. Fossam, qua majorem annis partem exciperet, duxit Marius, eamque Massiliensibus dedit, 152, 30. Quot sint stadia ab ostiis ad Lugdunum, 160, 47. Fluvius longissime sursum navigabilis, 153, 40; 156, 53; at rapidus et navigantibus difficilis, 157, 8. In locis ob brevia periculosis Massilienses turres erexerunt; in insula quam ostia fluvii efficiunt, Dianæ sanum posuerunt, 152, 39. Juxta fluvii ostia στομαλίμνη (*étang de Berre* vel *de Martigue*), 152, 43, quam ipsi ostiis nonnulli annumerant, 152, 45. Rhodanus Gallie regionem fecundissimam perlabitur, 147, 41. Ei appropinquat Cemmenus mons prope Isaræ confluentes, 153, 48; 159, 7. In Rhodanum influunt Arar, 154, 38; Druentia et Isara, 153, 48; Sulgas, 159, 8; 154, 4, et alii duo, qui ante exitum in unum coeunt, amplectentes Cavarorum urbem (Carpentoracten), 154, 1. Ad ostia est campus lapidosus, 151, 27. Adjacet fluvio Vienna, 154, 17. Ad Rhodani et Araris confluentes Lugdunum, 154, 19. Rhodani vallem attingunt nonnullæ ex gentibus Aquitanie adscriptis, 157, 28. Ad Rhodanum usque Eluorum sive Helviorum regio pertinet, 158, 27. Ab occasu vicini sunt Volcæ Areomisci, 154, 52. Ad Rhodani et Isaræ confluentes Galli clade affecti sunt, 154, 13. Cf. Isara. Inde ab Rhodano apud priscos scriptores incipit Iberia, 138, 5.

Rhodaspes, Ῥωδάσπης, Phraatæ IV f., 637, 33.

Rhode, Ῥόδη, Massiliensium ad Rhodanum opp., 149, 30. V. Rhoe.

Rhode. V. Rhodope.

Rhodium, Ῥόδιος, Troadis fl. inter Abydum et Dardanum et regione Cynossemati; alii Rhodium in Æsepu. Influere dicunt; memorat fl. ab Homero, 509, 20; 475, 5. Rhodius a Cleandria et Gordo labitur et in Ænium (l. Æsepu) influit, 516, 13.

Rhodope, Ῥωδῶπη, Macedoniæ mons, 173, 53; 275, 12; 281, 12; Præoniæ montibus confinis; post Hæmum altissimus, 260, 16. Eum accolunt Agriani, 281, 3; attingunt Bessi, 264, 34.

Rhodope, Ῥωδῶπη (deb. Rhode), Emporiensium oppidum in Hispania (h. *Rosas*), quod quidam a Rhodiis conditum esse dicunt, 132, 40; Dianæ Ephesiæ templum habet, 16.

Rhodopis, Ῥωδοπίς, meretrix, cujus una pyramidum Memphisitarum esse dicitur, 656, 49.

Rhoduntia, Ῥωδουντία, locus munitus prope Thermopylas, 367, 44.

Rhodus, Ῥόδος, insula, cujus prisca nomina sunt Ophiussæ, Stadia, Telchines, 558, § 7. Post Telchines insulam occupaverunt Heliadæ, quorum unus fuit Cercaphus, cujus filii tres cognomines ipsis urbes condiderunt Ialysum, Lindum, Camirum, 558, § 8. Novem in Rhodo ins. Telchines, 405, 25. Jupiter Minervam pariens in Rhodo ins. auro pluit, 559, 9. Jam ante bellum Trojanum a Caribus habitabatur insula, 491, 19, cujus ambitus est 920 stadiorum, 559, 14. Oppida ejus recensentur, 559, § 11 sq. Insula terram bituminosam, quæ ἀμπέλνις vocatur, habet, 263, 9, et lapicidinas memorabiles, 166, 29. — Rhodus urbs. Ejus situs; leges; incolarum industria; maris imperium; cum Romanis amicitia; donaria plurima in Dionysio et alibi reposita; Solis colossus (cf. 231, 25); Protagenis pictura; de pauperibus cura eximia; navalium arcana; instrumentorum maritimarum thesauri, 556, § 5. Urbs quando et a quonam sit exstructa, 558, § 9. Parallelus et meridianus per Rhodum ducti, 56, 16; 59, 6; 87, 43; 76, 48; 94, 27. A Rhodo usque ad Byzantium linea recta 5000 stadia, 87, 43; usque ad Athenarum parallelum 400 stadia, 72, 39; ad habitatae eræ terminum borealem 12700 stadia, ad terminum meridionalem 16600 stadia, 95, 46. Ad Alexandriam trajectus vento secundo 4000 fere stadiorum; sec. alios 5000 stadiorum. Secundum Eratosthenis observationes gnomonicæ distantia est 3750 stadiorum, 104, 5. Cf. 71, 15. A Rhodo ad sinum Issicum 5000 stadia, 87, 28; ad Salmonium Crætæ prom. 1000 stadia, 87, 30; ad Eleussum ins. 120 stadia, 556, 18. — Rhodi quasi æmula Antirrhodus in Alexandriæ portu magno, 675, 32. Rhodii Dorienses sunt ex eorum numero qui Megara condiderunt, 557, 40. Ante eos in Rhodum venerant cum Lycymnio Heraclida Æolenses vel e Bootia vel e Peloponneso; hi trifariam divisi urbes tenebant (sec. nonnullos etiam condiderunt) Ialysum, Lindum et Camirum, 557, 45. Rhodii jam ante Olympiadem institutionem mari potentes, in Hispania Rhodum condiderunt, in Oplicis Parthenopen, in Dauniis Elpias; Gymnasias quoque insulas incolis frequentasse feruntur; denique in Chonia circa Sybarin Rhodii quidam conederunt, 558, § 10. Sirin in Italia condidisse perhibetur, 219, 41. Rhodii et Lindo urbe Solos Cliticæ condiderunt, 573, 17. Sec. nonnullos Rhodopen (Rhoden) in Hispania condiderunt, 132, 41. Rhodii θαλασσοποιοῦντες; in insulam, quæ in Theram et Therasiam e mari recens elata erat, primi appellere ausi sunt in eaque Neptuno Asphalio templum struxerunt, 46, 19. Defecerunt ab iis Caunii, qui Romanorum judicio in potestatem Rhodiorum redierunt, 558, 38. Rhodii Romanis contra Philippum auxilium sunt, 533, 34. Apollinem ἱπυδίοιον colunt, 524, 33. Prytanis munere apud Rhodios functus est Posidonius philosophus, 263, 9. Viri Rhodii memorabiles recensentur, 559, § 13. — Rhodiorum ἱεράτα, 556, 7, et passim, cujus ora est 1500 stadiorum, 556, 14, a Dædalis usque ad Phœnicem montem pertinet, 556, 16. Τῆς περὶ αὐτὴν descriptio, 556, § 2 sqq. (Cf. p. 490, 631, 651, 663, 664, 666, 677, 681 ed. Cas.)

Rhodus, Ῥόδος, Hispaniæ urbs a Rhodiis condita; postea a Massiliensibus occupata, 558, 47.

Rhoe, Ῥήν (sic codd.; leg. Ῥόδη ex Plinio 3, 5; Ῥωδοντία ap. Steph. Byz.), Massiliensium opp. ad Rhodanum fluv., 149, 30.

Rhoetaces, Ῥωετᾶς, Iberiæ fl., in Cyrum influit, 429, 3.

Rhoeteum, Ῥωεταῖον, Troadis opp., 511, 22; prope quod est Ajacis sepulcrum, sanum et statua, quam abstulit Antonius, Augustus vero Rhoeteisibus reddidit, 509, § 30. Rhoeteum a Sigeo 60 stadia distans, 510, 2; occupant Astypalaenses, 514, 52. Rhoeteas agrum veteris Ilii post eversam urbem ex parte obtinuerunt, 515, 8. (Quodsi sexaginta stadiorum mensura recte habet, Rhoeteum querendum est in ruinis prope vicum Ἐρυν-κοί. Attamen plurimi locum referunt ad ruinas quæ triginta fere stadia a Sigeo prom. distant, quoniam Strabo Rhoeteo propinquum esse dicit Ænateum, ad quod Plinius triginta a Sigeo stadia esse prodit.)

Rhoetes, Ῥωετῆς, Troadis fl., quem Rhesum Homerus dicit, 515, 52.

Rhombites major, ὁ μέγας Ῥωμβίτης, fl. a Tanai 800 stadia

catur, habet, 263, 9, et lapicidinas memorabiles, 166, 29. — Rhodus urbs. Ejus situs; leges; incolarum industria; maris imperium; cum Romanis amicitia; donaria plurima in Dionysio et alibi reposita; Solis colossus (cf. 231, 25); Protagenis pictura; de pauperibus cura eximia; navalium arcana; instrumentorum maritimarum thesauri, 556, § 5. Urbs quando et a quonam sit exstructa, 558, § 9. Parallelus et meridianus per Rhodum ducti, 56, 16; 59, 6; 87, 43; 76, 48; 94, 27. A Rhodo usque ad Byzantium linea recta 5000 stadia, 87, 43; usque ad Athenarum parallelum 400 stadia, 72, 39; ad habitatae eræ terminum borealem 12700 stadia, ad terminum meridionalem 16600 stadia, 95, 46. Ad Alexandriam trajectus vento secundo 4000 fere stadiorum; sec. alios 5000 stadiorum. Secundum Eratosthenis observationes gnomonicæ distantia est 3750 stadiorum, 104, 5. Cf. 71, 15. A Rhodo ad sinum Issicum 5000 stadia, 87, 28; ad Salmonium Crætæ prom. 1000 stadia, 87, 30; ad Eleussum ins. 120 stadia, 556, 18. — Rhodi quasi æmula Antirrhodus in Alexandriæ portu magno, 675, 32. Rhodii Dorienses sunt ex eorum numero qui Megara condiderunt, 557, 40. Ante eos in Rhodum venerant cum Lycymnio Heraclida Æolenses vel e Bootia vel e Peloponneso; hi trifariam divisi urbes tenebant (sec. nonnullos etiam condiderunt) Ialysum, Lindum et Camirum, 557, 45. Rhodii jam ante Olympiadem institutionem mari potentes, in Hispania Rhodum condiderunt, in Oplicis Parthenopen, in Dauniis Elpias; Gymnasias quoque insulas incolis frequentasse feruntur; denique in Chonia circa Sybarin Rhodii quidam conederunt, 558, § 10. Sirin in Italia condidisse perhibetur, 219, 41. Rhodii et Lindo urbe Solos Cliticæ condiderunt, 573, 17. Sec. nonnullos Rhodopen (Rhoden) in Hispania condiderunt, 132, 41. Rhodii θαλασσοποιοῦντες; in insulam, quæ in Theram et Therasiam e mari recens elata erat, primi appellere ausi sunt in eaque Neptuno Asphalio templum struxerunt, 46, 19. Defecerunt ab iis Caunii, qui Romanorum judicio in potestatem Rhodiorum redierunt, 558, 38. Rhodii Romanis contra Philippum auxilium sunt, 533, 34. Apollinem ἱπυδίοιον colunt, 524, 33. Prytanis munere apud Rhodios functus est Posidonius philosophus, 263, 9. Viri Rhodii memorabiles recensentur, 559, § 13. — Rhodiorum ἱεράτα, 556, 7, et passim, cujus ora est 1500 stadiorum, 556, 14, a Dædalis usque ad Phœnicem montem pertinet, 556, 16. Τῆς περὶ αὐτὴν descriptio, 556, § 2 sqq. (Cf. p. 490, 631, 651, 663, 664, 666, 677, 681 ed. Cas.)

Rhodus, Ῥόδος, Hispaniæ urbs a Rhodiis condita; postea a Massiliensibus occupata, 558, 47.

Rhoe, Ῥήν (sic codd.; leg. Ῥόδη ex Plinio 3, 5; Ῥωδοντία ap. Steph. Byz.), Massiliensium opp. ad Rhodanum fluv., 149, 30.

Rhoetaces, Ῥωετᾶς, Iberiæ fl., in Cyrum influit, 429, 3.

Rhoeteum, Ῥωεταῖον, Troadis opp., 511, 22; prope quod est Ajacis sepulcrum, sanum et statua, quam abstulit Antonius, Augustus vero Rhoeteisibus reddidit, 509, § 30. Rhoeteum a Sigeo 60 stadia distans, 510, 2; occupant Astypalaenses, 514, 52. Rhoeteas agrum veteris Ilii post eversam urbem ex parte obtinuerunt, 515, 8. (Quodsi sexaginta stadiorum mensura recte habet, Rhoeteum querendum est in ruinis prope vicum Ἐρυν-κοί. Attamen plurimi locum referunt ad ruinas quæ triginta fere stadia a Sigeo prom. distant, quoniam Strabo Rhoeteo propinquum esse dicit Ænateum, ad quod Plinius triginta a Sigeo stadia esse prodit.)

Rhoetes, Ῥωετῆς, Troadis fl., quem Rhesum Homerus dicit, 515, 52.

Rhombites major, ὁ μέγας Ῥωμβίτης, fl. a Tanai 800 stadia

distans in Maeotidem exit; salicamenta ibi, 423, 33.
Rhombites minor, ὁ ῥόμβιτις, fl. a majore Rhombite 800 stadia distans in Maeotidem egreditur, 423, 36.
Rhosus, ἡ Ῥωός, Syriae urbs ad sinum Isaacum, 577, 7, inter Iasum et Seleuciam, 640, 1.
Rhoxane, Oxyartae f., in Salmithras petra custodita, 443, 52; ejus nuptiae, 444, 5. Alexandri M. uxor, cum Perdicca in Aegyptum venit; unde post necem Perdiccae in Macedoniam discessit, 675, 16.
Rhoxolani, Ῥοξολανοί, ultimi notorum Scytharum ultra Borysthenem habitantes, 94, 34; 244, 50. Campos inter Tanaim et Borysthenem tenent, 254, 34. Supra eos boream versus quinam habitent, non constat, 254, 38. Rhoxolani sub Tasio duce Palaco Scylluri filio contra Mithridatem Eupatorem auxiliabantur; bellicosi quamvis, bene composito exercitui impares erant; adeo ut 50000 eorum a sex millibus victi et magnam partem occisi sint, 254, 38. Eorum arma, 254, 47.
Rhuspinum, Ῥούσπινον, Africae urbs, ad quam Caesar Scipionem debellavit, 706, 1.
Rhyndacus, Ῥύνδακος, Mysiae fl., 492, 39, ex Azanitide oritur; praeter alios Maecesum recipit; exit e regione Besbici ins., 493, 34; excipit etiam Odyrsen fl., 471, 51. Ei adjacet Apollonia urbs, 492, 45.
Rhypos, Ῥύπος, Achaiae civitas, 331, 28; patria Myscelli, qui Crotonem condidit, 332, 37. In Rhyptide regione fuit Leuctrum pagus, 332, 38. Rhypos non amplius habitantur, 332, 33; regio, ἡ Ῥυτική, penes Aegienes et Pharenaes est, 332, 33.
Rhythmi Cretici, Thaletis inventum, 413, 5.
Rhytium, Ῥύτιον, Cretae opp. ad Gortyniorum agrum pertinens, 411, 49.
Romae origines secundum narrationem plurimis probatam exponuntur, 191, 35; item secundum alios, qui Romam Arcadam coloniam esse ab Evandro deduciam tradunt, 192, § 3. Romani agri finis antiquissimis temporibus erat inter quintum et sextum a Roma lapidem miliarium, ad locum qui Festi vocatur, 191, 45. In urbis regione Aborigines habitantur, 190, 39. Asylum ibi Romulus aperuit in luco inter arcem et Capitolium, 191, 53. Roma et Siculum fretum et Carthago sec. Eratosthenem sub eodem meridiano sita, 77, 2. Romae urbis descriptio, 195, 10—197, 20. In Aventino monte est Dianae Ephesiae statua, 150, 4; in Capitolio Herculis colossus Tarentinus, 231, 25; ante portam Collinam Veneris Erycinæ templum, 226, 35. Roma habet simulacrum Minervae Illiacae, 219, 37, quod sedentem deam exhibet, 513, 39. Heliopoli duo obelisci Romam transportati sunt, 684, 19. Aquarum, quae urbem rigant, optima est aqua Marcia, 200, 22. Roma Brundisium via 360 mill., 235, 9. Viæ quibus Brundisium itur duæ, 234, § 7. Via ad Rhegium usque, 235, 11. Viæ Salaria et Nomentana, quæ a porta Collina incipiunt, 190, 32. Viæ Prænestina et Esquilina, a porta Esquilina incipientes, 197, 36. Romam ceperunt Senones Galli, 177, 17; quo tempore? 238, 28. Romae vitri fabricatio exulta, 645, 24. — Respublica Rom. admirabilis, teste Eratosthene, 54, 38. Romani Britanniam occupare quum potuissent, spreverunt, utpote rem inutilem, 95, 37. Ex vectigalibus plus percipere videntur quam tributum efficere posset, 95, 40. Romani multas gentes a fera vita ad civilem rationem traduxerunt, 105, 3. Numidarum venandi studium adjuvant, quum in spectacula bestiis opus sit, 108, 49. Lusitanorum partem a borea Tagi in regionem inter Tagum et Anam mediam transtulerunt, 115, 9. Zelis urbis incolas ex Africa in oppositam Hispanie ripam transtulerunt, additisque e Tingi et Italia colonis, urbem Juliam Iozam vocant,

116, 3. Romanorum amicitia colenda Gaditani insignes sunt, 116, 11. Romani colonias deduxerunt Cordubam, Hispalim, Bastin (?), 117, 8 sqq. Gymnesiarum insa. incolæ cuniculorum copia vexati terram inhabitandam a Romanis petierunt, 119, 50. 140, 1. Romani colonos mittunt in Balearides, 139, 48. Polybii temporibus Romani ex argenti metallis ad Carthagiensem Novam citis quotidie 25000 drachmas efficiebant, 122, 30. Romanorum colonias in Hispania Pax Augusta, Augusta Emerita, Caesar Augusta, alias, 125, 34. Mores eorum assumpserunt Turdetani, 125, 27. Plurimas Turdetanias urbes colonos Romanos acceperunt, 125, 30. Romani Lusitanorum latrocinia coercuerunt, urbes eorum emontibus in planitiem transducentes, 127, 25. Boreales Hispaniae gentes Cantabricas aliasque eo redegerunt, ut, missis latrocinis, pro Romanis arma ferrent, 129, 24. Populis Hispanicis in multos principatus distractis, alias alios domando multum temporis traxerunt, donec omnes in suam redegerunt potestatem, 131, 29. Punici belli secundi causa fuit delectum contra pacta Saguntum, 132, 12. Celtibericum bellum Romani per 20 annos gesserunt; tandem post multa damna Numantiam ceperunt, 135, 2. In Cantabria murum multitudine infestabantur, 137, 19. Romani, qui terrarum regiones descripserunt, e graecis scriptis sua sumunt, de suo penu nihil fere addentes; omnino carent cognoscendi studio, 137, 50. Quomodo Hispaniam diviserint et administrarent, 138, 11 et § 20. In Cassiterides insa. viam aperire saepius tentarunt frustra; tandem P. Crassus omnes qui vellent mare istud exercere docuit, 146, 2. Romanorum amicitiam coluerunt Massilienses, 149, 38; 150, 2. Romani Tectosagorum ditione potiti, paludes, in quas argenti et auri pondera Galli demerserant, publice vendiderunt, 156, 30. Juxta Latini nonnullis Aquitanorum dederunt, ut Auscis et Convenis, 158, 40. Contra Arvernos bella, 159, 47. Romanorum cognati vocantur Adui Galli, 160, 5. Romani apud Treviros Rhenum ponte junxerunt, 161, 23. Gallos facilius quam Hispanos subegerunt, 163, 12. Optimum Romanis equitatum Galli praebent, 163, 21; plurimumque salsamenti, 164, 3. Dona mittunt Britanniae reguli, 167, 6. Contra Ligures et Salyes bella, 169, 15. Romani auri metalla ap. Tauriscos Noricos possident, 173, 173, 47. Senones et Gasatas Gallos ad Padum consistentes prorsus deleverunt; Boios ex eadem regione ejecerunt, 177, 18. Aquileiam contra barbaros vicinos condiderunt, 178, 35. Contra Insubres iis auxiliantur Veneti et Cenomani, 179, 51. Romanorum reges Ancus Marcius, 183, 7, Tarquinius Priscus, 183, et Tarquinius Superbus, 183, 9 et 17. Romani ornatum triumphalem ac consularem aliorumque magistratuum, fasces, securis, tubas, sacrificia, divinationem, musicam, ab Etruscis Tarquiniensibus acceperunt, 183, 12. Tempore invasionis Gallicae plurimum salutis debuerunt Caeretanorum fortitudini; sed accepti beneficii parum se memores praebuerunt, 183, 23. Romani praefecti quomodo in Sardinia res gerere soleant, 187, 33. Romani cum Latinis Jovi sacrificant in Albano monte, totius regni costu ibi coesto; harumque tempore feriarum urbi praeficitur celeberrimum aliquis juvenum, 191, 11. Ambarvalia ubi agantur, 191, 50. Neptuno equestria certamina celebrant, 192, 2. Herculi sacrificant, 192, 21. Carmentum colunt, 192, 27. Alba diruta, Albanos civibus Romanis adscribunt, 192, 50. Ap. Romanos de piratis queruntur Alexandri et Demetrii legati, 193, 33. Romani quibusdam carminibus linguam oscam adhibent, 194, 14. Sternendis viis, aquae ductibus et cloacis praecipuam operam navant, 196, 22. Custodiam loco, quo captivos asservarent, saepe usi sunt Alba, quae est ad lacum Fucinum, 200, 25. Romani Neapoli vitam

degere adamant, 205, 35. Campanorum agros divisērunt, 209, 2. Piconorum partem ad mare Tyrrhenum transdixerunt, 209, 9. Picens, ut Lucanis Bruttisque, qui cum Hannibale fecerant, pro militia inunxerunt, ut cursores et tabellarii publici essent, 209, 28. Salernum contra eos munierunt, 209, 31. Thurios colonia frequentatō Copias vocarunt, 219, 13. Punico bello secundo Messana tamquam receptaculo utebantur, 222, 47. Syracusas obsidione in potestatem redegerunt, 224, 41. Contra Ennum bellum, 226, 29. Tarentum coloniam miserunt, 233, 24. Romanorum imperii ejusque incrementorum historia inde a condita urbe usque ad Tiberium imperatorem summis lineis adumbratur, 238, § 2. Romani Germanis nomen hoc indiderunt, 240, 42. Nonnullas Germanorum gentes in Galliam transdixerunt, 241, 7. Bella contra Sugambros et Cheruscos, 242, § 4. Cimbros eorumque socios partim cis partim trans Alpes debellarunt, 244, 18. In Germania ultra Albin non penetrarunt, 244, 42. Getarum potentiam disjecerunt, 253, 7. Dacos et Getas nondum prorsus debellarunt, 253, 31. Bosporanorum reges quos placuerit constituunt, 259, 15. Diuturnum contra Dalmatas bellum, 261, 49. Ardiaeos Illyriæ ab ora in mediterranea repulerunt, 262, 15. Autariatas et Scordiscos debellarunt, 264, 8. Colonos miserunt Buthrotum, 269, 38. Ad Pydnam præcium, 277, 50. Legatis Romanorum a Corinthiis injuria affectis, Corinthum diruerunt, 327, § 24. In Corinthi excidio artis opera usque deque habuerunt, 327, 23. Creta potiuntur et Cilicum castellis piraticis, 410, 2. Cnossum coloniam miserunt, 410, 4. Delum a Mithridatis ducibus vastatam occuparunt, 417, 31. Romanorum e vetere consuetudine Calo uxorem suam Hortensio tradidit, 441, 33. Romani, victo Antiocho Magno, Artaxiam et Zariadrem Armeniæ reges constituerunt, 456, 3. Post mortem Archelai Cappadociam provinciam romanam esse decreverunt, 458, 17. Cappadociæ assignarunt Ciliciæ partem quæ est circa Castabala; deinde Archelao etiam Ciliciam asperam dederunt, 458, 26. Cappadocibus libere suis vivere legibus, deinde, illis hoc recusantibus, regem ex ipsorum corpore creare permiserunt, 463, 10. Matris Deorum simulacrum Pessinuntæ petierunt, Sibyllæ oraculi jussu, 466, 18, sicut Æsculapii simulacrum ab Epidauro, *ib.* Cyzico honorem habuerunt, 493, 26. Colonos miserunt in Alexandriam Troadis urbem, 508, 17. Rhodios et Attalum contra Philippum socios habuerunt, 533, 34. Eorum socius contra Antiochum M. et Perseum Eumenes II, cui dederunt quæ intra Taurum Antiochus possederat, 533, 40. Attalus III regnum Romanis reliquit, qui in provinciæ formam redactum Asiam appellant, 534, 8. Romanis leges quasdam scripsisse videtur Hermodorus Ephesius, 548, 23. Rhodiis reddiderunt Caunum, quæ defecerat, 556, 38. Piratas Cilices debellarunt, 567, 41. Bello Antiochico Telmessum Eumeni dederunt, et post mortem ejus Lyciis restituerunt, 568, 1. Cur Ciliciam Asperam Cleopatrz, Amyntæ, Archelao dare quam sub Rom. præfectis esse maluerint, 572, 50. Tarcondimotum, qui Amani castella possidebat, regem appellarunt, 577, 2. Pinaca, Gordyæorum urbem munitissimam, vi ceperunt, 636, 16. Bassum rebellem in Apamea obsident, 641, 1. Berytum a Tryphone dirutum restaurarunt, 643, 30. Quomodo Ægypti administrationem constituerint, 677, § 12; 678, 18. Indicas et Æthiopicas negotiationes maximopere auxerunt, 678, 36. Sibyllæ oraculis et Etrusca divinatione utuntur, 691, 10. Eorum contra Æthiopes bellum, duce Petronio, 696, § 54. Carthaginiensium ditionem in provinciæ formam redegerunt, nisi quod Masinias partem tradiderunt, 707, 20. Ro-

mani imperii ambitus describitur, 712, § 24. Imperii provinciæ quomodo distributæ fuerint ætate Strabonis, 712, § 25.

Romuli et Remi historia narratur, 191, 20. Romulo succedit Numa Pompilius, 192, 10.

Rubico, 'Ρουβίκων (Pisatello), Ital. fluv., prope Cæsenam, 180, 36; inter Ariminum et Ravennam exit, 189, 18; terminus Galliæ Cisalpinæ et veteris Italiæ, 189, 16; 181, 23.

Rubrica Sinopica, 462, 39.

Rubrum mare, ἡ ἑρυθρὰ θάλασσα, quod est extra Persicum sinum et Arabicum, a meridie Arabiæ, 651, 42. (Ceterum plerisque locis maris Rubri nomine etiam sinus Persicus et Arabicus comprehenduntur.) Rubrum mare dictum de colore rubro, quem efficiant vel solis radiorum reflexio vel montes rubentes vel fons quidam, 662, 43; sec. Agatharchidem nomen habet ab Erythra Persa quodam, 662, 49; sec. alios ab Erythra Persei filio, 663, 4. Sepulcrum Erythræ in Ogyri insula est, 652, 35. Rubrum mare mari Ægyptio sublimius esse videbatur, 663, 40; 32, 5; perperam utique, 47, 6. Arbores lauro et oleæ similes in mari Rubro, 652, § 6. A Rubro mari ad Mediam 8000 stadia, a nonnullis promontoriis etiam ultra 9000 stadia sec. Eratosth., 66, 46. Ad Caspias portas alia 3000 stadia, *ib.* Cf. Persicus sinus et Arabicus sinus.

Rucantii, 'Ρουκάντιοι, Rhætorum gens, 171, 50. Sunt 'Ρουκινάτοι; Ptolemæi 2, 13, 1. *Rucinates* Plinii 3, 20, 24.

Rudis, 'Ρωδία, Iapygiæ urbs græca, Ennii patria, 234, 11 et 20.

Ruscino, 'Ρουσκίνων (La Tet), Galliæ fl. e Pyrene oriens urbem habet cognominem (ubi nunc exstat *tour de Roussillon*, 24 stadiis ab urbe *Perpignan*). Ruscinoni lacus propinquus est locus aquosus, plenus salinarum, qui mugiles fossiles habet, 151, 9.

Ruteni, 'Ρουτίνωι (les hab. du Rouergue), Galliæ gens, Narbonensi pr. propinqua, Aquitanis adscripta, 158, 35. Argenti metalla habent, 158, 36.

Rutuli, 'Ρουτούλοι, Latii gens, Ardeam tenebant, 190, 40; 192, 23. Eos proelio vicit Latinus, Æneæ auxilio usus; iterum ab Æneæ et Latino vincuntur proelio quo Latinus cecidit, 190, 2.

S.

Saba, Σαβά, portus in sinu Arabico, 656, 9.

Sabæ, Σαβαί, Troglodytæ urbs ad oram occiduam sinus Arabici, 657, 1.

Sabæi, Σαβαίοι, Arabes, Minæis finitimi; urbs eorum Mariaba, 653, 50. De Sabæorum terræ proventus, serpentibus, incolarum vita et commerciis; de Mariaba metropoli, regis conditione, aromatum abundantia, incolarum divitiis, 662, § 19. Sabæi olim Syriam incursionibus vexarunt, 663, 12.

Sabaiticum os, τὸ Σαβαϊτικὸν στόμα, in Troglodytica ora sinus Arabici, 656, 6.

Sabata, Σάββα (al. Sabbatha; *hod. Saba*), Chatramotitarum Arabum urbs, 654, 3.

Sabata, ἡ Σάββα λίμνη (Sabate ap. Fest., *Stagna Sabatha* Silius; *Lago di Bracciano*), Etruriæ lacus, 188, 47.

Sabata vel Sabatorum Vada, Σάββα, Σαβάνων Οὐδα, oppidum Liguriæ, 180, 3; a Genua 260, ab Albingauno 360 stadia distant, 188, 10. Ad Sabata est Alpium initium, 168, 7 et 17. Sabata iter via Emilia, 181, 13.

Sabazius, Σαβάζιος, apud Phryges quodammodo filius Matris deorum, 404, 8. Sabazii sacra, Σαβάζια, 405, 6.

Sabi regio, Σάβου χώρα, in India, in qua Sindomana urbs, 597, 30.

Sabas, Σάβας, Ararēnæ, Arabum Nomadum regionis, rex, 665, 8.

Sabelli. V. Samnites.

Sabina, Sabini, Σαβίνη, Σαβίνοι. Regionis situs, 182, 19. Sabina a Tiberi et Nomento usque ad Vestinos per 1000 stadia porrecta, 190, 3. Urbes habet paucas easque valde attritas; quasnam? 190, 6; regio ferax, 190, 17. Sabini, gens antiquissima; indigenæ, coloni eorum Picentini et Samnites, 190, 24. Sabinis demum subjectis, Romani divitias sentire cœperunt, ut Fabius ait, 190, 29. Per Sabinos via Salaria, in eamque incidens via Nomentana, 190, 31. Sabini cum Umbris diuturno bello confixerunt. Nuncupata ob id vota; quæ causa fuit deducendæ juventutis; unde orta gens Sabeliorum sive Samnitum, 208, § 12. Sabinarum virginum raptus, 192, 4.

Sacæ, Σάκαι, μυλωνοί, γινεῖς Ἐκδοί, sec. Chœrilum, 251, 30. Sacæ, Scytharum pars quænam? 435, 22. Sacæ et Massagetæ, a Dais orientem versus sunt, 428, 28. Sacæ et Sogdiani juxta Indiam habitant, 440, 32. Sacas a Sogdianis Iaxartes dirimit, 440, 35. Sacæ etiam Sogdianum tenebant, 438, 34. Juxta eos sunt Asii, Pasiani, Tochari et Saracauli Scythæ, 438, 32. Sacarum et Massagetarum gentes Chorasmi et Altasii, 440, 24, et Aspasiae, 440, 29. Sacæ Bactrianam occuparunt; optima Armeniæ parte potiti sunt, quæ ab his Sacasena vocatur; ad Cappadoces Ponticos usque progressi sunt, quos funditus ibi deleverunt Persarum prefecti; hinc Sacæorum festi origo quam alii referunt ad Cyri contra Sacas bellum, 439, § 4 et 5.

Sacæa, τὰ Σάκαια, Persarum festa quæ post victos Sacas instituerunt. Festorum ratio, 439, § 4 et 5. Cf. Sacæ.

Sacarauli, Σακάραι, gens Scythica. (Sagarauce Ptolemæi?) 438, 33. E regione trans Iaxartem sita profecti Bactrianam Græcis ademerunt, ib.

Sacasena, Σακασσηνή, Armeniæ regio, 436, 32; 439, 2 (Cf. Sacæ); Albaniam et Cyrum fl. attingit, 452, 45. Melle abundat, 60, 51.

Saccapodes, Σακκάποδες, vocantur Adiabeni, 634, 41. (In ea Zagri montis parte quæ etiam nunc vocatur *Zakho*. V. Ritter. t. 9, p. 705. Cf. Tuch. De Nino urbe, p. 36.) Sacer mons Thraciæ. V. Hierum.

Sacerdotum Ægyptiorum studia astronomica et philosophica, quæ Diospoli maxime colebantur, nunc defece-
runt, 685, § 20. Sacerdotale olim apud Meroenses imperium, 698, 38.

Sacrificia humana apud Gallos, 164, 53; Cimbros, 244, 24; Lusitanos, 128, 21; Albanos, 431, 43. Sacrificiorum ratio apud Persas, 623, 41.

Sacrum bellum sive Phocicum, 361, 6, quo Delphici thesauro a Phocensibus direpti sunt, 156, 21.

Sacrum Istri ostium, Ἰστρον στόμα, 263, 48; 254, 3.

Sacrum pr., Ἰστρον ἀπορτήριον (Cap St-Vincent), Hispaniæ, 89, 46; 99, 10; 113, 38; a Columnis 3000 stadia distans, 87, 36; terræ punctum maxime occiduum, 98, 38, stadiis 1500 quam Libya occidentalis est, 114, 5. In ea fere linea situm quæ per Gades, Columnas, fretum Siculum, etc., transit, 98, 39. Maxima ibi diis 14 1/2 horarum æquinoctialium, 98, 44. Ab Artemidoro navigio comparatur, 114, 9; nullum ibi Herculis templum, sed lapides quidam, in quibus libationes offerunt advenientes, 114, 12. A Gadibus minus duobus millibus stadiorum dissitum; ab Ana fluvio sec. nonnullos, 60 m. p., 116, 37. A Gadibus quinque dierum navigatione distat sec. Eratosth.; non amplius 1600 stadiis abesse Artemidorus dicit, 123, 14. A promontorio versus boream sinus est, 125, 42.

Sacrum promontorium Lyciæ, 568, 33; inde ad Olbiani 363 stadia, 568, 47.

Sadacora, τὰ Σαδάκορα, Cappadociæ opp. in via qua Coropasso Mazaca Itur, 566, 29.

Sadracæ, Σαδράκαι, Darii Hystaspis regia, quæ erat (in via qua Arbels Babylonem Itur) inter naphtha fontes (qui sunt ad hod. *Kerkuk*) et Dialæ fl. trajectum (v. not. ad v. Caprus), 628, 29. (In tabula Sadracæ retuli ad ruinas *Eski Kifri*, quæ prope *Tel Scharan* exstant (v. Ritter. 9, p. 542). Fort. a Sadracis non diversus est locus quem Ptolemæus 6, 1. Καρχήατρα vocat. Post Sadracæ meridiem versus apud Strabonem sequitur *Κυκαρισσών*; in tabula Klepertiana (*Die westlichen Stufen-Länder des Iranischen Hochlandes*) sequitur *Tchemin*; quem locum quum Ritterus secundum Richium vocet *Tchemon-Kiupressi*, Cupressetum Strabonianum esse puto.

Sætabis, Σαταβίς (*Xativa* ap. Arabes; postea *S. Felipe*) Hispaniæ urbs, inter Saguntum et Spartarium campum, in via militari sita, 133, 16.

Saga Ligustica, 168, 45.

Sagalassus, Σαγάλασσός vel etiam Σαλγησσός, Placidæ castellum, 487, 39; 488, 18; quod cepit Alexander, 487, 47. Ad Sagalassum usque Milya pertinet, 539, 44. Sagalassensibus finitimi Catennenses, 488, 14.

Sagapeni, Σαγάπηνες, sicuti Silaceni (in hod. *Silakhur*), Elymaeorum finitimi, 634, 22. Aliunde non notum nomen. Super *Silakhur* est *Thamabadan*, sive Cambadene Mediæ apud Isidorum Characenum. Vel in hoc vel in propinquo tractu *Sagapeni* collocandi fuerint. Ab eorum regione dici puto τὸ σαγάπηνόν, succum fruticis in Media nascentis (v. Steph. Thes. s. v.)

Sagaris, Σάγαρις, gladii genus, 432, 30.

Sagra fl., ἡ Σάγρα, Italiæ fluvius, ad quem aræ Dioscuro-
rum sunt; pugna ibi commissæ, qua Crotoniatæ a Locrensisibus et Rheginis victi sunt, 216, 54; 218, 26. Proverbium ἀληθέστατα τὸν ἐπὶ Σάγρα, 217, 5.

Sagrus, Σάγρος, Italiæ fl. inter Ortonem et Aternum labens Frentanos a Pelignis dividit, 201, 49.

Saguntum, Σάγουντρον, Hispaniæ opp., 133, 16; 139, 5; a Zacynthils conditum, ab Hannibale dirutum, causa belli Punici, 132, 12.

Sagylum, τὸ Σαγύλιον, Ponti arx supra Amisenorum agrum sita, 480, 7. Ibi Arsaces captus, 480, 12.

Saii, Σάιοι, Thracæ, i. q. Sinties s. Sintii, circa Abdera et in Lemno, 471, 3; olim etiam Samothracen habitasse et nomen insulæ dedisse feruntur; sive iidem cum Sapæis et Sintis, sive ab his diversi sint, 393, 18. Saiorum Archilochus mentionem fecit, 393, 22.

Sais, Σάις, Æg. urbs, a Schedia Memphim naviganti a sinistra est, duobus schoenis a fluvio distans, 682, 49. paulo supra eam Osiridis asylum, 682, 50. Sais inferioris regionis metropolis, 681, 28. Ibi Minervæ templum, in quo Psammitichi sepulcrum, ib. Saitæ ovem colunt, 190, 23.

Saitica Ægypti præfectura, Σαϊνὰς νομός, in qua Nacratin Milesii condiderunt, 681, 23.

Saiticum nonnullis dicitur Nili ostium quod reliquis est Taniticum, 682, 8.

Salacia, Hispaniæ opp. prope maris ἀνάγυσον, juxta Barbarium prom. (*Alcacer do Sal*), 125, 46, ubi legendum: καὶ ἦν κορυμβόσκιον ἐπὶ Σαλάκιαν.

Salamis Σαλαμῖς, ins. maris Myrtol, 102, 40; olim Sciras et Cychrea et Pityussa dicta, 338, 9; clara Æacidis regibus et prelio ad ins. commisso, 338, 21. Insulæ longitudo; urbs cognominis, 338, 6; Bocarus fl., 338, 29. Salamis antiquitus peculiaris fuit respublica, 339, 17. Nunc eam possident Athenienses, qui olim de ea cum Megarensibus contenderunt, inserto Iliadi versu ad ipso eam pertinere prætendentes, 339, § 10. Salaminium

- prælium, 322, 36; 324, 27; 342, 24. Salaminus cascus, 339, 13; Salaminicus sinus, 289, 19.
- Salamis, Cypri urbs, ab Aphrodisio 70 stadia distat, 582, 15; a Teucro condita, 582, 18; patria Aristi historici, 582, 27.
- Salapia, *Σαλαπία*, Apulæ urbs, Argyrippenorum navale, 235, 38; 236, 8.
- Salaria via, *Σαλαρία ὁδός*, per Sabinos ducit; in eam Nomentana incidit apud Eretum; utraque incipit a porta Collina, 190, 32.
- Salas, *Σάλας* (*Saale*), Germaniæ fl., 241, 54; inter hunc et Rhenum oblit Drusus Germanicus, 242, 1.
- Salassi, *Σαλασσοί*, Gallie Cisalpinæ gens; eorum regio ampla in profunda valle (*vallees d'Aoste*), 170, 38; quæ obtinet mediam cavitatem quam Alpium linea describit, 175, 33. Regionem perlabitur Durias fl., 169, 44. Salassi sunt Cottii sive Donni terræ et Pado finitimi, 170, 5. Supra eos in montium cacuminibus Centrones, Catoriges, Varagri et Nantuatæ, 170, 6. Via ex Italia in Galliam Lugdunum ducens per Salassorum regionem transit, 173, 15; 174, 8; 171, 38. Salassi magna damna intulerunt transeuntibus, ut ex Bruti, Messalæ, Cæsaris historia probatur, 171, 12. Augusti dux penitus eos divicit, victoque Terentius Varro vendidit Eporediæ (quæ est Romanorum contra Salassos colonia), condiditque ibi Augustam *Prætoriam* (unde hod. *Aoste*), 171, 22. Salassi auri metalla habebant, 170, 45; aurum Durie aquis eluentes in multos rivulos fluvium distraxerunt; hinc controversiæ cum subjacentibus agricolis, 170, 48. Postea metalla ista in Romanorum manus venerunt, 171, 4.
- Saldas, *Σάλας*, Massæsyliæ portus, 705, 35; ad quem sunt confinia ditionum Jubbæ et Romanorum, 705, 35.
- Salentina *Σαλεντίνη*, peninsula sive Iapygia sive Messapia sive Calabria promiscue dicitur, 234, 17.
- Salentini, *Σαλεντίνοι*, in Iapygia, circa Iapygiam acram, 230, 43; Cretensium coloni, 238, 35. Apud eos Minervæ templum et Iapygium prom., 233, 36. Salentinorum oppidum Veretum, 233, 47.
- Salernum, *Σάλερνον*, Campaniæ opp., quod Romani munierunt, 209, 28.
- Sales ad Ammonis templum reperiuntur, 41, 13. Sales fossiles, *ἄλας ὀρυκτοί*, in Turdetania, 119, 36; Sales purpurei, qui albi evadunt terendo apud Lusitanos, 129, 4; Sales Indici, 186, 30; sales Spautæ lacus, 448, 39; salis fodinæ in Ximene Ponti, 480, 54; *ἄλοπῆγον αὐτοφύς*, Tatta lacus, 486, 35. Sales fossiles in Indiæ monte, qui ad Sopithis regionem pertinet, 296, 30.
- Salganeus, *Σαλγανεύς*, vir Boeotus, a Megabate interfectus, in Salganeo sepultus, 346, 36. Cur sit a Persis ad Euripum Chalcidicum interfectus, p. 8, 35.
- Salganeus, Boeotiæ locus in sublimi situs; unde dictus sit, 346, 36.
- Salinæ in Antariatarum et Ardæorum confiniis, 263, 54; Tragasæ salinæ in Troade, 517, 48.
- Salmacis, *Σαλμακίς*, fons Halicarnasi, 560, 25.
- Salmone, *Σαλμών*, Pisatidis opp., 305, 50; prope fontem cognominem ex quo Enipeus profluit, 306, 23. Ei vicina est Heraclea, 306, 32. [Quod si Enipeus est hod. *Lesténitza* (ut videtur). Salmone querenda est supra hod. *Karatula*. V. Curtius, *Pelop.* 2, p. 72.]
- Salmonius *Σαλμώνεύς*, pater Tyrus, in regione Pisatidis, quam Enipeus perfluit, regnavit, 305, 47; 306, 28. Epeorum et Pisatarum rex Ætolium ex Elea eiecit, sec. Ephorum, 307, 3. Elidi imperasse a nonnullis traditur perperam, 306, 2.
- Salmonium vel Samonium, *Σαλμώνιον*, *Σαμώνιον*, Cretæ pr. orientale, a Rhodo 5000 st. distans, 67, 30; 406, 1; 411, 22. Versus *Ægyptum* vergit et Rhodiorum insulas, 408, 7. Sunium Atticæ prom. non multum excedit ortum versus, 407, 41.
- Salmydeus, *ὁ Σαλμυδῆσός*, litus saxosum et importuosum Ponti Eux.; ejus longitudo, 265, 30; 464, 17; mare ibi palustre ob fluviorum aggestiones, 41, 54; 44, 53.
- Salome, *Σαλώμη*, soror Herodis, mater Berenicæ, ab Augusto honoratur, 651, 17.
- Salon, *Σάλων*, Bithyniæ regio; Salonites cascus, 484, 27.
- Salon, *Σάλων* (*Salona*), Dalmatarum navale, 261, 49 et 52.
- Salsamenta condiuntur in Menlaria et Belone Bæticæ, 115, 53; salsamenta copiosa in Turdetania, non inferiora Ponticis, 119, 30; salsamenta Malacæ, 130, 6; Exitana Bastetanæ, 130, 13; ad Carthaginem novam, 131, 37; plurima in Italiæ et Galliæ importantur, 164, 3; salsamenta suilla optima ap. Sequanos, 160, 1. Salsamenta et Mæotide in Græciam apportabantur, 258, 32; s. Lynchitidis paludis, 271, 48; s. Gennesaritidis paludis, 651, 3; Zuchidis in Libya, 708, 44.
- Saltatio armata, *ἡ ἐνόπλιος δρχησις*, a quibusnam introducta sit, 401, 8 et 22; 413, 2. Saltatio Lusitanorum, 128, 42.
- Saltietæ, *Σαλτιῆται* (?), in Bætica Hispaniæ, texta tenuia præclare conficiunt. (Non constat ad quam urbem hæc pertineant. Haud dubie nomen est corruptum. Virorum doctorum conjecturæ ad urbes extra Bæticam sitas aberrant. Legi volunt: Setabitæ, Salacitæ, Saltigetæ. In Bætica a meridie Hispalis est *Salpesa* municipium. An nostro loco fuit *Σαλπισῆται*?)
- Salyes, Gallie Narbonensis gens, 148, 13; 154, 53. Ab antiquis Græcis Ligyes (Ligures), a posterioribus Celtoligyes vocabantur, iisque omnem regionem campestrum usque ad Luerionem et Rhodanum assignabant, 169, 5; tunc Salyes in decem divisi partes et pedestri et equestri modo expeditionem fecerunt, 169, 10. Salyes habitant oræ maritime imminentes Alpes partemque ipsius litoris Græcis mixti, ab Antipoli ad Massiliam et paullo ulterius, 169, 2. Oræ montosæ, quæ est inter Massiliam et Nicæam, partem occidentalem tenent, 153, 15. Eorum regio ab occasu versus septentrionem inclinans paulatim a mari recedit, 150, 38. Usque ad Druentiam fl. habitant, 153, 45. Vicini iis sunt Albienses et Albici et Vocontii, 169, 22. Salyes Romanos per maris oram in Hispaniam euntes a transitu prohibebant; unde bellum iis sicut Liguribus illatum est, omniumque primi Gallorum Cisalpinorum a Romanis victi sunt, 169, 11. Sextius Salyes eo redegit, ut a locis portuosius 12 stadia, in saxosis autem litoribus 8 stadia a mari recederent. Relicta sic ab iis regio Massiliensibus data, 149, 40. Contra eos Massilienses exstruxerunt Tauroentium, Olbiæ, Antipolin, Nicæam, 149, 32.
- Samaria, *Σαμάρεια*, Judææ urbs, quam Herodes Sebasten denominavit, incolas e variis gentibus mixtos habet, 647, 26.
- Samariana, *Σαμαριανή*, Hyrcaniæ opp., 436, 23 [Apud Ptolemæum vocatur *Σαμαρῆνη* (hod. *Sari*); Polybio 10, 31, est *Συρίη* (cf. Ritter., 8 p. 476). Apud Strabonem nomen urbis e Ptolemæo corrigendum fuerit. Eandem urbem apud Arrianum 3, 25 vocari *Σαδρακάρα* (*Xazacerta* Ilm. Alex. 72) censent D'Anvillius, Renneilius, Ritter, alii, probabilius. Ritterus 8, p. 582, *Zadracarta* (modo recte ita libri habeant) dici putat pro *Zard-Kart*, i. e. flava urbs; nam *saru* et persice *zard* significat flavum. Obstat sane videntur Straboniana καὶ Σαμαριανὴ καὶ Κάρα, in quibus Κάρα esse *Zadracarta* Arriani dixeris. An fuit *Σαμαριανή* [ἡ] καὶ Κάρα,

- Quodsi vero alius urbis nomen in *Κάρτα* laet, referri id possit ad hodiernum *Karatepe* (Catippe in T. P.), quod opp. non longe a *Sari* distat juxta mare positum.)
- Same.** V. *Samus*.
- Sami, ὄρει, loci sublimes;** inde *Samothracæ* nomen, 393, 14; 297, 50.
- Samicum, τὸ Σαμικόν, Triphyliae castellum (ruinæ in *Kaiaffa* monte),** 296, 4; 301, 49; 302, 4; prius etiam urbs, cui *Samos* nomen, ob loci altitudinem, ut videtur, 297, 48 (Cf. *Samus*). *Samicum* fortasse arx fuit *Arenæ* *Homericae*, *ib.* *Samicum* habet *Neptuni* templum et lucum, cujus procuratio est penes *Macistas*; omnes vero *Triphylia* ad templum istud contribuebant, 295, 30; 297, 11 et 42. *Periæ Samiæ*, *ib.* *Samicus* campus *Triphylia*, 298, 46.
- Samnites, Σαυνίται, Sabinorum coloni,** 190, 25, a *Sabinis* majoribus *Sabelli* dicti, qua occasione et quomodo in colonias deducendas missi *Opicorum* regionem occupaverint, 208, § 12. *Samnitarum* coloni *Lucani*, 190, 25; 211, 41. *Samniticae* gentes *Frentani*, 201, 15, et *Hirpini*, 208, 42. *Samnitarum* in regione *Lacones* olim consedisae *Tarentini* finxerunt, 208, 31. *Samnites* *Etruscos* e *Campania* eiecerunt, 202, 25. In *Latium* ad *Ardeam* usque *incursionibus* penetrarunt, 207, 40. *Metapontum* diruerunt, 219, 54. *Peteliam* contra *Thurios* muniverunt, 211, 28. *Campania* domini evadunt, 207, 42. Quomodo *Sulla* ad interfectionem delere gentem instituerit, 207, 45. *Samnitum* institutum quoddam, 208, 35. *Samnitici* montes (*Σαυνιτικὰ ὄρη*), 182, 25.
- Samuitarum mulierum insula, Σαμνιτῶν γυναικῶν νῆσος, Ligeris ostio** obiacens non adeo longe versus altum remota, in qua *Baccho* orgia celebrant mulieres, 165, 4. (Insulam istam esse, quæ nunc vocatur *le Dunet* censet *Valesius*, *Nat. Gall.*, p. 500; *Noirmoutiers*, sec. *Falconer*, *Reichard*. (*Samnitæ* a *Namnitis* sive *Namætis* distinguunt *Ptolemæus* et *Marcianus*. Quamquam revera nonnisi ejusdem nominis formæ fuerint.)
- Samonium Σαμώνιον, Troadis planities** in *Neandride* et *Alexandrensi* dittonē, 406, 1.
- Samonium, Σαμώνιον, Cretæ orientale pr.** V. *Salmonium*.
- Samosata, Σαμόσατα, Commagenæ caput,** 638, 12; 365, 36. A finibus *Cappadocia* prope *Tomias* *Taurum* trajicienti 450 stadia distant, 566, 37.
- Samothracæ, Σαμοθράκη, 102, 52; 282, 32, olim Melite dicta,** 405, 34; ap. *Homerum* *Samus* vocatur, 392, 41; 283, 1. *Ibi* *Iasion* et *Dardanus* fratres degebant. *Iasionis* post necem *Dardanus* ad *Idam* profectus *Dardaniam* condidit, et *Trojanos* *Samothracum* mysteria docuit, 283, 1. *Dii* qui in *Samothracia* colebantur, iidem sunt cum *Cabiris*, ut putant, 283, 8. In *Samothrace* habitabant *Corybantes* sec. *Pherecydem*, 406, 6. In insulam venerunt *Cabiri*, qui iidem cum *Corybantibus* sunt, 405, 34. In *Samothrace* nulla de *Cabiris* mystica narratio fertur, teste *Demetrio*; sacra *Samothracica* in honorem *Cabirorum* instituta, 405, 36. *Samothracia* sacra, 400, 41. *Samathracico* *Cereris* et *Proserpinae* cultui similis est cultus in insula *Britannia* vicina, 165, 30. *Samothracum* in *Thracica* ora oppidulum *Tempyra*, 282, 31.
- Samipalceramus, Σαμψιπάλκερος, Iamblichi pater, Emisenorum phylarchus, Arethusam Syriae castellum tenuit,** 641, 8, § 11.
- Samus heros, a quo Samus (Ionica) ins. dicta;** 544, 31. V. *Samus* ins.
- Samus, Ἐμπος, ins. Ionica in mari Icario,** 419, 4; nota quidem *Homero*, sed non memorata, 392, 41; olim *Melamphylus*, dein *Anthemis*, tum *Parthenia* dicta, 393, 1; 544, 29. Insulae ambitus, 544, 28; *Samus* dicitur ab heros vel indigena vel ex *Ithaca* et *Cephalenia* incolis eam frequentante, 544, 31. Habet *Ampelum* montem et pr., attamen vitem non fert; aliis vero rebus perdives est, ideoque a multis expetita, 544, 33. *Sami* montes *Cerceteus* et *Ampelus*, 419, 6. *Cantharium* prom., 546, 5; *Posidium* prom., cum templo, et objecta *Narthecei* ins.; *Imbrusus* fl., 544 13; *Samo* adjacet *Icaria* ins., 545, 45. *Samii* pascuis utuntur desertis *Icaria*, 419, 1; 546, 7. *Samus* insulae urbs; ejus situs, 544, 8; *Heræum*; alia: *παραπόρτις*, 544, 17; status, 544, 23. *Samii* partem habent ora: objectæ continentis, 546, 11. Olim *Cares* insulam tenebant, 544, 30; et *Leleges*; rex eorum *Ancaeus*, 540, 21. *Samum* *Tembrio* colonis frequentavit, et postea *Procles*, 541, 15; 393, 11. *Samiorum* colonia *Perinthus*, 284, 11. *Glorianitur Samii* coloniam se deduxisse in *Samum* *Thracicam*, indeque ei nomen esse, 393, 11. *Ephesiis* dederunt *Marathesium*, ab hisque acceperunt *Neapolin*, 546, 17. *Tyrannides* *Polycratis* et *Sylosontis*, 544, § 16 sq. *Rebellantes Samios* obsidione presserunt *Athenienses*, *Pericle* duce; postea 2000 colonis sorte insulam distribuerunt, 545, 25. *Samum* patriam cur reliquerit *Pythagoras*, 545, 11. *Sami* educatus *Epicurnus*, 545, 29. *Samius* erat *Creophylus*, 545, 33.
- Samus apud Homerum vocatur insula quæ nunc Samothrace,** 392, 40; 283, 7. *Samus* *Thracica* non ab *Ionica* *Samo* nomen habet. ut *Sami*; gloriantur, sed ab antiquiore aliqua *Samo*; vel potius *Sami* nomen inditum insulae a *ὄρει* sive locis sublimibus, 393, 8. Nonnulli insulam a *Salis* *Thracibus* dictam esse censent, 393, 18.
- Samus et Same, Ἐμπος, Ἐμψι, Homero vocatur Cephalenia insula et urbs ejus,** 389, 26; 391, 31; 393, 4.
- Samus, olim Triphylia urbs, ubi nunc est Samicum castellum,** 297, 48. Vocis etymon, *ib.*; in *Chassæ* saxis; ejus mentionem *periplon* scriptores omittere solent, quod e mari non conspicitur, 298, 39. *Samum* *Triphylia* memoravit *Stesichorus*, 298, 51. *Samii* *Neptuni* templum a *Lepreo* et *Alpheo* (*Annio* codd.) 100 stadia distat, 296, 23. Cf. *Samicum*.
- Sanaus, Σαναός, Phrygiae Magnæ opp.** 494, 5. [De *Sanao* non constat. Leg. fuerit *Ἐύναος* (hod. *Sinaw*).]
- Sandalinum, Σανδάλιον, Pisidia cast.** 487, 38.
- Sandaracurgion, Σανδαράκουργιον, sandaracæ fodinae, in monte prope Pompeiopolin Paphlagoniæ, non longe a Pimolisia, 481, 22. Sandaracæ fodinae in Cappadocia; fossores sunt servi ob facinora venditi, 481, 25.**
- Sandobanes, Albanis fl., Σανδοβάνης, in Cyrum influit,** 429, 3.
- Sandon, Σάνδων, Athenodori Tarsensis pater,** 575, 10.
- Sandrocottus, Σανδρόκοττος, Allitrochadæ pater, rex Prætorum, Palibothrus cognomento, ad quem legatus venit Megasthenes, 58, 54; 598, 41; 603, 53; 605, 36. Sandrocottus a Seleuco Nicatore, cum quo affinitatem contraxerat, regiones quasdam ad Indum sitas accepit, pro hisque dedit 500 elephantas, 616, 28.**
- Sandycis metalla in Armenia, 454, 21.**
- Sane, Ἐάνη, Pallenes opp.,** 279, 5.
- Sangarius, ὁ Σαγγάριος, Bithyniæ fl., 482, 14; ejus fontes et cursus; Gallum excipit; ostiis suis Bithyniam definit, 465, § 7. A Sangario ad Heracleam 500 stadia, 465, 54. Ad eum antiqua Phrygium domicilia, ut Midæ et Gordii, nunc pagi, 486, 22.**
- Sangia, Σαγγία, Phrygiæ pagus, 150 a Pessinunte stadiis distans, ad quem fontes sunt Sangarii, 465, 22.**
- Sanni, Σάννοι, qui olim Macrones dicebantur, supra Trapezuntem habitant, 470, 8.**
- Santon, Σάντων, Gallia gens Aquitanis adscripta, ad Garumniam habitantes (les habitants de la Saintonge),**

- 158, 33; 173, 23; 157, 46. Santonum urbs Mediolanum (*Saintes*), 158, 10.
- Saccondarius Castor, 486, 27.
- Sapaei, Σαπαίοι, Thraces, 393, 20. Bessis vicini, 282, 46; ab oriente Ismari, supra oram mar. habitantes, 282, 18.
- Antea Saci, *g. v.* Sapaeorum rex Cotys, 476, 15.
- Σαπέρδης nomen, 529, 16.
- Saphnioeis. V. Satnioeis.
- Sapis, Σάπις (*Savio*), fluvius Italiae, cui Cæsena adjacet, 180, 35.
- Sappho, Σαπφώ, Mytilenæa, θαυμαστόν τι χρῆμα, 527, 46; soror Charaxi, 686, 45. Phaonem deperiens de Leucata saxo desiluit, 388, 35. Ægam prom. memorat, 526, 2.
- Laudatur, 33, 49; 686, 45. Ejus carmina Callias interpretatus est, 528, 50.
- Sapra, Σάπρα, palus ad Astyra in Mysia, 525, 16.
- Sapra, Σαπρά, i. e. putris, palus cum recessu sinus Carciniditis isthmum Chersonesi Tauricæ efficit, 255, 49; pars est Mæotidis occidua; ejus ambitus, natura, insulæ, 256, 1.
- Saramena, ἡ Σαραμηνή, regio Ponti, Gadilonitidi contermina, 468, 29 et 41.
- Saraosti, Σαραόστου, regio in Indiæ ora a Patalene ortum versus (in hod. *Guzerate*?). Eam occuparunt Bactriæ reges græci, 443, 7.
- Sarapanæ, Σαραπαναί (hod. *Sarapan*), castellum ad Phasin, qui eo usque navigatur, 427, 22. Hinc ad Cyrum quattuor dierum iter, ib. Per Sarapanas e Colchide in Iberiam itur, 429, 15.
- Saraparæ Thraces. V. Thraces.
- Sarapis Σάραπις, in Nitriote Æg. nomo colitur; et oves ibi deo mactantur, quod alibi non fit in Ægypto, 682, 45. Sarapeum Alexandriæ, 675, 53. Sarapidis templum Canobicum curationibus celebre, 680, 87.
- Saravena, Σαραωνηνή, una ex decem Cappadociæ præfecturis, 458, 25.
- Sardanapallus, Σαρδανάπαλλος, Anacyndaraxis f., 578, 32; postremus Assyriorum rex, 628, 2; Anchialen in Cilicia condidit; regis ibi monumentum et imago; inscriptio imaginis, 473, § 9.
- Sardes, Σάρδεις, regia Lydorum s. Mæonum; cui Tmolus imminet, 534, 48; ab ea 30 stadiis abest Apollonis, 534, 45; quadraginta fere ab urbe stadiis est Gygæa sive Coloe lacus, 535, 18. Ad Sardes Alyattis tumulus, 536, 16; Sardes captæ a Lygdami Cimmeriorum duce, 51, 27; 553, 23; captæ primum a Cimmeriis, deinde a Tretribus et Lyciis, postremum Cresi et Cyri temporibus, 536, 26. Urbs nuper terræ motu majorem partem diruta, a Tiberio restaurata est, 536, 38; 496, 17. Ad Sardes Eumenes I Antiochum Seleuci f. prælio vicit, 533, 27. Sardibus nati Diodorus orator cognomento Zonas, ejusque frater Diodorus, item orator Strabonisque amicus, 536, 43. Xanthus Lydus num Sardibus oriundus sit, non liquet, 536, 51.
- Sardinia, Σαρδω. Ejus situs, 187, 44, de quo falsa tradunt Eratosthenes et Artemidorus, 186, 31. Polybius Sardiniam nimis occasum versus collocat, 87, 53. A Sardinia brevissimus in Africam tractus 1300 millium, sec. Chorographum, 187, 47. Sardinia a Corsica 60 stadia distat, 186, 15. Ambitus insulæ sec. nonnullos 4000 stadiorum, 187, 13; longitudo 220 mill., latitudo 98 mill., sec. Chorographum, 187, 10. Sardinia a Luna conspici potest, 185, 8; a Populonio conspicitur, ægre tamen, 186, 15. Insula magnam partem aspera et parum pacata; habet tamen etiam regiones frugiferas, 187, 15. Urbes præcipuæ Calaris et Sulchi, 187, 17. Aer per ætatem morbosus. Populantur insulam montani Diageshenes sive Iolaenes, ab Iolao huc deducti, 186, 19.
- Poetea Poeni Carthaginenses, deinde Romani insula potiti, 186, 25. Montanæ gentes Parati, Sassinati, Balari, Aconites, qui vel Pisanos latrocinis petunt, 186, 28. Romanorum quænam in eos agendi ratio, 187, 33. Sardinia incolæ peltam gerunt et pugionem; arietum pelibus thoracum loco utuntur, 187, 41. Fortassis Sardinia quoque glandem illam fert, qua thynni ad Iberiam vesci constat, 120, 43. Sardinia arietes, musmones dicti, lanæ loco pilum ferunt caprinum, 187, 40.
- Sardoum mare, Σαρδόν, Σαρδώνιον πλάγος, 88, 1; 86, 53; 101, 27. Etruriam alluit, 182, 10; profundissimum est, 41, 46; 45, 5. Σαρδός κόλπος, 119, 26.
- Sargarausene, Σαργαραυσινή, una ex decem Cappadociæ præfecturis, 458, 25; in qua Carmalis fl. et Herpa opp., 460, 20.
- Sarisa, Σάρεισα, Gordyæorum urbs, 636, 13. Situs loci incertus.
- Sarmatæ et Scythæ etiam nunc permixti gentibus Thracicis et Bastarnicis, 246, 8. Σαρμάται ἢ Σαυρομάται non memorantur apud Homerum, 474, 20. Sarmatæ Iazyges, Basilii, Urgi (P), 254, 25. Sarmatæ in Asia, 422, 31. Sarmatæ sunt pleræque gentium Caucasiarum, quæ Dioscuriadem emporium frequentant, 427, 15. Equos castrant, 259, 27. Cf. v. Sauromatæ. (Sæpius Sarmatarum nomen occurrit, ut p. 114, 128, 129, 294, 296, 302, 305, 306, 312, 492, 497, 498, 500, 507, 553 *ed. Cas.*)
- Sarnius, fl., Σάρνιος (*Atrek*), Hyrcaniam a solitudine dirimit, 438, 12.
- Sarnus, Σάρνος, Campaniæ fl., Pompeios præterfluens, 205, 41 et 45.
- Saronicus sinus, Σαρωνικὸς κόλπος, vel etiam Σαρ. πόντος, Σαρ. πόρος, Σαρ. πλάγος, 317, 17; 326, 45; 102, 35; 288, 21. Sinus etiam Σαλαμινιακὸς κόλπος vocatur, 288, 19.
- Sarpedon, Σαρπηδών, e Mileto Cretæ profectus Miletum Asiæ condidit, 542, 26; 490, 45. E Creta in Lyciam deduxit Termilas, 490, 45. Cf. 569, 28. Sarpedon Homero est Lycius, 491, 4. Sarpedon Lycum, Pandionis filium, extorrem in Lyciæ regni partem recepit, 569, 27. Sarpedon, Syrorum dux contra Ptolemæenses pugnat; quid eo prælio e pelago acciderit, 645, 31.
- Sarpedon, Σαρπηδών, prom. Thraciæ, 283, 16.
- Sarpedon, Σαρπηδών, Ciliciæ pr., 572, 5, ad quod Arimos ponit Callisthenes, 536, 12.
- Sarpedonia Diana. V. Diana.
- Sarsina, ἡ Σάρσιννα, Umbroorum urbs, 189, 10.
- Saros, Σάρος, per Comana fuit in Ciliciam, 459, 21.
- Sasienae, Σανισινή, Paphlagoniæ regio, 481, 43.
- Sazon, Σάζων, insula a Brundisio 400 stadiis; in medio fere a Brundisio ad Epirum tractu jacet, 234, 5.
- Satalca, Σάταλκα, Gordyæorum opp., 636, 13. Situs loci incertus.
- Satnioeis, Σατνιώεις, postea Saphioeis, Troadis torrens ad Pedasum urbem ab Homero memoratur, 518, 20; ad eum olim Leleges habitaverunt, 267, 24.
- Saturnus, Κρόνος, infantes vorat, 402, 32, pater Corybantum, 405, 31; ejus falcem Telchines fabricarunt, 558, 26. Ejus templum, Κρόνιον, Gadibus, 140, 42 *et in sqq.*
- Satyri, Hecateri filii ap. Hesiodum, 405, 13. Bacchi administri, 400, 23; 402, 17; 404, 6. Satyrus, Protogenis pictura, 557, 15.
- Satyrium, Σατύριον, locus prope Tarentum, 231, 49.
- Satyrus, a Ptolemæo II ad explorandum Troglodyticam et elephantum venationes emissus, Philoteram condidit, 655, 10.
- Satyrus, Bospori rex, 257, 26. Satyri, viri in Bosporo potentis, monumentum, 90 stadia ab Achilleo in promontorio distans, 424, 9.

- Sauromatæ**, *Σαυρομάται* ἢ *Σαρμάται*, non memorantur apud Homerum, 474, 20. Sauromatarum sedes, 94, 37; 106, 33; 107, 10. Quantum absint ab oceano Boreali non liquet, 245, 3. Sauromatarum aliæ gentes feroces, aliæ mansuetæ et iustæ, 251, 9. Interdum hostem persequentes Istrum transgressi sunt, 253, 23.
- Savus**, *Σάος*, *Σαῖος*, in Istrum influit; ad eum Segestica urbs, 172, 48. In Savum fertur fluvius (Nauportus), cui Nauportus urbs adjacet, 173, 2. In eundem incidit Colapis fl., 173, 6. In Savum influit Corcoras; Savus in Dravum exit (quod non est), 260, 52.
- Scææ portæ**, *Σκαῖαι πύλαι*, Trojæ, 505, 33; 512, 10.
- Scæi**, *Σκαῖοί*, Thracæ, 505, 32.
- Scæum tichus**, *Σκαῖὸν τεῖχος*, Thraciæ cast., 505, 33.
- Scæus**, *Σκαῖός*, Thraciæ fl., 505, 32.
- Scamander**, *Σκάμανδρος* (*Mendere-Su*), Troadis fl. Ejus fontes duo, quorum alter calidam alter frigidam aquam habere ab Homero proditur; nunc calidæ aquæ fons perit, neque id Demetrius mirandum esse dicit, 48, 42; 505, 32. Scamandri fons unicus in Coto Idæ colle, 515, 19. Scamander et Simois, quum alter ad Sigeum alter ad Rheuteum appropinquant, paullo ante hodiernum Ilium conflunt et apud Sigeum exeunt Stomalimnen efficiunt, 511, 21. Multum limi secum auferentes os cæcum et lacus marinos efficiunt, 509, 48. In Scamandrum incidunt Thymbrus, 511, 51, et Andirrus, 515, 43. Scamander Cebrenis limes, 510, 53.
- Scamander**, Siciliæ fl., ab Ænea nomen accepit, 520, 16.
- Scamandrius**, *Σκαμάνδριος*, Hectoris f., et Ascanius Palæscepsin transtulerunt in locum ubi nunc est Scepsis, 519, 32; eorum familiæ diu ibi regnarunt, ib. Scamandrius Phrygæ ex Europa in Asiam duxit, 580, 37.
- Scamandrius campus** ab Simoisio dorso montano separatur, 511, 15 et 24.
- Scandaron**, *Σκανδάριον*, Coi pr., 561, 11.
- Scaphæ thalamiferae** Ægyptiorum, 679, 44; testaceæ in Nilii ostiis, 670, 47.
- Scardon**, *Σκάρδων* (*Scardona*), Liburniæ urbs, 261, 39.
- Scardus**, *Σκάρδος*, Macedoniæ mons, 275, 12.
- Scarphe**, *Σκάρπη*, prius Eteonius, Parasopliæ opp. in Bœotia, 351, 18.
- Scarphe**. V. *Scarphia*.
- Scarphia**, *Σκάρπη*, Locrorum Epicnemidiorum opp., 365, 49. Terræ motu dirutum, 50, 32 (*Σκάρπη*, 50, 35). Scarphienses Augearum agrum tenent, 366, 5.
- Scaurus**. V. M. Æmilii Scaurus.
- Scenæ**, *Σκηνάι*, Mesopotamiæ urbs in Babylonis finibus ad fossam quandam sita, a Seleucia 18 schœnos distans; in eam urbem exit via 25 dierum, quæ inde a Zeugmate Euphratis est per deserta Mesopotamiæ, 636, 51; 637, 14. [De Cænæ urbe ad Tigridem sita, in quam via per Mesopotamiæ deserta ducens exiisse videatur, quominus cogitemus, mensuræ Strabonianæ impediunt. Querenda urbs est juxta Euphratem prope murum medium et canalem qua Seleuciam navigatur. Schœnis vero duodeviginti ducimur ad canalem *Nahr Isa* sive *Saklawiyah*, ad quem in colle exstant veteris urbis ruinae (quas Sipparis Chesneya vindicavit). In singulos schœnos 30 stadia (non vero 60 stadia, ut Ritter, t. II, p. 287 putat) computanda esse ex aliis locis Strabonianis patet.
- Scenitæ**, *Σκηνῖται*, Arabes regionem Mesopotamiæ et Cœlearyiæ adjacentes incolunt; eorum vitæ ratio, 651, 32; 637, 3 et 19 et 49; 107, 50. Babylonis finitimi, 629, 53. Scenitæ Arabes Mesopotamiæ nunc Malii a nonnullis vocantur, 636, 42. Scenitæ Arabes in Arabia Felice, 653, 38. Scenitæ quo magis Syria propiores, eo etiam mitiores sunt, 641, 25. (Aliis locis passim Scenitarum nomen occurrit. V. p. 39, 130, 288, 735, 739, 747 *sqq.*, 752, 765, 767, 776. Sarmatici Scenitæ, p. 492; Scenitæ Ariæ et Margianæ, p. 615 *ed. Casaub.*)
- Scepsis**, *Σκῆψις*, Troadis urbs, 518, 40, a Palæscepsis 40 stadia distat; translata huc est a Scamandrio et Ascanio, quorum familiæ diu ibi regnasse dicuntur. Posteriora urbis fata, 519, 31. Centum viginti a Scepsis stadiis est Cotelus, Idæ collis, 515, 19. Scepsis (Palæscepsis?) Æneæ regia fuit, sec. Demetrium, 519, 41. Scepsis regionis locus Dictæ, 405, 50. Scepsis et Æsepo fl. vicina Enea (Nea?) et Argyria et Alazonia, 472, 46. Scepsio agro finitima Cebrenia; Scepsiorum et Cebrenorum controversiæ; urbis incolæ ab Antigono in Antigoniæ transducti, ab Lysimacho in patriam remissi, 510, 52. Scepsin Neleus transtulit libros Aristotelis et Theophrasti, 520, 46. Scepsis patria Erasti, Corisci, Nelei, 520, 37; Demetrii, Metrodori, 521, 22. *Σκηπτουχοί* vocantur reges Achæorum, Zygorum, Hæuiochorum, 425, 48.
- Sceptra Assyriorum**, 635, 17.
- Schedia**, ἡ *Σχέδια*, oppidum, quattuor schœnis ab Alexandria dissitum, ubi navale thalamiferorum navigiorum est et vectigal exigitur; unde nomen habeat; navigator eo ex Alexandria per fossam Canobicam, et canali qui ex ea dextram versus ad magnum fluvium ducit, 680, 9 *sqq.* A Schedia ad Memphim sursum naviganti ad dextram sunt pagi plurimi, 682, 30. Haud longe supra Schediam sita est Naucratis, 681, 23.
- Scedii sepulcrum**, τὸ *Σχέδιον*, in Daphnunte olim Phocidis urbe, 364, 29.
- Scheria**, *Σχέρια*, vetus Corcyræ nomen, 224, 17; 248, 51.
- Schœnus**, *Σχοῖνος*, portus ad Saronicum sinum et Isthmi partem angustissimam. In propinquo templum Neptuni Isthmii, 317, 24. Cenchreis vicinus portus, 326, 37. Hucusque a Maleis parapliis 1800 stadiorum, ib. Quot sint stadia a Schœnunte ad Piræum, 335, 34.
- Schœnus**, *Σχοῖνος*, locus regionis Thebaicæ in via qua Anthedonem itur, a Thebis dissitus 50 stadiis, 351, 3.
- Schœnus**, *Σχοῖνος*, fl. Bœotias per Schœnum locum fluens, 351, 6.
- Schœnus**, in Ægypto mensura varia, 444, 35; 683, § 24; 690, 34.
- Sciathus**, *Σκιάθος*, ins. Magnesiæ objecta, 375, 17.
- Scillus**, *Σκίλλος* (*Krestena*), opp. Triphyliae ad Phellonem m., cum Minervæ templo, 295, 47.
- Scilurus**, Scythiarum rex, Palaci pater, 254, 41; 256, 36; a Mithridate Eupatore victus, 256, 36. Scilurus, et filii ejus castella in Chersoneso Taurica exstruxerunt Paladium, Chabum, Neapolim, 259, 6.
- Scingomagus**, *Σκινγόμαχος*, inter Brigantium et Ocelum sita, ab Ocelo 28 mill. distans, in Gallias et Italiam confinis, 148, 41. (Memoratur etiam a Plinio, II, 112, qui ab eo usque ad Illiberim Gallias Narbon. latitudinem definit, quam esse Plinius secundum Harduinum et Silligium diceret 927 m. passuum. Quod est nihili. E codice T Silligii corrige 351 passus, quod bene habet satisque quadrat cum Strabone, qui inde a Veneris templo Pyrenæo ad Scingomagum exhibet 284 millia. Scingomagus cum Itinerarii statione *In Alpe* componenda fuerit.
- Scione**, *Σκίωνα*, Pallenis opp., 279, 5.
- Scipio Æmilianus**. Ad eum venerunt legati Massiliensium et Narbonensium et Corbilonensium, 158, 5. Missus est ut gentes et urbes inspiceret, 571, 10. Carthaginem delevit, 706, 53.
- Scipio Africanus prior**, vitæ tempus extremum Literni in Campania exegit, 202, 40.

Scipio (P. Cornelius) Nasica, in Africa a Caesare victus ad Rhuspinum, Uzitas, Thapsum, alia loca, 705, 50; 706, 1.

Scipio (Caius, *deb.* Lucius) 3000 colonos Comum misit, 177, 32.

Scira, Σκίρα, vicus Atticæ, 338, 16.

Sciras, Σκίρας, antiquum Salaminis nomen, ab heroe quodam inditum, 338, 14.

Sciras Minerva, 338, 16.

Sciron, Σκίρων, latro a Theseo interfectus, 336, 26. Cf. Scironides petrae.

Sciron, Σκίρων, ventus ab Atheniensibus vocatur argestes a Scironis saxis flans, 336, 30; 23, 21.

Scironides petrae, Σκίρωνίδες πέτραι, supra quas via ab isthmo Megara et in Atticam ducit, 336, 21; 338, 1; 326, 25. Ibi Sciron et Pityocamptes degebant, quos Theseus interfecit, 336, 26.

Scirophorion, Σκίροφοριών, mensis Atticus, 338, 17.

Scirus. Ἡ ἐπὶ Σκίρῳ λαροποιία, 338, 16.

Scollis, Σκόλλις (Σκόλλιον p. 291, 37) (*Mauri, Santa-meri*), saxosus mons, communis Dymaeorum, Tritaen-sium et Eleorum, contiguus Lampesæ Arcadiæ, 293, 35. Scollin ap. Homerum dici Oleniam petram conjiciunt, 293, 32; 332, 49; ex eo fluit Larissus fl., 332, 49. Ad Scollium est Pylus urbs, 291, 37.

Scolus, Σκόλος, urbs Olyntho vicina, 351, 13.

Scolus, Σκόλος, vicus Parasopie sub Cithærone, in loco aspero; ductum hinc proverbium, 351, 7. Scolum nonnulli Plataicæ ditioni adscribunt, 351, 28.

Scombraria, Σκομβραρία, sive Herculis insula, a Carthagine Nova 24 stadia distans, mare scombris abundans habet, 132, 7.

Scombri, ex quibus optimum garum fit, ad Scombrariam Hispaniæ ins. capiuntur, 132, 8.

Scopas, Σκόπας, Parius statuarius. Ejus opus, Latona sceptrum tenens et adstans Ortygia nutrix, in Ortygia luco prope Ephesum, 546, 40; Apollinis Sminthei statua in Chrysæ Sminthio, 517, 19.

Scordisci, Σκορδίσκοι, Gallica gens, Thracibus permisti, 246, 12; 260, 29, et Illyriis, 260, 29; Scordistæ vocantur, 246, 11. Eorum alii minores, alii majores dicuntur; majores inter Noarum et Margum, minores ultra Margum Triballis et Mysis finitimi; insulas quoque quasdam tenuerunt; usque ad Illyriorum, Pannonum, Thracumque montes progressi sunt, 264, 11. Urbes eorum Heorta et Capedunum, 264, 21. Scordisci ab oriente Pannonum, 263, 50. Apud Scordiscos Noarus in Istrum influit, 261, 2. Juxta Scordiscos Parisus fl. fluit, 260, 29. Scordisci saepe fuerunt Dacorum socii, ib.; bello appetuntur a Cimbris, 244, 10. Infestarunt Dasaretios, Hybrianes et alias gentes obscuriores, 264, 37. Autariatas potentia exuerunt; diuturno imperio usi a Romanis debellantur, 264, 8. Nunc Scordisci tantum non extincta gens, 262, 22.

Scordistæ, i. q. Scordisci.

Scorpiorum copia Mylasæ et Alabandis in Caria, 364, 10. Scorpii Albanæ, 431, 30; ingentes Massæsyllæ, 705, 11; volucres in India, 599, 14.

Scotussa, Σκοτούσσα, ad Strymonem urbs, 281, 15.

Scotussa, Thessaliæ Pelasgiotidis opp., 378, 18. Ibi oraculum fuit e quo deductum esse oraculum Dodonæum Suidas harricatur, 273, 31 et 40. Ad Scotussam Cynoscephalæ, 379, 30.

Scriptores veteres historiae ut plurimum id solum spectant ὅ τι ἀπρόσβιν ἦδεν ἔχει καὶ θαυμαστήν, v. c. Ctesias, Hellenicus, Herodotus, 435, 33. Πολλὰ καὶ μὴ ὄντα λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, συντετραμμένοι τῷ φεῦδῃ.

διὰ τὰς μυθογραφίας, 293, 13. Scriptores rerum Alexandri multa mentiti, 435, § 4. Scriptores λιμένων, παρικίων, περιόρων γῆς, 285, 29.

Scultanna, Σκουλτάννας, vel Scultenna, Galliae Cisalpinæ fluvius (in Padum influens, *hod. Panaro*), in cuius regione lana optima, 181, 18.

Scydisæ, ὁ Σκυδίσσης, Ponti et Armeniæ mons, Tauri pars, extremitates Caucasii attingit, 426, 46; 452, 3; jungitur Moschicis montibus, 470, 12. Summas ejus partes tenent Heptacometae, 470, 14.

Scyladium. V. Scylletium.

Scylax, Σκύλαξ, Ponti fl., in Irin incidit, 469, 16.

Scylax, Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς, Caryandensis, 561, 49. Phryges et Mysos circa Ascanium lacum habitare dicit, 484, 43. Troadis initium ab Abydo sumit, 498, 52.

Scylla, Σκύλλα, Nisi filia, a Minoe demersa, nomen dedit promontorio Scyllæo, 321, 14.

Scyllæ forma, figmentum Homericum, 17, 24; 18, 6; 21, 29. Quæ de Scylla Homerus narrat, explicanda sunt ex ratione quæ galeota piscis ad Scyllæum capi solet, 19, 47—20, 33.

Scyllæum, τὸ Σκύλλαιον, in Bruttio ad fretum Siculum, saxum continenti junctum isthmo, quem Anaxilaus munivit, 213, 35. A latronibus olim tenebatur, 19, 15. Galeotarum prope id venatio, 19, 48; 20, 33. V. Charrydis.

Scyllæum, Σκύλλαιον (non quod nunc vocatur *C. Skyli*, sed quod ab eo est boream versus *C. Kryo Neri*.), pr. Peloponnesi, 316, 24, Hermionæ vicinum, unde nomen habeat, 321, 13; ab eo ad Melum 700 stadia.

Scylleticus, Italiæ sinus, Σκυλλητικός κόλπος, cum Hipponiate sinu isthmum efficit, quem Diopysius muro munire volens ab iis qui extra eum habitant prohibitus est, 217, 18. Ad Scylleticum sinum est finis Œnotriæ, 212, 7 et 24.

Scylletium, Σκυλλήτιον, nunc Σκύλλαιον, Atheniense, qui Menestheum secuti sunt, colonia ad sinum cognominem; postea Crotoniatæ id possederunt; Dionysius vero Locrensis dedit, 217, 15.

Scyros, Σκύρος, insula Magnesiæ objacens, Lycomedis, Achillis, Neoptolemi historia nota; præstant Scyriæ capellæ et marmor Scyrium, 375, 20; 102, 51. Scyri fluvius Cephalissus, 364, 20.

Scythæ, Σκύθαι. Eos non ignoravit Homerus; nam hi sunt quos ille dicit Hippomulgos, Galactophagos, Abios, 249, 33, 246, 5. Ea enim vivendi ratio est Scythiis et Sarmatis, quales etiamnum Thracibus et Bastarnis finitimi sunt, 246, 5. Quo sensu ἄδιος Homerus dixerit, 258, 47. Scythæ Græciæ priscis uno nomine vocantur omnes gentes boream versus habitantes, 27, 36. Scythæ et Celoscythæ a vet. Græcis universæ gentes boreales vocabantur; qui primi partes distinxerunt, eas gentes quæ supra Pontum, Istrum et Adriam sunt, Hyperboreos, Sauromatas, Arimaspos dicebant; eos autem qui sunt trans mare Hyrcanum, Sacas et Massagetes, 435, § 2. Scythæ e quattuor terrarum partibus Ephoreis borealem partem obtinent, 28, 24. Scythæ Alazonæ et Callipidæ supra Borysthenem, 471, 22. Scytharum notorum ultimi ultra Borysthenem habitant Rhoxolani, 94, 34. Scythæ sæpe etiam Istrum transgressi, 253, 23. Scythica gens in Chersoneso Taurica, 256, 22. Scythæ Georgi sive Agricola Chersonesi, 258, 35. Scythæ supra Mæotidem, 94, 37. Scythæ Nomades Europæi et Asiatici Tanai emporio utuntur, 423, 21. Scythicæ gentes Gelæ et Legæ a septentrione Albanæ, 432, 17. Scythæ, Hyrcani maris accolæ, 107, 12. Οἱ πρὸς τὸ Σκύθαι, qui sunt a Caspio mari ortum versus, 435,

14. Scythas ultimi orientem versus habitantes vulgo communem Scytharum nomine designantur, quamquam singulas eorum gentes sua habent nomina; notiores ex his sunt Asi, Pasiani, Tochari, Sacarauli, 438, 28. Scythas supra Bactrianam habitantes, 62, 21; Bactrianæ partem iis ademerunt Parthi, 441, 48. Asia Scythas νομάδες et ἀνέφοροι, 422, 31. Scythas plerique inde a Caspio mari habitantes Dase vocantur; qui ab his orientem versus sequuntur, Sacæ et Massagetæ, 438, 26. Dase Parni cognominati, 438, 50. Scythas genere secundum nonnullos sunt Cancones Pontici, 464, 42. Mores Scythis non omnibus sunt iidem; nonnullæ gentes ferocissimæ humanisque carnibus vescentes, aliæ lacte equarum viventes et iustissimi; harum meminit Homerus, 251, 8. Nomadum vietus, 258, 35. Scythas ἱππάρχες, βρωτῆρες, εὐνομοί, sec. Æschylum, 249, 53. Equos castrant, 259, 27. Scythas simplicissimi, minime fraudulentii, fragiles admodum; quamquam recentiore ætate mores eorum vitæque in deterius vergere coeperunt, 250, 1. Scythas ad Ponti litus hospites immolantes, carnibus eorum vescentes et capitibus poculorum loco utentes; unde ἄνθος Pontus, 248, 22. Scythas nomades latrociniiis dediti; belligerantes propter tributa ipsis solvenda, 258, 40. Scythas Cimmericos e Bosporo expulerunt, 424, 1. Eorum dux Madys, 51, 17, qui Cobum et Treres expulit, 51, 30. Contra Scythas Istrum transiit Darius, 258, 38; 250, 18. E Scythis nomadibus fuit Anacharsis, 251, 35. Scythas qui erant sub Sciluro ejusque filio Palaco, subegit Mithridates Eupator, 256, 36. Scythas animal quod κῶλος vocatur, describitur, 259, 33. Scythicæ ad Mæotidem regiones aquilas non habent, 259, 32. Arcus Scythicus, 103, 27. Σκυθῶν ἐρημία, Scytharum desertum, regio in occidentali Ponti litore, juxta quod mare est paludosum, 42, 2; 43, 52. Scythia parva, ἡ μικρὰ Σκυθία, vocabatur Chersonesi pars quam Tauri tenebant, et quæ extra isthmum sunt usque ad Borysthenem; idem nomen etiam inditum portioni terræ quam Scythas occuparunt Tyram et Istrum transgressi, 258, 18. Scythiæ minoris intra Istrum paludes, 264, 25. Scythica sive Taurica Chersonesus. V. Chersonesus. Scythopolis, Σκυθόπολις, Judæorum castellum, ad Galileam, 649, 36. (Beth-Sean. V. Ritter, t. 15, 1, p. 428 sqq.) Sebaste, Σεβαστή; sic Pythodorus denominavit Cabira sive Diospolin Ponti urbem, eaque pro regia utitur, 477, 10. Sebaste, i. q. Samaria in Judæa, 647, 26. Sebeuntyce urbs, ἡ Σεβεννυτικὴ πόλις, in Delta regione Æg., 681, 27. Sebeuntyticum Nili ostium, Σεβεννυτικὸν στόμα, 681, 5. Sebeuntyticus nomus, Σεβεννυτικὸς νομός, 681, 32. Secoana. V. Sequana. Segeda, Σεγίδα (Σέγίδα St-B.), Aruacorum sive Averacorum Celtiberorum urbs, 135, 7. (Memorat hanc urbem Appianus; aliam Segidam in Bætica habet Plinius. Situs incertus. Auctor versionis gallicæ et Groskurdius urbem esse putant eandem quæ aliis Segovia dicitur (Segovie). Aliter statuendum esse censeo; scilicet Appianus Segedam, quæ primi belli Celtiberici causa erat, maximam urbem Bellorum, quibus Averaci finitimi erant, fuisse prodiit. Hinc facilis conjectura est Segedam esse eandem quam de populi nomine Vellicam vel Bellicam Ptolemæus dicit et inter Cantabrie loca recenset. Hæc vero sita erat prope fontes Iberi. Eodem in tractu Bellorum vicini erant Titthi (Appian.) sive Titti (Polyb.) s. Tuisi, quos ad fontes Iberi Strabo collocat. Urbs in hodierna Reynosa vel in vicina regione quæ-

renda est. In eodem tractu Celtiberorum urbem, Segesamam, Strabo memorat. Segesama, Σεγασάμα (Segisama Julia, Ptol.; Segisamajulenses, Plin.; Sagisama, Florus; hod. Sasamon), Celtiberorum urbs, 135, 14. Segestes, Σεγέστης, Arminii socer, quum initio sententiæ generi restitisset, deinde ad Romanos transfugit, 242, 34; Segimunti et Thusneldæ pater, Cherusacus, 242, 25. Segestica, Σεγαστική (Σεγαστά, Appian.; Sissek), Pannoniæ urbs, arx belli in Dacos opportuna, ad confluentes amnium navigabilium; Dravus ibi in Noarum influit, 260, 35 et 53. Pone Iapodes sita urbs in planitie ad Savum fl., qui in Istrum exit, 172, 48; ad Colapin fl., 173, 6; ad Noarum, 264, 15. Prope Segesticam Siscia castellum et Sirmium, 261, 6. Ad Segesticam usque pertinent Pannonii, 260, 35. Segesticam ex Iapodum regione multæ tum aliæ tum Italiciæ merces deferuntur, 260, 40. Segimerus, Σεγίμηρος, Cheruscorum dux, pater Sesithaci, 242, 30. Segimuntus, Σεγίμουντος, Segesti filius, Cheruscorum dux; ejus soror, Thusnelda, Armenii uxor, et filius Thumelicus, triumphum Germanici junioris ornavit, 242, 25. Segobriga, Σεγοβρίγα (Priego), Celtiberorum opp., 135, 10. Segusiani, Σεγυστιανοί, Lugdunensis gens, inter Rhodanum et Dubin (debebat in Ligerim) fl., 159, 40. Caput gentis Lugdunum, 154, 33. Segusanorum in campos ex Alpibus Rhodanus descendit, 154, 32. Selenes, Σελήνη, opp. et portus pulcherrimus in Etruria. V. Luna. Seleucia, Σελούχεια ἡ ἐπὶ τῷ Καλυκάδων, Ciliciæ urbs; in eam Holmorum incolæ migrarunt; patria Athenæi et Xenarchii peripateticorum, 572, 2. Ab ora maritima Seleuciam itur per viam Πισιδίης petriæ incisam, 572, 30. Seleucia, olim Soloea dicta, Susidis vel Elymaidis urbs, ad Hedyphontem fl., a Mithridate I Parthorum rege capta, 634, 14. (Situs urbis ignotus. Hedyphon esse videtur hod. Djerrahi. Urbem in tabula retuli ad vastas ruinas Mandjariik, quas Azaræ vindicat Rawlinson, qui Seleuciam quærit in hod. Mansi non longe disita ab eo loco quo in Djerrahi fluvium Zard fl. influit. Ceterum memoratur Beth-Seleucia in Act. Sanct. Martyr. Or. I, p. 99, monente Droysenio, Diadoch. t. 2, p. 711.) Seleucia, in Mesopotamia castellum, ad Zeugma Euphratis, Commagenæ a Pompeio adjecta; ibi Cleopatram Tigranes interemit, 638, 16. Seleucia ad Tigrim urbs, 447, 17, nunc Assyriæ metropolis; Ctesiphonti vicina, 633, 13; quam munivit Seleucus Nicator, a Babylone 300 stadia distantem, 629, 10. A Seleucia ad Artemitam 500 stadia, 633, 30; ad Scenas 18 schoeni sunt, 637, 13. Prope Seleuciam Tigris ab Euphrate 200 fere stadia distat, 635, 37. Seleuciæ hiemem peragunt reges Parthici, 448, 22. Ex ea oriundus Diogenes stoicus, 633, 28. Seleucia ἡ ἐν Πισίῃ, Syriæ tetrapolis urbs; a quonam condita et unde dicta sit, 638, 24; 639, 53. Olim Ὑδατος καταβολὴ vocabatur; munissima est; Tigrane ex ea expulso, Pompejus liberam pronuntiavit, 640, 1. Ab Orontis ostio 40 stadia distat, ab Antiochia 120 st., 639, 25; a Solis 1000 fere stad., 577, 13. Ad Seleuciam Pieriæ terra ampelitis effoditur, 265, 5. Seleucis, ἡ Σελυκίς, Syriæ regio optima, tetrapolis vocatur de maximis urbibus Antiochia, Seleucia, Apamea, Laodicea; in quattuor etiam satrapias divisa, 638, 3 et 20. Seleucidis versus Phœniciam et CoeleSyriam terminus sec. nonnullos est Eleutherus fl., 641, 37. Seleucus Nicator, Σέλευκος ὁ Νικητάς, in Syria condidit

Antiochiam, Seleuciam, Apameam et Laodiceam, quibus nomen dedit de Antiocho patre, de se ipso, de Apama uxore et matre Laodicea, 638, 25. Argivos Triptolemi posteros in Antiochiam conduxit, 638, 45. Seleuciam ad Tigrim munivit, 629, 11. Regionem quandam ad Indum sitas dedit Sandrocotto, contracta cum eo affinitate, ac pro iis 500 elephantos accepit, 616, 28. Elephantos istos in Apamea urbe alebat, 640, 31; ibidem regis erant equilia et τὸ λογιστήριον, 640, 37. In Media condidit Europum, 450, 6. Cf. Rhagæ. Seleucus Lysimachum evertit, et a Ptolemæo Cerauno dolo interficitur, 533, 16. Seleuci uxor Apama, 494, 52. Seleucus Callinicus, Σελευκος ὁ Καλλίνικος, Antiochiam urbem auxit, 638, 39. Ei contra Antiochum Hieracem fratrem belligeranti socii erant Aradii, 642, 12. Seleucum Callinicum fugiens Arsaces ad Apasiacas se contulit, 440, 28. Seleucus Chaldaeus astronomus e Seleucia urbe, 629, 43. Babylonius 4, 50; non eadem ubique Oceano accidere statuit; cujus testimonio usus est Hipparchus, 4, 50. Seleucus a mari Rubro oriundus a Posidonio laudatur de æstus marini æqualitate et inæqualitate pro ratione signorum coelestium, 144, 54. Selge, Σελγη, Pisidiæ opp., 488, 10 et 18; ejus conditores; Selgensium respublica; regionis natura; gummi quoddam Selgicum et iris et styrax Selgicus, 488, § 3; historica de Selgensibus, 489, 17. E Selgensibus montibus Eurymedon et Cestrus oriuntur, 489, 15. Σελινούσιος Apollo colitur Oroblis in Eubœa, 382, 37. Selinus, ὁ Σελινεύς, Achaïæ fl., Ægium perfluit, 332, 27. Selinus, Elidis fl., locum præterit quem Dianæ emit Xenophon, 332, 29. Selinus Dianæ Ephesiæ templum præterfluit, 332, 28. Selinus, Ciliciæ fl. et opp., 571, 35. A Selinunte ad Acamantem Cyprî pr. 1000 stad., 581, 49. Selinus, Siciliæ fl. apud Hyblæos Megarenses, 332, 31. (Hic fl. aliunde non notus, quantum sciam. Novimus Selinum ad Selinum urbem Megarensium coloniam.) Selinus, Siciliæ fluvius (ad Selinuntem urbem), cui objectæ Cossurus insula, 708, 10. Selinus, Siciliæ urbs, a Megarensibus Siculis condita, 226, 45; nunc jacet, 226, 42. Ad Selinuntem calidæ aquæ salæ, 228, 28. Selinusia, Σελινουσία, palus ad Caystri ostia; ampli ex ea Ephesiæ dæe reditus, 548, 31. Selleis, Σελλήεις, fluv. ab Homero (Il. 2, 659; 15, 531) memoratus; eum ad Dodonam quærit Apollodorus, quum apud Eleos cum Demetrio Scepsio quærendus sit, 272, 49. Nullus enim Selleis fluvius apud Ephyram Thesproticam invenitur, 291, 20; 290, 39. Selleis fl., Σελλήεις, Elidis fl., e Phlooe oritur; inter Chelonatam et Cyllenem exit, 290, 28; viginti quinque transitus habet, 502, 34; ei adjacet Ephyra, 290, 30. Inter Selleentem et Peneum Pylus urbs, 291, 36. Selleis, Achaïæ fl., apud Sicyonem; ei vicinus pagus Ephyra, 291, 5. Selleis, Troadis fl., ad quem Ariaba sita fuit, 505, 17. Selli, Σελλοί, Epiri populus, in regione Dodonæa apud Homerum ponuntur, 23, 38; 272, 35. De nominis etymo Apollodori sententia, 272, 35. Selurus, Σελουρος, bubulcus Siculus, prædationibus regionem Ætneam infestavit; Romæ a bestiis dilaceratus est, 227, 6. Selybria, Σηλυβρία (vulgo Selymbria), id est Selyis urbs, 265, 21; in Thraciæ ora ad Propontidem (Silyri), 264, 12. Sema, τὸ Σῆμα, Alexandri et regum Ptolemaicorum sepulcrum, 676, 5.

Sembitæ, Σεμβίται (Semberrites ap. Plin.), i. e. advenæ, vocantur Ægyptii, qui in Tenesi Æthiopiæ regione sedes fixerunt. Meroes reginæ parent, 656, 11. Sembitæ dicebantur Ægyptii qui a Psammethico deficientes insulam supra Meroen sitam occuparunt; reginam habent, quæ Meroes regibus paret, 662, 38. Semicanes. V. Hemicyneæ. Semiramis, Σεμίραμις, Nini uxor, cui in regno successit, Babylonem condidit, 627, 27, et regiam habuit, 70, 2. Semiramis et Ninus Syri dicuntur, 70, 1. Semiramidis murus, Euphratem et Tigrin jungens, τῆς Σεμράμιδος διατείχισμα ad Tigrin, 67, 1; 455, 10. Semiramidis opera per totum Assyriorum regnum monstrantur, 627, 29. Semiramidis in Indiam expeditio infelix, 585, 34; cum 20 hominibus ex India fuga evasit, 614, 34. Secundum Megasthenem, Semiramis, priusquam expeditionem Indicam aggrediretur, oblit, 586, 1. Semiramidis aggeri imposita Tyana, 460, 42. Semnones, Σέμνονες, (Σέμνονες, Ptol. 2, 11, 15), Sævica gens, quam vicerunt Marcomanni, 241, 32. Sempronii Fanum. V. Forum Semp. Sena, Σῆνα, (Sinigaglia), Umbriæ opp., 189, 10 et 18, Of. Sila. Senones, Σένωνες, Galliæ pop., et Remi a Trevis et Nerviiis occasum versus habitant, 161, 37. Cf. v. seq. Senones Italiæ et Gallia immigrarunt, 162, 24. Senones Galli, qui Romam ceperant, ad Padum consererunt, 177, 17; 180, 14; postea prorsus deleti sunt, ib. Sentinum, Σεντίνον (ruinæ ad Sassoferato), Umbriæ urbs, 189, 12. Sepiæ ad Sipuntis litus fluctibus ejiciuntur, 236, 7. Sepias, Σηπιάς, Magnesiæ litus tragœdiis et Persica clade notum, 380, 33; prom. Magnesiæ, 279, 33. Sepias, Σηπιάς, Magnesiæ opp., cujus incolæ in Demetriadem conducti; nunc pagus Demetriadis, 374, 44. Sepius. V. Sipuntum. Septem fratrum monumenta, τὰ ἑπτὰ ἀδελφῶν μνημῆματα, in Mauretania ad fretum Herculeum, 702, 31. Septem putei, ἑπτὰ πύετα, Arabiæ locus, 11 dierum itinere a Negrans distans, 665, 31. Septempeda, Σεπτέπαιδα, Piceni opp., 201, 3. Septentrionalis plaga ap. Homerum verbis πρὸς ζῶρον indicatur, 28, 26. Sepultura mortuorum ap. Persas, 625, 34. Sequana (Σηκουάνα), Galliæ fl., 157, 4; 161, 12; ex Alpibus oriens per Sequanos fluit Rheno parallelus, 159, 46. [Sequanorum et Sequanæ nominum similitudo Strabonem in errorem induxisse videtur.] A meridie versus septentrionem fluit; ostia ejus paullo longius quam Rheni a Britannia distant, 160, 42. Flexibus suis plus regionis includit quam Rhenus, 160, 37. Longius quam Liger et Garumna navigatur. 160, 42. Ad Sequanam Parisii eorumque urbs Lutetia (Lutecia), 161, 54; Meldi et Lexobii, 162, 2; ad ostia Caleti, 161, 40; ab ostio in Britanniam trajiciunt, 166, 13. Ad Sequanam a Lugduno 1000 stadia, 160, 47. Sequani, Σηκουάνοι, Galliæ populus, 171, 43; 173, 30. Helvetiis vicini, 161, 4, a quibus dirimuntur Jurasio monte, 161, 7; pertinent usque ad Ararem fl., 154, 35; 160, 7; 159, 49, et usque ad Rhenum, 159, 49. Per eos Sequana fluit, ib. Sequani antiquitus Romanorum et Æduorum inimici; Germanis in Italiam irrumpentibus socios se præbuerunt, tam potentes ut discassu suo illos redderent impotentes, 160, 7. Eorum cum Ædus inimicitiam auxit contentio de vectigalibus ex Araris fl. transitu percipiendis. Nunc vero Romanis parent, 160, 13. Optima salsamenta sulia Romanis suppeditant, 160, 1.

Serapis. V. Sarapis.

Serapadanes, Σερπαδάνης, Phraata IV filius, 637, 32.
 Seres, Σέρης, Indiae; longevi, 597 54; 598, 50. Ad Seres et Pirynas naque Bactriae reges graeci dominationem protulerunt, 443, 10. Σερμα δαμάματα, 591, 37.
 Serguntia Durio adiacens Celtiberorum urbs, 134, 38. (Intelligenda est ea urbs, quae ap. cet. Seguntia (Siguenza) vocatur, quae a Durio meridiem versus 250 fere stadia distat. Haud longe tamen a Seguntia fluvius est qui in Durium exit. Serguntiam pro Seguntia dixit, ut *Caesar* pro *Oeaso* dicitur et similia).
 Seriphus, Σέρπος, Cycladum una, 417, 2, fabulis de Dictye, Danae, Perseo, Gorgonis capite, nota, 418, § 10.
 Serpentes Mauritanias, 702, 2; ingentes ap. Hesperios Aethiopes, 702, 20; cum elephantis pugnant in Meroe ins., 698, 5; in arenis Isthmi Pelusiaci, 682, 28. Fugantur gangili lapide, 636, 25. Serpentes ὑμένεσται in India, 599, 11. Alii serpentes Indiae ingentes, 58, 51; in Abisari regione, 595, 16, et in Aethiopia, 660, 3. Serpentes Sabaeorum terrae, 662, 12; Gedrosiae, 615, 20. Serpentum coriis nonnulli barbarorum Libycorum pro indumentis utuntur 703, 24. Serpens 10 cubitorum inter dona quae Porus Augusto misit, 612, 40.
 Serrium, Σέρριον (Σέρρεον Herodot.), Thracicae orae prom., 282, 29.
 Sertorius Σεπτίμιος, in Hispania bellum gessit, 131, 27; circa Segobrigam et Bilbilin, 135, 11; in Iaccetanorum regione, 134, 19. In Ileda, Osca, Calaguri, Tarracone et Hemeroscopio oppidis postremam belli partem confecit, postquam Celtiberia fuit ejectus; decessit autem Oscae, 134, 4, debellatus, 239, 2. Dianio ad Hemeroscopium sito tanquam arce usus est, 132, 1. Antae ossa ad Lyngem Mauritaniae delexit, 703, 54.
 [Q. Servilius] Caepio (Scipio codd.) quum Tolosae thesauros Delphis raptos attrectasset, vitam in calamitatibus finivit tanquam sacrilegus, patria ejectus, relictis filiabus, quae constupratae perierunt, prodente Timagene, 156, 5.
 Servilius Isauricus piratas debellavit, 567, 42; Olympum, Corycum, Phaselidem, alia castella, quae Zenicetes praedo tenebat, cepit, 573, § 7. Isauricus dictus est quod Isauros debellavit, 487, 17.
 Sesamum in India, 588, 47. Sesami oleo Assyrii unguntur, 635, 19.
 Sesamus, Σήσαμος, olim pagus, postea arx Amastris urbis, 466, 45.
 Sesarethii, Σεσαρήθιοι (qui et Dasarethii), in Illyrico, 271, 23.
 Sesithacus, Σεσίθακος, Segimeri Cheruscorum ducis filius, cum Rami uxore triumphum Germani ornavit, 242, 30.
 Sesostris, Σέσωστρις. Ejus peregrinatio, 51, 18. Expeditione sua in Europam usque processit, 585, 47. Totam Aethiopiam permeavit usque ad Cinnamomiferam regionem. Quaedam ejus monumenta monstrantur, columnae et inscriptiones, 671, 46. Troglodyticam subegit usque ad Diren prom., ubi columnam posuit; hinc in Arabiam transgressus omnem Asiam peragravit; quapropter multis in locis Sesostris valla appellantur, et templa Aegyptiorum deorum inveniuntur ab eo exstructa, 654, 40. Sesostris Isidis sanum ad oram sinus Arabici exstruxit, 655, 49. Ante bellum Trojanum primus fossam e Nilo in sinum Arabicum ducendam fodere coepit, 683, 36; quae de causa coeptum non peregerit, 32, 4.
 Sestias, Σεντιάς ἄκρα, prom. Chersonesi Thrac., 284, 3. Ad eum Xerxis pons, 284, 3.
 Sestus, Σεντόρς, Chersonesi Thracicae urbs, 89, 41; una cum Abydo subjecta erat Asia, 501, 19. Bene munita, est; olim sub eodem duce erat sub quo Abydus, 506, 1;

ab Abydo distantia; ad Sestum locus, quo Xerxes pons Hellespontum juxnit, Apobathra dicitur; situs urbis; in Abydum transiendi ratio, 506, 4 et 26. Septem stadiorum fretum inter Sestum et Abydum, 103, 6. Sestus ab Aegopotamo 280 stadia distat, 284, 5.
 Sethroites nomen, Σεθροίτης νομός, Aegypti juxta lacum in Delta regione, 683, 25.
 Setia, Σητία, Latii opp. inter Appiam viam et Latinam, 198, 4.
 Setinus in Latio ager palustris, 193, 9. Setinum Latii vinum nobile, 195, 5; 198, 5.
 Setius mons, Σέτιος ὄρος, (sic Ptol.; Σέτιον ὄρ. codd. Strabon.), *Cap. de Cete*, in sinu Gallico, 150, 48.
 Seusamora, Σεωσάμορα (Samihawro), Iberiae castellum ad fluvium [Aragum], qui in Cyrum influit; obiacet 16 stadiorum intervallo Harmozica ad ipsum Cyrum, 429, 39. Cf. Harmozica.
 Seuthes, Σεύθης, Odrysarum rex, 282, 50.
 Sevonnas. V. Cemmenus mons.
 Servius rex Equilinum et Viminalem colles urbi adjecit, 196, 27.
 Servorum nomina apud Atticos usitatissima, 253, 1.
 Sextiae aquae. V. Aquae Sextiae.
 Sextius Salyes a locis maritimis repolit, derelictamque ab iis regionem Massiliensibus adjunxit, 149, 40. Aquas Sextias condidit, 149, 42.
 Sibae, Σίβαι, Indiae gens, 597, 24. Pellibus amiciuntur et clavæ signum bobus et mulis inurant, ideoque Herculis posteri esse creduntur, 586, 41.
 Sibini, Σιβίνοι, Germaniae gens, cum Zumis, Butonibus Mugilonibus, Semponibus inter eos recensentur, quos Marcomanni vicerint, 241, 32. (Haud dubie iidem sunt, qui apud Ptolemaeum 241, 32 Σαβίνοι, Σαβίνοι, Σαβίνοι vocantur et inter Suebum et Viadrum fl. ponuntur.)
 Sibylla Erythraea, 550, 48; 691, 44. Sibyllae oraculis Romani utuntur, 691, 10. Sibyllae oraculum, 486, 18.
 Siccitas ingens in Asia Artaxerxis temporibus, 41, 25.
 Sicani, Σικανοί, barbara Siciliae gens, 224, 31.
 Sicilia, Σικελία νῆσος μεγάλη τῶν κατ' ἡμᾶς καὶ ἀπέναντι, 101, 32. Eam Homerus eodem modo quo prisci historici descripsit, sec. Polybium, 19, 41. Siciliam Homero melius novit Hesiodus, Aetnam et Orygiam memorans, 19, 10. Sicilia a Rhagina regione abrupta censetur, 50, 10. Fortasse non est frustum ab Italia abruptum, sed vi Aetnae ignis insula e profundo projecta, 45, 21. Olim Trinacria, deinde Thrinacis dicta; ejus figura triquetra; Pachynum, Pelorum et Lilybaeum promontoria; singulorum laterum longitudo totiusque insulae ambitus sec. Posidonium et Chorographum romanum et Ephorum, 220, § 1; 69, 28. A Criumetopo Cretae ad Pachynum pr. 4500 stadia; hinc ad fretum Siculum 1000 et amplius; a fretis ad Columnas 12000 stadia, 87, 32. A Sicilia ad Carthaginem 1500 stadia, 101, 17. Sicilia tota est cava et sub terram ignis fluviorumque plena, 228, 22. Agri praestantia, 227, 11. In mediterraneis pauca habet opida, quorum pleraque pastorum domicilia, 226, § 6. Sic ora a Pachyno ad Lilybaeum pertinet nunc fere deserta est, 226, 7. Siciliae aquae calidae Selinuntiae, Himerenses, Aegestae, 228, 26; crateres Palicorum, 228, 32. Sicilia ταχυστὸν τῆς Πόντου, 227, 18. Insulam tenentes barbari partim indigenae, partim e continente advenae, 224, 27; eos a maritimis Graeci arcebant; in mediterraneis vero manebant Siculi, Sicani, Morgetes et alii nonnulli, inter eosque Iberes, qui omnium primi insulam frequentasse ab Ephoro dicuntur, 224, 29. Ex Italia migraverunt Morgetes et Siculi ab Aenotria ejecti, 214, 23. Siciliae tyranni Italiae inferioris incolas, Graecos maxime, damno affecerunt, 210, 50. V. Dionysius. Graecos et

barbaros Siciliæ infestarent Carthaginenses, 224, 36. Siciliæ ab armentorum pastoribus in magnam discrimen adducta, 226, 52. Siciliam S. Pompeius ad defectionem pertraxit, 214, 29; 117, 27. Siciliæ prætor, 230, 24. Sicius, Σίκινος, ina. maris Cretici, 416, 15. Siculi, Σικυλοί, barbara Siciliæ gens, 224, 31. E Rhegiæ regione ab Cnæotris pulsæ in Siciliam abeunt, 214, 23. Siculos nominat jam Homerus, p. 5, 32. Siculum fretum, ὁ Σικελικὸς πορθμός ὁ κατὰ Σικελίαν πορθμός, eodem quo Oceanus modo fluctibus agitatur, sec. Eratosthenem, 45, 46; ob fluxum et refluxum periculosum est, 19, 28. Hinc Homerica de Charybdi fabula, 36, 23. Loca freto vicina Homeri temporibus inaccessa penes latrones fuerunt, 16, 51. Freto latitudo septem stadiorum, 101, 15; sex stadiorum sunt summæ angustiae, 213, 39. Siculum fretum sub eodem meridiano sub quo Carthago et Roma sec. Eratosthenem, 76, 48. A Siculo freto quot sint itinere terrestri et maritimo stadia usque ad Iapygiam, 176, 19. Ab eo ad Lacinium 1300 stadia sec. Polyb., 217, 31; ad Narbonem 11200 st. et amplius sec. Polybium, 86, 48; ad Peloponnesum 3000 stadia sec. Dicæarchum, 86, 37. In Siculum fretum feruntur thynni, quos ibi vorant pisces majores, 20, 1. In Siculum fretum desinit Apenninus m., 106, 46. Cf. 175, 17 et 25. Siculum mare, Σικελικὸν πᾶλος. Ejus situs et ambitus, 102, 2; a Pachyno ad Cretam longitudo stad. 4500; tantundem ad Tænarum Laconicæ, 102, 25; ab Iapygia acra ad recessum sinus Corinthiaci minus 3000 stadiis, 16. Siculum pelagus contingunt Creticum, Saronicum et Myrtium, 102, 35. Siculum mare etiam Ausonium dicebatur, 194, 17; 101, 45; confluit cum eo id quod ante Syrtis et Cyrenaicum est, 101, 45. Implet sinum Ambracicum, Corinthiacum et Crisæum, 269, 10; profundissimum est, 176, 13. Aliis locis passim mare Siculum memoratur. Sicyon, Σικυών, initio Ægiale dicta; urbem a mari in locum 12 vel 20 a litore stadia distantem transtulit Demetrius Poliorcetes, 328, 42 sqq., 320, 17. Urbem Asopus præterfuit, 225, 46; 328, 29. Ad Sicyonem est Sella fl., eique vicinus Ephyræ pagus, 291, 5. Sicyoniam a Corinthia Nemea fl. discernit, 328, 44. Sicyoniæ pars Asopia, 328, 29; pagus Platææ, 354, 2. Sicyon in Agamemnonis regno fuit, 324, 12. Eam obtinuit Phalæx, 334, 48. Sicyoniorum tyranni; in libertatem Sicyonios vindicavit Aratus, 328, 50, et foederi Achaico adjunxit 330, 52. Sicyonii maximam partem agri Corinthii a Romanis acceperunt, 327, 26. Pingendi et fingendi artes excoluerunt, 328, 14. Sicyone est templum Diæ seu Hebes, 328, 37. Side, Σίδη, Pamphyliae opp., 488, 12; ab Acamante Cypri pr. 1600 stadia distans, 581, 51. Cumeorum colonia; Minervæ ibi templum; propinqua ei est ora Cibyatarum minorum, 570, 2. Sidæ est Cilicum piratarum ναυκλήριον et forum, 567, 15. Side, Ponti castellum, Sidenæ regioni nomen dedit, 469, 38. Sidene, Σιδηνή, Ponti regio, 104, 33; 469, 38; 470, 15. 476, 23; Themiscyræ contermina, castella habet Siden, Chabaca et Phabada, 469, 36. Amisenorum est, 469, 2 et 17. Major Sidenes pars humilis est, 44, 3. Sidenæ, Troadis opp. ad Granicum, nunc dirutum, 502, 45. Sidenam Glaucias tyrannus confugerat; Cræsus oppidum diruens quum diris devoveret eos qui denuo locum muro cingerent, postea oppidum alio in loco positum est, 514, 49. Sidetani. V. Edetani. Sidicini, Σιδικῖνοι, quorum est Teanum opp., genere Oeci sunt, 197, 52.

Sidon, Σιδὼν (Saida), Phœniciae urbs, a Beryto 400 (deb. 200) stadia, 644, 7; a Tyro 200 st. distat, 645, 9; portum boeum habet, 644, 19. Prope Sidonem incipit Antilibanus, 642, 42. Sidonæ dies maxima 16 $\frac{1}{2}$ horarum, 110, 48. Sidonis major pars terræ motu diruta, et alia urbs supra Sidonem sita absorpta est, 48, 23. Sidon a poetis magis quam Tyrus celebratur, 644, 13. Sidonios Homerus novit, 2, 6. Sidonii, quos Menelaos ap. Hom. adiit, sunt urbs Phœniciae, 83, 37. Antea Alexander et Helena eorundem hospitio usi erant, 34, 10. Nonnulli Sidonios Homericos quærant in sinu Persico; horumque colonos esse volunt Sidonios Phœniciae, 667, 10; 35, 35. Sidoniorum opera, πέπλοι καμφοίκοι, 34, 13; cratera argentea auro ornata, 34, 18, et alia, 34, 28. Vitri fabricas habent, 645, 12; πολυδαίδαλοι, 34, 29; καλύπτρον et καλλίπτρον; astronomiæ et arithmetici et reliquæ philosophiæ periti, 644, 43. Sidonius Mochus, Trojano bello antiquior, cujus de atomis dogma esse dicitur; alii Sidonii sunt Boethus philosophus et frater ejus Diodotus, 645, 1. Sidonii exules Aradum condunt; cum Araditis et Tyriis Tripolim condiderunt, 642, 31. Sidones, Σιδόνες, Bastarnica gens, sedis incertæ, 254, 32. Siga, Σίγα, Masæsyliorum urbs, Sophacis regia, nunc diruta, 704, 16. Sigeli, Σιγήλιον, monumentum in Bœotia, 346, 46. Cf. Narcissus. Sigerdidis, Σιγερδίδος, regio, sicuti Saraosti regio, a Patalene ortum versus sita (in *Guzerati* vel etiam magis meridii versus), a Bactriæ regibus græcis occupatur, 443, 8. (*Sigerus* portus, hod. *Zygoor*, memoratur Plinio; idem Melizigara vocatur in Anon. Peripl. maris Erythr. Is tamen num ad nos pertineat, parum liquet.) Sigeum, Σίγειον (*Ieni-scher*), Troadis opp. muro cinxit Archæanax Mytilenæus Iliacis lapidibus usus, 513, 17; occuparunt Athenienses Phrynone duce; ortas hinc controversias tandem diremit Periarer, 513, 19. Sigeum ab Iliensis dirutum inobedientiæ causa, 513, 45; 509, 44. Sigenses partem agri trojani, post eveream urbem, obtinuerunt, 515, 8. Sigeum, Σίγειον, Troadis prom., ab Eleunte 40 stad. distans, a Rhæteo 60 stadia, 510, 2; 283, 35 Σιγιάς ἀκρα, 516, 43. Τῇ Σιγιάδι ἀκρᾷ objacent in Chersoneso Protesilaicum et Eleussa, 509, 51. Ad Sigeum Stomalimne, 511, 24; Naustathmum Græcorum, 512, 23; Achillis templum et sepulcrum, 510, 7, et Patrocli et Antilochi sepulcra, 16. Sigeum prom. nonnullis Hellesponti instium, 284, 43. Sigia, Σιγία, vocabatur locus in quo Alexandria Troadis posita, 517, 15. Siginni, Σιγίννοι, una cum Derbicibus, Tapyris et Caspiis memorantur, 446, 4 (adeo ut inter mare Caspium et Persidem alicubi eos posuisse Strabo videatur Alii Siginnos prope Colchidem collocant. V. Saint-Martin *Géogr. anc. du Caucase* p. 61 sqq.); de Siginorum moribus quædam, 16. Signia, Σιγία, Latii opp. inter Latinam viam et Appiam, 198, 4. Signium vinum alveum sistens, 198, 5. Sigriana, ἡ Σιγριανή, Mediæ regio, 450, 40. Sigrium, Σίγριον, Lesbi prom., 284, 44; 527, 13 et 22; 528, 29 et 33. Sila, Σίλας, silva in Bruttio 700 stadiorum longitudine. Hinc pix optima, 216, 52. Sila, Σίλα (Sena?), urbs ab Iapygia 563 mill. abest sec. Polyb., 236, 44. Silaceni, Σιλακῆνοι, Elymaeis finitimi, quorum exiguum est principatus, 634, 22. [Ni fallor, sunt incolæ *Sila-khur* regionis, quæ est in convalle *Dizsul-Rud*, ubi

- exstat *Burudjird* opp. (34° lat., 46° — 47° long.). Cf. Rawlinson apud Ritter. t. 9, p. 211.
- Silanus, Σιλανός, historicus de fonte quodam Gaditano ab Artemidoro laudatur, 143, 23.
- Silaris, Σίλαρις, Campanie in Lucanie finibus fl., 209, 39; 212, 18; cojus aqua plantas injectas in saxa convertit, 209, 25. Fluvius a Sirensibus 260 stadiis abest, 209, 33. Ad eum usque Picentini habitant, 209, 21.
- Silas, Σίλας, Indis, fl., cui nihil innat, 599, 23.
- Sileni, Σίλωνες, Bacchi ministri, 400, 23; 402, 17.
- Silenus, tibiarius inventor, 403, 45.
- Siliquastrum, ἡ καρπία, in Meroe ins., 698, 3.
- Silvium, Σιλοῖον, Apulie urbs, usque ad quam Peucetii pertinebant, 236, 25.
- Σίλφιον. V. *Laserpitium*.
- Silta, Σίλτα, Thracie locus Perintho et Selybrie superjacens (fort. bod. *Tchanda*), 284, 13.
- Simi, Σίμοι, Æthiopes, orygm cornibus pro armis utentes, cum Struthiophagi bella gerunt, 657, 31.
- Simise Mauretanie, 702, 6.
- Simmas, Σιμμάς, grammaticus, Rhodius, 559, 45; 312, 46.
- Simodia, ἡ Σιμωδία. V. *Simon*.
- Simois Σιμοίς, Siciliæ fl., cui nomen indidit Æneas, 520, 16.
- Simois, Troadis f., Callicolonen præterfluit 5 stadiorum intervallo, 511, 33; cum Scamandro coit, 511, 22. Cf. *Scamander*. Per Simoisium campus labitur, 511, 15. Ad Simoentem Polium condiderunt Astypalaenses, 515, 1. Simoisius campus Troadis, Σιμοσίσιον πεδίον, 511, 14. (Cf. *Scamandrius* campus.) [Simois fl., sec. Demetrium Scepsium ejusque sectatorem Strabonem, is esse debet qui hodie *Dumbrek* vocatur, atque Thymbrius fl. in hodierno *Kamara-Su* ex eorundem sententia querendus est. (V. Eckenbrecher in *Rhein. Mus.* 1842, p. 1 sqq., et Ulrichs, *ib.*, 1843, p. 573 sqq.) Num vero recte ita Demetrius statuerit, jure tu quaeras. Ipsa nomina claimant Simoentem esse hodiernum *Simar* et Thymbrium nunc vocari *Dumbrek*. Idque bene cadit in veterem geographiam, si vetus Troja in eodem loco erat quo Ilium novum, ut ipsi Illenses contendeant et Hellanicus et Alexander et ceteri omnes grammaticorum ævo antiquiores. Quorum sententiam impugnans Demetrius haud dubie contendit Simoentis et Thymbrii nomina a posterioris ævi Illensibus ad fluvios esse translata a quibus sec. Homeri carmina aliena essent.]
- Simonides, Σιμωνίδης, iamborum poeta, in Amorgo ins. natus, 418, 47.
- Simonides Cyzius, ex Iulide Ceus, consobrinus ejus Bacchylides, 417, 43. Simonides ἐν Μέμνονι ἀνθυράμειον τῶν Ἀτληακῶν de Memnonis sepulcro, 619, 45. De Perithæis et Lapithis, 379, 14. De Hyperboreis, 605, 53. Laudatur etiam p. 529, 16.
- Simus, Σίμος (Σίμων, codd.) p. 553, 27, μελοποιός, e Magnesia ad Mæandrum oriundus, τὴν Σιμωδὴν introduxit, 553, 27 et 36.
- Simyra, τὰ Σίμυρα, Syriæ opp. a Maratho meridiem versus situm, 641, 35. [Simyra, secundum Schawii sententiam, foret hod. *Sumra* (sedes Zemaritarum, ap. Mosem 1, 10, 18, ut Ritter censet, t. 17, p. 857); qui locus in Berghausii tabula *Yamura* scribitur et e regione Aradi insulae et a Fonte serpentium (*Egydra*) occasum versus ponitur. Id vero parum quadrat in Strabonianam nominum seriem et in ea quæ apud Ptolemæum et Plinium leguntur, quorum ille Simyra ad Eleutherum fl. ponit, Plinius autem, 5, 20, 77 sq., Libanum usque ad Simyram, quam inter Marathum et Eleutherum ponit, porrigi tradit. Hinc patet τὰ Σίμυρα magis me-
- ridiem versus fuisse eo fere in loco ubi Itin., p. 572 habet *mutationem Spichin* (?), 12 m. p. ab Arado dissitam. Mensura hac ducimur ad hod. *Simokea*, quod ipsum fort. est *Simyra* veterum.]
- Sinda, τὰ Σίνδα, Phidias opp., 488, 20 et 39; ἡ Σίνδα, 538, 52.
- Sindi, Σίνδοι, Mæotiarum populus, 424, 54. Eorum regia Aborace, 424, 39.
- Sindice, Σινδική, ad Bosporum Cimmerium regio; in eo Hermonassa et Apaturi Veneris fanum et Gorgipia et Sindorum regia Aborace, 424, § 10; 422, 36; 258, 30.
- Sindicus portus, Σινδικὸς λιμὴν, et urbs, 180 stadiis a Corcondama orientem versus, 426, 7.
- Sindomana Σινδόμανα [Sindonalia codd.], Indis urbs in Sibi ditione, 597, 30.
- Sindones ex lana arborea in India conficiuntur, 591, 35. Sindonibus candidis Indi utuntur, 612, 13; iidem epistolas in sindonibus scribunt, 610, 33.
- Singiticus sinus, Σιγγιτικὸς (Σιγγιτικός, 279, 19) κόλπος, Thracie, 279, 19, 28 et 31.
- Singus, Σίγγος, vetus Macedoniae urbs, nunc diruta, quæ Singitico sinui nomen dedit, 279, 20.
- Sinna, Σιννά, in Libano locus munus, Ituraeorum prædonum receptaculum, 643, 16. Castellum istud fortassis in hodierno *Djebel Sannin* fuisse ob nomenclaturam similitudinem suspicatur Ritterus, p. 17, p. 585.
- Sinnaca, Σιννακα, Mygdonie opp., in quo Surena Crassum dolo captum interemit, 636, 8.
- Sinope, Σινώπη, Ponti urbs, Milesiorum colonia; urbis situs, potentia, fata, monumenta enarrantur; viri Sinopenes celebres, 467 sq., § 11. Sinope et Lysimachia in eodem parallelo, 111, 19. Sinopen inde ab Issico sinu circa 3000 stadia sec. Eratosth., 57, 6; ab Amiso 90 stadia, 468, 42. Distantiæ a Chalcedonensi fano et Heraclea et Carambi, 468, 9. Sinopensium pagus Armenie, 467, 16; emporium olim fuit Cytorum, 468, 50. Circa Sinopen sunt vestigia expeditionum Phrixi et Iasonis, 38, 22. In Sinope urbe Mithridates Euergetes necatur, 410, 22. Sinopes regio oleas fert, 61, 18. Ἡ Σινωπικὴ ὄρεινὴ quasnam arbores ferat, 468, 25. Ad Sinopen pelamydum piscatio, 366, 6. Sinopica rubrica in Capadocia reperitur, e Sinope vero quum exportari soleat, Sinopica dicta est, 462, 39. Sinopica terra non deterius est minium Turdetanie, 119, 34.
- Sinoria, Σινωρία, Armenie minoris castellum ad fines Armenie majoris situm; unde Σινωρία a Theophrasto appellatur, 475, 41.
- Sinotium, Σινώτιον (*Sign*) vetus et novum, Dalmatarum urbes ab Augusto combustæ, 261, 52.
- Sinti, Σιντοί, Thracas, quos Σίντιας Homerus vocat, 393, 21; 282, 15; Lemnum incoluerunt, 282, 15. Sinti, Sinties, Sali, Sapæi una eademque gens; habitaverunt in Lemno et circa Abdera, 471, 3. Per Sintos et Mædos Strymon decurrit, 281, 19.
- Sinties. V. *Sinti*.
- Sinuessa, Σινέσσα, Latii opp., 194, 43; 197, 27; 202, 39; in via Appia, 194, 26; 235, 7. Ejus situs; aquæ Calidæ, 195, 7. Ad Sinuessam usque Latinorum ora maritima pertinet inde ab Ostia, 182, 22; 192, 54. A Sinuessa ad Misenum pertinet sinus magnus, 202, 5.
- Siphnus, Σίφνος, Cycladum una; maris Cretici ins.; Σίφνιος ἀσπράγγος, 416, 19; 417, 3.
- Sipuntum, Σίπους, Apulie oppidum, Diomedis opus, quasi Σηπιούς, a septis, quæ ibi mari ejiciuntur, nomen habet, 236, 5.
- Sipus. V. *Sipuntum*.
- Σικυλὴν Rhea, 402, 45.
- Sipylus, Σίκυλος, Lydiæ mons, 48, 48. Ei subiacet Magnesia,

489, 48; 531, 37. Sipyli metalla, 580, 21. Regio quæ circa Sipylum est, sæpe vocatur Phrygia, 489, 40.

Sipylus, Lydiæ urbs, regnante Tantalo terræ motu eversa, 48, 48; 496, 15.

Siraci, Σιρακοί, Asiæ pop. inter Oceanum et Caucasum, 422, 32; Σιρακοί nomades inter Mæotidem et Caspium mare, 434, 29. Siracum planities a borea Caucasi, 434, 21. Siraces Achardeum fl. accolunt, 434, 41. Siraceum terram perfluns Mermudas in Mæotidem exit, 432, 42.

Sirbis, Σιρβίς, priscum Xanthi Lycii fl. nomen, 568, 16.

Sirbonitis palus, Σιρβωνίτις λίμνη, in Ægypti confiniis, 687, 53. Sirbonis palus, Σιρβωνίς λίμνη, olim mare fuit; deinde lacus, tum hic erumpens in mare naturam paludis induit, 42, 10. Sirbonis palus, in loco qui "Ερημια dicitur, in mare erumpit, nunc tamen eruptio ista obturata est; paludis longitudo et latitudo, 646, § 32; 647, 19; 649, 54. Aquam habet gravissimam, et bitumen, de cujus eruptione et colligendi ratione agitur fusius, 650, 7. [*Confundit Strabo Sirbonidem lacum et Asphaltitem.*] Adjacens Sirbonidi (i. e. Asphaltitæ) paludi regio ignem alit. Tredecim olim urbes ibi fuerunt, quarum caput Sodoma, 650, § 44. [In Peræa ad Asphaltiten lacum erat *Sirbonitis* regio. Quæ fortasse causa fuit ut Asphaltites lacus cum Sirbonide confunderetur.]

Sirenes, Σειρήνες, quarum una fuit Parthenope, 21, 33, cujus monumentum Neapoli, 18, 51. Sirenium fanum in Minervæ promontorio, quod a Surrento versus Capreas i. excurrit, 18, 35. Sirenes ab aliis ponuntur in Peloriade, ab aliis in Sirenuissis, 18, 27.

Sirenes, αἱ Σειρήνες, insulæ ad Minervæ prom. Campaniæ, 206, 14. Desertæ et saxosæ sunt, *ib.*; a continente abruptæ, 214, 51. Eædem vocantur Sirenuissæ in *sgg.*

Sirenuissæ, Σειρηνοῦσαι, sec. Eratothenem scopulus est trivertex, Cumanum sinum a Posidoniate distinguens; sec. Strabonem sunt tres insulæ in Posidoniate sinu cubito Surrentino projectæ, et Sirenes dictæ, 18, 31; 19, 16 21, 39; 210, 4. Sirenuissæ quot stadia distent a Silaro 209, 32.

Sirenuissarum promontorium sive Minervæ prom. Campaniæ, 206, 10; 209, 17.

Siris, Σίρις, Lucaniæ fluvius et urbs, postmodum navale Heracleæ, a quo 24 stadiis, a Thuriis 330 stad. dissita est; Minervæ Iliacæ ibi simulacrum cur palpebras clausas habeat, 219, 20. Siris urbs Chouum erat, quo tempore Iones e Lydia profecti eam ceperunt et Polieon vocarunt, 219, 28. Siris a nonnullis Rhodiorum colonia esse dicitur, 219, 41. Siritis regio, ἡ Σιρῆτις, 212, 12. Tarentinis et Thuriis de Siritide belligerantibus, ita res composita, ut æquo utrinque jure Siritis incoletur, Tarentinorum tamen colonia esse judicaretur, 219, 42. Siris, sec. Antiochum, postea Heraclea dicta est et cum nomine etiam locum mutavit, 219, 46.

Sirmium, Σίρμιον, Pannoniæ opp. non longe a Segestica, in via qua ex Pannonia in Italiam iter, 261, 7.

Sirra, Σίρρα, Arrhabeæ filia, mater Eurydices, quæ Philippum Amyntæ peperit, 271, 31. V. Irrha.

Sisapon vetus et novus, Σισάπων ὁ παλαιὸς λεγόμενος καὶ ὁ νέος, in Turdetania argenti metalla habent, 117, 49. (Alter est *Almaden* mini metalla habens, quæ in Sisaponense regione memorat Plinius; alter, sec. Lopez, foret *Guadalcanal*, ubi argenti metalla sunt. At hæc potius esse debent metalla quæ Strabo circa Ilipam existere ait.)

Siscia, Σισκία, castellum Pannoniæ prope Segesticam, 261, 6.

Sisimithræ petra, Σισιμίθρου πέτρα, in Bactriana, in qua Roxanen custodiebat Oxyartes, 443, 52.

Sisines, Σισίνης, Strabonis ævo Cappadociæ Imperium affectans, thesauros in Noris castello asservavit; Cadena pro regia usus est, 460, 24.

Sisis, Σίσυς, Antipatri Armeniæ reguli pater, 475, 37.

Σισύριον Corinthi, 326, 15.

Sisyra, Σισυρά, Amazo, a qua quidam Ephesiorum Sisyribitæ vocantur, 541, 29.

Sisyribitæ. V. Sisyra.

Sitacene, ἡ Σιτακηνή, a Seleucia orientem versans, 633, 30; regio fecunda, inter Babylonem et Susidem sita, 633, 32. Sitacene, nunc Apolloniatis dicta, Babyloniarum pars Susidi proxima, 623, 18; 449, 53; imminent ei Parætaceni et ex parte Elymæi, 623, 18.

Sithones, Σιθῶνες, Edonorum pars in Macedonia, 275, 33. Sithonium in regione ad triginta urbes condiderunt Chalcidenses, 275, 36.

Sittaceni, Σιττακηνῶν, Mæotarum gens, 425, 2. (*Siraceni* ap. Ptolemæum?)

Smaragd in India, 611, 40. Smaragdi in aurifodinis, 663, 9. Smaragdi metalla in ora maris Rubri, 692, 44.

Smintheus. V. Apollo.

Sminthium, Σμίνθιον, Chryseæ ad Theben sitæ. Ad hoc referendum quod de Teucris et muribus narratur, 524, 25; 517, 19 et 40; 523, 7. Sminthia duo Hamaxiti, 517, 42. Sminthium in Larisæo agro Troadis, 517, 44; Lindi, 517, 46; in Rhodo urbe, 517, 45; in Pariauo agro, 517, 44; in Ceo, 418, 6.

Smyrna, Σμύρνα, Amazo, 541, 26; 471, 30.

Smyrnæ nomen olim Epheso fuit, 541, 20.

Smyrna, locus quidam pone Ephesum urbem, 541, 30.

Smyrna urbs a Smyrna Amazone dicta, 541, 26; 471, 30.

Smyrna vetus ab hodierna 120 stadiis abest, 551, 37.

Smyrna nova ab Epheso via recta 320 st., 540, 11; 566, 10; vini ferax, 544, 41. Smyrnæ natus esse Homerus a plurimis dicitur; quamquam is urbis ejus non meminit, 474, 49. Smyrnæi primum cum Ephesiis habitabant; ab his profecti Smyrnam veterem condiderunt, quæ ab hodierna Smyrna 120 stadiis distat; locum hunc tunc Leleges obtinebant, 541, 42. Postea Smyrnæi ab Æolensibus pulsati ad Coloj homios confugerunt cum iisque reversi urbem recuperarunt, 541, 46. Ephesiis auctoribus, Smyrna in Ionicarum urbium conventum recepta est, 541, 18. Smyrna a Lydis diruta; inde per 400 annos pagatim Smyrnæi habitant; instaurant urbem Antigonius ac postea Lysimachus, 551, 38. Hodiernæ urbis descriptio, 551, 40; vicinus urbi Meles fl., 551, 50. Smyrnæ partem magnam Dolabella dejecit, 552, 2. Smyrnæ floret Erasistratea medicinarum schola, 496, 43.

Smyrnæus sinus, 551, 34.

Soanes, Σοάνης, gens supra Moschos et Colchos habitans, 426, 20; Phithiophagis sorde similes, summa Caucasi pone Dioscuriadem tenent; eorum resp., multitudo, virtus bellica, auri colligendi ratio, sagittæ veneno infectæ, 428, § 19.

Soandus, Σοάνδος, Cappadociæ opp. in via qua Coropasso Mazaca itur, 566, 29.

Soatra, Σοάτρα, Λυκαονία χωρὸς Garsauris vicina, ubi putei profundissimi sunt, et æqua venditur, 486, 47.

Socrates, Σωκράτης, Xenophontem humeris suis abspexit et prælio ad Delium commisso, 346, 19.

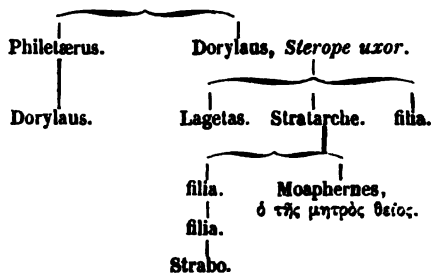
Sodoma, τὰ Σόδομα, caput 13 urbium, quæ olim fuerunt ad lacum Asphaltiten; superstes est murorum ambitus stadiorum sexaginta, 650, 45.

Sogdiana, Σογδιανή, a Bactris Oxo, a Nomadibus et Sacis Iaxarte separatur, 443, 20; 440, 35; 61, 19. Indiæ adjacet, 440, 32. In ea Polytimetus fl., qui arenis absorbetur, 444, 64. Eam Sacæ occuparunt, 438, 34. Sogdianæ urbes Maracanda et Cyra, ab Alexandro deletæ; Oxi

- petra, ab eodem capta, 443, § 4. Regionem possederunt Bactriae reges graeci, 443, 19. Sogdianorum vitae ratio, 443, 24; 107, 3.
- Sol.** Ejus cursum coeli conversioni contrarium esse Atrous docuit, 19, 30. Sol obliquo fertur circuitu, qui in zodiaco describitur, 91, 20. Solis progressionis sub aequatore celeriores, 80, 47. Quae sit per brumam altitudo solis in regionibus borealibus ab Hipparcho notatur, 62, 45. Solem in litore Oceani multo majorem quam alibi occidere idque cum strepitu, porro post occasum statim noctem ingruere tradidit Artemidorus, refutat Posidonius, 114, § 5. Sol, unicus Massagetarum deus, 439, 47. Solem colunt Albani, 431, 33, Nabataei, 667, 5; Persis sol est Mithras, 623, 39. Solem desolantur gentes nonnullae Aethiopiae, 698, 27. Solis boves, fabula Home-rica, 18, 4. Ἡλιόν ἱπποστάσις, 28, 8. Solis filii Cory-bantes, 405, 30. Ejus templum Heliopoli, 684, 9. Solis colossus Rhodius, Chareti opus, nunc terrae motu prostratus jacet, 557, 8. Solis lacus apud Aethiopes ex Aeschylj Prometheo soluto memoratur, 27, 47.
- Soli**, Σόλοι, Ciliciae opp., 570, 25; 573, 6; nunc Pompeio-polis, 566, 49; initium Ciliciae Campestris sive τῆς περὶ τὸν Ἰσθμὸν; ab Aclasis et Rhodii condita; in eam piratarum partem collocavit Pompeius urbemque Pom-peiopolin nominavit; Solenses viri Chrysippus stoicus, Philemo comicus et Aratus Phaenomenon poeta, 573, § 8; 567, 47; 333, 5. Solis ad Pyrum fl. 500 stadia, 576, 15; ad Seleuciam 1000 fere stadia, 577, 14; ad Anemurium pr. 1500 stadia, 571, 44. Solis Amphilochous ab Apolline interfectus est, sec. Hesiodum, 576, 44. A Solensibus ducta quibusdam videtur vox *solacissare*, σολαικίζειν, 565, 49. Fluvius Tyanis solus fluens, 502, 36.
- Soli**, Σόλοι, Cypri opp., cum portu, fluvio, Veneris et Isidis templo, 583, 17; ab Acamante et Phalero con- dita, Sasaenoris patria; incolae Solii, 583, 19.
- Solmissus**, Σολμισσός, mons supra Orygiae lucum prope Ephesum. De eo fabula, 546, 34.
- Soloce**, Σολόκη, postea Seleucia, Elymaidis urbs ad He- dyphontem, 634, 15.
- Σολαικίζειν** vocis origo, 565, 49.
- Solon**, Σόλων, vel Pisistratus in ll. 2, 557, versum inseruit, Atheniensibus Salaminem vindicaturus, 338, 31. Solon de Atlantide insula ab Aegyptiis sacerdotibus edoctus est, ut Plato ait, 84, 26.
- Solymi**, Σόλυμοι, secundum Homerum a Lyciis diversi sunt; nonnulli Solymos ab Homero dici censet eos, qui nunc Milyae appellantur; alii vero Lycios olim Solymos vocatos esse putant, ab Homero aliena tradentes, 569, § 10. Solymi sunt iidem qui postea Milyae, dein Termilae, dein Lycii dicti; at Homerus Lycios a Solymis distinguit, 490, 45. Solymi Homericis non sunt in Pisidia, sed ad oceanum a poeta ponuntur, 28, 46. Solymi altissima Tauri juga a Lycia ad Pisidiam tenentes quo pacto ab Homero ad Oceanum collocari potuerint, 17, 33. Solymi in Caba- lide habitabant, 539, 9; vocantur etiam Termessii, 589, 10. Bellum his inferunt Bellerophon et filius ejus Isan- der, 490, 54; 539, 15. Solymorum lingua est una earum quibus Cibyraeae utebantur, 539, 39.
- Solymi** Lyciae montes, τὰ Σόλυμα ὄρη, Phaselidi superja- centes, 568, 52. Solymus collis supra arcem Termessi, 539, 10.
- Sophax**, Σόφαξ, regiam habuit Sigam, 704, 16. Sophaci in Maesayllorum regno successit Masanases, tum Micipsas ejusque successores, et Strabonis aetate Juba I, Jubae pater nuper mortui, 704, 16.
- Sophene**, Σωφηνή, Armeniae majoris provincia, 447, 13 et 40; 453, 18; inter Masium et Antitaurum, 452, 22; eam Taurus et Antitaurus includunt, 447, 24. Ejus regia Carathiocerta, 452, 29; castellum Tomisa, 566, 30. Sophene suos habuit regulos, 475, 31. Sub Sophenis olim fuit Acilisene, 455, 1. Sopheno Cappadox vendidit Tomisa castellum, quod Cappadoci reddidit praemii loco Lucullus, 458, 40.
- Sophistae** publice a civitatibus conducuntur, 150, 25. So- phistae Indici. V. Philosophi.
- Sophocles**, Σοφοκλῆς, in Triptolemo fabula terras a Tri- ptolemo consitas recensens, longe divulsas jungit, cohæ- rentes divellit, 22, 40. De Inacho fluvio fabulosa refert, 225, 33. Ejus de Orithyia versus, 245, 20. Sophocles laudatur (in Mysia) 106, 20; 312; 36; 313, 3; (Electr. 10), 318, 38; de Attica inter Pandionis filios distributa, 337, 16; de Amphiarao terra hausto, 342, 46. Trachin- iam Plithiotidis partem dicit, 372, 6. Citatur (Trachin. 9 sqq.), p. 394, 1. In Polyxena Idam et Olymum tan- quam eundem montem designat, 403, 52. In excidio Ilii ait pardalis pellem fuisse foribus Antenoris appositam, ut domus ejus a direptione immunis esset, 520, 2. So- phocles cum Pericle in Sami obsessione fuit, 545, 26. Laudatur ἐν Ἑλλάδι κακότησαι, 549, 11. Litem inter Mo- peum et Calchantem in Ciliciam, quam tragico more Pamphyliam appellat, transfert, 576, 22. Nyssam mon- tem Baccho sacrum decantat, 586, 17.
- Sopithis**, Σωπιθίους, regnum in India ubi situm fuerit, 590, 6. In eo mons sales fossiles praebens, 596, 30. So- pithes Alexandro 150 canes fortissimos dedit, 596, 31.
- Sora**, Σώρα, Latii opp., 198, 25, apud quam Liris erump- it, ib.
- Soracte**, mons Etruriae, τὸ Σώρακτον ὄρος, 188, 29.
- Sossinati**, Σοσσινάτοι, Sardiniae gens montana, 187, 28.
- Sostratus**, Σωστράτος, Cnidius turrim in Pharo insula ex- struxit, 673, 16. — Sosicrates citatur, 407, 43.
- Sostratus**, Nysaensis, Aristodemi frater, grammaticus, 555, 36.
- Sotades**, Σωτάδης, cinædici sermonis auctor, 553, 33. De loco Homérico laudatur, 297, 15.
- Sotirae** portus, τῆς Σωτείρας λιμὴν, in ora Troglodytica sinus Arabici; unde dictus sit, 655, 37.
- Spadines**, Σπαδίνης, Aarsorum rex; ejus copiarum nume- rus, 434, 34.
- Sparta**, Spartiatae. V. Lacedaemon.
- Spartarius** campus, τὸ Σπαρτάριον πεδίον, in Hispania a meridie Saetabis urbis, in via militari quae olim per campum, nunc juxta eum vult ducta, 133, 18. Per Sparta- rium campum transit Orospea mons, 133, 44.
- Spartum** fert regio Emporiensium, 133, 3. Spartum (ἡ σχοινοπλοικὴ σπάρτος) ex Hispania exportatur in Ita- liam, 133, 20.
- Spauta**, Σπαυτά, Atropatiae Mediae lacus; sales ejus, 448, 39. Cf. Mantiane.
- Spercheus**, Σπερχειός, ex Achillis sorore pater Menesthei, 372, 24.
- Spercheus**, Thessaliae fl., e Typhresto oriens inter Lamiam et Thermopylas exit, 372, 14. Anticyram praeterfluit, 367, 47. Post terrae motum alveum mutavit viasque reddidit navigabiles, 50, 38. A Spercheo ad Peneum navigatio 1800 stadiorum, 380, 51. Distantia a Ther- mopylis, 373, 32. Spercheo Achilles comam aluit, 372, 22.
- Spermatophagi**, Σπερματοφάγοι, Aethiopiae, 656, 27.
- Sphacteria**, Σφακτηρία sive Σφαγία, insula Messeniae ad Py- lum, 308, 45; 299, 7. Ibi 300 Lacedaemonii ab Athe- niensibus capti, 308, 47.
- Sphagia**. V. Sphacteria.
- Sphettus**, Σφηττός, una e 12 Atticae civitatibus, quas Ce- crops constituit, 341, 30.

Sphinges, *Æthiopiæ animalia*, 659, 49. *Sphinges lapideæ ante templa Ægyptiorum*, 684, 30.
σφαγίδες, (*sigilla*) *Eratosthenicæ*. V. *Eratosthenes*.
Spina, *Σπίνα* (*Spinazino*), *Galliæ Cisalpinæ nunc vicus*, olim clara urbs *Græca*; nunc 90 a mari stadia distans, olim maritima. *Spinitarum thesaurus Delphicus*, 178, 16; 361, 16.
Spinarum Ægyptiacarum Iucus Apollini sacer in Abydo Thebaidis urbe, 690, 48. *Spina Thebaica*, e qua gummii colligitur, 687, 27. *Spina quædam apud ichthyophagos Arianae s. Gedrosiæ*, 613, 14; 615, 16.
Spitamenes, *Σπιταμένης*, et *Bessus Persæ ad Ochorasmios e Bactriana profugerunt*, 440, 26. *Spitamenes barbarorum manu interit*, 444, 50.
Spodium, *σπόδιον*, e *Cyprio ære provenit*, 136, 2.
Spoletum, *Σπολήτιον* (*Spoletto*), *Umbriæ opp.*, 189, 41. *Σπονδύλιον*, *vericillo*, comparatur segmentum hemisphærii, cujus pars dimidia efficit quadrilaterum, in quo sita est terra habitata, 93, 24.
Spongia apud Macedones visa quomodo Indi imitati sint, 610, § 67.
Sporades ins., 102, 45; ad eas pertinent insulæ quas in *Cretico mari positas Strabo recenset*, 416, 27. Præterea tanquam *Sporades Strabo enumerat Amorgum, Lebithum, Lerum, Patmum, Corassias, Icarium, Astypalæam, Telum, Chalciam, Nisyrum, Carpathum, Casum, Calymnam*, 418, § 12-19.
Squillæ parvæ e mari in Indum longissime adscendunt, 602, 19.
Stadia, *Σταδία*, velus *Rhodi nomen*, 558, 19.
Stagirus, *Στάγιρος* (*Στάγειρα*, 280, 38), patria *Aristotelis*, cum *Capro portu et objecta Capro insula*, 279, 47. *Aristotelis patria, Chalcidensium urbs*, 280, 38 (*Stavro*).
Stannum non in superficie reperitur, sed effoditur in locis supra Lusitaniam et in Cassiteridibus; e Britannicis quoque in Massiliam fertur, 122, 15; 145, 52. *Stannum apud Drangas*, 616, 52. — *Staphylus citatur*, 408, 32.
Stasanor, *Στασανόρ*, *Alexandri M. dux, e Solis Cyprius*, 583, 20.
Statanum Latii vinum, *Στατανός οίνος*, 195, 5; 202, 33.
Stationia, *Στατωνία*, *Etruriæ opp.*, 188, 22. *Ruinæ inter Lago di Bagni et Albenga fl.*
Statua Augusti in Mausoleo, 197, 9; *Minervæ Iliacæ multis in locis monstrantur, tanquam ex Ilio allatæ*, 219, 37. Cf. *Minerva. Hercules colossus in Capitolio*, 231; 25. *Jovis colossus Tarentinus*, 231, 19. *Rhodium Solis colossus*, 231, 19. *Partheni ἑστάνον in templo Parthenii promontorii*, 256, 19. *Æsculapii in Cyllene Elidis*, 290, 20. *Statua aurea Jovis Olympiæ, Cypseli donum*, 304, 8, *Statua Jovis eburnea, Phidiæ opus, Olympiæ*, 304, 10; *statuæ Polycleti in Heræo Sami*, 320, 6. *Statua Minervæ in Parthenone; Phidiæ opus*, 340, 16; *statua Nemesis Rhamnusiæ, Diodoti vel Agoracriti opus*, 340, 37; *statuæ Demetrii Phalerei ultra trecentas*, 342, 1. *Autolyçi statua, Sthenidis opus, apud Sinopenses*, 468, 2. *Statua Jovis ænea Taurii in Galatia*, 485, 46; *statua Ajacis prope Rheteum*, 509, 38. *Apollinis Σμινθηλίου, Scopæ opus*, 517, 19; *statuæ Minervæ, Herculis, Jovis, colossicæ, uni basi insistentes, Myronis opera in Samo*, 544, 22. (Cf. nomina deorum et heroum.) *Statuas non erigunt Persæ*, 623, 36.
Σταγανόδες, *Lalipedes*, gens ficta, apud *Alcmanem*, 36, 4; 248, 36.
Stellæ errantes, οι πλανήτες, et sol et luna obliquis feruntur circuitibus, qui in zodiaco describuntur, 91, 19. *Stellæ fixæ æqualem motum cum cæli circuitu tenentes, ὁστέρες ἀκλανεῖς ὁμοταχεῖς τῷ πόλῳ*, 91, 16; *conversione sua parallelos describunt circulos*, 91, 17.

Stenyclarus, *Στενύκλαρος*, *Messenis urbs, Chresphontis regia, qui in eam Dorienses omnes collegit*, 310, § 7.
Στενρόφαλμοι, *Pectoroculati*, gens ficta, ap. *Æschylum*, 36, 5; 248, 36.
Steropa, *Στερόπη*, *Macetis mulier, uxor Dorylai, cui tres liberos peperit*, 410, 25.
Stesichorus, *Στεσίχορος*. Ejus versus de *Tartesso et Erythra ins.* laudantur, 123, 1. Ejus carmen quod *Rhodina* inscribitur, 298, 49. *Stesichorus laudatur*, 306, 13; 35, 27.
Stesimbrotus, *Στεσίμβροτος*, *Thasius scriptor, de Cabiris*, 405, 39.
Στήθα (τὰ), *Pectora*, a nautis vocantur breviter circa *Istrum fluv.*, 42, 1; 43, 52.
Sthenelus, *Σθέnelος*, *Persæo successit in Mycenarum et Argorum imperio; huic Eurystheus*, 324, 17.
Sthenis, *Σθένης*, *Autolyçi statuam Sinopensibus fecit*, 468, 2.
Stiphane, *ἡ Στιφάνη*, *Phazemonitidis lacus, cui adjacet Cizari regia*, 480, 1.
Stiria, *Σταιριά*, *Atticæ pagus*, 342, 34. *Stirienses Atticæ in Eubœam colonos miserunt (Styram?)*, 383, 29.
Stobi, *Στόβοι*, *Pæoniæ urbs*, 274, 24; 334, 40.
Stoichades, *Στοιχάδες (îles d'Ières)*, *insulæ quinque, quas colunt Massilienses; olim præsidium ibi contra latronum incursiones; portus boni*, 153, 24.
Stolæ floridæ ap. Indos, 586, 39.
Stomalimne, *ἡ Στομαλίμνη*, ad *Scamandri ostia in Troade*, 509, 46; 511, 24. *Στομαλίμνη* vocatur lacus salus, *λιμνοθάλασσα*, prope *Rhodani ostia (étang de Berre sive de Martigues)*, ostreis piscibusque abundans; mons a *Rhodani ostiis eam separat*, 152, 44.
Stoni, *Στόνοι*, (in regione circa *hod. Steneco*) supra *Comum* occasum versus (deb. orientem versus) habitant, sicut *Tridentini*.
Strabo, *Στράβων*, *Amiso oriundus*, 469, 71; de gente sua quædam exponit, 410, § 19, et 428, 1. Secundum hæc stemma est:

Strabonis matris patruus Moaphernes a Mithridate Eupatore Colchidi præfectus est, 428, 1. *Avus ejus mater-nus Mithridati irascens a rege ad Lucullum defecit; promissa ab eo præmia non tulit, quum in Luculli locum Pompeius successisset*, 477, 39. (Cf. *Moaphernes et Dorylaeus*.) *Strabo Tyrannionem grammaticum Amise-num audivit*, 469, 44. *Nysæ audivit, νέος πανταλῶς*, *Aristodemum grammaticum*, 555, 36. *Audivit etiam Xenarchum Seleucensem peripateticum*, 572, 22. *Aristoteleam philosophiam didicit ex Boetho Sidonio*, 645, 4. *Strabonis ταύρος Athenodorus philosophus*, 663, 27. *Ejus amicus Diodorus Sardenis, historiarum et poema-tum scriptor*, 536, 49. *Familiaris Ælii Galli*, 97, 31. *Novit Cnæum Pisonem, Libyæ præfectum*, 108, 14. *Strabo ipse obiit loca ab Armenia usque ad Etruriam Sardinis oppositam et ab Euxino Ponto usque ad initium*

Æthiopiae; vix antiquorum geographorum aliquis plures regiones adierit, 96, 43. Comana Cataonae inuisit, 459, 10. Vidit templum Dianæ Ephesium, 547, 39. In Gyarum insulam appollit, quo tempore Cæsar ad triumphum Actiacum proficiens Corinthi erat, 417, 7. Corinthum inuisit, 325, 21. Romæ Selurum a bestiis discerpi vidit, 227, 6. Hiddit herman, quem inter dona Porus Augusto misit, 612, 40. E mari Cyrenen conspexit, 710, 30. Alexandria diu versatus est, 83, 48. Cum Ælio Gallo, Ægypti præfecto, usque ad Syenen et fines Æthiopiæ ascendit, 97, 35. Alexandria rhinocerotem vidit, 659, 32. Cum Alexandria δαλουργός de vitri fabricatione collocutus est, 645, 21. Strabone in Alexandria versante, mare circa Pelusium et Casium terram inundavit, 49, 1. Cum Ælio Gallo Thebas inuisit, ibique sonum e Memnonis colosso editum audivit, 693, 12. Philas Ægypti adiit, 694, 46. Strabonis de rerum natura expositio, 688 § 36. Quidam in geographico suo opere conalium secutus sit, 10 sq. Geographiam scripsit post ὁκομνήματα historica, 11, 10. Propter auctam Romanorum Parthorumque imperio cognitionem geographiam multa accuratius prioribus geographis tradere potuit, 11, 35. De Parthicis institutis dixit ἐν τῇ ἑκτῇ τῶν ἱστορικῶν ὑπομνημάτων βίβλῳ, δεινίτερά δὲ τῶν μετὰ Πλούτωνα, 442, 11.

Stratarchas, Στρατάρχας, Dorylai et Steropes f., frater Lagetæ; e gente Straboniana. Senem Stratarcham noster vidit Strabo, 410, 26.

Stratia, Στρατία, Arcadiæ opp. ap. Homerum, 333, 46.

Stratius, Στράτιος, Æsculapii sacerdos Panticapæi, 61, 40.

Stratius Juppiter. V. Juppiter.

Strato, Στράτων, physicus. Ejus sententia de Ponto Euxino et nostro mari olim clausis, deinde per freta erumpentibus, de fluviis mare internum paulatim implentibus, de maris fundo vario, de Libyæ et Ægypti tractu olim mari tecto, et quæ alia huc pertinent, fusius expositor. Probat hanc Eratosthenes; in compluribus ea rectius constituere studet Strabo, 41, 23. Strato inter causas inundationum non recte refert quod fundus in aliis maribus alius sit; dicendum erat fundum maris quomodo attollatur, modo subsideat, vel exundare maria vel in suum redire locum, 42, 27.

Strato tyrannus Amisum male tractavit, 468, 51.

Stratocles, Στρατοκλῆς, Atheniensium dux (archon?), 308, 42.

Stratocles, philosophus Rhodius, 559, 35.

Stratonice, Στρατονίκη, Ariarathis f., Eumenis II uxor, Attali III mater, 533, 50.

Stratonicea, Στρατονίκηια, ἡ πρὸς τῇ Ταύρῳ opp., 564, 3. Quæ quidem urbs ubi sita fuerit, nescitur.

Stratonicea, Στρατονίκηια, Cariae urbs, 562, 20. Macedonum colonia; templa et conventus in urbis agro; Stratoniceas Chrysaorici conventus participant; e Stratonicea oriundus Menippus rhetor, 563, § 25. Stratonicensium in ditione Pedasum oppidulum, 522, 50.

Stratoniceus, Στρατόνικος, citharædus. Ejus dicteria, 556, 33; 521, 54.

Stratonis insula, Στράτωνος νῆσος, ad sinus Arabici litus Libycum, 656, 8.

Stratonis turris, Στράτωνος πύργος (Cesarleh), navium statio in Phœnicia, 645, 50.

Stratus, Στράτος, priscum Dymæ nomen, 332, 46.

Stratus, Στράτος, Acarnaniæ opp., 386, 47; 200 et amplius stadiis ab oestio Acheloi, ib. In media via ab Alyzia ad Anactorium ducente sita esse dicitur (perperam), 387, 3 et 12.

Strombichus, Στρομβίχος Diotimi pater, 39, 38.

Strongyle, Στρογγύλη, una ex Lápæis insulis, rotunda,

ignita; ibi Æolum habitasse ferunt, 229, 52; 230, 31.

Strophades, Στροφάδες, ins. duæ, Cyparissiorum in Messenia oræ objacentes, 400 ab continente stadiis dissitæ, 308, 50.

Struthionum venatio, 657, 23.

Struthocameli, στρουθοκάμηλοι, 657, 23.

Struthophagi, Στρουθοφάγοι, Æthiopiæ, 657, 20; belligerant cum Simis Æthiopicis, 657, 31.

Strymon, Στρυμών, e Pæonum terra oritur. Ex Agrianis enim initium sumens per Mædos et Sintos decurrit et inter Bisaltas et Odomantes egreditur, 281, 3 et 17. Angustiae per quas Strymon fertur, 281, 10. Amne adverso ad Amphipolim navigatur stadiis viginti, 280, 41. In Strymonis convalle usque ad Heracleam (Sinticam) Bisaltæ sunt, 281, 1, et Berge Bisaltarum vicus, 281, 8. Ad Strymonem usque pertinet Pæonia, 274, 29, et Macedonia, 269, 2. Strymoni adjacet Scotussa, 281, 14. Ostium Strymonis, 279, 50; 268, 46.

Strymonius sinus, Στρυμονικός κόλπος, 279, 31; terminatur boream versus Neapoli urbe, 279, 37, vel promontorio in quo Apollonia urbs, 280, 37. Urbes ad eum sitæ, 279, fr. 33 et 35. Strymonii sinus litori a Galepsio ad Nestum superjacent oi* (populi nomen excidit) et Philippi urbs, 281, 41.

Stura, Στόρα, Latii fl., 194, 4.

Stygis aqua, Στυγὸς ὕδωρ, in Campania, 203, 48; prope Pheneum in Arcadia, 334, 27; apud Telchines, 558, 21.

Stymbara, Στύμβαρα, Deuriopum urbs ad Erigonem fl., 272, 8.

Stymphalis palus, Στυμφαλὶς λίμνη; aves Stymphalides, 319, 4. E St. palude nunc exit Erasinus et in Argolidem defluit, 334, 3; olim effluxio non erat, obturatis bethris, unde fit ut Stymphalus opp. olim ad lacus marginem posita nunc 50 ab eo stadia distet, 334, 4.

Stymphalus, Στύμφαλος, Arcadiæ opp., 333, 39; 328, 36, nunc quinquaginta a palude stadiis distat, 334, 7. (V. Stymphalis.) Ad Stymphalum aqua terram subiens post 200 stadia Erasinum amnem edit, 228, 43. Sec. Eratosthenem Erasinus Stymphalum præterfluit, 334, 21. Urbem obsedit Iphicrates, 334, 21. In Stymphalo [monte] Arcadiæ oritur Erasinus, 319, 3.

Styra, τὰ Στόρα, Eubœæ opp., 383, 21; a Stiriensibus Atticæ frequentata, 383, 29; bello Lamiaco ab Atheniensibus eversa; agrum Eretrienses habent, 383, 30.

Styracina jacula, 488, 48.

Styrax Selgicus, 488, 46, Æthiopiæ, 657, 52.

Suber. Proverbialis locutio: Κουφότερον εἶναι φέλλου σπιλῆς, 30, 30.

Sub ficum portus, ὁ ὑπὸ τῇ Συκῇ καλούμενος λιμὴν, in Bosporo Thracio, decem stadia a Cornu Byzantio distans, 265, 45.

Suchi castellum Σούχου ἔδρυμα (nescio an fuerit ὄρευμα), in mediterraneis Troglodyticæ, eo in tractu in quo os Sabaiticum est, 656, 7.

Suchus, Σούχος, nomen sacri et mansueti crocodili apud Arsinoitas, 689, 39.

Sucro, Σούκρον (Xucar), Hispaniæ fl., 132, 11; 139, 4. Ejus fontes et cursus, 131, 45. Adjacet urbs cognominis, (Cullera?) ib. Circa eum Edetani (Sidetani codd.), 135, 39.

Sudationes siccas, lapidum candentium ope, κυπρία ἐκ λίθων διακρύων, usurpant Lusitani, more Laconico, 128, 14.

Sudinus, Σουδίνος, Chaldaeus astronomus, 629, 42.

Sues grandes, robore et celeritate præstantes, apud Belgas, 163, 52. Suilla salsamenta. V. Salsamenta. Cf. Porcus.

Suessa, Σούεσσα, Volscorum caput, a Tarquinii Prisci filio capta, 192, 40; 198, 7.

- Suessiones**, Σουεσσιῶνες, Galliae gens, Ambianis vicina, 161, 40, inter Belgas praestans, 163, 28.
- Suessula**, Σουεσσούλα, Campaniae opp., 207, 35.
- Suevi**, Σόηβοι, Germaniae natio maxima, a Rheno ad Albin pertingunt; pars etiam trans Albin habitant, ut Hermondori et Lancobardi, quamquam hi quidem nunc citra Albin se receperunt, 241, 35. Suevi supra fluvium Rheni tractum, quem Menapii et Sucumbri tenent, ab oriente extenduntur; reliquis Germanis potentiores; a quibus qui expulsi erant (Usipetes, Tenchteri, Ubii?) in transrhenanam regionem confugerunt, 161, 32. Prope Suevos Istri fontes, 172, 36. Nonnullae Suevorum gentes in Hercynia silva habitant, ut Quadi, 241, 22; 243, 16. Suevi in meridionali Germania etiam trans Albin habitant, finitimi Getarum, 245, 8; 241, 33. Suevorum alii in silva Hercynia habitant, alii extra, Getis finitimi, 241, 33. Ab iis versus meridiem est Gabreta silva, 243, 15. Suevica gens, Semnones, 241, 32.
- Sugambri**, Σούγαμβροι, Germanica gens, Oceani accolae, 241, 49; 244, 37; juxta Menapios, 161, 30. (Habitabant ad Lupiam (*Lippe*) fluvium, et hinc meridiem versus. Strabo vero quom Lupiam non in Rhenum exire, sed in Oceanum eructari opinetur, ad maritimum istud fluvii ostium Sugambros transposuisse videtur. Eodem prorsus errore Bructeros, quos ad Lupiam habitare dicit, alio loco inter Oceani accolae male recenset.) Sugambri Rheno vicini; eorum dux in bello contra Romanos Melo fuit, 242, 14. Deudorix et Batorix Sugambri, 242, 33. Sugambri pauci in Germania manserunt, 241, 9.
- Suidas**, Σούδας, historicus, Dodonaei oraculi origines ex Thessalia repetit, 273, 31.
- Sulcia** salsamentaria optima e Sequanis Romam perferuntur, 160, 1.
- Sulchi**, Σούλχοι, Sardiniae urbs, 187, 17.
- Sulgas fl.**, Σούλας (*Sorgue*), ab oriente in Rhodanum influit ad Vindalum opp., 154, 4. Sulgae et Rhodani ad confluentes contra Domitium Aenobarbum praelium commisit Bituitus Arvernorum dux, 159, 8.
- Sulla**, Σύλλας (L. Cornelius), in Samnites quomodo saevierit, 207, 45; Athenas cepit, 340, 10; 521, 15; 558, 41. Aristionem supplicio affecit, 342, 9. Fimbriam rebellem deiecit, Mithridatem in patriam amandavit, Ilienses beneficiis affecit, 508, 41; Apelliconis bibliothecam accepit, 521, 14. Lelanti campi aquis calidis usus est, 384, 12. A Sulla proscripti Volaterris obsidentur, 185, 53.
- Sulmo**, Σούλμων, Pelignorum opp., 201, 33.
- Sunium** Σούνιον, pagus Atticae, 342, 31.
- Sunium**, Atticae prom., 89, 39; 103, 3; 268, 53; 342, 17; non minus in mare procurrit quam Laconica et exiguo est quam Malea septentrionalius, 76, 34. Sunio adjacet Helena ins., 416, 50. A Sunio juxta Peloponnesum est Myrtoum mare, 269, 8. Ab Euripo distantia, 346, 28. A Sunio ad Leucen acten Eubrae 300 stadia, 343, 10. Ab eo in Boetiam profecti sunt Temmices, 344, 40.
- Surena**, Σουρήνας, Parthorum dux Crassum dolo captum Sinnacis Interemittit, 636, 9.
- Surrentum**, Συρρυντόν, Campaniae opp., 206, 9; 18, 33. Συρρυντικός όνος, 202, 34.
- Susa**, τὰ Σούσα, Susidis urbs, 65, 32; 66, 26; 71, 45; ad Choaspem fl., 39, 41; 620, 15. Persarum regia; a Tithono condita; ejus ambitus, figura, arx, muri, templa et regia e coctili latere et bitumine; muris urbem caruisse Polyclethus refert, 619, § 2. In arce singuli reges suum habent domicilium et thesaurum et tabulas administratae reipublicae, 625, 39. Susa thesauros Persidis comportavit Alexander, 622, 17. A Susis ad Aginin 500 stadia, 620, 49; ad emporium lacui adjacens 800 stadia sunt, 620, 30; ad Persepolin 4200 stadia, 619, 20. Diotimus a Cydno Susa se navigasse dixit, 39, 41.
- Susii**, Σούσιοι, 107, 42, etiam Cisali vocantur, 619, 41. Eos bellis appelebant Elymaei, Coassae, Uxii, 449, 40; 633, 44. Susii nunquam per se res magnas associati sunt, 619, 35.
- Susis**, ἡ Σούσις (Σουσιός, 110, 44), est fere Persidis pars; ejus situs, 419, 26; Susa urbs, 16. Susidis ora usque ad Tigrin pertinentis, longitudo, 620, 18. Inter Susidem et Persidem juga montana, quae latrones tenebant, 620, 21. Susidi ea pars Babyloniae proxima est, quae quondam Sitacene, postea Apolloniatis est appellata; ambabus a septentrione versus orientem imminet Elymaei et Parætacene, 623, 18; 633, 45. E Suside per Uxiam in Persidis mediterranea itur, 633, 34. Susis opulenta; aerem habet fervidissimum; accommodata huic aestui domorum structura, 622, § 10. Frumento abundat; vitem in ea primum plantarunt Macedones e Babylonia allatam, 623, 3. In Suside oryza nascitur, 590, 36. Maritima palustria sunt et importuna, 623, 11. Oram Nearchus palustrem esse et ad Euphratem usque pertinere dicit, 650, 36. Susianus pagus prope lacum situs, 500 a Susis stadia distans (A gini), 620, 49.
- Sultrium**, Σούτριον, Etruriae urbs, 188, 19.
- Syangela**, Συάγγελα, Lelegum urbs in Caria, 522, 46.
- Sybaris**, Σύβαρις, fons prope Buram Achaiae, hinc nomen fluvio Italiae, 332, 13 (Cf. Curtius, *Pelopon.*, t. 1, p. 470.)
- Sybaris**, Σύβαρις, Italiae urbs, 218, 5; Achaeorum colonia, sub duce ex Helice urbe oriundo deducta; inter Crathidem et Sybarin fluvios sita, 200 a Crotone stadiis; civitatis felicitas; quam perdidit luxuria et petulantia; captam Crotoniatis aquis obruerunt; superstites Sybaritas postea eodem in loco habitantes necarunt Athenienses, urbemque in vicinum locum translatum Thurios vocarunt 218 § 13. Sybaritae Achaeos quosdam arcescunt liaque suadent ut Metaponti locum occupent; 220, 2. Posidoniam condunt, quam eripiunt Lucani, 209, 13. Circa Sybarim in Chonia Rhodii consederunt, 559, 4. Sybaritae donaria Delphos miserunt, 361, 16.
- Sybaris** Italiae fluvius, 218, 5 et 44; aquam ejus bibentes equi conaturnuntur, 219, 6.
- Sybaris**, Italiae urbs, ad Traentem (ἡ ἐπὶ Ταύραντος Σύβαρις codd.) fluvium sita a Rhodiis condita esse a nonnullis fertur, 219, 41.
- Syhora**, τὰ Σόδορα, parvae insulae ad oram Epiri, e regione Leucimmae promontorii, 269, 39; 102, 32.
- Sycaminorum** urbs, Συκαμίνων πόλις, inter Carmelum m. et Stratonis turrem in Phoenicia, 645, 52. [Sec. Plin. 5, 17, § 72 Sycaminon erat inter Dora et Carmelum; sec. Itin. p. 584 mansio Sicamenes a mansione Calamon (hod. *Kalamoun*, 32° 47' lat.) 3 millibus versus meridiem erat, adeoque ponenda foret inter *Kalamoun* et *Altit* locum, qui a *Kalamoun* in novissima Ritteri tabula quinque millia distat. Fortasse minus accurate distantia in Itinerario notatur, et Sycaminon polis ad ipsum *Altit* cum Lapio referenda est. Ceterum ex Strabonis, Plinei et Itinerarii consensu colligas falsa tradere Eusebium qui, in Onomastico, Sycaminon cum Hephah (*Haifa*) componit. Male Eusebio me addixi in notis ad Scylac. p. 79.]
- Syce**. V. Sub Ficum portus.
- Sydraca**, Συδράκα (al. Όξυδράκα), Indiae gens, Bacchi posteri esse cur putentur, 586, 38; 597, 27. Cf. Hydraca.
- Syene**, Συήνη, in finibus Aegypti et Aethiopiae, propinqua ei Elephantina insula, 693, 51; 669, 27; 668, 22; 682, 53; 33, 23. Syene in limite aestivi tropici sita, 78, 27;

quia ibi solstitio æstivo meridie gnomæ umbram non projicit, 94, 5; 110, 10. Dies maxima 13 1/2 hor., 110, 10. Syenæ puteus, 694, 15. Urbs ab æquatore distat 16800 stadia sive quatuor sexagesimas, 94, 20; a Meroe 5000 stadia, 78, 28; 94, 11. Syene et Alexandria in eodem meridiano, 94, 7. Via qua Syene Philas itur, describitur, 694, 48. Prope Syenen esse Nilî fontes Herodotus putavit, 695, 26. Urbs ab Æthiopibus capta, 696, 17. In ea tres Romanorum cohortes præsidii causa, 694, 26. Syenen adierunt Ælius Gallus et Strabo, 97, 36. Syllaëus, Συλλαῖος, Nabatæorum ἐπίτροπος, quomodo in Ælium Gallum se gesserit, 663, § 23; 696, 10. Syllium, Σύλλιον, Pamphyliæ opp., 569, 46. Syloson, Συλοσών, quomodo tyrannidem in Samo ins. adeptus sit; de acerbo ejus imperio proverbium, 545, § 17. Symbach, Συμβάχη, regio quam ab Armeniis recuperarunt Atropateni, 448, 45. Symbolorum portus, Συμβόλων λιμὴν, in Chersoneso Taurica, 256, 24, cum Clenunte portu isthmum facit 40 stadiorum, 256, 26. Portus a Theodosia 1000 fere stad. distat, 256, 46. Symbri, Σύμβροι, Σύμβριοι, super Venetos habitabant, 179, 50. (Non diversi videntur ab Insubribus, qui ap. Polybium 2, 17 vocantur Ἰσόμερες.) Synaosa. V. Sanausa. Synnada, Σύνναδα, Phrygiæ opp., 494, 1 et 20; λίθος Σύνναδαχῆ, 375, 36; 494, 23. Cf. Docimia. Symæthus, Σύμαθος, Siciliæ fluvius, in Catanæorum agrum fluit, 226, 6. Syme, Σύμη, insula ad Cariam sita, 560, 4. Synoria. V. Sinoria. Symplegades, Συμπληγάδες, a nonnullis vocabantur Cyænæ petrae ad os Bospori; unde Planctas finxit Homerus, 17, 20. Cf. 123, 44, et v. Planctæ. Syracusæ, Συρακοῦσαι, Siciliæ urbs, ab Archia Corinthio condita; ævis origines, 218, 13; 224, § 4. Una cum Archia plurimi venerunt Teneatæ, 327, 2. Urbs a Pachyno 36 mill. pass., a Catana 60 mill. dissita est sec. Chorographum, 221, 24. Syracusæ olim ex quinque urbibus muro 180 stadiorum cinctis constabant, 224, 43. Objacet Ortygia ins. primum ab Hesiodo memorata, 19, 12, quæ urbi juncta est ponte, olim aggere λογαίου λίθου, ut Ibycus ait, 49, 25. Portus ab utroque Ortygiæ latere sunt, 625, 53. Ea urbis pars, quæ est ad Ortygiam, ab Augusto restaurata est, immissa colonia, 224, 41. Syracusanorum coloniae Camarina, 226, 11, et Ancona, 200, 41. Castellum Eubœa, 386, 4. De tyrannide v. Hiero, Dionysius, Gelo. Syracusanorum divitiæ, 224, 10. Urbs a Romanis capta, 224, 41. Syri, Σύροι. Nomen Syrorum a Babylonia ad sinum Issicum et hinc olim usque ad Euxinum pertinebat, 627, 14. Syri apud Homerum vocantur Arimi, i. e. Aramæi, 667, 35. Ad Syros pertinere Arimos sive Aramæos censent, 536, 8. Qui a nobis Syri vocantur, ab ipsis Syris vocantur Aramæi; cui nomini similia sunt nomina Armeniorum, Arabum, Eremborum, 35, 2. Syri cum Armeniis et Arabibus cognati, 34, 42; similes etiam sunt Assyriis et Arianis, 34, 50. Syri vocantur etiam quos vulgo Assyrios dicimus, Babylone et Ninî regnantes, 627, 24. Ninus et Semiramis Syri vocantur et Ninus Syriæ metropolis esse censetur, 70, 1. Eadem lingua utuntur qui extra et qui intra Euphratem sunt, 70, 3. Apud Herodotum Syri vocantur Leucosyri Cappadociæ, 466, 13. Syria Ciliciam, quæ nunc dicitur, eriperunt Cilices Troade expulsi, 536, 10; Taronitini Armeni ademerunt, 453, 27. Cum Syriæ regibus Atropatensæ reges affinitates contraxerunt, 448, 29. Syriæ fines, 637, § 1; partes: Commagene, Seleucis, Cœ-

lesyria, Phœnicia, Judæa; alii aliter dividunt, distinguentes Syros, Cœlesyros, Phœnices et permixtas his quatuor nationes, Judæos, Idumæos, Azotios, Gazæos, 638, § 2. Singularum partium descriptio, 638, § 3 sqq. Syriæ et Ciliciæ confinia ad Pylas, 577, 8. In Syria Typhonem jacere nonnulli statuunt, 535, 41. In Syria Arabum est Paropotamia regio, pluresque sunt Arabum principum ditiones, ut Sampsigerami, Gambari, Themellæ, 641, § 11. Syriam antiquissimis temporibus Græci præternavigare non audebant, 40, 19. Olim incursionibus eam vexarunt Nabatæi et Sabæi, 663, 12. Syria tota terræ motu quassata, 48, 26. In Syria inferiore oryza nascitur, 590, 37. E Syria vinum Chalybonum reges Persarum pelebant, 626, 4. Syriæ regnum Trypho affectavit, 640, 43. Syria dea Atargatis, 636, 50. Syrium mare, ἡ Συριακὴ θάλασσα, 69, 52; 70, 141. Syrmus, Σύρμος, Triballorum rex; Alexandri M. contra eum expeditio, 250, 34. Syrtis, αἱ Σύρτις, 101, 44; duæ, 108, 6. Usque ad Syrtis mons pertinet inde a Mauritania, 701, 17. Syrtis major, ἡ μεγάλη Σύρτις. Ejus ambitus 5000 stad., sec. Erato-sthenem; profunditas 1800 stad. ab Hesperidibus ad Automala et fines Cyrenaicæ ditiosis; sec. alios ambitus 4000 st., profunditas 1500, faucium latitudo 1500 st., 101, 51. Syrtis ambitus 3900 fere stadiorum; diameter usque ad intimum recessum 1500 stad., totidemque stadiorum latitudo ostii, 709, 23; nautis est difficilis ob vadosa et brevia, ἰθ. Fauces efficiunt Cephalæ et Boreum promontoria, 710, 11. A recessu sive ab Automalis ad Berenicen 1500 stadia, 710, 2. Intimus Syrtis magnæ recessus est maris interni punctum maxime austrinum, 104, 24. Per intimum recessum ducta linea paullo minus 1000 stadiis australior est parallelo Alexandriæ, paucioribus quam his mille stadiis australior parallelo Carthagini; incidit in Heroum urbem et in Masæsyliorum et Maurorum mediterranea, 709, 49. Supra Syrtis et Cyrenaicam Peylli, Nasamones et Gætulorum pars, 108, 39. Syrtim majorem a Berenice cum exercitu Cato circumivit 33. dierum itinere, 710, 16. Syrtis minor, ἡ μικρὰ Σύρτις sive Λωτοπαγίτις Σύρτις, 1600 stadiorum ambitu, 600 stadiorum latitudine, 708, 24; 101, 50. insulæ ad eam et urbes, 708, 19 et 29. Ante fauces utrinque sunt Meninx et Cercina ins., 101, 50. Multis in locis brevia habet, ideoque nautis periculum affert, 709, 26. Syrtis emporium (Tacape sc.), quod flumen allabitur, 708, 37. Syrus, Σύρος, Cycladum una, 417, 4; νῆσός τις Συρίη ap. Homerum, 418, 21; patria Pherecydia, 418, 18. Syrus, usitatum ap. Atticos servorum nomen, 253, 3. Syspiritis, Συσπῖρτις, Armeniæ pars, 455; 2. Quam Armeni Thessali socii incoluisse feruntur, 432, 9. Cf. Hyspiratis. [Syspiritis secundum Strabonis verba in meridionali Armeniæ parte quaerenda videatur, quum media inter Sophenen et Calachenen memoretur. At non servavit Strabo aut nescivit ordinem geographicum. Nam vix est dubium quin Syspiritis sit hod. Isper regio quæ ab Erzeroum est ortum et boream versus. Alio loco pro Hyspiritide liberiorum, ut videtur, errore memoratur Hyspiratis, in qua auri metalla sint. Quæ quidem metalla sunt Isper et Gumuch-Chane regionis. Eodem facit quod Strabo Chalybes (metallorum fabros) olim fuisse dicit in Derxene et Carenitide, quæ in eodem hoc tractu sunt.] Συσπῖρτις Cretenesium, quæ ἀνδραῖα vocantur 412, 48; 413, 53.

T.

Tabæ, Τάβαι (Damas), Phrygiæ Magnæ opp., 494, 6.

- Artemidorus Pisisae oppidum Phrygiae vicinum dicit, 488, 29.
- Tabenus campus, Ταβηνόν πεδῖον, cum oppidis semiphrygiis et Pisisidum quidpiam habentibus, 538, 8.
- Tabulam geographicam primus edidit Anaximander Milesius, 185, 5, 51. Tabula terram in plano representans septem minimum pedum diametrum habere debet, ut singula perspicue exhiberi possint, 96, 24. Tabula terrae antiqua, ὁ ἀρχαῖος γεωγραφικὸς πῖναξ, ab Eratosthene emendatur, 56, 28. Ol ἀρχαῖοι πῖνακες Indi cursum exhibent medium inter ortum hibernum et ortum aequinoctialem, 71, 12.
- [Tacape] magnum in Syrti min. emporium, 708, 37.
- Tenarum, Ταῖναρον (C. Matapan), Laconicae prom., 309, 15 et 44, quod Neptunus ab Apolline accepisse fertur, 321, 28. Neptuni sanum habet. Cerberus ibi extractus, 311. 45. Marmoris secturas habet, 315, 34. Distantia a Phycunte cui objacet, a Paclyno, Maleis, Onnognatho, 311, 49; 710, 21; 102, 28; 221, 49. A Coryco Cretae pr., 312, 8.
- Tenia submarina ab Europa ad Libyam pertinens, 41, 42.
- Tagus, Τάγος, Hispaniae fl., 115, 2. Ejus fontes et cursus, 115, 4; 115, 17. A fontibus ad ostium esse lineam rectam 8000 stadiorum perperam dicit Polybius, 88, 21. Tagus per Celtiberiam fluit, 134, 35. E Celtiberis oriens labitur per Vettonos, Carpetanos, Lusitanos, 126, 17; austrinum Lusitaniae latus definit, 126, 37. Accolunt eum Aruaci, 134, 35. Ejus ostium 24 stadiorum, profundum admodum, 125, 47. Affluente mari, Tagus exundat, 125, 49. Insulam habet prope Moronem urbem, 126, 1. Ostio adjacet Olysipon, 126, 14. Fluvius piscibus et ostris abundat, 126, 16. Navigatio in fluvio, 126, 7.
- Talabroce, Ταλαβρόκη, Hyrcaniae opp., 426, 23. [quod Strabo juxta Samaritanen (Saramenen Ptolemaei, Syringa Polybii; hod. Sari) recenset. Idem oppidum apud Polybium 10, 31 in libris nostris scribitur ΤαΜ-βράξ. Corrige ΤαΛαβρόξ. Ceterum quum Polybius dicat Talabrocen vicinam esse Syringi (Sari); huic autem nunc vicinus sit Tala vel Talar fl., ad hunc fluvium sitam fuisse ab eoque nomen habere Talabrocen censeo. Hodie fluvio adjacet Aliabad. Vox βρόχη significare videtur oppidum; idque superest in hod. Fruch. Sic non longe a Sari ad Bawul fluvium exstat Bawul-Fruch.]
- Talameus, Ταλαμῆνς, Mesthiae et Antiphi pater, 535, 27.
- Talares, Τάλαρες, gens Molossica, ad Pindum habitabant, pars avulsa ab his qui ad Tomarum degunt, 373, 10 et 17.
- Tamarum, Τάμαρον, Tauri sive Imai promontorium ad Indicum pelagus, 445, 40. (Idem est quod Tamum appellat Mela III, 7; Tabin Plin. 6, 20.)
- Tamassus, Ταμασσός, Cypri opp.; metalla ibi, 583, 36; 212, 46.
- Tamna, Τάμνα, Cattabanensium Arabum regia, 654, 1.
- Tamyneae, Ταμύναι, Euboeae opp. in Etretriae dititione, Apollini sacrum; dei sanum ab Admeto conditum prope fretum, 384, 36.
- Tamyraeae, Ταμυράκης, sive Carcinites sinus (golfe de Kerkinit sive de Perecop), 255, 8 et 43. Cf. Carcinites.
- Tamyrae, Ταμυράχη, orientale Achillei cursus promontorium, 255, 43; navium statio ibi, ib.; ab eo etiam sinus nomen habet, 255, 48.
- Tamyras, Ταμύρας, fl. et Aesculapii locus et Leonum urbs inter Berytum et Sidonem, 644, 8. [Hodie vocatur Nahr ed Damour; quare rectius apud Polybium 5, 68, 9 dici videtur Δαμύρας per Δ litteram. Idque etiam propterea putem, quod Aesculapii ille locus ad eum deum pertinuisse suspicor, qui apud Phoenices vocabatur Δημαρούς, Melcarthi pater (v. Movera, Phoen. 1, p. 661 sqq.). Apud Plinium 5, 17 Damuras male Magoras vocari videtur. Ptolemaeus inter Sidonem et Berytum medium ponit Leonem fluvium, qui itaque a Tamyra non diversus esse debet, sicuti Leonton potius Strabonis ad ipsum Tamyram ponenda fuerit. Vulgo Leo fl. cum Nahr Lanteh componitur; quod perperam fieri dixi in Geogr. Min. t. I p. CXXIII, et nuper etiam Ritterus t. 17, p. 49 monuit. Tamyras fl., in valle fertili et ad commodissimum Libani transitum situs, etiam eo notabilis erat, quod Ptolemaei et Antiochi M. ditiones dirimebat (Polyb. 4. 1.). Quam divisionem Strabo etsi non memoravit, non tamen ignoravit, ut ex eo colligitur, quod ait nonnullos Colesyriae initium ponere ad Eleutherum fl. et Orthosiam. Alteram hanc divisionem ex Artemidoro sumpserit, quem ab Orthosia in ora mensuratione profectum esse ex ipso Strabone novimus.]
- Tanagra, Τάναγρα, Boeotiae urbs, quam Asopus praeterfluit, 328, 31; 351, 30. Nonnullis eadem est cum Graea; Tanagrica ditio eadem quae Pœmadia vocatur; Tanagraei etiam Gephyraei dicuntur, 346, 48. Ἡ τετρακμήζ ἡ κατὰ Τάναγραν, Heleon. Harma, Mycalessus, Pharae, 348, 19. De Heleone cf. 377, 26 et 347, 34; de Harmate, cf. 347, 1. Tanagraeorum vicus Hyria, 347, 25; Mycalessus, 346, 53; oppidulum Delium, 346, 15; portus Aulis, 346, 24. Tanagricus ager, ἡ Ταναγρικὴ, 344, 15. Tanagra et Thespie solae Boeoticarum urbium adhuc constant, 352, 32; 346, 5.
- Tanais, Τάναϊς, emporium ad Tanaim fl. a Graecis Bosporum incolentibus conditum; id Polemo nuper evastavit; commercia ejus; objacet urbi Alopecia ins.; a faucibus Maeotidis distat 2200 stadia, 423, § 3. Tanais emporium barbarorum post Pauticapaem maximum, 257, 49. Id tenentibus paruerunt pars Maeotiarum, 425, 9.
- Tanais, Τάναϊς, fl. 240, 11 et 28; ab Homero non memoratur, 248, 14; 474, 28; a septentrione in Maeotidem fluit, ita ut ostia fluvii et Maeotidis et ipse fluvius in eodem meridiano posita sint, 88, 40; Nilo obversus est sec. meliores auctores, ita ut cum eo fluvio in eodem fere meridiano sit, 89, 7. Polybius eum ab ortu aestivo fluere censet, 88, 34. Alii eum oriri putant a locis Istro vicinis, 88, 45. Alii per Caucasum versus septentriones labi, et inde reverti ad Maeotidem autumant, 89, 3. Nonnulli Tanaim e Caucasii montibus, alii vero a superioribus Istri partibus ferri existimant, 423, 10. Tanais a borea fertur; non in eodem cum Nilo meridiano fluit, sed orientalius, 422, 44; fontes ejus ignoti; cognita non nisi ea quae sunt prope ostia duo 60 stadiis distantia, 422, 29; 104, 29; 257, 44. Juxta Tanaim aequalibus spatiis meatentes Borysthenes et Hypanis in Pontum influunt, 88, 49. Tanais, Asiae et Europae terminus, 104, 44; 106, 44; 54, 29; 257, 44. Ad fluvium est emporium ejusdem nominis, 423, § 3. Inter Tanaim et Borysthenem Roxolani degunt, 254, 34. Tanaim accolunt Aorsi, 434, 40 et Hamaxcei, 104, 50. Tanaisidis nomen ad Iaxartem fl. Alexandri acriptores transtulerunt, qui Caspium mare paludem esse cum Maeotide palude coherentem putarunt, 437, § 4.
- Tanis, Τάνις, Egypti urbs, ad quam fossa e Nilo ducta, 690, 36; nomen caput, 682, 11.
- Tanites nomus, Τανίτης νομός, Egypti, 682, 9.
- Taniticum, Ταντικόν, Nili ostium, 681, 9. A nonnullis Saliticum vocatur, 682, 8.
- Tantalus, Τάνταλος, 496, 51, Phryx dici solet, 489, 40. Ejus divitiis e Sipyli metallis, 580, 20. Tantalo regnante Sipylus urbs terrae motu eversa, 48, 48.

- Taoce, Τάοκη, lucus ad oram Persidis, ubi regia erat, τὰ κατὰ τὴν Τάοκην βασιλεία, 620, 6.
- Tape, Τάπη, Hyrcaniae regia, 436, 24, a Caspis portis 1400 stad., *ib.* Nomen hoc aliunde non notum. Fortasse *hodie. Asterabad.* Τάγα; Polybii huc non pertinere contra Mannertum recte monet Ritter. t. 8, p. 476.
- Taphiasseus mons, Ταφιασσὸν ὄρος, in Ætolia, supra Molycriam et Macyniam, 387, 24; 395, 7; collis Locridis, in quo sepulcrum Nessi reliquorumque Centaurorum, quorum de cadaveribus fluere aiunt aquam foetidam; hinc Ozolæ (foetidi) Locri dicti, 366, 31.
- Taphitis, Τάφτις ἄκρα, prom. Libyæ, in quo Clypea urbs, 708, 4. E Taphitide prom. ad Cossurum ins. 400 stadia, 708, 8.
- Taphius, Ταπίους. V. Taphus.
- Taphiorum insulæ, Ταπίων νῆσοι, ante dictæ Teleboarum insulæ; quarum una fuit Taphus sive Taphius. Antequam Taphii et Teleboæ eas tenerent, Amphitryo Cephali imperio subjecerat; Homerus Mentæ regi tribuit, incolasque prædones vocat, 394, 26.
- Taphrii, Τάφριοι, intimi sinus Carcinatis accolæ, 255, 47.
- Taphus, Τάπος, nunc Ταπίος, insula a Cephallenia diversa, sub Menta erat sec. Hom., 391, 51, una ex Taphiorum ins., 394, 26. Taphum eandem esse cum Cephallenia quidam contenderunt, ac Taphios esse Cephallenios eodemque Teleboas, 391, 43. Taphii olim Acarnaniam tenuisse feruntur, 396, 5.
- Taposiris, Ταπόσιρις, Libyæ locus non longe ab ora dis-situs, in quo magnus conventus celebratur; situs inter Leucaspiam et Plinthinem, 679, 23.
- Taposiris parva, ἡ μικρὰ Ταπόσιρις, in lænia quæ inter mare et fossam Canobicam intercedit, 680, 27; 679, 24.
- Taprobane, Ταπροβάνη, insula, 52, 33. Sec. Hipparchum Cinnamomiferæ parallelus transit per ea quæ sunt a meridie insulæ vel per partes ins. extremas, 109, 54. Sec. Eratosthenem insula in eodem parallelo est in quo Cinnamomifera regio, 60, 19; 98, 29. Aeris temperies, 98, 29. Versus Æthiopiam porrigitur per 8000 stadia et ultra, 60, 24. (Cf. 589, § 14) Si latitudinem sumas congruentem, addasque ab India distantiam, stadia 3000 putare licet, quæ ab India (ad extremitatem meridionalem) pertineant, quot sunt a fine habitatas terræ ad Meroen cum Indis extremitate componendam, 60, 27. Sec. Eratosthenem ab Indiæ ora australi 7 dierum navigatione distat; 589, § 14. Secundum Onesicritum 20 dierum navigatione a continente distat; ejus ambitus, sec. eundem; adjacentes insulæ; cete marina ibi, 589, § 15. Elephantii, 589, § 14. Non minor est insula quam Britannia, 107, 37. E Taprobane in Indorum emporia importantur ebur, testudo, aliæ merces, 60, 25.
- Tapyri, Τάπυροι, 441, 20. Inter Hyrcanos et Arios habitabant, sec. Eratosth., 440, 36; inter Derbices et Hyrcanos, 441, 29. Tapyri in Atropatene, 449, 7. Tapyrorum vestitus, 446, 11. Mos quidam, 441, 30.
- Taras, Τάρας, heros, de quo Tarentum dictum, 232, 9.
- Tarasco (Ταρούσκων codd. Strabon., ut Ptolem.), Gallis Narbonensis urbs, in via a Nemauso ad Aquas Sextias ducente, 148, 25 et 34; ad Rhodanum sita, a Nemauso 100 fere stadia distans, 155, 30.
- Tarassus, Ταρσασός, Pisidiæ opp., 488, 20 (Situs loci aliunde non notus incertus.)
- Tarbelli, Τάρβελλοι, Aquitanis gens ad sinum Gallicum; (a Pyrenæis usque fere ad lacum d'Arcachon); auri apud eos metalla, 158, 15.
- Tarco, Τάρκων, Tyrrheni dux, de quo Tarquiniorum urbs nomen habet, 182, 46. Tarconem cur canum natum dixerint, 182, 47.
- Tarcondimotus, Ταρκωνδίμοτος, Amani castella sub se habuit; a Romanis rex appellatur, 577, 2.
- Tarentinus sinus, Ταραντίνος κόλπος, Italiæ, 174, 27; 176, 6; importuosus, excepto recessu, in quo Tarentum, 231, 5. Sinus magnitudo, 217, § 11.
- Tarentum, Τάρος, adhuc exstat unica Achaicarum in Italia urbium, 217, 46. A Tarante heros nomen habet, 232, 9. Portus urbis egregius; situs urbis; gymnasium; forum, Jovis in eo colossus; arx; Herculis colossus, 231, 5. Origines urbis a Parthenis Lacedæmonis sub Phalantho duce conditæ narratur secundum Antiochum, 231, 27, et Ephorum, 232, 10. Portus non omnino a fluctibus tutus est et in intimo recessu quædam vadosa habet, 234, 43. Tarento ad Brundisium pertinet isthmus 310 stadiorum, 231, 1. A Metaponto distantia, 231, 3; ad Barin a. Veretum sunt 600 stadia, 233, 46; ad Phalarum Corcyra prom. 1700 stadia, 269, 34. Tarento Romam itur via Appia, 234, 54. Tarentinus ager λατρίως, 234, 35. Tarentinorum democratia, potentia, exercitus ingens; Pythagoricæ philosophiæ studium; Archytas diu urbi præfectus; tum ob res secundas ingruens luxuria; festorum numerus ingens; reipublicæ depravatio; peregrini in bellis duces, ut Archidamus, Cleonymus, Pyrrhus, Alexander Molossus, qui solennem Græcorum hujus regionis conventum ex Heraclea Tarentina in Thuriorum fines ad Acalandrum fl. transferre voluit, 232, 53. Bello Hanniblico libertate spoliati, 233, 23. Nunc urbs coloniam Romanam habet, 233, 24. De Heraclea contra Messapios bellum gesserunt, auxilio usi Dauniorum et Peucetiorum, 233, 25. Alexandrum Molossus contra Messapios et Lucanos, Pyrrhum contra Romanos advocarunt, 233, 12. Tarentinis infesti Achæi Italici, e Laconia olim pulsati, 220, 4. De Metapontino agro inter eos controversia, 220, 11 et 26. Tarentinorum Thuriorumque de Siritide bellum quomodo sit compositum, 219, 47. Tarentini, ut finitimis Samnitibus adularentur, Lacones olim in Samnitica regione consedisse finxerunt, 208, 31. Thurios in servitutem actos Lucanis eripuerunt, 219, 11. Pro Dionysio tyranno apud Locrenses intercesserunt frustra, 216, 4. Tarento potiuntur Carthaginenses et Fabius Maximus, 231, 23.
- Tarichæ, Ταρχίαι, Judææ opp., 651, 2. (Situm opp. ad extrema Gennesaritis lacus, in ora ejus occidua prope locum, ubi Jordanes exit. De ruinis v. Ritter, t. 15, p. 345.)
- Tarichæ, Ταρχίαι, ins. Libyæ prope Thapsum, 708, 15.
- Tarna, Τάρνα, Lydiæ locus, 354, 5.
- Taronitis, Ταρωνίτις (armen. Taron), Armeniæ meridionalis provincia, olim Syrorum fuit, 453, 27.
- Tarpetes, Τάρπητες, Mæotarum gens, 426, 1.
- Tarphe, Τάρπη, opp. Locrorum Epicnemidiorum, unde nomen habeat; nunc dicitur Φαργάα (q. v.), 366, 14.
- Tarquinius, ἡ Ταρκυνία, Etruriæ urbs, a Tarcone dicta, 182, 46. Tarquinios venit cum hominum multitudine Demaratus Corinthius, et e Tarquiniese muliere Lucumonem genuit, 183, 4. A Tarquinis quænam Romani acceperint, 183, 12.
- Tarquinius (L.) Priscus, Demarati filius, ante regnum adeptum Lucumo dictus, 183, 8. Apolam Volscorum opp. deleuit, 192, 37, item Æquorum oppida, *ib.*
- Tarquinus Superbus, T. Prisci f., Suessam cepit, 192, 40; regno excidit, 138; 18; 183, 17; restituere eum tentavit Porcena, 183, 17.
- Tarracina, Ταρρακίνα, Latii opp. in via Appia, 194, 25; prius Ταρκύνη (Aspera) dicta; a Circeio distantia; vicina palus, quam duo fluvii, Ufens et alius, implent, 194, 18; 193, 9.

Tarraco, Ταρράκων, Hispaniæ urbs, 133, 11; 139, 4; quamquam portu caret, non minus quam Carthago frequentatur ob situm commodum; metropolis est Hispaniæ intra Iberum sita et magnæ partis ejus, quæ extra Iberum est, 132, 22. Falsa de urbe tradit Eratosthenes, 132, 30. Tarracon ab Ilerda 460 st., 134, 12. Ab ea ad extremos Vascones juxta Oceanum 2400 stadia, 134, 17. Tarracone aut Carthagine hiemare solet provinciæ præfectus, 138, 46. Cf. Sertorius.

Tarsius, Τάρσιος, ad Zeliæm Troadis fl., 20 habens in eadem via transitus, 502, 30.

Tarsus, Ταρσός, Ciliciæ urbs, 104, 16; 566, 51; 570, 25; Ab Argivis Triptolemi comitibus condita, 638, 52.

Tarsus et Anchiale eodem die a Sardanapallo conditæ, 573, 33. Urbem perfluit Cydnus. Navale Tarsi, 574, 6. Urbs populosa et præpotens, 575, 4; a Ciliciæ finibus borealibus 120 stadiis, ac pluribus a Cydni ostio abest, 574, 18. Tarsi situs, 574, § 12; scholis suis urbs celeberrima; magistri scholarum fere omnes sunt indigenæ, quorum plerique peregre abeunt, 574, § 13. Tarsum male administravit Antonii temporibus Boethus; deinde statum reipublicæ correxerit Athenodorus Sandonis f., 575, 15. Athenodoro successit Nestor, 575, 51. Tarsenses viri: Antipater, Archedamus, Nestor Stoici; Athenodorus Cordilio, Athenodorus Sandonis f.; Boethus; Nestor academicus; Plutades et Diogenes item philosophi; Artemidorus et Diodorus grammatici, Dionysides tragicus; alii complures Romæ et Alexandriæ versabantur, 575, § 15 et 16. Tarso Solos migravit pater Chryssippi, 573, 23. Tarsensibus magna est facilitas de quovis argumento ex tempore dicendi, 575, 18.

Tartarus, Τάρταρος. E Tartari figmento existimaveris loca ad Tartessum sita non ignota fuisse Homero, 123, § 12.

Tartessus, Ταρτησιός, Hispaniæ regio ad Bætin fl., quam nunc Turduli incolunt, 123, 9. Sic vocari regionem quæ Calpæ adjacet, tradit Eratosthenes, 123, 10.

Tartessus fl., l. q. Bætis, 122, 53; 123, 8.

Tartessus urbs fuit in insula, quam ostia Bætis s. Tartessi fl. efficiunt, 123, 8. Nonnulli Tartessum urbem esse hodiernam Cartelam dicunt, 125, 21. Loca circa Tartessum non ignota fuisse Homero ex fabula de Tartaro aliisque nonnullis colligitur, 123, § 12 et 13. Tartessii et maxime principes eorum longævi esse ferebantur, ut colligas ex versu Anacreonte et ex Herodoti narratione de Arphanthio rege, 125, 10. Tartessiorum de Æthiopum migratione narratio, 27, 25.

Tasius, Τάσιος, Bhoxolanorum dux, a Diophanto victus, 254, 40.

Titus Tatius, Quiritium rex, cum Romulo regni et civitatis societatem init; per insidias occiditur Lavinii, 190, 11; 192, 6. Quirinalem collem munivit, 195, 17.

Tatta lacus, Τάττα λίμνη, in Phrygia, ἀλοπήγιον αὐτοφύεος, 486, 35.

Tauchira, Ταύχαρα, sive Arsinoe, Cyrenaiæ urbs, 710, 20 et 52.

Taurium, Ταυρίον, Trocmorum castellum et emporium; asylum ibi et Jovis colossus æneus, 485, 46.

Taulantii, Ταυλάντιοι, gens Illyrica, 271, 20.

Tauriana Italiæ regio supra Thurios, 211, 40.

Tauri, Ταῦροι, montes duo in ora Troglodytica sinus Arabici, 655, 47.

Tauri, Ταῦροι, Scythica gens latrocinii dedita, 256, 22. Chersonesum Tauricam usque ad Theodosiam tenebant, 256, 16 et 22. Taurorum sunt Trapezus et Cimmerius montes, 257, 5. Cf. Chersonesus Taurica.

Taurini, Ταυρίνοι, Liguriæ pop., per quorum regionem Hannibal transivit, 174, 7.

Taurisci, Ταυρίσκοι, a nonnullis Teurisci (Ligyrisi codd.) et Tauristæ vocantur, 246, 12; 244, 10. Gallica gens, Thracibus permixti habitabant, 246, 12, et in Norico, 172, 9; 173, 5. Eorum Tauriscorum oppidum Nauportus, 260, 44. Ad eos Boii commigrarunt e Padana regione, 177, 20. Taurisci sive Teuristi Galli a Cimbris appetuntur, 244, 10. Apud Tauriscos ad Istrum Boii habitabant, 177, 21. Taurisci et Boii Galli, qui sub Critasiro rege erant, inter Alpes et Darubium a Dacia debellati sunt, 260, 24. Tauriscos Gallos prorsus delevit Boerebistas Getarum rex, 252, 29.

Tauristæ l. q. Taurisci.

Tauroentium, Ταυροέντιον, Massiliensium col. in Gallia, (Taurenti), 149, 32; 152, 52.

Tauromenium, Ταυρομένιον, Siciliæ opp.; ejus a Catana et Messina distantia, 221, 26; minus quam Messina et Catana frequentatur, 223, 13. Urbs servorum bello afflicta, 226, 30.

Tauropolis Diana. V. Diana.

Tauropolium, Dianæ templum, in Icaria ins., 546, 2.

Taurus, Ταῦρος, Asiæ mons. Ejus descriptio, 446, cap. 12.

Taurus Asiam in duas partes dividit, 420, 45. Latitudo ejus multis locis vel ter mille stadiorum; longitudo 45000 stadiorum inde a continente Rhodo opposita, 421, § 3. A Pamphylia extremis usque ad orientale mare pertinet, 106, 47. Asiæ pars ab eo versus boream sita vocatur intra Taurum, altera pars extra Taurum, 106, 48. Tauri principium faciunt montes Chelidonis insulis imminentes; inde enim in altum assurgit; revera autem idem mons etiam per Lyciam et ulterius per Rhodiorum Peræam occasum versus extenditur, et ibi quoque Tauri nomine appellatur, 556, 1; 568, 37. Tauri initium a Caria et Lycia; primum alte assurgit apud Chelidonias; Cilicum valles complectitur; scinditur ab eo Antitaurus et Amanus, 446, § 2. Trans Euphratem partes Tauri: Paryadres et Moschici montes, 447, 29. Parachoathras, in austrino latere Gordyæi montes, in quibus Masius; tum Niphates, Zagrius, Elymaeorum, Paracacenorum, Cossaeorum montana, 447, 37; in mediis Tauri montibus Media et Armenia sita, 447, 52; 446, 31. Tauri partes sunt Paropamisus, Emodus, Imans, et sec. Macedonum fabulas Caucasus, 587, 33; 438, 20; 445, 1. Altissima Tauri juga a Lycia ad Pisidiam Solymi tenent, 17, 34. Taurus Cilicius, 457, 14. In boreali Tauri parte fontes sunt Euphratis, in australi fontes Tigridis, 447, 6 et 15. Per Tauri angustias in Ciliciam e Cataonia Pyramus effunditur, 44, 14.

Taurus, Ταῦρος, et Threx Judææ castella in Hiericuntis ingressu sita, ταῖς εἰσβολαῖς τοῦ ἱερικούντος ἐπιτείμενα, a Pompeio diruta, 649, 33. Secundum Gadovii sententiam (v. Ritter, t. 15, p. 521) referenda sunt ad ruinas castellorum ad viam Akaba dictam exstantes, qua Hierosolymis Hiericuntem litur; posse tamen alt referri etiam ad rudera quæ exstant inter Ain es-Sultan et molas sacchari.

Taurus Marathousius, 342, 40. Tauri poto sanguine oblit Midas, 51, 25.

Taxila, τὰ Τάξιλα, Indiæ urbs magna, 589, 50. Inter Indum et Hydaspem, 595, 5. Incolarum quædam instituta refert Aristobulus, 608, § 62, qui Taxilis Brachmanes vidit, 607, 51.

Taxiles, Ταξῖλοι, rex inter Indum et Hydaspem, Alexandrum comiter excepit, 595, 9.

Taygetus, τὸ Ταῦγετον ὄρος, Laconicæ mons, 173, 51; 390, 18; ejus situs, 311, 33. Ejus vertices aliqui terræ motibus abrupti, 315, 32. Habet marmoris secturas, 315,

36. Taygeti altitudinem exaequant Albi Cretæ montes, 408, 11.

Teanum Apulum, Τέανον Ἀπουλον, Apuliæ opp., 237, 16. Hinc ad Dicæarchiam isthmus Italiæ minor 1000 stadiis, 237, 18. Teano vicina est Buca Frentanorum, 201, 45.

Teanum Sidicinum, Τέανον Σιδικίνον, Campaniæ urbs maxima, in via Latina, 197, 51; 207, 18 et 32; 287, 17.

Tearco, Τεαρχίων vel Τεαρχίως, Æthiopum dux, longinquam peregrinationem suscepit, 51, 18; in Europam usque penetravit, 585, 18.

Teate, Τεατά, Marrucinorum caput, 201, 34.

Tectosages, Τεκτοσάγες, Galliæ pop., 155, 33 et 45; 485, 22. Cf. Volcæ Tectosages. In Asiam transgressi eam Galatiæ partem tenuerunt, in qua sunt Pessinûs, Orcaorci et Ancyra, 486, 1.

Tegea, Τεγέα, Arcadiæ urbs, 320, 45; 323, 37. E 9 pagis conflata, 289, 31; adhuc constat ibique Minervæ Alææ templum, 333, 42. Tegeatæ cum Argivis et Cleonæis Mycenæ diruerunt, 324, 28. In oraculi versu quodam perperam nonnulli Tegeatas Teneatis substituunt, 327, 11.

Tela pulcherrima conficiuntur e spinæ cortice quæ nascitur ad Carthaginem Novam, 145, 34. Tela ex Cappadocia stirpe spinam ferente, 145, 39.

Telamon, Τηλεμών, Teucrum filium ejicit, 582, 18.

Telchines, Τελχίνες, aut iidem cum Idæis Dactylis, Curetibus, Corybantibus, Telchinis, Cabiris, aut cognati eorum similesque sunt, 400, 32. Telchines novem in Rhodo; ex his ii qui a Rhea advocati in Cretam profecti sunt, Curetes ibi appellantur, 405, 25. Telchines e Creta in Cyprum, deinde in Rhodum venisse feruntur; de artibus eorum sententiæ variez, 558, § 7.

Telchinis, Τελχινίς, vetus Rhodi nomen, 558, 19.

Teleboæ, Τηλεβοά, Iatrones, 394, 34. Teleboæ et Taphii et Cephallenæ iidem sunt sec. nonnullos, 391, 44. Teleboæ olim Acarnaniam vel partem ejus tenuisse feruntur, 396, 5; 267, 28. Teleboarum insulæ, postea Taphiorum dictæ, 394, 26. Cf. Teleboas.

Teleboas, Τηλεβοάς, e Lelegis filia natus. Ejus filii erant viginti Teleboæ, ex quibus nonnulli Leucadem inhabitarent, 267, 34.

Teleclus, Τήλεκλος, Lacedæmoniorum rex, e Nedonte loco incolis frequentavit Pœæssam, Echeas, Tragium 309, 29; a Messeniis interfectus est, 232, 12.

Telepheus, Τηλέφοος, Herculis et Augæ f., a Teuthrante adoptatus est, eique in regno successit, 489, 46; 490, 46; 501, 50; 526, 17; pater Eurpyli, 500, 12.

Telesia, Τηλεσία, Samnitium u. Venafro vicina, 208, 8.

Teletirius, Τηλετίριος ὄρος, Eubœæ mons, 382, 35 et 51.

Tellenæ, Τέλληναι, Latii opp., 192, 43.

Telmessis, Τελμησσίς ἄκρα, Lyciæ pr. portum habens, 568, 1.

Telmessus, Τελμησσοίς, Lyciæ opp., quod per aliquantum temporis Enmenes obtinebat, 567, 54.

Telmessus (?), Bœotie fl., 349, 51.

Telus, Τήλος, ins. maris Carpathii, 419, 13 et 27.

Tembrio, Τεμβρίων, Samum colonis frequentavit, 541, 15; 393, 11.

Temenium, Τημένιον, ubi Temenus sepultus, Argolidis locus, ad sinum Argolicum, ab Argis 26 stadia dissitus, 316, 40.

Temenus, Τήμηνος, Heraclida, in Temenio sepultus, 316, 40. Ejus amicus Oxylius, 307, 7. Ab eo decima generatione descendit Phido, 307, 40.

Temesa, Τεμίσση, nunc Tempæa, Bruttii urbs, ab Ausonibus condita, ab Etolis frequentata, a Locris, Bruttiis, Hannibale, Romanis occupata; ab Homero memorata; prope eam sacellum Polliæ sive Temessæ herois;

de eo proverbium; in propinquo ærariæ officinæ ostenduntur, 212, 32; 472, 42; 5, 32.

Temnice, Τέμνικες, barbari in Bœotia habitantes, 267, 1; eo venerunt a Sunio Atticæ, 344, 40.

Temnus mons, Τήμνων ὄρος, Calci et Aptæ campos determinat; ex eo Mysius in Caicum fluit, 526, 47.

Temnus, ἡ Τήμνος, Asiæ urbs Æolica; ejus situs, 531, 32; Hermagoræ patria, id.

Tempe, τὰ Τέμπε, 276, 7, angusta convallis inter Olympum et Oessam, quam Peneus perfluit, 276, 12; terræ motu patefacta, 369, 19. Cf. 274, 26; 276, 31; 378, 8; 379, 5; 454, 23.

Tempæa, Τέμπεα. V. Temesa.

Tempyra, Τέμπυρα, Samothracum in ora Thracica oppidulum, post quod aliud munimentum (Ζώνη aut Σόλη?), 282, 34.

Templum sacrosanctum Tolosæ apud Tectosages, 156, 33. Templorum structura Diasopolitanorum, 684, § 28; templum Byzantinorum et templum Chalcedoniorum ad Ponti ostium, 265, 38; templum Esculapii Epidauri, Tricæ, in Co, 322, 4 et 8; Carthagine, 706, 38; templum Ἀμυωνος in Libys, 41, 16. Tempia Anaitidis 456, 40; 439, 9; 439, 33; 628, 28; Apidis Memphis, 685, 48; Apollinis in insula ap. Apolloniatas Ponticos, 265, 8; Actii, 270, 9; Amyclis, 311, 38; in Delio Laconicæ, 316, 29; Apollinis Teneatæ, 327, 1; Apollinis Tilphossæ, 353, 11; Didymæi, 361, 36; Apollinis Phyllii in Thessaliotide, 374, 16; Apollinis Marmarini in Eubœa, 383, 22; Apollinis prope Tamynas in Eubœa, 384, 36; Apollinis Leucatæ, 388, 32. Apollinis Laphrii ad Calydonem, 395, 6; Apollinis Ægletæ in Anaphe, 416, 4; in Delo, 416, 30; Sminthii in Ceo, 418, 6; in Tenedo, 516, 48; Thymbraei ad Trojam, 511, 51; Cillicæ Apollinis Cillicæ, Colonia, Chrysæ, 523, § 62; Apollinis in Pordoselene ins., 529, 10; Grynei, 631, 51; Apollinis Didymi, 542, § 5; Patariæ, 568, 21; in Daphne, 639, 8; templum Bacchi in Samnitarum insula Gallica, 175, 12; in Limnis Spartæ, 311, 43; Cereris ad Acherontem Triphylia, 296, 14; ad Thermopylas, 368, 24; Circes in Circæo m., 194, 4; Diæ Philiunte et Sicyone, 328, 37; Dianæ Ephesiæ ad Hieroscopium, 132, 3; Rhodæ et Emporii, 132, 42; in insula Rhodani fl., 152, 41; prope Ariciam in Latio, 196, 43; Dianæ Nemeæ in Teuthæa Achaicæ, 294, 11; multa Dianæ fana, Ἀρτυσία, in Elide, 295, 21; Dianæ Alpheoniæ vel Alpheussæ ad Alpheum fl., 295, 24; Dianæ Ἐλειαδæ ad Alorium, 300, 50; Dianæ Limnææ Lacedæmone et ἐν Αἰγύπτῳ, 310, 41 et 47; Dianæ Brauronicæ, 342, 34; Dianæ Amarynthiæ, 384, 47. Dianæ ταυροπόλου in Icaria ins., 546, 2; Dianæ Munychiæ, Pygelis, 546, 20; Dianæ Ephesiæ ad Panormum portum prope Ephesum, 546, 25; Ephesi, 547, 22; Dianæ Leucophryneæ Magnesicæ, 553, 5. Dianæ in Artemisio pr. Rhodiorum παραίς, 556, 22; Dianæ Perasiæ Castabalis, 460, 45; Dianæ Astyrenæ, 524, 41; Dianæ Pergææ, 569, 44; Dianæ Sarpedoniæ in Cilicia, 577, 10; Dianæ in Daphne, 639, 8. Templum Dindymenæ matris deorum in Cyzico ins., 493, 1; in Magnesia ad Mæandrum, 553, 1; templum Enyûs Comanæ, 459, 5; Fortunæ in Umbria, 189, 13; templum et oraculum Fortunæ Prænestæ, 198, 53; Gratiarum Orchomeni, 356, 14; Hecates τὸ ἐν Αἰγύπτῳ Caricæ, 563, 42; Herculis in Sacro promontorio Iberiæ, 114, 12; Gadibus, 140, 42; ad Rhodanum, 154, 16; ad Monæci portum, 668, 52; Tibure, 198, 30; Macistii Herculis t. in Triphylia, 299, 12; templum in ora Libyæ infra Palium vicum, 711, 30; nympharum Ionladum ad Cytherium Pisatidis, 308, 35; Jovis in Argorum urbe, 318, 24; Jovis Lycæi in Arcadia, 333, 44; Jovis Eleutherii Platæis, 353, 33; Jovis Ænesii in Cephallenia, 392, 2;

Jovis in Venasis Cappadociae urbe, 460, 30; τοῦ Χρυσώ-
 πλους prope Stratoniceam Cariae, 563, 44; Jovis in Olbe
 Cilicis opp., 573, 44; Iaidis Solis in Cypro, 583, 18;
 Tentyrae, 692, 17; Junonis in insula ad Calpen montem
 141, 33; Junonis Laciniae, 217, 27; in Argolide, 320, 5 et
 46; in Delo, 416, 30; ad Xanthum fl. Lyciae, 568, 18;
 Leucothessae in Colchide, 427, 38; in Ilithyia Thebaidis
 urbe, 693, 47; τῆς Φωσφόρου, Luciferae, in Turdetania,
 116, 32; Lucinae in Amnisso Cretica, 409, 13; Lunae
 Memphi, 686, 14; in Albania, 431, 33; templum Ly-
 curgo dedicatum, 314, 26; templum Martis ad Rhoda-
 num, 154, 16; τῆς Ἰσοδόμου Μαρτὸς prope Tralea, 378,
 35; Matris deorum Pessinunte, 486, 10; Matris deorum
 sanum quod Teres cognominatur in Troade, 504, 8; Ma-
 tris deorum Anderenae, 525, 19; templa Menis, 477, 14;
 Minervae in Italica promontorio Capreis objectum, 18,
 38; 206, 10; in Hispania, 124, 11; 130, 17; ap. Salenti-
 nos, 233, 36; Minervae Luceriae, 235, 48; Scillunte in
 Triphylia, 295, 47; Alalecomenis, 355, 15; Minervae Ne-
 dusiae in Peloponneso, 309, 28; Minervae Aleae in Tegea
 urbe, 333, 42; Minervae Itoniae in Boeotia, 353, 27; in
 Thessalia, 374, 11; Minervae Nedusiae in Ceo, 418, 8;
 Minervae in Ilio novo, 507, 52; Ephesi, 541, 39; Lindi,
 559, 18; Sidae, 570, 2; Sal, 631, 30; in Cyrrhastica, 639,
 33; Musarum in Helicone, 352, 17; Nemesis Rhamnusiae,
 342, 41 (Cf. v. Nemesis.). Neptuni Asphallii in Hiera in-
 sula, 48, 20; in Elide, 295, 23; ad Tenaarum, 311, 46; in
 isthmo, 317, 28; 326, 47; Neptuni Heliconii, 330, 7;
 Aegiae, 331, 19; 347, 45; Onchesti, 354, 23; Gerastii,
 383, 40; in Teno, 418, 42; Osiridis templum Acanthi,
 687, 25; Abydi, 691, 47; Panis templum ad Anaphly-
 sium, 342, 22; Partheni in Chersoneso urbe et in Parthenio
 prom., 256, 16; Plutonis ad Acherontem, 296, 14; Pro-
 serpinæ ad Acherontem, 296, 14 (cf. v. Proserpina et
 Pluton); templum Saturni Gadibus, 140, 42; Serapidis
 Canobi, 680, 37; Solis Heliopoli, 684, 9; Sirenum in
 prom. prope Surrentum, 18, 35; Veneris Pyrenæae, 148,
 19 et alibi; Lavinii, 193, 44; Ardeae, 193, 46; Ennae,
 226, 26; Coriuthi, 325, 20; Anaphlysti, 342, 22; ad
 Bosporum Cim., 424, 34 et 48; in Pyrrha pr., 519, 4;
 Palæpaphi, 583, 5; Solis in Cypro, 583, 18; Memphi, 686,
 14; Tentyrae, 692, 17; in insula Tritonidis lacus, 710, 8.
 Templum Vulcani Memphi, 686, 14. Ceterum v. nomina
 singulorum deorum heroumque.

Tenea, ἡ Τένεα, Corinthii agri pagus (prope vicum *Chilio-*
modi. V. Curtius, *Pelop.*, t. 2, p. 549). Apollinis Teneatæ
 templum. Coloni, quos Syracusae duxit Archias, ex
 parte Teneatæ erant; postea pagus peculiarem remp. albi
 constituit, et ad Romanos a Corinthiis defecti; Co-
 rintho excisae superfuit. Oraculi vox, 326, 54. Ibi a
 Polybo Œdipus educatus est; cognatio Teneatarum et
 Tenediorum, 327, 12.

Teneas, Τένεας (Tinia ap. Plin. et Silium; hod. *Timia*),
 fluvius Mevaniam Umbricam præterlabens inque Tibe-
 rium incidens, 189, 35; 196, 5.

Tenedus, Τένεδος, insula, 102, 49, a Tenne nomen ha-
 bet, 517, 3; 327, 13. Etiam Calydna et Leucophrys a
 nonnullis vocatur, 517, 1; ei obijacet Achælium Troadis;
 510, 33. A continente distantia; ambitus; urbs Æolica;
 portus duo; templ. Apollinis Sminthei, 156, 45. E Te-
 nedo Alpheum fluere Zoilus rhetor ἐν Τενεδίων ἔγκωμιον
 refert, 225, 44; ἡ Τενεδίων περαιοί, 516, 45, in qua
 sunt Coloniae, 517, 6. Tenediis cognatio intercessit
 cum Teneatis; Apollinis cultus apud utrosque similis,
 327, 13.

Tenericus campus, Τήνερχον πεδίων, in Boeotia, unde
 nomen habeat; ad eum sita Onchestus, 354, 35 et 23.
 Tenerus, Τήνερος, Apollinis et Meliae f., vates oraculi

quod erat in Ptooo monte; ab eo campus Tenericus
 Boeotiae dictus, 354, 36.

Tenessis, Τήνεσις, regio Æthiopiæ quam tenent Ægypti qui
 a Psammethico defecerunt et Sembritiæ vocantur, 650, 10.

Tentoria Nomadum Scytharum describuntur, 254, 50.

Tennes, Τέννης, Cynci f., Tenediorum princeps, Tenedo
 insulae nomen dedit, 517, 3; cum eo Teneatis Corin-
 thiæ regionis cognatio fuisse fertur, 327, 14.

Tentyra, Τέντυρα, urbs Ægypti, 691, 50, in qua est Ve-
 neris templum et Isidis sanum; post hæc τὰ Τυπάρια,
 692, 17. Tentyritæ crocodilos persequuntur, 691, 52;
 naturalem quandam vim contra crocodilos habere dicun-
 tur, adeo ut nihil damni ab illis accipiant; exemplo res
 probatur, 692, 3.

Tenus, Τήνος; una ex Cycladibus, 417, 5; cum urbe exi-
 gua magnoque fano Neptuni; Neptuniacum festum,
 418, § 11. Tenuis imperarunt Eretrienses, 384, 50.

Teos, Τέως, Ionis urbs. Ejus situs ad isthmum peninsulae,
 550, 8; 549, § 30. A Gerrhæidis 30 stadia distat, 550, 5;
 a Lebedo 120 stadiis abest, 549, 45. Vocatur Ἀθαμαντίς
 ap. Anacreontem; primum eam frequentavit Athamas,
 deinde Nauclius, post Apæcus et Damasus Athenienses
 et Geres Boeotus, 541, 8. Teii Persarum contumelias
 fugientes Abdera migrarunt; postea ex parte redierunt;
 Teii Anacreon, Apellico, Hecateus, 549, § 50. Epicurus
 in hac urbe educatus est, 545, 31. Teos Bacchicorum
 in Ionia artificum sedes, 549, 37. Teiorum ad Roma-
 nos legatio, 549, 41.

Teredon, Τερώνδων, ad Euphratis ostium opp. a Babylone
 3000 stadiis dissita, 66, 38; 651, 51; 652, 9; distantia a
 Tyro et Arado inas., 652, 29.

Terentius Varro Salassos devictos sub hasta vendidit
 Eporediæ; castra habuerat quo loco Augusta urbs
 (*Aoste*) condita est, 171, 29.

Tereus, Τυρεός, in Daulide regnavit, 363, 11; 266, 50.

Tergeste, Τεργέστην, Istriæ opp.; ejus ab Aquileia distan-
 tia, 179, 39; Carnicus vicus; ab ea per Ocrum m. ad
 Lugeum paludem itur, 260, 49. A Tergeste ad Danu-
 bium 1200 stadia, 261, 4.

Teria, Τήρια, Troadis locus, 484, 7; ad Zeliæ ditionem
 pertinens, 502, 25; τὸ Τηρινὸς ἔπος et Matris deorum
 templum, quod Teriæ vocatur, 504; § 17.

Terina, Τερίνα, Brutii oppidum ab Hannibale eversum,
 212, 50.

Termerium, Τερμέριον, Myndiorum prom., e regione Scan-
 darii, Coorum pr., 561, 10.

Termerum, Τέρμαρον, cast. Cariae, supra Termerium pr.,
 561, 13.

Termessus, Τερμησσός, Pisidiæ opp., 488, 20; 539, 21;
 supra arcem ejus Solymus collis est, 539, 10; oppidum
 angustis montium adjacet, per quos e Lycia in Milya-
 dem transitur, 588, 53; 539, 42; Termessus ab Alexan-
 dro diruta est, 569, 2. Prope sunt Bellerophontis val-
 lum et Pisandri tumulus, 539, 12.

Termilæ, Τερμίλαι, e Creta in hodiernam Lyciam sub
 Sarpedone venerunt; prius Milyes, et ante hoc Solymi
 vocabantur; postea a Lyco Pandionis filio Lycii dicti sunt,
 490, 45; 569, 24; 576, 35.

Terpander, Τέρπανδρος, Lesbii, primus septem chordis
 lyram instruxit, ut ipse dicit, 528, 42.

Terra σαρραπειδής, 78, 10; 52, 10; una cum aquæ ele-
 mento globum constituit, sicut cælum, 52, 20; Terra
 globus est non ad torum exactus, sed qualis sensu
 percipitur, 92, 41; habet enim inæqualitates quasdam;
 multæ ei accidunt mutationes ab aqua, igne, concussio-
 nibus, exhalationibus; quamquam hæ totius terræ figu-
 ram et qualitatem non mutant, 41, 1. Terra idem cum
 cælo habet centrum, et axem per ipsam mediam et cælum

medium productum, 91, 12. Circa terram et axem ab ortu ad occasum circumagitur cœlum et cum eo stellæ fixæ, 91, 14. Terram Oceanus ambit, 2, 3; 3, 30; 83, 1; eandem cum mari habet superficiem, 92, 37. Terræ hemisphæria duo, septentrionale et meridionale, 91, 52; in septentrionali est terra habitata, 92, 5, in spatio quadrilatero, cujus latus meridionale est dimidia pars circuli æquinoctialis, boreale autem dimidia pars paralleli in boreali tractu ducti, reliqua duo latera sunt segmenta circuli per polos ducti, 92, 50. Est quasi insula, quamquam quum nondum circumnavigata sit, experientia id non constat, 93, 2. Terram esse insulam sensu et experientia docemur; plurima ejus pars jam circumnavigata; quod superest circumnavigandum haud multum esse potest; neque qui id tentarunt, unquam propter objectam terram, sed aliis de causis a cœpto destiterunt. Fluxus quoque ratio quum ubique eadem sit, probat eam ab uno eodemque mari proficisci, non igitur bimare esse mare Atlanticum, p. 4, 20 *sqq.* Quadrilaterum istud est dimidia pars σκονδύλου sive verticilli, quod efficit segmentum hemisphærii, duobus parallelis abscissi. Terra habitata chlamydis formam habens, minor est parte dimidia hujus quadrilateri, 93, 24. In verticillo illo, cujus in altero latere nostra terra habitata jacet, oppositum huic latus aliam habere terram habitatam non improbabile est, 97, 51; terra πω-τάζωνος, sec. Parmenidem et Posidonium, 78, 13; 91, 23; 92, 43. De quantitate terræ non convenit, 52, 12. Eratosthenicam dimensionem non omnes probarunt, *ib.* Inter dimensiones recentiores ea quæ minimam terram facit, perimetrum terræ esse statuit 180000 stadiorum, teste Posidonio, 78, 40. Secundum Eratosthenem et Hipparchum terræ circulus est 252000 stadiorum, quem Hipparchus in 360 partes divisit, adeo ut singulæ partes sint 700 stadiorum, 109, 20. Terræ habitata: figura chlamydis similis, quum in extremis (occiduis maxime) latitudo valde contrahatur, 96, 6; 97, 53; 98, 24. Unde patet extrema longitudinis utrinque coarctari, 98, 27. Terræ habitabilis terminum borealem in Hibernia ponendum esse Strabo censet, 94, 50. Ejus punctum maxime occidentum est Hispaniæ promontorium Sacrum, 98, 38. Ad terræ habitatae fines a Britannia boream versus computare licet 3000 vel 4000 stadia, 95, 28. Terræ habitabilis longitudo in circulo per Athenas ducto major est quam tertia pars totius hujus circuli, 54, 12. Est vero 70000 fere stadiorum, 95, 54; 87, 25; 93, 35; 445, 57; latitudo minor 30000 stadiis 93, 37. Secundum Eratosthenem latitudo foret stadiorum 38000, a Cinnamomifera sc. usque ad parallelum Thulæ insulæ, 52, 33. Longitudo definitur linea quæ ducitur per Columnas, fretum Siculum, Rhodum; sinum Issicum et Taurum, 58, 4. Latitudo definitur linea meridiana, quæ a Cinnamomifera regione et Ægyptiorum exsulum insula pertinet usque ad parallelum Hiberniæ, 97, 54. A Columnis ad Issum sunt 30000 stadia; hinc usque ad Oceanum 40000 stadia. Ab Amiso, quæ est in Issi meridiano sita, usque ad mare Hyrcanum 10000 stadia; hinc ad Oceanum 30000 stadia, 445, 10. Quod latitudinem attinet, ab Hyrcania ad Artemitam sunt 8000 stadia, hinc ad sinum Persicum 8000 stadia, hinc ad loca extremæ Æthiopis opposita circa 8000 stadia; ab Hyrcania ad Oceanum borealem 10000 (6000?) stadia, 445, 27. A Rhodo meridiem versus sunt 16600, boream versus 12700 stadia, (si a Borysthene boream versus 4000 st. computantur) 95, 46. Cognitæ terræ longitudinem plus quam duplo esse majorem cognita latitudine plurimi constanter, 53, 21. Terram si quis in globo perspicue representare velit, ut Crates fecit, globo permagno opus est, cujus diame-

ter decem minimum sit pedum; hoc si non licet, describatur terra in tabula septem minimum pedum, et circulis substituuntur lineæ rectæ, 96, § 10. Paralleli terræ circuli per Cinnamomiferam, Meroen, Syenen, Alexandriam, Rhodum etc. ducti fusius describuntur p. 109, 53; 56, 10 et *pagg. seqq.* Terræ climata et dierum longissimarum rationes in unoquoque exponuntur, 108, § 34-43. Eratosthenica terræ divisio, 56, 10. Terræ segmentum quod mari Caspio et Tauro monte et Oceano determinatur ortum versus in acutum desinit, 445, 6; cultrique coquinarii formam refert, 445, 38. Terræ divisio quadripartita inter Æthiopes, Scythas, Indos, Celtas, sec. Ephorum, 28, 15. Ἰνδοὶ ἀμφαλός, Delphi, 360, 18. — Terram colunt Persæ, 623, 40. — Terra Chalcidica frumentum, cui admiscetur servat, 493, 10. Terra Cimolia, ἡ Κίμωλλος γῆ, in Cimolo insula, 416; 17.

Terræ motus fundum maris mutant, 45, 12. Terræ motus, qui per Græciam acciderunt, recensuit Demetrius Callatianus, ex quo plurima Strabo excerptit, 50, 21. Terræ motus Helicem et Buram absorpsit, 330 et 332, 11. Buram et Bizonen, 45, 19; 49, 26. Terræ motibus obnoxia Eubœa, 384, 18. Terræ motus ingens in Rhagiana Media ad portas Caspias, 441, 25; 50, 15; in Lydia et Ionia, quo Sipylos eversa et Troja inundata, 48, 47; 496, 14; alii quibus læsæ sunt Magnesia, Sardes, Tralles, Laodicea, 496, 15; 536, 38. Sæpiissime terræ tremoribus affligitur ἡ Καραϊσκαμένη Lydia et Mysia, 495, 53; Philadelphia, 496, 1; 537, 1; Apamea Phrygiæ, 495, 31; Carura, 495, 31; tota fere ad Mæandrum regio, 495, 40. In Phœnicia major Sidonis pars diruta, totaque Syria et insulæ quædam Cyclades et Eubœa terræ motu quassatæ, 48, 21. Rhodi colossus Solis concidit, 557, 11.

Testudines, χελώνες, e Taprobane in Indorum emporia importantur, 60, 25. Testudines maximæ apud Chelonophagos, 658, 18.

Testudinum insula in sinu Arabico, 658, 24.

Tetrapolis Attica, 341, 28; 329, 13; 383, 28, Tetrapolis Dorica. V. Dorienses. — Tetrapolis ἡ Σαλαμική. V. Se-leucis. — Tetrapolis Cephallenæ. V. Cephallenia. — Cibyrtatis tetrapolis. V. Cibra. Cf. etiam Ceos et Carpathus.

Tetrapyrgia, Τετραπυργία, locus super Plynium portum ad Catabathmum Libyæ, 711, 37.

Tetrarchiæ Galatiæ, 485, 30. V. Galatia.

Teucer, Τεύκρος, a Telamone ejectus in Cyprum abiit, ubi primum appulsi in Achæorum acten, deinde Salaminem condidit, 582, 17. Teucris socii apud Callaicos in Hispania consedisserunt, 130, 24. Teucris (Ajacis f., ut Strabo ait) θυναστία καὶ ἱερουσύνη in Olba urbe. V. Olbe.

Teucer, e Troön nunc Xypetensium dicto pago Attico in Troadem venisse a nonnullis fertur, 517, 33.

Teucris, Τεύκροι, in Troade. Eorum migrationes, 51, 13; in Troadem e Creta venerunt; datum iis oraculum, 517, 21. Quæ de Teucris et muribus narrantur, unde Sminthio nomen, referenda sunt ad Sminthium prope Theben situm, 524, 24. Teucros Troadis ex Attica, non vero e Creta, venisse nonnulli asseverant, 517, 33.

Teumessus, Τευμησσός, Boeotiæ opp., ad Thebanam regionem pertinet. Cecinit de Teumesso Antimachus, 351, 31; 354, 6.

Teuristæ Galli iidem qui Taurisci, siquidem 244, 10 legendum est Τευρίστας ἢ Ταυρίστας.

Teutamus, Τεύταμος, Zethi pater, 530, 24.

Teuthea, ἡ Τευθεΐα, Achaïæ opp. in Dymen urbem assum-

- tum; habet Nemydiæ (Nemeæ?) Dianæ fanum, 294, 10.
- Teuthæas, ὁ Τευθαῖας, fl. Cauconem fl. excipit, ipse exit in Acheloum qui præter Dymen fuit, 294, 8.
- Teuthides, Τευθίδης, ad Turdetaniam prægrandes, 120, 31.
- Teuthrania, ubi Teuthras et Telephus regnarunt, inter Pergamenem et Elaitin sita, 489, 46; Non supra 70 stadia distat a Pergamo, Elæa, Pitana et Atarneo, 526, 7. (Quæ mensuræ quum in unum fere punctum convergant, non de regione Teuthrania, sed de urbe cogitandum est. Ac sane urbem memorant Cypriorum fragmenta et Xenophon et Plinius et Stephanus. Mensuræ eum urbis locum indicant, quem Kiepertus Halisarnis vindicavit etsi dubitans.)
- Teuthras, Τεύθρας, Teuthranæ rex, 489, 46. Augen uxorem ducit Telephumque adoptat, Mysorum et Cilicium rex, 526, 10; 490, 36; 506, 51.
- Teutones, Τεύτονες, Belgas aggrediuntur, 163, 26.
- Thala, Θάλα, Africæ opp. in bello Africano diruta, 705, 53.
- Thalami, Θάλαμοι, nunc Boeoti dicti, ad sinum Messeniæ a Pelope conditi, 309, 24 (in valle hodiernæ *Milia*).
- Thales, Θαλῆς, Milesius; ejus studia; magister Anaximandri, 542, 52; 5, 49. Nilum imbris augeri tradidit, 672, 13.
- Thalestria, Θαληστρία, Amazonum regina, Alexandrum in Hyrcania convenisse a nonnullis perhibetur, 433, 25.
- Thales, μελοποιὸς ἄνθρ καὶ νομοθετικῶς; cum eo versatus Lycurgus, 414, 18. Ejus inventum rhythmici Cretici, 413, 5.
- Thamyris, Θάμυρις, Thrax, musicus, 404, 44; 280, 15. Ad Doriæ a Musis arte canendi privatur, 301, 6.
- Thapsacus, Θάψακος, ad Euphratem urbs, 71, 3; 75, 27 *et passim*. A Thapsaco ad Babylonem 4800 stadia, sec. Eratosth.; ad Zeugma τὸ κατὰ Κομμαγενὴν 2000 stadia, 635, § 22; 66, 37; ad Tigrim (quo loco Alexander trajecit, 75, 13), 2400 stadia, ad portas Caspias 10000 stad., ad portas Armeniæ circa 1100 stadia, 66, 11 et 40; ad Pelusium 6000 stad. sec. Eratosthenem, supra 8000 stadia sec. Hipparchum, 73, 12. Ἡ κατὰ Θάψακον διάβασις, 635, 33; τὸ τεῦγμα τοῦ Εὐφράτου τὸ παλαιόν, 635, 33 *et passim*. Thapsacum per Euphratem advehuntur a Gerrhæis merces Arabice, 652, 24.
- Thapsus, Θάψος, Africæ urbs, 1708, 16; ad quam Cæsar Scipionem vicit, 706, 3. Lacus prope urbem, *ib.*
- Thasiorum capita, αἱ Θάσιων λεγόμεναι κεφαλαί, in ora Thracica, 282, 14.
- Thasus, Θάσος, insula, 102, 52; 281, 49. A Parlis frequentata, 418, 13. Πανελλήνων ὑπὸς ἐς Θάσον συνέδραμεν, ut Archilochus dixit, 318, 14. Thasia figlina in Narone fluvio inventa, 263, 26. Thasius Stesimbrotus scriptor, 405, 39.
- Thaumaci, Θαυμακοί, Phthiotidis opp. in Achillis ditione, 372, 37; 334, 35.
- Thaumacia, Θαυμακία, Magnesiæ opp., in ditione Philoctetæ, 375, 15 (Situs incertus. In tabula oppidum retuli ad ruinas quæ prope *Muresti* vicum sunt et vulgo *Castaneæ* assignantur.)
- Thebæ, Θῆβαι, Ægypti urbe, a mari ad 5000 (?) fere stadia distans, 29, 41; nunc Diospolis vocatur, 684, 20; 692, § 46. Homero ἱκατόμυλος et opulentissima urbs; Ægypti metropolis; priscae magnitudinis reliquæ per 80 stadiolorum longitudinem supersunt; nunc per vicos habitatur; Memnonium; sonum ibi a colosso editum audivit Strabo; regum sepulcra, obeliscorum inscriptiones; Thebani sacerdotes astronomiæ philosophiæque studiis clari; eorum inventa; virgo Jovi sacra, 692, § 45. Thebas adiit Menelaus, 33, 26. Olim propiores ei fuerint Æthiopiæ termini, 34, 21. Thebis Memnonia quædam, 690, 54. Thebani Æg. aquilam et ovem colunt, 690, 29 et 24.
- Thebæ Boeotiæ, secundum nonnullos, Homeri ætate desertæ erant ob Epigonorum expeditionem; eamque ob causam Thebanorum mentionem non fieri in Catalogo: alii vero interfuissæ eos bello aiunt, sed infra Cadmeam tunc habitasse; Cadmeam vero etiam ipsam Thebas vocatam esse, adeo ut Thebani ab Homero dicantur ἐπὶ Θῆβαις (Il. 2, 505), 354, 11. Thebas Cadmeæ adjecerunt Cadmi posterî, 344, 44. Urbem Asopus præterfluit, 328, 31. Thebani olim tributum Orchomeniis pendebant, 356, 11. Sub expeditionem Epigonorum Alalcomenas et in Tilphossium montem confugerunt, 355, 25. Thebis Philotas colonos Prienen duxit, 541, 7. Thebani Messenen renovarunt, 310, 37. Lacedæmonios duobus præliis vincunt; de principatu inter Græcos certant; Epaminonda defuncto, spe imperii dejiciuntur; pro Græcis bellum in Phocenses gerunt, 345, 49; 344, 27. Post Leuctricam pugnam Achæis arbitrium de mutuis urbium controversiis commiserunt, 329, 49. Thebæ a Macedonibus dirutæ et restauratæ; nunc nonnisi pagus, 346, 1. Thebanorum fuit oraculum in Ptoeo monte, 354, 44. Thebaidis regio est Parasopia, 351, 19; Peteon vicus, 352, 39; Hyria, 347, 26; Therapnæ et Teumesus, 351, 31. Thebis ad Solum 50 stadia, 351, 5.
- Thebæ Phthiotides, Θῆβαι Φθιώτιδες, Thessaliæ, 370, 39. 372, 31; 374, 23; sub Crocio campo, 371, 50; in Proteilai ditione, 374, 1.
- Thebe, Θῆβη, Pamphylia sive Lyciæ opp., ut ferunt, inter Attaleam et Phaselidem situm, a Cilicibus Troadis e Thebano campo ejectis conditum, 569, 39.
- Thebe, Troadis opp., 50 stadiis ab Achillis vallo, 70 stadia ab Astyris, 60 ab Anderis distat, Θῆβη ὑπὸ Πύδαρ ὀλέσθη ap. Homerum vocatur, quamquam Πύδαρ; aut Πύδῃ ibi nihil vocatur, 524, 48. Thebe nunc deserta; ab Adramyttio 60 stadiis distat, 523, 27. Prope Theben est Cilla, 523, 31. Theben tenuit Eetion Cilicium princeps, 523, 5; 500, 34; ab Achille vastata est; patria Chryseidis et Andromachæ, 500, 34, 523, 7. Thebes campus, 503, 13, in quo Chryse, 517, 40, et Lynnessus, 523, 20. De eo Lydis et Mysi postea Græcis certamina erant, 523, 21. Thebes campum occuparunt Lydi, qui tunc Mæones dicebantur, et Mysorum, qui sub Telepho et Teuthirante fuerant, reliquiæ, 501, 49. Supra Thebes campum est Apia campus, 526, 49. Thebaica Troadis Cilicia, 551, 36. E Thebano Troadis campo ejecti Cilices Lynnessum et Theben inter Attaleam et Phaselidem condidisse feruntur, 569, 39.
- Thebaica Custodia, Θῆβακῆ φυλακή, locus Ægypti, 690, 35 (ad hod. *Tauneh*).
- Thebais, Θῆβαις, regio Ægypti in 10 præfecturas divisa, 669, 47. E Thebaide ad Memphis distantia, 683, 14. Thebaidis urbes, 690, § 41 sqq.; maxima earum Ptolemais, 690, 44. In Thebaide ortam seditionem repressit Cornelius Gallus, 696, 3. Thebaica spina, e qua gummi colligitur, 687, 27. Thebaica palma, ὀπλῆα, 695, § 51.
- Themellas (?), Arabum in Syria princeps, 641, 27. (Sec. vulgatam lectionem habemus nomen principis Arabum. Casaubonus vero et Letronnius et Groscurdius legendum putant: ἡ Γαμβάρου Θερμῆλα, adeo ut Themella oppidum sit, sedes Gambari principis, sicut Arethusa est Sampsi-cerami. Hoc ut ipse etiam censeam, eo inducor, quod non longe ab Arethusa *Theledam* locum notari video in Tab. Peutingeriana. Id enim nomen in tanta Tabulæ corruptione ad Themellam Strabonis revocandum esse puto. Situs locus est inter Apameam et Occarabam

- (*hodie Okarebe*) ab hac 48 m. p., ab illa 28 m. p. distans, adeo ut Theleda pertinuerit ad ruinas quæ a Occaraba boream versus notantur in Syriæ tabula Berghausiana.)
- Themis**, Θέμις, cum Apolline oraculum Delphicum condidit, 362, 19. Themis Ichnæa in Ichnia, Thessaliotidis opp., colitur, 374, 17.
- Themiscyra**, Θέμισκυρα, τὸ τῶν Ἀμαζόνων παῖον, 104, 17 et 33, in Amisi ditione, 469, 1; 466, 22, ubi Leucosyri habitant, 476, 22. Themiscyræ planities describitur, 469, § 15; tota humilis est, 44, 2. Ex ea Amazones cum Gargarensibus in regionem quæ a Caucaso septentriones versus est, emigrarunt, 432, 45.
- Themisonium**, Θεμισώνιον, Phrygiæ Magnæ opp., 494, 5.
- Themistocles**, Θεμιστοκλῆς. Ejus vel mater vel filia sacerdos fuit Dindymenes Magnesiæ, 553, 2. Themistocles a Xerxe accepit Myuntem, Magnesiæ et Lampsacum, 543, 35; 503, 6.
- Thena**, Θένα, Libyæ opp. ad Syrtin minorem, 708, 19. Thenam Cæsar cepit, 706, 5.
- Theocles**, Θεοκλῆς, Atheniensis, Græcis in Siciliam coloniarum ducendarum auctor quomodo exstiterit, 222, 28.
- Theocritus**, Θεόκριτος, sophista, Chius, Theopompi adversarius, 551, 18.
- Theodectes**, Θεοδέκτης, poeta. Ejus versus laudantur, 593, 11.
- Theodorus**, Θεόδωρος, rhetor, Gadarensis, Strabonis æqualis, 646, 24.
- Theodorus**, Iasensis, dialecticus, Cronus cognomento, quod quidem cognomen ab Apollonio magistro in eum translatum est, 562, 14.
- Thedosia**, Θεοδοσία, Chersonesi Tauricæ urbs; ejus portus. Ibi olim finis Bosporanorum et Taurorum, 257, 12. Cf. 258, 14 et 25 et 33. A Thedosia ad Panticapæum 530 stadia, 257, 16; quot sint ad Symbolorum portum, 256, 46.
- Theodosius**, Θεοδοσίος, et filii ejus, mathematici e Bithynia oriundi, 485, 5.
- Theologia** prisca tota ex fabulis constat, 16, 17. Theologica quædam de sacrificiis inter feriandum celebrandis, 401, § 11.
- Theophanes**, Θεοφάνης, historicus, Mytilenæus, Pompeii amicus, patriam ornavit; M. Pompeii pater, 528, 12. Tanaim e Caucasii montibus oriri opinatur, 423, 12. Pompeii castra secutus in Albania fuit; laudatur de Amazonibus eorumque vicinis, 432, 14; de animalculis quæ in nivis glebis apud Armenios reperiuntur, 453, 9; de Armeniæ magnitudine, 454, § 11. Armeniæ minoris castellum Συνορίαν memorat Συνορίας nomine, 475, 42.
- Theophilus**, Tibii f., a Mithridate Eup. necatus, 477, 43.
- Theophrastus**, Θεόφραστος, Aristotelis discipulus, Eresius, olim Tyrtaeus dictus; unde alterum nomen habeat, 528, 30. Ei Aristoteles bibliothecam suam reliquit, quam una cum Theophrasti libris accepit Neleus Scepsius. Ulteriora horum librorum fata, 520, § 54. Theophrasti discipulus Demetrius Phalereus, 342, 1. Theophrastus laudatur de Leucocoma et Euxyntheto Lebeniis, 411, 11.
- Theopompus**, Θεόπομπος, historicus, Chius, in republ. gerenda Theocriti sophistæ adversarius, 551, 17. Proficitur se in historia fabulas narraturum rectius quam fecerint Herodotus, Ctesias, Hellanicus et Indicarum rerum scriptores, 36, 13. Meropidem terram quandam fingit, 248, 42. Laudatur de origine nominis maris Adriatici, 263, 17; de sinus Adriatici et Illyricæ oræ longitudine, deque aliis quæ de eodem mari parum accurata tradidit, 263, 22. Theopompus Istrum uno ostiorum in mare Adriaticum effluere censuit, 263, 30; 14 gentes Epiroticas esse dicit, 269, 12. Citatur de Lacedæmonis qui Argolicis Asinæis exsulibus in Messenia agros dederint, 320, 54; de Methone, 322, 22; de Parapotamiis Phocidis, 363, 50; de Larise oppido in Elidis et Dymæi agri confinis, 378, 26; de Histiaæ Eubœæ, 382, 46; de Mariandynia, 464, 29; de Sinopes originibus, 468, 43; de Mesogi monte, 537, 44; de Sesto, 506, 29.
- Theopompus** Cnidius, Cæsaris amicus, Artemidori pater, 560, 15.
- Thera**, Θήρα, Laconica insula maris Cretici, Λακωνίς, 38, 30; 710, 32; olim Calliste dicta, in qua Theram urbem Minyæ condiderunt, Cyrenes metropolin, 298, 29; 710, 32; 416, 3; 48, 11. Situs insulæ et ambitus, 416, 3. Cf. Calliste. Inter Theram et Therasiam e mari prodit Anaphe ins., 48, 10.
- Theras**, Θήρας, Autesionis filius, Minyas ducit in Callisten ins., ibique Theram condit, 298, 29.
- Therasia**, Θηρασία, insula Theræ et Anaphæ vicina in mari Cretico, 416, 12; 48, 10.
- Therapnæ**, Θεράπναι, Bœotiæ opp., ad Thebanam regionem pertinent, 351, 31.
- Therma**, τὰ Θέρμα, Ætolicæ urbs, ubi comitia creandis magistratibus Ætoli habent; statua ibi Ætoli; inscriptio in basi ejus, 398, 17.
- Therma**, Θέρμα, Macedoniæ opp.; unum ex iis quorum incolæ in Thessalonicen conduxit Cassander. (Hoc opp. a Thessalonica olim Therma dicta distinguendum est, si verba Strabonis premere velis. Significari vicinum a meridie locum, thermis etiamnunc clarum censet Tafelius.) Inter Thermam et Chalastram Axius exit, 277, 18.
- Thermæ**, aquæ calidæ ad sinum Carthaginiensem 708, 2. Thermæ Etruriæ, 189, 2; Phazemonitarum in Ponto, 480, 6; thermæ quæ sunt Ædepsi et in Thermopylis terræ motu per triduum retentæ, rursus fluxerunt, 50, 25.
- Thermæus** sinus, Θερμαῖος κόλπος, 275, 46; 279, 30; 287, 35; 103, 3; multa oppidorum ad eum sitorum diruit Cassander incolasque Thessaloniceam transduxit, 277, 33. In sinum influit Halicacum, 274, 30. Ab eo ad Epidamnnum transitus terrestris supra 2000 stadiorum; sec. Eratosthenem vero nonnisi 900, perperam, 76, 43. Thermæi sinus promontorium Canastræum, 278, 35.
- Thermessa**, Θέρμессα, una e Liparæis insulis, Siciliæ proxima, 229, 2; nunc Hiera (Sacra) Vulcani vocatur; deserta et saxosa; tribus crateribus ardet, qui fusius describuntur, 229, 10.
- Thermodon**, Θερμώδων, Ponti fl., ab Homero non memoratur, 248, 14. Ejus ad ostia ora humilis et aggesta, 44, 2. Thermodon Themiscyræ planitiem percurrit, 469, 8. Thermodontem pro Lyco memorat Eratosthenes, 453, 46.
- Thermopylæ**, Θερμοπύλαι sive Πύλαι sive Στάδι, ap. Locros Epicnemidos, 365, 52; non memorantur apud Homerum, 30, 19. Situs earum; thermæ Herculi sacre; imminens Callidromus mons, 367, 13. Ἡ Πύλαι συνοδος Ἀμφικτυόνων, 360, 45. Thermopylæ quot stadia absint ab intimo Crissæi sinus recessu, 287, 25; a Cænæo pr. et Sperchio fl., 373, 32. Ad Thermopylas Cereis fanum, in quo Amphictyones singulis Pylæis conventibus sacrificabant, 368, 24. Thermæ, terræ motu per triduum retentæ, rursus fluxerunt, 50, 24. Mare terræ motu sublatum ad Thermopylas accessit, 50, 35. Inscriptio in quinque columnis τοῦ κολωνάριου ad Thermopylas, 365, 3; 368, 15.
- Theseum**, Θησεῖον, Athenis, 340, 23 et 45.

Theus, Θεός. Ejus certamina, 16, 5. Taurum Marathonium interfecit, 342, 40. Suem Crommyoniam occidit, 326, 52. Scironem et Pityocamptem interfecit, 336, 28. Helenam rapuit, 340, 34. Theus in Creta, 409, 39. Cum Cretensisbus Cnosse profectus Brundisium frequentasse a nonnullis dicitur, 234, 27. Theus et Pirithous propterea quod longinquas fecerint expeditiones, ad inferos descendisse credebantur, 40, 28. Theus duodecim Atticæ civitates in unam coegit, 341, 32.

Theusphoria ad Alponum urbem, 50, 43.

Thespie, Θεσπία, Homero Θέσπια, Boeotiae urbs ad Heliconem; navale ejus Creusa; in Thespiensi regione Ascrea, 351, 36; 348, 15. Thespie ob Praxitelis Cupidinem olim adiebantur; nunc Thespie et Tanagra solae omnium Boeoticarum constant urbium, 352, 29. Glycera Thespiensis, *ib.* Thespie adhuc constant, 346, 5. Thespiensium pagus Eutresis, 353, 12; finitimæ Thespiis sunt Thisbæ, 353, 16.

Thesproti, Θεσπρωτοί, 267, 12. In ora Epiri a meridie Chaonum. Ad Thesprotos etiam Cassopæi pertinent, 269, 19. Thesprotos Homerus novit, 23, 57. Eorum urbs Cichyrus quæ olim Ephyra, 269, 47. Thesprotis, postea vero Molossis subjectum erat Dodonæum oraculum, 273, 6. Thesprotorum lingua *κῆλαι* dicuntur vetulae, adeo ut *καλιόδες* Dodonææ, non aves, sed vetulae mulieres dici videantur, 274, 1. Similiter *καλυόνες* Thesproti vocant senes honoribus functos, 274, 7.

Thessalia, Θεσσαλία, olim Pyrrhæa a Pyrrha, et Hæmonia ab Hæmone, dein Thessalia a Thesalo dicta, 381, 11. Quidam in duas partes dividunt, quarum altera, meridionalis, Deucalioni sorte obtigerit, deque matre ejus Pandora, deinde a filio Hellas dicta sit; alteram Hæmon tenuerit, unde Hæmonia, deque filio ejus deinceps Thessalia vocata. Nonnulli Thessaliæ nomen indidisse censent e Thessali genere ortos Antiphi et Phidippi nepotes ab Ephyra Thesprotica huc profectos, 381, § 23. Alii etiam Nessonidem olim appellatam esse a Nessone, Thessali filio, *ib.* Thessaliam Homerus in decem partes atque dominationes dividit, ita ut assumat partes quasdam Ceteæ et Locridis regionis et ejus quæ nunc est Macedonica, 369, § 4. Prima et secunda pars est ditio Achillis et Phœnicis, 369, § 5 *sqq.* Tertia ditio Protesilaï, 373, § 14; quarta Emelli, 374, § 15; quinta Philoctetæ, 375, § 16; sexta Asclepiadarum, 375, § 17; septima Eurypyli, 373, § 18; octava Polypetæ, 377, § 19; nona Gunei, in qua Perrhæbi, 378, § 20; decima Magnetum, 379, § 21. Thessaliæ fines, 368, 44. Thessalia olim aquis tecta, 650, 53. Soli ratio, 369, 9. Thessaliæ pars inter ostia Penæi et Thermopylas sita usque ad montana Pindi a Pelasgis tenebatur et Argos Pelasgicum appellabatur, 184, 9. Thessaliæ linguae vocabulum *ἀργός* (pro *κῆλον*), 319, 47. Thessalia apud Homerum vocatur Argos Pelasgicum, 317, 42. A Macedonia inferiore Peneus eam determinat, 275, 41. Thessaliæ et Magnesias ambitus sec. Hieronymum, 380, 54. Thessaliæ partes quattuor, Phthiotis, Nestiæotis, Thessaliotis, Pelasgiotis, 369, § 3. Thessalia Superior vocatur Histiaeotis cum Dolopia, 375, 52. Inter Thessaliæ *Ἔολες* præ ceteris habitabant Pelasgi, 183, 51. Thessalia initio habitata a Pelasgis, quos Lapithæ in Italiam expulerunt, 381, 2. Thessalis accensentur ex Epiroticis gentibus Athamanes, Æthices, Talares, 373, 10. In Thessalia Boeoti cum Arneis rempublicam constituerunt, 344, 49. E Thessalia profecti Pelasgi Chium frequentarunt, 531, 15, et Agyllam Etruriæ condidere, 183, 39. Thessali Ravennæ conditores, a Tyrrenhis infestati, urbe Umbris relicta, domum redie-

runt, 178, 22. Thessalorum Penestæ, 464, 39; equi, 333, 33. Vestes Thessaliæ, 455, 5.

Thessaliotis, Θεσσαλιώτις, Thessaliæ pars, 369, 26; in qua sunt Arne, Phyllus, Cierus, Ichneæ et Eurypyli ditio, 374, 14.

Thessalonice, Θεσσαλονίκη, Philippi filia, uxor Cassandri, de qua urbs nomen habet, 277, 32.

Thessalonicea, Θεσσαλονίκη et Θεσσαλονίκη, Macedoniae urbs. Nunc præ ceteris hominum copia florens, 268, 54; in intimo recessu sinus Thermæi, 277, 10. Hodiernæ Macedoniae caput, Cassandri opus, deque uxore ejus nomen habens, e multis oppidis Crusidis et Thermæici sinus conductis; olim Therma, *Θέρμη*, dicta, 277, 10 et 29; 278, 22. Ab Epidamno distat 900 st. sec. Erat., super 2000 st. sec. Polyb., 88, 8. Cum Epidamno et Dyrrachio jungitur via Egnatia, 275, 18, cujus sunt inde ab Apollonia 267 m. pass., 268, 32. Thessaloniceæ unam de quattuor Macedoniae partibus assignavit P. Æmilius, 282, 41.

Thessalus, Θεσσαλός, Hæmonis f., Nessonis pater, a quo Thessalia dicta, 381, 14 et 24. E posteris ejus Antiphas et Phidippus, 381, 21.

Thessalus, Hercules f., Antiphi (Antiphontis, 588, 14) et Phidippi pater, 381, 21; 588, 14.

Thesiada, Θεσιάδα, contra Ceneum et Meleagrum bellum gesserunt propter suis pellem, ut fabula ait, reapse ob ditionis portionem, 400, 11.

Thestius, Θέστιος, Cenei socer, Althææ pater, dux Curetum, Pleuronis præerat, 400, 9; 396, 30. Ad eum exsules venerunt Tyndareus et Icarus, quorum ille Ledam Thestii filiam duxit, hic socius erat in bello contra Acarnanes, 396, 30.

Thetidium, Θητιδών, in Thessalia, Pharsalo novæ et veteri propinquum, ad Achillis ditionem pertinebat, 370, 41.

Theuprosopon, Θεοῦ πρόσωπον, mons et prom., in quod Libanus desinit, prope Tripoliam, 642, 34 et 40. In eo castellum, prædonum receptaculum, evertit Pompeius, 643, 20. (Hod. *Ras ech-Chakah, Cap Pondico, Cap Madore*; ap. Edrisium *Ras Hadchar*. Impositum monti castellum a Brocardo monacho *Neuphrus*, a Sanuto *Nephrtin* vocatur.)

Thimbro, Θίμβρων, qui Harpalum interfecit, Cyrenaicam adortus est, 710, 48.

Thisbæ, Θέσβια, Homero Θέσβη, Boeotiae opp. finitimum Thespiensibus et Coronæ agro, Heliconi subjectum; navale habet saxosum columbique refertum; unde *καλυόνων* vocatur Homero, 353, 15; 248, 10; 13, 35. Thisbis ad Sicyonem 160 stadia, 353, 20.

Thoai, Θοαί, apud Homerum vocantur Echinades ins., 393, 34; 301, 35.

Thoantium, Θοάντιον, ἀπὸ τῆς Rhodi ins.; objacet ei Chalcia ins., 559, 29.

Thoas, Θόας, priscum Acheloi fl. nomen, 386, 39.

Thoas, rex Ætolorum, quo duce Ætoli Temesam Italiæ condunt, 212, 34.

Thome, Θώμη, priscum nomen Ithomes in Histiotide, p. 376, 6.

Thonis, Θώνις, rex Egypti, Menelaum et Helenam hospitio excepit; cognominis ei urbs fuisse dicitur; uxor regis Polydamna, 680, 30.

Thonis urbs Thoni regi cognominis fuisse dicitur in tænia quæ mari et Canobica fossa includitur, 680, 29.

Thopitis, Θωπίτις λίμνη, seu Arsene, in Armenia palus nitrosa, quam Tigris transit, 635, 38; 453, 54.

Thoraces linei, raro loricali, Lusitanorum, 128, 8. Thoracum loco pellibus arietum utuntur in Sardinia, 187, 41.

Thorax, Θώραξ, mons Lydiæ, 552, 42.

Thorenses, Θορεῖς, Atticæ pagus, 342, 15.

Thoricus, Θόρικος, una ex 12 Atticæ civitatibus, quas Cecrops constituit, 341, 30; 342, 32. Ei obijacet Helena ins., 416, 50.

Thornax, Θόρναξ, Laconicæ mons, 312, 30.

Thracia, Θράκη, Θρακία, qua Macedoniæ committitur, in mare procurrens versus austrum flectitur, 23, 16. E 22 gentibus constat, 282, 25. Thracicæ gentes sunt Getæ et Mysi, nunc Mœsi dicti. Harum utraque juxta utrumque Istri latus incolebant, 245, 28; ab his profecti sunt Mysi Asiæ; porro Phryges Asiæ sunt Briges Thracici; nec non Mygdones, Bebryces, Mædobithyni, Bithyni, Thyni et Mariandyni generis Thracici sunt, 245, 31. Thracicæ gentes sunt Triballi, 253, 19, ad imam nunc redacti conditionem, 262, 23; Tralles, 554, 28; Scæi, 505, 32; Sali (q. v.); Xanthii, 505, 33; Histones, 281, 51; Cebrenii, 505, 30; Piores in Emathia, 275, 27; Bebryces qui in Mysiam transierunt, 464, 13; Bithyni et Thyni qui in Asiam commigrarunt, 464, 13; Mariandyni, 464, 28; Mysi, Phryges et aliæ gentes, 483, 22; 484, 48; 404, 31. Thraces quidam in regiones quæ sunt trans Caucasum delati

Gargarensibus contra Amazones auxilio fuere, 432, 47. Thraces Sarapæ, i. e. caput amputatores, supra Armeniam prope Guranios et Medos habitant, 455, 40. Thracibus gentibus et Bastarniciæ permixtæ gentes Scythicæ et Sarmatæ, 246, 8, et Galli Boii, Tauristæ, Scordisci, 246, 10; 260, 30; et Getæ, 253, 18. In Thraciam sæpius irruerunt Scythæ, Bastarnæ, Sauromatæ, 253, 23. Thraces pactas cum Bœotis inducias violarunt, at violasse negarunt commentio Thracico, 345, 7. Ejectis vi Bœotis, Bœotiam habitarunt, 352, 24; 344, 48. A redeuntibus Bœotis e Bœotia ejecti in Parnassum abierunt, 345, 5. Thraces ex Aba Phocidis oppido profecti Eubœam occuparunt incolæque Abantium nomen imposuerunt, 382, 23. Sub Enmolpo Atticam obtinuerunt, 266, 49; at vincuntur ab Ione, 329, 17. Thracum dux Piroe ap. Homerum, 285, 5. In Thraciam venit et hinc in Asiam transiecit Penthius cum Æolibus, 498, 22 et 42. In Thraciam venerunt Antenor et Heceti indeque in Venetiam ad Adriam profecti sunt, 520, 5. Thracum vel Trerum (qui cum Thracibus habitabant) urbes quædam a Bistonide lacu et Aphnitide absorptæ sunt, 49, 38. Thraces supra Hæmum habitantes aggressus est Alexander M., 250, 29. Thraciam ad Macedoniam usque populatus est Borebistas Getarum rex, 252, 26. In Thraciam ex regione trans Istrum sita 50000 Getas transduxit Ælius Catus, 252, 8. Thracum sacra Cotytia et Bendidia, 404, 11, similia sunt Phrygiis, 404, 30. A Thracibus profecta sunt Orphica sacra, 404, 12. Thracia sacra adoptarunt Athenienses, 405, 1. Thracum ὁ πατριάρχης a Græcis πατριάρχης dictus, 281, 34. Thraces primi veteris musicæ cultores; nam Thracia loca sunt, ubi olim Musæ colebantur, ac Thraces sunt Orpheus, Musæus, Thamyras, Enmolpus, 404, § 17. Thraces Heliconem Musis consecrarunt, sicut Pierida, Libethron, Pimpleiam, 352, 19; 404, 40. Thraces, inter eosque Getæ maxime, polygami, 246, 46. Thracum quidam mulieribus abstinent et sacri habentur; appellantur Κρίστρα, 246, 13. (Similia de Essenis referens Josephus A. J. 18, 5, p. 695 Didot addit: Ζῶσι δὲ... μάλα καταφρονεῖς Θρακῶν τοῖς Ἰδαίοις (?) λαοῖς; ubi ex Casauboni conj. parum probabili legunt πολιτοῖς.) Thraces notia corpora compungunt, 261, 36. Thracibus multa sunt cum Trojanis nomina communia, 505, 31. Thracice θρία significat urbs, 265, 20. Thraciæ Chersonesus, 103, 5. Versus Sinium conficit Melanem

sinum et reliquos deinceps Macedonicos, 76, 37. Cf. Chersonesus Thr.

Thracium mare, Ἐγæι maris pars, 23, 15.

Thraciens Bosphorus. V. Bosphorus.

Thraso, Θράσιος, sculptor. Ejus opera in templo Dianæ Ephesio, 547, 40.

Thrasylces, Θρασύλκης, Thasius, unus ex antiquis physicis, præeunte Thalete, Nilum imbris augeri tradidit, 672, 12. Quomodo ventos distinxerit, 23, 49.

Thrasylbulus, Θρασύβουλος, populum e Phyle Athenas reduxit, 340, 42.

Threx, Θρήξ, Iudææ castellum in Hiericantis ingressu situm, a Pompeio dirutum, 649, 33. Cf. Taurus castellum.

Thriasius campus, Θριάσιον πεδῖον, et pagus et litus Thriasium Atticæ, 339, 28; 337, 14.

Thrisa, Θρίσσα, pisca, in Nilum ascendit, 602, 17; 699, 9 et 46; 700, 2.

Throni, Θρόνοι, Cypri pr., a Curia pr. 700 stadia distans, 582, 38.

Thronle, Θρόνλη, Belli l., e Mercurio mater Arabi, 35, 26.

Thronium, Θρόνιον, Locrorum Epicnemidiorum opp., quod præterfuit Boagrius s. Manes fl., 365, 44. Ejus major pars terræ motu diruta, 50, 31.

Thryoessa i. q. Thryum.

Thryum, Θρύον (ad *Agulenitza*), urbs Triphylia, quam etiam Θρυέσσαν dicit Homerus, nunc Epitalium vocatur, Maciatiæ oppidulum, 300, 14; 302, 36; 303, 21. Nominis origo, 300, 28.

Thucydides, Θουκυδίδης, cur barbaros apud Homerum non memorari potest, 564, 35. Laudatur, 218, 4; 271, 2; 286, 23; 308, 52; 323, 34; 397, 24. De Proce et Philomela fabulam Megaris assignat, 363, 13. Trojam Mytilenæis ademptam ab Atheniensibus ait bello Peloponnesiaco, duce Pachete, 513, 50.

Thule, Θούλη, vicina congelato mari, a Britannia abest sex dierum itinere, sec. Pytheam, 52, 27. Thules circulus a Borysthene distat circa 11500 stadia sec. Eratosth., 52, 27. De Thule et vicinis regionibus, ubi massa quædam, pulmonis marini instar, navibus pedibusque inaccessa omnia obtineat, Pytheas exposuit, 86, 1. Thule, Britannoicarum insularum septentrionalissima est, ubi tropicus æstivus arctici circuli vicem gerit, secundum Pytheam, 94, 39. Strabo habitatæ terræ fines multo magis versus meridiem esse putat, et Thulea Pytheæ mendacium esse suspicatur, 94, 45. Regio in quam Eratosthenes τὴν Θούλην ἔκτοπται, non amplius est habitabilis, 53, 17. De Thules circulo ab Eratosthene tradita auctoritate carent. Nam Pytheas, quo ille usus est, homo mendax est; alius nemo de Thule quidquam prodidit, 52, 37; 167, 34.

(*Thumærum*) Θούμαιον, i. q. Ithome Thessaliæ, 376, 7. Thumelicus, Θουμῆλικος, Segimuntl Cherusci filius, tres annos natus, in Germanici triumpho ductus, 242, 30.

Thunatæ, Θουνάται, Dardaniæ gens, Mediæ Thraciæ contermina, 262, 35.

Thuria, Θουρία (ruinæ in colle vici *Palæocastro*), Messeniæ opp., 310, 5; Pheris finitimum, 309, 18; a quo sinus Thuriates denominatur, in quo est Rhion urbs, 309, 43. Thuria Homero Ἐρεα vocatur, 309, 41. Nonnulli Thuriam esse eandem cum Anthea Homericam putant, 309, 45.

Thurifera regio, ἡ λιβανωτοφόρος, Æthiopiæ, 658, 45 et passim in sqq.

Thurii, Θούριοι, urbs prope Sybaris locum ab Atheniensibus condita, dia fortuna usa est secunda; tandem cives a Lucanis subacti; a Tarentinis liberati, ad Romanos confugere, qui in urbem colonos miserunt eamque Copias

- vocarunt, 219, 5. Ad Thurios usque Lucania pertinet, 212, 19. A Thuris ad Sirin 330 stadia, 219, 24; ad Cerillos 300 stadia, 212, 20. Supra Thurios Tauriana regio, 211, 40. Ὁ Θουρίος ὄλος, 219, 18. Thurii in Zaleucii legibus singula ad maiorem subtilitatem exegerunt, 216, 19. Sub Cleandrida cum Tarentinis de Siritide bellum gesserunt. Quomodo controversia sit composita, 219, 43. Contra Thurios Samnitae Crimissam quondam munierunt, 211, 28. Thuriorum in fines ad Acalandrum fl. conventum, qui Heracleæ celebrabatur, Alexander transferre voluit, 233, 19. Thurius vocatur Herodotus, quatenus socium se deducendæ coloniae præbuit, 560, 38.
- Thus Æthiopiæ, 658, 52; in Arabia, 665, 50; Sabæorum terræ, 662, 9; Cattabanæ, 654, 16. Ex arboribus venit, 665, 50. Thus optimum ad Persidem nasci dicunt, 665, 53. (*Probabiliter hæc ita intelligenda sunt, ut Arabiæ regio, quæ hodie Oman dicitur, Persidi assignetur, ut fit in periplo maris Rubri*).
- Thusnelda, Θουσέλλα, Segesti filia, Segimuntii soror, Arminii uxor, Germanici triumphum ornavit, 242, 29.
- Thyamis, Θάμις, Epiri fl., 269, 46.
- Thyatira, Θυάτιρα, Mysiæ opp., Macedonum colonia, quam ultimam Mysorum esse sunt qui dicant, 534, 40. Thyatira invasit Aristonicus, 552, 14.
- Thyia, Θυία, Bacchi πρόκοι, 402, 18.
- Thymbra, ἡ Θύμβρα, campus prope Trojam, quem Thymbrius perfudit, 511, 50; ab hodierno Ilío 50 stadia distat, ib.
- Thymbria, Θυμβρία, Carica pagus, quattuor stadia a Myunte distans, ad quem est Charonium, 543, 38.
- Thymbrius, Θύμβριος, Troadis fluvius, in Scamandrum incidit iuxta templum Apollinis Thymbrei, 511, 51. (Hodie *Kamara-Su* ex Demetrii sententia. V. not. ad v. Simois.)
- Thyni, Θύνει, Thracæ, a quibus Thynias acte ad Apolloniam dicta est, 464, 17. Horum coloni sunt Thyni Pontici, ib.
- Thyni, Θύνει, Bithyniæ pop., Thynorum Thracum coloni, 464, 16; 245, 35.
- Thynia insula, ἡ Θύνια νῆσος, ad Bithyniæ oram, 465, 32. Θυνίαι ἀπὸ τῆς, Thraciæ ora ad Apolloniam et Salmydesum, 464, 17; 265, 28.
- Thynni gregatim præter Italiam feruntur; postquam in Siculum fretum inciderunt a maioribus cetis vorantur, 19, 54 sqq. Thynni præcrassi in mari Turdetaniæ proximo; nutriuntur glande quæna quæ in mari nascitur, 120, 32; quanto magis ad Columnas accedunt, tanto sunt tenuiores defectu nutrimenti, 120, 45. Non glandes tantum, sed etiam purpuram prope terram venantur ab extero mare usque ad Siciliam, 187, 54. Θυννοχορστὸν ad Populonium in Etruria, 186, 13; ad Cossam in Etruria, 187, 53.
- Thyreæ, Θυρέαι (Palæocastron quod vocatur *Hagios Andreas*), Argolidis opp., in Cynuria ad confinia Argolidis et Laconicæ; pugna ibi commissa, 323, 30. Argivorum et Lacædæmoniorum de ejus regione controversiæ, 54, 40.
- Thyrides, Θυρίδες, Tænaro et Cinæthio vicinum promont., usque ad quod Messenia pertinet, 288, 10; 309, 13. Ὑρίδης κρηνὸς, 311, 32. Distantia a Tænaro, ib. (Thyrides hod. *Cavo grosso*. De nomine v. Curtius, 2, p. 261.)
- Thyssus, Θύσσος, in Atho m. oppidum, 270, 41.
- Tibareni, Τιβάρηνοι (sic plerumque; Τιβάρηνοι p. 475, 28), gens Pontica, 463, 27; 475, 28; 452, 2; supra Pharnaciam habitantes, 470, 8. Τιβάρηνα ἔθνη, 107, 18. ἡ Τιβάρηνα, 257, 6. Tibareni regulis Armeniæ minoris subjecti, 475, 33. Nunc Tibareniam possidet Pythodorus, 476, 7.
- Tiberis, Τίβερις, Italiæ fl. Ejus fontes et cursus, 182, 10. Excipit Narem, Teneam, Anionem, Clanin, 189, 32 et 35; 196, 3. Tiberis parte sui quadam per ipsam fertur Tyrrheniam; deinde distinguit eam ab Umbria, Sabiniis, Latiniis, 182, 12; 180, 11. Adjacent Oriculi, 187, 27. (Aliis locis passim fluvii mentio fit. V. p. 216, 218, 219, 222, 226-229, 231, 234. 235 ed. Cas.)
- Tiberius et frater ejus Drusus Noricorum incursionibus unius ætatis expeditione finem imposuerunt, 172, 10. Tiberius, Augusti filius et successor, pro norma administrationis et edictorum exemplo patris utilis; ipsumque imitantur patris administri Germanicus et Drusus filii, 239, 52. Tiberius impositis Cantabricæ tribus cohortibus, quas Augustus destinaverat, gentes feras non pacatas modo, sed civiles etiam quasdam eorum reddidit, 129, 30. Navali pugna cum Vindelicis certans receptaculo usus est insula in Rheni lacu (*Reichenau du lac de Constance*), 242, 53; hinc unius diei itinere ad fontes Isatri venit, 243, 6. Cappadociam in provinciæ formam redegit, 458, 20. Sardes aliasque urbes terræ motu dirutas restauravit, 536, 39; 496, 19. Tiberii amicus M. Pompeius, Theopanis f., 528, 20. Ab Augusto in Iberiam mittitur, 697, 14.
- Tibiarum inventores faciunt Silenum, Marsyam, Olympum, 403, 45. Tibiis aptum calamum palus prope Haliartum fert, 353, 43. Tibiæ Berecynthias et Phrygiæ, 404, 48. Tibicines Curetes, 405, 15.
- Tibius, Τίβιος, nomen ap. Paphlagones frequens, quodque servis inde oriundis dari solebat, 253, 4. Nomen in Cappadocia quoque obvium, 473, 43.
- Tibius, Τίβιος, sobrinus avi materni Strabonis, et filius Tibii Theophilus, a Mithridate necati, 477, 42.
- Tibur, Τίβουρα, in conspectu Romæ urbs; ibi Herculis fanum, Anionis cataractæ; Tiburtini lapidis sectariæ, 198, 39. Oppidum græcanicum esse fertur, 199, 3. Distantiæ a Præneste et Roma, 199, 1. A Tibure incipit via Valeria, 198, 34.
- Tichius, Τίχιος, castellum supra Nicæam situm prope Thermopylas, 367, 40.
- Ticinum, Τίχινον, ad fluvium cognominem sita urbs (*Pavie*), versus fines regni Cottii, 180, 41; a Placentia 36 mill. distat, 180, 42; ab Ocelo distat 160 mill. pass., 180, 48. A Ticino ad Ocelum via, 180, 45.
- Ticinus, Τίχινος, fl. e Verbano lacu in Padum influit, 174, 16; 180, 43, urbem cognominem præterlabens, ib.
- Tieum, Τίειον (ἡ Τίειος, 466, 47), Cauconum urbs in Bithynia, 464, 42; 484, 26; Philæteri patria, 465, 37; unus pagorum et quibus Amastris urbs conducta, 466, 47.
- Tiga, Τίγα (Τίγγις?), Mauretanis opp., 702, 31.
- Tigranes, Τίγρανς, Armeniæ rex. Ejus historia adumbratur, 456, 13-30. Ejus successor Artavasdes, 456, 31. Tigranes ab Artaxio genus duxit, 456, 3. Artavasdes pater, Pompeii jussu 6000 talenta Romanis militibus distribuit, 454, 35. Mazacorum urbis incolas Tigranocerta transduxit, 462, 24. (Cf. Tigranocerta.) Metrodorum ad Mithridatem Eupatorem remisit, 521, 37; fortiter Parthis restitit, 634, 48. Pinaca, Gordyæorum urbem, subiectam sibi habebat, 636, 16. Gordyæis machinarum bellicarum fabricis usus est, 636, 19. Magnam partem regionis, quæ ad Tigridem olim Gordyæis subiecta erat, ei dedit Pompeius, 636, 21. Cleopatram Selenen, quom ea Syria excidisset, interemit, 638, 18. E Seleucia exclusus est, 640, 4.
- Tigranocerta, Τίγρανόκερτα, Armeniæ urbs, 636, 7; a Tigiane condita, qui duodecim urbes Græcicas in eam

conduxit; semiperfectum opus subvertit Lucullus, 356, 24. In eam Mazacorum incolæ transducti sunt, 462, 24; supra Tigranocerta est Masius mons, 447, 43.

Tigris, Τίγρις, fl. in australi Armeniæ parte oritur, 631, 13; 73, 31. E Niphate monte per Arsenen paludem ruit nec miscetur ei ob velocitatem, unde nomen habet; nam *tigris* Medis sagitta dicitur, 454, 2; in ultimo paludis recessu terram subit; ad Chalontidem denno emergit, *ib.* Reliquus ejus cursus, *ib.* Tigridis fontes ab Euphratis fontibus 2400 stad. distant, 447, 19. In australi Tauri parte fontes habet; cursus ejus, 447, 15; 66, 48; lacum transit, 620, 42. Thopitlin lacum maximo impetu transit, 635, 37, dein terram subit, rursusque emergit non procul a Gordyæa, *ib.* In Mesopotamia terram subit, 228, 41. Ejus ab Euphrate distantia maxima et minima, 635, 33. Tigris et Eulæus et Choaspes in lacum confluunt, indeque in mare exeunt, sec. Polydectum, 620, 25, et Onesicritum, 620, 54. Sec. alios omnes Suisdis fluvii in Tigrim incidunt, indeque hunc prope ostia Pasitigrim vocari, 620, 32. In Tigride cataractas struxerunt Persæ impediendæ navigationis causa, 630, 11. Tigris fl. eo loco ubi Alexander transit, a Thapsaco abest 2400 stadia sec. Erat., 75, 13. Tigridi adjacet Opi pagus et emporium, 630, 8. Fluvius piscosus est, 454, 6.

Tigres Indiæ, 598, 54.

Tigurini, Τίγυρνοι, Helvetii Cimbris se socios adiunxerunt, 244, 15.

Tilphossa, Τιλφώσσα, fons Bœotiæ sub monte Tilphossio fluens prope Haliartum et Alalcomenas, 353, 8; ad eum Tiresiæ monumentum, *ib.* et 355, 27.

Tilphossii Apollinis sanum, 353, 11.

Tilphossius mons, Τιλφώσιον ὄρος, Bœotiæ, sub quo Tilphossa fons, 353, 8. Hunc in montem Thebani confugerunt bello Epigonorum, 355, 26.

Tilphossium, Τιλφώσιον, Bœotiæ opp. ad lacum Copaidem, 353, 1.

Timæus, Τίμαιος, historicus, unde Epitimæus dictus sit, 547, 16; ab Artemidoro reprehenditur, *ib.*; quinque Rhodani ostia esse censuit, 152, 27. Citatur de Pithecusis, 206, 50; de Alpheo et Arethusa, 225, 8; Timæus Achilleum a Periandro illacis lapidibus contra Athenienses munitum esse dicit, obloquente Demetrio Scepsio, 513, 38. Post septem insulas maximas maximam esse alteram Gymnesiarum false contendit, 558, 52.

Timagenes, Τιμαγένης, historicus, de Q. Servilii Cæpionis fati postremis laudatur, 156, 13. In India aeneis guttis pluere, easque colligi ait, 606, 1.

Timavum, Τίμαυον, in sinus Adriatici recessu intimo Diomedis templum et lucus cum septem fontibus, qui uno alveo (*Timao*) in mare effunduntur. Posidonii de Timavo fluvio narratio, 178, 51.

Timavus fl., 228, 51; 178, 51. Ab eo usque ad Polam pertinet Istriorum ora maritima, 179, 37. Cf. Timavum.

Timonitis, Τιμωνίτις, Paphlagoniæ regio, 481, 42.

Timonium, Τιμώνιον, Alexandriæ Æg., 675, 37.

Tirnosthenes, Τιμοσθένης, Ptolemæo II classis præfectus, nomi Pythii inventor; de portibus quoque libros decem conscripsit, 361, 46. Timosthenes ὁ τοῦς λιμένας συγγραφεύς in nostri maris descriptione præ ceteris testis adhibetur ab Eratosthene, quamquam hic in permultis ab eo dissentit, 76, 24. Timosthenes quomodo ventos distinxerit, 24, 8. Timosthenes et Eratosthenes et antiquiores plane ignari fuerunt rerum Hispanicarum et Gallicarum ac multo magis Germanicarum, Britan- nicarum, Geticarum, Bastarnicarum; ignoratone etiam laborant Italicarum, Adriaticarum, Ponticarum, 77, 22. Timosthenes justissimas reprehendendi causas Hipparcho dedit, 78, 1. Laudatur de Cartela urbe Iberiæ,

115, 50; de insulis inter Leshum et Asiam sitis, 528, 52. non recte Massiliæ objectum esse in Libya Metagonium censuit, 702, 44. (E Timosthene suas de Nili cursu mensuras habet Eratosthenes ap. Strabon. XVII, 1, § 2.)

Timotheus Patrio, Τιμόθεος ὁ Παιτριών, Sinopensis, 468, 13.

Τιμόχοι, Massiliensium, 149, 16.

Tinctoriæ plantæ multæ in Hispania, 136, 9.

Tingis, Τίγγις, Τίγξ, Τρίγξ, (*Tanger*), Mauretaniæ opp., quod Artemidorus Ἀργί, Eratosthenes vero Αἰζός vocare a Strabone dicuntur, 701, 7; Tingi vicina Zelis urbs, 116, 1. Tingin trajicere solent a Belone Bæticæ oppido, 116, 1.

Tinia Umbriæ fl. V. Tenecæ.

Tiresias, Τειρεσίας, Mantis pater, 381, 7; 548, 48; ejus sepulcrum ad Tilphossam fontem, 355, 27; 353, 10. De Tiresia versus Homerici, 649, 2.

Tirizis, Τίριζις, Hæmi promontorium et castellum, Lysimachi quondam gazophylacium, 265, 24.

Tiryns, Τίρυνς, Argolidis urbs; ταχίσσασα, 320, 30; a Præto Cyclopum opera munita, 320, 36. A Nauplia distantia, 320, 42. Nunc urbs deserta, *ib.* Tirynthis arx Ἀλκυμνα, 320, 41. Tirynthis incolæ Epidaurum migrarunt, 320, 49.

Tisamenus, Τισαμνός, Orestis f., cum Achæis Iones e Peloponneso eiecit, 329, 37; 334, 48.

Tisiaus, Τισιαυός, Numidiæ opp. a Cæsare dirutum, 705, 52. (Aliunde non notum; significari Οἰσία Ptolemæi suspicatur Letronnius. Ego puto in ΤΙΣΙΑΟΥΣ latere ΤΙΣΙΑΠΟΣ, adeo ut sit *Tisdros* Tab. Peut., *Thysdros* Ptolemæi, *Tusdra* Hirtii, hod. *El Edchen*.)

Titanes, Τίτανες, Rhææ famulos dant Corybantes, 405, 21. Titanes l. q. Pelagones, 281, 36.

Τίτανισμός quid? 281, 34.

Titanus, Τίτανος, Thessaliæ opp. in Eurypyli ditione, unde nomen habet, 377, 33.

Titaresius, Τίταρήςσιος, Homero dicitur Europus fl. de Titario monte e quo defluit, 276, 8; 379, 7; 378, 46; per Perrhæbica loca in Peneum exit, 379, 7. Pinguis aqua fluvii, 379, 11.

Titarius mons, Τίταριον ὄρος, Olympo adhærens in Thessalia, e quo Titaresius sive Europus in Peneum defluit, 276, 10; 379, 8.

Τίτιος, Liburniæ fluvius navigabilis, 261, 37. (Nomen fluvii Strabo non apponit.)

Titius, Τίτιος, Syriæ procurator, quem convenit Phraates IV, 637, 30.

Tithonus, Τιθωνός, Memnonis pater, Susorum conditor, 619, 35; 502, 40.

Tityri, Τίτυροι, Bacchi πρόκοι, 400, 23; 402, 19; 404, 6.

Tityrus, Τίτυρος, Cydoniæ mons, in quo Dictynnæum, 411, 31.

Tityus, Τίτυός, Panopensium in Phocide tyrannus, ab Apolline interficitur, 362, 34. Tityum Panopeo Phocidis assignant fabulæ, Homerus vero Eubœæ, in qua est heroum Tityi et Elaria apelunca ab Elara, matre Tityi, dicta, 363, 22.

Tlepolemus, Τληπόλεμος, Herculis filius et *Astyocheæ* ex Ephyra urbe oriundæ, 290, 36; post interfectum Licymnium in Rhodum vel e Bœotia vel Argis abiit, ubi socii ejus Lindum Camirum et Ialysum Inhabitarunt, 557, § 6, vel etiam condiderunt, 558, 35.

Tlos, Τλός, Lyciæ opp.; ejus situs, 567, 30.

Tmarus. V. Tomarus.

Tmolus, Τμώλος, dives mons Sardibus imminens; speculam in summo habet, Persarum opus; montis accolæ; 534, 54. Tmolus mons in ipsis Lydiæ sinibus continetur,

537, 40. Ex eo Pactolus fluit, 474, 51; 534, 54. Auri metalla habet, 506, 36. Ad eum ψευδάργυρον reperitur, 521, 45. Sub eo Hyde opp., 535, 30, et Hypæpa, 536, 24; ei propinqua est Larisa, 530, 38. Ab eo versus meridiem est Λαμὼν locus, 555, 13.

Tochari, Τόχαροι, Scythias trans laxartem, 438, 32.

Tolistobogii, Τολιστοβόγιοι, Galatæ a duce sic dicti, 485, 21; cum Trocmis et Tectosagibus Celtis Phrygiæ partem occuparunt, non liquet e quibusdam Galliæ locis profecti, 155, 48. Tolistobogiorum ditionis situs; Blucium et Pelum eorum castella, 486, 5. Tolistobogiorum tetrarchiam habuit Dejotarus, 468, 38.

Tolosa, Τολύσσα, Galliæ urbs, sita est quo loco arctissimus est sinus qui Narbonensæ mare ab Oceano distinguit, 156, 37. Tolosæ erat templum sacrosanctum thesauri abundans, 156, 33. Magnas auri divitias ibi reperit Q. Servilius Cæpio. De earum origine Timagenis et Posidonii sententiæ, 156, 5.

Tomarus seu Tmarus mons, ὁ Τόμαρος ἢ Τμάρος, Epiri mons, 272, 19; cui subiacet Dodona, 273, 4. Hinc Τομῶρος dici Jovis interpretes perhibent, 273, 10. Ejus accolæ Talares, 373, 18.

Tomis, Τόμις (Τομάς, p. 264, 27), ad Pontum urbs, inter Istrum et Callatin, 265, 5. Supra eam Crobyzi et Troglodytæ, 264, 27.

Tomisa, τὰ Τόμισα, Cappadocum castellum trans Euphratem situm, Sopheno venditum, postea a Lucullo redditum Cappadociæ regi, 458, 40; Sophenes castellum, a Mazacis distans 1440 stadia, via ducente per Herphas opp., 566, 30; Tauro adjacet, 566, 38.

Τομῶροι ap. Homerum quinam, 273, 10 et 16. Cf. Tomarus.

Topaziān Ophiode insula, 655, 28.

Topira, τὰ Τόπιρα, Thraciæ opp. Abderis et Maroneæ vicinum, 282, 15.

Toreatæ, Τορεάται (rectius Τορέται), Mæotiarum gens, 425, 1.

Toretæ. V. Toreatæ.

Toronæus sinus, Τορωναιὸς κόλπος (Τορωναιὸς π., 279, 16), Canastræo et Derri prom. includitur, 279, 16 et 26 et 30.

Toygeni, Τούγεςιοι, Helvetii, Cimbris se socios adjunxerunt, 244, 15. Contra eos pugnavit Marius, 152, 34. (Idem nomen reponendum esse censuo pag. 260, 22, ubi codices præbent Τοινύς. Toygeni pertinere videntur ad regionem hodiernæ Iuggen. V. Walckenaer, Géog. d. Gaules, I, p. 310.)

Trachæa, Τραχῆα, Ephesi pars quæ est ad latus Coressi montis, 541, 37.

Tracheotis Cilicia et Tracheotæ Cilices. V. Cilicia.

Trachin, ἡ Τραχίη, Phocidis oppidum, 363, 28.

Trachin, Thessaliæ opp., sex stadia ab Heraclea distans, 367, 42. In veteris Trachinis locum successit Heraclea. Ἡράκλεια Τραχίη καλουμένη πρότερον, 372, 45; 334, 35; 380, 16.

Trachine. V. Tarracina.

Trachinia, Τραχινία, regio ad Cætam sita, 287, 30, in Pelei et Achillis ditione, 371, 31; quæ apud Sophoclem est pars Phthiotidis, 372, 6. Echalía, Trachiniæ oppidum, 385, 2.

Trachones, οἱ Τράχωνες, duo montes prope Damascenem, apud quos desinit Antilibanus, 642, 43; 643, 40.

Tragææ ins., Τραγάς, ad Miletum, 543, 11.

Tragassæ salinæ, τὰ Τραγασαίων ἀλοπήγιον, ad Hamaxitum Troadis, 517, 48.

Tragium, Τράγιον, (Laconiæ opp.?), a Teleclo Nedontis incolis frequentatum, 309, 31. (Aliunde nov notus locus.)

Tragedia unde dicta sit, 15, 15.

Tragurium, Τραγουρίον (Bona ins. ad Træw opp.), insula Illyrica, in quo Issenses oppidum condiderunt, 102, 23; 261, 46.

Tralles, Τράλλαι, in Asia, 566, 16; conditæ ab Argivis et Trallibus Thracibus, 554, 27. Distantiæ a Mæandro et Magnesiæ, 866, 8, et Alabandis, 565, 53, et Larisæ vico, 378, 32. Situs urbis et opulentia; Ἀσάργης princeps, quorum fuit Pythodorus Pythodorida pater; alii Tralliani sunt Menodorus, Dionysocles, Damasus, 554, § 42, 476, 9. Tralles tyrannide presserunt Cratippi filii sub tempus belli Mithridaticæ, 554, 29. Urbs terræ motu afflictæ; ab imperatore restaurata, 496, 17.

Tralli Thracæ Tralles Asiæ urbem condiderunt, 554, 28. Transpadana Gallia. V. Gallia.

Trapezon, Τραπεζόν, collis Syriæ in agro Antiocheno, ad quem Ventidius cum Parthorum duce pugnavit, 639, 51.

Trapezus, Τραπεζοῦς, urbs græca in Ponto, ab Amiso 1200 stad. distans, a Phasi 1400 stad., 469, 47; 470, 3; 428, 7; juxta Tibaraniem et Colchidem urbs, 257, 6; 426, 28. Ibi pelamydum piscatio, 366, 5. Gentes supra Trapezuntem habitantes, 470, 7.

Trapezus, Τραπεζοῦς (Tchattr-Dag), mons Chersonesi Tauricæ, 267, 5.

Τραπεζοῦς sicut ὁ Ἐλαοῦς dicitur, 283, 51. Probabiliter Trapezus h. l. intelligitur de promontorio Chersonesi Thracicæ, quod ab aliis Τρέπας dicitur.

Trapontium (?), Latii opp., 198, 7.

Trarium, Τράριον, pagus Æolidis supra Clithenem situs, 519, 18.

Trasimenus lacus, ἡ Τρασουμένη λίμνη (Lago di Perugia) in Etruria; juxta quem e Gallia in Etruriam aditus exercitibus patet, quo Hannibal usus est, 188, 48. Prolium ibi commissum, 189, 1.

Trebia fl., ὁ Τρεβιάς, Galliæ Cisalpinæ fl., ad Placentiam in Padum influit, 181, 9.

Trebonius, Τρεβόνιος, unus ex Cæsaris percussoribus, a Dolabella interfectus, 552, 2.

Trebula, Τρήβουλα, Sabinorum opp., 190, 15.

Trephla, Τρεφία, Bæotiae lacus, 350, 11.

Treres, Τρήρες, etiam Cimmericii vocantur vel potius pars Cimmericorum dicuntur, 51, 22. Treres cum Thracibus habitantes; eorum urbes quædam a Bistonide et Aphnide lacubus absorptæ, 49, 40. Trerum migrationes, 51, 13, sub Cobo duce, 51, 19. Treres Thracæ Troadis partem occuparunt, 501, 48. Treres, Cimmerica gens, Magnesiæ ad Mæandrum delerunt, 553, 11. Treres et Lycii Sardes expugnarunt, 536, 27. Treres et eorum dux Cobus a Madye Scythia expulsi sunt, 51, 30.

Trerus, ὁ Τρήρος, Latii fl., Fabroteriam præterfluit, 197, 46.

Treta, Τρήτα, Cypri prom., 583, 2.

Tretum, Τρητόν, Libyæ prom., quod Massæyliis a Massyliensibus distinguit; ad id a Molochath fluviio 6000 stadia, 704, 11; 705, 35; 706, 9 et 17. A Tretu Carthaginem 2500 stadia, 706, 27.

Treviri, Τρηούροι, Galliæ pop., infra Mediomatricos et Tribocchos ad Rhenum incolunt, apud quos pons factus est a Romanis, qui bellum Germanicum gesserunt, 161, 22. Trevirorum vicini Ubii, 161, 24; Senones et Remi, 161, 37; Nervii, 161, 26.

Triballi, Τριβαλλοί, gens Thracica, 253, 19; ab Agrianibus usque ad Istrum 15 dierum itineris spatium occupabant; eos sibi subjecerunt Autariatæ Illyrii, 264, 5. Triballi, qui ad Istrum et Peucen insulam usque pertinebant, aggressus est Alexander M.; Syrmus, rex Tribaliorum, in Peucen ins. confugit, et dona ad Alexandrum misit, 250, 29. Triballi Scordiscis minoribus finitimi, 264, 17; nunc sunt conditionis infimæ, 262, 23.

Tribocli, Τριβόχοι, Germanica gens ultra Rhenum translata, partem regionis Mediomatricorum obtinent, 161, 6.

Tricca, Τρίκχη, Histiaeotidis urbs, Dolopibus confinis, Ἐσкульπῖι templo nobilis, 376, 1 et 28; 375, 45; 322, 8. Vicina Œchaliæ, 385, 3, et Ἐγίνιο, 272, 10. Triccae Ἐσкульπῖι sanum etiam in Gerenia Messeniæ, 309, 22.

Τριχάτις Dorienses. V. Dorienses.

Trichonium, Τριχόνιον, Ἄetoliæ antiquæ urbs, 387, 12.

Triclarī, Τρίκλαροι. Ex iis Erigon fluere dicitur, 277, 3. (Aliunde non noti sunt. In regione, ex qua Erigon defluit, habitabant Agriani; quare pro Τριχλάρων reponi velim Ἀγριάνων.)

Tricorri, Τριχόριοι, Galliæ Narbonensis pop., pone Cavaros habitant, ab oriente Rhodani et Cavarorum regionis, inter Drumentiam et Isaram, 153, 52; a borea Vocontiorum, 169, 35.

Tricorythus, Τρικόρυθος et Τρικόρυθος, opp. tetrapoleos Atticæ, 329, 13; 342, 41. Ἐν Τρικόρυθῳ Iolaus caput Eurysthei sepelivit juxta fontem Macariam; loco nomen est Ἐὐρύσθῃ caput, 324, 22.

Tridentini, Τριδεντίνοι, supra Comum occasum (deb. orientem) versus habitant, 170, 15.

Trieres, Τριήρες, Syriæ castellum inter Tripolin et Theoprosopon pr., 642, 35. (Ruinæ *Keniset el-Amid*, i. e. ecclesia columnarum, dictæ ad promont. et vicum *Enfeh*, sec. Thompson et Calliers. Oppidum una cum Beryto terræ motu eversum, teste Antonino Martyre, p. 3, ed. 1640, citante Rittero, t. 17 p. 591.)

Trinacis, i. q. Sicilia. V. Trinacia.

Trinacria, Τρινακρία, (ex quo postea Trinacis nomen ortum), olim Sicilia vocabatur, 220, 43.

Trinemenses, Τρινημαίς, Atticæ pagus, e quo Cephissus defluit, 343, 29.

Triox (Τρίξ). V. Linx.

Triphylia, Τριφυλία, Peloponnesi regio. Eam a Messenia nunc dirimit Neda fluuius, olim vero etiam ultra Nedam quædam ad Nestoris ditionem pertinebant, ut Cyparissia, 299, 52. Triphylie imminet Phloeæ, Arcadiæ mons, 306, 46. Pars incolarum Paroreatæ vocabantur, 297, 40. Triphylie regio Macistia, 295, 28. In Triphylia Minyæ circa Arenen in Hypæssia regione, 298, 27. Triphylia antra nymphaeum Anigriadum et aliud in quo Atlantidum res et Dardani genituram fabulantur, 297, 46; lucus Ioneus et alius Eurycydeus, ib. In Triphylia Caucones, 296, 48. Ager Triphylie ferax, attamen rubigini obnoxius est et ulvam gignit, 296, 67. Triphylia Pylus, 289, 48. V. Pylus. Triphylie et tribus φύλοις, sc. ex Epæis, Minyis et Eleis, constabant. Pro Minyis alii Arcades ponunt, 289, 42. Triphylie omnes in Neptunium Samium contribuant, 295, 35. E Triphylia in Argolidem profecti Amythaonidæ, 319, 51. Triphylia sub Nestore fuit, 289, 42. Eam Lacedæmoniorum adiumento Elei obtinuerunt, 308, 6. Triphyliorum nomen nunc non amplius usurpatur, 305, 37.

Tripodem quotannis Bæotii Dodonam miserunt, 345, 40.

Tripodes, Τρίποδες, Megaricus locus, nunc Tripodiscium dictus, prope Forum Megarensium situs, 339, 8. (Ruinæ prope *Derwent*. V. Leake *N. Gr.* 2, p. 410 sqq.)

Tripolis, Τρίπολις, Phœniciæ urbs, Tyri, et Sidonis et Aradi colonia; continuum ei Theoprosopon, 642, 31.

Triptolemus, Τριπτόλεμος, ad lo querendam ab Argivis missus per Ciliciam erravit, ubi pars comitum Tarsum condidit, pars ad Orontem consedit, 638, 49; pater Gordyis, 636, 26; 639, 1; ut heros apud Antiöchenses colitur, 638, 47; festumque ejus in Casio m. agitur, ib. Triptolemus, Sophoclis fabula, 22, 19; 40, 47.

Trilata, Τρίλατα, Achaia urbs; ab ea Lampæa mons 100

st. distat, 293, 38. Inter Tritæam et Dymen Caucon fl., 294; 4. Τρίτατις, 331, 25, quorum est Scollis m., 293, 38.

Triton, Τρίτων, Bæotie fl., ad quem Athenæ sitæ, 349, 34. Tritonis lacus, Τριτωνιάς λίμνη, ad Berenicam Cyrenaicæ; in eo insula cum templo Veneris, 710, 7.

Troas regio, Τρωάς, Τροάς ap. Homerum, 500, 9. Troadis, Phrygiæ, Mysiæ, Bithyniæ confinia accuratius constituere difficile est, 483, 12; 484, 17. Troas septentrionem et ortum versus usque ad Ἄεσπυον pertinet sec. Homerum, 484, 11; 483, 49. In novem distincta erat portiones, quæ recensentur, 499, § 7. Trojanorum regio sec. Homerum ab Ἄεσπο fluio ad Caicum pertinet, in octo vel novem portiones divisa; ex posterioribus alii totam hanc regionem, alii partem ejus Ἄολidem vocant, Troadisque fines varie determinant; afferuntur sententiæ Eudoxi, Damastæ, Charonis, Scylacis, 498, § 2 et 4. Quæ proprie dicitur Troja, ejus situs optime definitur Ida monte, cujus extrema exeunt versus boream ad Zeliæ, versus occasum ad Lectum prom., 499, 1. Troas inter Idam et mare sita, 491, 50; pars Phrygiæ Hellesponticæ, 167, 22. Troadis θυναστίαι, quibus omnibus Priamus rex præfuit, hæ sunt: Myneis; Eetionis Cilicibus imperantis; Altiæ Lelegibus imperantis; Hectoris, Trojanos ducentis; Ἄενæ Dardaniorum ducis; Pandari, Lyciorum ducis; Asii; Meropis filiorum duorum, 500, § 7. Mutationes postea subsequentes, 501, § 8. In Troade Teucri et Creta, sec. nonnullos ex Attica advenæ, 517, § 48. Leleges habitabant in locis Idæ vicinis juxta Pedasum et Satnioentem fl., 267, 18. Troadis pars montibus adjacens, Ἄενæ parens, Dardania, 483, 51. Troadis Cilices, quorum finitimi Pelasgi vocantur, 184, 20. In Troade post Illi eversionem remansit Ἄeneas, sec. Homerum, 520, 19. Troas universa in Gygie potestate fuit, 505, 44. Totam fere Lesbii sibi vindicarunt, 513, 20. In Troadis urbibus Cabiri colebantur, 406, 10. Troes Idæ accolæ Rhææ orgia celebrant, 402, 41. Mystera Samothracica eos docuit Dardanus, 283, 6. Multa nomina cum Thracibus communia habent, 505, 31. Troes Sirlin in Italia condiderunt, 219, 20. Troum et Cretensium cognationis indicium, 5, 7, 36. Troes Homerus etiam omnes Trojanorum socios vocat, 491, 34. Troes Phrygum nomine apud tragicos introducuntur, 491, 29. Troes captivi Trojam in Ægypto condiderunt, 686, 23. Troades captivæ mulieres naves Græcorum incenderunt ad Neæthum Italiæ fl. 217, 46; vel in Pallene, 278, 48, vel alibi, 219, 39.

Trocmi, Τρόκμοι, Tolistobogii et Tectosages, Celticæ gentes, Phrygiæ partem occupant, 155, 46. E quibus nam Celticæ locis profecti sint non constat, ib. Trocmi Galatæa duce nomen habent, 485, 21. Eorum ditio, triaque in ea castella, 485, 43; 480, 53.

Troezen, Τροζήν, Pelopis f., cum Pittheo fratre e Pisatide in Argolidem profectus cognominem sibi urbem ibi reliquit, 321, 47.

Troezen, Τροζήν, Argolidis urbs, 317, 14. Nomen habet a Troezen, Pelopis filio, cui in regno successit Pittheus frater, 321, 47. Troezen, aliquando etiam Posidonia dicta, Neptuno sacra; 15 a mari stadiis; Pogon portus ejus; obiacet Calauria, 321, 20. Troezeni sub Anthæ Halicarnasum condiderunt, 560, 32.

Trogilium, Τρωγίλιον, prom. Mycales montis, e regione Sami, 543, 45; 544, 5; a Samo urbe 40 stadia distat, 544, 8.

Trogilium, parva insula ad promontorium ejusdem nominis, 543, 52. Inde ad Sunium trajectus 1600 stadiorum, 543, 53.

Trogitis, Τρωγίτις, (Lycaontæ) palus, 487, 1.

Troglodytas Arabes ad sinum Arabicum juxta Ægyptum et Æthiopiam habitantes Homerus Erembos (ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν ἐμβαίνειν) dicere videtur, 35, 10. 2, 6. Troglodytice juxta occidentum sinus Arabici latus, 655, 8. Troglodytæ supra Ægyptum ad oram maritimam habitant; quorum qui regione Meroes sunt, a Nilo distant 10 vel 11 dierum itinere, 669, 5. Troglodyticam subegit Sesostri, 654, 38. Troglodytarum Æthiopie vita et instituta, 660, § 17. — Troglodytæ ad Pontum supra Callatim et Tomos, 264, 27. Troglodytæ ad Caucasum partem borealem, 434, 21. Troglodytice Libyæ, 108, 26. Troglodytarum more nonnulli Pharusiorum vivunt, 703, 21.

Troja Asiæ. V. Ilium.

Troja, Τροία, Ægypti opp. ad Troicum montem, e regione pyramidum. Origo oppidi, 687, 21.

Trojan. V. Troes, s. v. Troas.

Trojanum bellum, ὁ Ἰλιακὸς πόλεμος, res vere gesta, μυθοποιῆται; ab Homero exornatur, 16, 40. Non minus victores quam victos male affecit; Cadmeam victoriam Græci retulerunt, 124, 14.

Troicus campus, τὸ Τρωικὸν πεδῖον, describitur, 510, § 33. Campus, qui proprie sic dicitur, a Scamandro perineatur; ibi caprificetum, sepulcrum Æsiæ, Batia sive Myrinæ sepulcrum, Ili sepulcrum, 511, 16; 532, 33.

Troicus mons Ægypti, 687, 20.

Trophonium, Τροφώνιος, et Agamedes, templi Delphici architecti, 361, 29; 649, 5. Trophonii Jovis oraculum Lebadeæ, 355, 38.

Tropici circuli duo, 91, 19. In tropici æstivi limite sita est Syene, 78, 27. Tropici zonam adustam includit Aristoteles, parum recte, 78, 19. Sub tropicis circulis arctum tractum esse siccum et arenosum, nihil nisi silphium et frugem tritico similem ferentem, animalium etiam indole particularem, quasi zonam a reliquis distinguendam esse autumat Posidonius, 79, 8; 110, 28.

Troon, Τρώων, pagus Atticus, qui nunc Xypetensium vocatur; ex eo Teucer quidam in Troadem venit, 517, 34.

Truentus, ὁ Τρουεντικός ποταμός, Piceni fluvius, cui adjacet Truentum oppidum, 201, 7.

Trypho. V. Diodotus.

Tubæ usus Romam ex Etruria venit, 183, 24.

Tubattii, Τουβάττιοι (Σουβάττιοι eodd.; Τούβαντοι Ptol.; Τυβάντες ap. Romanos scr.). Germaniæ gens, ex qua captivi conspiciuntur in triumpho Drusi Germanici, 242, 41.

Tuccis, Τούκκις, Turdetaniæ opp., 117, 19. (Tucci colonia Augusta Gemella Plin. et inser.; nunc Martos.)

Tuder, Τούδερ (Todi), Umbriæ urbs bene munita, 189, 44.

Tuisi, Τούισοι (?), Hispaniæ gens, 129, 29. V. Pleutauri.

Tullium, Τούλλον ὄρος, Alpium pars Illyrico obversa (m. Terglou), summa pars Alpium Juliarum, a Villach meridiem versus, 172, 37.

Tunicæ Ligusticæ, 168, 45.

Tunis, Τύνις, urbs Carthaginiensium, 708, 1.

Turdetania, Τουργητανία, Iberiæ regio, quæ a Bæti fluvio Bætica vocatur, 115, 22. Ejus fines describuntur Anafluvio, Carpetanis, Oretanorum nonnullis, Bastetanis, ora maritima; sed Bastetani quoque et illi qui ultra Anam sunt (Celtici) alique vicini Turdetaniæ accensentur, 116, 42. Turdetaniæ longitudo et latitudo non excedit 2000 stadia, 116, 50. Turdetani, Τουργητανοί apud nonnullos a Turdulis distinguuntur; Straboniana ætate non distinguebantur, 115, 24. Iberum sunt docisimi; literis utuntur; habent poemata et metris inclusas leges vetustissimas, 115, 27. Turdetaniæ negotiatio omnis est versus Italiam, 119, 15; adjuvatur

parce et abolitis latrocinii, 119, 22. Navigationem in Italiam ob maris tranquillitatem et ventos in hac maris parte regnantes habet facilem, 119, 19; 119, 25. Mercēs quenam? 119, 21. Naves onerariæ maximæ et numero plurimæ sunt, 120, 10. Ex Turdetaniis Bæti maxime accolæ Romanos mores assumpserunt, ne sermonis quidem vernaculi memores; plerique colonos Romanos acceperunt, 125, 26. Turdetania valde opulenta solis fertilitate et mercium exportatione ob magnos fluvios et æstuariorum commoda facili, 118, 8. Æstuaria, quæ sunt a Sacro promontorio ad Columnas fusius describuntur, 118, 13 sqq. Montes et metalla ad boreale Bæti fl. latus 117, 47; plantiæ magna fertilisque ad alterum fl. latus, 117, 52. Auri, argenti, æris, ferri metalla multa et eximia, 117, 49; 118, 2; 121, 6; 122, 13. Aurum et puteis effoditur et ex arenis elavatur; glebas interdum ingentes coquendi et purgandi ratio. Argenti camini sublimes. Ærariarum officinarum, τῶν χαλκοργείων, quædam vocantur χρυσεία, propterea quod olim aurum habuisse videntur, 121, § 8. Turdetanorum circa metalla industria, 122, 5; lucrum ex iis ingens, 122, 14. Cochleæ Ægyptiis utuntur ad hauriendam e metallorum puteis aquam, 122, 8. Mare Turdetaniæ abundat ostreis, conchis, orygbis, balænis, physeteribus, congris, murensis, buccinis, purpuri, polytis, teuthidibus, thynnus quercu vescentibus, quæ plurima in ipso mari nascitur, 120, § 7. Turdetani argenteis præsepibus et dolis utebantur, quo tempore Carthaginienses sub Barca duce expeditionem fecerunt, 125, 6. Oppida Turdetaniæ supra 200 perhibentur, 116, 51; ex quibus potiora sunt Corduba, Gades, Hispalis, Bæti (?), 117, 2-15. Alia sunt oppida Italica, Ilipa, Astigis, Obulco, Carmon, Munda, Alegua, Urso, Tuccis, Ulia, Ægua, 117, 16. Castilon, 117, 45. Sisapon novus et antiquus; Cotinæ, 117, 50; Saltiga (?), 119, 43. Æstuariis adjacent Asta, Nabrisa, Onoba, Osasonoba, Mænoba, alia, 119, 7. Pleraque a Phœnicibus habitantur, 124, 2. Gentes Turdetaniæ descripsit Asclepiades Myrleanus, qui ibi grammaticam docuit, 130, 19.

Turduli, Τουργούλοι, sec. Polybium Turdetanicis vicini versus septentriones; Strabonis ætate a Turdetanis non distinguebantur, 115, 28. Turduli cum Celticis expeditionem in Lusitaniam susceperunt, 127, 30. Turdulorum urbs Augusta Emerita, 125, 33. Turduli in vetere Tartesside habitant, 123, 9. Cf. Turdetania.

Turiua (Τουργούα?), Bactriæ provincia, qua Parthysæ potiti sunt, 443, 18.

Turris Cæpionis in Turdetania, 116, 25. V. Cæpio.

Turris Pelori in Sicilia, 142, 5. V. Pelorus.

Tusculum, Τούσκλον, Latii urbs; situs ejus, 199, 24; 197, 33 et 41. Per Tusculanum montem transit via Latina, 197, 32.

Tyana, τὰ Τύανα, Tyanitidis præfecturæ in Cappadocia urbs; vocatur etiam Eusebia ad Taurum; situs ejus, 460, 37. Fluvius Tyanis Solos fluens, 502, 36.

Tyanitis, Τυνάτις, una ex decem Cappadociæ præfecturis, 458, 24; in qua Tyana urbs, 460, 37.

Tychon, Τύχων, Atticus deus Priapo similis, 503, 10.

Tymbrias, Τύμβρις, sec. Artemidorum Pisidiæ opp., 488, 18. Tymbrias Pisidiæ oppidum aliunde non notum. Ceterum quum Artemidorus inter Pisidiæ opp. etiam Tabas numeret et Anabura, quæ erant Phrygiæ, idem forte Tymbria valet, adeo ut Tymbrias non diversum sit a Thymbrio, quod aliunde novimus in Phrygia Magna fuisse (hod. Derbend, inter Akcher lacum et urbem).

Tympanæ, Τυμπανία (Typanæ ap. Polyb.; quærendus locus est ad Typæum montem inter Scilluntem et Alpheum), Triphylia opp., 296, 9.

Tymphe, Τύμφη, Epiri mons, e quo oritur Aratthos fl., 270, 20.

Tymphæi, Τυμφαῖοι, Epirotis accensentur, 271, 10. 274, 23. Eorum oppidum Æginium, 272, 9. Tymphæi, de Penei fontibus controversia erat cum Thessalis Pindi accollis, 272, 13.

Tyndareus, Τυνδαρεός, Icarli frater, domo pulsus ad Thestium profectus est; deinde domum rediit, uxore ducta Leda, Thestii filia, 396, 28.

Tyndarii scopuli, Τυνδαρεοὶ σκόπελοι, quattuor insulae portum habentes ad oram Libycam, 679, 5.

Tyndaris, Τυνδαρίς, Siciliæ opp. A Myliis et Agathyrno distantia, 221, 14; 226, 18.

Τύχη, planta palustris in lacubus Etruriæ, 188, 43.

Typho, Τυφών. Quomodo eum fallere studuerit Isis, 682, 53. Typhonis cubilla apud Arimos esse dicit Homerus, 535, 41. Typho sub Pithecussis jacet. Fabulæ ejus origo, 206, 33. Fabulam etiam ad Catacecaumenen referunt, 496, 27; 537, 19; 535, 41, et ad alias regiones, 535, 41.

Typhon draco quo pacto Syriæ fluvio nomen dedit, 639, 17.

Typhon, priscum Orontis fl. nomen; de denominationis origine fabula, 639, 17.

Typhonia, τὰ Τυφώνια, Tentyræ, 652, 18.

Typhrestus, Τυφρηστός, Dryopicus mons, in quo Penei fontes, 372, 15. Ei conterminus Othrys, 371, 43.

Tyrambe, Τυράμβη, in Asiatica Mæotidis ora locus prope Anticitam fl., a Rhombite minore 600 stadia distans, 423, 45.

Tyrannio, Τυραννίων, grammaticus Amisenus, quem Strabo adducit, 469, 43. Aristotelis libris in Sulla Bibliotheca asservatis usus est, 521, 16.

Tyras, Τύρας, Geticæ fl., 11, 43; 88, 46; 240, 23; 253, 35. Ejus fontes ignoti sunt, 85, 46. Ad ostium sunt Neopolemi turris et Hermonactis vicus, 254, 10. Adjacent fluvio Niconia et Ophiussa 40 stadiis ab ostio positæ, et alia urbs post 120 stadia, 254, 11. Accolunt Tyregetæ, 254, 25. A Tyra fl. ad Istrum 900 stad., 254, 5; ad Chersonesum urbem 4400 stadia juxta litus, 256, 15; ad Leucen insulam 500 stadia, 254, 15. Tyram Scythiæ transgressi sunt, 258, 19.

[**Tyras**] urbs ad Tyram, 120 ab ostio fluvii stadiis, 254, 14.

Tyriæum, Τυριαῖον, Phrygiæ urbs, in confiniis Phrygiæ Paroriæ et Lycaoniæ, 566, 22; ab Holmis distat supra 500 stadia, a Coropasso 840 stadia, ib.

Tyregetæ, Τυρεγέται, ad Tyram fl., 254, 25; 97, 24; 106, 32; 240, 27. De iis Strabonianæ demum ætatis scriptores certiora tradiderunt, 97, 24. Usque ad Tyregetas Getæ pertinent, 245, 13.

Tyro, Τυρώ, Salmonei f., Enipei fluvii amore ardet, 306, 25.

Tyrrheni, Tyrrhenia. Tyrrhenicum mare. V. Etruria.

Tyrrhenus, Τυρρηνός, Atyis filius, Lydi frater, coloniam e Lydia in Etruriam duxit et 12 ibi urbes condidit; præfectus ejus Tarco, 182, 39. Etiam Pelasgos nonnullos secum in Italiam duxit, 184, 37.

Tyrtæus, Τυρταῖος. De ejus ætate, patria, munere, 310, § 10. Ejus poema quod Eunomia inscribitur, 311, 6. Tyrtæi versus de bello Messeniaco, 232, 32; 315, 3.

Tyrtamus. V. Theophrastus.

Tyrrus, Τύρος, Persici sinus ins.; hinc Tyrum Phoeniciæ urbem deductam incolæ aiunt, 652, 25; 667, 12. (Aliis Tylus, hod. *Bahrain* sive *Samak* ins. Cf. v. Aradus et Ogyris.)

Tyrrus, Phoeniciæ urbs, e Tyro insula sinus Persici deducta esse ab insularis dicitur, 652, 25. Tyrrus olim insula, 48, 51; ejus situs, 652, 25. Ad Tyrum fluvius est,

645, 11; Palætyrus distat 30 stadia, 645, 12. Tyrrus a Sidone 200 stadiis abest, 645, 9. Antiquissima Phoenicum urbs, et post Sidonem maxima; coloniis suis celebris; Homerus ejus non meminit, 644, 10. Urbs describitur, 644, 21. Historiæ ejus momenta quædam. Purpura Tyria; Herculis cultus, 644, 28. Inter Tyrum et Acen tumuli sunt qui vitrariam arenam habent, 645, 11. Apud Tyrum lo querentibus e conspectu subducitur, 638, 50. Tyri dies longissima 14 $\frac{1}{2}$ horarum, 110, 48. Tyrrus cum Arado et Sidone Tripollin condidit, 642, 31. Tyrii oraculo jubentur urbem ad Herculis Columnas condere, 141, 8. Primum appulerunt ad Fretum Calpæ vicinum, ubi nunc Exitanorum urbs, deo invito; secunda expeditione ad insulam Onobæ objectam, item contra numen; tertia demum ad insulam, in qua Gades condiderunt, 141, 8. Tyrii in Hispania, 131, 25. Eorum colonia Carthago, 706, 43. Eorum oppida in Libyæ ora occidentali olim trecenta floruerunt, nunc a Nigritis et Pharusiis excisa, 701, 35. Tyrii fuerunt Apollonius, qui Zenonis librorum et discipulorum tabulam edidit, et Antipater, 645, 6.

U.

Ubii, Οὐβίοι, Germanica gens quam ex Rheni ripa orientali in Galliam transduxit Agrippa, 161, 24.

Ubisci. V. Bituriges.

Ucomirus, Οὐκομήριος, Chattrorum dux, pater Ramidis, 242, 31.

Ufens (Αὐφιδος gr. corrupt.) fl. ad Terracinam paludem implens, 194, 21.

Ugernum, Οὐγέρνον (*Beaucaire*), Galliæ opp. in via situm quæ Nemauso ducit ad Aquas Sextias, 148, 25 et 34.

Uitii, Οὐίτιοι, a Caspiis boream versus sunt accolæ maris Hyrcani, 440, 40; 436, 8. In Uitiæ Ænians nonnulli concessisse et Ænianam (?) urbem munivisse feruntur, 436, 10; 455, 36.

Ulia, Οὐλία, Turdetaniæ opp., 117, 19 (*Monte Mayor* ad *Montilla* montem).

Οὐλιος Apollo. V. Apollo.

Ulyssæa urbs. V. Odyssea.

Ulyssi subditi omnes, inter quos etiam Acarnanes erant, Cephalenæ vocantur, 389, 4. Ulysses præ ceteris heroibus ab Homero omni doctrina exornatur, 13, 52 sqq. Errores ejus Homerum voluisse non notis locis adscribere censet Eralosthenes, 19, 14. Ab Homero non prorsus finguntur, sed fabulis exornantur, 16, 40; verisimiles esse judicari debent, 38, 10. Ulyssææ navigationis spatia ficta sunt, 18, 6; 20, 52 sqq. Ulysses revera ad Siciliam et Italiam et ultra etiam evagatus est, 17, 52. Vel usque ad Hispaniæ extrema errorum indicia inveniuntur, 18, 1. Pars errorum non inepte ponitur in locis extra Columnas sitis, 130, 45. Ulysses circa Siciliam et Italiam vagatum esse hodiernis locorum nominibus probatur, 21, 31. Ulysses Minervæ templum struit in cognomine Campaniæ promontorio, 206, 11. Ulyssis patera in Circeæ monstratur, 194, 1. Ulysses ad Averni lacus necyomantium venisse perhibetur, 203, 30. In Hispaniam venit, 124, 4; testantur rem Odyssea Hispaniæ urbs et alia indicia, 124, 11; 130, 22. Ulyssis ara in Meninge ins., 708, 32. Ejus comites Polites, 212, 37, et Baius et Misenus, 21, 37; quorum Baius Baiis, Misenus autem Miseno pr. nomen dedisse perhibentur, 204, 33.

Urro, Οὐρρων, Turdetaniæ opp., 117, 19.

Umbria, Ὀμβρική. Ejus descriptio, 189, § 10; Felix regio, montosior tamen; zea magis quam tritico homines alit, 189, 46. Umbriæ longitudo ab Ariminio ad Oericulos 1350 stadiorum; latitudo inæqualis est, 189, 28. Umbriæ situs,

182, 30. Pertinent Umbri usque ad Ravennam, 182, 31. Umbros ab Etruscis Tiberis dirimit, 182, 14; 180, 10. Umbri cum Etruscis de principatu certarunt; urbes in transpadana Gallia a Tyrrhenis olim occupatas et dein rursus amissas ipsi barbaris eriperunt; plures quam Tyrrheni colonias in hac regione habuerunt, 180, 10 et 20. Umbris Ravennam urbem dederunt Thessali, 178, 24. Umbrietiam nunc urbem hanc tenent, ib., 189, 9 et 22; 180, 37. Umbricæ urbes inter Ariminium et Anconam, 200, 36. Umbri in Cispadana Gallia Romanis admixti, 180, 8. Per Umbriam in Tiberim influunt Nar et Teneas, 196, 5. In Umbriam Æginetæ colonos miserunt, 323, 10.

Undalum. V. Vindalum.

Unguentum ex iride Selgica factum, 489, 11.

Unoculi. V. Μονόμματοι.

Uranopolis, Οὐρανόπολις, ad Athonem urbs 30 stadiorum ambitu, ab Alexarcho Antipatri filio condita, 280, 29.

Urgi, Οὐργιοι (Οὐγγριοι in marg.), Sarmati inter Tyram et Borysthenem non longe ab ora, 254, 26. (Aliunde non noti sunt; Γεωργοί conj. Mannert; quod ob sequentia Strabonis verba parum probabile. Ptolemæus cum Tyragetis componit Τάγρους; fortasse igitur pro οὐγγιοι erat οὐ Τάγροι.)

Uria, Οὐρία, lapygias opp. in medio isthmo qui est inter Tarentum et Brundisium; regia quædam ibi monstratur; aut hæc aut Veretum est Hyria Herodoti, 234, 22.

Uria, Οὐρία, Ætolis palus, 394, 50.

Urina in cisternis inveterata Hispani lavantur et dentes tergunt, 136, 18.

Urium, Οὐρειον, ad Garganum prom. Italiae opp., 236, 20.

Ursæ, αἱ ἀρκτοὶ in austrinis Indiæ partibus occultantur, sec. Megasthenem et Nearchum, obloquente Deimacho 63, 25; 64, 28. Ursæ minor tota arctico circulo includitur apud incolas regionis Cinnamomiferæ, 109, 45. Ursæ quomodo in Syenes parallelo appareat, 110, 14. Ursæ sidus ap. Homerum arcticum circulum denotat, I, 1, 6, p. 2. Ursæ sidus primum a Phœnicibus ad dirigendas navigationes observatum est; ab his ejus notitia ad Græcos venit, 3, 1.

Urson, Ὀὐρσων (Urso quæ Genua Urbanorum, Plin. 3, 1, 3; Ὀρσων App. Hisp. 26; Ursao Hirt. Hisp. 26 etc; nunc Osuna, ubi ruinæ), Bæticæ oppidum, 117, 19.

Usipi, Οὐσίοι, Germaniæ pop., ex quo captivi in Germanici triumpho, 242, 39. (Iidem qui Usipetes.)

Utica, Ἰτύχη, Africae urbs post Carthaginem maxima, et, hac deleta, caput regionis et receptaculum Romanorum ad res in Africa gerendas; ejus situs, 706, 18. Prope Uticam Bagradas fl., 706, 26. Uticæ Adherbalem Jugurtha interfecit, 705; 41.

Uvæ bicubitales Margianæ, 61, 1.

Uxii, Οὐξιοι, Persis et Susis contigui, 449, 43. Per Uxiam e Susis in mediterranea Persidis itur, 633, 34.

Uxii bellis petunt Elymaeos, 623, 35. Τὰ ἐν τοῖς Οὐξίοις στανά, 621, 4. Ex Uxia deluit Pasitigris, 621, 12. In ea Choaspes oritur, 620, 20.

Uxisame, Οὐξισάμη (Ouessant), ultima insularum quæ adjacent Cabæo prom., et a continente distant tridui navigatione sec. Pytheam, 53, 46.

Uzita, Οὐζίτζ, Africae opp., bello Africano dirutum, 706, 2.

V.

Vaccæi, Οὐακκαῖοι, Hispaniæ gens, per quos Durius fluit, 126, 26. Multa eorum loca Durius præterfluit, 127, 11. Apud eos oritur Lethes fl. s. Belion s. Limæas, 127, 15. Vaccæi ab occasu Celtiberiæ, 134, 37. Lusitanie et Celtiberis conterminal, 126, 39. Eorum urbes recensuit

Polybius, 135, 12. Vaccæorum est Acontia, 126, 26. Vacua, Οὐακούα, Lusitanie fl., 127, 9.

Vaga, Οὐάρα, Africae opp., a Cæsare dirutum, 705, 52.

Valeria via, ἡ Οὐαλαρία ὁδός, a Tiburo incipit ducitque in Marsos et Corfinium; Latine eam quenam urbes, 198, 34; 197, 25; inter Valeriam et Latinam viam sita oppida, 198, 18. Valeria via a Messana ad Lilybæum, 221, 29.

Valerius Flaccus consul a Fimbria interfectus, 508, 31.

Vapanes, Οὐάπανες, Corsicæ opp., 187, 8.

Varagri, Οὐάραγροι, supra Salassos in Alpibus habitant, 170, 6.

Vardæi. V. Ardiæi.

Varia, Οὐαρία (Varea), Veronum in Hispania urbs ad Iberi tractum, 134, 42.

Varia, Οὐαρία, Latii urbs ad viam Valeriam, 198, 36.

Varus fl., Οὐαρος (Var), terminus Italiae et Narbonensis Gallis, 174, 30; 169, 30; 148, 14; 152, 51; æstate parvus, hieme maximus, 148, 14. Prope Antipolin exit; a fano Veneris Pyrenææ 273 mill., sec. alios 2600 aut etiam 2900 stadia distat, 148, 29.

Vasa lignea usurpant Lusitani, ut Celti, 128, 46. Vasa lignea Nuceriæ in Umbria conficiuntur, 189, 39.

Vascones, Οὐάσκωνες, Hispaniæ pop. ad Pyrenæos, 159, 8, et Oceanum circa Pompelonem et Æsonem. A Tarracone ad extremos Vascones iter 2400 stadiorum, designans ad Oceanum in Hispaniæ et Aquitanie confinia, 134, 15. Vasconum urbs Calaguris, 134, 5.

Vates olim etiam musicam exercebant, 276, 53. Vates Apollinis ministri, 402, 16. Προμάντεις λέπαις et eorum vestitus apud Cimbros, 244, 22. Vates Gallorum, 164, 20. Vaticinandi rationes varis, 649, 11.

Veii, Οὐίιοι, Etruriæ urbs a Romanis oppressa, 188, 24.

Velia, Ὑάλη vel Ἐλῆ, nunc Ἐλάς, Lucaniæ urbs, Phocænsium colonia, patria Parmenidis et Zenonis Pythagoreorum; bonis legibus usa est; Lucanis restitit; incolæ mare exercent; urbis origines sec. Antiochum; nomen ab Ela fonte, vel ab Eleete fluvio; adjacent Ænotrides insulæ, 210, 6. Quot stadia sint a Velia ad Laum et Posidonium, 210, 21 et 28.

Velitræ, Οὐελίτραι, Latii opp., 198, 8.

Vallavi seu Vellavi, Οὐελλάβοι; ἡ Οὐελλάβου, gens Aquitanie adscripta; olim pars Arvernorum, nunc pro se civitatem constituunt (les habitants du Vélai), 158, 28.

Vellus aureum. V. Aureum vellus.

Venafrum, Οὐέναφρον, Latii opp., unde oleum optimum, 198, 27. In colle situm, quem Vulturinus alluit, 198, 28; 202, 45. Venafrum vicina Telesia, 208, 8. Venafrana regio olei ferax, 202, 37.

Venasi vel Venasa, Morimenæ in Cappadocia locus, ubi Jovis fanum, τὸ ἱερὸν τοῦ ἐν Οὐηνάσους Διός, 460, 30. (Morimene occasum versus Tatta lacum limitem habuit. Qua in Cappadocia regione aliunde nos novimus Parnasum et Nyssam; Venasa non nota; ruinas tamen duobus vel tribus locis in hac regione exhibet mappa Kiepertiana).

Vendon, Οὐένδων, Iapodum oppidum, 261, 33; 172, 48. (Avendo Itin. T. P.; Ἀβενδεάται Appian.; 18 vel 20 mill. a Senia dissitum; cum hod. Jezzerana componit Lapieus, cum ruinis prope Ober-Modruse, Reichardt.; aliis est Windisch-Grätz.)

Veneno sagittas inficiunt Soanes, 428, 30.

Veneris statio. V. Myosormus.

Veneris urbs. V. Aphroditopolis.

Veneti, Οὐένετοι, Gallis Belgicæ (ut Strabo opinatur) pop., ad oceanum; ex iis Venetos Italiae oriundos dicunt, 176, 36; 162, 21. Eorum vicini Oslimii, 162, 27. Eorum cum Cæsare prælium navale; navium structura, 162, 7.

Veneti ('Ενετοί), in Galliae Cisalpinæ parte transpadana, 176, 31; 179, 46; sec. alios e Venetis Gallis Oceani accollis oriundi, sec. alios ex Henetis Paphlagoniæ qui post bellum Trojanum cum Antenore huc delati sint, 176, 35. Idem erat apud Paphlagonas et Italos Henetos alendorum equorum studium, quod tamen nunc apud Italos non amplius viget, 176, 36; 179, 36. Veneti Italia oriundi sunt e Venetis Galliæ, quamquam Paphlagonibus ob nominis similitudinem a nonnullis adscribuntur, 164, 21. Veneti ex Henetis Paphlagoniæ oriundi, 466, 5. Antenor ejusque filii cum Henetis e Troade in Thraciam, hinc ad Adriam venerunt, 520, 5. Cf. Heneti. Veneti a Pado ad Timavum usque sive ad Istriam habitant, 179, 47. Venetorum limes (in ora sinus Adriatici) est fluvius ab Alpibus defluens (*Tilaventus*, ut cum Cluvero statuo), adeo ut Aquileia sit extra Venetorum ditio-nem sita, 178, 40. Fluvius ille anapim habet 1200 stadiorum ad Noreiam urbem, *ib.* (Quod quum in hujus tractus fluvios non cadat, numerum stadiorum corruptum, Noreiam vero istam alunde non notam esse putant. At Noreia non est alia nisi ea quam ex Cæsare, Livio, Plinio, Tab. Peutinger. novimus; quæ quum ab ora sinus Adriatici et Aquileia distet fere 1200 stadia, hæc ipsa distantia nostro loco indicatur, sed perperam ad δυνάμειον per fluvium refertur.) Venetis superjacent Carni, Cenomani, Medoaci, Symbri (Insabres), 179, 49. Regio fluvii et paludibus abundat, 176, 49; 177, 1; urbes nonnullæ insularum modo aquis cinguntur, 177, 5. Venetorum ora, 175, 41; ubi mare fluxus et refluxus habet, 176, 52. Apud Venetos Diomedem mortuum esse ferunt, 236, 32. Veneti Diomedii honores decreverunt. Duo apud eos tuci, alter Junonis Argivæ, alter Dianæ Ætolicæ; de his lucis fabula, 179, 14. Apud eos equi λυκοφόροι, 179, 22. Veneti et Cenomani jam ante Hannibalicum bellum auxilia Romanis tulerunt contra Boios et Symbrios (Insabres), 179, 51.

Vennonnes, Οὐένωνες, Vindelicorum pop., 171, 50; supra Comum versus orientem habitant, 170, 13. (Haud dubie *Venostes* et *Vennonetes* Plinii; quorum pars circa Ateas fontes in hod. *Vintchgau* (*Venonesgowe* sæc. XI).]

Venti. Nonnulli Homerum et Thersyaleen tradunt nonnisi duos ventos præcipuos distinguere Boream et Notum sive Austrum, a quibus reliqui parva differant inclinatione, Eurus, Apeliotes, Zephyrus et Argestes; adeo ut Eurus ab æstivo ortu, Apeliotes s. Subsolanus ab hiberno ortu, Zephyrus ab æstivo occasu, Argestes ab hiberno occasu flent, 23, 44. Aliter de ventis statuunt Aristoteles, Timosthenes, Bion astrologus, Posidonius, quorum sententias vide p. 24, 9. Ventos plagasque accurate notare solet Homerus, 21, 48 sqq. Zephyri et Argestæ sive Cauri in Attica Scirones vocantur. Venti in mari inter Hispaniam et Italiam interjecto certum quandam ordinem habent, 119, 22. Eurus usque ad sinum Sardoium statis anni temporibus fiat, testante Posidonio, 119, 26. Ventis in Hiera insula et in Sicilia montium ignivomorum expirationes augentur, 229, 15. Ventorum promus Æolus, 19, 29. Ventos colunt Persæ, 623, 40.

Ventidius, Οὐέντιδιος, Pacorum Parthum in Cyrrestica Syriæ interemit, 639, 39. Cum Phranticæ Parthorum duce ad Trapezuntem Syriæ collem pugnavit, 639, 51.

Venus, Ἀφροδίτη. Templum Veneris Pyrenææ (in *cap Creux*. non longe a Veneris portu, *port Vendre*), inde a quo Narbonensis Gallia incipit, 148, 19. Inde ad Narbonem 63 miliaria, 148, 23 et 30; 150, 45 et passim. Veneris templum Lavini, 193, 44; Ardeæ, 193, 46; Ennæ in Sicilia, 226, 26; Erycæ, 226, 26. Erycinæ Veneris templum Romæ ante portam Col-

linam, 226, 35. Veneris fana in Elide, 295, 20; fanum Corinthium; dedicatæ ibi meretrices, 325, 20 et 48. Veneris Κωιδόδοξ; fanum ad Anaphlystum, 342, 22. Venus Καστρινή; et Onthyril et Metropolis, oppidorum Themalicorum, porci sacrificium admittit, 376, 15. Veneris Apaturi fanum ad Phanagoriam, 424, 34 et 47. Fabula qua nomen explicatur, *ib.* Templum in Pyrrha prom. ad sinum Adramyttenum, 519, 4. Veneris Acrææ fanum in Olympo Cypri, 582, 24. Paphiæ templum Paphi, 583, 5; Veneris templum Solis in Cypro, 583, 18. Venerem colunt Persæ, 623, 39. Ad fanum ejus Babylonis mulieres corpus peregrinis prostituunt; argentum, quod accipiunt, Veneti sacrum est, 635, 1. Veneris Arsinoes sacellum in Zephyrio prom., 680, 28. Veneri sacer collis supra Pedallum pr. Cypri situs, 682, 29. Venus apud Momemphitas culta, 682, 36. Ejus templum Memphi, 686, 14; Tentyræ, 692, 17. In insula Tritonidis lacus ad Berenice urbem, 710, 8. Cf. Aphroditopolis et Myosbormus.

Venusia, Οὐένουσία, Samnitium opp., 208, 12; 211, 39. In Samnii et Lucaniæ confinibus, ad viam Appiam, 235, 2.

Vera, Οὐίρα, Atropatenorum regia per hiemem; situs ejus; oppugnavit urbem Antonius, 448, 50. (Phraata ap. Arrian.; Phraaspa ap. Dion. Cass.; ruinæ *Tachtî Souleiman* (30° 25' lat.; 64° 55' long.), ut probabiliter statuit Rawlinson, qui cum aliis nonnullis Veram a Gazacis non diversam esse censet.)

Verbanus, Οὐέρβανός, Gallis Cisalpinæ lacus, 300 st. longus, Ticinum fl. emittit, 174, 16.

Vercellæ, Οὐέρκαλλος (*Vercell*), Gallis Cisalpinæ vicus ad quem olim aurifodinæ erant, 181, 48. (Cf. Plinius 33, 21. Parum recte Strabo Vercellas Placentiæ vicinas dicit.)

Vercingetorix, Οὐέρκιγγετόρις, Arvernorum dux, contra Cæsarem pugnât ad Gergoviam et Alesiam, 159, 42.

Verstis, Οὐέρστις (?), annis per Praenestina Latii regionem fluens, 199, 19.

Veretum, Οὐέρητόν, olim Baris, Salentinorum opp.; 600 a Tarento stadia distans, 233, 47. Veretum Iapygia fortasse est Hyria ab Herodoto memorata, 234, 26.

Verona, Οὐέρων, urbs Gallis Transpadanæ, 171, 38; 177, 27.

Verones, Βήρωνες, Hispaniæ pop., 131, 26; a Celtiberis versus boream siti, Cantabris Coniscis finitimi; e Celtica transmigratione orti, 134, 41. Veronum urbs Varia ad Iberi trajectum, 134, 42.

Vertinæ, Οὐέρτιναι, Lucanorum urbs mediterranea, 211, 36. (hod. *Vergine* vel *Verzine* inter Petellam et Crimisiam in mediterraneis. Locus in Bruttio situs Lucanis eodem modo tribuitur quo vicinæ urbes Crimisla et Petelia et Calasarna tribuantur.)

Vespertilioes prægrandes abundant Borsippis; sale ibi condiuntur, 629, 46.

Vestales virgines tempore belli Gallici Roma Cæren confugerunt, 183, 28.

Vestini, Οὐέρτινιοι, Sabini finitimi, 190, 5; 182, 29; 201, 4. Eos a Marrucinis dirimit Aternus fluvius, 201, 37. Per Vestinos fluit Liris, 194, 47.

Vestitus Lusitanorum, 128, 45; incolarum Cassiteridum ins., 145, 47; Gallorum, 163, 35; sacerdotum Cimbricarum, 244, 24; Vestitus Persicus a Medis profectus est, 451, 2. Vestes Indorum, 612, 12; Persarum, 625, 17; Assyriorum, 635, 15; Nabataeorum, 666, 50; Maurorum, 703, 11; in Massæsylla, 705, 27.

Vesuvius, Οὐέσσοιον ὄρος, describitur, 205, 47; 21, 30.

Veteres, Βέτεραι; codd. (leg. Βέταραι, Veteres, i. e. Veteranorum colon., uti recte conjecisse videtur Wesse-ling), Hispaniæ opp. in via militari sita inter juncariam

- campum et Tarraconem, 133, 12. (Idem locus est qui in Itin. p. 398 *Prætorium* vocatur, a Juncaria 69 mill., a Barcinone 15 mill. distans, h. *Granollers* sec. Lapiem; *distric* sec. Cortez, quod contra distantias est. Fuit a d. la *Roca*, ubi ingentes antiquissimi prætorii parietinæ supererant, teste Marka II, 20. Wesseling *Veteres* refert ad *Vidreras* vicum. Alii in vulgata lectione inesse putarunt Itinerarii *Secerras* vel *Seterras* (ut Geogr. Rav.), a Barcinone boream versus sitas.
- Vettones, Οὐτίωνες, Iberiæ gens, juxta Vaccæos, 126, 26. Lusitanæ et Celtiberibus contermini, 126, 39; ab occasu Celtiberiæ, 134, 47; in superiori tractu Tagi fl., 115, 10; 126, 17. Vettones aut in tabernaculo quiete sedendum aut pugnandum esse putant, 136, 22.
- Vetus urbs, Παλαιὰ πόλις, vocatur insula Hispaniæ, in qua Emporienses habitaverunt antequam in oppositam continentem transirent, 132, 45.
- Via. V. Æmilia via, Appia, Egnatia, Flaminia, Nomentana, Salaria, Vælia.
- Vibo Valentia, Bruttii urbs. V. Hipponium.
- Vicentia, Οὐκιντία (sic) (*Vizence*), Italiæ Transpadanæ opp., 178, 29.
- Viminalis collis, Οὐμινάλιος λόφος, a Servio urbi adjectus, 195, 27.
- Vindalum, Οὐνδαλον; codd. Οὐνδαλον; opp. Galliæ Narbonensis ad Rhodani et Sulgæ (*Sorgue*) confluentes, 154, 4 (*Vedennes* sec. Anvillium; *port de la Traillo* ad *Sorgue* fl. exitum sec. Scaligerum, Valesium et Menard (*Mém. de l'Ac.*, 32, p. 745); hoc loco ruinæ aliquæ exstare perhibentur.) Ibi Domitius Ænobarbus clade Gallos affecit, 154, 5.
- Vindelici, Οὐνδολικοί (Οὐνδολίγοι codd.) lacum attingunt in quem Rhenus diffunditur, partim in Alpibus partim supra Alpes habitantes, 16, 26; 243, 9; 260, 22. Vindelici Alpium montana exteriora tenent, magna ex parte cum Breunis et Genaunis Illyricis, 171, 35. Petulantissimi Vindelicorum sunt Licatii, Clautenatii et Vennonæ, 171, 49. Gentes eorum Estiones et Brigantii, 171, 51. Vindelici pugna navali cum Tiberio certarunt, 242, 54.
- Vienna, Οὐίεννα (*Vienne*), Allobrogum caput ad Rhodanum, 154, 17 et 39; olim pagus, deinde urbs, 154, 26; ab Isare exitu 320, a Lugduno 200 stadia distat, 154, 17 et 21.
- Vocontii, Οὐοκόντιοι, in Gallia Narbonensi juxta Cavaros orientem versus habitant, 153, 53. finitimi Salyum, 169, 22, Iconiorum, Tricoriorum, 169, 35, Allobrogum 169, 23; convalles in intimis montibus tenent, *ib.*
- Vineæ cineribus Ætnæ fecundantur, 223, 37.
- Vinum Ariæ, in vasis non picatis tres annos durans, 61, 3. Vinum exportatur e Turdetania, 119, 21; paucum habent Lusitani, 128, 36; v. Italicum, 168, 42; Ligusticum austrium et picem resipens, 168, 43; Rhæticum, 171, 39; vini copiam in Gallia Cisalpina arguunt dolia, quæ e ligno ædibus majora conficiuntur, 181, 36. Vinum Cæcubum, Fundanum, Setinum, Falernum, Albanum, Stalanum, 193, 13; 195, 3; 202, 34; Setinum et Signinum, 198, 5; Calenum, 202, 34; Surrentinum, 202, 34; Lagaritanum, 219, 16; Thurium, 219, 18; Mamertinum, 223, 10; Carystium Laconicæ, 383, 33; vinum Ariæ et Margianæ, 442, 36 et 42; vinum e radicibus quibusdam Medi expriment, 451, 37. Ὁ Μοναρίτης οἶνος in Melitense, 458, 36; vinum Ambladense in Pisidia, 488, 30; Κατακεχαυμένης οἶνος, optimus, 537, 14. Vinum bonum ferunt Chius, Lesbos, Cos, Mesogis, Catacecaumene, Ephesus, Cnidus, Smyrna, 544, 38. Vinum Mesogidis, ex eoque optimum vinum Aromense, 553, 30; vinum Cyprium, 583, 35. India vino caret;
- in Musicani tamen terra vites memorat Onasacritus, 592, 18; vinum Chalybonium in Syria, 626, 4; vinum ex palmulis ap. Arabes, 666, 8; vinum Libycum (*Bycium?*), 679, 17; vinum Ægypti, 687, 42. Μαρωτικός οἶνος, 679, 34; vinum in Oasis Ægypti, 691, 4.
- Viperæ aliaque reptilia Indiæ, 601, § 45.
- Virgo Jovi apud Thebæos Ægypti sacra, 693, 35.
- Viriathus, Οὐρίαθος, latro in Hispania, 131, 27. Debellatus, 239, 2.
- Visurgis, Βισούργης (*Weser*), Germaniæ fl., 241, 51.
- Vites fertilissimæ in Hyrcania, 60, 45; ingentes Margianæ, 61, 1. Multæ in Hispania, 136, 10. Vitem fert Gallia, 147, 45. Vitis Ravennæ non ultra quinquennium durat, 178, 12. Vites in Bosporo sub hiemem defodiuntur, multa ingesta terra, 255, 25. Contra vitis pediculis remedium, 263, 5. Vites Albanæ, 430, 45; Hyrcaniæ 436, 27. Ap. Sydracas Indiæ, 586, 26; in Carmania, 618, 35. E Babylonia in Susidem a Macedoniis transplantata est, 623, 7. Vitis in paludibus nascitur in Mæcene Arabiæ, 653, 18. Vites Mauretaniæ, 701, 50.
- Vitraria arena, ὠαλίτης ἄμμος, in ora inter Tyrum et Acen; sec. nonnullos etiam apud Sidonios, 645, 11.
- Vitri fabrica apud Phœnices et Alexandrinos et Romanos, 645, § 15.
- Vitriolum, χαλκανθές, e Cyprio ære provenit, 136, 2.
- Vivisci. V. Bituriges.
- Vocontii, Οὐοκόντιοι, Galliæ populus, Cavaris finitimi, 153, 53. Vocontiorum ad terminos a Nemauso 63 mill., 148, 37; hinc ad alteros Vocontiorum fines secundum Cotiti terram usque ad Ebrodunum vicum 99 miliaria, 148, 40; 155, 25. Vocontii sui sunt juris, 169, 26.
- Volaterræ, Οὐολατέρραι, Etruriæ opp.; ejus situs, 185, 47. Nonnullorum a Sylla proscriptorum refugium, oppugnationem per biennium sustinuit, 185, 52. Volaterræ a Pisis 280 stadia, a Populonio 270 st. distant, 184, 48.
- Volcæ Arecomisci, Οὐόλκαι Ἀρχομισκοί, Galliæ Narbon. populus, ab occasu Rhodani, quorum navale Narbo urbs, 154, 47; caput Nemausus, 155, 7. Vicinæ iis gentes obscuriores sunt, usque ad Pyrenæa pertinentes, 154. Volcæ circa Nemausum sui sunt juris, 169, 30.
- Volcæ Tectosages, Οὐόλκαι Τεκτοσάγες, cum aliis quibusdam Cemenii partem austrinam tenent, 155, 33; etiam septentrionalis lateris paululum incolunt, 155, 37. Auri divitem habitant regionem, 155, 38; 156, 26. Hominum multitudo insignes sunt. Pars eorum orta seditione, expulsa in Asiam migravit una cum aliis populis Celticis; hinc Tectosagi in Phrygia circa Ancyram urbem, 155, 29. Volcæ Tectosages Delphicæ expeditioni interfuisse dicuntur. Thesaurus quos in urbe eorum Tolosa Cæpio reperit, Delphis raptos esse narravit Timagenes; verisimiliora autem de thesauris istis tradidit Posidonius, 156, 4-36.
- Volsci, Οὐόλσκοι, Latii gens, 190, 39; 192, 32. Eorum caput Suessa, quam filius Tarquinii Prisci cepit, 192, 40. Volscorum erant Pometiæ campus et Apolæ, 192, 36.
- Volsinii, Οὐολσίντιοι, Etruriæ urbs, 188, 19.
- Volsinius lacus, ἡ περὶ Οὐολσινίου λίμνη (*lago di Bolsena*), in Etruria, 188, 46.
- Vulcani forum, Ἡφαίστου ἀγορά, prope Dicæarchiam sive Puteolos, 204, 52.
- Vulcano sacra insula, Ἰερά Ἡφαίστου, una ex insulis Liparæis, olim Thermessa dicta, 229, 11. V. Thermessa.
- Vulcanus e Cabiros pater Camilli sec. Acusilaum, 506, 3; e Cabiros genuit 3 Cabiros et 3 Gabirides nymphas, sec. Pherecydem, 406, 7. Vulcani sacra in Memphi urbe, 406, 13. Ejus templum Memphi, 686, 7.
- Vulturinus, Οὐούλτορινος, Campaniæ fl. juxta Venafrum

et Casilinum delapsus ad urbem sui cognominem exit, 198, 29; 202, 46; 207, 22.

X.

Xandii. Cf. Xanthii.

Xanthia, *Ξάνθεια* (*Xanthi*), locus Thraciae inter Dicaeam et Maroneam situs, 282, 9.

Xanthii, Thraciae gens, 505, 33.

Xanthii, *Ξάνθιοι* (*Ξάνθιοι*, 442, 5), Daarum gens, 438, 37; supra Mæotidem, 442, 5.

Xanthus, *Ξάνθος*, Bæotorum rex, a Melantho vincitur, 337, 33.

Xanthus, Lydus, historicus, *ὁ τὰ Ἀδύα συγγράφων*, num Sardibus matus fuerit necne parum liquet, 536, 52. Laudatur de terræ in Lydia mutationibus, 496, 24. Artaxerxis ætate magnam in Asia siccitatem fuisse tradit; plura ætate quæ probant magnam Armeniæ et Phrygiæ partem olim mari tectum fuisse, 41, 24. Laudatur de Mysis Lydorum colonis, 490, 4. Arimum, Ἀριμόν, Catecaumenes regem fuisse tradit, 537, 20. Post bellum Trojanum Phryges ait ex Europa venisse adductos a Scamandrio e Berecynthis et Ascania, 580, 35.

Xanthus, urbs Lyciæ maxima ad Xanthum fl., 568, 19. Dies ibi longissima 14 horarum, 110, 52.

Xanthus, Troadis fl., 505, 34.

Xanthus, Lyciæ fl., quondam Sirbis dictus, 568, 16.

Xenarchus, *Ξεναρχος*, e Seleuciæ Ciliciæ oriundus, philosophus peripateticus, Alexandriæ, Athenis, Romæ vixit, amicus Arii et Augusti, magister Strabonis; ejus mors, 572, 21.

Xenocles, *Ξενοκλῆς*, Adramyttenus orator, pro Asia ad senatum oravit, 525, 12.

Xenocles, gazæ Alexandri præfectus, Patroclo dedit descriptionem Asiæ, quam Alexander M. elaborari jusserrat, 58, 7.

Xenocrates, *Ξενοκράτης*, philosophus ex Bithynia oriundus, 485, 4; ap. Hermeam eunuchum commoratus est, 522, 11. Menecratis Elaitæ magister, 471, 48.

Xenophanes, *Ξενοφάνης*, physicus, Colophonius, sillos versibus condidit, 549, 24.

Xenophon, *Ξενοφών*, Grylli f., a Socrate servatur in prælio ad Delium commisso, 346, 19. Dicit (Anab. 5, 3, 8) se oraculo monitum Dianæ in Elide locum emisit, quem præterfluit Selinus fl., 332, 30.

Xerxene, *Ξερξηνή*, Armeniæ regio, 453, 25.

Xerxes I, *Ξέρξης*, Persarum rex, 51, 20. Belli sepulcrum Babylone fecisse fertur, 628, 51. Didymæi Apollinis templum incendit, 542, 11. Eum Branchidæ seculi sunt, 691, 37. Branchidis Didymæi proditoribus in Sogdiana urbem assignavit, 444, 8. Ubinam Hellespontum junxit, 284, 3; 505, 49. Ejus fossa ad Acanthum urbem, 279, 39, per Athonis isthmum ducta. De ea Demetrii Scepsii narratio, 280, 17. Xerxes ad Doriscum in Thracia copias recensuit, 282, 35. Ejus classis ad Septadem naufragium passa est, 380, 42. Xerxes Salaminem continenti jungere aggere voluit, 339, 31. Themistocli dedit Myntem, Magnesiæ et Lampsacum 543, 35.

Ximena, *Ξιμηνή*, regio Ponti, in qua salis fodinæ, a quibus Halyn nomen habere aiunt, 480, 50.

Xiphias piscis, i. q. galeota et canis, in freto Siculo, 20, 4.

Ξιφίας ἀκρωτήριον in Sicilia, 222, 23.

Xois, *Ξόις*, insula et opp., supra Sebennyticum et Phatniticum ostium in Sebennytica præfectura, 681, 32.

Xuthus, *Ξούθος*, Hellenis f., ducta uxore Erechthei filia, condidit tetrapolim Atticam, 329, 11. Filii ejus Achæus et Ion, 329, 14; 329, 5.

Xypetensium, *Ξυπετῶν*, pagus Atticus, olim Τρώων dictus, 517, 34. Cf. Τρώων.

Z.

Zacynthus, *Ζάκυνθος*, insula, 102, 38; 288, 7. Ejus situs, a Cephallenia distantia, ambitus, solum, urbs cognominis, 393, 25. Distantia ab Hesperidibus Libyæ, 393, 32. Ei in Libya Berenice objacet 3600 stadiorum intervallo, 710, 14. Zacynthii Saguntum in Hispania condunt, 132, 12.

Zagrus mons, *ὁ Ζάγρος* vel τὸ Ζάγριον ὄρος, 630, 2; 633, 43. Tauri pars Mediæ a Babylonia distinguit, 447, 49. Mediæ adjacet; ad eum est Massabatica regio, 449, 54, et Chaloniitis, 627, 5. Zagri transitus vocatur Porta Medica, 450, 38.

Zaleucus, *Ζάλευκος*, Locrensiensium legislator, unde leges sumpserit; quid potissimum nove constituerit; leges ejus ad majorem subtilitatem exegerunt Thorii, 216, 3.

Zama, *Ζάμα*, Jubæ I regia, a Cæsare diruta, 704, 21; 705, 54.

Zamolxis, Pythagoreus quidam, olim apud Getas deus, 649, 7.

Zamolxis, Geta, Pythagoræ famulus (Pythagoreus quidam, 649, 7), ex hoc sicut ex Ægyptiis, ad quos pervenisse traditur, de rebus cœlestibus quædam cognovit; in patriam redux sacerdotem agit et regio consiliarium; dei nomen assumpsit; in monte Cogæono degit solitarius. Alios ejus indolis et dignitatis viros successores habuit, inter quos Cæsaris ætate Decæneus, 247, § 5. 649, 7. Pythagoricum institutum de abstinentia animalium a Zamolxi traditum, 247, 51.

Zancle, *Ζάκκη*, Naxiorum in Sicilia colonia, unde nomen habeat, 222, 44; postea Messana dicta (V. Messana), ib. Zanclei Chalcidenses, Rhegi conditores, arcesiverunt, 214, 4. Zanclei Mylarum Himeram condiderunt, 226, 43. Zanclei qui Hyblæ erant, Tauromenium condiderunt, 223, 15.

Zardoces, *Ζαρδώνης*, Paphlagonicum vocabulum in Capadocia obvium, 473, 43.

Zariadris, *Ζαριάδρις*, post devictum Antiochum M., cui dux fuerat, in Armenia regnum sibi condidit, 453, 15. Armeniæ præfectus sub Antiocho M., a Romanis rex sui juris constitutus est; ab eo ortus Artanes Sopheus, 456, 3.

Zariaspa, *Ζαριάσπα*, fl. Zariaspam Bactrianæ urbem perfluens, 443, 13.

Zariaspa, i. q. Bactra, q. v.

Zarmanus, *Ζάρμανος*, chegan, sophista, Barygænus, unus e legatis, quos ad Augustum Porus miserat, Athenis se concremavit, 612, 51; sepulcri inscriptio, ib.

Zea plurima in Umbria nascitur, 189, 46.

Zela, τὰ Ζῆλα, Ponti opp., Anaitidis fano et Sacæorum festo nota; oppidum majorem partem hieroduli tenent; auxit id Pompeius et unam fecit ex civitatibus quas post victum Mithridatē constituit, 439, 12. Ζηλῆτιδος regionis in Ponto oppidum cum Anaitidis fano; antiquitus non ut oppidum, sed ut Persicorum templum deorum, a sacerdote administrabatur; auxit locum urbemque constituit Pompeius, 479, 19.

Zelitis, *Ζηλῆτις*, Ponti regio, Pythodori paret, 479, 6. Cf. Zela.

Zelas, *Ζήλας*, Prusiæ pater, 482, 38.

Zelia, *Ζέλια*, Troadis opp., 515, 46, ad ultimas Idæ radices, a Cyzico 190 stadia distat, a mari 80 stadia, 502, 19; 499, 11. Ad eam est Tarsius fl., 502, 30. Oppidum erat in Lycia, Pandari ditione, 484, 1; 501, 11; 510, 39; postea in Cyzicēnorum ditione, 499, 11. In ea Amazones habitasse Palæphatus refert, 472

9. Zelæ sult oraculum, 503, 24. Zelæ $\pi\alpha\delta\iota\alpha$ et $\delta\pi\alpha\tau\acute{\epsilon}\delta\iota\alpha$, 516, 23. Zelæ contigua τὰ ἐν Παιρωσσῶ $\delta\eta\eta$, 504, 4. Zelæ subjecta loca Adrastea, Apessus, Pitya, Tereæ, 502, 28.
- Zellis, Ζῆλεις, Mauritaniz opp., 702, 31; Tingi vicinum, 116, 2.
- Zella, Ζῆλλα, Africæ opp., libera civitas, 706, 4.
- Zeniceles, Ζηνικῆς, prædo, ipse se cum domo cremavit, quum arx ejus Olympus a Servilio capta esset. Idem tenuit Corycum, Phaselin et alia loca, 573, § 7.
- Zeno, Ζῆνων, Citiensis, stoicus, 582, 32; Polemonem audivit, 525, 30. Eratothenis magister, 12, 31. In schola successorem habuit Cleanthem, 522, 3. Zenonis librorum et philosophorum ab eo profectorum tabulam edidit Apollonius Tyrius, 645, 7. Zeno in Od. 4, 83 pro Ἐρμῆβους legi vult Ἀραβας, 248, 31; 34, 34.
- Zeno Laodiceus Laodiceam contra Labienum excitavit, 563, 25. Rhetor; Polemonis pater; Laodiceam patriam exornavit, 495, 15.
- Zeno Pythagoreus, e Velia oriundus, 210, 8.
- Zenodorus, Ζηνόδορος, latronum dux in Syria, 643, 47.
- Zenodotus, Ζηνόδοτος, ex Homeri verbis ἐξ Ἑρῶν (Il. 2, 852), 465, 49; 354, 48; 373, 48.
- Zenophanes, Ζηνοφάνης, unus ex Olbæ tyrannis, Abas pater, 573, 52.
- Zephyra, Ζεφύρα, vetus Halicarnasi nomen, 560, 22.
- Zephyrium, Ζεφύριον, locus prope Derrim portum in ora Libyca, 679, 18.
- Zephyrium, proeminentia cum sacello Arsinoes Veneris, in tænia quæ mari et fossa Canobica efficitur, 680, 27.
- Zephyrium. Duo ejus nominis loca in ora Cyrenaica inter Nausathum et Chersonesum, 711, 27.
- Zephyrium, Ciliciæ pr. prope Calycadni ostia, 572, 6.
- Zephyrium, alterum Ciliciæ pr. inter Solos et Anchialen situm, 573, 26.
- Zephyrium, Cariæ pr. prope Myndum, 561, 45.
- Zephyrium, Ζεφύρια ἄκρα, pr. Cypri in occiduo ins. latere, 583, 5.
- Zephyrium, promontorium Locrensiurn Epizephyriorum, 215, 30. In eo Locri per triennium consederunt, 215, 37. Ad id appulit Syracusas conditurus Archias, indeque assumpsit Dorienses, qui, relicti Megarorum conditoribus, e Scyllia eo se contulerant, 224, 19.
- Zephyrus ventus quinam? 23, 48; 64, 13. Zephyrus et boreas e Thracia spirare recte dicuntur ab iis qui circa Melanem sinum degunt, 23, 12; sicut in Attica zephyrus a Scironis axis spirare dicitur; unde zephyri etiam Scirones vocantur, 23, 21.
- Ζεφύρα (pro βερέρα), vox Arcadica, 334, 5.
- Zethus, Ζῆθος, et Amphion, antequam Thebis regnarent, Eutresi habitaverunt, 353, 13.
- Zeugma juxta Commagenen, τὸ κατὰ Κομμαγενὴν ζεύγμα, a quo usque ad Thapsacum non sunt pauciora 2000 stadiis, 635, 51 (Hæc mensura ducit ad Samosata potius quam ad Zeugma prope hod. *Birs*, quousque sunt fere 1200 stadia). Ἀπὸ Σαμοσάτων τῆς Κομμαγενῆς, ἢ πρὸς τῇ διαβάσει καὶ τῷ Ζεύγματι κείται, 566, 37. Ἀπὸ τοῦ Ἰσσι-κοῦ κόλπου μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ Κομμαγενὴν non pauciora sunt 1400 stadiis, 637, 46. Credi posset ad Samosata esse Zeugma Strahonianum; sed hoc quum aliunde non notum sit, et Plinius quoque una quidem cum Samosatorum urbis mentione zeugmatis mentionem faciat, tamen dicat zeugma idem abesse ab urbe 75 mill. (quæ distantia ad notum Zeugma prope *Bir du-*
- cit*) : similiter Strabo panilo negligentius dixisse potandus est, 635, 51.
- Zeugma Euphratis vetus, ad Thapsacum, 635, 33; 636, 3; 627, 9.
- Zeuxia, Ζεῦξις, scholæ medicinæ Herophileæ præerat Caruris, 496, 41.
- Zincha, Ζίγχα, Africæ opp., a Cesare dirutum, 706, 54. (Juxta Zamam memoratur; aliunde non notum oppidum, nisi quod *Ziggensem* episcopum memorari video in catalogo episcoporum qui an. 484 Carthaginem convenere. Tabula Peut. a Zama 20 m. p. disitum habet *Seggo* oppidum, quod cum Zincha Strab. componendum esse suspicor.)
- Zodiacus. Ὁ ζωδιακὸς κατὰ κορυφὴν ἔστιν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ ζωδιακῇ, 25, 45. Obliqutatione sua excedit utramque illam Æthiopiam, quam finxit Crates, 25, 46.
- Zoilus, Ζωῖλος, rhetor, Homeri vituperator, ἐν Τεβεδίῳ ἐγκωμίῳ Alpheum fl. e Tenedo oriri fabulatur, 225, 44.
- Zonas quinque primus distinxit Parmenides; qui zonam torridam duplo majorem quam debebat fecit, ultra tropicos eam producens, 78, 15. Zonas quinque cum aliis distinxit Posidonius, 78, 13; 92, 43; eaque terræ divisio et naturæ rerum et geographiæ optime convenit, 79, 24; 91, 28. Zonæ in cælo et terra quinque distinguendæ circulis æquinoctiali parallelis, duo frigidae, duæ temperatæ, una torrida, 91, 28. Zonas sex Polybius facit, duas ad arcticos usque, duas hinc ad tropicos, duas hinc ad æquinoctialem lineam, 79, 21, non probante Strabone, 80, § 2. Zonarum Posidonii duæ sunt *κρίσται*, duæ *ἐντέροιαι*, una *ἀμφοτέρω*. Præterea duas perangustas sub ipsis tropicis sitas ob peculiarem temperiei, soli, hominum, animalium indolem distingui posse censet, 79, § 3; 109, 28. Cf. Posidonius. Zonam torridam mediam secut æquator, 91, 45. Zonam adustam Aristoteles inter tropicos esse statuit, improbante Posidonio et Strabone, 78, 19. Zona torrida Oceano occupatur secundum Cratelem, 25, 34. Ejus initium Cinnamomifera, 78, 30. Zona torrida est dimidia fere pars ejus quæ inter tropicos interjecta est, 78, 42. Zonas temperatas Aristoteles dicit eas, quæ sunt inter tropicos et circulos arcticos, 78, 19, sed male definiuntur circulis arcticis, 78, 43. Zonas temperatas, quæ ab utraque oceani parte sunt prope ipsum oceanum ab Æthiopibus habitari Crates censet, 25, 34.
- Zonas, Ζωνὰς, cognomen Diodori Sardensis, 536, 45.
- Zoster, Ζωστήρ, Atticæ pr., 342, 19.
- Zuchis, Ζούχις, lacus et urbs, post Syrtin minorem sita, ubi κορυμποδακτεία et ταρχία, 708, 44.
- Zumi, Ζούμοι, Germaniæ gens, quam una cum Luis aliisque Marobodus sibi subjecit, 241, 31. (Haud dubie Zumi erant pars magni Lulorum populi; quare *Zeus* (*Die Deutschen*, p. 126) legi voluit Δούροι e Ptolemæo apud quem inter Lugurum gentes memorantur Δούγροι et Δούροι, probante Cramero. Propius ad nostra accederent Δούγροι et Δούροι; sic enim scribendum sit pro Δουγοιδιδούροι quod codices præbent (Δούγροι et Διδούροι edidit Wilb.).
- Zygi, Ζυγοί, Pontica Asia gens, 107, 10; 712, 32; 422, 37. Oram tenent inter Achæos et Heniochos mediam, 425, 17; 426, 18. Feroces sunt, 425, 53. Eorum navigia, latrocinia, σκηπτουχοί, 425, 17.
- Zygopolis, Ζυγόπολις, Ponti opp., 470, 4.
- Zythum bibunt Lusitani, 128, 36.

INDEX

VARIÆ·LECTIONIS.

SIGLA CODICUM.

- A, a.* * Parisiensis 1397. membr., 4°, sæc. XII (Libri 1—9).
B, b. Mediceus Pl. 28, 5, chart., 4°, s. XV ineunt. (L. 1—10).
C, c. Parisiensis 1393, bombyc., fol., s. XIII (L. 1—17).
D. Venetus 640, bombyc., 8°, s. XIV ineunt. (L. 1—8).
E. Vaticanus 482, bombyc., 8°, an. 1321 (Epitome).
F. Vaticanus 1329, bombyc., 8°, s. XIV (Libri 12 pars ultima et lib. 13—17).
g. Vaticanus 174, chart., 4°, s. XV (L. 1—17).
h. Mosquensis 205, chart., fol., s. XV exeunt. (L. 1—17).
i. Escorialensis, membr., fol., an. 1423 (L. 1—17).
k. Mediceus Pl. 28, 40, chart., 4°, s. XV (L. 1—10).
l. Venetus 377, chart., fol., s. XV (L. 1—12).
m. Venetus 378, membr., fol. (L. 1—17).
n. Etonensis, chart. (L. 1—10).
o. Parisiensis 1394, membr., fol., s. XV (L. 1—17).
p. Vaticanus 173, chart., 4°, s. XV (L. 1—10).
q. Parisiensis 1395, chart., 4°, s. XV (L. 1—17).
r. Parisiensis 1398, chart., 4°, s. XV (L. 11—17).
s. Parisiensis 1408, chart., 8°, s. XV (L. 1—17).
t. Parisiensis 1396, chart., 8°, s. XV (L. 1—17).
u. Ambrosianus M, 53; chart., 8°, s. XV (L. 1—17 **).
v. Ambrosianus G, 93; chart., 4°, s. XV (L. 1—17).
w. Venetus 379, chart., 8°, s. XV (L. 11—17).
x. Mediceus Pl. 28, 19, chart., 4°, s. XV (L. 10—17).
y. Urbinas 81, chart., 4°, s. XV (L. 10—17).
z. Mediceus Pl. 28, 15, chart., 4°, s. XV (L. 11—17).
Epit. Palatinus 398, membr., 4°, s. X vel XI.
Pleth. Epitome Gemisti Plethonis.
Syn. Σύνοψις τῶν κάλων τῆς καθ' ἡμᾶς εἰκουμένης in cod. Vatic. 175.

Codicibus modo recensitis addendi sunt : Venetus 606, Matritensis, alius in Albo montis monasterio asservatus, Parisinus 1409; quorum hic nonnisi tenuia excerpta quamdam exhibet, ceteri vero aut collati nondum sunt aut qui conferantur digni non esse videntur.

Ratio codicum quæ sit, omnium primus intellexit exposuitque Kramerus (in Præfat. ad Strab., tom. 1). Quo præeunte, potiora paucis comprehendemus. — Amplum Strabonis opus antiquitus duobus tomis ambitu æqualibus describi solebat, quorum prior libros 1—9, alter libros 10—17 continebat. Præce hujus divisionis vel in iis codicibus, qui omnes Strabonis libros uno volumine exhibent,

luculenta exstant vestigia, quum satis patent libros priores novem non ex iisdem codicibus manasse, ex quibus posteriores octo provenerunt. Codicem, qui priores libros novem integros olim exhibuit, unum novimus Parisiensem *A*; ut nunc non amplius exhibeat, primum effecit aut quaternionum aut foliorum aliquot jactura, deinde autem murum edacitas, qui margines foliorum exteriores adeo corroserunt, ut quum libro primo tum vero libris octavo et nono singulorum versuum literæ aut vocabula aliquot perierint. Sic quaternio integer excidit quo continebantur quæ in nostra editione legimus inde a pag. 104, 42 usque ad pag. 115, 34 (μέχρι—πλειόνων); duorum foliorum jactura assumpta sunt quæ exstant pag. 152, 23—156, 6 (ῥόρον—μέχρι); alius quaternio qui nunc desideratur exhibebat ea quæ exstant pag. 191, 39—202, 35 (συνέπτον—τούτοις); alia denique lacuna libri septimi partem postremam (inde a pag. 269, 35 usque ad pag. 285) absorpsit. Margines vero damno affectos quidam sæculo XIV vix posterior agglutinatis ad singula librorum VIII et IX folia schedulis membranaceis resarcivit, in iisque non omnia quidem, attamen longe plurima eorum quæ exciderunt, alius codicis ope explevit, nec non in reliquo operis corpore discrepantes lectiones inter versus passim adscripsit. At multum abest ut supplementa ista ubique genuinam Strabonis manum prodant. Nimirum codex qui ea suppeditavit, ex eorum fuit numero in quibus libri VIII et IX in brevius contracti sunt. Unde intelligitur qui factum sit, ut non omnes lacunas expletas habeamus, et vel versuum Homericorum vocabula lacunis assumpta, quamvis facili negotio reintegrari potuerint, non sint reposita, contra vero juxta vacua lacunarum spatia subinde in margine quædam apponantur quibus eadem quæ Strabo exposuit, sed brevius, traduntur.

Quando Strabonis libri VIII et IX sic decurtari cœpti sint, haud liquet, sed dubium non est quin ex ejusmodi codice decurtato jam fluxerint Epitomæ Vaticani codicis et Palatini, qui omnium est antiquissimus. In alio ejusdem familiæ codice juniore postrema libri septimi pars intercidit, ita tamen ut lacuna, quæ inde a pag. 269, 39 incipit, multo minor sit illa quam in eadem operis parte habet codex *A*. Ex hoc codice curtato et libri septimi lacuna mutilo codices fluxerunt qui ex hac familia superstites sunt : *lms*, inter se simillimi, et *v*, et quatenus manu prima scripti sunt *BC*.

Ex codice aliquo ad *lms* proxime accedente supplementa ducta sunt quæ secunda manus (*a*) intulit in codicem *A*, mutilum illum, sed non decurtatum, secundæ familiæ principem, omniumque præstantissimum. Ad hujus propiam pertinent codices *ghi* (et probabiliter etiam cod. Matritensis), tum *nop*, nec non *b* sive secunda manus codicis *B*.

Inter eos *ghi*, ex *A* per traducem manantes, præter

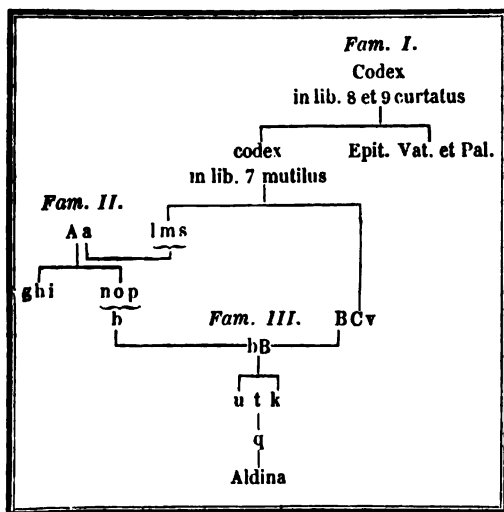
* Literis *ABC* manus prima, literis *abc* manus secunda indicatur.

** Excipiendus est liber secundus, qui exstat in Ambrosiano codice *N*, 289.

scribarum sphalmata nihil habent proprium, omnique auctoritate carent. Codices *nop*, quos ab *A* descendere lacunarum ratione in libris VII, VIII et IX demonstratur, in multis ab *A* recedunt; nam lacunas, quas *A* in libris II. III. IV. V. ostendit, ex alterius familiae codicibus expletas habent, ac praeterea auctorem produnt doctum et audacem, qui tollendo, mutando, corrigendo ingenium exercuit. E codice aliquo cum *nop* componendo ea manarunt quae manus secunda (*b*) in decurtato codice *B* per libros VIII et IX ad marginem adiecit.

Ex *Bb* deinde tertia quaedam codicum familia oritur, ad quam pertinent *ukiq*. Inter hos *u* ea quae in *B* ad marginem leguntur, partim item in margine habet, partim in textum recepta, partim truncata mutataque; *k* et *t* plurima marginis *B* in ordinem verborum intulerunt, ita tamen ut nonnulla pro arbitrio mutarent. Ex *t* originem ducit pessimus codex *q* quem Aldus typis describendum tradidit. Ejusdem denique familiae codex est, quem Guarinus, latinus Strabonis interpres, usurpavit.

Itaque codicum rationes, quatenus ad libros I—IX pertinent, rudiores in modum hoc fere schemate licet delineare :

Quod libros X—XVII attinet, ex lacunis quibusdam intelligitur ab uno eodemque codice mutilo codices quos habemus derivare omnes praeter codd. *E* et *P*, qui a lacunis istis liberi longaeque sunt praestantissimi. Inter lacunosos codices, qui non omnes eodem in loco ponendi sunt, melioris notae habes *DC*; praeter hos consulendi *glms*; ceteros impune negligas.

In sequentibus non quaecunque innouerint, sed quae momenti alicujus sint, scripturas variantes exhibemus, praecipuum in eo ponentes operam ut indicemus quanam in Strabone nostro debeantur codicibus, quanam curis virorum doctorum accepta referamus, denique quanam *δευτέραις ῥογῆσι* relinquuntur. Videlicet etiam nunc valet quod ante quadraginta abhinc annos in Prolegomenis ad Strab. p. 67 scripsit Corayus, vir nunquam satis laudandus, quem unum, modicis licet copis instructum, plus quam ceteros omnes et praedecessores et successores in Strabone pristino nitori restituendo praestitisse sincerus quisque ingenue profitebitur. Is igitur, 'Ἐν ἁγῶν, inquit, ὅτι

μετὰ τὰς πολλὰς διορθώσεις ταύτας πλείοντα ἴσως εἶναι δεῖν ἔμειναν ἀδιόρθωτα, μόνοι ἤθελαν ἀπιστήσῃν ὅσοι δὲν ἐπεύρουσι τί πρᾶγμα εἶναι ἐκδοσις παλαιῶ συγγραφῆς, ἢ δὲν ἔμαθαν ἀπὸ κἀνέν, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ καθαρισθῇ τελείως ἀπὸ σφάλματ, οὐδ' ἂν παρὰ ἀπὸ πολλῶν ἐκδοτῶν χροῖας. Εὐκολώτερον ἴσως δέλω τοὺς πείσιν, ἂν ὁμολογήσω (ἀνυπόκριτον ὁμολογίαν), ὅτι καὶ μετὰ τοὺς πολλοὺς μου κόπους μένουσιν ἀκόμη εἰς τὸν Στράβωνα πολλὰ νὰ διορθωθῶσιν ἀπὸ σοφωτέρους ἢ εὐτυχιστέρους μου κριτικούς.

Quae in Strabone uncis [] includuntur, suppleta sunt. Glossemata quae in Strabonis verba irrepererunt, uncis duplicatis [] notantur. Ejicienda parentheses signis () indicantur.

Pag. 1, lin. 1-9. Argumentum hoc nonnisi in *opt* et fortasse in *n* legitur. In *A* primum codicis folium excidit. || 21. ἀνθρώπινα *ghk*, suprascr. *A*. || 24. πρὸς τὰς πολιτικὰς conj. Spengel. || 36. τῶν πολιτικῶν *ghnop* et supra *A*. P. 2, 9. ἐνθένδε *BC*, suprascr. *A*. || 12-15. Haec uncis inclusi utpote in Strabonem perperam illata, monente Meinekio in *Vindiciarum Strabonianarum* libro p. 1, qui, « Homeric exempla, inquit, de astrorum ortu vel occasu nullum verbum habent; vix enim futurum spero, qui eo quod noctem Homerus post solem ascendisse innuit, simul astrorum ortum a poeta significari contendat. Mira item et suspecta astrorum siderumque disjunctio, quae quis non ita potius a scriptore conjungenda fuisse intelligat: Ὡς δ' αὐτὰς τὰ ἀστρα καὶ τοὺς ἀστέρους λελομένους ἐξ ὠκεανοῦ λέγει. Hinc Homericus versus aut post eīs τοῦτον transponendos, aut ab eadem manu, quae tot alia Homeri aliorumque poetarum exempla scriptori obtrusit, adjectos esse conjicias. Atque hoc alterum multo mihi illo videtur esse probabilius. Quid enim causae esse dicamus quod, cum solis occasum ortumque Homericis locis comprobaverit, non idem sibi de astris sideribusque faciendum putaverit. Eliminanda igitur ista censeo; ac fortasse etiam qui in proximis de Elysio apponuntur versus Homeric, neque ad scriptoris consilium necessarii et in codicibus parum integri scripti, item in marginem rejiciendi sunt. » || 19. κλοῦτον manus recentior in *C*, et Casaubonus coll. p. 124, 49; κλοῦν codd. et Eustathius ad Odyss. p. 1509, 26 ed. Rom. || 27 et 28. Inclusa omittunt codd. || 33. ταύτη Corayus, ταύτης *ABCL*. || 38. Αἰθίοπας ex Homero Kramerus; Αἰθίοπας codices. || 49. οὐκ εἰς Casaubonus; οὐκέτ' codd. || 51. ἡστροθετῆσθαι Xylander; μὴ ἡστροθ. *ABCL*; in *A* tamen μὴ punctis inclusum manu secunda. P. 3, 10. ἐστέρας] leg. ἐσπέρης cum Corayo. || 24. leg. προσδόρρους cum Meinekio et hoc loco et alibi. || 36. πολπραγμοσύνης *gh* et suprascr. *A*. || 37. πλημμυρίας *B*. || 38. λέγοντι codd. et Kramer; repone λέγοντα || 40. παραπεσούσης *ghiklmnop*, suprascr. *A*. Eandem lectionem Epitome indicat.

P. 4, 35. ἐγχειρήσαντας Dübner; ἐπιχειρήσαντας codd., quod non mutaverim || 44. ἐπὶ ἐνός Kramer. Mein.; ἐφ' ἐνός Coray. bene, ἐπὶ ἐνός *ACL*; ὑφ' ἐνός *B*.

P. 5, 1. διακρητῆσαντας] διακροτῆσαντας bene conj. Corayus, διακρητύναντας Cramer., διασαφῆσαντας vel διακριδῶσαντας Meineke; διεκρητῆσαντας, si in Corayi conjectura acquiescere nolueris, proposuit Piccolo. || 13. ὦν ἀπασῶν codd.; em. Casaubonus. || 14. τὰ male habet; ejecit Meineke. || 19. τὴν γῆν ἐκ *B*. Coray. || 22. ἐπιλύπεται] p. 204, 9 ἐπιδέρνεται, ut in codd. Odyssaeae. || 25. τῶν Μουσῶν *k* Coray; τοῦ propter ἔθνος vocem male additum. || 27. παραλλαν κάσαν *nop*. edit. ante Kramerum. || 37. προσπῆλαστα *ghi* et supra scr. *A*. || 40. χάριν recte sustulit Casaubonus. || 53. In latinis lege: ex altero ejus scripto (sc. genealogia). || 54. φιλομαθείας *ghi*, suprascr. *A*.

P. 6, 4. λαβεῖν [αὐτήν] Corayus, [αὐτήν] λαβεῖν Meineke. Excidisse pronomen per est probabile. || 9. προκαταχωρητικῆς BC, quod ex var. lect. προουχ. et παραοριζον; προσκλῃ. Corayus. || 10. πλὴν εἰ maluit Corayus, deditque Meineke, recte procul dubio. || 12. οὗτος γὰρ δὴ ταῦτα Groskurd.; οὗτος δὲ καὶ ταῦτά φησιν Corayus, adeo ut sequentia sint verba Hipparchi. || 13. τε supplev. Kramer., δὲ voluit Casaubonus. Spengelius leg. proposuit : Οὗτος τὰ δὴ ταῦτά φησι, καὶ πάντες, ὅσοι etc., quod recepit Meineke. || 20. προσήκας codd.; em. Coray. || 39. ποιικιλώτερον Coray. || 47. leg. μηδὲν cum Corayo. || 48 ἢ ejecit Cor.

P. 7, 20-24. Hæc ex margine in textum irrepsisse probabiliter censet Cramerus; ejecit ea Meinekius. || 26. τὸ μαθ. g et suprascr. A; Idem conj. Coray. || 27. δὲ [δὲ] Grosk.; [δὲ δὲ] Cor.; concinnior evadit oratio si legeris : μεγάλα· τῷ μαθεῖν[δὲ] τῆς χώρας τὴν φύσιν... προσεῖναι δὲ καὶ τὰ τῆς θαλάσσης, quod proposuit Piccolus meus. || 36. Post τὰς πολιτικὰς Spengel addi voluit καὶ τὰς ἡγεμονικὰς. Mox aut γῆ legendum, aut ἡ ante θάλασσα delendum. || 40. μέγιστοι δ' αὖ τῶν Coray. || 47. τούτοις codd.; em. Casaub.

P. 8, 7. ἂν addit Coray. || 10. καὶ προσήκοι g^h et supr. A, quod recipi velim; xan προσήκοι Mein., quo opus non est. || 27. τὰ add. Cor. || 31. τυφλὸς Casaub., τοῦ πλοῦ codd. || 32. ἀγνοίας Casaub., ignorantiae Guarin.; ἀνοίας codd., quod ut mutetur, nihil cogit. || 37. Verba πλήρης τε... ἔξερξον στρατείαν Meinekius aut delenda aut post verba τὸν στόλον l. 36 transponenda et parenthesis signis includenda esse censet, vix recte. Sustuli interpunctionem majorem quæ erat post v. στρατείαν.

P. 9, 1. ἐστὶ ἐστὶ suprascr. in A. Unde Meinekius dedit : τὰς χρεῖας ἐστὶν· ἔστι δὲ καὶ, quo facile caremus. || 39. Vocem ὥσπερ obelo notavit Dübner; at vitium potius latet in apodoseos verbis l. 42, ubi pro ὑποθέσθαι δὲ cum Groskurdio legere licet : οὕτως ὑποθέσθαι δὲ καὶ. Meinekius ante ὑποθέσθαι δὲ lacunam notavit. || 45. ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ... εἰ ἄρα, ἐπιστημηνάμεν' ἂν ἐπὶ] sic Meineke in Vindic. Strabon. in sua Strab. editione idem in postremis dedit... εἰ ἄρα, ἐπιστημηνάμενον, lacuna indicata ante εἰ ἄρα. Codices habent : αὐτὸ μόνον ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως... ἐστὶν· εἰ ἄρα ἐπιστημηνάμενον (ἐπιστημηνάμενοι var. lect.). Ex his ταῦτα μὲν οὖν jam conjecerunt Anonymus ap. Falkonerum et Kramerus, qui deinde ἐπιστημηνάμενον locum in ἐπιστημηνάμεναι ἂν mutandum dicit. Groskurdio fortiter ita constituit : Τοῦτο (sc. ἡ ἐπὶ τὸ μέσον τῶν σωμάτων φορά) μὲν οὖν ἐστὶ (sic pro ἐπὶ etiam Coray.) αἰσθήσεως ἡ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ἐγγὺς ἐστὶν [ὥσαύτως δὲ καὶ κακίαν ἀμφοτέρως δὴλα γίνεται], εἰ ἄρα [ἀπόχρη], ἐπιστημηνάμεν' ἐπὶ κεφαλαίῳ μικρῷ. Alia longius etiam petita tentarunt Scaligerus et Pætzius, quæ afferre operæ non est pretium. Recte Casaubonus : « Docet Strabo duplicem esse viam argumentorum quibus ea probentur, quæ ait hic supponi : altera via est, quam vocat ἐκ τῶν ἐγγύθεν, altera est quam appellat ἐκ τῶν πόρρωθεν ὑπόμνησιν. » Hæc quæ ex allato exemplo eliciuntur, quum in præcedentibus indicari debuerint, corrupta aut in hunc modum emendanda esse puto : ... φορά· [ὧν] ἡ ὑπόμνησις τῆς αἰσθήσεως καὶ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν [ἢ] ἐγγὺς ἐστὶν ἢ πόρρω· ἐπιστημηνάμεν' οὖν ἐπὶ κεφαλαίῳ μικρῷ, aut ita ut εἰ ἄρα in ἡ πόρρω mutetur, cetera vero eo modo, quo nostra editio exhibet, constituantur. || 48. καὶ τοῦ] καὶ τὸ codd., em. Breq. || 49. κατὰ τὰ παλαιὰ hino recte.

P. 10, 37. ἰσημερινῶν codd., μεσημερινῶν conj. Brequigny. || 41. Tolle crucem ante ἄλλως et signum interrogationis post ἐνταῦθα. Legendum cum Meinekio ἄλλως πῶς... ἐνταῦθα· verte : Qui hæc aliquatenus, vel obiter, cog-

noverit. Cf. p. 229, 22 τοὺς ὁράντας ἄλλως γὰρ πῶς τὰ τοιαῦτα. Reprobum quoque quod Kramerus conjecit : ἄλλως πῶς [οὐ] δύναται. Corayus conj. : [μὴ] κατανοήσας τις ὁλως, πῶς.; || 43. [δὲ] suprascr. in A. || 49. Post vocem οἰκίως ponenda esse quæ in codd. leguntur p. 11, 5-9 recte monuit Corayus. Ceterum hæc glossam produnt, quæ e margine illata, nec suo in loco posita est. || 50. δὲ Casaub., δὴ codd.

P. 11, 8. & ejici velim cum Siebenkeesio, Corayo, Meinekio. || 13. αὐτῇ] αὐτῇ Mein. || 11. γε] τε l et ex correct. A; recepit Meineke. || 38. καθάπερ τοῖς μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου στρατείαν] Oratio inconclina. Συνέβη post v. καθάπερ inseruit Groskurdus; quod non sufficere recte monuit Meinekius. Mecum legas : καθάπερ τοῖς [προτέρους] μέγα τι ἡ Ἀλεξ. στρατεία, quod respondet verbis l. 36 : πολὺ τι τοῖς νῦν ἢ τῶν Ῥωμαίων ἐπιπράτεια. Vox πρότερος ob præcedentes literas ταρτοῖς facile omitti potuit.

P. 12, 12. καὶ Ἰππαρχον καὶ Ποσειδώνιον, nominibus transpositis, Meineke ex Spengelii opinione. || 14. Πρότερον] πρώτων conj. Spengel, probante Meinekio. || 22. καὶ ejecit Xylander. || 24. προσητίον] πιστίον suprascr. in A, unde habent g^h; μάλλον πιστίον vel μάλιστα προσετίον leg. opinatur Spengel. || 27. Post v. φιλοσοφίαν minorem pone interpunctionem. || 28. ἐν' αὐτοῦ Diogen. Laert. 4, 7, 5; ἐπ' αὐτὸ codd.

P. 13, 35. προσεπιγράφεται in codd. legi Casaubonus dicit, nescio quam recte; προσκυριγράφεται conj. Toupus ad Longin. p. 243, probante Meinekio in Vind. p. 239, retinente tamen in Strab. edit. vulgatam. Idem dein pro γε mavult δὲ. || 39. προεκκ. Coray.; προσεκκ. codd.

P. 14, 4-5. Verba οὕτως τε... πυνά Meinekius ejecit, a Strabone aliena putans. || 32. πρότερον] πρότερον ACIB; unde cum Meinekio scribendum : πρότερον δ' οὐδ' ἀρετὴν... λόγων. || 35. ὥς ἢ] γρ. ὥς εἰ A; ὥσει Cor. et Mein., recte, ut videtur. || 44. εἰδὲ, ὥς Casaub., ἰδίως codd.

P. 15, 14. Ἦν φῶς ἡ λόγος] Coray.; ἦν ἡ φῶς λόγος codd. || 17. ἦν inseruit Groskurd., αὐτοῖς ejecit Casaubonus. Nihil vel addere vel ejicere licet, modo transpositis verbis cum Spengelio scripseris : αὐτῇ δὲ μετ' φῶς ὑπῆρχε παρ' ἐκείνους, τὸ δαίδειν αὐτοῖς τὸ αὐτὸ τῷ φράζειν. || 32. ἀπεδέξαντο Coray.; ἀνεδέξαντο codd.; nisi quod ἐδέξαντο in Eplome. || 35 ἀνθρωπος Mein.

P. 16, 9. ἄρων] Casaub.; ἄρων l et A in quo superscriptis literis ac indicatur lectio ceterorum quodam ἀοράτων. || 11. τε] Malim γε cum Meinekio, qui dein lin. 12, προσκαλέσασθαι dedit perperam. || 48. φασὶ] Coray.; φησὶ codd.

P. 17, 10. ὥς δ' αὐτως καὶ] e Villebrunii conjectura Dübner., ὥσαυτως δὲ καὶ editt. ante Cramerum inde a Casaubono; ὥς αὐτως καὶ codd., in quibus erat acquiescendum cum Kramerio et Meinekio. || 19. σημεία vox aut h. l. aut lin. 16 delenda. || 36. In latinis lege : et ex his transitus... conspicuos præberent iis, et deinde : eos quoque ad oceanum posuit. || 45. ἐνδεδωκεν] παραδέδωκεν mavult Mein. || 48. Verba ἡ μὴ γενέσθαι ejicienda, nisi forte μάλλον ante ἡ excidit, monente Kramerio. || 50. τις additum e Pætzii conjectura.

P. 18, 30. Scribe Κυμαίων, et mox Συρρεντόν.

P. 19, 19. ἐπ' ἀκαιρίμην Casaubonus, ἐπικαρήμην BC; ἐπὶ ἀ...καρήμην A, unde ἐπὶ ἂν καρήμην l, ἐπὶ καὶ ῥήμα l. || 20. τύπου] τόπου ABCI; τόπου h, ut videtur, Groskurdus, Kramerus in Addendis collata p. 362, 49, ubi item codices τόπον pro τύπον; τρόπον Villebrunnii, Kramerus in textu Strab., Meinekius. || 22. Dele comma ante verba καὶ τῆς, pro quibus aut ἐκ τῆς, aut, quod Spengelius et Meinekius conjecerunt, καὶ τῆς legendum

- videtur. || 30. Fortasse καὶ ante καθάπερ excidisse monet Meineke. || 43. τὰ ἐπιχώρια conj. Coray.; verba τὰ περιχώρια abesse velit Cramerus.
- P. 20, 5. φασὶ Coray., φασὶ codd. In latinis lege *atf.* || 29. ἀμὴν] ὀμὴν conj. Coray.
- P. 21, 14. ἐξωκασιανὸν] *gBk* et correct. *A*, ubi prima manus ἐξωκασιανόνον, quod perperam receperunt Kramer. et Meineke. || 16. τῆς ἀνωμαλίας *BC* et editt. ante Kram. || 29. δηλοῦται scripsit Meineke. || 32. Verba ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ male tuetur Groskurdus; ὑπὸ τοῦ πιστοῦ conj. Casaubonus; ὑπὸ τούτου (sc. a Polybio) aut ὑπὸ τῶν τόπων Corayus; ὑπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ Kramerus; ὑπ' ὀνομάτων in latinis expressit Dübnerus; Meinekius verba καὶ ὑπὸ τ. π. βεβαιούται ejecit. Ac sane si abessent non adeo desiderarentur. Nescio an lacuna locus laboret, hunc fere in nodum explenda: καὶ ὑπὸ [τοῦ τοπικοῦ vel τῶν τοπικῶν τὰ] τοῦ ποιητοῦ βεβαιούται. || 35. Οὐσεούφ] Βεσούφ *ABl*, λασούφ *C*, Βεσούφ editt. ante Kram. Formam Οὐσεούφ codices exhibent p. 205, 47. Βέσθιος habes in Dione Cassio 56, 22 et Josepho A. J. 20; 7, 2, eamque formam sua ætate obtinuisse tradit Galenus De meth. med. 5, 12 (t. 4, p. 92, 11 ed. Bas). « Ex varia nominum Romanorum, quæ in Strabonis opere commemorantur, scriptura jure colligere mihi visus sum, eum Romanorum v per ou plerumque expressisse: quem antiquorum scriptorum morem fuisse Eustathius de suæ ætatis usu locutus docet ad Dionys. v. 378. Contra ea β posuit pro Romanorum δ. » KRAMER.
- P. 22, 10. Articulum adjecti Coray. || 22. ῥῶν ἦν αἰσθῆσαι τὴν ὑπερβολὴν] ῥῆδιον εἶναι θέσθαι τὴν ἐπιβολὴν codd.; em. Corayus, nisi quod et hoc loco et alibi reliquit ῥῆδιον, quod in ῥῶν mutavit Kramerus.
- P. 23, 1 et 2. In Homero legitur Βορέας et Νότος. || 32. προσπίπτουσιν codd.; em. Coray. || 33. ταύτην ταύτης codd., em. Groskurd.
- P. 24, 1. τῇ secunda manus in *A* addidit. || 17. νότου ὁλοῦ πῶς aut νότου θαλαροῦ πῶς leg. esse monuit Kramerus; ὁλοῦ posuit Meinekius || 31. μὴ inseruit Kramer.; οὐ dederat Xylander, qui etiam πεπύσθαι correxit pro πεπαισθαι codd. || 35. Αἰγύπτιον codd.; em. Coray. || 43. τοῦ λίαν κτλ.] Sic locum Dübnerus constituit. E codd. scripturis colligas aliis hanc phrasin fuisse genitivum a voce σημαίνον pendente: ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ λίαν γινώριμα ὄντα (φαίη τις [ἀν]) μὴ δόξαι ἄξια μνήμης εἶναι: alios vero simpliciore structura dedisse: ἀλλὰ μᾶλλον τὰ λίαν γινώριμα ὄντα φαίη τις ἀν μὴ δόξαι (vel δόξαι μὴ) ἄξια, quod recepit Meinekius. Pro τοῦ λίαν legitur τὸ λίαν in *B*, τὰ λίαν in *h* ex correct.; ἡ secunda man. expunctum in *hkt*. Deinde ὄντα φαίη δόξαι supra scripto τις μὴ *A*, ὄντα φαίη τις μὴ δόξαι *Ighior* (in *p* suprascr. δόξαι); ὄντα φαίη δόξαι οὐκ ἄξια *qt*, quorum in *t* τις μὴ rec. manu inter versus additum. Inde Ald.: φαίη τις μὴ δόξαι οὐκ ἄξια; Corayus: φαίη τις ἀν δόξαι οὐκ ἄξια. Kramerus conj.: ἀλλὰ μᾶλλον τὰ λίαν γν. ὄντα φαίη δόξαι μὴ ἄξια. || 51. Ἀλαζών γὰρ] *dh* editt. ante Kr.
- P. 25, 6. Ejice *te*. || 22. Post Κράτης editt. ante Kr. habent ἀρξαμένους, quod in *q* ad marginem manu secunda script. 25. ἀνδρῶν] Xylander, ἄλλων codd. || 26. τοῦ om. editt. ante Kram. || 34. ἐκάρτα Coray. || 46. τῆς Αἰθιοπῶν] ταῖν Αἰθιοπῶν suprascr. in *A*, unde hoc exhibent *ghnopk* et sec. man. *B* et editt. ante Kr.
- P. 26, 6. τοῦτο editt. ante Kr. || 11. διχθὰ *A* manu sec., *ghnop*, editt. ante Kr. || 19. καταλόγῳ codd.; em. Heyne ad Apollod. p. 418. || 27. ἐκατέρω Cor.; lenius ὁποτέρω; Coray; ὡς ἐτέρω codd. || 31. γὰρ inclusit Coray. || 41. νῆας ejiciendum. Auctor lectionis de Delta cogitavit. || 46. καὶ γὰρ καὶ editt. ante Kr.; eadem lin. 50 om. τῆς.
- P. 27, 3. μεγίστη ἐστὶν ἡ *q* et editt. vett., dein καὶ ἡ μη-
- τρόπολις *Bl* et editt. vett. || 15. ἀπορίων Coray., ἀπορίων codd. || 27. μέχρι δόσεως] « Hæc nullo modo ferenda esse neminem fugiet qui paulo accuratius et de his ipsis verbis et de his quæ sequuntur cogitaverit. Strabonem scripsisse opinor μέχρι αἰδέσεως. Sunt autem præter Avases tres Ægypto vicinas multas alias in Africa dispersas (v. p. 108, 15). » Hæc Kramerus, probante Meinekio. At ipsa ista aasium multitudo conjectura Kramerii non favet. Mihi Tartessii barbari narrasse videntur Æthiopes Libyam obtinere μέχρι Δύρεως, i. e. usque ad Atlantem. Cf. p. 701, 1: ὅρος ἐστὶν ὅπου οἱ μὲν Ἑλλήνες Ἀτλαντα καλοῦσιν, οἱ δὲ βάρβαροι Δύριν. || 31. Μαλὶν ταῦτά τε δὴ cum Corayo et Meinekio. || 38. συμμικτω; suprascr. *A*, inde συμμ. in *ghk* et vett. editt. || 46. χαλκομαργαρον conj. G. Hermann de Æchyl. Prom. Sol. p. 17. || 48. παντοπότας codd.; em. Tyrw. || 51. ἔ ἀναπαύει codd.
- P. 28, 1. παρ' ὅλην codd.; em. Casaub.; τάντων] margot, αὐτῶν codd. Dein ἀποφαίνεται e Tyrwhitti conj. Corayus. || 2. ἐπὶ ἐν Mein. || 8. φανῶν *BCIA*, in *A* supr. ἄς; φανῶν *g*, Coray, Kram. || 21. καὶ Marx ad Ephorum; ἡ codd. || 34. ἀνετράς codd., em. editt. || 39. δεκτέον] Casaub.; δεκτέον codd. || 40. τεταμένον] Eustath. ad Il. 1, 423 p. 128, 17 Rom., τεταγμένον codd. et Eustath. ad Odys. 5, 283, p. 1536, 34.
- P. 29, 27. ὅδον inseruit Kramer. || 41. παντασισχίλων] τετρασισχίλων scribi voluerunt Gosselinus et Groskurdus; probabiliter; nam Syene secundum Strabonem nonnisi 5000 stadia distat; hinc vero ad Thebas supra 1000 stadia sunt.
- P. 30, 7. προστίθαι] προστίθησι codd.; em. Casaub. || 30. σκυῖν codd.; em. Xylander. || 50. συνῆεις] συνῆεις Coray. || 53 et 54. Inclusa ejicienda.
- P. 31, 6. ὅθεν ἐπὶ codd.; ex Homero correctum. || 8. ἐλκεῖν *A*, ἐλκεῖν *BCI*; em. Coray. || 41. οὐχ ὡς] οὕτως codd.; em. Kramer. Mox οὐδ' om. codd. || 46. φήσαντα codd.; em. Casaub.
- P. 32, 8. ὅσα ἐνταῦθα συνέπτεν τὴν ἕξω θάλασσαν τῇ ἐντὸς codd.; em. Groskurd. || 23. Post ὁλοῦ codices addunt: καὶ παρτατα γαίης. || 29. ἔχομεν] εἰχομεν Coray. || 43. οἶδε μὲν supplevit Groskurd. || 44. πολλὰ] πόλεις codd.; em. Coray.
- P. 33, 3. δίδόναι additum e conj. Kramerii. || 20. Locum corruptum ita refingendam esse censuit Casaubonus: οὐχ ὅτι [εἰς τὴν Αἰθιοπίαν τῷ ὄντι ἀπῆκτο, ἀλλ' ὅτι] μέχρι etc. Patzizius conj.: οὐχ ὅτι [μὴ] μέχρι. Corayus: Μενέλαος, ὅτι μέχρι. || 35. Ἀρδανίαν] « Infra (p. 711, 31) portus Menelaus conjungitur cum promontorio quod appellatur Ἀρδανίτις. Hoc vero nomen corruptum videtur ex eo quod exhibet Ptolemaeus (4, 5) Ἀρδανίς. Quod si verum est, hic quoque levissima mutatione scribendum erit Ἀρδανίδα. » Kramer. || 43. καὶ sec. manu additum in *AB*. || 44. ἱκανον codd. || 48. Ἐφῆτριαν codd. || 50. Πάρος ἡ πάνορμος conj. Casaub., probantibus Corayo et Groskurdio.
- P. 34, 1. Post vocem συγκαταλέξει codices addunt: φησὶν ὅπου ζητοῦσιν ἐνιοι, e margine illata. || 8. Codices ita: γενομένην ἐμπαίνει διὰ τῶν ἐπαίων τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτυχίας, καλῶς εἶχεν εἰς ἀναλαβεῖν εἰς καὶ παραλαβεῖν (παραβαλεῖν) εὐτεχνίας καὶ etc.; hæc, viam monstrante Casaubono, in ordinem redegit Corayus. Idem pro ἐμπαίνει dedit ἐπαίνει. Meinekius legit τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτεχνίας καὶ τοῦ: ac sane εὐτυχίας probabiliter nihil est nisi diversa vocis εὐτυχία scriptura. || 9. καὶ τοῦ] καὶ τὸ codd.; em. Cor. || 14. ἄς] τὰς editt. ex Iliad. ζ, 239. || 15. Post Σιδονίηθεν ante Kramerum in editt. ex Homero addebat: ἐπὶ πλοῦς εὐρία πόρον. || 26. Εὐνῶς] Εὐνῆος Coray. || 29. ἐνίκα τῷ κάλλει codd. || 50. Ἀριανοί] Ἀριμάνοι

- ABC*, at in *A* superscriptum et in *C* prima manu in marg. additum est Ἀριανο, in *Inop* et ex correct. in *B* legitur Ἀριμμαίος. Post vocem Ἀριανοί in *A* secunda manus inter versus addidit καὶ οἱ Ἀρμένιοι, quod hinc habent *ghknopqt*.
- P. 35, 3. Ἀρμένιοι καὶ ἐπιτείνεσθαι esse monuit Corayus. || 8. Ἐρεμβόους; τραυλοδόξαι codd.; e Casauboni conj. em. Siebenkees. || 16. ὁμοίως; ὁμοῦ Coray. || 25. τὸν; τὴν codd.; em. Cas. || οὐδ'; οὐδ' Coray. Mein.
- P. 36, 7 κὰν codd.; em. Heyne ad Apollodor. p. 418. || 27. λέγεσθαι; γενέσθαι codd.; em. Grosk. || 33. φοι- ὄδῃσιν Χάρυδεις codd. || 46-50. Hæc fortasse e margine illata esse censet Meinekius.
- P. 37, 1. ὥρας; χόρας codd.; ὥρας sec. man. margo o. || 2. ἄν add. Kram.; ἐπαρμύττει; κῆνο Cor. || 6. προσισχυμένον codd.; πρὸς; sec. manus in margine *A*. || 13. καὶ ἐπιτείνεσθαι esse monuit Coray. || 16. τῶν ναυαγίων codd., τῶν ναυαγίων Coray, τῶν ναυαγίων αὐτ' ἐν τῷ ναυαγίῳ Groskurd. || 17. ὑπαλλαγήν codd.; em. Coray, qui deinde vocem καὶ ejecit. || 23. Γαῦδον; Casaub., Καῦδον codd.; dein Κέρκυραν *l* et sec. m. *AB*. || 28. ἐπιδακνύμενον codd.; em. Coray. || 39. ὥρ' αὐτοῦ codd. || 42. Εὐναίον *BCI*, Εὐναίον, supr. νηον, *A*, Εὐνήν. *g* Coray. || 52. Ante ἀρίστην excidisse Ἀλκίον τὴν conj. Kram. et Meineke; pro ἀρίστην Spengelius voluit καλλίστην.
- P. 38, 2. μὲν ejec. Coray. et Meineke. || 6. δ' τε ἐξ ἀρχῆς; πλοῦς Coray.; ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἦν ὁ πλοῦς conj. Spengel. || 8. ὁσηδὴ; Kramer; ὁση ἡ codd.; ποσὶ σive ὁσηοῦν conj. Groskurd. || 10. ἐκ τῶν ἐστὶ νῦν δεκνυμένων πεπιστευμένων ἐστὶ καὶ ἐκ τῆς etc. Coray.; καὶ τῷ Μενέλῳ ἐστὶ ἐκ τῆς Ὀμήρου φωνῆς, ἐκ τῶν ἐστὶ νῦν δ. x. πεπιστευμένων conj. Spengel. || 11. Αἰαία *CIA*, et in *A* suprascr. καὶ ἡ Αἰα || 17. καὶ ante δικαιῶν in *A* sec. m. exprungitur, ideoque in *ghinop* omittitur, recte utique. || 19. & add. Coray. || 24. ταύτης; ταύτη? Mein. || 31. ἐν ὁμαίᾳ ἡς ἀρχὴ addita e conj. Meinekii. || 32. ἀρχμενος; *C*, ἀρχό- μενος *ABl*. Duos hos versus a docto quodam lectore in margine antiquitus, ut alia poetarum fragmenta haud pauca, adnotatos ac postea in seriem verborum receptos esse censet Kramerus. || 35. Ὀδυσσεὺς recte Meinekius; Ὀδυσσεὺς super Ὀδυσσεὺς scriptum in *A*. || 36. ὅριος; τάρσος ex Bentley conj. recepit Meinekius. || 36. τὸ παν φυγά- δων Coray. et Mein. || 43. τὰ δὲ; τὰδε du Theil, Cor., Mein. qui dein pro οὐκ ἀπιθάνως conjecit ἐπιθάνως; Spengelius conj. οὐτε πιθάνως οὐτε ἀπιθάνως, quibus omnibus facile caremus. || 48. τὸν Αἰήτην Cor. || 49. τὴν Αἴην suppl. Cor. || 50. Εὐνήον *ABC*. Εὐνών e correct. *B*.
- P. 39, 19. καὶ om. *ABCl*, in *A* supra scriptum καὶ τῶν, quod hinc migravit in *ghno*, et recepit Corayus. || 17-24. Mimnermi versus ex margine illatos esse monent Kramerus et Meinekius. || 17. οὐδὲ ποτ' ἄν; Porro in Adv. p. 276 (ed. Lips.), οὐδ' ὀκταν codd.; μέγα] Brunk. in App. ad Apoll. Rh. 1, 4; μετὰ codd. || 24. φχετο θεός; ἴψων in *A* sec. manu punctis circumscripta, in *ghnop* omissa. || 33. οὐδὲ διεφθαρμένος codd.; em. Cor. || 35. ἡ τὸν Μεσσηνίων glossatoris esse nescientis Eneme- rum Messenium ludibrii causa Bergæum vocari ab Anti- phane Bergæo Ἀπίστων auctore, sicuti βεργαίειν dicitur ἀντὶ τοῦ μὲν δὲν ἀληθὲς λέγειν, post Bernihardum (ad Eralosth. p. 22) bene monuit Meinekius. || 36. τοῦτον; Casaub., τοῦτον et τοῦτον codd. || 28. Θεότιμον *AC*, Διότιμον in *A* suprascriptum. Diotimus quidam Strombichi f. ap. Thucyd. 1, 45. || 40. Χόασπιν codd. || 43. θαυμάζει *al* Coray. || 44. διακόφαντα; *nop*, διακόφαντα *ABCl*. || 47. πόντων; e conj. Kramerii; πόντων sec. m. in marg. o; τόπων codices.
- P. 40, 44. πολλὸν; πολλὰ *BC*.
- P. 41, 1. τόνης *B* ex correct. || 7. ἔξωας; δέξωας *AC*, τάξωας
- acl*, edit. ante Kr. || 14. κόχλων *Al*. || 16. φασί *ACl*. || 21. διὰ τοῦ; διὰ του Cor. || 27. εἰδέναι; ἰδεῖν suprascr. *A*, unde idem in *ghno*, Cor. || 29. Lege λιμενοβάλαττον, ut lin. 15. Μαρτινέως codd. h. loco. || 36. περὶ; ἐπὶ supr. *A*. || 43. μὴ add. e conj. Casauboni.
- P. 42, 4. ἐπὶ μεσογείᾳ *B*, μεσογείᾳ etiam *AC*. || 10. Συρβω- νίδα *A*, σαρβωνίδα *BCl* et suprascr. *A*. « Sed s omnes fere codices tuentur paulo post et infra lib. 17, p. 760. 763, 809 ed. Cas. » *Kram.* || 17. Σεβ. suprascr. *A*. || 19. Μοίριδος; ἀλμυρίδος codd.; em. Casaub. et Corayus. Post αἰγιαλούς Coray. et Mein. recte, opinor, addunt αἰ- γυαλοῖς. « Fort. sufficiebat addere τοῖς » *Meincke*, collato p. 687, 45 : τοὺς αἰγιαλοὺς δὲ ἐστὶν ὁρᾶν ἐοικότες τοῖς θα- λαττίοις. || 25. γε] τὰ codd.; em. Dübner. || 34. τὸ ante ἄλλα καὶ ἄλλα inserunt Coray. et Mein. probabiliter. || 39. οὐχ inseruit Kram. || 41. Verba ταῖς πλημμυρίσιν ἡ ταῖς exciderunt in edit. Kramerii et Meinekii. || 44. γί- νονται; δύνανται *BCA*, sed in *A* suprascr. γίνονται, « quod est etiam in *l* reliquisque. Quæ scriptura etsi conjectura debetur, vera sine dubio est. » *Kramer*. Haud credide- rim. Mutatione lenissima scribendum puto αἰφνίδιοι οἰ- δαίνονται. || 45. ἡμετέραν] Casaub., ἐτέραν codd. || 52. τὰ αὐτὰ] Cor., αὐτὰ τὰ codd. || 53. οὐ τὸ] Casaub., οὐ τῷ *AC*, οὕτω *Bl*.
- P. 43, 11. τοῦ ὅπου. || τὸ ὑποκαίμενον codd.; em. Breg. || 20. Verba τοῦ τῆς Προποντιδὸς in edit. Kramerii excide- runt. || 28. γενέσθαι] Coray., γίγνεσθαι codd. || 35. δεῖ suppl. Cor. || 42. δ' addidit Cor. || 45. οὐτε] τὸ Cor. et Mein., probabiliter.
- P. 44, 11. εὐρυδίνης codd., εὐρυδίνης Eustath. ad Dion. 867, sed ἀργυροδίνης Epil. et Orac. Sibyll. p. 515, recte utique. Similiter Achelous magnam vim limi secum fe- rens albicantesque aquas volvens apud Dionysium 433 (et 497) ἀργυροδίνης vocatur. || 12. ἐς Κύπρον; ἐς νῆσον Orac. Sibyll. || 18. κάτω φερόμενη codd.; em. Cor. || 23. δηλοῖ] Velim δηλον cum Casaubono, Siebenkees., Co- rayo, Meinekio. || 27. Particulam δ' ante ἔχει inseruit Kramerus. Præstat legere : κύμα ἐπιπράχει [8], καὶ γαλη- νότατον δ, ἐκτεφρόμενον ἔχει βίαν etc., ut e Casauboni conj. dederunt Coray. et Meinekius vertitque Groskur- dius. || 34-38. Uncis inclusa et in marginem rejecit Meinekius, qui in Vindicia Strab. p. 6 recte monet hæc : « Horum exemplorum primo contrarium docetur ejus quod docere voluit, ut facile intellegitur totum locum Il. 4, 425 comparanti : ibi mare zephyro commotum dicitur, qui ventus Ionie oram habitantibus ἀπὸ γαίως dici non potuit. Neque alterum exemplum Il. 17, 265 habet quidquam, quod Strabonis sententiam illustret. Non dubium igitur mihi videtur, quin hos quoque ver- sus interpolator addiderit. » || 42. ἡ τε] Cum Corayo et Meinekio lege ἡ δὲ. || 44. ἐκ τῆς etc.] Codices ita : ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν ἀναβληθῆναι, οὕτω δὲ καὶ τῶν πλησίων etc. « Corruptum hunc locum variis conjecturis tentarunt viri docti, quarum nulla tamen probabilis est. Casaubonus inserendum esse censuit ὥς ante εἰς, et ἐκ ante τῶν; Brequigny et Siebenkees οὕτω δὲ καὶ mu- tarunt in οὕτε δ' ἐκ, Corayus in οὐδ' ἐκ. Qua mutatione nequaquam id, quod res ipsa postulat, effici apparet : neque quod prætera proponit Groskurdus ἀναβληθῆναι probandum. Strabonem scripsisse potius crediderim : ἐκ γῆς ἀναβληθῆναι, οὐδὲ καὶ τῶν πλησίων etc. » *Kramer*, cujus conjecturam recepit Dübnerus. Meinekius in Vind. Strabon. p. 7 proposuit : .. ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν ἐκ- βληθῆν ἀναβληθῆναι, οὐδ' ὥστε ἐκ τῶν πλησίων αὐτῆς (ἀ- κτῆς;) τόπων εἰς τὸ πλάγιος προκτεσεῖν ὑποβληθῆναι ὑπὸ τ. x. In editione tamen Strabonis locum reliquit talem qualis in codicibus exstat. — Ego quam maxime offendor in ineptis verbis τῶν πλησίων αὐτῆς τόπων; neque dubito

- quin totus locus in hunc locum sit refingendus : ὥστε νεκρὸν ἢ ... ἔϋλον ἢ φαλλόν, [ὥς] ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν ἀναδεδιήθη· [ἐτυχεν], οὗτω δὴ καὶ τὸν παρακλήσιον αὐδὴς τρόπον εἰς τὸ πῆλαγος προπεσὶν ἀποληρθέντα ὑπὸ τοῦ κύματος. Fieri potest ut verba οὗτω δὴ καὶ lanquam varias lectionem vel glossam ad verba κατὰ τὸν παρακλήσιον αὐδὴς τρόπον quidam inter versus scripserit, quae in ordinem verborum irreperant expulerint vocem ἐτυχε; (Similiter p. 84, 22 pro παρακλήσιων in 3 codd. habes glossam τοιούτων); quod si malueris, missis verbis οὗτω δὴ καὶ, post v. φαλλόν pro ὥς inserte &. || 46. προσπεσὶν codd., em. Kr.
- P. 45, 7. που χύλιον codd.; em. Mein. || 13. ἀποιδήσεις cod.; em. Mein. || 18. τὰ εἰπιδendum esse monuit Coray. || 23. ὥς δ' αὖτως καὶ scr. Cor. || Διὰ πᾶσι ABCI hoc loco; Πιθηκούσας B. || 25. Abundans part. μὴ in A punctis notatur, in glinop omittitur; καίπερ μαθ. dedit Coray. || 35. καίτοι τῶν Bt Cor. || 41. Καλχρίας BC. || 42. διακόψας leg. cum Corayo et Mein. || 43. αὐτὰς abundat. || 48. τε, utpote abundans, includendum. || 49. καὶ καθέπερ Cor. || 50. τὴν μὲν οὖν πλημυρίδα δεῖ codd.; em. Cor.
- P. 46, 4. τε || δὲ Cor. et Mein; ὃν addidit Cor. || 11. Cum Corayo et Mein. velim : λόγον [ἢ] κατὰ τὴν νῦν ὑπόθεσιν, τοσοῦτον. || 12. οὐδὲ εἰς] Leg. οὐδ' εἰς cum Corayo, aut οὐτε εἰς, ut Mein. || 16. ἀλλ' ἢ codd. || 25-28. Verba ὥστ'.. ταπεινωτέρας in codd. post v. φαμὶν lin. 31 leguntur; transposuit Kr. || 40. καθ' ἐξίσταται AC. = Quid in Bt legatur, parum constat; τε om. Coray [et Mein.], quod speciosius quam verius est; καὶ ἐξαστέρω interpr. Paris. et Groskurd. Fortasse Strabo scripsit καθ' ἐξάς ποτε, sed fateor καθ' ἐξάς alio loco me non legisse. » Kram. Legerim : ὅπου νῦν τὰ x. ἔγγρα καδίστημα, τεναγίζειν. || 41. συνενδούσης Coray. coll. p. 42, 16 || 46. καὶ om. Coray.
- P. 47, 9. φήσιν Cor. || 17. αὐτὸν] αὐτὴν Cor. || 20. ἢ expunctum in B; πλὸν τῶν τρισθ. σταδίων ἀπὸ no edit. ante Kram. || 45. τάναντία] marg. ho; τὰ μεταίτα AC. || 51. Ἰστρον, supra scripto ου A; Ἰστρον edit. ante Kr., quod recepit etiam Meinekius, addens fortasse Ἰστρον aut delendum esse aut ante λαβεῖν ponendum.
- P. 48, 1. Οἱα; δὲ Cor. || 7. Ἐκπλήξην νῦν· εἰ δὲ codd., sed νῦν δὲ in marg. A; ἀήθες] ἀληθές codd., em. Cor. || 9. τὰ περὶ] τὰς κ. codd.; em. Groskurd. || 11. τῆς Κυρηναίας] Sic etiam p. 298, 31 : πᾶσι πάντας εἰς τὴν μεταξὺ Κυρηναίας καὶ τῆς Κρήτης νῆσον... Θήρην. Cf. Steph. Byz. : Θηρασία, νῆσος ἐν τῇ μεταξὺ πόρῳ Κρήτης καὶ Κυρηναίας. Quibus locis pro Κυρηναίας scribendum esse Κυθηρίας censet Meinekius ad St. Byz. p. 313. Aptius scripseris τῆς Πηνναίας. De situ Theræ insulae bene doctum fuisse Strabonem liquet e pag. 416; sed fieri potest ut p. 48 et 298 pravo auctori Strabo se addiderit. Pag. 298 laudat Callimachum quem geographum pessimum fuisse constat. || 17. καὶ in l. omittitur, in A punctis notatur manu secunda; eiecit Mein.; ἔχουσιν Epit. || 20. ἐτι προσπλεῖσαι Du Theil et Cor. || 33. ἐξήμεσε] ἐξήρασαν Epit. || 44. ἔκδιδον] ἔκλειπον Cor. et Mein., recte procul dubio. || 49. Post βασιλείαν quaedam excidisse probabiliter statuit Groskurd.
- P. 49, 7. ἀποφαίνει ABCI, ἀποφανέι mgo o manu sec. || 8. τῆς] τῇ suprascr. A et manu sec. B et Epit.; quod erat recipiendum. || 9. Ἡρακλείους B (?) mgo. || 14. ἄλλως] ἄλλον ald. || 19. Νήριον C Epit. Νήριον supr. xon A. = Infra (p. 387, 7) in eodem nomine τ exhibent codd. (etiam Epitome), atque ita scriptum fuisse a Lupercio Enstatthius ad Dionysium v. 495 refert. Cf. Steph. Byz. v. Νήριος. Plin. 4, 2. Altera forma hodie legitur in Od. =, 377. » Kram. || 20. In latinis pro Epiri lege conti-
- nentis. || 25. Ἰδύκος] Verba poetae v. ap. schol. Pindar. Nem. 1, 1. || ἐκλεκτὸν p; hinc Corayus conj. οἶον καλεῖται τὸν ἐκλεκτὸν. || 27. ἡφανίσθη. ἢ περὶ codd. || 28. ὅρος vox ex Epitome addita est; κῆρ scr. Cor.; montagne de feu venterunt interpretes gallici; inde ὅρος πυρῶδες conj. Grosk. At quid quæso impedit quin summum Methanae, peninsulae διακῆρον, verticem igne elatum esse veteres tradiderint? (Cf. Ovid. Met. 15, 296 seqq.) Sane quidam mons iste non ἑκταστάδιος, sed ne τετραστάδιος quidem (2281 pedum Paris.).; at Italia apud veteres geographos non esse premenda in vulgus constat. Vertex ille nunc vocatur Χαλὼν. Fieri potest ut nomen hoc post v. κόλκω exciderit. Ceterum Methana esse potuit in ditto Hermionica, at non erat ad sinum Hermionicum, sed ad Saronicum. Quæritur utrum Strabo erraverit, an vitio locus nostro laboret, quod tollere liceret scribendo aut ἐν τῇ Σαρωνικῇ κόλκω aut ἐν τῇ Ἑρμιονικῇ, ἢ Χαλὼν-ὅρος ἑκταστάδιον. || 30. εὐώδες vocem eiecit Cor. et Meinelke, rectissime. || 33. προχωσθῆναι mgo A m. sec., et Epitome suprascripto σ. || 38. βιστωνίδος ABCI. || 39. αὶ δὲ καὶ Cor. || 41. Ἀρτέμια ABC; in A supr. Ἀρταμία. || 44. προχώσεως A, Epit. in qua σ suprascr.; Mein. || 45. Ἡσιόδος] vitiose, ut videtur, pro Ἡρόδοτος (v. Herod. 2, 10), quod dederit Cor. et Mein.
- P. 50, 3. ἐὼ in A addit. sec. m., unde habent gno et B man. sec. || 5. δὲ add. Kr.; γὰρ Cor. || 9. Πιθηκούσας BC. || 11. δὲ καὶ] γὰρ καὶ Cor. || 13. Παγάδας ACI, Πωγάδας B; em. Weesseling ad Diodor. 19, 44. || 16. καὶ κώμας om. Cor. || 17. σαυρούεις AI, σαυρούεις C || 19. ἀκτὴς ἐχώριον ἐκτέμνον πρὸς Κρήτα πορθμὸν codd.; em. Bentleyus; ἐχώρια] ἀκτὴς, ἐκτεμνὸν πορθμὸν πορθμὸν, Siebenkees et Coray. || 24. ἰδαψὺ codd. || 28. Φαλάρων supr. nou A; Φαλάργου I, Φαλάρου B. || 29. Φαλάρου B (ex corr.) CA, in A supr. nou; Φαλάργου I. || 30. ἀνατραπήναι suprascr. in A; idem habent Bgnol, edit. ante Kr., Mein. || 31. Δαρμῖσι codd.; em. Cor. || Δαρμῖσις = altero σ secunda manu inserto A, qui sic plerisque locis libri IX exhibet hoc nomen, ut scribitur in numis titulisque; reliqui codd. ubique fere σ habent. » Kram. || Σαυραίων BC. || 35. πρὸ Σαυραίων BC, πρὸς Σα. manu sec. C; cum Groskurdio et Meinekiō legendum puto πρὸς Τέρην, collato Hom. Il. β, 532. || 43. Ἀλγώνον codd., em. Cor. || 52. μεταναστᾶσιον nol, sec. m. marg. AB, Coray.
- P. 51, 2. καὶ ἀτάραχον καὶ τὸ ἀνέκκλητον r, καὶ τὸ ἀτάραχον καὶ ἀνέκκλητον Cor. || 5. οὐς Χωαράξης ABCI; οὐς οὐχ ὁ Ἀράξης r, quod probarunt Groskurd et Coray. Ego huic de Iberiæ finibus locum, ut a re proposita alienum, sic a Strabone non profectum esse, sed ad marginem adscriptum, deinde in verba auctoris receptum esse puto. Ex Apollodori versibus etiam istud Χωαράξης, in quo optimi libri consentiunt, derivandum est. Poeta scripserit :
- οὐς χῶ Ἀράξης ὀρίσειεν Ἀρμενίας ἄπο,
Κύρος δὲ μάλλον καὶ τ' ὄρη τὰ Μοσχικά.
- Strabo libro XI neque Cytum neque Araxem Iberiæ finem ponit. Apollodorus dubitanter meminit fluvii utriusque, quum limites Iberiæ accuratius apud veteres non definiantur alioque tempore fuerint alii. Reversa Iberiam olim usque ad Araxem pertinuisse ex iis colligas quæ Strabo habet p. 453, 22. || ὥς] q ex corr. et mgo; ὃν ABCI. || 6. ὀρίζων C. || 10. Αἰνιᾶνες ABCI, Αἰνιᾶνες B. || 1. Δάσιον codd.; em. edit. || 15. αἰσὶ] ἐστὶ r. || 19. Τρωάς ABCI || 22. Τρήρωνας ABCI, Τρήρας mgo A. Verba ἢ ἐκείνων τι ἔθνος post vocem Κιμμέριοι transponenda esse puta Franklius De Callim. p. 110. || 25. αἶμα] αἰμά τι codd.

praeter *ABCI*; in *A* ante ταύρου aliquid erasum, et primum scriptum fuit αμα, ut pateat antea fuisse αματι. || 31. Κιμμερίων] deb. Σκυθών; verba τοῦ τῶν Κ. βασιλέως om. r. || 36. γελῶσαν] λέγονσαν *ABCI*, λέγειν *B*; e Tyrwhitti conj. em. Coray. || 41. καὶ inseruit Ald., probante Groskurdio et Dübnero, adeo ut vertendum esset: neque in locis inferioribus (in *Egypto* sc., ut quorundam sententia fuit) notum spirare. Reliqui editi. Istud καὶ non admisērunt, recte, puto. || 46. εἰ δ' ἄρα τι τοῦ Ἡροδότου, τοῦτ' etc. ex Casaub. conj. Siebenk. et Coray. || 48. λέγεσθαι] γενέσθαι *B* et suprascr. *A*. || 51 et 54 φασὶ et γὰρ tollenda esse patet.

P. 52, 8. [εἰς] suppl. Coray.; idem lin. 12 supplēvit literas οὐ || 18. λέγων suppl. Kramer.; καὶ in *B* expunxit manus sec.; om. Cor. || 19. δεικνύς] sic suprascr. *A* et ex correct. *B*; δεικνύσι *ABCI*. || 23. ἐν] ἀπὸ codd.; em. Siebenk. de conj. Casauboni. || 25. ἑκατὸν σταδίου Ald. || 27. Βρετανικῆς *C*. || 31. ἴνα καὶ τὴν *BCE*. || 42. ἰσως om. *B*.

P. 53, 1. Ὀσιμίους] « Ὀσιτιδίου *CB* (ex correct.) *A* (in hoc αἰὼς sup. δέους); Ὀσιταίου *I* editi. Quae nominis scriptura eo certior videri potuit, quod Pytheam ea usum fuisse Stephanus Byz., qualis unum fertur, tradit s. v. Ὀσιτώνες. Nihilominus certissima est Hagenbuschii conjectura (v. Exercitatio de Ostonibus in Gronov. variis geogr. p. 137) Ὀσιμίους restituentis, quo ducit ipsa codicum scriptura ex Ὀσιτιδαίου corrupta. Nec minus certo idem nomen restituit duobus aliis locis, quorum in altero (p. 53, 44 et 49) bis legitur Ὀσιτιδαμίων, in altero (p. 162, 27) haec sunt: οὗς Τιμίους ὀνομάζει Πυθέας. De eodem enim populo in omnibus agitur locis. Jam vix dubium videbitur, quin eodem modo Stephani quoque locum corrigendum iure censuerit. » KRAMERUS. Cf. Ukert. Geogr. 2, 2, p. 336. || 9. Vocem Πυθέας post εἰρηῆς inseruit Meinekius; aut Pytheam aut Pythea usum Eratosthenem subintelligendum esse patet. || 15. εἴροι] Aut εἴροι leg. aut εἴροι τις ἄν. Illud velim cum Coray. et Mein. || 24. τῶν ἄλλων] τῶν παλαιῶν Cor. Mein., bene. || 26. [ἀπὸ] τοῦ [δὲ] Αἰθ.] Inclusa inseruit Dübnero; quae sensum qualeme res postulat non fundunt. Probabiliter Xylander et Kramerus coniecerunt: λέγω δὲ [τὸ] ἀπὸ... τῆς Ἰθρησίας τοῦ [ἐκ] Αἰθίοπων. Quod recepit Meinekius. Latina in hunc modum refinge: Dico vero id quod est ab extremis Indiae usque ad ultima Hispaniae, duplo longius esse eo quod ab Aethiopico circulo usque ad Hibernicum pertinet. [καὶ ἀπὸ] τοῦ Αἰθίοπων Seibenkees et Coray.; καὶ ἀπὸ τῶν ἰσχυάτων Αἰθίοπων conj. Casaub. || 28. πλεόν ἤδη τὸ codd.; em. Cor. || 36. τριακοσίους] πεντακοσίους codd., em. Gosselin. (Recherches. etc. t. 3, p. 259 sq.). Cf. p. 91, 701, 786 ed. Cas. || 39. δὴ] δὲ Siebenk. Cor. || 40. ὀκτακοσίους *BC*. || 44. Ὀσιτιδαμίων codd. || 45. Κάβαον] Κάβων *ABCI*, Κάβων Guarin., Ald.; em. Kr. e conj. Hagenbuschii l. i. p. 127. Cf. Marcian. Heracl. in Geogr. Min. t. I, p. 553, 17, et Ptol. 2, 8, ubi vulgo legitur Γόβαον, sed item Γόβαον restituendum est ex codice editionis Argentinae. || 46. Οὐξίσμην] Supra ζῆ in *A* ponitur κα, unde Οὐκισμῆν in *g*. || 49. Ὀσιτιδαμίων codd. || 50. φησι, quod codices habent, editiones ante Kr. omiserunt, ac sane ejiciendum est. || 52. τε inseruit Kr.; [δ] προστίθῃσι Cor.; πρὸς τούτοις δὲ πρ. conj. Groskurd.

P. 54, 1. μὴ] inser. Kr.; οὐ ins. Casaub.; τὸ Δαττον vel μέτων *i* conj. Grosk.; τὸ πλεόν ἢ ἡμισυ τοῦ μήκος τοῦ πλάτους e Breg. conj. Corayus, quod stare nequit; dicendum fuisset τὸ πλεόν ἢ διπλάσιον τὸ μήκος τοῦ πλάτους, quod ipsum reponi voluit Bernhardus ad Eratosth. fr. p. 64, receptique Meinekius. || 6. Codices nullam notant

lacunam; at patet excidisse quaedam, de quibus suppleendis in incertissimis conjecturis acquiescendum est. Kramerus tentavit: καθάπερ εἰρήκαμεν [τὴν γὰρ εὐκρατον καὶ καθ' ἡμᾶς ζώνην μακροτέραν εἶναι καὶ αὐτὴν καὶ], ὥς οἱ μαθηματικοὶ φασὶ κτλ. Groskurdus haec proponit: ... τὴν οἰκουμένην [μέρος γὰρ εἶναι τῆς εὐκράτου, ἢ περιτρέχει ἀπασαν τὴν γῆν, τὸ λοιπὸν δὲ τὴν ἔξω θάλατταν, καὶ ταύτην σύρρουν εἶναι], καθάπερ εἰρήκαμεν, [καὶ], ὥς οἱ μαθ. φασιν etc. || 13. ὁ δὲ Ἀθηνῶν] ὁ διὰ Θινῶν *AC*, quod, in utroque postea mutatum est in ὁ διὰ Θινῶν, sicut etiam legitur p. 54, 21. 56, 25. 56, 40. 57, 37. Verissime Kramerus ubique restituit δὲ Ἀθηνῶν Cf. p. 66, 18. 66, 27. 71, 15. 72, 31 et 39. 95, 7. ἐλάττων], οὐκ ἐλάττων, vel potius καίπερ... οὐκ ἔλ. conj. Grosk. || 15. Post vocem Ἰθρηλιν lacunam statuerunt Casaubonus, Siebenkees. et Groskurdus, quorum hic locum ita suppleendum esse putat: [Ὡσπερ οὖν ὅλη ἡ εὐκράτος κατὰ μήκος ἀπὸ τῆς ἔξω πρὸς τὴν ἰσπίραν πολλὴ μαίρων τοῦ πλάτους ἐστὶ, οὕτως κατὰ φύσιν καὶ τὴν οἰκουμένην, τὴν τε καθ' ἡμᾶς καὶ εἰ τινες ἄλλαι ἰσως εἰσιν, ὥς μέρος οὖσαν ὅλου τοῦ κύκλου, μακροτέραν εἶναι δεῖν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν.] Οὐδὲ ταῦτα κτλ. || 16. τα om. Cor. Mein. || 18. Post v. οἰκουμένης Casaubonus suppleendum esse putat: οὐκέτι, Cramerus: οὐκ ἐξ ἰσθ. Groskurdus ita: περὶ δὲ τῆς οἰκουμένης, [χωρὶς τοῦ μὴ ἀκολουθεῖν, ἐτι καὶ αὕτη μακροτέρα ἐστὶ, τῇ γεωγραφῷ γε ἀπόχρη, τὸ σχῆμα καὶ μέγεθος εἰπεῖν συμπαραβληθῆναι καὶ τὸ ποῖόν τι καὶ πόσον μέρος τῆς ὅλης γῆς ἐστὶ] καλοῦμεν γὰρ κτλ. || 20. δὲ inclusit Cor. || εἰ] Inter εἰ et καὶ in *A* aliquid erasum; εἴη *CB*; fuerit ἢ καὶ πλείους εἴην, quod quidam ad marginem scripserit. || 21. διὰ Θινῶν codd. || 32. τοῦ δὲ *ABCI*; τοῦ δὲ Ald.; τοῦς καὶ Corayus; idem Cor. τούτους δὲ proposuit. || 35. μάλλον, quod nunc abundat, nonnulli pro μόνον scripsisse videntur. || 37. τοῦτο] τοῦτον *ACI*; in *A* suprascr. τοῦτο; τούτων Cor. || 38. δὲ sec. m. additum in *AB*. || 48. διατίνοντας codd.; em. Xylander.

P. 55, 1. ὅσῃν ἱκανοὶ ἐπιγράψαι codd.; em. Cor. || 2. μέρη add. Kr., praeter necessitatem. || 6. ἐπινοεῖ codd.; em. Kr. || μὴ om. Cor. || 7. ποιεῖτο *BCI*, ποιεῖται sec. m. in *c* et Coray. || 9. ἢ sec. m. additum in *g*. || 22. ὁπότερου δὴ ἐστὶν Mein. || δηλονότι] ngo *g* m. sec.; διελόντι codd. || 23. καὶ ἰάσας] Kr.; κατάντας codd.; κατανέσαντας Cor.; καὶν ἰάση Pätz. et Mein. || 29. μὴ δὲ] μὴν δὲ codd.; em. Cor. || 38. Ἀραιανούς *ABCI*, Ἀρείους Epit.; fort. Ἀρμενίους legendum esse putat Mein.

P. 56, 32. τοιαύτην] ταύτην Mein. || 40. διὰ Θινῶν codd.

P. 57, 21. Οὐδὲ γὰρ Mein. || 28. ἐπιμαρτυροῦντας codd.; em. Cor. || 37. διὰ Θινῶν codd. || 39. τοσοῦτον add. Grosk.; μοχ τὸ add. Kr. || 44. παρὰ] περὶ codd.; em. Cor. ἐχόντων codd.; em. Kr. || 47. καὶ inclusit Cor. || 54 ὧν] Cas.; ὧς codd., οὗς Cor.

P. 58, 9. εἰ] ἐτι codd., em. Kr. || 14. πενταμοσχίλιον codd.; em. Cas. || 42. παραφειλλόντας. Ἦδη δὲ καὶ ἡμῖν ὀκλήρεν Cor. || 51. καὶ ante βοῦς om. Cor. || 53. Παλιμθορα] sic hoc l. codd., ut Stephan. Byz. et Arrian.; infra lib. 15 rectius Παλιθορα. || 54. πρὸς Ἀνδροπόττον codd.; em. Cor.

P. 59, 6. Nulla in codd. lacuna. Argumentum eorum quae exciderunt, ex iis quae in sqq. supersunt et p. 56 § 2 leguntur, interverire licet. Quibus innitens Groskurdus hunc fere in modum lacunam explendam esse censuit: [Ἀλλ' οὕτε τὴν δευτέραν πλείον συγχωρῶν, τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰστικοῦ κάλπου ἐκ' Ἀμμοῦν καὶ τὴν Ποντικὴν θάλατταν διάστημα οὐ πάποτε μεμετρησθῆαι φησι, καὶ μαζὸν ἂν εἶναι τῶν προχυλίων· οὐδὲ δὴ ἀκολουθεῖν, εἰ καὶ δοδεῖη εἶναι τὸ διάστημα, ἐτι τὸ τῶν Ἰνδικῶν ὄραν πλάτος μὲ

μῆζόν ἐστι τῶν τρισχίλιον. Πολὺ δὲ ἦσαν ἐγνωσμένοι εἶναι, ὅτι ἡ ἀπ' Ἀμισού κατά τὰ ὅρη εἰς τὴν ἐφάν θάλατταν φερομένη γραμμὴ ἐπ' εὐθείας ἐστὶ, καὶ ἐπ' ἰσημερινὰς ἀνατολάς· δεινὸν δὲ μᾶλλον, εἴπερ τὸ τῆς Ἰνδικῆς πλάτος ἰσομυρίαν καὶ πλείονον ἐστὶ κατά Δημάχον καὶ Μεγασθένη, ἀπαλλάττειν αὐτὴν ἐπὶ θερινὰς ἀνατολάς, ὥστε καὶ ἡ Ἰνδικὴ αὐτὴ καὶ τὰ ὅρη πολὺ ἀρκυτικώτερα ἂν εἴεν ἢ κατὰ τὸν Ἑρατοσθένη. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὁ Ἱππαρχος οὐκ εὖ λέγει. Τὴν γὰρ ἀπ' Ἀμισού διὰ Βάκτρων φερομένην γραμμὴν οὐκ εἰς ἀρκτον ἀπαλλάττειν, ἀλλ' ἐπ' εὐθείᾳ μέχρι τῆς ἐφ' ἄρας θαλάττης διατείνεσθαι ὁμολογῶνται ἱκανῶς· ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν ἀπὸ Μερῆς μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου μυρίους εἶναι καὶ ὀκτακισχιλίους σταδίου, τὸ δὲ ἀπὸ Ῥόδου εἰς τοῦτον διάστημα τρισχίλιους ἢ μικρὰ πλείους. Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου εἶναι δεῖ ἐπ' Ἀμισόν, διότι ἀμφοτέρω τὰ διαστήματα ἴσα μέρη δυοῖν μεσημβρινῶν ἐστίν· εἰ γὰρ ὁ διὰ Ῥόδου κτλ. || 16. ἐνέργεια codd.; em. Xyl. || 17. ὁ αὐτός· αὐτὸς ὁ Cor. et Mein. || 22. ἐκείνος codd.; em. Cor.; εὖ λέγει· εἴνε ἂν, αὐτὸ οὐδ' [ἂν] ἐκεῖνο εὖ λέγοντο, Cor.; εὖ λέγει τὸ Casaub.; [ἂν] ἐκεῖνο λέγοι τὸ (adeo ut in aeq. ipsa verba scriptoris apponantur) Meinelius. || 27. παρέχοντι leg. putat Kram. || 35. ὑστέρων sine causa, ut passim, Mein. || 36. ὅσα οὐ codd.; em. Cor.; ὅσα οὖν Cas.

P. 60, 19. φέρε δὲ ἐπὶ τὴν αὐτὴν φέρε δ' ἐπὶ τὴν leg. suspicatur Cor. || 26. χελώνεια Mein. || 30. τοῦ θρου] Xyl., τοῦ θρου *ABCL*, τῶν θρων *K* Cor. || Ματτιανῇ *ABCL*, Μαντιανῇ *E*.

P. 61, 13. Μαγαδανία *E*, Βαγαδαονία Coray. e Stephano. || 24. ἂν add. Cor. || 26. Post τελεσφορεῖ part. μὲν inserunt e Casauboni conjectura Siebenkessius et Corayus. || 27. Lege ἐπιβαλτιδίους e Fridemannii conj. || 34. καὶ τοῦτὶ τὸ γράμμα codd.; em. Kr.; καὶ τὸ ἐπιγράμμα Epit. || 40. Στρατίος Mein. || 45. εἰεῖν] ἐν codd.

P. 62, 8. ἐπιδαίνυμεν codd.; em. Cor. || 12. ἐσται] Kr., ἐστι codd. || 16. τῆς αὐτῆς· αὐτῆς τῆς bene Grosk., Mein. || 21. ἔθνη post v. Σκυθῶν excidisse putant Kr. et Mein. || 31. γε] τε Cor. || 36. γε om. Cor. Mein. || 50. Leg. τὰ ἀρκυτικώτερα.

P. 63, 3 et 6. Καρυκασίφ codd., excepta Epitome. || 6. Βάκτρους *E*. || περὶ] ὑπὲρ *E*. || 13. ταῦτα [καὶ] ἰδ. Cor. Mein. || 17. τόπων] τοιούτων *E*. ὁμολογεῖ Cor. || 19. σοφῶς] οὐ σοφῶς Cor. || 29. δὴ] Siebenk.; δὲ codd. || 37. 8] ὅπερ Ald. || 39. ὅσων] bene ὅσων Cor. Mein.; ὅσον Cas. || 44. εἰπόντας] *B*, εἰπόντας *ACI*, εἰπόντα Cor. || 45. ἀπὸ] leg. ἀντι e conj. Penzeli.

P. 64, 6. Ante ἐπὶ adde τῶν e conj. Cas. cum Cor. et Mein. || 10. τῶν τόπων *n* Cor. || 19. οἴεται Cor.; πιστεύων *ABCL* Cor. || 21. ταῦτα inclusit Cor., om. Mein. || 34. μὴ] μὴν *ABCL*. || 41 et 44, δις additum e Cas. conj.

P. 65, 3. Καὶ τούτων *no* et editi. ante Kr. || 6. Ἀρειανὴν *ABC*. || 8. πρόπον] τύπον *E*. || 11. ποιούσι, et ex correct. ποιόσας, *B*, quod recte rec. Cor. et Mein. || 12. Post ὅρει Grosk. suppleri vult ὀρίζεσθαι vel γράφεσθαι. 22. μόνον om. *E*. || 24. ἀποδοῦς *BCE*. Cor. || 25. ὁλοσχερῶστεραν mavult Mein. || 29. πλεωρὰ *IA* (in *A* primum scr. πλεωρὰ), πλεωρὰν *BC*. || 43. Τίγρης Ald. || 44. Includa e margine illata sunt, monente Groskurdio. || 48. « εἰσεῖν fort. post ἔχειν excidit. » Kr. || 49. εἰναί] γεγόναις prima manus in marg. *A*. || 51. συναγαγὶν Cor. Mein. || 52. Ante τινὰς inserte [ἄν] cum Corayo; τινὰς [δὲ] propositit Cas. || *IB*. καλῆιν codd.; em. Sbenk.

P. 66, 2. δὴ inclusit Cor., λέγῃ *AI*, λέγοι *C*; λαμβάνειν *ABCL*; em. Xylander. || 11. χιλίους *ABCL*; em. e conj. Cas. || 15. τριακοσίους *ABCL*; em. Cas. || 21. τοῦ θρου codd.; em. du Theil. || 26. μέχρι] Grosk.; καὶ codd. || 33. τῶν δὲ πελαγίων codd.; em. e conj. Casaub.; λέγειν codd., em. Xyl. || 39. Infra p. 620, 52 distantia esse di-

citur σταδίον πλείονον ἢ τρισχίλιον sec. Nearchum, quem expulasse 3300 stadia ex Arriano et Plinio constat. Quare nostro loco post τρισχίλιους excidisse τριακοσίους suspicatus est Gosselinus, probante Groskurdio. At cf. p. 67, 21, ubi item rotundum 3000 st. numerum posuisse auctor satis habet. || 41. Γορτυναίων codices et hoc loco et lin. 50; em. du Theil. || 42. αὐτὸς *ABCL*. || 43. κατὰ tolli vult Grosk. || 51. περιβαλλομένους codd.; em. Cor. || 53. γινόμενον *ABC* Cor.

P. 67, 22. ἀπομετρέηται] Kr. et Mein.; ἀπομετρεῖται codd.; ἀπομετρεῖσθαι Xyl.; ἀπομετρησθαι Cor. || 24. τούτῃ] Grosk.; τούτων codd. || 42. οὐδὲ] οὐτε Mein.; τὴν ἀπὸ] τὴν τῶν ἀπὸ *C*; leg. τὴν ἀπὸ τῶν || 44. μεσημβρινὴν *ABCL*. || 49. μὴ ὀρθὴν δὲ τὴν ... μεσημβρινὴν codd.; γρ. μὴ πρὸς ὀρθὰς δὲ τῇ ... μεσημβρινῇ recens manus in mg.; cod. o; μὴ πρὸς ὀρθὴν τῇ etc. conj. Cas.; rec. Breq.

P. 68, 1. ἄλλως] Xyl.; ἄλλο codd. || 7. καὶ αὐτῆς] Xyl.; κατ' αὐτῆς codd. || 20. τὸ συνάμφω] Kr. Mein.; τοὺς συνάμφω *ACI* Cor.; τοῦ συνάμφω *B* Ald.; τὰ συνάμφω Grosk. || 23. τὸ ἀπὸ] Cor.; ἀπὸ codd. || 26 et 31. Ἀθηναίων codd. || 27. μῆζον ὄν] Cor.; μῆζονος codd. || 30. τὸ τοῦ T. Siebenk. et Cor. || 35. πρὸς ejiciendum esse monuit Pætz. || 42. συμβαίνειν] Siebenk.; συμβαίνει codd. || 44. οὐτ' ἂν] δτ' ἂν *ABCL*; em. Tyrwhitt.

P. 69, 10. καὶ τὰ μέρη] κατὰ μέρη codd.; καὶ scriptum in mg. o; κατὰ μέλη Casaub.; καὶ τὰ μέλη Cor. || 11. ἀρθρώσει] Cor.; ὀρθώσει codd.; διαρθρώσει conj. Kr. Dein pro σημειῶδει cum Mein. leg. σημειῶδη. Cf. p. 264, 49 : σημειωδεστέρως. περιγραφὰς. || 12. καὶ δ ... ταμὼν] In marginem rejecit Mein. || 13. τὸν] τοὺς Cor. ex Odyss. 291. || 14. ἐκατέρας codd.; em. Xyl. || 16. ποιεῖσθαι] Cor.; ποιῆσαι codd. || 25. ὡς [τὸ] τῆς Cor. || 28. εἰκάσθῃ ἴσως codd.; em. Cor. || 30. δὲ post τὴν add. Kr. || 35. καὶ ut ejiciendum notavit Kr. In margine *B* legitur : καλῶς καὶ τοῦ βορείου καὶ τοῦ νοτίου μέρους. Hinc Abr. Gronovius conj. : καλῶς εἰς τὰ τοῦ βορείου καὶ τοῦ νοτίου; Coray. : εἰς τε τὸ βόρειον καὶ τὸ νότιον μέρος. || 37. (ἔθνος) ejiciendum; ὡς ἔθνος ἰδὸς Cor. || 42. οὐπω] lege οὕτω e conj. Spengell. || 47. οὐτε] οὐ τὸ codd., e Tyrwhitti conj. Sbk. || 53. δαῖν] o correct., δαῖν *ABCL*.

P. 70, 7. ἦιστα δ' ἂν codd.; δ' ejecit Cor.; fort. γ' ἂν leg. censet Mein. || 8. οὐδὲ γὰρ ἂν *BC*. || 13. εἰπόντας *ACI*. em. Breq. || 15. ὥσπερ] o in mgine m. sec.; ὅπερ codd. || 17. γὰρ obelo notavit Kr.; παρὰ o. || 18. Μεσσήνης *ABCL*. || 21. διεξιόνῃ ex corr.; διεξιὼν *ABCL*. || 22. διήκοντα codd.; em. Cor. || ἐκείνο Cor.; dein ὁποτεροσὺν mavult K. || 47. μεσημβριν. οὐ δεῖ *ABCL*. || 51. ἐκτατα δὲ καὶ Cor.

P. 71, 5. μέχρι τῆς παραλίας τῆς μεταξὺ margo o manu secunda Siebenk., Coray, Grosk. || ἦν addidit Pætzius. || 16. μεσημβρινὸν πολὺ *AB(ϕ)CI*; μεσημβρινὸν πολὺ *ἐπο*; in quibus o particulam addidit manu secunda. || 21. γε] τε Mein. || 24. δια littere dolendae; obelo cas notavit Corayus. || 38. ἔχουσιν codd.; em. e conj. Cas. || 48. εὖ add. Cor.

P. 72, 21. Post εἰρηγεν Groskurdus v. φησὶν inserere voluit. || 32. δαὶ θινῶν *A*. || 35. ἂν] ἐν codd.; em. e conj. Cas.; ei conj. Salmasius. || 36. πιστευομένη καρπὸς codd.; em. Sbk. || 37. κρᾶσιν] κρίσιν codd.; em. e conj. Salmas. || 38. διὰ θινῶν *A*. || 42. καὶ obelo notavit Cor. || 44. ἐκάτερον] *no*, corr. *B*; ἐκάτερα *ABCL*. || 52. δύναται' ἂν [εἶναι] ἀποδ. e Casaub. conj. add. Siebenk.; Cor., Mein.

P. 73, 1. λέγειν codd.; e Tyrwhitti conj. em. Cor. || 2. καὶ [τὸ] τοῦ lege e Casaub. conj. cum Sbenk., Cor., Mein.; φιλητίου codd.; em. Xyl. || 13. ὀκτακισχιλίων] ἑπτακισχ. codd. Illud, quod res flagitat, habes lin. 19 in cod. opt. || 18. σταδίων post v. ὀκτακοσίους add. editi. ante Kr. || 19. ὀκτακισχ.] ἑπτακισχίλ. *BC*. || 21. ζητῶν codd.;

em. Siebenk. || 27. [οὐ] κλείσιν ἢ χιλίος legi vult Groskurd., collatis p. 67, 27 et 75, 8. At hæc emendatio quum foret violentior, præstat putare Strabonem h. l. eum numerum designare quem accuratus constituit p. 75, 5, ubi : κλείσιν ἢ θαρχιλίος καὶ τετρακοσίος σταδίων, ut monuit Gosselinus. || 29. παρηγμένον Cor., Mein. || 35. ἐπὶ τῶν codd.; em. Xyl. || 43 et 49. κανόν pro κανόν codd.; em. Xyl. || 46. Leg. est aut : τομὴ τοῦ τε διὰ Θαφάκου μεσημβρινοῦ καὶ τοῦ διὰ Πηλουσίου παραλλήλου, aut : τομὴ τοῦ τε διὰ Πηλουσίου παραλλήλου καὶ τοῦ διὰ Θαφάκου μεσημβρινοῦ, quorum hoc adoptarunt Penzel, Grosek., Mein. In latinis lege : *intersectionem Pelusiaci paralleli cum Thapsiaco meridiano*.

P. 74, 2. ὑπὸ] Cas.; ὑπὲρ codd. || 14. παραλλήλως ἐκείνη Cor. || 24. ἐν τι] e Tyrw. conj. Grosek. et Kram.; ἐπὶ codd.; τι Cor. || 28 ῥῆζον] Kr.; ῥῆζιον codd. || 29. Verba παραλλήλως τε καὶ ἰση ε marginē illata esse censuit Kramer.; eiecit ea Mein. Vix recte. Bene verba habent, modo pro ἢ αὐτὴ λογισθεὶς scripseris καὶ αὐτὴ λογ. || 30. ἑαττον] ἦττον Ald. || 45. διάμετρον codd., nisi quod διαμέτρῳ supra scr. in o. || 46. ἀν] Cor., δὴ codd.

P. 75, 8. οὐ κλ.] P. 67, 27 erat οὐ πολλὰ κλ., fort. etiam h. l. ita scribendum, monente Meinekio. || 11. ὅτι ἐπὶ] Cor.; ὅτ' ἐπὶ codd. || 35. ἀρεστώναι] Kr., ἀριστ. codd. || 36. δὲ particulam post ἑάττους inseruerunt Penzel, Grosek., Kram. Quo facto, nihilominus locus claudicat. E Spengelii conjectura legendum est : ... ἀρεστώναι ἴσων τὰς Κασπίου πύλας Θαφάκου τε καὶ τοῦ Κασπίου, [τοῦ δὲ Κασπίου] πολὺ ἑάττους ἀρεστώναι τῶν μυρίων, δ. φ. ἀ. 'Ε. τῆς Θαφάκου, [τῆς Θαφάκου] ἀρα etc. || 38. τοὺς, quod inclusit Kr., bene habet. || 39. οὐς] e Tyrwh. conj. add. Siebenk. || 42. τὰς add. Cor. || 44. ἰσημερινὴ] man. sec. in margine o; μεσημβρινὴ ABCL. || 53. ἐντεῦθεν δ' Ald.; ἐντεῦθεν Cor.

P. 76, 1. ἦτις] o, εἰτις ABCL. || 4. συντέμνεις] Cor. in not.; οὐν τέμνεις codd. || 13. ὄρων] Kr., ὄραν codd. || 15. λεχθέντα] ῥηθέντα ante Kr. edit. || 23. ὑπὸ] o, ἐπὶ ABCL, ἐπὶ edit. ante Kr. || 35. τῶν Μαλεῶν] Cor.; τῶ Μαλαίῳ ABCL, τοῦ μαλ. E, τῷ μαλέτ Ald. || 39. παρήγμεν] Cor., παρήγμεν codd. || 46. Χαλκηδὼνα ABCL. || 50. μὴ] o man. sec.; ἢ ABCL, οὐ correct. in B. || 51. σταδ. ἢ ἐνακισχ.] Grosek.; σταδίων πεντακισχιλίων codd. || 53. τῷ delendum, monente Kr. || δυσμικωτέρῳ Bno.

P. 77, 1. τρισχιλίους] Leg. τετρακισχ., ut Breq., Gosselinus, alii monuerunt. || 10. δ' ἐπὶ] Cor., δ' ἴστιν codd. || 18. αὐτὸν] Siebenk.; αὐτὴν codd. || 40. πάλιν] codd.; ταύτην Cor.; παραλίαν Grosek.; κατὰ τὴν Εὐρώπης παραλίαν conj. Kramerus. « Cramerum probarem, nisi ἡπειρωτὶς παραλία commodè de litorali tractu Asiæ minoris intelligi posset. Ἡπειρος absolute de Asia minore et ἡπειρωταί de Asiaticis dici ex multis constat scriptorum locis, quos collegit Morus ad Isocr. Pan. 36. » Meineke in Vind. Strab. p. 9. At hic vocis usus non obviu est in Strabone, qui p. 389, 25 v. Ἡπειρώτην habet de regione Epitrolica, quam quominus nostro quoque loco intelligamus nihil impedit, sive legas τὴν Ἡπειρώτην παραλίαν vel τὴν Ἡπ. Νικόπολιν.

P. 78, 9. ἐχόμενος C, ἐχομένου B, ἐχόμενα Cor. || 17. Inclusa ex sqq., ubi τὰς δὲ μεταξὺ τῶν τροπικῶν in codd. desiderantur, huc translata esse monuit Kramer. || 24. οὐκ supplevit Kramer. Interpretes Pariss. vitium latere putabant in πλείον ἢ, cuius loco scrib. proposuerunt περί, Groskurdus vero σχεδόν τι. || 28. πεντακισχιλίοι] Breq.; μύριοι codd. || 29. τοῦ add. Cor. || 30. ὅσπερ] Xyl.; ὅπερ codd. || 30. τρισχιλίοι] Epit.; τρισχιλίων ABCL. || λέγω] Cum Corayo lege τὸ δ' ἐξῆς μ. τ. ἰσ. λόγῳ δέκνυνται etc. || 35. μύρια τρισχίλια πρὸς codd.; bene em. Kr.; olim edit. inde a Breq. ὀκτακισχίλια, omisso

μύρια. In Latinis pro sex millium lege sedecim millium. || 44. ὄσαν codd.; em. Xyl. || 47. δαί] Epit., αὶ ABCL. P. 79, 2. παρισχίους] Epit., παρισχίους cett. codd. || 14. δὴ om. Cor. || διαρῖσθαι ACI, διαρῖσθαι B. || 20. ἐνυδροτίραν Epit. || 23. καὶ... τούτων ex Cas. conj. Siebenk. || 28. Post παρισχίους excidisse καὶ τοὺς ἑταροσχίους Grosek. censet probabiliter. Ceterum codices : τοὺς παρισχίους καὶ τοὺς ἀρισχίους; quare Grosek. excidisse putavit διαρῖσθαι ὑπογράφει. || διορίζομενους AI. || ἡμισυσταλῆς] om. Epit., relicto spatio vacuo; ἡμισυσταλῆς conj. Breq.; συστάσις Casaub., deletio quod præcedit συστάσις. « Scripserat, ni fallor, aliquis supra ἄλλων inter versus HΓΝΕΥΣΤΑΣΕΙΣ, h. e. ἡγών συστάσις, quæ postea corrupta æque in ordinem recepta sunt. » CHAMER.; μεταλλάτεις conj. Coray. Cf. ἐξαλλάτεις p. 84, 39. Mihi verba in hæc sententiam corrigenda videntur : καὶ τῶν ἄλλων, [ὧς] ἐπαί[ν] συν[τ]ό[μ]ας, τῶν etc.

P. 80, 7. ταύτας Cor. || 14. αὐτοῖς] o manu sec.; αὐταῖς ABCL. || 17. καὶ γὰρ καὶ τοῦτ' vett. edit. inde a Cas. || 23. καὶ add. Cor.; δ addi vult Grosek. || 25. ὁμοειδῶν ABCL. || 27. εἰ γούν] Epit., εἰτ' οὖν ABC. || 33. ὁμοιοειδῶν Epit., ὁμοειδῶν ABCL. || 35. γῆν] τὴν codd.; em. Grosek. || 38. ὁ Πολύδιος ABE. || 43. συνάγει B (?) Ald. || 45. ἐκαί] Du Theil, Grosek., Mein.; καὶ codd.

P. 81, 9. αὐτὸν αὐτῶν ACI. || 10. δὴ add. Kr. || 15. Δαρείου] Sic etiam p. 83, 7, adeo ut error Strabonis vel Posidonii esse videatur. || 18. Γῶνων] « Malim Γῶωνα. » Mein. || 19. « καὶ ante Εὐδόκον fort. delendum. » Mein. || 20. Κορίων] Kr., Mein., Κορίων codd.; Proserpina-lia Guarinus, Κορινθίων vett. edit. || 23. Ante καὶ μάλιστα quædam excidisse monuit Groskurdus; suppleri posse ait : ἰστορῆσαι τε κατὰ ἄλλα. Lacunam notat Mein. || 27. αὐτὸν post εἰραίν addunt edit. ante Kr. || 27. καταχθέντα] pr. manus addit in marg. An.; κατασχεθέντα Cor. || 32. ὑπολαβθέντα BC. Ald.; ἀποδεχθέντα Cor. || 33. ἡγήσασθαι Cor. || 34. « Fort. [καὶ] τὸν Εὐδόκον. » Mein. || 48. ὀρέλαις] ὕγαιας codd.; em. Xyl.

P. 82, 4. εὐπόρους Cor. || 6. τοῖσις e Casaub. conj. Siebenk. et Cor. || 7. ἄλλα καὶ τῶν ναυκλ. Cor. || 13. ἐξορμίσαι C, Breq. Cor. Ibidem ceterisque locis pro Δικαιορχίαν rectius scribas Δικαιορχίαν cum Meinekio. || 17. οἱς add. Kr.; καὶ ἐμειδίσασθαι Cor., ἐμειδίσασθαι τε Cas.; ἐμειδίσαι τε Mein. || 28. ἀπογέγραπτο Cor. Mein. || 30. ὁμοροῖν] ὁμοιοί ἐν codd.; e Tyrwhitti conj. em. Cor. || 40. ἀναδειχθεῖσαν] ἀναγείσσαν codd.; Casaub.; demonstratam Guarinus. || 41. ἐκφυγῖν Ald. || 42. κατεσκευασμένον BC. || 51. τοῦδε inseri jussit Casaub.; τῆςδε male inser. Kr.; δούρο proposuit Mein., quod malim.

P. 83, 3. Versus istos e Mercurio Eratosthenis petitos esse suspicatur Meinekios. || 5. ὁ Ποσειδώνιος] ὅπως codd.; emendari jussit Cas. || 7. αὐτῶν] αὐτὸν Cor. || 8. διήγημα] διάστημα codd.; em. Cas. || 10. πιστευθέντι γὰρ codd.; em. Cas. || 13. πεντακισχιλίου addi jussit Gosselinus; μυρίοι codd. || 20. ἀπολλομένους Ald.; ἀπολλυμένους edit. ante Kr. inde a Xylandro, nec non Meinekios, recte utique. || 43. εἰς τὰ] εἰτα codd.; em. Cas. || 52. καὶ ejec. Cor.

P. 84, 3. φιλεῖδημον] « fort. φιλεῖδημον » Mein. || 22. παραπλησίῳ] τοιούτων Bno, edit. ante Kr. || 28. εἶναι om. edit. ante Kr. || 31. Locum corruptum, collata p. 244, 1 sqq., Corayus ita dedit : [οὐ] γενέσθαι... ἐροδὸν ἀδρόαν συμβάσαν; in notis vero ita legendum censet... γενέσθαι [κατὰ ληστειάν οὐ] κατὰ θαλάττης ἐροδὸν ἀδρόαν συμβάσαν, quæ versione expressimus; recepit etiam Meinekios. || 36. ἑλδοις Cor., quod malim. || 42. ἀναλῆσαι] ἀλύσαι BC, edit. ante Kr. || 43. δίχης] δίχην codd., nisi quod δίχης suprascr. in ho; ἐν ἀλύσει διηνακαί Cor. || 46. αὶ add. Cor. || 47. περίπτωσιν Cor. Mein. || 48. τς]

- δὲ Cor. || δ' εἶσι e conj. Kr.; δ' ἔσει Cor.; δὲ θέσει codd.
 P. 85, 10. Κράτητα δ' εἰσάγοντα probabiliter conj. Casaubonus || 17. ἡ recte om. Epit. || 33. φῆσαι || Ald.; φησι ABCI, φήσας Cas. || 46. μὴν τὴν || μέντοι Ald. || 46. ἐμ-
 βαδὸν ἐμβαδόν codd.; em. Cor. Miror Redslodium
 (Thule. Die phäniaschen Handelswege etc. Leipz.
 1855, p. 92) qui ἐμβαδόν ἐπαθεῖν ita explicuit ut auctor
 dixerit Britanniae figuram similem esse ἐμβαδῶ (deh.
 certe ἐμβαδῶ), λαυατῶ.
 P. 86, 2. καθ' αὐτὴν || καθ' αὐτὸν Xyl.; κατ' αὐτὸν Casaub.
 et seqq. editt. || 20. καταπεπλευμένη || καταπλευμένη et
 ex correct. καταπεπλευμένη B; τὴν προσάρκτιον Εὐρώ-
 πων B Ald. || 23. ταῦτα μὴδ' || Cor.; ταῦτα δὲ μήτε... τὸ
 μὴν οὐν μήτε codd. || 31. ὁ λαοδῶγ. || ὁ δλας δογματικὰς
 codd.; e Tyrwh. conj. corr. Cor. || 32. ποιούνται || ποιέ-
 ται || codd.; em. Du Theil. || 33. ἀλλ' obelo notavit Cor.
 || 41. οὐδ' οὐτε Cor., Mein. || 49. λοιπὸν ejiciendum
 monente Cor.; μικρὰ λείπον conj. Schweighauser ad
 Polyb. t. 4. p. 633. || 50. μὴν || τὸ editt. ante Kr. inde a
 Xyl. || 53. leg. Σαρδόνιον cum Cor. || 54. προσελθῶν
 male Cor. || ἐπ' || ἐν ο, probante Grosk., sed ἐπ' eo sensu
 persere a Strabone usurpari monet Kr.
 P. 87, 3. παιδικῆς || παικῆς (suprascr. αἱ) h, Cor., male.
 || 15. Κέρκυραν B Ald. || 17. ἐν δεξιῷ || Quid hoc loco sibi
 velint verba ἐν δεξιῷ non intelligi. Aut transponenda
 videntur post ἀπὸ δὲ τῶν Κεραινίων, aut, si 'Ιαπυγίαν
 corruptum est ex 'Ιαποδῖαν, leg. : καὶ ἐν δεξιῷ εἰς τὴν
 'Ιαποδῖαν ἀπὸ τῶν Κερ. etc. sublata particula δὲ. Hoc
 vertendo expresserunt interp. gall. et Grosk. || 22. πλε-
 στοι || πλείστον Al. || 25. φησι codd. || 27. δυσμικώτατα
 e conj. Cor. et Grosk.; δυσμικώτερα codd., quod retine-
 runt Kr. et Mein. || 30. Σαλμώνιον || Infra lib. X Σαμώ-
 νιον codd. praebent constanter. || 33. καὶ ἀπὸ Π. δὲ || δὲ
 delent editt. ante Kr.; καὶ delet Mein., quod praestat. ||
 35. διαχιλίους || « τριαχιλίους codd., editt.; sed cum idem
 intervallum μυρίων διαχιλίων a plerisque haberi et paulo
 ante et p. 122 Cas. Strabo tradiderit, hunc numerum
 hic quoque cum Gossellino et Groskurdio restituere non
 dubitavi. Mutatus videri potest eo consilio, ut triginta
 millia stadiorum computatis omnibus numeris efficeren-
 tur. » Krām. || 37. οὐ καλῶς || οὐκ ἄλλως codd.; em. Xyl.
 || 52 et 54. Σαρδῶνος et dein Σαρδωνίῳ BC.
 P. 88, 6. Κέρκυραν B Ald. || 26. τὰ || additum inter ver-
 sus in o. || 27. οὐκ ἐλασθόμενος Ald. || 30. τε add. Kr.;
 καὶ τὸ μῆκος δὲ conj. Cas.; καὶ τὸ μῆκος scr. Cor. ||
 31. ἐκτιθεῖς Ald. || 35. τοῦ μεταξὺ codd.; em. Schweigh.
 || 36. προσλαμβάνει ex correct. B, Cor. || 45. οἵτινες εἰ-
 πον ἀπὸ Ἰνο, Siebenk. Cor. || 50. οὐτε δὲ τοῦ ex correct.
 B, editt. ante Kr.; recte. || 51. οὐτε.. οὐτε bene Cor.;
 Mein. ||
 P. 89, 9. ταύτου || mgo o, τὰ τοῦ codd. || 9. ἡ additum
 e conj. Tyrwh. || 13. τὸν μεταξὺ codd.; em. Tyrwh. ||
 19. τμήματι codd.; em. Tyrwh. || 22. καὶ διαφορὰν οὐκ
 ἔχοντα ro et B man. sec.; καὶ ἀδιάρροα conj. Kr. || 30.
 ἡ add. Xyl.; καὶ habet B. || 46. ἐν φ' || ἐν ζ' codd.
 P. 90, 15. τε ejiciendum esse opinatur Kramer; et καὶ
 conj. Grosk. || 33. καὶ δδαύων || ἡ δδ. Cor., quod sane
 praestat. || 36. ταῦτα || Cor., ταύτας codd. || 37. τὸν ante
 ἔλιον codd. et editt. ante Kr. || 43. διακτώματα || ἴδια δόγ-
 ματα Cor. || 50. ἑρῶν || ἐπισκοπεῖν Epit., sed ἑρῶν in
 margine.
 P. 91, 7. αὐτῶν.. αὐταῖς || lege αὐτῶν.. αὐταῖς cum Cor. in
 not. || 8. τούτων || πάντων BC; τὰς πίστις ἀπάντων Epit.
 || 13. αὐτῇ || Kr.; αὐτῇ codd. || 16. τῷ πόλει || τῷ ὅλῳ marg.
 o, Breg., Cor. || 21. τεταμένον BC. || 25. τὰς... δόξας, τὰς
 δὲ AB. || 29. καὶ γῆν Ald. || 29. ὁμονύμιος E. || 42. ὁ-
 μονόμου h. quoque l. maluit Cor. et Grosk. || 49. ἔστας
 ἐστὶ BC.
 P. 92, 5. ἐν om. Siebenk., Cor. || 6. μέσων B. Ald. || 12.
 Verba τοῖς γνωμοναῖς καὶ τοῖς ἄλλοις nescio quo cam
 exciderunt in editionibus Krameri et Meinekii. || 44. τε-
 ταμένον E. || 47. 49. 53. διὰ τῶν πόλεων || διὰ τοῦ πόλεως
 conj. Spengel.
 P. 93, 6. τούτῳ || τούτῳ E Cor. || συγχωρεῖν || ο, συγχο-
 ρῶν AEBCI. || 11. ἐξ || Cor., ἐάν codd. || 15. δὲ || δὲ
 bene Spengel et Mein. || 22. τὸ... τμήμα || Kr., τοῦ...
 τμήματος codd. || 27. ἡμῶν || margo o; μέσων ABCI;
 ἐκίφαινα σημεῖον Epit. Pal.; ὁμοῖον e Xyl. conj. Siebenk.
 || 29. ἐλάττων e Cas. conj. Siebenk., Cor. || μέρος || E,
 μέρος ABCI. || 33. μέλουν || sic codd. h. l. et p. 445,
 6; at μουρῖζειν praebent p. 98, 25; unde μούρουν repo-
 nendum est cum editt. ante Kr. || 37. τὸ δὲ [πλάτος] D.
 conj. Spengel. || 42. Ante πλέον quaedam excidisse pro-
 babiliter conj. Penzel, quum in codicum lectione offen-
 dat nominativus absolutus, et sententia expressa sit
 obscurus. Cum Grosk. supplere licet : τοῦ ἰσημερινοῦ
 [πλέον ἐστὶ τοῦ ἡμίσους τῆς οἰκουμένης καὶ ἐπὶ] πλέον ἐν
 εἰη. τὸ λοιπὸν. Du Theil proposuit lin. 40 : πλάτος μὲν ἔχει
 καὶ πλέον ἐν etc. Quod e Cas. conj. Siebenk. dedit πλέον
 ἐν εἰη ἡ τὸ λοιπὸν, Corayus vero cum cod. r : πλ. ἐν εἰη
 τοῦ λοιποῦ, sensum eum quem res flagitat non fundit.
 || 46. δεῖν || δεῖ, suprascr. δεῖν ο; δὲ ABCI. || 51. Verba
 καὶ εἰκοσι exciderunt in ed. Krameri. || 54. ἐξηκοντάδων ||
 mgo o man. sec. et Epit.; ἐξήκοντα σταδίων ABCI.
 P. 94, 8. ὥς || bene omis. E. || 30. ὕψι || Xyl., ὑπὸ
 ABCI, ἀπὸ γῆ. || 34. Ποδολάν AE. || 37. οἱ om. BC.
 || 40. Πρεττανίδων AC, Πρεττανίδων Ald., Βρεττανικῶν
 edd. ante Kr. Ubique apud Strabonem, sicut apud Ptole-
 mæum reponendum est Πρετταν. pro Bp. || 42. ἱστορεῖ
 BE, ἱστορῶν Ald. || 48. Πρεττανικῆς AC. || 51. τοῦ ejic.
 esse monuit Kr.; καὶ ejus loco posuerunt vett. editt. inde
 a Cas
 P. 95, 3. Πρεττ. AC. || 4. κολλαχῶ ejiciendum, notante
 Cor. || 6. που om. E. || 21. Πρεττ. AC. || 24. παραιτέρῳ || προ-
 σωτέρῳ E; οὐδ' || E; οὐδὲν ABCI. || 25. προσέχοντας add.
 Cor. || 28. πέρας add. Cor. || 31 et 36. Πρεττ. AC. || 40.
 ἐν om. Bl Cor. || 48. ἐπὶ γένοιτο Cor. || 52. Διαιτῶν || καὶ
 πλέον Epit.
 P. 96, 4. τῶν inclusit Kr. || 12. εἰσασημάτων || Kr., οἰκη-
 μάτων codd.; ὀργάνων aut οἰκοδομημάτων conj. Tyrwh.;
 ποιημάτων Villebr.; ποιημάτων Pætz.; σχηματῶν Cor.,
 Grosk., Mein., quod sane praestat. || 20. μέλι || mgo o
 manu sec.; μέλιον ACI, μέλιζον B Epit.; μέλιζο' ἴνο et,
 omisso μῆ, E; μέλιζον, omisso μῆ, Ald. || 25. ἐάν ἐντι ||
 ἐναντι ABCI, sed ἐάν ἐντι correct. in B. || 35. διὰ add.
 Xyl. || 37. μικρὸν E. || 38. μόνον || κῶνον mgo o man.
 sec., Ald. || 41. γραμμῶν ABCI, γραμμῶν correct.
 in B. || 45. τῆς om. E. || 47. Σαρδῶνα BC.
 P. 97, 1. Καὶ ἄρκτων E. || 3. τε inclusit Kr.; praecedens καὶ
 inclusit Cor. || 10. τίθησιν codd.; em. Cas. || 12. οὐς
 ἐφυγε τόπους verba huc transposuit Kramer; in codd.
 leguntur post voc. κλωνηθεῖσιν, ubi relinquenda erant.
 || 20. κρεῖττον ABCI, κρεῖττον Eno. || 22. Πρεττανοῦς
 AC. || 24. Τυρρηγέας A. || 27. Ἀρτιμείτην codd.; em.
 Kr.; πολλῶν (ἄλλων) ἐκείνοι Cor.; Casaubonus pro πολλῶν
 leg. voluit ἄλλων. || 30. ἐπαλόντων AC. || 32. στόλος
 codd.; em. Cor. || 43. ὥς εἰσὶν ἀπολούστατα codd.; trans-
 posuit Kr.; idem ὥς fort. delendum esse monuit. || 48.
 ἄλεγμον Cor. || 52. ταύτῃ || E; ταῦτα ABCI. || 55. τὸ
 ante σχῆμα add. Cor.
 P. 98, 4. ταύτῃ || Cor.; ταύτης codd. || 5. ἱσπερίας Cas. ||
 7. καταστρέφουσα editt. ante Kr. || 14. ἱσπερίας AEI. ||
 16. ἄρκτους BC, ἄρκτων E. || 21. ἄρκτων || o, Pletho;
 ἄρκτων ABCI. || 26. ἀπὸ || Lege ὑπὸ cum Cor. et Mein.;
 δ' recte om. Pletho. || 32. τὴν μὲν γὰρ Ald. || 38. τὴν ante
 γραμμὴν om. Ald. || 39. πρὸς om. Pleth., Cor. || 44. In-

clausa om. *Al*; vocem ἡμερῶν præbent *BCE*; ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν correct. in *B*; verba καὶ ἡμέρας add. Groskurd. || 45. Ἱέρως] Ἐπίρας conj. Grosk. qui post ὁρᾶσθαι excidisse putat : τοὺς πλησιαστάτους τοῦ Κανάδου ὁστέρας. Melius Mein. conj. : καὶ τοὺς Καθεύρους ποτὶ ὅρ. || 49. αὐτὸν [ἔναι] ex Cor. || 50. προσλθόντα *E*. || 53. ἐκείνος ἐνταῦθεν *BC*.

P. 99, 1. ταύτης codd.; em. Xyl. || 3. δυσμικώτερα *E*. μικρῶ] *E*; μικρὰ *ABCI*, μικρόν Pleth. || 7. ἂν om. *E*; ἑσπερίους *r* et mgo *o*, αἰθερίους *ABCEI*; ἀσπερίους correct. in *B*. || 15 et 18. Πρεττ. *BC*. || 23 ἤτοι] ἔξισι *E* Pleth. || 26. ἐκατέρων codd.; em. Cor. || 27. τούτας] Grosk.; ταύτην *ABCI*, ταῦτά Pleth. || 29. καὶ τὸ μέγεθος *ABCI*, κατὰ μέγεθος Pleth. || 32. μᾶλλον om. Pletho. || 39. συνηρόμεθα] Kram.; συνηρόμεθα codd.; ἐπεχόμεθα correct. in *B*; probante Corayo; συνηρόμενα ἔχομεν Pleth.; συνηόμενοι conj. Grosk.; στοχαζόμεθα vel σημαιομέμεθα Mein.; propius ad codd. accederet συλλεγόμεθα eo sensu quo συλλογιζόμεθα vulgo dicitur. || 43. εὐφῶδες Cor. || 45. ποικίλα *E*. || 48. καταπαρμένων *C*, Pleth., Cor. || 50. δ' add. Cor. || 52. ἀς φύσει *ABCI*; τὰς μὲν οὖν φύσει *E*; ὅν αἱ μὲν φύσει διαμένονσι, αἱ δὲ Pleth.

P. 100, 1. ἡ add. Cor.; καὶ τὰς e Cas. conj. Siebenk.; lacunam notavit Meineke. Vocem μὲν post ἐπιφάνειαν om. Cor. || 4. οὐσαν [τὴν] κατασκευήν Cor.; ἐκ κατασκευῆς e Cas. conj. Shenk. || 7. ὥστ' αἱ μὴδ' *ABCI*, ὥστε μὴδ' αἱ correct. in *B*. || 16. Λέγωμεν οὖν *Er*, Λέγωμεν edd. inde a Cas. usque ad Kr. || 17. ὅτι] « A voce ὅτι incipit fragmentum Vaticanum, cui index præfixus est : Σύνοψις τῶν κώπων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. » Kram. || 28. ἐν ἄλλῳ] ἐν ἄλλῳ correct. in *B*. Verba καὶ ἄλλῳ e Plethone Kr.; in codd. legitur post v. θαλάττης. || 34. μὲν] Pletho; δὲ Strab. codd. et Synopsi. || 44. ἐπεί] ἐπειδὴ *E*. || 49. μᾶλλον συνοικισμένοι codd.; transpos. Kr. || 50. τε] δὲ Cor. et Mein. || 52. συνεργεῖ] συντάττει *E*. || 54. καὶ οἱ κοιν. *E*.

P. 101, 3. ἐνθεν] ἐνταῦθεν *E*, sed in marg. ἐνθεν. || 4. Ἀρχὴ οὖν, ὡς εἴρηται, τοῦ καθ' ἡμᾶς κόσμου ἔστιν etc. Synopsis. || 6. περιπελάσονται *ABCI*; παραπλ., suprascr. περιπλ., *E*. || 8. Post ἀρδάν Synopsis addit ἡ μὲν ἐν θαλάττῃ ὀλίγον. || 9 ἐπταστάσιος *E*, ἐπτά σταδίου *ABCI*, ἐπτά σταδίων Epit. || 17. τῆς inclusit Kr. || 19. τὸν om. *E* || 27. Σαρδόνιον *BCI*, Synops., Epit.; pro Σαρδόνιον lege Σαρδόνιον. || 28. τῆς om. *E*. || 33. Πανδαρία *ABCEI* Synops., Πανδορία correct. in *B*, Πανδαρία Mein.; Πανδρία] Πανδρία *ACI* Synops. || 36. Ἀθαλία *ACI* Synops. « Post Πανασία *C* et Pletho addunt καὶ ἄλλα, unde orta videntur quæ in Ald. leguntur eodem loco καὶ Ἰλουα. » Kram.; Πιθήκουσα Synops., Πιθήκουσαι *BC*, Πιθηκούσαι Cor. || 37. ἡ τε Γυμνησία *ABCI*, Γυμνασία Syn. Pluralem numerum ex aliis Strabonis locis reposuit cum Du Theilio Kramerus; singularem cum aliis retinuit Mein. || 38. Ἐβυσσος] Βύσος codd.; quod cur mutaretur, causa non suberat. || οὐδὲ] οὐδ' αἱ Cor., Mein. || 39. Κόσουρα *ABCI* Syn. || 40. Αἰγίμορος Syn., Pleth.; Αἰπαραῖθνας codd., Αἰπάραι Pleth. || 42. τὴν om. *E*. || 46. τῆς Σύρτης *E*. || 51. Μῆτις *AI* Syn.

P. 102, 1. τὴν] *r*; γῆν *AEI*; γῆν τὴν *BC* || 9. δὲ om. *E*. || 11. τοῦ om. *E*. || 12. μέση om. *E* Synops. || 15. λεγ.] καλουμένου Syn. || 17. ποιεῖ] πληροῖ Syn. || 20. μὲν om. *Er*. || 22. μὲν αἱ] μόναι αἱ *CE* Syn.; μόναι *B*. Dein lege Ἀφροδίτες. || 23. Κρηνητικὴ *ABCEI* Syn.; Κυρακτικὴ *r*, Pletho, Cor. || 24. Μόλινα *AEI* Syn., Μόλινα *EC*; Κόρυρά τε καὶ *E* Syn.; Κόρυ. τε καλουμένη Pleth. || 29. τῶν μὲν τρισηλίων] μὲν om. *E*; τῶν μὲν asteriscis notavit Coray. Fuerit τῶν πεντακισχιλίων. Similiter p. 110, 19 μὲν natum ex πέντε. Numerus hic quadrat cum distan-

tiis, ex quibus a freto Siculo usque ad Elidem supra 5000 stadia Strabo exputat. Quod vulgo legitur τρισηλίων, multo rectius habet, et ex mensuris, quas de ora helladica et epirotica ipse Strabo affert, colligi potest. At minimè inde sequitur Strabonem h. l. scripsisse τρισηλίων. || 30. τὴν om. *E*; πλὴν τῶν *o*, πλεόντων cett. codd. || 31. Κάρκυρα *E* Synops. || 36. Σαρδωνικὸν *ABCI* || 38. τῆς om. *E*. || 39. πεντακοσίων, suprascr. διακοσ., Syn. || 40. τε καὶ om. *E*. || 41. τὸ δὲ] τῷ δὲ Epit., *E*, Pletho, Siebenk.; τῷ δὲ Cor. || 44. Κύπρου] Κνίδου *r* et Pletho; Καρκάδου legi voluerunt Tschuck., Groskurd; verba καὶ Κύπρου eiecit Meineke. Deinde part. δ' om. Pletho cum eoque editt.; idem Pletho post Ἀσίας iniecit ἐν φ, quod recepit Corayus; Groskurdus supplevit [ἐν φ αἱ πλείους] αἱ etc.; Kramerus mavult : ἐν τούτῳ δὲ vel ἐν δὲ τῷ Αἰγαίῳ. Meinekius lacunam notasse satis habet. In Epit. pro τῆς δ' Ἀσίας etc. legitur : τὸ δὲ Ἀσιατικὸν πέρατος ἔχει τὰς τε Κυκλάδας νήσους καὶ Σποράδας etc. Ceterum, si καὶ post. v. Κύπρου omiseris, codices hæc exhibent : ... μέχρι τῆς Ῥόδου καὶ Κρήτης καὶ Κύπρου τῶν πρώτων μερῶν. Τῆς δ' Ἀσίας αἱ τε Κυκλάδες εἰσι καὶ etc. Hæc optime quadrant in eam geographiam quam tradit Dionysius Periegetes, qui ex serioris ævi instituto Cyclades et Sporades Asiæ attribuit, deinde autem miro errore Cyprum insulam ita collocat, ut ab oriente ei objectæ sint Echinades insulæ; unde sequitur occidentalem Cypri partem et orientalem Cretæ partem percommode tanquam terminos maris Carpathii vel Ἐγæi recenseri potuisse. Hanc igitur doctrinam scolum quendam in Strabonem intulisse, indeque turbas, quibus locus noster laborat, explicandas esse censeo. || 49. ὡς αὐτὰς δὲ Ald.

P. 103, 1. ἡ μικρῶ πλείους om. *E*. || 11. προσπίπτουσι, *ABCI*, Ald.; προκύπτουσιν *E*, προπίπτουσιν Pletho et Eustath. ad Dion. v. 148. || 13. συνάγουσαι .. ποιούσαι] Pletho, συναγωγή .. ποιούσῃ *ABCEI* Synops., συνάγουσαι.. ποιούσαι Eustath. l. l. || 16. « διαχίλιος a Strabone scriptum non fuisse post Bochartum (Hieroz. P. 2, p. m. 71, 49) complures, maxime Gosselin. et Groskurd. ad h. l. ostenderunt. Strabo ipse infra VII, p. 309 postquam dixerat Carambim promontorium ab urbe Chersonesitarum 2500 stadia abesse, distantiam inter idem prom. et Crimætopon multo minorem esse tradit. Recte igitur hic delendum censuerunt, quo facto satis concinent cum hoc loco, quæ de eodem intervallo docent Ptolemæus (III, 6, V, 4) et Plinius IV, 26 (ubi nonnisi 1360 stadia e. 170 m. p. exputantur). » Kram. His obsecutus Meinekius scripsit χιλίων. Nihil mutandum esse contendo. Sane quidem stadia 1500 ad veram distantiam et ad Ptolemæi et Plinii mensuras proximæ accedunt. At hinc argumentum peti nequit. Quodsi in Ptolemæi tabula inter Crimætopon et Carambim nonnisi 1500 stadia intercedunt, monendum simul est in eadem tabula a Bosporo ad Borysthenem nonnisi 2800 stadia esse, dum ex Strabonis computu sunt stadia 3800. Plinius unde numerum suum sumserit nescio, at constat eum Romanos potissimum auctores sequi, qui Ponti ambitum statuerunt multo minorem quam statuit Strabo. Huc accedit quod 2500 stadia non solum Eustathius ap. Strabonem invenit, sed Agathemerus quoque 2, 14 tradit. Quodsi apud Strabonem p. 256, 54 legitur : διέστηκε δ' ἡ Κάραμβις τῆς μὲν τῶν Χερροννησιτῶν πόλεως σταδίους διαχίλιους πεντακοσίων, τοῦ δὲ Κρίου μετώπου πολὺ ἐλάττους τὸν ἐπιθρόν, facilis conjectura est leg. esse : [οὗ] πολλὸ ἐλάττους, adeo ut Strabo rotundum istum 2500 stadiorum numerum nostro loco minus accurate loquens ab ipso Crimætopo ad Carambim exputare potuerit. Ac revera Chersonesus nonnisi 100 stadiis Crimætopo septentrio-

- nallior est, sicut recte etiam Ptolemæus statuit. Contra vero luce clarius est Strabonem, qui a Theodosia ad Symbolon portum 1000 stadia computat, non potuisse ab ortu Symbolon portus promontorium ponere quod ex Kramerii opinione per mille fere stadia versus meridiem pertinuisset. || 19. *τραχ. ἄτακ.* || 3. *καὶ ὡ* Epil. || 20. « *δισχιλίαν* » in *εραχλίων* mutandum esse suspicatur Penzel et Grosk., de distantia inter Bosporum et Carambim agi cum Gosselino, sed falso, ut opinor, rati. » *Kramer.* Penzelii sententiam recte probat Ukertus; quoniam argumento Kramerii opinio nitatur non assequor. Strabo quum usque ad Carambim 2800 stadia computet, fortasse post *δισχιλίαν* excidit *εκατοσίων*, quod quum in eadem hac linea præcedat, omitti facile potuit. || 30. *Διοσκουρίδα* Synops. || *Καρδάβως*, *supra*scr. *ιος*, *E.* || 31. *εισοχάς* Mein. || 34. *δὲ* || *δὴ* *no* et *B* ex correct. || 42. *Θρ. βοστ.* *glossema*, ut videtur. || 51. *τῆς* *ἔω* *BC.* || *κατὰ* *Ἰσον* *ACI*, *κατ'* *Ἰσόν* *Cor.*
- P. 104. 1. *ἐγκαταλεῖ* *ABCI* Syn. || 10. *ἀνευρεῖν* *E.* 19. *νεμοι.* || *om.* *E.* *γενομένων* *BC.* || 26. *καὶ* [*αὶ*] *τοῦ* *Cor.* || 27. *στόμα* e *Plethone* additum. || 28. Post *μέρος* fort. addendum esse *αὐτοῦ* *Kramerus* dicit. || 20. *Διοσκουρίδα* *AE.* || 34. *Σιδήνην...* *Φαρνακίας* recte Mein. || 36. *που* *om.* Mein.; *Διοσκουρίδα* *ABE.* || 42. Post *vocem* *Διόνη* in *A* lacuna est quæ pertinet usque ad p. 115, 24. « Eadem desiderantur in *Hyg.* in *g* tamen recentior manu suppleta sunt quæ sequuntur usque ad verba λοιπὸν εἰπεῖν p. 108, 52. In *np* itidem omnia usque ad finem hujus libri deerant; in *p* autem eadem quæ in *g* suppleta diximus; post addita sunt. » *Kramer.* || 47. *πολιτειῶν* *EO*, *πολιτῶν* *BCL.* || 48. *ἐπαι* *E.* || 50. *ἀμαξιοί* *cor.* *E.* *ἀμαξιοὺς* *BCL.* || 52. *τὸ* *om.* *Egp.*
- P. 105. 3. *περὶ* *τὸν* *βίον* *B* ex correct., *rv*, *Pletho*, *Cor.* || 3. *καὶ* *Ev*; *καὶ* *δ* *BCL*; *κατὰ* *conj.* *Tyrwh.* || 6. *πολλοὺς* *om.* *Er* *Pleth.* || 14. *αὶ* *om.* *BCL*; *βλάβαι* [*ἐκβάαι*] *E.* || 18. *γεωργικὸν* *mgo* *o*; *γεωγραφικὸν* *BCEI*; *γεωργικὸν* *te* *καὶ* *mgo* *k*; hinc *καὶ* *τὸ* *γεωργικὸν* *te* *καὶ* *τὸ* *γεωγραφικὸν* *καὶ* *τὸ* *πολιτικὸν* *v* *Ald.* || 20. *ὥσθ'* *ἔλων* *E.* *ὥστε* *ὄντων* *BCL*; *ὥστ'* *εἰκότως* *conj.* *Cas.*; *ὥστ'* *ὄντως* *conj.* *A.* *Gronov.* *Var. Geogr.* p. 166; *ὥς* *τὸ* *γ'* *ἐπικρατεῖ* *mgo* *o*, *ὥστ'* *ἐπικρατεῖ* *r*, *ὥστε* *καὶ* *ἐπικρατεῖ* *gp*, *Pletho*, *Siebenk.*, *Cor.* || 35. *τραχηλμαίων* *E* et *Eustath.* ad *Dion.* 287; *τραχηλμαίων* *BCL*, *τραχηλίων* *gp* *Pletho*; *τραχηλμαίων* *edit.* ante *Kr.* || 37. *ἔφον* e *Grosk.* *conj.* inseruit *Kr.* vix recte; *τὸ* *πλεονὸν* *τὸ* *πρὸς* *τῇ* *καλ.* *Πυρρήνη* proposuit Mein.; *τούτοις* *ἐν* *ἀποτέμνεται* *τῶν* *πλεονῶν*, *ἄρος* *ἡ* *z.* *Π.*, *Corasys*, quod placet, nisi quod *ἄρος*, in quo jure offendit Meinekius, mutari velim in *ῶ* *ἄρος*. *Piccolo* proposuit *ὀριζόμενον* *τῇ* *x.* *II.* || 38. *ἡ* *λοιπὴ*] Mein.; *αὕτη* *codd.*, nisi quod *ἡ* *δ'* *ἄλλη* *πᾶσα* *ἔστι* *habent* *gpr*, *Pletho* et inter versus *k*, quod recepit *Siebenk.* et *Cor.* || 42. Ante *πεντακίχ.* excidisse *καρὶ* *suspiciatur* *Kram.*; *πεντακίχ.* *δὲ* *πλά* *ντος* *edit.* ante *Kr.* || 45. *ἀντιπαράκειται* *E.* || 49. *τὸ* *μὲν* *ταῖς*] *E* *Synops.*; *τὸ* *ταῖς* *μὲν* *ἄλλ.* *BCL*, quod postea correct. in *C.* || 54. *ὁμώνυμος* *codd.*; *em.* *Kr.*
- P. 106. 7. *τὰ* *τῶν* *Κελτῶν* *hgp*, *Pletho*, *edit.* ante *Kr.* || 8. *ποιόντων*] *Cor.*; *ποιούντων* *codd.* || 14. *δέ* *τι* *καὶ*] *e* *conj.* *Kram.*; *δ'* *ἔστι* *καὶ* *Synops.*; *δὲ* *καὶ* *codd.* || 22. *χερσωναίουσα* *E* || 28. *σταθίων* post *ἔπακ.* *add.* *gp*, *Pletho*. || 32. *Τυρρεγῆτων* *C*, *Syn.*; *Τυρρεγῆτων* *L*; *Τυρρεπῶτων* *E.* || 35. Post *Ἰλλυρίδα* *Pletho* *gpr* *mgo* *k* *add.* *καὶ* *Μακεδονίαν* || 40. *ad* *sec.* *manu* *add.* in *k*; in *cett.* *omiss.* || 41. *τε*] *Kram.*; *δὲ* *codd.* || 44. *τῆς* *Μαιώτιδος* *τῆς* *Ἀσίας* *ἔστι* *gp* *mgo* *k*, *edit.* ante *Kr.*; *ἦδη* post *ἔστι* *add.* *gpr*, *edit.* ante *Kr.* || *τὸ* *ἐν* *ὅς* *E.* || *ὅπ* *τὸ* *τοῦ* *ἄρου* *k*. || 49. *πρὸς* *ἄρκτους* *Ald.*; *πρὸς* *ἄρκτον* *Pleth.* *gpk.* || 49. *ἡπαίρου* *ταύτης* *μέρος*, *Pletho* *gp.* || 51. *δὴ*] *E*, *δὲ* *BCL* *Syn.*
- P. 107. 2. *τὸν* *ἐπὶ* *τῆς* *Κασπίας* *θαλ.*, *Pletho* *gpr.* || 4. *τὰ* *om.* *Pletho.* || 5. *Κασπίας* *gp.* || 7. *Ἰμαον* *Cor.* || 8. *καὶ* *Σαυρομ.* *E*; *Σαυρ.* *vocem* *ut* *ab* *h.* *l.* *alienam* *notarunt* *interp.* *Par.* et *Cor.* || 10. *Ζύγοι* *codd.* || 18. *Τιβερηνικῶν* *supra*scr. in *E.*, *Coray.* || 21. *καὶ* *Μουσὸς* *om.* *E.* || 26. *καὶ* *ἡ* *Ἐπ.* *om.* *gp* *Pleth.*, *inclusit* *Cor.*; *καὶ* *τὴν* *Ἐπίκτιον* *Siebenk.* || 29. *Παροπανισάδες* *C*, *Παροπαμισάδες* *l* *Syn.* || 30. *τὰ* *om.* *Pletho* *gpr.* || 31. *καὶ* *Δυναίον*, *om.* *Pletho* *gp.*; *si* *ejicere* *verba* *nolis*, e *Siebenk.* *conj.* *legendum* *καὶ* *Κατάνας*. || 35. *νοτίᾳ* *ταύτῃ*] *gpr* *Pleth.*; *νοτιώτατῃ* *cett.* *codd.* || 40. *οὐχ*] *ἄλλ'* *E.* || 41. *Γερμανίας* *C.*
- P. 108. 1. *Τραχιδίων* *codd.*; *em.* *Cor.* || 8. *ταύτην*] *E* *Synops.*, *ταύτη* *BCL*, *ταύτας* *gp* *Pletho.* || 15. *παρδάτῃ* *E.*, *παρδάτῃ* *C*, *παρδάτῃ* *Bl* *Syn.*, *παρδάτῃ* *Steph.* *Byz.* *v.* *Δύσις*. || 16. *ταῖς* *οἰκήσεσι*] *gpl* *Ald.* || 22. *καὶ* *asteriscis* *notavit* *Cor.* || 24. *καὶ* *τῆς* *Ἀσίας* *ἡ* *ἐπ'* *εὐθείας* *gp* *Pleth.* || 27. *καὶ* *τῆς* *τῶν* *Ἰ.* *Cor.* || 33. *τούτους* *gp*, *Pleth.*, *Cor.* || 34. *Φαρουσίους*] *sec.* *man.* *B*; *Ἀρουσίους* *CBI* et *pr.* *m.* *B*; *Μαυρουσίους* *gpk.* || 35. *τούτους* *BCgp* *Cor.* || 39. *Ἀσούστας*] « *Σίντας* *BCL*, *edit.*, qui *populus* *cum* *neque* *a* *Strabone* *præter* *hunc* *locum*, *neque* *ab* *alio* *scriptore* *his* *in* *regionibus* *commemoretur*, *Ἀσούστας*, *ut* *rectissime* *legitur* *in* *E*, *restituere* *non* *dubitavi*. *Illi* *enim* *his* *ipsis* *locis* *habitant*. *V.* *Plin.* 5, 4; *Dionys.* *Per.* 211; *Herodot.* 4, 170; *Steph.* *B.* *v.* *Ἀσούστα*. » *Kramer.* *At* *Herodotus* *Asbystas* *supra* *Cyrenem* *urbem* *in* *mediterraneis* *ponit*; *eodemque* *faciunt* *quæ* *de* *sede* *gentis* *tradunt* *Ptolemæus*, *Callimachus* *ap.* *Steph.* *v.* *Ἀσούστα* *et* *Dionysius* *Per.* 211. *Unus* *Plinius* *Asbystarum* *nomen* *inter* *Nasamones* *et* *Macas* *medium* *ponens* *paulo* *aliter* *statuisse* *gentemque* *ad* *intimum* *Syrtis* *majoris* *recessum* *ponere* *possit* *videri*. *Strabo* *vero* *si* *inter* *Gætulos* *et* *Byzacios* *Asbystas* *memorasset*, *cum* *ceteris* *geographis* *componi* *non* *posset*. *Itaque* *Epitomatores* *Asbystarum* *nomen* *bene* *notum* *in* *ignotorum* *Sintarum* *locum* *intulisse* *crediderim*. *In* *tractu* *quo* *Sintæ* *Strabonis* *ponendi* *sunt*, *Herodotus* *memorat* *Gindanes*, *Ptolemæus* 4, 3, 12 *Πισινδῶν* *ἡμμένα*. *Cintos* *inter* *Afrorum* *populos* *recenset* *Liber* *generationum* *ap.* *Ducang.* *ad* *Chron.* *Pasch.* t. 2, p. 102 *ed.* *Bonn.*, *qui* *in* *Ptolemæi* *codd.* (4, 3 p. 265 *ed.* *Willb.*) *Κίνθιοι*, *Κινίθιοι*, *Κινίθιοι* *vocantur* *et* *sub* *Syrtin* *minorem* *collocantur*. *Alio* *loco* *Ptolemæus* (4, 5 p. 279) *post* *Nasamones*, *quos* *in* *Marmaricam* *relegat*, *Σέντιτας* *vel* *Σέντιδας* *memorat*. || 42. *Μασουλῆς* *Μασσαλιῆς* *BCL*, *Μασουλῆς* *E*, « *quam* *formam* *etiā* *mis* *Stephanus* (*v.* *Μασσούλοι*) *afferat* *e* *Polybio*, *Dionysiusque* *confirmet* *Μασσουλῆς* *exhibens* *v.* 287, *tamen* *propter* *constantem* *ferè* *codicum* *consensum*; *ante* *ultimam* *sylabam* *addentium* (p. 829. 831. 832 *Cas.*), *a* *Strabone* *usurpatam* *haud* *crediderim*. *Unum* *autem* *σ* *et* *in* *hoc* *nomine* *et* *in* *similibus* *constanter* *præbent* *codices* *optimi* *ap.* *Strabonem*, *duplex* *servavit* *Coray.* » *Kram.* || 47. *γεωργῆσαι* *E.*
- P. 109. 7. *ἐν* *τῇ* *καθ'* *ἡμᾶς* *τετρατημορίων* *BCEI*; e *Tyrwh.* *conj.* *em.* *Siebenk.* || 8. *τῶν*] *E*, *τὸν* *BCL*, *τῷ* *Siebenk.*, *τὸ* *conj.* *Tyrwh.* || 10. *τοῖς* *om.* in *BCEI*. || 22. *τὰ* *post* *διαστήματα* *addendum* *cum* *Cor.* et *Mein.* || 23. *μῆλλοντα*] *Cor.*; *μῆλλοντι* *cudd.* || 24. *ισσημερινῶ*] *Cor.*; *μσημερινῶ* *codd.* || 27. *δ'* *ὄν*] *Xyl.*; *δ'* *αὖ* *BCL*. || 28. *καὶ* *ante* *ταῦτα* *add.* *Xyl.*; *om.* *Mein.* || 34. *τῆς* *Ἰέρνης* *edit.* ante *Kr.* || 53. *γέγονε*] *ἰγένετο* *Cor.*
- P. 110. 7. *Ὀκτακοσίου*] *m* *et* *mgo* *o*; *ἐκατὸν* *BCL*. || 8. *δ'* *ἀγνωρίστων*] *Kr.*, *διὰ* *γνώριμων* *BCL*, *δ'* *οὐ* *γνώριμων* *e* *Breg.* *conj.* *Cor.* || 19. *μὲν* *sustulit* *Cor.* || 27. *ὅπ*] *ἐπὶ* *BCL*, *Cor.* || 28. *te* *delendum* *videri* *monet* *Meineke*; *ἡ* *sustulit* *Cor.* || 31. *τοῦ* *add.* *Xyl.* || 38. *τρία*] *e* *Gosselini* *conj.* *Kr.*; *ἐπὶ* *τὰ* *codd.* || 37. *τετρακοσίου*] *τετρακοσίου* *Cor.* *e* *Gosselini* *sent.*, *qui* *etiam* *l.* 32 *legi* *vult* *πεντα-*

- κοστίους; qui numeri quamvis forent accuratores, tamen non recipiendos esse bene monet Grosk. || 43. Verba Κοῦλης Συρίας καὶ τῆς ἄνω Συρίας corrupta esse cum Groskurdio censet Kramerus. Legendum Groskurdio putat: καὶ τῆς τῶν Σχηγιτῶν Ἀράβων χώρας, ut in latinis indicavit Dübnerus. At bene habet vulgata; nam Coelesyria laxiore vocis sensu usque ad Aegyptum pertinet (v. p. 643, 50), et ἡ ἄνω Συρία intelligenda est Assyria, quae item laxiore vocis sensu vocatur. Per utramque transit parallelus Alexandriae. Τῆς ἄνω Συρίας hoc uno loco mentio fit, at ἡ κάτω Συρία (p. 590, 37 et 623, 23) duobus locis ita memoratur ut opponatur Mesopotamiae, Babyloniae, Susidi, adeo ut has esse τῆς ἄνω Συρίας facile intelligatur. || 44. Βαβυλωνίας legi volunt interpretes Paris., Grosk., alii; fort. recte, quamvis etiam Βαβυλὼν vox de regione usurpari soleat. || 47. Lege Σιδῶνα cum Mein.
- P. 111, 2. μὲν Cor. inclusit; rectius lin. 3 lacunam notavit Grosk., hunc fere in modum explendam: Καρχηδῶνος δὲ ὡς διαχιλίους ἑπτακοσίους τεσσαράκοντα. || 17. Αυσμαχίας Mein. || 35. τε] δὲ Cor. Mein., recte puto. || 38 φέρεται] φαίνεται Cor. || 51. τούτους] mgo ο; τοὺς BCl.
- P. 112, 38. οὐδὲ τοῦ] οὐδὲ τοῦδε τοῦ Casaub.
- P. 113, 19. Τεταμένη ex E add. Kr. || 34. τ' ἴθρη. CBl, τὸν sec. man. in B.
- P. 114, 3. πρώτους] πέρασι Cor., in notis addens: ἴσως ἐγγεγραπτο πάλαι τοῖς τῆς Λιθύης, ἢ τοῖς πρὸ τῆς Λιθύης. || 7. Κούναιον C. || 10. φησὶν] ἢ fort. ὡς φησιν. » Kram. || 12. Bene ὑπόρους Cor. Mein. || 13. δ' οὐ add. Kr.; μὴ δαίνυσθαι Cor. || 14. οὔτε βωμόν] οὔτε γὰρ Ἑρακλέους βωμόν editt. ante Kr. || οὐδ'] Mein.; οὐτ' codd. || ἄλλου τοῦ θεῶν Cor.; ἄλλο τι τῶν θεῶν Ald.; εἶναι post θεῶν add. mgo n et editt. ante Kr. || 16. στρέφεσθαι] στέρεσθαι Xyl. conj. || 17. μεταφέρεισθαι quid velit, non assequor; fuisse puto μεταστρέφεσθαι. Dein σπονδοποιησαμένον Cor. et Mein., probabiliter; εὐχοποιησαμένον sive εὐχὰς ποιησαμένον proposuit Gronovius. || 21. ἐπιθαίνειν] e conj. Mein.; ἐπιβάλλειν codd. || 26. καὶ add. Cor. || 28. Verba διὰ τὸ ἐμπέπειν εἰς τὸν βυθὸν fort. delenda esse censet Meineke. || 29. καὶ τοῦτο om. B. || 40. δ' αὐλῶν] διὰ ὑγρῶν conj. Kramer., quod vel ob praecedens τούτων (sc. τῶν θυμιαμάτων ἐκ τῶν ὑγρῶν ἀναφερομένων) non est verisimile; δ' ὑλῶν bene conj. Is. Vossius ad Melam 1, 18 (coll. Seneca Q. N. 1, 6), quod recepit Mein.; δ' ὑδάτων aut δ' αὐλῶνων conj. vir doctus a Kr. citatus. || 50. δυνομένου editt. ante Kr.
- P. 115, 5. Post ἑσπέραν fort. βύσις addendum esse, coll. lin. 19, Meinekius putat. || 7. Κελτικοὶ] e Casaub. conj. Cor.; Κελτοὶ BCl, Κέλτοι n. || 10. Οὐτεττόνων h. l. codd. || 22. Τουρδης. E, Τουρδετ. BCl. || 30. ἐτῶν] ἐπὶων e probabili conj. Palmerii Meineke. || 31. δ' add. Kr. || 32. μιᾷ] l, ἰδίᾳ BC. Ald. || 34. πρὸς νότον δὲ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν μέχρι τῆς παραλίας τῆς τοῦ Ἀνα μέχρι Σητλῶν codd.; quae transponendo in ordinem redegit Kramer.; ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀνα κατὰ τῆς παραλίας τοῦ ὠκεανοῦ μέχρι Σητλῶν proposuit Grosk. || 35. περὶ] Huc usque pertinent lacuna in Aghi (v. not. ad p. 104). || 38. δὲ] δὴ Siebenk., Cor. || 43. Βαστιανῶν ABC, Βαστιανῶν l. || 47. Καρτηία] Κάλπη codd.; mutavit Kr. e sententia Casauboni, Bocharti, interp. gall.; Καρτηία urbs vocatur p. 117, 22, 120, 27, 125, 21. || 49. ποτε] τε BCl. || 53. Μελλαρία] sic codd.; Μελλαρία editt. ante Kr. et Mein.; Μεναρία (Μενάρια) Ptolemaeus et Marcianus.
- Pag. 116, 1. ἐμπερία Cor. || 2. Ζήλις Kr.; Ζελίς codd.; at Ζήλις codd. p. 702, 31. || 5. Ἰόζαν] Ἰωνοτανίαν leg. opinatur Stiehle in Philolog. t. 10, p. 726, quoniam ap. Plin. 5, 1, 3 legitur: Julia Constantia Zilis; at haec est Libyae urbs; nostra apud Latinos vocatur Julia Transducta, quod nomen ad Tingin perperam refert Plinius. Joza vero idem significat quod Transducta, uti constat. V. post alios Movers. Phæn. 2, p. 631. || 7. Τουρδτανίας ABCl. || 16. Ἐξῆς editt. ante Kr. || 17. Νάδρισσαν] interpres Italus et Cor.; Νάδρασιν ABCl, ἀνάδρασιν Ald. Cf. p. 119, 7. || 19. εἰς τὴν] B, εἰς τὴν A, ἔστι C, ἐπὶ τὴν B, editt. ante Kr. || 25. Καπίωνος] e Vossii (ad. Mel. 3, 1) conj. Coray.; Καπίωνος codd. || κύργος [δὲ] ἰδρυται Cor. || 29. ὦστ' ἰδύι Cor. || 27. Λουκαμβουβίαν ABC, editt. ante Kr.; Λουκαμβουβίαν C; Λούκαμ διδύαν, lucem divinam, leg. putat Movers Phæniz. t. 2, p. 652, n. 235, quum hoc nomine Veneris planetam cultum fuisse constet. || 37. ἐξήκοντα.. ἑκατὸν... ἑξομῆκοντα. Hi numeri e Romano auctore petiti pessime habent. Afiquatenus rectoria haberes, si legeres ἑκατὸν... ἐξήκοντα... ἑξομῆκοντα. At longe accuratiora jam Varro tradidit (ep. Plin. 4, 35), quem in his Agrippam quoque secutum esse probabile est, quum alias mensuras Plinius de his non dederit. Is enim a Sacro prom. ad Anam 126 m. p., hinc ad Gades 102 m. p. computat. Quare fieri potest ut Strabonis numeri refingendi sint in hunc modum: [ἑκατὸν καὶ] ἑξ καὶ εἰκοσι... ἐξήκοντα [πέντε]... ἐπ[ὶ τὰ καὶ τριάκοντα. || 41. Τουρδης.] sic primum fuit in A, quod deinde mutatum in Τουρδης., ut habent BCl. || διαρεῖ e Cas. conj. Cor.; διαρεῖ codd. || 43. Καληπανῶν codd.; em. Xyl. || 47. ἀστηναὶ codd.; em. Xyl. || 48 in latinis pro adjacent lege attribuantur vel adjunguntur. || ol ante πολλοὶ inclusit Cor.; ol ἔξω τοῦ Ἀνα Κελτικοὶ καὶ πολλοὶ conj. Grosk.; καὶ ἄλλοι πολλοὶ Kram. Post Ἀνα excidisse Κελτοὶ vel Κελτικοὶ et ipse puto; in reliquis nihil offendor.
- P. 117, 6. συμμαχίαν Cor. || 14. Βατίς] « De nomine Βατίς diu dubitatum est, quia ab nullo alio scriptore hujus urbis fit mentio: id quod eo magis mirum videretur, quo nobiliorem fuisse ex hoc Strabonis loco jure colligas. Praeterea in Epit., ubi omnes aliae urbes hoc loco commemoratae enumerantur, illud nomen non invenitur. Neque multum proficimus conjecturis quibus Mannertus (Geogr. ant. 1, p. 303) tueri studuit codicum scripturam; sed infeliciores sunt aspersiones eorum qui mutari eam jubent, Casauboni, Βαίκυλα proponentis, nomen ab his locis alienum, ut Huet ex Polybio (10, 38, 11, 20), Penzeliique ἐν τῇ Βατικῇ concipientis. Equidem nihil certi affirmo. » Kramer. Ni fallor, oppidum quod militibus Caesar frequentavit, intelligendum est Astido quae Caesariana, ut apud Plinium 3, 1, 3, 11 legitur in recensu oppidorum conventus Hispanensis; Ἀσινδὸν ap. Ptolem. 2, 3 p. 113, 27 Wilbg. (Xerez Sidonia aeo medió; Xerez de la Frontera hodie). Ipsum Ἀσίδω vel Ἀσινδὸν (Ἀσινδῶν?) apud Strabonem ponere sine videntur non licet, sed quum plurima in hoc tractu oppidorum nomina in igit exeat, Strabo fortasse repperit formam Ἀσινδίγις vel Ἀσινδίγις, quam ex codicum scriptura στρατιώτ. ἀσινδίγις facile eruas. || 17. Ἀστιγις] collato Ptolemaeo et Plinio Kramerus, Ἀστίνας AC, Ἀστίνας BI Ald., Ἀστίνα Epit., Ἀστίνα e Cas. conj. Cor. || 18. Μοῦνδα Mein. || 19. Ἀτίγωνα] Ἀτίγωνα codd.; e Cas. conj. em. Grosk. || Τούκις Ald. || Οὐλία codd.; em. Surita ad Ilin. Ant. p. 412., probantibus Grosk., Ukerto, Kram., Mein.; Penzel. leg. proposuit: καὶ Τούκις, καὶ Τούκις ἢ καὶ Ἰουλία, collato Plinio 3, 3 § 12: Tucci quae cognominatur Augusta Gemella, Ituci quae Virtus Julia, quod probabant interpr. gall. || 20. Αίγωνα] Ἐσγωνα Strabo scripserit, monente Casaubono. || 23. χύλιος x. τετρακοσίους] ἑξαπυχιλίους x. τρ. BCl, unde ἐξήκοντα x. τρ. Palmerius, Cor., Grosk.; denique Kramer.: « Strabonem scripsisse

arbitror ἐρίκοντα καὶ τρ., unde, A in A mutato, alter error ortus est; alteri siglum ε ex praecedenti ε aliqua ratione anasim dedit. Abest enim Munda a Carteia 400 fere stadia. » Quae quidem conjecturae eo nituntur quod Mundam nostro loco memoratam superesse in hodierno Monda sibi persuaserunt. Id vero admitti aequit, neque quidquam est cur quae in cod. A leguntur, vitio laborare putemus. Cf. Index nominum s. v. *Munda*; Forbiger *Geogr.* t. 3, p. 52; William Smith *Dict. of geogr.* t. 2, p. 376. || 29. Μύλην Legendum Μίσσιον, ut e Lachmanni schedis prodit Kr. || 30. Κονιστοργίς ex Apiano 6, 57 Grosk., Kr., Mein.; Κονιστοργίς *ABCL*, Κονιστωργίς Ald. || 31. Ἀστα] Μίστα codd.; em. Xyl. || ol Γαδίτ.] Kr., ol τουργαδιτανοί *ABCL*, ol Τουρδιτανοί edd. ante Kr.; fort. fuit ol τὸ νῦν Γαδ. || 45. Κάστωνας] Kr., Κλάστωνος A, Κλαστών *BCL*. Infra bis Κασταών; unde Καστλῶνος dedit Kramer cum Plutarch. Sertor. 3; Κασταλῶνος cum Polybio, Artemidoro, Stephano Korayus, quod praestat. || 46. ἔστι] ἐτι Cor. || 51. Κόνιους Vossius ad Melam 3, 1, qui eundem locum indicari putat quem Ptolemaeus 2, 4 Ὀλίαντρον vocat, unde proveniat *plumbum Oleastrense* (Plin. 34, 49); Κωνισταντίαν conj. interpretes gall. Cf. Index nom. s. v. *Cottinae*.

P. 118, 1. καὶ ἥθυνας δ' ἀνάπλους codd.; em. Siebenk. e Cas. conj., nisi quod ἀνέπλους intactum reliquit, quod mutavit Kramer. || 2. τοῦτου] Cor., Kr.; αὐτοῦ Mein.; τοῦ AC, τὰ BL. || 5. Καρπιτανία *BCL*. || 12. ναυκλήριον Cor. et Mein., recte. || 20. ἐκτεταμένους codd.; em. Grosk. || 40. ὁκτώ] ἐκατὸν proposuit Grosk. || 44. al. delevit Cor. || 45. ῥύσει] φύσει Siebenk.; dein ἀντιπνέουσai codd.; em. Cor.; ἀντιπνεύσης Grosk. || 46. τοῖς ναυκλήροις *ABC*, ταῖς ναυκληρίαις I, τοῖς ναυκλίοις Ald.; ταῖς ναυκληρίαις Kr.; leg. cum Cor. et Mein. τοῖς ναυκλήροις, et dein ex cod. B κατακομιζομένοις... ἀνακομιζομένοις. || 51. Inclusa ejicienda esse notavit Kr. || 52. ὅν. ὅν. inclusit Cor.

P. 119, 6. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ Cor. || 7. Ὁσ. supplevit Vossius ad Melam 3, 1. || 9. τῷ] Πρετ., Cor.; τοῦ codd. || 12. καὶ post πλῆμα add. Ald. || Verba διεργαζομένης ὑπὸ inclusit Cor.; διαγεομένης ἐπὶ conj. Mein. || 13. καὶ πλωτὸν ἀπεργαζομένην *ABC*; πόρους πλωτοῖς ἀπεργαζομένην I, Cor., quod praeter necessitatem in ἀπεργαζομένης mutavit Kr. Quum optimi codd. πλωτὸν habeant, Meinekii suscipiatur leg. : πλωτὸν [τὸ πλῆον]. At sequens genitivus eo potius facit ut putemus pro πλωτὸν olim fuisse πλωτῶν, turbarque ortas esse ex male conflatis scripturis, quarum altera erat κλήμας, τῶν διεργαζομένων τοὺς πόρους ἰσθμῶν πλωτῶν ἀπεργαζομένων, altera vero : διεργαζομένων ὑπὸ τῶν ἰσθμῶν τοὺς πόρους πλωτοῦς ἀπεργαζομένων. || 15. δ' ἢ] Kr. Mein.; δὴ codd. || 16. πλοῦν [τὸν τε] μέγρι e Bekkeri conj. Mein. || 58. παραδινεχθεῖς] e Tyrwh. conj. Kramer; γὰρ διενεχθεῖς *BCL*, διενεχθεῖς, omisso γάρ, A; παρενεχθεῖς Cor. || 29. τὰλλα *BL*, πολλὰ Grosk. || γῆς fort. del. censet Mein. || 37. οὐδ' ἢ ἐκ editt. ante Kr. inde a Cas. || 39. χεῖρον codd.; em. Kr. || 40. Lacunam notavit Groskurd., legendum putans ὅν. δὲ ἔρια μάλλον [καλλίον] τῶν Κορατικῶν, aut ... μάλλον [ἐνάμιλλα τοῖς] τῶν Κορατικῶν. Al bene habere codicum scripturam, quum κοραξία ἔρια, certum quoddam lanæ nigrae genus, saepius memorentur, movent Dindorf in Steph. Thes. v. κοραξός, et Mein. || 41. δὲ τις C, Cor. || 43. Σαλιγγίται] « nemiui praeter Strabonem commemorati, eamque ob causam in dubium vocati et conjecturis tentati sunt, ex quibus una interp. Parr. est probabilis ad urbem Saltigam in Bastetanis (v. Plol.) referentium : ac Σαλιγγίται si scribatur, vix quidquam mutatur in codd. scriptura. » Kramer. Kramerum sequitur Meineke. Harduinus et cum eo Groskurdus legi voluerunt : Σαλακιγγίται, quod sane praestare videtur, quod tam a codi-

cum scriptura prope abest, tum vero quam maxime commendatur loco Plinii 8, 73 : *et quam (lanam) Sax-lacia scutulato textu commendat in Lusitania*. Salmacia, a Strabone (p. 125, 46) aliusque memoratur; Saltigam ex uno Ptolemaeo novimus. Neutrum opp. in Turditania situm, quare conjecturas istas improbandas esse dixit Ukertus; attamen utrumque oppidum in iis regionibus est, quae Turditaniae olim accenseri solebant. Quodsi ipsius Turdetaniae locum desideras, sponte sese offert *Salpesa municipium*, fort. etiam *Salpe* dictum, adeo ut aut Σαλπ[ε]σ[ι]ται aut nulla fere mutatione Σαλπ[ε]σ[ι]ται legi possit. || ἀρθονος] ἀπονος scr. Cor.; in Addendis p. 361 proposuit ἀρθονος.. εὐπορία. || 45. ἀρθονία] Lege εὐθηνία cum Epit.; εὐπορία scr. Mein. ex conj. Corayl. || 47 λαβορίδας] o, Cor. || 49. σχεδόν τι conj. Mein.

P. 120, 1. φθόρον] « Ὁρῶν B, Siebenk. et Cor.; θεωρῶν C, unde θηρίων Sbk. suspicatus est, ἀίρων Cas., sed cum vox καταστάσει, quae post λοιμικῇ additur in editt., non legatur in *ACI* (ex B nihili video enotatum), alia medicina videatur quaerenda. Crediderim scriptum fuisse φορᾶ δὲ τι. » Kramer, cujus conjecturam probabilem recepit Meinekii. Pro κόλαμον Piccolo legendum putat πλεονασμόν. || 4. τρέφουσιν] φέρουσιν codd.; em. Cas. || 9 Τουρδίτ. *BCL*. || 10. ναυκλήριον codd.; em. Cor. || γάρ] δὲ *BCL*. || 12. ἐκπολλαπλασιάσιος B, ἐκπολλαπλασιάζουσ Ald. (erat ἐκ πολλ.). glossam esse primum monuit Casaubonus. || 10. Τουρδίτ. *BCL*. || 20. αὐξανομένων *BL*. || 21. λυμνασίαν Cor. « At recte legi γυμνασίαν ostendit Galenus ed. Kuhn. v. 6, p. 709 : κατὰ γὰρ σιωπηλὴν καὶ ἀκύμονα (θάλατταν) χεῖρων ἢ σὰρξ γίνεται τῶν ἰχθύων σαρὴ καὶ ἀγυμναστοτέρα. » Meineke. Vind. Strab. p. 17. || 29. μαίονας edd. ante Kr. || 32. ἀπὸ τῆς ἄλλης τῆς ἔξωθεν παλαιᾶς codd.; em. Cor. || 35. Post v. παντάπασιν cod. I addit ὁρῶ. Cf. Polyb. ap. Athenaeum p. 302. || 37. ἐκ] καὶ I; ex omis. B; retinuit Grosk. et Kr.; ejiciendum recte censuerunt Salmasius, Cor., Mein. || 39. Post παραλίαν aut post Στηλῶν excidisse βαλάνου monet Kr. || 40. ἢ δ' ἐντὸς] ἐν τῇ δ' ἐντὸς mavult Mein. || 42. ἐκπίπτειν] Mein.; ἐκπέπτειν codd. || 46. πλεῖον] Kr.; πλεόν *ABCL*, quod et h. l. et in l. 44 et alibi reponas cum Cor., Mein., aliis. || ἐκλιποσύνης Ald. || 47. παρὰ] παρὰ θάλατταν τε τὸ AC, παραθαλάττιον τὸ BL. « Casaubonus, laudatis Polybii verbis, quae affert Athenaeus l. 1. (διόπερ οὐκ ἂν ἀράρτοι τις λέγων ὅς εἰναι θαλαττίους τοὺς θόνους· εἰσὶ γὰρ οἱ θόνου ὅλον ὅες ἀπὸ τῶν βαλάνων αὐξανόμενοι) hanc proposuit : εἶναι τε ὃν θαλάττιον τὸ ζῶον, codicumque scripturam paullo pressius sequens Tyrwhitt. : εἶναι τε ἀρα θαλάττιον ὃν. Sed ἀρα nemini placebit : malim πως. Infelicissime εἶναι δὲ παρὰ τὰλλα πῖον τὸ ζῶον τοῦτο Cor. » Kramer. Fort. ὥστερ aut καθάπερ leg. conj. Meinekii; εἶναι τε παρακλήσιον ὅτ τὸ ζῶον proposuit Piccolo; ego Polybii verbis, quae ob oculos Strabo habuit, insistens legi velim : εἰπεῖν τε παρεῖναι θαλάττιον etc. || 48. ἀπ'] e Polybio; ὅπ' codd.

P. 121, 4. Τουρδίτ. *BCL*. || 6. οὐ γάρ B Cor. || 7. οὐδὲ δὴ codd. praeter I qui omisit δὴ, cum eoque Cor. || 18. Post Γαλάται cum Kramero supplendum κάλλιστα aut κράτιστα, quorum hoc rec. Mein. || 19. εἶναι κρείττω τὰ μ. I et, misso τὰ, no mgo B. In quibus κρείττω glossa est. Post μέταλλα adde τὰ τε ex cod. I et cum editt. ante Kr. || Κεμμένω] sec. man. in marg. B; Κεμμερίω *ABC*, Κεμμερίω I. || κάντυθεν *BC*, in C tamen τάντ. m. sec. || 29. δὲ τύπος] corruptum esse recte censent interpretes; ὁτος conj. Salmasius (Plin. Exerc. p. 1081) non improbantibus Corayo et Grosk.; Kramerus et Mein. quid scripserit Strabo in medio relinquant. Quum in seqq. legamus πρὸς τὸ εἶλον καὶ διαγεόμενον ῥηθίας, σιγῆ-

liter n. l. legere possis εὐδαχυντος γὰρ καὶ εἰκνικός. Sed quum sequens vox λιθώδης ex Strabonis mente non nisi ad argenti naturam pertinere possit, deinde vero τῷ εἰκνικῷ opponi soleat τὸ ἀντίτυπον, nullus dubito quin lacuna potius subeiat hunc in modum explenda : εὐ-
δαχυντος γὰρ ὁ [χρυσὸς καὶ εἰκνικός, ὁ δὲ ἀργυρὸς ἀν-
τί]τυπος καὶ λιθώδης. Codices omnes exhibent λιθώ-
δης; quod in textu legitur λιπώδης, est conjectura Corayi, quam rec. Grosk., Kr., Mein. in notis ad vers. gall. Corayus proposuerat : [οὐ] λιθώδης. || 32. ἀπαναλίσκεαι l. Cor. || 32. ρείθροις l. ῥήθροις codd.; em. Casaub.; ἑῷθροις Coray. ad vers. gall., sed in sua Str. edit. Casauboni conjecturam sequitur. || 34: ὀρύτ-
τεται l. ὀρύττεται codd.; em. Casaub. || 38. χαλουργῶν codd.; em. Falconer. || 44. τακίστα l. καὶ καὶ codd.; em. Xyl. || 48. ἀνανόου codd.; em. Cor. || 49. ἀνεκλείπτου codd.; em. Siebenk. || 52. ὁραίῳ mgo A pr. man., οὐρανῷ ABC, ὁραίῳ l, ῥητορικῷ mgo h. || 54. λόγῳ fort. πλοῦτῳ leg. opinatur Meinekius Venerem loci pes-
sundans.

P. 122, 3. προσδοκῶντων] προσδοκῶντας editt.; codd. lectionem tuetur Mein. || 4. καὶ ante παραπλ. habet A; fortassis fuisse [ιστην] καὶ παραπλ. conj. Meinek. in Vind. Strab. p. 19. || 6. πρὸς eiecit Cor.; || 7. ἀνατλούντα AB, ἀναπλούντα C, ἀνατλούνται l, ἀναπλούνται Ald.; ἀνα-
τλούντων dedit Cor., qui in antec. recte, opinor, delevit πρὸς, quod h. l. adverbialiter dictum esse nemo credi-
derit. Ceterum codicum scripturæ produunt lectionem exaltissime viliosam : καὶ πρὸς τοὺς ἐν αὐταῖς ἀπαντώντων ποταμοῖς παλλάκις, [οἱ] τοῖς Αἰγ. ἀναπλούνται κοχλ. || 8. κοχλίας] σκολίας codd.; em. Cor. || τὸν δόλον] τὸν δὲ λόγον οὐ τὸν αὐτὸν εἶναι l, Cas., Siebenk., Cor. in edit.; τὸ δ' ὅλον Scaliger conj.; τὸ δὲ λοιπὸν conj. Kr.; τὸν δ' ὅλον Coray. in not. ad versionem Gall.; Meinekius in Vind. Str. p. 20 legendum putavit : τοῖς Αἰγυπτίοις ἀνα-
τλούντων πρὸς τοὺς δόλον. οὐ ταῦτ' ὅτι εἶναι τοῦτοις τὸ τέλος] καὶ τοῖς Ἀττικοῖς. Quibus admissis, etiam πρὸς præpositionem suam vim habere; sc. ne rivi in fossis et cuniculis colligerentur, sordidas aquas exhauriebant. Quæ quamvis magnopere arideant, incertiora tamen duxit Meinekius quam ut in editionem suam Str. reci-
peret. Ad tradita proxime accedit Scaligeri conjectura, quam Corayus in not. ad Strabonem præfert. In exqui-
sita tamen qua utebatur Demetrius dictione istud τὸ δ' ὅλον jejuni-
us videatur. Verba ΤΟΝ ΔΟΛΟΝ manu lenis-
sima mutanda sunt in ΤΟΔ' ΑΘΑΟΝ, id est δ' ὅλον. Idem, inquit, utrisque labor, sed non idem laboris præmium. || 8. τοῦτοις που] Kr.; τοῦτόν ποτε ABC, τοῦτοις ποτὶ l, τοῦτοις καὶ ποτε τοῖς Ἀττικοῖς scripsit Cor., at in annot. præfert τοῦτοις τε καὶ Ἀττ., quod ipse quoque velim cum Grosk. et Mein. || 10. ἀνέλαβον] ἀνέλαβον BC. Diodorus 5, 37, 1 : ἀ μὲν ἤλπισαν ἐνίοτε λα-
βεῖν οὐκ ἔλαβον, ἀ δ' εἶχον ἀπέβαλον. Athenæus p. 233, E : ἀ μὲν ἔμαλλον οὐκ ἔλαβον, ἀ δ' εἶχον ἀπέβαλον, unde ἔμαλλον apud Strabon. pro ἀνέλαβον reposui voluit Mein. Vind. p. 21. || 12. λυσίταλῃ] Fort. leg. λυσίταλιν in not. monet Cor., idque rec. Mein. || τοῖς μὲν γὰρ χαλκ. no et correct. B. || 13. τισιν add. Cor. in not. (collato Diod. 5, 36, 3) et Mein.; τοῖς ἀργυρεύουσι τῶν ἰδιωτῶν Kram. || 15. ἐκ' ἐπιτολῆς Xyl. || 21. φασιν codd.; em. Cor. || 22. ἀργυρομυρῆς codd.; mutat Kramer; sed in antec. po-
tius cum Cor. et Mein. pro ἀργυρῷ et χρυσῷ legendum fuerit ἀργυρὸν et χρυσῶν. || 24. καὶ ante διαμύσας C; spa-
tium vacuum vel plurimum litterarum capax relinquit A, qui in margine manu prima scriptum habet διαμύσας, recte puto; nam pro διαμύσας dicendum fuisse διαμυμένας. || 24. ἐσθητηρίους A l, αἰσθητηρίους C, ἰσθητηρίους B; em. Cor. || 24. ἐπιστήνην AC, ἐπὶ κίστην B, ἐπὶ κίστιν l, ἐπι-

κίστην h. l., ἐπὶ κίστην, e Casaub. conj. Siebenk., Cor., Grosk.; ἐπὶ κίστην in modum cistis significare opinatur Toup.; eodem sensu Kram. vult : ὡς ἐπὶ κίστην; Meinek. scripsit ἐπὶ κίστην, vix recte; Piccolus conjecit : εἰτα πτίσσαι (Cf. Geogr. m. t. l. p. 126). || 28. εἰκοσι] δεκά B, ἡ C. || 29. μυριάδας] μύρας AC. || 35. διαρτά-
σθαι codd.; em. Cas. || 38. μολέδου AC. Mein. || 39. ἀργύρια ABC. || 40. δὲ ejec. Cor. Mein.; δὲ Kr. || 41. Legendum : μετίστηκα κτήσας οὐμ Meinekius, aut ex Pic-
coli conj. μετίστη ἐκτίσας. Hoc malo. || κτήσας] mgo h. l., ἐκτίσας ABC l, at κτήσας correct. in B; ἐκτίσ-
τας Cor. || 42. ἐν δὲ] ἐνθεν codd.; em. Cor.; idem καὶ ante Καστ. ejecit. || Καστῶν] Κατὰν AC l, Καστῶν mgo A man. pr.; Κασταλῶν Cor. h. l. et alibi. || 43. μολέδου B. || 46. Καταῶνος codd. || 47. δ] ἐν codd.; em. Xyl. || 53. πρὸς] παρὶ & Cor. || 54. Ἐρῶθειαν E et sec. m. A; Ἐρῶθειαν BC et pr. m. A.

P. 123, 1. Γηρυόνην Ald.; Cor. || βουκαλίον codd.; em. Kr.; δὴ τότε γινώθῃ conjecit, eaque verba poetæ tribuit Berg-
k. Poet. lyr. p. 636. || 4. πηγὰς Ald., || 5. κευδμώνων codd.; em. Hermann. || 5. πέτραις BCl. || 9. Post. v. Ταρ-
τησιδα BCl addunt καλίσθαι φασιν, ex antec. male repetita; in C sec. m. deleta sunt. || 9. κα] « Aut καὶ delendum aut aliquid excidisse statuendum est in hanc ferme sententiam : ἐνιοι δὲ Ταρτησὸν τὴν νῦν Καρτηνὰν προσαγορεύουσι, quas quum infra legantur (p. 125, 20) loco prorsus importuno, videndum est ne in hunc locum, ubi aptissime legerentur, transferenda sint. Carteia enim Calpæ monti vicina erat. » MEINEKE Vind. Str. p. 23, qui in edit. sua vulgatam liquit intactam. || 10. δὲ] διὰ l. || 11. Ἐρῶθειαν ABC l. || 19. εὐπαρόδωτα B. || Id. εἶναι] εἰσι AC l. || Id. πρὸς τὴν Κελτικὴν ἤ] Corayus post allatas variorum explicationes quas referre non est operæ pretium verba Casauboni repetivit : « nihil habeo quo hunc locum emendem. » Ratio quæ Groskurdus vulgatam tueri stu-
det, ferri nequit; nec quidquam proficuum ex iis quas de Pythea agentes attulerunt Fuhrius et Redalob. Legendum est : τὰ προσαρκτικά μέρη τῆς Ἰβηρίας εὐπαρόδωτα τῶν νοτίων aut exciderunt aut mente supplenda sunt] εἶναι [τοῖς addi velim] πρὸς τὴν Κελτικὴν κατὰ τὸν ὠκεανὸν πλέουσι. In antecedentibus Pytheas dixisse fertur æstum marinum [intelligi vehementiorem illum quem inter Libyam et Iberiæ oram meridionalem veteres observarunt] non per totum regnare Oceanum, sed in ora Iberiæ australi non nisi ad Sacrum usque promontorium pertinere. Consentaneum igitur est eundem Pytheam statuisse juxta boreales Iberiæ partes versus Celticam in Oceano tendentibus faciliorem esse præternavigationem quam juxta oram australem. Atque hoc ipsum est quod ex Artemidoro Strabo retulit, modo sustuleris ἤ particu-
lam, quam cur quidam quæ res sit parum perspicuens addendam esse crediderit, facile intelligit. Offendere sane possis in voce εὐπαρόδος, cujus loco εὐπαρόδους expectaveris; quare ipse olim conjeceram : εὐπαρόδω-
τερα εἶναι πελοῖς vel πορευομένοις [κατὰ] τὴν Κελτικὴν ἤ, etc.; sed ne sic quidem offensio ista removetur, nec video cur ejusmodi sententiam Artemidorus reprehenderit. Εὐπαρόδος h. l. simili modo usurpatur atque εὐ-
πρόσιτος νῆος dicitur ap. Lucian V. H. 2, 44. et τὰς εὐ-
πρόσόδους καὶ τὰς ἀρίστα πλεούσας τῶν νεῶν legitur ap. Philon Melop. p. 104, B. Fortassis ap. Strab. legendum esse εὐπροσώδωτα censet Piccolus. || 21. δ' ἀλαζονείαν] ejecit Meineke, Byzantini magistelli additamentum esse putans. In promptu est conjicere : τῇ Πυθίου πιστεύσας ἀλαζονείᾳ vel Πυθίᾳ π. νῇ Δ' ἀλαζόνι vel δ' ἀλαζονείαν πλείστα φλαρῶντι, vel tale quid. Eleganter Piccolus conj. : Πυθίᾳ πιστεύσας, οὐδὲ ὑποπτεύσας ἀλαζονείαν. Ad Eratosthenem verba δ' ἀλαζ. referenda esse a veri

simili alienum est. || 27. ἐλατήν ἤκουεν αὐτήν, *B* Ald. Cor. || 31. ὅλον ejecit Mein. || 32. ἀκούων τὰ *ABC*, ἀκούων om. *I*, ἀκούοντα τὰ Cor. || 34. τόπον *ACL* || 35. τὸ] τὸν *ACL*. || 36. ἱεφύριος *ABCL*, ἱεφύριος Ald.; em. Cor. || 38. ἔχθος] *m* et ex correct. *ho*; ἔθος *ABCL*. || 40. τὴν μέγρι] *no*, τὼν μέγρι *ABCL*. || 44. φησιν *ABCL*; em. Cor. || 47. τὸ κατὰ *ABCL*; em. Cor. || 52. στρατία codd.; em. Cor., qui deinde ἡ addit ante *v*. τὼν *Φ*.
P. 124, 2. Τουρδῆ. *A*, m. sec. *C*; Τουρδῆ. *BL*. || 4. στρατία codd.; em. Cor. || 6. καὶ ante Ὀδυσσ. bene om. *A*; καὶ ante καθάπερ ejoc. Cor. || 13. περι add. Cor. || 14. καὶ recte ejecit Cor. || 14. κακωσάντων codd.; em. Cor. || 18. δὴ inseruit Kr.; οὖν ins. Cor. || *id.* ἀπαλοῦσιν] Kr., ἀπαλοῦσιν *ACL*, ἀπαλοῦσιν *B*. veti. editi. || 19. Verba καὶ τοῖς Ἕλλησι Mein. ejecit, præter necessitatem. In antec. ante περιλειφθ. inseri velim te || 21. προλαβόντος ὑπολαβόντος *n* et ex correct. *B*, et editi. ante Kr., recte, opinor. Προαυλοῦντος conj. Piccolo. || 27. Καὶ Ὀδυσσεὺς conj. more suo Meinekius ejecit; καὶ Μενεσθεὺς leg. esse conj. Cor. probabiliter. || 29. στρατιάς codd.; em. Cor. || 33. ἀποικίαν *ABL*. || 37. οὐδὲ] οὐτε Cor., ut legi solet in Od. 4, 566. || 43. ἔραμεν Mein. || 50. χρύσεια codd.; στρατίαν ej. Mein. || 51. ἀπῶθεν *BCL*, Mein.
P. 125, 1. Καὶ [γάρ] τῆς Coray., probabiliter. || 7. φάνται] φιλαις Epit., Cor. || 8. Τουρδῆ. *B*. || 10. ὀνομασθῆναι] « Fort. νομασθῆναι. » Mein. || 13. ἐγὼ τ' ἂν οὐτ' codd. || 14. οὐτε τὰ codd. || 15. τ' ἐπὶ καὶ ἐκπῶν *B*. || 18. ἡ γὰρ ... προσαγορεύουσι, utpote glossam, ejecit Meineke; postrema tamen ἔνιοι δὲ Ταρτησοῦν etc. fortasse in p. 123, 9 transponenda esse suspicatur. || 19. ἡ ἴσον τούτῳ τοῦ Ἀνακρέοντος codd.; μὴ ἴσον τούτῳ [τῷ] τοῦ Ἀνακρέοντος ex Tyrwhitt conj. Siebenkees. et Cor. Ὁ νοῦς (Corayus inquit) : « Ἡ οὕτω τις ἀν νοήσεις τοῦ τοῦ Ἀνακρέοντος, « Οὐ βούλομαι βασιλεύσαι ἴσον τῷ Ἀργανθωνίῳ, τῷ ζήσαντι πρὶν ἔτῃ », ἡ ἀπλούστερον « Οὐ βούλομαι πολὺν χρόνον βασιλεύσαι τῆς Ταρτησοῦ. Kramerus dedit ... τις (ἡ) ἴσον τούτῳ τῷ Ἀν., addens « Malim collocare τὸ Ἀν. ante ἴσον. » Meineke. vulgatam retinuit, in sqq. vero scripsit : ἡ κοινότερον οὕτως, Ταρτ. Quæ quidem omnia claudicant. Legerim : ἡ γὰρ τούτων (Arganthonium Herodoli) δέξαιτ' ἂν τις ἡ ἴσον τούτῳ, [ἐν τῷ] τοῦ Ἀνακρέοντος, ἡ κοινότερον [« ἔτῃ πρ. »] ἂντι τοῦ πολὺν χρόνον Ταρτησοῦ βασιλεύσαι, aut : ἡ γὰρ οὕτως λέγοιτ' ἂν ἡ τις ἴσος τούτῳ etc. Piccolus proposuit : ἡ γὰρ τούτῳ δέξαιτ' ἂν τις προσήκον τὸ τοῦ Ἀν. || 24. ἡ *e* Groskurdi conj. additit Kramer.; γεινῆσιαν ὥς δ' εἰρήνη scripsit Mein. Neutro opus est, si cum Schweighæusero (ad Polyb. t. 4, p. 640) et Corayo ante διὰ τὴν συγγένειαν inserueris καὶ, quam partic. in *B* addidit manus secunda. || 37. τογάτοι (τογάτοι Mein.) Kram., ut jam voluit Coray.; στολάτοι codd.; στολάται λέγονται ἡ τογάτοι mgo *r*. || 42. Lege ἐκβολαὶ cum *BC* et editi. ante Kr. || 43. εὐδύπλοια codd.; εὐδύπλοια em. Cor., qui deinceps pro corruptis στάδιοι δ' εἰσι δέκα scripsit στάδιοι διακόσιοι δέκα, quum tot fere sint stadia a promontorio Barbario (*Cap Espichel*) ad ostia Tagi. Probat hæc Groskurdius. Contra Kramerus : « Sed ex sequentibus jure colligas plura intercidisse, in quibus ea turis videtur commemorata esse, cuius paulo post mentio fit. Brequignius vero et Groskurdius post *v*. Βαρδάριον quædam excidisse rati, alter ἐνταῦθα δὲ πύργος ἴδρυται, alter καὶ πύργος ἐν αὐτῷ ὑψηλός inserendum esse conjiciunt : quæ quam inferta sint, monere vix attinet. Multo audacius etiam Corayus πύργου in ἀκρου mutandum esse suspicatur. » Deinde codices habent : ὕδρευονται εἰπον λακκία (sic), quorum loco Corayus et Groskurdius dederunt : ἴδρυται (hoc *e* Xyl. conj.) Ὀλισίπων καὶ Λάκκεια, in quibus Λάκκεια, ignoti oppidi nomen, fortasse corruptum sit. Brequignius in Λάκκεια latere puta-

vit λακκία. Quo arrepto, Kramerus scripsit ὕδρευονται εἰ που λακκία [ὑδρα]. Kramer rationes probavit Meinekius, nisi quod ὕδρα istud repudiavit. Ego hæc omnia nihili esse censeo. Ac primum quidem ut continua esset ora Ibericæ mensuratio, dicendum erat quotnam stadia sint a Sacro promontorio ad ostia Tagi; deinde vero εὐδύπλοια vox non potest ad navigationem referri quæ sit a Barbario promont. ad ostia Tagi; ibi enim alia quam recta navigatio locum habere non potest; contra patet εὐδύπλοια verbum pertinere ad rectam præternavigationem sinus illius, quem Strabo a Sacro promontorio a Tagi ostia patere dicit. Ejus vero sunt mille stadia, στάδιοι *A* (*A* codd.). Porro, quemadmodum in australi Iberiæ litore complura sunt æstuaria, sic etiam Barbario promontorio æstuarium subjacet, quod olim longius etiam quam nunc in terram penetraverit. Exeunti autem in æstuarium fluvio imposita est Salacia urbs (*Alcacer do Sal*), quæ a Barbario pr. quadringenta quinquaginta fere stadia distat. His monitis, quidnam Strabo scripserit facile intelligitur. Lege : ἐφ' ἃς εὐδύπλοια στάδιοι *a*. Εἰσι δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀναχύσεις, ὧν μία ἐπὶ πλείους ἡ τετρακοσίους σταδίων ἀπὸ τοῦ λεγθέντος [ἀκρου] τηρίου, καὶ τῇ κορθμύονται ἐπὶ Σαλακίαν. Quod codices post vocem ἐνταῦθα habent δὲ καὶ correctionem indicat vocis corruptæ δέκα. Πύργου loco ἀκρου scripturus Corayus a vero abfuit proxime. Quam facile τηρίου in πύργου abiit satis patet. Κορθμύονται pro ὕδρευονται scripsi, coll. p. 119, 14 : ὥστε κορθμύονται ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς τὰς ἀναχύσεις κακίειν δεῦρο. Salaciæ mentionem n. l. latere jam Xylander suspicatus erat, qui leg. proposuit : καὶ τῇ ἴδρυται Ἰππων καὶ Σαλακία. || 50. γένωνται codd.; em. Mein.

P. 126, 1. νήσαν] νῆσον codd.; em. Siebenk. || 3. εὐαλδὲς] εὐαλτὲς *ABC*; εὐαλδὲς mgo *A* man. prima et correct. in *B* manu secunda; εὐαλδὲς *I*; εὐαλτὲς *e* Cas. conj. editi., quamvis aliunde non nota vox sit dubitesque Strabonem silvas juxta vineas in insula ista memorasse; εὐαλδὲς quod Kramerus recepit, prava est veti. scribarum conjectura; certe insulam εὐαλδῇ dici posse aliunde comprobandum foret. E codicum scriptura εὐαλτὲς elicere possis εὐανδὲς, inserta litera θ; at malim εὐαλτοι, quam vocem apud Strabonem duobus habemus locis, quorum altero (p. 583) Cyprus insula, similiter ac nostra hæc, esse dicitur εὐαλτος καὶ εὐνοιος. || 4. κατὰ Μόρωνα (*al Merim*) πόλιν εὐ καίμην] κατὰ λέγον ἀπολιπεῖν καίμην codd.; *e* Casauboni conj. em. Cor., nisi quod ex ἐν elicuit Groskurdius, qui in antec. scribi voluit : κατὰ Ααγγόδριγα πόλιν, quoniam Ptolemæus (2, 4, p. 116, 5 ed. Willberg.) Ααγγόδριγαν eo fere loco ponit quo oppidum a Strabone memoratum ponendum est. At in Itin. Ant. Langobriga multo longius versus boream collocatur; neque diversam ab illa esse Ptolemæi Langobrigam putaveris, quum alia quoque hujus tractus oppida justo longius meridiem versus Ptolemæus removerit; contra vero ex ipso hoc tabularum Ptol. vitio colligas Moron opp. Strabonis idem esse cum Myrobriga, quam Ptolemæus in parallelo Barbarii promontorii collocat. || 12. πλευροῖς *e* Casaub. conj. Groskurd. et Kramer.; πλευροῖς codd.; πλημύρας vel κλήμεις vel πλημύρσιν Coray.; Meinekius cum Kramero dedit πλευροῖς, at in præfatione dicit : « Servanda erat quamvis corrupta librorum scriptura πλευροῖς. » Ego manu lenissima corripo κλειθροῖς quod Meinekius quoque (Vindic. p. 25) in mentem venit. Tagus, in amplum lacum diffusus, ad ipsum exitum in angustas fauces coarctatur, quæ aptissime vocantur τὰ κλειθρα τοῦ ποταμοῦ, sicuti Bospori Thracii pars apud Dionysium Byz. et etiam nunc apud nautas τὰ κλειθρα Ponti vocatur.

Similiter Euripides (Med. 213) Hellespontum Πόντου ἀλῆδα dicit. || 13. ἐκτείχισε τὴν Ὀλυσιπ[άνα], ὥς ἂν ἔχοι || ἐκτείχισεν τὴν Ὀλυσιν ὥς ἂν ἔχοι codd.; ἐκτείχισε τινὰς πόλιν male conj. Casaubonus; nec melius ἐκτείχισεν τὴν Ὀλυσιν Corayus, quem sequitur Groskurdus. Quod in nostra editione legitur, debetur Kramero, quem sequitur Meinekius, nisi quod hic scribere maluit τὴν Ὀλυσιπάνα, ἢ ἂν ἔχοι. At Casauboni istud ἐκτείχισε non erat probandum; in ἐκτείχισεν latet ἐκχωρώσε, qua voce Diodorum uti constat. In urbis nomine ex codd. Scriptura ολσι eruendum erat Ὀλυσιπών, sicut Ptolemaeus et Marcellianus habent; eaque forma Graecorum fuerit, dum apud Romanos scriptores sicut in inscriptionibus obtinet forma *Olystipon*; *Olystipon* formae auctoritas paene nulla. || 15. ὥστε καὶ τὸν περὶ | ὄστ' εἰσι leg. esse censet Mein. Quum in *Cl* scribatur ὦ. καὶ τὸν τὸν περὶ, suspicor fuisse ὥστε πασὼν τὸν περὶ. In sequente linea quum pro ὁστρέων in *CBl* legatur ὁστρακίων (quod rec. Coray.), nescio an litteræ αἰ, quæ in codice aliquo supra ὁστρέων inter versus scriptæ erant, in versum superiore migraverint. || 17. Θυστιώνων *A*, Οὐσττιώνων *B*, Οὐσττιώνων *Cl*. || 22. ὁρὼν | ποταμῶν conj. Breg.; μωρὸν scriptis Mein. Sed quidni auctor intelligi voluerit τὰ τοῦ Ἄνα υπερχαίμενα ὄρη, de quibus dixit p. 118, 2? || 24. δὲ | Mein.; τε codd. || Οὐσττιώνων codd. || 26. Ἀκούειαν | Leg. videtur Ἀκούστια ex Stephano: Ἀκούστια πόλις Ἰθέριας, καθὰ Στράβων ἐν τῷ τρίτῳ || 39. αὐτοὶ | « Malim οὗτοι. » Mein. || 33. Καστωλῶν | e Xyl. conj. Kr.; Κατωλῶν codd. Καστωλῶν Cor. In superioribus Καστωλῶν Kr. scripsit. Hoc loco Strabonem sua ex Artemidoro habere colligitur e Stephano ubi hæc: Ὀρυσία, πόλις Ἰθέριας· τὸ ἐθνικὸν Ὀριτανὸν Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων· ἀμφοτέρω γὰρ, φησί, κατοικοῦσι τὴν παραλίαν καὶ τινα τῆς μεσογείου, πρῶτον μὲν Ὀριτανοὶ· πόλιν δ' ἐν αὐτοῖς εἰσι μεγάλα Ὀρυσία (Ὀρυσία unus cod.) καὶ Κατωλῶν (sic. codd.; Καστωλῶν scr. Cas.). Unde suspicor ipsum Strabonem corruptum urbis nomen ex vitio Artemidori codice prodidisse. || Ὀρυσία an Ὀρυσία? || 39. Οὐσττιώνων *ABC*. || 41. τοῖς νῦν | fuit aut τὰ νῦν, quod recepit Meinekius., aut τὸν νῦν, quod proposuit Corayus. || 44. Ἀστουρίων *h. l.* codd. || 44. Κατ' inseruit Groskurd.; Corayus verba καὶ τοῖς Ἰθέρσιν inclusit. || 45. μυρίων καὶ *h. l.* inepta esse post Gosselinum monuerunt editores; eiecit ea Meinekius. « Error ortus esse videtur ex voce μήκος male repetita. » Kramer. Quod non assequor. Immo, quum 3000 ista stadia pertineant usque ad Nerium prom., legendum esset: τὸ μὲν οὖν μήκος [μέχρις vel ἕως] Νερίου τρισχ. || 50. ἢ δὴ | *h*; ἢ δὴ *ABCl*. || 52. καὶ τὴν Μαυρουσίαν | τὴν παραλίαν τὴν κατὰ τὴν Μαυρουσίαν Cor.; ταύτην τὴν παραλίαν καὶ τὴν Μαυρουσίαν Grosk.; τὴν παραλίαν τῆς Ἰθέριας καὶ τῆς Μαυρουσίας, deletis verbis τῇ Ἰθέρια p. 127, 1, Kramer. « Videtur Aristoteles potius in universum ea de re quævisse et in hanc sententiam disputasse, ut causam rei a litorum altitudine et asperitate repeteret. Id Posidonius Iberici litoris natura refutari dixerat, cuius maximam partem humilem esse et arenosam. Itaque nescio an καὶ τὴν Μαυρουσίαν ab interpolatore additum, τῇ Ἰθέρια autem loco suo motum et post τάναντια γὰρ transponendum sit. » Meineke. || 54. ἀπρας | ἀκτάς Mein.

P. 127, 1. τῇ Ἰθέρια | ἀνταποδιδούσας [εἰς] τάναντια· τῆς Ἰθέριας γὰρ Grosk.; ἀνταποδιδούσας. τάναντια γὰρ τῇ Ἰθέρια Mein. || 9. Μούνδας | Μουλιάδας codd.; e Casauboni conj. em. Cor. || 10. Οὐακούα | Οὐάκος correct. in *B. Cf. Geogr. min. t. I, p. 548 not.* || 13. τι om. *Al*. || 15. Λιμναίαν | Δημναίαν *A*, Ιολιμναίαν *BCl*. || 15. Βαλιώνα | Ὀδλουσιώνα (*Odlinionem*) probabiliter conj. Xyl. col-

lato Plinio 4, 35 et 3, 1. || 17. Βαίνις | Ναῖτις conj. Casaub., quum Baenis usquequam memoretur, Næbin vero (*h. Neiva*) habet Ptolemaeus 2, 5 et Meli 3, 1, quamvis a Minio diversum. Sane Baenis nomen perperam ad Minium flav. referri videtur, neque tamen propterea in Ναῖτις mutandum est. Vide quæ monui in *Isd. Nominum a. v. Baenis*. || 19. Κατάδρων *ABCl*. || 20. καὶ recte, opinor, eiecit Mein. || 30. αὐτὴν [καὶ] Καλτικὸι αὐτὸν περὶ κοῦσι δ' αὐτοῖς Καλτικοί. Mein. || 33. Λιμναία *ABCl*, Δημίου *Ald.*, Λιμναία Siebenk.; Cor. || 36. ἀναγορευθῆναι Cor., προσαγορευθῆναι Mein. || 37. δν | *n*, ὅν *ABCl*. || 38. καὶ om. *BC*. || 40. τριάκοντα | πενήκοντα *BCl* (sed in *B* postea correct.). Coray.; recte, *n* fallor.; 46 populos Lusitanie esse Plinius (4, 35) prodit.

P. 128, 1. ὁσάν | εἶναι *B* et margo *A* manu prima. || 2. ὅπῳ | δ' ὅπῳ *B* edit. ante Kr. || 7. πρὸς τοῦτοις | πρὸς τοῦτοις Grosk. vix recte. « Videtur gladiatorum aliqua mentio intercidiisse. Diodorus enim (5, 33) de Celtiberorum armis loquens, quibus postea (c. 34) simillima, ait esse Lusitanorum, hæc tradit: ἐξ ἧς δὲ ἀμφοτέρω καὶ σιδήρῳ διαφόρῳ κεχαικευμένα φοροῦσιν, ἔχοντες σπιθαμαίαις παραεξιδίαις, αἷς χρώνται κατὰ τὰς ἐν ταῖς μάχαις συμπλοκάς. » Kramer. Fortasse igitur erat: [ἀμφοτέρω μὲν φοροῦσι ξίφος]· παραεξιδίαις etc. 14. || δῖς | « Ἰπποτο; λέξιν· ὥστε γούν εἶναι αἷς τῆς ἡμέρας. » Ἰσως ἦν· « Ἀλεκτηριῶς χρωμένους ξηροῖς », δ καὶ διὰ μᾶς λέξεως ἦν φράσις, Ξηραλοφούντας. » Coray. « Ortam potius crediderim dñs vocem ex litteris, quæ proxime antecedunt, male repetitis (?). » Kramer.; ἰδίος proposuit Mein. in *Vindicis* Strab. Fort. in *ΔΙΣ* latet *ΑΙΣ*, adeo ut fuerit ἀλεκτηριῶς χρωμένους [καὶ ξύστραι], vel tale quid. Possis etiam: χρωμένους· [ἐνίοις] δὲ καὶ. In latinis pro *tepidaritis vastis* lege *assa sudatione*. || 14. καὶ ante φυχολουτροῦντας add. *B* (?) et editiones ante Kram., recte utique. || 15. καθαρίως | Præstat καθαρίως, ut scripsit Mein. || 19. καὶ om. *BC*; in *C* tamen addidit manus secunda. || 20. ὅπῳ, quod inclusimus, eiecit Mein. || 21. πρῶτον | « Non video quod consilio πρῶτον scripserit, nisi addidit quid postea fecerint. Quam ob rem vide an scripserit: μαρτυροῦνται πρῶτον ἐκ τοῦ πτώματος [αὐ]τῶν, θανόντων [δὲ] τὰς χειρὰς etc. » Meineke *Vind. Str.* p. 28. Quibus opus non est. Lusitani ἐκ τοῦ πτώματος vaticinari dicuntur antequam vaticinentur ἐκ τῶν σπλάγγων. || 39. ὅς καὶ Πίνδαρον... ἐκατόν | Hæc glossatoris esse recte monuit Mein. || 32. Litteras δ, quas inclusimus, delendas esse censet Bekkerus apud Mein. in *Vindic.*; haud dubie ortas putat ex præcedentibus litteris *AI*. At quum verbum διακροδολίζεσθαι aliunde bene notum sit, nihil video cur codicum scripturæ Bekkerianum arbitrium substituat. || 37. γυν. | γινόμενον velim cum Cor. || 42. ἄλλα | Fort. ἅμα scribendum esse censuit Corayus. « Mihi quidem satis expedita esse videtur sententia, ut nil mutandum videatur: *saltant* (*non modo*) *choreas ducentes, sed etiam subsilientes et flexis genibus rursus subsilientes.* » Meineke. Nescio an fuerit: χορεύοντες ἐναλλάξ (*alternatim*) καὶ ἀναλλόμενοι etc. || ἀναμῖξ ἀνδράσι προσαντιλαμβανόμενοι | Kr. e conj. Palmerii et Corayi; ἀναμῖξ ἀντι προσαντιλ. codd.; ἀνδράσι ἀντιλαμβάν. Grosk. et Mein., adeo ut ἀνδράσι natum sit ex ἀντι πρὸς; malim (ἀνδράσιν) ἀντιπρὸςωποι λαμβανόμενοι τῶν χειρῶν. Piccolus conj.: ἀναμῖξ μία πρὸς ἓνα ἀντιλαμβανόμενοι. || 46. χηλῖνους | χηρίνους codd.; κεραμέρις Corayus, qui in not. addit: ἑταροὶ δὲ παρῆνουν γράφειν κερατίνοιν, πιθανώτερον ἰσως. Friedemannus proposuit ξυλίνοιν, quod receperunt Kramerus et Groskurdus, collato Athenæo (IV, 13) qui inter Gallorum vasa memorat κάνα ξύλινα καὶ κλακτά. Meinekius in *Vindic.* p. 29 conjecit χηλῖνους, collato Polluce 8, 172: χηλῖνον

ἄγρος τὸ ἐκ σχολίων πλέγμα δημοί. Hesych. v. καρήλα-
μαι. Χρήλον ἄγρος τὸ πλεόν, ὡς Ἀνακρίων. In edit.
Strab. cum Kramerio dedit ἑλίνους. Casu factum est ut
nostra editio in græcis præbeat χηλίνους (*textilis*), in la-
tinis vero *lignæis* (ἑλίνους). Ceterum verba quibus
vasa Lusitanorum memorantur, Groskurdii post v.
δέδουσι (lin. 48), Meinekii vero post v. δέπνον (lin.
41) transposuerunt. Nihil horum probandum. Recte
quidem sentierunt viri docti vasorum, qualiacunque
ista fuerint, mentionem fieri loco inopportuno; id vero
non inducere debebat ut verba transpomerent, sed
emendandi via ineunda erat, qua vasa illa removeren-
tur, verbaque Strabonis locum suum possent tueri.
Quæ præcedunt de nigris sagis virorum et quæ sequun-
tur de variegatis mulierum indumentis, nostrum quoque
locum intermedium ad eandem rem pertinuisse coar-
guunt. Itaque quum apud Diodorum legam (5, 33, 2) :
Φοροῦσι δὲ οὗτοι (Celtiberi) σάγους μίλανας τραχεῖς καὶ
παρὰ κλήσιν ἔχοντας τὸ ἔριον ταῖς αἰγείοις θρίξιν (Cf. quæ
similia de Celticis sagis Strabo p. 163, 8 habet) : nul-
lus ego dubito quin quæ apud Strabonem exstant verba :
... σιτεθδοκοῖτοσι· κηρίνοις δὲ ἄγροις χρώνται, emen-
danda sint hunc in modum :: σιτεθδοκοῖτοσιν· ἑρίνοις
δὲ ἡ αἰγείοις χρώνται (sc. σάγους). Literæ v. et x quum
in sæc. XI et XII codd. ita sibi similes esse soleant ut
sepiissime confundantur, veròνους ablit in κηρίνους, quod
in κηρίνους emendandus quidam depravavit. Quod usum
vocis αἰγείοις attinet, cf. Chrysostom. Or. 108, De elem.
t. 6, p. 927, 18 : ἔχεις σπηλιά, καὶ αἰγία περιδέδωσαι.
Palladius hist. Laus. 38, p. 955, E : μολοτὴν αἰγείαν
εἰργασμένην λαυκήν (de veste monachorum), quæ attulit
Hase in Steph. Thes. s. v., ubi vide etiam de v. ἑρίνος
et ἑρίνος. || 49. δὲ] ejecit Cor.; γε conj. Grosk. || 52.
δρων ἢ τῶν πόλεων] e Casaub. conj. Siebenk., Cor.,
Grosk.; δρων ἢ τῶν ποταμῶν codd.; Meinekii verba ἢ
τῶν ποταμῶν ejecit; ac sane probabile est quendam,
δρων voce in δρων corrupta, ἢ τῶν ποταμῶν adjicienda
putasse. Cas. conjecturam ægre tuleris. Olim conjecteram
ἔξω τῶν δρων τῶν ἀνωτάτω. || 53. Ἀσσύριοι] Αἰγύπτιοι
codd. Vid. p. 635, 11.

P. 129, 4. Ἡδ] ἢ δὲ codd.; em. Grosk. || 6. ὥσπερ] Lege
ὥνπερ, et dein λέγω [δὲ] cum Corayo. || 11. Πλευταύ-
ρους] Hoc num recte habeat, aliunde non constat. In
qua Cantabricæ regionis parte degent Bardyætæ et Al-
lotriges, Mela 3, 1, 16 fluvium memorat *Aturiam* vel
Maturiam vel *Amaturiam*. Ptolemæus in eodem tractu
habet *Ituriam* (*Inturissam* G. R. 4, 43) opp. Num
his commune aliquid sit cum Pleutauris Strabonis, tu
videas. Ni fallor, legendum est Πλευταῖροι, sicut vicini
populi vocantur Κάνταῖροι, Ἀρταῖροι. Similiter pro Κάν-
ταῖροι in Strabonis codd. passim legitur Κάνταυροι, v. c.
p. 133, 39, || 14. 8 ejiciendum. || 19. δ' ἦν] δὲ μὴ Cor.
|| 21. τοιοῦτοις δ' οὖσι] e conj. Mein.; τοιαύτης δ' οὐσης
codd. Dein ἀπὸ [τῆς] τῶν leg. e conj. Corayi. || 22. ἀέ-
ρων] e conj. Mein.; δρων codd. Ceterum quum λυπρότης
τῶν ἀέρων dici vix possit, ejicienda potius καὶ particula,
quæ locis inanumeris perperam illata est, et pro τῶν
δρων legendum τῶν ὀρεινῶν vel ὀρεινῶν, quod Piccolus
proposuit, vel quod mihi in mentem venit : τῶν ἰδῶν. || 24.
μάλιστα] Inclusit Cor. || 28. Κωνιακοί] sunt *Concani* ap.
Horat. Od. 3, 4, 34, Melam 3, 1, 10, Silium, 3, 360, quo-
rum Κωνάνα urbs ap. Ptol. 2, 6 pag. 124. Num ipsum hoc
nomen apud Strabonem reponendum sit, quaeritur. Qui
infra memorantur (p. 134, 42) tamquam Veronibus vicini
Conici non lidem cum Coniacis esse, ut quidam puta-
runt, sed cum Caristis Ptolemæi componendi esse vi-
dentur. || 29. πλὴν τοῦτοις] sic codd., nisi quod πλὴν
τοῦτοις in C. « Quæ verba corrupta esse omnes consen-

tiunt, sed emendare ea in tanta horum populorum obs-
curitate admodum difficile est. Vocem πλὴν in πλὴν
latere Casaubonus et Groskurdii rati, alter urbem sim-
git Tuisi, quam nemo novit, alter proponit Juliobrigam,
quæ nimis abhorret a codicum scriptura. Equidem cum
Interpr. Paris. populi nomen verbis illis contineri arbi-
tror, ac proxime ad ea accedere Πλευταῖροι modo com-
memorati una cum Bardyætis; cui conjecturæ favere
videtur quod infra Bardyætæ traduntur esse vicini Co-
niscis. » KRAMER. Πλευταῖροι non magis noti sunt quam
Ιληντοῖσι, quos fingere licet. Apud Ptolemæum me-
morantur (2, 5 p. 125, 31) Πλευτόνας a Numantia ver-
sus occasum degentes, satis longe a fontibus Iberi. Idem
in Asturia habet Παιλόντιον sive Πηλόντιον (*Apianis*),
Lunonum oppidum, a Concana versus occasum, ab
Iberi fontibus longe dissitum versus occasum boream-
que. Horum alterutrum fortasse cum Strabonianis com-
ponendum esse auctoris nostri interpretes et geographi-
cōa scriptores suscipiunt. Mihi secus videtur. Ante
omnia hoc premo quod populus a Strabone memoratus
ad fontes Iberi sedem habuisse dicitur. Fontibus istis
Ptolemæus 2, 6, 51 (p. 125, 3 ed. Willb.) apponit op-
pidum Οὐάλλια sive Βάλλια (Βελγία v. l., notante
Ukerto *Geogr.* 2, 1 p. 441). Id vero fuisse puto op-
pidum Bellorum, quod proprio nomine vocabatur Σε-
γίδη (Applan. *Hisp.* c. 44) vel Σεγίδη (Steph. Byz.).
Bellī isti, quos e Polybio (Exc. Leg.; lib. 35, 2, 2) et
Appiano (*Hisp.* c. 44. 50. 63. 66) novimus, nusquam
soli memorantur, sed conjunctim semper nominantur
Βελλοὶ καὶ Τίτθοι (Tittoī in Polyb. fragmento), γένη
ἑμῶν, qui communi consilio minora oppida in Segidam
συνοικίζαν, urbemque sic amplificatam muro contra
Romanos firmare instituerunt. Quo conamine constat eos
auctores exstitisse τοῦ πύρινον, quem Polybius dicit,
πρὸς τοὺς Κελτίδρας πολέμου. Eodem autem nomine
etiam commemorari merebantur inter eos qui, olim
hostes, nunc pro Romanis arma ferrent. Idque fecisse
Strabonem facile largieris, quum verba οἰκοῦν EC
ΠΑΗΝ ΤΟΥΤΟΙΣ manu leni refingere licet in οἰκονν.
CEΓΙΑΗΝ ΤΟΥΤΟΙΣ. Quodsi Segida urbs non Bello-
rum, sed Tutthorum (fort. Tythlorum) dicitur, id ex
iis quæ supra monuimus, explicationem probabilem
admittit; nec magnopere offendor eo, quod alio loco
(p. 135, 7) Strabo Segidam Aruacorum urbem dicit,
gentis potentissimi longissimæque patens, cujus nomine
postea minores gentes complures comprehensæ fuerint.
Titthos et Bellos, imminente bello Celtiberico, Se-
gidam reliquisse et cum liberis et uxoribus ad Aruacos
socios confugisse constat (Applan. *Hisp.* 44). Itaque
Strabo Segidam Aruacis attribuerit eodem modo quo
Pallantium, quod Vaccæorum oppidum erat, inter Aru-
acorum oppida recenset. Præterea sæpius fit ut eandem
urbem Strabo alio loco alii populo attribuat. Sic in an-
tecc. Augusta Emerita alio loco Turdulorum, alio loco
Lusitanorum esse dicitur. Quam inconstantiam si no-
stro loco admittere nolueris, nonnulla excidisse sta-
tueris: οἰκοῦντας Σεγίδην [πόλιν Ἀρουακῶν, καὶ Βελλοὶ καὶ]
Τουτθοί. || 30. στρατιωτικῶν codd.; em. Cor. || 38. τὸ
δὲ τὰ δὲ codd.; em. Grosk.; ἐν] ἐπὶ codd. em. Grosk.;
καὶ om. Cor. || 39. εἰρηται] εὐρηται scrib. videtur Kra-
mero. || 40. διαγυλῶς καὶ διακοσίσις codd.; em. Cor. ||
42. ὑπὸ] ἀπὸ codd.; em. Cor. || 43. Ὀρητανῶν secunda m.
in C; Ἡρετανῶν At et pr. m. C. || 45. Ἐδητανούς] Ἐλη-
τανούς ABCI, Αἰλατανούς k; Ἡδητανούς Grosk. ex Ptole-
mæo (2, 6), Appiano Iber. c. 77, collato Silio Ital. 3,
372. Cf. not. ad p. 134, 39. || 47. Ἐδης.] Αἰλητανῶν
codd.

P. 130, 4. Μάλακα] μάλα καὶ ACI. || 5. ἐν ejecit Cor. ||

6. Νομάσι] αἵμασι codd.; em. Tyrwhitt.; σύμψασι Cor.; Σγιάσις Florez.; σχάμμασι Vossius ad Melam 2, 6 p. 750; ἀμάρων ἔστι τοῖς τ' ἐν τῇ παραλῇ καὶ τοῖς ἐν τῇ μεσογαίᾳ vel τοῖς μεσογαίοις, Casaubonus. || 11. Μάλακα] μέλα καὶ AC, Μέλακα καὶ BI. || 12. Φοινικῇ] Φοινίκῃ ABCI; φοινικῇ te Siebenk., Cor. || 16. τῶν τόκων [τούτων] Cor. || 19. Τουρδῆ. BCI. || 21. ταύτῃ] ταύτης codd.; em. Xyl. || 29. Ιστορίσθαι ABC. || 31. ἑλ- λαι] ἄλλος ABC. || 31. Ὀψιπύλλαν] Ὀψίλλαν leg. esse monuit Siebenkees.; possis etiam Ὀκυλλαν vel Ὀκυλλαν, prout scripseris sequens conditoris nomen; Ὀκυλλαν ("Ὀκυλλαν var. lect.") ap. Ptolem. 2, 5 p. 117, 21 ed. Wilb.; Ocelenses in Lusitania ap. Plin. 4, 35. || Ὀκίλα κτίσμα] Kramerus; Ὀκίλλα κτ. margo o Cor. Mein.; 8 καὶ λάκτισμα ACI. || 37. Αἰθίοφι] Αἰθίοπας codd.; em. Casaub. || 39. καὶ om. edit. ante Kr. || 47. τοῖς supplevit Cor. || 49. ἵπποις] ἵπποινας BC. || 52. Μαλιώτης ABCI. || 53. οἱ δ' no, οὐδ' ABCI.

P. 131, 8. ἀγιν.] ἀγαγίν B (P) et edit. ante Kr. || 17. τὸ ante αὐθαδῆς addidit Cor. || 18. δὲ ejec. Cor.; δὴ leg. Mein. || 19. ἐπιβεττικοί] ἐπιβετο codd.; em. Cor. || 27. Οὐριάσθω CI; Σέριω AI. || 29. Ῥωμαῖοι τε τῷ, etc.] « Hæc sic a Strabone scribi non potuisse manifestum est, quumquam editores non videntur offendisse. Quorum enim pertinere dicamus καὶ ἐκάστην? quod dicendi genus etsi a senioris ætatis scriptoribus usurpatur, longe aliud tamen significat quam quod hujus loci sententia postulat. Tum quo consilio verbis διὰ τὴν δυναστείαν adjectum dicamus ταύτην, cujus nulla hoc loco vis est. Denique quænam hæc est dicendi ratio τῷ πολεμεῖν πολλὴν διετίλεσαν χρόνον? Bene dictum esset πολεμοῦντας διετίλεσαν, minus bene, sed ut tolerari posset ἐν τῷ πολεμεῖν διετίλεσαν. At quod nam legitur, id nullus unquam græce loquentium dicere potuit. Hæc omnia quo pacto ad saniores rationem revocari possint, peritiores viderint; interim hæc habeto: Ῥωμαῖοι τ' ἐν τῷ κατὰ μέρος καὶ καθ' ἑκάστα πρὸς τοὺς Ἰσθρας πολεμεῖν διὰ τὴν δυναστείαν πολλὴν τινα διετίλεσαν χρόνον. Ad priora cf. lib. 6 p. 254 Cas.: ἄλλως τε ἄδοξοι παντάπασιν εἰσιν αἱ καθ' ἑκάστα καὶ ἐν μέρει κατοικίαι. » Hæc Meineke in Vind. Strab. p. 31, qui in edit. Str. vulgatam intactam reliquit. At vocem δυναστείαν non ad Romanorum imperium, sed ad multas iatas Iberis dynastias referendam esse, quarum alias post alias bello impetendæ erant, facile largieris. Itaque locum ita scribi velim: Ῥωμαῖοι τε τὸν κατὰ μέρος πρὸς τοὺς Ἰσθρας πόλεμον καθ' ἑκάστην διατάττοντες δυναστείαν etc. vel, si mavis, ἐν τῷ. πόλεμον καθ' ἑκάστην διατάττειν τῶν δυναστειῶν. || 35. ταῦτα, quod codd. habent, editiones recte omiserunt; is qui ταῦτα primus dedit, deinde etiam καὶ intulit, quod edit. ante Kr. in ἡ mutarunt. || 38. ἐρμυνοτάτη] sic codd.; ἐρμυνοτάτη Ald., Cor., Groek. ἐρμυνὴ τ' ἔστι Mein.; ἐρμυνὴ τε θέσει καὶ ταίγῃ conj. Piccolus. Præterea Corayus in notis, deleto καὶ, legi maluit ἐρμυνοτάτη ταίγῃ, κατασκευασμένη καὶ τῷ. || 42. μετὶ τὸν] μετιστασιν Cor. et Mein., recte; non recepit Kramerus quoniam comparativum pro superlativo codices habent etiam p. 87, 27, eodem scilicet vitio. || ἐμπόριον] Kr., ἐμπορεῖον codd. || 48. ὑπαρκιμένων, ex antecedente θεαρκειμῆν ὀρτυν, ut jam Xylander vidit. || 50. ἦντον h. l. supplevit Kr.; post μικρὸν δὲ idem supplementum posuit Xyl.; μικρὸν δ' ἔστων aptius dedit Mein.; μικρὸν δὲ διέγει τ. K. καὶ τοῦ Ἰ6. Coray., at in notis proponit: μακρότερον δὲ... ἢ τοῦ Ἰ6. || Σούκρωνος] Σώκρωνος ABCI. || 52. εἰσιν] ἔστιν Mein., et similiter ceteris locis, ubi post neutrum plurale verbum in numero plurali ponitur.

P. 132, 2. Δὲ] τε Cor. || 3. [καὶ] Διδόνιον recte, puto, Groek. et Mein. || 6. σταδίους τετρ.] Friedemann., Kr.,

Mein.; σταδίων τετραποσίον codd.; quod si recte habet, pro ἐν κύκλῳ leg. κύκλον cum Casaub. et Cor. || 8. Σκομβροσρίαν] sic præter codices etiam Athenæus 3, p. 121 Strabonis locum laudans. Σκομβρορίαν Epit.; veram nominis formam, Σκομβρορίαν, dant edit. ante Kr. inde a Xylandro, nec non Meinekio. || 11. Σώκρωνος AI; Σαγρόντων C, et sec. man. B, qui man. pr. habet Σάγουντος. || 15. Ὀλιάρων ABCI. || 16. Δέρτωσσα] Δέρκισσα, ABCI; em. Xyl. || 18. ἀπὸ μεσημβρίας codd.; em. Xyl. || 20. ἐτροπῶν] Fort. ἐβολῶν leg. esse suspicatur Kr. || 22. Ταράκων codd. || 28. νῆσοι inclusit Cor.; Ἐβόσος h. l. codd. || 31. ἀγκυροβάλοις codd.; em. Casaub. || 35. Ἀσητῶν] Laletant vocantur ap. Plin. 3, 4 § 22 et in inscript. ap. Gruter. 4. 30, 4; Ἀσητῶν ap. Ptolem. 2, 5, quam nominis formam ap. Strabonem quoque fuisse Kramerus censet probabiliter. || Ἀστρολαιτῶν] Leg. suspicor Ἀστρολαιτανῶν. Cf. index nom. s. v. Lartolæetæ. || 36. Ἐμπορεῖον BC. || 37. τετραποσίον] τετραποσίον, Xyl., Cor., Mein.; διαποσίον e Gossellini conj. Coray. in not. et Groek.; id ortum esse ex p' putat Kramerus; quæ omnia sunt incertissima, quum de computus ratione, quæ varia esse poterat, non constet. || 39. Ῥόδοι leg. videtur; nam sic legitur p. 558, 47 et ap. Eustath. ad Dionys. 504; apud Ptolemæum, Scymn., Livium, Melam et Stephanum Ῥόδη, Rhoda, vocatur rectius. Vulgata ex varia lectione Ῥόδος et Ῥόδη conflata est. || 41. κτίσμα vocem ejecit Meineke perperam. || 44. φῶνον [οὐν] Cor. || 46. διπολὶς] διπολὶς codd.; em. Xyl. || 49. διπολῶν... διωρισμένων] Hæc ejicienda esse recte monuit Groskurd., cui obtemperavit etiam Meinekius.

P. 133, 6. Τὰ supplevit Mein.; Corayus l. 5 τινὰ scripsit pro τινέ. || 11. δὲ om. BCI; Ταράκωνα ABI: Ταράκων C. || 11. τε ej. Kramer.; contra Groskurdus post. v. Πομπηλιον suspicabatur excidisse: καὶ τῆς Ἰουγκαρίας πόλεως. || 12. Βετίρων rectius scripseris e conj. Wesselingii et Mein. Cf. Index nominum s. v. Veteres. || 14. Ταράκωνος codd. || 15. Δερτίσαν C. || 16. Σαϊτάβιος] « γατάβιος; στετάβιος ABC edit., atque hanc nominis formam exhibent Plinius 3, 4 et 19, 2, Catullus 12, 14, 25, 7; sed Saitabis scribitur apud alios scriptores et in numis titulisque (v. Tzschukke ad Mel. 2, 6, 6) et Σαϊτάβιος ap. Ptol. 2, 5, eaque hand dubie vera est forma. » Kramer. Quamquam minime hinc sequitur Strabonem scripsisse Σαϊτάβιον. Relinquendum erat id quod præbent codices. || 18. ὠσαλχινοῦντι codd.; em. Casaub. || 26. Κλάστωνα codd. || 22. ἐμπορεῖον Cor. || 32. εἰς ejiciendum, monente Corayo; περὶ τὸν Μοῦνδαν codd.; em. edit. || 36. μέχρι σατῶρων codd.; em. Xyl., μέχρις Ἀστούρων scribens. || 39. Κανταύρων C. || 40. Ἰδουβεία ABCI; em. Cor. || 47. Ἰδουβαίδια ABC, Ἰδουβαίδια l. || 54. παρορίας codd.; em. Kr.

P. 134, 2. Ἰλέρδαν] Ἰαίρδαν AC, Ἰαίρδαν l.; καὶ Ὀσχαν] καὶ Ἰλίοσχαν codd.; em. Casaub. || 5. Καλάγουρι] Καλαγουρί C, Καλαγούρι Cor., Καλαγούρι Mein. || 6. Ταράκων BC. || 7. δ' ἐν Ὀσκα] δὲ νόσφ codd.; e Puteani conj. em. Cor. Deinde καὶ addiderunt editores præter Meinekius qui dedit καὶ Ἰλέρδαν ('Ἰλέρδαν ACI). || 10 Ἰδούβρα hypothetarum errore legitur pro Ἰλέρδαν. || 13. Ὀσκας] Ὀσσκας codd.; em. Casaub. || 14. ὄρων] vox corrupta; μαρὼν e conj. Kram. Meineke; ὄρων conj. interpr. Parisini; χωρίον proposuit Groskurdus. || 15. Πομπηλιον Πομπηλιονα codd.; em. Xyl. || 16. Οἰασούνα] e Casaub. conj. Corayus ceterique, collatis Ptolemæo 2, 5 et Mela 3, 1, 10; Οἰδασούνα ABC, Ἰδασούνα l. Lege Οἰασούνα; nam Oasuna oppidum vocatur in inscript. ap. Gruter. p. 718. || 19. δ' ὅ δ' δὲ codd.; em. Cor. || 29. Κανταβικαῖς] e Xyl. conj. edit. || Κανταβικαῖς codd. Ceterum Xylandri

conjectura incertissima est. « Cerretanas pernas habes apud Martialem Epigr. 13, 54. Cantabricas memorat nemo, nec credibile est Cantabricas gentes ferino sanguine lætantes rem pecuariam ita excoluisse, ut pernarum conficiendarum artem ad eam, quam Strabo prædicat, perfectionem adduxerint. Et vero aliud scripsisse Strabonem etiam ex Athenæo intellegitur, apud quem lib. 14, p. 657, E, hæc leguntur: 'Ἐπεὶ δὲ καὶ πετασάνους μέρος ἐκίστην καίται, ἣν πέρηνν καλοῦσι, φέρε τι εἰπωμεν καὶ περὶ αὐτῆς, εἰ τις τοῦ ὀνόματος μνημονεύει. Κάλισται μὲν γὰρ αἱ Γαλατικαί, καὶ οὐκ ἀπολείπονται αὐτῶν οὔτε αἱ ἀπὸ Κιβύρας τῆς Ἀσιατικῆς οὔτε αἱ Λύκισται. μνημονεύει δ' αὐτῶν Στράβων ἐν τρίτῃ Γεωγραφουμένων. Ἐν Ἑσπείᾳ πρὸς τῇ Ἀκραιτανίᾳ πόλιν Πομπηίων, ὡς ἂν εἴποι τις Πομπησιόπολιν, ἐν ἣ περναὶ διαφορᾷ συντίθενται ταῖς Κουρικαῖς ἐνάμιλλοι. » Ita enim codex A, non Κιβυρικαῖς, quod nunc ex conjectura legitur, falso, ut equidem puto. Athenæus enim Strabonem locum non propter Cibiricos petasones attulit, sed ut eum voce πέρηνν usum esse doceret. Sed Κουρικαῖς πέρναι quæ sint non magis intelligitur quam quæ Κανθαρικαῖς. Strabo fortasse Calabricas nominaverat. Calabros porcis alendis intentos fuisse aliunde constat. » MEINEKE. Mihi αἱ Κουρικαῖς πέρναι non diversæ esse videntur ab iis quæ ἀπὸ Κιβύρας afferri dicuntur. Jam vero si recte haberent verba ἀπὸ Κιβύρας, pernae dicendæ erant Κιβυρικαῖς. Hoc autem ne reponamus, impedit Strabonianum istud Κανθαρικαῖς, in quo literæ θαρικαῖς aperte respondent literis ουρικαῖς ap. Athenæum. Itaque ἀπὸ Κιβύρας τῆς Ἀσιατικῆς sciolus scripserit, cui Cibiyratis Asiæ regio notior erat quam urbs Iberica. Ex ταῖς Κουρικαῖς et ταῖς Κανθαρικαῖς eliquerim ταῖς Κα[λ]α γουρικαῖς, et pro Κιβύρας τῆς Ἀσιατικῆς scripserim Κ[α]λα γούρας (vel rews) τῆς Νασιτικῆς (fort. minus recte erat: τῆς Νασιατικῆς). *Calagurris* (*Calagorrits*, Καλάγουρις Strabon p. 134, Καλάγουρον Appian. B. C. 1, 112; fort. Καλάγουρα ap. Athen.) *Nassica* (hod. *Calahorra*) erat oppidum Vasconum, qui etiam nunc rei pecuarie studio pernarumque celebritate veterem famam tuerunt. || 32. ὑπερβάλλοντι || ὑπερβαλόντι Cor., Mein., quod ipse quoque velim. Dein Ἰδοῦβαϊδαν AC. || 32. τὸ μὲν || Legendum τὸ μέντοι cum Meinekio; cf. p. 172, 15. Groskurdus post τραχὺ quædam excidisse conjecit, adeo ut hunc fere in modum Strabo scripserit: τραχὺ [καὶ παραδύπλον· τὸ δὲ λοιπὸν εὐδαίμον] καὶ ποταμὸκύκιστον. Contra quæ Meinekios monuit ποταμὸκύκιστον vocem apud Strabonem nunquam nisi in malam partem dici. || 37. τῆς Ἰθρηίας, ὧν ὁ Δουρηγίας codd.; em. Casaub. et Siebenk. || 38. Σεργουντίαν || Σεγουντίαν legi voluerunt Hermolaus Barbarus, Groskurd., alii. Haud diversam esse Serguntiam ab ea quæ aliis Segontia dicitur, quamvis hæc a Durio supra 200 stadia distet, mihi quoque persuasum est. Non tamen propterea vulgatam mutaverim; similiter *Æaso* et *Æarso* dicitur; fortasse Σεργουντία Strabonis componenda cum Σάργανθα Stephani Byz., in quo nomine αἰθα pro συντία usurpatur, sicut Ζάχανθα (Steph.) dicebatur pro Σαγόντον. || 45. Βαρδυῖται h. l. codd., sed supra (p. 129, 11) Βαρδυῖται. Deinde Βαρδυάλους codd.; Βαρδύλους Kramer.; Βαρδούλους e Casaub. conj. Grosk. et Mein., Ptolemæum et auctores romanos secuti. || 47. Οὐεττόνων codd. || 49. Ἑδητανῶν || Kramer.; Ἀττανῶν codd.; p. 120, 48 erat Ἑλητανούς, Ἀλετανούς; p. 135, 39 codices Σιδητανῶν. Apud Ptol. 2, 6 p. 120, 7 et 129, 10 ed. Wilb. codices habent: Ἡδητανῶν, Ἡδητανῶν, Ἡδτανῶν, Ὀδητανῶν, Ὀδητανῶν, Ὀδητανῶν; *Edetania* (*Idetania* et *Editania* v. l.) ap. Plin. 3, 4 § 20; Σιδητανῶν Appian. Hisp. c. 77; *Sedetani* Sil. Ital. 3, 372; Liv. 24, 20, 28, 24. Quibus inter se collatis, nomen gentis fuisse puto Ἡδητανῶν et

spiritu aspero in sigma converso, Σιδητανῶν. *Quamquam* formam Strabo usurpaverit, e codd. certius erui non potest. || 51. τα || δὲ Cor. || 53. Ἀρονεμῆ edit.; Οὐρακοῖ AC.

P. 135, 4. ἀπακρίτῃσαν Mein.; διακρίτ. codd. || 7. Ἀρονέων codd. || 7. Σεγίδα || Sic Kramerus, non allata *codicum* scriptura varia; attamen in nonnullis codd. legi Σεγίδα alii notarunt (v. Friedmanni not. ad Casaub. comment.). editiones habent Σεγίδα. Apud Appian. Hisp. c. legitur Σεγίδη; apud Stephanum: Σεγίδη, πόλιν Κελτιδίων (in edit. Meinekii errore typographico, ut videtur, legitur Σεγίδη). Ac Σεγίδη etiam nostro loco Strabonem scripsisse puto, siquidem recte ejus urbis mentionem corruptis illis, quæ p. 129, 29 leguntur, subesse statui. || 10. ἐπὶ || περὶ e Casaub. conj. Coray. || 14. Σεγέσταναν A, Σεγέσταναν C. || 20. Γράρχων ABC. || 21. τοῦτο || τοῦτο AC; Γράρχω codd. || 31. καὶ αἱ πράξεις editt. ante Kr. || 36. οἰκούντων codd.; em. Cor. || 39. Σιτητανῶν || vel Ἡδητανῶν vel Σιτηδανῶν legerim. Cf. not. ad p. 134, 49. || 50. πληθύνουσι [ὄρνισι], ὄρνεις δὲ etc. e Casauboni conj. Corayus; [ὄρνισι], εἰσι δὲ Groskurd. Malim cum Meinekio: πληθύνουσιν ὄρνις· εἰσι δὲ etc. || 51. κάστορας [δὲ] φέρονται Mein. || 54. καθάπερ ἄλλοι πολλοὶς] = Hæc negligentissime a Strabone scripta sunt. Voluit, opinor, καθ. ἄλλοις πολλοῖς πολλὰ ἔστιν ἴδια. » Mein. Fuisse suspicor: καθάπερ [ἄλλο] ἄλλοι πολλοὶς. vel x. ἄλλο ἔστιν ἄλλοις.

P. 136, 1. καθύλων || leg. καθυέλων cum Corayo. || 3. ἐν Meineke deletiv., recte, ut videtur. || 4. μὴ addiderunt inde e Casaubono, præter Meinekium, qui « Quid enim inquit, miraculi habent cornices non nigræ. » Recte, puto. Posidonius Iberiæ proprium dixerit illud cornicum *genna*, quæ corvorum istar nigræ sunt indeque *cornibines gallice* vocantur. || 9. εἰς τὴν βαρὴν Ald. || 12. τῶν ἐκτὸς || τῆς ἐκτὸς mavelis cum Kramero; sed ferri potest vulgata. Deinde pro ἡ μὲν lege ἡ μέντοι, sicut habet B ex correct. et Corayus; Meinekios ante v. τῶν ἐκτὸς excidisse nonnulla putat, adeo ut Strabo scripserit: συγχὴ δὲ καὶ [τῆς μεσογείας. Καὶ] τῶν ἐκτὸς ἡ μὲν etc. Haud credo. Vites et oleas in Lusitania ora Strabo memoravit p. 126, 3. || 20. δὲ || τε Mein. || 23. θύαι supplēvit Coray.; quod si admittere noluieris, delenda est te particula. || 24. πανοικίους || πανοικῖ B, ut videtur, et Ald. || 26. παρῆλλον additum est ex Epitome. || 43. παραπλέκων C. || 45. ἀηθεία || ἀηθεία codd.; illud e Casauboni conj. dederunt Kramer. et Mein.; Corayus dedit: Πρὸς δὲ τῇ ἀηθείᾳ τοιαῦτα πολλὰ καὶ εὐρηται καὶ μεμύθενται, quam conjecturam infelicem dicit Kramerus; at quod ipse dedit, sic stare nequit; certe post πολλὰ aliquid supplendum est; præterea istud ἰώρεται καὶ μεμύθενται περὶ adeo συνιδύρα, ut vix sint genuina. Fortasse fuit: πρὸς δὲ τῇ ἀηθείᾳ τῇ τοιαύτῃ πολλὰ καὶ ἀηδέστερα εἰρηται καὶ μεμύθενται. Piccolus proposuit: πρὸς δὲ τῇ ἀηθείᾳ, εἰ δὲ τοιαῦτα κατεώρεται, πολλὰ καὶ μεμύθενται. || 47. οὐ μόνον τὰ || οὐ μόνον δὲ τὰ Ald. || 51. δεδεμένων || τῶν δεδ. codd. præter Epitomen, quæ ita habet: τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν δεδεμένων αἰχμαλώτων. || 52. κυριεύσαν || sic Epit.; κυριεύσαν cett. codd.

P. 137, 2. τὰ inseruit Cor.; verba τὴν τε τῶν ἀνδρῶν καὶ ejicienda esse Groskurdus et Meinekios censent. || 3. γεωργοῦσι γὰρ αὐταί, B (?) et editt. ante Kr. || 5. τίς κτουσι scriptum e conj. Groskurdii et Kramerii, vix recte; πολλὰκις αὐταὶ καὶ λούουσι codices; legas πολλὰκις λοχεύονται καὶ λ., e conj. Piccoli. || 14. ἀρετῇ || ἀρετῇ ABC, ἀρετῇ A man. sec.; em. Coray. || 22. μυοθηρόντας codd.; καὶ μυοθηρόντας Ald.; em. Cor. || 23. καὶ addidit Cor. || 27. ἐπαίνωνιν ABI, ἐπαίνωνιν C, Cor., Mein. || 32. Leg. προτὶα [καὶ] τοὺς cum Meinekio. || 32. ἐπολείπεσθαι ἀποδείκνυσθαι Bno. || 33. γυναικοκρασίαν codd.

|| 35. τὸ ἐν ἔθαι] Addendum esse sive censuit Meinekius. Groskurdus leg. conject: καὶ τὸ ἐν ἔθαι [καὶ ἄλλος γινόμενον, τὸ] παρατιθ., nisi potius vitium lateat in ἐθαι, pro quibus expectaveris ἐν ἔθαι vel ἐν δαίτην vel tale aliquid; τὸ συνήθει ἀνδρὶ παρατ. conj. Piccolo. Offender verbo παρατίθεσθαι, quum Iberos venenum non apposuisse, sed in casus improvisos apposuisse consentaneum sit. An fuit τὸ ἐν ὧφ ἢ κέραι [ἀποτίθεσθαι; || 37. ἐν] *k*, *tan ABCI*. || 38. αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκτεῶν codd.; em. Friedem. || 39. τέτταρα] δύο codd.; em. Casaub. || αἱ μετ.] ἄλλαι μετ. *BCL*. || 46. οἱ ἄλλοι... γεγῆσσι, ut glossam, ejecit Meinekius. || 47. καὶ ante βαρδ. inclusit Cor. || 50. δὴ] καὶ Cor. || 53. μὲν inclusit Cor. || φιλῶν] marg. *no*; φιλόδημον *ABCI*, φιλότιμον *B* ex correct. || P. 138. 4. Post v. καλεῖσθαι Grosk. φασὶ add. voluit. || 8. καὶ τὴν Ἰσπαν. *ACEI*; at in *E* deinde deletus articulus. Ante μόνην Casaub. et Cor. supplent: οἱ δ' Ἰθρίαν, Groskurd. : ἐνιοὶ δὲ τῶν προτέρων Ἰθρίαν, Meineke : τινὲς δὲ Ἰθρίαν, Kramer : οἱ δὲ πρότερον Ἰσπανίαν. || 12. ὁμο-νύμως] συνωνύμως, ut lin. 7, Mein., recte; nisi quis διωνύμως eruere velit ex Eustathio ad Dionys. 284, ubi nostra redduntur his verbis : 'Ρωμαῖοι δὲ καὶ τὴν πᾶσαν οὐτίως ἐκάλουν ὕστερον, ὥς εἶναι διώνυμον, Ἰθρίαν τε καὶ Ἰσπανίαν. || 21. Κατακτώνος codd. || 22. ἀν'] ὑπ' Cor., Mein., recte. || 24. δικαιοδότης in codd.; em. Cor. || 28. ἢ [δὲ] λοιπὴ Cor. || 34. ὅρη] Velim mēn cum Cor. et Mein. || 35. Κανταύρων *C*. || 38. τὴν...παρόριον Kramer, τῆς... παρόριον *ACI*, τῆς παρόριος *B* (?); τῆς παραλίος Cor. || 40. τάγματος ἐπισκοπῆ; ὃ δὲ τρίτος Meineke, quod sane prælat. || 41. τογῶτων Cor. post. v. λεγομένων inseruit. || 47. ἐπιθαλαττίους *BI* Ald. || 48. Ταρακίων *BI* Ald.

P. 139. 2. Πιτυούσας *BCE*; καὶ] δὲ Ald.; δὲ καὶ Cor. || 3. Βαλεαρδίας *BI*. || 3. δὲ ante προκίεσθαι habent *AB*, sed in *A* manu secunda inter versus scriptum est. In *E* δὲ ante καλούσαι legitur. || 5. καὶ ante παλάγια omittit Epitome, idque recte; Spengelius hoc καὶ ante μάλλον ponit, et alterum καὶ, quod est ante πρὸς, ejecit. Illud probō; non item alterum. Lege : εἰς δὲ παλάγια, καὶ μάλλον (sive μάλλον δὲ) αἱ Πιτυούσας, καὶ [περ] πρὸς etc. : Et Balarides et Pityussæ in alto sitæ sunt, magis vero Pityussæ, quamvis sint a Balaridis versus occasum sitæ, ideoque oræ Ibericæ viciniores esse videri possint. Meinekius asterisco ad μάλλον posito locum in mendo cubare significasse satis habuit. || 7. Ἐδουσος] sic Epit.; Ἀδουσος *ABCI*; Ἐδουσος Cor., ut supra. « Sed eandem inconstantiam in aliis quoque nominibus haud paucis animadvertere licet. Ceterum οὐ habet Dionys. Perieg. 457 ibiq. Eustathius. v. Kramer. || 12. Ποταγίαν codd. bis. || 16. [διακοσίους] ἑξῶς μὲν οὖν. Includa addiderunt Coray, Grosk., Kram., Mein., laudantes Plinium (3, 5), qui 30 m. p. sive 240 stadia inter se distare insulas istas prodit. At Strabo non loquitur de distantia quæ inter utriusque insulæ promontoria extrema intercedat, sed de ea agit quæ sit ab insula minore usque ad Pollentiam. Itaque in tabula pro 70 stadiis posui 370 stadia, quum tantam in mappis quibusdam esse reperissem; at in accuratioribus tabulis stadia sunt ultra 400. Unde probabile fit apud Strabonem pro ο' (70) scribendum esse υ' (400). || 20. Fortasse legendum esse εὐλίμενοι [οἱ δὲ λυμένες] χοιραδῶδες κατὰ δὲ χ. δὲ [οἱ λυμένες] suspicatur Meineke, dubitans tamen, quum οἱ λυμένες ex antec. cogitatione assumi possit, nec dissimile sit quod legitur p. 160, 35 : φησὶ δὲ καὶ διστομον εἶναι, μμφέ-μενος τοὺς πλείους λέγοντας. || 23. Ἐδουσὸν *A*; Ἐδουσον Cor. || 26. Βαλβαρικὸς *ABCI*; Βαλεαρικὸς editt. ante Kr. || 30. In Latinis lege : *Hi* (sc. Phœniceæ) *primi hominibus* (Baliaridum incolis) *tunicas late prætextas*

induerunt, et mox pro *scutum manu gestantes* scribe : *aspidem sinistræ circumpositam gestantes*. || 32. Ante v. δῶστοι quædam excidisse recte monuerunt Groskurdus et Meinekius, quorum ille lacunam hunc fere in modum explendam esse censuit πλατυσθήμους. [Πρότερον μὲν γὰρ οἱ Βαλιάρεις εὐταῖς ἐν ἱματίῳ ἐχρῶντο καὶ τῇ σύρυνῃ] δῶστοι; δὲ, etc., collato Lycophr. Cass. 635, ubi Balaridum incolæ σισυρνόδουται dicuntur. Fortasse Strabo illud quoque memoraverat quod Diodorus 5, 17 tradit, τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὥραν, indeque Gymnesias insulas dictas esse. || 33. ἢ ferri nequit; καὶ scripsit Corayus; ἔχοντες, [τῇ δὲ δεξιᾷ] περ. proposuit Meineke. || 35. μαλαγραῖνας] Aut μαλαγρανίας cum Casaub., Siebenk. et Cor. legendum, aut μαλαγρανίνας cum Kram. et Meinekiis. Eodem modo in versu Philetæ corrigendum. Ceterum verba inclusa e margine irrepsērunt. || 37. Ἐρμηρίφ] Ἐρμῇ ἐλαγίῃ conj. Tyrwhitt.; at Mercurius Philetæ carmen fuit epicum (v. Meineke Anal. Alex. p. 349). || 38. ἀρείας ἔξυ Siebenk., Cor.; ἀραιὴν ἔξυ Salmasius Exerc. Plin. p. 186, frustra. Dele interpunctionem quæ est post vocem εἰλαται. || 39. κόμμα] ἄμμα e conj. Salmasii Siebenk. et Cor. || 45. τῆς σφενδόνης codd.; em. Casaub.

P. 140. 19. καὶ εἰς τὴν ἐκτὸς editt. ante Kr. || 26 et 30. Γαδτανούς *ABI*, Γαδερανούς *E* et m. sec. l. Cor. || 27. Παταουμένων *A*. || 46. ἴσον] ο, ὅσον *ACI*. || 47. Post μαῖζον excidisse τὸ διάστημα censet Grosk.; contra Kramer legi vult : μαῖζων (sc. δ' ἀριθμὸς) καὶ σχεδὸν τι τοσούτος ὅσος ἔστιν ὁ τοῦ μήκους. Legendum puto : ἀπὸς τι τοσούτος vel δέξαι δὲ μαῖζον. Literæ ΔΙ ob præcedens N facile negligebantur. || 50. Ἐρῶδιαν *ABCI*. Φαρεκίδης] *Philitides* ap. Plin. 4, 22, 36, 120.

P. 141. 2. πενήκοντα] τριάκοντα *AE*. Cf. p. 223, 42. || 4. ἐκ τούτου] margo ο; ἐκ τοῦ *ABCI*. || 6. κοινῇ μέντοι] etc. Hæc quum ratione inconcinna interponantur, aut corrupta sunt, aut nonnulla ante vocem κοινῇ exciderunt. Lacunam notarunt Groskurdus et Meinekius, quorum ille locum in hac sententiam refigendum esse putat : [Τὰ μὲν τῆς νήσου μεσόγεια ἰθακτικὰς κήτους πεποιήκασιν τῶν Γαδτανῶν τινες] κοινῇ μέντοι etc. At tale quid de parvula hac insula (*Trocadero* vel *S. Sebastian*) dicere Strabo vix potuit. Dixerit auctor litus insulæ, pascuis olim clarissimæ, nunc totum villis Gaditanorum exædificatum esse (coll. p. 140, 37 : ἦν, sc. νησιδα, ὅσπερ ἀντίπολιν πεποιήκασιν τῇ Διδοῇ). Itaque scripserim ἐκείνης μέντοι [νῆ] (συν) φικισται πᾶς ὁ αἰγιαλός. Meinekius suspicatur ante κοινῇ excidisse aliquid de primis Gadium incolis, qui insulam Erytheam colonis frequentaverint, nullis assumtis Iberis, aut Iberis, qui ante Tyriorum adventum tenerent, ejectis. Quibus expositis commode inferri potuisse sequentia, quorum hæc sententia sit ut litus eommuniter Tyrios et Iberos incoluisse dicatur. || 8. λέγοντας] λέγεται Ald.; Cor. || 9. Γαδερανοὶ *ABCI*, Γαδερανοὶ correct. *C*. || 10. ἀποικίαν] *no*, ἀποικίας *ABCI*. || 12. Κάληνη] Κάρηνη *C*. || 13. ἀκρά [τὰ] ποιοῦντα Cor. || 16. Ἐξίτανῶν] *no*, Ἀξίτανῶν *ABCI*. || 21. καὶ inter versus addit *k*. || 26. 27. τοὺς.. τοὺς.. τοὺς] τοῖς.. τοῖς.. τοῖς *B* (?) *no*. || 28. προκίεσθαι] καθεῖσθαι *CI*. || 29 et 34. Ἀδύλκα cold., Ἀδύλκα editt. ante Kr. || 29. ἐξ omis. editt. ante Kr. inde a Xylandro. || 34. οὐ ante φησὶν recte inseruit Corayus. Falsa sunt quæ contra disputat Groskurdus, nullam exstare prope Calpen insulam opinatus. || 35. καὶ τὰς πλαγίας [δὲ] καὶ Cor. || 37. Γαδερίτας *C*. || 51. τίς ἐν τις *BC*; οὗ ἐν τις Cor. || 52. παράλογον] παρὰ λόγον *BCL*, Cor.; ἐν e Casaub. conj. addidit Kr. et Mein.

P. 142. 2. ὁπήρχε] ὁπήρξε editt. ante Kr. inde a Casau-

- homo. || 3. στυλίδα] στυλίδα B. In margine A prima manus annotavit haec : Στυλάριον δὲ καὶ τὸν τοῦτο καλοῦσιν. || 11. ἐκάρησαν B et Ald. || 16. στρατίαι codd.; em. Cor. || 26. τῶν ejec. Cor. || 31. στυλίσιν editt. ante Kr. || 39. ἀμφοτέρους ἐοικέναι τὰς Σφάλας mavult Kr. || 44. εὐπερίεργον C et Eustathius ad Dion. 64. || 47. ἐκάρη- νοντα ABl, ἐκάρηοντα C, ἐκάρηοντα no, Eustath. l. i. || στυλίδες editt. ante Kr.
- P. 143, 6. φασιν] φησιν codd.; em. Cor. || 12. πότιμον Mei- nekius post εἶναι lin. 11 collocavit; εἰς τὸ ὕδωρ πότιμον δὲ εἶναι editt. ante Kr.; ἤς τὸ ὕ. πότιμον, πλὴν τὰς conj. Piccolo; legam πότιμον[δν], coll. p. 209, 24 aut εἰς ὕδωρ π. || 17. τοιοῦτων om. Cor. || 21. ἀναδιδόναι m. sec. C. || 29. διαλιπόντων ABC. || 30. ἔχον] ἀνέχον conj. Xyl. || 34. καινῶς codd.; em. Cas.; *inaniter*, Guarinus. || 35. ἀντιπάθειαν] ἀντίπλοον codd.; em. Xyl. || 47. ἀναδιδόναι] ἀναδιδόναι C. || 49. εἰδ'] εἰδ' ABCI; ὥσπερ] ὅπερ Ald. || 51. εἶναι ἐν τινα] [εἰδός] εἶναι τινα Cor. || 52. ἔχει] Epit.; ἔχει ABCI.
- P. 144, 1. συνεξάροντα] συνεξάρονται I; idem perperam voluit Casaubonus. || 2. ἐκείνη] e Casauboni conj.; ἐκείνη codd., quod erat retinendum. || olon om. BC; ἡ om. editt. ante Kr.; γέννηται I, γέννηται editt. ante Kr. || 3. πάλιν δ'] δ' addit Epit. inter versus. || 8. ἡμέρα...νυκτὶ Ald. || 9. ἡ τοῦ ἡλίου περιφορά codd.; em. Cor. || 9. ποτὶ...ποτὶ Ald. || 12. ἐναυσίαν Epit. || 13. ζωδίου] Epit.; ζωδια- κοῦ ABCI. || 14. ἀρχεσθαι τε δοιδεῖν Epit.; ἀρχεσθαι δεῖν ABCI; em. Kr. || 17. τὸ πῶλαος] εἰς τὸ πῶλαος Cor. || ὑπερέχῃ] ὑπερέχει C, ὑπερσχεῖ editt. ante Kr. || 21. ἐποσχῇ] Cor. || 26. λέγειν ACI; τὴν ἡμερησίαν BCI. || 28. πάλιν] εἰτα E. || 32. ἐναυσισίας Eghi, Cor., Mein., sicuti est lin. 12. Sane ulterutro loco mutandum fuerit. || 37. δὲ] δὲ BC. Cor. || 40. τῇ ἡμερησίῳ χρόνῳ καὶ τῇ νυκτερινῇ] ex Kramerī conj. Dübnerus; τὸν ἡμερησίον χρόνον καὶ τὸν νυκτερινὸν codd., quod retinendum, in antecedentibus vero pro τεταγμένως legendum esse τε- ταγμένων, eodem Kramerio proponente, censeo. Corayus dedit τεταγμένως δὲ τὸν ἡμερησίον etc.; Groskurdus δὲ vocem ante τὸν ἡμερησίον excidisse putavit. || 41. οἷον τε] correct. in B; οἷοντα ABCI; πολλάκις] τὸ π. Ald. || 44. ἡ καὶ ἰσάκις μὴν Mein.; legendum est ἡ καὶ ἰσάκις δὴ. Ceterum verba ἡ καὶ ἰσάκις om. C; Corayus dedit : ἡ τοῦς Γαδερίτας etc. || 45. τὰ om. Cor. || 47. τὰ... γινώ- μανα recte ejecit Cor. || 49. γίνεσθαι Cor. γένεσθαι codd.
- P. 145, 5. ἐκαστου] ἐκαστον codd.; em. Cor.; ἐκαστω Pætz.; ἐν ἐκαστῷ Grosk. || 6. ἀναλογίαν] ἀνωμαλίαν editt. ante Kr. || 14. Τίπαι] ἡ 'Ιλ. BCI, editt. ante Kr. || 16. τριάκοντα] ὡς BCI. || 21. τις τὸ] τις καὶ τὸ Ald. || 22. γιν.] Lege γινόμενας cum Corayo; in latinis pro *invenfacta lege quæ subinde sunt*; οὐδ' e Casaub. conj. addunt Coray., Kr. et Mein. Ac sane addendum est, nisi fort. in antecedd. pro καὶν legeris ἐν. Male locum nostrum intellexit Groskurdus, qui lin. 20 οὐδ', quod legitur ante γ. ἐπὶ, tolli voluit. || 27. πλημμερεῖν] πλημμε- ρεῖ codd.; em. Grosk.; τε recte om. B. || 32. εἰς ἔδαρος πολλάκις, καὶ φύλλα Cor., quod sane mavelis; ex codi- cum lectione πολλάκις referendum ad πηχυαῖα. || 36. οἰδαμεν] οἰδομεν m, εἰδομεν Bh (ex corr.) no || 39. δὲν ejec. Cor. || 40. ἡ ejec. Cor. || 44. κατὰ τὸν Γαδ. editt. ante Kr. || 49. τοῖς τράγοις τὰς ὀφθαλμοὺς B (?) Ald., τὰς τραγικάς πηχάς I. || 42. μολιδου AB Mein.
- P. 146, 1. ἐμπορεῖαν AB. || 4. ἐμπορεῖα codd. et editt. ante Kr. || 6. αὐτὸς] αὐτοῖς codd.; em. Xyl. || 13. εἰς ejecit Cor. || 14. Πρεταννίαν AC. || 24. οἱ μὲν δὲ [πρότερον] τριχῇ Strabonem scripsisse putat Groskurdus. || 28. Γαλατικοὺς] Γαλατικὴν codd.; em. Kr. || καὶ πολιτ.] καὶ ἡ πολ. recte Corayus. || 33. τῆς om. E. || 39. τὰ] τὸ Ald.
- P. 147, 7. Τῆς Καμμένης; τὸν Καμμένην Epit.; fort. leg. h.
- I. τῆς Καμμένης; optimatur Mein. Reliquis locis legitur τὸ Κέμμενον vel τὰ Κέμμενα (p. 157, 42) || 'Αλκαεῶν; = Καλκιδων A, 'Αλκιδων I, 'Αλκιδων C, 'Αλκιδων B (?) Ald., 'Αλκιδων Cor. 'Αλκαεῶν δὲ nominat Polyb. 2, 14, 8, 3, 47, 9. = Κράμα. || 17. ὅσπερ] ὥσπερ Casaub. Ceterum Ubertus Geogr. l. 2, 2, p. 233 legi vult : τοὺς μὲν Κελ- τας τῆς Ν. ἐκάρηας ἀπέρηνεν 'Ακυτάνους τε ὥσπερ κατέ- νος, quod interpretatur : « er Hes die Keltan in Narbo- nitia und die Aquitanier wie früher », additque hunc locum sensum confirmari iis quæ leguntur p. 157, 19 : Ταῦτα μὲν ὑπὲρ τῶν νεμεμένων τὴν Ναρδωνίαν ἐκίκα- ρταιαν λέγομεν, οὓς πρότερον Κέλτας ἀνόμαζον. At ex his nihil aliud sequitur nisi Celtas, qui proprie sic dicuntur, incolae esse Narbonitidis; minime vero inde colligitur Narbonensem provinciam ex Strabonis mente jam Cæsar's tempore ita constitutam fuisse, ut Celtarum isto- rum sedibus circumscriberetur. Sane quidem Augustas in Narbonensis provincie constitutione nihil fere mutasse videtur, putarique possit in Strabone ad verum rem traducendam esse scribendo : τοὺς μὲν Κέλτας τῆς Ν. ἐκάρηας ἀπέρηνεν, ὥσπερ ἐκείνος, 'Ακυτάνους δὲ προσέ- θηκε τεσσαρεσκαίδεκα etc.; at quum pleraque quæ de Galliae divisionibus Strabo tradit, mirum in modum perturbata sint, nostro quoque loco error auctoris po- tius quam scribarum subesse videtur. In antecedentibus Strabo de Gallia trifariam divisa loquens regionem inter Commenum montem et Alpes interjectam Celtis assignat, provinciam vero ibi non memorat, quam hoc certe ambitu ab Augusto demum institutam esse crediderit. Ignoravit utique Cæsarem de tribus Galliarum partibus ita exponere, ut provinciae, quasi Italiae partis, nulla ha- beatur ratio; adeoque a Cæsare quoque, sicut sub Augusto, quattuor Galliae partes distingui, si adnuveraveris provin- ciam Narbonensem. || 18. « Αἰγίγρος; Αἰγίγρος BI (?) Ald., Αἰγίγρος C, Αἰγίγρος A; Αἰγίγρος o manu sec. ad marg., et sic habet Epitome constanter ac Ptolem. 2, 7. Sed infra Αἰγίγρ semper scribitur hoc nomen in codd., unde eam formam hic quoque restituit Corayus. » Kramer; Αἰ- γίγρος scr. Mein. || 22. στὰν] δὲ τὸ ἐν codd.; em. Kr. || 23. ἀξία] ἀξιον no, editt. ante Kr. inde a Cas. || 27. ἐστὶν om. Ald. || 39. ὥσπερ εἰρηται] Quum in antec. Strabo de his nihil dixerit, Xylander et Grosk. scribi volue- runt ὡς εἰρηστάται, Corayus vero, probantibus Kramerio et Meinekio, ὡς εἰρηται verba transponi jussit post v. οὐσαν lin. 40. Mihi verba corrupta esse videntur. Lego : καὶ γὰρ πολλὰχρόθεν ἔχει (vel δέχεται) σύρρον, ὅσπερ αἰ- πεται (vel οὗς πληροῦται). Miror neminem in isto πολλὰχρό-θεν ἐστὶ σύρρον offendisse. De hoc vocis αἰπεται usu v. St. Thes. || 42. οὐσπερ] ὥσπερ AB. Mein. || 43. προῖόντι] παρόντι Ald. || 54. λέγομεν] λέγομεν ACI; em. Cas.
- P. 148, 13. Σάλλες] Σάλλες AB, Σάλλες C, Σάλλες E. || 15. ὡς εἶπον πρότερον] Nihil de his in antec. Strabo dixerat. Quare verba hæc asteriscis inclusit Corayus; Groskurdus p. 146, 36 post verba τῇ Πυρήν excidisse putat : καὶ πρὸς τὴν θάλατταν ὁ Οὐάρος ποταμός, ὃς ἀπο- ρίξει τὴν Ναρδωνίαν, vel tale quid, quo nostro loco lector emendetur. Kramerus verba loco suo mota esse censet, eaque poni velit post v. κατὰ τὸ λεχθέν σχῆμα (lin. 12). Corruptela locum laborare mihi verisimi- lius esse videtur. Varum fluvium, a quo versus orien- tem 20 stadiorum intervallo Nicæa distat, versus occasum autem 60 stadiorum intervallo Nicopolis sita est, vulgo Italiae et Narbonensis provinciae terminum dici constat; jam vero Strabo suo ævo ita rem habuisse dicit : τῆς μὲν Ἀντιπόλεως ἐν τοῖς Ναρδωνίτιδος μέσσι κα- μένης, τῆς δὲ Νικαίας ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας, ἡ μὲν Νικαία ὑπὸ τοῖς Μασσαλιώταις μένει καὶ τῆς ἐκάρηας ἐστίν, ἡ δὲ Ἀντιπόλις τῶν Ἰταλιωτῶν ἐκτάσσεται, κριθαία πρὸς

τοὺς Μασσαλιώτας καὶ ἐλευθερωθεῖσα τῶν παρ' ἐκείνων
προσταγμάτων (p. 153, 17; coll. p. 153, 5). Hæc mo-
nenda erant, si quis accuratius finium rationem indicare
vult. Igitur Strabo nostro loco Vari fluxū mentionem
fecisse satis habens, scripserit: οὗτος δ' ἐστίν, ὡς εἰπὼν
ἀπλούστερον (vel, quod malim, ὡς εἰπὼν κοινότερον
cf. p. 159, 28), ὅριον τῆς Ν. || 16. καὶ τῆς Ἰταλίας post
ὁπάρχει δὲ in codd. leguntur; transposuit Kr. || 19. καὶ
ante τοῦτο delendum esse recte monuerunt Grosk. et
Mein. || 20. ἐπαρχίας C, ὑπαρχίας ABEL. || 24. « Post
δὲ folium intercidit in A, illamque vocem, quæ ultima
est paginæ, excipiunt initio-sequentis οὐ πολὺ (p. 149,
41). Est autem illud folium quaternionis primum,
quodque ei adjunctum fuerat ultimum (p. 157, 42-
159, 4) itidem intercidit. Eadem desiderantur in ghi. »
KRAMER. || 25. Ταράσκωνος no, editi. ante Kr. Cf.
Ptol. 2, 9. || 26. Σέξτια o man. sec.; Σέκτια cett. codd.
Cf. p. 149, 40. || 34. Κορτίου] Κορτίου BC; Οὐγέρνου
ex correct. B; οὐν γέρνου Cl et pr. m. B; Ταράσκωνος o.
|| 40. εἰς ejec. Cor.; ἄλλοι τοσούτοι codd.; em. Kr. || 41.
καὶ Σκ. || Coray; καὶ ἐκφυγμάγου Cl; καὶ ἐκ Σκυγ. B;
ἐκ Σκ. Ald. || 43. καὶ delendum; om. Mein. || 44. εἰκοσὶν
ἐπτά editi. ante Kr. || 45. Φωκίων codd.; em. Xyl. ||
48. αὐτῇ] Malim αὐτῇ cum Grosk. et Mein.; ceterum in
editi. ante Kr. legebatur: τεταίχισται δὲ καλῶς καὶ αὐτῇ
καὶ ἡ πόλις. || 52. Φωκεῖσιν BC.

P. 149. προσαχθέντας] προσαχθέντες C. || 11. νενόμισται]
ἐνενόμισται Ald., unde ἐνενόμιστο Cas. || 19. δὲ εἰς] δὲ
οὐδ' εἰς Im; unde Corayus: τούτων δ' οὐδεὶς τιμῆος
γίνεται. || δ' ante οὐ addidit Buttmannus. || 30. Ρόνη]
Vocem inclusit Corayus. Ρόνη καὶ Ἀγάθη probabiliter
leg. putat Casaubonus, collato Plinio 3, 5, 33: *Agatha... atque ubi Rhoda Rhodiorum fuit, unde di-
ctus... Rhodanus amnis*. Rectius oppidum Ροθανουσία
vocari videtur ap. Scymnum, quem dicunt, et Ste-
phanum et Sidon. Apollin. 1, 5; quare Ροθανουσίαν καὶ
Ἀγ. scribi voluit Vossius ad Melam 2, 6, qui a Plinio
Rhodam Ibericæ cum Rhodanus Gallicæ confundi putat.
Denique Kramerus: « Suspiciari possis Ρόνη verbum
hoc receptum esse ex margine, ubi fort. ad ea, quæ
proxime præcedunt, adnotatum fuerat Ρόνη. || 32. Ταυ-
ροέντιον] Ταυρέντιον BCL; e Casaub. conj. em. Cor. ||
33. Σαλλίων BC. || 40. προσλαβὼν Mein.; Σέξτιος] Σεξ-
τίος (ex Σέκτιος ortum) BCL. || 41. Σάλλιος B. || 49.
ἐπὶ delendum esse patet; om. editi. inde a Xyl. || 51.
τοὺς τράχωνας] τοὺς τράχωνος ABCL. em. Kr. || 52. παρ-
δωκεν editi. ante Kr.; ἐν [τῇ] πόλει Coray.

P. 150, 4. Ἀδεντίω] Lege Ἀδεντίω ut Cor. et Mein.;
Ἀδεντίον codices præbent p. 195, 20; ἔχον] ἔχοντες
codd.; em. Cor. || 13. οὐτ'] οὐδ' Mein. || 23. τοὺς ante
τοιούτους om. Bl. Cor. || 25. πόλεις] αὶ πόλεις BC; μι-
σθοῦμενοι] μισθοῦμεναι Bl; unde editi. ante Kram. αὶ
πόλεις μισθοῦμεναι; Meineke τοὺς δὲ πόλεις x. μ., quod proposuit
Piccolus. Recte Kramerus: « Tam impedita est oratio ad-
jectis sive αὶ πόλεις sive πόλεις, ut neutram a Strabone
profectum arbitrer. » Itaque istud πόλεις in margine
adscriptum ad explicandum vocem κοινῇ, dein in ordi-
nem verborum irrepisse suspicatur. Legendum esse
pulo: τοὺς μὲν ἰδίᾳ, τοὺς δὲ πολλοὺς κοινῇ μισθοῦμενοι,
nisi præstat τοὺς δὲ ἐπὶ πολλοῖς x. μ., quod proposuit
Piccolus. || 35. ἐπαρχίαν] ὑπαρχίαν codd.; em. Cor. ||
38. Σαλλίων codd. || 42. εἰς om. BCL. || 45. αὐτὸν] αὐτὸ
codd.; em. Cor. || 48. Σήπιον] Σίγιον codd.; e Palmerii
conj. em. Cor. || 50. πόλιν om. E. || 54. ἑμπορίων B.
P. 151, 1 et 4. Ἀραλάται] Kr.; Ἀραλάται codd. Cf. p. 179, 39.
|| 8. Διδύρις] Ἰλλιδύρις BC, quod præstat; Ἰνιδύρις
Ald. || 13. τὸν asteriscis inclusit Cor. || 14. ἀπὸ] ὑπὸ
Mein., sicut etiam lin. 37, recte. || 17. ἐπὶ [δὲ] θάτερα

Cor.; ἐπὶ θάτερα [δὲ], e Kr. conj. Mein. || 19. Ὀρεῶ,
Ὀδρις codd.; em. Grosk. || Παύριος] Ἀραυρις ceteris
scriptoribus; idque hoc loco reponendum esse videtur,
monentibus Tschukke ad Melam 2, 5, 6, Groskurdio,
aliis. || Βαίτερα] « Βλίστερα A, Βλίστερα BCL; Βηττέρα
Cor., monens tamen in nott. aut Βαίτερα cum Sieben-
koesio, aut potius Βηττέρα scribendum fuisse: ita enim
nominatur hæc urbs in nummis (v. Eckh. doctr. I, 1,
p. 67). At alteram formam magis commendat codd.
scriptura, actuentur Ptolem. (2, 9), Steph. s. v. Βαι-
ταρρῶς, Inscript. ap. Gruter. p. 272, 10, Mus. Veron.
p. 418, 5. Ubique autem, excepto Ptolemæo, duplici
r scribitur. » Kramer. || 27. τὴν] τὸ ACL. Epit., τὸν
Ald. || 31. ἐνίστανται] Lege συνίστανται cum Corayo et
Mein. || καὶ ἡ] καὶ om. Cor.; ἡ om. I. || 33. τὸ inseruit
Cor.; μεταμβόριον codd. || 35. κατακλίσθαι] Id ferri vix
potest; κατακλίσθαι conj. Casaub.; melius κατακλῆ-
σθαι Mein. || 37. ἀπὸ] lege ὑπὸ cum Mein. || 40. In latinis
pro *exaruerit* lege *concreverit*. || 42. ὁμοίως] ὁμοίους
AB, quod merito receperunt Meinekius et Groskurdus;
deinceps pro δὲ aut te aut δὲ legendum. || 44. τῇ ὁμοί-
ῳ] πρὸς τῇ ὁμ. Grosk. et Mein.; quod mirum quan-
tum affectatum foret. Ceterum vulgata ferri nequit.
Similiter laborat quod deinde legitur καὶ τὴν, cujus loco
καὶ ταύτην Corayus, καὶ ταυτήν Groskurd., καὶ οὕτω
τὴν αἰτίαν Casaubonus proposuerunt. Legerim... ὁμοίους
τε καὶ λείους καὶ ἱσομεγέθεις. Καὶ τῆς ὁμοιότητος ἐπὶ τὴν
αἰτίαν ἀποδεδοκάσιν ἀμρότεροι. || 46. οὐ καδ' ἐαυτοὺς]
οὐ omisit Corayus, nescio an recte; οὐ καδ' ἐαυτοὺς
[γενέσθαι, ἀλλὰ] ἡ ἐξ ἡρώου κτλ. Grosk.; οὐ καδ' ἐαυτοὺς
γενομένων minus apte proposuit Kramerus; Meinekius
fortasse delenda esse censet verba οὐ καδ' ἐαυτοὺς. Quæ
quum hoc loco impedimento sint, fortassis leviter
mutata transponenda sunt in lin. 49, ubi verba ἡ παρ'
ἄλλου λαβὼν tum demum non inepta sunt, quum in
antecc. legeris: Ἀλεχόλος [ἡ καδ' ἐαυτὸν] καταμαθὼν. ||
47. μεταβάλλειν codd.; em. Corayus; item deinde inse-
ruit ἡ; Xyl. inserendum putaverat ἀλλ'. || 49. ἡ παρ' ἄλ-
λου λαβὼν (καταλαβὼν Ald.) fortasse a Strabone non scri-
pta esse censet Meinekius. || 54. σάφ.] εὖ Dionys. Hal.
Ant 1, 41; θούρος] mgo ἡ; θυρος (sic) A, θυρὸς Cghl,
θηρὸς Bl.

P. 152, 1. μέμνη Al et correct. B; πέμψη I et man. pr.
B. || 4. σε Ζεὺς Mein., recte, opinor. || 5. ὑπαρχῶν e
Casaub. conj. Cor. || γογγύλων] στοργύλων no et prim.
man. gk. || 6. οὐ βαλὼν] συμβαλὼν codd.; em. Salmasius
Exerc. Plin. p. 42. || 7. διώσει] Cor.; διώσει codd., nisi
quod διώσει sec. man. h et Ald.; διώξει conj. Salmas.;
διώσει Leopardi et Hermann. || 8. οὐ] sec. man. Bh, i
et mgo o; οὐν ABCL. || 9. ἐμβάλλειν codd.; em. Cor. ||
20. εἰς τὴν Σκ. editi. ante Kr. || 23. ἀπεργαστο bene
Cor. et Mein. e conj. Tyrwhitti. Deinde a voce ἐθόρον
usque ad v. Πυρήνης (p. 155, 6.) duo intimi quaternio-
nis folia exciderunt in A. Eadem desiderantur in ghi. ||
29. Μάριος] Τίμαιος codd.; em. Xyl. || 31. προσχώσις
o man. sec. || 34. ἡνέγκω BCL; em. Casaub. || πολὺν
τελῆ] πολυτελῆ codd.; e Tyrwh. conj. em. Cor. || 47.
ἐπαστ.] παντάστω Cor. || 49. ἀπὸ Μασσαλίας Bl.,
nisi quod ἐπὶ habet B manu secunda; em. Xyl.

P. 153, 4. εἰκοσι] η' C. || 4. τῆς δὲ δσον ἐξ. editi. ante Kr.
|| 7. ἐτείχισαν codd.; em. Casaub. || γε] τε codd.; em.
Cor. || 11. τῶν χωρίων τῶν ἐπιπέδων Ald. || 20. ὑπαρ-
χίας codd.; em. Cor. || 27. εὐποροῦσαι vel εὐποροῦσι δὲ
Grosk. || 28. ἡ om. E. || 33. τὸν] || τὸ Cor. 47 et 52.
Κούρων codd. || 51. οἱ μὲν οὐν Σάλως] Non Salys sed
Cavari in isto 700 stadiorum spatio planitiem aique im-
minentes montes tenebant. Quare οἱ μὲν οὐν Κασάρροι
reponi jussit Groskurdus; sed quum non videas quo

pacto Καούροι in Σάλως abire potuerit, fortasse gravior ulcus latet. Inter Druentiam et Isaram juxta Rhodanum præter Cavaros erant Σαγαλλνοί sive Σηγαλλανοί (Ptol. 2, 9 p. 146) vel, ut Plinius dicit (3, 5, 34), *Segovel-lanini*, quibus Ptolemaeus Valentiam urbem attribuit. Fieri igitur potest ut Strabo scripserit: οἱ μὲν οὖν [Καούροι οὖν] Σεγουελλαννοὶ τὰ τε καὶ ἄλλα etc. || 53. Ἰκόνιοι || Infra p. 169, 35 Σικόνιοι codd. In tropæo Alpium ap. Plinium 3, 24, 136 juxta Medullas collocantur *Useni* (ad *bourg d'Oisans* sec. D'Anvillium; ad hod. *Oze* sec. Durandium), qui quum ab Icoiliis vix diversi fuerint, quaeritur an apud Strabonem leni mutatione Οἰκόνιοι vel Οὐκόνιοι reponendum sit.

- P. 154, 2. Καουάρων || Κλουάρων codd.; καὶ Ουάρων verba ex varia scriptura præcedentes Καουάρων orta ideoque delenda esse statuerunt Xylander. Siebenk., Coray., Kram., Meinek.; Salmasius pro πόλιν legi voluit πολλήν et sequentibus duorum fluviorum (Drunæ scilicet aliusque minoris) nomina subesse putavit. Id nihili esse patet. Casaubonus legendum proposuit πόλιν Καουάρων Δουρίωνα; in quibus Luerionem e Strabone p. 169, 8 arripuit; at ibi de monte (hod. *Lubéron*) juxta Druentiam correcto sermo est. Alius vir doctus (in *Mém. de l'acad. des inscr.* t. 27, p. 128) Arausionem (*Orange*) urbem, *Aigues* fluvio aliquo minori fluvio appositam, intelligi voluit. Gosselinus hodiernos *Ouvèze* et *Mède* fluvios memorari suspicatur. Quod probans Groakurdus in verbis καὶ Ουάρων latere credit nomen *Carpentoractes* (*Carpentras*), quam Strabo fortassis Καρπένταρον vel Καρπεντάρωνα vocaverit. Ukertus (*Geogr.* t. 2, p. 2, pag. 136) in Καουάρων et Ουάρων agnoscere sibi videtur nomina corrupta fluviorum qui nunc vocantur *Rubion* et *Jabrou*; urbem vero, cujus mentio excidit, fuisse dicit Ἀκουσίωνα a Ptolemaeo memoratam, quam non diversam esse putat ab *Ancanno* (hod. *Anconne*) Itinerarii p. 553. At *Anconne* oppidum inter fluvios istos situm non est. Vides quantopere hæc in meras retrusa sint conjecturas. Ceterum ne ἀσύνολος discadam, ego proposuerim: οἱ περιέρχοντες Ουασίωνα πόλιν... καὶ Ουασάν. Vasio (*Vaison*), opulentissimum Vocontiorum oppidum, exstat in sinistra ripa *Ouvèze* fluvii, quem antiquitus urbi fuisse cognominem facile concesseris. Hæc vero nomen similitudo in causa fuerit ut urbis nomen a scriba quodam omitteretur; deinde autem quum καὶ Ουασάν in καὶ Ουάρων abisset, alius quidem populi modo memorati nomen subesse putans, in margine annotavit Καουάρων, quod postea in ordinem verborum receptum est, ejecto nomine fluvii alterius. || 4. Οὐνδαλον || *Vindatum* apud Liv. Epit. lib. 61 et Oros. 5, 13, sicut Sorgas apud Florum vocatur *Vindalicus fluvius*. Quare Οὐνδαλον ap. Strab. scripserunt e Casaub. conj. Siebenk. et Coray.; recte, opinor; contra Kramerus i litteram fortasse ab ipso Strabone, sicut in Viriathi (Οὐριάθω) nomine, omissam esse suspicatur. || 5. Ἀγνόδαρδος || Xyl.; Ἀνοδάραρος *CB*, Ἀλνόδαρος correct. in *B*; Ἀλνοδάραρος *I*; γναῖος δὲ βάρδαρος *Ald*. Infra p. 158, 22 codices: Ἡνιόδαρος. || 8. δὲ Ἀρτα. *B*. || 10. εἰς τὴν Δουρίωνα || Convenit inter viros doctos τὴν Δουρίωνα non diversum esse a Δουρίωνα, quod legitur p. 169, 8, ubi Salyes pertinuisse dicuntur μέχρι Δουρίωνος καὶ τοῦ Ῥοδανοῦ. Jam quum p. 153, 44 Strabo dixerit τὴν μεταξύ χώραν τῶν τε Ἀλπεων καὶ τοῦ Ῥοδανοῦ μέχρι τοῦ Δρουεννία ποταμοῦ Σάλως οἰκοῦσι, D'Anvillius (*Notice de la Gaule* p. 38) et Corayus aut ceteris quoque locis Druentiae nomen reponi voluerunt, aut Druentiam alio nomine Durionem vocari suspicati sunt. Fugit eos (quod per litteras me docuit

vir doctus istorumque locorum peritissimus) jugum montanum quod juxta dextram Druentiae ripam porrigitur, etiam nunc vocari *Lubéron* sive *Lubéron*; unde patet nostro loco pro Δουρίωνα legendum esse Δουρίωνα, quod jam Casaubonus reponi voluit. Mannertus (*Geogr.* t. 2, p. 84), eoque præeunte Kramerus et Meinek. utroque loco Δουρίωνα et Δουρίωνος scribi jusserunt. At Salyes nonnisi usque ad Druentiam pertinuisse *terontur*, deinde vero patet montanum regionis tractum ab Aeria non tam versus Rhodanum extendi quam ortum versus et meridiem. || 12. δὲ Ἰσάρος *B*. || 16. εἰς τὴν Οὐσιναν editt. ante Kr. || 17 et 21. Ἀλλοβρίγων = Ἀλλοβρόγων codd. et editt.; sed i, quod paullo post exhibet *E*, infra p. 193. 203. 765 ed. Cas. omnes codices constante exhibent, idque a Polybio et plerisque scriptoribus grecis in hoc nomine usurpatum fuisse testatur *Stephanus* v. Ἀλλόβρυγες. Kramer. || 21. Ἀλλόβρυγες *B*, Ἀλλόβρυγες *BCI*. || 28. ἀπὸ] ἀνω codd.; em. Cor. || 30. τῆς Διμήνης || τῆς μεγάλης codd.; em. Kr.; Ἀμμέναν codd.; p. 173, 29; Πηλεμένα corrupte p. 170, 7; Δεμάνης; e Casaub. conj. Siebenk. et Cor. || 32. Ἀλλοβρόγων codd. Σεγγοσιάνων *B*, Σεγγοσιάνων *C*, Σεγγοσιάνων *I*. || 33. Ἐγγοσιάνων *BC*, Ἐγγοσιάνων *I*. || 34. Σηκουανίους *Cor.* ubique; Αἰδουίους codd.; em. Cor. || 35. Διγκασιόν. Δίγγονας scripsit Corayus. Ceteri quamquam codicum scripturam non mutant, et ipsi tamen Lingones a Strabone significari communi consueverunt consensu. At reliquis locis quibus ejus populi mentio sit (p. 161, 9 et 173, 31), recte vocantur Δίγγονες; neque video quam probabiliter specie contendas Δίγγονας scribarum errore abiisse in Διγκασιόν; contra vero quum in Ptolemæi tabulis inter *Æduos* et *Lingones* et *Lesous* Belgicæ ponatur regio *Vadicasiorum* (Οὐαδικασίων; sic ed. Wilberg in Ptol. 2, 7, p. 139, 9; vulgo Οὐαδικασίων), dubitari nequit quin apud Strabonem pro καὶ Διγκασιών scribendum sit καὶ Οὐαδικασίων vel fortasse Οὐαδικασίων. De sedibus *Vadicasiorum* in varias sententias viri docti abierunt. Nam quum Ptolemaeus l. l. dicat: μὲθ' οὓς (sc. Μάδους) πρὸς τὴν Βαλγικὴν Οὐαδικασίαι καὶ πόλιν Νοτίμαγος, de *Meldorum* *sutem* regione haud recte statuerit, nonnulli similiter etiam de *Vadicasiorum* regione erratum esse putaverunt, quam Valesius circa hod. *Chalon-sur-Marne*, Harduinus prope hod. *Chateaux-Thierry* fuisse censuerunt, dum Scaligerus *Nœomagus* in hodierno *Noyon de la Picardie* reperisse sibi visus est. D'Anvillius (*Not.* p. 667, 487) *Vadicasios* in hod. *Valois* (*Vadins* ævo medio) degisse caputque eorum hod. *Vex* fuisse putavit. Reichardus *Nœomagus* cum hod. *Vassi* componit. Rectius Ukertus, Forbigerus, Kiepertus, Sprunerus, alii, Ptolemæi tabulis insistentes, *Nœomagus* in hod. *Neuville* (inter *Bar-sur-Seine* et *Mussy d'Évêque*), Cluverius vero et Mannertus in hod. *Nuits* superasse censent. Quorum illud ob nominum rationem veri est similis; quamquam *Nuits* quoque oppidum, haud ita longe ab *Arare* dissitum, quod cum *Vidubia* Tabulae Pext. Reichardus componit, in *Vadicasiorum* ditione fuisse perprobabile est; nam comparato cum Ptolemaeo Strabone vix est dubium quin *Vadicasii* a meridie *Tricasiorum*, quorum caput erat *Augustobona* (*Troyes*), usque ad *Ararem*, inter *Æduos* et *Lingones* medii, pertinuerint. || 41. συμπεσών codd.; em. Xyl.; συμπεσόντας Siebenk.; συμπεσόντων *Cor.* || 47. Οὐάλλαι h. l. codd. || 48. Ἀρτομικούς (sicut latini scriptores) *B* *Cor.* || 51. χρωμέναν γρόνων codd.; em. Zieglerus ap. Kram. || 52. Οὐάλλαι || Οὐάλλαι *BC*, Οὐάλλαι *I*, editt. ante Kr.; τῶ Ῥοδανῶ τῶ ποταμῶ editt. ante Kr. addunt ante τῶ *P*. || 54. Κε-

- θυάρους *B*, Καθάρους *I*, Κατάρους *C*; Καθαύρων *BCL*.
P. 155, 6. Ἀρχιμοικαῖς... Ἀρχιμοικῶν *Cor.* Inde a verbo Πυρρήνης desumpso incipiunt *Aghi*. || 11. ἔχουσα] ἔχουσας *ABl*, ἔχουσαν *C*; em. *Coray*. || 12. Δάτιον] Δάτιον *codd.* || 14. προστάγμασι] ο; πρᾶγμασι *ABCl*. || 19. ἐξέβλων... ἐκ λήθων *por.* || 24. Οὐλοκῶν] Οὐλοκῶν *codd.* || 30. Ταρούσκων] Ταρράσκων *editt.* ante *Kr.* || 31. καὶ ante εἰκοσι *add. BCl*. || 34. Οὐλοκῶν] Οὐλοκῶν *Cor.* || 33. Τεκτοσάγας] Debebat Τεκτοσάγας, sicut infra lin. 47. Τροκμοὶ pro Τρόκροι, sec. Arcadium De accent. p. 58, 15 et Stephan. Byz. v. Τεκτοσάγ. || 48. Τολιστοδόγιοι] Τολιστοδόγιοι *ACl*, Τολιστοδόγιοι *B*, Τολιστοδόγιοι *editt.* inde a *Xyl.*; ω pro o dedit *Kramer*, quod præbent *codd.* p. 468, 39 et 485, 25; idem usurpasse Eratosthenem testatur Stephanus v. Τολιστοδόγιοι. || 49. τε ejiciendum; γε scripsit *Cor.* || 51. τὴν] ejiciendum; τὸ no. || 52. Τολιστ.] Eadem lect. varietas quam l. 48 notavi. Ceterum cum Meinekio legas: Τρ. καὶ Τολιστ. [οὐτ'] ἐκτός. || 54. ἄλλων] τῶν ἄλλων, quod deinde mutatum est in τὸν ἄλλον, *C*; τὸν Γάλλον *conj. Toup.*; τὸν Γαλλικὸν *conj. Groeskurdiae*.
P. 156, 2. Οὐδὲ] ἀλλ' οὐδὲ, omissio δ' post v. Πραύσου; *editt.* ante *Kr.* || 5. Αὐτ καὶ αὐτ] αὐτ καὶ αὐτ. || 6. Σκιπῖωνος] Patet legendum esse Καίπῖωνος et similiter l. 10 et p. 158, 5 Καίπῖων, p. 158, 6. Καίπῖωνος || 12. ὑπὸ ejiciendum; ὅς] οἷς *BCl*; αἷς *Cor.* || 13. καταπορευθεῖσιν *Cl*, καταπορευθεῖσαις *Cor.* || 19. χρυσὸν *editt.* ante *Kr.* || 28. τῆς Καίπῖκῃς] ejiciendum. || 39. ὅν] ὧς *codd.*; em. *Xyl.*
P. 157, 4. Σηκουάνα *Cor.* ubique. || 5. Καλέτας] βαδίζους *codd.*; em. *Xyl.* || 6. Περτανικὴν *AC*. || 13. χρήσασθαι] χρῆσθαι *Cor.* || 25. Λεγε Ἀκνὺ. ubique. || 35. ἀδοξα τὰ πολλὰ. [τὰ] μὲν *Mein.*, recte, opinor. || 38. Quæ leguntur inde a. v. ἡ τοσαύτη usque ad v. ποταμοῖς δυσὶν, p. 159, 4, folii jacturā in *A* desiderantur. Eadem lacuna est in *ghi*. || 43. ὁμοῦ [τι] σταδ. *Cor.* et *Mein.* || 46. Ὅσων] sic *Kr.*; Ἰόσων *codd.*; Οὐθίσων *Xyl.*, *Cor.*
P. 158, 1. Ναμιντῶν] Νεμιντῶν *Cor.*, sec. Cæsarem, Plinium, Ptolemæum. « Quæ scriptura ut verisimilis, ita tamen certa non est, alterique favet singularis *Namnis*, qui exstat in titulo ap. Orellium I, p. 98. » *Kramer*. || 8. Περτανικῆς *C*. || 8. Κορβιλῶνος] Κορβηλῶνος *codd.*; Κορβηλῶνος *Xyl.*; Κορβιλῶνος dedit *Corayus*, quum sic nomen scribatur lin. 2. Locus, hoc certe nomine aliunde non notus, nescio an sit Κοράων λυμὴν quem p. 165, 20 Strabo ex Artemidoro memorat. || 9. ταύτη] ταύτης *codd.*; em. *Cor.* || 22. Κονουενῶν *codd.*; mutavit *Kr.*; 8 addidit *Cor.* || 23. συνγλυδῶν] Lege συνγλυδῶν cum *Corayo* || Ὀνησίων.] Hi aliunde non noti sunt; Μονησίων *conj. Xylander*, collato Plinio 4, 33 § 108, qui *Monesios* memorat; idque a codicum scriptura abest proxime; longius recedit quod Wesselingius, Mannertus, *Kramerus* legi malunt: Κωνουενῶν (*Convenarum Thermæ* Ant. Itin. p. 457). Nihil mutandum esse, quum regio hæc aquas calidas quam plurimas habeat, censet *Ukertus*. || 25. Αὐσκίων] Ψαυσκίων *codd.*; em. *Xyl.* || 28. Οὐελλάτοι] Οὐελλάτοι *C*. *Cor.* || 29. Ἀρουήνους *C*. || 30. Αεμοσύνες] Αεμοθρίκες *codd.* || 35. Ρουτῖνοι] Ρουταῖνοι *Bl*, Ρουταῖνοι *C*. || 38. Ρουτῖνοις *C*. || 39. Αατῖων *codd.*; em. *Cor.* || 40. οἱ ante Ρωμαῖοι *editt.* ante *Kr.* || 43. Νεμυσσός] Νέμυστος (*Augustonemetum*) scrib. conjecit *Casaubonus*, probabiliter. || 44. Κήναβον] Κρήναβον *BCl*; Γήναβον *editt.* ante *Kr.*; Καρπούντων] Καρπούντων *codd.*; em. *Xyl.* || 50. Οὐερκιγγετόριγος *C*. || 52. ἡρόβαρβον *codd.*; em. *Xyl.* Pro Δομήτιον *Mein.* ubique Δομήτιον scripsit.
P. 159, 1. Οὐερκιγγετόριγῃ *C*; 6 ejiciendum; Μανδιδοῦλων *codd.*; em. *Xyl.*; Alesia est hodie *Alaise*, non vero, ut olim putabant et ipse in Nominum indice dixi, hodie *Alise*. || 2. τοῖς Ἀρουήνους, i. e. Avernorum sub Vercingetorige duce confederationi. || 4. καὶ omis. *editt.* ante *Kr.* || 12. Βιτύτου] Βιτίτου *codd.*; Βιτίτου *Ald.*; em. *Kr.* || 14. Λουήριος] Λουήριος ap. Athenæum p. 152. || 15. φλοις] Lege δχλοις cum *Corayo* ex Athenæo l. 1. || 17. διασπείρων] σπείρων *Ald.* || 21. 8] οὐ *codd.*; em. *Cor.* || 27. Βέλαγας] Βέλαγας *codd.*; em. *Cor.* || 39. εἰκόνας...μία] εἰκόνας...μίαν *Corayus*, adeo ut de anaglyphis aræ lateribus insculptis vel de statuâ in ipsa ara positâ cogitandum foret. At nihil cogere ut ita statuamur censet *O. Janus* de simili opere disputans in *Verhandlungen d. Gesellschaft d. Wiss. zu Leipzig*, 1854, p. 125. || καὶ ἄλλος μέγας] καὶ ἄλλος μέγας *Corayus*, quod nihil est. Idem ad vers. gall. t. 5 p. 146 probat virum doctum nescio quem, καὶ ναὸς μέγας proponentem, quod verum puto, quum ad traditâ proximè accedat; καὶ ἄλλος μέγας *conj. Toup.*; καὶ ἀνδρία Καίσαρος μέγας *conj. Groskurd*; καὶ ἀνδρία μέγας *Kramer*; καὶ ἄλλος [ἀνδρία] μέγας scripsit *Meineke*; at quisnam crediderit Strabonem lectori divinandum reliquisse cujusnam magna ista statuâ fuerit? Putari posset in μεγαλοπολίτερι Σαδαστοῦ, adeo ut scripsisset Strabo καὶ ἄλλη Σεβαστοῦ. Aliâ conjectura in promptu foret si ad Augustum transferre liceret institutum Sesostridis, qui fortium populorum ab ipso devictorum nominibus phallum in cippis appinxit. || 40. Σεγοσιανῶν] Σαγοσιανῶν (sic) *Al*, Σαγοσιανῶν *B*, Σηγοσιανῶν *C*; em. *editt.* || 41. καίμενον] καίμενη *codd.*; em. *Xyl.* || 41. Δούβιος] Δεῖγῃρος reponendum esse et hoc loco et p. 160, 2 monuit *Palmerius*, probantibus *Goeselino*, *Falconero*, *Kramero* et *Meinekio*; recte; Strabonis non esse errorem et reliqua ejus narratione intelligitur. || 47. Σηκοανᾶς (sic) *A*, Σηκοανᾶς *ngo A* man. pr.; Σηκοανᾶς *BCl*; em. *Cor.* || 48. ῥέων primus ejecit *Siebenk.*
P. 160, 2. Δούβιος] *Cl.* p. 159, 41. || 3. Αἰδοῦν] Ἐδοῦν *ABl*, Ἐλούν *C*. || 4. Βίθρακτα *C*. || 9. Ἐδοῦσι *codd.* || 12. Ἐδοῦσι *codd.* || 14. τοῦ ante διαίρωντος om. *editt.* ante *Kr.* || 19. Ἐλουήττιοι] Αἰτουήττιοι *codd.*; e *Cluverii* *conj.* em. *Cor.*; Ναντουήττιοι *conj. Xyl.*, *Casaub.*, *Siebenk.* || 20. Ἀδοῦλα] Διαδοῦλλα *codd.*; e *Xyl.* *conj.* em. *Siebenk.* || 21. Ἀδοῦλα] Ἀδοῦλα *Cor.* || 22. Ἀάριον] Λαρίαν *A* hoc loco. || 26. Ρετοὶ *codd.*; Οὐνδολλῖοι *ABl*, Οὐνδολλῖοι *C*; ἀλπειῶν et ὑπεραλπειῶν *B*, recte. || 37. Σηκουάνας *ACl*; 8 addidit *Kr.*; [ἀλλ'] οὐ τοσαύτην scripsit *Corayus*. || 39 et 43. Περτανικ. *AC*. || 46. ἡ ejecit *Cor.* || 42. 8' *add. Cor.* || 43. τὸ *add. Cor.* || 49. Ἐλουτανούς *codd.* || 53. τόπων inclusit *Cor.*
P. 161, 4. Σαλυνητῖνος *ABl*; Μηδιοματρικὸς *AC*. || 8. δὲ Λουητῖνος *A*. || 9. τῶν om. *editt.* ante *Kr.* || 9. Αἰδοῦσι] οἱ δοῦσι *codd.* || 15. Ουαέρων *ABC*. || 18. εἰκοσι] ἡ *C*, ὁκτὼ *B*. || 22. Τρηούροι] Τρηούργοι *A*, Τριοῦργοι *BCl*; em. *Siebenk.* || 24. Οὐβιοι] Οὐβιοι *Al*, Ἰμβροι (sic) *C*. || 26. Τρηούργοι *Al*, Τρηούργοι *C*, Τριοῦργοι *B*. || 27. πλησίον in uno *B* legitur. || 32. Σώηθοι *Al*. || 33. Ante v. ἐπαλόντων excidisse *Oudius* *conj.* *Cluver.* || 34. νυνὶ fort. ortum ex antecce. novus putat *Kr.*; ὁρσιν *conj. Picc.*; possis: [οὐ] νυνί. || 37. Νερθίων *codd.*; mutavit *Xyl.* || 38. Ἀρρέβατοι h. l. *codd.*; em. *Cor.* || 39. Ἰεδοῦρως *ABCl*. || 40. Μορίνοι *Mein.*; Σουεσίωνες *codd.* || 43. Ἀτρεδαταίων *C*, Ἀτρεδαταίων *A*. || 47. συμπλέκοντες] συντέμνοντες *Im*; συντέμνοντες καὶ συμπλέκοντες proposuit *Casaubonus*, collato *Cæsare* *B. G. 2, 17*: incisus atque inflexus. || 48. οὐσας] ὄντας *codd.*; em. *Cor.*; fortassis leg. esse τοὺς λόγους. ὄντας *conj. Kr.*; ἀπέρραττον] ἀνερα. *codd.*; em. *Grosk.* || 54. Σηκοάνα *ABCl*, nisi quod in *A* prima manu scriptum erat Σηκοάνα; deinde *Harshius* *AC*.
P. 162, 9. Περτανικὴν *AC*. || 14. ἄλυσαι] ἄλυσαι *C* et

Cor.; recte, puto, nisi quod cum Groskurdio malim ἀλό-
σοι. Ceterum ferreis eatenus non vela tendere sed anco-
ras revincire solitos esse Caesar 3, 13 prodit. Quare
ancorarum mentionem apud Strabonem fortasse libra-
riorum culpa excidisse putat Kramerus. Cui sententiae
refragatur ἑταυρον vox. Ante v. ποιῶσι excidisse τὰ
κλωτὰ probabiliter censet Groskurd. || 19. μὴ] ἡ codd.;
e Casaub. conj. em. Siebenk. || 24. Βόιοι] βίοι codd.;
em. Xyl. « Rectius foret βοῖοι vel βοιοί. » Mein. Deinde
καὶ οἱ ἔλυνες C (?) et editt. ante Kr. || 27. οἱ Σίσμιοι
δ' εἰσιν οὗς Τιμίους codd. Vide not. ad p. 53, 1. Ante
Ὀσίμιοι editt. ante Kram. inde a Xyandro addiderunt
ἐνθένδε δέ, quod asteriscis inclusit Corayus. || 30. ἐκεί-
νος ἔχειν φησὶ Ald. || 32. Σηκουάνοις A. || 33. 8 νῦν] οἱ
νῦν Bcl. || 34. ἀρημάνον ACl. || 45. δὲ καὶ κατὰ Ald. ||
46. συναγαγαντούνης BCho.

P. 163, 1. τε inseruit Kramer.; [καὶ] ἐκ τῶν dedit Corayus;
malim cum Meinekio : αὐτῶν καὶ τῶν, quum ex saepius
in καὶ abierit. || 9. ῥαδίως] ῥαδίας Cor. || 10. δὲ καὶ] δ'
ex codd.; em. Cor. || 11. ἐπιδόλλονται codd.; em. Cor. ||
10. οἱ τε] οἱ μέντοι E. || 16. σύμπαντας incl. Cor. φθί-
ραντες? Picc. || 17. ἀθρόοι [καὶ] καταλόγοντο Cor. || 21. παρὰ
ἡ παρὰ Cor. || 25. παροικοῦντας codd.; em. Cor.; ὅστα
codd.; em. Xyl. || 27. Βαλγῶν] Βάγων h. l. codd.
præter E. || 28. Σουεσσ.] Οὐσεσίωνας codd.; em. Xyl. ||
32. τὸ ante τῶν συμμ. om. editt. ante Kr. || 36. « Quum
σχιστὸς ipse etiam χιτῶνος species sit (frequenter enim
memorantur σχιστοὶ χιτῶνες), apertum est falsam esse
oppositionem. Hinc suspicor post χιτῶνος excidisse πο-
δῆρων, quibus jam recte opponuntur σχιστοὶ χειρῶντοφ.
Χιτῶνας ποδῆραις ipse Strabo memorat (p. 145, 48) de
incolis insularum Cassiteridum : μαλ' ἀγγλῆται ποδῆραις
ἐνδεδυμένοι τούς χιτῶνας. » MEINEKE Vind. p. 44. || 38.
μακροί.] ἀκρόμαλλος (summis pills villosus) codd., quod
mutavit Corayus. Codicum lectionem servavit Meineke.
Neque mutandi causa suberat. || 39. οὐς λαίνας [Ἑλλη-
νας] καλοῦσιν Grosk.; οὐς λαίνας καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι·
οἱ μέντοι καὶ ἐν Casaub.; καλ. οἱ Ῥωμαῖοι· καὶ μέντοι
καὶ ἐν Tonp.; x. οἱ P., ἐν μέντοι τοῖς Corayus. Sanam
esse codd. scripturam censet Kramerus in Add. et
Meinek. Nescio an pro Ῥωμαῖοι leg. sit Μορίνοι, qui
populus Galliae regionem maxime septentrionalem obti-
nebat. || 41. ὑποκρήδρας.] Lege ὑποκρήδρους cum Co-
rayo. Cf. p. 468, 30. || 44. μάδαρις] μαῖρις ACl, μῆρις C,
μάρις Epit.; μάταρις Scaliger (ad Virg. Catal. p. 282),
Turnebus (Advers. 9, 7), Siebenk., Coray.; μάδαρις
Dindorf. in St. Thes., Kr., Mein., collato Hesychio :
Μαδάρις, τὰ πλατύλογχα τῶν παλῶν (sic legerim pro
τῶν κρεάτων; τῶν δοράτων conj. Albert). || 47. ἀριμένον]
Boh; ἐριμένον ACl. || 50. μετὰ] μὲν ἀπὸ Cor. || 53. In
latina lege : *Itaque periculum est si quis insuetus,*
nec non si iuratus ad eas accedat. Corayus verba ὥσπερ
ταῦ καὶ λύκω explicat ὥσπερ, ὥσπερ ἀνεί καὶ λύκω προσ-
επέαξε. Quod ferri non posse recte monet Groskur-
dus. Ceterum cf. Aristoteles H. An. 8, 6 : μάχεται δ' ἐκ
καὶ λύκω.

P. 164, 1. Verba τοὺς οἰκούς ἐκ σάνιδων ... ἐπιδόλλοντας
Groskurdus transponenda opinatur post v. Ἰταλίας,
lin. 5. In latinis pro *magno imposito fastigio lege nullo*
imposito stramento. || 19. Παρ' ἁπαντα BCl. || 28. Ante
v. ἔταν Meinek. in Strab. edit. lacunam notavit. Idem
in Vind. p. 44 : « Mire, inquit, φερὲν dixit de judicia-
rium censarum multitudine; magis etiam mirum τὰς πο-
νικὰς θύκας largum agrorum proventum portendere dici.
Sed nescire me fateor quo pacto hæc expediam, nisi
loco suo mota dicas et transferenda post τῆς Ἰταλίας
(lin. 5), ubi de ovium asumque cultura agitur; quam-
quam ne hoc quidem loco aptissime posita esse fateor. »

Interpretes gallici verba ἔταν τε πορὰ τοῦτων ἤ verterunt :
aux époques les plus remarquables par l'affluence
des druides, in annotatione vero suspicantur fortasse
quedam excidisse, adeo ut Strabo hæc fere dixerit :
*Les Gaulois ont une grande vénération pour les ché-
nes, et s'imaginent que les bonnes récoltes arrivent*
aux années où cet arbre prospère (c'est-à-dire où il
donne une plus grande quantité de grès). Quæ omnia
sunt longe petita, neque quidquam video cur Strabonis
verba in mendo cubare putemus. Πορὰ δεικνὼν φωνικῶν
similiter dicitur atque dicere licet πορὰ φωνέων (Cf. πορὰ
προδότην, κοπρῶν etc. ap. Demosth. et Æschin.). Ci-
pitis vero damnati statim temporibus magna cum soler-
nitate tanquam primitiæ diis immolabantur, et ejusmodi
sacrificia numini erant omnium gratissima. V. Diodori.
5, 32, 6 : Τούς γὰρ κακούργους κατὰ πενταετηρίδα φυλά-
ξαντες ἀνασκοποῦντο τοῖς θεοῖς καὶ μετ' ἄλλων ἀπαρχὴν
καθαρίζουσι, πύρας παμμεγέθους κατασκευάζοντες. Caesar
B. G. 6, 16 : *Supplicia eorum, qui in furto aut in*
*latrocinio aut aliqua noxa sint comprehensi, gra-
tiora diis immortalibus esse arbitrantur : sed, quum*
ejus generis copia (φορὰ) deficiat, etiam ad innocent-
ium supplicia descendunt. Igitur quo major erat ma-
leficorum proventus, eo major apud deos gratia ini-
poterat, eoque ampliorum frugum proventus numen
largiturum esse sperabant. || 20. ἄλλοι] οἱ ἄλλοι (sc.
Bardi et Vates) Corayus cum eoque Meinek. At
Bardos et Vates non diversa credidisse monere vix atti-
nebat; vox ἄλλοι potius Getas et Zamolxidias discipulos
subindicat. (Forte finit καὶ Ἀδῶι vel Ἀδχοι, quum Geta-
rum et Dacarum nomina saepe promiscue adhibeantur).
|| 43. [εἰς] τὴν θέαν conj. Grosk., quod ob sequens ταύ-
την ferri nequit; probabilius verba τὴν θέαν post ταύτην
ponenda esse censet Kramerus, probante Meinekio. ||
50. ὑπαντῶντες codd.; e Cas. conj. em. Cor. || 50. δὲ]
γὰρ editt. ante Kr. et Meinek. probabiliter. || 51. εἰς
νότον] Ἀνθρωπον γὰρ κατασπείσαντες τύπτουσι μαχαίρᾳ
κατὰ τὸν ὑπὲρ τὸ διάφραγμα τόπον. Verba sunt Diodori
(5, 31, 3), qui quum sua ex eodem Posidonio prōdi-
derit quem Strabo quoque ob oculos habebat, *quæro an*
istud εἰς νότον genuinum sit. Diaphragmati adjacent
costæ inferiores quæ græce dicuntur νόται πλευραί. An
igitur fuit : εἰς νότον πλευρὸν vel εἰς νόδας [πλευρὰς] μαχαί-
ρᾳ? Vocem πλευρὰς scriba omiserit ob similitudinem vo-
cis sequentis. Cf. locum similem de Iberum sacrificiis
humanis p. 431, 45 : παραλόθων καὶ αὐτὰ διὰ τῆς πλευρᾶς εἰς
τὴν καρδίαν etc. Contra quod apud Strabonem p. 128,
20 legitur : ἔταν πληγὴ ὑπὸ τὰ σπλάγχνα ὑπὸ τοῦ ἱερο-
σκόπου, bene habet, neque erat cur Meinek. Kramer-
o obtemperans ὑπὸ particulam ejiceret. Nam quum Lusi-
tani non solum ἐκ τοῦ πτώματος victimæ, sed etiam ἐκ
τῶν σπλάγχων vaticinia paterent, ictus letalis ita diri-
gendus erat, ut illæsa manerent viscera.

P. 165, 1. ἔζον codd.; em. Cor. || 6. Σαμνιτῶν] « Σαμνι-
τῶν CA, sed in hoc is in : mutatum manu secunda;
Ναμνιτῶν Siebenk. ex Tyrwhitti conjectura, quem
Corayus quoque secutus est, η̄ tamen pro τ ponens ut
supra (p. 158, 1). At Samnitas Ptolemæus 2, 8, 6 etiam
memorat his in partibus a Namnitibus diverso (Cf. Mar-
cianus in Geogr. finit. t. 1, p. 552 ed. Didot.). Dionysius
Perieg. (571) autem eadem agens de re cum habet
ἀγαυῶν Ἀμνιτῶν perierque quidem levissima mutatio
Ναμνιτῶν scribendum censuerant, sed probabilior tamen
est Casauboni opinio, qui illud nomen respondere arbi-
tratur Strabonis Samnitibus, omisso σ, ut in Edetanis,
Exitanis, aliis. » KRAMER. Apud Steph. Byz. legitur
Σάμνιον, πόλις Ἰππετανίας, ubi Pretaniæ nomine Gallia

provinciam hodie *Bretagne* dictam intelligi vult Meinekius. Quod a vetere geographia abhorret. Probabilius Ukertus (*Geogr.* 2, p. 556) suspicatur Bacchi cultum, quem in Gallia vel insula Galliae obtinuisse plurimi produunt, nonnullos Britanniae regioni vindicasse. || 8. ἐπισουμένας] glossam vel variam lectionem praecedentis vocis παρακοιμένας esse monet Kr.; ἐπὶ λαγυμένας scripsit Coray, quem sequitur Meineke. || 15. φερούσας] φερούσης codd.; em. Xyl. || μέρη] μέλη Cor., fort. recte. || 17. τοῦτο] Velim tούτου cum Cor. et Mein. || 28. καὶ [τῆς] κόρης editt. ante Kr. || 29. Βρ.] Περραινική AC. || 30. Δήμητραν] Δήμητρα Cor. || 30. φιλονεικοί] « Miror non offendisse criticos. Quid dicere debuerit Strabo, docent haec Herodoti (I, 135) de Persis: εὐπαθείας τε παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι καὶ δὴ καὶ αἰσοὶ μίσγονται. Itaque pro φιλονεικοί scribendum arbitror ἡδονικοί, mutatione facili; minus enim placeret φιλόδοξοι vel φιληδονικοί, quo usus est Olympiodorus ap. Bekk. An. p. 1429. » Meinekius. Arrident haec comparanti Diodorum 5, 32, 7: Γυναῖκας δ' ἔχοντες εὐδαίεις, ἥμισυ αὐτὰς προσέχουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν ἀρρένων ἐπιπλοκάς ἐκτόπως λυτῶσιν. εἰδῶσαι δ' ἐπὶ δοραῖς θηρίων χαμαὶ καθεδόντες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρακοιτοῖς συγκαλίσσονται. Τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον, τῆς ἰδίας εὐσηγμοσύνης ἀρραγιστοῦντες τὴν τοῦ σώματος ὥραν εὐκόλως ἑτέροις προτείναι, καὶ τοῦτο αἰσχρὸν οὐχ ἡγνοῦνται. Ceterum quod codices praebent φιλονεικοὶ ex eodem Diodoro 5, 28, 5 defendere licet; nihil igitur cogit ut legatur ἡδονικοὶ vel, quod mihi in mentem venit, φιλομειρακας. || 46. Βρεττ.] Περραινική AC h. I. et in seqq. Eamque scripturam ubique apud Strabonem reponendam esse supra jam monuimus.

P. 166, 14. τοῦ om. codd. || 24. ταῦτά [τε] δὲ bene Cor. et Mein. || 33. ἔθῃ] ἡθῃ codd.; em. Mein. || 37. ἀπῆναις] ἀπηλείας codd.; e Cas. conj. em. Siebenk. || 46. Μενάπιοις] Μασσαλιώτις codd.

P. 167, 6. Καπιτωλίω Bl. || 7. σχεδόν τι] τι σχεδόν codd.; em. Cor. || 2. οὕτως] οὕτως codd.; em. Xyl.; οὕτω Cor. || 11. λυγγοῦρια] « ἄλλυγοῦρια codd., λυγγοῦρια editt., et infra λυγγοῦρια infra p. 168, 46 codices exhibent. Sed plerique scriptores u in hac voce praefurunt, eamque formam, quam restituit, Theophrastus et Dioscorides constanter usurpant; ἄλλοτον videatur ex α male repetitis. » KRAMERUS. Apud Scylacem (*Geogr.* m. t. I, p. 94) legitur: οἱ δὲ Φοίνικας ἐμποροὶ εἰσάγουσιν αὐτοὺς μύρον, λίθον Αἰγύπτου, ἄπρους ἑξαράκτους, κέρασιν ἀπικνῶν, καὶ χυδς. In quibus quid sibi velint verba ἄπρους ἑξαράκτους nemo hucusque eruit; nam quod Gailius scribi jussit χάπρους ἑξαράκτους, *apros castratos*, id quod voluit vir graecarum literarum rudis, significare nequit, neque cetero mundo immundas istas bestias jungi credideris. Corruptam esse vocem ἑξαράκτους recte monuit Hemsterhusius (v. Steph. Thes. s. v.); legendum ἑξορύκτους, uti dixi in not. ad Scyl. Quod alteram vocem attinet, ΑΠΡΟΥΣ litterae ortae sunt ex ΑΥΡΟΥΣ, in quibus latet λυγρούς. Αἰθίς λυγρός legitur apud Josephum A. J. 3, 7, 6; de ceteris nominis formis, λυγρὸς, λυγρόν, λυγρόριον, λυγροῦριον, λυγγοῦριον, λυγκοῦριον, λαγγοῦριον v. St. Thes. v. λυγρός et λυγκοῦριον. Lapis ille, teste Theophrasto Delap. c. 28, erat ἡλεκτρον ὀρνυτόν. Scylax igitur λίθον Αἰγύπτου (I. e. χυτὸν λίθιον ὁλῆν) et λυγρούς ἑξορύκτους eodem plane modo composuit quo apud Strabonem juxta ὁλῆν σκεῦη memorantur λυγγοῦρια. || 15. καθίστατο πᾶν] καθίσταται' ἂν legendum videtur, quod e Krameri conj. rec. Mein. || 21. ἡ add. Cor. || 23. Βρ.] Περραινική AC. || 24. δὲ] τε Cor., Mein.; πολυφαγοὶ] πομφάγοι Epit. || 40. ἰκανῶς [ἀν] δόξειε] ἂν inseruit Corayus; ἰκανῶς δόξει scripsit Meinekius. || 41. λῆγων] τὸ τῶν codd.; λῆγων conj. Mein. in Vind. Str. p. 44; in Strabonis edi-

lione τὸ τῶν intactum reliquit, sed ante τοῦ τῇ x. lacunam indicavit. Interpres gallicus, de graecorum verborum corruptione nihil momens, verit: « Néanmoins pour ce qui regarde la position géographique par rapport au ciel, il parait raisonner assez conformément aux principes de l'astronomie. Il dit très bien aussi, en parlant des peuples voisins de la zone glaciale, qu'ils manquent absolument etc. Quae e latinis potius quam e graecis translata esse dixeris. Groskurdus legit: ... τοῖς πράγμασι τοῖς τῇ κατεφυγμένη ζώνῃ πλησιάζουσιν. [Οὐκ ἀπίστως δὲ λέγει καὶ] τὸ τῶν καρπῶν κτλ. At jungi non posse πράγμασι πλησιάζουσιν tum alii tum Meinekius recte monuerunt; scribendum fuisset ἰδιάζουσιν vel προσήκουσι vel simile aliquid; nam πλησιάζουσιν ad regionem sive ad incolas referendum est. Omnino sensum loci interpretes non satis assecuti videntur. Nimirum Strabo qui Thulen insulam merum argumentum esse neque unquam Pytheam regiones istas adisse putat, ac terram habitatam multo minus quam Massiliensis iste voluit, versus boream pertinere statuit, necessario ea quoque de indole istarum regionum Pytheas narravit, auctoritate destituta esse censet, ceterum concedit signenta haec ad ea quae rerum celestium doctrina et mathematicae scientiae placita postulant, ecite accommodata esse, adeo ut hinc probabiliter speciem assumant et fidem mereri possint videri. Cf. p. 245, 17: δὲ δὲ τὴν ἀγνοῖαν τῶν τόπων τούτων οἱ ... μυθοποιούντες λόγου ἡτιοῦνται καὶ ἡ Πυθέας δὲ Μασσαλιώτης κατεφύετο ταῦτα τῆς (lego περὶ τῆς ταύτης) παρωκεανίτιδος, προσήκειται χρώματος τῇ περὶ τὰ οὐράνια καὶ τὰ μαθηματικὰ ἱστορίᾳ. Jam quod verba Strabonis attinet, scripserim: ... τοῖς πράγμασι, [παρὰ fortassis addendum] τοῖς τῇ κατεφυγμένη ζώνῃ πλησιάζουσιν ἰστοροῦν καρπῶν εἶναι. Piccolo conj.: τοῖς [γάρ]... πλησιάζουσιν [οὐκ] ἔτοπον x. Pro πράγμασι nescio an Strabo dederit πλάσμασι. || 43. ἄλλοις] ἀγρίοις probabiliter scripsit Cor. Mein. Quod contra monuit Fuhrus (*De Pythea* p. 140) ἀγρία λέχανα contradictionem in adjecto haberi posse, id nihili est. Quodsi exemplis opus est, v. Aristophan. Plut. 298, Thesmoph. 451. Mihi in mentem venit pro ἄλλοις fuisse ὤμοις, quae lenior est mutatio, sed sensum fundit minus aptum. || 45. γίνετα] γίνεται velit Mein. Deinde ἔχει pro ἔχειν ACE. || 48. σταχῶν] σταχῶν B; δῖως] Kram.; δῖω editt. ante Kr.; ἄλλως codd.; εἰ γὰρ ἄλλως Cor. Fuhr.

P. 168, 7. Σαβάτου αἰας (sic) ACEI, Σαβάτου Οὐαδα B, Σαβάτων Οὐαδα ok. || 12. Ἀλβίγγανον] Ἀλβίν ταυνός A, Ἀλβιν ταυνός C, Ἀλβιναῦνος I, Ἀλβιναῦνος B. || 13. Ἰγγαννοὶ] Εγγαννοὶ A, Εγγαννοὶ C. || 17. τοῖς Ἀλ.] Lege ταῖς Ἀ. || 18. Ἀλπια] sic constanter codd.; rectius foret Ἀλπια, ut scr. Cor. || 19. Ἀλπῶνα] vocem corruptam videri ex Ἀλπεινᾷ monet Kramer; Ἀλπεινᾷ conj. Grosk. || 10. ἐτι] ἐπὶ codd.; em. Cas. || 20. Ὀκρᾳ] B ex correct. || Ἀκρᾳ ABI, Ἀκρᾳ C || 24. Ἰντιμελίον ABC. || 26. Ἀλβιγγαῦνον A. || 28. Δειμητῶν] Δειμητῶν BI Ald. || 39. ἀπὸ] καὶ codd., quod intactum reliquit Kramerus; ἀπὸ editt. ante Kr.; praestat ex, quod Mein. dedit; nam καὶ et ex permittari saepius jam vidimus. || 30. προσεχῆς] προσεχῆς Cor., quod in orae hujus naturam non cadit; προσεχῆς vero de ora usurpari e Strabone aliisque scriptoribus probavit Kramerus. || 33. πρὸς τῇ θαλ. Bk Cor., Αἴγυας] Αἴγυας ACI et pr. m. B || 35. πρὸς τῇ θαλ. B Cor. || 36. ἐνταῦθα τὰ ὄρη καμπόλλην Ald. || 37. τὴν] τὸ Epit. || 44. γίνουσι] γυγῆνοι ABC, γεγῆνοι Ald.; τε γίνουσι Cor. || 46. λυγκοῦριον Epit. Supra p. 167, 11 erat λυγγοῦριον, sed ibi quoque λυγγοῦριον potius scribendum fuerit. || 51. λυμῆν] no, λυμένος ABCI.

P. 169, 4. τινα] τινας codd.; em. Cor.; deinde τῆς παραλλας

- αὐτῆς legi vult Groesk.; leg. potius αὐτῆς τῆς κ. || 8. Δουερώνος] Δρουντία e Danvillii conj. Coray.; Δουερώνος e Mannerti conj. Mein.; at bene habet vulgata. V. not. ad p. 154, 10. || 12. ὑπερκαλίων B. || 21. φόρον] Ald.; φέδον codd. || 22. καὶ ἄλδ.] leg. fuerit ἡ ἄλδ. || 23. Οὐκοῦντιος A, Οὐκόντιος C. || 24. Ὀκοῦντιος C, Οὐκόντιος A. || 29. Οὐάλας Cor. || 30. Οὐάρου] νουάρου *AClgin.* || 35. Οὐκοῦντιος *ABCl.* || 35. Ἰκόνιος] Σικόνιος codd. Cf. not. ad p. 153, 53. || 36. Μεδοῦαλοι C, Μεδοῦαλλοι *ABl.* Μίδουλλοι Cor. || 36. οἴπερ] ἔπιερ codd.; em. Siebenk. || 42. εἰσιν] Kram.; ἔξισιν Cor.; ἔστιν codd., quod poterat servari. || 42. Δαρυντίος codd. || 42. ἔς] ὡς *Cl.* Ald.; idque probavit Cluverius (lt. Ant. 1, p. 458) qui in antecq. ἔστιν ejici voluit. || 48. γάρ] & Ald. || 49. ἐν δὲ τοῖς Ald. || 51. ἀμπίται Ald.
- P. 170, 1. Κακλ.] κεκρμένα codd.; em. Xyl. || 4. Ἰδεόνου] Δονάτου margo A prim. manu. *Donnius* (rex, Cotti praefecti pater) vocatur in inscriptione arcus quem Segusiae Cottius Augusto dedicavit, et ap. Ovid. Ex Ponto 4, 7, 29. Deinde ἡ addidit Casaubonus; eequidem pro καὶ legi velim ἡ. || 7. Ναντ.] Μαννόντατα B; ἡ Ἀμνέντα] Πηλεμένη *ABCl.* Πηλεμένη Ald. ἡ Ἀμνέντα Cor. Cf. 154, 30. || 9. Ἀδουάλλας *ABCl.*; em. Xyl. || 13. ἰδρύνου] ἰδρύνου codd.; em. Xyl. || 20. εὐδάτους] εὐδότους A, εὐδώντος *Bl.* || 21. ὡς ἔκαστοι] ὡν ἐν ἑστί *ACl.* ὡν ἔκαστοι B; e Tyrrhw. conj. em. Cor. || 23. δσση] δσση *CCor.* || τινα] Kram.; τι codd.; κατὰ τινος τόπους conj. Groesk. || 30. κομίζειν codd.; em. Cor.; φόρους] i et mgo *hn.*; πόλιν *ABCl.* || 36. χρυσταλλοειδὴν I (?) et editt. ante Kr. || 39. ἀμφοτέρων codd.; em. Cas. || 50. εἰς suppl. Cas. || 53. στερομένους A, Mein. || 54. δυν.] μὴ δυν. πο Siebenk.
- P. 171, 3. χρυσουργίων codd.; em. Cor. || 6. τοῖτοις codd.; em. Xyl. || 7. δημοσίων codd.; em. Xyl. || 14. ἔθος] ἔθνος *ACl.* Δίκιον B. || 15. φεύγοντα Cor. || 18. καὶ om. Mein. 22. ἀπαρραγέτης mgo A prima manu. || 23. Ἐπορεθῶν Kram.; Ἐπορεθῶν codd. || 35. Οὐνδαλικοί I et editt. ante Kr., recte puto, quum veram hanc formam omnes codd. habeant p. 172, 38. || 43. Αἰπύοντοι Ald.; Καμῶλοι codd.; em. Xyl. || 45. Βρέγκων καὶ Τενναίων codd.; em. Xyl. || 49. Αἰκίτιος Cor.; Κλαυτονάτιος C, Κλαυτονάτιος editt. ante Kr.; *Clatenates* ap. Plin. 3, 24. || 50. Πουκάντιος] Πουκινάτιος ap. Ptol., *Rucinales* ap. Plin.; fortasse igitur apud Strabonem Πουκινάτιος scribendum esse monet Kramer. || Κωτονάτιος] fortasse Κωνσουνάτιος, monente Kramer; Κωνσουνάτιος Ptol., *Consuaneles* ap. Plin. || 52. Βριγάντιον] Σικάντιον *Al.* Βικάντιον *CB.* quorum B supra β habet a manu sec.; em. Xyl.; || Καμβόδουον] sic Kr.; Κανδόδουον codd.; Καμπόδουον editt. ante Kr. inde a Xyl.
- P. 172, 6. οἱ ejici vult Groesk. || 9. ἀνέδην] B, ἀνείδην C, ἀνείδην *Al.* || 17. πάχας] τέχνας codd.; em. Cor. || 22. Ἀπένινον] Πολίνιον e Cas. conj. Coray et Groesk.; at de alla Alpium parte h. l. et lin. 36 agi recte censet Kramerus; Ἀλπιον conj. Cluver. et Gosselin. Habitat in hoc tractu Οὐνώνιος, Vindelicorum populus (p. 171, 50, 170, 14), *Vennoneles* et *Venastes* Plinii, in hodierno *Vintchgau* (*Vennonesgowe* ssec. XI). Igitur suspicari possit ab hoc populo Alpium partem vocari τὸ Οὐνώνιον ὄρος, quod in notissimum nomen Ἀπένινον ὄρος depravatum fuerit. Hoc si nolis, a Breunis mons vocatus fuerit *Brennion* (*Brenner*). Ad hunc montem et ad Isaræ sive Isargæ fontes Itinerarium p. 275 et Tab. Peut. ponunt locum Vitipenum [Vitipeno cod. D, Vipetenum 5 codd.] || 23. Ἰσάραν] Ἰσαρον editt. ante Kr. « Ceterum hoc nomen non minus falsum esse quam quod sequitur (lin. 26) Ἀτσηνός sponte sua apparet. Omnia bene se habent, si cum Gosselino statuamus nomina illa locum mutasse. »

KRAMER. Eodem modo statuunt Groeskurd., Forbiger Geogr. 3, 441, vir doctus in Smith *Dict. of geogr.* s. v. *Athesis*. Quibus obsecutus Meinekius pro Ἰσάραν scripsit Ἀτσηνόν et pro Ἀτσηνός dedit Ἰσάρας. Admitti hæc nequeunt. Nam si Ἰσάραν hodiernum *Isar*, Ἀτσηνόν vero hod. *Adige* esse cum Gosselino statuas, quinam erit Ἀτσην; fluvius? Hodiernum *Eisach* esse suspicantur. Id vero nominum ratione minime commendatur; nam *Eisach* latine dicitur *Isargus* vel *Isarcus*, accolæque ejus apud Plinium *Isarci* vocantur. Contra vero sponte sese offert conjectura *Isaram* sive *Isarum* Strabonis non diversum esse ab *Isargo* sive *Isarco*, et Ἀτσην; nomine indicari hodiernum *Adige* fluvium, uti statuerunt Mannert (t. 3. p. 515) et Georgii (Geogr. 2, p. 226). Unde sequitur Atesium, qui in Istrum influere dicitur, non alium esse nisi *Ænum* (*Inn*). Porro Strabo *Isaram* et *Atesium* ex eodem lacu profuere refert; quod etsi verum non sit, tamen a vero non longe recedit, siquidem *Eisach* fluvius et *Sill* fluvius in superiore *Inn* fl. partem incidens e lacubus haud multum inter se dissitis prodeunt; at *Isar* fluvii fontes ab *Adige* fl. capite absunt longissime. Igitur si quid in Strabone mutandum est, pro Ἰσάραν legendum Ἰσάρων vel Ἰσάρων. Porro pro Ἀτσηνός reponendum esse *Αἰνός* et juxta Ἀτσην; extitisse variam lectionem Ἀτσην (*Athésim* Romani dicunt) suspicor. Nimirum obelo notans literas τῶν quidam in margine correxerat τῆς; has vero literas alius in textum perperam introduxit ita ut pro *Αἰνός* scriberet Ἀτσηνός. Apud Plutarchum (Mar. Vit. c. 24 p. 499, 11 ed. Didot. et Moral. p. 245, 43 (p. 202, E) *Athesin* dici putant Ἀτσηνός; ac sane ad *Athesin* pertinere ea quæ narrantur e collato Livio (Epit. 69) intelligitur. Nihilominus utroque Plutarchi loco pro τὸν Ἀτσηνός legi velim τὸν Νατσηνός, adeo ut Plutarchus *Athesin* cum propinquo *Aquileiæ* fluvio confuderit. || 34. Σουήθων Ald. || 37. Φλυγαῖα B Ald. || 38. Οὐνδαλίων codd. et editt. ante Kr.; recte, opinor. || 38. καὶ ὁ Κλάνιος editt. ante Kr.; Κλάνης Ald. || 45. ἑκάτερα Cor. || 48. Ἀρουκτινός et sec. m. Ἀρουκτινός A, Ἀρουκτινός *Bl.* editt. ante Kr. || Μονήττιον Ald. || Οὐνδον codd. em.; Cor., coll. p. 261, 33. || 49. ὁ Πῆνος αὐτός] leg. ὁ Σαῖος, emendante Xyl.; literas ὁρη ex antecq. ὁρη male repetitis ortas esse monet Kr. || 54. τὸν] τὸ Cor. || Πάμπορον] sic etiam p. 173, 3 codd.; legendum esse *Ναύπορον* recte censent.

P. 173, 3. τὸν] τὸ Cor. Cf. p. 172, 54. || 6. ὁ Κόλαπις] ὁγδόλαπις codd.; em. Xyl. || 17. Κευτρώων C. || 23. μέχρις Ἀντώνων *ACl.* μέχρις Ἀντώνων B; em. Xyl. || 25. Βαλλόακος *AC.* Βελλόακος Ald. || Ἀμμανός *ABC.* || 26. Μασσαλιῶν Ald. || 29. Αἰμέναν Ald.; Αἰμέναν Cor. || 34. ἐπὶ] ἐπὶ codd.; em. Casaub. || 45. ἀσθανομένους *Bl.* Ald. || ἐκβάλλοντας *Cl.* Ald. || 54. ἤσιν] ἤσιν B.

P. 174, 2. περιελθεῖν] παραλθεῖν inter versus addidit o, idque recte recepit Cor. || 11. ἑκατὸν add. editt. || τράκοντα] v' *BCl.* πενήκοντα editt. ante Kr. || Οὐερδανός] ἄλλως Ἀδρίας sec. m. in margine B, atque Ἀδρίας legitur in k ex correct. Similiter l. 14. ad v. Ἀδρίας in mgine B legitur: ἄλλως Οὐερδανός, idque recepit k. Ac sane lacunum nomina transponenda esse verisimilius videatur; editt. ante Kram. fluviorum nomina transposuerunt, Adduam Lario, Ticinum Verbano tributantes. Attamen necio an confusio hujus loci ab ipso Strabone veniat. Quamvis enim p. 160, 21 et 170, 11 Adduam in Larium influere, Larioque Comum appositum dicat rectissime, liadem tamen locis Adduam ex Adula monte profuere dicit, quod falsum est; sed recte haberet si Addua in Verbanum incideret, sicuti hoc loco Adduam ex Verbano exire dicit. Similem igitur confusionem quidni nostro quoque

- loco obtinere statuamus? || 14. Λάριος] Λάριον codd.; cf. p. 177, 40. || 15. τράκοντα] v. BCL. || 27. Ταραντίον codd. præter E. || 35. μέχρι και της E. || 36. την Ισπ.] Ισποπολιτίας E.
- P. 175, 4. Post v. 'Αλκυες supplenda : Συγχωρησαι μὲν οὖν δεῖ τὴν βάσιν, ut monuerunt Grosk., Kr., Mein. || 8. αἱ βάσεις και αἱ πλευραὶ codd.; αἱ πλευραὶ etiam editi. ante Kr. || 21. 'Ράδωναν h. l. codd. || 29. οὐλ addidit man. sec. in B. || 34. 'Οκρας] ἄκρας ABCI; μέχρι τῶν ἄκρων E; em. Cas. || 39. ἐκαστὸν] διακασίων legi voluerunt Gosselinus et Grosk., quia hic numerus supra lin. 4 e Polybio asseritur (Cf. Polyb. 2, 14). « Sed ab aliis, non a Polybio Strabonem petiisse, quæ h. l. tradit, paulo accuratior utriusque loci comparatio abunde docebit. » Kram. || 44. ἀποκρίοντα codd.; em. Cor. || 46. « Πεισᾶ-τιν Cor., ac per se effertur codd. optimi (excepta tamen Epitome) omnibus præne locis, quibus legitur sive regionis sive urbis nomen et in hoc libro et in octavo. Nihilominus Strabonem quoque communem nominis scripturam prætulisse, videtur colligi posse ex iis, quæ de ejus origine tradit p. 306, 7. Cf. Eusth. ad Il. v, 8, ad Dion. Per. 409. » Kram. || 51. μετὰ] additur man. sec. in B, unde habent ko et inter versus n. || 52. δις addidit Kram. e Casaub. conj.
- P. 176, 8. οὐ additum man. sec. in Bn, indeque legitur in ko. || 13. και om. Cor. || 15. ταύτης codd.; em. Cor. || καλουμένην] no, καλουμένης ABCI. || μὲν ἐν] μὲν ὑπὸ Ald. || 24. ὑπεραλπίος C et editi. ante Kr., recte. Deinde δις om. Ald. || 53. παραπλησίως Kr.; παραπλησίους codd.
- P. 177, 4. διοχεύεται l (?) et editi. ante Kr. || 9. μάλιστα δ' ὁ Πάδος codd.; μ. δ' ἐκ τοῦ Πάδου Siebenk., Cor.; μάλιστα δὲ Πάδου e Kramerii conj. Meinekii. || 10. ὁμ-ερίων codd.; em. Cor. || 15. τῶν πλείστων] τὸ πλείστον Cor., Grosk.; Cf. p. 178, 37. || 17. ποτὶ] πόλιν editi. inde a Xyl.; Σένωνες codd. h. l. || 18. Γαζατῶν] Γαισα-τῶν h. l. codd. et editi., sed infra p. 180, 4 et 5 Γαζα-τῶν. Euphorion Γαζήτας, Alexander Polyh. Γαζήτας dixit, teste Stephano s. v. Γάζα. Γαισατάς legitur apud Polyb. 2, 22. 23. 34. || 27. Οὐδῶρον] Βήρων codd. h. l. Cf. 171, 38. || 28. Βριξία] Βρηξία codd. || 29. 'Ρήγιον] Rhegium urbem transpadanam non novimus. *Regium Lepidum* recte inter cispadana oppida Strabo memorat, adeo ut nostro loco non error Strabonis, sed scripturæ vitium subesse videatur. Itaque cum interprete Gallico pro και 'Ρήγιον scripserim και Βέργομον vel Βέργαμον, quam urbem h. l. memoratam esse vel ordo geographicus suadet. || 32. « Σκηπίων C (?), editi. Ceterum quinam fuerit hic Scipio, nemo invenit, neque improbabilis est nonnullorum suspicio, qui censuerunt ad L. Scipionem, consulem an. 670, hæc referenda esse (v. du Theil in Intp. Par. t. 2, *Éclairc.* 8, p. 16). Mirum est idem præ-nomen inveniri etiam ap. Ciceronem in or. pro Sestio c. 3, ubi de eodem agitur L. Scipione. » KRAMER. || 36. οὐ μόνον δ' ἔφκ.] οὐ μὲν τοι ἔφκησαν codd.; και οὐ μόνον ἔφκ., ejecta in sqq. γε particula, conj. Cor.; οὐ μόνον δ' ἔφκ. proposuit Grosk.; οὐ μόνον τε ἔφκ. mavult Kramer. Meinekii nihil mutari jubet, quomodo... ἀλλὰ και haud infrequens sit genus dicendi. Attamen istud μέντοι... και τοῦνομά γε phrasim adeo ambiguum reddunt, ut sic Strabonem scripsisse nemo crediderit. Tollenda saltem γε particula. Ceterum scribi malim : οὐ μὴν δι... ἀλλὰ και τοῦνομα τῷ κτ. || ἔφκησαν] ἔφισαν AC. || 38. Νεσκω-μῆται codd. || 40. Λάριος] Λάριον codd. ut p. 174, 14. || 46. δώδεκα] β' Cas. || 50. εὐτυχίαν] εὐτυχίαν Ald. || 53. διωνύμος] ι, ὁμώνυμος ABCI.
- P. 178, 3. ἐκκλυζόμενον] εἰσκλυζ. codd.; em. Cor. Cf. Epit. || 13. τέτρασιν] Meinekii ubique τέτταρσιν. || 18. Ἐπινη-τῶν Mein. || 22. εἰρηται] λέγεται editi. ante Kr. || 25. ἀνεχώρησαν no, Siebenk., Cor. || 28. 'Επιτέριον codd.; em. Cor. || Κωνιορδία] ὀρδία codd.; e Cluveri conj. em. Siebenk. || 'Ατρία] Ἀδρία codd. h. l. et lin. 31. || 29. Οὐ-κατ(α)] Ἰονιατρία ABCI, Ἰονιατρία B manu. sec., et ikno. Cluverius, Siebenk.; fort. recta. || 32. μικρὰ μετὰθεσιν λαβόν] Hæc, quæ leguntur in BCB, om. Aghino. || || 37. ἐπὶ πλείστοις] ἐπὶ πλείους ἢ conj. Cas.; ἐπὶ πλει-στον Siebenk. || Post vocem ἱππόριον Groskurdus eum-que secutus Meinekii recte inserunt τοῖς τε 'Ενετοῖς και, quoniam in sqq. vox οὗτοι (lin. 38) non habet quo re-feratur. Miror Kramerum qui οὗτοι fortassis ad Aquile-iam ejusque Incolas referendum esse opinatur. || 37. τὸν Τλλυριχὸν Cor. || 42. τὸν Ἀλπαίων Cor. et Mein. ubique, idque recte procul dubio. || και ante διακ. del. Cor. || 44. Νωρίαν C, Νορησίαν Ald. || 45. Κιμῆριος codd. || 46. χρυσοπλυσία Cor., recte, ut videtur. || 49. ἐμπερὲς Ald. || ποταμίους] ποτίμου e Xyl. conj. Cor. et Grosk. « Sed infra quoque (p. 203, 47) ποτάμιον eodem sensu usurpatum codices exhibent. » Kram. Altero hoc loco item ποτίμου scr. Cor.; recte, puto.
- P. 179, 5. Διομήδιος codd. || 9. ἔαν] ἀν ACI. Dein περι- [τὸν] Φ. editi. ante Kr. || 10. ἀπαιγερούμενας] ἀπηγε-ρώμενας? Mein. || 20. καταφαιδύων h. l. Ald. || 22. γνω-ριζόμενον codd.; em. Kr. || 24. περιτρυγὴν h. Cor., Mein., quod ipse quoque malim. || 26. εἰργαστο Cor.; δυαλύνει B Ald. || 28. ἀκαστηριάτων BC Cor. || 30. καυστηριά-σαι BCL editi. ante Kr. || 33. καυστήριον editi. ante Kr. || 39. Τεργίσται ABCI editi. ante Kr. « Quam formam nominis a Græcis scriptoribus varie prolata ad Latino- rum consuetudinem revocandum duxi maxime propter p. 260, 49 et 261, 4, ubi pro genitivo in optimis codd. bis exhibetur iidem Τεργίσται, in codd. deterioribus atque editi. post mutatum in Τεργίστης et Τεργιστών. Similiter corruptum fuerat nomen *Arelate* p. 151, 1. » KRAMER. || 45. τὸ κεν φυγάδων μὲν Sic Kramer.; τὸ μὲν φυγάδων κεν codd., Mein.; τὸ μὲν φ. τις editi. inde a Xyl.; τὸ κεν φ. τις Cor. || 46. γλώσσας BL. || 48. 'Ιστροί add. Kr. || 49. Γενομάνοι ABC, sed Κεν. man. sec. in B. || 50. Σύμβοι sic etiam lin. 53 et p. 181, 41 codd.; ubique cum Corayo restituentum fuerit 'Ἰνσουβοί, quod codd. habent p. 180, 20.
- P. 180, 2. ἐγκυκλόυται Mein. || 4. Σένωνες codd.; Γαζάται AB, Γαζάται C, Γαισατάι editi. exc. Mein. || 5. Γαζατῶν και Σενώνων codd. || 12. ἐπιδιέβαιναν Mein. || 13. ἔλλους] manus sec. in B; ἀλλ' ἔλλους ABCI. || 21. οἱ Mein.; οἱ codd. præter B qui omisit oi, cum eoque editi. ante Kr. || γὰρ ejec. Mein.; ut ejiciendum inclusimus. || 25. 'Ομ-δρικοί man. sec. in B et editi. ante Kr.; Τυρρηνικοί editi. ante Kr. || 30. Βουρίνη ABCI; em. man. sec. in B. || 32. Ἀγαρά sic Meineke; Ἀκαρά codd.; Ἀχέραι e Casaub. conjectura Siebenkees. et Corayus. At Achæra seu Achæra vicus transpadanus, ad Adiam fluvium haud longe a Cremona situs (v. p. 205, 43), a regione de qua nunc agitur, alienus est. Kramerus pro Ἀκαρά fort. ἀγῆ scriptum fuisse censet. Ἀγαρά Meinekii dedit e Stephano Byz., in quo hæc : Ἀγαρά, πόλις Ἰταλίας, ὡς Ἀντία Ἀδρία. Τὸ ἰθὺκὸν Ἀχαράτης, ὡς Πολύδοτος ἠδὲ ὁδῶρ. Incerta tamen conjectura est, quom de situ hujus oppidi non constat, Stephanique locus aperte corruptus sit. Haud enim vides quid sibi velit verba Ἀντία Ἀδρία : quæ ut haberent quo referrentur, Meinekii in not. ad Steph. scribi voluit : Ἀγαρία ... Ἀγαριάτης. Sed nullo id nomine probabile; ipseque Meinekii postea in Vind. Strab. p. 47, mutata sententia, verba ista expellenda esse dixit. At quo pacto irrepsisse ea dicas? Ego quidem suspicor vocem Ἰταλίας obvia passim confusione natam esse ex Ἰδυρίας, et in iis quæ sequuntur glos- sam latere correctoris, adeo ut scribendum sit Ἰταλ. κα

([Ἰσ]ως ἀντ' Ἰλλυρίας). Nimirum Stephanus Polybii librum octavum alibi duobus locis laudat, quorum uterque ad Illyriam pertinet : *Δασσαρήται*, ἔθνος Ἰλλυρίας πολύδοτος ἦ. — Ἰσκανα, πόλις Ἰλλυρίδος, οὐδὲτέρως. Πολύδοτος ἦ. Ex his Hyscana s. Uscana urbs non nota nobis est nisi ex Persei historia, quam Livius narrat libro 43, mutatus vero est ex Polybii libro 28. Quare pro ἦ apud Stephanum reponendum esse κη' probabiliter censet Schweighäuserus. Idem nescio an cadat in ceteros Stephani locos. Certe juxta Uscanam Dassaretas memorat Livius 43, 9. Idem (43, 20) : *Ancyram populatus*, ait, *Perseus in Penestas rursum exercitum reduxit, firmatisque Uscanæ præsidis in Macedoniam se recepit* (Cf. Polybii fragmenti (28, 8, 11) verba postrema : ἀναεὺς μετὰ τῆς δυνάμεως ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ἐκ Ἀγκυρᾶν). In his *Ancyram* non aliam esse puto quam *Ancaram* Stephani. Posteriorem nominis formam a scribis in notissimum Ancyrae nomen detortam esse crediderim. Straboni vero succurrendum est ex Itinerariis, quæ inter Padum et Mutinam, in via qua Patavio Mutinam, hinc Ravennam itur, ponunt ignotum aliunde locum *Colicariam* vel *Colacariam*. Itaque pro ὁδὸς Ἀκα-
ρα fuerit ὁδὸς [Κωλ]άκαρα vel [Κωλ]άκαρα vel [Κωλ]άκα-
ρα, nisi fortassis in Itin. legendum est *Col. Acaria*. || 33. Νάξοι κάμποι codd.; em. Xyl. || 34. Κλῆτρα codd., em. Kr., jubente Cluvero. || 35. δὲ καὶ σῆμα *ABCI*; τῷ Ἰσαπὶ *ABCI*; τῷ Σάπει Cor. || 37. Ὀμβρικῶν sec. man. in B. || 40. [καὶ] τριακ. edit. ante Kr. || 41. Κορτίου γῆς Coray; Κόττου γῆς Cas.; Κοττούτης *ABI*, Κοττούσης C. || 44. Δέρβων Δέθων *ABCI*; dein : Ἀκουδιστατοῦελλα *AI*; Ἀκουδιστατίαν *B*, Ἀκουδισταλλά *C*; em. Cluver. || 46. βαρὰθρ.] χαρὰδρῶδης mavult Meineke. || 47. ὦν καὶ τὸν Δρουεντίαν] Nullus ibi Druentiae locus est. De altero Duria qui ab Augusta Prætoria in Padum influit, cogitandum esse censet Interpres Gallicus. Recte. Legas : ὦν κ. ἄλλον Δουρίαν τινά. || 48. περὶ omisit Siebenk. || ἐκατὸν additum ex du Theilli conjectura; ρ' post περὶ excidit, nisi potius περὶ ex ρ' natum est. || 49. Ἀλκίτα *B*, recte. || 49-54. « Verba πρός δὲ ... σύνταξιν, quæ ab hoc loco aliena Cluverius jam judicaverat (Ital. ant. p. 506), in fine descriptionis Liguriæ post v. Ποσειδωνίου (p. 182, 6) collocanda esse censuerunt du Theil et Groskurdus. Ibi tamen multo minus ferri possunt quam hic. Ceterum verborum ordinem codd. et edit. præbent hunc manifesto turbatum : πρός δὲ τοῖς ὁρεσὶν ἐστὶ πόλις τοῖς ὑπερκαίμενος τῆς Δούνης Δούκα. » KRAMER. Meinekian verba πρός δὲ ... Δούκα posuit p. 185, 19 post vocem εὐδός. Deinde, neglectis verbis ἔνιοι δὲ κωμῆδον οἰκοῦσι, sequentia (εὐανδρεῖ ... σύνταξιν) transposuit p. 182, 6 post v. Ποσειδωνίου. || 54. Δέρβων Δέ-
θων *ABCI*.
P. 181, 1. ἐκάτερα codd.; em. Xyl. || 3. διακουεστατελ-
λεια *ACI*, κουστωδία καὶ ἑλλεία *B*, διακουιστα mgo *B*. || ἀπὸ δὲ] Fort. : Τὸ δ' ἐκ Πλακ. || 7. διήλθε] προσῆλθε *no*. || 8. διώρυγας πλωταῖς ... μέχρι Πάρμης ἄγων] sic Meineke; διωρυγαῖς πλωταῖς ... μέχρι Παρμηστῶν codd.; Παρμητῶν scr. Cor.; at genitile est Παρμαῖος vel Παρμαῖον, teste Stephano. Ceterum scripsimur μέχρι Πάρμης ταμῶν. Cf. p. 204, 15 : διώρυγος τηρηθείσης μέχρι Κύμης. || 9. Verba κατὰ γὰρ ... τοῦ μετρίου Groskurdus perperam collocavit post v. Τυρρηγιον (lin. 7). || 12. Δέθωνος *ABCI*. || 19. Βοστανίας *AC* et manu prima *B*. || 25. τεκμήριον] μαρ-
τύριον *no*. || 27. ὑπερεβέληντο *ABCI*, ὑπερεβέληντο edit. ante Kr. || 36. οἱ articulum addidi e conj. Meinekii. || 37. εὐώνητον] *no* et correct. in *B*; εὐώνητον *ABCEI*; idque servandum erat. « Ad vilitatem vini picis copiam conferre quamquam non inepte dici potest, alio tamen ducit librorum scriptura πρός τὸ εὐκώνητον, quod voca-

bulum et alia lexis ignorant, tamen recte formatum esse docet, ut alia mittam, *Æschyleum πιστοκώνητος μέρος*. Hoc igitur dicit, picis copia effici, ut vinum admixta pice bene temperetur. Vinum hoc modo temperatum a Græcis appellabatur οἶνος κωνίας, de quo vide Dioscoridem De caus. plant. 5, 48, Rilianum ap. Athen. p. 499, D. At potest illud εὐκώνητον etiam alio referri; ipsas enim lagenas pice circumlinebant veteres (v. Steph. Thes. v. κωνίας), quo magis vinum ab aeris contagione tutum præstarent. Hinc in laude vini ponitur, si in ἀπικτώτοις ἐγγείοις asservatum perdurat nihilque ingenitæ virtutis amittit. Cf. Strabo p. 442, 37. » MEINEKIUS. || 39. Σκουτάνων codd.; Σκουτάνων edit. ante Kr.; e Cluveri sent. em. Kr. || 41. οἰκίας codd.; em. Kr.; οἰκείας Cor. || 43. γασσάται Cor. || 46. ὑπερκαίσεις edit. ante Kr., recte. || 48. χρυσωρύχιον codd.; em. Cor. || 48. τῆς inclusimus utpote ejiciendum; om. Cor. || 51. ἡ om. edit. ante Kr.

P. 182, 13. τὸ] *C* Ald., Mein.; τῷ cett. codd. et edit. || 15. παραβέβηται *AC* et pr. m. *B*. || 18. οἱ om. edit. ante Kr. || 19. Σαβηνοὶ *AC*. || 22. Σινούσσης h. l. codd.; Σινούσσης Cor. || 35. Σαυνητικῶν *ACI*, Σαυνητικῶν Ald. || 26. Σαβηνοὶ *AC*. || 28. Σαυνητικά *C* et *A* m. pr.; Σαυνη-
τικά Ald. || 29. Οὐσεστίνους codd.; em. Cor. || Πελεγγρίους *ABI*, Πεληγρίους *C*. || 30. τε om. edit. ante Kr. || Σαβη-
νῆς *ABC*. || 31. δ' add. man. sec. in *A*. || 32. προσίσαι codd.; em. Cor. || 33. περικυκλῶσιν edit. ante Kr. || 39. τοῦ ante Turp. om. *CE* Cor. || 40. ἐπὶ] ἀπὸ *ABCI*, ὑπὸ *C* Cor. || 41. ὁ Σάτυς *AC*. || 44. τε om. edit. ante Kr. || 47. γεγενῆσθαι *C* Ald.

P. 183, 2. αὐτοῦς codd.; em. Xyl. || 5. αὐτῶν *BI*, Ταρκυ-
νητῶν *ABC*, Ταρκυνητῶν Ald. || 7. Μάρκω codd.; em. Cor. || 18. Πορσινᾶς *BC*; Πορσινᾶς Xyl. || Κλουσίον Ald. || 20. ὡς om. Ald.; ἦν] ὦν e Tyrwh. conj. Siebenk. || 23. Κερατάνων *AI*, Κερατινῶν *C*. Post παραχθέντα lacu-
nam notat Meinekian; λόγου δέχα vel tale quid supplendum esse monet Bekkerus ap. Mein. Vind. Str. p. 50. Ni fallor, inter παραχθέντα et καὶ excidit simile verbum παρατιθέσθω vel παρατιθέναι δέ. || 31. ἐνέγραψαν Cor. || 33. Κερατάνων *A*, Κερατάνων *C*. || 38. ὀνομάζετο] ἐλογίζετο || 40. Καίρα] sic *A* m. sec.; Κερά *A* m. pr. et *C*; Κε-
ραῖα *B*; Καίρε voluit Casaub.; « At codicum scripturam tuetur Τεαρία, quod legitur p. 201, 34 et apud Ptole-
mæum 3, 1. » KRAMER. || 46. νῦν om. Casaub. || 48. Κερατάνω *A*, Κεράτωνα *C*; || 50. ἐπεπόλας] Πελασγοί, φύλον ἀρχαῖον καὶ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐπιπολάσαν *E*, e quibus recipiendum est ἐπιπολάσαν, uti recepit Mei-
neke. Corayus dedit : ἀρχαῖον τὸ φύλον καὶ κατὰ. Gros-
kurdus post v. φύλον inseri voluit ὅν. || 51. νομίζω *Bkm* Cor.

P. 184, 4. γούν] οὖν *BCL*. || 17. « ὀνόματα incommodum est; sed quod Groskurdus scribendum censuit ὀνομαστί, vix ferendum. Fortasse Strabo scripserat ὄνομα aut ὀνόματι. » KRAMER. ὄνομα dedit Meineke. At ejicienda pariter vox est. Originem debet variae lectioni ὀνομάσαν-
τες, quam quidam indicaverat scripto ὀνομάσα supra lite-
ras καλέσα vocis sequentis. Nihil hoc corruptelæ genere frequentius. Aliud ejus exemplum habes p. 185, 20. || οἱ ante ὕστερον inclusit Cor. Quo opus non esse monuit Kramerus. καλέσαντες est nominativus absolutus, ut ἐξαγγελιαντες p. 232, 42. || 23. Λάρισσαν edit. ante Kr. || 24. τῷ δ' τῷ γ' Ald. || τοῦ] Cor. et *no*, ut vide-
tur; τὸ *ABI*. τῷ *C* (P). || 29. ἡ] Lege καὶ, ut mon. viri docti. || 30. Εὐφόρος *ABC*. || 34. φησιν codd. || 35. ἔθνη] ἀν' ἔθνη *ABI*; Ἑλλάδα punctis notavit *B*, omi. *Ckno* Ald. || 37. καὶ ante μετὰ om. *C*; Τυρσηνοὶ *A*, Τυρ-
σηνοὶ *CL*. || 40. τῶν Πελ. ex antec. male repetita sunt. || 44. Ὀστίων *A*. || 46. Πείσας *ABC*. || 50. Κόσσαν] Κό-

- σαν *ABC*, quod recte retinuit Meineke. || 51. Post φασιν excidisse verba *ix* δὲ Κόνης εἰς ὧστια ἐπιτακτικοί τετραράκοντα (tot enim e Strabone p. 188, 2 sqq. colliguntur) censet Groskurdus, probante Meineke. At vix credideris Polybium pro 2500 stadiis, quae Strabo usque ad Ostia exputat, non numerasse nisi 1350; contra vero facile fieri potuit ut usque ad Cosam non 1750, sed 1350 stadia esse putaret. Igitur mentio stadiorum 740, quam sane desideramus, inserenda est lin. 52 post vocem λέγει. || 51. εὖ insertum ex conj. Kramerii; male Corayus pro οὐκ dedit οὖν.
- P. 185, 5. τὸ ἔρηκτ. Ald. || 10. τοσαῦτ' ἐστὶ *Cl.* || 16. Τίβριδος Ald., Τιβέριδος Cor. || 19. Πείσης *ABC.* || 20. Μάκρας] Μάκρας e Kramerii conj. scripsit Meineke. Recte. || « χωρίον nullo modo ferendum esse manifestum est. Parum feliciter tamen mutandum censuerunt Cluverius in ποταμός, Corayus in χωρίζων. Neque probabilis est Groskurdii opinio qui putat e margine hanc vocem receptam esse. Crediderim potius Strabonem scripsisse ποτάμιον. » KRAMER. Immo Strabo scripsit : ἐστὶν, ὃ πέρατι. Supra vocem πέρατι glossator posuit ὅριον vocem usitatiorem. Inde nata lectio ἐστὶν ὅριον ὃ πέρατι, deinde ἐστὶ χωρίον ὃ π. || 22. Πείσα ... Πισαῶν codd. || 24. ἐν ἐκτικένδω; om. editi. inde a Xyl. || 26. τὴν om. *B.* || 27. Ἀσσαρος] Lege Ἀσσαρος, monente jam Cluverio. || 28. τριχῇ] διχῇ conj. Cluver. || 37. κατακλύσειεν Cor. || 42. παρῶνεν Cor. || 43. γείτοσι Ald. || 45. κἄν] καὶ ο Cor. || στρατείας codd.; em. Cor.
- P. 186, 6. καὶ τὸν κατ. Ald. || 7. νεωσοίκους διδ καὶ codd.; em. Mein. || 12. πρός] πρό velim cum Cor. et Mein. || 17. γὰρ e Cas. conj. add. Kr.; [ἡ] προσχ. τῇ ἡ. Mein. || 24. συντήρμασαι m et mgo n. || 30. τὰς ... ἄς] τοὺς .. οὐς editi. ante Kr.; τὰς praebent *Cino*, ἄς *ACI.* Cf. p. 468, 17. || 35. ἡ 'εἵς. || 40. καὶ ὑπὸ τὴν *B*, καὶ ἀπὸ τὴν *Cno.* || 50. Κόρινθα *BC.* || 53. ληστειῶν Cor.
- P. 187, 6. καταβάλλουσιν *BC.* || 13. τρισχίλιους] ο et margo n.; β sec. man. in marg. *B*; χιλίους *ABC*; 325 mil. pass. sec. Plin. 3, 12. || 17. Κέλαρις *A Cor.* || 21. Διαγενηθείς] Διαγενηθείς Xyl. Nomen aliunde non notum. Stephanus ex Heubaeo refert : Κόρινθος, νῆσος πρόσθωρος 'Ιαπωνίας, in hicbus corruptum illud 'Ιαπωνίας fortasse in Διαγενηθείς corrigendum est. Iolaenses in boreali insulae parte Corsicae proxima habitasse subindicare videtur Ptolemaeus qui ibi ponit 'Ιουλιολαν ('Ιολαταν Grashoff.). || 23. τοῦ τὴν *B.* || 25. κατακράτησαν Ald. || 28. Τάρατοι *I Ald.*; Σωσάντοι *C Cor.* || 29. Ἀκόνιτας editi. ante Kr.; || ei δὲ *Cor.*, οὐδὲ *ABC*, ei καὶ *no Ald.* et inter versus in *B* man. sec. || 34. ἐπειδὴν μὴ] 'Επει δ' οὐ *Cor.* || 36. δὲ] δὴ *C* editi. ante Kr.; στρατ. τεχνόζοντες conj. Piccolus. || 40. μούσμονες editi. ante Kr. || 43. Πείσης *ABC.* || 45. Post v. τρεῖς Groskurd. verba τῇ 'Ιταλίᾳ excidisse putat. || 48. τριακόντα] 200 mil. pass. sec. Plin. 3, 13, 84. Quapropter διακόντα scribi voluerunt Gosselinus et Groskurdus, fortassis recte. || 49. Κόσαι Mein. ||
- P. 188, 2. Κοσῶν Mein. || ὧστις] ὧστις *A* hoc loco et infra l. 15; ὧστια in antec. legitur, idque hoc quoque loco dedit Meineke. Sed fieri potest ut nostra fluxerint ex auctore latinum morem secuto. || 3. Γραυσίσιον Kramer.; Τραυσίσιον *AB*, Τραυσίσιον *C*, Γραυσίσιον editi. ante Kr. inde a Xyl.; Γραυσίσιον conj. Cluver. || ἄσιον] ἄσιον *AI*; ἄσιον *BC*; em. Xyl. || Φρεγνία codd.; em. Cor. || 4. Τραυσίσιον codd.; em. Xyl. || 5. Πηγυσιόλλα *ABC*; em. Cas. Dein Ιστορίαι editi. ante Kr. || 6. Μαλαίω τοῦ *A*, Μαλαίωτου *BC*; em. G. Hermann. Opusc. t. 5 p. 265. || 9. Ἄγυλλαν] Ἄγυλλαν (sic) *AI*, Ἐγγύλλαν *C*, Ἀγύλλαν *B.* || 10. Τραυσίσιον *ACI.* || 11. Κεράτινον *AC.* || τράκοντα] v' *B*, editi. ante Kr. || 15. ὧστις *A.* || 16. ἄσιον codd. || Φρεγνία *ABC*,

- Φρεγνία Ald. || 19. Ἀρήτιον Ald.; Πτερουσία *ABC*; Οὐλσίσιον *ACI*, Οὐλσίσιον *B Ald.* || 20. Βαθρά τε] Βληράτη *B*, Βληράτοι *I.* || Φερεντινον (sic) *ABC.* || 21. Φαλέριον *BC*, sicut Steph. B., Dionys. H., Ptolem.; quod apud Strab. nonne reponendum videtur. || 21. Νεγίτα leg. fuerit, monente Kramerio, idque rec. Mein. || 24. Οὐήσιον] Οὐήσιον *ACI*, Οὐήσιον *B.* || 26. Καὶ Φαλίσκον] δ καὶ Φ. conj. Grosk.; ἡ vel ἦτοι Φ. ipse conj. in Ind. nom. v. Falerii. Nimirum si h. l. Falerium et Phaliscum tanquam duas Etruriae urbes recenset, inepta sunt quae in seqq. monet, nonnullis Faleriis non Tyrrhenos esse, sed Phaliscos, gentem peculiarem. At duas urbes Strabonem distinxisse Faleriam et Phaliscum sive, ut nonnulli dicebant, Aequum Faliscum, in plano ad viam Flaminiā situm, collato Stephano, est verisimilius. Mendum latet in seqq., quae variis modis viri docti tentarunt. Omnia optime procedunt, si eieceris v. Φαλίσκου ante verba ἴδιον ἔθνος, quibus illud doctus glossator adscripserat. Falerii quum stirpis Pelasgicae fuisse tradantur, suspicari etiam possis Strabonem scripsisse ἄλλα Πηλασγῶδες, ἴδιον ἔθνος; sed minus id placet. || « ἴδιον ἔθνος Siebenk. ad sqq. retulit, omisso δὲ. Compluribus aliis praeterea conjecturis tentatus est hic locus, quarum etiam nullam probandam esse pulo, praecipuas tamen commemorasse haud alienum a re nostra videtur. Cluverius igitur (*Ital. ant.* p. 538) haec proposuit : ... ἄλλα Φαλίσκου ἴδιον ἔθνος αἰναι καὶ ἰδιόγλωσσον καὶ τοῦ; Φαλέριους πόλιν αὐτῶν' οἱ δὲ Αἰκουμφαλίσκουμ. λέγουσι κατ. Quem in plerisque secutus C. Odofr. Müller (*Etrusk.* p. 109) haec mutavit : ἔθνος εἶναι καὶ τοῦ Φαλέριους πόλιν ἰδιόγλωσσον' οἱ δὲ καὶ Αἰκουμ Φαλίσκον κατ. Groskurdus denique aliam viam ingressus scribendum censuit : ... ἄλλα Φαλίσκου. 'ἴδιον [δὲ] ἔθνος τι εἶναι τοῦ Φαλίσκου καὶ πόλιν ἰδιόγλωσσον' οἱ δὲ Αἰκουμ Φαλίσκον λέγουσιν κατ., quae probat Abeken (*Mittelitalien*, p. 36, n. 7). Ultima eodem modo scripserat Mannertus (*l.* 9, 1, p. 423). » KRAMER. || 27. Οἰκουμμεφαλίσκον (sic) *A*, οἰακοῦ συμφαλίσκον *BC*; em. Cor. || 29. Ὀχρήλων *ABC*; em. Cas. || Σαράτιον *ABC*; Σαρ. *B* man. sec.; || em. Xyl. || τε] γε *ABC*. || 40. Πτερουσία *A*, Περιουσία *C.* || 48. ἡ inclusit Kr.; malim tollere καὶ; καὶ δὲ scripsit Mein. || ἡ Tr.] Kram.; γῆ codd.; ἡδὴ editi. ante Kr.; Πασομμένα codd.; Τραυμμένα editi. ante Kr. inde a Xyl. || 50. ἐισβολαί Kr., ἐμβολαί editi. ante Kr., ἐκβολαί codd. || αἰσπερ] οἰσπερ codd.
- P. 819, 3. ἀφθονία] εὐθηνία conj. Piccolus in sequenti bus tollens δ' particulam. Post τῷ inserui τε, sublato δὲ lin. 4. At simplicior structura, si ante τῷ inserueris δ vel ἀπερ cum Cas., Siebenk., Cor., Groskurd. Verba τῷ... τῆς 'Ρώμης eiecit Mein.; post μάλιστα transponi vult Kr. || 10. καὶ Μάρινον (*S. Marino* oppidum tertio p. C. saeculo conditum) glossatoris esse primus monuit Ortelius. || 11. Κιγγούον *A*, Γυγγούον *BI Cor.*; Πιγγούον *C* m. sec.; Γυγγούον Ald.; em. Kramer. V. Cicero ad Att. 7, 11; Caesar B. civ. 1, 15; Silius 10, 34. || 13. αἰσπερ] ἐστὶ *C* ex corr., *BI*, Mein. || 15. ταύτη] ταύτης *Cor.* || 18. Σήνας] Σηλάς *ACI*, Σηναγιάς *B Ald.*, Σηνογαλιάς editi. ante Kr. inde a Xyl. || 20. μέχρι τῶν *A.* editi. ante Kr. || 31. Τίβερι (sic) *AC*, Τίβερι *BI.* || 32. λαρονολί] λάρονι *I*, Λάρολον *B* editi. ante Kramerum, qui καὶ λαρονολοι ex varia scriptura verborum καὶ Ναρκία ortum esse suspicatur. Certe de Larolo loco aliunde nihil constat. Fortasse rivuli nomen prope Oriculos in Tiberim exeuntis latet. || 32. Νάρνα codd.; em. Cor. || 33. Τίβερι *AC*, Τίβερι *BI.* || μικρὸν om. Cor. || 34. πλωτὸς δ' οὐ editi. ante Kr. || 42. ἄσιον Kramerus; ἄσιον codd., quod non erat mutandum, monente Spengelio. Aesim est Αἰσις Ptolemaei (hod. Iesi) ad Aesim fluv. Nihili sunt quae

- contra monuit Kramerus in Addendis et quæ in Vind. Strabon. p. 51 propositus Meinekius. In Strab. editione, mutata sententia, Mein. repositi Αλσιον. || 42. Κυμέρη B, edit. ante Kr. || 44. Τούδερ, εὐαρκής | Τουδερεύλης codd., nisi quod in o additur : γρ. Τούδερ εὐαρκής ; idem conj. Scaliger et rec. Siebenk. ; εὐαρκής ε Cas. conj. rec. Cor. et cett. edit. || 45. 'Ιγούτων | 'Ιτουρον codd., 'Ιτορον Ald. ; e Cluveri conj. em. Grosk., Kr., Mein. || 51. δύο δίσκα codd. ; e Cas. conj. em. Siebenk.
- P. 190, 7. 'Ράττε, φ Grosk., Kram. ; 'Ράτων, φ Cor. ; 'Ράτω codd. || 8. Κωτισικωλίας ABCI ; in B supra τ positum σ ; em. e Cas. conj. || 9. θαρπύουσι edit. ante Kr. || 11. Κύρις B, Mein. et edit. ante Kr. || 13. Τάτιος | Στάτιος codd. h. l. et in sqq. ; em. Xyl. Dein Πομπήλιος codd. || 14. Κυρήτας A. || 15. Τρήουρα codd. ; em. e Cas. conj. || τε | δέ Cor. || 'Ηρητον A, 'Ηρατον B, Κρητόν C. || 19. και δη [και] τὸ Cor. || 20. 'Ρελτινῶν AC, 'Ρελτινῶν B. || 26. τῆς δ' ἀρχαιότητος... ἀνδρείαν και τὴν ἄλλην ἀρετὴν conj. Grosk., probante Kramero. || 31. τε inclusit Cor. || 32. « Verba οὐ πολλὰ οὐσα parum conveniunt viæ Salaris, ac videntur potius post Νωμεντανὴ collocanda. » KRAMER. Neque Strabo neque alius, quantum scio, prodidit quousque nomen viæ Salaris pertinuerit. Quod Roma Adriam euntes ab urbe in via Salaria proficiscebantur (v. Itin. p. 307), eo ipso viam Salarium ad mare Adriaticum pertinuisse Kramerus censere videtur. An igitur Prænestina quoque viæ nomen ad Beneventum usque pertinuisse dicamus, quoniam in Itiner. p. 302 in ea via Roma Beneventum iri legitur? Haud magis audiendus est Meinekius qui viam Salarium exiguam (P) Sabini agri partem attigisse, indeque οὐ πολλὰν hoc loco dici opinatur. || 34. ἀπὸ ὑπὲρ codd. ; em. Cor. || 38. Αἰχοι | Αἰχοι codd. ; Αἰχοι Siebenk., Grosk. || Οὐα-σχοι ABC. || 'Αβδουρίνης A. || 40. 'Αρδιάν | 'Αρβέναν A, 'Αρβάναν C, 'Αρβέναν I, 'Αρβέναν B, expuncto δ. || 45. κατάραντα πο; κατάραντες Ald. || Ααύρον ACI, Ααύρον-τον B.
- P. 191, 11. ἐπιστάσιν Grosk. ; ἀρίστησιν codd. || 14. 'Αμόλιον C, 'Αμόλιον Epit., 'Αμόλιον I. || 23. Σιλβίαν ABCI, Σιλουίαν Epit. || 24. εἰρὲν Cor. ; ἥρην codd. || 26. μυθεύεται e Spengeli conj. Mein. || 32. 'Ρέμον | « 'Ρῶμον ABCI edit. ; ex Epit. recepi alteram formam, confirmatam corrupta ejusdem nominis scriptura πρέμιον, quam paulo post (lin. 54) exhibent codd. » KRAMER. 'Ρῶμον dedit Mein. cum vet. edit. idque ipse quoque servari velim. || 39. Post vocem αὐτοῖς quæ sequuntur usque ad v. τούτοις p. 202, 35 non habet A, in quo quaternio integer excidit. Eadem lacuna in ghi. || πῶς | πρὸς codd. ; em. Letronnius. || 41. Φηδῆνα codd. ; em. Xyl. || 42. Λαβικόν (sic) Epit., Λαβίνον BCI ; Laviniū in lat. Xyl. ; Καίνιον conj. Cluver. (Ital. p. 665). || 43. τεσσα-ράκοντα ejciendum esse indicavit Cor. || 46. τόπος Φη-στοι | Ignotus esse locus, quem hoc nomine nullum fuisse puto. Lege τόπος ; [πρὸς] Ἐξιστω, Ad Sextum, notissimo loquendi genere. Ἐξιστω pro Σέξτω scribebatur sicut Σέξτιος pro Σέξτιος supra p. 149, 40. || 50. 'Αδαρουίαν B, 'Αμπαρουαλίαν Cor. ; 'Αμδούριον conj. Salmas. ad Vopisc. Aurel. c. 20. || 51. 'Ρέμον | πρέμιον BCI, ῥῶμον sec. m. in B. || 54. Καπρ. BI.
- P. 192, 2. ἐπηγγέλετο Epit., ἐπηγγέλεν Cor. || 7. πολιτείας Epit., πολιτείᾳ BCI, edit. ante Kr. || 16. ἐπι. φασιν τὸν nr Pletho, Cor. || 19. ἦν | εἰη πορ Pleth., Cor. || 22. δ γε Κύλιος CI, δ Κεκύλιος B Ald., δ Κεκύλιος Xyl., δ Κακίλιος Cor. || 27. [εἶναι] νομίσαντες edit. ante Kr. || Καρμέντην Cor., Mein. || 32. Αλκούων | Αἰκων Mein., et sic ubique. Αἰχοι codd. habent supra p. 190, 38. || 34. Verba πρὸς... Πρεφέρων e margine irreptisse opinantur Kramerus et Meinekius. || 34. 'Ραι-κῶν | Lege 'Αρχινῶν cum Groskudio. || 'Αργυροῦσκαων | Αὔρουκων bene conj. Grosk. || τινε; | τινῶν πορ et inter versus B. || 35. Προφέρων Cnr; Πρεφέρων (Προφ. zn. sec.) B ; Πρεβέρων Cor. ; Πρεβερνῶν Grosk. || 36. Οὐά-σκων CI. || Πωμεντινῶν | τόπων ἐντιμον BCI, τὸ Πομετιῶν ἐντιμον Ald. ; ετα. Xyl. || 37. 'Επίολα codd. ; em. Xyl. || 40. Σούσαν C, Σούσαν I. || 41. Οὐάσκων CI. || 42. Ααου-νίφ codd., edit. ante Kr. || 43. Lege ἀνωθεν cum BC. || 'Αρχία BCI ; em. Xyl.
- P. 193, 8. Ααουῖου | Ααουῖου BC, Ααουινίου I (?) edit. ante Kr. || Πωμεντινῶν Ald. || 9. Σιτήνης BC, Σιτήνης Ald. || 15. τε inclusit Cor. || 17. ὀρμίζεται conj. Mein. in Vind. p. 52 ; in editione autem nihil mutavit. || 22. και μέρους | ἐστὶ δ' αὖ μέρους πορ. Sunt et quæ ex parte levas-itis operibus, Guarinus. 'Εστὶ δ' και, μέρους ἀποκουφι-σθέντος, εἰσπλεῖ Corayus. Idem in notis : 'Ισως ορβότε-ρον ἂν τις γράροι ' Ἀψασθαί ' ἐστὶ δ' και ἐκ μέρους (ἤ, και μέρους) ἀποκουφισθέντα εἰσπλεῖ. At quum codicum πορ auctoritas nulla sit, deinde vero verba πρὶν ἢ τοῦ ποταμοῦ ἀψασθαί inepte referantur ad naves quæ in alto subsistentes indeque rursus solventes fluvium omnino non attingunt, locus in hunc potius modum refingendus erit : ... τὸν ἀπόπλου· [τὸ δὲ πλεῖον vel τὰ δὲ πλείω], πρὶν ἢ τοῦ ποταμοῦ ἀψασθαί ἐκ μέρους (vel κατὰ μέρος) ἀποκουφισθέντα, εἰσπλεῖ etc. Kramerus et Mein. vulga- tam liquerunt intactam. || 24. Μάρκων codd. ; em. Xyl. || 45. προγόνων codd. ; em. Cor. || 47. ἐν | ἀνω codd. ; em. Cor. || 48. ταύτη Cas. || 50. ἴχνη τῶν τότε πόλεων nr Siebenk., Cor. ; vetustissimorum reliquia exstant oppidorum vestigia, Guarinus. || 51. δ; add. Cor. || 53. διακοσίους | ο' Ald. || 54. νησιῶν I Ald.
- P. 194, 2. και om. Cor. || 5. ἐπ' | ὑπ' Cor. ; προσχῆς Cor. De v. προσχῆς cf. p. 168, 30, p. 203, 9 et Steph. Thes. s. v. || 11. Σινουσίης Cor. ubique. || 12 et 16. Αἰσο-νίων codd. ; em. Cor. || 18. ἐκατὸν | ὡ I. || 21. Αὔριος | i. e. Ὑφης ; quare Xyl. Οὔριος, Cas. Αὔριος, Grosk. Οὔριος, Mein. Οὔρης scribi voluerunt. || 25. Φορμιῶν BC. || 26. Αινουσίης BC, sed Σινουσίης mgo B. || 31. ἀφ' | ἐφ. CI. Ald. || 32. τῇ ὁδῷ | τῇ Ἀπκίᾳ addunt knp et margo B. || 33. ἱρομυλαί BC ; γρ. ῥυμουλκείται δι' ἡμιόνων sec. m. in migne B et codd. knp et edit. ante Kr., nisi quod δ post ῥυμ. addidit Cor. || Φορμία B. man. sec. ; Φορμία CI et pr. m. B. || 31. Καίταν | Κεάτα C, Καίτα I, Καίτταν Ald. || Καίτας | Καίτας B, Κεή-τας C, Καίττας I (?) Ald. ; Καίτας Cor. Cf. p. 215, 25. || 39. ἀπὸ τῆς T. edit. ante Kr. || 45. Αἰρίς | Αἰρίς BCI, 'Ερίς Ald. ; em. Xyl. || Κλένης | Κλεανίς knp et m. sec. B. || 50. πρόσκεινται BCI, sed in B lit. σ expuncta. || 51. Πανδαρία BC, Πανδατερία Mein. || 54. Καίτου BC, Καίτου m. sec. in B.
- P. 195, 5. Σταγανός BCI ; σιτάνους | σιτάνη πορ; Ούρησινφ conj. Cluver. « Ex margine puto receptam esse hanc vocem, ubi σιτανός ut diversa scriptura adjectivi στα-γανός additum fuisse videtur ; idque postea propter ἐν mutatum est. Infra p. 242 ed. Cas. idem hic sinus commemoratur nullo nomine addito. » KRAMER. || 18. Στά-τιος BCI. || 19. τε | δέ Cor., Mein. || Μάρκος codd. || Κέλιον ὅρος codd. ; em. Cor. || 25. κύλιον | τειχῶν Ald. ; inde τοίχων Cas. || 26. Κυρίων Mein. || 27. 'Εσκυλίων Cor. ubique. || 28. Οὐμινάλες B, Οὐμινάλες C, Οὐμινάλες k Ald., Οὐμινάλες I Pleth., Sbk., Cor. || 32. Κολμίνας BCI, Κολλίνης Cor. || 34. Οὐμινάλες k. || 50. ἀεζαλείπτος codd. ; em. Cas.
- P. 196, 4. και inclusit Cor., om. Mein. || 5. Τενός BI, Τε-νάς C. || 8. Κλένης knp et sec. m. B. || 10. ἀπελευθέρων knp et inter versus B. || 42. ὑπερβάλλοντο Cor. || 47. παρέχων codd. ; em. Grosk. ; παρέχοντας Cor. || 48. κίρκω Ald. ; δίσκω Cor. || 50. και [αἱ] τῶν λ. Cor. || τῶν ὑπὲρ

- π, τὸ δ. *BCL*. || 51. ἐπιδεικνύμενα *np*; ἐπιδεικνυμένων *Siebenh.*, *Cor.* || 54. τρία ἅμα τε καὶ *np*.
- P. 197, 16. ταύτην] ταύτην *BCL*, ταύτη δὲ καὶ *np*; *em. Cor.* || 22. δὲ ὁδοίς] δ' ἐπὶ ταῖς *BCL*, δ' ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς *np*; δὲ ταῖς ὁδοῖς *edit.* ante *Kr.* || 24. παρὰ] περὶ *Xyl.* || 29. Κάσι-
νον *codd.*; *em. Cluver.* || 30. τὸ ἀβυδά; ἀπὸ *om. np.* || 32. Τουσκουλάνου *np*, recte. || 36. Ἑσκυλίνης *B.* *Κυλίνης* *Cl*; Πρενεστίνης *BC*. || 37. Ἑσκυλίνον *Bl*, Ἑσκυλίνον *C.* || 39. τῷ παλαιῷ *Λαβικῷ* πτόματι *edit.* ante *Kr.* || 41. Τοῦσκλον *k.* || 42. Πυκτὰς *C.* || 45. Φερέντιον *Ald.*; Φρούσινον *codd.*; *em. Cor.* || 46. δ Τρήρος] Nomen aliunde non notum. Legendum puto δ Τόληρος. *V. not.* ad p. 199, 19. || 47. Ἀκούηνον *BC*, Ἀκούηνον *Ald.*; *em. Cor.* || ἰστί] *Id ferri nequit, nisi verba μεγάλη... ποταμὸς μέγας* parenthetice dicta esse putes. Quod quum haud facile credideris, Corayus dedit Ἀκούινον [δὲ] *μ. π. ἰστί*, Meinekus vero e Groskurdii et Kramerii sententia vocem ἰστί ejectit. Sic salvatur grammatica, at pessundatur geographia. Nam Aquinum ad Melpin situm non erat, sed Atinam fluvii ejus fontibus appositam esse constat. Itaque mecum legas : Ἀκούινον, μεγάλη πόλις Ἀτίναν, παρ' ἣν *etc.* || 48. ὃν inclus. *Cor.* || 49. Κάσινον] « Κασί-
νον *l* (?) », *Ald.* Corayus scribendum suspicatur : καὶ ἑτέ-
ρου, Κασίνου· Κασίνον *κτλ.*; sed quum neque Interamnæ situs satis certus sit, neque Casini fluminis nomen nisi in Chronico Cassinensi (v. Holsten. Ann. ad Cluveri. Ital. ant. p. 221) commemoretur, in medio res relin-
quenda. » *KRAMER.* Vel ἑτέρου vox indicat nomen fluvii a Strabone aut non indicatum esse aut in ipsa hac voce latere. || 51 et 52. Σιδάκην. *codd.*; *em. Cor.*
- P. 198, 4. Σήπια *codd.*; *em. Cor.* || 6. Σίγινον] *Lege* Σιγί-
νον, ut post Merulam (Cosm. 2, 4, 4) aliosque monet *Kr.* || 7. πρὸς δὲ ταύταις] πρὸ δὲ ταύτης *codd.*; *em. Clu-
ver.* || 8. Σύεσσα Τραπεζόντιον] *Σύεσα. σατραπόντιον codd.*; *γρ. Σύεσσα τῶν ποντίων π;* Σύεσσα τῶν Πωμεντινῶν e *Cluveri* conj. *Siebenh.*, *Cor.*; Τραπεζόντιον *Kramerius*, qui « Τραπεζόντιον, inquit, respondet Latinorum *Tripontio*, quod commemoratur in inscriptione Trajani (v. Chaupy *Descr. de la maison d'Horace* t. 3, p. 391; Morcelli de stilo *inscr. lat.* 2, p. 129). Situm erat eodem loco, quo hodie mansio est, nomine *Tre ponti*, a qua fossa inci-
pit a Pio VI per paludes Pontinas ducta, atque anti-
quam incipiesse suspicatur Westphal. (*D. rom. Cam-
pagne* p. 49). Qui locus nunc Strabonis ætate idem nomen jam habuerit, incertum est : hoc vero certissi-
mum ignobilem fuisse ac prorsus indignum qui inter oppida memorabilia recenseretur; particula τε cum praetera incommodissima sit, dubium mihi non est, quin hæc quoque pro interpolatoris additamento habenda sint. » Quodsi *Tripontium* istud Strabo commemorare voluisset, haud dubie mentionem ejus fecisset eo loco ubi de via Appia et canali hinc Terracinam ducto sermo est (p. 194, 29). Ceterum Kramerii emendationem cer-
tam esse negaverim; nescio an verum viderit Cluverius. Fieri etiam potest ut in Τραπεζόντιον lateat Καρβέντιον (*Carventiana arx* ap. Livium, 4, 53. 55. 56, Καρουνός ap. Dionys. 5, 21), quod oppidum Velitris proximum fuisse debet, quamvis accuratius situm ejus definire non liceat. || 7. Ἀλέρτριον] Hoc oppidum quum inter Appiam et Latinam vias situm non sit, aut erravit Strabo aut vitium lateat. Haud ita procul a Velitris alicubi situm erat oppidum quod latini scriptores *Uluubræ* vocant, quod n. l. commemoratum fuisse suspicari possis. || 12. ἀγῶ-
νας *n. Cor.* || 19. ὑκουργόν *Cor.* || 22. αἱ] ἡ *codd.*; *em. Cor.* || 24. Κακίτουλον] καὶ πίτουλον *BCL*; *em. Xyl.* || 25. Κεράται *codd.*; *em. Kr.* || 27. Οὐερνάριον *C.* Οὐενά-
ριον *Bl*; *em. Cor.* || 36. Οὐαλάρια *codd.*; e *Cluverii*
- conj. *em. Kram.* || 39. μὲν, [ἐν] δ *Cor.*, *Mein.*, pronabi-
liter. || 40. Ἀνών *BC.* || 42. καταλῶ] καταράσων
Cor.; κατ' ἄλση *hp Pletho*, κατάλσι *Ald.*, κατ' ἄρτυον]
ἄλση Groek. Cf. *Sieph. Thes. v. καταλῶς.* || 43. πεδίων
vocem unus *C* exhibet. || 43. παρὰ] περὶ *Xyl.* || 44. καὶ
inclusit *Cor.*; τοῦ καὶ mavult *Kr.* || 48. τοῦτω] δ *inser.*
Cor.] δ Ἀνίων διέξισι καὶ τὰ ἄλλ. *np* et margo *B* et
edit. ante *Kr.*
- P. 199, 5. ἄκρον *codd.*; *em. Cor.* || 19. Οὐέραις] « Οὐέ-
ραστια (sic) *C.* Οὐέραις *edit.*, quod nomen nisi hoc
loco nusquam invenitur : neque qui amnis intelligendus
sit constat. Plerique unum ex rivulis indicari putant,
qui hac ex parte in Anienem cadunt : quorum nullus
tamen Prænestinorum agrum videtur permeasse, nec
ποταμὸς recte appelletur. Probabilior igitur Abbatis
Chaupyi opinio (l. l. 2, p. 320 sq.), fluvium illum cen-
sentis non diversum esse ab eo, qui haud procul Præ-
neste ortus per vallem spatiosam ad Lirim decurrat,
quem Strabo Trerum (p. 197, 46) nominavit. Atque licet
haud male suspicetur ille alio nomine vocatum esse aliis
in partibus (hodie quoque primum appellatur *Sacco*,
deinde *Tolero*), corruptam potius esse crediderim h. l.
codicum scripturam, in qua vel δ Τρήρος latere facile
concedas. Articulum certe Strabo in talibus addere so-
let. » *KRAMER.* (Cf. de variis vv. dd. sententiis Bor-
mann. *Allatinische Chorographie*, 1852, p. 76.). Ni
fallor, fluvius Prænestinorum agrum permeans is est qui
hodie *fiume di Palestrina* dicitur et in *Sacco* fl. exit.
Quod nomen attinet, pro Οὐέραις scribi jubeo Οὐέρε-
γας, quum Γ et ε facile confundantur, Οὐέρεγας autem
fluvius apte componatur cum oppido quod Diodorus
(14, 98, 5) vocat *Vereginem* sive *Verreginem* (Οὐερε-
γίνος et Οὐερεγγίνος πόλεως *codd.*; quod in *edit.* legitur
Οὐερεγγίνος e Livio illatum est), Livius vero (l. 4,
c. 1, 55, 56, 58; l. 5, c. 28. Cf. *Valer. Max.* 3, 2, 8)
Verruginem dicit; id enim oppidum ad ripam sinistram
hodierni *Sacco* fluvii in *Colle Ferro* recte ponere viden-
tur Nibby, Kiepertus, alii. Inferior fluvii pars nunc
Tolero vocatur, quod nomen apud Ovidium (Fast. 6,
563) et Strabonem (p. 197, 46) ita reponendum vide-
tur ut apud illum pro *flumenque Tolenum* scribatur
flumenque Tolerum, et similiter in Strabone pro δ
Τρήρος legatur δ Τόληρος. Videlicet Ovidius Rutillium
consulem in Toleno fl. (*Telonium* Orosius dicit 5, 18)
perisse, Appianus vero (B. C. 1, 43) Lirim fl. trajec-
turum lethaliter sauciatum esse producit. Quæ ita Nibby
(*Cont.* 3, p. 371) inter se concilianda censet ut prælium
commissum sit ad confluentes Toleri Lirisque. Ad con-
fluentes vero sita erat Fabrateria, παρ' ἣν, ut Strabo
ait, δ Τρήρος (l. Τόληρος) πέτ. Cf. *Bormann* l. l. p. 78
et p. 200 sqq. || 22. Ἀλγιδόν] Ἀλγινόν *BCL*. Locum
corruptum esse putat, et verba τὸν κατὰ Ἀλγιδόν ὕψηλῃ
ejici vult *Burm.* l. l. p. 45. At sana sunt omnia, modo
Ἀλγιδόν intelligas de oppido, cujus in antec. Strabo
meminerat, non vero de monte Algido, quem Noster
omnino non commemorat. Vocem ὕψηλῃ lin. 22 post v.
ἰστί collocari vult *Groskurd.* || 27. εὐγαίος *C.* || 37. ἐξ-
κοντα] ἑκοσι conj. *Cluver.*, *Holstenius*, *Wesselingius*,
coll. *Dion. Hal.* 6, 32, *Philostrat.* V. *Apoll.* 4, 12, et
Itin. At 160 stadia habes etiam p. 191, 3 et 10, ubi
Ardea satis recte 160 stadia ab urbe distare, minus
recte autem eadem distantia inter Romam et Albanum
montem esse proditur. || 39. Λαυόνιον] Λαυόνιον *codd.*; e
Cluveri conj. (Ital. ant. p. 936) *em. Kr.* Cf. p. 192,
42. 193, 8. Omnes codicum literas servare licet scri-
bendo Λανιονιον; nam *Lanivium* oppidum persæpe vo-
catur in inscript., indeque ortum est vitiosum istud
Λαυόνιον. || πόλις Ῥωμαίων] ἀποικίας addi voluit *Clu-*

- verius; πόλις [ἀρχαία] 'P. conj. Kr. || 42. τοῖς] τῆς BCl; e Cluverii conj. em. Siebenk. || 43. Corruptum locum Groskurd., aliis viam monstrantibus, ita restituit: ἀναβαίνουσι. Τῆς δ' Ἀρκυλῆς τὸ ἱερὸν λέγουσιν ἀπὸ δρυμὰ τι τῆς T. Fort. etiam erat ἀναβαίνουσιν ἔστιν. [Τῆς] δ' Ἀρ., ut conj. Cluverius. || 50. καὶ λίαν] καὶ μίαν codd.; em. Cor., qui omisit καὶ. || 53. Ὑγρία] Ἰσπρία; em. Cluver.; Leg. ἡ Ὑγρία cum Cor. et Mein.
- P. 200, 6. καὶ tolli vult Cor. in not. || 7. ὅρος inclusit Cor. || 10. Ἀλλῃ codd.; em. Cor. || 11. λίμνη.. πελαγία codd. Quod ut ferri posset, ἔστι δὲ καὶ λίμνη Φουκίνα πλ. dederunt np. || 12. καὶ πάντες [δ'] of pl. proposuit Mein. in Vind., ipse tamen non recepit. || 16. ἦτοι... ἡ] εἴτε... εἴτε e Xyl. conj. Cor. || 19. ἐπὶ] περὶ C. || 28. προσελπίων Ald. || 32. καὶ additum ex np. || 36. ἡ Πι- κήη np. || 38. Πικνίαι np. || 46. ἀνώμαλον] np, μάλλον BCl. || 47. Κάστρου] λαόστρου BCl, κάστρου np. Idem e conj. dedit Xyl. At 800 stadia non ad Castrum pertinent, sed usque ad Matrinum, et Matrinum Piceni terminum esse Strabo dicit p. 201, 9. Itaque ex Λαοστρου eliciendum est Ματρίνου. Quod codd. np præbent κάστρου non majorem auctoritatem habet quam conjectura Xylandi.
- P. 201, 2. καὶ πυροφόρος Cor., Mein., recte, opinor. || 4. « Πνευστία nusquam præter hunc locum commemoratur, neque improbabilius Du Theil et Groskurd. conjiciunt scribendum esse Πολευστία. Idem oppidum alio nomine magis noto nominatum fuisse videtur *Urbs Salvia* (v. Plin. 3, 18). » KRAMER. Fieri etiam potest ut leg. sit Τολεντία (Tolentinum), quæ urbis proxima est Septempedæ. || 4. Ποτ.] Πευστία BC. || 8. Κάστρ.] Kram.; καὶ τρουνόου codd.; Καστρούνουον conj. Cas.; Καστρομυνόου Sieb., Cor., quod sane malis. || 11. αὐτῇ] αὐτῇ codd.; em. Cor. || 12. Lacunam ita explet Grosk.: χωρίον· καὶ [γὰρ ἔκμα ἀντὶ δὲ λόφος ἐστὶν] ἐρ' φ etc. Kramerus proponit χωρίον καὶ [διὰ τὸν λόφον] ἐρ' φ. Innumera talia excogitare licet, quibus non est immorandum. || 13. παρακαίμενα C. || 14. Οὐστήσιοι BCl, Οὐσιστιοὶ np; em. Xyl. || 15. Πάληγοι BC; Φρεττανοὶ ubique BCl. || 26. δὴ] Kram.; δὲ codd. || 31. Πομπεδίου codd. || 33. Σοδύμωνα e Cluv. conj. Meineke. || Μαπρούδιον Cor. || 34. Τιάτην τὴν] Τεγεάτην C, Τεαγεάτην B, Τραγεάτην I; em. Xyl., nisi quod τὴν art. om.; Τεάτον Cor. || 35 et 44. Αὐτέρων BCl; em. Xyl. || 39. Εἵς τε τῶ. || 45. αὐτῇ] Grosk., Kr., Mein.; αὐτὸ.... αὐτὸ codd. quod servans Coray. in sqq. ὅμορον scripsit. Ceterum Buca, quæ Tiferio fluvio propinqua fuisse jure censetur, minime erat ὅμορος Teano urbi ad Frentonem sitæ. Neque apte Buca maritima cum Teano mediterraneo componitur. Quare interpr. gall. post Bucam alius loci mentionem excidisse suspicatur. Intermedium inter Tiferum et Frentonem regionem tenebant Larinates, in eoque tractu non ita longe ab ora erat Cliternia opp. Fortasse igitur post αὐτῇ Φρεντανῶν excidit εἴτ' ἡ Ααρινατῶν. Sed malim: καὶ Βούκα· εἴτ' ὁ Φρέντων ποταμὸς πρὸς Τεάνῃ τῷ Ἀπολλῷ δριὸν ἔστι τοῖς Φρεντανοῖς, [οὗ Τεντρία νῆσος (altera ex Diomedes insæ).] πρόκειται,] πέτρα etc. Fortasse tamen ipse Strabo erravit; videlicet quum nonnulli Frentanorum terminum non Frentonem sed Tiferum ponerent, facile fieri potuit, ut duos istos terminos confundens Strabo Bucam Teano vicinam esse putaverit. Quamquam minus hoc mihi verisimile esse videtur. || 46. « Ὀρτώνιον » « Ὀρτιον Ald. Sed quum nec hoc nomen nec id quod codices exhibent, alibi invenitur, alii Ἰστώνιον putarunt scribendum esse, alii alia (v. *Romanelli Scoperte Frentane* 2, p. 238 sqq.). Equidem hunc quoque locum ab interpolatore potius quam a Strabone profectum crediderim. Jam primum
- apto connexu cum his, quæ proxime præcedunt, prorsus carent hæc verba, neque magnopere juvamar particula δὲ a Corayo et Groskurdio addita; deinde pluralis πέτρα, licet p. 228 ed. Cas. similiter positus sit, h. l. tamen minus ferendus est, et vox ipsa, id quod majoris momenti est, nulli loco per totam Frentanorum oram convenit: campi enim patentes sunt, quibus colles ameni passim interjiciuntur; denique infinitivus εἶναι recentiorem ætatem paululum redolet, quamquam similes structuræ apud Strabonem inveniuntur. Ad Ortonem autem a barbaris medio ævo, quod vocant, occupatam hæc verba referenda esse arbitror. » KRAMER. Quibus fideus Meinekii verba ista ejecit, nescio an inconsultius. Præcipuum argumentum Kramerus ex eo petivit quod πέτρα vox in oram Frentanum non cadit. At bene cadit in insulas quæ Frentoni fluvii ostio in alto objacent. Quidni has Strabo una cum Frentone fl. memoraverit? Certe Frentanos sec. Strabonem usque ad Frentonem fl. pertinere ex parapii stadiis 490 colligitur. Haud igitur mentionem ejus fluvii auctor neglexerit; immo Frentonis mentio in causa fuerit ut deinceps retro gressum agens Strabo etiam Sagram fluvium tanquam septentrionalem terminum commemoraret. Jam quomodo locum reſingi velim, dixi in antec. Pro ὅριον quidam scripserat, quod modo legerat. Ὀρτών; corrector super τὼν litteras posuit τὼν; hinc natum Ὀρτώνιον, quo corruptelæ genere nihil frequentius est. Pro πέτρα dedi πέτρα, quum ex duabus insulis Diomedes unam tantum habitatum esse Strabo alio loco referat. Quare e Plinio assumpsi Τεντρία nomen, quod quoniam πέτρα voci simile est, facile omitti potuit. Ceterum si quæ antecedunt usque ad verbum Ἀπολλῷ genuina esse putaveris, deinceps in hunc fere modum scribere licet: ὅριον δ' ἔστι τοῖς Φρεντανοῖς [ὁ Φρέντων ποταμὸς, οὗ πελάγιοι πρόκειται] πέτρα etc. || 48. εἶναι] Leg. εἶναι λέγονται cum np, vel εἰσι cum Xyl. || 49. Αὐτέρων IB; supra in B scriptum μ; Ἀντέρων C. || 50 Φρεττανούς codd., et sic in sqq.
- P. 202, 2. Σαυντίς παρήκουσα ἐν Ald. || 5. Σινοέσσης E, Σινοέσσης cett. codd. || 16. ταύτην [τὴν] περὶ πο Cor. || 18. μετ' ἐκείνους e Tyrwhitti conj. Siebenk. et Cor.; οἱ δ' ἐκείνους codd.; σὺν ἐκείνοις conj. Kr., minus a codd. recedens; Meineke vulgatam servat, de corruptione non admonens. || 31. τῷ inclusit Cor. || 34. Καληνὸν B m. sec., Καλανὸν Cl et B m. pr.; καὶ [τὸν] K. Cor. Dein leg. Συρβέντινος cum Cor. et Mein. Inde ab h. loco denuo incipiunt Aghi. || 44. Οὐλουργος BC. || 48. Σαλαωτίδων mavult Mein. || 51. Leg. μὲν [τὴν] ἀποικίαν cum Cor. et Mein. || 54. ἡτύχει [ἡ τε πόλις] καὶ Grosk. et Mein., nisi fort. ὥς ante καὶ excidit aut αὐτῇ τε ante ἡτύχει.
- P. 203, προσχῆς] προσχῆς ABB, προχῆς Cor. Cf. p. 194, 6. 387, 12. Fort. καὶ [λίξι] προσχῆς, coll. p. 205, 31. || κητῆται] κητῆται A, κητῆται BC; em. Cas. || 13. δὴ] καὶ C. editi. ante Kr. || λίμνη] λίμνη BCl, λίμνη A; e Cluv. conj. em. Cor. || 20. ἡ ἡλὸν Ald. Post βάθος BCl addunt δένναον, quod in δέννα mutari et post v. ὕδατα poni voluit Cor. in not. || 13. τὰ καὶ πρὸς] καὶ τὰ πρὸς codd.; em. Xyl. || 24. τῆς πελαγίας tanquam ab interpolatore (?) profecta, ejicienda censuit Kr., ejecit Mein.; τῆς παραλίας Cor., quod probat Groskurd., Kramerus se non intelligere fatetur. Chersonesus non litore ἀπολαμβάνεται, sed isthmo sive linea per isthmum in transversum ducta. Igitur legas: ἀπὸ (malim ὑπὸ) τῆς πελαγίας τῆς etc. || 26. ἐπ' αὐτὴν [τὴν] Κύμην Cor., recte, puto. || 27. αὐτὴν] Leg. αὐτῇ cum Cor. et Mein. || 34. προσδραχῇ Siebenk., Cor., Kr., Mein.; προσδραχῇ ABCI. || ὁ Ἀρνος i Cor., Mein. || 38. « Hæc intelligerem sic scripta αἱ καὶ δεισιδαιμονίαν [τῷ τότῃ παρσευάζων]

καὶ κατασκήν etc. » MEINEKE; αὐτὰ κατὰ δεισιδαιμονίαν [δὲ] κατασκήν ἐποιοῦν τὸν κόλπον conj. Piccolus. Ejusmodi loci quam ἐλθεοι ἐπὶ κάτοχοι dicantur (v. Pollux 1, 15), scribere possis : αὐτὰ καὶ δεισιδαιμονίᾳ κάτοχον (sive κατὰ σκετον, monente Piccolo) ἐποιοῦν τὸν κ., vel αὐτὰ κάτοχον δεισιδαιμονίᾳ δι[ὰ τὸ] κατασκήν ἐποιοῦν τὸν κ. || 41. ἀπὸ] ὑπὸ recte C&I Cor. Mein. || 42. τὸ add. Kr. || προθυάμενοι recte codd. praefero o qui m. sec. προθυόμενοι, quod male rec. Kr. || ὠασάμενοι codd.; leg. ὠασάμενοι cum Cor. et Mein. || 46. ἐργολάβη. ABCL. || 47. ποταμίου] ποτίμου e conj. Xyl., Cor. et Mein.; recte. Cf. 178, 49. ἰδρυται codd., Mein.; ἰδρυτο Cor., Kr. || 51. καὶ om. Xyl.; τοῖς] τις codd. || 52. προσοικειῶν B manu sec., προσοικῶν ACI et B m. pr.

P. 204, 2. μεταλλάξαι] μαντιάς Cor. || 4. χρηστήριον] ἡσέτ μογο B; ληστήριον ABCEI. || 12. συμμένει codd.; em. Xyl. || 18. ἐπὶ Νέαν] ἀπινέαν A, ἀπινέαν BI; em. Xyl.; ἀπὸ νέας πόλεως καὶ Δικαιαρχίας πο; καὶ [τὴν] ἐπὶ Νέαν πόλιν ἐκ Δικαιαρχίας [τῆς] ἐπὶ τ. B. Coray; Groskurdus verba ἐπὶ ταῖς Βαταῖς, Kramerus verba τε καὶ ... Βαταῖς interpolatoris esse opinantur. Meinekius monet dixisse de hoc loco, sed non persuasisse Jacobum Ruca in *Interpretatione di un luogo di Strabone* (Napoli 1850), quem librum inspicere mihi non licuit. Putari possit verba ἐπὶ ταῖς Βαταῖς corrupta esse; ac quoniam e Plinio constat colles inter Dicaearchiam et Neapolin interjectos *Leucogga*, campum vero hujus tractus *Laborias* vel *Leborias* (a voce *λεβηρίς*, *λεβηρίς*) vocari; fort. aliquis conficiat : ἐν τοῖς [Δαυκο]γαῖς vel ἐν ταῖς [Δα]βογαῖς. At hoc longius petita parumque probabilia forent. Ad hoc potius attendi velim, verba illa suspecta, quum eo quo nunc leguntur loco non solum inopportuna sed etiam manca sint (dicendum enim erat τῆς ἐπὶ τ. B.), perapte locum habere potuisse in versu sequente, ubi, ne diversi Cimimeriorum populi confunderentur, vel ipse Strabo vel glossator quidam scripsit : περὶ τῶν ἐπὶ ταῖς Βαταῖς Κιμμερίων. Præterea patet codicum scripturam καὶ ἀπινέαν corruptam et τὴν articuli defectu mancā esse. Quæ quum ita habeant, nescio an vulgaris lectionis origo ex eo repetenda sit, quod in codice aliquo exaratum fuit hunc in modum :

ἐπὶ Νέαν πόλιν
καὶ ἄλλην ἑμπαλιν ἐκ Δικαιαρχίας ἐπὶ Νέαν πόλιν
ἐπὶ ταῖς Βαταῖς
ἐπακολουθήσαντος πῶς τῷ περὶ τῶν Κιμμερίων.

Auctor hujus scripturæ verba ἐπὶ ταῖς Βαταῖς, quæ versu secundo post v. τῶν inserenda erant, putavit variam lectionem vel correctionem indicare verborum ἐπὶ Νεάπολιν, quæ ideo expanxit, et, ne phrasin hiaret, in alium locum transtulit. || 28. & abundat. || 29. « An ἄχρηστος ὢν, ὁσπρίων? Mein. || 33. Βατοῦ] Xyl.; Βαταῖ A, Βαία BCI, quod fortasse non mutandum, quamvis supra p. 21, 37 legerimus Βάτον. || 34. καὶ τὸν Μισσηνόν. ἐξῆς codd.; καὶ τὸν Μισσηνόν ἐξ. Ald.; em. Grosk.; καὶ τὸ M. ἀπὸ Μισσηνὸς conj. Casaubonus. Malim [ὡς] καὶ τοῦ Μισσηνὸς τὸ Μισσηνόν, ut ex Marklandi conj. dedit Corayus. Meinekius glossema odoratus verba καὶ τ. M. ejecit. || 35. ἀπαι] « Vide an ἀπαι scribendum sit. » Mein. || 39. τῶν ὀδόντων ... θαρμῶν ὀδόντων ob inelegantem ejusdem vocis repetitionem summopere displicet. Pro τῶν ὀδόντων, legerim τὸν ἀπὸ τῶν. Sequentia aperte corrupta. Holstenius legi voluit : & πᾶν τὸ χωρίον ἔχει, medicina lenissima, at sententiæ loci non satis accommodata. Corayus : ἀπαν [γὰρ] τὸ χωρίον ἔχει, omissa in sqq. voce ὅτι. Eodem modo Meinekius, nisi quod servat v. ἔχει. Conjecturam ἐαυτοῦ habes etiam in *hi*. Kramerus vocem ὅτι ante ἀπαν transponendam suscipi-

tur. Legendum puto : τὸν ἀπὸ τῶν, [ὅν] ἀπαν τὸ χωρίον ἔχει μέχρι κτλ. || 52. περιεκελιμένον BCI; περιεκελισμένον editt. ante Kr. inde a Xyl.

P. 205, 1. Lege βρωμάδες, ut Mein., monente Dindorfio in St. Thea. s. v. || 3. Νέα πόλις B. || 4. Πιθηκουσαίων BC. || 5. σῆμα, sed supr. μνήμα, B. || 8. τινες codd.; em. Xyl. || 15. ἐφημερία ἀφ' ἡμέρας AI, ἐφημερία BC. || 16. πενθηρικός ABC. || 20. Δικαιαρχίας C, quod quum rectius habet, Meinekius dedit ubique. || 32. ἄλλως B&no. || 40. Πομπαῖαν codd.; em. Cor. || 42. Σαγνῆται A, Σαμνῆται C, || 43. Νουκαρίας C; Ἀχερῶν Kram., Ἀγγέρων AI et sec. m. B, Ἀχερῶν B m. pr. et editt. ante Kr. || 45. Πομπηῖα] ποιεῖ codd.; em. Tyrwh. || 47. Οὐσσαίου AI, Οὐσσαίου B, Οὐσσαίου B m. sec. || 50. κοίλας A et pr. m. C. || 52. ὥστε e Cas. conj. Cor.

P. 206, 3. πυρὸς [λίπος τι λαβὼν δ] εὐάμπελον Grosk. || 4. ἔχειν (μὲν) γὰρ τὸ λιπαῖον (καὶ) τὴν Coray. || 9. Πομπεία A, Πομπαῖα BC. || 10. Πρηνησίων ABI, Πρηνησίων C; em. Cor. || 14. Σαινιρούσας Cor. || 14. Συρρεντὸν] Σύραιον BCI. || 16. τῶν] τὸν BI; omisit vocem A || τὸν] addidit Cor. || 24. Πιθηκουσῶν BC hoc loco et in sqq. || 29. ὑποπόρις ACI. || 31. Συρακοσίων A Mein. || 40. συναπτούσας νήσους πρὸς; ex n. Siebenk. || πρὸς τὴν Ἑλληνὰς ABCL; em. Xyl.; πρὸς τὴν νήσους μογο B m. sec. et Cor. || 42. Ἀπαρίων B. || 43. Δικαρχίας C. || 52. Ἐπωμία] Lege Ἐπωμία cum Du Thell., Cor., Grosk., Mein. e Plinio 2, 89, § 203 : *Ferunt in his montem Eporon*, quod nomen apte inditum monti a quo late prospectus patebat. Cf. Ἐπόπη Acrocorinthi nomen ap. St. Byz., ubi v. not. Meinekii, qui etiam infra p. 215, 41 pro Ἐσῶπιν recte, opinor, reposuit Ἐσῶπιν. || 52. τινάγνεντα] B, supra scripto βαγνέντα; παγνέντα Aghino, ex quibus hino in margine habent βαγνέντα. || 54. πάλιν] inclusit Kr., utpote e sqq. huc translatus; om. Mein.; καὶ δὲ no Cor.

P. 207, 2. τὴν θαλ. B ex correct.; τῆς θαλάττης codd. || 4. μετ' ex Epitome additum || 6. τοῖς] τοῦ codd.; em. Xyl.; ἄνω ex n. suppl. Cor. || 8. Κάπραι ABCL. || 12. Καπραί ABCL. || νῆμα] κτίσμα codd.; em. Cor. || 16. ἐτυμ.] ἐτοιμότητα ABCL. || 19. αὐτὸν ἄλλων codd.; em. Cor. || 20. Καλαρία] Καλαρία codd.; e Cas. conj. em. Kr. || 21. Καύδιον] Καύδιον codd.; e Cas. conj. em. Cor. || Οὐνεουεντὸν A, Βενεαντὸν μογο A, Οὐνεουεντὸν BC. || Κασίαμον ABC, Κασίμιον I. || 22. Οὐατοῦρον AB, Οὐλτοῦρον I et B m. sec., Οὐδουοῦρον (?) C. || 25. ὥσθ' ὑπὸ] fort. ὥσθ' ἐπὶ. » Mein. || μεδῖμου] vox corrupta; μὲν e Cas. conj. Cor., Mein., coll. Plin. 8, 82, Valer. Max. 7, 6, 3, Frontin. Strat. 4, 5. || 27. τε recte om. I. || 29. ἔως] ὡς codd.; em. Cor. || 30. φησὶ ABI, em. Xyl. || 34. Κάλκη codd.; Κάλη Cor.; Κάλης e Cas. conj. Kr. || 36. τε ejicendum. || 38. Ἀχέται BCI. || 39. Σανίδας ABC, Σανίδας I. || 44. ἐκπεπνηγνῆται codd.; em. Cor. || 48. ὁμοίως ὁμορύντας] ὁμοῖως χωρύντας Cor., ὁμορύντας Idem in notis, ὁμοῖως προχωρύντας Grosk.; ὁμοῖως ὁμορύντας αὐτὸν ὁμορφύντας conj. Kram.; ὁμοῖως ὁμορύντας, pariter ut antea feroces ad audendum, Meinekius. Mihi in ὁμορφύντας latere videtur εὐμορφύντας. || 53. τῷ [Μαρίῳ] κάμπη editt. ante Kr.

P. 208, 6. καὶ γὰρ τοῖς τοιγάρτοι Mein. || 8. Ἀλαρῖα] Ἐσπρίνα codd.; e Cas. conj. em. Cor. || Πάνα] Πάνα I Ald. Ejus nominis locus non notus est. Quum Tabula Peut. in regione inter Æterniam et Telesiam media habeat *Ebutianam* (h. *Atlano*, ut videtur), in Πάνα latuerit Πάνα; adeo ut, si recte habet nomen Tabulae P, literæ Ἐβου vel Ἀβου supplendæ sint. || 9. συνεχὲς Οὐνάριον] Telesia a Venafro longe dissita erat, adeo ut contermina ea oppida fuisse hand recte dicantur. Num igitur Strabo erravit? an alius oppidi mentio post vocem

Τελασία excidit? Fortasse Alliphas memorandas fuisse censet interpres gallicus. Verum Alliphas non inter urbes evanidas, sed inter ἐτι συµµενοῦσας Strabo recenset p. 198, 32. Cogitare liceret de Cluturno oppido, quod Tabula Peut. habet Venafro proximum. Sed, si quid in codd. erratum est, nescio an potius pro Οὐνάρρη Strabo scripserit Οὐολούρη. || 12. γενοῦσα C. || διότι || ἐτι πο; in B littera & (fort. exp. præc. αι οτι) expunctæ sunt. || 15. εὐξάντο ο Cor. || 20. Ἀριε conj. Kr.; ἐπευφήµισαν Ald. || 22. « Verba ἐτύγγανον ... ζῶντας commodius ponerentur post ἐκείνων. » Kram. || 31. καὶ inclusit Cor. || 35. νόμον] νόνον codd.; παρὰ om. editt. ante. Kr. || 49. ἐτεπύρρησαν Mein.; εὐ ἐτεπύρρησαν codd.; ἐτεπύρρησαν Xyl.; ἐτεπύρρησαν Cor., Kr. || 51. συν ε Bekkeri conj. addidit Kr. || 54. ἐν] ὑπὸ Xyl.

P. 209, 7. μέχρι τῶν Φρεντανῶν editt. ante Kr.; μέχρι τῶν Λευκανῶν legendum esse censuerunt absque veri specie Cluverius (Ital. p. 1188), Du Theil, Grosk.; verbale margine illata esse putat Kramer.; eiecit Mein. Tueri verba licet scribendo τὴν Σαυνίτιν [τὴν] μέχρι Φρεντανῶν. Cf. p. 202, 2 : ἡ Σαυνίτις ἐν μεσογαίᾳ μέχρι Φρεντανῶν. Sin in margine legebantur, inserenda erant lin. 9. (ἀπό-σπασμα τῶν μέχρι Φρεντανῶν ἐν τῇ Ἀδρίᾳ Πικεντίνων. || 8. Πικέντων Kramer., Πικεντίνων codd. || 10. μετωκισµέ-ων codd.; em. Xyl. || 12. Verba Συδαρίται ... ἀντιχόµο-νος transponenda esse post ἡ Ποσειδωνίς lin. 41, recte monuerunt Du Theil, Grosk., Kr., Mein. || 17. Σαρηνουσῶν BC. || 18. Μάρκιννα BCL. || Ἰταλίαν] Καμπανίαν codd. præter C qui Κανίαν habet. Aut Λευκανίαν aut Ἰταλίαν scr. conj. Du Theil.; illud ferri nequit (nam de *vetere* aliqua Lucania nihil constat); hoc probarunt Kramerus et Meinekius. Contra Groskurdus in antec. scribi voluit μέχρι [τῆς Λευκανίας καὶ] τοῦ Σιλάριδος, adeo ut Silarum dicatur ab hac Lucanorum terra dirimere τὴν ἀρχαίαν Καμπανίαν, quippe quæ Picentinorum regionem olim comprehenderit. At de vetera hac Campaniā nihil constat; vetustiores geographi, ut Scylax et ii, quos sequitur periegeseos poeta anonymus, Picentinorum regionem Samnitibus attribuant. Ceterum pro Καμπανίαν manu violenta reponendum esse Ἰταλίαν minime asseveraverim. Strabonem h. l. de sui potius ævi statu geographico quam de casæ antiquitatis Instituto dixisse mihi verisimilis esse videtur. Jam vero constat Augustum ita rem instituisse ut *prima* Italiæ regio Latium et Campaniam comprehendens a Tiberi ad Silarum pertineret et communi Campaniæ nomine designaretur, ea autem regio, quæ post Silarum sequebatur, esset *tertia*. Quare nescio an legendum sit : μέχρι τοῦ Σιλάριδος τοῦ ὁρίζοντος ἀπὸ τρίτης τῆς χώρας τὴν α' χώραν [ἥτοι] Καμπανίαν. In mentem etiam venit ... ἀπὸ τῆς ἐπείτης χώρας τὴν [ἐπ' ἀρχαίαν [τῆς] Καμπανίας. Sed illud malim. Sane quidem Strabo de ista Italiæ divisione nusquam exponit; sed omnino πολιτικά hæc defugere solet, Italiæ vero divisionem sui temporis lectoribus bene notam esse existimaverit. Ipsum non ignorasse eam tum per se patet, tum inde probatur, quod Venafrum, quod erat oppidum Samniticum et a Strabone p. 108, 9 iuxta Samni loca memoratur, alio loco (p. 198, 27,) ad Latium, alio (p. 202, 37) ad Campaniam refert. Nimirum Venafrum, et Latio et Campaniæ proximum, Augustus primæ regioni adjunxerat, ut ex Plinio (3, 9, § 63) colligitur. || 24. ποτίμου Eustath. ad Dion. 358; ποτα-μοῦ codd.; ὄντος τοῦ ποταμοῦ τούτου editt. ante Kr. Ceterum pro περί etc. ex Eustathio legi velim : ὅτι τοῦ ὕδατος ὄντος ποτίμου τὸ καθιέµενον ... ἀπολιθοῦται (ἀπο-λιθοῦνται AC). || 29. δημοσίῳ BCL; τῷ τότε δημοσίῳ conj. Cor. || 40 Ἀργονίας] « Ἀργονίας Cor., nescio quo sensu. Casaubonus aut Ἀργίας aut Ἀργίας reponendum

censuit, quorum priori favent quæ leguntur apud Plinium 3, 9 : *Ager Picentinus fuit Tuscorum, temple Junonis Argivæ ab Iasone condito insignis*. Sed a codd. scriptura illa forma nimis abhorret, quæ alteram contra valde commendat. » KRAMER. Ἀργίας rec. Meinek-ius. Attamen quod apud Plinium editur *Argivæ*, id de conjectura scripsit Hermolaus Barbarus. Variam scrip-turam Silligius notat ex optimo codice Riccardiano (sæc. ix) *Arue* et man. sec. *Arie*, e cod. Toletano *Aricie*, e cod. Paris. 6797 *Aritiæ*. « Locus, inquit Sil-lig., nondum persanatus, quamquam Harduini conje-ctura (*Argoæ*) a vero proxime videtur abesse. » At, si quid video, ex vetusto cod. Ricard. recipiendum erat *Ariæ* vel *Areiæ* (hoc enim latet in scriptura m. pr. *Arue*). In alio codice supra *Arie* scriptum erat ei; *hinc*, ut fieri solet, nata lectio *Arietie*, quæ abiit in *Aricie* et hæc in *Aritiæ*. Juno Ἀρείη vel Ἀρήιος alibi, quantum sciam, non memoratur; sed quemadmodum Ἀρείαν Venerem et Minervam novimus, sic eodem nomine Græci vocaverint Junonem armiferam. Talis vero dea apud Ita-los colebatur. Arma gestabat Juno Lacinia (ὀπλοσμίξ ap. Lyophor.); clypeo, ægide et hasta instructa erat Lanuvii Juno Sospita; hastam denique tenebat Falerio-rum Juno Quirilis, Κυρτίς, sic dicta de sabina voce *curis*, κύρις, (i. e. *hasta*, δόρυ), a qua etiam Martem Italici Κυρῖνον dici, adeo ut Romulus δ Κυρῖνος sit ἀρχὴ ὁ; τις ἡ αἰχμητὴς θεός, Plutarchus refert (Mor. p. 285, C.; Rom. c. 29). Jam, ut illuc redeam, Strabo templum, quod ad Silarum fl. ab Argonautis (inter quos etiam Ἀρήιος quidam Biantis f.) conditum ferebatur, sicut Plinius, dixerit esse Junonis ἑτῆς Ἀρείας; varia autem lectio vel glossa fuerit ἀγωνίας, quam quum quidam im-dicasset ita, ut super litteras re vocis Ἀρείας appingeret γων, natum deinceps est Ἀργωνίας, Ἀργονίας. || 42. πόντον] Lege κόλπον ε conj. Krameri. Frequentissima harum vocum in scriptis geogr. min. permutatio.

P. 210, 7 et 19. Ἐλαίαν ABC, sed m. sec. corr. in AB. || 13. ἐκβάνας AC. || 20. Verba Ἐνοι ... Ἐλέητος ej. Mein. || 23. Ἐλαίτιδος AC pr. m. || 26. Μεσσήνης BC. || 28. Ἀῶς] ταλαῶ; ABI bis. Secundum Ἀῶς; ejici-undum. || 36. λαοί codd.; em. Niebuhr. H. Rom. t. 1, p. 96. Fort. leg. esse ἐπὶ τὴν Ἀῶν aut ἐπὶ ταύτην, omisso Ἀῶν, monet Mein. || 40. & ejiciendum; τῆς δευτέρας codd.; οὐ τῆς ἐτέρας Siebenk., Cor. || 53. μετὰ δὲ τοῦ; Ἑλλήνας ὅσπερ ὁ μὲν γε] μέλιστα δὲ τ. Ἑλ., πρότερον μὲν γε conj. Kr.; eodem modo Meinekius, nisi quod scri-bit [οὐ] πρότερον. In quibus litteras pro μετὰ jam con-jecerat Villebrun. Fort. erat : μέγα δὲ τι τοὺς Ἑλλήνας ἐστέρησαν, [οὐ] γε. Corayus verba ὅσπερ ὁ μὲν γε καὶ τῆς μεσογαίας πολλὴν (οὐ Ἑλλήνας) ἀφῆρτο ... Σαελίαν transposuit post ἀλλήλους (lin. 50). Deinde ita pergit : Μετὰ δὲ τοὺς Ἑλλήνας οὐ τε τῆς Σαελίας τύραννοι διέθηκαν. Quæ recte improbat Kramerus.

P. 211, 2. ἀρῆξεν χρόνων BCL. || 7. λέγω ACL. || 9. δὲ] δὲ codd.; em. Xyl. || 14. αὐτοί [τε] καὶ Bp. editt. ante Kr.; οὗτοι καὶ Bp. malit Kr. || 15. Βρέτιοι B ubique. || 18. τά γε codd.; em. Xyl. || 24. Πισίλια Epit. || 25. Λευ-κανῶν] Χώνων Cor. || 28. Θουρίοι Mein.; ἐρουρίοι codd.; Βρετίοι conj. Kr.; Σαυνίταις ποτὲ φρουρίον Cor. « Spectant hæc, Meinekius ait, ad atrocissimum bellum Thuriorum cum Samnitibus seu Lucanis gestum, de quo ipse Strabo p. 263 ed. Cas. : Θουρίοι δ' ἐντυχῆσαντες πολὺν χρόνον ἀπὸ Λευκανῶν ἠνδραποδίσθησαν. Cf. Heynius Opusc. Acad. vol. 2, p. 141. » || 29. Κρίµισα BCL. || 30. περί αὐτοὺς τοὺς τόπους ABCI; ex Epit. em. Cor. || 32. Κρίµισαν Cl. || 35. Αἰγ.] Ἑγείσ. mavult Kr. || 36. ταχίσαι codd.; em. Kr. || Πουµεντόν codd.; em. Xyl. || 37. καὶ αὐ ἀλλαί A. || 45. ὑπὸ] leg. ἀπὸ cum Cor. et

Mein. || 54. Βρετανίας B, expunctis literis an; Βρεττίας i et editt. ante Kr.; eadem nominis corruptio in Dionysii Per. codd. obvia. « Nescio tamen an Λευκανίας potius scribendum sit, cum Laum flumen Lucanorum finem esse, non Bruthorum, supra dixerit. KRAMER. Quae dubitatio nihili est.

- P. 212, 7. Ναπητινόν codd.; dicendum erat Ναπητινόν. || 10. ἐπεκταίνεται codd.; em. Grosk. || 12. Σειρηνητιδός A. Ald. || 14. Χωνίων codd.; em. Cas. || 25. Βρέττιοι post v. Λευκανίων add. Cor. || 20. ἐτάραξεν BCL. || 32. γάρ] δὲ Cor., Mein. || 33. Τέμεσα Epit. || 39. ὥς καὶ δασμοφορεῖν αὐτοὺς ὅσα ἔτη, ex quibus δασμοφορεῖν fort. reponendum est. Eustathius (ad Odys. α, p. 1409) ita : .. ὅς δολοφονήθεις καὶ βαρύνῃς γενόμενος, ἰδασμολόγει τοὺς περιοίκους. Aelianus (V. H. 8, 18) : τὸν ἐν Τεμίσῃ ἥρωα φόρους κραττόμενον παρὰ τῶν προσοίκων κτλ. Cf. Pausan. 6, 6. || 40. πρὸς τοὺς ἀνηλεεῖς Buttmannus, probante Kramero, πρὸς τοὺς ἀηλεῖς Meineke; πρὸς αὐτοὺς, μη-
 ζεις codd.; καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι « μηδεὶς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμίσῃ. » Epit.; Eustathius l. 1. : ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀγριαίνοντων ἔξω καιροῦ παροιμία κεῖται ὁ ἐν Τεμίσῃ ἥρωας. Aelianus l. 1. : ἡ παροιμία ἡ λέγουσα ἐπὶ τῶν ἀλυσταλῶς τι καρδαινόντων, ὅτι αὐτοὺς ἀρίζεται ὁ ἐν Τεμίσῃ ἥρωας. Cf. Plutarch. Prov. 31. (t. 5, p. 173 ed. Didot) : ὅτ' ἐπαϊτῶν τις αὐτοὺς ὑστερον προσοικεῖλον εὐρεθῇ, ὁ ἐν Τεμίσῃ γέγονεν ἥρωας. Meinekius in Vindic. p. 57 de his ita habet : « Vix ullus scriptoris locus hoc intricatior habitus est, de quo, missis aliorum opinionibus, breviter quæ ipse sentio proponam, hoc unum præfatus, frustra viros doctos Strabonis relationem cum Pausania et paræmiarum scriptoribus, qui aliam et suam quisque rationem secuti sunt, conciliare conatos esse. Jusserat igitur oraculum τοὺς περιοίκους δασμολογεῖν Πολιτῆς heroi, quod negotium quibus commissum erat cum propter Πολιτῆς iram tributa, ut fieri solet, asperius a refractariolis exigenter et importunos sese sævosque exactores præbereunt, hinc factum est, ut homines malevoli et importune molesti ab heroe Temessæ exagitari dicerentur. Proinde scribendum videtur : πρὸς τοὺς ἀηλεῖς. » Mihi non exactorum ferocia, sed Πολιτῆς herois τὸ βαρύνῃς proverbio notari videtur. Emendatio vero elicienda est ex verbis Eustathii, quem unum Strabonis verba ob oculos habuisse novimus. Is igitur cum proverbium dici referat ἐπὶ τῶν ἀγριαίνοντων ἔξω καιροῦ, de iis qui præter rationem subito ferocunt, legisse videtur : παροιμίαν εἶναι πρὸς αὐτομανεῖς. Piccolus conj. πρὸς τοὺς ἀγαν θυμώδεις vel etiam πρὸς τοὺς ἀσυχροκέρδεας. || 41. Post λεγόντων quædam excidisse putat Groskurdus. Locum ita resarciri vult : καὶ παροιμίαν εἶναι πρὸς αὐτοὺς « Μηδεὶς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμίσῃ » λεγόντων. [ἐκείνον μὲν οὖν διὰ πολλοῦ] ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς, Λοκρῶν δὲ κτλ. || 46. Κύπρῳ] κρυπτῷ ABCI || 47. ἡ Ταμάσσου additum e conj. Meinekii in Vindic. p. 58. Nollem factum. Verba λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως ita potius intelligenda sunt ut Ταμάσσος et Τεμίσσα promissæ adhiberi dicantur sive de Cypro sive de Italica loco. Cf. Steph. Byz. : Τάμασος πόλις Κύπρου, .. διάφορον ἔχουσα χαλκῶν ... Ἐντεὺθεν τινες γράφουσιν « ἐς Ταμάσσην μετὰ χαλκῶν », ἀπὸ θάλασσης. ἔστι γὰρ καὶ Ταμίσση πόλις τῆς Ἰταλίας καὶ ποταμὸς. || 47. τῶ] δὲ codd.; verba τὸ .. χαλκῶν eiecit Mein. || 50. ταύτῃ Cor. ||
- P. 213, 13. Οὐδῶναν codd.; em. Casaub. || 11. γεγονέναι. C (?), editt. ante Kr. || 22. ἀρχῇ τοῦ] ἀρχεται Cor., Mein. || 24. Μέδμα] n et pr. man. A in margine; Μέδαμα ABCI. || 26. Μένταυρος kn, et ex correct. B. || 28. Διπαρέων ABCI; Πορδμοῦ] ποταμοῦ editt. ante Kr. inde a Casaub. || 31. πᾶσι codd.; em. Cor. || 32. Μέδαμα ABCI. « Ir his Μέταυρος nihil aliud esse videtur nisi dittographia sequentis ἑτέρας. Post Metaurum amnem alium

amnem sequi dicit, cuius nomen propter ignobilitatem reticuit scriptor cum ignoraret. Similiter lib. 16 p. 774 ed. Cas. εἰτ' ἄλλος ποταμός. Eodem redit Cluverii crisis, nisi quod pro Μέταυρος rescribi voluit ποταμός, conjectura, ut mihi quidem videtur, vix plausibili. » MEINEKE. Legi Cluverius voluit : ἀπὸ δὲ τοῦ Μεταύρου ποταμοῦ ποταμὸς ἑτέρος [Κραταῖς καὶ ἡ Ταυριάνα ἐστὶ πόλις] ἐκδέχεται κτλ. Quæ parum mihi probantur. Prope Medmam erat fluvius qui nunc vocatur Metrano; deinde sequitur Metaurus (hod. Metauro s. Marro). Nomina hæc quum simillima sint, fieri potuit ut utrumque fluvium Metaurum dici Strabo putaret; at fieri etiam potest ut lin. 26 et 34 pro Μέταυρος ... Μεταύρου legendum sit Μέτραμος, .. Μετράμου vel simile quid, eoque in Μέταυρος corrupto, quidam nostro loco addiderit vocem ἑτέρος. || 35. Σκύλαον E. || 37. Ἀναζίλας Cor. || 40. Κένυς ABCI, Γένυς E. || 41. Lege τελευταία. Dein ἄκρα ποιοῦσα Kramerus, ποιοῦσα ἄκρα codd., Mein.; ποιοῦσα τὰ ἄκρα editt. ante Kr. || 43. Πελωρίδα codd. || 45. καθάπερ καὶ ἡ C (?) et editt. ante Kr. || Καίνυς] Κένυς AC. || 46. Κένυς ABCI, Γένυς E. || τῆς] καὶ τῆς Cor. || στήλῃδος editt. ante Kr. inde a Xyl. ubique. || 48. [οὗ] μικρῷ Cor.

P. 214, 9. αὐτὰς] αὐτοὶ codd.; e Cor. conj. em. Kr. || 13. τοιούτου Kr., τοιοῦτοι ABCI, τοιοῦτων no, Siebenk., Cor., Mein. || 23. δὲ additum ex t. || 24. Οἰνωτρίων A, Οἰνοτριῶν CB, Οἰνωτρίων m. sec. in B. || 27. περιοικίας B. Ald. || 29. ἐφ' ἡμῶν] καὶ ἐφ' ἡ. C. || Ἐξέστος A, Ἐξέστος ngo A m. pr.; Ἐσέτος BC. || 38. Πιθηκούσας Cl et similiter lin. 49. || 40. τούτων inclusit Cor.; eiecit Mein. || 44. γῆν Enok; συνεχομένον Xyl. || 49. at ante Πιθ. add. editt. ante Kr. || 50. τῆς] καὶ τῆς Cor. || Καπράται k, Καπραί editt. ante Kr. || 51. at om. Epit.

P. 215, 2. διεργαζόμενος Epit., Cor. || 3. ταῦτα Epit., ταῦτην ABCI; ταύτην τὴν αἰτίαν editt. ante Kr. || 5. [τῶν] Σαυν. Cor. || 15. « Rectius fort. fuerit Φοῖδειαν scribere. » MEIN. || ἐπὶ δὲ πύργου ἡ Siebenk.; ἐπὶ II. δ' ἡ codd., quod recte retinuit Mein. || 24. τελευταῖαν Ενο, τελευταῖα ABCI. || 29. Ἰόνιον E, Ἰόνιον ABCI. || 32. Λοκρῶν E, ἐπὶ Λοκρῶν ABCI. || 33. ἀπὸ ejiciendum. || 38. ἄμα γὰρ οὗτοι] « ἄμα τούτοις Corayus, audacia parum felici; ἐνέφκουν aut tale quid legendum censuit Casaub., similique sententia Groskurdus proposuit : ἄμα γὰρ οὗτοι ἐνέφκισαντο αὐτοῖς. Quæ incertissima sunt omnia, neque melius habeo quod proferam. » KRAMER. Lacunam post verba in οἷς notavit Meinekius. Miror neminem vidisse in γὰρ οὗτοι ἐν οἷς latere Ταραντίνοις. Tarentum conditum an. 708; Croton an. 710; Locri paullo post Crotonem, ut Strabo ait; Ol. 24, 2 (683) sec. Hieronymum; qui computus est ex eorum numero, quibus res 24 annis justo seniores collocantur, adeo ut Locrorum origines ponendæ sint in an. 706. Uterius hæc prosequi ad rem nostram nihil attinet. Ceterum jam patet quomodo intelligendus sit Pausanias 3, 3, 1 Locros Lacedæmoniorum coloniam esse dicens. Nimirum Lacedæmonii isti sunt conditores Tarenti. || Verba καὶ ἐστὶν... ἐστρατοπεδεύσαντο Meinekius sueta confidentia eiecit; Kramerus post v. Ζεφυρίῳ lin. 37. transponi voluit. || 41. Ἐσῶπιν] Ἐσῶπιν scribendum esse cum Meinekiio censeo. || 44. συνάγων Cor. || 46. νυμφοστοληθείσας recte Epit.; editt. ante Kr., Mein. || 47. δλοπτόρους] Recte, opinor, Meinekius : « Strabo scripserat κολοπτόρους, idque unice Dionysii consilio accommodatum erat. Vocem alias non obviam satis tuetur quod Plutarchus Flamin. c. 21 dixit : κολούρος θρῆς καὶ ἀπτήν. » || 48. ἐκείνου codd., editt. ante Kr. || γυρεῖσιν] θηρεῖσιν Mein.; ἀγρεῖσιν conj. Dindorf. in Steph. Thes. v. γυρεῖσιν. At vide de voce γυρεῖσιν Corayi Ἀτακτα, t. 2, p. 96, 7. || 50. ἔρασαν] ejic. putat Kr.; Corayus servans ἔρασαν in antec. pro

τινάς δὲ scripsit τινὲς δέ. — τὰς φάσας conj. quidam ap. Grosk.; asterisco locum corruptum notavit Meineke. Piccolus meus conjecit περιδιώκειν σφαδαρούσας. An fort. περιδιώκειν δαλαδὸν, ἀπ' ἀποκριμᾶν; || 54. παίδων & Cor.

P. 216, 5. σώματα ο et marg. η; πράγματα ABCI Epit. || ἐφ' οἷς Xyl.; ἐν οἷς codd. || 17. εἶναι supplevit Cor.; præstat, quod Meinekius dedit, αὐτῶν, [τὰς δὲ ζημίας] δεῖν [εἶναι] τὰς αὐτάς, quam in sententiam Zaleuci legem interpretatus est jam Heynius Op. Acad. 2, p. 37. || 18. ἐπαινεῖ [δὲ] Cor.; ἐπαινεῖν codd. || αὐτῶν ejecit Mein.; in αὐτὸν mutari et ante περι collocari voluerunt Grosk. et Kram. || 20. πέρα ο, παρὰ ABCI, περὶ B m. sec. et hñ Ald. || 29. συμβαίνειν codd.; em. Xyl. || 33. τοὺς ἡλιαζομένους codd.; em. Kr. || 42. πένταν ἢν Βρεταντίον σὶαν ABCI; em. Palmer. || 54. Σάγρας E, Σάγρας ABCI; Σάγρας δν [καὶ] conj. Grosk.

P. 217, 2. Post ῥηγίνων fort. excidisse πενταχιλιῶν suspicatur Groskurd., coll. Justino 20. 3. || 4. φησὶν codd.; em. Xyl. || 12. δ' om. Cor. || 14. εἰς Σικελίαν Cor.; Mein., recte. || 16. Σκυλάκιον A. || 17. προσώρισεν Mein.; μέρος ὤρισεν codd. || 27. ταύτας Kr., ταύτα codd. || 29. Velim τὰ διαστήματα. || 30. ὥστε γs codd.; em. Cor. || 31. δις delendum, ut Mannertus (t. 9, 2, p. 202) et alii monuerunt. || 35. Milia 250 habet Plinius 3, 11, 16. || 36. sqq. Locus mutilus. Nulla in codicibus lacuna cernitur, neque varia exstat lectio, nisi quod pro ἄζων in B est εὐζών, quod in η quoque super ἄζων notatur. Corayus pro λαίπων scripsit τὸ λαίπων, ceterum lacunarum signis manca verba esse indicavit. Resarcire locum unus tentavit Groskurdus hunc in modum: ... φησὶ τὴν περὶ περιδιώκειν δώδεκα ἡμερῶν εὐζών Ἀρτεμίδωρος [λέγει] πλεοντεῖ δὲ σταδίων διαχιλίων, τοσούτους δὲ καὶ λαίπων [τὸ στόματι, ὅσους καὶ Πολύδιος εἰρηξας] τοῦ πλάτους τοῦ στόματος τοῦ κόλπου. In quibus verba τῇ περὶ eilicuit e numerorum siglis τπ quæ sunt in BC pro verbis τριακοσίων ὀδοθήκοντα. Verum ut ista magnarum lacunarum multitudo parum probabilis est, sic illud τοσούτους δὲ καὶ λαίπων nihil est. Porro si et Polybius et Artemidorus fauces sinus Tarentini 700 stadiorum esse (mensura peraccurata) dixissent, atque in cetera mensuratione non nisi paucorum stadiorum numero dissensissent, nihil erat cur Strabo τὰ διάματα οὐκ εὐκρινῶς λέγσθαι preparet. Denique si recte haberent quæ Groskurdus Artemidoro affugit, dicendum foret, Strabonem, quamvis in terrarum mensuratione per hanc orbis partem Artemidoro præ ceteris se addicere soleat, hoc tamen loco neque Artemidoro neque Polybium, etsi verissima tradentes, sequi voluisse, quemnam vero secutus sit, id non constare. Nimirum aliter prorsus de his statuisse Strabonem, quivis Straboniam orbis terrarum tabulam inspiciens protinus intelligit. Nam quum a freto Siculo ad Iapygium reapse sint stadia 2000, sec. Strabonem esse debent 2800 et amplius. Scilicet a freto Siculo ad Pachynum versus ortum sunt stadia 1130, hinc ad Elidem 4000, hinc ad isthmum Cor. 1400 stadia, quæ summam efficiunt stadiorum 6530; ab Isthmo autem ad Araxum pr. sunt stadia 1030, ab Eueno, qui e regione Araxi est, ad sinum Ambracium stadia 670, inde ad Ceraunios montes 1300, inde ad Iapygium pr. 700. Igitur quum ab Isthmo ad Iapygium sint stadia 3700 [secundum alium computum ex Artemidoro desumptum ab Isthmo ad Brundisium sunt stadia 3820 (ap. Plin. 2, 112 § 224), vel stad. 3420 (sec. Agathem. p. 411 ed. Hoffm)]: sequitur ab Iapygio ad fretum Siculum computata esse stadia 2830 vel amplius. Qui numerus quoviam falsus est, errori autem præ ceteris obnoxia esse solet sinuum magnorum

mensuratio, nostro quoque loco error quærendus erit in mensura sinus Tarentini. Itaque a freto Siculo usque ad Lacinium satis recte 1300 vel 1400 stadia computata fuerint, falso autem a Lacinio ad Iapygium lineam rectam 1400 vel 1500 stadiorum esse Strabo putaverit, sinum Tarentinum aut leniter duntaxat curvatum, aut justo ampliorem esse existimans. Ducem vero in his, sicut in ceteris plerisque, secutus sit Artemidorum, qui id quod Strabonianæ rationes flagitant, nostro loco tradidit si manca mecum ita restitueris: αὐτὸς δὲ κόλπος ἔχει περιπλοὺν ἀξιόλογον μιλίων διακοσίων τεσσαράκοντα (1920 stad.), ὥς δὲ χωραγράφος φησὶν [οἱ δ' ἐλάττινα ποιοῦσι, σταδίων λέγοντας χιλίων] τριακοσίων ὀδοθήκοντα, [μει]-ζονα [δ'] ὁ Ἀρτεμίδωρος, τοσούτους, [ἔτι] δὲ καὶ λ', εἰπόντων τοῦ πλάτους (malim τὸ πλάτος) τοῦ στόματος τοῦ κόλπου. Secundum hæc Artemidorum faucibus sinus tribuit stadia 1410 (1380 et 30), quot fere Strabonem computasse aliunde probare studuimus. || 43. « ἐκαστὸν καὶ asteriscis inclusit Cor., quia sex m. p. hoc templum Crotone abesse dicit Livius. Centum stadiorum idem intervallum statuere videtur Iliu. marit. p. 490., unde καὶ πεντήκοντα potius omittenda esse censuit Grosk. » ΚΡΑΜΕΝ. || 45. φ] Mein. in Vind.; οὐ Cor.; ὧν codd. || 48. τῶν Ἀχαιῶν ABCI. || 52. εὐδὺς] αὐδὺς Cor.

P. 218, 1. ἐπώνυμοι] ὀμώνυμοι A. || Τρώων] ποταμῶν Mein., quod sane res ipsa flagitare videtur. Cf. Steph. Byz. v. Ἀκράγαντες: Φησὶ γὰρ Δοῦρις ὅτι αἱ πλεῖστα τῶν Σικελῶν πόλεων ἐκ τῶν ποταμῶν ὀνομάζονται, ... ὥς καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. || Verba καὶ ποταμῶν... ἔσχε ut pole glossam ej. Mein. Ut oratio recte procedat, ejice καὶ ante ποταμός. || 3. φησαντος] χρησαντος Epit., Mein. || 7. ἁφῶν margo A pr. m.; ὁσὶν codd. || 10. παρὲς σέθεν Toup., Siebenk., Kr.; πάρας σέθεν codd.; παρατῶ Epit., παρὰ θεὸν, Zenob. 3, 42; Diodor. 8, 17, Cor., Mein.; quod sane reponendum est. In Vind. Mein. pro πάρας fort. leg. παρείς conjecit. || 11. κλάσματα Zenob., Diod., Cor., Mein.; κλάσματα, suprad scripto οὐκ ἀγαθὰ, AB; οὐκ ἀγαθὰ κλάσματα κη; οὐκ ἄλλα Zenob., quod in οὐδ' ἄα em. Schneidewin. Cf. Eustath. Odys. p. 455. || ὁρδὸν] Lege δῶρον cum Epit., mgine A pr. m., Diodor., Zenob., Cor., Mein. || 12. τὸν] τὴν B editi. ante Kr. || 13. τοῦ Ἀρχίου Ald. || 14. ὁμνητο codd.; em. Cor. || 23. ὕψιαν editi. ante Kr., Mein. || φορὸν δα] Lege φορὸν (vel f. σύμφορον) δὲ, auctore Piccolo. Meinekius verba διὰ τὸ πλ. τ. ἀλλ. ejecit. || 32. καὶ om. Bl. || 38. διασχίσαι Epit. || 40. ἀποληφέντα Epit. et correct. in B; ἀποληφέντα ABCI. || τῇ add. ex l. || 41. θηριόδρωτον nio Cor. || 44. δ' ἰσχυρὸς codd.; Οἷς... Ἐλικύς Cor.; δ' ἰσ[ος] Ἐλικύς Mein., addens fort. nihil excidisse, adeo ut leg. sit δ' ἰς Ἐλ. At δ' articulus offensionis est, qui ante Ἐλ. suprad scriptus erat. Fort. in οἷς latet Εἰσᾶς (v. C. Inscr. 1, p. 382, 386), vel οἰκιστὴς αὐτῆς; Θησιεύς. At sciri hæc nequeunt. || 46. ὥς] ὥστα... ὑπάρξαι... σχεῖν Epit., ex qua ὥστα rec. Mein. || Pro ὑπέρτε cum Mein. lege ἐπὶ ἤρτα. || 48. ἐστράτευσεν Mein. || 51. ὁρηθήσαν A. || 53. συνελόντας AC et pr. m. B.

P. 219, 4. Post v. διεχειρίσαντο lacunam notat Meinekius; excidisse opinatur nio Cor. || 13. Κοτιάζ Cor. || 19. Ἡράκλεια πόλις Epit., Ἡρακλεόπολις ABCI. || 20. Σαῖρας Cor.; et sic infra codd. habent. || 22. ἀνοικισθεῖς Cor., ἀποικισθεῖς Grosk. || 30. Χώνων] αὐτοχθόνων κη; margo A m. pr., Ald.; τῶν Χώνων editi. ante Kr. || 31. νῦν καταμύσων] κη; et correct. in B; νύκτα μύσων ABCI. || 32. ὥστα μὴ [μόνον] καταμύσαι Xyl.; quod nihil proficiamus; ὥστα μὴ x. φανῆναι in novum Cor.; ὥστα μὴ x. εἶναι μόνον conj. Kr. non improbabiler; ὥ. μ. καταμύσαι ἀναινόμενον scripsit Mein., sed mavellit ὥς uὴ καταμύσαι ἀναινόμενον, adeo ut Strabo

dixerit : « *protervum est fabulari, ut dea non dico oculos clausserit indignabunda* (id enim non mirum est), *verum etiam nunc clausis oculis eam ostendi.* » Quæ nescio an cuiquam M. persuaserit. || 33. τὸ om. Meineke, quomodo Iliacum simulacrum non diversum putaretur ab eo quod apud Siritas erat. || 34. Fort. τὰ νῦν ante λαταμίων excidit. || 35. τοσαῦτα e Tyrwh. conj. Siebenk.; τοιαῦτα codd. || 37. Λουκερία l (?) editt. ante Kr. et Meinek.; fort. recte. || 38. Σιρίτις m. sec. in A, idque recte recepit Meineke h. l. et lin. 41. Cf. lin. 20. || 41. τὴν Σειρ. Cor. || 42. ἐπὶ Τεῦθραντος Legendum ἐπὶ τοῦ Τράεντος, e conj. Groskurdii; περὶ τὸν Τράεντα Cor. Vide Diodor. 12, 22. || 43. Κλαυδρία codd. em. Cor. || 53. Νηλεῖδων Mein., recte.

P. 220, 6. οὐδὲν τῶν π. Ald. || τοῦ [δὲ] Μετ. Cor. || 7. Inclusa supplēvit Grosk. || 26. οὗτος τοιούτος ἀνο et m. sec. in B. || 42. Θριναξία E, Eustath. ad Dion. 467, Mein. recte; Τριναξία C (?) et editt. ante Kr. inde a Xyl. || 45. Γένον ACl, Κένον B.

P. 221, 5. τ' ejice; ἡ μὲν Cor. || 6. Post ἐτέρας excidisse videtur χιλίων πεντακοσίων καὶ πεντήκοντα, monente Grosk. || 10. τσσαραx. codd. || 13. ἐκ δὲ ἐκ μὲν Cor., Mein.; ἐκ γὰρ e Casaub. conj. Siebenk.; fort. ἐκ δὲ. || 14. εἰς τὴν Τυνδ. A. || Ἀγάθυρον Cas.; Ἀγάθυρον codd. || 15. Lege Ἀλαιοσιν cum Cor. et Mein. || καὶ πάλιν Ἰσα Hoc falsum est. In tab. Peut. sunt 18 m. p., quot Strabo falso computat a Cephalædio ad Himeram, quum horum potius distantia eadem sit quæ est Agathyro Alasam. Strabo igitur duos distantiarum numeros in Agrippæ tabula notatos male confudisse videtur. || 19. Αἰγασίων Ἐγασαίων corr. in A m. sec.; Αἰγασαίων Mein. || 22. Ἀραγαντίων ABCI, τῶν Ἀραγαντίων K. || καὶ ἄλλα εἰκοσι Ante hæc excidisse εἰς δὲ Ἰέλαν εἰκοσι censet Kramerus, quoniam intervallum inter Agrigentum et Camarinam multo longius sit quam 22 m. p. At quum intervallum sit millium sexaginta et amplius, supplementum istud non sufficit. Neque Gelæ, utpote a mari remotioris et Strabonis ævo οὐδέτι συνοικουμένης (p. 226, 41), nec in Itin. nec in Tab. Peut. memoratæ, mentio facta fuerit in Itinerario maritimo, in quo neque Agrigentum memoratur, sed urbis hujus emporium. Itaque si ad verum et ad mentem Chorographi res traducere velis, supplendum foret hunc fere in modum : ἐπὶ δὲ τὸ Ἀραγαντίων ἐμπόριον εἰκοσι, [ἐπὶ δὲ Φιντίαν λιμένα εἰκοσι (23 sec. Itin.), ἐνταῦθεν δ' εἰς Καλουσιάναν πάλιν εἰκοσι,] καὶ ἄλλα εἰκοσι εἰς Καμαρίναν. In Itin. p. 95 *Plaga Calvisiana* a Phintia abest 27 m. p., adeo ut ab Agrigento distet 50 m. p.; sed in Tab. P. usque ad Calvisianam nonnisi 44 m. p. computantur. || 25. τριάκοντα 25] εἰκοσι IB, sed in B m. sec. 15. || 27. Post vocem τριάκοντα Groskurdii suppleri vult : καὶ εἰ εἰς τὴν Πελοριάδα ἐνέτα, quibus additis expleatur summa mill. 168, quæ (lin. 27) assignantur viæ terrestri, quam a maritima non differre sibi persuasit. || 29. διακόσια e Cluveri conj. additum. || 30. γὰρ inclusit Cor.; om. Mein., recte. || 32. καὶ ejicendum. || 37. οὐδεμὶδ supplēvit Cor. || 39. ἐν τοῖς inclusit Siebenk.; ejicit Cor.; fort. ejicendum esse putat Mein.; ἐν τῷ, sc. τριγώνῳ, mavult Kr.; κλίμασι subintelligit Grosk. || 40. καίμην] Bk, Siebenkees, Cor., Mein. in Vind.; καίμην cett. codd., Grosk., Kr., Mein. in edit. Parum refert, hoc an illud legas. || 42. ὥστε τὴν ἐπιτετυγμένην Bk, editt. ante Kr. || ἐκασταται πρὸς ἑω μὲν καὶ πρὸς ἀρκτον βλέπουσα] e Cor. conj. Dübnerus. Quod si admittendum foret, deinceps cum eodem Corayo legendum ποιούσαν δὲ. Codices ita : ἐκασταται πρὸς ἑω ραμὴν πρὸς ἀρκτον βλέπουσαν ποιήσει δὲ, etc. Quæ sensum aliquem fundunt, si in antec. cum B legas ὥστε τὴν ἐπὶ. Sed non ita Strabo

scripsit. Bene Meinek., præeunte Rankio, correxit : ὥστε ἡ ἐπὶ. ἐπὶ τὸν Πάχυνον [δὲ] ἐκασταται πρὸς ἑω ἔραμεν (p. 220, 46), [ἄμα] πρὸς ἀρκτον βλέπουσα ποιήσει τὴν, modo ejicias illud ἄμα, quod e prava Du Theilii conjectura Meinekino perperam assumpsit. || 44. τὴν πρὸς Cor.; καὶ πρὸς codd. || δὲ] « fort. δοκεῖ » Mein. || 46. προσοισιν AC et pr. m. B. || 48. τοῦ τῆς A; om. articulum Bl. || 51. ἐπ' Ἀμμόν ABCI; ἐπὶ Παμμμόν o; em. Cor.

P. 222, 1. δὲ om. Sieh.; δὲν Cor. omisso dein ἱκανῶς ἐστίν, quod deest in C. || ἱκανῶς ejic. videtur. || 2. δόξοιτο codd.; em. Tyrwh. || ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ σημείου πρὸς τὴν ἐσπέρην] Hæc caderent in lineam quæ est a Peloriade ad Lilybæum; nunc vero Strabo dicere debet lineam eam quæ a Pachyno ad Lilybæum ducitur, non esse τῷ ἰσημερινῷ παράλληλον sive ab ortu versus occasum non rectam pertinere, sed versus meridiem deflecti, adeo ut australe Siciliæ latius non solum nolo, sed etiam ortui obversum sit. Corrigendum igitur videtur ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ σημείου πρὸς τὴν μεσημβρίαν. Verba ἰσημερινός et μεσημβρινός sæpe in scriptis geogr. confunduntur. Vitio nostrum locum labore bene sensit Groskurdii, sed quod legi voluit, ἀπὸ τοῦ ἑωθινοῦ σημ. πρὸς τὴν ἐσπ., ferri nequit. || 7. καὶ inclusit Cor. || 8. καδ'] καὶ codd.; em. Xyl. || 9. σκοπιὰς Epit. || 10. ἀναγομένον no, ἀγομένον ABCI. || 12. Πελοριάδος E. || 20. Νάξος καὶ Μέγαρα] Nexus inter Tauromesium et Catanam sita erat. Aut igitur Strabo erravit, aut verba turbata sunt. || 21. συνελθοῦσαι] συνηλθον no Cor. Deinde pro πάντων in AB legitur καὶ πάντα, sed in B καὶ expunctum est et πάντα mutatum in πάντων. Meinekii codicum scripturam συνελθοῦσαι καὶ πάντα intactam reliquit, sed apposito asterisco locum corruptum esse significavit. Idem in Vindicis p. 67 : « Hæc gravibus corruptelis laborare, vel orationis vitiositas arguit. Nam cum a τῶν ποταμῶν ἐκδοαὶ scriptum sit manifestò desideratur aliquid, quo quinam illi fluvii sint accuratius indicetur. Quo accedet quod non πάντων in cod. A scriptum est, sed καὶ πάντα, quod, utut vitiosum, revocandum est, dum cetera ad saniozem rationem revocata fuerint. Mirum item videri debet, quod fluvii illi in sua ipsi ostia effundi dicuntur. Augentur etiam turbæ sequentibus verbis : ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ τῆς Ἐφωνίας ἀρκυτρίον. Itaque omnia ista de fluvii illis allata non ad Naxum Straboni spectant, sed ad Megara; apud Megara autem nulli in mare erumpunt nec possunt erumpere amnes ex Ætna effusi. Vides summam hic esse omnium rerum perturbationem quam gaudebo si cui felici emendatione tollere contingeret. » — Ego de his ita sentio. Voce δῶν indicatur tractus Catana Syracusas pertinens. Memorantur in eo præter Xiphoniæ promontorium, Megaris adjacens, fluvii ex Ætna decurrentes. Horum maximus est Simæthius, cujus ostia efficiunt *Tragecynum portum* (Tab. Peut.). Meminit ejus fluvii Strabo; nam in συνελθόντε Σωμαίθου luce clarius est. Alius fluvius ex Ætna in Catanæ portum delabens est Amenanus (Strabo p. 200, 19, alii). Sed hujus nomen ubesse nequit reliquis literis sai καὶ πάντα (in quibus sai ortum est ex καὶ, quare hæc vox in plurimis codd. non legitur), contra vero ex καὶ πάντα καταρρ. leni manu refugere licet : καὶ Πανταχίον] vel fort. Πανταχία] καταρρ.; quare Πανταχία; (Thuc. et Ptol.) vel *Pantagias* (Virgil., Ovid., Sil., alii) fluv. (h. *Porcari*), qui inter Simæthum et Megara exit, ostioque tutam navigis stationem præbet, a Strabone commemorari, sed minus recte ex Ætna fluere dici mihi videtur. || 23. Lege Ἐφωνίας, uti est apud Scylacem et Stephan. Byz. || 25. δισκάτη] καὶ τῇ codd.; em. Scaliger ad Euseb. Chron. an. Abr. 1281; πεντακισκάτη conj.

- Cluver. (Sic. Ant. p. 37). || 33. *ὄν* inseruit Cor. || 45. (ἀγλόν Mein. || 47. Κατὰν C et ex correct. B. || 50. Σέζτος (i. e. Σέζτος) A. || 54. πόρῳ] παρὰρῳ editit. ante Kr.
- P. 223. 1. Εὐφῶς] εὐθῶς Cor.; φυσῶς Mein.; ἀρίστως conj. Piccolus; quoniam res nautis non semper sed frequenter accidebat, legerim συγχῶς, quod a traditis literis non longe recedit. || 7. δὲ] τὰ Cor. et Mein. || 20. ἔκαστοι (sic) A, ἔκαστοι BCI; ἕνας δὲ τὰ Cor.; v. Boeckh. Pindar. l. 2, p. 597. || 21. Αἰτῆς codd. || 22. κατὰ] μετὰ Cor., Mein. || 30. πλείστον [ἐκείνη] κοινοῖσι conj. Gorsk. || ἐκεί τέρ.] ἐκτεθρόλληται codd.; em. Xyl. || 34. ὅταν τῷ Ποσειδῶνι (Ποσειδῶν BC) φαίνεται codd.; ὅταν [ὄν, φησὶ] Ποσειδῶνος, φλέγῃται Cor., qui deinde (l. 3, p. 7) φαίνεται (i. e. φωτίζεται) retinendum esse censuit. Kramerus pro φαίνεται legit γίνεσθαι; Meinekius: ὅταν δ', ὁ Ποσειδῶν[ός] φησὶ, γίνεσθαι. Gorskurd.: φλέγῃται τῷ πυρὶ τὸ ὄρος vel συμβαίνει τὰ περί τ. δ. Pro Ποσειδῶνι Xyl. conj. Ποσειδῶν. Fierique potest ut Posidonius ab hoc loco alienus sit, Strabo autem dixerit: ὅταν [δὲ vel οὖν] Τυφῶς ἐλλῶν (vel ὕλλων) φαίνεται τὰ περί τὸ ὄρος κτλ. || 39. δὲ add. Cor. || 40. δ' ej. Cor. || 42. τεσσαράκοντα ἢ πενήκοντα c. editit. ante Kr.; idque recipiendum fuerit, coll. p. 141, 2. || 43. Ἐρῳδιαν ABCI. || 53. τὸ om. BCI et editit. ante Kr.
- P. 224. 4. χρηστηριαζόμενων [δ'] ἔρεσθαι Mein.; χρηστηριαζόμενον ἔρεσθαι codd., nisi quod in c. est χρηστηριαζόμενος. quod recepit Cor., ante ἔρεσθαι inserens οὖν. Kramerus χρηστηριαζόμενον ἔρεσθαι [δὲ]. || 9. τὴν πόλιν l. || 12. « ἐκγίνοντο CBI; in B tamen v. litera expuncta. In Epitome legitur: ἡ παροιμία λέγουσα περὶ τῶν ὑπερβολῶν (ὑπερβλοῦσαν, ὑπερβλοῦσαν?) ὅτι οὐδὲ τὴν τῶν Συρακουσίων δεκάτην ἀμείβω. Codicum tamen scripturæ concludit Stephanus Byz. v. Συράκουσαι. Nihilominus sanum non puto ἐκγίνοντο, quod nemo adhuc explicavit, ac nescio an Strabo scripserit ἐκλέγοιτο. Cf. Append. Proverb. ap. Schneidew. 4, 88. » KRAMER. « Nec tamen probaverim quod Kramerus coniecit ἐκλέγοιτο, ac nescio an non potius ἐκγίνοντο vel ἐκίκοιτο scribendum sit: ne Syracusanorum quidem decimam eorum sumtibus sufficere. » MEINEKE. Vind. p. 69. Ceterum quod in Stephani editit. legitur ἐκγίνοντο, Xylander e Strabone intulit; codices Steph. habent γίνοντο, quod genulium esse suspicor. Pro οὐκ ἀνεκ legendum conjicio οὐδ' ὅας γένοιτ' ἂν, quo admissu, intelligitur etiam cur tres codd. præbeant γένοιτο, numero plurali. Ἄλως sunt velle pauperum obsonium, quævis res vilissima, adeo ut οὐδ' ὅας fere sit ne hilum quidem. Similiter Schneidewinus οὐδ' ὅα scripsit pro οὐδ' ἄλλα apud Zenobium (V. not. ad p. 218, 11). In Epitome vocem ἀμείβω fort. corrector quidam dedit pro eo quod auctor Epitomes scripserat: Ἄλλᾳ ἔχω (οὐδ' ὅα ἔχω τὴν, etc.). || 16. Κόρυραν Cor., quam formam in plerisque locis codd. exhibent. || 22. ἀπρίοντας omis. no et Mein.; post κτισάντων transponendum putant Gorsk. et Kram.; ἀπρίοντα editit. ante Kr. || 25. τὰ] τὸ codd. || 33. πρώτους Cor.; πῶτον codd. || 34. λέγεσθαι] γενέσθαι Cor. || τὸ M.] τὴν codd.; em. Cor. || 47. ἀξιόλογον codd.; em. Casaub. || 49. οὐσα] γρ. πρόσγειος οὐσα n, quod rec. Siebenk. et Cor.; [δομο]ρῶσα Mein., vix recte. Fort.: [μικρὸν ἀπ]οῦσα vel γεφύρα π. τ. ἡπειρον [ἐν]οῦσα. || 51. ἐρχόμενον conj. Casaub.
- P. 225. 2. ἄνομῳ ej. Cor.; post Ὀλυμπία poni vult Gorsk. || 5. τῶδε ABC, sed in B expuncta vox; omis. editit. inde a Xyl.; τόδε ἀνέκνυμα Ald. || 6. πνεῦμα B; ἄλπειο codd. || 7. κλεινῶν] κρήνης codd. V. Pindar. Nem. 1, init. || 16. Verba ὁμῶς...μεθρον, inopportuna sane, ej. Mein. || 17. καταδύνει codd.; em. Kr. || 24. ἐκεί Epit., ἐκείνο ABCI; dein καὶ om. Casaub. || 25. [τὸ] δέσρ. Cor. || 28. αὐτῇ Cor.; αὐτῇ codd. || 29. οὐχ ὅπως τοσούτῳ Siebenk., Cor., Kr.; οὐχ ὅτι τοσούτῳ Mein.; οὐχὶ τὰ τότῳ οὕτως codd. || πόρῳ Cor., ὁρῶν codd. || 33. τῷ Cor.; τὰ codd. || 36. x' Ἀκαρνῆνας Siebenk., Cor. || 39. εἰς] εἰ B. Videtur scribendum ἔθεν εἰς = Κράμ. Quod sane metrum postulat; rec. Mein. || 40. φῆμι] ἔκον ACI; δῆμον] δημοσίου C, δημοσίου δῆμον B; em. Tyrwh. || 41. Αὐραίου codd.; em. Tyrwh. || 42-47. Verba ἐκτείνονσι...φαίν φησι ejecit Meineke. « Hæc, inquit, per se spectata neque doctrinæ neque ingenii laude carent; quis enim neget argute dictum esse illud ὁ τῶν Ὀμπερ φέγων ὡς μυθογράφον, cum ipse Zoilus de Alpheo amne ea commentus sit quæ omnem fidem excedant. Quo magis mirandum est Wolfium Prolog. Hom. p. 192 ista expungi voluisse. Nihilominus totam annotationem, quæ quam incommode institutam orationem interpellat neminem fugere potest, qui locum paulo intentius inspexerit, a Strabone abjudicandum arbitror. Mirum etiam videri debet, quod Alphei cursus in his sic memoratur ac si nulla ejus in superioribus mentio facta esset. » || 46. Σικωνίῳ Gorsk.
- P. 226. 12. δὲ Γελῶνι οὐσα Kram.; δὲ λέγω ἰωνοῦσα (sic) ACI, δὲ ἰώνων οὐσα B, editit. ante Kr. Cf. Thuc. 6, 4. || 17. Ἄλσα codd. || 18. Αἰγυπτιῶν A, Ἐγυπτιαίων m. sec.; 19. Κεραλοίδεις codd., Κεραλοίδιον B man. sec.; em. Mein. || 20. Αἰγυπτιῶν ACI, Ἐγυπτιαίων A m. sec.; Αἰγυπτιῶν B, Αἰγυπτιῶν editit. ante Kr. inde a Xyl. || 23. Ἐγύστου A m. sec. || 27. πᾶσαν] Lege πᾶσαν cum Cor. et Mein. || 31-39. « Verba oliscæται δὲ... ἀξιόλογον verissime, ut opinor, Schleiermacher in schedd. Lachmanni suspicatur transponenda esse post verba μετὰ Αἰγύπτου τοῦ Τρωῶς (lin. 24). Etenim verborum ordine, qui nunc est, servato, non tantum mons Eryx in ipsa maris ora situs incommodissime inter loca mediterranea recensetur, sed interruptum etiam orationis connexus. » KRAMER. Transposuit verba Meinekius. || 35. ἡ] καὶ B man. sec. Verba ἡ τὸ ἱερὸν ejicienda esse monent Cor., Kr., Mein. || 40. καὶ inclusit Cor. || 42. οὐτὰ Γέλαν inclusit Cor. || 44. Post Ζαγκλαῖος excidisse Γέλαν δὲ Ῥόδιος inseruit Meineke e Gorskurdii conjectura probabili. || 46. Post Ἀζοντίνοι inserenda esse quæ p. 227, 25-28 leguntur καλέσονται... αἱ monuerunt Siebenk., Gorsk., Kr., Mein. || 46. ἐκλείσθησαν Mein., sed in præf. ἐκλ. fort. revocandum esse dicit. || 47. κομμοί codd.; em. Xyl.
- P. 227. 4. πνεύματι] συγχῶς C. || 5. ὄν om. C; τρυτὸν δ' B Ald. || 25. Vid. not. ad p. 226, 46. || 41. κατὰ] καὶ l et pr. m. B; dein εἶναι ante τὴν πέριξ inseruit Cor. || 45. ἔχοντι] ἐχούσῃ Cor., quo opus non erat. || 46. ἐν om. ABCI, habet i; ἐν μέσῳ Epit. || 50. καὶ incl. Cor. || 51. ἐπειδὴ ο, ἐπὶ δὲ ABCI.
- P. 228. 7. μῆδεν codd. || 10. εἰ δὲ [καὶ] καταρ. Cor.; καταρριπίη Mein.; φθάνειν Cor. || 13. ποτα ejiciendum; om. Epit. || 17. παραλίαν codd. || 18. Δισκαρίων C et m. pr. A. || 22. Νεβρόδη Cor. et Mein., eaque scriptura Kramerus quoque verior esse videtur. || 28. καὶ τὰ supplēvit Cor.; καὶ τὰ ἱμαῖα scripsit Mein., quod ipse quoque malim. || 32. Παλ.] Ἰταλικοί codd.; em. Casaub. || 35. Μάταυρον] Locus ignotus; Μάταυρον scr. Coray, nescio cur; nam de Metauro non magis constat. Fortasse Μάζαρον (alii Μάζαρα) legendum esse suspicatur Cluverius (Sic. ant. p. 225), quamquam ea quæ Strabo narrat, in hoc tractu nunc certe non exstant. In eadem insule parte in qua Palicorum crateres erant, oppidum alicubi exstabat, quod Ptolemæus 3, 4, (p. 195, 24 ed. Wilb.) Ἰμύχαρα vocat, cuiusque incolæ in Plinii codd. (3, 8, 14): Imacharenses, Imacarenses, Imagarenses, Magarenses. Eadem fere varietas scripturæ est in Ciceron. Verr.

- 3, 18, 42, ubi *Imacharenses* editur. Quare nescio an pro *περί Μάταρον* legendum sit *περί Ἰμάχαρον* vel fort. *Ἰμάχαρον*. Quae si recte coniecimus, indagando urbis loco inservire poterunt. || 42. *πρὸ Ἰάνου* e Palmeri conj. Siebenk. et Cor., recte, puto. || 45. Ἀσίαν] Ἀσίαν codd.; em. Xyl. || 51. Ἰταλίαν codd.; em. Xyl. || 52. Σικ.] Ἰταλίαν no Cor. || 53. Αἰπαρίων ACE.
- P. 229, 5. Αἰπαρίων AC. || 8. τὴν om. B. Cor. || 9. μεταλλῶν B. Ald. || ἐμπρόσθεν no Cor., Kr.; ἐμπρόσθεν A. Epit., Mein.; ἐν πρόσθεν Cl.; πρόσθεν B. Ald. Vox ἐμπρόσθεν eo sensu quem noster locus postulat, nusquam usurpatur; ἐμπρόσθεν omnino nusquam reperitur; sed formatam esse ad analogiam vocis *ἐγκαρπος* opinatur Meinekius. Ego, collatis inter se varis scripturis, legi velim: *μετάλλων [μεγάλων] ἐν πρόσθεν*. Cf. Diodorus 5, 10, 2: Ἐχει δ' ἡ νῆσος αὐτὴ τὰ διαδεδομένα μέταλλα τῆς στυπτηρίας, ἐξ ἧς λαμβάνουσιν οἱ Αἰπαράται καὶ Ῥωμαῖοι μέγας πρόσθους. || 11. ἡ Θέρμυσα inseruit e Cluveri conj. Cor. || 12. καὶ ins. Cor. || 22. ἀμωσγί- πως recte Cor. et Mein. || 26. τριάκοντα Epit. || 28. εἰ δὲ ταῦτ'... μυθολογηθεῖσιν eiecit Meineke utpole nasutuli interpolatoris animadversionem; recte, puto. || 37. τὰ om. ABCI. || 40. τῶν γούν, etc., ut corrupta, asterisco notat Meinekius, certam quandam occasionem qua istam scientiam suam Liparæi probaverint, a Strabone memoratam fuisse putans. Quare in Vindiciis proponit: τῶν γούν [*Ῥωμαίων πρεσβυτέρων*] ἐν Αἰπαράς [*κατασχεθέντων*] γενομένης ἀπλ. etc., laudato Livio 5, 28, ubi in rebus anni 390 a. C. narratur: *L. Valerius, L. Sergius, A. Manilius, missi longa una nave, haud procul freto Siculo a piratis Liparenstium excepti devehuntur Liparas*. Scilicet fieri potuisse dicit ut his ventum Liparæi prædicarent. Quæ sunt longe petita. Nescio an pro *πενήν* τῶν γούν fuerit *πενήν* *ἐαυτῶν* γούν, ipsi sc. Polybio. Fort. etiam pro γενομένης ἀπλοῦς leg. γενομένης δι' ἀπλοῦς; sed opus eo non est. || ἀπλοῦς] ἀπλοῦς no. || 41. ἐνεῦθεν ex Epitome additum. || 45. « Verba *ἱκανῶς* ἔστιν... ἀμφοτέρων add. sec. m. in marg. n, pr. m. in marg. o, atque in marginem itidem relegavit Cor. Vocem *ἱκανῶς* autem esse Strabonis et cum præcedentibus conjungendam, recte intellexit Groskurdus, qui reliqua hunc fere in modum restituenda esse suspicatur: [*μεγάλῃ δὲ* ἔστιν ἡ ἐπίστασις τῆς ἐνεργείας, [ἡ] λέγουσι ἂν [μάλιστα παρασκευάζειν καὶ ἐκπληγεῖν καὶ ἡδονῇ] ἐπίσης γὰρ ἀμφο, κτλ. Ac videntur similia subesse illis verbis ex p. 25 ed. Cas. petita. » KRAMER. || 51. ἡ δὲ ὄνος Στρογγύλη C, in quibus ὄνος natum esse ex ὄνομα putat Meineke; vix recte. Cento fuerit glossæ, quam ad præcedens nomen Θέρμυσαν quidam adscripserat: ἡ καὶ Μελιγούνη (v. p. 229, 3).
- P. 230, 4. μάλιστα] Alterum μάλιστα ejiciendum. Accuratio- riora Strabo tradet deletο μάλιστα quod est post *παραγία*; nam Euonymus ins. minus quam Strongyle in alto sita est. || 5. τοῖς ἐκ Αἰπάρας εἰς Σικελίαν πλίουσιν]. « Erratum est haud dubie h. l. aut a Strabone aut a librario: nulla enim ex inausis ad lævam sita est ex Lipara ad Sicillam naviganti, neque reliqua quæ de Euonymi situ tradit his verbis conveniunt. Videtur igitur scriptum potius fuisse *ἐκ Σικελίας εἰς Αἰπάραν*. » KRAMER. Quibus obsecutus Meinekius scripsit *ἐκ Αἰπάρας εἰς Σικελίαν*. Quod summopere miror. Nam Euonymus (hod. *Panaria*) e Lipara versus Pelorum Siciliæ prospicienti navigantive a sinistra est, tantumque abest ut Straboniani (cum quibus confer tabulas Ptolemæi) error subist, ut inter argumenta afferantur, quibus probetur Euonymum esse hodiernam *Panariam*. Mannertus Euonymum esse putavit hod. *Salinam*, quam insulam, duplici vertice insignem, a vett. Didymen vocari nunc

- nemo nescit; at nescivit Groskurdus; quare ipse quoque conjecturam protulit, quam non refero. || 8. τοῦ πυρὸς in codd. legitur post v. *καυλῶν*; e Bæckhii conj. transposuit Kramer. || 16. ἐν no, ἐκ ABCI. || 23. μύλαις Epit.; recte, puto. Cf. p. 223, 50: *λίθος μυλίας*; p. 419, 37: *τοῦ μύλου λίθου*. || 24. Φλαμίνιον Leg. Φλαμίνιον (T. Quinctium Flaminiū prætorem a. 628) cum Du Theilio et Corayo. || 27. Ἐρικώδους εἰς Φοινικῶν. Ἐρικώδους εἰς Φοινικῶν no Siebenk.; Cor. « Cluverius quoque (Sic. Ant. p. 396) Strabonem uno eodemque modo utrobique vocabula ista formasse censuit, librariorum ea postmodum variasse. Quod quum per se parum probabile sit, tenendum est ex Chorographo hæc sumta esse, ea forma fortasse uso. » KRAMER. Hoc confiderat affirmare licebat, quom easdem nominum formas præbet Tab. Peutingeriana, nisi quod *Ericodes* in *Brigades* corruptum est. || 29. « πρὸς ἄρκτον quum nullo modo quadret ad insularum illarum situm, Groskurdus coniecit scriptum fuisse *πρὸς ἄρκτικὸν ἄρκρον*: sed complura alia h. l. mire turbata sunt, nullaue medicina sananda. » KRAMER. Falsissima Strabo refert, sed verba sanissima sunt. Inspice tabulam Peut., videbisque alium insularum distantiarumque rationes eodem plane modo describi quo Strabo narrat e Chorographo. Nullum novi locum quo cognatio Tabulæ Peut. cum Agrippæ orbe picto intercedens probetur luculentius. || 30. δ' om. ABI. || 33. τῆς ἑκρας] *ἐκατέρας* codd.; em. Cluverius l. l. p. 425. || 45. Γαλαβροῦς AC Epit.; Καλαυροῦς E. || 49. ἐπὶ ejiciendum; δὲ ti Cor.; an δὲ πως? Mein.
- P. 231, 2. ἐπὶ κλους] Lege *περί κλους*, e conj. Kr. || *περί* ἐπὶ Cor. || 3. Lege ti [*χιλίων*] *τετρακοσίων* e conj. Grosk.; *χιλίων τετρακοσίων* conj. Kr. || 4. μὲν incl. Cor. || Post καὶ (quod deest in edit. ante Kr.) in A septem octove literarum lacuna; ὁ Τάρας suppl. Cor.; præterea excidit x', nisi καὶ ex x' natum est; *διακοσίων* καὶ *ἐκασίον* habet i. || 7. ἐνταῦθα margo o; ἐντεῦθεν codd. || *λεμνὴν* i; om. ABCI; in A tamen spatium vacuum septem fere literarum; δὴ *λεμνὴν* dedit Mein. ut expleretur lacunæ spatium. || 8. *κλειομένη AC* et pr. m. B; *μεγάλη* μεγίστη t edit. ante Kr. || 13. *Ἄν οὐ μικρὸν* (coll. Liv. 25, 11)? Mein. || 31. *δοσι no*. || 32. *παρθενείας ABC*, et sic in sqq. fere ubique. || 38. νομισθεῖσι Cor.; *ὀνομασθεῖσι* codd.; *ἐτοιμασθεῖσι* vel *ὀμολογηθεῖσι* conj. Mein. || 40. *ἡνίκ' ἂν Mein.*, *ἡνίκα* codd. || *κυνήν om. ACI*, habent Bkt, Epit. et mgo n. || *περίθῃται Epit. i*; *περιθῃται ACI*, *περιθῃ Bkt*. || 42. *ἑταγγειλάντων* δὲ τινων Bk edit. ante Kr.; *ἑταγγειλάντων* δὲ *λάρβα Cor.*, Mein.; *ἑταγγειλάντες* δὲ τινες fuisse censet Kr. || 44. *ἂν bene om. Cor.*, Mein.; *περιθῃσται Epit.*, *περιθῃται B*, *περιθῃται cett. codd.* || 45. *μεμνήνται e Bekkeri conj.*; *μεμνήνται codd.* || 47. *καλεῦσαντες δ' αὐτοὺς Epit.*; *καλεῦσαντος δ' αὐτοῦ ABCI*. || 49. Σατύριον e Stephano Casaub.; Σατύριον ABCI, Σατύριον Epit. || 53. *φασι* φησι mavult Kr.
- P. 232, 5. *βουγέλιος ABI*, *βουκαίος C*; em. Meursius. || 16. *ἔτι no*; om. ABCI; *ἔτι δεκάτῃ δ' i*; *δεκάτῃ ὑστερον τοῦ πολέμου χρόνῳ t Ald.* || 19. *ἐπ' ἰσας γ*, *ἐπίσας C*, *ἐπίση*; *Al* et ex correct. B; *ἐπὶ ἰσας primum scriptum erat in B*. || 28. *συγγενέσθαι l (?)* et edit. ante Kr. || 32. *ἀμρ* αὐτῇν Kr.; *ἀμρω* τῷδε codd., edit. ante Kr. || 47. *τὴν τάξιν BCI*. || 48. *εἰς ἀποικίας*] fort. *εἰς Ἰαπυγίαν* conj. Mein.; Groskurd. lin. 51 post *σταλόντες* excidisse *εἰς Ἰαπυγίαν* vel *εἰς Ἰταλίαν* putavit. || 51. *κατεβάνον margo B m. sec.*; *κατεβάνον ACI*, *κατεβάνον B*.
- P. 233, 8. ἡ τὰς ἄλλας ἡμέρας Cor.; γρ. τὰς ἄλλας ἡμέρας ἐργατικὰς margo n. Eustathius ad Dion. 376: *παρ' οἷς πανδήμους ἑορτὰς κατ' ἔτος πλείους ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας συνδίδανεν ἀγεσθαι*. || 25. *πρὸς δὲ... βασιλεία* Meinekius

- posuit lin. 22 post v. λέγεται. || 28. ἱαπόγων Epit. ἱάπο; ἱαπύγων ABCI. || 34. πολιέματα codd. et editi. ante Kr. || 38. καὶ Mein.; κατὰ codd. || 39. ὡς Mein.; πως codd.; ἀνταίρων Xyl.; ἀνταίρων codd. || 42. Ἰωνίου AB. || 45. εἰ additum ex hi. || εἰς] Lege εἰς cum Mein.; πρὸς editi. ante Kr. || Βάριδος Cor.; Βάριτος BI, Βάριτος AC. Epit. || 53. Δαυερνίου I. || 54. καταφυγόντας δαῦρο codd.; em. Cor.
- P. 234, 1. [τῶν] ἐχ. Cor. || ἰσχει ABCI. || 2. Δαυερνίαν I. || 8. τῆς Σας. I, editi. ante Kr. || 10. μὲν om. no Sieb., Cor. || 11. Ῥαδαίων codd. ubique; Ῥοδαίων Mein. || 12. ἐξ ἧς... Ἐννιος fort. glossa. » Mein. || 17. Γαλαβρίαν AC Epit. || 21. τῇ θαλάττῃ Σαληπία AC, τῆς θαλάσσης Σαληπία BI Ald.; em. Cluver. || 22. Θυραία AC, Θυραία BI, Θυραῖαι Ald.; em. Cluver.; ἐν ᾗ Siehenk.; ἐν φ codd.; ἐν δ. Cor., ἐπιδείκνυται codd. || θυσιαστῶν Bno Sieb., Cor., Mein. || 23. Οὐρίαν codd.; em. Cluver. || 25. ἡ ταύτη bene Cor. || 27. εἰ9' inseruit Cor.; non rec. Mein. || 39. πολλῶν κόλπων Im, sed in I πολλῶν expunctum. || 42. Βρέντιον Cluver. et Cor. e Steph. et Etym. M.; probabiliter. Cum codd. facit Eustathius ad Od. p. 1409. || τῆς ἐλαφύ Cor. || 44. προβραχῇ Cor. || 45. ἐχει Kr., ἔχειν codd. || 46. ἐν Xyl.; ἐν codd. || 47. εὐθύπλοια codd.; em. Cor. || 49. ἡμνοίχη codd.; em. Xyl. || 50. Πευκεσίων... Δαυερνίων codd.; em. Xyl. et Cor. || 51. Οὐνεουεντόν ABCI; Ἰγνατία BI. || 52. Καυλία e numis et Stephano Meineke. || 52. « Καὶ Νήτων, quæ Casaubono jam expungenda videbantur, utpote nata ex repetitione proximorum καὶ Κανύσιον, Cor. omisit, neque quidquam aliud ad tuendum illud nomen, nemini præterea commemoratum, proferri potuit, quam Tabulæ Peutingerianæ *Ehettum* iisdem fere in partibus positum, de quo ipso tamen nihil constat. In medio igitur res est relinquenda. » KRAMER. *Ehettum* Tab. Peut., inter Cælium et Egnatium situm, hodie est *Noia*; unde probabile sit *N* litteram in Tabula neglectam esse. *Nehettum* vero sive *Neetum* juxta *Netium* dictum fuerit, sicut ejusdem nominis urbs Sicula apud Ptolemæum vocatur Νήπτον, apud Ciceronem vero et Silium Ital. *Netum*. *Netinos* Italiæ habes etiam apud Plinium 3, 11, 16, 105 p. 249 ed. Sillig., sed ab Harduino e Strabone illatos. Codices Plinii habent: *Neretini*, *Neratini*, *Neetini*. Legerim *Nehetini* vel *Neetini*, modo liqueret nostri oppidi incolæ ibi intelligendos esse. Ceterum Strabo, ut ordinem geographicum servaret, *Netium* ante Cælium memorare debebat. || Ἐρδωνία Cor.; Καρδωνία ABC. || 53. δὴ Kr., δὲ codd.
- P. 235, 3. Ἐν inseruit Casaub. || 4. Οὐνεουεντόν ABC. || 6. Κλαυδίου καὶ Γαλ. codd.; em. Cor. || 7. μέχρις Ὀνέσσης ABCI, μέχρις Οὐνεουσίας I ex correct.; em. Tyrwhitt. || 15. διπλοῦς ex Epit. add. Kr. || 16. « Du Theil et Groskurdius post Ἑλλάδος excidisse quædam suspicantur, quibus navigationis illius longitudo fuerit indicata: atque hic quidem, cum intervallum inter Brundisium et Epidamnium vel mille stadiis sit brevius, alterum vero, ut ex p. 281 Cas. pateat, octingentorum fere stadiorum [700 sec. Artemidor. ap. Plin. et Agatham.], ex proximis huc transferenda putat verba [δσον] ὄντα-χοσίων σταδίων, ibique ubi nunc leguntur, delenda. Sed nimia est hæc audacia ac non probanda. Multo tamen improbabilius Gosselinii est opinio, qui χιλίων ex errore aliquo natum esse censet. » KRAMER. Nihil quoque ista 1800 stadia a Strabonis mente prorsus aliena esse persuasum est. Nihil tamen transponendum puto, sed lin. 18 ita legi velim: χιλίων γὰρ ἔστιν, [δ]καίνοις δὲ] ὄντα-χοσίων σταδίων. || 22. Στεγνατία codd.; em. Xyl. || 23. δαῦρο expunxit B, om. hno. || 24. Πευκετίου AI, Πευκεστίου BC; em. Xyl. || ἐν add. Kr. || 28. Τάρας add.
- Xyl. || 29. Κανύιοι codd., sed correct. m. sec. in B. || 38. ἐννήκοντα] γ' Ald. quod probant Grosk. et Kramer. Quum 90 fere stadia sint usque ad Canusium urbem, hanc ipsam ἐμπόριον dici putavit D'Anvillius; quod nemo sibi persuaserit. Legendum ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου. Auctor quem Strabo secutus est ista 90 stadia usque ad urbis regionem pertinere voluit; ne tamen ipse Strabonem h. l. scripsisse ἐπὶ τὸ Κανύσιον putemus, impedire videntur sequentia. || Σαλάκια] Σαληπία ACI. || 30. Ἀργυροπικίων Cor. et Mein. At Stephanus v. Ἀργυροπικία: τὸ ἰδιωτὸν Ἀργυροπικανός· Στράβων Ἀργυροπικ[ι]νός φησιν. || 40. γε inclus. Cor.; ἐν μεγάλῳ πεδίῳ conj. Grosk.; ἐν τῷ πεδίῳ [Διομήδους] conj. Mein. in Vind. p. 80. || 43. ἐλάττω ἔστιν AC et pr. m. B; ἐλάττων ἔστιν scripsit Mein. || 43. Ἀργυροπικίων codd.; em. Cas. || 44. εἰτα] ἡ τὰ Mein. in Vind.; sed in editi. Str. vulgatam servavit. || 48. Λουκρία editi. ante Kr. et Meinekia.
- P. 236, 7. Σικτούς AC. || 11. Σαυρία ABI. || 20. Οὐρίον Mein. || 24. εὐδενὴ Cas.; εὐδενὴ n, Sieb., Cor. || 40. Αἰσιν] ας ζ' BC, χίλια διακόσια ἐννήκοντα AI; e Cluveri conj. em. Kr.; Αἰσίν (qui est fluvius in T. Peut. commemoratus) conj. Tyrwhitt. Mox δν suppl. Cor. || 44. Σῶαν] Σῶαν e conj. Cluveri Mein.; Σῶσαν conj. Tyrwhitt., probante Schweighæusero ad Polyb.; Καίσσαν Grosk. Ex his Cluveri conjecturam Kramerus eo commendari dicit quod et facillima sit et Polybius (2, 14, 11) Galliæ cisalpinæ oram maritimam a Sena urbe usque ad Adriæ intimum recessum patere refert, adeo ut eodem fere termino in definiendo Italiæ latere usi videantur Chorographus, Artemidorus, Polybius. « Unum tamen, Kramer ait, me retinuit quominus hanc scripturam, quam verissimam puto, reciperem. Etenim Polybius l. i. Galliæ oram esse dicit ὑπὲρ τοὺς διαχίλιους σταδίων καὶ πενταχοσίους, qui numerus multo major est eo quem ex eodem Polybio h. l. afferri videmus. Sed hæc differentia ita fortasse explicanda est, ut h. l. quantum recta distet Aquileia ab urbe Sena putetur indicatum esse, non quanta sit oræ ipsius longitudo. » — At quum de spatiis μεμλιασμένοις sermo sit, explicatio hæc admitti nequit. Porro ne putemus pro 178 m. p. ponenda esse 278, eo impedimur quod in sqq. Strabo dicit oræ Illyricæ supra 6000 stadia tribui, adeo ut longior sit quam Italica. Huc accedit quod (ut monuit Gosselinus) ab Iapygio promontorio ad Aquileiam reapse colliguntur 740 (562 et 178) fere millia passuum, et quod millia 178 inde ab Aquileia pertinent usque ad Rubiconem sive usque ad terminum nostræ rei accommodatissimum. Quæ omnia eo faciunt ut non Senam urbem h. l. memorari putemus, sed oppidulum quoddam ipso Rubicone fluvio obsecurum, eo solummodo nomine notabile quod Galliæ Italiæque termino erat proximum. Proxima autem Rubiconi statio, tria m. p. a fluvio distans, in Tab. Peut. notatur *Ad Novas*. Quodsi igitur Σῶαν nomen corruptum est, nescio an α littera ex antecedente voce perperam repetita sit, in Σῶαν autem lateat Νέαν. Quod Groskurdius proposuit Καίσσαν, propterea non placet, quod *Cæsena* ad viam, qua juxta oram Aquileiam itur, nihil pertinet. || 48. τοῦτον] τοῦτων C, τοῦτο Ald.; τοῦτον [τὸν παράπλου] conj. Grosk.; τοῦτο... μαῖζον... ἔλαττων δν conj. Kr. || 51. ἐλεγόμεν e Kr. conj. Mein., recte, opinor. || 52. δὲ m. sec. B; γε ACI et m. pr. B.
- P. 237, 4. Λαβὲ] οὐκ ἐλάφην margo I; unde Ald.: οὐκ ἐλαβε οὐκ ἐλάφη· καὶ οὐδὲν ἡ οὐ πόλιν; unde Cor.: παρὰ. οὐδὲν ἐλάφην ἡ οὐ. || οὐ om. ABCI, sed in B, ut in n, additum m. sec. || 9. Πευκίους codd.; em. Xyl. || 19. ἔλαττων δν ἡ codd.; em. Cor. || 21. Βούτανον codd.; em. Xyl. || 23. Βούταν, addito sec. m. ov, B. || 28. μὲν-

- τοι μὲν δὴ vel μὲν οὖν conj. Kr.; illud rec. Mein. || 29. νῦν om. editi.; Kr. νῦν lin. 30 ejicit mavult; ejecit Mein. || 32. & add. Kr. || καὶ αὐτὰ [δὲ] Cor. || 44. εὐχραστία... δυσχραστία A. || 46. ἐκ.] καὶ codd.; em. Cor. || 51. τὸ om. Ald.; τὰν πλεωρῶν no Cor. || 52. ἀπολιπόντων codd.; em. Cor. || 54. πεδίων Kr., Mein.; πεδίων codd.; καὶ τὰν ἀπὸ τὰν πεδίων no Cor.
- P. 238, 1. λιμένων AC. || 3. ὕψισαν editi. ante Kr. et Meinek. || 4. τε. || δὲ Cor., Mein. || 6. ὅσον AC et pr. m. B. || 8. Αἰθῶς] Ἀσίας codd.; em. Pertz ap. Mein. in Vind. p. 81. || 9. ἐν Inclusit Cor. || 26. αἰφν. [ὑπὸ Κελτῶν] ἀποβαλεῖν Cor. e Plethone, qui: ὑπὸ Κελτῶν παρὶ τοῦ Πιάδου ἀποβαλεῖν. || 29. κατὰ Casaub.; καὶ codd. || 30. ἀν τούτους [τοὺς κινδύνους]? Mein. in Vind. || 33. δὴν ABCI, ἀναδὴν no Pleth.; em. Cor. || 43. ὅσῃ Cor. || 53. ἐπακούουσι codd.; em. Cor.
- P. 239, 2. Οὐρέεσθον codd. || 3. κατέλυσαν add. e conj. Casaub. || 4. δὲ ex n. addidit Kr.; [καὶ] τὴν K. editi. ante Kr. || 6. δ om. AC. || 7. ἀβρώς] ἀβρώς B. || 16. συνέβη, [ῆ] κατ' Mein.; δὲ] ὑπὸ Ald. || 17. ἐκλειπόμενων no Cor. || 19. ἡ add. Cor. || 31. διὰ add. Groek., Mein.; τῷ ἀκοινωγήτῳ Cor. || 34. μέγιστον n et sec. m. B; μέγιστοι ABCI. || 42. δὲ add. Cor. || 46. διοικεῖν no et sec. m. A; οἰκεῖν ABCI.
- P. 240, 11. μὲν τὰ] τείνοντα Cor.; fort. μέρη τὰ. || 18. εὐδὺς] αἰδὺς Cor. || 20. δὲ καὶ asteriscis inclusit Cor., perperam. || 22. διαχοσῶν post χυλὸς probabiliter addit Cor., coll. p. 261, 5, ubi a Tergeste ad Danubium 1200 stadia esse dicuntur. || 23. ὥς] Mein. in Vind.; πῶς codd.; om. Cor. || 27. Τυρρεγετῶν B; Τυρρεγετῶν Tzschukke, Cor. || 33. λέγομεν codd.; leg. λέγωμεν, ut editi. ante Kr. || 42. διὸ δὴ καὶ] Mein.; διὸ δίκαια codd.
- P. 241, 5. δὲ τι] δ' ἐτι A, δὲ τοι Ald. || 7. μεταναστέντα Ald., Cor. || 9. Σουγάρων A, erasa inter α et β littera μ. || 16. ἐξήρηται codd.; em. Casaub. || 18. ὅσα codd.; em. Xyl. || 21. μίση] ὄρη Mein. Delinde καὶ apud Kram. (et Mein.) deest, errore, opinor, typographorum. || 23. Κολδοῦων codd.; Κολδοῦλων Ald.; Κουδῶν Cluver. (Germ. ant. p. 119) , Κουδῶων Kram. Verba καθάπερ... Κοαδ. transponenda esse post v. τὰ ἐπὶ τοῦ δρυμοῦ (lin. 34) , et pro ἐν οὗς leg. ἐν φ, suspicatur Cluver. Quom plurima Strabo habeat quae probent eum de his regionibus male doctum fuisse, sanior quisque nihil iudicaverit. Meinek. verba καθάπερ... Κοαδ. ejecit, mira iudicii confidentia. || 24. Μαροβούδου BI, Βαροβούδου C. || 26. Μαρχομάνους Cor. || 30. Λούτους] Αὐτ Λούτους (sic Ptol.) aut Λουγίους (sic Dio Cass. et Tacit.) legendum fuerit; Λουγίους dedit Mein. || 31. Ζούμους] Nomen aliunde non notum. Αεμοβίους conj. Cluver., quod recte improbat Kr.; Βούρους conj. Zeus (Die Deutschen p. 126) ; Βούρρους cum Dione Cass. 68, 8 mavult Kramer. Scribendum potius esse Λούτους, et apud Ptolemæum pro Λουγοιδιόουσι leg. esse Λούτοι οἱ Λούτοι (sicut ibid. Λουγοιοιμανοί legitur pro Λούτοι οἱ Μανοί, Lygii Manimi ap. Tacit.) conjeci in Ind. Nom.; nunc in KAI Ζούμους latere x. Διδούμους vel Διδούνους, neque quidquam in Ptol. mutandum esse censeo. || Βούτωνα] AB Cor.; Βούτωνα Cl editi. vett.; Γούτωνα e Cluveri conj. scr. Kramer. et Mein. Nihil his tribuendum esse censet Ukertus t. 3, 1, p. 411. Intelligendas esse Βαταῖνους Ptolemæi conj. Mannert. || Μουγίλωνας] Μουγίλωνας C; Βουργουδίωνας conj. Cluver., probante Kramer, qui Burgundiones, quos Ptolemæus Βουργουντάς vocat, fort. Βουργίωνα dictos esse putat. Nescio an potius pro Μουγίλωνας legendum sit Λουγίμωνας vel Λουγίμανας, adeo ut intelligendi sint Lygi Mani Ptolemæi, Lygi Manimi Taciti. Scriptura Μουγίλωνας in C ex eo
- nata fuerit quod supra litteram M in quibusdam codd. litteram λ corrector ascripserat. || 32. Σιδενοῦς] = Eosdem esse putat Zeus (l. l. p. 154) atque Ptolemæi Σιδενοῦς (in vocabulis hujus nominis fluctuantur codd.) = Krasa. Wilbergius in Ptol. p. 152, 24 varias nominis scripturas affert Σουδενόφ, Σουδηνοί et Σουδενόφ; non habet lect. Σιδενοῦς. || 34. οἰκεῖ Cor.; φκει codd. || 38. Εὐμόνδοροι codd.; em. Cas.; Αεγκόσαργοι codd.; mutavit Kr. || 45. οἰκία Cor. || 48. Γαμαβρίουσι A, in quo super v scripta lit. v; inde Γαμαβρίουσι BCI; Γαμαβριούσι Tzsch., Cor., Mein., quia sic in Tacito legitur. || 49. Βούκτεροι BCI. || 50. Καούλκoi] Infra (p. 242, 39) minus recte, ut videtur, legitur Καούλκoi. Sunt Καλούκωνες Ptolemæi p. 152, 3. || 50. Καμφίανοι] Infra καὶ Ἀμφίανων, ubi καὶ ex K ortum esse ex orationis tenore patet. || 52. Βισουργίς τε] Βισουργία B, Βισουργίται CI. || 53. Βουκτέρων BCI.
- P. 242, 4. Βίρχανς C, Βουργανίς Strabo ap. Steph. Byz., Tzsch., Cor.; Burchana Plin. 4, 27. || 9. ἐπανισταμένους codd.; em. Cor. || 13. Σούγαβροι AC. || 15. διήχον] διεδέχοντο Cor., Mein., probante Kramer; cf. p. 161, 25. || 21 et 28. Κουνιτίλῳ editi. ante Kr. || 25. Σεγμουῖντος codd.; e Casaub. conj. em. Kr.; τε] θ' δ Cor.; probab. || 30. Σεγμήρου] Kr.; Αιγμήρους AC, Αιγμήρου BI, Σαγμήρου Tzsch., Σιγμήρου Cor. || 31. τῶν] τοῦ k Cor., quod sane malim; γυνή ἡ τοῦτ. C; [ῆ] γυνή τοῦτ. Casaub. || 32. Οὐκρομήρου Ald.; Ἀκρομήρου vel Ὀκρομήρου conj. Cluver.; ap. Tacit. opt. codd. habent Actumero; Οὐκρομήρου scr. Mein. || Χάττων] Βαττων A, Βαττῶν BCI, Βραττῶν m; em. Cluver. || 33. Βαϊτόριος ACI, Βαϊτόριος B; em. Cor. || 33. Σύγαμβρος AC, Σύγαμβρος BI. || 34. Αἰγίστης codd.; em. Kr.; Σαγίστης Tzsch. || 39. Οὐσίπων Kr.; Νουσίπων codd.; Οὐσίπων Cor. || 40. Χάττων om. Agst; inclusit Cor. || Ἀνδῶν] Μαρσῶν conj. Cluverius, « rectissime, ut opinor, ipsis litterarum ductibus ΑΑΝΔΩΝ eo ducentibus (1) : contra Marsos autem Germanicum tum maxime pugnasse docet Tac. Ann. 2, 25. Infelix contra Groskurdii suspicio Λαγκοδάρων. » KRAMERUS. Apud Ptolemæum a Casuariis et Chattis meridiem versus ponuntur Αανδῶν. Apud Strabonem pro Αανδοί leg. Αανδοί, nisi erat Αανδ[ο]υ[ο]ί. || 41. Σουδαττίων codd.; Τουδαττίων Kr., Mein.; Τουδαντίων Cluver; Τούδαντοι ap. Ptol., Tubantes ap. latinos scr. || 43. σχολιάς] δυσκολίας AC. || 52. τριακοσίων] Pro T' fuisse Φ aut X' viri docti monuerunt; πεντακοσίων scr. Mein. || 54. Ἰουνδελικῶς codd.; Οὐνδελικῶς Tzsch., Cor.
- P. 243, 1. « Verba καὶ ὁ Ἐρκυνίος δρυμὸς sic a Strabone scribi non potuisse diu est animadversum; neque tamen probanda Cluverii conjectura (l. l. p. 705) : νοτιώτερα δ' ἐστὶν αὕτη καὶ τῶν τοῦ Ἰστρου πηγῶν καὶ τοῦ Ἐρκυνίου δρυμοῦ, aut Groskurdii opinio lacunam ex more suo post πηγῶν statuētis, quam ita explet : ὧν κατ' ἴσον πῶς διέχσιν. Crediderim potius verba illa ab interpolatore profecta esse, qui mancā putavit orationem post καὶ αὕτη. Eandem Lachmanni sententiam esse postea vidi in schedis. » KRAMERUS. Itaque verba ista Meinek. ejecit. Quo commissio, quae relinquuntur verba καὶ αὕτη abundant. Non animadverterunt interpretes ea quae nostras tabulas geographicas inspicientes falsa esse apparent, ita tamen dicta esse ut cum eo quem Strabo sibi efformavit situ locorum conciliari possint. Nam Hercyniae silvae initium Istri fontibus propinquum quidem esse dicitur (p. 242, 48), at quoniam ab iis intervallo separatur non definitur; deinde vero later, cujus fontes ex Strabonis opinione nonnisi unius diei itinere a lacu Veneto versus boream distant, ἑστὶν πρὸς νότον κατ' ἀρχάς perhibetur (p. 240, 17). Fieri igitur potuit, ut Istri pars maxime

- meridionalis lacu Veneto esset australior, initium vero silvae Hercyniae cum ipsa hac Istri parte australi conponeretur, adeo ut e Gallia per lacum et deinde per Istrum in silvam tendenti iter faciendum esset versus ortum hibernum. Cf. Ukerti *Geogr.* t. 3, 1, p. 115. Quae quum ita habeant, verba Strabonis non sunt sollicitanda. || 9. Οὐδελυκοὶ C. Post hanc vocem quaedam excidisse patet. Cluverius proposuit: [Ἐκαστὰ εἰσιν οἱ Νωρικοὶ καὶ ἡ Βοτὼν ἱερμία μέχρι Παννονίων πάντας, τὸ πλέον εἰς; Groskurd.: [Μετὰ τούτους δὲ πρὸς τὴν Νωρικὸν εἰσιν] καὶ ἡ B. 4, μ. Παννονίων πάντας [μὲν] etc. || 12. ἀλπίων editt. ante Kr. et Meinekius; recte. || 19. οὐ om. n Cor.; οὐτε || οὐδὲ Cor. || 21. ἐξελαθεῖν Cghno Cor. Mein., quod sane praestat. || 27. παροργισθέντας Xyl.; παρορμηθέντας Cor. || 28. τε [καὶ] πλάσματι Cor. || 29. πλημ. ὑπερβάλλουσαν BC (?), editt. ante Kr. || 31. παροργίζουσας codd.; em. Tzsch. || 38. ταύτας τοιαύτας Cor., Mein. || 40. αἰσθῆσαι Cor. || 46. ὁρωμένην codd. em. Cor.
- P. 244, 1. Ταῦτα τε δὴ e Cor. conj. Mein. || 2. εἰ Κνο. || 4. ἡ] lege δ. || 5. κληθεῖς codd.; em. Casaub. || 10. Τεωρ.] Ταυρίστας Tzsch., Cor., absque causa idonea. Dein pro καὶ legendum ἡ, ut cum Groskurdio puto. || 25. καταστρέφασαι ACI. || 27. ἀναβάσαι ὑπερπητεῖς ... Δαιμοτόμων Cor.; [μία] ἀναβάσαι vel ἀναβάσαι τις conj. Grosek., probante Kramero. Meinekius lacunam ante ὑπερπητὴς notat. Fort. fuit ἀναβάσαι [ἡ προφητὴ] ὑπερπητὴς. || 35. παροικοῦσι e Corayi conj. Meinekius; recte. ut vid. || 40. οὐδέναν BCB, ... πεποιμένους Bf, et sic editt. ante Kr. et Meinekius. Fort. recte. || 45. μέρος post Βορυσθένη collocari vult Grosek.; varia lectio fuerit vocis χωρία; ej. Cor. et Mein. || 52. παράπαν BCI; παρ' ἄπαν Cor.
- P. 245, 2. Ἐγὼν] ἐπὶχε e Krameri conj. Mein.; ἐγένετο vel διέβαινον conj. Cas., λεπτέον Sbk., ἐτυχεν Tzsch., δεῖ λέγειν Grosek., [ὄν] Ἐγὼν Cor. || 17. ταῦτα τ' αὐτῷ C, ταῦτα no, ταῦτα Ald., πάντα Cor.; ταῦτα om. B; Kr. et Mein. nihil tentarunt. Lego [παρ'] τῆς ταύτης. Cf. p. 167, 35: & δ' εἰρημὰς Ἰυθίας περὶ τὰ ταύτης καὶ τῶν ἄλλων τῶν ταύτης τῶπων. || 24. τε ej. Mein. || 26. Post Σωκράτης fort. addendum ἐξ conj. Mein. || 28. τε ejc. || 31. Μουσούς codd.; em. Tyrwhitt. || 34. Μεθοδουνοί codd.; em. Tzsch. || 35. καὶ ὅντι om. B. || 37. δὲ add. Kr., alterumque δὲ lin. 38 inclusit. || 45. ἀπρητιμέος C; οὐκ ἀπρητιμέος conj. Cor. ad vers. gall. || 47. ἰόντων codd., em. Cor.
- P. 246, 11. μὴ] ἡ conj. Kr. || 11. Σχορδίστας Casaub., Σχορδίστας codd. || 12. δὲ Αἰγυρ.] δὲ Τυρίσκους Cor., δὲ Τυρίσκους Kr.; Τυρίσκους dixit Eratosthenes; lego δὲ καὶ Τεωρ. || 27. τρισκὰ supplevit Cor. || 33. καὶ νῦν] Μουσούς νῦν Cor.; velim δὲ νῦν, ut conj. Kr. et Mein. || 36. ἐπὶκτησιν Kram.; ἐπὶκτησιν Cor.; κτῆσιν Mein. || 40. προσεκπτώσεις A, πρὸς ἐκπτώσεις BCI, πρὸς ἐκπτώσιν τινες Gemist.; καὶ κατὰ προσεκπτώσιν τινες ... παρεώθησαν Cor. || 52. εἰ μὴ Cor.; οὐ codd.; ὅ οὐ Tzsch.; ὅ οὐ Tzsch. || ἡ om. ABCI; in margine B: ἄλλως γὰρ οὐδὲ εἰς οὐ δέκ' ἡ ἑνδεκα γυναῖκας δώδεκά τε. Eadem in hno Ald. || 53. δωδεκίτης πλείους ACI, δωδεκίτης B, δώδεκά τε B. || τινές] Leg. τινές, ut Mein. e conj. Krameri.
- P. 247, 1. καστορρηγίς (sic) A, καστορροφίτης ACI; em. Tyrwh. || 2. ἐπικαλεῖται τ' ἐν A, ἐπικαλεῖται τὰ ἐν C, ἐπικαλεῖται ἐν BI; em. Xyl. || 15. δαπάναις] ἀπάταις codd.; em. Cor. || 26. καὶ ἐμψ. ... εὐαίθειαν ej. Mein.; praefixo δὲ post σκουδὴν transposuit Pletho. || 28. Ζάμοειν C. || 30. ἐαίνω AB. || 46. ὑπαλείφθη codd. || 48. Κωγαίων editt. ante Kr. || 49. Βυρβίστας C, Βουρβίστας Cor., sicut codd. habent p. 252, 18, 253, 6. Sed Βυρβίστας istorum p. 649, 8; Βορβίστα, Jornandis Get. c. 11. ||
50. Δεκαίνωας A. || 52. τοῦ] ὑπὸ τοῦ Pletho, Cor. || 53. Ταῦτα Cor., qui dein οὐ inseruit. Pro κακῶς in I καλῶς. P. 248, 16. πλάττειν e Villebrunii conj. Cor.; πάντας codd. || 38. ἐν τῷ II. φασὶ om. o; ej. Cor., Mein. || 40. Ὀγύον C, Ὀγυν I, Ὀγύγιον ik, Xyl., Cor. Ptolemaeus Calliae Hispanicas promontorium Ὀρούιον memorat, fortasse non diversum ab Ἀργίῳ Iberiae septentrionalis jugo, cujus Avienus meminit (Or. m. 159). Fortasse hunc esse montem a Strabone memoratum, adeo ut pro Ὀγύγιον legendum sit Ὀρούιον suspicatur Meineke in Vind. p. 83. Eodem jure fingere liceret fabulam de Ogyio monte pertinere ad Getarum montem sacrum, qui p. 247, 48 Κωγαίων δρος vocatur. || 43. Παρχαῖαν] Παρχίαν codd.; em. Xyl. || 44. In his turbatum aliquid. Lacunam post ἄμμος indicavit Mein.; Grosek. proposuit: λίθους, [οὐς] ἐξ ἄμμου [συμπήγνυσθαι] ἐκ δὲ etc. || 46. ἐπτεῖναι codd. || 48. αὖ] ἂν Cor.; asterisco locum notavit Mein. || 51. γι Casaub.; τε codd.
- P. 249, 1. γερρήων ABCI; em. Tzsch. || 3. τινα no, π ABCI. || 5. ἐμνήσθην] εἰρήκαμεν no. || 7. τὰ ejc. || 8. κίραν k, Ald., Cor. || 12. τυγχάνοι AB. || 16. γαλακτοφάγων AB. || 17. τὰ ante ὑπὸ Πτορ. cum Spengelio velim ejcere. || 18. πρότερον ferri vix potest, nec credo respicere vocem ea quae Strabo disputavit lib. 1, c. 2, ut Kramerus putat; προσθεῖτον conj. Grosek. || 20. διότι] εἰ B. || 22. ἰδεῖτε codd., em. Xyl.; κατὰ inseruit Grosek. || 25. μὴ additum ex Bknot. || 29. πλάττει codd.; em. Xyl. || 33. Leg. πόταρον, ut conj. Kr., probante Mein. || 39. ἡ] εἰ Mein. || 42. ὑπ' ὑπὲρ Aikno. || 44. ἴλγος τε ἰδὲ] Kr.; Αἰγυρὶ δὲ codd.; Αἰθίοπας Αἰθῶας τ' ἡ δὲ Cor. || 47. [καὶ] ἀγαύους Cor.; in ἀγαύους latere ἀνδράκους suspicatur Kramerus. || 48. καὶ inclusit Cor. || 49. τοῖς] τοῦτος kno, marg. B. || τὰς] καὶ τὰς kno margo B. || 50. τὰ τέκνα Ald.; Cor.
- P. 250, 1. δ' ἡ] δὴ codd.; em. Cor. || εἰς] leg. vid. καὶ cum Cor. et Mein. || 7. πρὸς ταῦτ incl. Cor. || 21. Σελεύωνα Ald.; Σέλευκον καὶ Δεύωνα conj. Casaub.; Σέλευκον καὶ Δεύωνα Cor. || 27. λιούττης ABCI, τελειούττης g Ald.; e Casaub. conj. em. Tzsch. || 36. αὐτῶν τὴν πόλιν no; τὴν αὐτῶν πόλιν editt. ante Kr. || 37. παρὰ inseruit Cor. || 42. τὸν πότον Ald. || 43. ἀποκρίνεσθαι AC; οὐδὲν Grosek. et Mein. || πλὴν] om. no Ald.; πρὶν B. || 51. τοὺς ἄλλοι ἀνδρῶν ej. Mein.
- P. 251, 2-5, καὶ Πλάτων ... ἐπ' αὐτῇ ej. Mein. || 13. τε Kr.; δὲ codd. || 14. δεῖν Cor.; δεῖνόν codd.; δεῖον, omisso δέ, Tzsch. || 21. Δία Tzsch., δὲ codd. || δὲ addidit Kr. || 24. αἶαν no Cor. || ἀπηνῖς codd. || 31. Verba ἦν .. Δαρειοῦ fort. non esse Strabonis putant Kr. et Mein. || 32. γενεῇ Mein. || 33. ἀνθρώποι ἀπ' οἰκῶν A, ἀνθρώποι ἀποικίαν BI. Ald.; em. Cor. || 36. Leg. [τῶν] ἐπτά, ut Cor., Mein. || 37. ἓνα τελεῖα] ἐν εὐτελείᾳ vel ἐπ' εὐτελείᾳ Toup.; hoc rec. Cor. et Mein. || εὐρήματα BC. || 40. οὐ τάλῃθ. Cor. Mein., bene. || 42. εὐρήμα B. || 44. ὥς ... τὰ ἐξῆς ejc. Mein. || 47. ὕστερον A Mein.
- P. 252, 2. πλάσμα Mein. || 6 et 7. δὲ et ἐπεὶ suppl. Cor. || 7. γόνι recte om. no. || 11. Μυσοὶ codd.; em. Tyrwh. || 13. Post Ἰστορίαι in codd. leguntur verba τοῦ ποιητοῦ, quae post ἀπορρίψαι collocavit Cor. || 18. Βευρβίστας mgo A. || 21. ἀπῆρεν AC. || 22. πράγμασιν BCI. || 27. Καλτοὺς καὶ τοὺς A. || 30. εὐπαίθειαν marg. i; εὐπορίαν codd. || 31. ἔσχην καινεὶν AI, ἔσχη καὶ νέον C, ἔσγς δὲ καίνεον B. || καὶ incl. Cor. || 34. Ζαμώλιος Cor. || 38. στρατιῶν Cor. || 41. μυριάδας codd.; em. Casaub.; τότε] ποτὶ Tzsch. || 45. Ἀάκους BCI et similiter in sqq.; fort. rectius. || 49. Δάου B, Δάους ACI.
- P. 253, 6. δ' add. Casaub. || 10 et 13. Δανούδιον editt. ante Kr. || 16. Verba καὶ τοῖς Θραξὶ exciderunt in edit. Kram.; errorem repetivit edit. Mein. || 19. Μοισοῖς Mein.

- || 22. ἡφανισμένων ABC, ἡφανισμένων E. || 28. εἰκοσι μῆρας leg. videtur cum Mein.; et ante στρατιᾶς inserere vult Kr.; pro στρατιᾶς Eustathius ad Dion. 394 habet στρατοῦ; Corayus στρατιᾶς scripsit. || 34. Μεταξὺ δὲ [Γεωγῶν καὶ] τῆς θαλ. Groskurd. || 36. ἀπολαυθεὶς ABCI. || 42. βαρβάρου βασιλέως E. || 44. ἐκβολαῖς [τοῦ] Ἰστροῦ] μεγ. Groskurd., probabiliter. || 55. Πευκίνοι A, Πευκίνοι C, Πευκίνοι BI.
- P. 254, 14. « πόλιν quomodo expediendum sit difficile est dictu. Groskurdus verba ἄλλην τινὰ aut subaudienda aut a Strabone scripta excidisse ratus, Tyram urbem intelligit. Hoc vero incertissimum est. Illam enim urbem quamquam Ptolem. et Periplus Ponti Euxini ab Ophiussae distinguunt, alii testes, Plinius 4, 26 et Stephanus Byz. s. v., diversam ab hac nisi nomine non fuisse statuunt. Præterea tota enuntiati forma eam sententiam respicit, nec cur urbis nomen Strabo omiserit, intelligis. Videtur potius πόλιν delendum esse, ut diversa accolarum narratio de distantia urbium istarum subjiciatur, id quod Tzschukius jam est suspicatus. » KRAMERUS. Haud credo. Nescio an legendum sit: οἱ δὲ προσκοινοῦντες [ὁμώνυμον] τῇ ποταμῷ πόλιν. || 24. Γεωγῶν] Εὐκιδῶν Epit. || 25. Τυρραγέται ABI, Τυραγέται Epit.; Τυριγέται C(P), Tzsch., Cor. || 26. « Ὀδργοι prorsus ignoti sunt, nec improbabili conjectura Mannerti (t. 4, p. 274) Γεωργοί, de quibus v. infra (p. 259, 1) et Herodot. 4, 18. Syllaba γε ut omitteretur similitudine voculae καὶ effici potuit. Ceterum in marg. A pr. m. addita sunt hæc: Ὀδργοι νῦν, οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ Τοῦρκοι λέγονται. » KRAMER. Georgi sive Agricola de quibus p. 259 et apud Herodotum sermo est, ad eum tractum de quo nunc agitur non pertinent. Præterea ne putem Strabonem scripsisse καὶ Γεωργοί, impedior sequentibus: τὸ μὲν πλεόν νομάδες, ὅλγοι δὲ καὶ γεωργίας ἐπιμελούμενοι. Fortasse indicari Τάργους quos Ptolemæus 3, 5 p. 202, 2 inter Tyragetas et Iazyges Danubii accolae ponit, conjeci in Indice nom. s. v. Urgi. At obscurissimum hunc populum a Strabone memorari parum est probabile. Gentem hujus regionis notissimam habebis, si pro καὶ Ὀδργοι mecum legeris x. Ἀγ[ά]θουροι. || 29. Τυρραγέταις ABI; Γερμανοὶ ABC. || 33. Πευκίνοι et Πευκίνοι C, Πευκίνοι BI. || 34. Ρωξάνων A, Ροξάνων B, Ρωξάνων CE. Similiter lin. 37 et 38. || 41. Εὐκιδόρω ABCI; em. Xyl. || 45. 22 codd.; em. Tzsch. || 48. δ' ἔχουσι no.
- P. 255, 2. καὶ οἱ C; om. E Cor. || 7. καὶ δ. Tzsch. || 8. τοῦ add. Cor. || Καρπινιήτου codd.; em. Xyl. || 10. τε. om. E. || 12. ἀπορρινοῦσι E; ἀπορινῶσι ABCI. || 16. θηλὸς ἔστιν om. no. || 18. πληθὺν om. E, spatia vacua relicto; πληθὺν em. Cor. || 19. ἀποληθθέντες E, ἀπολειθθέντες ABCI. || 20. γαγγάκη E. || 21. Verba Νεοπτόλαμον ... Ἰκπομαχίῃ Mein. transposuit post v. ὁδόν (lin. 18). || 25. πολλὴν Cor. || 28. νημεονόντων Eno Epit. || 34. πλοῦς ἔστιν ἐπὶ no. || 35. δ' add. Cor. || 44. Καρπινιήτης ABCI, Καρπινιήτης Epit. || 45. διαχιλίους Epit. || 46. οἱ δ' ἐκεί scr. Tzsch. Potius ante καλοῦνται quædam excidisse censent Cor., Grosk., Kr., Mein. || 47. Τάριοι codd.; sed p additum in A sec. m. || 50. ὦν σταδίων add. Mein.
- P. 256, 10. ἄλλος] « καὶ Καλὸς λιμὴν Corayus e conj. Casauboni, coll. Ptol. 3, 5 et Mela 1, 1, 25; qui portum quidem habent ita nominatum, sed locis inter se et ab hoc de quo agit Strabo, valde diversis; neque est cur vox ἄλλος, quæ ansam præbuit illi conjecturæ, respuatur ulla est causa. » KRAMER. Nullus in antec. memoratur portus; quæ in verbo ἄλλος recte offenderunt Cas., Grosk., Cor., Mein. Quod Paulus Beckerus (Die Herakleotische Halbinsel in archæologischer Beziehung. Leipz. 1856, p. 9) putat ἄλλον λιμένα significare einen Nebenhafen (in der Sebastopolischen Bucht sc.), id

- ferri non posse nemo græce doctus non intelligit. Pro ἄλλος fort leg. esse ἄμα suspicatur Meinekius, qui ilis quæ de geographicis monet Kramerus, acquiescisse videtur. At dubium non est, quin recte Καλὸς λιμὴν priores interpretes reponi jussent. De situ portus e Melæ compendio accuratioris aliquid erui nequit. Ptolemæus a Strabone eatenus recedit quod Calum portum in Carcinite quidem sinu, at in ora ejus boreali collocat, dum Strabonis narratio portum flagitat in objecto litore meridionali positum; ibi vero cum Strabone hunc portum ponit Arrianus, Ponticæ oræ descriptor omnium accuratissimus (V. Geogr. min. t. 1, p. 396 sq.). || 15. παρὰ πλοῦ ABCI. || 28. ἐν αὐτῇ Mein., recte. || 33. « Verba καὶ τοῦ Ἀδρίου μίρifica sunt ac mihi suspecta: addita videantur propter Romanorum mentionem. » KRAMER. Ejecit verba Meinekius. Mihi Romanorum mentio non additamentum, sed corruptionis causa existisse videtur. Quæ a Borysthene orientem versus juxta mare patebat regio, Ὑλαία vocabatur (Herodot. 4, 9. 18. 54. 76; Scymnus 845; Alexander Polyh. ap. Steph. v. Ὑλαία; Mela 2, 1, 45), sicuti mare regionem hanc alluens Hylæum dicebatur, teste Plinio 4, 12, 26, 83: Inde silvestris regio Hylæum mare quo adluitur cognominavit; Enochadæ vocantur incolæ. Jam vero apud Strabonem in literis υἈδρίου, si p ejeceris, elementa habes vocis ὙΑΔΙΟΥ. Legere itaque licet: βαρβάρους κατὰ τὸ Ὑλαίων [πλάγιος], nisi mavelis, transpositis verbis: ἐπὶ τοὺς ὕπερ τοῦ Ἰστροῦ καὶ τοῦ Ὑλαίου [πλάγιος] μέγχι τ. Bop. Voce Ὑλαίου in Ἀδρίου corrupta, facile intelligitur cur πλάγιος: ejectum sit. Nomen quod apud Plinium legitur enochadæ (enochadæ cod. R), ex quo Harduinus inepte elicit inde Hylæi, ita corrigendum est, ut assumpta litera i ex voce antecedente, legatur Terroccadiæ vel potius Torroccadiæ, Τορροκιάδιος; nam apud Ptolemæum 5, 3, p. 202, 1 ed. Wilb. hæc gens in Græcis nostris vocatur Τορροκιάδαι, in Latinis Torroccadæ; at urbis nomen fidei scribitur: Τόρροκα, Τόρροκα, Τόρροκα. Scripserim Τόρροκα καὶ Τορροκιάδαι, quæ scriptura ad elementa literarum quæ Plinii codices præbent proxime accedit. || 41. Πιρισάδου ABC Epit.; Περισάδου Iho. Quum infra in plerisque locis codd. Παρ. exhibeant, eaque forma obtineat ap. Demosth., Diodor., Polyæn., Kramerus hoc quoque loco dedit Παρισάδου; Tzsch., Cor. et Mein. maluerunt Παρισάδου, sicut numi habent. || 45. τὸν τὼν Συμβ. CI; Συμβόλων om. no. || λιμένα τοῦτον μέγχι no. || 48. πρόσκειται ABC.
- P. 257, 2. μετώπου [οἰ] πολὺ legendum esse dixi in not. ad p. 103, 26. || 6. Τιδαρηνίαν E. || 17. ἔθνος supra ὄρος pr. m. addit E. || Κυμέριοι AE. || 8. θυναστεύσαν ABCI; em. Xyl. || 9. βόσπορος] κόλπος n, Tzsch., Cor.; sinus Cimmerius Guaricus. || 13. εὐγενὴς no Mein. || 15. Βοσπορανῶν E; idem lin. 17 codd. BCE, ubi Βοσποριανῶν A Epit. || 16. εὐγενὸς Mein. || 20. κώμας] χώρας E. || 21. Πραστὰ Νύμφαιον, ut Mein. || 26. Σάτυρον Cas.; Σάτυρον codd.; Πιρισάδην AB. || 31. Παρισάδου AC. || 32. δς ante οὗχ Eno, Cor., Mein.; recte. || 40. ἀπὸ ἐκτείνου videtur. || 44. τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας editi. ante Kr.
- P. 258, 16. Καρπινίτου ACI, Παρπινίτου B, Καρπινίτου Epit. || 26. τριάκοντα γοῦν codd.; τριακοντάχουν γοῦν Kr.; em. Mein., qui deinde scripsit ἀποδοῦσα. || 28. τε] δὲ no. || 34. θαλασσίας καὶ δέκα] ις Epit., quod verum esse putat Kr. || 36. καὶ τοῖς ἱππ. BCI. || 38. ἐψήμα γίγνο. || 41. φέρων Xyl.; ὄρων BI, ὄρων C, || 49. δ' οἱ] no, δ' οὐ ABCI, δ' αὖ Tzsch. || 54. δέκα] Leg. videtur ἔνα cum Grosk. et Mein.
- P. 259, 5. τοῖς καταριθμηθεῖσι] τὴν καταριθμῆσαν codd.; e Villebruni conj. em. Cor. || τύποις AI, τύποι BC, τῶν

τάτων no. || 6. Σαίλουρος codd.; em. Xyl. || 8. Χάδον] Χάλαον pr. m. in marg. A; Χαδον edit. ante Kr. || τοῦ inseruit Mein. || Μιδριδάτου codd.; « Μιδριδάτῃ Tzsch., quod ferri nequit. Suspiciari possis Μιδριδάτου στρατηγού τινος. » KRAMER. τοῦ Μιδριδάτου στρατηγού dedit Meinek. Præstat Tzschukkil emendatio lenissima. Cf. Pausan. 9, 12 : Μαρδόνην Σέρῃ στρατηγούνα et alia similia in Steph. Thes. v. στρατηγῆν p. 838, A || 15. ἀντίχοιεν Cor.; ταῦτ' ἔχουεν codd. || 21. τοῦ ante πρός om. B. || 25. Βοσποριανῶν i, ut supra p. 257, 15 et 17. || 30. Δεσιν] ὄρεσιν Cor. || 33. κάλος ap. Athen. V, 7. 44. πρός τὸν] εἰς τὸν Ek; Ἰστρον Tγrwhill; ἰσθμὸν codd. || 45. πρός om. B.

P. 260, 1. Δάκος BCL. || 2. διέλοι Cor.; διέλοι codd. || 4. Παιωνικά AE. || 9. Αἰμων edit. ante Kramerum, qui Αἰμον dicit legi in AE, de ceteris codd. minus constare. || 14. Ἀρβία Epit. et Steph. Byz.; Ἀρβία codd. || 16. Post αὐτῆς Groskurdus suppleri velit ὅρη ἐστὶ. Dein pro ὁμορεῖ codd. ὁμορον; em. Mein.; cum eodem velim ὑψηλότερον προ ὑψηλόν. || 18. Αὐγαριανὸν codd. || 20. & κεῖνται ... ἀρξάμενα codd.; em. Cor. || 22. Ἰουνδολίκους A, Ἰουνδουλίκους C. || Τοινίους] « Ἐλουητίους Cor. (Ἐλουητίους Mein.); atque verum id puto, licet falsum sit, quod Casaubonus refert, in lib. vet. id legi. KAITONIOF similis modo ortum esse videtur ex καὶ Ἐλουητίους (αἰτουάτιοι præbent codd. lib. 4, p. 192 Cas.) atque καὶ διττανῶν ex καὶ Ἐδθανῶν lib. 3 p. 162. Infelix Casauboni conjectura est καὶ Βοτούς. » KRAMER. Violentior hæc emendatio quam ut probabilem habeas. Τοῖνοι iidem sunt qui p. 244 dicuntur Τωγῆνοι, quæ nominis forma si recte habet, nostro quoque loco Τωυγίνους leg. fuerit, nisi forte erat Τοῖγελίνους. Ceterum Sprunerus aliquæ (quos ipse in Tab. secutus sum) Τογῆνους istos in hodiernam Zug regionem posuerunt; at potius ad boreali Helvetiæ parte inter Tigurinos et lacum Brigantium (in quo tractu locorum nomina Tuggen et Toggenburg occurrunt, quæ jam Joh. Müllerus cum Τογῆνις Strabonis composuit) collocandos esse ex nostro loco colligitur. || 25. Δάκος BCL. || 26. Ἐρετοσίρῳ ABCL. Κρετοσίρῳ C; Κρετοσίρῳ codd. habent p. 252, 29; φάσκοντες B; φάσκοντες A1, φάσκοντες no. || 27. Παρίσου] « Μαρίσου Cor. e Cas. conj. paulo inconsideratius, quum a septentrione ille in Danubium (imo in hod. Theiss) influat; Μάρῳν s. Μάρτον e p. 462, 15 reponendum esse censet Grosk., paulo felicius, quia nimis remotus est orientem versus ab illis locis, de quibus h. l. agitur. » Hæc KRAMERUS, qui quomodo res expedienda sit, in medio reliquit. Fluvius qui Bolos a Dacis dirimebat, si Danubius non erat, vix alius esse poterat nisi hodiernus Theiss (Tibissus, Tibiscus), qui apud Plinium (4, 12, 25) Pathissus, apud Ammianum Marc. 17, 13, 4 Parthiscus vocatur. Ac reapse Plinius l. i. Dacos occasum versus usque ad Pathissum pertinuisse refert. Quare nostro loco pro Παρίσου aut Παθίσου aut Παρθίσου legendum esse puto. Quodsi Strabo hunc fluvium de jugo montano in antec. descripto per Scordiscos a meridie in Danubium influere existimavit, id non adeo mirandum est, quum de aliis quoque fluviis in Danubium exeuntibus falsissima prodiderit. Pathissum boream versus fluere statuit, sicuti Savum et Dravum et Noarum boream versus fluere dixit (p. 261, 4). || 33. μέχρις Αἰγαστιῆς A. || 37. Δάκος BCL. || 40. πολλὸν] πολλοὶ Cor., recte, ut videtur. || 41. Ναύποντον codd.; em. Casaub. || 42. Legi velim cum Meinekio ὑπερπείσει. || Ὀκραν] Ἀκραν ACLE (B?). || 45. Ὀκρα Epit.; ἀκρα ACLE (B). || 49. Τεργέστα Kr., Τεργέστα AC, Τεργέστης B1no Ald. || 50. Λούγαϊον C. || 51. Ναυπόντου codd.; τὸν Ναυπόντων E; Καρκόρας C (?) hm, Tzsch.,

Cor. || 52. Σάδον E Mein.; Σάον Tzsch., Cor., et codd. supra p. 173, 4. || 53. Σεγηστικὴν A; κλήθει om. E et Pletho; κλήθος Ald.; κλάτος vel potius κλάται [καὶ] προσλαβὼν Cor.; κλήθει [ὀδάτων μέγα αὐτῆς, καὶ] προσλαβὼν conj. Grosk.; Tzsch. κλήθει dici pro augetur putat, quod recte improbat Kramerus qui omnia sana esse asseverat. Meinekio asterisco corruptelam indicasse satis habet. Ceterum Νόσας nomen num recte habeat, parum liquet. Indicatur hodiernus Muhr fl. qui in Dravum incidit. Ad eundem fluvium referunt stationem quæ in Tab. Pent. vocatur in Imurio.

P. 261, 2. Κόλαπιν ABCL, quod non mutaverim; Κόλαπιν E. Supra (p. 173, 6) pro ὁ Κόλαπιν codd. ὁγδόλαπιν, in quo Δ natum ex A, cum tamquam varia lectio adscriptum erat O. Apud Herodotum in Danubium influere dicitur Κάρπιν fl., quem Savum esse conjiciunt; recte, puto; scilicet in Savum translatum est nomen affluentis ejus, quem Strabo Κόλαπιν dicit, alii vero ex frequenti liquidarum permutatione Κάρπιν vel Κάρπιν dixisse videntur. || Δανουβίῳ l, et sic in sqq.; Κουρδίσκου C. || 4. δ' add. Cor.; Τεργέστα AC1, Τεργεστών B. || 7. κείμενα no. || 9. Δτιῶνες pr. m. B, Δατίωνες A, Δασιῶνες no, Διάσιωνες B ex correct., h, Ald. || 10. Δισιτιάται C; ἡγεμὼν ἦν καὶ ο et margo n. || 11. & add. Cor.; διατίνει δὲ E, διατίνων Pleth. || 12 et 14. Σαρδιαίων ABCL, Ἀρδειῶν E; em. Cor. || δ' add. Cor. || 13. Ρίζωνικὸν E. || 14. γῆς [ἡ ἰλλυρικὴ παραλία ἐστὶ] μεταξύ Grosk., probabiliter. || 24. τὸν Πόλων E, τὸν πόλων ABCL; τῆς Πόλας Xyl., Tzsch., Cor.; pluralem τὰς Πόλας habes p. 179, 46. || 31. ἐκπεποιημένοι AC1. || 33. Ἀρουκίνοι Kr., Mein., coll. p. 172. 48; Ἀρουκίος A, Ἀρούπιος C1, Ἀρούπινος C (?), Ἀρούπινος Cor. || Μονήτιον Tzsch. || Οὐνδον l (?). || 34. καὶ ante ζαῖφ incl. Cor. || 35. καὶ recte om. Epit., Cor., Mein.. || 38. πενταχ. ex Epit. suppl. Xyl. || 43. Κυριακτικὴ Kr., Κυριακτικὴ C, Κυριακτικὴ Epit., Κυριακτικὴ B1, Cor. Cf. p. 102, 23. || 46. Ἰσα codd.; em. Xyl.; Ἰσσαίων ghik et sec. m. A. || 48. καὶ ἡ] ἐπειτὰ ὃ Pletho, Tzsch., Cor.; dehinc Guarin.; ἐξῆς δὲ conj. Cas.; εἴτα ἡ Mein. || 52. Πρώμωνα e conj. Schweighæuseri (ad Appian. Illyr. c. 12) Mein. || 54. Ἀνδρήτριον AB1, Ἀδρήτριον C.; em. Cellarius et Tzsch.

P. 262, 1. Δαίμιον codd.; em. Xyl.; Δαίμιον Mein. || 2. ἐποίησεν δακικά; AC1. || 4. τῆς χώρας Epit., Steph. Byz. v. Δαίμιον, Eustath. ad Dion. 97. || 5. νομίματι e Casaub.; conj. Cor. || 6. ἔλλους Casaub., ἔλλήλους codd. || 7. Ἀνδρίον E, Σάρδιον Pletho, Ἀρδιον Xyl., Tzsch., Cor., recte. || μέσον] Malim μέσῃ cum Cor. et Mein. || 8. ἐπὶ θαλάττῃ Epit. || 10. Σαρδιαίων Pletho; Πλαραίων conj. Tzsch., coll. Steph. s. v. et Appian. III. 10. || 11. Κέρκυρα Epit. || 14. Οὐραλίους codd.; e Gronovii conj. (ad Liv. 27, 30) em. Cor. || Σαρδιαίων C1. || 13. Post τέλος excidisse videtur τὸ ἔθνος, monente Groskurdio. Pletho ita habet : ὥστ' ἐξέθαρται μικροῦ τέλους τὸ ἔθνος καὶ ἐκλέλοιπε. || 22. Σκορδίσκου B (?), edit. ante Kr. || 27. ὁ ρίζαι κάλος Epit.; ὁ *Ρίζωναιων x. conj. Grosk.; ὁ *Ρίζωνικός x. Mein. || 29. ἡ add. e Plethone; συνάπτει δὲ B1no. || 31. Δασανήτιοι A, Δασσαρήτιοι Cor. || 32. Αὐταρεάται ABC, Δαρδανιάται Cor.; « Quod cum per se parum probabile sit, non minus incommodum est quam codicum scriptura, propterea quod ἔλλοι Dardanio quoque respicit (?). Omnia planissima forent, si verba haec τοῖς Αὐταριάταις abessent. » KRAMER. Ego cum Groskurdio probo Co-rayum Δαρδανιάταις reponentem; ceterum quum ἔλλοι vox in vulgata lectione nonnisi ad duos populos referenda foret inepte, Groskurdus legi voluit [καὶ] ἔλλοι; quod displicet; alius potius populi mentionem excidisse crediderim; nescio an fuerit Δασαρήτιοι [καὶ] ἔγχιλοι (sic codd. p. 271, 22), ἔλλοι, etc. Enchielanes s.

- Encheleas in ipsa Dessaretide ponit Polybius 5, 108. || 34. Ante vocem πόλις nomen urbis excidisse censens Meinekius lacunam notavit. || Μέδοις codd. Ante hanc vocem excidit οί, nisi in sequentibus legi velis συνάκτοντες cum no, Pleth., Tzsch. Cor. || 37. [τάς] διαίτας Cor. || 38. μουσικοίς ej. Mein., recte. || 41. 'Ριζονικὸν Pletho et Steph. Byz. v. Δυρράχιον; 'Ριζικὸν codd. || 42 et 46. Κορρ. Tzsch., Cor. || 44. Λάος Epit. || 51. καὶ πρὸς] εἰς no. || 54. καὶ om. Bl.
- P. 263, 3. εἰς] ὡς εἰς AB. || 8. [ἀπὸ] τῆς Cor. || 10. [ἀπὸ] τῆς ῥίξης Cor. || 10. Βαλλιακὴ καὶ Ὀρσιδὴν ABCI; Βαλ-
λιακὴ πόλις, omisso altero nomine, Epit.; em. Xyl. || 18. ἀπὸ [τοῦ] ἀνδρὸς Ald. || 19. 'Ισῆς ACI. || 25. Ante ἀπὸ τοῦ excidisse τεκμαιρόμενος vel simile verbum putat Mein. || 26. [τὸν] τε Cor.; fort. τε ejiciendum esse suspicatur Kr. || 28. τιθεῖς] τὴν θέσιν Cor.; καὶ [τὸ] τὸν v. τ. Αἰ-
θυριδῶν τοσούτων [εἶναι τὸ μέγεθος, ὥστε conj. Grosk. At secundum hæc Theopompus dicere videretur totum istum insularum complexum contineri 500 stadiorum ambitu, quum tamen vel singulæ insulæ circuitum majorem habeant, atque antiquiores scriptores eo potius peccaverint quod borealem Adriæ partem justo longe majorem fixerint, Hyllicamque chersonesum, ut hoc asseram, vel Peloponneso æqualem esse putarint. Itaque malim: [τὸ] τὸν νήσων τῶν Α. [τὴν] διαχίστην τοσαύτην εἶναι τὸ μέγεθος ὥστε, vel τὸν Αἰθυριδῶν [τάς] πλείστας τὸν κύλον etc. || 31. παραπροσμάτα Tzsch., Cor. || 32. λαοδογματικῶς codd.; em. Tyrwh. || 33. καὶ περὶ τῶν ἄλ. Ald. || 36. ὑπεραντίας E. || 39. εἰ τί που C Mein. || 43. ἴδης codd.; em. Tyrwh. || 48. Δαλ-
ματῶν A m. pr., C, Epit. || 50. τῇ δὲ] Ante hæc lacunam nolant interpretes. Groskurdus: συνάκτοντα [καὶ δὴ-
κοντα τῇ μὲν παρὰ τοὺς Τριβαλλοὺς καὶ Μυσοὺς, τῇ δὲ, κτλ. Quæ recte improbat Kramerus. Corayus pro τῇ δὲ παρὰ legendum suspicatur τοῖς παρὰ. Ac sane, quum Scor-
disci per totam Pannoniam essent, quosnam h. l. Scordiscos intelligi voluerit auctor significare debebat. Eodem sensu possis: Σκορδίσκοις συνάκτοντα [τοῖς παρατεί-
νουσι] τῇδε παρὰ etc.
- P. 264, 1. ἄγαι Epit.; ἄγαι codd. || 9. of add. edit. || 14. εἰσέν (εἰσόντες Bno) ejiciendum. || 15. Μάργου Pletho, Μάρτου codd.; Βάργον] Μάργον Mannert. (t. 3, p. 606), Cor. « Codicum scriptura eo videtur firmari, quod idem hoc flumen Βρόγιον ab Herodoto (4, 49) appellatur. » Kram. || 19. 'Ιλλυριῶν ABC. || 22. Καπεδοῦνον C. || 26. Μακροβύτοι E, Κρώσχοι Pleth. || 27. Κάλαντι ABI. || 28. Τομαία AI, Τομαίαν B Ald., Τομήα C; Τομέα Tzsch.; Τόμιν Cor., uti est p. 265, 5. || 28. τὸν ΑΙ. || τὸ ΑΙ. A Mein., recte: || 29. ὅπ' αὐτοῦ A, unde ὅπερ αὐ-
τοῦ Mein. || 30. Μέδων codd. || 31. Βέσσοι] Μέσσοι A; ὅπερ Mein., ὅπερ Cor. || 32. ὅπὸ τῶν ἄλλων ληστῶν Pleth.; ἀπὸ τῶν ληστῶν Cor. || 35. 'Ιλλυριῶν E, 'Ιλλυρί-
δων ABCI. || 'Γερβάνες] Ἀγρίανος conjecit Casaubonus, quod recepit Meinekius. At quo pacto Agrianes inter Dardanio et Autariatas et Ardæos habitasse dixeris, non intelligo. Contra vero quum juxta Dassaretios degisse noverimus Brygos vel Bryges, ut in codd. passim scribitur, *Briges*, et urbs eorum ap. Stephanum modo Βρόγιον modo Βρυγιάς dicatur, nostro loco pro 'Γερβάνες legendum fuerit οἱ Βρυγίανες vel rectius Βρυγιά-
νεις. Quodsi infra p. 271 eadem gens Βρύγοι (Βρύγοι) vocatur, id ex alio fonte manare vel ex eo colligas quod ibidem Sesarethii dicuntur quos h. l. Dasaretios nomi-
nat. || 49. παραγραφὰς codd.; em. Cor.
- P. 265, 5. Τοιρ E, Τοιμας Tzsch. || 10. Ante ἱερὸν in Bno suppletur ὁποῦ. || 14. Αἰζων E. || 15. Κρούιοι codd.; em. Xyl. || 18. Μενέβρα BC, Μανέβρα (Μένναβρ. suprascr.) E; Μέννα πόλις A, Μενάπολις B, Μενάπολις

- (supr. scr. Μεννάκ.) E; Μέννα] Μέννα ABCI, Μέννα E, ἡ τοῦ Μένανος βρία Epit., « ex conjectura, ut videtur: et hoc mireris, qui ex Μενέβρα oriri poterit Μεσημβρία. Rectiora haud dubie tradit Stephanus, ex Nicolao Dam. referens ἀπὸ Μέλσου nominatam fuisse illam urbem. In reliquis magnopere concinunt quæ Strabo et Nicolaus docent, ut eundem auctorem sequi videantur. Inde su-
aspice Strabonem scripsisse Μελοσηβρία ὅλον Μέλσα πόλις, τοῦ χτίσαντος; Μέλσα καλουμένη. Nominativus fuerit Μέλσας, quem varie declinavit uterque: A et E (forma rotunda) facile coaluerunt in N. » KRAMERUS. Ceterum cum Strabone faciunt quæ leguntur in Simeone Logotheta (cod. Par. 1712 fol. 72): Μεσημβρία ἡ πρὶν Μεν-
εβρία ἀπὸ Μένωνος Θρακῶς τοῦ ταύτην οἰκίσαντος καὶ βρία τοῦ παρὰ τισι Θρακῶν πόλισμα λεγομένου» πρὸς δὲ τὸ εὐραβδέστερον Μεσημβρία νῦν ὀνομάζεται. || 21. Ἐπλουρία C Mein. || 22. Πολυμυρία Mein. || 24. καὶ ἡ Τρ.] κητι-
ρίζεις ABCI; em. Tzsch. || 28. Verba Ἀγγιὰλ x. α. Ἀπ. ejicienda; καὶ ante Ἀγγ. habent no. || 29. Φθινόπολις codd.; em. Xyl. || 30. Ἀνδριάκη BI; lege Ἀνδριακή; Ἀ-
δριάκη C. Similiter Ἀνδριακή, Myrensiem in Lycia na-
vale, Ἀδριακή scribitur in Stadiasm. M. M. p. 492 ed. Didot. Quem Lyciæ portum nostro Pontico nomen de-
disse colligitur ex Dionys. Anapl. Bosp. fr. 50 (G. Min. t. 2 p. 59, ubi v. not.). || 38. τοσούτων] Leg. videtur δις τοσούτων sive 40 stadia; tot enim recte computant Ar-
rianus § 37 et Anonymus. Per. Pont. § 91. (V. Geogr. m. 1 p. 401 et 412). || 39. ὅπερ] malim ὅπερ cum Cor.; ὅθεν Pletho. || 46. πάντα καὶ [ἐκατὸν] τριάκοντα leg. esse suspicor. V. not. ad Dionys. Anapl. p. 9. || 47. προστῆχς Mein., quod sane præstat. || 49. πλείους Pleth. || 54. δὴ τὴν στενωπρίαν ej. Mein.
- P. 266, 4. πρότερον] Velim πρότον cum Cor. et Mein. || 6. προσιούσα ABCI. || 9. Χαλκιδονική E; προσπίπτουσα Ἰνο, προκύπτουσα E. || 27. πρότεροι Cor., Mein. || 23. εἰς om. ACI, neque necessarius est; ἐπὶ no; πέραν] πα-
ραίτη h, Planud., Cor. || 24. πλούτον Casaub., πλούτον no, πλουν ABCI. || 26. ἐπὶ δ' ἡ ABCI. Ald. || 29. Κα-
λύδη] Deb. Καδύλη, ut Demosth. et Polyb. || 33. καὶ τοῖς ἴλλ. ὅρσι καὶ Epit. Mein. || 35. Leg. ἀρέαμνα cum C (P) no, Cor., Mein. || κατὰ ejiciendum. || 45. ἐπαγαγομένου Cor., Mein. || 46. τα] δὲ Cor. || 50. Αἰδία codd.; em. Xyl.
- P. 267, 1. Τέμβιας ABCI Epit. || ὡς δὲ ... ἐνεπον ο margine illata esse videntur; ej. Mein. || δὲ] καὶ Cor. || 3. σύας σοῖας ABC, ὡς Ἰνο, σύας Epit.; ἐνεπον E. || 5. Ἐκλος (Αλαος mgo) A; ἐκλος, et supr. αἰκλος, Epit.; ceterum pro Αἰκλος recte Mein. Ἀἰκλος. || 6. Κρίνανος codd.; em. Wesseling, ad Diodor. 5, 81. || 10. ἔχουσι om. AC; κατέχουσι Cor. || 12. Ἀσσωπαταί codd.; em. Xyl. || 18. Αελέγεια Mein. || 23. Ἰδην E, Σίδην ABCI. || 34. τοῦ δὲ] « τούτου δὲ? » Kram. || 40. ἄλεις codd.; ἄλεις Wes-
selling., Cor., probante Dindorf. in Steph. Thes. v. λαός p. 106, B (cf. v. φῶς p. 1459); λαός Etym. M. et Gudian. s. v. λαός, Tzsch., Grosk., Mein.; λᾶς conj. Heynius ad Apollod. p. 113. || 48. τοῦτο Pletho, τὸ codd.
- P. 268, 2. αὐτοῖς] αὐτῶν Pleth., Cor. || 5. τὸν Αἰμίλιον post Παῦλον inter versus addit t. || 7. πέντε] β' Im. || 9. τὴν γραφὴν ACI; προστῆχ AC. || 15. Ἀγνατία E. || 16. Κυψέλων Epit.; Κυψέλου ABCI || 17. δ' add. ex Epit. || 20. ὀδοθηκοντα] x' CI, εἰκοσι A, supra π' m. sec. || 27. Λυχνιδίου codd.; em. Tzsch. || 31. Λυχνιδιον AC et sic sæpius. || Leg. Ἐορδῶν ex præcepto Herodiani. || Εἰδ.] Αἰδσαν A, Ἐδσαν ACI, Ἐδσαν Epit. || 39. Ἀμκρακ-
κού Epit. ubique. || 37. Ἰλλυριῶν E, Ἰλλυριδῶν ABCI. || 42. ἐκπίπτει τοῦ Αἰγαίου πλάγους codd.; e Plethome em. Tzsch. || 44. ὁρῶν e Casaub. conj. Kr.; ἰδῶν codd.

- P. 269, 8. μέγρη Πελοποννήσου, κτλ.] Hæc sic Strabonem scripsisse non credo. An fuit : μέγρη [Μαλαῶν τῆς] Πελοποννήσου vel μέγρη Κυθρήων νήσου (quæ insula in Myrto erat. V. p. 102, 40) τὸ Μυρτιάδων ἴσκι καὶ [τούτῃ συνῆλθε τὸ] Κρ. ? || 15. Χαονίας Cl, et pr. m. B. || 30. Ὀγγημος AC, Ὀγγημος Bl, Ὀγγισμος no; em. Tzsch. Eadem varietas lect. est lin. 35. || 32. Κασσιώπη Tzsch., Cor., Grosk. « Mirum est quod legitur in Epit. : "Ὅτι ἀπὸ Κασσιώπης τῆς ἐν Κερκυραῖ, ἔως Ερυνταίου, κτλ. » KRAMERUS. Mirum potius est quod apud Strabonem de Epirotica Cassiope sermonem esse putant, quom de Corecyrae promontorio portusque (V. Ptol. 3, 5; hod. Cassopo) cogitandum sit. Nam si Cassiope nostra in Epiro esset, ibidem, secundum Strabonis verba, etiam Phalacrum prom. esset, quod Corecyra esse constat; deinde autem lin. 33 in oræ descriptione pergendum fuisset verbis μετὰ τὴν Κασσιώπην, non vero μετὰ τὸν Ὀγγημον. In errorem induxerunt verba καὶ πάλιν ἄλλος, quæ sciolus quidam Epiroticam Cassiopem memorari putans introduxisse videtur; legendum puto καὶ λιμὴν ἄλλος. || 35. « Vocibus μετὰ δὲ quum finitur folium in A, id quod sequitur incipit ab argumento libri octavi; quaternio integer excidit. Eadem autem quæ in A desunt, desiderantur etiam in ghi; in g duæ, in h tres paginæ vacuæ sunt relictæ. » KRAM. || 41. Λευκιμῶν B, Λευκίμων l. || 46. δ om. Bl; Θυμίαμ lB, sed in B literæ μι expunctæ sunt. || 49. Βουγαίτιον codd.; Βουγέτιον Grosk., Kr., Mein. || 50. Ἐλάτεια Pleth.
- P. 270, 8. τὰ Pleth., τὰς Cl, τοὺς BE. || 12. δεκαναίαν Wesseling. ad Diod. 14, 103; δεκαναίαν ABCI, δεκάνειον Pleth., τὴν δ' ἀκροθίνιον no. || 17. Γόργου Epit., Τόργου C, Τόλγου Bl. Ald. || 18. Ἀραχθός C, Ἀραθός E. || 19. ὀλίγων] ὀκτὼ suspicatur Cor. || 20. Τύμης Cor., Στύμης Bl, Στίμης C. || 21. εὐτύχει Cor.
- P. 271, 10. Αἰθνας Cl. et B in quo x sec. m. in litura scriptum. || 12. ἰωνικῶ pr. m. B, ἰωνικῶ Cl et sec. m. B. || 16. ἔθνη] μέρη BCE. || 19. τῶν om. Tzsch. et Cor. || 20. Βρίγιοι B, Φρύγιοι BCI; em. Cas. || 21. ἀργύρια codd.; em. Cor. || 21. περὶ δ' ἀνέσται Mein.; περιστάδεις τε codd.; περὶ δ' jam coniecerat Casaubonus; οὐκ περ Ὑλαίς susp. Cor.; [οὐ] Περιστάδεις τε conj. Kr. « Diestas sive Dyestas, qui nunc primum in Macedonicarum sive, quod eodem redit, Illyricarum gentium ordinem introducuntur, commemorat Herodianus apud Stephanum Byz. v. Πιάσται : Βαρύνεται δὲ ὁμοίως τῶ Ὀρέσται ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Διάσται. Μακεδονικὰ δὲ εἰσιν ἔθνη. Ubi quod dixi olim Diestas eodem esse quos Pausanias Διάστας vocat, i. e. Dii Macedonici incolæ, nunc retracto. » MEINEKE in Vind. p. 88. Incerta hæc sunt eatenus quatenus de sedibus Diastarum nihil constat. Fortassis Strabo scripsit : περὶ δ' Ἐαδύεται vel Ἐαδύεις τε, quos juxta Encheleas memorari putaverim, sicuti Polybius 5, 108, 8 inter oppida Illyriæ Lychnitidi paludi proxima juxta Enchelanas opp. habet Sattonem opp. || 22. Ἐγγελαί οὗς καὶ Kramer. et Mein., nisi quod hic Ἐγγελαί scripti; Ἐγγελάους καὶ codd.; [οὗς] καὶ Ἐγγελάους καὶ Corayus. Ceterum Polybius, Livius alique in hoc tractu collocant Dasaretios, qui quum a Sesarethiis Strabonibus vix diversi sint, quæritur an auctor scripserit καὶ Ἐγγελαί[οι] καὶ Δασαρήτιοι] οὗς καὶ Σασαρήτιους καλεῖται. Ipse Strabo ex alio fonte Dasaretios memorat p. 262, 31 et 264, 37, eorumque sedes ita definit ut in eo tractu sit a Rhizone at Drilonem fluvium pertinet, ponendi forent. Qua in regione Dasaretios habitasse alius nemo prodidit, at Enchelearum ibi sedes fuisse complures tradiderunt (v. not. ad Scylac. p. 37) : adeo ut quæ de Encheleis erat sententiarum diversitas, eadem etiam de Dasaretiiis obtinuisse videatur. || 23.

Σασαρήτιους codd., quod mutavit Kramerus, quoniam Stephanus ex Hecateo laudat Σασαρήτιον oppidum Tauranteriorum. || 24. Δουρίστος Strabo ap. Steph. s. v.; τριπόλις Mein.; Διόρδοι Bl, Διόρδοι C; Ἐορδοι Cor., Ἐορδοί Mein. || 25. Αἶμα BCI, Ἐλίμα o; em. Casaub. e Steph. s. v. Ἐλίμα. || 26. Ἐγγελάους C, Ἐγγελάους A. Legendum aut Ἐγγελάους aut Ἐγγελαίους; hoc rec. Mein. || 29. δ] τε Cor. || 31. μήτηρ Ἀμύντου τοῦ Εὐρυδίκης codd.; em. Cor. || 22. Ἰερα] Assumpta ex vocabulo asætec. litera σ, legendum est Σίρρα (Sirræ), ut monuit Dindorfius in Steph. Thes. v. Σίρρας, ex eoque Meinekius. || 33. Νεοκτολέμω codd.; em. Mein. Νεοκτολέμω τῷ Ἀχ. conj. Spengel, probante Kramer. || 38. Legendum aut Αυγκήστιν aut Λύγκων, monente Kramer. || hoc rec. Mein. || 39. Ἐλίμα] Ἀλμάν codd.; em. Tzsch. || 43. παραπλησίως Cor. || 45. Ῥωμαίους Mein. probab. || 46. Ἰγνατία B. || 48. Αυγκηδούνα codd.; em. Tzsch. || 50. δ βατῶος codd.; e Tzsch. conj. em. Kr.

Pag. 272, 2. Ἀλγυκιστῶν Bl, Αυγκιστῶν C; em. Tzsch. || 3. Πελ.] πλειόνων codd.; em. Cor. || 6. τρίπολις Mein. || 8 et 16. Ἀλχομέναι Stephan. s. v., Cor. || 9. Στιδάρη Mein.; Στιδάρη Polyb. 28, 8, 8; Stuberia Liv. 31, 39; Στιδάρη Suidas. || Κυθρα Strabo ap. Steph., Tzsch., Cor., Mein. || Βυραδὼν codd.; em. Tzsch. || 19. Ταμάρω codd.; em. Cor. || 33. δ om. B Cor. || 43. οὗχ add. Kr.; οὐ pro οὗτῳ e Plethone Tzsch. et Cor. || 44. ἑλλοίς ἑλλοίς codd.; em. Tzsch. || 48. [Οὐ μέντοι, δ Σαχίδια] φησι, τῆς] ἐν κτλ. Mein.; in eandem sententiam similia proposuerunt Tzsch. et Grosk. || τῆς ἐν τοῖς] τοῖς ἐν τοῖς Cl; e Tzsch. conj. em. Cor.

P. 273, 4. Τόμορος E et Eustath. ad Odys. ξ, 327 (p. 1760 R) et Odys. π, 403 (p. 1806 R). Cf. Stephan. v. Τόμαρος. || 6. τε] δὲ Cor., Mein., recte. || 7. ἔγινετο] Δέγνετο Cor. et Eustath. ad Odys., p. 1760 R. || 9. τομόρους BCI; τομόρους E et Eustath. || 11. Ἀμφιλόχος codd.; ex Epit. em. Xyl. || 14. et Epit., ἦν codd. || 15. κτενίω Cor. || 16. ἀποτρωπῶσι θεοὶ et παύσασθαι ex Hom. edd. Coray. || 17. τομόρους C, τομούρας Tzsch. || 19. πολ.] βουλευματα Eustath. l. l. p. 1806. || 21. τμάρους] τομαρούρους e Cas. conj. Corayus, coll. Epitome in qua : τόμευροι ἐκαλόυντο ἐν συγκοπῇ ἀπὸ τοῦ τομάροι (τομαρούροι); ὡς ἐν τοῦ Τόμερου φύλακας. Kramer. et Mein. τμάρους, utpote ab interpolatore additum, ejiciendum esse putant. || 22. παρ' add. Tzsch. || 23. ὡς inseruit Cor., idem καὶ addidit ante καταχρ. || 29. τάττοινο codd.; em. Cor. || 32. μέντοι Mein., ἐν τοῖς codd.; μὲν τοῖς Kr.; ἐν τοῖς Θεσσαλικοῖς Cor. Guarinum secutus. || 34. πελασγίας] Fort. leg. Θεσσαλίας, et in lin. 35, v. Θεσσαλίας ejiciendum esse suspicatur Meinekius. || 38. Κινέας] Cf. Stephanus v. Δωδώνη : Κινέας δὲ φησι πόλιν ἐν Θεσσαλίᾳ εἶναι καὶ φησιν τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖον εἶς Ἡπειρον μετανεχθῆναι.

P. 274, 6. πέλαις Kr. nescio quam recte; πελαίης cod. Cf. Eustathius ad Odys. ξ, 327 p. 1760 : οἱ δὲ τὸ πελαίον μὲν ἀνδρὰς προφητεύειν φασίν, ὑστερον δὲ τρεῖς ἀποδείχθηαι γράτας προφητίαν, δὲ πελαίης καλεῖσθαι γλώσσας Μολοτῶν, ὡς τοὺς γέροντας πελαίους. Hesychius : Πελαίους. Κῶσι καὶ οἱ Ἡπειρώται τοὺς γέροντας καὶ τὰς προσβύτιδας. || 7. πελαίους] Cf. Hesychius : Πελαίανες, οἱ ἐνδοταί· παρὰ δὲ Σύροις οἱ βουλευταί. || 11. χολίον Mein. || 13. κροτούντα conj. Spengel. || 19. προσέλθοι Kr., προσελθεῖν cod., expuncto σ. || 24. Decem fere literarum capax spatium vacuum in cod.; Kramerus τὴν Πέλλαν suppleri voluit; melius Tafelius : νότον στενά. « Significantur, ait, Axianæ angustiae, nomine Bulgarico Prusak, de quibus vide Thessalonicam p. 295 sq. Pellæ nomen requirit Kramerus existimat, me dissente. Pella longe alibi quærenda est. Per Axii vallē

et angustias ad initium sinus Thermæi venit, non ad Ludias lacum, ubi vetus Pella. Straboniana verba hunc sensum habent : « Ubi introitus patet ad angustias Axianas. » Nam στενά non idem est quod στεθαί. Immo ex isto loco, ubi utraque urbs ante dicta, στεθάλλουσιν ἐπὶ τὰ στενά. Ergo στεθαί est locus, unde egrediuntur, ut ingrediuntur, στενά, locus quem ingrediuntur. Idem plane Macedonice locus idemque nomen (*Stena*) in Tab. Peut. occurrit sectione VII. » || 28. δὲ add. Kr. || 26. « Βότων ὅρος, nullo alio loco commemoratum, non diversum videtur ab eo quod supra (p. 272, 11) appellatur τὸ Ποῖον ὅρος. » *Kramer.* || 44. τινών] δανών conj. *Spengel.* || 49. Αὐτ ἐπὶ γέλωτι ejiciendum, aut γελᾷται corruptum est; λέγεται conj. *Mein.*

P. 275, 5. Εύρου cod., Έβρου mgo. || 18. Legerim τοῦσι et lin. 20 παραλληλογράμμου cum Cor. et *Mein.* || 27. Βότωνα Kr., Βούτωνα codex. Cf. *Elym. M.* p. 206, 6, ubi : Τὸ δὲ ἔθνικόν τοῦ Βότωνα διὰ τοῦ τ, ὡς Στράβων ἐν ζ'· καλεῖται δὲ ἀπὸ Βόττινος τοῦ Κρητός. || 28. Leg. Πάσινας δὲ [τὰ] περὶ, monente *Kramero* in Add. || 32. Ἡδωνας] leg. vid. Ὡδωνας, ut *Mein.* monuit. Dein leg. Σίδωνας. || 35. ἐπὶ ἄλῃ conj. *Spengel.*

P. 276, 9. Τιταρίων... Τιταρίον] Super T scriptum K. Etiam codd. Palat. lin. 30 habet Κιταρίον, sicut codd. A p. 379, 7. et Ptolemæus 3, 13. Τιταρόν alii codd. et *Eustath.* ad II. β, 754 p. 336, 27 R. || 15. Locus luxatus redintegratus ex *Eustathio* ad *Hom.* p. 337, 12, qui e *Strabone* affert hæc : Πηνειὸς ῥέταται ἐν ἀριστὰρ μὲν ἔχων Ὀλυμπον, ἐν δεξιᾷ δὲ Ὀσσάν, ἐπὶ δὲ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Πηνειοῦ ἐν δεξιᾷ Μαγνητῆς πόλις ἡ Γυρτών. Unde *Mein.* et Kr. in Add. nostro loco supplent : [ἐν δὲ δεξιᾷ τὴν Ὀσσάν, ἐγγὺς] τῶν ἐκβολῶν. || 18. ἑδασίλευσαν cod.; ἑδασίλευσαν *Eustath.* ad II. β, 752 p. 337, 14 R. || 21. Θρήνης *Mein.* || 30. Κιταρίου cod. || 36. Leg. ἀπέχει δὲ σταδίων ἑκατὸν τῆς Γυρτῶνος ἢ Κραννῶν, ut e *Strabone* habet *Stephanus* v. Κραννῶν. Idem *Stephanus* e *Strabone* affert hæc : Ὁ μὲν δὲ πόλις Μακεδονίας καὶ Μαγνησίας. Στράβων ἐδίδου. || 45. φησί (sc. *Strabo*) *Mein.* || 48. μείζονα codex; μεζόνων *Eustathius* ad II. β, 596, p. 299 8 : Ὅπως τὰ πρῶτα μὲν ἀγροτέρων διέτη, εἰτα καὶ μεζόνων ἀξίων ἐσόντων καὶ ὄχλων καὶ δύναναν περιποιούμενος διεθέρη ἐξ ἐπισποτάσεως, ἀντὶ γόνης ἀπὸ μουσικῆς τε καὶ μαντικῆς καὶ τῶν περὶ τὰς τελετὰς ὀργισμῶν.

P. 277, 3. Τρίκλάρων] De his aliunde non constat. Conjecturam legendum esse Ἀγρίωνων; at quaeritur num *Agrianes* usque ad fontes *Erigonis* occasum versus pertraxerint. *Strabo*, qui de *Erigonis* cursu superiore jam dixerat p. 272, 1, nostro loco, qui ex alio fonte petitus esse videtur, nescio an *Τρίκλάρων* nomine intelligi voluerit *Pelagones* trifariam divisos. Nam non modo *Thessalicae*, sed *Pæoniæ* etiam *Pelagoniam* τρίκλινιν fuisse testatur *Stephanus Byz.* v. Τρίκλινος, ipseque *Strabo* *Pæoniæ* *Pelagoniam* τρίκλινιν memorat p. 271, 24, cum eaque alio loco (p. 272, 6) tripolim *Thessalicam* confundit. Hæc si recte conieci, *Pelagones* h. l. Τρίκλαροι vocantur, sicut *Basii* vocantur Τετραχωρίται vel Τετραχωμοί (v. not. ad p. 285, 10), sicuti *Ponti* populus Ἐπτακλιμαῖται dicuntur, sicuti Τριχλαρία vocabatur *Diana* cui tria oppida *Achaïæ* communia offerebant sacra (*Pausan.* 7, 19, 1). || 4. τῆς Πελλαιας] « Pro Πελλαίας legi vix aliter poterit quam Πελαγονίας. Jam etiam *Intelleges* quare *Strabo* nude dicat τὴν πόλιν. Est urbs terræ cognominis *Pelagonia*, (*Heraclea Lyncestis*), *Bitolia* s. *Buteli* *Bulgarorum*, *Turcarum Toli-Monastir*. » Hæc *Tafelius*, probantibus *Kramero* et *Meineki*, quorum hic *Pelagonias* istud in verba *Strabonis* recepit. Mihi quoque *Tafelii* conjectura, quam in latinis indicavi, ardebat; sed accuratius re perpensa, in codicis scriptura

acquiescendum esse censebis. Nimirum *Strabonem* de fluviis hujus regionis accuratiora non habuisse comperta luculenter patet ex his quæ de *Haliacmonæ* inter *Dium* et *Pydnam* egrediente prodidit. Nec meliora novit de *Erigone*, quem *Axio* misceri putavit, non in *Pæonia*, sed, ut codex habet, in *Pellææ* regione haud procul ab ora maritima. Reapse ita *Strabonem* statuisse primum ex eo quod fluvii ejus in descriptione oræ maritimæ mentio fit, conjicimus, deinde autem e *Ptolemæi* tabulis intelligimus; nam is quoque, sicuti *Strabo*, *Haliacmonem* inter *Dium* et *Pydnam* exire statuit, *Erigonem* vero in *Axium* delabi censet paulo supra *Pellam* urbem, adeo ut confluentes tum a *Pella* tum a maris litore vix centum absint stadia. Sic certe delineatum est in vetustis Tabulis quæ *Bertianæ* *Ptolemæi* editioni adjunguntur, et eodem fere modo in ceteris tabulis. Non satis his concinunt quæ in græcis edi solent, ubi positiones ita exhibentur : *Pella* 49° 20' long., 40° 5' lat. *Axii* ostia 49° 20'. 40° 10'. *Axii* et *Erigonis* confluentes 49° 15'. 41°. Secundum tabulas confluentes ponendi sunt non in 41°, sed in 40° 10' lat. Miror nullam exhiberi a *Wilbergio* lectionis varietatem, quamvis optima *Ptol.* editio *Argentina* (anni 1513), quam unam inspexi, pro 41° legatur 40° 30'. Ceterum apud *Ptolemæum* *Pella* est a dextra *Erigonis*, dum apud *Strabonem* *Erigon* urbem in sinistra relinquere dicitur. Hoc ne mireris, tenendum est *Axium* e mente *Strabonis* esse a meridie *Pellæ* inter *Pydnam* et *Methonem* vel certe inter *Methonem* et *Alorum*. Nam *Pieria*, in qua *Pydna* urbs, usque ad *Axium* pertinere dicitur (lin. 43); *Methone* jam pertinere videtur ad sequentem regionem (l. 44); certe *Alorus* expressis verbis *Boitiae* assignatur (l. 12). *Erigon* in *Axium* a borea influere putandus est. Hæc *Tafelii* causa monui. || 6. εἰκοσι] γ' et supra pr. m. κ' codex. || 8. Cf. *Stephanus Byz.* : Ἀλωρος, πόλις Μακεδονίας. « Ἔστι δὲ τὸ μυχαίτατον τοῦ Θερμαίου κόλπου. » || 10. διὰ] « Literæ δὲ perierunt in codice, sicut et, quæ paulo post uncinis inclusa sunt. Ceterum mira sunt quæ hic traduntur. » *KRAMER.* « Verba λέγεται... ἐπιφάνειαν, ab hoc loco prorsus aliena, per errorem ex sequenti fragmento huc translata esse suspicor, in quo de *Thessalonicae* urbis nomine agitur, quem *Cassander* ab uxoris suæ *Philippi* filiae nomine appellavit. *Philippus* autem *Thessalonicae* nomen filiae imposuerat a *Thessalis* devictis. Tale quid *Stephanus Byz.* dixisse videtur ab epitomatore misere truncatus et in hunc ferme modum redintegrandus : Κασάνδρου πτόσμα, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικός, Φιλίππου δὲ τοῦ Ἀμύντου θυγατρὸς, ἣν τοὺς Θεσσαλοὺς νικήσας οὕτως ἐκάλεσε. Hæc vel his similia si *Strabonem* quoque prodidisse statuere licet, epitomator ejus, sive malis glossator, scribere potuit λέγεται δὲ Θεσσαλονίκεια διὰ τὴν ἐπιφάνειαν [τῆς κατὰ Θεσσαλῶν νίκης], quæ verba primum in margine scripta, postea truncata in alium locum suffecta sunt. » *Meinekius*. *Vind.* p. 93. *Strabonem* id quod *Meinekius* verbis istis inesse putat, non dixisse e collatis fr. 21 et 24 colligas; neque glossator id dicere potuit, nisi glossam status loco suo motam esse; quod cur putemus causa non est, quum ea quæ l. l. *Strabo* affert ita sint comparata ut annotationi marginali anam præbere potuerint. Falsissimum enim est quod *Strabo* dicit *Alorum* in initio sinus *Thermæi* recessus positam; quæ positio quum uni conveniat *Thessalonicae*, fieri potuit ut glossator *Alorum* a *Thessalonicae* non diversam esse putaret, adeoque adscriberet : λέγεται δὲ Θεσσαλονίκεια [ἡ δὲ] τὴν ἐπιφάνειαν [νῦν καὶ τῷ κόλπῳ (golfe de Saloniki) τὸν οὖνα διδοῦσα vel ejusmodi aliquid.]. Sin errorem *Strabonis* perspexit, scribere potuit : λέγισθαι δ' ἔδει Θεσσα., κτλ. *Alorus* oppidum ad

- Thermaei sinus partem maxime occidentalem alicubi positum erat; Thermaeus vero sinus in tabulis Ptolemaei non a meridie versus boream, sed ab ortu ad occasum porrigitur. Ejusmodi tabulis utens Strabo Alorum esse τὸ μυγαίετον τοῦ κάλπου dixit. Quod Stephani locum attinet, Meinekii tentamina violentiora sunt quam ut admitti possint. Cautius vir doctus egit in edit. Stephani. Ceterum quod ibi in verbis Θεσσαλονίκη, ... ἦτις ἄρα ἐκαλεῖτο Ἄλεια pro ignoto isto Ἄλεια legi voluit Θέρμα, non probō. Nomen istud legitur etiam in cod. Paris. Simeonis Logoth. p. 74) ubi : Θεσσαλονίκη δὲ καὶ Ἄλεια καὶ Φῶα (An Θέρμα?) καλουμένη. Legendum vero esse Αἰνεα ex alio ejusdem loco (p. 72) patet, ubi haec : Ὁ μέντοι Κασσάνδρος Θεσσαλονίκην τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου θυγατέρα (immo Alex. sororem, Philippi filiam) ποιησάμενος γυναῖκα, εἰς ὄνομα ταύτης κτίζει τὴν Θεσσαλονίκην· οἱ δὲ Αἰνεαν φασὶ μετὰ τὸ ἀποφυγεῖν τὸν Τρωικὸν πόλεμον· ὅθεν καὶ ἡ χώρα Αἰνεα λίγεται· τὸ δὲ ἐν τῇ Παλίνῃ (i. Παλλήνῃ) φρούριον, παρ' αὐτοῦ τοῦ Αἰνείου οἰκοδομούμενον· ἐπεὶ [γὰρ] παρὰ τῶν ὕπ' αὐτῷ ἀχέως γεγενησθαι αὐτῷ θυγατέρα καὶ Κασσάνδραν ὀνομασθῆναι, καὶ αὐτὸς Κασσάνδρειαν τὸν τόπον ὠνομασε, καὶ στήλην λιθίνην γυναικὸς σχῆμα ἔχουσαν καὶ πρὸς Τροίαν βλέπουσαν ἐπάνω τοῦ τεύχεος ἔσθησεν. || 22. Leg. τῆλθεν. || 37. Αἰνεα. || 44. ἡ νῦν Κίτρον καλεῖται glossatoris fuerint. || πόλις Kr., πόλις cod.
- P. 278, 20. τῆς γῆς, etc.] τῇ πηγῇ ἐπικινδύναται, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς τῷ Ἀξίῳ em. Politus ad Eustathium t. 2, p. 779; Corayus dedit : κάλλιστον τῆς γῆς τῇ ὄψει ἐπικινδύναται, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς τῷ Ἀξίῳ. Cf. Eustathius ad II. β, 850 p. 360, 14 : Ἐν δὲ τῇ ἐπικινδύνῃ αἰὲς ἡ αἰῶν (διετῶς γὰρ ἡ γραφή) αἰῶν τινες οὐ τὴν γῆν ἐνόησαν, ἀλλὰ τινα πηγὴν, ὡς ὅλην ἐξ ὧν ὁ γεωγράφος φησὶ, λέγων, ὅτι ἡ παρ' Ὀμήρῳ Ἀμυδὸν Ἀβυδὸν ὅσπερ ἐκλήθη, κατεσκάφη δέ. Πηγὴ δὲ πλησίον Ἀμυδῶνος, Αἶα καλουμένη, καθάρτατον ὕδωρ ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν Ἀἰῶν, ὃς ἐκ πολλῶν πληρούμενος· ποταμῶν ὁλοκρὸς ῥεῖ. Φαύλη οὖν, φησὶν, ἡ φερομένη γραφή « Ἀξίου κάλλιστον ὕδωρ ἐπικινδύναται αἰῆ, » ὡς δηλαδὴ οὐ τοῦ Ἀξίου ἐπικινδύντος τὸ ὕδωρ τῇ πηγῇ, ἀλλ' ἀνάπαλιν· εἰτα ὑποδυσκόλως αἰτιώμενος ὁ γεωγράφος καὶ τὸ νοῆσαι τὴν αἰῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι παντελῶς ἐθέλειν ἐκβαλεῖν τοῦ Ὀμηρικοῦ ἔπους τὴν τοιαύτην λέξιν. || 26. Leg. Αἰνεαν. || 29. Ἀμυρδῶμαντα cod.; em. Kr. || 35. Καλασσυραίου cod.; em. Kr.
- P. 279, 9. Μηκύπερνα codex, quod servavit Meineke; Μηκυπερναίτοι habes in inscript. ap. Franz. Elem. Epigr. p. 121, 9. || 13. τῆς περίε Mein.; recte, ut vid. || 41. Θύσαν cod. || 42. Ὀλόφυξεν Tzsch.; Ἀκρεσθῶς cod. || 48. τετρακόσια (v) ferri nequit; legendum est ψ' (700). || 51. Νέσσου cod.
- P. 280, 1. Μυρκίνος Ἀργίλος cod.; em. edit. || 4. Δάτον ἀγαθὸν cod.; em. edit. || ἀγαθίδας cod.; ἀγαθίδας Mein. || 7. Leg. χρυσεῖα x. ἀργυρεῖα || 12. sqq. Inclusa suppl. vit Kr. || 15. Cf. Eustathius ad II. β, 596 p. 299, 7 R. : καὶ οἱ ἐν τῇ ἀκτὶ τῇ περὶ τὸν Ἄθων Θάμυρις ὁ Θραξέϊ βασιλεὺς, τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων γενόμενος, ὧν καὶ ὁ Κίτων Ὀρφέος. || 25. « ἐνὸν non plane certum est; nihil tamen reperire potui quod melius conveniret compendio quo brevior usus est. » Κλαμ. || 33. Νέσου cod. || 45. ἱκατὸν] An τραχοσίους (T pro P)? *Kram.* Id sane res postulat; neque aliter statuit Ptolemaeus. || λίμνην] λιμένα conj. Tafel, recte, ut videtur. || 52. Ὀδομάντει cod.; Ὀδομάντης Kr.; leg. cum Mein. Ὀδομάντης.
- P. 281, 2. διαρρεῖ] Leg. διαρρεῖ e conj. Kr. || 4. Γαρορθηδία cod.; em. Kr. || 12. Locos turbatus. Lege : τὰ περὶ τὸν Δρόθρον, ἐν δεξιᾷ δὲ τὰ περὶ τὴν Ῥοδόπην καὶ τὸν Αἰμόν. Ἐντὸς δὲ, κτλ., nisi fort. verba καὶ τὴν P. καὶ τ. Αἰμόν ὅρος ejicienda sunt. || 19. Μέδων καὶ Σίντων cod.; em.

- Kr. || 26. Ὀρρεσίαν Kr., Ὀρρεσίαν cod. Ceterum de hac Pelagoniæ nomine aliunde non constat. || 29. καὶ [γὰρ] αὐτοῦς conj. Spengel.; Πηλαγίας, supr. scripto Πηλαγίας cod. || 43. Φουκκα suppl. *Kramer.*, vix recte, populi nomen excidiisse videtur. || 46. οἱ ἡ νῦν cod.; em. edit. || 49. Inclusa suppl. Kr.; in cod. septem octovae litterarum spatium relictum. || 53. Δικαίεποι cod. || 54. Ἰωλκῶ cod.; κάλκω em. Schneidewin.
- P. 282, 8. Καρ suppl. *Kr.*; spatium in codice vacuum est. || 12. « Post ὁδὸ litterae tres quattuorve blattae morsu perierunt; praeterea γιον supra γιον scriptum est. » *Kram.* Quid lateat, nescio. || 26. Lacunam codex habet. || 31. Typothetarum errore bis habes Καράκωμα pro Χαράκωμα. Ceterum in καὶ ἄλλο Χαράκ. haereo; fuit, ni fallor, καὶ Σάλη χαράκωμα (v. Herod. 7, 39). Nomine Σάλη in ἄλλο corrupto, excerptor in χαράκωμα vidit nomen proprium. || 36. ἱκατὸν] Pro ρ' fuerit σ' (200). || 42. Καρπίλοι cod.; em. Kr. || 46. Ἀσσὼν Kr.; Γετῶν cod. || 47. Βιζύης cod. || 50. Θηριώδης καὶ Θησιεύς cod.; em. Kr. et Tafel. || 52. Ῥηγίνα et Ἐργίνοε legi vult Wesselingius ad Hierocl. p. 632, refragante Tafelio in libello de Constantino Porphyrog. p. XXVIII.
- P. 283, 15. « Ἀλωπεκόννησος ex cod. notavi, quod cum ferri nequeat, illud scripsi ex Suida v. Αἰνός et Ἀλωπεκόννησος. » Kr. || 19. εὐρόντοτον] λιδόντοτον conj. Meineke, recte, si ad nostras tabulas geographicas res exigenda esset; sed aliter statuisse Strabonem ex Ptolemaei tabulis intelligitur, in quibus Chersonesus πρὸς εὐρόντοτον spectat. ||
- P. 284, 6. διακόσιοι sive σ' delendum est; ortum ex littera antecedente male repelita. || 19. Leg. καὶ [Ba] θυνίας e conj. Kr. || 23. Ante μέχρι excidiisse videtur καὶ ἐνταῦθεν. || 47. Versus Pindaricos excudere tentarunt Meinekii in *Zeitschrift f. Alterthumskunde* 1844, p. 15 et Schneidewinus in *Gött. Gel. Anz.* 1844, p. 263.
- P. 285. Ἦρως] Ex Homero leg. Πείρως || 10. προτίραν Strabo ap. Stephan. Byz. v. Κορπίλοι. Praeterea Stephanus e septimo Strabonis libro affert haec : Τετρακωρίται, οἱ Βαστοί, ὡς Στράβων ἐβδόμῃ. Οὗτοι λέγονται καὶ Τετρίκωμοι. His adde libri septimi mentionem quae extat apud Athenaeum 14, p. 657, F : Ἀγέας γὰρ (Στράβων) ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῆς αὐτῆς πραγματείας [sc. τῶν Γεωγραφουμένων] ἐγνωνέναι Ποσειδωνίον, τὸν ἀπὸ τῆς Στοῦς φιλόσοφον, οὐ πολλὰς μεμνήμεθα, συγγενομένου Σκυίων τῷ τὴν Καρχηδόνα ἔδοντι. || 24. πάντα [τὰ] ἐν conj. Spengel., probabiliter. || 26. Aut leg. τὴν Μακεδονίαν cum Casaubono, aut verba haec ejicienda; ejecit Meinekio. || ἀποδώσωμεν A, sed ex correct. ἐποδώσωμεν. « ἀποδώσωμεν, φησι, νυνί, *C.Elmss.* : praeterea quae inde ab hoc verbo usque ad ἐγγχερτέον leguntur, tamquam argumentum reliquis praefixa sunt in *im*, atque adeo in hoc minio scripta. » *Kramer.* || 34. τρόπον B m. sec. et Ald. || προσελάδοτον no.
- P. 286, 5. Μαλίτων E; Μαλιάν ABCuv; Μαλιάν l; Μηλίτων A m. sec. et E m. sec. || τὰ addidi e conj. Mein. in Vind. || 7 [Τῆς] Ἑλλάδος μὲν οὖν, sic ex E *Kramerus*, qui de suo addidit articulum, quippe quem Strabo nomini Ἑλλάς constanti usu jungat. Eundem vero Strabonem μὲν οὖν constanter ponere inter articulum et substantivum, ideoque istud Ἑλλάδος meram Epitomatoris conjecturam videri monet Meinekio. ἐπιδουμὴν οὖν Ag, ἐπὶ δυσμέας h, ἐπὶ δυσμα i, ἱδού μὲν οὖν Cluv, ἱδῆ μὲν οὖν B Cor.; ἐπὶ τοῦτους μὲν οὖν B in marg., nozu Ald. In scriptura codicis A id ipsum latere quod B exhibet opinatur *Kramerus*. Meinekio dedit : « ἐπιδουο μὲν. Subesse videtur adjectivum vel participium; possis ἐπιδιγρημέν[α μὲν] οὖν. Meinekio in Vind. conj. ἐκ παλαιῦ μὲν οὖν, quod non placet. || 18. ἐποικίσαντας

Cor. || 19. ἔθ η, ἔθ η cett. codd. || 22. μὲν εἶνα] μείνα conj. Mein. in Vind. || 26. ἑπεροσθός Mein. || 27. κλή-
 θους] ἔθους BCElv. || 38. ἐκπεπρωκόσι ABCsv et pr.
 m. B. || 45. δέ τι Cor.; δ' ἐτι codd. || 47. Leg. τοσαῦτα
 cum Corayo. || 49. λαβόντας] ἀναλαβόντας Bkno; λέγωμεν
 δὴ διαλαβόντας Mein.; nescio an recte.

P. 287, 2. γῆν Mein.; forl. γῆν τῇ. || 4. σύμβολον
 BCElv. || 5. προπεσούσα BEI. || 7. τῇ ἔξ ἐς τὸ Μυ-
 ρῶν πλάγος (sive πρὸς τὸν Σαρωνικὸν), καὶ] ἀποσι-
 λαί etc. legendum suspicatur Corayus, probante Gros-
 kurdus. Ac sane nisl ejusmodi aliquid suppleveris, male
 stat sententia. || 8. ταῦτα] ταῦτα τὰ vel potius τὰ Mein.
 conj. in Vind.; tā dedit in edit.; fort. erat διὰ ταῦτα. ||
 10. καὶ τὸ ἐκτὸς [ἰσθμοῦ μέχρι Πυλῶν. ἄλλο δέ τι (vel
 τρίτον δέ) τὸ ἐκτὸς] Πυλῶν μέχρι proponit Kramer. At
 Strabo nonnisi duo systemata distinguit, quod vel ex
 comparativis μείζον, ἐπιφανέστερον patet. Casaubonus
 conj. καὶ τὸ ἐκτὸς μέχρι Πυλῶν καὶ τῆς ἐκβολῆς; Groskur-
 dius: τὸ ἐκτὸς [τὸ ἀπὸ Ἰσθμοῦ διατείνον διὰ Θερμοῦ] πυ-
 λῶν μέχρι κτλ. Sed quomodo alterum hoc systema
 Θετταλικὸν dici potuit? Curtius (Pelop. 1. p. 31) et Mei-
 kius verba Πυλῶν et καὶ τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Θετταλικὸν
 ejiciunt. Fieri sane potest ut quidam Helladem nonnisi
 usque ad Thermopylas pertinere existimans verbum
 Πυλῶν substituere voluerit verbis τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ,
 utque cetera quae ejici vult Meinekio cento sint scholii.
 At quom et quae antecedunt et quae sequuntur in Stra-
 bone lacunis lacera sint, eadem labe etiam nostrum
 locum laborare probabilis est. Jam vero e Scylace et
 Dicæarcho constat questionem a multis agitatam fuisse,
 num Thessalia annueranda Helladi esset necne. Hanc
 igitur questionem Strabonem quoque tetigisse puto,
 adeo ut locus in hanc sententiam refingendus sit: καὶ
 τὸ ἐκτὸς [τὸ μέχρι τῶν Πυλῶν καὶ τὸ ἀπὸ τῶν] Πυλῶν
 μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ [τῆς γὰρ Ἑλλάδος] καὶ τοῦτο
 ἐστὶ τὸ Θετταλικόν. Possis etiam: καὶ τοῦτο γὰρ ἐστὶν Ἑλ-
 λαδικόν. Sed illud malo. Aliud in latinis tentaveram,
 quod nunc retracto. || 11. ἐστὶ δέ καὶ μεζών] « Hæc va-
 riis conjecturis frustra tentarunt Tzsch., Cor., Grosk.;
 sana sunt omnia. » KRAMERUS, qui hæc scribens insanus
 erat. Ipse Strabo lin. 37 Peloponnesum dicit ἐλαχίστην,
 ἐπιφανέστατην δέ. Corayus in sqq. τὸ ἐκτὸς legit; quod
 ferri nequit. Groskurdus: ἐστὶ δέ καὶ μεζών [ἐνδοξό-
 ταρον δέ] καὶ ἐπιρ. Tzschuckins: ἐστὶ δέ καὶ μεζών καὶ
 ἐπιρ. At καὶ, sive μεζών sive μεζών legeris, ineptum est.
 Legerim ἐστὶ δέ μεζών, ἀλλ' ἐπιρ. || 14. Ante χωρὶς quædam
 exciderunt. Groskurdus proponit: ἀλλὰ μὴν καὶ πᾶσα αὕτη
 συμπάσης τῆς Εὐρώπης. Kramerus: ἡγεμονίαν δὲ τρέπον
 τινὰ τῆς Εὐρώπης ἔχει ἡ πᾶσα Ἑλλάς. Curtius l. l. p. 31:
 ἡ δὲ Ἑλλάς τῆς συμπάσης Εὐρώπης. || 16. τ] γὰρ BCElv
 Mein. || 17. ταῖς σηµειωθεῖσάταις Cor. || 18. διαπεποικί-
 λῃν ἐκ BCElv, διαπεποικίλῃν A; e Tzsch. conj.
 em. Mein. || 21. Παγῶν Epit. et sec. m. in C; πάντων
 ABCEI. || 25. Κρισσαίου BE et sic alibi. || 25. ἡ δ' ἐπιρ.
 BCE editit. ante Kr. et Meinekio; recte. || πεντακοσίων
 ὀκτῶ] ὀλίγῳ πλείονων ἢ πεντακοσίων σταδίων Pletho;
 Groskurdus delet vocem ὄσον, ut quæ non conveniat
 stadiorum numero tam accurate definitio. Suspicor Stra-
 bonem scripisse ὅν' (550), vel φκ' (550), quum v' x' ἢ
 confundi sexcentis jam locis viderimus; corruptum
 illud ὀκτῶ Plethonem jam reperisse nihil est quod mire-
 mur. || 27. Fuisse τὴν μὲν [Ἀττικὴν καὶ] Βοιωτίαν proba-
 bilis est conjectura Meinekii et Spengelii. || 44. ἐπὶ Ἰσθ-
 μῶν] ἐπὶ Μαλίαν Pletho, pessima conjectura, quam rec.
 Tzsch. || 45. Μαλεῶν] Ταινάρου Pletho, Tzsch. || 49.
 κατὰ τὸν ... ἑτέραν θάλασσαν om. BCElv.

P. 288, 8. [αὶ] Ἐχιν. Cor., Mein. || 11. μετὰ δὲ Ἡλείαν
 B (ἐξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἡλείαν ex correct. sec. m.) CEI;

ἐξῆς δ' μὲν τὴν Ἡλείαν A. « Quæ inter δ et μὲν lege-
 bantur cum membrana h. l. corrosa deleta sunt. In
 schedula agglutinata sec. m. μὲν τὴν et infra μετὰ δὲ
 Ἡλείαν: inde μετὰ τὴν Ἡλείαν no editit. » KRAMER. || 22.
 πόρον] κόλπον conj. Cor. ad vers. gall.; potius ἢ post
 πόρον inserendum videtur, ut censent Grosk., Kr.,
 Mein. Verba μίση ἔθουσιν Grosk. post μέχρι τοῦ ἰσθ-
 μοῦ καὶ αὕτη transposuit. || 36. Πόν om. BCEI; in B
 additum m. sec.; δὲ [καὶ] Mol. 'P. Mein. || 37. προτούσα
 BCEI. || 40. τέρμωσιν] τέρμασιν editit. ante Kr. || 41.
 Ἀράξου ποταμοῦ Bk. || 42. χιλίων καὶ τριάκοντα B, sed
 sec. m. correct. || 44. Verba Ἀκαρινένες εἰσιν ejicienda
 esse censeo. Groskurdus corrigi voluit: ἐπὶ τὸν Εὐχρον
 Αἰτωλοὶ εἰσιν, αἰθ' ἐξῆς ἐπὶ τὸ Ἀντίρριον [αὐτοῖς] Αἰτωλοί.
 || 45. Præter Phocenses memorandi erant Locri, adeo-
 que cum Plethone Tzsch. et Cor. scripserunt: Δοκρῶν
 ἐστὶ καὶ Φωκίων καὶ Βοιωτῶν. || 48. Ante Ἀλκυονίδας et
 post θάλασσα exciderunt fere hæc: Κρισσαίος κόλπος ἐστίν
 ἡ δὲ ἀπὸ Κρεῖσσης κόλας θάλασσα, monentibus Grosk.
 et Kramer. || 49. Inclusa supplevit Kr.; in A quinque
 vel sex litterarum lacuna est; κόλπου ἀπέχουσα τοῦ ἰσθμοῦ
 no; κόλπου διέχουσα ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ B editit. ante Kr.
 || 50. Inter τοῖς et μὲν novem fere litteræ in A deletæ
 sunt, attamen χ littera ex parte superest et ὡς additum
 man. sec.; inde χιλίοις om. Bghno; e Casaub. conj.
 suppl. Cor. || ὡς μὲν ὄν B. || 52. θέσις ἐστὶ καὶ B.
 Verba γῆς ... κόλπος in B. omissa man. sec. in margine
 apposit, scripto τῆς pro γῆς. || 53. εἶτα] μετὰ δὲ ταῦτα
 τὰ Bkt; τὰ om. A. Ceterum ita habent Clms: τὰ καθ'
 ἕκαστα ἐρεῖ, φησὶ, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἡλείας ποιησάμενος
 τὸ γὰρ μέχρι νῦν, ὡς τότῳ εἶπαι, τοιαύτην καὶ τοσαύτην
 καὶ (καὶ om. s) τὴν τῆς Πελοποννήσου θέσιν (τάξιν s, sed
 θέσιν in margine) ἐξέθετο καὶ τῆς (om. lm) ἀντιπρόρου.
 Similia leguntur in Plethone.

P. 289, 5. τοῦτο δὲ τὸ π.] τὸ δὲ παλαιὸν BCI. || 9. πόλιν]
 Leg. esse Ἡλιν monuit Cor. || 10. ἡ δὲ παρ'] τὴν δὲ παρ'
 codd. || 17. παρ'] περὶ Epit. et Eustath. ad Il. β, 77. ||
 22. ἦν om. BChlm; ἐστὶν editit. ante Kr. || 28. ὀνομάζει]
 ὀνομάζων no; νομίζειν [δεῖ] Mein. || 35. ὀκτῶ (ἡ') post συν-
 ἐπολίσθη supplevit Cor.; fort. erat: Ἡλὶς [ἐξ] ὀκτῶ πε-
 ριοικίδων συνεπολίσθη. Sed incerta hæc; neque magis
 liquet de sqq., ubi quod Kramerus dedit προσκτισθε-
 ῶν, lacunam codicis A explet, at sensum non fundit;
 dicendum foret μία δὲ τῶν πρ., monente Meinekio, qui
 addit: « At mirum profecto unam præ ceteris comme-
 morari περιοικίδα, eamque aliunde ne nomine quidem
 notam. An fuit igitur: Ἡλὶς ἐκ τῶν περιοικίδων συνεπι-
 σθη μία πολλῶν προσκτίσθη δὲ καὶ Ἀγριάδας? » Fort.
 μία δὲ ταύταις (sc. prioribus octo) προσεκτίσθησαν αὶ
 Ἀγριάδες. Aut: μία δὲ τούτων προσέτι σφύμμεναι, Ἀγριά-
 δες. Quodsi Ἀγριάδες nomen corruptum est, fortasse re-
 ponendum Ἀνγριάδες, coll. p. 297, 45. 298, 6. Ceterum
 verba μία ... Ἀγριάδες om. BClm Pleth. « In A inter
 προσκτισ et Ἀγριάδες sex septemve litteræ cum ipsa me-
 mbrana deletæ; in margine agglutinato s alterum obiectum
 sec. m. non est restitutum, præterea ριάδες modo scri-
 ptum. Inde μία τούτων προσκτι ὧδες, gk; quibus
 concinunt hi ita ut ὧδες omittant; μία τούτων
 ραί no; inde μία τούτων. ραί κτλ. Ald. Quam scripturam
 integram non ratus Corayus ὧδα post τούτων addit;
 Groskurdus autem ex his quæ g exhibet hæc procedit
 incredibili temeritate: ... μία τούτων. Προσκτί[ζονται δὲ
 καὶ τινες διεπράξαντο Ἀρκιάδες. » KRAMER. || 38. δὲ] τε
 codd.

P. 290, 8. « Inde a voce δαῖ alia manus incipit in C, ab
 ea qua priora scripta sunt prorsus diversa, quæ per-
 tinet usque ad finem libri noni. Tam presse autem
 in tota hac parte sequitur codicem A cum in verbis

ipsis tum in lacunis notandis, ut ex illo omnia haec manasse liquidissime appareat. » KRAMER. || 17. Ὁ-τον] Xyl.; Βουωτῶν, et sup. Βουωτῶν, A; Βουωτῶν chno, Βουωτῶν g et sec. man. k; nomen om. BEl Ald. || 20. κόμη] καὶ κόμη B, Eustath. ad II. β, 603 p. 227, 43 R. || 24. καὶ τῆς] ita corrosa sunt in A ut nonnisi x litterae vestigia supersint; om. cg; τῆς om. hi; καὶ τῆς τῶν bno, editt. ante Kr. || 25. Novem fere literarum lacuna in A; ε[ισιν, οὐ πλείους suppl. putat Kramerus probabiliter; ex Κυλλήνης στάδιοι cgh, ex Κυλλήνης εἰσι i, quod rec. Cor., verba ex Κυλλήνης uncis includens. || 26. Ἐλίσων ἢ Ἐλίσσα A m. pr.; Ἐλίσων ἢ Ἐλίσσα A m. sec.; Ἐλίσων ἢ Ἐλίσσα b. || 28. Μεταξὺ etc.] Μετὰ δὲ τὸν Χελωνάταν καὶ τὴν Κυλλήνην conj. Leakius Travels in Morea I, 7. At cum Strabone facit Ptolemaeus 3, 14, p. 236 ed. Wilb. Unde hoc certe patet nihil esse mutandum; alia questio est, num revera olim Peneus inter Chelonatam et Cyllenen exierit, ut censet Curtius Pelop. I, 2, p. 105. Quod ut perfracte negare non ausim, sic Strabonis et Ptolemaei consensu non probari contendo; persaepe enim fit ut de rebus falsissimis auctores isti consentiant, ut supra de cursu Haliacmonis et Erigonis (p. 277, 1). || 30. Ἐφύρα] Rectius ubique scripseris Ἐφύρα. || 33. ἐπὶ τὸν Ἀσπίωνα] ἐπὶ Ἀσπίωνα Mein.; ἐπιθαλασσίωνα codd. Cf. schol. ad Hom. II. ο, 531: ὁ Σαλλήνης, ὃς βετ ἀπὸ Ἀσπίωνος ὄρους. || 33. Βουω-νόα] Βουινάα vel Βουινάα Cor., recte, ut opinor. || 36. λέγεται] γενέσθαι Cor. || 36. Verba ἐκεῖ γὰρ ... στρατεύει Meinekius transposuit post v. Σαλλήνης (lin. 38). || 40. θάραξ addidit Cor. || 40. ἢ Ἀθηνᾶ add. Mein. || 45. ὅρα οἱ εἴη τοὺς χρίσθαι om. Bklnou, editt. ante Kr.; in marg. habent Bk.

P. 291, 1. Alterum ἀνδρα ejciendum. || 8. Aut leg. οἱ καὶ Kr., aut καὶ ejciendum, monente Meinekio. || 13. συν-τιθείς] προστιθείς Pletho, συντιθείς [ἢ προστιθείς] Cor.; [ἢ] συντιθείς ἢ pr. Grosk. || 14. μασηγύς ... Ἰμβρου om. Bklu, Pletho. || 24. καὶ [τὸ] παρὶ? Mein. || 25. οὐ fort. delendum opinatur Meinekius. || 30. Verba φησι γὰρ ... Οἰχιάλῃς ejcit Mein. || 32. ἦν] Leg. αὐτὴ καὶ ἦν ἢ, hoc Corayus, illud Mein. maluit. || 36. Μεταξὺ δὲ τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῆς τοῦ Σαλλήνης ἐμβολῆς Curtius, probante Meinekio (nisi quod pro τῆς τοῦ Σ. dedit τῆς Σ.) nec non Kramero, nisi quod pro ἐμβολῆς maluerit εἰσβολῆς. Possent etiam συμβολῆς. At perperam Strabonis verba sollicitantur. Secundum codicum lectionem et Peneus et Selleis suo quisque ostio in mare exeunt; eamque opinionem Strabonis fuisse clare patet ex p. 290, 29, ubi: Μεταξὺ δὲ τοῦ Χελωνάταν καὶ τῆς Κυλλήνης δὲ τὴν Πηνειὸς ἐκδίδωσι καὶ ὁ Σαλλήνης, quae sic Strabo dicere non potuit, si Selleientem in Peneum influere putasset. Error hic Strabonis cum altero illo de Penei ostio componendus est, Ceterum Pylum reapse inter Penei et Selleientis confluentes situm fuisse et ipse statuo. || 37. τὸ Σκόλλιον] « τὸν Σκόλλιν editt. inde a Xyl., qui montem intelligit infra (p. 293, 33) descriptum: at ille ἢ Σκόλλιος appellatur (quapropter Leake p. 183 tacite scripsit κατὰ τὴν Σκόλ-λιν), et paullo longius abfuisse ab urbe Pylo videtur. Codicum vero scripturam ne ipse quidem sanam crediderim. » KRAMER. Promiscue dici τὴν Σκόλλιν et τὸ Σκόλλιον ὅρος nihil habet quo offendas; neque probandus est Curtius (I. I. 1, 105) qui diversos montes his nominibus significari opinatur. Quodsi accurata tradit Strabo, Scollis nomen ad totum tractum montanum qui a Peneo boream versus pertinet, referendum est. || 38. ἦ] ἢ codd.: em. Penzel.; ἢ πρὸς τὸν Ἀλφειὸν, ἢς οὐδὲν etc. Aeghno et sec. m. margo B.; ἢς τῇ πρὸς τ. Ἀλφ. οὐδὲν ἐστὶ x., οὐδὲ τῇ πρὸς etc., Cor. || 39. τῇ ante πρὸς habent bno || 44. μὲν ... ἄλλος] μὲν ... ἄλλῃ Bu; ἄλλῃ etiam ap.

Eustath. ad II. β, 591, p. 296, 30. || 45. καὶ τῇ Πισατίδι om. Blu. Alia multa in B ceterisque codicibus, qui libros VIII et IX decurtatos habebant, omittuntur vel in brevius contrahuntur; quas omissiones cor singulas enotemus, causam non video. || 49. νεωτέρων] ἐτέρων codd.; em. Cor.

P. 292, 5. Γέρηνον A m. pr. et Eustath. ad II. β, 336 et 591 (p. 176, 24 et 224, 31 R.). || 6. Γεράνιον A m. pr.; hl; Γεράνιον et η supra a A m. sec. et B. || 7. δὲ ταῦτὸ] δ' αὐτὸ no Cor.; δὲ ταῦτὸν Ald. || 9. Γερηνά Ag. || 10. συνοικούμενα Bl. || 11. ὑπάρχουσι θηου Ald. || 16. « Pro versibus Homeri inde ab ὄσσον in Bklu Ald. vocem ἔναϊον excipiant haec: καὶ ἐξῆς ἕως τοῦ πολλῆς δ' ἐμβα-νον Ἐπιοί, ita tamen ut in B ἔμεινον pr. m. scriptum sit et β sec. m. supra add., in s legatur ἔμεινον. Totum hunc Homeri locum om. Pletho. » KRAMER. || 26. Βου-πρασιῆς Bl. || 29. « Verba τὸ δὲ—τοῦτο quo referenda sint, quomodo et cum proximis et inter se cohaereant, difficillimum est dictu. Infinitivum ut aliqua ratione fulciret καὶ ante vvi add. Cor., excidisse autem post ὁμώνυμον verba καὶ ἄλλοι φασὶ statuit Groskurdus, parum apte uterque. Infinitivus enim ille liberius positus cum saepius apud Strabonem invenitur (v. p. 166. 255. 258, 372 ed. Cas.), per se hic foret ferendus: sed ineptissime haec verba interruptump Strabonis disputationem, eoque minus videntur genuina, quod eadem fere paulo post aptissimo loco atque connexu repetuntur. Annotatio videtur esse margini a nescio quo addita, atque in ordinem deinceps recepta, quam recte omisit Pletho. » KRAMER. Ejcit verba Meinekius. || 80. οὐκ om. Blu editt ante Kr.; δὲ post vvi add. Bklnou. Ald. || 36. Verba ἢ δὲ χώρα ... πόλεως om. B. || 53. πυρᾶν Eusta- thius ad II. 2, 625.

P. 293, 3. Ἀρχύλος] An Ἀρχιλοχος? Mein. || 5. Ἡλείων Cor., Ἐπικεύς codd. || 18. ἐναμον τὴν π. Aeghno; ἐνέ-μοντο πολ. cett. codd. || 23. ἐντὸς] ἐν i Cor. || 29. Vole-bam Ὑρμίνα. Ὑρμίνα ἢ Ὑρμίνω habet A; Ὑρμίνω et Ὑρ-μίνω cett. codd. et editt. || 38. Post ex octo fere littere una cum membrana in A corrosae sunt; ἐκπὸν πρὸς τοῖς suppletum in bno, quod quum justo longius sit, in brevius redegit Kramerus, qui deinde alteram novem fere literarum lacunam explevit, cum Xylandro scribens καὶ Δύμης, pro quibus καὶ ex Δύμης δὲ tentarunt hi. Ceterum his sic constitutis locus nondum sanatus; nam mensurae istae referri possunt ad Scollim montem, sed ad Lampeam pertinere nequeunt. Quare verba ἐχόμενον ἐτέρας τινὸς Ἀρακτικῶν ὄρους Λαμπεῖας tamquam spuria ejcienda esse putavit Curtius in Zeitschrift für Alter- thumswiss. 1852, N. 1, monente Kramero in Addendis. Idque fortassis recte fieri putat Meinekius. At cur ul- timo hoc refugio utamur, causa est nulla. Fieri potest ut, transposito pronomine relativo, legendum sit: ... Ἡλείων, ὅπερ ἐχόμενον ... Λαμπεῖας, τῆς Ἡλίδος μὲν διέστηκε καλ., idque propterea mavelis, quod Scollidis potius quam Lampeae montis situs hoc loco definiendus fuisse videtur. Quodsi autem distantiae istae ad Lam- peam m. pertinent, lin. 38 pro ὅλ' Strabo scripserit ὅλ', et pro καὶ Δύμης suppleendum fuerit καὶ Φαράν. Nimirum Lampea (quem montem Pausanias Eryman- thi partem dicit, dum Strabo fortasse Lampeae nomine Erymanthum, quem non memorat, comprehendit) hodie ejusdem significationis vocabulo Ἀσπαρᾶ vocatur, uti statuo cum Leakio, Kleperio, Rossio ceterisque, quibus quae opponit Curtius (Pelop. I, p. 386 sqq.), Lampeam componens cum hodierno Calliphoni monte, qui ab Erymantho versus ortum tenditur, pondere carere mihi videntur. || 14. Ἀλίσιον A, Ἀλῆσιον B et (addito a supra η sec. man.) i. Ἀλῆσιον habent etiam Stephanus

- et Eustath. ad Il. 2, 757, p. 883, 3 R. || 'Αλυσιαίων] 'Αλυσιαίων *Ah*, 'Αλυσιαίων *gi*, 'Αλυσιαίων *c*, 'Αλυσιαίων *o*, 'Αλυσιαίων *lk*. Non notum aliunde vocabulum. || 41. *πῆρι*] *παρά* edidit. ante Kr. || *ἐν ᾗ καὶ*] *ἐν* καὶ *no*, *ἐν* *Bl*. || 45. 'Αλυσίων *A* et sic in sqq.
- P. 294, 4. *Καύκων*] καὶ *Καύκων* Ald.; unde καὶ *Καύκων* καὶ *Καυκῶνη* θηλυκῶς conj. Cas. et Grosk. || 5. θηλυκῶς ut e sqq. inepte huc translatus obelo notatur a Cor. et Kr.; eiecit vocem *Mein*; jam reperit Eustathius ad Il. β, 607. || 5. ὡς recte om. *Pletho*, Cor., *Mein*. || 8. *Ταυθῶας* *Acghno*, *Ταυθῶας* (o supra s. sec. m.) *B*. || 11. *Νεμιδίας δὲκόν*; *Νεμαίας* conj. Lobeck ad Phryn. p. 557; *Νεμαίας* Cor. || 12. *Ταυθῶας A*. || 17. *εὐρῆος ὄμο*. || 18. *Πόροιο no*; leg. *Περιοιο*. || 18-28 *περὶ δὲ... τυχόν* a Strabone aliena esse monuit Kramer.; ej. *Mein*. || 19. *φρησὶν*] *τισὶν Bkl* Ald. || 23 et 36. *ὀφθαλμοὶ* Cor. || 34. *Λέπριον* codd.; *Λέπριον* ubique *Meineke*; recte, opinor. || 38. *Σαφρίστον... μεθόρις*] Sic *Acghinou* et margo *B* manu sec.; manus prima in *B* ita : *Δήλον δὲ μᾶλλον τοῦτ' ἔσται*, *ἐπειδὴν τὴν Πισσῆν καὶ τὴν ἐξῆς κειμένην Τριφυλίαν διεξίωμεν*. In *Im* nihil nisi hæc : *Ἀναβάλλεται δὲ τὴν περὶ τοῦτον σάφην εἰς τὰ ἐξῆς*. In *eq* legitur : *Δήλον δὲ μᾶλλον τοῦτ' ἔσται*, *ἐπειδὴν τὴν Πισσῆν καὶ τὴν ἐξῆς Τριφυλίαν διεξίωμεν μέχρι τῆς τῶν Μεσσηνίων μεθόρις*. || 41. *Πισσῆν A*, et similiter in sqq. || 42. *Φαία Aghi*. || 43. *ῥέθρον Aghno*. || 45. *Φαίαν A*; καὶ ante ταύτης om. *Bkl* Cor. || 46. *τὸ ἐγγύτατον B* Epit., *Mein*; recte; τὸ ἐγγύτατον *notu* Ald. || 47. *ἐστὶ* om. Cor.; *εἰσὶ Mein*. || 48. *εὐδὺς om. Bkl*; *αὐδὺς* Cor.; per se *εὐδὺς* vox nihil habet offensivæ, sed quum *ἄκρα* ista *ἴχθυς* vocaretur, ipsum hoc nomen abiisse in *εὐδὺς* haud improbabilis est conjectura Palmerii Ad auctor. gr. p. 304. || 49. *πάλιν om. Bkl* Cor.
- P. 295, 4. *ὅπο γῆν BEL* et Eustathius ad Dion. 409. || 8. *μακρὸν*] *μικρὸν Bk*, *Pletho*, Ald.; *μαντικὸν I*. || 10. *Γυθείου Mein*; *Ἀκραιὼν* codd. etiam infra præbent; *Ἀκραιὼν* et Polybio 5, 19, 8 et Pausania 3, 21, 6; 22, 5 Xyl. et Cor.; apud Ptolemæum 3, 14 scribitur *Ἀκραια*. || 11. *Καλῶδοντα*] Quum parum probabile sit significari τὸν *Κῶλαδον* fluvium (Pausan. 8, 38, 9), haud dubie legendum est *Δῶδωνα* e conjectura Palmerii l. i. p. 304, quam recepit *Mein*. || 15. *Ἐπιταλίου*] *Ἐπιτάου Acgh*, *Ἐπιτάνης B* expuncta litera s.; *Πιτάνης kln* et man. sec. margo *A*; et *Tschuckii* conj. em. Kr. || 16. *Ἀλφειωνίας Mein*, addens fortasse præstare *Ἀλφειῶας*. || 22. *ἀνθῶν πλέως Mein*; *ἀνθῶν ὡς* codd.; pro *ἀνθῶν* Xyl. conj. *ἀναθημάτων*, Casaub. *ἀνατιθέντων*, Toupus (App. Emend. Theocrit. p. 4) *ἀντρων*, *Kramerus* *ἰδρυθέντων*. || 34. *Σάμιον*] *Σάμοι* codd.; em. Cor. || 35. Post vocem *Τριφυλίον* ponenda esse quæ leguntur lin. 47-49 (καὶ τὸ ... Φῶλων) vidit *Groskurdus*. || 38. καὶ] Legendum aut *ἡ* aut *ὁ* καὶ, monente *Corayo*. || 40. *τῶν Ὀμήρου* ej. *Mein*; *Strabonem* scripsisse αὐτοῦ, cujus vocis locum glossæ τῶν *Ὀμήρου* occupaverit, censuit *Groskurdus*; *Kramerus* verba ὡς *ἀν...* *τακμαίροτο* utpote glossæ suspectat. || 42. *Μάμας*] au. f. *Ἀμματος*? || *Ἀραδικός*] *Ἀραδικῶς* edidit. ante *Kramerum*. « Quod *Mamaus* annis etiam *Arcadici* dictus fuisse fertur, mihi quidem satis mirum esse videtur, ac vereor ne hic quoque aliquid turbatum sit. Vide igitur an verba hæc καὶ *Ἀραδικῶς* cum iis coniungenda sint, quæ paulo superius leguntur (lin. 38), ubi de situ *Pyli* *Triphylaci* agitur. Lepreaticus *Pylos* non diversus est a *Triphylaco*, tertiumque præterea nomen habuit ὁ *Ἀραδικός*. Testis ipse *Strabo* p. 289, 48 : *ἀπ' οὗ καὶ Ἀραδικὸς Πύλος ἐκλήθη ὁ αὐτός καὶ Τριφυλιακός*, item p. 301, 13 : *ἡ πατρὶς τοῦ Νέστορος, ἣν φασιν Τριφυλιακὸν Πύλον καὶ Ἀραδικὸν καὶ Δεπρεατικόν*. Scribendum igitur videtur ὁ *Τριφυλιακός*
- Πύλος* [δ] καὶ *Δεπρεατικὸς* [καὶ *Ἀραδικός*]. Ac par erat hoc maxime loco omnia *Pyli* cognomina simul conjuncta apponi. » *MEINEKE* Vind. p. 106; fortassis recte. || 49. κατὰ τὸν *Φῶλωνα*] « Vereor ne minuscula litera κατὰ τὸν *Φῶλωνα* scribendum sit, quo nomine regionem designatam fuisse probabile est duram et lapideam, inter *Scilluntem* et *Pholœ* montis declivia sitam. Comparari potest, quem *Aristophanes* *Acharn.* 273 et *Nub.* 71 commemorat, *Atticæ* ager ὁ *φάλλος* dictus. Cf. *Ruhnkenius* ad *Tim.* p. 270. Similiter passim legas aliquid factum situmve esse κατὰ τὸν *τραχῶνα*, κατὰ τὸν *λασιῶνα*, κατὰ τὸν *πλατανιστῶνα* et id genus alia. » *MEINEKE* l. i. Haud multum inde lucramur. Quum ejusmodi nomina persæpe sint locorum nomina propria, nostro loco num minuscula an majuscula litera exaranda sit, sciri omnino nequit. || 51. *Legas πατηθεῖσαν e* conject. *Sevini* (v. *Apollodor.* ed. *Cluver.* t. 2, p. 67 sq.). || 53. Verba *ἦν τινες ἡδ. καλ.* inclusit Cor.
- P. 296, 9. *Ἵπανα*] *Ἐπάνη B*, sed *Ἵπανα* m. sec. || *Τυμπακνία*] scripsit *Tsch.*, Cor., Kr., *Mein*; *Τυπάνσαι Abgh*, *Τυπάνσαι c* (7), *Τυπάνσαι k*, *Κτυπάνσαι Ald.*, *Επανα et Tiphane* *Guarin.* Scribendum potius *Τυμπακνία*; nam sic *Steph. Byz.* et *Polybii* (4, 77, 9 et 78, 1 et 79, 2) codices omnes præter unum qui *Τυμπ.* Apud *Ptolemæum* (3, 14, p. 260 *Wilb.*) quoque optimi codices *Τυμπακνία*, sicut mons hujus tractus apud *Pausan.* 5, 6, 7 *Τυμπαῖον* vocatur. || 10. *τὸ δὲ εἴμεινε no* (?) *Ald.*, τὸ δὲ *εἰμεινε* Cor. || *δὲ δύο*] *δὲ* om. Cor. || *Δαλίον*] *Διάγων* ap. *Pausan.* 6, 21, 4. || 13. *δὴ* inclus. Cor. || 20. *Λέπριον Acghno*, *Λέπριον*, supra scr. t. *B*. || 21. *ἡ* add. *Grosk.* || 22. *Ἀνίου*] *Ἀνίγρου* e *Xyl.* conj. Cor., *Penzel.*, *Grosk.*, quod ferri non posse recte monet *Kramer.*, qui recte, opinor, conj. *Ἀλφειοῦ*. || 24. *ἐκᾶτερον* codd.; em. Cor. || 32. *δ'* inclusit Kr.; *τότε δ'* *ἀπεχ.* Cor.; verba τὸ *δ' ἀπ. π. μ.* delenda esse opinatur *Meineke*, qui post v. *δυατὸν* interpungit. Quodsi probandum esset, certe *δαί* post *ἐπαρμόττειν* suppleendum foret. Nescio an *Strabo* scripserit : *τοῦδ' ἀντέχεσθαι προσῆκε μᾶλλον*. Ceterum non patet quo consilio hanc sententiam h. l. auctor apposerit. Fort. verba *πᾶσι... μᾶλλον* transferenda esse in p. 297, 15 post v. ὁ *λόγος* suspicatur *Mein.* Vind. p. 107. || 33. *Δεπρεᾶται*] sic *Pletho*; *Τερεᾶται* codd. et *Eustath.* ad Il. β, 607, p. 301, 41. || 34. *Κυπαρισσις Bl*. *Eustath.* et *Steph. Byz.* s. v. et codd. omnes p. 299, 32; *Κυπαρισσις* (σις supr. m. sec.) *A*, quæ forma quum etiam in numis legatur, utroque *Strabonis* loco fort. reponenda est. || 35. τὸν *M*.] sic etiam *Stephan.* *Byz.*; infra p. 300, 37; 384, 32 τὸν *Μάκιστον δ*, sicut *Plinius* quoque habet *Macistum*. || 45. *Καυκωνιάτας*] *Καύκωνας Pleth.*, *Causcontii* *Guarin.* infra p. 465, 3 *Καυκωνιάτας*.
- P. 297, 8. δ.] delendum, tollendaque interpunctio quæ est post v. *Δακωνικήν*. || 8. *ἐκείνην*] *ἐκείνη τε Acghno*, ex corr. *k*, *Pletho*. || 15-41. τὸν *Σωτῶδη Bkl*, *Ald.*; *Ὀδύσσειαν* margo *B* man. sec. et margo *n*; τὴν *Ὀδύσσειαν o*, *Guarin.*, Cor. « Quum tamen conjecturam parum probabilem esse sponte sua apparet. Quomodo autem *Sotadis* ista mentio explicanda sit, nemo unquam, ut opinor, divinaverit : neque nimis anxie querendum puto, cum totus hic locus usque ad verba *μέχρι Πύλου τοῦ Μεσσηνιακοῦ* non a *Strabone* profectus esse videatur. Quod ut credam, primum nimia quædam et anilis prorsus facit loquacitas a *Strabone* aliena, deinde inepta repetitio verborum *εἰ μὴν τοῖνυν ἵναδὴ μόνον εἰκοφεν οἱ Καύκωνες* [« Verum hæc neque inelegans et pæne necessaria erat repetitio, ut opposita sententia, quæ verbis *μεμερισμένων δὲ... ὅσης* continetur, recte inferri posset. » *Mein.*], denique et maxime quidem ultima

verba inde a παρακλησας, quae non a Strabone, sed ab homine quodam de alieno opere loquente scripta esse liquidissime patet : nusquam enim Strabo, ut alia taceam, opus suum τὴν χωρογραφίαν vocavit. Ab eodem adjecta haec esse videntur qui supra p. 342 ed. Cas. de Cauconibus quaedam addiderat. » KRAMER. « Krameri sententiam probabilem mihi videri non diffiteor. Negari enim non potest in tota illa disputatione etsi non indocte scripta, tamen aliquam multa inesse quae Straboni sunt dissimillima. Neque tamen eo vocis χωρογραφία usum retulerim in postrema parte, quae mihi in hanc sententiam accipienda videbatur, ut dicat scriptor Jubitationes et ἀπορίας de Pylo se soluturum, ubi antea paucis locorum inter utrumque Pylum sitorum enarrationem absolvisset. At maximam νοθείας suspicionem movet mira ista Sotadis citatio, hominis prorsus ignoti, quom, si conjecturae locus est, grammaticum Byzantium fuisse crediderim, cujus ex scholiis Homericis quidquid hic sapientiae expromitur fluxisse crediderim. Ac fortasse is idem est Sotades quem de Planetarum nominibus exposuisse auctor est Joannes Malala Chron. 2, p. 25. » MEINEKIUS. || 21. παρούσεσθαι Cor., Mein., recte; εἰς τοῦπισθεν no. || 40. δὲ δὲ [καί] Cor.; Παρωρεῖται e Casaub. conj. Tzsch., coll. Herodot. 4, 148, Παρωνέται Acgh, Παρονάται Bkno. || 41. Δέπριον Acgh. || 42. πλησίον) μέχρι Bl Pletho. || 46. Post γένεσιν Pletho addit μυθεύουσιν. Ac sane ejusmodi verbum excidisse videtur. || 47. Ἰωναῖον ad Νόμας; Ἰωνάδας referendum, de quibus v. p. 306, 35 et Athenaeus 15 p. 681, 683. Cf. not. ad Dion. Per. v. 416; Διωνάιον conj. Xyl.; Ἐνδυμωναῖον conj. Tzsch., rec. Cor. || Εὐρυκίδειον Tzsch., Εὐρυκίδιον A. Cor., Εὐρυκίδιον Bno. Post hanc vocem nonnulla excidisse putat Meineke. || 50. τάχα δὲ καὶ τῆς no, editt. ante Kr.

P. 298, 2. Μινύειος ἐκδίδωσιν, οὐ Bl, editt. ante Kr. || 7. τρωάδες e Casaub. conj. Cor.; τρωάδες Acg, τυρώδες Bl Ald. || 10. ὁσμήν e Casaub. conj. Cor.; ὀχθὴν codd. « Hoc fere loco in marg. A pr. m. addita sunt haec : νῦν τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου μοναστήριον τοῦτό φασιν, quae quo spectant dici nequit. Eadem leguntur in g. » KRAMER. || 18. Ἀνίγρου B m. sec. et Pletho; ἄντρου codd. || 20. Μινυήιον) Μινυήιον vel Μονυήιον conj. Cor. Quod reprehendens Meinekius : « Non adeo, inquit, scriptor hic nugabatur, ut tam falsis etymologiis indulgeret; necesse est latere talem nominis formam, quae ad verbum in us revocari potest. Fortasse igitur Ἐλινυήιον Strabo scripserat, ab ἔλινος, quod cum grammatici fere per ὀκνεῖν vel ἀναπαύεσθαι interpretentur, scholiasta Hippocratis nuper a Darembergio editus p. 26 per σχολάζειν explicat et, quod maximi momenti est, diserto testimonio Eliensis tanquam proprium assignat. » MEINEKIUS. Probabilior est Corayi conjectura, quam commendant etiam praecedentia verba μονήν μάλλον ἢ ῥύσιν, quibus ad etymon vocis alludi videtur. || 22. Μινυήιον) Μινυήιον Ag, Μεντήιον t, Μινυήιον c (?) Bkno; em. Cor. || 27. Ὑκασίq) Ὑκάνq conj. Cas., Ὑκάνiq Tzsch.; quum infra p. 299, 15 memoraretur τὸ πῆδιον τὸ Ἀλκασίον Lepreo propinquum, nostro loco Ἀλκασίq legendum conjectit Palmerius l. l. p. 306, quod probant Groskurdus, Kramerus, et recepit Meinekius. Sed Ἀλκασίον et Ὑκασία nomina ad eundem locum pertinere minime liquere recte censet Curtius Pelop. t. 2, p. 117 Ni fallor, pro Ὑκασία lenissima correctione legendum est Ὑκασίq. Ab oriente Arenes in alto montis iugo sita erat Ἄλτν (summis ingestum montibus Ἄπν. Stat. Theb. 4, 180) s. Ἀλκίον (Ptol.) s. Ἑκπίον (Xen.), de eoque iugo versus meridiem defluebat Anigrus seu Minyeus fl. Regio his montibus subjecta dicta fuerit Ὑκασία. Simi-

liter Lydiae urbs Ὑκασία dicebatur, utpote πιστοθεῖον ὑπὸ τὸ παρακαίμενον ὄρος, ὑπὸ τὸ Ἄλκας (St. Byz.). In tabula Hypaepeam regionem ad borealem montium tractum nolavi; sed ponenda potius fuerit ad latus meridionale, adeo ut ἡ Ὑκασία aut non diversa sit a Παρωρεῖq, (cf. p. 297, 40), aut partem ejus constituerit. || 31. μεταξὺ Κυρηναίας] v. not. ad p. 48, 11. Articulum τῆς ante Κοζῆς om. Bl Cor. || 34. ἐκείθεν Mein.; ἐκείθεν codd. || 37. at inseruit Cor.; deinde cum Meineki pro Ἀχαιαί legi velim Χασαῖα (hod. Καϊαῖα), adeo ut petrae istae sic dictae fuerint a Chaa oppido (p. 299, 15). Ceterum verba Μεταξὺ Ἀχαιαί om. Is. « In B autem quum primum omissa fuissent, quae inde a Μεταξὺ usque ad verba καθάπερ καὶ (p. 299, 35) leguntur, totaque fere pagina vacua relicta esset, sec. m. postea quae deerant addita sunt, multis tamen audacissime mutatis. Jam hoc ipso loco habentur ibi haec : μεταξὺ δ' Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἀρ' οὐ Ἰαργάνης βεῖ, λεῖμων δεικνύται καὶ τάφος ἐπιφανής καὶ Ἀχαιαί πέτραι ἀπότοιμοι κτλ. Eadem exstant in ktu, Guar., editt. usque ad Corayom, qui confundendis veris falsisque novam effinxit scripturam hanc : Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ βεῖ δ' Ἰαργάνης, λεῖμων δεικνύται. Καὶ ἥριον ἐπιφανές, καὶ [αἱ] Ἀχαιαί εἰσι δὲ πέτραι κτλ. » KRAM. || 42. Post θείαν in bku et Guarin. adduntur : ὅτι ἐν ἀραεῖ καίται. In Is post θείαν pergitur : φησὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ θαλάσσης μὴ ὀρεῖσθαι καὶ πεδίον κτλ. || 43. Post θαλάττῃ bku et Ald. ita habent : τοῦτ' οὐ κορυφὴ βῆλῃ ἐπιπροσθεῖ τὸ Σαμικόν οὕτω γὰρ νῦν καλεῖται, ὅπου ἡ Σάμος ἦν, ὥστε ἐκ θαλάττης μὴ ὀρεῖσθαι, ἐνταῦθα δὲ πεδίον ἐστὶ Σαμικόν ὀνομαζόμενον· ἐξ οὗ δὲ καὶ μᾶλλον τεκμαίροιντο ἄν τις (μάλιστα ἄν τις τεκμαίροιντο Ald.) πόλιν ὑπάρχει ποτὶ Σάμον. || 44. ἐπιπροσθεν Coray; περίπροσθεν Acghino. || 48. Ραζίνῃ Mein.; εἰς ejciendum esse monuit Tzsch.; ποιῆσαι] τὸ ποίημα γεγραμέναι bku, Guar., Ald. || 49. Leg. λίγαι; λίγαι codd.; deinde Ἐρατά, νόμους Mein.; ἐρατῶν ὕμνους codd.

P. 299, 1. τῷ corrosus in A neque sec. m. restitutum; lacuna in gc, ita tamen ut in c legatur σὺν δ' αὐτῷ; οὐ δ' αὐτῷ hi. || 2. « Syllabae τὸν δὲ cum membrana deletae, neque sec. manu restitutae sunt in A : inde τὸν om. cy spatio vacuo relicto; etiam in h spatio vacuum relictum, quod voce φησι explevit manus recentior, deinde habet τὸν ἀδελφόν : inde φησὶ τὸν ἀδελφόν t, ὅντα ἀδελφὸν δῆπου, Guar., editt. » KRAMER. || 6. Δεπρίου Ἀδρῆ hi. || 7. τὸν Μεσσηνιακὸν Cor. || 19. « ἡδῶμ ... καὶ Νέδα om. dlsu, ac pro illis verbo γράφειν subjiiciuntur alia : ἀντὶ τοῦ Φειᾶς παρ' τείχεσι Χάας παρ' τείχεσιν in Is, ἀντὶ τοῦ Φειᾶς Χάας παρ' τείχεσιν in bu, sed in d versus Homerici in margine additi, deinde etiam reliqua inde a τῷ γὰρ τάφῳ ... Νέδα. Haec in ordinem recepta sunt in hpt, praeterea οὐ Κελάδωνι οὐδὲ Φειᾶς inter versus inserta sunt in h, in margine addita in c : inde οὐ Κελάδωνι οὐδὲ Φειᾶς ἀντὶ τοῦ Φειᾶς Χάας παρ' τείχεσι Ald. » KRAM. || 19. Κελάδωνι] Ἀκίδωνι aut Ἀκίδωνι leg. esse patet; Ἀκίδωνα dedit Cor., quum sic infra legatur; Ἀκίδωνι, utpote ad tradita propius accedens, scripsit Meinekius. || 20. Post Ἀρχάδες margo q sec. m. addit ἐγγεσιμαῖοι. || 21. Χάας Casaub.; Φειᾶς codd. || 25. Κυπαρισσία Tzsch.; Κυπαρισία Ag, Κυπαρισσία Bkno. Ceterum Cyparissiam hanc fortasse ab ea quam novimus in Messeniaca ora diversam esse putat Curtius Pelop. 2, p. 199. Mihi Strabo confundere videtur Triphyliam ad Nedam usque pertinentem cum Nestorea Triphyliā quae etiam Messeniae partem complectebatur. || 31. Ante καὶ δ' excidisse καὶ ἐκδίδωσι probabiliter censent Cor., Grosk., Kr. || Κυπαρισσῶσι] Fort. leg. Κυπαρισσῶσι, quod dederunt Cor. et Mein. Cf. supra not. ad 296, 34.

62. Ἐρανα] Ἐρενα codd., em. Xyl.; Ἐρανα St. Byz. v. Κυπαρισσία, quod malim etiam in Strabone. || 43. Decem fere literæ in A deletæ; καὶ ἡ ἀρα recte, ut videtur, suppl. Grosk. In *Bkno* legitur: ἴσθι δὲ καὶ Πλαταμ. || 45. ἑκατὸν εἰσι στάδιοι] ἑκατὸν εἰκοσὶν εἰσι στάδιοι πο (?), στάδιοι εἰκοσι καὶ ἑκατὸν *k*, στάδιοι ἑκατὸν εἰκοσι *t* edit. ante Kr. || 45. καὶ νησιὸν] κενύριον codd.; em. Curtius.

P. 300, 1. συγχρούειν] συγχρίνειν edit. ante Kr. inde a Xyl. || 19. μὲν delendum videtur Meinekio. || 21. Μαργάλοι] Μαργάνας sec. Diodor. 15, 77, quod apud Strabonem quoque reponendum esse censet Wesselingius. Idem oppidum Μάργαια vocatur in nostris Steph. Byz. codd. || Ἀμφιδολαί] Ἀμφιπόλεως *A* Ald.; e Wesselingii (ad Diodor. 15, 77) conj. em. Tzsch. || 24. φυσικῶς abesse vellet Mein. || 22. αὐτὴ ἡ] αὐτὴ codd.; em. Cor. || 34. πυμάτη] νεάτη ex Il. λ, 712 Cor. || 35. πρότερον] προτέραν *Acghino* || 36. ἦν [ἡ] Μακ. Cor. || 38. ὁμώνυμος] ὁμώνυμος *B*; ὁμώνυμος μὲν, ὁμοῖος δὲ νῦν αὐτὸν ὁμώνυμος μὲν οὖν ἦν, ὁμοῖος δὲ νῦν conj. Corayus; οὐχ ὁμώνυμος μὲν οὖν κτλ. conj. Kramerus; ὁμώνυμος μὲν οὖ, ὁμοῖος δὲ νῦν dedit Meinekios. Quorum nihil satisfacit. Legendum censeo: Ἄλλῃ δ' ἐστὶν ἡ Μεσσηνιακὴ Κυπαρισσία, ὁμώνυμος μὲν οὖ, ὁμοῖος δὲ [λεγομένη] τὸ γε νῦν τὸ δὲ] νῦν κἀκεῖνη (sc. ὁ Κυπαρισσῆς τῆς Μακιστίας ad cognominem fluvium sita) λέγεται Κυπαρισσία ἐνικῶς καὶ θηλυκῶς, ὁ δὲ ποταμὸς Κυπαρισσῆς. Ceterum hæc distinctio inter Cyparissiam Messeniacam et Cyparissiam in Macistia transmedana (quæ erat Messenias) sitam, ex eadem confusione fluxerit, de qua supra p. 299, 25 monui. || 46. Πτελεάσιον] Nomen hoc corruptum esse vidit Lobekius Pathol. p. 164, cui Πτελεατικόν vel Πτελεάσιον scribendum videtur, quorum alterum verum puto, nisi forte locus ab declivitate Πτελέας σιμόν appellatus fuit, ut Πτελέα sit genitivus a Πτελέας = Μεινεκ. Vind. p. 111. In edit. Strab. Mein. dedit Πτελεάσιον. Conjecerem Πτελεάου λειμῶν, nisi ὄρυμωδες vox obstat videretur. || 50. Ἠλείας] Ἠλείας em. Cor. || 52. Ποτὶ πεδὸν Groskurdisi oi δὲ καὶ πόλιν, Meinekios oi δὲ πολεῖδιον suppl. Corayus vero πεδὸν mutat in πόλιν.

P. 301, 2. Ὀλοῦριν] sic etiam Eustathidis ad Il. β, 594; Ὀλοῦρον edit. ante Kr. inde a Xyl. || 19. ἐπὶ ἐνὶ Εὐσταθ. ad Il. β, 591. || 21. τὴν suppl. edit. || 23. ὄρμον [δδόν] Cor. || 26. δῦστο] δῦστο *Aghino* Mein. || 38. νώτο Cor.; νότο codd. || 43. εἰγόν] εἰτ' οὖν *Acghino* Cor.; Ἠλιακὸν] Ἠλιακὸν *Bl* et similiter in sqq. || 46. ἐπιβαλεῖν. *Bkl*, edit. ante Kr.

P. 302, 3. πλείονας] πλείονος *Bkl*, || 5. παραπλ. *B*; περίπλους *A*, *B* sec. m., *cghinoqiu* Ald. Literæ πα in *A* erasæ. || 6. ἀδῶξιν [τόπων καὶ] ποταμῶν Cor., recte. || 15. εἶ] εἶ *Achino*. || 16. δῆ] δὲ mavult Kr. || 21. οἶόν τ' ἦν *kno*. || 30. γενομένης] γεγεννημένης *no* Ald. || 32. γενομένης inclusit Cor. || 38. Μινύησιον] Μινύσιον *l*, Μινύησιον *hi*, Μινύησιον *c*. || 52. ὑπὸ τοῦ] ὑπ' *Bkl*, edit. ante Kr.

P. 303, 1. ἐμῆλλον πο (?) edit. ante Kr. || 12. ὑπῆρχε codd., ἐπῆρχε em. Cor. || 19. δῆ incl. Cor. || 22. Βουπράσιον *no*. || 25. χρεωκοποῦντες *Fkl*, edit. ante Kr. || 41. Νείωνος] Μείδ. codd.; em. Casaub. || 45. καὶ πάνθ' *Bl* edit. ante Kr.; ἄλλας pro πάνθ' legendum suspicatur Kr.; πάνθ' ὑπ' ἐκ ποιῶν [ἀλλότρια] Grosk.; asteriscum voci πάνθ' apposuit Mein.; vocem ποιῶν om. Pletho.

P. 304, 10. Χαριμίδου] sic Epit.; Χαριμῖον codd. || 11. ὥς] δὲ *Acghino*. || 13. καθήμενον [μὲν] ποιησ. Cor. || 18. Πάνεινος] Πάνεινος *Acghil* et pr. m. *B*; Πάνεινος *k*, Pleth., Ald. || 19. τε om. Cor. || 23. δὲ καὶ τοῦ Φ. *c*, Cor. || 24. μῦλοι *Bchikno* Ald. || 30-39. εἰρησθαί ... δειξας recte suspectavit Kr., ej. Mein. || 31.

δὲ om. Cor. || 34. ἔρη μὲν γὰρ φησι *Acghil*, ἔρη γὰρ *Bkl*, φησι γὰρ *no* Cor. || 35. αἰεστο Epit. et sec. m. *A*, εἰστο codd. || 36. ἐκεῖνη *Bkl* Ald.; ὅλης κινήσεως *no* Cor. || 38. κομψῶς] κοσμίως Eustath. ad Il. α, 529. || 51. Παισάτιδος *Ach*.

P. 305, 12. οὔτε] οὐδὲ Mein. || 23. μίγ' suppl. Cor. || 25. οὐ *Bl*, Eustath. ad Il. α, 698; οὖν *Acghino*. || 26. δὲ e Plethone additum. || 27. Παισάται et lin. 30 Παισάτιδος *Acgh*. || 37. μέχρι καὶ νῦν *Beghiklmno* et sec. m. *A*. || 39. Λέπριον *cgh* et pr. m. *A*. || 40. κρατήσας πολέμω] οὐ κοινωνήσας τοῦ πολέμου Pletho, Cor., Grosk. Lepreatæ non solum bello contra Lacedæmonios abstinuerant, sed socii etiam se Lacedæmonias adiunxerant. Pausanias 4, 15, 8 : Λακεδαιμονίους δὲ ἦλδον συμμαχήσαντας Κορίνθιοι καὶ Ἀσπρατῶν τινες κατ' ἔχθος τῶν Ἠλείων. Fort. igitur legendum est Ἀσπρατῆας συστρατεύσαντι [ἐν τῷ] πολέμῳ, vel tale quid. || 42. θ'] γ' Cor., Mein. Malim cum Casaub. delere καὶ quod est ante φόρους. || 44. πλείστον delendum esse censet Kr.; ej. Mein. || 50. διὰ ante τὸ ἱερὸν probabiliter addunt Cor. et Mein. || 53. πολλάκις νομίζουσι καὶ τὰν. *n* edit. ante Kr.; legendum πολλά καὶ νομίζουσιν e conj. Casauboni, quam rec. Mein.; πολλά καὶ νομίζουσιν conj. Grosk.; καὶνὰ νομίζουσιν conj. Kr.

P. 306, 2. Παισάτιδος *Acgh*, et sic in sqq. || 4. ἐπὶ τὸ πολὺ *Bkl* Ald., Cor. || ὁροῦν *Acghino* Mein. || 12. Βίσσαν Epit.; Βῆσαν codd. || 13. Κικυσίου] Κικυσίου mgo *B*, Κικινυσίου *c*, Κικησίου edit. ante Kr. || 25. καλεῖται ... Βαγνίχους] Suspectarunt Boeckhius et Kr.; ej. Mein. « Videtur, Kramerus ait, nomen illud ex slavico quodam formatum, quod fuerit, ut Cybulsinius slavici sermonis peritissimus me docuit, aut *warinitza* (fluvius verticosus) aut *oranitza* (fl. niger, aut *branitza* (fl. defendens) aut *barnitza* (fl. paludosus). » || 28-32. Verba τὸν δ' ἐν ... ἐκ Φαρσάλου recte, ut videtur, eiecit Meinekios. || 30. Ἐλισία] sic etiam Eustathius ad Odyss. λ, 328, p. 1682, R; Ἐνεία habet Epit., atque sic vulgo et ipsi Straboni p. 370, 49. 371, 4 fluvium hunc vocari constat; nostro tamen loco de alia ejus nominis forma agi patet, quamquam eam non Ἐλισία sed Ἐλισία fuisse colligit ex Hesychio (Ἐλπιεύς δ' Ἐνπιεύς ποταμός) et titulo Thessalico ar. Usingum Inscr. gr. 2, 7 : ἐκ τοῦ Εὐρώπου ἐν τῷ Ἐλπιῇ, ἀπὸ τοῦ Ἐλπιεύς ἐν τὸν νέμα. Ceterum glossator dicere debebat : δὲ ἀπὸ τῆς Ὀδρῆος ῥέοντα δέχεται ὁ Ἀπιδανός, etc., quod ipsum reponi voluit Groskurdis. || 36. Ἰωνιάδων] Ἰωνιάδων *A* m. sec., et hinc *bchikno* Ald. || 37. Ἀρπινά] Ἐπινά *ABchiklno*, Ἀρπινά *A* m. sec.; em. Tzsch. || 38. Φηρζιάν] Ἡραϊάν legendum esse bene monuit Tzsch. Ad corruptam lectionem Φαρζιάν (Achais urbem) pertinet glossa : ὑπέρκειται δὲ etc. || 41. Κικυσίαν *n*, Κικυσίον *b*, Κικησίον edit. ante Kr. || 43. ἐξελεῖσθαι Mein.; ἐξελεῖσθαι codd. || 48. διὰ δὲ τοῦτο *no*, διὰ τοῦτο δὲ *Bkl*. || 51. Ἐρύμανθον] Ἀμάρυνθον codd.; em. Palmer. (Exercit. ad auct. gr. p. 308.)

P. 307, 1. τῶν] ἔνεκα τῶν conj. Kr. || 26. Ἀχαιοί] Ἐπειοί conj. Kr. Vulgatam tuetur Curtius in *Ztschft f. Alterth.* 1852, N. 1. || 35. Ὀλυμπιακὸν *Bghiklno*, edit. ante Kr. || 43. Φειδωνία *Bchikno* edit. ante Kr. || 48. Ὀλυμπιακὸν *kno*, edit. ante Kr. || 52. ἀναγρῆσαι] ἀνασχέσθαι Pletho.

P. 308, 3. ἦν ἐκεῖνον *no* ex conj., ut videtur; literæ ἦν *εἰσι* in *A* una cum membrana deletæ; ταύτην γὰρ οὗτοι in *t* et sec. m. in *h*. || χιλίων ... διακοσίων] Numerus hic quum falsissimus sit, Curtius *Pelop.* 2, p. 93 putat Strabonem Elidis parapolum confudisse cum oræ longitudine quæ est usque ad Acritam, Messenias promontorium. Immo pro χιλ ... σ' legendum est χο' (670) qui numerus recte habet

et cum ceteris Strabonis mensuris convenit. Eodem errore p. 312, 1 pro $\chi\sigma$ codex *m* habet $\chi\lambda\omega\iota\omega\upsilon$ *ἑξομήκοντα*. || 31. Sex septemve litterae deletae in *A*; *Οὔτιλον* suppleendum esse recte monere videtur Kramerus, idque rec. Mein.; sec. man. in *A* supra τὸν δὲ scr. μὲν; inde τὸν μὲν καὶ, indicata lacuna, *ἵον*, et, missa lacuna, *δεγγίτι*. || 32. Inclusa, quae in *A* perierunt, suppl. Kr. || 35. καὶ ἡ Κυπαρισσία ej. Mein. et Curtius *Pelop.* t. 2, p. 199, n. 55. Expectabatur: μὲν ἦν ἡ Κυπαρισσία καὶ τὸ Κορ., sed ita Strabonem scripsisse ob sequentia (lin. 43) non est probabile. Triphylia h. l. intelligenda videtur Nestorea illa quae longe ultra Nedam fluvium pertinet, adeo ut promontorium Triphyliae et Messeniae commune sit Ptolemaei Cyprissium prom. Itaque ad vocem *ἄρα* quidam in margine notas videtur ἡ Κυπαρισσία, quae verba deinde, addito καὶ, in alienum locum transducta sunt. || 36. Αἰγῶλον] Αἰγῶλεον mavult Mein. in Vind. p. 112. || 42. καὶ Στρατοκλ.] καὶ Σοροκίλους; e Palmerii conjectura Cor., coll. Thucyd. 4, 2; ἐπὶ Στρατοκλ. Wesseling. ad Diodor. 12, 60 et Mein. In *A* syllabae τὸς καὶ Στρα deletae, et m. sec. postea additae sunt; fort. igitur pr. m. pro καὶ erat ἐπὶ. || 44. Decem fere litterarum lacuna in *A*; καὶ ἡ [Πρωτὴ νῆσος] conj. Kr. Dein προσημειωμένη Cor. et Mein. || 48. αὶ delendum. || 49. Κυπαρισσῶν c; leg. videtur Κυπαρισσιῶν, monente Kramero, idque dedit Mein.

P. 309, 1. « Hoc fere loco in margine *n* adnotata sunt haec: Τόδε ἐγὼ Κυριακὸς εἰς Μεσσηνιακὴν Πύλον ἐπίγραμμα εὖρον (sequitur titulus, qui est in Boeckhii Corp. Inscr. n. 1323). Καὶ νῦν δὲ ταύτην ἡλαττωμένην Πύλον πόλιν Βετύλον καλοῦσιν » KRAMER. || 14. Κιναιθίων] Κιναιθίων codd.; em. Xyl.; Καινίπολιν (voluit Καινόπολιν) conj. Falconer (cf. Procop. B. V. 1, p. 367, 10); Kramerus quoque Καινὴν urbem, quam Ptolemaeus dicit (3 15), codicis scripturam subesse opinatur. Xylandri emendationem confirmat Dionysius Hal. Ant. Rom. 1, 50 : ἀπὸ δὲ Κυθήρων ποιοῦμένου τὸν πλοῦν οὐ πρόσω τῆς Πελοποννήσου τῶν ἑταίρων τινὰ τῶν Αἰνείου Κιναιθίων ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων ἐνὸς θάπτονται, δὲ νῦν Κιναιθίων καλεῖται. || 16. Οὔτιλος] ὁ Πύλος codd.; ὁ Οὔτιλος Pletho. || Βετύλος] Leg. vid. Βετύλος, ut Cor. in not. suspicatur, et sic Mein. scripsit; Βετύλος, conj. Kramer, quum sic scribatur in titulo modo laudato (Βετύλα ap. Ptol.; Βετύλο hodie). || 19. Γερηνίος; *Aeghinoth.* || 24. Θαλάμους] Θαλάμια Cor., Mein., probabiliter, quum sic apud ceteros oppidum vocetur. || 29. Leg. ἀγαγόμενος cum Cor. et Mein. || 29-31. Verba καὶ ἐν Ποιείσση ... καὶ Τράγιον Strabonis non videri esse censet Meinekius. || 29. Ποιείσση *Bkno*, || 31. Ποιείσση *hno*. || 34. Πάλλανα Kramer., Πάλλανα *A*, Πάλλα *Bl*, editt. ante Kr. || 37. Ιόντων] Ιόντι Eustathius ad Il. 7, 152 p. 743 27 R., editt. ante Kr. || 39. Μεσσῶλαν *ch*. (?), editt. ante Kr. inde a Casaubono. || 42. Φηραί *BEI*, editt. ante Kr. || 44. πόλις μία] πόλισμα Cor. || 46. Ἀσίγην e Breg. conj. Corayus; Ἀσίγη codd. et Eustath. l. 1.; τὴν μεταξὺ [Μεθώνης καὶ Κορώνης] Ἀσίγην Groskurdus. || 48. ἡς [πληστόν] πρὸς Groskurd. || 51. Φαραὶ *A* m. pr., Φηραία *A* m. sec. *BEcgthl*.

P. 310, 4. Ἐρανα] « Malim Ἐρανα. » Mein. || 5. Quinque fere litterae in *A* deletae; καλεῖσθαι suppl. *h* mau. sec. et *i*, εἶναι *hno* Ald. || 6. Φηραί editt. ante Kr.; deinde sex fere litterae in *A* deletae, ἐν ἀριστερᾷ habent *hno*. || 9. Μακαρίας] Καμαρίας *Bk*. || 11. διακοσίους καὶ delenda, monente Palmerio l. 1. p. 310. || 15. ὅν om. *Bl*, editt. ante Kr. Ut recte oratio procedat, ὥς, quod est ante προσημειωμέν, cum Kr. et Mein. ejiciendum puto. || 18. Decem fere litterarum in *A* lacuna; γῶρας habet margo in *A* agglutinata, nec non *chi*; ταύτης legitur in *hghnoqt*. || 19 et 20.

In *A* lacuna decem, deinde altera lacuna duodecim fere litterarum; *η*, quod Kr. dedit post Πόν, pro *κ* potius habendum esse videtur. Supplerunt et correxerunt viri docti ... αὐτῶν, [εἰς δὲ τὰς ἄλλας] βασιλείας πέμψαι [εἰς sec. man. addidit *η*] Πύλον καὶ Πόν καὶ Μεσῶλαν καὶ Τάμειον. V. Stephan. v. Μεσῶλα et Τάμεια, Müller. Dor. 1. p. 95. In *B* haec leguntur : ὥστε τὴν Στενύκλαρον ἐν τῷ μέσῳ οὖσαν βασιλεῖον ἐκείνην γενέσθαι ἐντεύθεν αὐτῆς Ταμιτιν (sic) πέμψαι πρεσβυτήν εἰς Πύλον καὶ Πόν τοὺς Μεσσηνίου ἀπαντας ἰσθμίου τοὺς Δωριεῦσι ποτήσονται ἀναξιοπαθούτων δὲ τῶν Δωριέων, μεταγνοῦς μητρόπολιν τὴν Στενύκλαρον ἀπέδειξε καὶ τοὺς Δωριέας εἰς τοῦτο ἔγαγεν. In margine autem legitur : Γράφει μὲν ἐν τῷ μέσῳ τῆς χώρας ταύτης καμμένην ἀποδείξει βασιλεῖον αὐτῶν τῶ βασιλείας, et deinde : Ἄλλως μεταγνόντα μόνην τὴν Στενύκλαρον νομίσει πόλιν εἰς τοῦτο δὲ τοὺς Δωριέας συναγαγεῖν πάντας. || 29. Φάριος correct. in *η*, Φαληρεῖος codd. || 30. Δημήτριον *Aeghi*; παρακυλιόμενον *ABeghiki*; em. Xyl. || 32. Post ἀμφοῖν Xyl. et sqq. editt. addiderunt κρατήσας; Meinekius ἀμφοῖν mutat in κρατῶν. Cf. Polyb. 7, 11 : οὗτω γὰρ ἑκατέρων τῶν κρατῶν κρατῶν μόνως ἐν ὑπογείρῳ ἔχοι τὸν βούν. || 36. Ρωμαῖοι addidit Xyl. || 53. Verba καὶ Ἡδαιος quae codd. exhibent, in *A* sec. m. scripta sunt in lacuna totidem fere litterarum; prima manu scriptum potius fuisse καὶ Ἀραδίας probabiliter suspicatur Kramerus; idque reposuit Meinekius; καὶ Ἡδαιος [καὶ Ἀραδίας] καὶ II. dedit Corayus.

P. 311, 3. Post vocem Δακρυδαίμονιός quaedam excidisse patet; ἔλθων ἐξ Ἐρινοῦ εἰ Casaubo. conj. suppl. Cor. et Mein. || 25. ἐκατόμβια *A* m. pr. || 28. Μεσσηνιακὸς κόλπος ὁ τῆς νῦν Μάνης glossa in marg. *A* m. sec. et in g. || 38. Ibi in marg. *A* m. sec. et in g legitur : τὸ τῶν μελιγῶν (ἡμελιγῶν *g*) ὅρος. || 49. ἄκραν διαρμὰ ἐστὶ τῆς Κυρηναίας πρὸς νότον codd.; ex Epit. em. Cor. P. 312, 1. ἑκατόβιοι *ἑδδ*.] $\chi\lambda\omega\iota\omega\upsilon$ *ἑδδ*. m. confusis χ et $\gamma\lambda\omega\iota\omega\upsilon$. || 4. κατὰ] καὶ Cor., recte, ni fallor. || 9. ἐγγύτατα *hno* Ald.; ἐγγυτάτην conj. Grosk. || 10. « σταδίων παντήκοντα, et *σ* pr. m. supra *κ* add., *A*; διακοσίων om. *g*; *σν* *b*, διακοσίων καὶ πενήκοντα *k* (sed priores duae voces expunctae videntur) et editt. At Groskurdus de distantia inter Tanagerum et Corycum h. l. agi recte statuens, numerumque διακοσίων a Strabone profectum non esse suspicatus (id quod confirmari videtur ipsa codicis *A* scriptura, ex qua reliquae omnes manarunt), ἑκατοκοσίων valde probabiliter conject. coll. p. 475 ed. Cas. (p. 408, 21 Did.) » KRAMER. Itaque ἑκατοκοσίων pro διακ. scripsit Meinekius, haud recte. Verborum σταδίων Δακρυδαίμωνι lenissima correctio offertur σταδίων [ἐν]νακοσίων. Porro quum a Crela ad Tanagerum navigatio ducentis minimum stadiis longior sit quam ea quae est ad Maleas : Strabo, quum hanc (quae reapse est circiter 500 stadiorum) 700 stadiorum esse dicat p. 408, 21, illam jure suo dicere potuit stadiorum esse 950. || 12. Ἀραβοῦς] Reponendum videtur Ψαμαβοῦς; nam sic urbs apud ceti. nominatur; Γύθειον m. sec. *A*, recte. || 16. Ἀκραίων] Ἀκραίων *ABeghino*, Ἀκρίων Cor., ut supra. || 17. Δακοσίων καὶ τεσσαράκοντα σταδίων] « Syllabae τεσσαράκοντα *στ*α in *A* perierunt, sed sec. m. restitutae sunt, simul tamen γρ. τεσσαράων ἰδὺμ sec. m. additum : etenim quum is qui codicem illum resarsit, h. l. non inveniret in exemplo suo quod poneret, dubius haesit quomodo lacunam completeret : inde δ' est in *b*, τεσσαράων in *no* Ald. Sed τεσσαράκοντα magis convenit et magnitudini lacunae quae est in *A*, et locorum distantiae. » KRAMERUS. At 240 stadia in antecedentibus Strabo usque ad Gythium pertinere dixerat; quo demum pacto eundem stadiorum numerum de novo usque ad Eurotam pertinere dixerit? Nostro loco orae longitudo

quæ est a Gythio ad Enrolam notanda erat; quæ quum sit fere 74 stadiorum, dubium non est quin pro C8' (204) legendum sit οδ' (74). In codice A fuerit διακ. τεσσαρέκοντα, sed recte alter horum numerorum ex alio codice in τεσσάρων correctus est. || 28. Μισοβάν... Θόρνακα om. BEIT Pletho; in margine tamen habet ι usque ad vocem τόν; eadem sic in ordinem verborum recepit q, spatio vacuo post τόν relicto. || 29. ἀλλὰ add. Cor. || [Θόρνα]κα. Inclusa, quæ in A perierunt, suppleta e conj. Mein.; Θράκα (grammaticum) suppl. Kr. || 34. ἥρας;] ἥρας ex II. τ, 392 editt. ante Kr. inde a Xyl. || 32-47. Verba παραδείγματι... Συμμίας a Strabone aliena esse censet Mein. || 42. ἥλον... ἥλ] ἥλον... ἥλ Epit. Cf. Apollon. Dysc. de pronom. p. 372, Eusth. in II. τ, 416 p. 566, 35 R, II. ε, 266, p. 984, 22. || 45. τὸ ἔριον add. Cor. || 50. Quattuor fere literarum lacuna; οὐ suppl. A man. sec. in marg. agglutinato; quod hinc habent cghino; ai suppl. Cor., Mein.; ai ἄλλα conj. Kr.

P. 313, 3-6. Verba καὶ Σοφοκλῆς...θεοῦ ej. Mein. || 16. λαίμενοι να (α ex parte deletum)...λαίμενοι A; perierunt quindecim fere literæ; pro λαίμενοι scriptum συλόμενοι in δno. Müllerus (Dor. 1, p. 49) conj.: Δαί μὲν δ[υχρώματι, Ἐπιδαύρῳ (vel Γυθείῳ) δὲ ἀμφοτέρω διὰ τὸ εὐ]λαίμενοι. Quæ lacuna spatium longe excedunt. Kramerus, neglectis literis ωι, conj.: Δαί μὲν ναυστάθμῳ εἰς τὸ εὐ]λαίμενοι, addens in ωι fort. latere ὡς. Nescio an in λαίμενοι confata sit vera lectio Δαί μὲν cum corrupta ἐλαίμῳ. || 17. Αἶγναι Aitri codd.; em. O. Müller l. l. Inter πολε et γάρ quindecim fere literæ in A assumptæ; super πολε sec. man. additæ literæ μ; unde πολεμὶ in gī, πολεμίους in h. Müllerus l. l. supplevit πολεμίους ἐπιταχισμῶ· ταύτην] γάρ; Kramerus: πολε[μους· τοῖς πολεμίους] γάρ. Meinekios: πολε[μους ὁρητηρίῳ· καὶ] γάρ. || 18. Φαραία, Groskurd.; Φερία δno, Φαραία cett. codd.; Φερίδ conj. O. Müller. Post δ quindecim fere literæ in A pessumdatæ. Müllerus l. l. conj.: δ' [εἰς συνόδους]; Kramerus: δ[ὲ φρουρίῳ, μάστιγα]; Meineke: δ' [ἀρχαίῳ, κλισίῳ]; Curtius Pelop. 2, p. 309: δὲ [ταμείῳ κλισίῳ]. Ex quibus κλισίῳ in nostra edit. addi velim. Quamquam totam rem in meris opinacionibus repositam esse patet. || 19. ἐκτός Mein.; ἐντός codd. Sequitur post τ litteram in A quindecim fere literarum lacuna, in qua quid scriptum fuerit sciri nequit. [Βουαῖς δ' ἀμφοτέρω] proposuit Curtius. || 21. ἀρχαίων ἀρχῶν Cor. || 22. Verba καλεῖσθαι δὲ ἔλωτας, quæ hoc loco ferri nequeunt, post τ. ἔλος (lin. 25) ponenda esse probabiliter censet Kramerus. || 50. καὶ ej. Cor. || 52. καὶ inclus. Cor.; ej. Mein.

P. 314, 16. ἀρχή] παραχρή Cor. || 18. ἀπεστερημένου ταύτην πᾶσαν Cor. || 29 sqq. Inclusa in A una cum membrana perierunt. || 34. ἀποδίδοται] ἀποδίδεται bene Cor., Mein. || 35. Quam tredecim fere literæ exciderint, Meinekios supplendum proponit: ἐκπεσόν[τα διὰ φόνον τῆς] οἰκίας. || 37. ἐμβαλούσης malim cum Cor. et Mein. || 45. πολεμίους m, ut vid., et correct. n; πολεμίους cett. codd. || 48. μυρίοισι νάμωσι e conj. Cas. et Valckenarii (ad Eur. Phœn. 248) Tsch.; μυρίοισιν ἄρμασι A, μυρίοις ἄρμασι B. || 49. ποίμναισι e conj. Valckenarii Tsch.; ποιμήσιν codd. Deinde εὐδοτάτην, codd.; em. Cor. || 53. γαῖας Mein.; φαύλον Casaub.; φύλον AbI, φύλον cγ, φύλον no, οἶλον et supr. αλου h, φύλον i.

P. 315, 2. μαίονα codd. || 8. ἐπιθαλαττίας BI; fort. ἐπιθαλαττιῶν leg. esse putat Mein. || 11. πρόσω δὲ] Hæc sana esse non videntur; διὲξ δὲ βάντι conj. Mein. || 12. κάθηται] καλεῖται Mein. || 13. ὁμορεῖ no; in A ὁμο literæ perierunt, uti ὁδὲ literæ in lin. 14. || οὐδὲ in codd. omissem addidit Casaub. || 16. Inclusa exciderunt in A; διὰ μέσον ρεῖ ghi. || 17. Quinque vel sex literæ in

A assumptæ; καλούμενην habent δknoqt. || 18. Sex fere literæ desunt in A; διαβάντι δὲ τὸν i; γάρ pro δα dedit Kr. In δknoqt legitur διαβάσι δὲ τὸν. || 19. Ante ων sex fere literæ desunt; εἰ' ἡ τὸν Φηρῶν ἐπαρχία ἔπασα etc. sec. m. in oqt; τὸν [Ἐπει]ῶν conj. Kr.; τὸν [Καυκί]ων Curtius; τὸν [Δακρυα]ίων Mein. || Μεσσαίων Mes-seniorum Guarinus, Μεσσηνίων Gorsk.; Μινυῶν Kr. et Curtius; Μαυσιτών Mein. || 20. Desunt sex fere literæ in A; εἰδ' ἐξῆς ἡ Πισατίας λι. || 21. Lacuna expleta in h. || 27. ὁ καίτας] καίτας Ald. || 32. κορυφὴν τινα BI. Ald. || 40. Inclusa interciderunt in A. || 42. καλὰ] δῶρα ex Odyss. φ, 13 Coray. || 44. ἐπενέγκη Cor.; ἐπένεγκη codd. || 46. Ὀριλόχοιο B ex correct., uti nos legimus in Odyss.; Ὀριλ. habet etiam Eustath. ad Odyss. l. 1. et Pausan. 4, 1, 3, 30, 2. || 47. τῆς Φήρης ej. Mein.; recte. Dein: ἡ μέρος ἦν τῆς Μεσσηνίας margo n, Cor. || 49. ἔξωτος Xyl., κοινῶς codd.

P. 316, 14. οὐδὲ Kr. addit e Plethone; μὴ οὐσης] μηνυούσης Agh; μηδ' οὐσης A m. sec. et Bino Cor. || 16. Sex fere literarum lacuna in A; δοκαὶ γάρ συμπίπτειν δno; pro γάρ Kr. et Mein. malunt δα. || 17. Octo fere literæ in A exciderunt; αὐ[τὸν χρῆσθαι] conj. Kr. || 18. Octo fere literæ in A exciderunt. ἔξουσιq habent δno. Dein pro τιον editt. exhibebant ἐναντίον; Kramerus leg. βάλτιον. quod rec. Mein. || 19. Circiter octo litt. in A lacuna; καὶ Πύλου suppl. δno. || 20. Ejusdem spatii lacuna, expleta in δno. || 21. « Inter στρα et λέας duodecim fere literæ interciderunt in A, sed μετὰ δὲ Ma sec. m. additum. Inde post στρα spatium vacuum relictum in ch. Ceterum ultima hæc sana esse non videntur, ac si βάλτιον supra scriptum fuerat, ἡ μὴδὲν seu ἡ μὴ hic fortasse legendum fuerit. Sed hæc omnia incertissima. » KRAMER. Quo pacto Kramerianis supplementis locus sanetur et probabilis aliqua emergat sententia, ego non assequor. Locum jam corruptum fuisse in codice A lacunis nondum mutilo, suspicor. Groskurdus ingenio indulgens sensum loco restituere tentavit ita: [Ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Λακεδαιμόνος ἐπιβέτον, ἡ κοίλη, οὐκ ἐξ τὴν χώραν δέχεσθαι·] δοκαὶ γάρ συμπίπτειν τοῦτο τὸ [τῆς πόλεως] τοῖς τῆς χώρας ἐπιβέτοις ἀν[οικειῶς], εἰ μὴ, νῆ Δία, ποιητικῇ τις τοῦτο συγχωρήσει ἔξουσιq· [ὅτι δὲ, καθάπερ προεῖρηται, ἡ Μεσσηνὴ τότε μέρος ἦν τῆς Λακωνικῆς καὶ τεταγμένη ὑπὸ Μενελάῳ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ δαὶ τεκμαίρεσθαι·] ἐναντίον γάρ τὴν Μεσσηνίαν [κοινονοῦσαν τῆς στρατείας μήτε] μετὰ τῆς Λακωνικῆς ἡ Πύλου τῆς ὑπὸ τῶ Νέστορι, μήτε δὲ καθ' αὐτὴν τάττεσθαι ἐν τῇ Καταλόγῳ [ὡς] μὴδὲν κοινονοῦσαν τῆς στρατείας.

P. 317, 10. Decem fere literæ in A exciderunt; lacunam explev. Kr.; supra ἦρον sec. m. scripsit vou; unde καί...vou in cghi; καὶ τοῦτον (τοῦτο Ald.) τοῦ τόπου habent δknoqt Ald.; καὶ γάρ τοῦτον τοῦ ποιητοῦ dedit Cor. || 11. Duodecim fere literæ in A assumptæ; οὐ παροπτέος ἐνέφην suppl. δknoqt. || 12. Ἀσίνης] « Oppidi nomen quum ex parte interciderit in A, syllabæ ανῆς modo supersunt a pr. m.; inde Ἀσίνης sec. m. in scheda agglutinata, quæ simul γρ. ἀπὸ Ἀσίνης add. in margine; Ἀσίνης est etiam in h. » KRAMER. Ego literas ανῆς, quæ in A leguntur, infelici conjectura in Ἀσιακῆς (quod nihili est) et deinde in Ἀσίνης mutatas esse censco. Nam Asine oppidum (ad hod. Tolon portum) a Nauplia nonnisi 50 stadia, si juxta oram processeris, distabat (Cf. Strabo p. 320, 50: Ἔστιν αὕτη, sc. Asine, κόμῃ τῆς Ἀργίας πλησίον Ναυπλίας); adeoque ad intimum sinum Argolicum erat positum. Quo igitur pacto Strabo dicere potuit ab Asine initium esse sinus Hermionici? Porro quum Strabo dicat: εἰτ' (post Naupliam) ἄλλα χωρία καὶ ἐφεξῆς δ' Ἑρμιονικὰς κόλπος, num probabile est ista ἄλλα χωρία in brevissimo paucorum stadiorum spa-

- ciunt versus choliambicos, momento Meinekio. || 46. μέντοι] μὲν τὸ codd.; em. Cor., qui deinde addidit καί. || 49. τε quod om. B, ejiciendum, monente Kr.
- P. 326, 7. δεκτίον] λεκτίον codd.; em. Casaub. || 8. φρέατα] « An φρεβία? » MEIN. || 10. φασί] φησι Bl. || 15. δημοσιόσαν] ὑποσαν bene Cor. et Mein. || 16. λευκολίβη *aggho*, λευκολίβη c Cor.; λευκῶν λίβων Mein., addens fort. praestare λευκοῦ λίβου. || 17. Παρνασσός *ABH*, Tzsch., Cor. || 19. Κρισσαῖος codd. || 21. τῆς Βοιωτίας Mein. || 23. Post vocem δέ, quam om. *gh*, nonnulla excidisse apparet; καὶ Σικυωνίας πρὸς ἑσπέρην ὑπέκκειται δὲ etc. Tzsch., Cor.; Σικ. πρὸς ἑσπέρην, [πρὸς ἔω] δὲ ὑπέρ. Groskurd., quae non satisfacere recte monet Kr. 25. ἀπὸ τῆς] καὶ τῆς Pletho, Cor. || 33. περὶ] παρὰ *acgh* Cor.; ἐπὶ conj. Kr., recte. || 39. τῶν Παγῶν B. || 40. Ὀλμῖαι *agh*. || 43. δὲ om. codd. || 44. Κρομμυονία *BEI* et similiter lin. 49 et 51.
- P. 327, 1. ἐν ᾧ] [τὸ] τοῦ Cor. || 8. Ἀσίας] Ἀσίας suspicatur Cor. || 10. Κορινθίος *Bgh*, Eustath. ad II. β, 607 p. 301, 39. Idem supra Κόρινθος notatur in *ac*. || 24. ἐγένετο *kino* et B m. sec., editi; pluralem tuetur Kr. || ἐν ἄλλοις] « Fort. « εἰς ἄλλους. » Mein. || 37. ἐωράκαμεν no. || 40. ἀφίχεται Cor.
- P. 328, 1. τορεύματα *acgh*; παμπλήθη *i*; ὀστράκινα τορεύματα παμπλήθη Cor. Vocem τορευμάτων glossam fuisse explicandum χαλκωμάτων, suspicatur Kr.; asterisco locum notat Mein. Ni fallor, legendum est τροχλημάτων. || 9. καταρωμένων Cor., Mein. || 16. πάντες] « An παίζοντες? » Mein.; ἐπάντη καὶ ὄρη? || 22. Εὐφρόνιος] Εὐφρόνιος apud Hephæstion. De metr. 15, 59, adeo ut alterutro loco corrigendum sit; Εὐφροίων ap. Strab. scripsit Mein. || 26 et 28. Κηλ.] Κοιλ. Ald. || 29. διαρρέων τὴν Σικυωνίαν Grosk., praestat παραρρ. τὴν Σικυώνα, e conj. Corayii. || 40. Αἰγαῖος Mein.; deinde Cas. conj. leg. ἀνέφικεν ... Δημήτριος.
- P. 329, 6. τῶν μετ.] τὴν μ. *ino* Cor. || 10. Παρνασσὸν B, Παρνασσὸν cell. codd. || 13. Τριχόρινθον *h*, Τριχόρινθον Mein. || 26. Αἰγαλαίας *Bk*. || 28. μετὰ] κατὰ *k*. || 44. Ὀγύγου, et supr. λυ, *ah*; Ὀγγούλου c, Ὀγγούλου *g*, Ὀγγούλου *i*; Ὀγύλου n, sed γ supra λ add. m. sec.
- P. 330, 1. συνιούσαι no Cor., recte. || 3 τινὰς] τὰς λοιπὰς Pletho. || 4. συνελθ.] συνεστώσας conj. Curtius *Pel*. 1, p. 451. || 7. δ] ὃν velim. cum Grosk. et Mein. || 8. οἱ ἐν Ἀσίᾳ] Ἰωνες conj. Grosk. || 18. βασιλεία ante καθιστάσθιν add. *Bkgl*. || 29. ἑστίηκε] « Fort. ἑστίηκεν vel ἑστίηκε. » Mein. || 44. Verba Ἡσίοδος ... Θεταλικῆς ejicienda videntur Meinekio. || 46. δὴ] καὶ πέντε] ἔτη, e Casaub. conj. Cor., coll. Polyb. 2, 43. || 49. Ἀρνάριον] Ἀλνάριον p. 332, 26; Ὀμάριον Cor., Ἀμάριον e Welckeri (Cycl. 1, p. 128) et Kr. conj. Mein.
- P. 331, 2. Lacunam notarunt Kr. et Mein. Post ελευθερωθέντας in *agchikh* et in editi. legitur: καὶ μετ' ὀλίγα vel ὀλίγον (se. Strabon dicit); quae sunt brevioris. || 4. Ἑρμῶν] Ἑρμῶν Pletho, Cor.; Ἑρμῶν ἰντερ versus add. n. || 4. Μεγαλόπολις *Bl*. || 5. προστεθήσαν o Cor. || 13. εἶτα ... γνωρίζεσθαι ej. Mein. || 24. Πατρος add. et deinde Μέλας tanquam ex antec. μέλας ortum om. e Casaub. conj. Corayus, recte probante Kramero. Curtius *Pelop*. 1, p. 428. vulgatam tueri velit coll. Dionys. Per. 416 et Callimacho hymn. in Jov. 22, ubi Melas quidam inter Arcadiæ fluvios memoratur; at num Melas iste etiam ad Achaiam pertineat, non constat; contra liquet Strabonem ad verbum fere exscripsisse locum Herodoti 1, 145 : ... καὶ Ἐλίχη (ἐς τὴν κατέφυγον Ἰωνες ὑπὸ Ἀχαιῶν μάχῃ ἑσσωθέντες) καὶ Αἰγίον καὶ Ῥόπες καὶ Παπρία καὶ Φαρεῖς καὶ Ὀλνός (ἐν ᾧ Πείρος ποταμὸς μέγας ἔστι) καὶ Δύμη etc. || 32. δ add. Kram.; ἀπέχει] ἀπέχον B (?) et editi. ante Kr. || 41. οἱ om. *ABgh* Ald. 45. τε] δὲ codd.
- P. 332, 4. καὶ] ἡ Cor. || 9. Αἰγίου] Αἰγαίου *cggh*, Ald. no Cor., Αἰγίων B, ex correct. || 16. πόλιν] χώρον Pletho idque res postulare videtur; quare rec. Tzsch., Cor. Mein. || 23. Ὀλνός editi. ante Kr. || 24. Καραύνη codd. em. Perizonius ad *Elia*n. V. H. 13, 6. || 26. Αἰγάρη p. 330, 49. || 35. Φαρεῖς no, Tzsch., Cor., recte, ut verba καὶ Αἰγύλος ... Ῥόπας et lin. 40. καὶ τὸ Ἀνδρίον recte ej. Mein.
- P. 333, 9. Φαρεῖς Pletho. Tzsch. Cor. || Φαρεῖται] Φαρεῖται ap. Pausan.; idque h. l. rec. Mein.; Φαρεῖται e *Step* legi voluit Sylburg. || 14. χῶροι] τράποντα conj. Cor. coll. p. 288, 50; rec. Mein. || 18. « Inde a τὴν γόνυ αὐτὸν prima manus denuo incipit in A; simul inde ab loco foliorum margines eo quo supra diximus, m. lacerati sunt ac post resarti. » Kr. || 27. Μεγαλόπολις B. || 28. Μεγαλόπολις codd., sed *h* supra lo pr. m. add. A. || 38. αὐτῇ] αὐτῇ Mein. || 40. Κύνθη *Achimo*. || 41. Ἀλαίας codd.; em. Cor. || 44. Decem fere litt. lacunae A; rec. m. insertum est καίμων, quod habent etiam m. f. μέγιστον supplendum conj. Kr.
- P. 334, 6. ἐπείρασι] ἐπείρασιν *kno*, sec. m. B, Ald. 7 πενήντην] πάντα conj. Müller. *Dor*. 2, p. 439, probante Groskurdio nec non Curtio (*Pelop*. p. 216) ; natum esse ex Δ' conj. Kramer. || 14. Ἀνίαν] Ἀρσάν conj. Penzel et Grosk. || 16. ἡρώς] ἰσθμὸς *Agg*. ἰσθμὸς m; εἰσθμὸς conj. Tzsch. ex Hesychio : εἰσθμὸς ap. Strab. leg. esse putat Diodorf. in *St. Thes.* s. v. 19. καὶ εἰς τὸν Ἄλ. editi. ante Kr. || 21. παρὰ A; περὶ cell. codd. || 22. ὑπὸ τὸ [Χάον] ὄρος conj. Mein. in *Vind*. p. 127, collato Pausan. Cor. 24, 7. || 51. κίονον Kr. dedit ex Epit. || Ἀγραῖον] e Cor. conj. Kram. et Mein.; Ἀγαῖον *Abko* Epit., Αἰγαῖον editi. ante Kr. Servandum erat Ἀγαῖον, quod ex eodem Ephoro, quo Strabo utitur, habet etiam Nicolaus Dam. fr. 38 (F. H. t. 3, p. 376).
- P. 335, 5. τὴν Μεγαρίδα] καὶ τῆς Μεγαρίδος τὸ πλεον Pletho. Post haec verba ponenda sunt quae leguntur lin. 7 et 8 ὥστε τὸν... Κορινθίον, monente Du Thellio. || 8. Novem fere litt. in A lacuna, quae sec. manu non est expleta; τῶν Βοιωτῶν habet *h*, τῶν Μεγαρίων *ghkno*; articulum sustulit Kram. || 9. λεκτίον νῦν exhibent *cbhkno*; at in A lacunae spatium tot litterarum vix capax; quare λέγωμεν proposuit Kr., λεκτίον, misso νῦν, scripsit Mein. || 11. καὶ τὰ] ἐπὶ τὰ codd.; em. e conj. Mein. in *Vind*. p. 128. || 16. Quae sequuntur per totum hunc locum lacunae in A sec. manu non sunt expletae; καὶ. σφόδρα suppl. Grosk.; καὶ. οὕτως Mein. || 18. Μανὰ explevit Grosk. || 19. Lacuna 20 fere litterarum. ταῖν μενα ἐπὶ τὸν κόλπον suppl. Kr.; ποιούνη τὸν κόλπον τὴν suppl. Mein.; in quibus probamus τὸν articulum ante Ἑρμ., verum ποιούνη istud a re alienum fuerit; τῆς Μεγαρίδος ἐπὶ τὸν κόλπον suppl. Grosk. || 21. Supplevit Grosk. || 22. Suppl. Tzsch. Pro φῆν sec. m. scriptum φθην; unde φθην in *bcghino*. || 23. Lacuna expleta in *hno*. || 24. ποιεῖται τὴν suppl. Kr. || 25. Κρίσαν κα Grosk.; αὐτὸν mavult Kram., quum sex fere literae in A excidisse videantur. || 26. Κρισσαῖον suppl. Grosk.; ταύτην proposuit Kramerus. Ceterum Meinekio totum hunc locum ita efformavit : νομίζει δ' οὐδ' ἂν κλισίαν σθαι οὕτως] τὴν ἦν τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι [τοῦ] Ἰσθμοῦ ὥστε μεγάλῃν] ἔχειν ἐπιστροφὴν, εἰ μὴ προσῆν τῇ [ῆν ταύτῃ καὶ] τὰ συνεχῇ τῇ Ἰσθμῷ χωρία τὰ ποιεῖται τὸν κόλπον τὸν] Ἑρμιονικὴν τὴν Ἀκτὴν ὥς δ' αὖτις οὐδ' ἂν τὴν ἀπὸ τῶν Κεραυνῶν ἐπὶ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ἔχειν τινὰ τοσαύτην ἐπιστροφὴν ὥστε καλαινέσθαι κολποειδῶς καθ' αὐτὴν, εἰ μὴ τὸ] Ῥίον καὶ τὸ Ἀντιρρῶν

συναγόμενα εἰς στενὸν [ἐποίει τὴν] ἔμασαν ταύτην ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περιέχοντα] τὸν μυχόν, εἰς δὲ καταλήγειν συμβαίνει τὴν [ταύτην] θάλατταν. || 32. ἐπὶ μικρὸν] ἐπὶ μικτὸν codd.; e Casaub. conj. em. Cor. || 36. [τόσον. Tres litt. in A exesae; τοσούτον legitur in H. || 37. Πηγὰς] Παγὰς Cor. || 40. δὲ add. Mein.

P. 336, 1. Ἀκτὴ] Leg. vid. aut Ἀττική aut ἀκτὴ δ' ἐστὶν [ἡ Ἀττική]: hoc dedit Mein. || 18. Lacunam sic explevit Grosk.; malim cum Meinekio: ἀναλαβόντας τὰς χώρας ἀπὸ τῆς παραλίας. || 20. Ἀττικῆς] « Fort. ἀκτῆς. » Mein. || 21 et 26. Σκιρ. B. || 26. ὃν ποτὶ ὤλην add. Cor. et Mein. || 44. τοσούτος] αὐτοὺς Bkino. || 48. Ἰάνας] Ἰωνες codd.; em. Xyl. || 51. καὶ περὶ τῶν ὄρ. Bdk. P. 337, 8. διότι] ἐπὶ Bkno. || 18. [τῷ δὲ] Λύκω est in acghino; at supersert in A littera a ante Δύκω; [εἴτε] supplēvit Mein. || 20. νέμειν] Littera μων in A sec. m. supplētæ sunt; νέμει Meinekios. Idem in Vindiciis p. 130 locum hunc a poeta fortasse ita scriptum fuisse putat:

ἐμοὶ μὲν ὤρισεν πατὴρ
ἀκτὰς, ἀπαλθεῖν τῆσδε γῆς [προσσιπύρους]
πρὸς βασιλεῖας νέμειν, αἶτα [δευτέρω] Δύκω
τὸν ἀντικείμενον κίπρον Εὐδόκας νέμειν.

21. ὁμαυλὸν B; ὁμαυδὸν, sec. m. supra scripto λον, A; ὁμαλὸν Bkino Ald.; ὁμαδὸν h, ὁμαδὸν c, ὁμαρον i, ἀνὸμαλὸν Tzsch., ὁμαρον Cor. || 35. παροξύνοντων g Cor., Mein. || 45. μέχρι καὶ νῦν h Cor. || 51. Ἐρετριεῖοι ἐπὶ (?) editt. ante Kr.

P. 338, 1. Σκιρ. B. || 3. Decem fere litteræ in A exciderunt; κατὰ Κρίσαν recens manus in A adscriptæ, idque inde præbent kno et ex correct. B; in hoc pr. m. habes: διείργουσα δὲ τὴν Νισαίαν ἀπὸ τῆς Κρίσσης τῆς Ἀρχινοῖδος καλουμένης. Mannertus (Geogr. t. 8, p. 153) suppleri voluit κατὰ Κρίσαν, probantibus Du Theilio et Groskurdio; κατὰ τὰς Παγὰς suppl. Kram. || 9. καθάπερ... κεῖται πνοὰς non esse Strabonis putat Mein. || 14. Σειρὰς A. || 16. ἐπισκίρειν A, ἐπισκίρει gl, ἐπισκίρουν no, ἐπισκίρωσις o m. sec.; ἐπὶ Σκίρα Cor. || 17. δὲ Cor.; δὴ codd. || 19. Εὐρύλογος] Εὐρύλοχ codd.; em. Tzsch. || 23. ὑπερβ.] Leg. ἐπαρξάντας e conj. Cor. || 29. Σαλαμίην] Ἐλευσίην codd. Verba Βάκαρος.... καλούμενος non esse Strabonis suspicatur Mein.; certe verba ὁ νῦν B. x. glossatoris fuerint. || 36. ἀγειν] ἀγε aEch; ἀγε τρισκαίδεκα Eustath. ad II. β, 557 p. 284, 41. || 41. ἀντοίχ] τούτῳ Pletho; αὐτῷ Grosk. || 47. Lacunam, quæ est in A, unus explevit h.

P. 339, 4. στήψασθαι] χρήσασθαι no. || 5. αὐτοῖς ante οὕτως add. Bk (??), editt. ante Kr. || 6. ἀγεν δυοκαίδεκα νῆας Ald.; δώδεκα ἀγε νῆας Eust.; verba ἐκ τῆς Πολ. etiam Pletho om. || 22. Ἐλευσίς gh Cor., Mein. || 33. Φαρμακοῦσαι B, m. pr., et i; Ald. || 36. κορυθαλὸς codd. præter E et Plethonem; Κορυθαλὸς Bcgkino. || 38. λήμην] λήμεινα codd. (sed in A litt. ένα m. sec. scriptæ); e Cas. conj. em. Cor. || 45. στομίω] Mirum hoc, sive verbum sive rem spectaveris; ἰσθμίω proposuit Meinekios. Legimus: στομίω δὲ μικρὴ τὴν εἰσοδὸν ἔχοντας ὑποσπίπτουσιν αὐτῷ λήμενες τρεῖς. || 46. ἔχων] ἔχον, et supr. ἐστὶν, h; ἔχον ἐστὶν i.

P. 340, 20. καὶ τὸ περὶ τῆς τριαίνης ἔχει τι σημεῖον codd.; ἔχει in ἐκεί mutavit Gronov., probante Corayo; ἐκεῖ ἐστὶ σημ. conj. Kr.: ἔχει με σημεῖον conj. Grosk.; τὸ περικτῆς τριαίνης; ἐκεῖδὲ σημεῖον, Meinekios, quod perplacet. || 24. Octo fere litterarum lacuna in A; τόπων supplēvit g m. sec. et dno; τὴν χώραν conj. Kr.; Ἰδρυσιν Mein. || 25. Undecim fere litt. lacuna; ἐστὶ πτῆμα supplēvit B; ἐστὶν ἱερὸν conj. Mein. || 44. ἐπὶ sic Mein.; εἰς codd. || 45. Inclusa, quæ in A perierunt, supplēvit Grosk. || 46. « Inter Ὀλύμπικὸν et δὲ τὸ decem fere litteræ Inter-

derunt in A, nec restitutæ sunt, sed sec. m. in marg. add. καὶ αὐτὸ τὸ Ὀλύμπιον: inde καὶ τὸ Ὀλύμπικὸν καὶ αὐτὸ τὸ Ὀλύμπιον gnohi (in ultimis duobus tamen αὐτὸ deest); καὶ αὐτὸ τὸ Ὀλύμπιον, omisissis καὶ τὸ Ὀλύμπικὸν, Bk editt. Haud improbabilius Grosk. conj. : καὶ τὸ Ὀλύμπικὸν (ἐστὶ δὲ ταῦτὸ τὸ Ὀλύμπιον). Sed Ὀλύμπικὸν valde suspectum, ac videtur Ὀλυμπιεῖον scrib. esse; similiter apud Vellejum quoque (1, 10) *Olympicum*, quod cod. exhibet, diu in *Olympieum* est mutatum. » KRAMER. καὶ τὸ Διονυσιακὸν [καὶ δὴ καὶ αὐτὸ τ]δ Ὀλύμπιον conj. Mein. || 50. Decem fere litt. lacuna in A; θαυμαστὰ suppl. h, ἀπαντα no; πλείστα Mein. || 54. Ἀκτικὴν] Ἀττικὴν ai; Ἀκτὴν Mein.

P. 341, 8. φιλότιμον Xyl.; φιλόδημον codd.; « an φιλοδῆμον? » Mein. || 14. εἰσι] An [ἄλλ] εἰσι? Mein. || 20. πότιμον] ποτῶν codd.; em. Xyl. || 24. προσθεῖσιν Cor. et Mein., recte. || 31. Post Κηριατὰ in Bkno additur Φαληρός, in Plethone Ἀθήναι. In reliquis codicibus nulla notatur lacuna, quam indicasse satis habent Kr. et Mein. || 33. οὐν [οἱ] Ἀθ. Mein.

P. 342, 14. Ἀλαιοῖς] Ἀλαιοῖς codd.; em. Tzsch. || 15. εἰθ' Ὀρεῖς A; εἰθ' Ὀρεῖς A m. sec., Bkino; εἰτα Θορεῖς Tzsch., Cor., Kr.; εἰτα Θοραεῖς Mein. || Δαμπτρεῖς Kr., Δαμπτρεῖς Tzsch., Cor., Δαμπτρεῖς A, Δαμπτρεῖς A m. sec. Bcgkino. || 16. Αἰγυλῆς] Αἰγυλῆς codd.; em. Tzsch. || 18. μακρὰ om. Blnog Pletho. In A 12 fere litteræ corrosæ sunt inter ma et v μετὰ. « Fort. scriptum fuerat: μακρὰ ἔκτρα ἐστὶν: persæpe enim in ἐπελυστικὸν in hoc codice ponitur ante consonam. KRAMER. || 20. Φάδρα] Φαῦρα i (?) Ald.; « An Φάγρα? » Mein. || Ἐλαιούσσα Mein. || 27. φρίζουσι] Sic etiam apud Herodot. 8, 96; utroque loco φρίζουσι e Kuhnii conj. scribendum esse videtur. (In latinis lege: an φρίζουσι?) || 35. Lacunam explevit Xyl. || 41. Τριχόρυνθος A; Τριχόρυθος A m. sec. et celt. codd. || 46. πο e Plethone add. Tzsch. || 47. τετραρίστω hi, τετρωρίστω Bcgkino editt. ante Kr. et Meinekios. || 51. Θορίκων] Θορίκων aBE, Θουρίκων i (?) Ald.; e Casaub. conj. em. Tzsch.

P. 343, 4. Lacunam explevit Xyl. || 5. φάδτην καὶ εὐνῇ om. in Acghino || 13. εἰρήσεται ὕστερον suppl. dno; μετ' ὀλίγον λέγομεν i. || 18. Πενταλ.] Πενταλῆς codd.; em. Xyl. || 29. Κηρισὸς Mein. || Τρινημίον et Τρινημῖον codd.; e Casaub. conj. em. Kr. || 3. ἐστὶ] ἐπὶ Xyl. || 42. sqq. « Per totum hunc locum ea quæ intercedunt in A, sec. m. restituta non sunt; iisdem locis lacunæ inventiuntur in cghl, quæ ex parte conjecturis parum felicibus expletæ sunt in dno editt. » KRAM. Quæ in sqq. leguntur supplementa debentur Groskardio, Du Theilio, Kramero. || 46. ὑπερ[καίμενα αὐτ]ῆς πρὸς conj. Kr.; præstat ὑπερ[καίμενα μέρ]η, quod dedit Mein. || 50. καὶ [Βουστ]ῆς conj. Du Theil. || 51. Παγὰς Mein.

P. 344, 1. ὅρων] τόπων Mein. || 11. Κρισσαῖα codd. || 25. ἐπιμαεῖ Mein.; ἐπαι μὴδ codd., præter no, qui has voces omittunt, nescio an recte; ἐπιτηδεία Cor.; πότις τί ποτε e Plethone Cor. et Mein. || 26. ἐπὶ] μὴδ ἐπὶ no; μικρὸν] μακρὸν Bk Pleth. || 32. διότι] ἐπὶ Bkno. || 37. ἐπέθεντο Xyl.; ἐθεντο codd.

P. 345, 6. Ἰαν πόλιν] πόλιν Ἰαν no, Ἰάμπολιν Tzsch., Cor. || 10. δ' add. Cor.; δὲ no. || 20. κατὰ] καὶ acghl διὰ no. || ἐπαίδη] ἐπαι Bk. || 29. Post v. προφηταῖδας folium excidit in A; damnum resarcivit man. sec. || 34. τούτων] τούτου Cor. || 46. τὸ μανταῖον] τούναντίον abcg hino Ald. || 38. συλλέγοντας] συλλήσοντας conj. Gronovius, συλλήσαντας Grosk.; qui præterea ένα addendum esse monuit. Cf. Epit., ubi sic: ἀνθ' ὧν ἐχρήσθη κατ' ἐναντιὸν κλέπτοντας ένα τῶν παρ' αὐτοῖς τριπόδων ἀποκαμίζειν εἰς Δωδώνην. || 39. καὶ ante ποιῶν om. aBcgghino Cor. || 45. προσαγορ.] συναπαγορ. acghik.

P. 246, 4. *kai* [α] ἄλλαι e Plethone Cor., Mein. || 5. ἔχουσι post ἀνώλογον add. *no* Cor. || 5. Θεσπιῶν Θεσπιαίων *egh* et supr. scr. in *a*. || 12. ἴσιν post Δαφ. habent *egh*. || 21. αὐτὸν] αὐτοῦ editi. ante Kr. || 24. πατρώδης χάρα *aghino*. || 27. ὁ Χαλκιδικός Eustath. ad II. β, 496, p. 265, 11. || 28. ἔβ. || Excidisse ἑπτακσίοσι conj. Gosselin. et Grosk.; ἑξακσίοσι Falconer.; fuisse ἑο susp. Kr. || 47. Σιγηλοῦ codd.; Σιγηλὸν Pletho. || 49. Inde a voce Ταναγρακῆ denuo incipit *A*. || 51. In *A* duodecim fere litt. lacuna; μεθιδρυμένη *h*, μεθιδρυμένης *i*, μεθιδρυμένων *dkno*; ex Epit. lacunam suppl. Kr. || Ἀμφιπράσιον Mein.; recte. || Ταναγρακῆς *A* m. pr.; Ταναγρακῆς *A* m. sec. et cett. codd. || 54. Θηβαίων] Leg. cum Eustathio (ad II. β, 498) τὴν Θηβαίων, aut cum Meinekio τὴν ἐκ Θηβών. Verba Κλαοῦσι... Μυκαλητῶν (Μουκαλητῶν leg.), ut pote glossatoris, eiecit Mein.

P. 347, 2. Μυκαλητῶν codd.; em. Mein. || 5. ὁμορον] ὁμοιον codd.; em. Xyl. || 5. Legerim τῇ Ταναγρακῆ cum Xyl. et Cor., coll. Stephan. s. v. Τάναγρ et Eustath. ad II. β, 498 p. 266, 35. || ἐντεῦθεν] ἐνταῦθα codd.; ὅθεν Pletho; em. Cor. || 7. ὁπότεν Eustath. I. I. et Suidas v. Ἄρμα; ὁπότε codd. || 8. Πυθιαστῶν conj. Grosk. praeler necessitatem. || 17. ἐπὶ] περὶ *Bk* Ald. || 23. α' Ἄργος, quod magno consensu exhibent codd. (sed in *A* verba Θηδῶν eis Ἄργος sec. m. addita in sched. agglut.) et Eustathius ad II. β, 498, p. 266, 27 R., ferri non posse inde a Palmerio (v. Exerc. in auctl. gr. p. 316) plerique censuerunt recte, mea sententia: sed quid Strabo scripserit, incertissimum est. Mutandum in Ἄρμα putat Palmerius, in Ἀνθηδὼνα Politus (ad Eustath. in Hom. t. 2, p. 534), parum commodum expedites quæ in proximis obstant eorum opinionibus: a dextra enim non a sinistra sita est Tanagra Thebis eunti sive Harma sive Anthedona. Quapropter Groskurdus verba illa sec. m. in *A* addita nihil æstimanda falso ratus hæc proposuit: ἴσιν δὲ τῇ ἐκ [τῆς Αὐλίδος eis Θηβας] ἀπὸντι κτλ., quæ nemo probabit. Equidem Ἄρμα scribendum esse cum Palmerio crediderim, erroreque, qui est in proximis, fatendum, non corrigendum; ortus videri possit ex Harmatis Attici et Boeotici confusione. * KRAMER. Boeotiam suam habuisse Argos colligas e Suida apud quem Acusilaus esse dicitur Ἀργεῖος ἀπὸ Καρκάδος πόλεως οὗσης Αὐλίδος πλησίον, nec non e glossa Hesychii: Ἄργος Ὑάντιον (Ἀργιδιάντων cod.) Βοιωτίας. Fortasse igitur post ea quæ de Harmatis incolis civitate ab Argivis donatis leguntur, nonnulla exciderunt quibus Strabo etiam Argos locum vel regionem in hoc Boeotiae tractu exstare vel existitasse dixerat, adeo ut ad hæc referenda essent verba eis Ἄργος. Sin verba corrupta esse cum plurimis censes, conicere possis leg. esse eis Γραδς [στῆ-θος vel ἑδος]; nam collis hic e Xenophonte (Hell. 5, 4, 51) aliisque notus, inter Solum et Tanagraeam ditionem situs erat. Sin notius nomen desideres, in promptu foret: eis Γραῖαν vel eis Ὀρωπόν. Omnia in meras retrusa sunt conjecturas. || ἀπὸντι] ἀνόντι probabilius Mein. || 24. α' Inter *k* (post quod pars literæ sive α sive ω superest in *A*) et ἐν quindecim fere literæ interciderunt in *A*, nec restitutæ sunt. * KRAM.; *kai* ἡ Ὑρία ἑγγὺς τῆς ἑδοῦ conj. Grosk.; quod propter situm locorum admitti nequit. Meinekios in Viud. p. 136 conj.: ἡ Τάναγρ κ[ώμ]η· ἡ δὲ Φαρά κ[ώμ]η ἐν δεξιᾷ καί-ται. At Τάναγρ non κώμη, sed πόλις (v. 352, 32). Fort. fuit: ἐν ἀριστερᾷ ἡ Ταναγρακῆ· ἡ δὲ Παρασωκία ἐν δε-ξιᾷ καίται. || 25. Ὑρία codd.; em. Cas. Eustathius ad II. β, 498, p. 264, 44 ita habet: Ὑρία τῆς Ταναγραίας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς Θηβαίδος || 26. Ὑριεύς *acgh*. || 29. Ὑρρίην codd. || 34. Ἰωνιδί *BEI* Ald. || Ἐλεῶν] *kai* Αλοίων *Acgh*, Ἐλαιῶν *Bk*, ὁ Ἐλεῶν *A* m. sec., ὁ Ἐλεῶν

Eustath. ad II. β, 500. || 35. ἔλῶν *a*, sed infra add. αιο-λίῶν, quod præbent *gi*; ἔλαιῶν *Bk* Ald. || 37. Εὐβοίαν Ald. || 41. Κρησιός *A*. || 42. Ἄλαι] ἄλλαι codd.; em. Palmer. || 45. Verba διαρρα... πολὺ ἑάττωτο aut post Ὀρόβιαι (lin. 49) transponenda, aut καίται... Ὀρόβιαι delenda esse censet Meinekios. || 49. Αἰγῶν intercudit in *A*, legitur in *dkno* Epit. || Ὀρόβιαι] Epit.; Ὀρόβαι codd.

P. 348, 5. Ἰσαν m. pr. *Ac* et *ghikino*. || 10. Lacuna ex-pleta est in *dkno*. || Νίσαν] Ἰσάν e Palm. conj. Tzsch. et Cor. || 11. Duodecim fere literæ interciderunt in *A*; ἦν γὰρ ὁ [Ἰσος πόλις ἐν τῇ] *ghno*; ὁ μὲν νῦμος πόλις ἐν] M. conj. Kr.; ὁ μὲν νῦμος πόλις τῇ] M. Mein. || 12. Inter πρὸς et ἰσῶνος duodecim fere litt. deletæ in *A*; τὴν ὑπὸ-ρειαν Κίδα]ρῶνος suppl. Grosk.; πρὸς[χωρος τοῦ Κίδα]-ρῶνος Mein. || 17. Φαράς correct. in *a*, Φηράς *aBghiki*. || 18. ἴσιν] ἐπὶ *Agno*. || 19. Φηρῶν *Bchiki* et sec. m. *a*. 26. νότον... ἀρπτον *Bk*. || 31. δὲ] δὴ *BEk*. || 33. τὰ δὲ ante *kai* codd. praeler *i*, sed sec. m. in *ABk*. || 47. γίνεται] δύναται *BI*, Ald.; δύναται γίνεσθαι Pletho. || 47. *kai*] ἡ *Bk*.

P. 349, 4. μὴ] *x* *A*, tredecim fere literis ante Πλαταιὰς deletis; μῆκετ' ἔχουσιν ὡς πρότερον *g* m. sec. et *no*; μὴ λέγεσθαι sec. m. in *A* ad extremam marginem adscrip-uit; inde μῆκετι λέγεσθαι ἐτύμως Corayus. || 13. Κρησιός *B*. || 15. *ac* e Plethone additum. || 17. δὲ post χάσμα add. *Acgh*. || 21. ἡς ἐμνήσθημεν Grosk.; in *A* sex fere litt. exciderunt; ἡς εἰπομεν *ghkno*; ὡς εἰπομεν Cor. || 28. ὁ μεταλλεύς τῆς Κρήτης codd.; em. Freretus (*Mém. de l'Ac.* t. 23, p. 142). || 34. δ' οἰκίσαι] Sic lacunam septem fere litt., quæ est in *A*, explevit Cor.; λέγεται *kai* κατὰ Κεαρ. *ghno* Ald. || 34. ὑπῆρξε] Leg. ἐπῆρξε e conj. Cor. || 42. προσαναλ. codd.; em. Cor. || 52. Φανη-τείων codd.; em. Cor.

P. 350, 5. Lacunam 14 fere litt. explevit Grosk.; πλησίον *kai* τὰ τοῦτον δὲ habent *dkno*. || 10. Novem fere litt. lacuna in *A*; lacunam *c* explet verbis *kai* τῶν λιμνῶν; in *Bk* ante *v*. καίμενων add. μεταξὺ. Inde Corayus: *kai* τῶν ἑλῶν *kai* τῶν λιμνῶν. [Τῶν δὲ] μεταξὺ καίμενων etc. Τῶν δὲ περὶ ex Grosk. conj. rsc. Kr. et Mein. || λιμνῶν] λιμνῶνων codd.; em. Cor. || Τρεφία] Τρεφυλία Ald., Guarin. Cf. Steph. Byz.: Τρέφεια, πόλις Βοιωτίας, πολλὰ θρέμματα ἔχουσα. Τὸ ἐθνικὸν Τρέφιος ἡ Τρεφίος. Nicander Ther. 888: ἡ δὲ σῖδας ψαμαθρίδας, ἃς τε Τρέφεια (sive Τρέφεια, uti est in schol.; τρέφει αἰα codd.) Κῶπαι τε λιμναῖον ὑπερῶφαινον παρ' ὕδωρ. *Lacum* Trephiam alius nemo memorat; sed cur nullum fuisse, nostroque loco nonnisi unam Cephissidem sive Hylicam paludem memorari, verbaque ἡ τε Τρέφεια ante mutanda aut delenda putemus, causa est nulla. Ceterum, ut hoc addam, Schneiderus ad Nicandr. I. I. legi voluit: μεταξὺ δὲ τῶν ἑλῶν *kai* τῶν λιμνῶν καίμνη ἔστιν ἡ τε Τρέφεια *kai* αἱ Κῶ-παι *kai* ἡ Ὑλη ἡς μέμνηται etc.; Müllerus *Orchom.* p. 81: Μεταξὺ δὲ τῶν παρακαίμενων λιμνῶνων ἡ τε Τρέ-φεια *kai* ἡ Ὑλη, ἡς μέμνηται. Groskurdus: τῶν ἐγγὺς παρακαίμενων λιμνῶν ἡ μέτριος Ὑληκῆ, ἡ *kai* Κρησι-ός. Quæ Du Theilius et Falconerus commenti sint, non memoro. || ἡ Κρησιός] sic e Falconeri conj. Cor.; ἡ Κωπαὶ *abcghikno*; in *A* nonnisi ἡ *K* literæ prima manu scriptæ *BEk* Pletho. || 27. ἡ δὲ Casaub.; *kai* codd. || 35. ὁ Τύχιος Tzsch.; Τύχιος codd.; om. Eustath. ad II. 2, 500 et Mein.; recte. || 39 sq. Lacunas Groskurdum maxime secutus, explevit Kramerus, a quo in nonnullis recedit Meinekios, qui lin. 40 scripsit: τόπων ὑπο-γράφουσιν, ὥστε] λόγῳ. Dein lin. 42: ἀξιολόγων *kai* τῶν

- μή· και] χαλεπὸν ἐν, quod praestat. Denique lin. 47 : περιώμεθα περιόειναι], et lin. 50 : χρήσιμον ἢ [πρὸς τὴν ὑπόθεσιν].
- P. 351, 1. παραλειφθὲν Cor.; παραληφθὲν codd. || 4. Ἀνθηδύνα Eustath. ad II β, 497 p. 265, 22; ἀπέχουσα marg. A m. sec. || 6. Σχοινεύς scribi voluit Politus ad Eustath. I. I. || 10. ἵνα Erit.; εἶναι codd.; ἵνα editt. ante Kr. inde a Xyl. V. Steph. Thes. gr. t. 3, p. 271 s. v. εἶναι. || 15. Σικυωνίης Cor.; Σικυωνίη codd. || 16. ποταμὸς ante Ἀστυπὸς addit Erit. || 16. ἴθουσι καὶ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ codd.; em. Cor. Verba εἰσι δὲ καὶ ἄλλοι... τούτῳ ejecit Mein. || 18. Σκάρφη] Σκάφαι codd.; em. Xyl. || 19. Ante δ γὰρ excidisse videtur : ἡ δὲ Παρασωρία τῆς Θηβαΐδος, monente Groskurdio. || 21. Πόντια codd. || 29. παραρρεῖ] παρὰ codd.; em. Du Theilii. || 41. Θεσπικαὶ A et sic in sqq. || 42. Κρουσίαν] fort. Κρουσίδα, ut Kr. putat, coll. Xenoph. Hell. 5, 4, 16, Pausan. 9, 32, Stephan. || 47. Duodecim fere litt. lacuna in A; αὐτὸς ἐκεῖνος περὶ τοῦ πατρὸς δεγχι et πο, nisi quod hi omitunt v. ἐκεῖνος. Kramerus conj. : [ἐπι]ποιήσας κατὰ τοῦ, Meinekius : [ἐπι]λαβόμενος] τοῦ. || 48. λέγων post πατρὸς addunt δκνο. || [μεταδότη πρό]τερον suppl. Kr.; [μετάδότη, θρασύ]τερον λέγων Mein. In A decem fere litterae exciderunt. || 50 et 51. Lacunae expletæ sunt in h m. sec.
- P. 352, 1. αὐτοῦ e Palmerii conj. Cor.; αὐτῇ acghi, αὐτῆς Bkino Ald. || 4. Κρισσαίου BEL. || 8. παραλείπει] Sic septem vel octo litterarum lacunam, quæ est in A, explent δκνο. || 10. Ὀλμιάς suppl. Palmer. || 11. Decem fere litt. lacuna in A; τοῦ κόλπου τοῦ[του συμ]βέβηκε δκνο; τοῦ [Κρισαίου συμ]βέβηκε Kram.; Παγὰς Cor. || 13. πε[ρι] τῆς εἰ]ρήκαμεν suppl. δκνο; ὧν dedit Grosk. || 14. Κορινθιακοῦ ante v. Παρνασσοῦ add. Bkl, Φωκικοῦ Pletho. || 20. Παρίαν Bkno Ald. || 21. Πιπλῖαν Acghi no. || 28. Θεσπιζῶν Cor. || 30. τινες] πολλοὶ Eustath. ad II, β, 498. || τὴν θέαν] τὴν Θεσπιαν vel τὰς Θεσπιάς leg. esse monuerunt editt. || 34. Μετὰ δ Θ. || Sic lacunam, quæ est in A, bene explet i; Ταῖς δ Θεσπιάς legitur in δκνο. || 35. ὥς δ' αὐτὸς λέγει καὶ δκνο. || 38. Post Πατῶνα editt. ante Kr. inde a Xyl. add. ex II, 2, 501 : ὡκαλέην Μεδωνά τ' || 39. δὲ] δ' ἐστι no. || 43. Κρισσαίω BEL. || 44. Βοιωτικὸς BEL. Eustath. I. I. || 47. Quatuor fere litt. in A exciderunt; [πε]τιών legitur in δκνο; [ὕ]ψ' ἐτί]ρων conj. Kr.; [ὕ]ψ' ἐνί]ρων Mein. || 48 et 53. Ὀκάλοι] Ὀκάλας Xyl.; Ὀκαλία Cor., Mein. || 49. Ὀμπος post φσι add. BEkl.
- P. 353, 4. Ἀλιατρος] Leg. aut Ἀλιατρία aut Ἰλιατρία; hoc est probabilis. || 15. οἰκεῖται] καίται Pletho. || 22. Γλισσαντα BL. || 27. Ἰωνίας] Ἰωνίας codd.; e Plethone em. Tzsch. || 29. Κουάριον] Κουράλιον conj. Palmer., coll. p. 376, 35 et Callimach. lavacr. Pall. v. 64. At vide p. 354, 32 et 374, 12. || 31. ἄσ' Ἀθῶνα ἀπολε codd. || 32. ε ποι] ἀπὸ codd.; dein Κορινθίας codd.; Κορωνίας Schneidewinus et Meinekius, Κορωνιάς Bergk. || λαίω] « Ἀάιον loci nomen fuisse videtur prope Coroneam. Cf. Hippocrates Epid. 3, p. 134 et 142 ed. Littr. : ἐπὶ τοῦ Ἀηίου, de quo nuper dixi in Comment. de Hippocr. Epid. in Relat. monstr. Academ. Berolin. 1852. » Mein. Ceterum pro ἐπὶ λαίω ναῦν legitur in A, ἐπιδεῶν αὐω, in c ἐπιδεῶν αὐω, in g ἐπιδεῶν ἄνω, in h ἐπιδεῶν αὐτῷ. Hæc sicuti reliqua quæ in hoc Alcæi loco corrupta sunt, correxit Welckerus. || 37. οὐν] γὰρ n. pr. m. || 38. ἐν τῇ] ἐν [ταύτῃ] τῇ Cor. Deinde post Μεσσηνιακῇ excidisse videri Κορώνη probabilis conjectura est Groskurdii, qui præterea pro Μεσσην. leg. opinabatur Θεσσαλικῇ] Κορωνιάς] Κορωνιάς BEL et sec. m. A et Eustath. || 43. Ὀλμίου] Ὀλμίου Acghino, Ὀλμιοῦ B. || 48. Μεγαρίδος] Βοιωτίας recte Pletho, Du Theil,

- Cor., Grosk., Mein. Dein εἰσι suppl. editt.; al mavult Kr., idque dedit Mein. || 51. Μαρόδωνον codd.
- P. 354, 4. μνάμα Cor.; μνάμα codd., σῆμα in epigr. Theodoridæ (Anthol. Pal. 13, 21). Versum Theodoridæ a glossatore additum esse recte censere videntur Corayus, Kram., Mein. || 5. Γλισσαντα a, Γλισσαντα BL. || 7. « Inter δρι et ἴπτα sex fere litteræ interciderunt in A. Recte haud dubie δρία scriptum fuisse iudicavit Brequigny, sed nemo adhuc docuit, quomodo intelligenda sint verba γεώλορα καλεῖται δρία. Ad Ægialei sepulcrum, de quo loquitur Pausanias, 9, 19, 3, referenda censuit Falkonerus, eumque secutus Groskurdus proponit πρόσκειται s. πρόσκειται pro καλεῖται : quæ parum sunt probabilia. Præterea δρία vox poetis tantum usurpata iam aliena mihi videntur a dicendi genere, quo Strabo uti solet, ut verba illa ex margine huc illata esse pntem. Inde fortasse explicandum est quod et γεώλορα et δρι accentu carent in A. In proximis recte conjecit Groskurdus ὀποπίπτει, parum apte relativum οὗς præmittens ad δρία referendum. » Kramera. Meinekius in editione Strab. verba γεώλορα καλ. δρι ejecit; in Vindiciis ita habet : « Si γεώλορα δρία populare et usitatum apud Boeotos Hypati montis nomen fuisse sumas, nihil in re ipsa offensionis est; nihilominus verum puto Kramerii iudicium, quoniam verba ista sic scripta constructione excidunt, quam Strabonem ita potius extulisse crediderim : καλεῖται δὲ δρία γεώλορα. Ceterum videndum ne loco illi potius τρία γεώλορα nomen fuerit, sive ita ipsum Hypatum vocabulum status, sive Hypatum cum Teumesso et Cadmea. » Ungerus in Theban. Paradox. p. 416 conjecit : ... καὶ τῆς Καδμείας Γεωλοφία Ὀρεως καλεῖται δειρήντα ἡ συνάπτει etc. Quæ omnia sunt violentiora. Glisas situm erat ad Hypatum inter summum hujus montis jugum et Teumessum vicum vel oppidum, a quo secundum Pausaniam septem distabat stadia; bene igitur habent verba πλησίον Τευμησσοῦ (quibus verbis oppidum non vero montem seu collem indicari ex articuli defectu intelligas); at non video cur his deinde subjiciantur καὶ τῆς Καδμείας, quum Cadmea a Teumesso occasus versus supra 40 stadia, a Glisante supra 47 stadia distata esset. Potius una cum Teumesso vico etiam montem indicari exspectabam. Quare in latinis conjeceram : πλησίον Τευμησσοῦ καὶ [τοῦ] τῆς Καδμείας [ἀλώπεκος] γεωλόρου [δ] καλεῖται Δρίος, ὃ ὑποῖπται. Sed hoc quoque violentius est, neque vulpis ista quæ Cadmeos infestavit, Cadmea, sed Teumesia dici solet. Ni fallor, legendum est : πλησίον Τευμησσοῦ καὶ τῆς δασείας γεωλοφίας [ἡ] καλεῖται Δρίος, ὃ ὑποῖπται. Ὅρη δασία sæpius nomine proprio vocabantur Δρία; sic Δρίος erat mons Achaïæ (Diod. 5, 50) et alius Naxi insulæ (Id. 5, 51). Cf. Strabo p. 236, 11 : Δαυνίας περὶ λόφον, ὃ δνομα Δρίον. Vocem γεωλοφία habes apud Strabonem p. 147, 32 et 202, 11; nec alium novī prosæ orationis scriptorem qui ea usus sit. || 8. Ἀόνιον] δνιον Aght, Ἰόνιον Bkno Ald.; cadit in campum domum (sic enim nominant) Guarinus; em. Cor. Deinde duodecim fere litteræ in A desunt inter διαταίνα et v. ἀπὸ. Groskurdus supplevit εἰς τὴν Καδμείαν, quod rec. Mein.; possis etiam μέχρις Θηῶν. || 12. πολίδιον pr. m. A. || 14. τοῦ πολέμου τοῦ Τρωικοῦ editt. ante Kr. || 15. ὑπὸ] ἐπὶ n. || 17. ἀροδον] sic A; ἐροδον a (sed in marg. add. γρ. ἀροδον) Bcghino. || 24. Duæ fere litteræ desunt in A, in quo sec. m. in marg. addidit περικινήεις (sic), hinc περικινήεις in c; δονηθείς scr. Mein. Idem in Vindic. p. 142 proposuit ὀρμηθείς, addens κινήεις defendi posse Homericō illo II. a. 47 : αὐτοῦ κινήεντος. || 29. γὰν Kram.; γῆν codd.; dein τε deleri vult Bæckh. ad Pindar. t. 2, p. 595; θαλασσαν codd.; σκοπιαστὶ codd.; μεγάλαις suppletum in marg. A et in cett. codd. || 30.

- δανάσσο Acghi; fort. leg. esse διχάσσο, *perquisivit*, conj. Meinek. in Vindiciis, ubi totum Pindari locum in hunc modum refingendum esse suspicatur: Γὰν τε καὶ [πάσαν] δάλασαν, καὶ σκοπιαίν[ι]ται; [πάρων] ὀρίων ὑπερ ἴστα, καὶ μυχοὺς διχάσσο βαλλόμενος κρηπίδας ἀλ- σίων. Bockhiius δανάσσο vix recte interpretatur *con- cussit*; δάνασ' ἀπο conj. Dindorf. in Thea. v. δανάω, quod quid sibi velit non magis intelligo quam Meinek- ius. Nescio an fuerit: καὶ μύλους δανάσσο, *et magnos lapides volvit*. || 37. Πτώων Leg. Πτώων ex præcepto Arcadii p. 122. || 38. Πτωίου Mein.
- P. 355, 3. οὐτε] οὐδὲ Mein. || 6. τέκτονος] Μήρονος legitur in Il. 2, 43, quod ap. Strabonem reposuerunt Du Theil, Cor., Grosk., Mein.; recte haud dubie, praesertim quum τέκτονος vox in A m. sec. suppleta sit. || 9. Τισφάσιον Ach. || 16. ἐνθάδε] ἐνταῦθα editt. ante Kr. || 26. κατα- φυγεῖν Cor. || 27. Τισφάσιον codd.; mutavit Tzsch.; dein Τισφάσσα codd. || 47. ἐτέρως] ἐτέραν Acghi.
- P. 356, 1. Βουσιπύου Bl. || 6. Leg. πολυχρηματίζοντας cum Cor. et Mein. || 18-45. ἀνάγκη γάρ etc. glossatoris esse recte monuit Kram.; eiecit haec Meinek. || 22. μὴ additum e conj. Tyrwhitt., qui scribi voluit δ τε μὴ λαμβ., quod rec. Mein. || 24. ἔχει] ἔχει A; om. Coray., scribens αὶ δὲ ἀμρότερα, συνέχει τὴν ἀμοιβήν. || 27. α Post ταυσιον, qua voce pagina finitur, cum solum integrum interdiasset in A, ea quæ leguntur inde a πάσσονται usque ad ἑσπερίων καὶ τῶν (p. 357, 49) sec. m. restituta sunt. » KRAM. || 40. διάγωσιν] ἀγῶσιν Mein. || 43. ὁ [πλείστην] τρέφειν Mein. || 47. ὅν] ὦν codd.; em. Mein. || 53. φυγρότατα... εὐχειμερώτατον (p. 357, 5) ej. Mein.
- P. 357, 25. Φωκίδος] Λοκίδος codd.; sed Φωκίδος sec. m. in marg. B et inter versus n. || 29. οὐδ' ἐκεῖ] οὐ δοκεῖ Bacil et pr. m. B; καθήκει Mein.; καθήκιν codd. || 30. Κρισσαίω Kr.; Κρισσαίω et mox Κρίσσα codd. || 32. Ἀντι- κύρα Kr., Ἀντίκυρα codd. || 35. Παρνασσός aBl et simili- ter in seq.
- P. 358, 1. Lacunas quæ in seqq. notantur explerunt editt.; quod de singulis ubique fusius explicare operæ non est pretium. || 2. Καὶ ἡ πᾶσα Οἰκαία Mein. suppl. || 17. τὸ δὲ πρὸς ἑω Φωκίης ex Epit. editt. ante Kr. || 19. περικ.] πα- ρακ. Bl. || 21. παρ[άλληλοι] Du Theil.; παρ[αμήκεις] dhno editt. ante Kr.; e conj. Du Theilii em. Kr. || 2. ἡ δὲ ἐσπερίος] dhno; ἡ [δὲ νότιος] Du Theil., Cor.; ἡ δὲ πρὸς νότον] ob lacunæ spatium Kr. || 24. π[αράλληλοι] οὐδὲ e conj. Du Theilii; παραμήκεις οὐδὲ dhno. || 28. [τῶν τοιούτων χω]ρίων dhno; em. Du Theil. || 41. Πηλεί- δω Ἀχιλλῆος, ex Hom. reposuerunt editt. ante Kr., recte haud dubie. || 45. ἐν ἀγαθῇ add. editt. ante Kr. || 46. γινώρμιοι post ταῦτα add. editt. ante Kr.; τιμαῖοι εἰσιν inter versus habet n man. sec. || 52. ἐμδ.] εἰσδ. BEI et sec. m. A.
- P. 359, 5. ἐπὶ] μέγρι Acghino, sed ἐπὶ in marg. A m. sec. || 6. ὄρων] ὄρων AEcgghino, μερῶν B; em. Kr. || 16. Κίρρι] Κίρρι E et sec. m. A, editt. ante Kr. et Meinek- ius, || 18. προκ.] πρόσκειται A m. sec., g. Pletho, Eu- statii. ad Il. β' 526 p. 273, 32., Tzsch., Cor. || 19. τῇ Κίρρῃ A m. sec., BEgl, Pletho, Enst., Tzsch., Cor. || 20. γάρ] δ' BEkl; Κρίσα] Κρίσσα codd., editt. ante Kr. || 21. Ἀντίκυρα Bno. || 27. Οἰκαίων] Μαλιακὸν Ple- tho. || 28. Κρίσα] sic A; Κρίσσα Bkl. || 29. α Post ἡ μὴ cum manifesto quædam exciderint, in marg. n ad- dita hæc: ἡ μὴ πρότερον ὑπὸ Κρισθαίων, αὐτῇ δ' ἡ Κρίσα, quæ in verborum seriem recepta sunt in o et Ald. ita, ut pro Κρισθαίων legatur Κρισσαίων in illo, Κρισσαίων in hac, simul incommoδissime subjungantur verba ἡ δ' ὅτερον. Commodior est Plethonis scriptura: ἡ μὴ πρό- τερον ὑπὸ Κρισσαίων· αὐτῇ δ' ἡ Κρίσσα ὅτερον, quam
- rec. Tzsch., Cor. Illud tamen Crissæorum bellum, quod nemo antiquorum movit, interpolatori debetur, nec diu- tinis curandum est. Sed quid Strabo ipse scripserit, et difficultis est divinare, quod Cirrhæ et Crissæ res mire confudit, et ad Crissam retulit quæ ex reliquorum scri- ptorum testimonio ad Cirrhæam referenda sunt: cf. im- primis Callisthen. ap. Athen. 13, p. 560, C; Schol. Pind. Prolegg. ad Pyth. Suspiciari possis: ἡ μὴ πρότερον ὑπὸ Σόλωνος, ἡ δ' ὅτερον κτλ., coll. Pausan. 10, 37, 5; Po- lyæn. 3, 5; Frontin. Strat. 3, 7: sed incertissima hæc sunt. Mirifica est Guarini interpretatio: *illa quidem es- simum Crissæum, Crissa vero postea ab Eurylocho etc.* KRAMER. || 31. Κρισσαίων codd. et editt. ante Kr., et s in seq. || κόλαρον] κόλων m. || 40. χάραν A m. m. χάριν A m. sec. et cett. codd. || 41. Νῦν μὴν οὖν ἀντὶ ὠλιγόρηται add. Bkno, Pleth., editt. ante Kr. || δ' ἡν- νῶς] δ' ἡν καὶ n, δ' καὶ o, καὶ Pletho, Tzsch., Cor.; καὶ om. Pletho, Tzsch., Cor. || 42. ἐπιπῶτο e Pletho: additum; ἐπιμήθη conj. Cas., idque dedit Mein.
- P. 360, 3-12. ἡ μὴ οὖν etc. interpolatoris esse monuit Kr.; eiecit Mein. || 11. πλείων] πλείων codd.; em. Tzsch.; ἐπεδήμι Cor.; ἐκδημι codd.; ἐκδημιόων add. m n. || 15. προσλάβετο Bkl. || 34. μετασχούσας Ald., με- τεχούσας Pleth., μεθεχούσας Tzsch., Cor. || 43. προστίθεν, συνήλθον A m. sec. et codd. cett. || 47. μετὴν καὶ τούτων quum m. sec. in A scripta sint, fort. genuina non sunt; μετὴν αὐτῆς conj. Grosk., μετὴν μό-ας propos. Kr.; sed præter necessitatem, quum tούτων personamode ad τὴν τε ἐκρινῇν καὶ τὴν μεταπωρινῇν σύνθεσιν referre liceat. || 54. χρημάτων δὲ χάριν τῶν ἀναθημάτων codd.; δὲ sustulit Cor., in γε mutavit Mein.; δ' post τῶν inseruerunt Cor. et Mein. Pletho habet χρημάτων ἑκκα- τῶν δ' ἀναθ. etc. καὶ ante ἀναθ. in no.
- P. 361, 1. τὰ δὲ πλείω μένει] Hoc quum parum sit proba- bile, nescio an leni manu emendandum sit τὰ δ' ἐτι δια- μένει. || 8. ὑπονοοῦσιν] ἐπινοοῦσιν codd.; em. Grosk. || 12 Quattuor fere literarum in A lacuna; τότε vel ὅτε αὐτῶν conj. Kr.; ὅπο τούτων Cor. || 13. Post χρημάτων in editt. ante Kr. legitur: ... Ἀδγαι δὲ καὶ ..., lacuna notata tum ante tum post hæc verba. || 17. Decem fere literarum lacuna in A; οὐτῆς τούτους ἀντὶ προστίθει conj. Kramerus, quæ lacunæ spatium excedere videtur; οὐ [οὐ] προστίθει scr. Cor.; οὐτῆς δὲ τούτοις] εἰς τὰ conj. Grosk., traditas literas parum curantes. || 18. ὡς add. Grosk. || 21. κατὰ] τὸν κατὰ editt. ante Kr. inde a Xyl. γῆς] γῆν no || 22. κατορωρήχθαι B Mein. || 25. φυγεῖν] πέττεισθαι editt. ante Kr., evolavit Guarini. || 28. ναῶν] νώτων A (δῶτων sec. m. in A) cghi, νωτὸν l; om. Vocem Bno; em. Cas. || 39. Δαλφοὶ μετὰ τ. K. κώλεμον, ut δ' Ἀμφ. codd.; em. Tzsch. || 44. ἀνάμυστος no Ald.; ut lin. 49, ubi ἀγκυροσιν Cor. et Mein. Sane alterutro loco mo- tandum fuerit. || 52. ἐπιπαιωνισμὸν no Cor., Mein. || γινόμενον in spatio vacuo supplevit m. sec. in A, supra scripto ὄντα; om. vocem Bchl; in k tamen postea ad- dita est.
- P. 362, 1. ὡς] ὅθεν Cor.; verba ὡς ... ταμίζαν recte Mein. eieciisse videtur. || 3. Cum Meinekio, ejecta voce εἰς, legas... θηρίου, μιμουμένων ὡς ἂν κ. δσχ. τ. σ. || 8. εἰ ἀρχαῖς acghi; ἐν ἀρχαῖς hno. || 23. δὲ et dein αὐτὸν in- cludit Cor.; δὲ etiam Kr. et Mein. ejiciunt. Siquid mu- tandum, lenior mutatio est, si lin. 20 pro εἰκὼν legeris εἰπν. || 28. Παρνασσίους Kr.; Παρνασσίους codd. || 42. καὶ δαὶ] καλαιν Cor.; fort. leg. καλαιν δαὶ conj. Kr.; καίσθαι et dein ποιούμενον Grosk. || ποιούμενους] ποιούμενους (sic) A, ποιούμενος cghi, ποιούμενοι no. α ποιούμενοι, quod in scriptis esse ait Cas., unde sumptum sit nescio. » KRAM. || 49. τύπον] τόπον codd.; em. Tyrwh. Cf. p. 18, 20. Inter παραπλήσια et καὶ quum in A duodecim fere

literæ exciderint, verbum τούτους, quod sec. m. restituit, ad explendum lacunam non sufficit; in no est τούτους εἰ-
ρηα; fuisse τούτους ἐστὶ conj. Kr. || 52. Αἰολίας] Κούρηας
conj. Du Theil et Grosk.; absque causa idonea. || 54.
« Verbo Ἐπειὸν subjungunt τούτους δ' ὅτι Ἀλκμαίωνος
καὶ. Bl. In A autem cum post Ἡλίδος in ultimo paginae
versu interciderint duodeviginti fere literæ, sec. m. addita
sunt Ἐπειὸν τούτους ὅτι A. deinde, initio paginae proximæ
sex fere literæ, quæ interciderant ante τῶν ἔχθρῶν, sec.
m. non sunt restitutæ, nec vox prior in pagina cæpta
in hac est finita. Librarius enim, qui resarciendum hunc
codicem sibi sumperat, ex codice suo decurtato scriptu-
rus fuerat τούτους δ' ὅτι Ἀλκμαίωνος, verumtamen cum
verso folio alia scripta fuisse intelligeret, cæpto destitit.
Fideliter reddiderunt quæ in A habentur cgh, lacuna
inter δλ et τῶν relicta: inserto autem ἀλλήλων explerunt
bko editt. Hæc igitur nulla esse auctoritate apparet.
Quod dudum recte judicantes Du Theil et Grosk., cau-
sas vero non perspicientes, conjecturis infelibus ten-
tarunt hunc locum, quem contrarium falso putarunt
iis quæ infra p. 464 ed. Cas. traduntur. Fortasse scrip-
tum fuit κρατήθηαι δὴ ὑπὸ τούτων τῶν ἔχθρῶν. » KRA-
MER.

P. 363, 3. ἐξ ἀρχῆς] ἐξ ἑς Cor. et Mein.; conjicerem ἐπεξῆς,
si conjectura opus esset. || 4. ὅπισθεν ὁ Μάραθος] ὅπισθ'
ὁ Μάραθος Agino. Vulgata quum sensum commodum
non fundat, Meinekius scripsit Ὀπισθομάραθος; in quo
ne quis offendant, comparat vir doctissimus Ὀπισθολεπρία
nomen; sic enim Strabo p. 54, 37 Ephesi urbis partem
eam quæ ὀπισθε τῆς Λέπρας ἀπὸ τῆς sita erat, dictam esse
refert. « Similiter, inquit, oppidulum Ὀπισθομάραθος; di-
ctum esse potuit, quod pone agrum fœnicularium situm
erat. » Fieri potest ut ita res habeat, quamquam tale
oppidi nomen magnopere miror. Corayus post ὅπισθεν
lacunæ signum posuit. Marathum novimus Syriæ vel
Phœniciæ oppidum (Qudd ap. St. Byz. legitur: Μάρα-
θος πόλις Ἀκαρνανίας; ὁ πολίτης Μαραθηνός, id corruptum
esse recte, opinor, censuerunt Gronovius et Meinekius;
ni fallor, refingendum est: Μάραθος πόλις [Φοινίκης,
κλήσι]α Κάρνης vel Κερνῶν.); at de Phocidis Maratho
aliunde non constat. Apud Steph. Byz. legitur: Αἰγύ-
σθενα, πόλις Μεγαρίδος ... Ἀρχάδιος δ' Αἰγιοσθένειαν αὐτὴν
φῆσι καὶ Φωκίδος πόλιν: in quibus vereor ne perperam
dicatur Arcadii cum Megaride confudisse Phocidem;
immo duo oppida maritima, alterum Phocidis, Megari-
dis alterum, fuerint, quorum hoc apud Strabonem me-
morari suspicor. Quum αἰγο et αἰγι in compositis verbis
vel promiscue adhiberi vel perperam permutari soleant,
in antiquioribus Strabonis codd. vitiose scriptum fuerit:
Αἰγιοσθένεια ἔθεν Μάραθος; dein excidit ἔθεν; αἰγισθε mu-
tatum in ὀπισθε; via terminatio ob sequentis μα simili-
tudinem neglecta est. Fieri etiam potest ut olim exaratum
fuerit ἐν τῇ παραλίᾳ ... πολίχινόν ἐστιν [Αἰγιοσθένεια], ὅπι-
σθε δ' ὁ Μάραθος; in quibus Αἰγιοσθένεια propter sequentis
vocis similitudinem omissa foret. || 9. οὐδ' ἡ Με. suppl.
Kr.; οὐδ' ὁ M. Tzsch.; καὶ ἡ Me cod. i; in A sex literæ
exciderunt. || 13. Verba Θουκυδίδης ... φησὶ ej. Mein.;
alia prorsus tradit Thucyd. 2, 29; quare Θουκυδίδης;
ἄλλοι δ' ἐν Μεγάροις φασὶ editt. ante Kr. inde a Casaub.
Cum codd. nostris facit etiam Eustath. ad Il. β, 502
p. 274, 31 R. || 17 δ' ἔχον ABEL, misso ol. || 18. « In-
ter ὁμωνύμων et τῶ ol δέ decem fere literæ in A excide-
runt, ita ut præter τῶ φυ, quæ sec. m. addidit, alia
vocalia quædam videtur scripta fuisse. Groskurdus
proposuit μόνον, quod parum placet. » KRAM. || 29. ol
δ' ἔνοι. Tr. λγ. fort. delenda esse putat Mein. || 43.
ἐκείνης] Leg. ἐκείνου cum Bno. || 44. Θετταλίας] θαλάτ-
της codd.; em. m. sec. in n.

P. 364, 2. Lacunam explevit. Politus ad Eustath. t. 2,
p. 567. || 3. Sex fere literæ exciderunt; ὀρίων bko pro
ίων dederunt; ἀνὰ μέσον χωρίον conj. Kr. || 8. Ἀδύλιον]
Ἀπύλιον codd.; em. Politus, nisi quod Ἡδύλιον pro Ἀδ.
scripsit, quod em. Kr. || 9. « Ὑφαντίον cum nullo alio
loco commemoretur, ac p. 416 ed. Cas. in Acontio
monte Orchomenus sita esse dicatur, hoc nomen pro
illo reponendum esse censeo cum Palmerio (Exercu.
p. 319). » KRAMER. « Mutatio laud lenissima, ac cre-
diderim potius alterum montem alterius partem fuisse:
at nominis formam mihi suspectam esse non diffiteor.
Nullos enim novi neque Ὑφαντίος neque herodem Ὑφαντα.
Ita vide ne fuerit Ὑφαντίου. Hyantes, vetustas Bœo-
tiæ populus, hæc ipsa loca tenebant, ac postea etiam
cum pristinis sedibus ejecti in Phocidem concessissent,
vicinas Orchomeni regiones incolebant ibique Hyampo-
lim condebant. Jam Hyantes etiam Hysantes et Hyampo-
lim Hysampolim dictam esse præter Eustathium ad Hom.
p. 275, 4 docet Schol. Ven. Il. β, 521: Ἰστροῦσι δὲ τοῖς
ἐγχωρίοις καὶ σὺν τῷ σ λάνυν Ὑσάμπαλον. Quid igitur mi-
rum est montem illum ab incolentibus dictum esse ὄρος
Ἑάντιον, et hæsiisse monti nominis formam antiquam et
ab indigenis usurpatam? » MEINEKIUS || 13. Πανοπία διὰ
Mein.; Πανοπία διὰ Ag, Πανοπιδά, et supr. Πανοπίας διὰ
i, Πανοπιδά Bko et editt. ante Kr.; Πανοπὴν Kram. ||
14. καὶ τῇ καὶ δὲ codd.; em. Cor. ex Theone ad Arat.
Phœnom. 45, ubi idem Hesiodi versus citatur. || 15.
Παραποτ.] ποταμούς codd.; em. m. sec. in n. Quæ in eqq.
sunt lacunæ explerunt Du Theil, Cor., Grosk., Kram.
|| 20. Verba ἔκτος ... Αὐραίου ej. Mein.; Strabo p. 370
Cas. Inachum e Lyrcæ oriri dicit, Cephissum Argivum
memorat nullum. || 46. Ἀλαίς] ἄλλοις codd.; em. Holste-
nius ad Steph. B. s. v. || κατέληγεν Mein. || 48. Εὐδοίαν no.
P. 365, 4. εὐδυνόμων Ὀπίος A; καύθες νομοπέεις margo A
in sched.; καύθες νομῶς Ὀπίος i, καύθες Ὀπίος Bk, καύ-
θες Ὀπουντία no Ald.; καύθες ὁμοῦ Ὀπίος mgo h,
Gronov.; Tzsch.; εὐδυνόμων Ὀπίος καύθες Cor.; καύθες
ὁμῶς Ὀπίος Kr. || 6. δ' ἐπινέιου] δὲ Πηνειοῦ Δηνορ. || 9.
Αἰδεφὼν ach, Ἐδεφὼν kno et B ex correct., Ἐδηφὼν i,
Αἰδεφὼν Strabo ap. Steph. s. v. || 11. καὶ ἐκατὸν] Quum
nonnisi 60 stadia sint, hæc verba tollenda et post vocem
πεντήκοντα (lin. 14) transponenda esse censeo; nam a
Cyno ad Cnemidem Strabo non potuit exputare stadia
50, siquidem a Cyno ad portum inter Cynum et Cne-
midem situm 90 stadia exputat (lin. 31), prætereaque a
Daphnunte ad Cnemidem 20 stadia numerat. Haud du-
bie igitur a Cyno ad Cnemidem 150 stadia exputavit,
quamvis reapse non sint ultra 100. 12. οἰκῆσαι] οἰκεί-
σθαι Bkino, φήσθαι Tzsch. || 24. ἐδασίλυσαι hē Cor. ||
26. φασιν Ἀρόκου codd.; em. Tzsch. || 49. ταῦτα] ταύ-
τας codd.; em. Xyl. || Σκάρρη] γρ. καὶ Σκάρρη sec. m.
in marg. A; Σκάρρη. Ald. || 51. Lacunam explevit Grosk.
P. 366, 2. Lacunam expli. Du Theil; [ἐν ὁρότον δὲ νῦν ἐστὶ
Mein. || καλοῦσι] καλοῦσι δ' Mein. || 4. Lac. expli. Du
Theil; [αὶ Αὐγαίαι, τὴν δὲ χῳίραν Mein. || 8. Ante Δάκην
in A spatium quinque fere literarum vacuum; fort. οὐκ
εὖ excidisse suspicatur Mein. || 10. Post σίγμα add. γρά-
φουσιν Bkno. || 11. Τάρρη] Σκάρρη codd.; em. Kr. coll.
Steph. v. Τάρρη et Φαργῶν. || 5. Θρονίου suppl. Grosk.
|| 21. ἄλλ' οὐδ' ὑπὸ τῶν ἄλλων leg. fuerit e conj. Cor. || 39.
Lac. expli. Cor. || 48. τὴν Οἰτὴν] ταύτην codd.; e Cas.
conj. em. Cor.

P. 367, 2. Αἰγίμιος] Αἰπάλιος codil.; em. Kr. || 12. Post
Ἀθαμάνων Cor. add. οὕτως ἐκαιώθησαν ὥστε. || 18. Ἀμυ-
νάνδρου Du Theil.; Ἀμυνα A; γρ. Ἀμύντα πκ; Ἀ-
μύντου b Ald. || 25. τὸ ὄρος τοῦτο interpolatoris esse
susp. Kr. || 36. Καλλίδρομος Pletho. || 47. &] ἡ Pletho,
Cor. || 48. Ἀντίκρην codd., em. Kr. || δὲ Δύρας] Ὀλυρος,

- supr. Όλυρα; sec. m., A; δ Λύρος *cghi*, δ Λύρας *Bkl* Pletho, Ald.; ex Herodot. 7, 198 em. Hopper. || 53. ἐντός Leg. ἐκτός; cum Grosk.
- P. 368, 1. συμβάλλοντα] συμβάντα *Bkl* Ald. || 14. ταυαντῆ] ταυθερα e Casaub. conj. Cor.; ἀπαντα ταῦτα πᾶσι ἀν. conj. Kr.; ἀπαντ' ἀταλεύεται x. π. δ. Mein.; malim ἀπαντα διδοῦνται π. καὶ ἀνέωγε πρὸς ἀπαντα ὀδυνὰ πᾶσι διανέωγε. || 20. Quae leguntur inde a voce οὗτως usque ad verba ὁδὲ ποιητῆς (p. 369, 40) in A interciderunt et man. sec. restituta sunt. || 28. ἐξδομήκοντα] Legerim ἐκατόν καὶ ἑξῶ, quod a vero proxime abest; fortasse tamen Strabonis error subest, quum eadem 70 stadia redeant infra p. 273, 32. || 52. Παιονίας] = Paeoniae mentio h. l. minus commoda, sed frustra tentant hoc nomen Du Theil et Grosk. = Κλαμ. Pro ineptissimo isto Παιονίας Du Theil leg. proposuit Ποιονίας, de Ποίω s. Βοίω monte id nomen fingens; Πίνδον conj. Grosk.; Pindo ab occasu adjacet Paroreae regio. Itaque legerim Παρωραίας, quod in codd. saepius abiit in Παρορίας Cf. p. 270, 271, 10).
- P. 369, 7. Quum Amphilocho quoque ad Epirotas pertinent, verba καὶ τῶν Ἑκ. ante Ἀμφίλοχον transponenda videri monuerunt Du Theil, Cor., Grosk. || Ἀθαμᾶνες] Ἀχαρνᾶνες *acghino*, Ἀχάρνες B, Ἀχαρνᾶνες k || 9. Post v. Πίνδον quaedam excidisse in quibus de planitie Thesalica sermo erat, recte monuit Palmer l. l. p. 321. Quae vero ista fuerint, scrii jam nequit. Groskurdus hac tentavit : ἡ περί Πίνδον [καὶ περί πηγᾶς τοῦ Ἀχελώου. Ἡ πλείστη δὲ μεσόγαια, καὶ μάλιστα ἡ περί τὸν Πηνειὸν ποταμὸν, πεδιάς ἐστὶ καὶ ταπεινὴ, διατείνουσα σχεδὸν τι μέχρι τῆς παραλίας,] πλὴν etc. || 15. ὑπερεκχεῖται editt. ante Kr. inde a Xyl. || 19. κατὰ add. Cor. || 26. Ἑστ. Cor. || 30. Φαραλίου codd.; Φαραλίας Pletho.; em. Kr. || 34. Πελασγιῶται] n e correct., *Bk* Ald.; Θετταλιῶται *acghino* || 35. Θεσσαλιῶται insertum e conj. Buttmanni (Lexilog. 2, p. 277) et Grosk. || 37. καὶ add. Cas. || 39. Λάρισα codd.; em. Kr. || 47. δὴ] δὲ *Bkl*. || καὶ, quod ejicendum, om. *Bk*.
- P. 370, 2. στρατείας codd.; em. Cor. || 8. πρόσφορον] πρὸς φόνον A pr. m. et *cgi* || 12. Versum ej. Mein. || 13. « Post παρῆναι pr. m. voculam (fortasse αὐτῶν) additam fuisse in A, e numero literarum hoc versus comprehensarum colligas; plura deesse suspicati sunt Cas. et Grosk. in explicando hoc loco parum felices. » Kr. || 14. Verba interpolatoris, ὁλίγων ἐστιν, ej. Mein. || 18. Septem octovae literarum in A lacuna. ἄλλος οὖν ταῦτα λέγων. εἰρηται conj. Kr., quod ferri nequit. Quae sequuntur post v. ἔργων usque ad verba ἐν ἀντιλογίᾳ ἐστὶ om. *Bklmsu* Pletho et Ald.; exhibent vero ea quae in marg. A leguntur : ὅτι (ὅτι om. *Bksu* Ald.; τῶν μόντοι pro ὅτι Pletho) τῶν ὑπὸ τῷ Ἀχίλλει λαχθέντων ἐν ἀντιλογίᾳ ἐστὶ (ἐστὶ om. *Bksu* Ald.). || 20. Post ἐστὶ Pletho habet : τό τε Ἄργος τὸ Πελασγικὸν καὶ ἡ Φθία. Ἄργος τε γὰρ οἱ μὲν πόλιν δέχονται, quae rec. Tzsch. et Cor. Post τό te Mein. inseruit γάρ, et lin. 21 οἱ μὲν ante πόλιν. || 21. Θετταλονικήν codd.; em. Tzsch. || 32. καὶ ὅταν οὕτως· φεύγον] καὶ ὅταν οὕτως φῆ ἔπειτ' *Acghi*; καὶ ἔπειτ' cett. codd.; em. Mein. || 41. Θετίδειον sec. m. supra Θετίδιον in A; idque recte rec. Mein. || 49. οἰκίστῃς *Acghi*; φηκίστῃς cett. codd. et Eustath. ad Il. β, 683, p. 320, 40 R. || 51. ἐαυτῶν] αὐτῶν *Bkino*, editt. ante Kr.
- P. 371, 15 et 16. Lacunas explevit Kr. || 24. ὄντες] μόνοντες *Acghik* (k ex correct.), μὲν ὄντες no. || 25. Ὀρμέων] Ὀρμων codd.; em. Xyl. || 27. τῆς Πίνδου] τοῦ πεδίου codd.; em. Du Theil. || 26 sqq. Lacunas explev. Du Theil., Cor., Kr. || 33. Ἄλου] Ἄλου ex Homero Cor.; Ἄλου praeter codd. etiam Eustath. ad Il. β, 682, p. 320, 3 R. || 37. Ἀλιούντα Cor. || 43. Τυρρησῶν] Τυρρησῶν *Acghino*; γρ. Τυρρησῶν inter versus add. n, idque exhibent *Bk*. editt. ante Kr. Ceterum τῶν ὄρει post Τυρρ. add. *Bkno* editt. ante Kr. || « Inter Ἀδολφιν et δὲ cum octo fere literae interciderant, καὶ sec. m. post illam vocem additum est in A; eadem lacuna, omisso praeterea δὲ, est in g (ubi etiam καὶ om.) *ich*, sed in duobus ultimis καὶ ἐκείθεν sec. m. add.; idem legitur in *El* (in hoc add. δὲ ?); καὶ ἐκείθεν Pletho. Particula καὶ aptior est quam δὲ. Fort. καὶ ἐκείνδῃ scriptum fuerat in A. » *Kram.*; καὶ ἐκείνδῃ Mein. || 45. Ἰτῶν] Ἰτῶνος conj. Cas. coll. Steph. v. Ἰτῶν. || 47. συνα] a litera etiam prior pars literae ω esse potest. Quindecim fere literae in A desiderantur; συνφ[ισαν Φαρσάλιοι] e Grosk. conj. suppl. Kr. et Mein., nisi quod hic δὲ insertum post ἀφανισθείσαν. Fort. erat ἀφανισθείσα δὲ συναφίσθη ὑπὸ Φαρσάλιων. || 49. Ἀμφυρσοι] Ἀμφυρσοι codd.; em. Xyl., ταίξει, quod intercidit in A, suppletum est in *Bkno*. || 50. ἡ Ἄλος] ἡ χώρα *Bkno* editt. ante Kr.; ἡ Ἄλος, quod legitur in *El* et Plethone, praebet etiam Eustathius ad Il. 2, 682. || 51. ἡ] καὶ ἡ codd.; καὶ editt.; fort. recte; possis etiam ἡ.
- P. 372, 2. Φθιωτῶν] In hoc vitium latet; γρ. Θηβῶν sec. m. in n, fort. recte, quamquam reapse Halus inter Thebas et Pharsalum sita non erat. Bene res haberet si legeretur : ἐν μέσῳ ἐστὶ Πιτλαίου καὶ Θηβῶν. || 4. Φθιωτῶν] γρ. Θηβαίων m. sec. in n. || 7. Τραχινίαν] νίαν literae in A exciderunt et restitutae sunt m. sec., quae in marg. addidit : ἡ Τραχίαν; Mein. Τραχίνα scr. || 13. δὲ post ποιητῆς add. Cor. || 15. Τυρρησῶν] Τυρρῆς τοῦ A m. pr.; Τυρρησῶς in sched. agglutinata manus sec., et in marg. ἔχοντος ἐκ Τυρρησῶν, ἐκιδόντος δὲ πλησίον. In *ghi* Τυρρησῶς; in B Τυρρησῶν ex correct.; pr. m. in B, ut in *Exnop*, Τυρρησῶν; in l Τραρρησῶν. || 16. Τροισικῶ *Acghin*. Quid in quatuor vel quinque literarum lacuna fuerit, nescimus; Τερρησῶν Tzsch., Τυρρησῶν Grosk. praeter veri speciem conj. || 30. ἀπὸ add. Cor. || 31. Ἐχίαν *Bkl*; ἔχιν ἀδαμίαν *Acghion*; γρ. Λαμίαν add. n; em. Xyl. || 34. Inclusa addidit Cor. || 35. Lacunam expl. Du Theil. || 36. Μελιτεία A, Μελιτεῖαν codd. cett.; em. Xyl. || 42. Lacuna expleta est in *bcghi kno*. || 43. Lac. expl. Kr. || 45. διηρημένη codd.; em. Mannert. *Geogr.* 1, 7, p. 627. || 49. Ἀντικίρρα *Bcghino*.
- P. 373, 3: φὶ Φοινίᾳ ejicienda esse monuit Kr.; ej. Mein. || 15. Lacunam expl. Kr.; ἔχουσα habet B. || 16. Inclusa e Plethone addita. Nulla in codd. lacuna. || 18. Τόμαρον] Ἰσμαρον *Acghino*, Ἰμαρον *Bekl*; em. sec. m. in n; Pletho quoque Τόμαρον habet. || 19. εἰς om. codd.; sed postea add. in *Bn*. || 31. Decem fere litt. lacuna; [τὴν μεσόγαιαν] conj. Grosk.; [τὴν Οἰταίαν] Mein. || 34. δέκα] aperto vitio; ο' (70) vel v pro u fuerit. || 36. Decem fere literae in A exciderunt; in lacunae locum sec. m. scriptum τὴ πόλεων, quod in cett. codd. transiit, nisi quod in *E* legitur ἡ τῶν νείων πόλεων. In editt. legebatur : δεκαπέντε πόλεων. Emend. Palmer. (Exerc. p. 322) et Grosk. || 38. μεσόγαια *kno*. || 40. Λάρσα pr. m. A, Λάρισα cett. codd. Quae in sqq. occurrunt lacunae expletae sunt a Cor., Falconero, Grosk., Kr.
- P. 374, 2. Λάρισα codd. || 10. Ἀμφυρσοι A m. pr.; Ἀμφυρσοι, supr. scr. i, a; Ἀμφυρσοι, Ἀμφυρσοι γ, Ἀμφυρσοι no. || ποταμὸς post ρεῖ add. *Bk*. || 11. Ἰτῶνος] Ἰτῶν *Bk*, Guarin., Ald. || 13. Lacunam decem fere literarum explevit Cor.; περί τούτου ἐν τοῖς περί τῆς Ἀρνης Βοιωτικῆς *Bkno*, nisi quod in k Βοιωτιακοῖς et in no ἐν τοῖς Βοιωτιακοῖς. || 16. Lacunam expl. in *Bkno*, nisi quod pro ὅπου, quod *Kramero* debetur, praebet ἐνθα. || Φυλλίου Mein.; Φυλαίου A; Φυλλαίου cett. codd. || 18. συντελεῖ καὶ συντελεῖται codd.; em. Cor. Sequitur lacuna octo fere literarum; πάντα τὰ μέχρι suppl. O. Müller (*Götting. gel. Anz.* 1829, p. 2032), ἀπαντα μέχρι Grosk.; τὰλλα

- μέχρι Mein., quod praestat, utpote ceteris brevius. || 19. ἔρμα] ἔρμ A pr. m.; αἰον suppl. sec. m. supra addens ἔρμα; ἔρματον ghi, ἔρμα BEIno, ἔρμα k; em. Cas. || 23. νησίδια BkIno. || 26. καὶ ante τὴν add. Cor.; *contiguamque oram* Guarin.; κατὰ τὴν conj. Cas. || 27. ἥπερ ἐστὶν] ἐπασιν codd.; em. Tzsch.; ἥπερ ἐστὶν Cas. et Cor. || 39. διέχουσα post σταδίου excidisse conj. Mein. in Vind.; καὶ post ὑπέρκειται addi vellet Kr.; κλησίον post Δημητριάδος suppleri voluit Müller *Orchom.* p. 248. || 42. Νηλείας et dein Νηλεῖαν τε Mein., recte. || 49. ὥσπερ] ὥσπερ codd.; em. Cor.
- P. 375, 3. δ' Ἄναυρος] δ' νᾶυρος codd.; em. Cas. || 4. δ add. editi. ante Kr. || Ἰωλκός] an Ἰώλκιος? || 5. Πυλατῶν] « Quum de Pylaeo conventu Iolci celebrato aliunde nihil constet, Du Theil syllabas πῦλατῶν, quæ in A sec. m. scripta sunt in sched. aggl., nulla auctoritate esse ratus sive Πυλατῶν sive Ἀμυρικῶν scribendum esse suspicatur; ac Πυλατῶν satis possit aridire, modo de tali conventu mentio esset apud scriptores antiquos. Etenim quæ de certamine ab Acasto in patris honorem instituto a multis traduntur, huc non sint referenda. Nihilominus Groskurd. eam scripturam recepit. » KRAM. Meinekios quoque ludos in Peliae honorem semel, non vero annis redeuntibus, actos esse asseverat, quasi de hac re aliquid compertum haberet. Immo quum ludos quosdam statim vicibus Iolci actos esse e Strabone constet, ludi vero in Peliae honorem acti una cum Panathenæis ceterisque certaminibus celeberrimis, quæ celebrare Græci solebant, recenseantur in Peplio Aristotelis ap. schol. in Aristid. p. 105 ed. Frommel (Fr. Hist. t. 2, p. 189) : apud Strabonem pro πῦλατῶν lenissima mutatione Πυλατῶν scribendum esse recte censuit Du Theilius. Meinekios in Vind. f. Δημητριάδων leg. suspicabatur. || 11. Leg. Μηθών. || 14. Exciderunt in A litteræ quattuor; post suppl. Kr.; τόπων conj. Mein. Deinde δ addidit Kr. In codd. nulla lacuna. || 21. γέννησιν BkIno Eustath. ad II. β, 756. || 26. ἐπεχείρησε no. || 32. συνιστάσιν ag Cor. || 35. Δευκαλλίαν] Δευκαλλίον A, Δευκαλίας kIno Ald., Δευκολίας Bm, Δευκολίας B ex corr.; Δευκολλείας conj. Tzsch.; Δευκολλείου Cor. Δευκαλίας Tyrwhitt.; luce clarius est in Δευκαλλίαν latere Δοκίματας, ut vidit Reinesius. Cf. Strabo p. 494, 23 : τὸ λατόμιον Συνναδικοῦ λίθου (οὗτω μὲν Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἱ δ' ἐπιχώριοι Δοκίμητην καὶ Δοκίμαϊον). || 36. καὶ τῆς] Leg. τῆς καὶ vel ἤτοι. Dein ante Ἰερὰν. excidit καὶ τῆς, nisi fort. Συνναδικῆς tollere velis, utpote a glossatore additum. Meinekio verba καὶ τῆς Δ. delenda videntur, nec non Ἰεροπολιτικῆς; ejus enim marmoris genus cuius meminit Paulus Silent. De Ambon. 113, 168) seriori demum tempore Græcis innotuisse opinatur abaque causa idonea. || 38. λιβέλας Mein. || 42-43. Lacunas explevit Cor. || 50. Ἰστιάειων BE. || 52 et 53. Lac. explevit Du Theil.
- P. 376, 3. ὁμορον codd.; em. Palm. || 7. δὲ Θαμαὶ] sic a Eghil.; Ἰθώμη ἢ Θώμη ἢ Θαμαὶ in marg. a; δὲ Ἰθώμη Bno Ald., δ' Ἰθώμη k Eustath., Cor.; legendum esse Θεομάκον, collato Stephano s. v. Ἰθώμη, censet Kramer. || 8. κλισμακέν no. || 16. ὑπερβαλέσθαι Tzsch., Cor. || 18. « Post βίον deesse aliquid suscipitur Cas., Tzsch., Cor., atque hic lacunas signum appositum; eequidem in verbis δ ταῦτα vitiosi aliquid latere crediderim. Suspiciari possis τοιαῦτα, omisso articulo, sed parum id satisfacit. » KRAMER. Meineke ante μυθεύεσθαι asteriscum ponit. Pro δ ταῦτα μυθεύεσθαι βουλόμενος legendum putō δ ταῦτ' ἀληθεύεσθαι β. || 20. ἀποδειγνύμενος codd.; correx. m. sec. in A. || 23. θούριον] ὁμοῦριον B; ὁμίριον editi. ante Cor.; Ὀνύριον e Stephano s. v. correxit Mein. || 24. Φαρυκάδων margo A et Bkl Ald., Φαρυκάδων Acghino. || 24. αὐτῶν] αὐτῆς velim cum Du Theillo. || 25. Κουάριος Pletho. || 26. Ἰτωμάς c, Ἰθωνίας o, Ἰθωμάς Ald. || 28. Πεληναίων Acgh, Πελινναίων l. || 29. Φαρυκάδων codd. || 30. Δάρισσαν codd. excepto A; Θεταλ.] Θεταλὶς Eustath. ad II. β, 755 p. 337, 9; Πυλασγιώτις Pletho, Cor. || 34. ἄλλοι ante ἄλλως recte addidisse videtur Cor. || 42. Ὀρμίνιον] Ὀρμενον (μενον m. sec. in A scriptum) Agh no; Ὀρμίνιον BEkl et Eustath. ad II. β, 734 p. 332, 5.
- P. 377, 2. Κερκάφου] Κερρίου A m. pr.; Κερκάφου sec. m. in marg. A et cett. codd. et Eustathius ad II. t, 448 p. 762, 8. Cercaphus erat Rhodius heros et Solis filius; quare Ἥλιον legendum esse suspicatur Meinekios, siquidem incorruptum sit Κερκάφου nomen; id vero aliter habere et codicis A scriptura et ipsa fabularum historia indicat. Nullus dubito quin Κερρίου natum sit ex Κερρίου, hoc vero ex Κρηθίως. Crethei nomen rependum esse tanto facilius largieris, quum idem Ἄoli filius, qui hoc loco Orminium condidisse dicitur, vicinam Iolcum urbem condidisse apud Apollodorum (I, 9, 11) perhibeatur. || 6. εἰς ἂν] ὡς ἂν A m. sec. BkIno; ὅτε ἂν chi. || 7. καὶ δεῖ γράφειν k Ald.; καὶ δεῖν γράφειν editi. ante Kr. inde a Xyl. || 29. εὐρυχώροιο post Ἑλλάδος add. editi. ante Kr. inde ab Hoppero. || 31. ἐν μέσῳ ἐστὶ] ἐστὶ ἐν μέσῳ Bkl; ἐστὶ om. Eustath. ad II. β, 754, p. 332, 13. || 32. μεταλίσουσι] ὅτ' Εὐμήλω οὐσῃ em. Du Theil.; Εὐμήλων οὐσῃ maluit Kr. et Mein.; μεγάλη οὐσῃ conj. Cas., μεσογαῖα οὐσῃ Politus, μεταλλευοῦσῃ Tourp., εἰ μενόντῃ Cor. || δούνα αὐτὴν Εὐρύπυ supplev. Du Theil.; in quibus αὐτὴν omitti mavult Kr., quum lacuna nonnisi 10 fere litterarum sit. || 34. λευκόγεων sec. m. in A; idem habet Eustath. ad II. β, 735 p. 332, 21; rec. Mein. || 35. Lacuna sex fere litterarum. [τῶν Ἀρετῶν supplevit Groskurdus, probantibus Kramer et Meinekio; vix recte; nam Aphetae in promontorio Magnesiae sitae add loca Titano monti vicina nihil pertinent. Cum Arne componitur Itonus p. 374, 13. Fort. igitur nostro loco fuit καὶ [τοῦ Ἰ]τῶν[ου] vel καὶ [τὰ περὶ Ἰ]τῶν[ον]. || 37. δὲ Pletho, τε codd. || 39. ταπεινώσαντες] ὡσάμενοι Pletho, ἀπώσαντες Cor., idque sane legit is qui scripsit in sqq. εἰς τὴν... ποταμῖαν; sed hæc verba quum non legisse videatur Eustathius ad II. β, 738 p. 334 (ubi : ταπεινώσαντες δὲ αὐτοὺς Λαπίθαι), neque conveniant quæ in sqq. leguntur, interpolatoris esse recteque a Meinekio ejici videntur. || 48. ἐν post φύλον addunt acghino; id etiam in A m. pr. scriptum esse ex lacunæ magnitudine colligit Kramerus.
- P. 378, 1. ὁλοι ferri nequit; natum videtur ex corrupta lectione vocis ὅπου. || 2. Ἀργισα B, Ἀργισα, et sec. m. in supra ei, A. || Ἀργουρα] Ἀργουσα codd.; em. Xyl. || 4. αὐτῇ] αὐτῆς sec. m. in A et cett. codd. || 6. Φαλλαναίων ahino. || 7. Φάλασσα] Φάλαγνος Eustath. ad II. 2, 738 p. 333, 19. || 12. Λαρισσαῖοι codd. || 15. ἐπιλύζων Ald. || 21. Πυλασγία] πλαγία codd.; em. Xyl. || 23. πεδίον ἐστὶ δ νῦν Aghino; « fuit igitur pr. ἐπὶ νῦν. » Mein. || Λαρισσιον et dein Λάρισσος codd. || 29. ἐν Συρίᾳ] ἐν Συνα a in marg. || 32. « Ἀττικῇ, quod codices omnes exhibent (etiam in A supersunt syllabæ ττικῇ pr. m. scriptæ, non στικῇ, ut Du Theil opinabatur) suspectum Palmerio (Exerce. in auct. gr. p. 323), quia nusquam inveniantur nomen hujus loci in Attica, nisi h. l. et apud Stephanum s. v. Λάρισσα qui sua petiverit ex Strabone; suspicatur igitur scribendum esse ἐν τῇ Καρικῇ δ' ἐστὶ Λάρισσα τῶν Τραλλέων διέχουσα κτλ. Ac mirum certe est inter Larissas in Asia sitas Atticam commemorari : nihilominus codicum scripturam tuetur auctoritas Stephani, quod ea quæ tradit l. c. e Strabone non petita esse satis liquet. Nulla modo probanda sunt quæ Du Theil proponit ἐν τῇ Πυλασγικῇ aut Πυλασγικῇ δ' ἐστὶ Λάρισσα, τῶν Τραλλέων

κτλ. » KRAMER. « Stephanus sua haud dubie et Strabone hausit. Nec vero correctione succurrendum, sed litura. Si tamen fuit etiam Attica Larisa, verba ista ante καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ transposuerim. Sed videntur in hoc Larissarum recensu etiam alia tum interpolata tum loco suo mota esse. Ephesia enim quam dicit Larisa haud diversa est ab ea quam triginta stadiis a Trallibus distare dicit: vide ipsum Strabonem lib. 14 p. 620 ed. Cas. (p. 530 ed. Did.). Itaque vide an verba καὶ ἡ Ἐφεσία Λάρισα ἔστι ante τῶν Τραλλέων transponenda, sequentia autem καὶ ἐν Εὐρώπῃ ab interpolatrice manu addita sint. Neque enim necessario omnes Larissae memorandae erant. » MEINEKIUS. In his quae de Larissa Ephesia a Trallensi non distinguenda Meinekius, Groskurdium secutus, dicit, falsa sunt. Qui enim fieri potest ut Larissa, quae hoc loco 30 stadia a Trallibus distare dicitur ideoque in Mæandri valle posita erat, eadem sit cum Ephesia quae p. 530, 38 in Caystrio campo sita et, ab Epheso 180 stadia distans, Tmolio quam Epheso propinquior fuisse proditur? Itaque gravioris interpolationis signum manifestum nostro loco non inest. Atticam vero Larissam ego quoque neque exstitisse neque a Strabone memoratam esse puto. Quae in antec. memorantur petrae Larissae in via qua Mytilene Methymnam proficiscebantur, 50 ab illa urbe stadiis distat, eas recte Klepertus alique ponunt in ora saxosa quae est prope hodiernum *Mistigna*. Positae igitur erant ἐν τῇ ἀκτῇ vel etiam ἐν τῇ Ἀκτῇ, quum ejusmodi litora proprio nomine Ἀκταί passim vocentur. Jam vero frequens est ἀκτὴ, ἀκτικὴ, ἀκτικὴ vocum confusio (sic p. 336, 20 recte ἀκτικῇ pro Ἀκτικῇ reponendum esse censet Meinekius). Hinc sponte nascitur suspicio Strabonem scripsisse: ... εἰς Λαρισσαῖαν πέτραν κατὰ τὴν ἐπὶ Μηθύμνης ὁδὸν ἐν τῇ Ἀκτῇ ἔστι [δὲ] Λάρισα καὶ τῶν Τραλλέων etc.; deinde corrupta voce Ἀκτῇ, quendam inserta καὶ et transposita δὲ particulis istam Atticæ Larissam quam vulgata exhibet, procudisse. || 34. Μεσσηγίδος] μεσσηγιάς A m. pr., Μεσσηγίδος a m. sec., *Εἰ*; Μεσσηγίδος Cor.; Μεσσηγ. Kr.; 39. μεταξὺ αὐτῶν *Acghino*; μ. Ναυλόχ. e Tzsch. conj. Kr.; superest octo fere litt. lacuna; leg. videtur καὶ Ὀδησσὺς o conj. Groskurdii. || 41. Ὀλοσσῶν *Aghino*, Mein., recte, opinor; unum o habet etiam Lycophr. Cass. 905; duplex o Eustathius ad II. β, 739 p. 333, 35, laudato Strabone. || 45. Εὐρώπῳ codd., Eustath.; Εὐρώπα editt.; em. Kr., collat. lib. 7 fr. 14. 15. || 54. Ἰστιάωντος Cor.; Ἰστιάωντος; I Ald.; in A nonnisi literæ ωντος prima m. scriptæ sunt; res vero postulare videtur ut suppleatur [Ἰλιασγ]ωντος, momente Groskurdio. || 54. ἐπιληρότας] ἐπιληρότων voluit Grosk.; ἐπιληρότας in Vindic. conj. Mein.

P. 379, 1. [αὶ] ὑπὸ Cor.; fort. [οἱ] ὑπὸ... Παφλαγονικοί Mein. || 7. Τίταριον] Κιταρίον *Agī*, Τίταριον *h*, Τίταρον *BEC kīno* et a m. sec., et Eustath. ad II. β, 754 p. 336, 27. Cf. not. ad p. 276, 9. || 20. τὴν additum ex *no*; excidisse in a spatio vacuo indicatur. || 27. Σκοτούσης *achl* Pleth. || 33. τοιοῦτο Mein. || 40. Ὀρχομένιον A m. pr. || 46. παρέχειν Pletho, παρείχεν A, παρείχε a et cett. codd.

P. 380, 2 et 5. Αἰνάνιον Pletho, Ἀδανάνιον codd. et Eustath. ad II. β, 749 p. 335, 35. || 8. δὲ ἰδίως] leg. διδύμοι; conj. Mein. || 10. Κολωνούς] fort. δόχους ναίουσα Κορώνης, Mein. Vind. p. 161. || 13. Αἰνάνης Pletho, Ἀθαμάνης codd. || 30. τῆς τοῦ Πηγαίου διὰ] τοῦ Π. διὰ τῆς codd.; em. Cor. || 33. ὥστε [καὶ] τὸν Mein. || 45. Ἰπνοῦς] Ἰπνοῦν *ABEghis*, Ἰπνοῦν *Im*, Ἰπνοῦντα *ckno*, Ἰπνοῦντα e correct. B, Tzsch., Cor.; Ἰπνοῦς ex Herodot. 7, 188 Kramer. || 48. Πηλίου] Πηνειοῦ codd.; em. Palmer. || 53. δισχίλ. τριακ. πεντ.] βτν' *Es*; βτν' *Im B*, quorum in B m. sec. correctum βτν' et deinde iterum βω'; hinc δισχίλων ὀκτακοσίων editt. ante Kr.

P. 381, 3. Ἰταλίαν, et supra m. sec. αἰτω A; utrumque habent *ch*; Ἰταλίαν *gik*, Αἰτωλίαν *BElno* Pleth., editt. ante Kr. « Inter ὑπὸ et ἰδων (sic) cum octo fere literæ intercidissent in A, sec. m. Ααπιθῶν modo resituit, ut legitur in codd. reliquis; articulus τῶν pr. m. additus fuisse videtur in A. » Kr. || 4. ἐν Ἀαπίσῳ codd.; em. Politus. || Γυρτώνη A; Φεράς *BEkīno*. || 7. ὀνόμαστο A m. sec.; ὀνομάσθαι conj. Grosk. || Μαντούς τῆς] μάντεως τοῦ codd.; em. Kuhn. ad Pausan. 7, 3. || 9. Μόφορος] sic *na* Epit.; Μόφος codd. cett. || 16. Δευκαλίωνα] typ. erratum; leg. Δευκαλίων. Corayus e conj. dedit Δευκαλίωνα... Αἰφωνα. || 21. Φειδίππου] Φιλίππου codd.; em. Lipsius. || 23. Νεστορίων E. || 24. Νίσωνος E. || 37. ἐπειδὴ] ἐπὶ δὲ B (ex corr.) *kīnopy*, editt. ante Kr. et Meinekius. || 46. Γεραστόν] Γέραστον *Dh* et ex correct. k; eodem modo in sqq.

P. 382, 3. καὶ Πιταλία] καὶ παραλία *Dh* (sed *h* in marg. Πιταλία), καὶ Θετταλία *k*. || Σούνιον *DEh*, Σούνιον *Bgh* *īnopy*, Σούνιον *Co*. || 5. Μηλιῦσι *D* ex correct., *h*, Pleth. || 8. προσπίπτουσα *Enop* Eustath. ad II. β, 537 p. 279, 21 R. || 15. Αὐλίδος] Καφηρέως Epit.; Χαλκίδος e Cas. conj. Du Theil, Cor., Grosk. Contra Tzschucke vulgatum tuetur loco Valerii Maximi (1, 8, 10), ubi Caela Eubœa inter Rhannuntem et Crystum ponitur. || 16. Γέραστον *CDghu* || 27. πρὸς τὸν] Αἰγῶν Cor., Mein. || 32. Αἰκλίου] Ἀέκλου Mein., recte; Αἰέκλου *BDEghīno pny*, Αέκλου *y*, Αέκλου *k*; em. Xyl. || 34. Leg. ὥραϊς, ut e Kr. conj. Mein. || 36. τὴν Περιάδα] τὴν παδιάδα scr. Mein.; fortassis recte; certe Periadem urbem aliunde non novimus; quodsi notæ urbis nomen corruptum est, conjicere licet τὴν περὶ Διάδα; (Athens Diades) vel Αἰγὰς] Κίρινθον *Cgorsu*. || Ἐδεφόν codd.; em. Xyl. || 37. ἐν ᾧ] ἐν αἰς Grosk., ἐν ᾧ conj. Kr.; ἔνθα proposuit Mein. Deinde verba ἦν δὲ μαντίων καὶ asteriscis inclusit Corayus; Groskurdium verba ἦν δὲ... Ἀπόλλωνος ὑποτέ glossam ejicienda esse aut in v. Σελινουρίου vitium latere putat. Xylander, Kramerus et Meinekius qui particulam ejecisse satis habent. Quæ omnia sunt incertissima. De Selinuntio Apolline sive Oroblis sive alibi culto non constat. Si corrupta vox Ζελ., Strabo scripserit ἦν δὲ καὶ μαντίων Κερνήσιον ἢ π., sec. in Cerintho urbe quam una cum Oroblis modo memoraverat. Σελινουρίου *BCDg pny*, Σελινουρίου *s*. || 39. δ' αἰς] δὲ codd.; em. Cor.; Ἐστίασαν *Cgu*; Ἐλλοπίς codd.; em. Tzsch. || 42. Φιλιστιδὴν *Inox*, Φιλιστιδὴν p. || 45. Ἰστιάων *Bghīnopuvzy*. || 46. Ἐρετρίων *BCgros*. || 50. Ἰστιάων *BCghīnopuvz*. || 51. Τεδρίον codd., sed *la* inter versus addidit *D* pr. m. || 52. Κάλλαντα *Chkr*, Κάλλαντα etiam Eustath. ad II. β, 537 p. 280, 27.

P. 383, 5. Ἐστιασεῖς *BCgu*, Ἰστιασεῖς *k*. || 12. λέγομεν codd.; em. Cor. || 13 Κήναιον] Κλειναῖον et Κλειναῖον codd.; em. Hopper. Post Κήναιον codd., excepto *E*, addunt πλησίον. Quare in antec. pro δ' ἐν τῷ editt. ante Kramerum et Meinekius scripserunt δὲ τῷ. « Sed quoniam adverbium illud cum genitivo construere solet Strabo, non cum dativo, nec satis commode ponitur post Κήναιον, omittere malui cum *E*, cuius magna est in hac parte auctoritas, quam præpositionem respuere omnium codd. consensu firmatam. » KRAMER. || 15. Κύνον] Κύνων codd.; em. Tzsch.; τῆς Αἰου *BCDghīu*; in B sec. m. τοῦ supra τῆς. || 16. ἀπὸκ. *D*, ἀπὸκ. cett. codd. || 16. Ἐστιασαν *BCghuo*. || 17. Κίρινθος *Cgorsu*, Κόρινθος *E*; πολιδιον *E*, πολιδιον cett. codd. || 18. Βούδορος *Dh*, Epit., Βούδορος codd. cett. || 20. Ὀρχ] δόξη *Cgīnoy*, Ald., pr. m. *D*. || 22. Μαμαρίον legi veluit Holstenius ad St. Byz. s. v.; Μαμαρίον vel μαμαρίνον conj. Mein. in Vind., præter necessitatem. || 23. Ἀραφηνίας codd., nisi quod in *D* pr. m. erat Ἀραφηνίδας, quod

deinde mutatum est; em. Xyl., Strabonis usum secutus.
 || 24. Post v. ξανρομένη Ald. addit : Καρυστίαν λίθον ἀφ' ἧς γίνονται χαρφόματα (sic). Similia habet margo p : τὴν Καρυστίαν λίθον, ἀφ' ἧς ὑφάσματα γίνονται. Τούτο λίθον φασὶν ἄλλοι Καρυστίαν φύσθαι δ' ἐπὶ πέτρας βάθος ὅσον παλαιότην. Τοῖς τούτων λίθοις ἐργάζεται ὑφάσματα [δ] καὶ ἡμεῖς εἶδομεν ἀνάλωτα πυρ. Hæc ducta esse ex scholiis Cyriaci Anconitani monuit Tzschuckius. || 55. ὅρη] ὑφάσματα Kno Ald. || 27. τὸν πίνον τῇ πλύσει x ; τῇ τὸν λίνων πλύσει Epit., ex quibus πίνον vocem corrigendam esse monuerunt editi. || φήσεται] φήσεται Bknox Ald. || 29. Στυρίων] Στυρίων Dhi, Στυρίων BChknox; em. Palmer. || 30. Μαλιακῶ] Leg. Δαμακῶ e conj. Cas. || ὑπὸ Φαίδρου] Ἀν ὑπ' Ἀντιφίου? V. Diodor. 18, 13, 6; Plutarch. Phocion. c. 25. || 36. Γέραστον codd.; em. Xyl. || 42. τὸν] τὴν Bknox Ald.; artic. om. E et Eustath. ad Odys. f. 177; Γεραιστὸν E Eustath.; Γεραιστὸν codd. cett. || 46. ἄϊλος Mein. || 48. φήσας codd., nisi quod in D φήσας m. sec. || 50. Ἀραβεῖς] Ἀράβιοι conj. Mein. in Vind.

P. 384. πύργους] τεῖχος editi. ante Kr. || 12. Ἀθάνδον, BCDhikln; Ἀθάντον os; Ἀθήναντον Epit. || 16. Post ἐκλήλοιπεν in Epit. leguntur : ὥσπερ καὶ Ἀθήνησι τάρχευσα, quæ rec. Grosk. et Mein. || 24. Εὐδοῖα potius leg. esse monet Mein.; χαμπὴν] χαμπὴν Bkl Ald.; κάμπτων conj. Mein. in Vindic.; χαμπὴν dedit in edit. Str.; Εὐδοῖδ' ἄκραν τὴν ἐμφύ conj. Bernhadyus (Berlin. Jahrb. f. w. Kritik 1828, p. 247). Ceterum quum ex his verbis minime liquet urbem Eubœam ab Æschilo commemoratam esse, Meinekius putat excidisse vel totum versum vel certe partem versus, cuius in fine legeretur πόλιν. Kramerus : « Si χαμπὴν, inquit, meliore niteretur auctoritate, suspicari posset Εὐδοῖα χαμπὴν etc. || 32. Ἐρετρίαν E, Ἐρετρίαν BCDhikln, Ἐρετρίαν x(?) et editi. inde a Xyl.; Eretrienses Guarin. || 36. Ταμύ- ναι] Ταμύναια x, Τάμυνα Strabo apud Stephanum s. v.; Τάμυνα Cas., Tzsch., Mein. || 38. ἐναντὶν e conj. Meinekii; αὐτὸν codd. Ceterum verba ἐν δὲ τῇ Ἐρετρίᾳ πόλιν ἦν Τάμυνα et πλησίον τοῦ πορθμοῦ coniungenda et lin. 53 post v. κατωμύθηται transponenda esse probabiliter censet Kramerus, probante Meinekio. In vetusto aliquo codice omissa, dein ad marginem adscripta, tum male discrepta et in alienum locum illata esse videntur. || 46. ποτὶ] πρότερον Cor. ex Guarino, qui vertit superioribus annis.

P. 385. 4. τῇ] E et Eustath. ad Il. β, 596, p. 298, 28 R.; ἡ BCDhiklnox; oi Ald. || δὲ γε καὶ] ὥς γε καὶ CDghi, ὥστε καὶ s, οὐ γε καὶ hz, Tzsch., ὅπου καὶ y Cor., δὲ γε κατὰ. B(?), Ald.; δὲ γε καὶ ἐκαστὸν Cas.; δὲ γ' ἐκαστὸν conj. Kr.; δὲ γε καὶ καὶ Mein. || 17. ὥστε om. CDhinx; in n tamen inter versus additum; ὥστ' ἐν Grosk. et Mein., recte, ut videtur. Ceterum post ἐπαύσαντο aliquid excidisse censent Kr. et Meinekius, quorum hic præterea aliam lacunam notat post vocem διενεχθεῖσαι, Strabonem in hunc ferme modum scripsisse putans : περὶ δὲ Ἀηλάντου διενεχθεῖσαι [ἐπολέμουν μὲν ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν] οὐδ' οὕτω τελείως ἐπαύσαντο [ὁμονοοῦντες, ὥστ' ἐν τῷ πολέμῳ etc. || 20-28. Verba καὶ γὰρ δὴ... ὁ ὕσας, glossatoris esse videntur, monente Kramerio; eiecit ea Mein. || 21. οὐδὲν] οὐδὲν CDEkx, Ald.; οὐδ' ἐν Inos Cas.; οὐχ ἐν Mein.; recte, opinor. || 22. καθεστῶς post θο; addidit Cor. || 27. Post συντάδην [μαχομένους ἐστὶ] supplendum videtur. In Ald. legitur συντάδην χρώμεθα καὶ κοντοβολοῦντες, ex quibus κοντοβολοῦντες legitur etiam in C et h, in hoc tamen postea corr. || 36. ἦν habet E, celt. codd. om. || 36. ἐπίστατα no, ἐπιστάται cett. codd. || 50. περιφ. Cor.; παραφ. codd. || 51. Θεσσαλικὴν k ex correct.; cum celt. codd. facit etiam Eu-

stath. ad Dionys. 473. At Θεσσαλικὴν habent Athenæus p. 278, C, Suidas v. ὕμεις, schol. ad Il. β, 761.

P. 386. 3. εἰσι δὲ νῦν] εἰσι μὲν οὖν proponit Meinekius in Vind. || 8. Ἀθαντα] ἀναθάντας conj. Xyl.; καὶ ἀναθάντας; Grosk.; μεταθάνοντες Cor.; ἀποθάντας Kr.; ἀποθαίνοντες; Mein. || 9. « Supra Ἐδεσσαν signum pictum, eodemque repetito ἡ νῦν Βοηνα (h. e. Vodhena, uti hodieque appellatur illud oppidum) sec. m. add. in marg. D. » KRAMER. || συμπολεμήσαντας Cor. « Nescio an scribendum sit : περὶ Ἐδεσσαν ἔμειναν [καὶ] συμπολεμήσαντας τ. ὁ. ἔκτισαν π. E., transposita particula καὶ quæ vulgo ante ἔκτισαν legitur. Nisi forte συμπολιτεύσαντας; scribendum est. » Mein. Vind. p. 171. || 15. Θερταλοῖς no, Θερταλικοῖς celt. codd. || 30. Παρνασσὸ BChknox. || 48. καὶ Οἰναία δὲ] καὶ ἡ Ἥναία δὲ Bk, καὶ ἡ Αἰναία δὲ l (?) Ald., καὶ ἡ Αἰνία Tzsch., Cor.; καὶ Οἰναιάδα, καὶ αὐτὴ etc. leg. esse vidit Kr. || 50. τοῦ] τῆς παζυ. Cf. Steph. : Στράτος... θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. || 52. Ἀλυζία DEhl, Ἀλυζία CDghinosxy.

P. 387. ὁ Στρ.] ἡ Στρ. παζ Tzsch., Cor.; πατὰ] typtothetarum error; lege κατὰ. « Ceterum verba κεῖται... Ἀνακτόριον, quæ repugnant et iis quæ de horum locorum situ aliunde scimus, et iis quæ Strabo ipse de singulis rectissime tradit, Penzelius in nott. ad interpretationem suam a librario adjecta putat parum probabiliter. Neque tamen ulla in medium prolata est loci desperatissimi medicina, ita ut acquiescendum videatur in Tzschuckii sententia, per errorem fortasse a Strabone ipso Stratum præpostero ordine positum esse pro Alyzia. » KRAMER. Groskurdus, Tzschuckii et Mannerti (Geogr. t. 8, p. 84) suspiciones recte improbens, pro Ἀλυζίας legi voluit Ἀντιφίου (potuisset Μολυκρίας, quod ad tradita propius accederet). Media fere via inter Alyziam et Anactorium Kiepertus incertam conjecturam secutus ponit Σόλιον vel Σόλλιον, cuius Thucydides meminit : adeo ut huius fortasse oppidi Strabonem meminisse putari posset. At parum hoc probabile est, præsertim quum infra in oræ descriptione nulla ejus fiat mentio. Mihi verba Strabonis sana esse videntur, errorem autem explicandum puto e ratione tabularum quas in his Noster secutus est simillimas iis quas Ptolemæus adhibuit. Ptolemæus enim Alyziam (hod. Kandili) non ponit, ut ponere debebat, inter Actium et Acheloum fere mediam, sed proximam facit Acheloi ostio, adeo ut ab eo nonnisi duodecima unius gradus parte (42 fere stadiis) distet. Similem igitur tabulam si Strabo quoque ob oculos habuit, probabiliter statuere potuit aliquem Alyzia Anactorium proficiscentem per Stratum iter facere eamque urbem in media fere via esse positam. Tanto facilius id fieri potuit, si Acheloi fluvii (cui Stratus adiacebat) partem superiorem tabula dabat justo magis versus occasum et sinum Ambracium deflexam. Enque vitio veteres tabulas laborasse nescio an ex Livio colligas, qui (43, 21) Stratum perperam dicit sitam esse super Ambracium sinum ad Inachum fluvium. Memorandum denique est in tabulis Ptolemæi (quales Bertianæ Ptol. editioni subjunguntur) mediam inter Actium et Alyziam poni urbem mediterraneam, cuius nomen in codd. nostris excidit; indicari Stratum tum e Strabone colligo, tum inde sit probabile quod præcipua hæc Acarnaniæ urbs præ ceteris commemoranda erat. || 10. Post Ἀγελῶν Pletho addit : τε καὶ περὶ Πλευρῶνα. || 12. Τραχίνιον os, Τραχίνιον codd. cett.; em. Palmer. || 18. ὅρος ex E additum; post μὲν collocant editi. ante Kr. || 20. μᾶλλον] μάλισθον BChklnosxy; μᾶλα ἐντων marg. h; μάλισθον m; μᾶλα δὲ Dk; om. E; em. Cas. || 19. Μολυκρίας codd.; em. Tzsch. Ad hunc locum in marg. Cguy leguntur hæc : Οἶμαι τὸν

- μὲν Ταρίασον (μεταμπίασον *gy*) τὸ νῦν λεγόμενον Ὀξον δρος· Χαλκίδα δὲ τὴν ἀπὸ τῆς Βαρύσας, ὅφ' ἦν καὶ πολὺχρόνιον ἐστὶ Ἀντίπατρα καλούμενον, καθότι καὶ τὰς Πάτρας ἔχει ἀπεναντίον. || 26. Ἰδρύται *Bkno*. Dein malis Μακύνεια. || 30. Εὔηνος *no* Pletho, ὁ δὲ τῆνος *DBChilax*, Εὔτῆνος *k*. || Βωμαιῶν *DCghinox*, Ρωμαιῶν *Bkl* Ald.; em. Tzsch. || 38. Λυκάρνας *CDghilxy* et ex correct. *Bk*, Λυκάρνας *no*, addito : γρ. Λυκάρνας, uti habet *E*. || 51. Μακύνιον et Μολυκρίαν codd.
- P. 388, 3. καὶ recte om. *k*. || 10. ἡ Λευκάς] Stadia 240 pertinent usque ad Leucatalam prom.; an igitur h. l. ἡ Λευκάς est ἡ Λευκάς ἄκρα (ut Ptolem. dicit), an pro ἡ Λευκάς αὕτη legendum ὁ Λευκάτης. Αὕτη? || 12. αὐτὴν om. *o*; αὐτὴν ὁ ποιητὴς *Dhil*. || 16. Νήριτος] Νήριος *D* (sed hic supr. Νήριος) *BE*; em. Kr. || 17. ἡ μὲν ὁλος *B*, ut legitur in Odys. Dein Νήριον codd., excepto *B*. || 20. προκύλει *E*, Κροκύλην cett. codd. || 21. Γαργάσσους *CDhil*, Γαργάσου codd. cett.; Γόργου em. viri docti. || 21. Νήριον *B*, sed postea correctus. || 38. ἄμα] ἄλλα codd.; em. Wordsworth. in not. ad Theoc. || 39. σὴν] σὺν e Bentleji conj. Cor. Includa ex Hesychio subjecti Bentl. || 42. Περὶ δα *Dh*, sed Περὶ δα margo *h* et *Ci*; Πταρόλα *Bglmno*, Πτάροχα *x*, Παρόλα *k*, Πατόλα Ald.; em. Tzsch.; τὸν] τοῦ codd. (sed *B* postea correct.), Ald.; τὸν τοῦ Tzsch., Cor., τὸν Kr.
- P. 389, 12. καὶ add. Cas. || 14. καὶ] sic *E*; ὡς codd. cett. || 16. ὡς om. Tzsch., Cor. || 18. Κροκύλην *nox*. || 21. καὶ expunctum in *B*; om. *kno* Cor. || 24. μῆλων] οἰῶν est in Odys. || 36. ποιείσθαι] ποιῶν *hi* et supra ποιείσθαι m. pr. *D*, id recte rec. Mein.; ποιῶν καὶ ὅλος *s*. || 38. ἐν includit Cor. || 41. γράφεσθαι *E*; ἀν γράφεσθαι *BCDhikln*; ἀντιγράφεσθαι *ox* Tzsch., Cor.
- P. 390, 5. πλησίον *h*, πλησίον cett. codd. || 15. οὐ *p* *nosx*, οὐ *r* codd. cett. || 22. ὅλον add. Cor. || 23. δὲ *o*, τε cett. codd. || 25. ἀδελφον] οὐ ἀδελφον *B* ex corr. et *x*, ὅλον cett. codd.; em. Xyl. || 26-29. ὁ μέντοι ... ἡπειροῦ Strabonis non esse videri monet Kr.; ej. Mein. || 39. εὐδείλιος] ἱππῆλατος margo *B*, uti legitur in Odys. || 45. ἰσχάτην] sic *E*; πρὸς ἰσχάτην *Bcklno*, ὡς ἰσχάτην *x*; om. ἰσχάτην *Dhi*.
- P. 391, 2. καὶ ex *E* additum. || 11. τε] δὲ codd.; em. Kr. 16. συννεφῇ] συναφῇ *BCDhikl*, συναφῇ *nox*; em. Cas. 26. οὐδὲ ἀρχή ἐστιν] οὐδ' εἰ ἀρχὴ ἐστιν *e* Tyrwhitti conj. Cor. et Mein.; id vero sensum fundere ineptum recte monuit Groskurdus, qui cum Tzschuckio scripsit οὐδ' ἔπου ἀρχή ἐστιν, quod non magis ad rem pertinet. Ni fallor, οὐδὲ corruptum est ex *ei* δὲ; hoc quum super οὐδὲ quidam scripsisset, deinde juxta οὐδὲ in verborum ordinem receptum est, aliisque corruptelis ansam dedit. Legō : εἰ δὲ ἀόριστον τοῦτο. || 28. α ὀδοῦχοντα a Strabone scriptum non fuisse Groskurdus suspicatur haud injuria : in Dionysii (Pseudodicæarchi) Descr. Gr. v. 51 legitur Ἰθάκη σταδίων ὀδοῦχοντα, στενή, unde tamen frustra Grosk. explicare studet Strabonis errorem; 25 m. p. Ithacæ circuitum esse tradit Plinius H. N. 4, 12, 19. » ΚΡΑΜΕΡ. Reapse 300 circiter stadiorum ambitus est. Ita que pro ὡς π', repetita σ littera, legas ὡς σπ'. || 34. Παλιεῖς *e* Cas. conj. additum.
- P. 392, 1. Ταφιδῶς] Ταφιδῶς *Dh*, Γαριάς Mein. || 6. Φυλείδω] Φυλείδω *CDhiksx*, Φυλλιδῶς *Bl* Ald.; Φαλιεύς *no*; Φυλιδῶς Epit.; em. Cas. || 10 τὸ μὲν] τὴν μὲν codd.; em. Tzsch. || 12. οὐ μὲν ex *k* additum; verba καὶ οὐ μὲν om. Mein. || 13. οὐδὲ] οὐ δὲ codd., em. Grosk.; οὐδ' οὐ Π. Cor. || 19. παρὰ δύο] sic *x*; παρ' ἑνα cett. codd. || 24. περὶ ὀδοῦχοντα] Lege : περὶ πρ' (180); nam tot fere sunt. || 25. τριακοσίων] Pro τ' legendum ψ' (700); 93 m. pass. (774 stad.) sec. Plin.; vel plura sunt stadia, si oræ anfractus legeris. || 27. Αἴφος addidit Xyl. || 39. Ἀλαχομε-

νός] Sic etiam Plutarchus Qu. gr. c. 43; Ἀλαχομενὰς perperam, ut videtur, Stephanus s. v. Ceterum et Plutarchus et Stephanus urbem in Ithaca ponunt; atque hæc insula habet isthmu ruinis inaequam, non vero Asteria insula perexigua, in qua quo modo urbem esse Apollodorus dicere poterit, non assequor. || 41. οἴζε] εἶδε *Bkl* Ald. || 43. ἀν add. Cor.

- P. 393, 7. δ' addidit Kr. deletio δ' ante ἐτι. ἡ Ἰωνική *hi*, ὥστ' Ἰωνική *x*, ὥστε ἡ Ἰωνική *y*, ἡ δ' Ἰωνική Cor. || 14. οἱ om. *CDhil*; σάμους *E* et inter versus *n*, σαμαίους cett. codd. || 22. μέμνηται ... ἐθῶν] » Hæc fort. e lib. 12, p. 549 Cas. addita sunt. » Mein. || 23. ἐσπίδῃ h. l. codd.; ἀνέλετο Epit., et ex correct. *B*; ἀνέλετο *Bgy*, ἀπέλετο *s*, ἀγέλετο *i*, ἀγάλλεται olim editi. inde a Xyl. || 26. » πρὸς ἐσπίραν quia parum conveniunt cum vera insulæ situ, variis conjecturis tentata sunt : πρὸς τῷ propositi Tyrwh., πρὸς Ἑσπερίδας scripsit Cor., infelicissime hic; Palmerius contra (v. Græc. antiq. 4, 24 p. 523) verba ista sana recte judicans καὶ ante τῆς *Ilæ*. delendum censet, ut hæc efficiatur sententia : paullo magis quam Cephallenia ad occidentales partes Peloponnesi incli-nans : quæ probantur Tzschuckio et Groskurdio, mihi quamquam non displicent, non ita satisfaciunt, ut amplecti audeam. » ΚΡΑΜΕΡ. Palmeri conj. recepit Meinekus et nos quoque in latinis expressimus; perperam; nam admissa hac mutatione, oratio existit mirum quantum confortata, nec ulla causa subest cur codicum scripturam corruptam esse putemus. Nimirum quum Strabo ab Isthmo usque ad Peloponnesi extremitatem occidentalem 1400 stadiorum lineam esse statuat, quæ revera vix est stadiorum 900 : patet peninsulam hanc multo longius quam par erat versus occasum extendi ideoque Zacynthum quoque insulam de vera sua sede extrudi versus plagam occidentalem. Nihil mirum igitur eam dici μικρὰ πρὸς ἐσπίραν μάλλον τῆς Κεφαλληνίας. Neque aliter statuit Ptolemæus qui Cephallenias oppidum ponit 47° 40' long., Zacynthum vero 47° 30'. || 28. αὐτῇ] αὐτῇ *gxy*; in ceteris codd. ita legitur : συνάπτων δ' αὐτὴν πλέον ἐστὶν *δ*; Tyrwh. proposuit τῇ Πελοποννήσῳ συνάπτου' αὐτὴν. πλέον καλ.; Corayus : συνάπτουσα δ' αὐτῇ. Πλείων etc., quæ sunt nihill. || 29. ἐκατὸν ἐξήκοντα] σταδίων ante *ex*. addunt *Bno*. Ambitus Zacynthi est circiter 550 stadiorum; quare ut ad verum res ducatur, pro πρ' scribendum foret φ'. Apud Plinium ambitus esse dicitur 35 (vel 36) m. pass. (280 stad.), qui numerus et ipse corruptus fuerit; pro xxxv legerim Lxxv (600 stad.) || 32. τριακόσιοι] ἑξακόσιοι p. 710, 15, minus recte; tamen hoc reposuit h. l. Mein. || 40. καὶ πρὸ] Recte καὶ istud omittunt Corayus et Mein., cum quibus lege : Ἐχινάδες (πλείους δ' εἰσὶ, ... τραχεῖαι) πρὸ τῆς ἐκβολῆς καλ. || 44. Παραχελῶν *Bkl*, Παραχελῶν *nosx*, Παραχελῶν *D*. || 45. Post ὥραν cod. *x* addit ἐστὶ προσχούσα, quæ rec. Cor. Deinde δὲ recte sustulit Xyl.

- P. 394, 1. Ἀγελῶν codd., exc. *C*. || 4. κύται] τύπη *Dhil* Ald., ut legitur in Soph. Trach. v. 12; in *h* tamen margo habet κύται. || 17. παραχελῶντος codd.. præter *k*, qui Παραχελωνίδος. Post hanc vocem *Bnox* addunt ἐθείροντα. || ἀναβύζαι] ἀνάβυξιν codd.; e Villebrunni conj. em. Cor. || 27. Ταφιδῶς *BDhikx*; Ταφιδῶς Xyl.; Ταριάς (sic Plin.) Hermolaus Barbarus ad Plin. 4, 19, 12 et Mein. || 28. διαστήμασιν] διαστήμασιν *BDEhiknox*; em. Xyl. || 31. Διονεύς *E* et Eustath. ad Od. α. 105; Διονεύς *CDhiknox*; Διονεύς *Bo* ex corr.; Διονεύς *k*. || 35. φασι] φησὶ codd.; em. Cor. || 40. εἰσὶ] ἐστὶ codd. præter *nox* qui om. hoc verbum; em. Palmer. Deinde πόλις codd., exc. *x*. || 42. εἰ οὐ τοῦς] εἰ οὐ τοῦ *no* et ex correct. *B*; εἰ αὐτοῦ cett. codd.; em. Cas. || 44. παραπέτων *g*, παρα-

τόπως Cor. || 45. Κριθώτῃ *h* et ex correct. *D*; Κορινθώτῃ *Bckinox* et pr. m. *D* et margo *h*. Deinde at ante *Ἐχιν.* inserunt Cor. et Mein. || 46. ἐνικῶς *lay.*] θηλυκῶς λ. conj. Cor.; ἀρσενικῶς λ. Gorsk.; ej. verba Meinekii, recte opinor. Ceterum quum glossarium quoque ratio reddenda sit, neque videam quid sibi velit illud ἐνικῶς *lay.* (siquidem nemo unquam Ἀστακοὶ plurali numero dixit), fortasse in marg. legebatur ἡ νῦν Νεοχωρί λεγομένη, quum *Neochori* locus nunc sit in eo tractu ubi sita erat *Astacus*. || 49. ad hunc locum in marg. *u* leguntur hæc: αὐτὰι αἱ λίμναι καταντικρὺ Πατρῶν δυτικώτερον ἐκρινῇ δύσει, διάρμα ἔχουσαι θαλάσσης ἐκκαίδεκα μιλίων, ἀρ' ὧν πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ἄγρα ἰχθύων κομίζεται δοαὶ ἡμέραι ταῖς Πάτραις.

P. 395, 3. Χαλκίαν] Χαλειαν (sic) *D*, Χαλειαν *Chsx*, Χαλκίαν *no*, Χαλκίαν editt. ante Kr. || εἰθ' ἡ Πλευρὼν etc.] « Palmer (Gr. ant. 4, 15 p. 472) notandum esse jure censuit, quod Pleuron h. l. ponitur ultra Euenum fluv. orientem versus: atque inde antea Pleuronem intelligendam esse credidit. Sed hanc quoque una cum Calydone in altera Eueni ripa a Strabone collocatam fuisse ex iis quæ de his locis p. 450 sq. ed. Cas. traduntur, elucere videatur. Præterea ubicunq; Pleuron simpliciter a Strabone commemoratur, ea quæ ejus ætate supererat, h. e. nova, est intelligenda, ad montem Aracynthum inter Acheloum et Euenum constanter a Strabone collocata. Jam igitur hunc locum sic ab eo scribi non potuisse, ut nunc legitur, luce mihi videtur esse clarius: omnia autem plana erunt et congrua, si verba εἰθ' ἡ Πλευρὼν ... ἰερὸν collocantur ante εἰθ' ὁ Εὐνός κτλ. Quorum ordo quam facile turbari poterit manifestum est. » KRAMER. Cf. not ad lin. 10. || 4. Ἀλικύρνα] Λιχύρνα codd.; Λιχύρνα Ald.; Ἀλικύρνα Strabo ap. Steph. s. v. 6. Λαπρίου] Λαπρῶν codd., nisi quod Λαδραίου habet *I* et Ald.; em. Palmer. || 7. Ταρίσσος codd. || 10. οὕτω] « Εὐνίου pro Ἀχελώου (lin. 11) scribendum esse censent Palmerius (Gr. ant. 4, 6, p. 477) et Gorskurdus, ne repugnent hæc iis quæ proxime præcedunt, quæ ex Artemidoro sumta esse Gorskurdus opinatur. Quod parum probabile esse ex iis, quæ modo disputavimus, apparet. Multo melius Du Theil οὕχ ante οὕτω excidisse conjicit. Chalcidem vero sive montem sive urbem ad Acheloum a nonnullis fuisse collocatam liquet (?) ex Dionysio Per. 496, Steph. Byz. s. v., Eustath. ad Il. β', 640 p. 311, 40 R. » KRAMER. Negationem οὐχ ante οὕτω inseruit etiam Meinekii, quamquam is in antec. verba quæ transponi vult Kramerus, in loco suo reliquit. Ego quoque Kramer rationes secutus sum, at recte me id fecisse magnopere dubito. Quem hoc loco legimus Ætolizæ paraplum, sicut ceteras orarum descriptiones plurimas, ex Artemidoro afferri per se est verisimillimum et verbis Ἀρτεμίδωρος μὲν οὖν subindicatur. Monendum erat in hoc paraplo Pleuronem, Halicrnam et Taphiasum non recte poni ab oriente Eueni fl. et Chalcide montis; Strabo contra monuit Chalciam haud recte collocari videri ab occasu Pleuronis (inter Pleuronem et Acheloum), quasi de Pleuronis situ recte Artemidoro statuisset. Non optime hæc disputata esse fateor, sed violentis istis machinis, quæ Kramerus admovit, mutanda esse nego. || 14. Ταρίσσων *B*, Ταρίσσων cett. codd.; deinde δὲ *e* Tzsch. conj. Kramerus scripsit pro τε, quod est in *BCDhk*; cett. codd. vocem hanc om. || 15. φασὶ *BCDhk*. || 18. ἴστι δὲ Ὀνθιδας πρὸς conj. Palmerius (Exerc. p. 326), quum Ὀνθιδας λίμνην Ætolizæ e Nicandro memoret Schol. ad Nic. Ther. 215; at locus ille scholiastæ adeo est corruptus ut neque de nomine neque de situ hujus lacus certioris aliquid erui possit. Palmerio obsecutus Onthidis nomen paludi qui est sub Chalcide monte, indidit Kiepertus in tab. Gr.

STRABO.

|| 18. εὐφός] εὐφός *BCDghlnox*, εὐφύχος *k* Ald.; in marg. *v* legitur: τὴν νῦν Μάλαιναν (sic) καλούμενην || 23. Inclusa ejicienda esse monuit Bergk in poet. lyr. p. 542. Καλυδωναίου δὲ *Dhisp*, et, misso δὲ *ox*; Καλυδωνίου δὲ *Bk*, Κλυδωναίου δὲ *C*, Κλυδωνίου δὲ *I*; Καλυδωνίος οὐδὲ *e* Cas conj. Tzsch. et Cor. || 25. ἀκράν] ἀκράν *BCDghiks*, ἀκρας *lx*; em. Kr. e Villebrunii conj. || 26. ἤς] ὡς codd.; οὐ Cas.; ἤς Cor. || 28. Ἀρακίνθω codd. || 32. Κωνόπα codd.; em. Tzsch. || 41. ὑπὸ] ἐκ *no*. || 42. Αἰτωλοὶ] Αἰτωλία *no* Cor. || 50. τοῦτο] *no* et sec. m. *h*, τοῦτου *BCDhkl* Ald.

P. 396, 28. Ἰκαρον codd.; em. Xyl. || πέραν] περὶ *I*, πέτραν *s*, περαιάν *BEkno*; τῆς περαιάς Tzsch., Cor. || πολλήν] πόλιν *CDEghilstx*, πολλὰ *k*. || 33. Ικαρον codd., exc. *E*. || ἐπιμένει] ὄπου. Mein. || 44. Ἀλκίμωνα *CDh* Mein. || 45. συστρατεύσκητα *Clo*. || 49. ἐκείνῃ *C* (?) editt. ante Kr. inde a Xyl.

P. 3. 7, 24. Θουκυδίδης τε Cor., hæc jungens præcedentibus. || 26. φησι *BChino* Ald.

P. 398, 6, τε] δὲ codd.; em. Tzsch. || 8. φασιν codd.; em. Tzsch. || 14. δεκάτῃ δ'] δέκα, τῇ δ' codd.; δεκάτῃ ὕστερον *s*; em. Cor. || 21. τραφέντα *xn*, τρεφέντα codd. cett. et margo *n*; θρεφέντα Jacobs ad Anthol. t. 4, p. 161 et Cor. || 22. Αἰτωλοὶ ... Αἰτωλῶν] Αἰτωλῶν ... Αἰτωλοὶ *Bkno*. || 24. Ἡλείων] Αἰτωλῶν codd.; illud Pletho et correct. in *n*. || 42. τοιγὰ ej. Cor. Mein. || 43. ἐπιφέρει conj. Cas. || 45. ἐπ'] ὅτ' *x* Cor.

P. 399, 2. τοῦτον add. Cor. || 5. λέγων] ἡ Ἡλείων Cor.; aut ejiciendam vocem aut scribendum τοῦτον εἶναι τὸν τῶν Ἑπειῶν λέων censet Tzsch.; ej. vocem Mein. || 8. Post οὖν excidisse πιστὸν monuit Gorsk. || 11. ἐπ' ἰσῆς *Bkl nox* Ald. || 13. ἐπελθόντας recte, ut videtur, Cor. et Mein. || 15. διότι] ὅτι *Bklnox* || 23. αὐτὸς] αὐτὸς δ' Cor. || 25. ὁ τάλας, ὁ δογματικὰς *CDghilnoxs*, ὁ τὰς τῶν ἄλλων δογματικὰς m. sec.; e Tyrwh. conj. em. Tzsch. || 28. καὶ διδοῖς] καὶ διαδοῖς *BCDghikx*, καὶ διακιδούς *lno*; νῆ Δία, δίδως conj. Tyrwh., rec. Cor.; διδοῖς em. Cas.; καὶ aut ejiciendum aut leg. καὶ [αὐτὸς]. || 30. συγγνώμη, *Bk*, συγγνώμην *BChilno*; in *n* supra additur ἔχειν, recte, ut videtur; συγγνώμην νέμειν conj. Mein.; συγγνώμην conj. Kr. || 50. Αἰτωλῶν] Πλευρωνίαν *no* || 52. καλεῖσθαι] καλέσαι *e* conj. Kr. Mein.; recte, ut videtur.

P. 400, 7. εἰπερ] οἵπερ *Bkno* Ald. || 12. μὲν ποιητῆς, misso ὡς, codd. exc. *E*. || 15. ὅπερ ante οὕτω *no*; οὕτω διαλέγεται *Dhl*. || 27. ἐμπνευγμένους conj. Du Theil. || ἀλ- λας] ἄλλως codd. exc. *x*. || 34. καὶ] κατὰ Cor. || 35. διαστελλομένους conj. Gorsk. || 35. ὡς δὲ] ὥστε conj. Heynius; ὥστε, ὡς Tzsch. || 40. ὡς suppl. Cor. || 44. τρόπος] τόπος conj. Cor. || 46. ἐπειδὴ δὲ ὁμωνυμ' *x* codd., exc. *no*. qui ἐπεί δὲ, et *x*, qui ἐπεί δ' ἡ; em. Cor. || 47. ἀν om. *nox*. || 52. τοὺς] τοὺς codd.

P. 401, 1. Post εἰρησθαι e Stephano v. Ἀχαρναία addenda videntur: καὶ κρώθυλον καὶ τέττιγα ἐμπλέεσθαι. || 7. τοὺς Κουρήσι *CDhilsx* || 17. δῶρα δ' ἔμης ... ἐνεκίμεν ... χθίζων *liad* τ, 193. || 20. Ἀχαιῶν in *liad*. l. 1. || 22. Verba ἡ δὲ ἐνόηλος ... στρατιωτικὰ glossatoris esse videntur, monente Kramerio; ejecit ea Mein. || 22. στρατ.] ἡ στρατ. *C*, Tzsch. || 23. δηλοῖ δὲ καὶ Ald. || 24. καὶ] ἐπὶ conj. Xyl., Cas. Cor. || 33. τὸν δὲ ὄντως οὖν] καὶ ὅπως οὖν Cor.; σχολάζοντα post ὄντως excidisse censet Gorsk.; nescio an leg. sit: τὸν δὲ ὄντως (vel τὸν δὲ δαόντως) νοοῦντα. Meinekii in Vind. p. 173 verba τὸν δὲ ὄντως ... θεῖον eliminanda potius quam emendanda esse putabat. || 45. Cum Meinekio legas γεγόντα.

P. 402, 2. ὁμνητικὴ *D*, in margine addens οὐσα; cett. codd. ὁμνητικὴ οὐσα. || 7. νῆ Δία] καὶ Διὶ *x*, Tzsch., Cor. || 19. καὶ Τίτυροι *no*, Epit., Guar.; καὶ Σάτυροι cett. codd.; verba hæc, nisi glossatoris sunt, post verba

- καὶ Σάτυροι transponenda sunt, monente Kramero. || 20. καὶ τ.] κατὰ ταῦτα conj. Heynius in Comment. Societ. Gotting. t. 8, p. 5. || 22. οἱ sic x; oi cett. codd. || 35. νέοι B, νέον cett. codd. || 43. Ἀγίστιν] om. x, Ἀγαστίν Epit., Ἀλεστίν codd. rel.; em. Cas. Infra p. 486, 11 codd. ἀγρίστίν, sicut in inscr. habes Ἀγρίστis formam. || 45. Σικυλ.] πωλήτην codd.; em. Tzsch. || Περισινούντα B, Πισινούντα x, Πισινούντα cett. codd. || 46. Post Κυδέλην ποE addunt καὶ Κυδέλην, quod rec. Mein.; recte, ut vid. || 53. σχοινοτένεια Bæckh., σχοινοτενής Herm.; σχοίνος τονίας k σχοινογονίας hi, σχοινοτονίας codd. cett. || ἀοδαὶ Bklnox. || 54. διθυράμβων x et Dionys. De comp. verb. c. 14; διθυράμβω cett. codd.
- P. 403, 1. δὲ inclusit Cor. || 3. κατάρχειν kx, Hermann., Bæckh.; κατάρχει cett. codd.; καταρχαί Cas., καταρχεῖ Tzsch., Cor. e Reiskii conj. || μεγάλη, πάρα] πάρα μεγάλοι ex corr. B, πάρα μεγάλοι cett. codd.; em. Bæckh. || βόμβοι codd. || 5. καχλάδων codd.; em. Bæckh.; καχλάδοντα ex Hermannii conj. Tzsch., Cor. || 9. Post θεῶν Cor. lacunam notat; ἐμπαίνων καὶ ἐμρότερα excidisse opinatur Grosk.; ἑλλήλας BCDhiklx. || 11. διὰ τὰ Ὀμηρον] Leg. διὰ τὸ ὁμορον e conj. Mein.; κατὰ τὸν Ὀμηρον Bkno; οὐ κατὰ τὸν O. Cor. || 13. Quae in sqq. uncis includuntur ex Euripide suppleta sunt; ex eodem scriptura codd. passim correctae. || 41. Παλαμῆδε Dhi Mein. || 42. οὐ σὺν] οὐ σὰν BCDhl; ὅσων conj. Mein.; an [χορεύ]ουσιν? Dein Διονύσου BCDhi, sed supra scr. Διονύσω in Bh; κομῶν BDhil, κομῶνος Cs, κομῶν kno Ald., κόμων Tzsch., Cor.; κομῶν Kr.; fort. leg. κοίαν ὅς conj. Mein.; quae omnia sunt incertissima. || 51. Μύσιος Epit. || 52. οὐχ ὁ αὐτός δὲ, ὡς τις ἐπέλαβον Epit. || 57. ποῦ] τοῦ CDhl, τὴν Bkno; em. Cor. e conj. Xylandri.
- P. 404, 7. Κῶθεν codd.; em. Tzsch. || 10. παραδόντα] παρᾶδων τὰ x Cor.; παραδιδόντα s, παραδιδόμενος τοῖς Δ. Bkno, edit. ante Kr.; παραδιδόμενος ἐν τοῖς Δ. conj. Heynius l. l. p. 8; παραδίδονται vel παραδιδόμενος ὁμοίως τῷ Διονύσω καὶ αὐτὸς conj. Lobeck in Aglaoph. p. 1049; παραδούς τὰ Δ. e Kram. conj. Mein. || 12. Κότνα Dh, Κότνα i, Κοτύττα Epit., edit. ante Kr. et Meinek. || Βενδίδια nox Epit., Μενδίδια Chl Ald.; μὲν δίδει ex correct. B; Βενδίδια E. || 13. Κότνος iho. || 15. Post ὀργάνων Grosk. excidisse quædam haud recte putans suppleri vult: καὶ ταύτη τὸν Διόνυσον συνάγων. || 16. Verba ἐν τοῖς Ἰδωνοῖς, post quæ verba Δισχύλος μέμνηται repetunt CDhi, delenda videntur. || 17. δρεῖα Dh, δρεῖα cett. codd.; δρεῖα, altissona, conj. Wagner in Æsch. fr. || 21. δακτυλόθικτον e Jacobii conj. Cor.; δακτυλόδεικτον Mein. || 23. χαλκοθέσις codd.; χαλκοθέσις Epit.; em. Cas. || 26. ὑπομηκῶνται Bklnox. || 28. τυμπάνου codd.; τυμπάνου metri causa em. Kr.; lapsu factum est, ut in nostra editione servatum sit τυμπάνου. || εἰκῶν] εἰκῶν B (ex correct.) lx, ἡχώ kno edit. || 48. ἀράσων nox fort. recte. || 50. νάμβλας CDilnosx, νάμβλα Ek et ex correct. B, Ald.
- P. 405, 2. Βενδίδειων Dhi, Βενδιδίων cett. codd. || 5. ἄττης, [ἄττης] ὅς] τῆς ἄττα σύης CDghil, τῆς ἄττης B, ὅς ἄττης x, ἄττης ὅς kno Ald.; ὅς ἄττης καὶ ἄττης ὅς edit. ante Kr. inde a Xyl.; em. Kr. e Demosth. De cor. § 260. || 7. εὔρος additum ex Bkno. || 10. «Ἐκατέρω καὶ om. xy; Ἐκατέρω, et supr. add. Ἐκατέρου, η; Ἐκατίου B; Ἐκαταίου k, edit., quod nulla esse auctoritate apparet, ita ut quæ de huius nominis affinitate qualicunque cum Apolline viri docti suspicati sunt (v. Welcker Die Æsch. Trilogie p. 193 et Nachtrag p. 212, Lobeck. Aglaoph. p. 1116) vehementer collabefiant; Ἐκατεροῦ scripsit, dum melius inveniatur, Gœtting in Hes. fr. 129. Apud Diodor. 5, 50 commemoratur Ἐχέτρος, antiquissimus Thracum in Naxo insula dux (cf. Parthen. c. 19, ubi fort. scribendum Ἐχέτρος οἱ Ἰθρῆς). » KRAMER. In fort. latet præpositio ἐκ, quam habes etiam lin. 12, et Strabo utitur in genealogiis p. 406, 3 sqq. Hoc si est, scio an fuerit: ἐκ Σατύρου. Satyrum quendam a Bacchi comitibus distinguendum habemus ap. Diodor. 2, 1 (v. not. Heynii), ubi noster satyrorum pecora Arcadam abegisse dicitur, sicut Mercurii satyrorum pater, hoves abegit. || 12. δρεῖα ... ἐγένοντο em. Cor. || 15. γράφας x, στέφας cett. codd.; στέφας conj. Mein. || 19. πρώτους [τοῖς] ἐν Εὐ. conj. Grosk. coll. p. 467 ed. Cas. || 27. Κορύδαντα edit. ante Kr. a Xyl. || 28. ἱερέα Πύδην codd.; em. Cas. || 31. τ. Κορ. ejicienda. || 39. ὁμοίως] ὁμοῖος e Xyl. conj. || 52. Post Πύθνα excidisse καὶ τῆς Κρήτης δὲ τε. quid, recte censuit Cas. || ἱερεῖα κίτνα D.
- P. 406, 3. Καείρου CDhi, in D supra add. ους, Καείρος, Καείρης Bklnox. || 4. Κάμιλον Bklo Ald. || 5. κηνο; καὶ conj. O. Müller. Prolegg. p. 454; τρεῖς conj. καὶ τρεῖς? || 6. Πυτίας n, fort. recte. || 8. Καείρου κηνος, Καείρης Bk. || 15. Κορύδαντα Mein. Κορύδουσσα, s supra add. Κορύδουσσα, quod habent 20. Post αὐτοὺς Meinek. in Vind. p. 175, excidisse putat: [Κορύδαντα δὲ λέγεσθαι] et in sqq. fuisse καὶ δαντας δὲ, quæ sunt probabilia; Groskurdus lin. 22 x καὶ Κορύδαντας inseri voluit: Κορύδαντας μὲν ἀπὸ τοῦ καὶ εἶναι καλοῦσθαι. || 24. οὐς] οἷος Mein. in Vind. || 32. αἱ x, vocem om. s et Cor. || 33. Post Ἰθην in x add. δακτυλοῖ; fortasse tamen plura exciderunt; certe δ. δακτυλοῖ, sed Ἰδαῖοι δακτυλοῖ scriptum fuerit. Ceterum nullum h. l. est lacunæ vestigium in codd. » KRAMER Vocē Ἰδαῖοι opus non est. || 40. Κάμιν] Σαλαμίν codd. e Cas. om. conj. Tzsch. || Δαμνεία x, Δαμνεία cett. codd.; e Cas. conj. em. Tzsch. || 43. κρείων Cor. || 53. [τοῖς καὶ] τούτους Cor., recte.
- P. 407, 5. αἰνιττομένων codd.; em. Xyl. || 10. ἐν τῇ ἰδύντα D, ἀντιδύντα τὸ BCHil, ἐν δύναντα τὸ no, ἐν τῇ ἐν τῶν εἰκῶν x, Tzsch., Cor. e Tyrwh. conj. em. Kr. || 17. καὶ add. Kr. || 19. γοητείας codd.; em. Du Theil. || 20. [καὶ] μάλιστα Cor. || 26. αὐτῇ Cor.; αὐτῇ Mein. αὐτῆς codd. Post αὐτῇ Cor. inseruit πρό. || 38. φάσμα codd.; em. Cor. addens fort. Φαλάσσαν leg. esse, quæ infra feminino genere nomen usurpetur. Et τὰ ἐκ φου dicebatur, parumque in talibus Strabo sibi constat. || 40. « Κίραρος promontorium nemini præter Strabonem commemoratur, Κώρυκος contra a multis scriptoribus e Strabone ipso [p. 312, 8; cf. not. ad 711, 29] in h. fere partibus collocatur: atque hoc nomen hoc loc. Pletho (sec. Du Theil; Κάβρημος ex alio cod. laudat Tzsch.) conjecturam secutus; alterum vero nomen mo. (p. 408, 21) recurrit, nec attractandum est, quantumvis suspectum sit. Literarum ductus si attendaris Κίσαμος urbs nomini isti aliquo modo videri possit albinis. » KRAMER. Reapse occidentale Crætae latus a boreâ terminatur Coryco promontorio (Cap Buso), quod a Crumetopo 230 fere stadia distat. Attamen idem promontorium diversis nominibus laudari, lectore non admonito, parum est probabile. Jam vero quum sequens promontorio (Cap Spada), quod a priori nominis stadiis dissitum est eoque multo magis versus boream prominet, subjecta sit Cissamus urbs (Cissamo castris), sponte nascitur conjectura hocce promontorium a Strabone significari atque pro Κίραρος legendum esse Κίσαμος. Huc accedit quod apud Ptolemæum quoque occiduum Crætae latus a boreâ terminetur Κισάμω ἄκρῃ sit enim e codd. legi jubeo pro eo quod vulgo editur Κίραμον ἄκρον). Attamen apud Ptolemæum Cissamum prom. non est hodiernum Cap Spada, sed id quod ab ibi supra 200 stadia versus ortum distans nunc appellatur

Cap de la Soude, quod olim alteram Cissamum urbem (hod. *Kalives*) subiectam habebat. Ni fallor, Ptolemaeus quique acceperat id quod Strabo tradit, occidentem Cretae oram a septentrione terminari Cissamo promontorio; eo autem nomine quum non novisse videatur nisi hodiernum *Cap de la Soude*, Cretae partem occidentalem pessime delineavit ita, ut quaecumque ab hoc promontorio versus occasum essent, in meridiem eiceret. Jam ut illuc revertar, adde quod Strabo p. 212, 8 a Coryco diaplum esse dicat ad Tænarum, a Cimaro autem (p. 408, 21) in Cythera insulam et ad [Maleas]: unde item colligas Cimaram vel potius Cissamum pr. a Coryco fuisse versus ortum. || 46. ὅπὸ τὸ μέγεθος οὐκ α. μ. B; οὐ κατὰ τὸ μ. kno et inter versus h, et edit. ante Kr.; hoc si probaveris pro μέγεθος legendum foret μήκος. At ferri id nequit; requiritur numerus. [δσον διακοσίων] οὐ κατὰ τὸ μ. conj. Grosk.; Kramero in ὅπὸ latere videtur ὕ' που vel τ' που, verba autem τὸ μέγεθος e margine illata esse suspicatur. Meinekius proposuit: ὕ', δπου τὸ μέγεθος, quod placet. || 50. δσον codd.; em. Cor. || 51. κατὰ τε codd.; em. Cor. || Post μέρος excidisse ἀπὸ τῶν ἐσπερίων μαρῶν ἀρξάμενος ἡ νήσος Ἰκανῶς πλατεῖα ἔστι vel simile quid, bene monuit Kr.; ἡ νήσος αἰφνιδίως στενοχωρεῖ proposuit Grosk.

P. 408, 1. Ἀμφικαλίαν codd.; em. Cas. || 2. τῶν codd.; em. Cor.; Δάμπεω codd.; em. Tzsch. || 5. τὸν τῶν codd.; em. Cor.; Μινῶας] ὡς (sic) D, om. Ht, νινῶας codd. cett.; em. Xyl. || 21. Κιμάρου] γρ. Ταϊνάρου margo o, quod pravam esse conjecturam monuerunt interpretes; ἐπὶ Μαλίαν recte e Cas. conj. em. Tzsch. et Cor., nisi quod e Straboniano usu scribendum est ἐπὶ Μαλίαις. Meinekius dedit ἐπὶ Ταϊνάρων, e conj. Krameri, qui hanc vocem ob antecedentis vocis similitudinem excidisse censet. Sed Maleas promontorium salis indicat Cytherorum mentio. Quod Kramerus contendit Cythera rectius dici interjacere inter Cretam et Tænarum quam inter hanc insulam et Maleas, id non ita esse apparet si hodiernas tabulas nauticas inspicias; multo minus vero ita erat in tabulis Strabonianis, in quibus Creta justo magis versus occasum pertinebat. || 25. πεντακισχίλιων] Numerus hic, justo longe major, corruptus esse debet, si recte habet quod sequitur οὐ δὲ ἐπὶ ἑλαττόνων. Groskurdus conj.: πεντακ[ισίων καὶ δεκάχιλίων, quam infelicem esse conjecturam dicit Kr.; fort. erat τινες μὲν δεκάχιλίων, οὐ δὲ. Sed fieri illam potest ut in sqq. fuerit οὐ δὲ [πολύ] τι ἑλαττόνων. || 28. Post ἐλαττ. excidisse χιλίων probabilis est conjectura Gosselini. || 34. Πράσον Dh, Πράσον cett. codd.; Πράσον Tzsch., Cor. || 47. τριχινίου codd.; ex Eustath. ad Od. τ, 176 em. Xyl. || Post λόφους addunt εὐαμισολόφος CDh (εὐαμίλλους supr. add. h), ἐραμισολόφος B, εὐαμισολόφους gl, καὶ ἡμισολόφος s, ἐραμίλλους nok, edit. vett.; inclusit Cor.; ejec. Kr. et Mein. Eustathius l. l. vocem hanc non habet. || 49. Κνώσος B et sic postea.

P. 409, 1. νομίμων] νόμων CDghlsx. || 4. Κνωσός C et sic postea. || 5 Includa supplevimus e conj. Tyrwhitti. || 6. τῆς δὲ Δύκτου] Legendum τῆς δὲ Δύττου, quæ nominis forma etiam in sqq., ubi Δύκτου codd. præbent reponenda est. || 12. Ἀμνισφ] Ἀμνισφ Dh, et Eustathius ad Od. τ, 188 p. 1862, 87 Strabonis locum citans. || 14. Κέρατος codd.; em. Cas. || ὁμωνύμως mavult Mein. || 18. Includa addunt ex Diodor. 5, 78, ubi: τούτων (sc. urbium a Minoe conditarum) δ' ἐπιφανεστάτας τρεῖς, Κνωσὸν μὲν ἐν τοῖς πρὸς βορρᾶν καὶ τὴν Ἀσίαν νέουσιν μέρεσι τῆς νήσου, Φαιστόν δ' ἐπὶ θαλάσσης ἐστραμμένην ἐπὶ μεσημβρίαν, Κυδωνίαν δ' ἐν τοῖς πρὸς ἐσπέραν καχυμένους τόποις καταντικρὺ τῆς Πελοποννήσου, quæ aperte ex eodem Ephoro petita sunt quem Strabo adhibuit. || 23. ἦν post

ζηλωτής add. Cor. || 24. τῶ ἀδελφῷ Cor. et Eustath. l. l. || 42. Μίνωα Bkno Ald. || 45. δς ante πρῶτον add. Xyl. ex ll. v, 450. || 46 ὅπὸρ] περὶ Ald.; διότι ἐστὶ ἰσως Ald. || 50. Post ὅλοι Cor. transponit verba ἐν τῇ Πολυταίᾳ; τῇ Εὐρώπῃ om. x; ἐν τῇ Εὐρώπῃ πολιταίᾳ Ald.; in margine ad verba ἐν τοῖς νόμοις notatum esse ἐν τῇ πολ., quod inde in ordinem verborum irrepperit, opinatur Kr.; ej. verba Mein.; nescio an fuerit Ἐφορος[δς] ἐν τῇ Εὐρ. τὴν πολιτείαν αὐτῶν ἀναγέγραπεν. || 52. τυράνους codd.; em. Tzsch.

P. 410, 23. ἐν add. ex Bhl. || 24. Μαμέτιδος Bk; Μαυεδόσης, λέγεται γὰρ καὶ οὕτως marg. gv; γρ. Μαυεδόσης α. P. 411, 3. ὀδοήκ.] sic codd. et Eustathius ad ll. β, 645 p. 312, 45; et Phrantzes in Chron. 1, 34; in marg. x legitur ἡ ὁκτώ, quod rec. Tzsch. et Cor.; recte, ut videtur; Barth. (ad Stat. Theb. 5, 361) lin. 5 legi voluit [ἐκατὸν] παντήκοντα. || 4. προῆλθε Cor. || 6. κατὰ] καὶ codd.; em. Cas. || 8. Μάταλον] μέταλον (add. γρ. μέταλλον) n, μέταλλον codd. cett.; infra (lin. 47) μάταλον codd. plerique. Casaubonus mss. libros habere dicit μάταιων et μάταιον, quod unde manaverit Kramerus se nescire ait. Μάταλον e Villebrunii conj. Grosk. Kr. Mein. || Μάταλα in Stadiasm. M. M., Μανάλια ap. Ptol. || 8. παρραίει Eustath. l. l. || 10. Αἰδῆνης i, Αἰδῆνου ex correct. k. || 11. Εὐθύνηος k, Εὐσύνθεος i, Εὐθύνηος cett. codd.; e Plutarcho Amator. p. 931, 1 ed. Didot. em. edit. || 12. εἶναι ante δῶλων add. Ht; e etenim in D, ex quo manarunt isti codd., εἶναι quod legitur ante τοῦτον, primum omisum et secunda manu inter versus additum est; id deinde huc translatum. Cor. autem scripta εἶναι δὲ τῶν, et desideratur omnino aptus sententiarum connexus: scribendum videtur εἶνε τῶν δ' ἄλλων εἶνε ἄλλων δ'. » KRAMER. Meinekius scripsit λόγῳ, ἄλλων ... ἔνα φῆσας, quod præstat. || 14. Πράσιω k, Πράσσω Ald., Πραίσφ Tzsch., Cor., et sic ubique. || 15. ἑδομήκοντα] ε' σταδίων edit., quod non ex codd. fluxit sed ex sqq. (lin. 23) assumptum est; o' habent Dh, in h supra additum διακοσίων, quod præbet etiam i; o' est in cett. codd. Neque o' neque c' (200) verus numerus fuerit; legendum puto e'. Deinde post v. ὀδοήκοντα nonnulla excidisse censo, quibus dictum erat Prasum hanc non confundendam esse cum Prasō Homericæ Eteocretum urbe, Dictæ vicina, cum qua fortasse confuderat eam Aratus, qui Dicten Idæ vicinam esse putabat. Nam Prasum, quæ in sqq. memoratur, non eandem esse cum Prasō Lebēni vicina patet, neque Strabonem urbes longissimè disitis confudisse vel ex eo colligas quod duobus locis de distantis loquitur quibus Prasus a mari distet. Prasu a Gortynia 180 stadiorum intervallo separatam cum Pashleyo querimus prope hodiernum *Cap Sudsuro*, ad eamque referendos putamus numos, in quibus Πρασιώτων legitur et Neptunus cum tridente conspicitur. Hæc enim insignia urbem maritimam indicant, non vero istud πόλινον quod in mediterraneis prope Dicten erat Strabonis ætate ab Hierapytniis deletum. Quare apud Strabonem pro o' vel c' legi volebam e'. De formis Πράσος, Πραίσος, Πρασός v. Bæckh. ad C. l. 2, p. 504. Ad Prasu Lebēni vicinam pertinere videtur Πρασιός ap. St. Byz., siquidem ibi Πρσίον pro Πιδόμης legendum fuerit. || 23. σταδίων] σταδίων Cor. Post hanc vocem in Ald. perperam adduntur διέχοντας τῆς Γορτύνης δὲ ἐκατὸν καὶ ὀδοήκοντα || 31. Τίτυρος] Τύρος i. || 35. Γορτύνης ikx Cor. || 40. Φαλασάρους C. || 44. Μίνωας παχ. || 45. ἦν ante κατεχ. codd.; quod ej. Xyl. || 46. Γορτύνης ix Cor. || 47. Μαράλου BC Dghlsx et ex correct. k, Ματάλου Bex correct. et o, Μετάλου n, Μετάλλου k m. pr. || 52. Ὀλύσων] ὁ Δισσής sec. Steph.; leg. ὁ Δισσῆ e conj. Cor. || 53. Δύκτου Bhikino et m. sec. B; Δύτου B m. pr. et x.

- P. 412, 4. Δύττοι *Kx*, Δύκτιοι *Dhikln* et pr. m. *B*. || 17. *ελγν αν* *αν ελγν x*, *ελγν*, *missio αν*, cett. codd. || 18. *οιτ' ει* || *οιτ' BCDhis*, *οιτ' ει x*; *αλλ' οιδ' ει* e *Tyrwh.* conj. *Tasch.* et *Cor.* || 20. *ως ejiciendum*. || 22. *ψησι* *ψητας* recte, ut videtur, conjec. *Kramer.*, idque rec. *Mein.* *Alil*, ut *staret locus*, ante *και τουτου* scripserunt *ωστα*, quod legitur in *B* ex correct. et in *kno* et edit. || 25. *εμεμνητ' αν* *Bno*; *εμεμνητο* cett. codd. || 27. *συμμείας* *συμμείας* scr. *Cor.*, *dubitans tamen*. || 28. *ο δε* [*Νέ-στωρ*] *και conj.* *Grosk.* || 29. *οιτε* inseruit *Cor.*; *Meinek*ius verba *κατα την στρ.* ... *εκαθεν* ejecit. || 34. *αυτων* *αυτων* codd.; *em. Cor.* || 43. *αιρουμένης C*, *αιρουμένης* cett. codd. || 47. *συσσινειν suppleri* ante *αν τοις συσσ.* voluit *Grosk.*, probante *Kramero*, qui in *sqq.* vocem *συσσινειν*, quam edit. inde a *Xyl.* omiserunt, e *margin*e illam esse putabat. Contra *συσσινειν* in *συσσινειν* mutandum esse vidit *Mein.*
- P. 413, 2. *Κουρητα* [*Κουρητας* et deinde *υστερον δε* [*πυριχον τον*] *και e Grosk.* conj. legi vult *Kr.*, haud improbabiliiter. || 6. *Θαληταν ευρειν* conj. *Meursius*, sed *Θαλητα* formam etiam alibi *Strabo* habet; videtur autem in vetusto aliquo codice super *a* scriptum fuisse *αν*, unde deinde natum est *ανευρειν*, cujus loco *Strabonem* dedisse puto *ευρειν*. || 15. *πολεμικων* *πολλων* *Cor.* || 16. *μειναι* *ελναι* codd.; *em. Cor.* || *Αντικτιος B* (sed in postea correct.) *Dhikno* edd.; *Αντικτιος x*. || 18. *Αντικτιων lno*, *Αντικτιων x*. || 29. *οιτα* add. *Xyl.* || 35. *Αλθεμενους* codd. || 46. *αρχαιων* *αρχαιων* codd.; *em. Kr.*; *αρχων* e *Meursii* conj. *Cor.* || 54. *την δε συσσιτιαν ανδρειαν* (*ανδριαν x*) codd.; *em. Kr.*
- P. 414, 2. *ομοιως* *ως no*; *om. K Ald.*; *ομοιως ως B* ex correct.; *Tzsch.*, *Cor.* || 5. *ανδριων BCDhi*; *πρεπτε* codd.; *ex Ursini* conj. *em. Kr.* || 31. *δε* inseruit *Kr.*; eandem vocem priores edit. inseruerunt post *εκαστα*; *Corayus* dedit: *των [ον] Κρητικων τα κυριωτατα [ταυτα: περι των καθ' εκαστα δε κτλ.* || 36. *ικανολ* *ωσι διοικειν kno*. || 38. *δε om. CDhin*; *δετ vel δε δετ* conj. *Grosk.* || 43. *δ' inseruit Cas.* || 49. *της om. no, Ald.*, *Cor.*
- P. 415, 3. *ασιδερων* e *Tyrwh.* conj. *Cor.* || 7. *μελλοι BCino* || 9. *εξομολογουμενους* codd. || 12. *παιδος τη τιμη no*. || 15. *επιδωξω no*, *επιδωξω* cett. codd. || 18. *Αντε και διαρηγαμενος excidisse ο δ' εραστης ασπασαμενος* vel tale quid conj. *Kr.*; *lacunam* notat etiam *Mein.* || 31. *παρη τιμωρειν* *παρεπιτιμωρειν* codd.; *em. Cor.* || 33. *αισχρον inserendum* esse monuit *Cas.* || 36. *χοροτ;* *χρονοισ BCDhil*, *θρονοισ knox* et ex correct. *B*. || 49. *και την δοξαν Dhik*, *x. δια την δ.* cett. codd.
- P. 416, 6. *Θηρη Mein.* || 13. *ταυτης δ' εις εκατον* *τουτων δ' ισον εκαστη Bkno Ald.*; *ab his singulis Jus abest* *Guar.*; *εκατον CDghilsxy*; *em. Tzsch.* e conj. *Cas.* || 15. *Σικηνος* codd.; *em. Tzsch.* || *Λαγουσσα* *Cor.* || 24. *στρατιαν* *Cor.* || 25. *πλισους* [*Μηλιους* conj. *Tyrwh.* et *Toup.*, probante *Kramero*. || 27. *προκειμεναι lno Ald.* || 31. *ψιλον CD*, *υψηλον cett.* codd. || 37. *παροιθεν ου φορητα* codd.; *ου om. Eustath.* ad *Od.* x, 3 p. 1644, 54 R. || Post. *κυματεις* *Schol.* ad x, 3 addit *Δαλος*. || *τ' add.* *Tzsch.* || 39. *ελλα καιογενης D*, *ελλα και ο γενος Cs*, *αλλ' ακαιογενης Bk*, *ελλα καινογενης hi*, *ελλα και ο γενος l Ald.*; *ελλα Κοιου γενος Schneider.*, *Hermann.*, *Tzsch.*, *Cor.*; *ελλα Κοιογενης* e *Porsoni* conj. *Kr.*, *Mein.* || *ωδινει Bdhios*, *ωδιναισι k*, *ωδιναισι edit.*, ante *Kr.* || *θυοισ* e *Bergkii* conj. *Kr.*, *Mein.*; *θυοισ CDhl*, *θειας Bkno*s, edit. ante *Kr.* || *θουα;* conj. *Bæckh.* || 40. *ετρεβαινε* e *Schneideri* conj. *Tzsch.*, *Cor.*; *malim ετρεβα* *viv* e *Porsoni* conj. *Kr.*, quam rec. *Mein.* || 41. *πρυμνων CDhilos*, *πρυμνων Bk*; *em. Hermann.* || 42. *δ' επι κρανοις Bl*, *δ' εκρανοις h*, *δε κρανοις i*, *δ' επι κραναη kno Ald.*, *δ' επι κραναη* ex *Herm.* conj. *Tzsch.* et *Cor.* || 49. *γουν Mein*; *δ' ουν* codd. || *u'* additum e conj. *Cor.*
- P. 417, 2. *Κυδων x* *Epit.*; *Κυδρον* cett. codd. || 3. *Δηλ*, *Ουλλαρων* *Epit.* || 6. *Αλλαρων BCDhiz*. || 17. *fort.* *ου με Mein.* || 18. *δελων s Mein.*, *δελη* cett. *Cor.* *Kr.*; *fort. leg.* *η δελη susp.* *Mein.* || *Γυαρον Bino*. || *ομοιη Kr* || 24. *Πηνια. Bkno*, *Πηνια cett.* codd. *και om. x* *Cor.* || 42. *Κορησια Mein.* || 51. *κονα CDghlsxy*, *κοναζεσθαι Bk*; *αγωνιζεσθαι* codd. *apud Byz.* v. *Ιουλιε.* *και om. nox*.
- P. 418, 6. *προς τη II. Bkino* || 8. *κατα x*. || 11. *ρος D*; [*μη*] *μηκνουνσι* *Cor.* || 13. *Βαβιος* codd. *em.* || 24. *υστατους* [*α υγεινιστατους* habet *Stephanus* *Mukonos* hunc *Strabonis* locum afferens, eumque *Eustathius* ad *Dion.* 525; *idem* legi in codd. quidam falso tradit *Casaubonus*. De qua scriptura *judicant viri docti*. *Corruptam* esse censeo cum *Mein.* et *Bernhardy*, quorum ille proposuit (ad *Thuc.* or. 1, p. 522) *δαινοτατους*, hic (ad *Eust.* l. l.) *δαινοτατους*. *KRAMER.* *Stephanus* non aliud tradidit, quod nos jam in codd. legimus. In *υγεινιστατους* *υπολοιπους*, aut conflata vox est ex *υστατους* et *υπολοιπους*, quae varia fuerit lectio. || 26. *και om. Bkno*; *ρημνα Stephan.* l. l. || 28. *εν τη νησφ BCD* *Eustath.* || 34. *Γοργονης BCD*. || 39. *Γοργονης CDhl* || 48. *Αερος* *Eustath.* ad *Dion.* 530. *Grosk.*, *Mein.*; recte videtur. Deinde aliquid exciderit; *επ' ης ειρηται* *suppl.* *Grosk.* || 49. *και ei* *Cor.* || 52. *και ei* *Kor.* *Cor.*
- P. 419, 6. Verba *ενδοξον ... Σαυλων πόλεως*; *Meinek.* recte. || 11. *και τω* (*το supr.* add. in *D*) *εν Καρπαθ* *CDh*; *και το εν K. i*, *και τω εν τω K. s.* *« Inde* *carari possis tertium quoddam mare post Libyrum fuisse additum, totumque locum ita scriptum: και το εν Καρπαθω δε. Dispicit tamen arctuli nominatio ante Καρπ. » KRAMER.* || 21. *επειρη BCDhiz*; *επειγεται nox*; *επιηγετο* *Cor.* || 31. *Χαλκισ Bkiz*. || 41. *νησιδια* *edd.* ante *Kr.* || 52. *Νισωρων* codd.; *em. Cor.*
- P. 420, 3. *Κάσος* *νησος BCDhizx*. || 4. *Σαλμωνιου BCD* *no*. || 10. *Κασσιων BDhikno*. || 17. *αλλ' οι* *αλλ' οι* || 46. *τεταμενος* *τετμημενος Cglouwsz* *Ald.*; *τετμημενος* *Eustath.* ad *Dion.* 647.
- P. 421, 5. *δσον απο της CDghlsxy*; in *s* tamen *in* *statutum* in *το*; *δσον το ορου*; *δσον γε το i*; *em.* et *Post.* || *πλεονάζοντα* *πλησιάζοντα hi* et inter *versus D*; *πλεονάζοντα Xyl.*, quod si probaveris, in *sqq.* *en delectum*. Potius post *πλεονάζοντα* cum *Groskurdio* in *αληθεια* videtur; *επιπολάζοντα* proposuit *Mein.* || 19. *οσα* *οσα* conj. *Cor.* || 21. *γε* *τε* codd., *exc. D*. || 28. *οσα D*; hoc in *sec.* mutatum in *οσαν*, quod cett. codd. habent. || 34. *χερρονησιάζοντα lo*. || 41. *εξιδωσι* (*εξιδωσι u*) *ποταμος* *βρων* codd., *exc. xy*, in quibus *εξιδωσι* *ποταμος* *βροντες*. || 43. *τη* *η* et postea *οσα* codd.; *em. Cor.*
- P. 422, 6. *ευθους* *αυθις* *Cor.* || 11. *προσστιθαι* codd.; *em. Tzsch.* || 15. *Leg.* *ην* [*και*] *Κασσιαν* cum *Grosk.* *Mein.* || 22. *εκπιπτει Ald.* || 31. *αμαξικοι* codd.; *em. Cor.* || 34. *οι δε και* *οι δε hi*.
- P. 423, 1. *του* *το* codd.; *em. Cor.* || 5. *τε* *δε* codd.; *em. Cor.* || *πασι* post *ανω* add. *ws* *Cor.* || 36. *και add.* *Cor.* || 37. *περι τον* inseruit *Grosk.* || 38. *πρετα* *rw*. || 45. *Αντικτινη oz*, *Αντικτινη x*; *Αντικτινη* *ed apud Ptolemaum*. || 36. *Κυμβακην* codd.; *em. Xyl.*
- P. 424, 8. *Leg.* *vid.* *πληστον δ' εστι το* *Ηρακλειον*, ut *Kr.* conjecit. || *Πατραυς* *Hic locus apud Stephanum et Hecataeo vocatur Πάτραυς (Πατραυς, Πατραυς* *lect.*, *fort. rectius*. || 15. *ουτως* *ουτως* codd.; *em. Xyl.* || *επι* *απο* codd.; *em. Xyl.*; *ο εσι* *Cor.* || 18. *οι* *αδ* *Cor.*; *γης*, *δνομα* *Ακραν* *Mein.* || *διεργομένη Dhik* *Cor.* *διεργομένη oz*, *διεργομένων lno* *Ald.* || 35. *Κοροκοδαμητιν hlozz* *Ald.*, *Κοροκοδαμητιν* *rw*. Eadem varieta

lin. 32. || 27. Ἀντικίτου *Cz*, Ἀντιδίτου *w*, Ἀντικοίτου *oz*. || 33 *Leg.* Φαναγόρεια; Κήπος *rw*. || 35. ἡ Κήπος *rw*, ὁ Κήπος *Ald.* || 38. Γοργυπία *codd.*; Γοργυπία *editt.* ante *Kr.* || 42. Φαναγόρειον « Φανάρον *codd.* (τοῦ pro τὸ habent *ozz*). Φαναγόρου *Ald.*; ἡ Φαναγόρια *Epit.*; τὸ Φαναγόρειον *Constantin.* Porph. De Them. 2, 12, quod recipere non dubitavi (pluralem τὰ Φαναγόρεια habet Steph. B. s. v.); τὸ Φαναγόριον *Cor.* » KRAMER. Legendum est ἡ τοῦ Φαναγόρου; id enim aperte produnt *codd.*, firmaturque ex Scylace (§ 72) et Anonymi Periplo. Pont. Eux. || 45. τὰ Φαναγόρια *CDhilnow Ald.*; ἡ Φαναγόρια *zz Cor.* || 51. κρύψειεν *z*; κρύψει, κρύψοι, κρύψαι, *cett.* *codd.*

P. 425, 1. Τορέται | Τορέται ceteris dicuntur, et sic ap. Strab. quoque Mein. dedit. || Ἄγροι | Ἀγρίται *Ptolemæi.* || Ἀρρηχοί Steph. Byz. e Strabone; quamquam ibi fort. Ἀρρηχοί *leg. est*, sicut *codd.* Strabonis habent et Ptolemæus; *Arrechí* legitur in Plin. 6, 7, 7. || 2. Τάρπητες | an Τάρμας *Ptolemæi*? || Ὀδιδιᾶνοι | fort. Ὀρβίδοι, Σακῆνοι; Ptolemæus ad Tanaim Περιερδιδούς novit; idem habet Σακῆνους. || Σιτακῆνοι | Σιτακῆνοι *C*; Ptolemæi Σιρακῆνοι, et probabiliter non diversi ab his qui infra ex alio fonte dicuntur Σίρακες. || Δοσχοί | Τουσχοί *Ptolemæi.* Post hanc voc. *kai supplet Cor.* || 3. Ἀσπουγγιτανοί *rw*, Ἀσπουγγιτανοί *cett.* *codd.*; em. Tzsch. ex p. 476, 13. Apud Ptolemæum vocantur Ἀστούριανοι. || 4. Γοργυπίας *Dhi*, Γοργοντίας *oz*, Γοργυπίας *editt.* ante *Kr.* inde a *Xyl.* || 12. Κάσανδρος; *C*, Κάσανδρος *cett.* *codd.*; em. *Cas.* || 15. *kai add. Cas.* || 16. Γοργυπίας *C*, Γοργυπτιαν *t*, Γοργυπτιαν *cett.* *codd.* || 17. ἡ] *t* *codd.*; em. *Xyl.* || 25. Ρέκας | Κρέας *conj.* Valesius ad Armenian. 22, 8, 24 (ubi *Amphitus et Cercius*), idque rec. Mein.; recte opinor. || 29. τινι ποτὶ ἀλλὰ *add. Clowz.* || 38. πεζοί *lowz.* || 40. ποιοῦνται *editt.* ante *Kr.* || 43. καταποντίζουσιν *x.* || 51. γῆς post προγονικῆς *add. Cor.* || 53. Ζυγῶν *Cor.* et Mein., ut ceteris locis Strabo habet; Ζύγοι appellantur etiam Dionysio v. 687. Dein δυσχωρίας *Cor.*

P. 426, 10. τοῦ] τῷ vel τῷ τοῦ malim cum Mein. || 15. μέγαν] fort. *leg.* λιμένα *conj.* Mein., præter rem. || 20. Θεάνας *CDhilzz Ald.*, Θεῶνας *o*, Χοάνας *rw*; em. *Cas.* || 46. Σκοιδίσχ *CDhilrw*, Σκιδίσχ *oz*, Σκιδίσχ *x.* || 51. Θεμισκυρα *CDhilrw.*

P. 427, 4. οὕτω δ. δεξ.] Hæc ante versum in *codd.* leguntur; transpos. *Cor.* || 13. τριακόσια | τριακόντα *x.* || οὐκ οὐδὲν κτλ.] « Quo referenda sint hæc verba non plane liquet: alii enim ad ὅλην referentes varie explicarunt, parum feliciter omnes; nec probabiles sunt conjecturæ a nonnullis prolatae, velut μέτεστι pro μέλει (*Cas.*), ἄλλων pro ὄντων (*Grosk.*): alii rectius, opinor, ad et δὲ retulerunt. Sed cum incommodissime collocata esse fatendum sit, post ipsa illa verba transferenda esse censeo, quo facto optime procedet oratio. » KRAMER. Legendum puto: οὐκ οὐδὲν τῶν λοιπῶν μέλει. || 28. τριῶν ἡμερῶν ἢ δύο] A Phasi ad Amisum sec. Strabonem sunt 3600 stadia, ad Sinopem 4500 stadia: quamquam numeri hi justo maiores sunt, tamen patet istud τριῶν ἡμ. ἢ δύο locum habere non posse; octo vel novem dies Strabonem notas, libentarios vero γ et β confudisse cum η et θ censent Gosselinus, Grosk., Kr.; quod parum est probabile. Nescio an corrigendum sit: τριῶν] νυχθ]ημερῶν ἢ δ' (i. e. τεττάρων). || 29. *kai τὰς*] κατὰ τὰς *Cor.* *conj.*, probabiliter. || 32. πολλῶν] ὅλην *Cor.*, Mein.; πολλῶν τε γὰρ [ὅλην] malim cum *Kramero.* || 35. Legerim ἐξεκόμενον cum Mein.; ἀπεκόμενον *Cor.* || 42. κατωθείσσης... Εὐρυτέλης ejicienda censet Mein...

P. 428, 13. δὲ ex *rw* *add. Cas.* || 14. βεῖ δ' Χάρης] βιοχάρης *CDhilz*, *kai βιοχάρης t*, βιοχάρος *Ald.*; βεῖ δ' Χάρης *rw*

editt. ante *Kr.* inde a *Cas.* « De Dioscuriade quæ dicenda erant, jam supra Strabo exposuit conclusitque narrationem suam verbis: ταῦτα δὲ τὰ περὶ τὴν Διοσκουριάδα. Quo magis mireris scriptorem eodem denuo redire. His si addideris particulam δὲ ab editoribus demum adjectam esse ut aliquo vinculo hæc cum ceteris connecterentur, non dubitabis quin hæc de Charete fluvio, a nemine præterea memorato, in marginem sint rejicienda. » Bene hæc MEINEKIOS. Vind. p. 184. Quum in Dioscuriadis regione fuisse Chrysorrhœam fluvium a Plinio constet, hunc ipsum in codicum scripturis corruptis latere puto, glossam vero in margine positam fuisse ad verba quæ paullo post (lin. 25) leguntur: λέγεται *kai χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάρρους.* || 16. ἀρχμοῦ] ῥύπου *Ald.* || 17. Θεάνας *Eustath.* ad Dion. 689. || 20. τῶν] τῷ *codd.*, exc. *C* in quo τὰ; em. *Cas.* || 23. στρατιῶν *codd.*; em. *Cor.* || 24. Post συντεταγ. inserendum δὲ, monente Grosk. || εἰ μὴ] ἐνιοι *conj.* Kr.; Groskurd. ante εἰ excidisse putat ἄλλα τοῦτο μὲν οὐ πιθανὸς λέγεσθαι δοκεῖ, vel tale quid. || 31. θαυμαστῶς *codd.*; em. Casaubonus, qui deinde & inseruit. Quod sequitur *kai transponendum est* ante κατὰ τὴν ὁσμήν. Pro φαρμ., quod *Cor.* dedit, *codd.* ἀφαρμακτοῖς. Ceterum Corayus scripsit: ὥστε τοὺς φ. τ. β. λυπεῖν *kai τὴν ὁσμήν.* || 39. *kai* ante ἡ delendum, sicuti sequens *kai*, nisi cum Mein. legeris κατοικεῖται. || 41. [τὰς] στέγας *Cor.* || Ἀραγῶνα (Ἀραγῶνα *t*, Ἀραδῶνα *o*, Ἀραβῶνα *Ald.*) κάτω *codd.*, nisi quod pro κάτω *Epit.* habet *ex.* Infra fluvius Ἀραγὸς vocatur. Hoc loco in *codd.* olim scriptum fuerit Ἀραγὸν ἀπὸ, et supra ἀπὸ varia lectio *ex.*

P. 429, 2. ἄλλους ante πλείους *add. Cor.* et Mein. || 3. Ἀλαζώνιος *C* et *Epit.*; Ἀλαζώνιος *cett.* *codd.* || Ῥυτάκης *oz.* || 4. ἐμβόλλαι *oz Epit.*; ἐμβόλλουσι *cett.* *codd.* || 12. *kai* ante ἐξ habent *Dhi*, om. *cett.* *codd.* || 15. Παπανῶν *w.* || 17. γιν. Mein. || 24. αὐτῷ Mein. || 34. Ἀλαζώνιος insertum e *conj.* Grosk. || 35. « Ἀράγῳ cum Du Thellio et Grosk. corruptum putare necesse est, nisi Strabonem ipsum errasse, aut duo flumina plane diversa eodem nomine appellata fuisse status: quorum neutrum valde est probabile. Verumtamen quod nomen Strabo scripserit haud facile dixeris: Pelorus certe, a Dione, 37, 2 commemoratur, quem fortasse intelligendum Grosk. suspicatur, ab hoc loco alienus fuisse videtur. » KRAMER. Neque erratum esse neque corruptum quidquam censeo. V. Index nominum s. v. Harmozica. || 46. ἱερῶν *codd.*; em. *Xyl.*

P. 430, 2. ἀγριοί] sic *y*, ἀλλότριοι *cett.* *codd.*; πλὴν ἄλλ' οὐκ ἀγριοί *conj.* Kr. || 10. Καμβισιγῆ *CDh*, et sic in *sqq.*; οἱ Καμβισινοί *rw*, οἱ Καμβησινοί *Ald.* || 22. ἐπιγελῶντα] ἐπιγεγελῶντα *h*; ἐπίγεια ὄντα *conj.* Tyrwh.; ἐπιπλοιαῖα ὄντα *Cor.*; ἐπίπλεα ὄντα *Kr.*; ἐπίπλεα ὄντα Mein., quod ipse quoque conieceram. In mentem etiam venit παντελῶς ἡ τί γε εἰη ὄντα vel ἐλῶδη. || μηδὲ *Kr.*; μηδὲν *codd.*, μηδὲνα *Cor.* || 23. γὰρ recte om. *ozs.* || 35. « ἄλλα τάγ' ἄσπαρτα κἀνήροτα πάντα φύονται, » uti est in Odyss. ι', 109, *Xyl.* et Mein. || 38. γούν] γὰρ *Cl.* Mein. || 39. τὴν] τὸ Tzsch. || 44. εὐάερον] εὐάμπελον *x.* || 45. ἐκείνων *Cor.*, Mein. Dein μένουσι *Dhil.* || 46. Post τεμνόμεναι *D pr. m.* bene habet δὲ, secunda m. deletum; rec. δὲ Mein.

P. 431, 2. μεῖζω] πλείω *E* et *Enstath.* ad Diou. 730. || 9. στρατιῶν velim e Villebrunii conjectura, quam rec. Mein. || 10. πεζῶν *Eg*, ἀνδρῶν *cett.* *codd.* || δισμυρίους] μυρίους *Plutarch.* Pomp. c. 35; idem Strabo quoque scripserit. || 21. Καμβισιγῆς *CDh*. || 50. *kai inclus. Cor.*; ej Mein. || 51. οὐ τὸ τῶν *r.* || 52. νομίζουσι post ὅστιον *add. w.*

P. 432, 1. Ἀρμενίου *codd.* || 6. Ἀρμενίου *codd.* || 7. Ἀρμενίου] Ὀρμένιον *Eustath.* ad Il. β, 734 p. 332, 13;

'Αρμένον Tzsch., Cor. || 9. 'Ακλήσινη codd.; Ξυγκλητήν *CDhl* Ald., Ξυγκλητήν *x*, Ξυγκλητήν *x*, Ξυγκλητήν *Ei*, Ξυγκλητήν *x*, Ξυγκλητήν *gy*. || 17. Μερμαδάλην *C*, Μερμαδάλην *z*. || 26. τὸν Ἰπκὸν ex antecce. male repetita videntur; *ej*. Mein.; ἢ Ἰπκὸν *lox*. || 42. Μορμόδας *Dh*. « Nullo alio loco commemoratur hoc nomen, nec diversus videtur hic fluvius ab eo qui supra Mermadalis appellatur : inde hic quoque ita scribendum esse censuit Grosk. » KRAMER. Attamen Mermadalis, inter Legas et Gelas et Amazonas medius, in Caspium mare exire debebat, Mermodas autem in Maeotim egredi dicitur, ideoque ab illo diversus fuerit, ut monet Ukertus *Geogr. t. 3, 2, p. 548*. || 52. λόγῳ (τῷ) περὶ Cor., Mein.

P. 433, 15. ταῦτά γε ταῦτα conj. Cor. || τὰτοι Kr., τὰτα Cor.; πάρα *C*, Πάρου *Dhlrwz* Ald., πάρος *oz*. || 24. λέγοντας post ἀποραίνονται add. *xy*. || 26. δυναστεύσαι *oy*, Ald., addito καὶ *x*, praemisso τοῦ *x*; δυναστεύσαντων cett. codd.; *em*. Cas. || 31. δὲ additum ex *E*. || 33. Κασιάν *Cg*, Κασπίων *Cg*. || 34. οὐκ ἀνωμ.] sic *E*, Mein.; καὶν ὥμολ. codd. cett., nisi quod καὶ ὥμολ. *m*; οὐκ ἀν ὥμ. conj. Kr. || 36. δὲ] γε Cor. || 43. ἐμυθεύσαντο τὰ περὶ Προμηθέως καὶ τὸν θεσμὸν editt. ante Kr. || 44. τὰ inclusit Cor. || 50. ἀλλὰ διὰ τὴν δόξαν Corayus; ante χαρισέσθαι quaedam excidisse putat Meinekius. Ac sane turbatum aliquid; vulgatam tueri frustra studet Kramerus.

P. 434, 1. [οἱ] τοῦνομα Tzsch. Cor., perperam. || 4. Ἀλβανίαν καὶ Ἰδερλίαν καὶ Κόλχους καὶ Ἠνίοχους *l*, Cor. || 12. πλατῆα *E*, *Elz*, Cor. || 14. Ἀτροπατίαν codd., *exc. oz*. || 15. Μάσιον] Ἰμαίον *E*. || 23. εὐπορία] ἀπορία Cor., Grosk., quod recte improbat Ukertus *3, 2, p. 548*. || 24. Χαιανόται] Χαιανίται *Cos*, Χαιανότες *r*, Χαιανὸι τε *Dhr*, Χαλχίανοι τε *E*; eosdem indicari quos Χαινίδας Ptolemæus *5, 8* vocat, suspicatur Casaubonus, recte, puto Strabonem scripsisse Χαμαινῆας vel potius Χαμαικοῖται (hoc rec. Mein.) speciosa est conjectura Du Theilii. || καὶ Πολυρῆγοι] Legendum puto καὶ Ἰππορῆγοι, collato Ptolemæo. || 25. « Εἰσαδίκων om. az, relicta lacuna (in *z* postea additum esse Σιραχίων Tzsch.), Σιραχίων pro illo nomine exhibent *xy*. Du Theil conjicit Ἰσοδίκων. » KRAMER. Istud Ἰσοδίκων merum est figmentum. Apud Ptolemæum *5, 8 p. 348* ed. Wilb. infra Hippophagos collocantur Σιραχίονοι καὶ Ἀσάιοι, ubi legendum puto καὶ Ἰασάιοι, sicut in codice editionis Argentinæ καὶ Οὐδασάιοι ortum est ex καὶ Εἰσασάιοι. Hi vero Ἰασάιοι vel Εἰσασάιοι iidem sunt, ni fallor, qui Εἰσάδικοι in Strabon. codd. vocantur. Quæ vera sit nominis forma, dicere non habeo. || 26. μὴ παντ.] An μὴ [πῶ] παντ. ? || 28. Ναβιανὸι] Nomen aliunde non notum : Ταβιννοὶ apud Ptol., ni fallor; an Δαβιανὸι ap. Strab. fuit? || Πανξανοὶ] Παξανὸι *iz*, Πανξανὸι *E*; Παγξανοὶ Tzsch., Cor.; fort. leg. Πανξανὸι susp. Kr. Aliunde de his nihil constat. || τὸν ἀνωτέρω καὶ προσαρκτίων μᾶλλον Ἀόρων καὶ Tyrwhitt conj. Du Theil et Corayus, probante Ukerto *3, 2, p. 548*. Id vero a Strabonis sententia alienum esse recte monuerunt Tzsch., Grosk., Kr.; οἱ ἀνωτέρω Ἀόροι sunt Caucasii accolæ; πρὸς δὲ πρὸτον proposuit Gatterer (Comment. Gott. *12, p. 163*), quo nihil lucratum; Ἀόροι pro Ἀόρων legi voluit Grosk., adeo ut sensus sit inferiores Aorsi magis quam Siraces septentriones versus habitasse, sicut patet ex iis quæ paulo post leguntur. Dispicit hoc Kramero mihi quæ Vocem Ἀόρων post ἀνωτέρω transponendum esse puto. || 33. Ἰσάλλα Cor., Mein.; vix recte. || 34. εἰκοσι] Νιμίας esse numerus videtur. Pro *x* nescio an fuerit *η*. || 50. πον καὶ] καὶ om. *Cw* Cor., recte, nisi fort. erat *τ* καὶ; in *E* legitur *π* καὶ *z*. || 52. πλείονων Kr., πλείων *C*, πλείων codd. cett.

P. 435, 2. γνώριμον] γνωρίζομενον bene conj. Kr. || Κλουσίους codd., *exc. Epit.* || 5. Ἀριαίων *CDhlrwz* Ald., Ἀριαίων Epit., Ἀναρίσιων *oz*, Ἀναρίσιων Ald.; Tzsch. || Ἀριάριον Cor., præter necessitatem. || 6. ὧ codd., *exc. Epit.*; similiter in *sqq.* ο pro ω in *παρὰ* codd. || 18. οἱ δὲ τὸ πρῶτον Cor., probante Kr.; ἢ ἢ κορυφῆς conj. G. Hermann ad Eschyl. *2, p. 163*. || 23. ἀριεὺς *E* Mein. || 32. μῆδε] μήτηρ [μήτη] εἶδον μήτη ἤκουσαν Mein. || εἰδόντων] ἰδόντων Cor., idque rec. Mein. Deinde e Corayi conj. legentia fuerit σκοποῦντας αὐτὸ μόνον τοῦτο δὲ τὴν ἀριεὺς τῶν ἔχον. || 38. οὐ recte om. *oz*. || 51. Σπάρτους codd. *x* Xyl.; Ἀπάρους propositus Cas. || 52. πρόσκειται *CDhl* Ald. || 7. Γόλαι codd. || Καδ.] Δοκούσι *E*, Δοκούσι cett. || 8. Οὐτίοι] sic *E*, Κούτιοι codd. cett., Κούτιοι Ald.; e Cas. conj. mutarunt editt. Ego Strabonem cepisse censeo Κύρτιοι; nam Cyrtios juxta Anariacæ locat *p. 449, 8*; Utiios autem Strabo *p. 440, 46 a* Cas. Caspiorum et Albanorum habet, ubi Ptolemæus *5* ponit. Sane quidem in *sqq.* (lin. 10) Utiia ad meridiem maris Caspii oram juxta Anariacæ commemoratur; verum hinc ne colligas nostro quoque Utiiorum mentionem fieri, sed Utiios in Cyrtiorum e cum suffectos esse statuas, postquam quæ sequuntur φασὶ δὲ... ἐγκοιμωμένων ex margine in ordinem verborum recepta essent. Hæc enim si tueri velis, truncata esse orationem dicendum est; sin ejeceras, optime nec procedunt. Porro interpolata esse quæ hoc loco a Ænianibus Utiis (quasi alterius *Εἰτῶν*) incolis leguntur, ex eo etiam intelligitur, quod de his Strabo in Armeniæ descriptione (*455, 35*) ita monuit, *ut cum iis quæ alibi (p. 440) de Utiis situ dixit, concitari possint*. || 8. « Παρσιών *ισαζ*, Παρσιών Cor., Παρσιών scribendum esse suspicatur Raoul Rochette Sur les colonies. *p. 147* : putarunt enim aliqua ratione referendum esse hunc populum ad Ænianos propter verba Stephani *s. v.* Αἰνία (Αἰνία, πόλις Παρσιών, καὶ Αἰνία; οἱ οὖν καὶ Αἰνίος ποταμὸς αὐτῆς... Σπάρτους δὲ τὴν ἑσπερίαν ἐν τῷ Πόντῳ Αἰνιάντας ἄλλους εἶναι, οὓς καλεῖται νῦν Παρσίους), qui tamen ipse in referendo hoc Strabonis loco errorem admisisse videatur. Parrhasii in *l* partibus commemorantur a Plinio *6, 16, 18*. KRAMER. Ex Plinio nihil proficimus; nam Parrhasios illos qui in Dalecampiana et Broteriana Plinii editionibus post Particanos et Sarangas memorantur, Silligius in nullo suorum codicum reperit, ideoque notissimus editor hanc vocem expunxit. Ceterum intelligendi sunt Parrhasii Ptolemæi, qui infra Sarangas in Γεωγραφία habitabant. Pro Παρσιών legendum esse Παρσιών non nego, etsi ex Stephano id non consequitur; certe Thessalicam gentem indicari, non vero Arcadian, per est probabile. Vix enim dubium, quin postea fuerint e Cyrilo Pharsalio et Medio Larissæ, qui, ineptissimis commentis indulgentes, per totam Armeniam et vicinas regiones monumenta et instituta Thessalici agnoscere sibi videbantur. An fort. legendum est Παρσιών? || 10. Παρσίους] Παρσιών codd.; e Stephano *em*. Cor. || ἢν Αἰνίαν καλεῖσθαι] sic *E*; ἢν Αἰνίαν καλεῖται cett. codd., nisi quod Αἰνίαν in *Chaz*; Αἰνίαν vel Αἰνιάν; leg. conj. KRAMER. Ptolemæus *6, 3, p. 380*, 15 inter Amardum et Stratonem fluvios in ea ora Caspiæ regione in qua Anariacæ et Parrhasii seu Parsii ieti habitasse putandi sunt, habet ἈΜΑΝΙΑ urbem, quam esse nostram ΑἰΝΙάναν suspicor. Nescio an apud Strab. legendum sit : τειχίσαι πόλιν [Αἰνίαν] ἢν νῦν Αἰνίαν καλεῖσθαι. || δεικνύσθαι] δεικνύται codd. || 13. Ἀναρίσιον Ἀδάρκην *Dh*, Ναβάρκην codd. cett.; *em*. Tzsch. e Strabono, qui : Ἀναρίσιον, πόλις πρὸς τῇ Κασπίῳ θάλασσῃ

Στραβων. Hæc ἈΝΑΡΙΑΧΗ fuerit ἈΛΙΔΡΙΑΧΗ Ptolemæi 6, 2, p. 393, 13. || 13. ἐν ᾧ codd. || 14. ἔχοιμ. || ἐν κοιμ. codd. || Deinceps orationem resarcire Groskurdus sicut hunc in modum : καὶ ἄλλα τινὰ [ἔχον τοὺς τῶν Ἑλλήνων συνοικισμοὺς] ἔστι δὲ πάντα ταῦτα τὰ [ἰδὴν etc. Cf. not. ad lin. 8. || 23. Ταλαδράκη Dh. Apud Polyb. 10, 31 pro Τάμειρος lege Ταλάδροξ. || Σαμαριανὴ καὶ Κάρις] Legendum puto Σαμαριανή vel Σαμαρίνη (sic Ptolem.) [ἢ] καὶ Κάρις (Ζαδράκαρτα [l. Ζαράκαρτα] Arriani, 3, 23). Est hodierna Sari. Cf. Index nominum. || 26. καὶ διὰ τὸ μὲν εἶδος etc.] καὶ τοῦ μὲν εἶδους οὖν, καὶ ταῦτα μὲν τοῦ εἶδους xy, καὶ δὴ τοῦ μὲν εἶδους Cor., fort. pro εἶδους leg. esse ἰδὸν suspicamus. In E nihil nisi hæc : σημεῖα δὲ τῆς εὐδαιμονίας ἢ μὲν γὰρ etc., quod rec. Mein.; καὶ τῆς μὲν εὐδ. σημεῖα ἢ μὲν Kr.; attamen Epitome ipsius Strabonis verba reddere non videtur. Quod codices habent ἡγούντο et ἡγούνται, cum Meinekio ortum esse puto ex ἡ γούν ἀμπλος, quæ erat varia lectio verborum ἡ γὰρ ἀμπλος. In antec. legimus χιλίουσιν τετρακοσίοις καὶ δέκα. Τοῦ δὲ μεγέθους (vel fort. Τοῦ δὲ πολυειδοῦς) τῆς εὐδαιμονίας σημεῖα ἢ γὰρ etc. Numerus stadiorum 1410 ne nimis exactus esse videatur, reputandum est in Asiaticarum regionum descriptione distantias maximas stadiorum numeris peracurate supputatis definiri. Sic in sqq. occurrunt numeri 4560. 4120. 1960 etc. || 32. Σακαγνή codd.; em. Xyl. || Ἀραζηνή codd.; em. Xyl. || 41. μὲν delevit Cor., probante Meinekio, qui prius ἄλλ' scribi voluerat pro καὶ; malim μόνον e conj. Piccoii qui deinde pro καὶ proposuit ἄτε. An καὶ [τοῦτο]? In Aldina verba μὲν χρόνον omittuntur. || 47. διαρῖπται codd., exc. z.

P. 437, 14. οὖν om. Mein. || 19. προσέρεται recte, puto, Cor. Mein. || 21. δὲ καὶ || 27. καὶ om. edit. inde a Cas.; γε Mein.; καὶ τοῦτο i. || 28. ὡς [ὥστ'] codd.; ὥστ' εἶναι Τάναϊν γ; em. Cor. || 30. καὶ om. z Cor. || 38. ἐκ] ἐν Cor. e conj. Casauboni. || 46. σκαπαζόμενοι Epit., σκαπαζόμενοι i, σκαπαζόμενοι celt. codd. || 50. δ' om. Mein.; ἄλλοι δ' ἄλλως C, ἄλλοι καὶ Cor., qui in notis proposuit ἄλλοις ἄλλῃ.

P. 438. ἀρετάμενα Egrys, Tzsch., Cor., Mein. || 6. καὶ om. Cor.; τυγαγόντων codd., exc. E. || 15. Παρωχοάρας CDhlorwz, Παρωχοάρας γ; em. Tzsch. || 20. « Verba τὰ τε ἀρα... προσδόρεια manifeste turbata sunt; sed quomodo sint corrigenda non video. Simillimus est locus 15, p. 689 ed. Cas. (p. 587, 35), ex quo Groskurdus ita hunc nostrum restituendum esse censet : παρὰ δὲ τοῖς βαρβάρους τὰ [τῆς Ἀριανῆς καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὄρη] τὰ προσδόρεια [κατὰ μέρος ὀνομάζετο δὲ] Παροπάμισος καὶ τὰ Ἡμωδὰ κτλ. Equidem ejicienda potius nonnulla, quam quidquam addendum crediderim. » KRAMER. Groskurdium mutata verba transponentem, transposita supplementorum opera resarcientem nemo probabit. Corruptelæ ex eo manarunt quod nomina propria scribæ in nota verba depravarunt. Legendum esse censeo : παρὰ δὲ τοῖς βαρβάρους τὰ τε [Σ]άρρι[α] καὶ τὰ Παροπάμισα [καὶ] τὰ [Ο]ττοροκόρεια καὶ τὰ Ἡμωδὰ καὶ τὸ Ἡμὸν [ὀνομάζετο], καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀνόματα ἑκάστους μέρεσιν ἰπέκατο. Verbum ὀνομάζετο vel aliud simile Strabo fortasse non scripsit, quum ex antec. facile subintelligatur. Montes qui ab occasu Paropamisai sunt Ariam a Margiana et Bactriana dirimentes, apud Ptolemæum vocantur Σάρρια ὄρη. Eosdem alio nomine et fortasse rectius dictos esse censeo Σάρρια ὄρη, siquidem omnia suadent nomen eos habere a loco quem Isidorus Characenus et Anonymus Cosmographus (Æthicus, p. 727 ed. Gronov.) Σάρρι, Saphri, vocant, quemadmodum proximus mons, qui apud Ptolemæum 6, 2 τὸ Μασδωρῶν ὄρος appellatur, ab oppidito quod etiam nunc Mas-

doran dicitur, nomen nactus fuerit (v. Geogr. min. t. I, p. XCI). Otiorocorum montem, cujus sæpius vet. meminerunt, Ptolemæus in ultimo oriente ultra Imaum collocat; apud Strabonem statim post Paropamisum memoratur; quod ne mireris, locum adscribam Cosmographiæ (l. l.), cujus fundum ex antiquis tabulis ævi Augustei deductum esse constat : *Usque ad fontes fluminis Otiorogoræ (Otiorodomaris ap. Marcellin. 23, 6, 70; Dargamanis sec. Ptol. 6, 11.), auctor inquit, ubi sunt montana Paropamisadæ, mons Taurus; a fontibus Otiorogoræ usque ad civitatem Otiorogoram inter Hunnos et Scythas et Gandaridas mons Caucasus. Ultimus autem inter Eoas et Pasiadras mons Imaus.* || 20. Παρπαμίσου CDhlorw, Παρπαμίσου E, Παρμίσου xy. || 21. Ἡμωδὰ E. Ἡωδὰ CDhlorwz Ald., Ἡωδὰ γγ. || Ἡμῶν E, Ἡμῶν CDhlorwz Ald., Ἡμῶν γγ, Ἡμῶν l. || 23. τὰ add. Cor. || 26. Ἄδοι codd. || 28. Σάκκας CDhi, et sic plerumque. || 32. καὶ Πασιανοὶ] ἢ Ἀσιανοὶ conj. Longuerue (Annal. Arsacid. p. 14.) et Vaillant (De Arsac. imp. I, p. 61). Legendum est Πασιακοί. Idem Ἀκασιακοί vocantur p. 440, 9, sicut dicere licet et Μαρδοὶ et Ἀμαρδοί. Sunt Πασοί καὶ Herodoti, Πασίκα Pomponii Melæ, Πασίκα Ptolemæi. || Τάχαροι codd.; em. edit. || 33. Σαράκηνλοι x. Cf. not. ad p. 440, 30. || καὶ delent Grosk. et Kr.; ol Cor. || 36. Πίσσαυροι E. || 37. Ἐπαροι E, Ἀσπάροι w. || 38. διατείνουσι] om. E; διαμίνουσι codd.; extinduntur Guarin.; em. Cor. || 43. τῇ Ἰσάϊαν codd.; em. Xyl. || 52. τριήρσαι codd.; em. Xyl.

P. 439, 9. Ἀναεῖττος CDhi. || 11. τὰ Σάκα codd.; em. Tzsch. || 18. οὖν add. Cor. || 32. προσηγρούσας codd., exc. ozx. || 35. τις] τῆς Chilorwz, τοῖς D, τῶν γγ; em. Tzsch. || 39. ὧν] Lege οὐ ex conj. Cor. || 39. Ἀράξην i, Ἀραξὸν celt. codd. || 47. ὅων Cor. || 51. φανεράν Cor., vocem hanc post ἐξαρθήσας collocans. || 53. μετὰ τῶν πρ. w, Cas.

P. 440, 20. ἡ om. Mein. || 25. « Αὐγάσιοι pro Ἀττάσιοι scribendum esse censet Casaubonus ex Stephano, qui illud nomen suo loco affert citato updecimo Strabonis libro, unde haud parvum opinionis isti accedit pondus : verumtamen Ἀττασίη cum Chorasmiis recensentur a Plinio 6, 16, 18, ut dubium sit, ultra verior habenda sit scriptura. Corayus denique Ἀσπασιάται proposuit propter sequentia. » KRAMER. Legendum est ex Stephano Αὐγάσιοι. Ἀττασίη apud Plinium legitur ex conjectura Hermolai Barbari, qui simul etiam alteram conjecturam Ἀττασίη proposuit; utrumque ex Strabone; in codd. Plinii legitur : Arasmi, Arassini, Amassini. Αὐγάσιοι Strabonis sunt Αὐγαλοὶ Ptolemæi, Αἰγλοὶ Herodoti (3, 92). Ἔgli isti multum negotii viris doctis facesserunt, variisque nomen conjecturis tentatum est. Nuperrime Kiepertus Αἰγλοὶ mutandum esse in Σογδοὶ contendit; quod tanto facilius concedendum videatur quum Ἔgli isti ex Herodoti sententia vel in ipsa Sogdiana vel in confinibus ejus regionis querendi sint. At bene habet vulgata. Fugit Herodoti interpretes locus Chronici Paschalis (p. 321 ed. Bonn.), ubi inter urbes quibus Alexandriæ nomen, recensetur Ἀλεξάνδρεια ἢ κατὰ Σκυθῶν ἐν Αἰγλαίος. Istam urbem esse Alexandriam Iaxarti fluvio impositam recte vidit Droysenius. Sita igitur erat in ea ipsa regione ubi fuerunt Αἰγλοὶ Herodoti, quorum nomen latere in Αἰγλαίος extra dubitationis aleam positum esse mihi videtur, sive Αἰγλοὶ sive Αὐγάλοι scribere malis. Ptolemæus Αὐγαλοὺς suos item ad Iaxartem ponit, sed magis versus occasum quam Herodotus fecisse videtur. Infra Αὐγαλοὺς apud Ptolemæum sunt Chorasmi, quos Strabo quoque cum Augasiis componit. || 31. « πρὸς δὲσιν παρὰ τὸν om. edit.; atque ea a Strabone ita

scribi non potuisse, luce videtur esse clarius: difficillimum autem dictu, quomodo corrigenda sint; omnium simplicissima foret ratio, si mutatis casibus scriberetur τοὺς Ἀραχωτοὺς καὶ Μασσαγέτας τοὺς Βακτριούς. » ΚΝΑΜΕΑUS. Mira est haec emendatio, secundum quam Arachosia a Bactriana versus orientem sita fuisset. Interpres Gallicus verba πρὸς δύσιν in πρὸς ἑω mutari voluit, Ἀραχωτοὺς autem nomen corruptum esse censuit: hoc recte, illud perperam. Fugit cum Ptolemæum quoque Massagetas non solum a Sogdiana boream et orientem versus, sed etiam a Bactriana occasum versus ad Oxum fluvium collocare. At jure Du Theilii miratur cum Massagetas componi Arachotos, qui neque πρὸς δύσιν Bactrianæ erant neque ad Oxum quidquam pertinebant. Nisi egregie fallor, τοὺς Ἀραχωτοὺς ortum est ex τοὺς Σακακαύλους, hæc vero vitiosa scriptura fuerit et corrigenda in τοὺς Σακαρούλους; sic supra p. 438, 33 unus solummodo codex Σαράκαυλοι, ceteri Σακάραυλοι exhibent. Fuerunt vero Sacaraucae inter scythicas gentes quæ Græcis Bactrianam ademerunt (v. p. 438, 33). Apud Ptolemæum 6, 14 p. 428, 1 Σακαράυκαι vocantur et inter Oxum et Iaxartem ponuntur. Alia ejus gentis mentio latet in Cosmographia Pseudo-Ethici p. 726 ed. Gronov., ubi editur: inter Dapsassa Cauracas et Parthenasis mons Ochobaris, quæ corrigenda sint hunc in modum: inter Dahas Sacaraucaus et Parthyenam (i. e. Parthorum regnum Ariam complectens) mons Ochobaris (i. e. Ochi mons; nam baris i. q. mons). Omnia hæc eo faciunt, ut in Strabonis loco Sacaraucaulos aptissime jungi Massagetas existimemus. Ceterum vulgatam lectionem jam reperit Stephanus Byz., qui, Ἀραχωσία, inquit, πόλις οὐκ ἔπωθεν τῶν Μασσαγέτων. Στράβων ἐνδεκάτῃ. || 38. Ἀμάρδου] Ἀρμανούς E, Ἀρμανούς codd. cett.; em. Xyl. || Ἀναριάκας] Ἀδριάκας rw, Ἀνδριάκας cett. codd.; em. Xyl. || 41. Δέρμικας gxy. || 42. Μαντιανῶν E. Idem vitium in omnibus codd. p. 453, 51. || 43. Παταχοδόβαν Dh, Παταχολάβαν l. || 45. ἀπὸ τοῦ Κασπίου] i. e. a monte Caspio. Corrige latina, in quibus pro 1800 stadiis habes 8000. || 49. ἐξδομήκοντα om. Cyoqtuyz, sed in C in margine additum. || 51. δισχίλοι δισημύριοι codd.; transposuit Mein.

P. 441, 3. Δράπη codd. || 7. τριακ.] πεντακχοίοι codd.; illud ex p. 723 ed. Cas. dedit Kramerus, addens: « Sed ne sic quidem numerus hic plane convenit summæ numerorum supra propositorum; ἐνενήκοντα igitur inseri jussit post χιλίους Falconerus, post ἑξακχοίους Groskurdus, quod utrumque æque est incertum. » || 13. κατὰ add. Casaub. || 16. ὥστε gixy; ὥς cett. codd., exc. E qui vocem omisit. || διὰ τούτων Cor. || 19. Κωμεισηνὴ CDh, Καμβυσηνὴ y, Καμεισηνὴ cett. codd.; em. Tzsch. || Χωρινὴ CDhor, Χωαρνή Cor. || 22. Ἀραγας i, Παγας cett. codd. || 26. Παγας codd. || 36. ἀλλήλους loz; leg. ἄλλοις e conj. Cor. || 40. Δατίων codd.; Δακίων Ald.; em. Xyl. || 48. τι ante μέρο; add. rw.

P. 442, 5. Ξανθείους Crz, Ξανθίου; editi. ante Kr, inde a Xyl. || Παρείους codd. || 18. Ματιανὴ E, Μαντιανὴ l, Ματριανὴ cett. codd.; em. Casaub. || κράτιστα E, & κράτιστα cett. codd. || 20. [τῶν] ταύτη Cor. || 22. Lege: ποταμοὶς διαρρεῖται ποτίζουσιν αὐτὰ, τὰ μὲν etc., ex em. Mein. || 24. ὁμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Βακτριανῇ καὶ τὴν ὑποστάσαν δρεῖ τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν] κατὰ τὴν ὑποπίπτουσαν [τῷ] δρεῖ τῷ etc. Corayus, « quæ ne ipsa quidem præbent sensum tolerabilem. Commode contra ita videtur lenissima mutatione componi posse locum difficillimus ac pæne desperatus: καὶ τῷ δρεῖ τῷ ἔχοντι ὑποστάσαν τὴν Βακτριανήν. In quibus insolentius sane est usurpatum ὑποστάναι, nec temere tamen mutandum. » KRAMER.

« Certum remedium frustra circumspecti. Suspicio

tamen in corrupto τὴν ὑποστάναν Paropamisad nomen latere; nec ἔχοντι sanum videtur. An δέχοντι fuit? » MEINEKES. in Vind. p. 188. Ego conjeceram: τῇ Βακτριανῇ (καὶ) τῇ ὑπὸ τῷ Σαρίφῳ (vel Σαπρίφῳ) δρεῖ τῷ δέχοντι τὴν Βακτριανήν [καὶ τὴν Ἀρίαν], quæ in latinis expressi. At hæc quoque rejicula. Istud ὑποστάναν ἄρτι corrigendum esse puto in: ὑπὸ Στασινοῦ τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν. Stasanor Bactrianam et Sogdianam provincias ab Antipatro (an. 321), et deinde iterum ab Antigono (an. 316) obtinuerat (Diodor. 18, 39, 6. 19, 48, 1. Arrian. De success. Alex. c. 34 p. 245 ed. Didot). Ceterum Bactrianam Aria nonnisi perexigua sui parte attingere poterat, longeque major pars contermina erat Margianæ. Margianam vero, sicuti Susianam, Bactrianæ Stasanoris provincia adjunctam fuisse per se est probabile et ex nostro loco colligis; certe peculiarem provinciam Margianam tum constituisse non constat. Legendum igitur aut: ὁμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Μαργιανῇ τῇ ὑπὸ Στ., aut: τῇ Βακτριανῇ καὶ τῇ [Μαργιανῇ τῇ] ὑπὸ Στ., vel etiam καὶ [τῇ λοιπῇ] τῇ ὑπὸ Στ. || 25. Fort. post Ἰρκανίαν excidit θαλάσσης; certe eo sensu vox intelligenda est. || 29. μερῶν] ὁρῶν E; in D literæ μ in litura scriptæ. || 30. Ἀρίαν] Ἰρκανίαν rw; Ἀρίαν καὶ ἡ Ἀραχωσία ἐστὶ οὐ πολὺ etc. Du Theil. et Grosk., probante Kramer. || 34. τριακχοίοι] σ' E. || Ἀρτακάνα] Ἀρτάκακνα CDhaz Tzsch., Ἀρτάκνα r, Ἀρτάκνα w. « Conditoris nomen fuit Ἀρτάκας, ex quo formari potest Ἀρτακνή sive neutro genere Ἀρτακνή. » Mein. Cujusmodi regula in nomina barbara non cadit. Inter Ariæ urbes a Ptolemæo memoratas novem sunt quæ in ἀνα εἰσὺν; eaque terminatio omnium frequentissima in hujus quoque urbis nomine restituenda est apud Ptolemæum, ubi libri habent Ἀρτικαῦδα. Apud Isidorum Characemam urbs vocatur Ἀρτακασὺν πόλις, ap. Arrian. Exp. 2, 25 Ἀρτακῶνα, ap. Plin. 6, 25, 93 codd. Artacoana, Artacoana, Artacoamna. Apud Strabonem Ἀρτακῶνα in antiquioribus codicibus abierit in Ἀρτακῶνα; deinde alterum v in x et in y mutatum, ut fieri solet. || Ἀχαία] Ἀχαίη Dhiz. Meinekio nomen corruptum esse videtur, nescio quam ob causam. Fortasse Ἀχαία est urbs quam in Partienne memorat Appianus Syr. 57: ἐν δὲ τῇ Παρθυνῇ Σώτερα, Καλλιόπη, Χάρις, Ἐκατόμυλος, Ἀχαία; ex his enim quum Soliram in Aria fuisse ex Ammiano 23, 6 et Ptolemæo 6, 17, 7 constat, idem etiam de Achæa statuendum esse ex Strabone colligere licet. Similiter Ptolemæum Ariæ et Parthyenes loca miscere in Proleg. ad Isidor. Char. monui. Conditore urbis esse potuit Achæus, pater Laodices, quæ nupsit Antiocho II. Plinius 6, 25, 93 in Aria memorat antiquum oppidum Artacabane iterum ab Antiocho munitum. Fortasse hæc est nostra Achæa. Altera urbs Achais in Media erat, prius Heraclea dicta, quæ post eversionem ab Antiocho restituta alterum istud nomen nacta est. || 36. γὰρ om. A, spatio vacuo relicto; in D m. sec. additum est; ὁ οἶνος etc. i. Legendum erit: αὐτοὶ δὲ σφόδρα ἡ γῆ, [ἐν ᾗ γε] καὶ εἰς τριγένηαν [ὁ οἶνος] παραμένει etc. Cf. p. 61, 4: τὴν Ἀρίαν εὐνοία... ὑπερβάλλειν, ἐν ᾗ γε καὶ εἰς τριγένηαν (τριγωνίαν nostro loco codd. et editi.) παραμένειν ἐν ἀπύκνωτοις ἀγέσσι τὸν οἶνον.

P. 443, 1. Ἀτραμυντινός ox, Ἀτραμυνητός Ald. || 4. Ἰσάμου] Ἰομάνου conj. Mannert. Geogr. 5, p. 295; malim Ἰμάου ex conjectura Cas., quam rec. Mein. || γὰρ omittendum. || 6. Παταλληνὴν CDhaz, Πατταλληνὴν codd. cett. || 7. Τεσαρόδοτον Ald. || 8. Σιγέρδος x, Σιγέρδος editi. ante Kr. || 11. Φρυγῶν] Φαυγῶν codd.; e Dionys. Perieg. 752 et Eustathio em. Tzsch. Sunt Γρυναῖοι Scythiæ Ptolemæi. || 63. ἐμβάλλον editi. ante Kr.; εἰσβάλλον mavult Mein. || 14. Ἀδραφα] Ἀδραφα infra p. 725

- ed. Cas.; quid rectius sit nescio; Ἀρέφα Ptolem. 6, 12, Ἀράφα Arrian. Exp. 3, 29, 1. || 18. Τουριοῦαν] Ταπουριαν conj. Du Theil, unde Τατουριαν scr. Mein., conjectura incerta; nescio an subsit potius satrapæ nomen Τουριοῦαν vel Τουριάνου. Cum nostro Τουριοῦαν hodiernam Turan regionem vix recte componit Bournouf, citante Lassenio in *Ind. Allerth.* 1, p. 14. || 21. Σογδιανῶν *Dhz*, Σογδιανῶν *ι*, Σογδιῶν *CBI* et m. sec. *D*. Si indigenam nominis formam spectes, Σογδ. potius quam Σογδ. scribendum est. || 22. Σογδιῶν *CDI*. || 24. ἔδεισιν Mein., recte, puto. || 36. τῷ Καίων Kram.; τῷ οἰκαίῳ codd. || 39. « ἔξιν ἦν om. Ald.; inde Cas., δὲ pro δὴ in codd. quibusdam legi falso ratus, scripsit καὶ δὲ διακορεῖν. Corayus omisit ἦν, auctoritate codicis nescio cuius, quod non displiceret, nisi ἥνικα obstatet. » KRAM. || 40. ποιεῖν] εἰπεῖν o Cor.; vocē conj. Tyrwh.; ὑπονοεῖν mavill Mein. || 45. Καριάτα ozz. || 52. προδοσίας *E*, προδόσεις cett. codd. || 52. ἐν αὐτῇ Βακτριανῇ *ih*; ἐν αὐτῇ τῇ *B*. Cor.
- P. 444, 3. εὐγαίον *D*, m. pr., εὐγαίον *C*. || 13. καὶ om. *xy* Tzsch. Cor.; in καλεῖ mutari vult Casaubonus; in eo alterum fluvii nomen latere suspicatur Mein. Quomodo resarciendus sit locus lacer nescio. || λέγα post Ἀριστόβουλος add. *ixy*, quorum *y* habet ὡς ante Ἀριστόβουλος || 14. Ante θεμέων excidisse τὸννομα monuit Cas. || 15. ἔθεσαν] « ἔθεντο expectabam, praesertim quum θεμέων præcedat. » Mein. || 27. ὑπάρχειν] ἔχειν *ι*, ποιεῖν *x*. || 31. ἐκβολαὶ editt ante. Kr. || 34. τριακοσίων τετραράκοντα codd. et Eustath. ad II. β, 852 p. 361, 18 R; em. Xyl., coll. Herodot. 2, 6, 53. || 40. μέχρι τοῦ νῦν editt. ante Kr. || 43. ἔω] Debebat εἶσιν, vel, ut alias solet Strabo, ἐντός.
- P. 445, 2 et 10. Ἰμαίον Ald., Mein.; recte; Ἰμαίον *E*, Ἰμεον cett. codd. || 6. Lege μύουρον, quod supra μείουρον habet *E*. || 12. μυρίων] « ἑξακισχίλιον scribendum censet Grosk., idque postulare videntur et quæ de maris Caspii longitudine traduntur supra p. 74 et 507. ed. Cas. et quæ mox disputantur de maxima terræ habitabiles latitudine : quamquam hæc ipsa parum conveniunt his quæ aliis locis eadem de re docentur, maxime p. 116 init., videturque Strabo, paulo incuriosius Apollodorum Artemitenum secutus, decipi se esse passus : de qua re v. Grosk. ad p. 74. » KRAMER. || 20. Ἰσικου *x*. || 21. περιουνομένης *CD*, περιουθενμένης *hirw* Ald. || 23. τῆς μεγίστης codd.; em. Cor. || 30. ὁ add. Cor.; Ἀρταμισίας *Cx*, Ἀρτεμισίας cett. codd.; em. Xyl. || 40. Τάμαρον] *Tamum* Mela 3, 7; *Tabis* Plin. 6, 20; *Sama-mara* ap. Pseudo-Ethlicum p. 727 ed. Gron. || 47. φύντα] ζώντα Stobæus tit. 121. || 48. πόνων] κακῶν Sexti. Empir. Hypoth. Pyrrh. 3, 24 § 230.
- P. 446, 4. Σίγγινοι *I*. || 9. ὅπως] ὅπερ *r*; om. Cor. || 11. Leg. Ταπύρων cum Cor. et Mein. || 13. οἰκοῦσι... Ἰρχανῶν glossa ex p. 441, 28 petita. || 24. περὶ τούτων om. codd., exc. oz Ald., in quibus περὶ τούτων; em. Tzsch. || 25. ὅσα μὲν [ὄν] Mein. || 28. τῶδε ἢ τῶδε τῷ κλίματι Cor. || 41. ἐκτινόνμενον ex correct. *D*, Mein. || μακροῦς] sic *E*, μικρὰς oz, μικροῦς cett. codd.
- P. 447, 9. Ἀκισληνῆν margo *E*, Λισληνῆν codd., exc. Epit. In qua Βασιλισηνῆν quod e Cas. sententia rec. Cor., improhante Kramero. In latinis dele verba et *Sophenam*. || 20. Τίγριδος *lozz* Ald.; Τίγρος *C*. || δισχιλίων] Scribendum putaveris ἐλίων (Cf. Ritter. tom. 10, p. 74); at cum Strabone etiam Diodorus facit 2, 11. || 22. ἀπὸ γούν, et supra ἀπὸ δ' ὄν, *D*. || 29. Πολυάρεον codd.; em. Tzsch. || 38. καὶ ante Καππαδ. add. *ovz*; ἀπὸ add. Grosk. || 45. al. add. editt. || 50. Ἐλυμαίων *E*, Ἐλλυμένων *CDxz*, Ἐλλυμένων *ι*, Ἐλλυμένων *w*, Ἀλιμείων *ι*, Ἐλιμείων *r*. || Παραιτακῆων (sic) *E*, Παραιτασηνῶν *Dhiltwz*, Παραιτασιανῶν *Cox*. || 53. περιλαμβανόμεναι Cor.
- P. 448, 3. Κάσπιοι *Er*, sed supr. Κάσπιοι. || 10. πρὸς ἑα τείνοντα ejicienda esse censet Kr., ejecit Mein., πρὸς ἑα καὶ πρὸς δύσιν τείνοντα conj. Du Theil. || 23. Τίγρι Cor., Τίγριδ *lozz*, Mein. Τίγριδ *Ald*. || 32. Verba καὶ τῇ Ματιανῇ, Falconerus, Du Theilius, Cor. et Kr. suspicantur, Meinekius ejecit, perperam; nam bene habent; contra vero offensioni sunt verba καὶ τῆς Ματιανῆς, quæ neque in καὶ τῇ Ματιανῇ, ut Kr. putat, neque in καὶ [μέρει vel τῷ προσαρκίῳ μέρει] τῆς Ματιανῆς, ut Mannert., Grosk., Mein. censent, neque in τοῖς Ματιανῶς, ut Tzsch. et Cor., sed in καὶ τῇ Κασπιανῇ mutanda sunt. De Caspiana regione v. p. 453, 21. || 37. κατὰ ejic. || 39. Σπαύτα *D* (v in fine vocahuli erasum est) *hi*, Σπαῦτα *Cloz* Ald., Σπαῦταν Tzsch. Lacus armenice dicitur *Kapotan* vel *Kaputan Dzow*. Quæritur an Σπαῦτα pro Καπαῦτα ipse Strabo an librarii scripserint. Καπαῦτα oppidum infra hunc lacum situm habet Ptolemaeus. Cf. not. ad p. 453, 51. || 41. κατυρωθεῖσιν] κατατυρωθεῖσιν Tzsch., probante Dindorfio in Steph. Thes., improbante post Groskurdium Kramero, quamvis hic fateatur non satis constare quæ sit h. l. vis verbi κατυρῶν. Legendum suspicor *καταρυρωθεῖσιν*. Quas purgandi causa immerseant vestes, extrahebant sale contaminatas. || 50. Γάλακα] Γάλα καὶ codd.; em. Grosk., qui deinde excidisse monuit χειμάδιον sive χειμαρινόν *dz*.
- P. 449, 2. Ἀδλλιοι] Ἀδελφιοι codd.; em. Cas. || 11. Μάρδοι] Ἀμαρδοι codd.; em. Cas. || 15. ἄνδρες δεινοὶ πετροβατεῖν καὶ ἀνοκτισταὶ ἀριστοὶ Tzsch. et Cor. ex Eustathio ad Dion. 730. « Probabilius est verba illa ab Eustathio liberius hunc locum referente addita esse, quam in codd. omissa. » KRAMER. || 19. Ἀρτασῶας δ' ἦν *CDhirw*, Ἀρτασῶας δ' ἦν *I*. || 19. εἰκὸς om. oz, ὡς εἰκὸς *x*; ortum esse ex verho sequente putat Kr.; εἰκῇ scripsit Mein. || 31. Ἀστυάγους *Ei*. || 33. χειμάδιον] « Post Ἐκβάτανα lacunæ signa posuit Cor., excidisse ratus talia fere : τὰ Ἐκβάτανα [θερινὸν βασιλείον, ἢ δὲ Σελεύχεια] κτ.), quæ nullo modo ferri posse sponte sua liquet; nec probabilior altera scriptura est ab eo in notis proposita. Nec felicior est Du Theilii conjectura χειμαδίων mutantis in θέριον, quod nemo unquam videtur illa usurpasse. Verumtamen corruptam esse vocem χειμαδίων liquidissime apparet ex iis quæ mox leguntur et p. 522 et 743 ed. Cas. Fortasse scriptum fuerat βασιλείον, postea nescio quomodo mutatum. » KRAMER. Χρηματιστήριον conj. Meinekius. Tentare possis : Ἐκβάτανα [ἀρχεῖον] χειμαδίων vel χρηματοφυλάκιον s. γαζοφυλάκιον. || 39. Αἰδυμαίοις *Chirzz*, Ἀλυμαίοις *D*. || 49. Παραιτακηνούς *Dh*. || 52. νότον] ἑω *E*. || 54. καθ' ὃν Tzsch. Cor. || Μεσσαβατικὴ *E*, ἡμᾶς σαβατικὴ *Cz* Ald., ἡ Μεσσαβατικὴ Tzsch. Cor.
- P. 450, 2 Ἀτραπίοις codd. exc. *E*. || 5. καὶ ἡ πρὸς Πάγαις] Ἡράκλεια conj. Grosk., Kr., Meinekius. Heracleia ista commemoratur p. 441, 21. Deinde αὐτοὶ Πάγαι voluit Groskurd.; « sed singularem, Kr. ait, tuetur Stephanus s. v. Πάγα, ubi hunc Strabonis locum sequitur. » Igitur pro πρὸς Πάγαις legendum esse πρὸς Πάγq et Strabonem hæc non ex eodem fonte afferre quo usus est p. 441 (ubi Πάγαι sæpius legitur et Heracleia memoratur), consentaneum est. Jam vero quum Heracleam oppidum ab Alexandro conditum, deinde eversum ac restitutum Antiocho *Achada* appellaverit (Plin. 6, 16, 18, 48), nullus dubito quin ἡ πρὸς Πάγαις orta sint ex ἡ πρὸς Πάγq Ἀχαΐς. || 8. πεντακισίοις] ὀκτακισίοις *rw*. || 9. Ἀρτεμισιγνός *CDhir*, Ἀρτεμισιγνός *ixy*, Ἀρταμισιγνός oz. || 13. Μαντιανῆν *rw*. || 14. Κασπίας *Ei* Epit. || 21. πέντε] πεντεκαίδεκα conj. Wesseling, ad Diodor. 17, 110, coll. Arrian. 7, 13. || 23. Νισαίοις *E*. || 30. πολὺ] ὁ πολὺ Strabo ap. Stephan. v. Μηδία, unde recepit Co-

- rayus. « Neque infitandum est, Kramerus ait, negatione sententiarum connexu magnopere commendari, ne dicam requiri: verumtamen cum Plinius (19, 15., coll. 20, 48) *laser quod in Perside aut Media et Armenia nascatur large, multo infra Cyrenaicum esse tradat, codices sequi tutius est visum.* » Quæ sequuntur: ἔστι δ' ὅτε καὶ διαπέρων, satis aperte indicant in anteccl. legendum esse: ὅπως, [ὡς τὸ] πολὺ λαϊκόμενος, idque etiam in Stephano reponendum. Inter ὅς et πο facile ὡς τὸ a scribis negligebatur. || 36. πάριον editt. || 38. πλάτος] Debebat μήκος, monente Groskurdio. At num recte μήκος reposerit Meinekius, quaeritur. || 39. Κασκίας i. || 47. ἔθη] ἔθη codd., exc. oz.
- P. 451, 12. καὶ recte om. oz. || 17. ὅτε καὶ ἀντὶ x Cor. || 18. τοῦ μὲν [οὖν] Meinekius. Post Ἰάσονος oz add. φασιν. || 32. ὅτι πλείστας νέμειν [τοὺς] ἀνδρας conj. Gorsk.; ὅτι πλείστας ἔχοντας νέμειν ἀνδρας Kr. Similiter possis: ὅτι πλείστας [ἔνα] νέμειν ἀνδρα. At νέμειν ἀνδρα vel γυναῖκα, pro viro vel uxorē habere, vix quisquam dixerit. Itaque Meinekius proposuit: ὅτι πλείστας νέμονται ἔχειν ἀνδρας. Sed ne νέμειν corruptum esse putem, neque conijciam ἔνα ἔχειν vel νέμεισθαι (inter se dividere) ἀνδρα vel tale quid, obstat videtur Epitome, quæ ita habet: ὡς αὐτῶς δὲ καὶ γυναῖκί συμφορὰν εἶναι τὸ νέμειν ἐλάττωτας τῶν πέντε ἔχοντι γυναῖκα. In his ἔχοντα legi vult Kramerus; quo admissio nihilo melius oratio procedet. Scribendum potius: γυναῖκα συμφορὰν νέμειν τὸ εἶναι etc. Similiter apud Strabonem quoque legi velim: ἐν καλῷ τίθεσθαι ὅτι πλείστας εἶναι ἀνδράσι, τῶν πέντε δὲ ἐλάττωτους συμφορὰν νέμειν. Pro exquisitiore isto νέμειν quidam dederat ἡγίστα vocem usitatissimam; deinde νέμειν in margine adscriptum est, tum ex margine in ordinem verborum rediit, sed non suum recuperavit locum. || 40. νομῖμων margo x, νομαδικῶν codd. || 41. ταῦτα codd.; em. Cor. || 42. φήσομεν Kr.; θήσομεν codd. || 47. Τίγριος E, Τίγρητος x, Τίγριδος oz Ald.
- P. 452, 3. Παρύαδρος codd.; *Paryadra* Guarin.; Κυδίσος codd. exc. i. || 22. πρὸς ἄρκτων E, προσάρκτων *Clorwax*, προσαρκτίων correct. z; ἡ add. xz. || 27. Ταύρου] Debebat Ἀντιταύρου, monente Du Theilio. || 28. Μεσο ejiciendum esse movuit Salmasius in Solin. p. 437. || 28. αὐτὴν] αὐτὸν xz Tzsch. Cor. || 29. Καρδασίουερτα E. || 31. Γορδουλὴν E, Γοργουλήν x, Γοργουλήν cett. codd.; em. Cor. || 37. τὰ] τὴν codd.; Ἀζαραν i Ald., τὰ Ζάρα Tzsch. Cor., absque causa idonea. || πόλις] πόλις *CDil xrw* Ald.; πόλις oz, πόλις E. || 45. Σαχ.] Ἀκασήν E, Κασσηνὴ hi, Σακασσηνὴ codd. rell. || 50. Φαννὴ *orwax* Ald.; Φαννὴν Tzsch. et Cor., eandem esse regionem quæ infra Φαννίτις vocatur, putantes; recte, opinor. Φασιανὴν (*Basean Armen.*) conj. Lucas Inghius (*Armen. ant. p. 528*), probante Kramerio. Quæ sequuntur nomina Κωμισσηνὴ et Ὀρχιστηνὴ (Ὀρχηστηνὴ E, Ὀρχιστηνὴ *CDoxz*) num recte habeant, nescio. || 54. Χωζήν *gy*, Κοζήν x (*Chorden arm.*).
- P. 453. 1. τῶν ὁρῶν] om. *gxy* Cor.; κατὰ τὰ ὁρα oz Tzsch.; verba ex anteccl. male repetita esse recte censere videtur Kr.; fort. leg. ἀμπέρων in notis ad Epit. conj. Cor.; ὁδοιπόρων propositum Mein. in Vind. p. 190. || 2. γενομένων xz Epit. Cor. || 4. ἃς ante παραβαίροντας inseruit Meinekius, recte, opinor. || 6. te post ὀρύττεσθαι add. i Cor. || 9. κὰν τούτοις] Si reapse Strabo dixit etiam in verbibus aquam contineri, legendum erit κὰν τούτοις δὲ. At vix dubium est quin turbatus locus sit, recteque Meinekius in Vind. p. 191 censeat verba περιεχούσας χρυστὸν ὕδωρ ὡς ἐν χιτῶν sciolum in margine ad verba ἀπολαμβάνεσθαι ... πίνεσθαι adscripsisse; quibus ejectis, cetera in hunc modum refigenda esse: ἐν δὲ τῇ χιτῶν βύλῳ; πηγνυσθὰι φασὶ κοίλας, κὰν ταῦταις (vel κοίλους,
- κὰν τούτοις) ἀπολαμβάνεσθαι χρ. ὕδωρ, περιεχούσας δὲ τῶν χιτῶνων πίνεσθαι. Καὶ ζῶα δὲ ... θρῆκας, τὴν ἡ γένεσιν πτλ. || 10. περιεχούσας codd., exc. E Epit. || 13. φαλάου E Epit., παλάου Dh, παλάου cett. codd. || 15. Ζαριδὴν codd.; em. Tyrwh. || 18. Ἀκισσηνὴς] Ἀμισσηνὴς Ald.; Ἀκισσηνὴς editt. ante Kr.; « quæ scriptura per se satis aridet, sed Acilisenæ postea recensetur inter regiones ex vicinis populis a primis Armeniæ regibus deinceps subactas. Quapropter codicum scripturam relinquare malui quantumvis corruptam, ac nescio an huc pertineat Ἀμισσηνὴν, quam Steph. v. Ἀμισσα dicit χώραν τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, excitato Strabonis libro undecimo. » KRAMER. Sane nostrum Strabonis locum Stephanus citavit. Quodsi Ampliisene τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας esse dicitur, id ex Strabone qui hanc regionem priscae Armeniæ attribuit, quæ Artaxiæ temporibus μικρὰ adhuc erat (lin. 14), facile explicatur. Ceterum Ἀμισσηνὴν nomen vix recte habet. Apud Ptolemæum Sophenæ adjacet Ἀντισσηνὴ (*Hanzozith armeniacæ*); ὤ et θi græce idem fere sonant; θ et φ confundi solent; itaque Strabo scripserit Ἀντισσηνὴν idque in codice Stephanus abierat in Ἀμισσηνὴν. || 19. καὶ Ὀδομαντίδος] Provincia Armeniæ nomen in notum Græcis vocabulum detortum esse suspicor. An est Ὀδορδηνὴ Ptolemæi (Ὀδορδανίτις; Oromandum urbem Ptol. in Armenia minore habet. 20. παρακειμένων ozx. || 23. Παυάδρου *CDhloxz*, Παυάδρου i; em. Xyl.; deinde Χορζοῦν codd. || 24. Μοσσινίων C, Μοσαίνων *Dhlwaxz*. || 25. τὴν τε Καρ. *Dhi*. || Καρηνίτην i, Καρηνίτην cett. codd. || Σαφ.] Ita etiam ap. Steph. s. v. Debebat Δερζηνήν (*Derdchan*). || 26. Ἀκισσηνὴν codd.; Ἀκισσηνὴν Ald. || 28. Ταρωνίτις (*Taron arm.*) Kram.; Ταμωνίτις codd.; Ταρωνίτις Tacit. An. 14, 24; Τάρωνα Procop. B. P. 2, 25; Τάρων Constant. Porph. De adm. imp. c. 45. || 31. Ἀρῆατα E et sic postea. || 32. Ἀτροπάτης C, Ἀτροπάτας *DEhuxz*. || 33. Ἀρταξηνὴ Dh, Ἀρταξηνὴ cett. codd.; em. Tzsch. || ἐπὶ καὶ editt. ante Kr. inde a Xyl. Ejice vocem. || 39. Βάρδουρα i. || 40. Ἀρτάγιστα Mein., e conj. Ruhnkenii ad Vellej. Patern. 2, 102, cett. codd. Zonara 10, 36. || 41. Ἀδωρ] Ἀδων Zonaras l. l., Mein.; *Domnes* Flor. 4, 12, Rufus Breviar. c. 19. Ἀδων conj. Voss ad Vellej. l. l. || 51. Μαντιανή] Sic sæpe codd. habore pro Μαντιανή jam vidimus; ceterum nescitur num ipse Strabo Μαντιανή scripserit an a scribis hæc vox ex Κακαῦτα (Σκαῦτα p. 448), quod sequens κυανὴ flagitat, corrupta sit. || κυανεανὴ codd., exc. E. || 54. Ἀρσηνὴ] Ἀρσασα Ptolem. || Θωπίτιν E, Θωπὴν cett. codd., Θωπίτις Dionys. Per. 988 et Eustathius ad h. l. Strabonem laudans; Θωσπίτις Ptolem.
- P. 454, 1. ῥήπτει C, ῥύπτει m, ῥύπτει Eustath. l. 1. || 9. Χαλωνίτιν Armeniæ non novimus. Erat Chalonitis regio in Assyriæ Mediæque confinibus, in qua *Digalah* s. *Didjell* (Dialas, Delas, Sillas apud vell.), i. e. parvus Tigris, per Zagrum montem in planitiem errumpit. Huncce *Digalah* (non vero *Kerkah* (Chiospem) fluvium, ut nonnulli putant) Tigridis nomine designat Diodorus 17, 110, 3. Strabo ejusdem fluvii regionem in Armeniam ad Tigrim perperam transposuisse videtur, sicuti sqq. quoque mira rerum confusione laborant. || 18. Ὑσπρίτις] in *Sysprietide* Guarinius; legendum Ὑσπρίτις, uti legitur p. 432, 6 et 455, 2. Sysprietidem esse regionem metallis divitem, ab *Erzerorum* boream et ortum versus sitam, quæ arm. vocatur *Ispir*, in eaque ponendos esse Saspres Herodoti aliorumque, viri docti communi, quantum sciam, statuerunt consensu, nec aliter nos in tabulis rem representavimus. Non ita tamen sensisse Strabonem in propatulo est. Nam ex Cyrilo et Medio refert (p. 455, 2 et 432, 9) Thessalos sedes fixisse par-

sim in Sophene et Adlisisene, partim ἐν τῇ Συσπικτιδί
 ὡς τῆς Καλαχηνῆς καὶ τῆς Ἀδιαβηνῆς ὅτε τῶν Ἀρμενιακῶν
 ὄρων, adeo ut Syspiritis in ea fere regione ponenda sit
 in qua Arrapachitis habet Ptolemæus. Hæc quum a
 meridie sit Moxeænes (*Mokkâ* armen.; in qua *Moschis*
 quædam commemoratur et alteram Colchidem Ptole-
 mæus collocat), Syspiritis autem, quam in hodierna *Ispir*
 agnoscunt, quum a Colchide sit versus meridiem
 Moschicis montibus subjecta: sponte conjectura nasci-
 tur auctores Strabonis Moschicos montes Ponto vicinos
 cum hodiernæ *Mokkâ* jugis montanis (Niphate) confu-
 disse ideoque etiam Hyspirtidem ex Armenia septentrio-
 nali in Assyriam et Mediæ confinia et Zagri juga detru-
 sisse. || 19. τὰ Κάβαλα; Κάβαλα i; Κάββαλα C; Κάμβαλα
lorwzz, edit. ante Kr., quam nominis formam revo-
 candam esse censeo. Quum Alexandri exercitus in Ar-
 meniam nunquam penetrarint, ex hoc quoque loco patet
 Hyspirtidem Strabonis non esse querendam in hodierna
Ispir. Menonis ista expeditio non video quando locum
 habere potuerit nisi illo tempore quo Alexander Suis
 Opim et hinc per Zagrum montem Ecbatana profectus
 est. Eo in itinere ad dextram reliquit montem quem
 Plinius (6, 31) dicit *Cambalidum*, ad septentrionem
Massabaticæ situm, Tacitus vero (Ann. 12, 13) *Sam-
 bulam* vocat. Nunc quoque altissima hæc juga, quæ
 non longe a Zagri pyllis versus meridiem distant, ap-
 pellantur *Sumbala* (v. Ritter. t. 9, p. 478), quorum in
 regione *Sambatas* Ptolemæus collocat. Eodem referenda
 sunt verba Diodori (17, 110, 4), qui de illo quod dixi
 Alexandri itinere loquens: ἐν ἡμέραις τέτταρα, ait, τὴν
 Σιτακηνὴν διανύσας ἦσαν εἰς τὰ καλούμενα Σάμβατα. Ad
 hanc igitur Cambalid vel Sambuli montis regionem
 etiam Κάμβαλα (rectius foret Σάμβαλα) Strabonis refe-
 renda esse, atque Strabonis auctores Hyspirtidem suam
 per Zagrum montem hucusque extendisse, suspicor. ||
 20. ἀνήχθη] ἀνεύχθη C; ἀνυρέθη conj. Cas.; ἀνεδείχθη
 vel ἐδείχθη Tzsch.; ἀπήχθη Grosk.; ἀνέφυγθη Cor.; ἀπήγ-
 χθη Mein., quæ omnia sunt incertissima. || 21. δὴ] τὸ
 Tzsch., Cor. || 11. σάνδυκος] ὀπάνυκος codd.; em. Sal-
 masius ad Solin. p. 811. || καλούμενος; *Dhlrw*, καλούμενα
 xz, καλούμένης CEio. || 24. Νισαίοι E. || 27. Μιθρακη-
 νοῖς C, Μιθρακάνοις *Elorwz*, Μιθρακοῖς Cor. e conj.
 Toupil, Μιθραϊκοῖς Grosk. || 39. καὶ ἐκτόν ejicienda. Cf.
 Plutarch. Pomp. c. 33. || ἱπάρχω] ἱπάρχω codd.; em.
 Du Theil. || 45. εὐρος additum e conj. Grosk. || 50. Α-
 ρίσσης et mox *Δαρισσαίων* codd., exc. Dh. || 53. Κέρσυ-
 λον rw, *Myrsilius* Gnar.

P. 455, 4. ὄρων codd.; em. Xyl. || 6. Θετταλ. Αἰτωλικούς
 codd.; em. Cor. e conj. Du Theilii || 12. τὴν ... διασκευὴν
 codd.; em. Kr. e conj. Grosk. || 16. κατέσκαψαν codd.;
structa sunt Guar.; em. Cas. || 29. τυγχάνει Kr.; συγ-
 γράμει CEhi et margo D; συγγράμει *Dlrwz*, συμβῆ x,
 συμβαίνει o edit. ante Kr. || 36. Οὐτίαν *Dhow*; Οὐτίαν
 supra codd. dederunt; sed fortasse ibi potius corrigend-
 um fuerit. *Uti* s. *Oti* regio dicitur armeniacæ; Οὐδοί
 apud Ptolemæum; Ὀττηνῆ est Asinio Quadrato ap. Steph.
 Byz. s. v. Huc accedit quod Οὐτία propius adest ab Οἰ-
 τεία. Haud enim dubito quin Cyrsilus in Asiaticæ regio-
 nis nomine agnovit Celtæam Thessalicam. Forma Οὐ-
 τία conflata esse videtur ex variis scripturis Οὐτία et
 Οἰτία || 37. Νισαρον] Ἰμναρον E, Ἰμναρον cett. codd.;
 em. Cor. || 39. Βάριδος] Ἀβάριδος Cz Tzsch., Cor. Cf.
 Ritter tom. 10, p. 360. || 43. περισσελιστάς oxx. || 44. Σα-
 ράπαι x.

P. 456, 3. Ζαφριάδους Ald. || 10. Ἀρτάνης] Ἀρσάκης
 Steph. s. v. Ζωφηνή. || 18. περὶ Νίνον] περὶ νινον codd.;
 em. Xyl. || 23. πλησίον τῆς Ἰθρηίας] Ἰθρηίας corruptum
 esse cum diu animadvertum sit, quid scriptum

fuerit a nemine adhuc inventum est; parum apte enim
 conjecisse Cellarium (Geogr. 2, p. 230) τοῦ Νισάρου,
 Falconerum τῆς Ἀρμενίας, Groskurdium τῆς Ἀσσυρίας,
 facile intelligitur. Urbis autem nomen cum videatur re-
 quiri, Strabo, ni fallor, scripserat τῆς Νισίδας, prope
 quam Tigranocerta sita fuisse in ipsa Mygdonia docet
 p. 522 et 747 (p. 447, 43 et 636, 7); cf. Taciti Annal.
 XV, 4; alia v. ap. Ritter. *Erdd.* t. 11, p. 106 sqq. v.
 KRAMER. Recte Kramerus priores emendandi conatus
 vanos esse dicit, sed quod ipse Νισίδας pro Ἰθρηίας re-
 ponendum putat, id, si literas spectas, non est veri
 simile. Neque vicina Nisibi fuisse Tigranocerta Strabo
 dixit, sed hoc tantum asseruit (p. 447) urbem istam,
 quæ erat a borea Masii montis, a meridie ejus sitam
 fuisse sicuti Nisibin (τὸ Μάσιον τὸ ὑπερκαίμενον τῆς Νι-
 σίδας ὁρος καὶ τῶν Τυγρανόκρτων). Jam vero Masius
 patebat longissime. Altero loco Tigranocerta cum Nisibi,
 Carris, Nicephorio, aliis recensetur inter urbes Myg-
 doniæ, quæ regio sec. Strabonem a Nicephorio usque
 ad Tigrim pertinet, adeo ut hinc quoque de situ Tigna-
 nocertorum accuratioris nihil colligatur. Ceterum quum
 p. 637, 7 componantur Τυγρανόκερτα καὶ τὰ περὶ Κάρβα-
 ς (Κάρας var. l.), nostro l. conjicere licet: πλησίον ταῖς Κάρ-
 βαῖς vel τῆς [περὶ] Κάρβα; quo admisso, satis accurate situs
 urbis indicaretur; nam Carrhæ a Zeugmate vix 600 ab-
 sunt stadiis. Attamen quum Ptolemæus e regione Zeug-
 matis (72° long., 37° lat.) ponat Ὀλιδρα oppidum (73°
 3' long., 37° lat.), supra Carrhas (73° 15'. 36° 10') ver-
 sus boream sitam, angustioribus finibus regionem circum-
 scribere simulque omnes codicum literas servare licet
 scribendo πλησίον τῆς [Ὀλ]ιδρηίας. Oliberæ Ptolemæi in
 Tab. Pent. responderet vel certe propinquius fuisse vide-
 tur *Barbare* locus, a quo 10 m. p. intervallo versus or-
 tum distant *Minnacerta* (leg. *Mannocerta*, de *Manno*,
 frequenti nomine principum Orroenes); hanc urbem a
 Strabone cum Tigranocertis confundi dicerem, nisi hæc
 inter Oliberam et Zeugma querenda essent. In eo au-
 tem tractu quum sit Edessa, et jure mireris celeberrimam
 urbem inter Mygdoniæ loca a Strabonē non com-
 memorari, hanc ipsam suspicor a Strabone Tigranocerta
 vocari et Armeniæ regiam in Edessam translata esse
 eodem errore quo Edessæ nomen in Syriæ urbem Bam-
 bycem sive Hierapolin transferri videtur p. 636, 48.
 Ubinam potissimum Tigranocerta sita fuerint, nondum
 satis convenit inter viros doctos. Ut mittam opiniones
 dudum explosas, Moltkii et Kiepertus Tigris regiam
 in hodierno *Meja-Tarkin* agnoscunt, eosque nos in ta-
 bula secuti sumus; contra Ainsworthius locorum natu-
 ram ita esse comparatam esse ostendere studuit, ut urbs
 cum hodierno *Diabekir* componenda sit (v. Ritter. t. 11,
 p. 101 et passim). Hoc si est, tanto facilius errorem
 Strabonis explicare licet. Nam *Diabekir* et Edessa
 (*Orroe*) iisdem fere intervallis ab Eufrate distant;
 porro *Diabekir* in ea regione sita est quæ sec. Plinium
 (6, 31) *Arrene* vocabatur; Edessa vero caput erat *Or-
 roenes*, quæ cum Arrene confundi poterat. Denique et
 Tacito constat (Ann. 15, 3.) Tigranocerta sita fuisse ad
 Nicephorium fluvium (in Tigrin exeuntem, quem Plinius
 l. l. Nicephorionem vocat); Edessa autem fluvio adiace-
 bat qui ad Nicephorium in Euphratem egreditur. Quod
 apud Tacitum legitur Tigranocerta a Nisibi abesse *sep-
 tem et triginta* m. p., id falsum est, ubicunque Arme-
 niæ urbem posueris; tum ad *Diabekir*, tum ad *Meja-
 Tarkin* via est 130 fere millium: adeo ut apud Tacitum
septem vox in *centum* mutanda esse videatur. || τίσαι
 codd.; em. Xyl. || 34. καὶ ante δέσμος add. Cor. || 40.
 Ταυίδος codd.; Ταυαίτις θεὰ Epit. et Eustath. ad Dion.
 846. et Il. ε, 295 p. 987, 11 R; em. Xyl.

- P. 457, 10. Ante Kai ἡ. K. nonnulla excidisse videntur; δ' ante ἰσσι dederunt Cor. et Mein. || 18. μεταικησάντων codd.; em. Cor. || 34. τῆς om. oz. || 35. ἄλλων om. Tzsch. Cor.; ἰθὺν codd., exc. c; οὗς ante ἡράνισται add. Cor.
- P. 458, 13. περιέτιλον codd.; em. Xyl. || 18. πω τὴν πρώτην codd.; em. Tyrwh. || 24. Γαυσαυρίτις D, Γαυσαυρίτις H, Γαυσαυρίτις I, Σαυρίτις I, Ἰσαυρίτις oz, Ἰσαρίτις x, Γαρσαυρίτις CE Epit. || 25. Λαουσασηνή I, Λαουινασσηνή codd. celt.; em. Kr.; Λαουινασσηνή Tzsch., Cor. || Σαργασσηνή CDhlw; Σαργουσινή goys, Σαργουσινή Epit.; em. Tzsch. || Σαραουσινή Σαραουνή Dhlw Guar.; Σαργασουνή o, Σαραουσινή i. || Χαμαννή Epit. || 26. Μορ. Πρηννηνή Dhlw Guar., Πρηννηνή Czs Ald., Πομνηνή I, Μοραμνη Epit.; e Plinio em. Tzsch. || 27. τοῖς codd., exc. B || 28. Καστάβαλλα B. || Κύδυστρα CDH, Κύδιστρα Btwx, Κύδριστρα x, Κύδρια o; e Cicero (Ep. ad div. 15, 2 et 4) em. Xyl. || 30. Ἐλαιούσαν o, Ἐλεούσαν celt. codd. || 36. Μοραρίτην L. || 38. kai add. Xyl. || 40. Σωφινῆ x, Σοφινῆ Dhl, Σωφῆνη edit. ante Kr. || 45. παράκειται B.
- P. 459, 5. 8] ἦν leg. vid. cum Grosk. || Mā] Μάων lw, Κόμανα Dh Ald.; Mās Cor.; Mān conj. Grosk. || 6. τὸ add. ex i. || 9 d Cor. || Tyrwh. || 14. ἐν add. Cor. || 21. συναγγείων oz, συναγγίων celt. codd. || 26. καθαρὸν codd.; em. Tyrwh. || ἀπλώτῳ leg. vid. ἀπλέτῳ quod C ex corr. habet et rec. Tzsch. Mein.; αὐτὸ. τῷ Cor. e conj. Tyrwh. || 36. ἐξοχαῖς CDlw. || 45. ὀχετῷ πλατεῖ Cor.; ὀχετῷ οὐ πλατεῖ conj. Kr. Mein. Post προστοικός Cor. addit μῆκος περὶ χιλιούς σταδίους, improbanter Kramer. || 46. διὰ τὸ τὸ διὰ codd.; transposuit Grosk.; διὰ om. Mein. e conj. Kr. || 52. ἐφ' ὁδῶν Eustath. ad Dion. 867, ἀργυροδίνης Epit. et Oracc. Sibyll. p. 515, Mein.; recte. || 53. Κύπρον] νῆσον Oracc. Sib.
- P. 460, 4. οὕτω] οὕπω (sic) Ald.; οὕπω ὥς vel potius οὕχ' ὥς Cor. || 5-11. Τρίτη... φανεράν] Hæc post lin. 35 posuit Mein., proponente Kramer; recte, ut videtur. || 5. Δακίηου vel Δακίηου conj. Tyrwh.; Ἀσθαμαίου Mein., coll. Marcellin. 23, 6 et Philostrat. Vit. Apoll. 1, 6. || 7. μὲν post λειπομένη add. Cor. || 19. Σαργαρασινή codd.; e Plinio 6, 3 et Ptol. 5, 6 em. Tzsch. || 20. Κάραμος codd.; em. Cor. || 21. δὲ sic z, τε celt. codd. || 25. θησαυροφυλάκιον Ald. || 26. βασιλείου vel βασιλείου πόλεως conj. Cor. || 27. ὁρᾶν codd.; em. Cor. || 28. τὰ γὰρ Σαυεῖρα CDhlw, τὰ γὰρ Σαύρα x, τὰ γὰρ Σαύρα oz, Tzsch.; Γαρσάουρα Cor., «quam formam codd. infra p. 568 et 663 ed. Cas. aliique scriptores tuentur: sed ex scripturis, quas codd. exhibent p. 539. 568, videtur colligendum esse, nomen oppidi illius fuisse etiam Γαρσάουρα, ad radicem bir fortasse referendum.» KRAMER. || 28. Λέγεται [δ'] ὅτι. Mein. || 33. οὗτος [δ'] ἴσθι Mein. || 36. Δύο δὲ μόναι στρ. πόλεις ἔχουσιν Mein. || 40. δὲ [kai] Eus. Cor. || 54. εὐκαιρον B.
- P. 461, 11. ληστεύομεν] πιστεύομεν codd.; em. Xyl. || 13. καὶ ἐμβελεῖς codd., exc. x, qui om.; fort. κάνεμβελεῖς leg. suspicari Mein. || 17. βάρων Clorwx, βάραθρα hi et m. sec. D; em. Xyl. || 30. εἰς] γὰρ εἰς rw. || 40. λιθείαν ix Mein. || 45 et 50. Εὐεράτην] Deb. Ἄλυν.
- P. 462, 2. Ἡρα Dh, Ἡρασαν oz, Ἦραν x. || 7. δν] δ codd.; em. Cor. || 12. αὐτῶν Cor., Kr.; αὐτῶν codd. Ceterum Corayus: ἀσφάλειαν αὐτῶν τὴν καὶ [τῶν] σωμάτων καὶ τῶν χρημάτων ἔχον, recte, puto. Meinekus ἀσφ. τὴν αὐτῶν καὶ σωμάτων καὶ τῶν χρημάτων. Kramerus σωμάτων in χρημάτων mutari, reliqua intacta linqui vult. || 18. Κυρήνου hm, Κυρήνου r; fuerit Κύρου, ut conj. Raderus ad Curtium 3, 4, 1 (ubi: Cyri castra), quod rec. Mein. || 35. Βαγαδανία Mein.; Γαβανία E, Γαδαβανία celt. codd.; Βαγαδανία Tzsch., Cor., Kr. e Steph. s. v. || 37. καὶ ante μόλις add. CDhlw Ald.; ἐγγρότος codd.; em. Cas. || 39. Γαρσάουρα Dhlw, Γαρσάουρα C, Σάργασσα x, Γαρσάουρα I, Ald., Γαρσάουρα Tzsch., Γαρσάουρα Cor. 43. ἐλάσσειν codd.; em. Grosk. || 47. εὐρέσθαι em. D || 50. ἄλλως CDhlw; δὲ τὰς codd.; em. Cor. || Καμμαννή Dlw, Καμμαννή C, Κομμαννή H, Καμνηνῆς ix, Κομμαννή oz, Καμμαννή Ald.
- P. 463, 1. Δασμίδα Cw, Δασμίδα oz, Δασμίδων Ald. 2. Λαβιαννῆς C, Λαουιναννῆς D, Λαυιναννῆς C, Λαυιναννῆς xz, Λαυιναννῆς h, Λαυιναννῆς Ald., Λαυιναννῆς Tzsch., Cor. || 3. Χαμαννή Cho, Χαμαννῆς C, Χαμαννῆς x, Χαμαννῆς z. || Λαβιαννῆς C, Λαουιναννῆς D, Λαυιναννῆς h, Λαυιναννῆς r, Λαυιναννῆς i, Λαυιναννῆς Ald., Λαουιναννῆς Tzsch., Cor. || 16. δ' οὖν om. celt. ante Kr. «Excidit fort. aliquid ante ἐκτρέφαν.» Kr. || 17. βούλονται edit. ante Kr. || 18. τραγέειαν Chw Ald. || προσλὸν τὸ γένος Cor. || 21. Post Κακκ. Ald. add. μέχρι τούτου. || 27. Τιβαρῶν oz, Τιβαρῶν ix || 35. [kai] τὰ μὲν Cor.; τὰ μὲντοι vel τὰ μὲν δὲ om. Mein. || 53. Καλχηδόνια CDhlw Ald., Καλχηδόνια E, Καλχηδόνι i, Καλχηδόνι zi.
- P. 464, 25. Μιλησίαν] Debebat Μεγαρίων. || 26. Λαοὺς οὐδενὶ cum Mein. || 38. Μινῶα et Μινῶα codd.; em. Meursius in Creta 3, 14, p. 191. || 42 et 53. τὰ 1-2 codd.; em. Salmasius ad Solin. p. 624.
- P. 465, 3. Κακωνιάτας p. 296, 45. || 6. Κάλπις lw, Κάλπις oz Ald. || 11. ὁ Δομενεκλείου hi Cor., ὁ Δομενεκλείου Ald. || 22. Σαγγίαν Eustath. ad Dion. 869; Σαγγίαν codd. || 23. Πισινούτος CEhoz, Πισινούτος Di Ald. || 25. ἀποσχεῖν codd.; em. Cor. || μικρὴ x Cor. || 37. Τειόνι] τριονίον CDhlw, Τριονίον x, τῶν ἰονιῶν i, Τειονίτικον oppidum Guar., Τριονίτικον Ald.
- P. 466, 12. δς add. Cor. ex Herodot. 1, 6; καὶ ejicendum; pro ἔξισσι Herodotus ἔξει, quod rec. Mein. || 19. καὶ II. [δὲ] Cor. || 20. διήκον C, διήκον lw, διήκον oz; Mein. || 40. τῇ συνφικηαίᾳ o, τῇ συνφικηαίᾳ E z Tzsch. Cor. || 44. τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Epit. || 45. συνόκησις συνέστησε E. || 46. Κιτάρου x. || 47. Τριονίτικον; Τίου Epit. Kr. Mein.
- P. 467, 1. μὲν om. edit. ante Kr.; δὲ habent rw; ἡ ἐκείνῳ corruptum esse videtur Meinekio, conferenti schol. Apoll. Rhod. 2, 945: ἐστὶ γὰρ Αἰγιάλῳ σταδίων χίλιον (μυρίων codd.; em. Mein.) κάμψαντι τὴν Κάραμβιν μετὰ Σινώπης. E Periplo Ponti Euxini constat Egiolum oppidum a Carambi occasum versus 200 fere stadia distare; nihilominus nautæ τοῦ αἰγιάλου initium fortasse posuerunt ab Egiolo urbe, quum reapse Carambis promontorium ex proxima ora non multum procurrat; quamquam aliter de his veteres geographi, in iisque etiam Strabo (p. 467, 8), statuunt. Littus illud rectum pertinet usque fere ad Potamos, sive usque ad initium magni istius promontorii cui Sinope imposita est; longitudinem habet 900 fere stadiorum; Strabo tamen quum a Carambi usque ad Sinopen nonnisi 700 stadia esse haud recte statuat, etiam litoris istius longitudinem multo minorem fecerit; itaque pro πλείονων μὲν ἢ ἐκείνῳ nescio an legendum sit πλείονων ἢ πεντακοσίων. Similiter μὲν ortum esse ex πεντε vidimus p. 110, 9 et 102, 29. Ceterum hæc incertissima esse patet. || 5 Κωδισιαν. Legendum Κωδισιαν sicuti habet Schol. Apoll. 2, 94; Strabonem laudans ceterique. || 15. δς ἔργον οὐκ ἐχῆ (εἴ) em. Cor. || Ἀρμένην ἐτείχισεν καὶ ἴσθιν τὸ μέτρον ἱαμβοχόν. Epit., qui obtemperavit Corayus. Ineptum esse epitomatoris iudicium censet Mein. || 22. οὐδὲ] οὐ Cor. || 28. φυσικὴ προνοία codd.; e Cas. conj. em. Kr. || 33. καὶ om. oz, recte, ut videtur. || 34. ἔχουσα codd.; em. Cor., qui deinde καὶ delendum esse censet probabi-

liter. || 37. τὸ ex E. additum. || 40. πυκνοῖς πολλοῖς E. 42. δὲ inclusit Cor.

468, 2. Αὐτόλυντον codd.; em. Xyl. || 15. πραγματευσάμενον x Cor. || 17. ἄς οὐς i Cor. || 19. Καμβυσινήν E Ald., Καμβυσινήν xz, Καμβυσινήν r. || 28. Γαδελωνίτης, Γαδελωνίτης Cas.; Γαδελωνίτης et paullo post Γαδελώνα scribendum esse censet Grosk., Plinium secutus qui (6, 1) commemorat urbem *Gazelonem*, idque nomen latere ratus in formis haud dubie corruptis quas infra habentur Γαζαλουίτης (p. 553 Cas.) et Γαζιλωτός (p. 560) : atque hoc quidem valde probabile est, simulque η censeo recipiendum; verumtamen δ non temere est mutandum. » KRAMERUS. Γαδελωνίτης et Γαδελώνα rec. Mein. || 29. Ἀραμηνῆς CDHilxz, Ἀραμινῆς rσ, Ἀραδηνῆς, sed in marg. Σαραμηνῆς, E. || 43. ἔνταx. || π' E. || 44. Ante Καππ. i habet καί, οz καί cīta; ex his cīta rec. Tzsch. Cor.; etiam nomen regis excidisse censet Cas., probabiliter.

469, 12. Δαξίμ. codd., exc. E. || 28. παρώριος Dghilo ryz, παρόριος C, παρόριος rσ Cas.; παράριος Ald., παρώριος Xyl., Tzsch., Cor.; παρόριος E. Kr. || 35. εὐπόριον Cor. Mein. || 39. Φαῦδα lσz editt. ante Kr. rectius, ut iuto; Phabela Guar.; Φαδισάνη in Arriani Perip. Pont. || 23 p. 390 ed. Didot. || 42. Διονυσιόδωρος codd. || 43. Ίκων i Cor.; Μηλίφ ex Plinio 2, 119 legendum esse conj. Tyrwh., quod rec. Mein. Fort. pro τῷ Ίκωνi eg. est τῷ Τροϊζηνίῳ; novimus Dionysodorum Trazeium mathematicum; fort. ejusdem familiae etiam mathematicus fuit. || 53. γένετης codd.; em. Cas. || Κύτωρος] Κοτύωρα ap. Xenoph. et Arrian.; Κοτύωρον ap. Anonym., Plin. Ptol.; idem etiam nostro loco reponiendum fuerit; certe Κοτύωρος, quod Cor. dedit, alibi non occurrit. 470, 8. Τίθαρηνοί E. || 11. Κερκίται E. || 12. Σκυδίστης Clorwz, Κυδίσσης z. || 19. πυργιδίος E. || 36. γάρ] ἐσ oz Cor. || εὐθύς] αὐτῆς Dhi. || 36. γεωργεῖ codd.; em. Cas. || 40. μέλιστα ante τῶν δελφίνων transposuit Mein. || 44. δελεαζόμενοι, οὐς codd.; δελεαζόμενοι. τοὺτους μὲν οὖν οὗτοι Cor.; δελεαζόμενους μὲν οὖν οὗτοι Kr. e conj. Meinekii, nisi quod hic μόνος ex antecedente μόνος ortum et delendum esse putat. Idem Meinekii proposuit : δελεαζόμενοι· ἄσμενοι οὖν οὗτοι.

471, 6. ἀνεῖλετο om. codd. exc. E.; ἀγάλλεται editt. ante Kr. || παρὰ] περὶ codd.; em. Cor. || 8. Σάπαι codd.; em. Groskurd. || 10. Βρύγες Epit., Βρύγες codd. || 11. καὶ Μέρωνες ex sqq. καὶ Μαίωνες ortum. || 19. Ἄλαξ.] Αλιζ. codd.; ex Holstenii conj. em. Tzsch. || Ἀμαζόνων Αμαζόνων codd. || 20. μεταποιούντες x. || ἡ add. Cor. || 21. Ἀλόδης] Ἀδής codd.; em. Tzsch.; μὲν] δὲ codd.; em. Cor. || Ἄλαξ.] Αλιζ. codd.; em. Tzsch. || 24. τοὺς] τὰς codd., exc. CDw; dein Ἀμαζόνες codd., exc. C. || 29. [ὦν] καὶ Mein. || 36. Ἀμαζόνων Dlouwz. || 42. οὐδὲ codd.; em. Cor. || 45. ὁμως διηπόρηx Cor.; καὶ delendum videtur Meinekio. || 50. πόλις Dhiorsz, πόλις C. || Ὀδρύσσης] ὁ ῥύμος Dhiolorz, ὄρυμος z, ὄρρυμος C, ὄδρύσιος x; em. Tzsch.; Ὀδρύσσης Meiu. || 51. Μυγδόνης xz, Μυγδόνης cett. codd.; em. Cor.

472, 1. Ἀλαζόνων] Ἀλαζόνων x, Ἀμαζόνων cett. codd. || Ὀδρύσσης C, ὁ δρύσσης r, Ὀδρύσσης x. || 5. περὶ] ὑπὲρ codd.; em. Cor. || Μυρλίαν codd., exc. oz qui Μυραΐαν. || 6. Ἀλιζόνων Cozsz, Ἀλαζόνων w. || 8. Ἀλιζόνων x ex correct., Ἀλαζόνων ex Palmerii conj. Cor., Mein. || 9. οὖν δὲ Zhl. Mein., recte. || οὐτε ποῦ Kr., ἔπου codd.; οὐθ' ἔπου Cor. || Ἀλόπη] λίμνη codd.; Ἀλόπη Cor., Ἀλόπη Grosk., Kr., Mein. || 17. Πύγυλλα codd.; em. Tzsch. || 18. Ἀμαξ.] Ἀλιζώνας i, Ἀλιζώνους Eustath. ad II. β, 857, Ἀμαζόνες cett. codd.; em. Kr. || 22. φασί Ald. || 38. οὐτι; ei μὴ codd.; ei δὲ μὴ correct. in z; em. Cor. || 45. οὐθ' Cor. Mein. || 47. τοποθετῶν codd.; em. Cas. || 48.

'Ενέαν] Leg. Νέαν, coll. Steph. v. Νέαι et Plin. 2, 97. || 49. Ἀλαζίαν editt. ante Kr. inde a Xyl.; infra est Ἀλαζόνιον.

P. 473, 10. oi add. Cor. || 17. Leg. πολεμήσοντας ex z cum Cor. et Mein. || 22. Φρυγίν] Ἰωσιν oz Tzsch. Cor.; em. Kr. || 23. ol'ra om. oz; ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον ex Iliade editt. ante Kr. et Meinekii. || 25. ἐλέγθην Tzsch., Cor., ex nostra Iliade. || 26. ol' d'] ol' oi, οὐθ' cett. codd. || 43. ζαρ. δώκης (sic) Dhw Ald. || Τίθρος CDilo, Τίθρος huz; e Cas. conj. em. Kr. || Γάσης καὶ Ὀλιγάσης z. || 44. Βαμωνίτιδι. » Bamonitis cum hoc uno loco commemoretur, Corayus suscipitur in nott. ad interpretationem Gallicam scribendum esse Φαζημωνίτιδι, quam his in partibus sitam fuisse liqueat ex p. 560 ed. Cas. : nisi forte isti nomini intercedat aliqua necessitudo cum nomine Βαθανόμου, quod semel iidem legitur p. 561. Sed sunt hae suspiciones, ut ipse ait, incertissimae. » KRAMER. Φαζημωνίτιδι rec. Mein.; posses etiam Δαζημωνίτιδι. || 45. Πημολιτίδι DCorxz, sed in D η mutatum in i; recte, opinor, Πημολιτίτι Mein.; p. 481, 24 regio vocatur Πημολισσηνί. || Γαζαλ.] Ζαγλουθίτιδι oz, Γαζαλονίτιδι w; leg. haud dubie Γαζηλωνίτιδι, ut conj. Grosk., idque rec. Mein.

P. 474, 4. καίπερ editt. ante Kr. inde a Xyl.; καίπερ codd.; ὥσπερ conj. Kr. || 8. ἔξων h, ἔξων cett. codd. || 10. τῆς δὲ μεσογαίας codd.; em. Kr.; τὰς δὲ μεσογαίους s. μεσογαίους conj. Cor. || 17. [ἀν] ejice. || 19. τ' ejiciendum. || 20. ἀν ejiciendum. || 21. ei ἡδὸ conj. Cor. || 37. ἐπιδράμε Cor. || 39. ἐκ πάντων δὲ [τοῦτων καὶ] τῶν τοιούτων Mein. || 45. τὸν λόγον ejicienda. || 52. οὐ] οὐ codd.; em. Cor.

P. 475, 1. καὶ Σάμων] Samum Ionicam ab Homero non memorari ipse Strabo monet. Itaque haec verba ejicienda esse videntur, uti monuerunt Corayus, Kramerus, alii. || 10. ἐτι] ἐπαι codd., praeter im qui hanc vocem om. || 23. ὅτε] οὐτε codd.; em. Grosk. || 24. καὶ ex i additum. || 40. « ἐνεγέγραψες codd., exc. Dh, Ald.; ἐνεγώριx Cor., quod verbum neque apud ullum scriptorem antiquum invenitur, neque ad hujus loci structuram satis quadrat : inusitata sane est etiam h. l. verbi ἐγγεγρίxεν structura, ferenda tamen erit, donec melius quid inveniat. » KRAM. Legendum puto ἐνεγώριxες. || 41. Βασγοιδάριxα] Βασγοιδάριxα Dhiiz, Βασγοιδάριxα oz, Βασιοδάριxα r. Locus hic in Tabula Peutingeriana scribitur Oloedariza; OAOIOI et BACTOI facile confundebantur; fortasse igitur apud Strabonem corrigendum est. Quod praecedat apud Strabonem Ὑδραx, haud dubie est Palata Tab. Peutingerianae. || 50. Ἀγγολισσηνῆς codd. exc. xz. || 52. Ἀκισινῆν CDhlow Ald.

P. 476, 2. τῇ] τῇ αὐτῇ Ald.; αὐτῇ δὲ Cor. || 3. ἡ add. Kr., || 13. Ἀπουργιανοῖς codd.; em. Xyl. || 18. καθίσταται codd.; em. Cor. || 39. Verba τῆς Μαγν... δυσμικώτερα ex Epit. add. Kr. || 40. ἑκατὸν] Pro ρ' leg. puto σ' (200). 48. περὶ] πρὸς Mein.; an ἐπὶ? Dein τὴν ῥίξαν oz. Tzsch. Cor. || 49. τοῦ αὐχένος] ἐκ vel ἀπὸ vel ἀνω τ. αὐχ. conj. Grosk.; καὶ τ. αὐχ. conj. Kr. Complura excidisse videntur. Tentari possit... ἐστὶ [χαλεπὴν] ἔχουσας τὴν ἀνάβασιν διὰ] τοῦ αὐχένος, sicuti in similibus loci descriptione p. 480, 32 : αὶ κορυφαὶ δ' ἔχουσιν αὐχένα παντάπασιν στενὸν... ἀπὸ τῆς ποταμίας ἀναβαίνοντι.

P. 477, 5. Ζεῖτιν CDhllrow, Ζεῖτιν xz. || 6. κατασκευάσαντος oz Cor. || 7. Διόπολιν codd., exc. i. || 9. τὴν] καὶ τὴν iz Cor. || 13. τοῦτο C Cor. || 18. Μηνὸς] Ἐκέρου conj. Cor. || 17. Ἀρχαίου Tzsch.; Πισιδίx i Cor., recte. || 19. te recte om. x. || 40. πατρός ortum ex πρόs.

P. 478, 1. βασιλειῶν codd.; em. Cas. || 15. εὐρτο C Cor. || 21. εἶναι om. codd. || 33. ἀνάγοντας codd.; sed leg. est ἀπάγοντας ex conj. Cor. || 40. γε] τε codd.; em. Cor. ||

53. ἐταιρίζων *oz* Tzsch. Cor. || 54. ὄχλος post τόπω exci-
diase putat Grosk.
- P. 479; 12. Ποντικοί || πολιτικοί codd.; em. Cor. || 15. ἐπὶ
ὑπὸ coniecit Cor. || 19. Inclusa ex antec. male repe-
tita sunt. || 24. καὶ τῶν π. αὐτὸν οὐκ ὀλίγων conj. Kr.
probabiliter. || 25. ἡ || ἦν Cor., Mein.; recte. || 28. καλου-
μένην ante Κολοπάνην Ald. || 29. Λανιασινή *CDhlrw*,
Λανιασινή *szx*, Λανιασινή Ald., Απουνιασινή Tzsch.
Cor. || 34. δὲ τέτοργι codd., *Teporigi* Guarin.; em.
Tzsch. e conj. Jebbii et Eckhelii. Cf. Böckh. C. g. I. 3,
n. 4039. || 45. Φαζημονίτις *lrw*, Φαζημονήτις *szx*, Δαζι-
μωνίτις *B*; (Φαμιζωνίτις ap. Steph. v. Φαμιζών). ||
Νεαπολίτιν Μεγαλόπολιν codd.; em. Cor., coll. Stephano
I. I. || 46. Verū quasi in græcis esset: καὶ Φαζημῶνα κά-
μην [πόλιν] ἀπέδειξεν αὐτ[ῶ]ς τὴν etc. Sufficit addidisse
πόλιν post κάμην, uti fecit Mein. || 48. Γαζιλωτός *Dhowz*,
Γαδιλωτός *B*, Ζηλῆτις *x*, Γαζλῆτις Cor., Γαζλωνίτις
recte Grosk., Mein.
- P. 480, 3. ἡ Κιζάρη *lrz*, ἡ Κιζάρη (sic) *D*, Ἰκκίκαροι *Cr*, ἡ
Κιζάρη *ho* Cor. « Difficile est certi quid statuere de no-
mine ignoto, sed Ἰκκίκα maxime videtur probabile. »
Kram. Fort. ἡ Κίθαρις, sicuti Κίθαρίζων castellum erat
in Armenia (Menander. in Fr. Hist. t. 4. fr. 52 p. 254,
Procop. de ædific. p. 248. 250. 251 ed. Bonn.). || 4. κα-
τεσκευασμένον codd.; em. Cor. || 6. Δαζιμωνιτών *E*. || 22.
διέμεναν ἡ, διέκειμαν Cor. || 24. διασκευάστο codd., exc.
B. || 26. τε ἄμα καὶ Mein. || 37. ἔχει | ἐκεῖ *Dhlzz*.
- P. 481, 4. ἡ δὲ [καὶ] ἱπποδ. Cor. || 9. Ὀλγασον pr. m. *D*,
Ὀλγασιν *szx*. || 10. Ἀλγασσός Epit. || 14. Ἀρνιός Epit.
|| 16. οὐδ' || οὐκ Cor. Mein. || 21. Πομπησιόπολις *C* Epit. ||
27. δημοσιῶναι || δημοσιῶν ἀεὶ *CDhlrw*, δημοσιῶς ἀεὶ
szx; em. Cor. || 32. ἐκλιπέσθαι codd.; em. Cor. || 44.
Κινιστηνὴ codd.; em. Cor. || 45. Ὀλγασίος *szx*. || 49. Κα-
τόρους *CDhl* Ald., Καστόρους *lorzsz*; em. Cas. || 50. Μορ-
ζίους codd., *Morzei* Guar., Μορζέως Tzsch., Μορζέου
Cor., Kr., Mein.
- P. 482, 22. μικρὰν codd., exc. *szx*. || Ἀκαριτίαν Ζάριτα
fons vocatur apud Stephan. s. v. || 33. ἐκδέχεται τῶν
Χαλκ. ἡρώων codd., exc. *E*. || 30. Δοιδαλοσὺ Δυδαλοδὸς
vocatur ap. Memnonem c. 21. || 35. μάλιστα editt. ante
Kr. || Προυσία *rw*, Προυσίας codd. celt., exc. *E*; Προύσα
Ald. || 38. Fort. leg. Ζηλα. || 45. ἀνάστασιν *oz* Cor.;
Φρυγίας ἀρχοντα καταστήσαι *x*.
- P. 483, 7. Ἀπαμειῖς codd.; em. Cor. || 8. ἐπὶ ὑπὸ *szx*. ||
11. Κροίσον| Κύρον Steph. s. v. Προύσα; πρὸς Κίερον conj.
Palmer., collato Memnone c. 29; τοῦ Κίον πόλιαντος
conj. Cas.; κτίσμα Προυσίου [ἡ] ὡς ἐννοί φασι Κροίσου τοῦ
πρὸς Κύρον πολ. Grosk. || 15. τὸ om. *E*. Mein. || 17. τὰ
Φρυγίων καὶ Μυσῶν codd. || 12. διορίσαι *B*, διορισάμενοι
CDhlrw, διορίσασθαι *szx*. Dein δὲ unus habet *B*. || 28.
σχεδὸν| σχεδὸν δὲ codd., exc. *B*; σχ. τε Cor.; σχ. τι
Mein. || 39. τῆς Μουσικῆς πρὸς editt. ante Kr.
- P. 484, 1. εἰς recte om. *szx*. || 6. ἐπὶ δὲ τὸ ἐπὶ δὲ τῷ *B*.
ὑπὲρ δὲ τοῦ Αἰσ. *oz*, ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰσ. *x*; ὑπὲρ τοῦ Cor.,
ἀπὸ τοῦ Grosk.; ἐπίταδε e Kr. conj. Meinekios. || 7.
Τίρεα *E*, Τίρια *CDhlrwz*, Τυρία *oz* || 18 ἐκείνων| ἐκεῖ-
νους *Chiozsz*, editt. ante Kr. || 23. οἰεταὶ| οἷ ἐται (sic)
C, ὡς οἶόν τε *x* Tzsch.; ὄντα Cor.; οἷ ἐστὶ bene conj.
Cas., idque rec. Mein. || 26. Τηῖον codd.; em. Cas. || 39.
Ὀρτοία| γρ. Τροία margo *E*. || 41. πρότερον recte om. *szx*.
Est varia lectio sequentis πρώτων. || 42. πρότερον post Βι-
θυνία add. Cor. || 43. Κορυανδρεὺς *CD* (in hoc a supra o)
ilorzsz, Καρυανδρεὺς *h*, Κυριανδρεὺς *B*; em. Cas. || 45. δὲ
τὰ| ὅτι, ἐπὶ, ὅτι τὰ codd.; em. Cor. || Καλχηδόνα *C*.
- P. 485, 6. Κλεοχάρης τε ῥήτωρ δ [τε] Μυρλεανὸς Ἀσκλη-
πιᾶδης [γραμματικὸς] ἐπὶ τῶν οἰκιστῶν || 6. Προυσιεύς e Lehrsii
conj. Meinekios. || 12. Τρόγμοι *CDhilo*, Τρόγμοι *E*. ||
Τολιστοδῶγοι codd.; Τολιστοδόγοι editt. ante Kr. || 28.
- Λεονόριος *lx*, Λέων Epit. || 35. Ἀρυναίμετον *CDhilo*,
Ἀρυναίμετον *x*, *Drynemetum* Guar. || 43. Τρόγμοι codd.
sed Τρόγμοι sec. m. in *E*. || 46. Ταοῖον| τὰ οὐία *Clorw*,
Vla Guar., Ταοῖα Tzsch. || 48. Βρογδιτάραρ| Μρ-
Διοτάραρ Cor.; Βρογδιτάρ leg. esse Keilius censet, a-
nente Meinekio. Idem et ipse conieci. Brogitara
cui una ex filiabus Deiotari nupserrat, an. 58 a P. Ca.
tribuno Pessinunte urbem et regis titulum et a-
postea vero Pessinunte ejectum esse constat e Cl.
De har. resp. 13, 28. || 49. καὶ| πω *C*; inclusit ut
Cor.; κόμη conj. Gr.; fort. Πωδάνια leg. esse opinor
Mein. ||
- P. 486, 1. Τρόγμοι *CDhilo*. || 3. Ὀρκασκούς *oz*,
καορυκούς *Xyl*, *Orcacreo*s Guar., Ὀρκαορυκούς
ante Kr. inde a Cas. Cf. 486, 43 et 493, 52. Quia
Strabo scripserit, non liquet; at vix dubium, si
eadem sit civitas, quæ in Conciliis Ὀρκαστούς vocatur
(v. Sanct. Paulus Geogr. Sacra p. 258), et quæ
ruinis non longe a Pessinunte versus meridiem distat
prope hod. *Alekiam* Hamiltonus alique agnoscunt.
|| 4. Βακίρον codd.; em. *Xyl*. coll. Stephano. || 5. Τολιστοδῶ-
γοι *x*, Τολιστοδῶγοι *Cz*, Τολιστοδῶγοι *Dhl*, Τολιστοδῶγοι
E. || 7. Βλοῦδιον *rw*, *Lucetium* Cicero or. pro Deiot.
c. 6 et 7, unde Λουκίον ap. Strabonem scribitur
Grosk. et Kr. || 9. Πασινούς *D*, Πασινός *hi*, Πασ-
Erzz, et similiter sæpius. || 11. ἀγδίστην *ro*, ἀγδίστην
D, sed i supra η, ἀγγίδστην cett. codd. || 26. Τάρκων-
ορυζ, Γορδεύς *Dh*, *Gordeus* Guarin., Γορδεύς Ald.
|| 27. « Σαυκονδάρων mavult Palmer. in ancl. Gr. p. 87.
quod melius respondeat rationi nomen Gallicorum. »
Kram. Palmerii conjecturam rec. Meinekios. Prima
potius nominis literæ an non sint mutande, queritur;
nam apud Cæsarem B. Civ. 3, 4 legitur *Tarcondarius*
Castor. Tarcondarius nomen gallicum græco Castoris
nomini respondere videtur. Cf. *Tarcondimarus* nome-
regum Ciliciæ ap. Strabon. p. 577, 2, Dion. Cass. l. 63.
54, 9; Τάρκων Rasenorum heros, Ταργίτας, Διο-
filius ap. Scythias || 33. Μορμυνοῦς *CDhorz*. || 43. a Ta-
inconclina est hoc loco verborum connexio, ut com-
ptelam aliquam ibi latere jure suspicatus sit Brequignus,
qui tamen parum feliciter coniecit scriptum fuisse F
δὲ Τάττα συνεχθῆ ἐστὶ καὶ κτλ.; nec feliciore succe-
ssu φυχρά ante ἐστὶ inserendum putat Groskurdius: equidem
nescio an scriptum fuerit: ἡ δὲ δὴ Τάττα [ταύτη] ἐστὶ
κτλ. » *Kramer.* Kramerii conjecturam rec. Meinekios.
quamvis, ea admissa, non multo melius oratio procedat.
Quod in sqq. describitur desertum quum ab hac Τα-
palude incipiat et hinc occasum versus usque ad regiones
quæ est circa Pessinuntem et Orcistum, pertinet, et
ipsum Strabonem indicasse probabile est. Itaque scripse-
rim: ἡ δ' ἐπὶ τῇ Τάττα ἐστὶ καὶ τὰ etc. || Ὀρκασκούς
codd., nisi quod in *x* ex correct. Ὀρκασκούς. Cf. supra
|| 44. Πιγνισὸν codd.; em. Cas.; Πιγνισσα Stephan. s. v.
Πεπενισσός Ptolem. 5, 4, 10. || 45. ἀναγρόδατα *x*.
Γαρσαούρων em. Cor., Mein.
- P. 487, 1. Κάραλις *lorwzsz*; fort. Κάραλις legendum.
Γαρσαούρων em. Cor., Mein. || 13. ἡ τὰ Ἰσαυρία
Ἰσαυρία codd.; em. Cor.; ἡ τὰ Ἰσαυρία καὶ τὴν Ἰσαυρίαν
Grosk. Fort. leg. ἡ τὰ Ἰσαυρία, numero duali, suspicatur
Mein. || 13. τὴν δὲ add. ex *x*; cum Meinekio velim
δὲ Νέαν, εὐερκῆ. || 18. εἰδομεν| ἰδομεν *CDorz*, Cor.
|| ἡ Δεῦρη *B*, sed Δέρρη in marg. || 28. Ἰσαυρίαν| Ἰσαυ-
ria vel fort. Ἰσαυρίαν, recte, puto, Mein. || 30. ἐπεδύρα
codd.; em. Cor. || 36. καὶ Κιλικίαν aut omittenda
Guarino et Mein., aut e Kr. conj. mutanda in καὶ Ἀ-
καδιαν. || 40. Σαγαλασοῦ *Dhz*. || 42. Σαγαλασοῦ *Dhz*.
46. Σελγησὸν *Dhz*.
- P. 488, 1. καὶ post δὲ add. codd., exc. *Dhl*, Ald.

- εὐγαίον *Irw*, εὐγαίον *i*. || 15. Σαλασσίε *Dhos*, Σαλασσίε *r*. || 17. Πιστικῶν, codd., exc. *E*. || 18. Πεντησιών *z*; Πεδνησιών Tzsch. Cor. || Ἀδαβα, Τυμβριάβα] ἀδαβάτην βριάδα codd.; e Wesselingii (ad Hierocl. p. 673) conj. em. Cor. || 19. Τιτασσόν e Wesselingii (l. i. p. 674) conj. Cor. || 20. Σίνδαν *x*; Ἰσινδα Grosk., coll. p. 539, 44; Ἰσινδα ap. Polyb. et Liv. || Ἀρασσόν, Ταρβασόν, Τερμασσόν oz Guarini; Τερμασσόν codd. cett., exc. *E*, in quo Τερμασσόν. || 23. καθήκοντες post Μιλούδα add. codd., exc. *E*. || 27. καίπερ] καὶ πρὸς *rw*. || 28. εἰσὶ δὲ καὶ τοῖς oz. || 29. Τιαβῆ *D*, Τιαιῆ *A*, Τιάβαι *r*, Τιάβα cett. codd.; Τάβα Strabo ap. Stephan. s. v. Ἀμβλαδα. || 29. Ἰσινδα Stephan. l. i. || 32. ὡς εἰπὶν codd.; em. Grosk.; ὡς εἰπον Cor. || 45. περικρίνεται Cor. || 47. « ὀρθήλιν ex ὀρθόκαυλον corruptum esse suspicatur Lobeck. » Mein. || 48. κραναῖνοις *CDEhilorw*, κραναῖνοις *x*, κρανίνοις *z*; em. Tzsch.
- 489, 3. καταμυχθὲν codd., exc. *E*. || 4. ἐν ἐπιπολλῇ *hi*; ἐπιπολλῇ Cor. || 11. ἔχειν *E*. || 12. τὰ add. Cor. || 13. καὶ ante κρημνῶν addi vult Kr. || 14. ποταμοί] πολλοὶ *E*. || 17. δὲ unus *E* habet. || 18. ἐπ'] ὅτ' editi. ante Kr. inde a Cas. || 28. προσαγορευόμενον *w*, προσαγορευόμενον cett. codd.; em. Cor. || 34. Ὀλυμπινῇ codd., exc. *E*.
- P. 490, 1. πρὸς ἀλλήλους] [πρὸς μὲν ἀλλήλους], ἔτι Cor., Kr. || 2. τοῦτοις codd.; em. Kr. || 13. ἀνελόντων τε] ἐλόντο τὸν τε codd.; em. Cor. || 33. Καρίαν *Clorigz*. || 43. Κρήτης codd., exc. oz. || 45. Τέρμιλλας *Dh*, Τερμιλλας *E*, Eustath. ad II. β, 876; Τέρμηλλας *Io Ald*, Τερμήλλας *C*; em. Xyl. || 47. Τέρμιλλας *Dh*, Τερμήλλας *I*, Τερμήλλας *Cro*. || 49. Λύκωνα codd., exc. *E*.
- P. 491, 1. Ἰσάνδρον in Iliade. || 7. Ante μὲν excidit καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν, monente Cas.; καὶ κατὰ τὰ Τρ. Tzsch., [ἐκ τῶν] κατὰ τὰ Τρ. Cor. || 9. τὸ πάλαι *I*, τὸ πάλαι καὶ *CDh*, τὸ παλαιὸν *i*, παλαιαὶ καὶ *rw*, παλαιαὶ oz, τε παλαιαὶ recte *x*. || 12. ἦν oi codd.; em. Xyl. || 24. τό [τε] tel. Mein. || 30. ὁσῶτος] ὁσῶτος conj. Kr.; καὶ ἄλλους [ἄλλως]. Οὕτω δὲ καὶ oi Τρῶες ἐκ μικρῶν ἀεθρήντες Cor.; An Kῆρας ἀδιακρίτως?
- P. 492, 3. εὐ] οὐ codd.; em. Mannert. Geogr. t. 6, 3, p. 567. || 12. χωρῶν codd.; em. Xyl. || 12. Καλυδιῷ Strabo ap. Eustath. ad II. β, 677 p. 319, 8 R. || 14. Λαβίνω *Ch*i, Λαβίνω cett. codd.; em. Xyl. || 21. Inde a voce αὐτῇ incipit codex *F*. || Ἀδρεατηνῷ *CDhilorw*, Ἀδρεατουῦ oz, Ἀδρυατουῦ *ux*; em. Xyl. || 30. ἡ δλη] δλη ἡ *owz* Cor. ||
- P. 493, 10. γῆ unus habet *F*. || 16. καὶ inclusit Cor. || 23. λίμος mgo o et z ex correct.; λίμας et λίμνας et λεύμας codd.; λοιμός Xyl.; cf. Memnon c. 42. || 37. Μάιστον] Μάιστον *h*, Βάιστον *i*, Μήιστον *z*, Μάιστον cett. codd.; Macestum dicit Plin. 5, 32, 40. || Ἀδαστίδος codd.; e Kiepert conj. em. Kr. || 43. Ἀζανόι Strabo ap. Steph. s. v.; Ἀζανόι codd.; Ἀζανόι in numis. || 44. Νακωλία *E* et Stephan. l. i., sed Ναχολία Steph. s. h. v. || Κοτυάιν *hiouzz*, Κοτιάιν *DF*. Epit. || Μιδάιν codd.; em. Tzsch. || Δουρλάιν Epit.; leg. videtur Δουρλάιν, quod dedit Mein. || 51. λιπούσα codd.; em. Cor. || 51. Πισινοῦντα *Ez*, Πισισινοῦντα *x*. || 52. Ὀρκαορίκους *CDFhilorwz*, Ὀρκαρίκους *E*, Ὀρκαορίκους *z*.
- P. 494, 4. « Καὶ ante πορίσματα posuit Xylander, nullo lacunae signo post hanc vocem addito. Spatium vacuum quindecim fere literis sufficiens relictum est in *DFh*, paulo majus in *Cv*; uno tenore scripta sunt in codd. reli., sed in *i* inserta inter καὶ et Ἀρροδάσις leguntur ἄλλα ἡ τε, unde Cor. scripsit πορίσματα ἄλλα τε καὶ, parum probabiliter; substantivum potius videatur excidisse, velut χωρία vel simile quid. » KRAMER. || 5. Σαναός] Σαναά *h*, Σαναά *i*. Legas Συνζός (hod. *Simaw*). De Sanao non constat. || 6. Ταβαίαι *x*, Ταμέαι *hi*, Ταβάαι cett. codd.; em. Cor. || 14. ἐποικίαν Tzsch. || 18. Ἀσχροῖον in marg. *F*. || 23. Δοκίμαζ Stephanus e Strabone (s. v. Σύνναβα et Δοκίμειον). || 25 Δοκίμαϊον] Δοκίμαϊαν codd. et Stephan.; em. Xyl. || μικροῖς *F*. Mein. || 38. ἀπὸ τῆς [παλαιᾶς] πόλεως e Salm. conj. Cor.; Κελαινῶν post ἔχων addi vult Grosk. Haec improbabas Kramerus ἐκ τῆς [ἁερο]πόλεως legendum esse, Strabonem vero Apameæ et Celsanarum arces confudisse putat, præter veri speciem. Marsyam e lacu exire prope Celsenas sito Strabo dicit in sqq.; nostro loco fort. erat: οὐκ ἔπωθεν τῆς πόλεως vel ἐγγὺς τῆς πόλεως vel ἐγγὺς πανταλῶς. || καταπερεῖ *CF*. || 41. Ὀργαν *E*; Ὀρβαν (Νόρβαν var. lect.) sec. Chrysostom. or. 35, § 13, et optimos codd. Plinii 5, 29, 29, § 106. || 43. μάγας add. *owz*; om. Mein. || 47. καὶ τὴν cadd.; em. Cor. || 48. διαίρει codd.; em. Cas. || 53. ἀπέδειξεν *ioz*; ἐπέδειξεν cett. codd.
- P. 495, 5. ὑπολείβεσθαι Tzsch., Kr.; ἀπολ. codd., Mein. || 19. μαλακότητος codd.; em. Kr. || 21. κορῆζιν codd.; em. Salm.; κορῆζιν conj. Palmer; κορακίηζ Grosk. || 26. συνέπεσεν] συνεπέρει conj. Kr. || 32. πλίον post πλησιόχωρον add. *ux*, editi. ante Kr. (nisi quod τὸ πλίον Cor.). || δὲ Κάρουρα. Ὅριον δὲ Κάρουρα δὲ ὅριον τῆς Φρ. codd. (et editi. ante Kr.) exc. *E*. || 38. ἐπιγενομένου oz Cor. || 43. Χαρώνεια editi. ante Kr. || 44. Χαράκιος codd.; em. Tzsch. ex pag. 649 ed. Cas. || 48. πολλὴν *D*, πολλὴν *hiw* Eustath. ad Dion. 828. || 50. βιασάμενον codd.; em. Xyl. || 51. μεσόγειαν Eustath. l. i., Mein.
- P. 496, 4. ἀντιτεκτονούντες Cor. || 5. αὐτὴν codd.; em. Grosk. || 13. ὁμώνυμον codd.; em. editi. Deinde leg. videtur ἡ διὰ τὴν τῶν λίθων ἀπὸ τῶν ἐκπυρώσεων μελανίαν, e conj. Grosk., quam rec. *M*. || 33. ὑπόνομον Mein.; recte, opinor; ὑπόνοσον conj. Cor.; ἐκίνοσον proponit Kr. || 36. ἄλντες codd.; em. Xyl. || 40. συνέστη *rw* Cor., Mein.; συνστήμαι conj. Kr. || 44. τι συμβαίνει] ἐτι συμβαίνει bene conj. Cor. || 47. Post Bepex. excidisse videtur καὶ oi Κερβήσιοι, monente Grosk. || 51. μνησθήσεται codd.; em. Cas. || 52. ὧν κατ' Ἰδαίον πάγον apud Platon. De rep. p. 391. E.
- P. 437, 7. ἔρποναι] βρίμουνι e Cas. conj. Tzsch. Cor.; πρέπονσι Mein. || ὀρεχθεῖ *ux*, ἐρέχθει *Cgriw*, ἐρέχθειον *Dhi*; ὀρεχθεῖ e Cas. conj. Tzsch., Cor.; ὀρεχθεῖ δάπεδον Lobeck. in Aglaoph. p. 1216; ῥοχθεῖ conj. Kr.; πᾶν τ' Ἐρέχθειον πέδον vel πᾶν δ' Ἐρέχθειαι πέδον proponit Mein. || 9. ἀνάπτωσιν] ἀναπτωσὶν *F*, ἀνέπτωσιν cett. codd. || 11. ἐποικισάντων Cas., Tzsch. || 18. δῖ] δὲ codd.; em. Cor. || 24. καὶ τῶν [γῶν] Κανῶν conj. Kr.
- P. 498, 11. ἀλρέσις] διαιρέσις conj. Cor.; id recte probare videntur Grosk. et Mein.; vulgatam tueri vult Kr.; *et variis nominibus partitiones nullas conficiunt* Guarinus. || 21. τελευτήσαντος] καθαλώσαντος (sic) *D*; quod ortum esse vid. ex καταλύσαντος vel κατανύσαντος vel καταναλώσαντος || 24. Ἀρχέλαον] Ἐχέλας vocatur apud Pausan. 3, 2, 1. || 47. συστέλλει] Aut συστέλλων legendum aut tollenda vox. || Ἀτραμυτιῶν, sed δ supra τ add., *D*. quod rec. Mein.
- P. 499, 3. ἐπιστραφέντος *Ez*, ἐπιστραφέντος cett. codd. || 7. ὁ add. Kr. || ἔξω] sic *EF*, ἐν ᾧ cett. codd. || 16. ἱκανὸν] ἱεσθὴν II. ε, 283. || 17. ὅτι codd.; em. Xyl. || 18. Articulum ante Ἦρα om. Cor. et Mein.; recte. || 21-27. Verba καὶ τὸ πολυκίδαχον ... πάρεστιν ὁρᾶν in marginem rejecti Mein., recte, ut puto. || 27. δᾶ] « τε Cor. parum apte, nullo successu varie tentans hunc locum primum in nott. ad interpr. Paris, ubi ὁρᾶ οὕτως; mutanda censet in ὁσᾶσῶς, deinde in editione ipsa, ubi nota maxima post εἰρηκε incidens, novam sententiam a καὶ ἡμῖν incipiens ὁρᾶ omisit, in nott. denique, ubi οὕτως in ὄντας mutandum esse suspicatur. Omnia οἷοιμε contra procedent, si pro ὁρᾶ scribatur φράζω, mutatione satis

- leni. Post ολκίως Tzsch. δέ, Cor. τε scriptum fuisse suspicatur. Dein άκρον τέρων CFmoz, άκρον τέρον D, sed e supra t sec. m. add. : inde άκρον έταρον hi, άκρον simpliciter exhibent ux (sed ita, ut lacuna sequatur duabus circiter syllabis sufficiens) ru, quos secutus est Cor.; άκρόνταρον habet Ald., άκρωτήριον Cas., άκρον έταρον Tzsch. Verum restituisse mihi videor reponens λέγων, coll. Il. ξ, 292. » KRAMER, cuius conjecturas rec. Meinek. Ego pro όρά ούτως et άκρον τέρων legendum puto ειρηκώς et άκρον γ' έρών. || 33. τὰ add. Grosk. || 34. έξω της Πρ.] sic E, έξω τὰ της Πρ. ux, έξω τὰ μέχρι της Πρ. cett. codd. || 37. άναχωρούσα E, recte, ni fallor. || 45. παρά την παραλίαν conj. Kr., [έπι τὰ] της π. conj. Mein.; neutro opus est. || 47. έν αυτή τη παρ. editt. ante Kr. || 48. τε] γε Cor.
- P. 500, 10. σύν] έν editt. ante Kr. || 11. Δυρησόν x et sic ubique. || 17. Ελας codd.; em. Xyl. || 24. και τον Έκιστρ. eiecit Mein. || 36. Inlusa ex Epitome adiectimus, praeueniens Clorayo et Grosk.; in codd. post Χρυσήδα legitur ούκ ολονται... Θήθηθεν, quod post verba έγω Θήθηθεν (lin. 46) transposuit Cor. || 46. Verba ού μέν... Θήθηθεν om. Cor., Mein., laud improbabiliter. || 48. έν Τροίη Epit., έκ Τροίης codd. || 49. έν οίκα] ποτι δώμα Epit., κατά δώμα in Il. 10, 478 nunc editur; sed v. ib. schol.
- P. 501, 2. γε] τε Cor. || 5. εἴθ' οί] εἴθ' codd.; οί Epit.; οίθ' Cor. || 15. γε] τε Cor. || 18. Περικώπη x, hoc loco et post. Cf. Steph. B. s. v. || 27. ένέειπεν codd., exc. x, qui ένειπεν; ένένειπεν Tzsch., ένένειπεν Kr. cum Iliadis editoribus novissimis. || 36. Δυρησίς Cxz; μετ' αυτήν pro έν αυτή μοz. || 37. [xai] ή Cor. || 41. Μακαρίων πόλις F, μακάρων έδος cett. codd., Μάκαρος έδος Epit.; Μάκαρος πόλις Kr., coll. p. 356 ed. Cas.
- P. 502, 3. συνένειες EFmoz. || 5. τὰ έφεξής μοz. || 10. ή άρχή x. || 31. καθάπερ [έπτά πόρους] ό Έπτάπορος Strabo scripserit, ut monuerunt editt. || 32-37. Verba ό δ' έκ... Ταύρου e marg. irrepsisse cum Kr. et Mein. censemus. || 33. πολλούς δέ om. x, Guar., Cor., fort. recte, nisi in sqq. Εκάρθων etc. alius fluvii mentio latet, adeo ut legendum sit : 'Ηλείαν, [ό δ'] έκ πάντα x. s. || 34. Εκάρθων] έμβάλλων vel εισβάλλων conj. Cor.; melius καταρρέων Groskurd., quamquam incommode li. l. ponitur participium qualecunque, monente Kramer. Fluvii nomen proprium subesse non videtur; intelligendus Ladon s. Selleis. || 37. In latinis pro Samus lege Sarus. || 38. Post τι lacuna in codd., exc. Fi, quorum i habet έν εικοσί; έν legitur etiam in x. || 45. Σιδήνη Fi Mein. || 48. Άρπάγεια F, Άρπαγεια (sic) D, Άρπαγεια cett. codd.; Άρπάγεια Strabo ap. Stephan. s. v.
- P. 503, 5. και [ή] έφεξής Mein. || 14. και ante Καλλ. om. Cor. Mein. || 18. έκώνυμον E, sed supra add. όμως; όμωςνυμον cett. codd. || 19. « κατά την Πυκάτην om. Cx, κατά την τύκατιν Dhi; κατά την έπακτιαν conj. Voss. ad Scylac. p. 85; κατά την άκτην Berkel ad Steph. v. Άκτή, probante Kramer; κατά την πυκάτην άκτην Grosk.; κατά την Πακτύνην (e regione Pactyae Chersonesae urbis) conj. Mein.; κατά την Πινυάτην conj. Cor.; nimirum inter Parium et Priarum erat Πινύς opp., eique imminens Πινυώδες όρος (v. infr. lin. 46). || 20. λιθαία Mein. || 23. τὸ] Leg. te cum μοz Cor. Mein. || 23. έξηλειφθη codd.; em. Mein. || 25. δὴ om. μοz Cor. || 29. Ισατο C, Ιδρύσατο μοz; εἴσατο ήγουν Ιδρύσε Eustath. ad Il. β, 828, p. 355, 5. || 30. περί] παρά Eustath. l. i. || 46. Πινύς Epit. || 53. όμωςνυμον post έχουσα suppleri vult Grosk.
- P. 504, 1. πρώτον codd.; em. Cor. || 2. Άρισταίος codd., em. Cas. || 4. Τηρείς] βείης C, της βείης cett. codd.; Τηρείς margo E. || Πειρωσά x, Πειρασά F. || 9. της βείης codd. || 13. Πινύς codd., exc. E. || 14. περί στερρά codd., στερρά Ald.; em. Xyl. et Berkel ad Str. v. Καλλίπολις. || 20. κατίσκαπται Foz, κατίσκαπται Hiruz.
- P. 505, 15. 'H [Περικώτη] Παλαιπερκώτη μετωνομισσά ό τόπος, conj. Mein., coll. schol. ad Il. β, 542 άρχαία αυτή ήν Περικώτη, νύν Παλαιπερκώτη καί Ροσσία etiam : ότι Παλαιπερκώτη μ. ό [της άρχαίας Περικώτης] τόπος Nihil sunt quae tentarunt Tzsch., Cor., Grosk. Cf. Mein. ad Steph. v. Περικώτη. || 25. Κρυά codd. exc. Fz. || 27. κλυτά δώματ' έναιον legimus Il. β, 854 et apud ipsum Strabon. p. 542 ed. Cas. Θράξ [τοίς έν Τροίη όμώνυμοι] conj. Grosk. || 43. ύπ' om. || 52. άρίστη] « fort. κρατίστη. » Mein.
- P. 506, 14. παραλακτέον editt. ante Kr. inde a Xyl. Nisi cum i legere velis έν τοίς περί Θράκην τόποις, ciendum est τόποις, quod Kr. vult, aut scrib. μοz, quod Mein. proponit. || 36. Τρώων και τὰ περί E, 39. τὰ δέ άλλα παραλία μουz Guar. Ald.
- P. 507, 9. καθάπερ] και άπερ codd.; em. Xyl.; και επ'... ύποδεχόμενον, έστι τις Cor. || άπλών] άγρών om. em. Grosk. || έτι πώς] έστί πως μοz; om. Cor. || πώς conj. Grosk. || 11. μεσαγρίων ru. || 14. και Ald. || 27. έπι] έκ codd.; em. Cor. || 30. φεισθή μοz. || 38. τελίως ruz Cor. Mein. || 47. Κρόσσον x, χρησμών μοz Guar. || 50. και inclus. Cor.
- P. 508, 2. πόλιν άντί κώμης και Eusth. ad Il. β, 163 μάντι] βίαν τε bene conj. Casaub.; μηχανάς τε, ruz, άνάγκην x, spatium vacuum in μοz, neque I. I. haec verba exprimit; μάχην μηχανάς τε Palm., μηχανάς τε Freinsheim., Cor., βίαν τε ex Strabo Tzsch., coll. Dion. Cass. fr. 131. || 36. έαπαύει Cor., coll. Epitome, ubi έν ήμέραις δέκα, J. γύμναστροπών Epit.
- P. 509, 2. έπιλ. γάρ πρός codd., exc. Dhi; έπι προ της έπιλ. voluit Tyrwh. || 4. γνωριμώτατα codd.; em. Cor. ante Alvean habent codd., exc. oraz. || 8. bñ] om. E. έπειδ' ότι i Cor.; τε cett. codd. || 9. 'Που iz Cor. ποταμ. γορίαν F. || 13. νύν post ένταυθα add. Dhi; έπειδ' Ald. Cor. || 18. μικρά μοz. || 33. 'Ορράνην om. exc. E Epit. || 34. λίμνη] « Fort. λίμνη. » Mein. πελαός z, fort. recte; Πτελεόν Troadis oppidum ponitur ap. Steph. Byz. || 37. 'Ρυτίω CFmoz, Τρυτίω 'Ρουτίω hi; ήών συνεχής μοz, άλιγνή; CDFHr; άλιγειον om. Eustath. ad Il. β, 648 et η', 86; aut deletur aut post μνήμα ponendum. || 40. 'Ρυτίω codd., έπ' om. codd., exc. x, qui άλλα habet, quod rec. Cor.; έπ' om. dedit Kr. || 44. 'Ροτίον h, 'Ρότιον cett. codd., έπ' quod οί supra v add. in D. || Σίγιον codd., exc. E. || Σιγιάδα codd., exc. E. || 52. Πρωτεσιλαίον E, Πρωτεσιλαίων Foz, Πρωτεσιλαίων C, Πρωτεσιλαίων Dhi. 'Ελεούσα Dhimoz, 'Ελαιούσα Cor.
- P. 510, 5. 'Ροτίου Dhi, 'Ρυτίου C. Eadem scriptura variata in sqq. || 23. τάχα δέ [xai] Cor. || 48. λέγει x; ποιητήν F; τε om. CDhi; τε και μοz; λέγει ό ποιητής και x.
- P. 511, 4. Καθρήνους imoz Cor. || 7. τούτους additum conj. Grosk. || 9. 'Ροτίου CDFhi, 'Ρυτίου cett. codd., exc. E. || 14. απολαμβάνεσθαι Mein.; μεταλαμβάνεσθαι E μεταλαμβάνεσθαι cett. codd., καταλαμβάνεσθαι Cor. || 20. Βάτιαν codd.; em. Xyl. || 28. αύτ'f] malim αυτόν || 35. άίχων] « έχων codd.; Cor. correxit e conj. p. m. medii (in auctt. gr. p. 341) : Δι propter X quod praecedit neglectum est. In i κύχλων additum est post έχων Ita Eustathius haec verba intellexit. V. ad Il. v, 47 et 53 p. 1195, 28 et 43 R. » KRAMER. Nihil erat cur videtur gata e Palmerii conj. mutaretur, ut nunc video ex selectis Hom. Il. v, 53 in Cramerii Auecd. Par. t. 3, p. 390.

ἄτριος ὁ Ἐκάρης Καλλιόλωνον αὐτὸν καλεῖσθαι, λόρον ταβίων πέντε τὴν περίμετρον, καίτοις δὲ μεταξὺ Ἰλίων ὤμης καὶ Σιμόντος, ἐπέχειν δὲ Σιμόντος μὲν στάδια ε', Ἰλίων δὲ κώμης ι'. || 52. καὶ om. x Cor.
 512, 5. λέγοι μοι, λέγοι CDFHirw. || 6. ἀπίκτοις ἰφρίττοις ex Eustathio ad II. ζ, 433, p. 653, 49 legi vult Casaub., quod probat Kr., rec. Mein. || 10. ἵκοντο odd., exc. x qui h. v. omisit; em. Xyl. || 14. αὶ om. Fr., εἰς om. Mein. || 15. τῆς τοιαύτης Cor. ex Eustathio. || 20. ὧς καὶ leg. fuerit cum Kr. et Mein.; ὧς αὖτε ὧς αὖ αὖ conj. Grosk. || 21. ἐχόντων μοι. || 27. τὸ δὲ Kr. || 28. τὸ add. Grosk.; παθὼν συμπεροσπείθει Mein. Post v. προσπείθει excidisse οὐκ εὖ conj. Kr., οὐκ εἰδὼς τε οὐ διανοοῦμαι Grosk. || 29. πρόσχωμα Cρωσσ, πρόσχωμα cett. codd.; Mein. || 41. τόδε codd., exc. rxx. || 40. πού vel τί excidisse censet Kr.; πού ἔστιν supplev. Groskurd. || 52. πρόσχωμα μοιωσσ, πρόσχωμα cett. odd., Mein.
 513, 5. ἀφ' inseruit Kr.; [ἀπὸ] πολλὸν ἂν μαζονος ὄφους for. Mein. || 26-30. Verba ὅτι καί... Ἀπικτοὶ corrupte-
 is insignia a lectore erudito in margine annotata, hinc n ordinem verborum recepta esse recte censet Kr.; eie-
 nit verba Mein. || 26. ἀντὶν post φέρωνον ponunt editi.
 nte Kr. || 28. καλεῖσθαι pro καλεῖσθαι ἀγγεῖλαι μοι. || 29.
 ὅς] σος (sic) F; σός sec. m. in h; om. i, σῶς rwx.
 | 'Απει' sic ho, ἀποι cett. codd. || ἔντα δ' e. conj.
 Wesselingii ad Herodot. 5, 95 Cor., Kr., Mein., alii;
 ὁδὸν F, ἐνδὰδ' Dhs, ἐνδὰδ' x, ἐνδὰ δ' C, Ald. Mihi
 Wesselingii conjectura nunc videtur speciosior esse
 quam verior. Servata codicum scriptura, totum locum
 nanu leni ita reſtngi velim: Ἀλκαῖος σός Ἀπει ἐνδὰδ',
 ὁδὸν ἐν δάρ' κόρυν [δ'] ἐς Πλαυκίου ἱερὸν ἐνεκρέμασαν
 Ἀπικτοί. || οὐκύντὸν] οὐκύντὸν h, οὐκύν τὸν i, οὐκ αὐτὸν
 Cρωσσ Ald., οὐ καίται rwo; αὐ καὐτὸν ex Angli cujusdam
 conj. Cor., οὐκ ἀνέκρινον dubitanter Bergk. (Poet. lyr.
 v. 578), οὐκ αἰφροτο proponit Kr. || ἀλῆκτοριν] ἀλῆκτο-
 ριν oz, ἀλῆκτοριν ex Angli conj. Cor., ἀ δὲ κτέρας Bergk.
 [30. γλαυκῶπὸν codd.; em. Wesseling. || ἀνεκρ.] ὃν ἐπέ-
 ρισαν codd.; ὃν om. editi. ante. Kr.; « ἐνεκρέμασαν
 Seidler. et Bergk., sed formam communem ex Herodoto
 restituendam esse censui, cum in reliquis etiam nullum
 dialecti æolicæ vestigium offendatur. » KRAMER. || 31.
 ἰς μονομαχίαν Kr.; προσκαλ. codd. exc. F. || 38. περι-
 πειχίαι codd., em. Cor. || 46. ἀπαθοῦντων CDFHirw;
 m. Palmer. || 52. Παγεταιὼν Mein.
 514, 2. συνέθη μοι Cor. || 3. ἐξηγήθη CDF. ἐξηγήθη
 ἡ, ἐξηγήθη μοι; em. Cor. || οὐδ' e Cor. conj. Mein.
 || 14. διὰ μῆνιν editi. ante Kr. inde a Xyl. || 22. αὶ γὰρ
 xz; αὐτὰρ ἐπεί in Od. legitur. || 23. βουλή] εἰπαρ βουλή
 odd., exc. mox, qui recte, ut videtur, hunc versum
 mittunt; omisit etiam Mein.; εἰπαρ ortum ex αὶ varia
 actione pro ἡ in versu antec., et ex παρ quod initio ver-
 us sequens desideratur. Verba inclusa ex lib. I, p. 17
 d. Cas. addidit Cor. || 29. Verba ὧς καί... φλοιν υἱὸν ej.
 Mein.; spuria esse jam censuit Heynii ad II. ζ, 92. i.
 55. || 37. εἰτ' ἐφ' ἱκεσίαις εἰτα * conj. Cor.; quid sibi velit
 φρένας vox, in medio reliquit, sicut Meinekius quoque,
 qui conjecit: εἰτ' ἱκεσίαις ἐρηγνύοντες εἰτα φρένας. In
 ipi. legitur: ὧς τὸ θυάσιν (sic) οὕτως γούνασιν ἀντὶ τοῦ
 αἰς ἱκεσίαις. Eustathius ad II. i, 92 p. 627, 9 R: θύνα-
 αι δέ, φασι, τὸ ἐπὶ γούνασι νονθῆναι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γου-
 ασμῷ καὶ ἱκεσίαις. || 40. καὶ ante ἄλλας add. editi. ante
 Kr. || 43. κατεσκάφη D (θ supra φ additum habens) et
 ἵμωρωσσ, Eustath. ad II. δ, 163, p. 460, 11 R. || 48.
 αἰτά τι παλ. Epit. et Eustath.
 515, 6. οἷος ὁ ἐκείνου x Tzsch. Cor. || 7. θυμός] μῦθος
 codd.; em. Xyl. || v. τὸ Σίγιον καὶ τὸ Πότιον codd. || 14.
 καὶ inclusit Cor. || 25. πῶς] ὧς codd.; em. Cor. || 38.

« διέδωκεν Tzsch., Cor. (et Mein.) e Xyl. conj., collato
 Diodoro 5, 36, satis probabiliter quidem, sed non ita
 necessarium ut recipere audeam. Eustathius ad II. x,
 p. 1263, 38 R. codicibus concinit. » KRAMER. || 39. καὶ
 inclusit Cor. || 43. Ἀνδρείος Dh, Ἀνδρῆος E, Ἀνδρῆος
 editi. ante Kr. || Καρπηγῆς codd., exc. E. || 46. Πινυῖον
 codd.; em. Xyl. || 47. τὴν χώραν] τὸν τόπον E. || 50. πό-
 λιν] χώραν rw; regionem Guarin. || 51. οὕτως] οὕτως
 vellet Kr. || 52. Ποίτης Epit.

P. 516, 1. Μελαίνες F Epit., Καλαίνες μοι editi. ante
 Kr. inde a Xyl. || ἰάν] sic Dhg, ἰάν C, ἰας mox, om.
 ex Ald.; διήκειν rw, διήκειν καὶ ἰας editi. ante Kr. inde
 a Casaub.; ἀνέναι i, quod recte rec. Mein.; in Epitome
 legitur: τὸ δὲ ὄφιος ἀπὸ μὲν βίχης ἐπὶ ἐξήκοντα ἐκτὰ πόδας
 ἀνέη. || 8. τὸ] τότε CDFH. || 13. Κλαυδρίας Epit.;
 Νεανδρίας conj. Tzsch. || Γόρδου] f. leg. Γερπίδου opinatur
 Grosk. || 15. Αἰνιον] « Αἰνιος fluvius cum hoc uno loco
 commemoretur ac præterea Strabo p. 695 ed. Cas. post-
 quam Rhodium in Hellespontum exire tradidit, secun-
 dum nonnullos in Æseum influere adjecerit, tertia
 opinione nec illic addita, neque hoc loco ullo modo si-
 gnificata, Αἰσηκον hic quoque scribendum censco, quod
 quam facile in Αἰνον corruptum potuerit liquet. » KRA-
 MEUS, cujus probo conjecturam. Quum Καλὴ πένη ab
 Adramyttio 180 stadia, locus vero quo Rhodius oritur,
 a Cæle Peuce 60 stadia distare dicantur, hæc bene con-
 ciliari possunt, si de fluvio sermo est in Æseum
 exeunte, non item si de amne agitur in Hellespontum
 egrediente, sive is Rhodius fuerit sive ignotus quidam
 Αἰνιος Rhodium excipiens. || 18. Ἀλιζόνιο oz, Χαλίζο-
 νιον Guarin.; Ἀλιζώνιον Tzsch. Cor. || 19. Ἀλιζόνιον
 CDFHox, Ἀλιζόνιον iow; ἀλαζόνιον g; Ἀλαζόνιον conj.
 Grosk.; Ἀλιζόνιον recte habet E. || 25. Νίαν] Cf. p. 472,
 48. || 26. Ἀργυρία] ἀργυρεῖα oxx, ἀργύρια cett. codd.;
 em. Cor. Deinde τάγματα ἀργύρια F, τάγματα τὰ ἀργύρια
 CDhi, τακτίων τὰ ἀργυρία μοι; τακτίων πρὸς τὴν etc.,
 x; quod etiam ad eandem materiam ponendum est,
 Guarin.; πλάσματα conj. Xyl.; τακτίων πλάσμα * τὰ ἀρ-
 γύρια * Cor. || γε] τε codd.; em. Cor. || 38. Αἰνίας] Αἰ-
 νίας CFh, Νείας x, Νείας Mein.; διέχην κατὰ πέντη. F.
 || 43. δ' ἡ] Leg. δὴ cum Cor. et Mein. || Σιγιάδα FE,
 Σιγιάδα cett. codd. || 44. Ἀχαιοὶν CDFHx, Ἀχαιοὶν E. ||
 52. πλῆις, καὶ δὴ καὶ om. mox.

P. 517, 2. Post Δεῦκοφρον in mox adduntur: σιστὶ δὲ καὶ
 ἑτέρα νησία κατὰ αὐτὴν. || 6. Ἀδρίσσα codd.; mutavit
 Kr. || 7. Decem fere literarum defectus in DFh; τῆς
 Τενεδίας i Cor.; τῆς [Τενεδίων κατὰ] αἰας conj. Grosk.; pro-
 bante Kram.; idque rec. Mein. || 19. ἔργον Eustath. ad II.
 a, 39 p. 34, 17 R. || 29. παρονομάσαι μοι Eustath. l.
 i.; κατονομάσαι editi. ante Kr. || 34. Συπετίων] ὀκυπε-
 τίων (sic) F; ὀκυπετίων C; ὀκυπετίων Tzsch. Cor.;
 Συπετίων aut Συπετείωνων aut Συπεταίωνων conj. Kr.;
 ol Συπετείωνων Mein. || 37. γενέσθαι ἀρχηγέτην mox. ||
 40. ἱερὴν Χρῆσιν mox. || 44. Δαρισσαία codd., exc.
 Dh. || 47. Ἀλυσίον DCFHx, Ἀλυσίον mox Ald., Halys-
 tium Guarin.; Ἀλῆσιον E. Cf. Steph. Byz. v. Ἀλῆσιος et
 Τραγασαί. || 48. ἐντὸς] ἐν τοῖς codd.; em. Tyrwh. ||
 Τραγασαίον E, Τραγασαίον h, Τραγασαίον cett. codd. ||
 51. ἀπόβη i.

P. 518, 6. τῶν om. hē Cor. || 13. τεταγμένων CDHx. || 19.
 Σατρινός codd. Ezz, || 22. γὰρ abundat. Post δουρί editi.
 inde a Xyl. ex Iliade addebant: μετέλμνος ὀδυνῶντι. ||
 23. Ἦνωτίδην ex Iliade editi. ante Kr. || 24. Ἦνωτι
 CDF. || ἐχθας ixx Cor. || 26. καὶ codd., exc. x, ubi vult
 ex correcti. || ἐχθας oz Cor. || 28. Σατρινόντα x, Σατρινόντα
 x (?). Tzsch. Cor. Eustathius ad II. ζ, 21 p. 628, 21:
 καὶ κατὰ μὲν Σατρινόντος ὁ γεωγράφος φησὶν ὅτι τινὲς Σαρ-
 τρινόντα λέγουσιν. Unde conjicias nostro loco fuisse

- Σατνόντα δ' (vel δ' εἰ) ὅσαρον εἶπον Σατνόντα. || 34. τε | τότε μοζ. || 37. δὲ | τε codd.; em. Cor. || 48. Πολυμήδων Mein. || 49. ἄσος; ἄλος codd.; em. Manner. Geogr. t. 6, 3, p. 420. || 51. [τὰ] Γάργαρα editt. ante Kr. inde a Cas. || 52. Ἀδραμόντων E.
- P. 519, 13. Ἀδραμόντων E. || 16. ἐν δ' ἐν Cor. Mein. || 17. Παρκαρία οζ; α Παρκαρία scribendum videtur ob ipsius nominis formam Plinii (5, 32) auctoritate firmatam. Cf. St. B. v. Παρκάρων et Holsten. ad h. l. = ΚΡΑΝΗΡ. || 19. κῶμαι | κατοικία μοζ. || 20. Ἀττία | Num recte nomen habeat, quaeritur. || 23. ἡ Μαλαία CFraz, Μαλία D, Μαλία h, Μαλία i, Μαλαία o; e Cas. conj. em. Tzsch. || 36. Μιλήσιοι Ald.; Μιλησίαι codd. | αὐτοί; αὐτοὶ μοζ Cor.
- P. 520, 6. παραγενομένων Dhi, λεγομένων τωζ, ...νομένων C; om. vocem μοζ; παραγενομένων Eustath. || 7. περισώθηναι | περαιωθῆναι Cor. || 14. Ὡδώνη codd., exc. F. || 18. τοῖς Δατίνους pr. m. D et ἐν τῇ Δατίνῃ μοζ. || 20. ἀπαιρίαν codd.; em. Cas. || 34. [vñ δὲ δὴ] Αλβαίον editt. ante Kr. inde a Xyl. || 41. γοῶν | γὰρ editt. ante Kr.
- P. 521, 29. κατεπλήξαντο F, κατέκλιθε μοζ, κατέκλιθε τοὺς πολλοὺς conj. Cor. || 34. ἀρ' | ἐρ' codd.; em. Cas.; ἀναβολή | βουλή codd.; em. Cas. || 42. Ἀνδρα DEhi Epit.; Πιονία Dh Ald.; Πιονία editt. ante Kr. inde a Cas., uti est ap. Hierocl. p. 663. || 42. προσλαβὼν x; ἡ προσλαβὼν conj. Cor.
- P. 522, 12. ἀεληριδοῦ Ald. || 15. ἔμα | ὄνοματι μοζ, ἔμα ὄνοματι Cor. || 20. τι om. Cor.; ὅσπερ καὶ Mein. || 21. Αἰολέων [εἰσίν] conj. Groek. || 23. Μιλήτου πόλεως codd.; Μιλητοπόλεως Cor. || 30. τοῖνυν | μέντοι μοζ. || 34. Ἀλικαρνασσὸν codd., exc. Dhzx. || 35. ἡ μὲν τοῖνυν Ald., Mein. || ἐκλειφθεῖσα Eustath. ad II. ζ, 21, p. 623, 24; ἐκληφθεῖσα DFhaz, ἐκλειφθεῖσα μοζ. || 36. Ἀλικαρνασσίων CF. || 38. καὶ ἡ χώρα νῦν vel ἐν νῦν conj. Groek.; καὶ νῦν ἡ χώρα mavult Kr.; idque rec. Mein. || 39. φκῆσθαι ozz Tzsch., φκῆσθαι Ald. || 45. Ἀλικαρνασσὸν codd. || 46. Συναγία Kram., Συναγία CDx, σὺν ἀγίῳ hmoiζ, συναγίας (sic) F, Σουάγία Tzsch. || 48. ἐπιτίθειον codd.; em. Xyl. || 49. σχεῖν codd.; em. Cor. ex Herodot. 1, 175. || 50. Πήδασος μοζ; Πηδάσιον conj. Salmasius ad Steph. s. v. Πήδασα in editt. Berkel.
- P. 523, 1. ἡ δὲ νῦν editt. ante Kr. || 7. τὴν ἐγ. additum ex μοζ. || 12. υἱας Ἀχ. om. codd. || 13. καλλιπάρηον post Χρυσήδα add. editt. ante Kr. || 23. Αὐτ εἵς τις cum Cor., aut lege τὸ πρότερον cum Mein. || 31. οὖν | γοῦν mavult Mein. || ἐν | ἐστι codd.; em. Mein. || 32. λέγεται | λεγόμενος μοζ. || Κιλλεὺς C, Κιλλεὺς Dhrw, Κιλλεὺς (sic) F, Κιλλεὺς μοζ; em. Cas. || 35. Κιλλεὺς F, Κιλλεὺς celt. codd. In sqq. quoque pro αι codd. s habent. || 37. Κολωνίς F. || 48. εἰς τὴν Ἀμ. Czz.
- P. 524, 6. οὐδὲ | Malim οὐτα e conj. Kr. et Mein. || 15. εὐδὺς xz, Tzsch., Cor., Mein. || 17. ἀπὸ Ἀμ. δὲ μοζ; δὲ om. CE. || 25. Strabo scripserit σμίνθοι, uti est ap. alios, monente Casaubono; idque rec. Mein. || 27. οἱ Ὅτιοι codd., exc. E. || Κορν. τινα τιμάσθαι. E. || 30. Μίσσαντα | Μελοῦντα codd.; em. Cor. || 32. γίνεσθαι bene μοζ Cor. Mein. || 35. μεῖς τις EF, μὲς τις Dmoz, μύσων τις h, μύστις C. || 41. δὲ [καὶ] Ἀστ. Cor. Mein. || 48. ἔρμος om. μοζ. || ὑποκλάκω xz. || 49. Πλάκος | ὑπόκλακος μοζ. || 51. Ἀνδέρων DEi, sed in D correctum Ἀνδρίον.
- P. 525, 22. χεῖμαρος μοζ, χείμαρος Crwz. || 23. εἰς στόμα x, εἰς στόμα τι r. || 24. Ἀνδρα CDh. || Ἐρμίνου codd., exc. F. || 33. Ἐλεούσαν F ἔχουσαν codd.; em. Palmer; Ἐλαπούσαν Mein. || 35. νησίς | γῆ τις Cor. Sane vulgata corrupta est. An ἡ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ κίστρις (pumex) ? || τοῦ ἐπίσου ὅγκου Cor. || 40. Ἐλαίτιον Ald. || 44. τοῦ νῆς μοζ. || 47. Κάνη E. || 49. Κανέη CDhix. || 50. Ἀργι-
- vousαn CDz. || 51. Αἶγα | Αἶγὰ D, Αἶγαν ἄoz, Αἶγα | Αἶγαν Mein. || 52. Αἶγαν Eζ. || 53. Leg. videtur ἀπὸ ἀργάν cum EF. Cor., Mein.; nec aliter in Strabone videtur Stephanus s. v. Αἶγὰ. Nihilominus res bta. Αἶγαν ἀργα esse potest Ἀγαρῶν urbis prom.; Strabo de Cane et Ega ita loquitur ut esse debeat montorium a quo non longe aberat urbs Αἶγαι. Cf. h. nom. s. v. Cane.
- P. 526, 4. δὲ καὶ καὶ αὐτὸ τὸ Αἶγ. Ald. || Αἶγα DE; celt. codd.; Αἶγὰ Mein. || ἐκλήθη | καλεῖσθαι codd. καλεῖσθαι [δοκεῖ] leg. susp. Mein. || 5. Verba ὡς ἡ satoris esse videntur; ej. Mein. || 7. Ἐλάας Cazz. | οὐδαμῶς | μὲς ἐλάσσης μοζ. || 10. καὶ δὲ | ὁ δὲ E. | Ἀλάνου F, Ἀλαίου celt. codd.; em. Xyl. || 22. καὶ τῆς καπὶ τω. || 28. αἰν. τι τοῖς Αἶγ. || 42. οὐδ' F; οὐδ' ἀληθῶς conj. Groek.; οὐδ' ὀρθῶς conj. Mein. οὐδ' deleri mavult Kr. || 47. Τήκων codd., em. Xyl. 50. τοῦ T. | τῶν Τήκων CFraz, τοῦ Τήκων Dhrw em. Xyl.
- P. 527, 1. Γέρρηθα codd.; em. Cor. || 4. ἐκαὶ | ἐκ codd. exc. oz. || 7. τῷ | τῇ codd.; em. Cor. || 13. Σαχ Chimos, Σίτριαν Dw; Σίτριον EF. || 23. Μήλας codd.; em. Kr. || 35. κλισίος τριηκίδας ναυοὶ π. bta conj. Plehnus (Lesbiac. p. 13), coll. p. 560, 6; π. bta καὶ ναυοὶ μοζ; τριηκίδας καὶ ναυοὶ π. bta conj. Wesseling. ad Diodor. 13, 79. || 44. κατεστ. Cor. || 45. μαχατὰ Tzsch., Cor. || βασιλῆον codd. π. bta σύλῃον ex O. Mülleri. conj. Bergk in poet. hyp. p. 17. || 146. παλαστὴν DFhi Mein. || ἀποκλίνοντα codd.; em. Müller. || μίαν | ὅλην codd.; em. Müller. || παλῶν δέχων μοζ; dein ἀποκλίνων F, ἀποκλίνων celt. codd.; em. Müller. || 49. τῶν μνηνευομένων? Mein. || 51. ἐκείνη post ἐνέμλλον ponit x et Cor.
- P. 528, 1. τὰ δὲχοστασιαστικά ποιήματα τοῦ Λακίου τοῦ τοῦτων Ald. || 5. Μελάνδρω F, Μεγαλειώφ celt. codd.; em. Groek. alique. || 14. αὐτὴν | ταύτην Cor. || 17. αὐτὴν | αὐτὴν Mein. || 18. Μάρκον | Μάρκον conj. Ryl. ad Ta. Ann. 4, 18; quod rec. Mein. || 27. Ἐρσος Mein.
- P. 529, 3. Ἀπολλόννησοι μοζ, Ἀπολλόννησοι Cx Epit. Παρδοσλήνη Dhrwz, Παρδοσλήνη a. || 8. αὐτὴν | αὐτὴν DFh, αὐτὴν μοζ; αὐτὴν? Mein. || 9. πόλις | πόλις; Vocem post αὐτὴν ponit Ald. et, praemisso καὶ, μοζ. Kficienda vox. || 11. φυγόντας codd.; em. Cor. || 14. Ἀσπρόκων F, Ἀσπρόκων oz. || 15. Ἀσπρόκων oz. || 16. Παρδοσλήνη CDhrz. || 17. ἱμάσιον codd.; em. Tyrwh. || ἀμὸν | ἀμὸν codd.; em. Xyl. || 32. εὐ ναυαγίων post Κιλ. addit. editt. ante Kr. inde a Xyl. || 47. Πρωστὴν et Hom. editt. ante Kr. || 49. Ἦνσι F. editt.
- P. 530, 2. ἐπὶ ὑπὸ codd.; em. Cor. || 5. καὶ ante ὑπὸ om. C; τοῖς ὑπὸ Cor. || 17. ἐπὶ inseruit Mein.; καὶ propositum Kr. || 49. ἐν τῷ Φριεῖω codd.; em. Tyrwh.
- P. 531, 3. ἀνελθόντας Groek., ἐλθόντας codd., ὄντας Cor. Kr., Mein. || 8. τοῦτο ἐκμαρτυρῆσαι Dhi. || 17. ἐκμαρτυροῦσι codd.; em. Cor. || 21. Καὸστρινόις CDEhimes; Καὸστρινόις Fz Ald. || 31. Αἶγὰ Dh. || 40. Ἀργα codd.; exc. D. || 43. Leg. puto : καλεῖσθαι [ο] εἰς Ἐζαν coll. lin. 53. || 44. Ἀδα | Quaeritur an recte hoc habeat. Aliunde de Adis non constat. Cf. Index num. || 46. Ἀρμ. | Hermatuntem Gnari. || 51. Ἀδρ Γρόνιον typoth. errore excidit Μυρινάων. Ad hunc locum in marg. zo leguntur : Κυριακὸς δ' ἐγὼ αὐτὸς μετὰ Μυρινῆς καὶ Κύμης ἐς τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ ἐστὶν ἐν τῇ ὑπερκαυμένῳ λίθῳ τῆς πόλεως μεγίστοις καὶ καὶ τὰ γράμματα παλαιὸς τοῦ ἐπιγράμματος ἔσθον
- ΠΑΠΟΛΛΟΝΙ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΙ
ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ ΑΥΤΑΛΟΓ.
- P. 532, 32. τεθεσθαί [δοκεῖ]? Mein. in Vindic. p. 213. || 32. οὐδ' ἐν ἀμ. codd., exc. Fi.

533, 4. *Τιανός C*, *Τιανός x*, *Τιανός μοx*. || 10. *δαίμνε CDxz* Cor. || 16. *ἐπαυλίδον omz Ald.* || 19 δ' *μαθ' μοx*. || 31. *πρώτος* οὗτος *πρώτος* edit. ante Kr. || 36. *ἐταλόντες μοx*. || 39. *δὲ καὶ οὗτος Ald.* || 42. *τὴν γῆν τὴν Epit.* || 48. *δὲ; add. ex x; τα habent μοx*. || 48. *τετραραx.* || *τρίκοντα?* || 49. *τῷ υἱῷ Ald.*

534, 3. *Ἀγίγυλιν Epit.* || *Καινὸν* *ἐκείνων CDHimorwz*, *ἐκείνων F*, *καὶνὸν Epit.*; em. Tzsch. || 5. *δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν codd.*, exc. Fz. || 15 sqq. Sic hunc locum e Cassaub. conj. dederunt Tzsch., Cor., Kr., suppletis iis quæ uunc includuntur, et ejecta lin. 17 voce *ὅν*. Meinek. vero scripsit: *Μηνοδότου υἱὸς καὶ Ἀδοβογιωνίδος τοῦ τετραρχικοῦ τ. Γ. γόνους, ἦν καὶ παλλακίδαι etc.*, quod sane præstare videtur. || 16. *Ἀδοβογιωνός* *Ἀδοβογιών* *δὲ τοῦ codd.* || 19. *τὴν ἐπιτηδείων προσποιουσαμένων μοx Tzsch.* || 22. *ἀπὸ add. e conj.* Cassaub. || 23. *ἄλλων τε [χωρίων] καὶ conj.* Grosk. || 24. *Αυσάνδρου codd.*; em. Cas. || 28. *ἦτις* *εἰ τις Tzsch.* || *ἐκικρατῇ Cor.* || 46. *Ἀδιδίων F Cor.*, *Ἀδιδίων cett. codd.*; e Kiepert conj. em. Kr.

535, 1. *Ἐξέρον conj.* Palm. || 3. *Μακιδόνες* *Μαίονες conj.* Cas. || 7. Post ψῆγμα Meinek. posuit verba *ὡς εἴρηται* quæ in codd. leguntur lin. 14. || 11. *δ' ἐκ* *δὲ καὶ codd.*, exc. E; *ἀπὸ habet x et Eustath.* ad II. β, 866 p. 366, 19 R., quod rec. Cor. || 14. *καὶ τὰ Εἴξ*, κατὰ CFw, κατὰ τὰ *Dhmoz*. Verba *ὡς εἴρηται* post βαλάντης transponi volunt Cor. et Grosk., quorum hic pro *ὡς* legit ἤ. Aliter Meinek. V. not. ad lin. 7. || *τῆς ante βαλάντης em. E.* || 16. *Κύρου κόρου codd.*; *Καίου conj.* Cor.; *Κύρου em. Tzsch.*, coll. p. 536, 6, ubi memoratur Κύρου παῖδον, quod a Cyro rege nomen habeat. Nihilominus suspicor Cyri campum a fluvio dici eodem modo quo vocatur campi Caystri Hermique. Apud Phinium 5, 31, § 119 in Hermum influere dicitur *Cryos* (*Cyros* var. lect.), quem in hodierno *Nif* vel *Nymphi* agnoscit Chisbullus; hic vero in iis ipsis locis fuit, quibus Cyri campus sec. Strabonem assignandus est. || 18. *λίμνη inseruit Cor.* || 22. *καλᾶδου* *καθόλου rw*, *κισθήκους mz Ald.* Cas.; *κισθήκας conj.* Lobeck in Aglaoph. p. 226; *καλᾶδους alii quidam conj.* || 27. *Παλαιμῆνος Dhriw Ald.*, *Πυλαμῆνος CEFz Cas.*, *Pylemon Gnarin.*; ex II. β, 865 em. Cor. || 28. *ἐπὶ ἀπὸ CDHx*; *Τρώλου x*. || 30. *Υἱός* sic recte *Emoz*; *Υἱός CDFHizwz* Cor. || 31. *Υἱὸν CDHizwz*. || 39. *Υἱὸν h* (ex correct.) *orx Cor.* || 36. *καὶ οὕτως γὰρ Ald.* || 36. *οὕτως* *τοῦτο Cor.* Possis etiam τῷ, quod E præbet et rec. Mein. || 39. *Υἱὸν horx Cor.* || 41. *Πισθοκούσις codd.*, exc. Fh Epit. et Eustath. ad II. β, 783, p. 346, 39 R. || 47. *Πισθοκούσις z.* || 43. *φασὶν CDFmozx Ald.*; em. Cas. || 51. *μάν ται θ'* *μαντεύθ' CDFh*, *μάν τοῦ θ' i*, *μάν κεῖσθαι*, misso ὑπέρ, *moz*, *μαντεύθ' rw*, *μαντεύθ' Ald.* || 52. *κῦμ' αἰετρίας Dmoz*, *κῦμ' αἰετρίας* (sic) *F*, *κῦμ' αἰετρίας Ch*, *κῦμα αἰετρίας rw*, *κῦμ' αἰετρίας Ald.* || *δχθα CF*, *δχθεσι καὶ λίαν rw*; *δχθα om. μοx*; *δχθαι Ald.* || 53. *τ'* *δ' codd.* || *λαχύναντα codd.*

536, 5. *καράκας Tzsch.* Cor. || 6. *ἐκατοντακάρανον conj.* Hermann et Bæckh. coll. Julian. Ep. 24 et Pindar.; *idque rec. Mein.*; *πεντηκονταμέλλον Bergk.* metri causa. || 6. *Ζεῦ rw*; *κάτερ Fwz*. || 7. *ἐν* *ἐν Bæckh.* || 8. *Ἀράμους codd.*, Eustath. ad II. β, 782 p. 346, 41 R.; em. Cas. || 47. *τὰς παρ' αὐτοῦ πόλεις codd.*; em. Xyl.

537, 28. *Κατανίας codd.*; em. Xyl. || 41. *συνήπται codd.*, exc. E. || 42. *Μεσώγης* *μεσόγαιος F Ald.*, *μεσόγειος cett. codd.*; em. Palmer. || 51. *οὐδ'* *οὐδ' x Mein.*, *οὐ δ' Cor.* || 52. *ἀναγκαλόν* *ἀνα κενή codd.*, exc. F, qui habet *ἀναγκαλόν κενή* sed ita ut κενή expunctum sit; *ὡς ἀρα γε νῦν conj.* Cor. ex Guarino, in quo: *ut nunc loca metantur*. || 53. *περιγραπτὸν Dhi.*

538, 2. *μεσογειώτιδος CDEPhiz*, *μεσογειώτιδος or*, *με-*

σογειώτιδος Ald.; em. Cas. || 3. *Κυλδανόν E*, Eustath. ad II. β, 460 p. 254, 24 et ad Dio. 837. || 5. *ἐπονομασάντων* (*ἀπὸ τῆς Ὑγκανίας*), καὶ conj. Grosk. || 6. *δ ejiciendum*, nisi oī legere velis. || 7. *Leg. Παλτινὸν cum EF Mein.* || 8. *Ταβινόν oz.* || *ἔχοντας Dh*, *ἔχον τὰς cett. codd.* præter i, qui *ἔχοντα* πολ., quod rec. Cor. Mein., recte. || 11 *ὕπερβαλλοῦσι leg. cum x Cor. Mein.*; *ὕπερβαλλούσας E.* || *Μεσώγιδας codd.*, exc. CF. || 12. *κατὰ τὸ τοῦ Dhi*, κατὰ τὰ τοῦ oz Cor. Mein., ut ipse quoque malim; κατὰ τὸ om. x, τὸ om. CF Ald., τοῦ om. E || 13. *Κυβρατίδος μοxwz*, *Κικυρατίδος F.* || *Καβαλλίδος codd.*, exc. oz. || 14. *δ' om. x Tzsch.*, Cor., Kr., Mein. Quo ejecto, stat verborum ratio grammatica, at claudicant geographica. Primum offendunt verba τὴν *Μεσώγιδαν* τὴν μεταξὺ *Καρῶν* *τε καὶ τῆς Νυσσίδος*; nam Cares esse a borea Mesogidis auctor non dixerat. Deinde secundum verba ἦτις *ἐστὶ χώρα etc.* Nysais trans Mæandrum sita fuisset, quum tamen vel ex ipso Strabone constet Nysam urbem a borea fluvii fuisse. Quod si urbis ager fortassis etiam ultra Mæandrum pertinuit, vix tamen eum per totam Cariam usque ad Cibyratidem et Cahalidem pertinuisse credideris. Quæ quum ita sint, istud δ, quod ejiciunt editores, servandum esse puto, antecedentia autem graviore mendio affecta ita refingi velim: *Ὑπερβαλοῦσι δὲ τὴν Μεσώγιδαν τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ [Αυδῶν] ἢ Νυσσίδος ἐστὶ χώρα, εἴτα τὰ τοῦ Μαϊάνδρου πέραν etc.* || 14. *Μεσώγιδας CDEHizwz*, *μεσώγαιας μοx Ald.* || *Ἰερὰ πόλιν Mein.* || 20. *ὅτι* *ἐκ Cor.* || 22. *δρυφράκτωμα edit.* ante Kr. || 31. *ἔπισον F*, *ἔπισον cett. codd.*, exc. C qui *ἔπισαν*. || 36. *εἰτ'* *[ἐπὶ] πάντων Cor.* probabiliter; τῶν add. Cor.; *πεπληρωμένων* *πεπληρωμένων CDFh*, sed in D correctum *παπρη*. et in h littera λ postea addita; *πεπληρωμένων xz*, *πεπληρωμένων m.* || *τοῦτο* om. Epit. || *τοῦτο μοx Cor.*; *τοῦτο [πασχόντων] conj.* Grosk.; nisi delenda τοῦτο vox, post ἱερὸν ponenda videtur Kramer. || 39. *τοῦτο* *οὕτω Dhi Cor.* || 42 et 47. *Ἰερὰν πόλιν F Mein.* || 44. *τοῖς Fz*; *ταῖς cett. codd.* || 48. *τὰ μὲν οὖν περὶ E Mein.* || 51. *Κίθουρα F*; *Σίνθη Ald.*; *Καβαλαῖς codd.*, exc. Dh qui *Καβαλλαῖς*.

P. 539, 9. *Καβαλαῖς z*, *Καβαλλαῖς cett. codd.*, || 10. *Τερμηστοῦν* sic Cor.; *Τερμηστίας CDFHmoz*, *Τελμηστίας rw*, *Τελμιστίων E.* || 11. *Τελμηστίας CDFh*, *Τελμηστίας rw*, *Τελμιστίες Bi.* || 12. *Πισάνδρου F*, *Ἰσάνδρου Tzsch.* Cor. || αὐτοῦ ex *moz* addidit Cor. || 14. *δὲ καὶ τοῖς* *δ' ἐκαστος CDFhizw*, *δ' ἐκαστος τοῖς x*, *δ' ἐκαστος τοῖς E*, *δὲ τοῖς μοx*; em. Cor. || 19. *Ἦσα F*; *Ἰσ. Tzsch.* Cor. || 21. *Τερμηστός C*, *Τερμιστός F*, *Τελμιστός E.* || 24. *Καβαλλίς codd.* || 25. *οἰκησάντων DFhorz*; *ἀνοικισάντων vel ἐποικισάντων leg. suspicatur Kr.* || 28. *Μυλιάδος codd.*; em. Tzsch. || 30. *Βουδάνων codd.* præter C in quo *Βουδόνων*; em. Tzsch. || *Οἰνοάνδρου codd.* præter w qui *Οἰνοάδρου*; em. Tzsch. || 36. *τὴν Βάρδουραν Dh*, nisi quoniam in h super prius ρ posita est littera λ. || 40. *« νῦν ante δδ add. i, ταῦτης edit.*, atque deesse aliquid apparet. Crediderim tamen potius scriptum fuisse: *Τῆς Αὐδῶν δδ*. Verba *οὐδ'... Αὐδίδας om. μοx*. » ΚΛΑΜΕΝ. || 42. *Μυλία DE*, *Μυλία oz.* || *Τερμησὸν E*, *Τελμησὸν Dh*, *Τερμισσὸν F*, *Τερμισσὸν z*. || 44. *Εἰσινδὰ CDFhior*, quorum in ultimis Ἰσινδὰ supra scriptum; *Πισινδὰ E*, ut ap. Ptolem. 5, 5, 6. || *Σαγαλαστού oz.*

P. 540, 3. *Παμφύλιος codd.*, exc. DF. || 8. *τρισχ.* *χίλιον μοx*. || *διὰ καὶ διὰ edit.* ante Kr. inde a Cas. || 10. *γούιν Cor.* || 16. *ὄραν codd.*; em. Grosk. || 21. *καὶ Χίον καὶ Σάμον conj.* Kr.

P. 541, 3. *Κοδρύλος F*, *Κοδρύλος* vel *Κοδρύλος conj.* Cor. Sec. Pausaniam Κυνάρητος Myuntion condidit. || 5. *Ἀρτην μοx*; *Ἀκτὴν conj.* Palmer. (Exerce. in auct. gr. p. 343). || *Ἀνδράμεον CFEz*. || 7. *Φιλωτὴς F Mein.* || 11.

- Σαρνιέντα δ' (vel δὲ et) ὄσπερον εἶπον Σαρνιέντα. || 24. τε] τότε *moz.* || 37. δὲ] τε *codd.*; em. *Cor.* || 48. Πολυμήδειον *Mein.* || 49. ἄσος] ἄσος *codd.*; em. *Manbert. Geogr. t. 6, 3, p. 420.* || 51. [τὰ] Γάργαρα *edit.* ante *Kr.* inde a *Cas.* || 52. Ἀραμύτινον *E.*
- P. 519, 13. Ἀραμύτινον *E.* || 16. ἐν] δ' ἐν *Cor. Mein.* || 17. Παρπαρίνα ος; « Παρπαρήνι scribendum videtur ob ipsius nominis formam Plinii (5, 32) auctoritate firmatam. Cf. St. B. v. Παρπαρόν et Holsten. ad h. l. » KRAMER. || 19. κῶμαι] κατοικία *moz.* || 20. Ἄττα] Nam recte nomen habeat, quaeritur. || 23. ἡ Μελαία *CFrzz.*, Μελαία *D.*, Μελαία *h.*, Μελαία *i.*, Μελαία *o.*; e *Cas.* conj. em. *Tsch.* || 36. Μιλήσιοι *Ald.*; Μιλησίους *codd.* || αὐτοῖς] αὐτοὶ *moz Cor.*
- P. 520, 6. παραγενομένων *Dhī*, λεγομένων *ρωξ*, ...νομένων *C.*; om. vocem *moz*; παραγενομένων *Eustath.* || 7. παρασώθηναι] παραισώθηναι *Cor.* || 14. Ἐλμύνη *codd.*, exc. *F.* || 18. τοῖς Λατίνοις *pr. m. D* ἐτίρω, ἐν τῇ Λατίνῃ *moz.* || 20. ἀπαρίαν *codd.*; em. *Cas.* || 34. [νὺν δὲ δὴ] Αἰνείας *edit.* ante *Kr.* inde a *Xyl.* || 41. γοῶν] γὰρ *edit.* ante *Kr.*
- P. 521, 29. κατεπλήσαντο *F.*, κατέκληε *moz*, κατέκληε τοῖς πολλοῖς *conj.* || 34. ἀρ'] ἐρ' *codd.*; em. *Cas.*; ἀναβολῇ] βουλή *codd.*; em. *Cas.* || 42. Ἀνδρα *DEhī* *Epit.*; Πισνίας *Dh* *Ald.*; Πισνία *edit.* ante *Kr.* inde a *Cas.*, uti est ap. Hierocl. p. 663. || 42. προσλαβὼν *x.*; ἡ προσλαβὼν *conj. Cor.*
- P. 522, 12. ἔδελφιδου *Ald.* || 15. ἄμα] ὀνόματι *moz*, ἄμα ὀνόματι *Cor.* || 20. τε *om. Cor.*; ὥσπερ *kai Mein.* || 21. Αἰολίων [εἰσιν] *conj. Gorsk.* || 23. Μιλήτου πόλεως *codd.*; Μιλητοπόλεως *Cor.* || 30. τοῖνυν] μέντοι *moz.* || 34. Ἀλικαρνασσὸν *codd.*, exc. *Dhxx.* || 35. ἡ μὲν τοῖνυν *Ald.*, *Mein.* || ἐκλειφθεῖσα *Eustath.* ad II. ζ, 21, p. 628, 24; ἐκλεφθεῖσα *DFhxx.*, ἐκλειφθεῖσα *moz.* || 36. Ἀλικαρνασσίων *CF.* || 38. καὶ ἡ χώρα νῦν vel ἔτι νῦν *conj. Gorsk.*; καὶ νῦν ἡ χώρα *manvill Kr.*; idque *rec. Mein.* || 39. φησὶν οὖν *Tsch.*, φησὶν *Ald.* || 45. Ἀλικαρνασσὸν *codd.* || 46. Σωάγεια *Kram.*, Συναγεία *CDx.*, σὺν ἀγείᾳ *hpiowz.*, συναγείας (sic) *F.*, Σουάγεια *Tsch.* || 48. ἐπιτρίθειον *codd.*; em. *Xyl.* || 49. σχεῖν *codd.*; em. *Cor.* ex *Herodot. 1, 175.* || 50. Πήδασος *moz*; Πηδάσιον *conj. Salmasius ad Steph. s. v. Πήδασα in edit.* *Berkel.*
- P. 523, 1. ἡ δὲ νῦν *edit.* ante *Kr.* || 7. τὴν ἐξ. additum ex *moz.* || 12. υἱὲς Ἀχ. *om. codd.* || 13. καλλιπάρῃον post *Χρυσήδα* add. *edit.* ante *Kr.* || 23. Aut ejice τοῖς cum *Cor.*, aut lege τὸ πρότερον cum *Mein.* || 31. οὖν] γοῶν *manvill Mein.* || ἔτι] ἔστι *codd.*; em. *Mein.* || 32. λέγεται] λεγόμενος *moz.* || Κυλλεοῦς *C.*, Κυλλέους *Dhxx.*, Κυλλεός (sic) *F.*, Κυλλέου *moz*; em. *Cas.* || 35. Κυλλεὸς *F.*, Κυλλεός *cett. codd.* In seq. quoque pro *ai codd.* s. habent. || 37. Κολωνεύς *F.* || 48. εἰς τὴν Ἀμ. *Czz.*
- P. 524, 6. οὐδὲ] *Malim οὐτε e'conj.* *Kr. et Mein.* || 15. εὐθύς *xx.*, *Tsch.*, *Cor.*, *Mein.* || 17. ἀπὸ Ἀμ. δὲ *moz*; δὲ *om. CE.* || 25. Strabo scripserit σμίνθοι, uti est ap. allos, monente Casaubono; idque *rec. Mein.* || 27. οἱ Ὅττοι *codd.*, exc. *E.* || Κορν. τινα τιμᾶσθαι. *E.* || 30. Μίσσαντα] Μελιούντα *codd.*; em. *Cor.* || 32. γίνεσθαι bene *moz Cor. Mein.* || 35. μελὶς τις *EF.*, μῆλ' τις *Dmoz.*, μῆλ' σων τις *hī*, μιστὶς *C.* || 41. δὲ [καὶ] Ἀστ. *Cor. Mein.* || 48. ἔρημος *om. moz.* || ὑποπλάκω *xx.* || 49. Πλάκος] ὑποπλάκος *moz.* || 51. Ἀνδρίων *DEi*, sed in *D* correctum Ἀνδρίων.
- P. 525, 22. χεῖμαρος *moz*, χεῖμαρος *Cwz.* || 23. εἰς στόμα *xx.*, εἰς στόμα *ti r.* || 24. Ἀνδρα *CDh.* || Ἐρμίνον *codd.*, exc. *F.* || 33. Ἐλαιοῦς] ἔχουσιν *codd.*; em. *Palmer.* || Ἐλαιούσαν *Mein.* || 35. νησίς] γῆ τις *Cor.* Sane *vulgata corrupta* est. An ἡ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ κίσχρις (*μυμex*)? || τοῦ ἑπίσου ὄγκου *Cor.* || 40. Ἐλαϊκὸν *Ald.* || 44. τοῦ] τῆς *moz.* || 47. Κάνη *E.* || 49. Κανέη *CDhix.* || 50. Ἀργι-
- νοῦσιν *CDz.* || 51. Αἶγα] Αἰγὰ *D.*, Αἶγαν ἄσος, Αἶγα *Epit.* Αἶγαν *Mein.* || 52. Αἶγαν *Ez.* || 53. Leg. videtur ἀπὸ τὴν καὶ ἀργάν cum *EF. Cor.*, *Mein.*; nec aliter in Strabone legisse videtur Stephanus s. v. Αἶγὰ. Nihilominus res dubia. Αἶγαν ἄσος esse potest Ἐγαρὺν urbem prom.; nam Strabo de Cane et Ega ita loquitur ut esse debeat pro montorium a quo non longe aberat urbs Αἶγαι. Cf. *Index nom. s. v. Cane.*
- P. 526, 4. δὲ καὶ καθ' αὐτὸ τὸ Αἶγ. *Ald.* || Αἶγα *DE.* || Αἶγ' *cett. codd.*; Αἶγὰ *Mein.* || ἐλθῆν] καλῆσθαι *codd.*; καλῆσθαι [δοῦν] *leg. susp. Mein.* || 5. Verba ὅς Σ. glossatoris esse videntur; ej. *Mein.* || 7. Ἐλάας *Cozx.* || 8. οὐδὲμῶς] μῶς ἐλάσσης *moz.* || 10. καὶ δὲ] δὲ δὲ *E.* || 11. Ἀλάνον *F.*, Ἀλαίου *cett. codd.*; em. *Xyl.* || 22. χώρα καὶ τῆς καὶ *rw.* || 28. αἰν. τι τιθεῖς *Ald.* || 42. οὐδ'] οὐ *F.*; οὐδ' ἐλθῶν *conj. Gorsk.*; οὐδ' ὁρῶς *conj. Mein.* οὐδ' deleri *manvill Kr.* || 47. Τήκνον *codd.*, em. *Xyl.* 50. τοῦ *T.*] τῶν Τήκνων *CFrwx.*, τοῦ Τήκνου *Dhmoz.* em. *Xyl.*
- P. 527, 1. Γέργηθα *codd.*; em. *Cor.* || 4. ἐπὶ] ἐπὶ *codd.*, exc. *oz.* || 7. τῇ] τῇ *codd.*; em. *Cor.* || 13. Σιγρίαν *Chimos.*, Σίγριαν *Dw.*; Σίγριον *EF.* || 23. Μηθύμακτιν *codd.*; em. *Kr.* || 35. κλισιὰς τριηρικῶς ναυσὶ π. bene *conj. Plehnus (Lesbiac. p. 13), coll. p. 560, 6; τριηρικῶς καὶ ναυσὶ *moz*; τριηρικῶς καὶ ναυσταθμῶν ναυσ. *conj. Weseling. ad Diodor. 13, 79.* || 44. κτίνας *Cor.* || 45. μαχατὰν *Tsch.*, *Cor.* || βασιλῆων *codd.*, βασιλῆων ex O. Mülleri. *conj. Bergk in poet. lyr. p. 37.* || 146. καλαστὰν *DFhī* *Mein.* || ἀπολιπόντα *codd.*; em. *Müller.* || μίαν] ἄνταν *codd.*; em. *Müll.* || καγῶν] ἔχων *moz*; dein ἀπυπέμπων *F.*, ἀποπέμπων *cett. codd.*; em. *Müller.* || 49. τῶν μνημονευομένων? *Mein.* || 51. ἐκείνη post ἐνάμλλον posit *x et Cor.**
- P. 528, 1. τὰ δεχαστασιαστικά ποιήματα τοῦ Ἀλκαίου περὶ τούτων *Ald.* || 5. Μελάνδρω *F.*, Μεγαλαγύρω *cett. codd.*; em. *Gorsk. alique.* || 14. αὐτὴν] ταύτην *Cor.* || 17. υἱὸν υἱόν? *Mein.* || 18. Μάρκον] Μάρκον *conj. Ryk. ad Ta. Ann. 4, 18; quod rec. Mein.* || 27. Ἐρσος *Mein.*
- P. 529, 3. Ἀπολλώνησος *moz*, Ἀπολλώνησος *Cx* *Epit.* Παροσλήνη *Dhixwz.*, Παροσλήνη *o.* || 8. αὐτὴν] *DFh.*, ἐκείνη *moz*; ἐκείνη? *Mein.* || 9. πόλις] πόλις *F.* Vocem post αὐτῆς posit *Ald.* et, praemisso καὶ, *moz.* Ejcienda vox. || 11. φυγόντες *codd.*; em. *Cor.* || 14. Ἀσπρόκνον *F.*, Ἀσπρόκνον *oz.* || 15. Ἀσπρόκνης *oz.* || 16. Παρδίαν *CDhrzz.* || 17. ἱμάσιν *codd.*; em. *Tyrwh.* || ἱμὸν] ἱμὸν *codd.*; em. *Xyl.* || 32. εὖ ναυεταῖσιν *rec. Kūl.* *add. edit.* ante *Kr.* inde a *Xyl.* || 47. Ἡπειρὸν *et Hom. edit.* ante *Kr.* || 49. Ἡπειρὸς *F.* *edit.*
- P. 530, 2. ἐπὶ ὅπῃ *codd.*; em. *Cor.* || 5. καὶ ἀπὸ ὅπῃ *C.*; τοῖς ὅπῃ *Cor.* || 17. ἐπὶ inessit *Mein.*; κατὰ προποῦ *Kr.* || 49. ἐν τῷ Φρυγίῳ *codd.*; em. *Tyrwh.*
- P. 531, 3. ἀναθόντας *Gorsk.*, ἐλθόντας *codd.*, ἔλθοντες *Cor.*, *Mein.* || 8. τοῦτο ἐκμαρτυρήσιν *Dhī.* || 17. ἐπαρῶς *sz.* *codd.*; em. *Cor.* || 21. Καύστηρητος *CDEh.* καὶ Καύστηρητος *Fz* *Ald.* || 31. Αἰγὰς *Dh.* || 40. Ἀσπρόκνης *codd.*; exc. *D.* || 43. Leg. puto : κακῆθεν [o] εἰς *Ez.* coll. lin. 53. || 44. Ἀδαν] Quaeritur an recte esse habeat. Aliunde de Adis non constat. Cf. *Index num.* || 46. Ἀρμ.] *Hermakwtem* *Guarin.* || 51. ἡ Γρήνων typos. errore excidit Μυρινάων. Ad hunc *et in marg. zo* leguntur : Κυριακὸς δ' ἐγὼ αὐτὸς καὶ Μυρινῆς καὶ Κύμης ἐξ τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλωνος ἱεροῦ καὶ ἐν τῷ ὑπερκαμίνῳ λίθῳ τῆς πύλης μεγίστοις καὶ καὶ τῷ γράμματι παλαιῶς τὸδε ἐπὶ γράμμα εἶδον.
- ἈΠΟΛΛΩΝΙ ΧΡΗΘΗΡΙΩΙ.
ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ ἈΤΤΑΛΟΥ.
- P. 532, 32. τεταῖσθαι [δοῦν]? *Mein.* in *Vindice* p. 213. οὐδ' ἂν ἄμν. *codd.*, exc. *Fī.*

- P. 533, 4. Τσανός *C*, Τσανός *x*, Τσανός *moz.* || 10. διέμενε *CDex Cor.* || 16. ἐκκαυλῶν *oms Ald.* || 19 δ' | μεθ' *moz.* || 31. πρώτος οὗτος πρώτος *editt. ante Kr.* || 34. ἐτελεύτησε *moz.* || 39. δὲ καὶ οὗτος *Ald.* || 42. τὴν γῆν τὴν *Epit.* || 48. δι' *add. ex x;* τὴ *habent moz.* || 48. τετραπακ.] τριάκοντα? || 49. τῷ νῶ *Ald.*
- P. 534, 3. Ἀνίγυλιν *Epit.* || Καινῶν] ἐκείνων *CDhimorwz,* ἐκείνων *F*, καίνων *Epit.*; *em. Tzsch.* || 5. δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν *codd., exc. Fz.* || 15 *sqq.* Sic hunc locum e *Casaub. conj. dederunt Tzsch., Cor., Kr., suppletis* iis quæ uncis includuntur, et *ejecta lin. 17 voce dv. Meinekus* vero scripsit: Μηνοδότου υἱός καὶ Ἀδοβογιαννίδος τοῦ τετραρχικοῦ τ. Γ. γένους, ἦν καὶ παλλακεῦσαι etc., quod sane præstare videtur. || 16. Ἀδοβογιαννός] Ἀδοβογιανός δὲ τοῦ *codd.* || 19. τῶν ἐπιτηδεύων προσποιησάμενων *moz Tzsch.* || 22. ἀπὸ *add. e conj. Casaub.* || 23. ἄλλων τὴ [χωρίων] καὶ *conj. Grosk.* || 24. Λυσάνδρου *codd.; em. Cas.* || 28. ἦτις] εἰ τις *Tzsch.* || ἐπικρατεῖ *Cor.* || 46. Ἀδλιτῶν *E Cor., Ἀδλιτῶν cett. codd.; e Kiepertii conj. em. Kr.*
- P. 535, 1. Ἐξερὸν *conj. Palm.* || 3. Μακεδόνες] Μαίονες *conj. Cas.* || 7. Ποτ ψῆγμα Meinekus posuit verba ὡς εἰρηται quæ in *codd. leguntur lin. 14.* || 11. δ' ἐκ] δὲ καὶ *codd., exc. E;* ἀπὸ *habet x et Eustath. ad II. β, 886 p. 366, 19 R., quod rec. Cor.* || 14. καὶ τὰ *Εἰζ,* κατὰ *CFw*, κατὰ τὰ *Dhmz.* Verba ὡς εἰρηται post θαλάττης transponi volunt *Cor. et Grosk.,* quorum hic pro ὡς legit ἤ. Aliter Meinekus. V. not. ad *lin. 7.* || τῆς ante θαλάττης *em. E.* || 16. Κύρου] κόρου *codd.; Κάικου conj. Cor.; Κύρου em. Tzsch., coll. p. 538, 6,* ubi memoratur Κύρου παῖδον, quod a *Cyro* rege nomen habeat. Nihilominus suspicor *Cyri* campum a fluvio dici eodem modo quo vocatur campi *Caystri Hermie.* *Apud Plinium 5, 31, § 119 in Hermum influere dicitur Cryos (Cynos var. lect.),* quem in hodierno *Nif* vel *Nymphi* agnoscit Chisbullus; hic vero in iis ipsis locis fuit, quibus *Cyri* campus sec. *Strabonem* assignandus est. || 18. λίμνη inseruit *Cor.* || 22. καλᾶθους] καθόλου *rw*, πιδήκους *mz Ald. Cas.; πιδάκους conj. Lobeck* in *Aglaoph. p. 226; καλᾶθους alii quidam conj.* || 27. Παλαιμίνος *Dhriw Ald., Πυλαιμίνος CEFxz Cas., Pylemon Guarin.; ex II. β, 865 em Cor.* || 28. ὑπὸ] ἀπὸ *CDhx;* Τρώλου *x.* || 30. Ὑδης] sic recte *Emos;* Ὑλης *CDHfhiwz Cor.* || 31. Ἰλν *CDHfhiwz.* || 33. Ὑλν *h (ex correct.) orx Cor.* || 35. καὶ οὕτως γὰρ *Ald.* || 36. οὕτως] τούτω *Cor.* Possis etiam τῷ, quod *E* præbet et *rec. Mein.* || 39. Ὑλν] *horz Cor.* || 41. Πιθηκούσας *codd., exc. Fh Epit.* et *Eustath. ad II. β, 783, p. 346, 39 R.* || 47. Πιθηκούσας *x.* || 43. ρασιν *CDFmowz Ald.; em. Cas.* || 51. μὲν ταί θ'] *μαντεύθ' rw*, *μαντεύθ' Ald.* || 52. κύμ' αἰτερπὲς *Dhmz,* κύμ' αἰτερπείας (sic) *F,* κύμ' αἰτερπείας *Ch,* κύμα αἰτερπείας *rw*, κύμ' αἰτερπείας *Ald.* || δχθε *CF,* δχθεσι καὶ λίαν *rw;* δχθαι *om. moz;* δχθαι *Ald.* || 53. τ'] δ' *codd.* || λαχύνετα *codd.*
- P. 536, 5. κερδαίς *Tzsch. Cor.* || 6. ἐκατοντακάρων *conj. Hermann et Boeckh. coll. Julian. Ep. 24 et Pindar;* idque *rec. Mein.; παντηκοντακέραιων Bergk. metri causa.* || 6. Ζεῦ *rw;* πάτερ *Fw.* || 7. ἐν] εἰν *Boeckh.* || 8. Ἀράμους *codd., Eustath. ad II. β, 782 p. 346, 41 R.; em. Cas.* || 47. τὰς παρ' αὐτοῦ πόλεις *codd.; em. Xyl.*
- P. 537, 28. Κατενίας *codd.; em. Xyl.* || 41. συνήπται *codd., exc. E.* || 42. Μεσσηγίς] μεσσηγίαι *F Ald., μεσσηγίαι cett. codd.; em. Palmer.* || 51. οὐδ'] οὐδ' *x Mein., οὐ δ' Cor.* || 52. ἀναγκαῖον] ἀρα κενὴ *codd., exc. F,* qui habet ἀναγκαῖον κενὴ *sed ita ut κενὴ expunctum sit;* ὡς ἀρα γε νῦν *conj. Cor. ex Guarino, in quo: ut nunc loca metiantur.* || 53. περιγραπτέον *Dhi.*
- P. 538, 2. μεσσηγιώτιδος *CDFHiz,* μεσσηγιότιδος *or, me-*

σσηγιώτιδος *Ald.; em. Cas.* || 3. Κωδανὸν *E, Eustath. ad II. β, 460 p. 254, 24 et ad Dion. 837.* || 5. ἐκονομασάντων [ἀπὸ τῆς Ὑρανίας], καὶ *conj. Grosk.* || 6. δ ἐκιδendum, nisi οἱ legere velis. || 7. Leg. Πιληγνὸν cum *EF Mein.* || 8. Ταδινὸν *oz.* || ἔχοντας *Dh,* ἔχον τὰς *cett. codd. præter i,* qui ἔχοντα *coll., quod rec. Cor. Mein., recte.* || 11 ὑπερβαλλούσι *leg. cum x Cor. Mein.; ὑπερβαλλούσας E.* || Μεσσηγία *codd., exc. CF.* || 12. κατὰ τὸ τοῦ *Dhi,* κατὰ τὰ τοῦ *oz Cor. Mein., ut ipse quoque malim;* κατὰ τὸ *om. x,* τὸ *om. CF Ald., τοῦ om. E* || 13. Κυβερτιδὸς *moz,* Κυκουρτιδὸς *F.* || Καβαλλίδος *codd., exc. oz.* || 14. δ' *om. x Tzsch., Cor., Kr., Mein.* Quo ejecto, stat verborum ratio grammatica, at claudicant geographica. Primum offendunt verba τὴν Μεσσηγίαν τὴν μεταξὺ Καρῶν τὴ καὶ τῆς Νυσσίδος; nam Cares esse a borea Mesogidis auctor non dixerat. Deinde secundum verba ἦτις ἐστὶ χώρα etc. Nysais trans Mæandrum sita fuisset, quum tamen vel ex ipso Strabone constet Nysam urbem a borea fluvii fuisse. Quod si urbis ager fortassis etiam ultra Mæandrum pertinuit, vix tamen eum per totam Cariam usque ad Cibratidem et Cabalidem pertinuisse credideris. Quæ quum ita sint, istud δὲ, quod ejiciunt editores, servandum esse puto, antecedentia autem graviore mendio affecta ita refigi velim: Ὑπερβαλοῦσι δὲ τὴν Μεσσηγίαν τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ [Αυδῶν] ἡ Νυσσίδς ἐστὶ χώρα, εἴτα τὰ τοῦ Μαϊνάνδρου πέραν etc. || 14. Μεσσηγία *CDEHiz,* μεσσηγία *moz Ald.* || Ἰερὰ πόλιν *Mein.* || 20. ὕν'] ἐν' *Cor.* || 22. δρυφράκτωμα *editt. ante Kr.* || 31. ἔκπειον *F,* ἔκπειον *cett. codd., exc. C* qui ἔκπειον. || 36. εἰτ' [ἐπὶ] πάντων *Cor. probabiliter;* τῶν *add. Cor.; πεπηρωμένων] πεπληρωμένων CDFh,* sed in *D* correctum *πεπρω.* et in *h* litera λ postea addita; πεπρωμένων *xz,* πεπρωμένων *m.* || τοῦτο] *om. Epitt.; τοῦτο moz Cor.; τοῦτο [πασόντων] conj. Grosk.;* nisi delenda τοῦτο vox, post ἱερὸν ponenda videtur *Kramero.* || 39. τοῦτον] οὕτω *Fw.* || 42 et 47. Ἰερὰν πόλιν *F Mein.* || 44. τοῖς *Fxz;* ταῖς *cett. codd.* || 48. τὰ μὲν οὖν περὶ *E Mein.* || 51. Κίθωρα *F;* Σίνδη *Ald.; Καβαλαῖς codd., exc. Dh* qui *Καβαλαῖς.*

- P. 539, 9. Καβαλαῖς *x,* Καβαλλαῖς *cett. codd.,* || 10. Τερμησίων] sic *Cor.; Τερμησίως CDFHmoz,* Τελμησίως *rw,* Τελμισσίων *E.* || 11. Τελμησίως *CDHxz,* Τελμησίως *rw,* Τελμισσίως *Ei.* || 12. Πισάνδρου *F,* Ἰσανδρου *Tzsch. Cor.* || αὐτοῦ *ex moz* addidit *Cor.* || 14. δὲ καὶ τοῖς] δ' ἐκάστοις *CDHfhwz,* δ' ἐκάστοις τοῖς *x,* δ' ἑκάστα τοῖς *E,* δὲ τοῖς *moz;* *em. Cor.* || 19. Ἦτα *F;* Ἰα. *Tzsch. Cor.* || 21. Τερμησίως *C,* Τερμισσίως *F,* Τελμισσίως *E.* || 24. Καβαλλίδα *codd.* || 25. οἰκησάντων *DFhorz;* ἀνοικισάντων vel ἐποικισάντων *leg. suspicatur Kr.* || 28. Μυλιάδος *codd.; em. Tzsch.* || 30. Βουδώνων *codd. præter C* in quo *Βουδώνων;* *em. Tzsch.* || Οἰνοάνδρου *codd. præter w* qui Οἰνοάδρου; *em. Tzsch.* || 36. τὴν Βάρδουραν *Dh,* nisi quod in *h* super prius *p* posita est littera λ. || 40. « νῦν ante δὲ *add. i,* ταύτης *editt., atque deesse aliquid apparet. Creniderim* tamen potius scriptum fuisse: Τῆς Αὐδῶν δὲ. Verba οὐδ'... Αὐδία *om. moz. = ΚΡΑΜΕΡ.* || 42. Μυλία *DE,* Μιλία *oz.* || Τερμησὸν *E,* Τελμησὸν *Dh,* Τερμισσὸν *F,* Τερμισσὸν *x.* || 44. Εἰσινδα *CDHfhor,* quorum in ultimis Ἰσινδα supra scriptum; Πισινδα *E,* ut *ap. Ptolem. 5, 5, 6.* || Σαγαλασσὺ *oz.*

P. 540, 3. Παμφύλοι *codd., exc. DF.* || 8. τρισχ.] χιλίων *moz.* || διὰ] καὶ διὰ *editt. ante Kr. inde a Cas.* || 10. γούν *Cor.* || 16. ὁρᾶν *codd.; em. Grosk.* || 21. καὶ Χίον καὶ Σάμον *conj. Kr.*

P. 541, 3. Κυδρίλος *F,* Κοδρίλος vel Κοδρίλος *conj. Cor. Sec. Pausaniam* Κυνάρητος *Myuntem* candidit. || 5. Ἀπτην *moz;* Ἀκτὴν *conj. Palmer.* (*Exerc. in auct. gr. p. 343.*) || Ἀνδρῶν *CFxz.* || 7. Φυλωτῆς *F Mein.* || 11.

- Ἀποικοι Πόικης *F*, Πόικνης *x*, Πόικνης cett. codd.; hæc et sqq. em. Tzsch. || Δάμαθος codd. || Γέρης γὰρ ἦν codd. || 15. ἐπαγαγόμενος Mein. || Τημερίων codd. || 16. Πατροκλῆς μοαζ Guarin. (cf. Etym. M. s. v.) || 24. Καὶ πάλιν etc. usque ad βωὸν om. μοαζ. Post βωὸν excidisse Σμυρναῖος κατέκρινεν probabilis est sententia Corayi. || 29. Σιουρδῆται *CFs*. || 82. πόλις codices, quod servavit Mein. pro ἐν scribens ἐν. || 33. Δεπρῆς *C*, Δέπρης cett. codd. || 34. Πρῶτον *Cos* Cor. Mein.; fort. non temere. || 36. Πρῶτος *C* Cor. Mein. || 37. περὶ παρὰ μοζ. || 40. καλουμένην [κρήνην] Ὑπελ. suspic. Cas. || 41. νῦν ποτε *F*; unde fort. τότε scribendum esse putat Kr.; τότε scr. Mein. || 42. Δεπρῆς codd. || 48. ἐπανόντας Cor. || 49. sqq. Verba καθάπερ καὶ M... Αἰολίδα ex margine recepta esse cum Kramerio et Meinekio causemus. || 51. αἰπὺ ἔπει *F*; τα om. editt. inde ab Hoppero; ἡμας δὴντα scr. Mein. || Πύλον codd. Mein.; Πύλου Bergk. Poet. lyr. p. 316, Kr. || 53. ἐπαρῆν ἀρα τὴν codd.; em. Wyttenbach.
- P. 542, 1. δ' Ἀστέντος διαστέντος *CFos*, δ' Ἀστέντος *s*, δ' ἀναστάντες; *x*, δ' Ἀστέντος editt. ante Kr., δ' Ἀλξέντος conj. Tzsch.; certe Ἄλξς fluvius ad Colophonem erat sec. Pausan. 7, 5, 8, 28, 2; Tzetz. ad Lyc. 888, *Halesus* sec. Plin. 5, 29, 31, 116; Liv. 37, 36; codd. scripturam nihil curans Bergk. scripsit δὲ κρυέντος; idem proposuit δὲ στεινός. Meinekius nihil tentavit. || 2. Σμύρνην Mein.; εἰδομένη codd.; em. Clavier. (*Hist. des premiers temps* etc. 2, p. 80.) || 5. ἐρ' ἀρ' codd.; em. Cor. || πρῶτον Cor. || 26. καλαῖα *Cmo*. || 32. ἀποίκων codd., exc. *x*. || 33. συνήκισται τετεφίσταται Ald. || 42. τινα Τήνιοι conj. Kœnen ad Gregor. Corinth. p. 492.
- P. 543, 2. συντάξας, [καὶ Κάδμος], καδ' ἡμᾶς conj. Cor. || 10. καὶ inclusit Cor. || τὰ om. codd.; exc. *E*. || 12. Λατομχὴς *F*, Λατομχίδης *s*, Λατομχίδος codd. cett.; em. Xyl. || 16 et 17. Φθιρῶν codd., exc. *E*. || 21. ἐν ὄφει bene conj. Grosk., idque rec. Mein. || 31. πενήτη. Vereor ne corruptus sit numerus. || 38. Χαράνειον Cor. || 43. καὶ [ῆ] Μυκάλη editt. ante Kr. || 45. Στραωγίλιον *Bmos* et correct. *x*; Στραωγίλιον *s*. || 47. Φιλωτὰς *F* Mein. || 51. δικάσασθαι codd.; δικάζεσθαι em. Schneidewin. In Delect. poet. elegg.; δικάζεσθαι Suidas s. v. Βιάντος et Diog. L. 1, 5, 3. || κρέσσον codd., quod servavit Meib.; κρέσσων ex Hopperi conj. Tzsch., Cor., Kr. ||
- P. 544, 2. Καρσίας *F*, Κορασσίας Tzsch. Cor. || Μελανθίδος codd.; Μελαντίους e Vossii conj. em. Tzsch.; ceterum legi velim Μελαντίους. || 6. Μεσσηγίς *E*. || 29. ἔκαυστον *trecentorum* Guarin. || 30. Ἀνθεμὶς Tzsch. Cor. ex Eustath. ad Dion. 533; aliis vocatur Ἀνθεμοῦσα, quod hoc quoque loco reponendum fuerit. || Μελάμυλος codd.; em. Mein. || 32. ἀποικῆσαντος *F*, ἀποικισαντος cett. codd. || 33. πῶς inclusit Cor. || 38. Verba οὖν Χίου *x*. A. *x*. Κῶ ejecit Meib.; post v. νήσων lin. 36 transponi vult Kr. || 43. Περὶ μὲν [οὖν] Mein. || 47. Verba καθάπερ *x*. *x*. M. ἔρη ejecit Mein.
- P. 545, 7. κρέτη ante ληφθέντα add. Ald.; quod ortum ex varia lectione κρατήθοντα. || 37. λαγομένην δ' Ὀμήρου διὰ τὴν ἐνίαν Cor. || 40. κλέω καὶ cod. l.; κλέω Xyl.; κλέω Mein. || 44. ἀριστάτα *CFs*, ἀριστία *wx* Ald., ἀριστατόν μοζ, Eustath. ad II β, 730.
- P. 546, 4. Ἀράκων Steph. Byz. s. v. || 19. Πύγυλλα *Csz*. || 21. πυγαλίας *Cosz*, πυγαλίας cett. codd.; πυγαλίας e Schneideri conj. Cor. et Kr.; πυγαλίας Mein. || 40. σκολιά σκόπ' ἔργα *F*, σκολιά ἔργα cett. codd., nisi quod margo v. habet ἔσκαπα; em. Tyrwh. || 44. τότε δὲ καὶ τό τε μοζ Cor. || 51. Κροῖσον [χρόνον] οὕτως Cor.
- P. 547, 8. πρῶτον *F* et Epit. Parisina. || 9. ἄλλον codd.; em. Xyl. || 16. ἐπιτίμον codd., exc. *F*. || 23. τα om. *Cms* Cor. || 30. Δεινοκρότους *w* et margo *o*, ex conjectura haud dubie; quam rec. Cor. Mein. Fieri tamen potest ut ipse Strabo erraverit. || 33. κορήσαντα codd. exc. *F*. || 37. δὲ quod est ante δὲ, asteriscus inclusit Cor. || 40. κρήνη = κρήνη *F*; κρήνη quod exhibent codd. rell., quid significare possit h. l., parum liquet; præterea turbata totius loci structura suspectam reddit illam scripturam: plane e contrario est quam exhibet *F*. Nihilominus cum nullum aliud opus simile e cera factum apud scriptores veteres, quod sciam, commemoretur, recipere eam non ausus sum. » KRAMER. κρήνη rec. Meinekius, qui: « Non videtur tamen ceræ usus antiquis artificibus prorsus incognitus fuisse: docent hoc quæ apud veteres de ceræ imagine Protestilæ ferebantur (Hygin. fab. 104), quæ temere et sine exemplo fingi non potuerunt. » Parum his ponderis inest. Nisi fuit κρήνη [ἐν ᾗ] Πηνελόπεια etc., adeo ut ad fontem positæ essent Penelopes et Eurycleæ imagines: suspicor Thrasonem juxta *vetulam nutricem* Eurycleam collocasse Penelopen uxorem *favenculam*, et pro κρήνη legendum esse κορήν vel fort. κοῦρη vel κορυβία. || Πηνελόπεια *F*, Πηνελόπεια Ald., Πηνελόπεια editt. ante Kr. inde a Xyl. Post Πην. Corayus addidit τα e conj. Tyrwh.; idem ἡ, quod est ante Εὐρ., inclusit. || 42. Μεγαβόζους *F*, Μεγαλοβόζους *C*, Μεγαλοβόζους cett. codd. || 46. καὶ πρ. || [ῆ] καὶ πρότερον conj. Cor., [ὥς] καὶ πρ. conj. Kr. || 51. πλησιόσαντας τούτῳ codd., exc. *CF*. || 53. ἐπὶ ὅπῳ *ms*.
- P. 548, 6. προχώσεις *Bmo*, προχώσεις cett. codd. Mein. || 21. μηδεὶ ἡμῶν μοζ; pro μηδεὶ ap. Diog. Laert. 9, 1, 2 legitur μηδὲ εἰς, quod in Strabonem intulit Mein. || 25. τῶν δὲ νεωτέρων [Ἀρταμίδωρος] Ἀλξάνδρος conj. Cor., quod probant Grosk. et Mein., non item Kramerus. || 29. ποιήματα codd., exc. *F*. || 31. Σαληνουσία *sz*. || 39. πόλις [αὐτῶν] ἐν τῇ ἐπαρῶ Cor. || 42. Γαλήσιον *CF*. || 44. ἦν ποτε ἦν τὸ *F*. » Ceterum viguisse hoc oraculum Strabonis ipsius ætate liquet ex Taciti Ann. 2, 54. » KRAM. Itaque ἔστι καλαῖον scr. Mein. incerta conjectura. || 45. Ἀνυλόγους codd.; em. Xyl. || 52. ὅσους ἐρινεὺς ἐλόνθους sic Tzsch., Cor., Kr., Mein.; ἐρινεὺς ὅσους (ὅσους Epit.) ἐλόνθους codd.
- P. 549, 2. ἐπαλθέμεν codd.; em. Spohn. (de extr. part. Odysseæ p. 72). || οὐκ ἐδύναιο *CF* Epit., οὐκ ἐδύναιο *sz*, οὐκ ἂν δύναιο μοζ, em. Mein. ad Euphor. p. 103. || 4. An Κάλχαντα νέρος? Mein. || 9. τὸν ἀνὰ ἐρινεὺς habent *sz*, om. cett. codd. || 10. καὶ om. Cor. || 40. Μυόνησον *CF*, et sic *F* in sqq. || 46. Ἀρμένησον *F*. || 53. ἀποικίη Mein.
- P. 550, 3. Ἐκαταῖος Ἐκνέθιος conj. Hecker. in Philol. t. 5, p. 429. || 5. Γεραῖδαι *x*, Χερραῖδαι editt. ante Kr. Legendem vero fuerit Γεραῖδαι. || 6. καὶ additum e conj. Siebelisii (Hellenica p. 41). || 11. Ἀποκρημνος ubique Cor., quod plerique codd. habent p. 551, 28. || 13. ἐντὸς ἐκτὸς *E*. || 15. ὅπῳ ἐπὶ codd.; em. Cor. || 20. εἰσὶν ante at Ἐρ. add. *F*. || 24. Ἐραὶ Γέρραι μοζ, γ' Ἐραὶ Tzsch. qui ita in codicibus legi falso tradidit; Γέρραι Casaub., quod etiāmi Strabonem non scripsisse codices meliores probant, tamen hanc quoque formam æolicam obtinuisse censeo. Cf. not. a Seyl. in Geogr. Min. T. 1, p. 71, ubi quæ de varia lectione Straboniana dixi, Tzschuckiam secutus, ex hisce corrigenda sunt. || Τηλῶν *F*, Τήνων cett. codd. || 25. Κασσινὴ *F*. || 41. Ἀλόνθος *F*. || 42. Ἀργεῖον *CF*, Ἀργῖον ap. Thucyd. 8, 34. || 46. Κυβώλια Mein. e Stephano. || 52. Ἡρόβριος codd.; em. Tzsch.
- P. 551, 2. ἔχει [ὁμῶνυον καὶ] εὐλίμανον cor. Grosk. || 7. » Λαιούς *C*; jure suspectum est Cas. hoc nomen; Ἐλαιούς scripsit Cor., mutatione facili sane, sed parum certa; Λαίνοος sive Λαινοῦς (sic) conj. Grosk. parum felicitur, quamquam illa hujus oræ pars vocatur hodie Λαί. » KRAMER. Fort. fuit εἰτα Λαίος, nisi potius in Λαίος latet Ἀλαιοί, sicut Ἀλαιοί locus erat oræ Argolicæ. || 12.

Ἀρυσία] Cf. Stephanus : Ἀρυσία, χώρα τῶν Ὑδρων καὶ Χίου, τραχὺὰ καὶ ἄλιμος, ὅσον σταδίων τριάκοντα, οἷον ἀριστον ἔχουσα καλούμενον Ἀρυσήν, οὐ μύμηται Στράβων 15. « Hinc viri docti, cum Arysiam aliunde cognitam non haberent, apud Stephanum Ἀρυσία ex Ἀρυσία corruptum esse suspicati sunt, non facturi, opinor, si Arsyenum vinum simul cum Ariasio commemorari scivissent a Galeno ed. Kuhn. tom. 6, p. 276. 335. 806; tom. 10, p. 483; tom. 11, p. 87; tom. 12, p. 517. Ex horum locorum comparatione hoc certe intelligitur rectissime apud Stephanum legi Ἀρυσία, qui cum ad Strabonis fidem provocet, aut apud hunc Ἀρυσία scriptum repperit pro eo quod nunc legitur Ἀρυσία, aut Ariusii et Arsyeni agri memoriam conjunxerat epitomatoris culpa obliteratam. Diversos enim, quamquam sine dubio contiguos, fuisse agros e Galeno intelligitur, ut qui aliam vim Ariusio, aliam Arsyeno vino tribuat. » MEINEKIO ad Steph. Byz. p. 126. || 13. τριάκοντα sic e Stephano Kram.; τριακοσίων codd. || 20. μέγα μετὰ codd., nisi quod μὲν est in μοαζ, κατὰ in w; vox om. in E; em. Mein. || 27. ἐξ Leg. et cum Mein. || 28. Ἀποκρήμυο codd., exc. F. || 29. ὅπου δ Cx, οὐ μοαζ, φ Ald., ἐν φ editi ante Kr. inde a Cas. || 42. ἐν τῷ πεδίῳ μοζ Cor. || 47. ἀντικαθίστανται μοαζ Ald. Cor. || 53. σπρωγνύτας E, σπορνήτας F, σπορνόντας Mein. || P. 552, 1. παρασκευῶν codd.; em. Cor. || 18. στρατεία codd.; em. Cor. || 38. Παιτίου codd.; em. Xyl. || 43. Δαφίανον εἰ, Δαμοίαν i. || 44. στήγιον codd., exc. F. || 49. Δελφῶν Αἰολίων? Mein. || 50-54. Verba περὶ ὧν... παρθένος ἀμύης fortasse e margine addita esse suspicatur Mein. || 52. κολωνός? Κορωνίς? Mein. || P. 553, 2. ἐρᾶσθαι codd., exc. D^h. Fort. leg. ἐρῶσθαι. Cf. infra lin. 41. || 9. μύγθῃ δ' ὑπακοίραι Cor. || 12. εὐτυχήσαντας F, εὐτυχίσαντος cett. codd. || 13. τῷ δ' ἐξῆς ἔπει τοὺς Μιλησίους « τὸ δ' ἐξῆς ἐπὶ D (sed i. sec. m. in si mutatum) h: eamque scripturam a Corae ad Interpr. Gall. commendatam Groskurdus secutus est; similiter Guarinus hæc verba reddit per *postea*, Xylander per *deinceps*. Nec dubium esse potest totam huius loci rationem et connexum consideranti, quin certa illa anni definitio parum sit probabilis. Haud magis tamen in altera scriptura placet particula *et*. Jam vero cum pro Μιλησίους scribendum esse Ἐφεσίους post Corayum (v. not. ad Interpr. Gall.) Groskurdus et ex ipso huius loci connexu et ex Athenæo (12, p. 525) idem de Ephæis referente ostenderit, nescio an lateant in particula illa syllabarum *επε* vestigia, ita ut legendum sit τὸ δ' ἐξῆς Ἐφεσίους. Qua in re admonere juvabit proxima quoque multis laborare mendis, ita ut suspicari liceat maiorem h. l. contraxisse corruptelam ἀρχέτυπον, e quo manaverint codd. nostri. » ΚΛΑΜΕΥS, cujus conjecturam rec. Mein., et nos quoque seculi sumus. || 18. θάσαν F, sed alterum s pr. m. inter versus additum; θάσσαν μοζ Ald.; θάσαν x; τὰ θάσιων e Tyrwh. conj. Tzsch. et Cor.; θάσαν μὲν Bergk.; θάσιον θάλασσαν Heraclid. Pont. Polit. 22 (Fr. Hist. t. 2. p. 218). || οὐ Tzsch., Cor., Heraclid. Pont. Quid verum fuerit, difficile dictu. || 26. καθεστὼς Mein. || 27. Σίμων infra Σίμος, quod hoc quoque loco posuerunt Tzsch. et Mein. || 31. ὑπὸ τῷ κιν. Cor. Mein. || 36. Σίμος DF. || 37. ἔμμε « Fort. ἐμμε, propter sensus ambiguitatem. » Mein. || 38. ὅτι ἐπὶ codd.; em. Mein. || 39. γη δὲ γη codd.; em. Kr. || 41. ἱερωμένων ἱερωμένην CDMoz, ἱερωμένου s; ἱερωμένων Fhæ Cor. Mein., recte. Cf. St. Thea. s. v. ἱερώ. Similiter supra lin. 2, ubi meliores codices ἱερώσθαι præbent, fort. ἱερώσθαι, non vero ἱερώσασθαι reponendum est. || 49. περὶ παρα codd.; em. Kr. || 52. καὶ om. Cor. || 53. γη codd.; τὰ Cor.; 54 Mein. || 53. ἔδος [ἔς] φω. Cor.

P. 554. 5. Μουσίων e Xyl. conj. editi. præter Meinekium. || 6. καὶ om. μοαζ, recte. || 20. τὰ additum e conj. Cas. || 22. Δαρυσίου codd., nisi quod Δαρυσίου pr. m. in D. Ceterum leg. potius videtur Δαρυσίου, ut erat supra p. 440 ed. Cas.; Δαρύσιος dicitur in numo ap. Eckhel. D. N. 1, 3, p. 124. || Δομητίου w, Δομητίου Tzsch., Cor. || 28. Τραλλίων om. codd., exc. EF. || 38. ἀραι [πρόσταται], ὧν conj. Grosk. || 45. Κόρης] Ἡ-ρης, sed m. s. Ἡρας, D; Ἡρας codd. cett., nisi quod in C sec. m. Κόρης || 47. Vel καὶ vel δὲ delendum esse monet Cor.; καὶ ej. Mein. || 52. ἐγκαλοῦντες ἱεκαλοῦν-τες vel ἐμκαλοῦντες vel ἀγγελλόντες conj. Cor.; ἐμκαλοῦντες conj. Kr., idque rec. Mein. || 54. μένοντες codd.; em. Tzsch.

P. 555, 7. τοσούτων] Aut τοιούτων ex mζ recipiendum, aut νοσούτων legendum e conj. Corayi, quam probat Kr., et rec. Mein. || 9. ἐκατηλιμμένοι Cor., ὑκατηλιμμένοι Tzsch.; λίπ' ἀλημιμένοι e conj. Mein. || 12. τριάκοντα Legendum puto ἑκατὸν τριάκοντα. || 13. Τμῶλον τὸ ὄρος καλ. « Tmolium montem ab hoc loco prorsus alienum esse neminem fugit qui meminerit, quæ de ejus situ Strabo in superioribus tradidit; inde Xylander jam hoc nomen in interpretationis sua prætermisit. Neque tamen ita sanatur difficillimus hic locus, cum non magis congruant cum situ locorum quæ sequuntur ἐπὶ τὰ πρός; τὸν νότον μέρη. Sed nemo scribere audebit πρός τὴν ἀρκτον aut τὸν Κέουτρον, quæ in mentem venerunt Palmerio; nec felicior est tertia ejus conjectura πρός Ἰσσαντιῶν μέρη. Magis arripit quæ proposuit Groskurdus : ὑπερ-βάσι τὴν Μεσσηγίδα ἐπὶ τὰ πρός νότον μέρη Τμῶλου τοῦ ὄρους. » ΚΛΑΜΕΥS. Justo audacior hæc emendatio esse videtur Meinekio, qui ante Τμῶλον excidisse arbitratur κατὰ, verba autem τὰ πρός τὸν νότον μέρη ad remotius istud Τμῶλον referenda esse dicit. Tam obscure et ambigue Strabonem locutum esse vix crediderim. Quemadmodum Tmoli mentio h. l. longe petita videtur, sic jure desideramus mentionem Caystri, cui Asii istud pratum adiacebat. Quare nescio an hunc in modum locus redigendus sit : ὑπερβάσιν ὄλον τὸ ὄρος τῆς Μεσσηγίδος ἐπὶ [Καδούτρον] τὰ πρός νότον μέρη καλεῖται τόπος καλ. Fortasse verba τῆς Μεσσηγίδος omittenda erant, a deo ut τὴν Μεσσηγίδα, quæ codd. habent, glossa sint ad verbum τὸ ὄρος; similiter infra lin. 30. Mesogidem indicat verbis ἐν τῷ ὄρει. Ceterum in E legitur Τμῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσσηγίδα, et deinde πρός νότον, unde apud Strabonem cum Meinekio reponendum πρός νότον, misso articulo. || 19. Ἀσίω Mein.; Ἀσίω codd. || 22. δὲ καὶ τρεῖς i Cor. || 24. τὰς] τρεῖς om. E. || 30. Ἀρώματα CDF (sed in D est o supra ω), Ἀρώματα Ehimoz Ald.; em. Cor., coll. Steph. Byz. Μεσσηγίς et Ἀρώμα (ubi perperam Meinekio ex Berkelii conj. scripserit : οἶνος δ' Ἀρωματικός, dum s. voce Μεσσηγίς recte dedit Ἀρωματικός). || 30. Verba συντέλλοντες τὸ ῥῶ (ῥο Emoz; τὸ o Tzsch. Cor.; τὸ ω conj. Kr.) γράμμα glossam esse recte censet Kr.; ej. Mein. || 31. οἶνος σαρωμενός CDFhzw, οἶνος σαρωμενός i, οἶνος Ἀρωμενός μοαζ; οἶνος δ' Ἀρωματικός codd. ap. Steph. II. II. || 45. περιόδας DF. || 48. « τῆς παραλλας quæ ferri possit non video : nam etiamsi Cariz litus intelligatur, id quod volunt interpretes, non liquet cur adjecta sint verba πρός θαλάττην, multoque minus quid significari possint ἐν δὲ τῇ μεσσηγία καλ. Omnia vero sunt plana, si scribitur Καρίας pro παραλλας, quod ex superioribus videtur huc male translaturum. » ΚΛΑΜΕΥS, cujus conjecturam rec. Meinekio. Legendum potius est ἀρχὴ μὲν ὅν τῆς περιόδας (περιόδας in vetustis codd. fuerit, sicuti paulo ante lin. 45). || 49. θαλάττη μοαζ.

P. 556, 11. εἰς additum e conj. Kr.; κατὰ add. Cor. || 13.

- τετρασχιλίω] Γ (« sed non plane certa est sigli forma. » Kr.) *E*; unde leges τρισχιλίω; vel hic numerus justo maior est. || 15. χιλίων καὶ πεντακοσίων] *A* Deddalis ad Phoenicem pertinens Rhodiorum παραία oras longitudinem habet stadiorum fere 500, modo ne minores quoque inaris recessus emetiri velis; adeo ut putem aut delenda esse verba χιλίων καὶ, aut legendum χιλίων ἢ ἑξακοσίων. || 18. Ἐλαιούσσα Tzsch. Cor. Mein. 24. Κάλυνδα] Κάλυμνα codd.; em. Cas. || 26. Πίσυλος *F*. || 30. δυσάερος [καὶ νοσώδης] conj. Cas., collato Eustathio ad Dion. 644 : ἐστὶ δὲ νοσώδης ἡ τοιαύτη (ἡ Καῦνος) διὰ τὸ τοῦ αἵματος οὐκ ἀγαθὸν εἶναι τε θέρει καὶ μετοπώρῳ διὰ τὰ καύματα καὶ τῶν ὀρεχίων καρπῶν ἀρθρόναι. Meinekius lacunae signa posuit post μετοπώρῳ. Legerim καὶ τοῦ μετοπώρῳ [νοσῶν] etc. || 32. τὰ] τε codd., exc. *Eox*; τε Cor. || 32. τὰ inclusit Cor. || 33. ἐπιμελὲς vix genuinum; τὰ ἐπιμελὲς conj. Tzsch., ἐπαγγίως Grosk., ἐπιμελάνως Cor. verbum novum excudens; ὑπομεινάνως καὶ χλωρούς proposuit Kr. Quorum nihil placet. Legerim ἐπιπολὲς χλωρούς, *cutem pallidam habentes*. Sic Galenus : τοῖς λυπομένοις ὀφρὸν γίνεται τὸ ἐπιπολὲς. (v. Steph. Thes. s. v.) || 36. αὐτῶν codd. Cor. || 37. ταύτην] μήποτε Ald. « In marg. *C* legi refert Tzsch. μήποτε ταύτην δεῖ γράφειν. In Epit. punctis inter verbus positis, in margine additum est οὐ, illadem punctis appictis. » Kraam. Unde suspicor in marg. *C* leg. esse : μήποτε « οὐ ταύτην » δεῖ γράφειν. || 42. δ' ἐκ Κρήτης] δὲ Κρήτης codd.; em. Cor. ex Herodot. 1, 172. || 45. Verba ἐκ' ἀκρῶ ... τῷ δεξι παραθεσος signis distinxit Mein. || 46. Ἐλαιούσσα Tzsch., Cor., Mein.
- P. 557, 27. δ' ὅμως] δὲ πως? Mein. || 28. σιταριεῖται edit. ante Kr. inde a Cas., idque reponendum fuerit. || 30. ὀφωναζόμενοι om. *x*, ὀφωναζόμεναι *F*, ὀφωναζόμεναι Cor.; ὀφωναζοῦν conj. Kr.; ὀφωναζομένους proponit Mein. || 41. Μέγαρον] μεγὰλα codd.; em. Xyl.
- P. 568, 7. ἡ δὲ codd.; em. Cor. || 18. καὶ Σταδία] κασταδία *F*, « in quo vide an καὶ Ἀστέρια lateat vel καὶ Αἰθραία, quibus de nominibus Rhodi insulae v. Stephan. Byz. et Plin. 5 21. » MEINEKE. In mentem venit καὶ Ἄλῖα (de Helio sive Halio, patre Telchinum, sive de Halla Telchinum sorore, matre Rhodes). Sed haec incertissima. *Stadta* oppidum in objecta Rhodo continenti memoratur apud Plin. 5, 29, § 104. || 21. θεῖω] « θεῖω quid faciendum sit nemo adhuc docuit. Lobeckius *Aglaoph.* p. 1092. dubitanter ἡλίων proposuit, pro quo Strabonem potius ἀγρῶν vel καρπῶν dicturum fuisse crediderim. Mihi ὀδῶν, *prae invidia*, vero propius videbatur, genitivis ἡλίων καὶ φυτῶν non ab ἄλλῳ suspensis, sed ἀκαταρρέοντες. » MEINEKE. Sulphuris mentio non tollenda fuerit. Fort. leg. [ὅν] θεῖω vel θεῖον καταρραίνοντες [καὶ] τὸ etc. Pro καταρρέοντες in *mosx* legitur καταρραίνοντες quod exhibent etiam edit. ante Kr., recte, puto. Eodem verbo utitur de eadem re Iouquens Zenob. Cent. 5, 41; similiter Nonnus 14. 48 : ὁδῶσι Ταρταρίοισι περιρραίνοντες ἀρούρας. || 21. ἡλίω] ῥιζῶν? Mein. || 47. Ῥόδον] sic praeter codd. etiam Eustath. ad Dion. 504; dicendum vero erat Ῥόδην, quod intulerunt Tzsch., Cor., Kr. Cf. not. ad p. 132, 39. || 49. Ἐπίας] Σαπίας Cor. perperam.
- P. 559, 1-3. φασὶ δὲ etc. ... λαχθῆναι, utpote glossam ej. Mein. || 2 Βαλαρεῖς bene conj. Cassaubonus, coll. Polyb. 3, 33. || 3. διότι] διὰ τὸ *x* Tzsch.; καὶ διὰ τοῦτο vel διὸ καὶ Cor. Glossae sermo hiulus non curandus. || 4. Χανόναν *Cdh*, Χανόναν *mosx* Ald.; Χώνην Cor. || 6. εὐμενίαν *F*. || 35. φιλοσοφίαν *x* Cor. Mein. || 41. γὰρ] δὲ Mein. || 51. Ἐλαιόντος Mein. || καμπή *sw* Cor., καμπή *F*.
- P. 560, 7. δὲ] δ' ἡ codd.; em. Cor. || 21. Ἀλικαρνασσός codd., exc. *Dzz*. || 22. Legendum Ζαφύρια ex Stephan. s. v. Ἀλικαρνασσός. || 23. [ἐν] τῶν probab. Cor., Mein., ex Epitome. || 24. Ante vel post ἔργον fort. aliquid excidit; ἔργον [ἐξόπα] conj. Cor.; ἔργον [ἐξόπα καὶ ἄλλων τεχνῶν] proposuit Grosk.; [θευμαστὴν] ἔργον conj. Mein. || ὅπως *E*. || 30. Ἀλικαρνασσός codd.; similiter lin. 51. || Ἀρκήνορας *F* Mein. || μηδίσας Epit. || 51. Verba ἐκλθόντος ... ὑπάμειν post v. γυναικὸς transposuit e Kr. conject. Meinekius.
- P. 561, 5. φ] οἷς edit.; [χωρίον], ἐν φ̄ praeter necessitatem conj. Tzsch., coll. Arrian. 1, 23 : τὰ Ἄλινδα, χωρίον ὀχυρώτατον. || 8. ὀλίγη δ' ὕστερον codd. || ἀραξ κανδαρία *Cymosinuwx*, ἀραξ κανδαρεία *Dh*, ἀραξ σκανδαρία *i*, ἀραξ κανδαρία *E*. || 13. Κῶρας] Leg. aut ἀραξ, ut Mein., aut ὑπὲρ [τῆς ἀραξ] τῆς Κῶρας, ut conj. Palmerius (Exerc. in auct. gr. p. 348). || 17. τὸ Σακνδάλον *E*, τὸ Σακνδάλον codd. cett.; em. Tzsch. || 23. Δακτῆρα et dein Δακτῆριω Ald. || 24. Δακτῆριω χωρίω codd.; em. Cor. || 30. ἱερὸν om. *F* Mein. || 35. ἐπισχεθόντος? Mein. || 45. Ἀστυκαλία *E*, Ἀστυκαλία cett. codd. || 48. τοῦτο] ταύτῃ codd.; om. *E* Mein.; nec legitur ap. Steph. v. Καρύανδα; ταύτην φῶνιν ser. Cor. || 49. συγγραφεῖς] λογογράφος Stephan. l. i.
- P. 562, 1. Ἰασός codd., exc. *CDh*. || 4. διηγημάτια bene conj. Cor., coll. p. 651 Cas. || 10. ἀμα τοῦ κώδωνος *CF*, ἀμα τῷ τοῦ κώδωνος *C* Cor. || 12. δὲ] καὶ, εὖ *mos*. || 18. Ἰασόν codd. exc. *C* (?) || 22. Χαλκίγορος Mein.; Χαλκίγορον habes p. 543, 20. || 25. Ante verba κατὰ κορυφὴν Groskurdus κρημνώδες vel ἀπότομον excidisse putat propter ea quae in sqq. leguntur; ego pro incommodo isto κύτο, quod in αὐτῶν mutari voluit Meinekius, legendum puto αἰτῷ. || 27. ληθείαν *xz*. Mein. || 33. καὶ δὲ καὶ τῶν *Cmos*, recte, ut videtur. || 34. γὰρ, ἔρη, inclusit Cor. || 36. Ὅσογ' *CF*, Ὅσογ' *D*, Ὅσογ' edit. ante Kr.; Ὅσογ' *wa* Mein.; καλοῦσιν Ὅγ' *wa* ap. Pausan. 8, 10 legitur. In titulis Mysienisibus occurrunt : ΔΙΟΣ ΟΖΟΓΟΑ et ΔΙΟΣ ΟΓΩΑ. || 36. Λάβρανδην *Cosx*, dein Λάβρανδα *Cosx*; quae formae etiam in numis occurrunt; rec. Mein. || 42. καὶ om. *C* (?) Tzsch. Cor.; ὅδ' καὶ Ald., quod in ὀκτὰ καὶ mut. Cas. || 45. ἰδα] διὰ codd.; em. Cas. || 47. Μυσίς καὶ Λαυδία *CDh*, ut in Herodot. 1, 177. || 49. Ἐκατόμνον Cor.
- P. 563, 12. μάλιστα ejciendum. || 38. Μυλάσων *Fgh* et ex correct. || 47. Χρυσάριον *Cosx*, Χρυσάριον Cor. || 53. Κατόνας *F* Mein., Κατόνας *h* Guarin., edit. ante Kr.; Κατόνας cett. codd., Kr.
- P. 564, 5. μὲν deleri vult Mein. || 10. κατατραμμένον codd. Cor.; κατατραμμένον Ald.; em. Cas. || 16. Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων καὶ ὁ Πισυδανός *i*. || 28. δηῖτος Mein. || Καρικωγράφος *E* et Eustath. ad Il. β, 367, p. 867, 25 R; καρικὰ ὁ ἔργος *CF*, καρικὰ εὐεργέτος *w*, καρικὸν εὐεργέτος *mos*, καρικὸς εὐεργέτος *ux* Tzsch. || 29. τιθέναι *F*, τιθέμενοι *DEI* Cor. || 32. Νάστιος Cor. ex Il. β, 367; Μέσθλης ap. Hom. Il. β, 864. || 41. ταρβῆναι *CDFhis*, ταρβῆναι cett. codd.; em. Cor.
- P. 565, 9. βαταρίζειν codd. || 12. ἡ δὲ] ἡδὲ codd.; em. Cor. || μὲν om. Cor. || 18. ἐκέλευε codd.; em. Xyl. || 21. ἡ πολλὰ συνήθεια καὶ ἐπιπολὴ codd., exc. *E*. || 31. πως om. *E*; πῶ Cor. Mein. || 34. ὀλίγοι codd.; em. Kr. || 51. Λαγγίνα codd. || ὀκτακοσίων] Justo longe major numerus, non tamen mutandus, ut ex p. 566, 5 colligitur.
- P. 566, 8. ἐπὶ τῆς Ἰωνίας *F*, τὸ τῆς Ἰωνίας Cor. || 14. κατὰ ταῦτ' ἡ *msx*, κατ' αὐτὸ ἡ cett. codd.; em. Cor. || 14. ταύτην ἐπισινε conj. Cor.; ταύτῃ μὲν ἐπισινε codd.; leg. suspicor ταύτης μνηστῶν. || 19. Χελιδόναν *hi*, Χελιδόναν *x*. De Chelidonii non constat. Κελαινῶν conj. Mannert Geogr. t. 6 p. 124; at Celanae non hoc loco memorandae, sed cum Apamea componendae fuissent; Φιλομη-

- λίον conj. Palmer. (in auctt. gr. p. 348), quod item non est probabile. Metropolis componenda cum hodierno *Tschull Ouwassi*; hoc autem sec. tabulas Kiepert in eodem est meridiano in quo sunt insulae Chelidoniae. An hoc Artemidorus significavit, gravioreque ulcere locus noster laborat? Non adeo hoc improbabile est, siquidem meridiana linea per Chelidonias ducta indicatur etiam p. 568, 44 : δοκῶσι δὲ αἱ Χαλιδόναι κατὰ Κάνωβόν πως πίπτειν. Itaque nostro loco leg. proposuerim : καὶ Μητροπόλεως κατὰ Χαλιδονίας [καί μιν] ἐπὶ μὲν πλ. || 20. ἔνναξ. || τὰ F. || 22. Τυρίων codd., nisi quod w habet Τυρίων. || 29. Σοάνδρου C, Σοάνδρου w. || Σανδαρίων DEχ, Σανδαρίων C. || 36. Τομίσιων τὸ μισοῦ CD, Τελμισσοῦ x, Τομισσοῦ codd. cett. || 32. Ἡρακ oppidum vocatur p. 460, 20. 462. || 48. τῇ νῦν Πομπηίου πόλει codd.; em. Cor. et Kr.
- P. 567, 31. θέσιον codd.; em. Cor. || 48. Πομπηιοῦ πόλιν ποιεῖ; em. Cas. || 53. ὁ τ. Α. ὁρος male Tzsch. || 54. Τελμισσοῦ CD Τελμισσοῦ, s. supra : p. m. add., F, Τελμισσοῦ hi, Τελμισσοῦ cett. codd., Eustath. ad II. 7, 181, ad Dion. 859, Steph. s. v. Strabonem laudans; Τελμισσοῦ s. Mein. conj. Kr. || Τελμισσοῦ C, Τελμισσοῦ os, Τελμισσοῦ i, Τελμισσοῦ F, Τελμισσοῦ Dh, Τελμισσοῦ Eust. ad Dion.
- P. 568, 5. ἐρ' || ἐρ' Cor. || Καρμυλῶος Co et pr. m. D. || 6. ἐν φαραγγί φημένον E, ἐν φαραγγίον καίμενον F, ἐν φαραγγίφ καίμενον cett. codd. || 7. ἔκρας Eustath. ad II. I. 1; κρέας codd. || 12. ὅτι τὸ δύο Eust. I. I. || 13. ἐμώ-νιος || ὁμογενὴς vel ὁμόγενος? Mein. || 13. Verba ὡς καὶ... ἀρδόν ej. Mein., recte. || 16. Σίρδην editt. ante Kr.; Σίρην Eust. ad II. μ, 314 p. 907, 30. || οἱ πρ. || τὸ πρ. F Mein. || 21. ἱερὸν Ἀπόλλωνος || ἱερὰ πολλὰ codd.; em. Barth. ad Statii Thebaid. I, 696. || 27. Διούρου codd., exc. EF. || 30. ἡ [καὶ] E. e Mannerti conj. Cor.; [καὶ] ἡ K. vel καὶ Κισθ. conj. Groesk., rectius puto. || Κισθίνη E. || 44. καὶ ej. Mein. || 51. Φασιλίς codd.; Φάσιλις Eustath. ad Dion. 856. || 52. λίμνην F. et Eustath. I. I.
- P. 569, 3. Φασιλίδα CDhas, Φιλίδα F. || τὰ κατὰ editt. ante Kr. et Meinek. || 16. ὁρῶν codd.; em. Kr. || 31. Φασιλίδα codd., exc. E. || 37. ὅμορον huc collocavit Kramerus cum eoque Meinek. in codicibus legitur post v. κατοικίαν, ibique relinquendum erat. Nam transpositione ista locum obscurum et corruptum non recte emendari persuasum est. Stephanus haec tradit : Ἀττάλεια πόλις Λυδίας (Lydiae Attaleam cum Pamphyliae urbe confundit) πρότερον Ἀγρόειρα ἢ Ἀλλόειρα (Ἀλέειρα in schol. ad Leonis Sapientis Indic. Eccles.) : οἱ δὲ τὴν (Κιλικίας) Κώρυκον οὕτω φασὶ λέγεσθαι. Suidas v. Κωρυκαῖος Corycum prom. apud Attaleam situm memorat. Apud Strabonem legendum esse puto : εἰτα πόλις Ἀττάλεια, ἐπὶ νότιον τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, συνοικίσαντος Κώρυκον πολίχινον [καὶ] ἄλλων κατοικίαν ὁμορον (f. leg. Ἀλλόειραν), καὶ μεῖζον περιέχοντος. || 37. μεῖζον F, μεῖζον μικρόν Cw, μικρόν cett. codd. || περιέχοντος hi. || 38. Φασιλίδος codd., exc. E. || 46. Syllii mentionem fieri jam vidit Tzsch.; Meinek. σταδίου in Σύλλιον mutat; malim σταδίου [Σύλλιον]. || 50. Πεδονηισσοῦ Tzsch. Cor. Cf. p. 488, 18.
- P. 570, 21. οἰκουμένη E, οἰκουμένης Cor. || ὦν || ἡς conj. Kr., idque rec. Mein. || 39. ἀρχή codd.; em. Groesk.
- P. 571, 8. ἄλκτον z, ἀλκτον πο Tzsch. Cor. || 13. εἰ καὶ τὴν || sic ex correct. z, εἰ τὴν x, εἰς τὴν cett. codd. || 28. Ἀρσινόη || Συρή conj. Hopper., Συέρα Tzsch., probante Kramero. Corruptum esse nomen Ἀρσινόη minime liquet; aliam Arsinoen aliunde non notam habes lin. 46. Ceterum significari puto Ἀθήνην opp., quod cum Hamaxia componit Stadiasm. M. M. § 208 (Geogr. min. t. 1, p. 487), sive id oppidum Arsinoes nomen Ptolemaeorum temp. tolerit, sive e Stadiasmo Ἀθήνης ap. Strabon. reponendum sit. || 35. Σαλινούς Cos. « Ceterum Selinunta urbem in his partibus multi memorant scriptores, fluvium nemo : neque licebit nisi de urbe cogitare in his quae infra p. 682 ed. Cas. apud Strabonem ipsum leguntur. Simul Strabo p. 387, ubi fluvius ita nominatus enumerat, hujus qui in Cilicia fluat non facit mentionem : recte igitur, ut opinor, Groesk. conjicit πόλις scribendum esse, non ποταμός (Cf. Mannert. Geogr. t. 6, 2, p. 85). » KRAMER. Meinek. quoque ποταμός in πόλις mutavit; perperam; lege Σαλινούς [πολίχινον καὶ] ποταμός. Reapse fluvius est prope hod. Selindī, memoraturque apud Constantinum Porphy. De them. 1, 12, p. 38 : εἰτα Σαλινούς, μικρόν πολισμέτιον καὶ ποταμὸν ὁμώνυμον ἔχουσα. || 38. Ἀνδροκλῆς E, Ἀνδρικός w; Ἀνδροκος est in Stadiasm. M. M. § 199, p. 486, sicut Ἀνδρικός fl. memoratur ap. Plin. || 39. Πλατανιστῆς Mein.; Πλατανιστῆς E, Πλατανιστῆς cett. codd. || 44. πανταχο-σίως || Est fere mille stadiorum, quot fere colliguntur etiam e numeris Stadiasm. Itaque nescio an πενταχ. mutandum sit in ἔνναξ. || 45. [ἐν] τούτῳ e Cas. conj. Tzsch., Cor., Kr.; τούτου Mein.; τούτο codd. « In E post σταδίων spatium vacuum relictum est nonnullis vocibus sufficiens; deinde subjiciuntur haec : πρῶτον μὲν οὖν μετὰ τὸ Ἀνεμόριον ... εἰτ' Ἀρσινόη καὶ. Quae satis placent, sed videntur esse Epitomatoris, non Strabonis. » Ka. || ἔστιν ἑπίδος Dh, ἔστιν ἑπίδος cett. codd.; em. Tzsch. || 46. πρῶτον codd.; em. Groesk. || 51. ἔνναχο-σίους || Infra p. 760 Cas. rectius sunt 3650; quare ἔξαχο-σίους h. l. scribi voluit Groesk., scriptique Mein., probabiliter. || 54. διακόσια || ἔνναχόσια ex p. 760 ed. Cas. corrigendum fuerit, ut fecit Mein., monente Groesk.
- P. 572, 5. πλησίον δ' ἐστὶ τὰ Cor. Mein. || 16. εἰ; Πό-μην « Malim ἐκ Πόμης. V. p. 213 extr. ed. Cas. » Kr. || 21. νυκτὸς γενομένης Ald. || 25. Ἀρίου codd.; em. Tzsch. || 39. καὶ inclisit Cor. || 44. Ἐλισσοῦσα et Ἐλισσοῦσα codd.; eodem modo p. 573, 7; mutavit Tzsch. || 54. ὁποδε-κτηρίων w.
- P. 573, 7. Ἀμάς || Ἀμάς, addito τ supra γ, C; Ἀμάς cett. codd.; eadem scripturae sunt lin. 16; em. Tzsch. || 12. ὑπὸ add. e conj. Cas. || 13. Φασιλίς codd. || 21. Πομπηιοῦ πόλιν E. || 22. ὀνομαστοτάτων Dh. || 26. Καλυκάδην || Εμπορ; Καλύδην cett. codd., Mein.; attamen in antec. formam longiorem omnes codd. praebent. || 28. Σαρδαναπάλου Ctoazz et sic in sqq. || 31. ὁποκρο-τοῦντα E; ἐπικροτοῦντα ap. Athenaeum, p. 530. || καὶ || ἐνιοι δὲ καὶ codd., exc. E. || 34. σὺ δ' ὦ ξένε ante ἔστις add. Ald. || τὰλλα || τὰλλα ἀνθρώπινα Ald., ex Arriano 2, 5, ut videtur. || 35. « Post ἀποκροτήματος in editt. a Cas. usque ad Cor. leguntur hi versus :
- εὖ εἰδώς, ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν δαξέ,
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὐ τις θήσῃς·
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς αἵμι, Νίνου μεγάλῃς βασιλείσας·
ταῦτ' ἔγω, ὅσσ' ἔραγον καὶ ἐρύδρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπην' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὀδύια κείνα λείπειαι.
ἦδε σοφὴ βρότεοι παραινέσεις ἀνθρώποιον.
- Qui versus plane om. in DFhi; in margine leguntur, praemissis verbis τὸ διον σύγγραμμα, in Cgen. Post verba τὰ ἔπη ταῦτα collocantur in usq, ita ut versus illi duo ταῦτ' ἔγω... λείπειται semel modo legantur, ultimus vero ἦδε σοφῇ... ἀνθρώποιον omittantur : quod cur factum sit, satis liquet. Inde liquido apparet a Strabone ipso epigramma illud non fuisse additum, sed in margine primum a docto quodam lectore adnotatum ac postea in verborum seriem ab aliis alio loco receptum. Recte igitur Cor. e Strabonianis remotum in pagina cal-

- ecum rejecit. » KRAMER. || 40. Ἀγγιῶλον Ald. || 44. Ὀλοὶ CEFmoz, Ὀλδία x, Ὀλδος g Ald., Ὀλδὴ Dhtsw.
- P. 574, 5. καλαῖα ἱμαξ, κάλαι cell. codd. || 13. καμῆτῃ F. || 19. πάντα post κλισίους habent codd., exc. F; quem cum Kramero secuti sumus, quum quinque ista stadia nullo pacto locum habere possint. Attamen pro e' leni manu o' (70) scribendum esse suspicor; tot enim stadia a Tarno usque ad maris oram exputat ancior Stadiasmi § 168. Mira sunt quae deinceps leguntur οὐτ' ἐκ Τάρσου... ἢ ἐπὶ Κόδων. || 25. παρακρυπτόντων Ald., a praedonibus Guarin. || 27, ἦν om. E Cor. || 28. ἀποφαίνονται codd.; em. Grosk. || 34. δὴ || δὲ Cor. Mein. || 37. τραχὺ ghtsz Ald., Mein.; recte, puto. || 38. καὶ βοιζόμενος κτῆσαι Cor.; ποδαγριζόμενος Xyl.; βοιζόμενος om. Eustath. ad Dion. 867. || 44. τῶν λόγων post φιλοσόφων add. Ald.
- P. 575, 2. Post δλίγους quaedam deesse putat Mein. || 3. τῶν ἄλλων περὶ g. || 4. τ' || δ' C Cor. Mein. || 5. ἀπέχουσα CDgw, sed in D corr. ἐπεχ. || 9. τελευταῖ codd.; em. Cor. || 18. ἀπαντοχελιδίν Cor. || 21. ἀντιγυμνασίον codd., exc. sw. || 29. μὲν, quod inclusimus, om. μοιωxz. || 30. ἀλλ' om. woxz; ἀλλ' [οὐδ' Ὀδυσσεύς] οὐδὲ conj. Grosk. || 33. τοιαύτην μὲν καταλαβὼν τὴν πόλιν D; μὲν etiam in hi legitur. || 43. (δὲ) τις || δ' ἐτι Dgmwxx, δέ τι F; δὲ inclusit Cor.
- P. 576, 6. ἐπὶ τοῦ C (?) edit. ante Kr. || 18. Μαντοῦς Ἀητοῦ codd.; em. Xyl. || 24. Δυκίαν || Κυλικίαν Ald. || 25. καὶ Δυκίαν codd., exc. E in quo Κυλικίαν; em. Cor. Sequens καὶ jam delevit Xyl. || 30. Ἀντιλοχον CEFmozsz, Ἀντιλογον w. || 35. Μάργασσα CF, Μάργασα cell. codd., exc. E. || 36. οὐ φασὶ γένεσθαι μαθητὴν Παναίτιον Ald. Cor. || 39. Φιλωτάς F Mein. || 45. Ἀλγῆνον codd., exc. Dht. Eodem modo lin. 46. || 48. Αἰγαία DE, sed in D corr. Αἰγαίαι; Αἰγαίαι mavult Mein.
- P. 577, 2. Ταρκοδιδμεντος CF, Ταρκοδιδμεντος D et, ut vid., cell. codd.; em. Cas. || 5. Πίνδος D, Πίνδος cell. codd.; em. Tzsch. || 7. Ῥωσσός h, Ῥώσσα F. || 8. Μοφουσεσία F Mein. || καὶ [αἱ] Πύλαι edit. ante Kr. || 26. ταῦτα Cor. || 27. καθιρύμεισθαι codd.; em. Kr. || 37. Ἀλιζώνας D, Ἀλιζώνας Cor. || 41. Ἰσσου || Ταρσου conj. Cor. || 49. ἐκ' inclusit Cor.
- P. 578, 2. μένοι δ' ἂν ἡ z Cor. || 20. διαρῶν codd.; em. Cas. || 23. μήπω καὶ τὰ codd.; em. Cas. || 24. ἔχει codd., exc. F. || 25. Τρωικῶν codd., exc. moz. || 27. Δικίων F, Κυλίκων cell. codd.; em. Cor. || 29. Κητίους codd. || 35. Ἰερμεῖς CDhoss. || Τερμίδαι codd.; em. Xyl. || Δολιωνες codd.; em. Cas. || 39. Ἐφορον? Kr. || 44. ἦν add. Cor. || 47. δὴ inclusit Cor.
- P. 579, 5. Ἀλιζώνους CEFsw. || 11. Μαοναδαῖς CDFis. || 14. οὐδέ θ' || οὐδ' θ' codd., exc. F. || 18. οὐκ || οὐτε Cor. || 19. οὐτ' ὅ (sic) F, οὐτε cell. codd.; em. Grosk.; οὐθ' ὅ scr. Cor. || 32. ἔθη || ἔθνη edit. ante Kr. || 33. αἱ inclus. Kr. || 43. πάντα om. Cor. || 53. οὐδ' αὖ τὴν Αὐκαονίαν moz; οὐδ' αὖτὴν Αὐκαονίαν Cor.
- P. 580, 2. Καπκάδοκας [καὶ Κατάνδας] καὶ conj. Grosk. || 11. Κητίους codd.; em. Xyl. || Δελνας F. || 14. μεγάλα codd.; em. Cor. || 22. ἐκ τῶν inseruit Cor. || 23. ἐκ τῶν Ἀσυρίους CDFsw Ald., ἐκ τῶν Συρίας h, ἐκ τῶν περὶ Ἀδουδον moz; em. Xyl. || 27. καὶ ante τῆς inseruit Cor. Nescio an fuerit: ἀπὸ τῶν ἐν Αὐδῇ τῇ μεταξὺ Ἀτarnείως τε καὶ Παργάμου [οὐ veī ἔνθα] πόλιν ἐκτε. Quodsi oppidi nomen excidit, fortasse fuit ἔνθα [Μαλίν] πόλιν. Malinen vel Malenen agri Atarnensis commemorat Herodotus 6, 29. || τῆς || τῇ moz. || 28. πόλιν ἐκτε Epit., πόλιν ἐκτε Tzsch., Cor. ex Epitome a Gelenio ita correcta. || ἐκτεταλλόμενα codd., exc. Epit. || 47. [οἱ] Φρύγες Cor. || 50. ἔλθον Tzsch. Cor.
- P. 581, 8. οἱ || αἱ CDEFh. Cf. supra. p. 586 ed. Cas. ||
10. Σαλινῶν Dht. || 15. μνησθῆναι F. || 18. νότον Fimo sw. || 22. Ῥοδίον edit. ante Kr. || 35. καὶ ante αἰγρῇ add. E. || 42. ἀπὸ τῶν Κλειδῶν F (?) edit. ante Kr. || 43. ἀπ' || ἐκ' F. || 44. προσκαίμενα E Cor. Mein. || 49. ἔλυσοντα EF, ἔλυσοντα D, sed σ et i sec. m. add.; Σελ- νούνα C.
- P. 582, 1. χλίων ἐννακοσίων || αἱ F. || 6. δὲ || δὴ Cor. || 14. ἡ Ναγ. || ἦν ἀγῆδος codd.; em. Cor. || 16. εἴτα χάραν ἀκτὴ codd., exc. moz. Cf. Ptol. 5, 14 et Stadiasm. § 170. || 17. ὁ add. Kr. || 26. μετὰ ταῦτα Mein. || 28. Ἀσκόλα codd.; e Plinio mutavit Cas. || 29. ἡς || εἰς ἦν codd., exc. F. || 32. κλίων w, κλισίως x, κλίσοντι conj. Cor. Post Κίτιον lacunae signa posuit Mein. || 37. Κου- ριάς [ἄγρα] conj. Grosk. || 44. εἰθ' ἡ ἄγρος codd., exc. F; ἡ δὲ ἄγρος in marg. o. || φησὶ || φασὶ CDhiosz. || 49. δι' ἀρίωνι moz, ἀρίωνι cell. codd.; em. Xyl.; δι' εἰαρηνῶ Ἰδραμον ζερύρω malim cum Mein. || 51. Leg. οὐ ζερύρω δὲ, ut Mein. quoque conjecerat. || 52. οὐτ' ἐν ἄρ. || ἐν ἀρ- στερῇ δὲ Tzsch. et Cor., ἀλλ' ἐν ἀριστερῇ Grosk., per- peram.
- P. 583, 6. post ἔχουσιν in i adduntur: καὶ ἱερὰ εὖ κατε- σκευασμένα. || 9. καὶ ante λυμένα om. Cor. || 13. καὶ om. codd., exc. DF. || 17. Σολοῦς E, Σολοῦς F, Σόλους cell. codd.; em. Tzsch. || 23. Κρομίου EF, Κρομύων w. || 36. Ταμάσῳ E, Ταμασσῷ cell. codd.; em. Xyl. || 38. χρῆσι- μος w Cas. || 51. πολλὰ Cor.
- P. 584, 23, τὰ δ' ἀπὸ codd. || 27. καὶ om. codd., exc. DEF.
- P. 585, 4. Οἱ πολλοὶ πολλοῖς codd.; em. Cor.; οἱ ἄλλοι π. Cas. || τοῖς πρ. ἐγνωμένοις conj. Kr.; asterisco locum corruptum notat Mein. || 14. ἐκείνοι δὲ γε || ἐκείνους δὲ edit. ante Kr. inde a Xyl.; ἐκ. δὲ λέγουσιν conj. Kr. || 21. καὶ om. Cmozsz Tzsch. Cor. || 24. Πανδίωνος ἡ κατ' ἄλλους Πύρου bene conj. Grosk. || 34. Σειρήναις [διὰ ταύτης] ἱστρ. conj. Grosk. || 37. καὶ om. Cmoz Tzsch. Cor. || 51. Τεάρκον F; καὶ ante ἐκ om. i Cor.
- P. 586, 3. Ὀξυδράκας conj. Grosk. || 15. ἐπαλθὼν edit. Eur.; τ' ex Eur. add. Kr. || 17. Νύσαν codd. exc. C. || 20. Νύσαν codd. || 21. αὐτόμαται? Mein. || 23. καὶ M. δ. λέγεται e margine irrepsisse videntur; inclusit Cor.; ej. Mein. || 31. Νύσαν D. || 36. Σύδρακας F, Ὀξύ- δρακας Σύδρακας s, Ὀξυδράκας cell. codd., exc. C.
- P. 587, 19. ἦν || ἦ Cor. || 22. Μάστον δ' ἐκ Cor. Mein. || 27. ἐσπερίαι codd., exc. F. || 34. Μῶον CF, Μῶον Dhzz, Ἰμαῖον E. || 40. καὶ om. moz Tzsch. Cor. || 41. ὅσον codd., exc. F. || 53. σχοίνους em. Cor. || 54. Legendum μυρίων, ut jam Cas. monuit.
- P. 588, 2. δ' ἀντὶ CDFh; τι om. moz; δ' ἂν που mavult Mein. || 8. προσπίπτον codd.; em. Cor. || 13. Κωλιακοὶ legi vult Salmasius ad Solin. p. 783, probabiliter. || 19. διὰ τοῦ πεδίου malim cum Cor. et Mein. || 37. Παλιβάθρα Cz, Βαλιβάθρα F. || 41. Ταταλινὴν F, Παταλινὴν edit. ante Kr. || 46. κίχρον codd., exc. xi et E, qui tamen ὃn habet supra ας. || 47. ὄρυζαν CDFhw, ὄρυζον E. || 50. Αἰγυπτὸν [ζύρις] conj. Grosk. || 51. ἐν ποταμῷ E.
- P. 589, 6. Κονίσκου E. || 7. Leg. πεντακισχλίων, monente Grosk. || Dein Αλθισκίαν [πλάτος; δὲ πεντακισχλίων] e Plinio conj. Bernhardyus ad Eratosth. p. 97, idque rec. Mein. || 10. εἰδοποιήσουσι Cor., Mein., probabiliter. || 16. « κατεσκευασμένων Tzsch. de conj. Is. Vossii (ad Melam, 3, 7) facili sane, sed falsa tamen, ut ex ipsa enuntiatu forma satis liquet; recte e contrariu videtur conjecisse Salmasius ad Solin. p. 781 καὶ ante μητρών esse omisium. Sed ne ita quidem cor ἀμφοτέρωθεν addi- tum sit liquet, ac nescio an majus quoddam ulcus la- teat, ad quod detegendum facere videntur quae Plinius (6, 24) tradit eadem de re agens. Ibi enim leguntur haec: Quondam credita (Taprobane) XX dierum naviga-

- stione a Prasiāna genis distare, mox, quia papyra-
ceis navibus armamentisque Nili peleretur, ad
nostrarum navium cursus VII dierum intervallo
taxata. Mare interest vadousis senis non amplius
altitudinis passibus, sed certis canalibus ita profun-
dum, ut nullis ancoræ sedant: ob id navibus
utrimque prorsus, ne per angustias alvei circumagi
sit necesse. Inde suspicari prorsus vel simile quid ex-
cidisse post æmptoribus. » KRAMER. πρώραις rec. Mein.
Ac sane ἀμειπρώρους istas naves a Strabone indicari
verisimillimum est; ceterum quid sibi velit verba ἐγ-
κλήτων μητρῶν χωρὶς me non intelligere fateor. || μητρῶν
μήτρων DFh. || 25. τὸ inseruit Cas. || 31. ὅν' αὐτῶν
codd.; em. Kr. || 40. καὶ ante μάλλον om. B. || 41. τοῖς δὲ τῆς
ἀσίας codd.; em. Tyrwh. || 44. ποταμοῖς add. Groek. ||
48. 'Ἰακίων τ', 'Ἰακωσίων e Cas. conj. Tzsch.; 'Ἀσπασίων
e Schmlideri (ad Arrian. Ind. p. 6) conj. Cor. Intelligi-
gendi sane sunt 'Ἀσπασίους Arriani; sed fort. recte Tzsch.
conj. 'Ἰακασίους, æquidem asp significat Ἰακός. || 'Ἀσπα-
κανοῦ] Μουσικανοῦ codd.; em. Cor.*
- P. 590, 8. Πατταλινὴν μοξ. || 12. ἀπὸ γαίας codd.; em.
Cor. || 14. αὐτοῖο codd.; em. Xyl. || 18. στρατεύοντες
CDFh, στρατεύοντα E, στρατοπεδεύοντες cett. codd.; em.
Tzsch. || 24. τοῖς δὲ F (?) xz, Tzsch. Cor. || 29. ὑπὸ
ἀπὸ codd.; em. Cor. || τυχόντος E, φύχοντος cett. codd.
|| 35. πείσεται CEFxz et pr. m. D. in quo sec. m. cor-
rect. πείσσεσθαι; πείσσει sw, βαπτίζεσθαι m. || 39. μὴ
inseruit Cor. || 40. βοσμήρου εν φησι codd.; em. Cor. ||
41. σίτος Epit.; σιπτός codd. cett. || 52. Πατταλινῆς m.
- P. 591, 21. ὁσπορον ἡ. || 36. κνωρῶλον codd., exc. CF. ||
37. σάγην codd.; e Salmasii conj. em. Tzsch. || 40.
καὶ οὐ codd., exc. EFx; γὰρ om. x Tzsch. Cor. ||
41. Verba συντίθεσθαι... καρποῦ om. codd., exc. EF.
Eadem legit Eustath. ad Dion. 1125. || 43. καὶ inclusit
Cor., om. Mein. || 48. δένδρα εἶναι τινα edit. ante Kr. ||
49. καταφερεθ μοξ. || 51. διαδοθέντα E, διαδόντας et
deinde ἀναδόντας Cor. || 52. ἀναδοθέντα codd., exc. h.
|| 53. κατακαμψθέντα codd.; em. Cor.
- P. 592, 1. γένεσθαι codd.; em. Cor. || 9. « οὐ μεγαλολεπ-
σιματικοῦ C (in hoc e supra antepænuultimam add. et
ποῖς scriptum est) DFh, οὐ μεγάλα λεπσιματά πως ἔχον
τὸ οὐ μεγαλολεπσιματικοῦς, οὐ μεγαλοπερίπλοκον
ποῖς w, οὐ μεγάλους λοδοὺς μοξ, οὐ μέγα λοδοὺς μεγά-
λου; x (incertum tamen est an οὐ μέγα legatur; v. Fal-
coneri nott.), μεγάλους λοδοὺς E, οὐ μεγάλους λοδοὺς
λεπσιματα καρποῦς Ald., οὐ μέγα μεγάλους λοδοὺς Tzsch.,
μεγάλους λοδοὺς Cor.; unico vera esse ea quæ scripsimus
facile apparet; λεπσιματα inter versus primum additum
ad λοκοῦς in ordinem postea ita receptum est ut mon-
strum illud efficeretur. » KRAMER. || 15. δὲ ante δένδρων
add. Cor. || 20. αὐτ' μήτ' cum Cor. leg., aut lin. 21 μὴδ'
cum Mein. || 21. ἄλλο τι τῶν F. || 26. γε δὲ vult Mein.
|| 26. ἢ δὴ] ἢδὴ codd.; em. Cor. || 39. μεγαλομεν codd.;
em. Xyl. || 41. παντάμω Cor., coll. Gellio 10, 2 et
Aristot. H. an. 7, 4 et De generat. an. 4, 4. || 43. κατα-
λιπόντων codd.; em. Cor. || 46. περιμειντο F, κυρὶ ἐμειντο
Di, κυρὶ ἐμείναι cett. codd.; em. Kr.
- P. 593, 14. μορφαῖς] ὁμοφαῖς conj. Porson., φοραῖς Lobeck.,
ὁμοφαῖς Mein.; dein κυρὸς [ὁδῶν] conj. Groek., κυρὶ
Kram. Fort. κάρραις... κυρὶ leg. est. Κάραη et κάρρος
sunt siccae stipulæ; ap. Herodotum κάρρη vocantur con-
voluti tenuesque cortices (de la cannelle). || 22. τὴν
ἐκτοῦ CDFhio, τὴν αὐτοῦ E mox; em. Cas. || 24. πε-
πυσμένως Dh (in h. a supra v); πεπαισμένους xz, πεπαι-
σμένως cett. codd.; em. Mein. || 26. διάθεσιν codd., exc. F.
|| 28. λέγεται] γίνετα; Kr. || 35. δίδεκεται CDhixzgw,
sed gw in marg. δέδοκται. || 48. μόνον μοξ, μίση cett.
codd.; em. Cor. || 49. πρώτα Cor. ex Odyssea.
- P. 594, 25. εὐδὺς] αὐδὺς Cor. || 27. κατὰ] καὶ κατὰ codd.;
em. Cor. || Πληγίον s et marg. CF, Πληγίον μοξ.
|| 28. Γάρουζ ι Cor., Γάρουζ cett. codd.; Γαρυδῶλην πέ-
λιν Ald. Pro Γαρυ Δι leg. puto ΓάρουΝ. || ἄλλην] ἄλλῃ
πῶλε x. || 29. Βαρδαθῆνν Dh, Μανδοθῆνν F. || Γαρδα-
ρίνν F. || 37. τέμνοντας] πράνοντας s, θραύοντας w. || 39.
προθ E, προθεῖν cett. codd.; em. Cor. || 53. τοῦτον τοῦ
δουῖν (δουῖν Cor.) ποταμοῖν edit. ante Kr. || Βασίανιοι
Dh.
- P. 595, 1. Πάσιοι w, 'Ἰακασίους Tzsch., 'Ἀσπασίους Cor. ||
'Ἀσπικανοῦ Dh. || 2 Μάσσαγα] Μάσσαγα Tzsch. et Cor. ex
Arrian. Exp. 4, 26, 1; Μάσσαγα Arrian. in Ind. 8. 5.
Diodor., Μάσαγα Curtius. || 3. Πενικλαστὶς CDEF || 5.
Πενικλαστὶς w. || ζυγματοῦς γενομένου μοξ, Cor. || 13.
φασὶ δὲ τινες εἶναι Dh. || 15. 'Ἀδυσάρου sw, 'Ἀδισάρου
o || 16. ὀγδοῦκ. || ' E. || 21. ἀποδέγονται Ald. Cor. ||
ὑπερβαλίσθαι x Cor. || 22. λῆγειν codd.; em. Cor. || 35.
Βουικράν E || 44. εἶναι] ἔστι μοξ Cor. || 50. δένδρου x.
- P. 596, 1. ἀποληφθῆ CDisw, quorum in Dh dein correct.
ἀποληφθῆ; ἀληφθῆ x, ἀλιφθῆ μο Cas. Tzsch., ἐπαλειφθῆ
Cor.; καταμύσαν δ' ἀποληφθῆ τὰ βλάρα conj. Kr. || 6.
Καθίαν codd.; em. Tzsch. || 11. Καθία codd. || 20. ἄλλως
codd.; exc. h. || 23. Καθίαν codd. || 27. ἀρίστανα codd.;
em. Cor. || 40. προσάφντος CFw x, προσάφντα μοξ. ||
41. αὐτῶν] δ' αὐτῶν codd.; em. Cor. || 53. τὸ ναῦσταθ-
μον Doxz Cor. || 54. ἡρτικροῖ (sic) F, ἡρτικροῖ C (inter
versus addens συνεκρόται), ἡρτικροῖ Dh, ἡρτικροῖ τ,
συνεκρόται cett. codd. et edit. ante Kr.
- P. 597, 7. εἶναι codd., exc. DF. || 7. πέρι DF, sed in marg.
πέρι. Ceterum verba καὶ πολλὰ ... πέρι e margine irre-
psisse censeo cum Kramero; eiecit Mein. || 24. Σίλῃ
μοξ. || 25. Σιδράκai Dh, 'Οξιδράκai E. || 27. 'Οξιδράκai
codd., exc. F, qui tamen ipse quoque in margine habet
'Οξιδράκai. || 30. σαβοῦτα σινδοναλίαν μοξ, σαβοῦτα σιν-
δολίαν sw, σάβου τὰ σινδονάλια CDFh Tzsch. Cor.; Σά-
βου [ἢς μητρόπολις] τὰ σινδόμενα Groskurd. coll. Arrian.
6, 16, 5; οὐ inseruit Kr. || 33. Πατταλ. μοξ, et sic in
sq. || 39. διακοσιῶν] εἴκοσι conj. Groek.; ἐκατὸν propo-
nit Kr. coll. Arriano 5, 20. || 48. τοῦ ποταμοῦ conj. Cor.
|| 49. ἀπὸ γίας CFmoz, ἀπὸ γαίας Di, ὑπογαίας ι, ἀπο-
γαίας xz; em. Cas. || 50. τοῦτου; om. ι. Cor. || 52. αὐ-
τὴν [πολλῶν ἔνεκα, ὧν conj. Groek. || 54. καὶ τοι e
conj. Mein.; καὶ γὰρ codd.
- P. 598, 10. τοῖς πολεμικοῖς codd., exc. EF; τῶν πολεμικῶν
Tzsch., Cor. e Planudo. || 21 ἐπ'] ἐν Cor.; pro κῆρτ fort.
λέγει scribendum esse opinatur Kr.; ante μεγέθους exci-
disse λέγει περί conj. Groek.; μέγεθος pro μεγέθους conj.
Cor., Kr., Mein. || 31. τοῦ 'Ερανοβόα ποτ. conj. Schnei-
der. ad Arrian. Ind. c. 10; τοῦ [Ερανοβόα], ἄλλω π.
manuit Kr., τοῦ ἄλλου ποταμοῦ ['Ερανοβόα] scr. Mein.
|| 39. δαί codd., exc. F. || 41. Σαδρόκοστον CDFimoz. ||
44. 'Ἡρώδης μοξ Guarin.
- P. 599, 23. Σίλαν Epit.; Σίλιαν cett. codd. || 24. οὖν [οὐκ]
ἀπ. Cor. || 26. καίπερ καὶ ἄρουν codd., exc. DFw. || 43.
καὶ περί ζῶων καὶ πολιτείαις codd.; em. Cor. || προσφέρει
codd.; em. Cor. || 51. ἢ] καὶ w. Cor.
- P. 600, 38. οἱ δὲ] τινὲς γὰρ μοξ Cor. || 40. τοῖς] οἱ μοξ
Tzsch.; καὶ ante ὑποδόντας add. Dhimoz. || 48. ἔχει] ἴσ-
χει F Mein.
- P. 601, 14. εὐνιδαστεύτους codd., exc. Fz. || 17. ζυγῶν codd.,
exc. CDFh; || καὶ καμ. || ὅς καὶ x. conj. Tzsch. Groek.,
ἀγαλίνους Cor.; nihil tentarunt Kr. Mein. Fortasse sana
est vulgata; nam elephanus sub jugum ducl cursus
mentionem auctor jam significaverat. || 19. Verba οὗτος ὁ
λόγος ... καὶ ἀφαντα fort. glossatoris esse censet Mein. ||
20. μόνον codd.; exc. F; κῆμα εἶναι codd., exc. F. ||
27. θηρίων codd.; em. Kr. || 28. ἔχοντας ζῶντας codd.;
em. Kr. || ὀρύττουσι E. || 29. σωρεύουσι E; ἀσπλάκας

- editt. ante Kr. inde a Xyl. || 35. περισπωμένων *x* Cor. || 47. μακρότητα *F*, συμκρότητα *moz* Cor. || 53. γίνοντο? Mein.
- P. 602, 7. θρόους *CDEFhisw*, θρηγίους *x*, θρηγούς Cor. || 19. μέχρι τῶν ὁρῶν conj. Grosk.; μέχρι Ούρων conj. Cor.; quoniam Uros quosdam Indi accolat commemorat Plinius 6, 20, 23 § 77; urbis nomen latere putat Tyrwh. || 32. πέμπτον [δ'] ἐστὶ recte Mein. || 35. φ] εἰη codd., exc. *z*.
- P. 603, 15. Leg. τέταρτοι δ' οἱ cum Mein. || 26. τιμῶν] τιμῶν & Kr. conj. Meinek. || 32. τῇ στρατιᾷ Cor. Mein.; recte. || 35. κιάδωνα Cor. || 53. γενομένους codd.; em. Tzsch. || Σαδροκόττου *moz*.
- P. 604, 3. χρωμένων? Mein. || 5. εὐ πρᾶτταν codd., exc. *F*. || 7. κριθῖνον Cor.; vel κριθῖνον vel κριθῶν vult Kr. || 10. ἐπιθήρας codd.; em. Tyrwh. || 14. οὐδ' οὐκ *moz* Cor. Mein. || 19. γυμνασίων *E* Cor. Mein. || 30. εὐπαθείας *i*. || 51. τῶν γε μὴν codd.; em. Cor.
- P. 605, 5. ἐκτός *CDFmosw*. || 31. μηδ' ὠά codd.; em. Cor. || 36. Σανδρόκωτον *CFz*, Σαδρόκωτον *x*. || 41. ἀναπν. τὰς ἀναπν. *x* Cor. || 46 et 48. τε] δὲ codd.; em. Kr.
- P. 606, 1. ὡς recte om. *ms*. || 8. μόνους αὐτοῖς φουσ. *F*. || 10. τοῦ Εὐφρ. codd., exc. *DFh*. || 22. περι incl. Cor. || 24. Γερμᾶνας *moz* Epit.; Σαρμᾶνες dicuntur ap. Clem. Al. Strom. I, p. 305. || 55. μᾶλλον add. Cor. || 27. λόγων *CDFh*, λόγων cett. codd.; em. Tyrwh. || 48. Verba ἂν ... παρασκευάζεσθαι om. *moz* Guar.; ἀναδουλοῦσι τε τὴν ἐκ τείκων (ἦν add. Ald.) μὴ ἔχουσι δούλους ὑπερσίαν cett. codd., in quibus μὴ ἔ. δούλους est glossa verbo ἀδουλοῦσι adscripta; ἂν ἀδούλους οὐσι & Tyrwh. conj. Tzsch. Cor.
- P. 607, 4. καὶ om. *moz* Cor. || 14. γεννητός *C* Cor. || 16. διαπερύνηεν *F*, διαπέρυνεν conj. Cor. || 25. Γερμᾶνας *F*, Γερμᾶνος cett. codd. || 27. ἐσθῆτας δ' ἔχων ἀπὸ *moz* Tzsch. Cor.; οὐτος post ἐσθῆτος add. conj. Kr.; ἐσθητοῖς φλοιῷ δένδρεϊον conj. Mein. || 32. καὶ inclusit Cor. || 33. ὑγραύλους codd., exc. *E*. || 45. καὶ recte om. *oz*. || 47. καθ' ἑδου *moz*. || 48. ἐσθῆτητα [ταῖνεν] Cor.
- P. 608, 8. βούλωνται *z*, ἂν βούλωνται *x* Tzsch. Cor. || 8. καὶ add. Cor. || 18. βούλοιτο Cor. || 27. ὅχλων codd., exc. *CFz*. || 35. εἰρηται δὲ καὶ Cor. Verba εἰρηται ... ταῦτα *f*. delenda esse putat Mein. || 46. εἰκοσι] ὀκτώ *F*.
- P. 609, 21. Κάνδανιν *F*. Aliis est Δάνδαμιν || 22. τὸν] τῷ *z*; τῷ ... ὕδρωσιν... κατηγορήσαντι & Tyrwh. conj. Tzsch. et Cor. || 36. διαπερί & Kr. conj. Mein. || 37. φίλον codd., exc. *E*. || 40. Ταξίλη] τάξει φ codd., exc. *E*. || συμβασιλεύσαιεν *Dhi*, συμβουλεύσαιεν Planud., Tzsch. || 44. λέγει, καλεῖται codd., exc. *DFh*. || 48. ἂν add. Cor. || 54. περὶτύχων codd., exc. *E*.
- P. 610, 2. αὐτῷ conj. Grosk. || 19. τρίπηχυν *D* ex correct.; τριπήχη codd. || 30. πλησαι codd.; em. Cas. || 40. λυδαίαν *hoz* Mein.
- P. 611, 6. ἦκε] εἶχε codd., exc. *F*. || 7. ἐν μὴν τοῖς codd., exc. *DFh*. || 13. Κάλλανος *DF*. || 19. μήτε] μηδὲ codd.; em. Cor. || 50. φ *moz*, ὦν cett. codd., Kr., Mein., fort. recte; πόθος pro κόρος leg. suspicatur Kr., coll. Arrian. 7, 2, 3. || 22. ἀποθανὼν *E*, ἀποθανὼν *E*, ἀποθανόντι cett. codd. || 23. ἀπὸ] Leg. ὑπὸ cum Cor. et Mein. || 39. καὶ ante τρ. inclusit Cor. || τε] δὲ codd.; em. Cor. || 42. Sex fere literarum spatium vacuum relictum in *CDEhg*; καὶ ασοι *v* *w*; καὶ παρδάλει *z*, καὶ ἄρκοι καὶ παρδάλει *i*, καὶ θηρία παρδάλει *x*; καὶ θηρία ... ασοι Tzsch.; καὶ θηρία ἄρκοι Cor.; καὶ θηρία βόνασαι & Tzsch. conj. Grosk. || 46. ἀπειργηται codd.; em. Schneider. ad *Eliau*. An. 12, 22. || 49. καστρία *Dh*, κάτρεα *F*.
- P. 612, 5. καὶ ante τοὺς add. codd., exc. *DFh*. || 8. ἐτῶν om. codd., exc. *E*. || καὶ γυναικας δὲ codd., exc. *DF*. || 11. καθεμμένους *CDEFhiz*, καθημμένους *w*, ἐνημμένους *moz*. Cor. || 21. Οἰδάνην] *Iomanem*, quem dicit Plin. 6, 17, 19, indicari putans, Οἰμάνην conj. Cor.; potius Ἰομάνην leg. videri censet Kr. At dubium vix est quin *Oedanes*, *crocodilos* et *delphinos* alens, idem sit cum eo qui *Dyardenes* vocatur apud Curtium 8, 9, 9 : *Dyardenes* (*Deardenes* var. lect.) *minus* *celeber* (sc. quam Indus) *auditu* *est*, *quia* *per* *ultima* *Indiæ* *currit*; *ceterum* *non* *crocodilos* *modo*, *uti* *Nilus*, *sed* *etiam* *delphinos* *ignotasque* *aliis* *gentibus* *belluas* *alut*. Itaque pro Οἰδάνην legendum videtur Διοιδάνην vel fort. Διαρδάνην. Literæ ΔΙ, præcedente Ν, facile exciderunt. Ceterum intelligendus videtur hodiernus *Brahmaputra* fluvius, quem et in Gangem influere et suo ostio in mare exire dicere licebat. || 21. καλῶν codd.; em. Cas. || 42. φασι codd.; em. Cor. || 44. Post κακοπραγίᾳ in *w* adduntur : τοὺς δὲ διὰ ἑλλην τινὰ θυστοχίαν. || 48. ἐκαλιεμμένον, *F*, ἐκαλημιμμένον cett. codd., exc. *D*. « Fortasse hic quoque ut p. 650 ed. Cas. scribendum est λίκα ἀλημιμμένον. » KRAM.; λίπ' ἀλγ. rec. Mein. || 49. ζαρμανογένης *z*, ζάρμανος χήγαν *w* Cor. || Βαργόντης] Βαργώσης *Dh*; an. Βαρυνάσης? Βαρυνάτης? || ἀναθανατίσας *D*, literis an semierasis; ἀπαθανατίσας *moz*; ἀποθανατίσας *F*; hoc in latinis expressum est; ideoque in grecis quoque reponi velim pro specioso isto ἀπαθ.
- P. 613, 11. Πατταλήνης *Cmoz* || 22. δισχίλοι codd.; em. Kr. || 24. πλὴν om. codd.; exc. *Ez*. || 26. καὶ τὰ θρ. *Dhi* Tzsch. Cor. || 32. πίττουσι *CDhosw* (in *gw*. add. γρ. πτήσουσι), πίττουσι *izz*, πίττουσι *F*, πτήσουσι Ald.; πτίσσουσι em. Casaub.; ceterum scrib. erat πίττουσι cum Mein. || 36. ἐπιτριβέντα, et ἀπο supra ἐπι add., *C*; ἀποτριβέντα cett. codd.; em. Cor. || 40. καὶ om. *z*.
- P. 614, 3. λιμνάζοντα *Dhi*. || 12. ἐχούσης codd.; em. Tzsch. || 13. χειρούμενοι codd.; em. Grosk. || 16. ναρχικυδερνήτης *C*. || 28. ὁμοίως] ὁμοως codd.; em. Cor. || 29. ἐπέλιπε] δ' ἐπάλ. Cor. || 30. κατελίπετο Cor. || 32. φασι] φησι Cor. || 40. πρὸς τῷ om. *moz*. || πρὸς τὸ cett. codd.; em. Cor. || 46. κατὰ τὸ δίφου *moz* || 47. ὡς ἀν] καὶ ἦσαν Cor.; ἦσαν Grosk. || 52. ὑπὸ om. codd., exc. *moz*.
- P. 615, 6. δὲ om. *moz*, τε cett. codd.; em. Cor. || 8. δ incl. Cor. || 16. ἐπὶ τῆς γῆς *CDhiz*. || περχυμένη] ἐστρωμένη *CDhiz*. || 22. ἀπέκτινον *DF*, ἀπέκτινον cett. codd.; em. Cor. || Ὀρίται *F*. Kr. Mein., et sic ubique. || 33. Ὀρῶν *C*, Ὀρῶν *F*, Ὀρῶν *Dh*, Ὀρεῖται *w*, Ὀρεῖται Tzsch. Cor.; cf. Arrian. 6, 18 : ἐξ Ὀρῶν ὀρηγέις, et *Ori* ap. Plin. 7, 2. || 47. ὄρεσιν *Emoz*.
- P. 616, 2. Ὀρόσπανα codd.; em. Cas. || 3. ἐπὶ] διὰ codd.; em. Grosk. || καὶ Cor. || 6. ἡ λοιπὴ] ἡ λοιπὴ *CDFhi*, ἡ λοιπὴ *sw*, ἡ λ. *moz*, ἡ ληκτὴ Ald.; ἡ λοιπὴ & Xyl. conj. Tzsch. Cor. Kr. Mein. || 9. τρισχίλους *Di* et pr. m. *h*. || 12. τὸ add. Grosk. || αὐτῶν codd., exc. *x*. || 14. γὰρ ἂν, σὺν codd. exc. *Fz*. || 23. Γεδρωσινολ *CDhi*. || 25. ἐκ μέρους efficienda puto cum Kramero; ἐκ μέρους ὄντων παρὰ conj. Grosk. || 35. ἄρκτον] ἀρσιτερόν codd.; em. Kr. || 37. τὴν ἐπὶ] ἐπὶ τὴν codd., exc. *E*; ἐπὶ τῶν Cor. || 44. Παρβυνή *DFh*. || 44. Ἀριανὴ] debebat Ἀριαν, monente Corayo; Ἀριαν rec. Mein. || 45. Φιλώτας *EFh* *moz*. || 46. εἰς Βάτωνα *Dh*. || 54. Ἀραχῳάτας *F*. || εἰτα] ἦτοι codd.; em. Cor. Idem in not. leg. suspicatur : εἰτ' ἐπὶ τὴν τῶν II.; Grosk. voluit : εἰτα διὰ τῆς τῶν II., quibus nihil opus est.
- P. 617, 7. « τοῖς Βακτρίοις βαρδάρων om. *E* (sed spatium vacuum relictum est quod tribus verbis sufficiat.) *moz*, τοῖς Βακτρίοις βαρδάρους *iwz* Cor., qui tamen hæc verba asteriscis inclusit, ut priores edd. inde a Cas.; excidisse lamen nonnulla recte statuit Groskurdinus, quæ conjectura assequi vix poteris; fuisse tamen in his suspiceris fere hæc : τὰ δὲ πρὸς ἑω Σαγδανὰ, de quibus cf. p. 514. 517 ed. Cas. » KRAMER. Pro consilio scripte-

ris satis erat h. l. memorasse τὰ πρὸς ἱστίαν προσέρ-
κτια. Quare Sogdianae mentionem non adeo desidero.
Scripserit Strabo: Βακτρία [καὶ ἡ τῶν ὁρίων vel po-
tius καὶ ἡ τῶν ὑπὸ] τοῖς Βακτροῖς βαρβάρων (i. pro βαρ-
βάρων erat Μαργιανῶν). Similiter supra Ariam conter-
minam esse dixit τῇ Βακτριανῇ καὶ τῇ ὑπὸ Σπασάνοι τῇ
ἔχοντι τὴν Βακτριανήν || 15. Ἀδράφα | Ἀδράφα Cor. || 18.
« Χωαρινῆς C, Χωαρινῆν D*h*, quod Tzsch. et Cor.
rec., coll. p. 514 ed. Cas.; sed quae ibi commemoratur
Choarene ab hac regione plane diversa est. » KRAMER.
Aliunde de hac Chaarene nihil constat. Ni fallor, Gan-
dararum regio memoratur, et in τὴν Χωαρινῆν λατὲ τὴν
[Γα]νδαρινῆν, quam Γανδαρίδα vocat, p. 504, 29. || 30.
Ἀριανῆς | Ἀριανῆς F, Σαρινῆς D*h*i. « Ἀριανῆς cum nullo
modo ferri possit, Groesk. coniecit Καρμανίας infelici-
sime; videatur potius scribendum esse Βακτριανῆς. »
KRAMER. Imo Ἀριανῆ h. l. pro Ἀρία dicitur eodem modo
quo p. 616, 44, sive auctoris negligentia sive errore li-
brariorum. Ab Ariæ Alexandria ad Indum per Arachos-
iam via sec. Strabonem est 9000 fere stadiorum; quem
numerus habes in sqq.; nam recte monuerunt viri
docti pro μυρίων ἑνακισχιλίων, quod nihili est, legen-
dum esse μ. [ῆ] ἑ. || 28. διὰ τε τὴν ἄλλην ταλαιπωρίαν
Cor., praenunte Xylandro. || 35. ἀόρων μανυτ Kr. ||
51. πρῶν καὶ om. E; πηδῶν δύο καὶ ἑβδομήκοντα Epit.;
ἑκοσι καὶ πέντε ὀργύων sec. Arrian. Ind. c. 30.

P. 618, 14. ἐκπλέοντας δ' ἀνακαλῶν κραυγῇ x; hinc Groesk.:
παραπλέοντας δ' ἀνακαλῶν. Quod etsi non recipiendum
sit, tamen simile quid Strabo scripsisse videtur. Apud
Arrianum legitur (Indic. c. 31): μὴ κατασχεῖν μὲν ἐς τὴν
νῆσον, ἀμφοῖν δὲ τοὺς ἀνθρώπους ὡς μέλιτα ἐν χρῶ πα-
ραπλέοντας. || 10. γὰρ ἂν αὐτῶ x. || 11. ἂν additum ex
moz. || 15. Verba παραλάας etc... τῆς τοῦ Ἰνδοῦ om.
codd., exc. EF. || 17. ποιήσας codd.; ποιήσαν editt. ante
Kramerum, qui dedit ποιήσασα. Groeskurdus ita: ὁ-
λατταν [τὸ δεῦτερον δὲ βλῆται πρὸς ἱστίαν, τὸ Ἄρμωζον
καλούμενον.] ποιήσαν δὲ etc. || 21. ἐν EF add. || 33.
Πατακηνὴ CDF*h*. || 39. ὄνπερ | ὄν πέρας codd.; ὄνπερ
καὶ e Bertrami conj. Cor. || 43. καὶ additum ex vz. || 49.
οὐ add. Cor.

P. 619, 5. τρίτη codd., exc. Ex. || 7. ἀνεμῶδες codd.; em.
Tyrwh. || 10. Ὀρέκτιν D*h*i, Ὀρόντιν supra add., in h,
Ὀρέκτιν F et in marg. Πέστιν, ita tamen in litera ante p
excidit; Ὀρόντιν g et in marg. γρ. ἢ Ὀρέκτιν ἢ Ἀρά-
στιν; Ὀρόκτιν s. || 16. Ποστ ὀκτακισχιλίων excidit ῆ
καὶ ἑνακισχιλίων. Cf. p. 66, 45. Praeterea Mediæ men-
tionem excidisse putant Groeskurdus et Kramerus.
Quamquam non est necessaria. || 18. δισχ. | Legendum
τρισχιλίων, ut monuit Groesk., coll. p. 525 ed. Cas. ||
19. Περσαίπολιν codd., exc. E. || 21. δὲ | τε codd. || 22.
Πατισχορεῖς DE, Παστισχορεῖς h. || Ἀχιμενίδας F. || 24.
Μαράοι codd.; em. Cas. || 34. κρείττον | κρείττον ὃν conj.
Cas.; ὡς κρείττον Kram.; τρίτον Tyrwh., Cor., fort.
recte. || 37. τέτακται codd.; em. Cor. || 44. Βαδῶν | Βανδῶν
moz. Pro Βαδῶν legendum esse auspicor Βαδῶν seu
Βαλῆνα, i. e. Βαλῆνα, regem, siquidem fluvius iste hodie
vocatur *Nahr el melech*; nam *melech* (μέλαχος) regem
significat. || 45. Δαλιθακῶν Ald. || 49. τε | Velim δὲ cum
Cor. et Mein.

P. 620, 6. Τακην | Ὀκην D*h*, Ὀκην (Ὀκην F) cett. codd.;
ex Arriano et Ptolem. em. Cas. || 15. [ῆ] κατὰ ζ. Cor.
perperam. || 18. δισχιλίων conj. Gosselin. || 26. Εὔλεον
CD*h*moz. || 28. μὲν | δὲ C; om. Cor. || 32. ἄλλοι om.
Cor. Potius λέγουσιν ἄλλοι delenda esse, utpote ex se-
quentibus orta, et praecedentia ad unum Polycletum
pertinere probabiliter statuit Kramerus. « Praeterea χι-
λίου excidisse ante ὀκτακισχίους suspicantur conjectura
parum firma Gosselin. et Groesk., coll. Arrian. Ind. c. 42,

Plin. 6, 27. 31. Fortasse intelligenda est Ἄγιος κάμη
illa, quam ad Tigris ostia sitam atque D stadia Suais
abesse tradidit Nearchus: v. § 5 et Arrian. Ind. c. 42. »
KRAMER. || 34. καὶ | κατὰ Cor. Mein. || 45. ἔκοντα
F; legendum ἑκακισχίους, ut bene monuit Kr. || 49. τὴν
Σουσ. | Excidisse Ἄγιον, nomen latius vici (v. Arrian.
Ind. c. 42), conj. Cor., Groesk., Kramer., probabiliter. ||
51. καὶ om. editt. ante Kr. || 52. γῆς codd.; e Cas.
conj. em. Tzsch.

P. 621, 11. Κοκρέτης E, uti est ap. Diodor. 19, 18. || 14.
μετίββα e Cas. conj. Tzsch. Cor. || 15. δ ante bas. add.
editt. ante Kr. || μετονομάσας Κύρον Cor. || 17. Περσική-
λις codd., exc. DE*h*. Verba μετὰ... μεγίστη πόλις unius
exhibet F. || 20. Παρσάπλου CDF*h*. 24. || Παρσάπλου...
Περσάπλου codd., exc. DE*h*. || δ' ὅ | δ' οὐ codd.; em.
Tyrwh.

P. 622, 4. τοῦ | leg. τῷ ex moz. || 5. ἐπίγραμμα i. || 6.
γενόμεν codd.; em. Xyl. || 19. τὸ om. Cor.; ἦρατο βασι-
λειον conj. Groesk. || 22. κατὰ | περὶ codd.; em. Cor. ||
33. καὶ additum ex E*h*ω. || 34. ἐκείνος | Quæritur an
negligentius dictum sit, an corruptum. || ἀλλοιῶσθαι
ἀλήθεσθαι moz Ald., ἐργάσθαι Epit.; ἀλλοῦσθαι bene Cor.
et Mein., coll. Plutarch. Alex. 35, Theophrast. De pl. 8,
11; vulgatum tueri studet Kr. || 41. κήχυς F Epit., κή-
χυς E, κήχυρος CD*h*, κήχυρος moz Ald. || 42. τὴν
inclusit Cor., om. Mein. || 43. μικροῦς Xyl., Tzsch. ||
53. προσελαύνουσι E.

P. 623, 2. ἐκκαυμένην moz, Cor., ἐκκαυμένην Ald. || 9.
ἄτε σπειδηρωμένους CDF*h*i, ἄτε om. moz, κατασπειδη-
ρωμένους x; e Cor. conj. em. Kr. || 11. Verba τοιαύτη·
ἢ δὲ παραλαί ταναγῶδες ἴσθι καὶ ἀλόμενος· διὰ τοῦτο γούν
in codd. leguntur lin. 33 post vocem μοσάγια habent hæc:
πολλάκις, καὶ ὅτι καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοι· ἄλλως συνέθη, quæ
iterum habes lin. 29, unde, nescio quo errore, hæc trans-
lata sunt. || 15. αἶψα | ἔστιν codd.; em. Kr. || 18. Σι-
τακηνὴ DEF*h*. || 34. δ' add. Cor. || 41. καὶ ante παρσστ.
add. editt. ante Kr. inde a Cas. || 51. ἐπιγίαντας moz;
καταγίαντας editt. ante Kr. || 52. ἐπιβέντας D*h*i.

P. 624, 1. ὕδατος [καθαροῦ] αἶμ. Xyl. || 3. ὑπάπτουσι e cor-
rect. s; inde ὑπάπτουσι μο; ὑπαπτόμενοι ὑπάπτουσι fort.
recte Cor., collatis Phœnicis versibus ap. Athenæum
p. 530: Οὐ κατὰ Μάγοισι πύρ ἱερὸν ἀνέστησεν, Ὀσπτα
νόμος, βράδδοισι τοῦ θεοῦ (sc. τοῦ πυρὸς) ψαύων. || 5.
οὐδ' x, οὐχ cett. codd. || 8. γορῆ | μάλλον D*h*. ἴσθι | ἐκ*h*
Mein., bene; [χάσας vel ἐκ*h*] ἴσθι Groesk., Kramerus. ||
18. ταῦτα codd.; em. Cor.; ναπίδος codd.; em. Xylan-
der. || 19. Ὀμόων D*h*F*h* Mein. || 21. ταῖς ἄλλαις ἱστο-
ρίαις Ald.; τ. παλαιαῖς ἱστ. Cor. || 24. ἐκδίδουσι CD
moz. || 34. « Mirum est non addi subiectum; sive δ
νυμφίος sive aliud verbum simile. » KRAMER. Lacunæ
signum ante παρέργεται posuit Mein. || 53-54. Verba κα-
λοῦνται... λέγεται ej. Mein.; a Strabone aliena videri jam
monuerunt Cor., Groesk., Kr.

P. 625, 4. σπενδονῶντας Mein. || 9. τῶν [ἄλλων τῶν] ἂν le-
gendum fuerit, monente Groesk. || 15. κατὰ | περὶ E. ||
19. [οὐ] δ Cor. || 20. ἢ ἰάνθινον e Cas. conj. Cor. || 28.
καὶ om. Cor. || 25. Leg. δεικνύουσι δὲ cum E*h*s Cor. Mein.;
καὶ δεικνύουσι x. || 27. καὶ additum ex x. || 32. προσιόν-
τας codd., exc. D. || 36. οἰωνοδότους w, οἰωνοτρότους
cett. codd., exc. w. || 39. Legendum Πολύκλειτος. || 44.
ἢ add. Kr.; καὶ Cor. || 46. Verba τὸν Μακρόχαρα... γο-
νάτων a Strabone non profecta videri monuit Kr.; ej.
Mein. || 47. καὶ ej. Cor.

P. 626, 10. οὐδ' ol Cor. || 15. καὶ Νίπερ om. moz, Νίπερ
CDF*h*uiz, Σούσις i. || 17. ἐκάρθεντας om. moz Cor.
|| 25. πολλοῖς καὶ πολλοῖς (sic) ἀγῶσιν καὶ πολλοῖς F;
πολλοῖς ἀγῶσιν καὶ πολλοῖς moz. Prc πολλοῖς leg. μ-

- γλώσσι conj. Kr. || 30. [6] ὠδς Cor. || 32. Ὑπέρσπου Ald. || 36. δῖκα] δώδεκα Dh Cor., qui ἡ δῖκα unciis includit; recte, opior.
- P. 627, 4. Nivos ubique codd.; em. Cor. In latinis lege: in qua est Nivus, et Apolloniatis. || 5. Ζάδρον B, Ζάγρον Dhs Tzsch. Cor.; Χαλόντης D, Χαλόντης cett. codd.; em. Cas. || 7. Γαζήνη D, Χαζήνη F. || 10. καλλή codd.; em. Kr. || 11. Ἰουδαίων post vñ add. sw. || 12. Ἰουδαίων] Διδόνων codd., nisi quod Ἰουδαίων in marg. FzC; καὶ Ἰουδαίων καὶ Διδόνων Cor. || 20. Ταύρον] Τοῦτο νῦν Μαύρον ὅρος φασι marg. Dhs. || 29. καλλὰ δὲ καὶ codd., exc. B. || 32. συρίγγων] δὲ ἡ ἰθαὺς γλώσσις τριεπισκόλους (τοὺς ἱερειοκόλους A) θρυλεῖ margo Dh.
- P. 628, 2. τῆς] τοῦ B. « Mirabilis hae Sardapanali atque Arbaci connexio, sed mirabilior videbitur propter articulum τῆς: quem mutare cum B nemo audebit. Neque tamen id quod unum restat, subandire licebit ἀρχῆς. Suspiciari igitur possis μάχης excidisse post Ἀρδάκιου, cui errori ansam præbere potuit proximarum literarum similitudo. Sed ne hoc quidem valde mihi placere fateor. » KRAMER. Ad μάχη τῆς [ἦτις vel ταύτης] Σαρδαναπαλίου [τοῦ καταλυθέντος ὅς] Ἀρδάκιου? Cf. Ctesias ap. Athenæum p. 528, F: καταλυθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρδάκιου ταλυνθέντα. || Σαρδαναπαλίου CD Mein. || Ὀρδάκιου codd.; em. Cas. || 3. ὕστερον] σήμερον Dhi. || 4. Νίτων CDF hñ; em. Cas. || 5. μετὰ] κατὰ B. || 7. ὁμορος] ὁμοιος codd., exc. Bz. || μεταξὺ τὸν Λύκων ἔχουσα F Mein. || 9. « καθ' αὐτὴν CEF; κατ' αὐτὸν Cor. infelicissime, cum Arbela non ad Lycum fluvium essent sita; neque tamen quæ in codd. leguntur sensum præbent, qui ferri possit: suspicari possis excidisse ante ad ita, ut hæc verba significent loca circa Arbelam sita. » KRAMER. Hoc si significare voluisset Strabo, dixisset, puto, καὶ ἃ κατὰ αὐτὴν ἔστι. Optimis codicibus innitens lego ἡ καθ' αὐτὴν (vel potius αὐτὰ) ἔστι, aut Babylonie sunt aut per se provinciam constituunt, sicuti Aturia. » Quorum posteriori veri est similis. || 13. [οὗ] ἐκίσημος Cor. || 14. γὰρ om. Bz. Cor. || 15. Ὑπέρσπου μοζ Cor. et sic in sqq. || 16. μάλιστα κατὰ τὴν μοζ Cor. || 19. κώμον] κωμύριον marg. F pr. m. || 21. Ἀσδομώκος D. || 21. καὶ τὴν νίκην B. || 25. μάχην] νίκην E. || 26. Ἀρτακηνή] nomen aliunde non notum; Ἀρδελήνη (Ἀρδελίτις ap. Ptolem. 6, 1 et Plin. 6, 13, 16) Cellarius et Grosk.; Ἀδιστηνὴ mavult Kr. Fort. legendum Γαραμηνή ex Ptolemæo. || 28. Ἀνείας] sic codd.; Ἀνείας Xyl. Kr.; Ἀνατίδος conj. Cas.; codd. scripturam non temere mutandam esse monet Grosk. || τοῦ Κάπρου διάδασις] Patet fluvium hunc non eundem esse cum eo qui supra lin. 21 Κάπρος vocatur (v. Ritter Erdk. t. 9, p. 520). Res postulat ut sit aut Gordus fl. quem Ptolemæus dicit, aut Dialas (Diabas ap. Amm. Marcellin. 23, 6, 20) s. Dellas s. Sillas. Quare ante διάδασιν excidisse Διάλα vel Διάλου, deinde vero ex antec. male Κάπρου suppletum esse censeo. || 33. ὀδοδομήντα] Haud dubie ἔβηκοντα Strabonem scripsisse viri docti conjiciunt probabiliter. || 37. ὥστε Dhi Cor. Mein.
- P. 629, 27. Leg. [τῇ] Περσίδι cum Mein. || 30. Βαβυλὼν Grosk., Mein. || 23. οὐκ ἀποδέχονται recte, ut vid., Mein. || 52. Ἐδασιν F. Ἀλσινών cett. codd.; em. Letronnius.
- P. 630, 12. καταράκτας codd., exc. F. || 18. λυνάσθαι Dhi. || 42. δυσάγευστον (sic) F, δυσεύγευστον cett. codd.; em. Schneider in Lex gr. || 50. [καὶ] τῷ δέψ. Tzsch. || 52. αὐτὶ [δὲ] λυμ. e Cor. conj. Mein. Post. λυμ. codd. addunt γὰρ, exc. F. || 54. κλειόντω codd.; em. Kr.
- P. 631, 1. μὴδ codd.; em. Cor. || 8. συντίθουσιν codd. || 18. τὰ πλ.] καὶ πλ. x Tzsch. Cor. || 20. σταθμοὶς F, σταβίους cett. codd. et editt. ante Kr.; σταβίους χυλῶν καὶ ἑπταποστίους Corayus e conj. Gosselin. || 39. τοὺς πόρους περι sw. || Πινουόλουρα Tzsch. Cor. || 40. τόποις] ποταμοὶς codd.; em. Cor. || 42. ὑπερεχέουσιν F. || 46. γῆν πρὸς Tzsch. Cor. || 50. Μασοῦν CDF, Μασοῦν hñw, Μασοῦν x, Μαρσοῦν μοζ, Κασοῦν Ald.; em. Tzsch.
- P. 632, 3. ἐν] δὲ codd.; em. Cor. || 5. Τῆγρον] καὶ οὐτως κλημμεῖν] e Kr. conj. Meinekius, in seqq. legens: εἰς γὰρ τὰ αὐτὰ κατέρχεται πᾶσι. Τὰ [δὲ] λαχθέντα ὄγη etc. || 7. πᾶσι. Καὶ οὐτως τὰ πλ. λαχθέντα codd. et editt. κλημμεῖν aut ejiciendum fuerit aut potius mutandum in κληροῦν; similiter lin. 42 κληροῦται in nonnullis codd. in κλημμεῖται abiit. || 18. ἰθὺλου Cor.; ἰθλοῦμεν codd. || 28. τριακασίχια Ald.; τριακασίχια e Tyrwh. conj. Tzsch. Cor.; τριακασίχια conj. Lobeck. ad Phryn. p. 765; τριακασιονέχον Mein. || 29. παρέχονται Ald. || εἰ γὰρ αὐτοῦ B, καὶ γὰρ αὐτοῖς x, καὶ γὰρ αὐτὸν cett. codd., nisi quod ἄρτον additum in marg. rw; em. Cas. || 34. τοῦ φοίνικος post ὠρελίας add. editt. ante Kr. || 42. κληροῦται] κλημμεῖται hñ. || 51. προσαχδεῖς D, προσαχδεῖς cett. codd.
- P. 633, 1. Leg. aut πηγὴν σθένουσαι, aut πηγὰς σθένουσαι; hoc habet Epit. || 2. παρχαί w Cor. || 8. δὲ Dh, Tzsch. Cor. || 11. καίονσι CFmax. || 18. καρδία codd.; em. Kr. || 32. Σιτακηνή B, et sic in sqq. || 33. μέση] μέχη B. || 39. πρὸς [ἐσπέραν καὶ] ἄρτον e Grosk. conj. Mein. || 42. Ἐλυμάντις F, Ἐλυμάτις cett. codd.; em. Cellarius. || 43. Ἐλυμάτιδι codd.
- P. 634, 5. ὁμοίως δὲ [καὶ πρὸς τοὺς Πέρσας] καὶ conj. Kr.; Letronnius in sqq. ὕστερον aut deleri aut in πρότερον mutari voluit; in πρότερον mutavit Mein. || 13. τὰ Ἀξαρα F, τὰ Ζάρα e Cas. conj. Tzsch. Cor. || 21. Κυρδιανὰ μοζ, Κορδιανὰ F, Κορδιανὰ cett. codd., Κυρδιανή Cor. || 41. Verba χαλοῦνται... Σακκάποδες (Σακκάποδες F) suspectavit Kr., eiecit Mein. || 50. ἐπιθυμᾶσαντες codd.; em. Grosk.
- P. 635, 10. ἄλλω et ἄλλο et dein τρίτον codd.; em. Tzsch. || 16. μικρὰ codd.; em. Cor. || 26. καίται τ. E. μεταξὺ codd., Mein. || 38. ὁσπῆν B. Epit. || 47. ἔφκει codd.; em. Cor.
- P. 636, 7. Κάρας μοζ. || 8. Γορδιὰζα Dhi. || 11. Παρθυσίων codd.; em. Wesseling ad Diodor. 14, 27. || 12. αὐτὸν Grosk., ὦν codd. || 13. Σάρσα μοζ; Σάτσα F. || 20. ἡ λοιπὴ ποταμία conj. Mein.; Γορδιὰζα vel Γορδιηνή pro Μεσοποταμία leg. esse putabat Letronnius. || 25. Γαγγήνη F, Γαγγήνη Dindorf. in Thes. et Mein. || 42. Ἀθόρας Epit. || 43. ὅπ' ἐνίων conj. Grosk.; ὑπὸ τῶν νυνὶ Μαλίων λεγ. conj. Letr. || 45. διάδασις F, ἀνάδασις cett. codd. || 49. Ἐδασιν EFz. || 50. γὰρ] δὲ Cor. Mein. || 54. χαμηλάται DFhi, χαμηλιᾶται Cw.
- P. 637, 1. εὐποροῦντες Cor. || 2. χρωμένας Grosk. || 10. παραβελήμενος codd., exc. DFh. || 12. τοῖτας] τοῖς codd.; em. Cor. || 25. Post Πάχορον excidisse τὸν τοῦ Ὀρώδου παῖδα ex sqq. collegit Letronnius. || 32. Σαρρακάδην D, Σαρρακάδην cett. codd.; em. Tzsch. || 33. Κεροσπάδην μοζ, Κεροσπάδην cett. codd.; em. Tzsch. || Φρασίην codd., exc. x. || Βοσίην codd.; em. Tzsch. || 36. ἐπιλάδῃ Kr.; προλάδῃ μοζ Cor.; ὑπολάδῃ cett. codd.; ὑποδᾶλῃ conj. Cas. || 45. Verba inclusa a Strabone non perfecta esse videri monuit Kramer; eiecit Mein. || 47. χυλῶν καὶ add. Tzsch., coll. Plin. 5, 12, 13. || 51. Αἰγυπτίῃ Epit., Mein., recte; inclusa ex Epit. addita sunt.
- P. 638, 6. καὶ Σύρους om. codd., exc. B. || 17. τῇ Κομμαγηνῇ μοζ, Tzsch. Cor.; τῇ Κομμαγηνῇ cett. codd. || 30. διήρητο pr. m. D, διερρήτο cett. codd. || 32. εἰς μίαν δ' ἡ Κομμαγηνή, καθάπερ καὶ ἡ Μεσοποταμία, vel εἰς μίαν δ' ἡ Κομμαγηνή καὶ ὁμοίως ἡ Παραποταμία conj. Grosk. || 46. ἀπογόνους Eι, ἀπογόνους w, ἀπὸ γόνους cett. codd. || μικρὸν F Mein. || 48. κασσάτω codd., exc. α.

P. 639, 30. Βέρροια *DEHiz*. || 32. *Καριστίδος* *wr*, *Κυριστίδος* cett. codd.; em. Xyl. || 34. *Κυρήσιον* codd., et sic in sqq. || 39. *Ιερὸν* post καλούμενον add. *Dh*, unde rec. Cor. et Mein. || 42. *Γινδάρφ* | τὴν *δάρον* *D*, *Τινδάρφ* *C*, *Τινδάρφ* cett. codd. || *φ* ante συνέπτοναι add. *E*. || 52. *Φαρναπάνη* e *Dion. Cass.* 48, 41 et *Plut. Anton.* 33 *Tzsch. Cor.*

P. 640, 1. *Ῥωσὸς* *moz*. || 3. *κρίττων* *CDhimoz*. || 12. *χῶρον* codd.; em. Cor. || 22. *πῶλιν* | *ἀκρόπολιν* *Grosk.* || 24. *καί* | *εἰς* *λίμνην* *περικυμμένην* *μαγάλην*... *διαχυόμενος* conj. *Letr.*, probante *Kramero*, qui pro *εἰς* *mauult* κατά. *Corayus* scripsit. *καί* *λίμνη* π. μ. *εἰς* *Δη.* *διαχυομένη*. || 31. *περιπολεῖ* codd.; em. Cor. || 46. *Κοισιανός* codd.; em. *Grosk.* || 50. *Κοισσιανὸν* codd., exc. *orz*. || 54. *καὶ* *κλῖος* *w Ald.*; *Καικλῖος* edit. ante *Kr.* et *Meinekius*.

P. 641, 5. *ἡρόει* *Cmoz*. || 9. *Αἰμσηγὼν* *F*, *Ἐμσηγὼν* edit. ante *Kr.* || 11. *Μασσιὼν* *Dh*, *Μασσιὼν* *r*, *Μαροσιὼν* *moz* (*Polyb.* 5, 45. 61) edit. ante *Kr.* || 13. *Ἀλχαιδαμὸς*, *p* supra *λ* scripto, *D*; *Ἀρχιδάμνος* *x*, *Ἀλχαιδάμνος* *moz*; *Ἀλχαιδόνος* ap. *Dion. Cass.* 47, 27. || 21. *Μαροσιὺ* *F*, *Μαροσιὺ* *i*, *Κοισσιὺ* *x*, *Μαροσιὺ* *moz*. || 26. *Σαμισιέρμου* *CD*. || 27. *καὶ* *ἡ* *deletur* volunt *Cas. Letr. Cor.* *Grosk.*, adeo ut *Themella* sit *Gambari sedes*. Contra *Kramerus*: « *Mibi tam incommoda videtur oppidi mentio, ut vel Arethusae nomen ab hoc loco censeam alienum atque ejiciendum. Facile enim e superioribus in margine primum annotatum in verborum seriem recipi potuit. Nescio an verum viderit Casaubonus. Themellam suspicor esse Theledam Tab. Peut., quae ab Arethusa 25 m. p. versus ortum distat.* || 31. *Ἡράκλειον* | *Ἡράκλεια* supra *p.* 751 ed. *Cas.* || 32. *παράλια* | *καλαία* codd.; em. *Tzsch.*; *παράλια* conj. *Letr.* || *Κάρνος* | *Κάρανος* codd.; em. *Tzsch.* || 35. *τὰ* *Σίμυρα* | *Ταξίμυρα* *Dhiz*, *τὰ* *Σίμυρα* *CEFFoz*; em. *Tzsch.* || 36. *Ὀρθωσιὰς* celt. codd. || 46. *Σιδῶνος* codd. *Mein.* Supra *Σιδῶνος* constanter codd., sicut in sqq. codices plurimi. || 50. *ἔχοντες* codd.; em. *Tzsch.* || 54. *λέγειν* *εἰ* *ἄλλο* *τι*, *ὁ* *δεχ.* *w Cor.*

P. 642, 38. *Συρίαν* | sic *FE*, *Γωνίαν* et *Γονίαν* cett. codd. et margo *F*. || 43. *Τραχανῶν* codd.; em. *Tzsch.* || 47. *ὁμοῦ* | *συσδόν* *E*. || 50. *σχῖνον* *Tzsch. Cor.*

P. 643, 1. *σφόδρα* | *χθόνα* *E*. || 6. *μῆκος* *μὲν* *σχ.* *Dhi Cor.*, recte, ut vid. || 7. *καὶ* ante *πλ. om.* *Dh*, inclusit *Cor.* || 18. *Βορραμὰ* *F*, *Βόραμα* *x*; *Βόστριν* *Dh*, *Βόστρα* *moz* *Ald.* || 21. *κατίτρεχε* codd., exc. *F*. || 22. *Σιδῶνος* *CEFFs*. || 32. *Μαροσιὺ* *C* (?) *moz*. || 40. *δύο* ... *λεγόμενοι* *E*, et in marg. *λόφοι*; quod recepit *Mein.* legends *δύο* *λεγόμενοι* *λόφοι* *Tr.* || 41. *ἔπειτα* | *ἐπὶ* *τὰ* *Cor.* || 42. *τὴν* *omitendum*. || 45. *τοὺς* | *τὸ* codd.; em. *Cor.* || 47. *Ζηνόδοτον* *oz*; in *z* postea in *Ζηνόδορον* mutatum. || 52. *ἡ* *ἐν* *τῷ* *E*. 644, 7. *τετρακοσίους* | *Pro* *u'* legendum *σ'*, monente *Isamberto* in *Bulletin de la soc. géogr.* 1853, p. 211. || 8. *Ταβύρος* *E*. || 9. *Σιδῶνα* *DEH* *Eustath.* ad *Dion.* 911. || 10. *πόλιν* *om.* codd. || 11. *ἡ* ante *ἐν* *πλ. om.* *Cor. Mein.* || 12. *παράδομένη* codd.; em. *Cor.* || *Σιδῶνα* *DEH*. || 17. *μᾶλλον* *om.* *Ezx Cor. Mein.* || 26. *ὅστω* *om.* *Cor.*, asteriscum vocis appinxit *Mein.*; *ὅστω* *εἶναι* *καὶ* conj. *Kr.* || 27. *σεισμῶν* *γενομένων* *moz* *Cor.* || 28. *ἀφανισθῆναι* *x* *Cor.* || 36. *ἀνδρίαν* *moz*, *εὐανδρίαν* *Cor.* || 38. Verba *μικρὰ* *ἀνάλωσαντες* fort. post *μόνον* transponenda esse putat *Kr.* || 40. *ναυστολογία* codd. || 43. *Σιδώνιοι* *DEF Mein.*

P. 645, 1. *καλαίον* *x* *Cor.* || 2. *Μώσχον* *Hopper*, *Μόσχον* *Xyl.* || 4. *Σιδῶνος* *h* et *ex* correct. *D*. || 11. *ἔξισι* *x* *Cor.* || 12. *Σιδῶνα* *D* *ex* correct., et *Ehx*. || 13. *Σιδωνίους* *hx*. || 20. *χρῆσθαι* *F*, *κινεῖσθαι* cett. codd. || 33. *ἐλήφθησαν* *F*; *om.* cett. codd.; cf. *Athenaeus* p. 333. || 40. *ἀπλῶ* | *παλμῶ* *Cor.* || 42. *ἐπῆγον* codd., exc. *F*. || 43.

συνέζησιν codd.; em. *Xyl.* || 53. *Βουκόλων* | *Leg.* *suspicio* *Boukaiōn*. V. *index nominum*; *πῶλιν* post *Bouk.* addit *Cor.*

P. 646, 1. *Ἰόκη* *Emoz*, *Ἰόπη* cett. codd. || 4. « *γὰρ* *suspectum* est; *ὅθως* enim quid ad *Andromedae* *expositionem* faciat, parum liquet. *Grosk.* igitur excidisse quaedam post *κῆτι* *suspiciatur* parum probabiliter; fortasse γὰρ mutandum est in *δε*. » *KRAMER.* Fort. leg. *ἐν* *ὄψει* γὰρ. Cf. p. 380, 19. || 13. *Κάσιον* *CF*. || 18. *Haud falsa* *traderentur* si *absentent* *verba* *Ἀζωτὸν* *καὶ*. || 20. *κρομμύον* *Mein.*; *κρομμύον* codd.; *κρομμύον* *τ'* *ἀγαθὸν* *x*, *κρομμύους* *τ'* *ἀγαθὸν* *moz* *Tzsch. Cor.* || 23. Post *Ἐπικούριος* codd. add. *vocem* *γρονόων*. || 27. *καὶ* *μένουσα* *ἱερή* *moz* *glossama* esse putant *Wesseling*, *Palmier*, *Sainte-Croix*, *Ritter* (*Geogr.* t. 16, p. 58). *Deserta* *urbs* fuerit *tempore* *ejus*, quem *h. l.* *Strabo* *exscripsit*. || 29. *Leg.* fuerit *ADANA*, quod rec. *Mein.* || 30. *ὁ* *μὲν* *εἰς* *ἔχων* *τὸ* codd.; em. *Kr.* || 39. *Πινυκόλoura* codd., exc. *E*; *Πινυκούρoura* *Strabo* ap. *Steph.* s. v. || *Verba* *ἐκ*... *ἡρω* *τηριασμένων* *nonnulli* in *EF* *exstant*. || 44. *ἀναίρειν* *moz* *Ald.*, *ἀναλθεῖν* *Xyl.*, *καταλθεῖν* *Cor.* || 45. *καὶ* *αὐτῇ* *Cor.* | *τοιαύτην* *ἱερεῖς* *ὑπερκαμμένη* codd.; em. edit. || 47. *Σερδωνίδα* *E* *Cor.* || 48. *πῶς* | *πρὸς* codd.; em. *Cas.* || 51. *τοσαύτην* codd.; em. *Letr.* || 52. 53. *Κάσιον* *CDFHiz*, et sic in sqq.

P. 647, 9. *Μελανίας* *x* *Cor.* || 10. *τὸν* | *τὴν* *Ald.*, *τῆς* *Cor.*; *μὲν* *om.* *Cor.* || 11. « *εἰκοσι* post *ἐνακκοσίους* add. edit. inde a *Cas.*, qui hoc verbum ex *ms.* se addidisse ait: qui error inde videtur explicandus, quod verba *ἐν* *ταῦ* *θεν*... *πεντακοσίους* *om.* *w* *ita*, ut *εἰκοσι* in hoc codice excipiat *ἐνακκοσίους*. » *KRAMER.* || 19. *Σερδωνίς* *E* *Ald.* || *κατέχευε* codd.; em. *Cas.* || *μέχρι* *καὶ* *ἱερ.* *F* *Mein.* || 21. *Ἰόπη* *CF*. || 25. *ἱερικοῦντα* *E* *Ald.*, *ἱερικοῦντα* cett. codd., exc. *s.* || 32. *κάτω* add. *Cor.* || 41. *τινὰ* codd.; em. *Cas.* || 42. *δετ* codd.; em. *Cor.* || *δ'* add. *Cor.* || 43. *αἰδοῦς* *FD*, *ἰδοῦς* *h*, *εἰδοῦς* cett. codd. || 47. *ἄλλως* *Cor.*

P. 648, 16. *ἐκτομία* codd., exc. *Fh*. || 22. *τύραννον* *CDFHi*; correct. in marg. *DF*. || 27. *κατ'* *αὐτὸ* *CDFHiz*, *κατὰ* *ταῦτὸ* *moz* *Ald.*; em. *Cor.* || 28. *ἀμωσέπικος* ? *Cor.* || 24. *ὑπακούσῃ* codd.; em. *Cor.* || 45. *διακομίζων* *moz* *Cor.* || *προσῆλκεν* *e* *Cor.* conj. *Mein.*; *προσῆλκε* codd.

P. 649, 2. Verba *καθάπερ*... *ἀίστουσαι* *ej.* *Mein.* || 8. *Βυρεβίστα* *CDFh*, *Βυρεβίστα* *i.* *Βυρεβίστα* *Cor.* | *Δεκινίος* *F*, *Δεκινίος* *Cmoz*, *Δεκινίος* *Dhi*. || 13. *οἰωνοσκόποι* bene *Cor.*; *ἱεροσκόποι* conj. *Letr.* || 17. *δ'* *om.* *moz* *Cor.* || 23. *καταβαλὼν* codd.; em. *Cas.* || 35. *Δύδας* post *Μαχαίρους* add. *w*; *καὶ* *Δύδας* post *Αυσιάς* add. *F*. || 37. *ἱερικοῦς* *E*. || 49. *ἴστω* [*διὰ* *τοῦτο*] *Cor.* || 54. *Σερδωνίς* *E* *Cor.*

P. 650, 5. *προεμβάντα* *CDFHi*, *προελθόντα* *x*. || *προβάντα* *om.* *Epit.*, *Mein.*, recte, ut videtur. || 6. *τοῦτο* recte *ej.* *Grosk.*, *Mein.* || 10. *ἀσβαλος* *E*, *ἀσβάλλος* *F*, *βάλλος* *Epit.* || 14. 15. *τοῦ* ... *αὐτοῦ* | *τῆς* ... *αὐτῆς* *Ezx Cor.* || 19. *ἴστω* *καὶ* *τὸ* *E*. || 27. *δ'* *inclusit* *Cor.* || 28. *ἐκπίσαντες* *i* *Cor.* || 40. *Μοσσάδα* | *Μασάδα* cett. scriptoribus; rectius. || 42. *Λισσάδων* *E*, *Κλεισσάδων*, *Κλεισσάδων*, *Κλεισσάδων*, *Λεισσάδων* codd. cett. || *πάρρωθεν* *καὶ* *ποταμούς* *Cor.* || 49. *καὶ* [*αἱ*] *πέτραι* *Cor. Mein.* || 53. *τὴν* *Θατταλίαν* bene *em.* *Cor.*; *τὴν* *θάλατταν* [*ταπεινωθῆναι*] conj. *Letr.*, coll. p. 38 ed. *Cas.* || 54. *Γαριτὰ* *Dhi*.

P. 651, 2. *Ταρχία* *F*, *Ταρχία* cett. codd., em. *Tzsch.* *ex* sent. *Salmasii* ad *Solin.* p. 408. || 7. *Ἡρώδη* | *Ἰρνανῶ* bene *Cor.* || 8. *τις* *hx*, *τινὲς* cett. codd. || 17. *Βερανίκη* *θυγατέρα* codd. || 30. *καὶ* add. *x*. || 32. *Leg.* videtur *τῇ* *Μεσποταμίᾳ* cum *i* *Tzsch. Cor.*; *ὡς* *καὶ* *τὴν* *Μεσ.* conj. *Kr.* || 45. *φασιν* *Tzsch.* || 16. *ἐξαμύζων* *CEFFx*; in *z* *mutatum* in *o*; *ἐξαμύζωντο*, sed *τὸ* *sec.* m. *mutatum* in

τοῦ, *D*; *ἑναρμόζων*, supra scripto ., *h*; *ἑναρμόζειν* *i*; *ἑταρμόζον* *moz* Ald.; *ἑἑ ἀρμόζον* Epit.; *ἑἑ Ἀρμόζοντος* Cas., quum ex *Harmozonte Carmanis promontorio* legatur apud Marcellin. 23, 6; *ἑἑ Ἀρμόζον* Cor., coll. Ptolemæo 6, 8, qui *Ἀρμόζον* *ἄρον* habet (sed ibi quoque *Ἀρμόζων* vel potius *Ἀρμόζων* leg. esse colligitur ex Marciano p. 531 ed. Didot.). Quod Kramerus putat unice veram esse Cas. conjecturam, id secus esse mihi videtur. Regio vocatur *Ἀρμωζία* apud Arrian. Ind. c. 33, *Armuzia* ap. Plin. 6, 27, § 107, incolæ *Armozei* ib. § 110; *Ἀρμουζα* urbs ap. Ptol. et Marcan. Promontorium erat τὸ τῶν Ἀρμόζων *ἀρωστήριον*.

P. 652, 1. *οὐσαν* codd., exc. *D*. || 4. *φασὶ* codd., exc. *w*. || 5. κατ' αὐτὸ *x*, [καὶ] καδ' αὐτὸν e Tyrwh., conj. Cor.; συμπλεύσαντα [καὶ τὴν Ἀράβων χώραν (παράλιαν Grosk.) παραπλεύσαντα] καδ' αὐτὸν bene conj. Letr. Cf. Arrian. Exp. 7, 20. || 7. *φασὶν* Tzsch. || 10. Ἰκαρον *E*, Ἰκρίον cett. codd. || 15. γῆν Mein.; τὴν codd. || οὐκίαν. Ἐπεὶ δὲ λυκίαν Cor., Mein., præter necessitatem. || 21. ἀρωμάτων *i*, ἀρωματικῶν cett. codd. || 26. φοινικίος *CDh*, φοινικι-κίος *o*, φοινικίος *zx* Cor. || 33. Ὀρθαγόρας Πυθαγόρας conj. Bernhardyus ad Eratosth. p. 101, abaque causa idonea. || Ὀρυγιν e Salm. conj. Kramerus., collatis Dionysio, Plinio, Mela, Steph. Byz.; Τυρίνιν *CDPhxz*, Τυρρηγὴν *E*, Τυρίνιν Ald.; Ὀρυγον Cor. coll. lin. 51. Emendatio Salmasii non tam certa est quam putari possit. Quæ de hac insula apud Strabonem aliosque traduntur, orta sunt ex confusione insularum quarum altera vocatur Ὀργάνη vel Ὀργυς (*Gerun* s. *Ormuz*), altera autem appellatur *Tyros* s. *Tylus* (*Bahrain*). Ad Tyrum pertinent ea quæ de situ insulæ nonnulli vera acceperant, sed suis de figura sinus Persici opinionibus innitentes perperam intellexerant (V. quæ dixi in Indice nom. s. v. *Ogyris*). Ad eandem suspicari licet etiam nomen pertinere quod codices exhibent, Τυρίνιν, quodque aliis est Ὀργάνη, aliis Ὀργυς, Marcellino (23, 6) *Turgana*. Nostram hanc insulam e Strabonis mente eandem esse quæ lin. 54 Ὀργυς in codd. vocatur, minime liquet. || 34 διαγλίαις *γ* *E*. || 38. Ἀρρίνου Ἀρρίτου Kr. et Mein. e conj. Stiehl. « Nullus enim Phrygiæ satrapa neque ullus omnino Persa commemoratur, qui illud nomen gesserit. Arsiten vero Phrygiæ Hellespontiacæ satrapam Arrianus (1, 12) tradit cladis ad Granicum auctorem fuisse et paullo post illam cladem mortem sibi conscivisse (1, 16) : cf. Pausan. 1, 29, 10. Illius autem filius cur in exilium abierit, facile intelligitur ex altero loco Arriani. » KRAMER. Sane, eundem hominem n. l. intelligendum esse probabile est. De nominis scriptura Straboniana nihil licet asseverare. || 44. ἀμώκωται Ald. Cor. Mein. || 46. ἐπιγίνωσθαι codd.; em. Cor. || 53. Δώρακτα Δώρακτα *moz*; Δώρα Strab. ap. Steph. s. v.; Ὀδρακτα Arrian., Marcan., quod in Strabon. intulerunt Cor. et Mein.; fort. fuit Ἀδώρακτα. || 54. || Ὀγύριος Ὀγύρου codd. Cor.; mutarunt e Salmasii sent. Tzsch., Kr., Mein.

P. 653, 1. Ἀραζήνη et correct. Μαζήνη *x*, Ἀμαζήνη cett. codd.; em. Tzsch. || 8. δὲ *te* codd. || 13. Μαυινή *CFsw*, Μαυινή *zx* edit. ante Kr. inde a Xyl., Μαυινή *DE* Kr. Legendum est Μαυινή, idque etiam reponendum p. 70, 18, ubi codd. Μαυινή (ad hod. *Forath Matsan*) et p. 629, 50. Inde dictus Μαυινίτης κόλπος ad Euphratis ostia, ap. Ptolem. || 16. δὲ Cor. inseruit, illud δὲ quod lin. sq. in codd. legitur delens. « Verba ἦτις... μυχὸς corrupta esse liquet, nec sanatur conjectura Waltheri (Animadv. hist. et crit. p. 287) Tzschuckio probata ἦτις πλ. Propius a vera scriptura abest Letronnius, qui scribendum censet ἦτις ἐστὶ πρὸς τῷ μυχῷ ». KRAMER., qui ipse cum Corayo legi vult : ἦτις ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Νεῖω, μυχῷ. Idem dedit Meinekius. At bene habet

vulgata, nisi quod δ articulus ante πρὸς addendus videtur. Heroopolis δ πρὸς τῷ Νείω μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου esse dicitur eodem plane modo quo p. 277, 8 legimus : ἔστιν ἡ Ἄλωρος τὸ μυχαίτατον τοῦ Θερμίου κόλπου. Neque aliter Diodorus (5, 42) : οὗτος (ὁ μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου) ὀνομάζεται Ποσειδαιον. || 28. Ἀθαταῖαν *F*, Ναθαταῖαν cett. codd. || 47. Μιναιὸς *E*, Μηναῖος *Dh*, Μειναῖος cett. codd. || 48. δ' unus *E* habet. || 49. ἡ Καρανῶν *F*, ἡ Καρανὰ *CDh*, ἡ Καρανὰ *w*; om. *E*moz Tzsch. Cor. Cf. Ptol. 6, 7, Stephan. v. Κάρνανα, Eustath. ad Dion. 954. ||

P. 654, 2. Χατραμίται *E*. || 3. Σάβαταν Χαδάτανον *C* et m. sec. *D*, Χατάδανον *D* m. pr. *F* (?) *moz*; em. Grosk. || 13. δ' add. Cor. || 14. ταύτης αὐτῆς codd. || 16. Καταβάνια codd., exc. *EF*. || 17. Χατραμίτης *E* || 18. παραβύλονται *moz*. || 19. Μειναῖαν *CDPhw*, Μηναῖαν *ix*, Μηνέαν *oz*, Μιναιαν *E*. || 21. Ἑλάντιη *moz* et sic in sqq. || 22. Γερραῖος sic *E* et mgo *F* et Stephan. v. Χατραμωῖτης; Γαδαῖος cett. codd.; Σαδαῖος perperam conj. Mannert. Geogr. t. 6, 1, p. 110. || 26. Ἀναξικράτην *oz*; Ἀναξικράτης conj. Kr., quod rec. Meinekius; haud recte; nam οἱ παρ' Ἀλέξανδρον καὶ Ἀναξικράτη non sunt scriptores rerum Alexandri Magni (qui de Arabico sinu non scripserunt) et Anaxicrates, sed hic atque Alexander ille qui περιπλῶν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ composuit (*Ælian*. N. An. 17, 1). || 28 et 38. Τρωγλοδυτικὴν *E*, Τρωγούδικην *F*; atque λ non tantum omittit in hoc nomine Epit., sed diserte docet, δτι Τρωγούδται ἄνω τοῦ λ λέγει δὲ Στράβων. Nihilominus a codd. scriptura communi consensu tot locis servata recedere non licet. » KRAMER. || 54. φησι (sc. Eratosthenes) conj. Kr.

P. 655, 6. Ἀκίαν *Dh*; γρ. Ὀκίαν add. *w*. Ὀκλῆς est in Ptolemæo et Anonym. Periopl. mar. Erythr. et ap. Plin. 6, 26, 104. Asterisco vocem Ἀκίαν notavit Meineke, at vulgatam tuetur Plinius l. l. § 151, ubi item Acilam habes. Cf. Geogr. min t. 1. prolegg. p. LXXII a. || 7. τὰς τοῦ *DFh*. || 16. δν unus habet *E*, cett. om. || 21. δνωκ *F*, δνωκ *Dh*, δνω cett. codd. || 29. ἀκολάμπιν *CE* *moz*. || 30. ὑπαρυνγίται *F*, probante Kramer. || 34. λυθας *CE*. || 34. σταρχούμενον codd.; em. Cor. || 37. γένη) ἐθνῶν Ald. || 53. περιβαλλομένου codd.; em. Cor.

P. 656, 1. κατασκευασμένου *CDPhx*; κατασκευασμένου mavult Kr. || 2. ἀποσκ. *D*. || 7. Τούουχου sic *E* Cor. Kr. Mein.; τὸ Σούχου codd. Legendum potius fuerit φρούριον τι, Σούχου ἱερῶμα. Suchus erat nomen Ægyptium; cf. p. 689, 39. Deinde fuerit εἰτα [νῆσος καὶ] λιμὴν Ἑλαία. Cf. G. min. t. 1, p. LXX, n. 26. || 8. Ἑλῖα *FDh*; etiam *E* supra ai habet s. || 10. Τημεσίε edit. ante Kr.; Τιμεσός; margo *F* m. pr. || 12. Σεβρίται *F*, Σεβρίτοι cett. codd.; em. Cor. || 13. ὅς ἢ *DFhrw*. || 19. Ἀστασίδα Ἀστοσίδε margo *F*, Ἀσταγάδα cett. codd.; em. Cor. || 24. λεοντόβια *Dh* *moz*, sed λεοντόβια in marg. *D*. || 27. σπερματοράγοι *E*, ut ap. Diodor. 3, 23. || 28. ὅπως? Mein. || 30. Ἑλαῖαν, et s. supra ai, *E*; Ἑλαῖαν cett. codd., exc. *ix*. || 30. Δημήτρου *F*; Δήμητρος ap. Ptol. || 32. Ἐνγέρα, sed δ supra γ, *E*. || 37. κρεωφαγίας codd., exc. *CF*. || 42. Verba Κορίτου ... φρούριον om. codd., exc. *EF*. || 43. Κρεωφάγοι codd., exc. *F*.

P. 657, 3. Δαραβά *moz*; Δάραβα cett. codd., Kr. et Mein. Series locorum nos ducit in eum tractum in quo magna insula, quæ *Darmata* vocatur, ora adjacet. || 22. πέτασθαι *h* et sec. m. *D*, Cor.; f. πέτασθαι leg. putat Kr. || 30. ὑποστρώωννται *C* *moz*. || 31. Σίλλοι codd., sed μοι supra scriptum in *E* m. pr. || 34. Ἀκριδοράγοι om. codd.; pr. m. add. in marg. *F*. || 40. Decem fere literarum lacuna in *E*; θρηύσουσι vel λαμβάνουσιν αὐτάς vel simile quid excidisse monet Grosk. || ὑπερπετώμεναι

- Dh*, υπερκατέμεινα *E*, υπερκατασθέντων *x* pr. m., υπερκατασθεισών *mo* et sec. m. *z*, Cor. || γάρ om. *moz* Cor. || εἶτα σποτουμένων και πιστουσών *moz* Cor. || 47. *Δηρ*: *E*. || 43. κρεωφόροι codd., exc. *CF*, et sic. in seqq. ||
- P. 658, 8. παροπτιώτας *CEFF*, sed addito pr. m. in *F* περιβρίπτοντες, in *r* παραβρίπτοντες. || 13. πανοικείου (sic) *F*, πανοίκιοι bene *Mein*. || 26. φοινικῶνας *E*. || 24. περσαίαν codd. || 39. τοῦ τὰ *D* et pr. m. *h*, ἐς τὰ *i*. Dein ἀρωστήρια *Dh*z, et Πιθολάου *zx*. || 44. Πιθολάου *Dzx*. || 50. λαντοσκόπη (sic) *CDFh*, λαντοσκοπή *E*, Λέοντος κόπη *s*, sed addito o supra ω; Λέοντος κόπη *Ald.*, Λέοντος κόμη *Cas.*; em. *Cor.* || 51. ψευδοκασσίαν codd., exc. *F*.
- P. 659, 3. κλωνάει pr. m. in marg. *F*, κλών ἀμάρχει codd. || 4. μάλλον [*δ*] περί *F*. || 6. γυμνὸν λιμὴν *CDEF* *h*ir, at φυγμὸν additum pr. m. in marg. *Fr.* || 6. ἴδρυμα edit. ante *Kr.* || 10. γνώριμα τὰ ἐν τῇ *i*. π. *Cor.*, γνώριμον μὲν ἐν τῇ etc. *Grosk.*, γνώριμον τὴν *i*. π. proponit *Kr.*; possis etiam γνώριμόν [τὴ τῶν] ἐν etc. || 12. δὲ add. *Cor.* || 13. Χαριμότρου edit. inde a *Xyl.* || 17. καὶ ej. putat *Grosk.*; καὶ [εἰσι] conj. *Kr.* || χρυσοειδὴ *Ez* *Cor.* || 20. Inclusa ejicenda. || οὐχ add. *Cor.*; οὐ ῥονοίρωτες e margine illatum || 22. ἐπὶ σὺνδῶν quid sibi velit obcurum est; nonnulla excidisse Casaubonus censet; ἀπὸ κεφαλῆς καὶ οὐρὰν conj. *Groskurdius*, quod superfluum esse dicit *Kramerus*. Deinde post δὸν alteram lacunam statuunt *Grosk.*, *Kr.*, *Mein*. Fort. erat: οὐχ, ὥσπερ 'Αρτ. φσην, [ποδὲς] ἡμίσειαν τῷ μῆκει, ἀλλὰ σχεδὸν τι τὸσον τῷ φθει. || 29. στυλοὺς codd., exc. *EF*; τύλας *Cor.* || 37. καμῆλοπ. In marg. *D* legitur: τὰ τῇ δημότιδι γλώσσῃ ζιφάτια φδομένα. || 50. κῆποι *Omoxz*, κῆτοι *mg*o. *F*.
- P. 660, 11. σιμμίζονται *E*. || 12. [ὥς] αἱ γυναῖκες probabiliter *Cor.*, *Mein*. || 16. δὲ δ' αἱ *Cor*. *Mein.*, bene. || 18. ἀνιλομένον *CF*, ἀνιλομένον cett. codd.; em. *Cor.* || 35. καταλέγουσιν codd.; em. *Tzsch.* || 40. δὲ sic *Eoz* *Cor*. *Mein.*; τε cett. codd. || 41. δὲ om. *z* *Cor.* || 47. τοῦ Ἀλιανίτου *Gosselinus*, *Letrognius*, *Grosk.*, *Kram.*, *Mein.* a *Strabone* alienum esse censent, ideoque *Mein.* ejecit. Sed quidni *Strabo* dixerit *Posidium* interius positum esse quam recessum Ἀλιανiticum, adeo ut ὁ τοῦ *Ποσειδίου* μυχός, quem *Diodorus* simpliciter τὸ *Ποσειδίου* vocal (v. not. ad p. 653, 27), longius in terram penetret quam Ἀλιανiticus. Revera ita res habet, multo magis vero res ita habet in tabulis *Ptolemæi*, in quibus Ἀλιανiticus sinus mirum quantum truncatur.
- P. 561, 8. Μαρωνιτῶν *i*. || 13. Ἐλανίτης codd., exc. *E*. || Ναβαταίων e *Kr.* conj. *Mein.*, probabiliter. || 14. οὐσα ἡ χώρα codd., exc. *moz*. || 19. καὶ ante βοσκ. om. *Dh*, *Cor.* || 20. ἡμῶν δὲ ἀγρίων καὶ καμῆλων codd.; collato *Diodoro*, 3, 42 transposuit verba *Kramerus*. || 32. σηλαϊώδεις *moz* *Tzsch.* *Cor.*, perperam. || 35. συνεχεῖς *CEz*. || 37. Χαριμόλας *E*, Χαριμόθας *F*. || 47. τὰ παλαιὰ τὰ ἄλλα conj. *Letr.*, τὰ πλείω *Kr.*, melius τὰ πολλὰ *Mein*. || 50. εὐδένδρος pro εὐδένος *Dh* *Cor.* || 52. δεομένου codd., exc. *ux*.
- P. 562, 1. λίνη *E*. || 4. ἀντιδόντες codd., exc. *Ex*. || διπλάσιον [δὲ τοῦ σιδήρου καὶ δεκαπλάσιον] τοῦ ἀργύρου ex *Agatharchide* supplenda esse probabiliter censet *Bochartus* (*Phaleg*. II, 27, p. 139). *Groskurdius* ἀργύρου in σιδήρου mutari voluit. || 16. « τῶν βῆζων, quæ quomodo ferri possint non video, delenda esse videntur. Cf. quæ leguntur p. 776. ed. *Cas.*: κατὰδουσι δ' ἐπὶ δένδρων, καλυδοποιήσάμενοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. » *KRAMER*. *Letrognius* vertit « les gens du peuple dont le métier est de couper [le bois de senteur], couchant au pied des arbres. » Similiter *Groskurdius*. Asteriscum, corruptelæ notam, loco nostro apponit *Meinekus*. Fort.
- leg. ἐπὶ τῶν ἔξων τῶν δένδρων [καλύδας vel λέχος vel tale quid] τεκταίνοντες, vel λέχος sive θάμνων ἐκταίνοντες. || 17. οἱ ... δημοτικοὶ om. *moz*, unctis inclusit *Cor.* || 22. Μαρίαβα *CF* *moz* *z*, Μαρίαβα *E*, Μαρία *Dh*; em. *Tzsch.* || 26. τῶν ἄλλων βασιλείαν codd.; coll. *Diodoro* et *Agatharchide* em. *Leopardi*; fort. ἄλλων natum ex δόμων, quæ esse poterat varia lectio vocis βασιλείαν. || ἐξῆναι codd.; om. *Kr.* || καταλύουσιν codd.; em. *Leopardi*. || 31. κασσία codd., exc. *Dh*z. || 46. ἀπὸ τῆς ἐπικασίως *x*, ἀπὸ τῆς καύσιως *Eustath.* ad *Dion.* 38, recte puto; ἐκ τῆς ἐπικασίως *Cor.* || 46. εἰκάδα *moz* *Cor.* || 49. Βώξου *Dh*, Ἐβόσου *C* et *margo F.* || 50. Πέρσου ex *Agath.* add. vidit *Cas.* || 51. κατασχομένου codd., exc. *moz*.
- P. 663, 8. οὐτ' ἐπὶ νότον οὐτ' codd., exc. *E*. || 10. καὶ ex *E* additum. || 14. ἡ om. *Cor.* || 23. Ἐρικουῖντα *CDFh*, Ἰερικουῖντα, addito *h* supra *x*, *E*; Ἰερικουῖντα *moz* || 27. πατρίαις; *margo i*; πατρίαις *EFz*, πατρίαις cett. codd. || 40. ὁρῶν codd., exc. *F*. || 44. δὲ τι δ' ἐπὶ *CDFh*. || 46. λιθίαν *Eoz* *Mein*. || 48. χρῆσασθαι codd., exc. *E*. || 54. ἡγήσασθαι codd.; em. *Cor.*
- P. 664, 9. πολέμιον? *Cas.* || 27. καὶ add. *Cas.* || 32. ἐπὶ ὑπὸ *moz*. || 33. ἐξουσίᾳ additum ex *moz*. || 40. σκελοτίρῃ codd.; em. *Cas.* || 46. « Malim ῥινοκόρουρα » *Kr.* || 48. Νεῶν κατέγεται τὰ δ' ἐκ codd.; em. *Grosk.* || 50. ὑπερέσις codd.; em. *Tzsch.* || 51. κειμένην *E*, κειμένη cett. codd. || 51. αἶρ' add. *Letr.*
- P. 665, 7. ἱσημα codd., exc. *moz*. || 8. Σαβᾶς *Dh*, Σάθος *moz* *zx*. || 10. Νεγρᾶνών Ἀγρᾶνών *F*, Ἀγρᾶνών *CDh*z, Νεγρᾶνών *moz*, || 13. ποταμὸν] *Nomen* fluvii excidit. || 16. καὶ add. *Cor.* || 18. Ἄσσα *F*. || 19. ἀπολειφθεῖσαν e *Cas.* conj. *Cor.*, καταλειφθεῖσαν *Xyl.*; derelictam *Gosselinus*. || Ἀθροῦλλα edit. ante *Kr.* || 20. καὶ add. *Cor.* || 21. ἐρδία additum ex *moz*; τροφὰς habet *x*. || 22. Μαροναδαί *CDh*, Μαρούδα *moz* *zx* *Cor.*; Μαρίαβα scribendum videri monet *Kr.* || 23. Παμβανιτῶν *F*, Παμανιτῶν *Cux*. || 28. βῆαι codd.; em. *Xyl.* || 30. Νεγρ. Ἀνάγρᾶνα codd., exc. *ω* qui habet Ἀνάγρᾶν, et *F* in quo Νέγρᾶνα. || 22. εἰρήνης codd.; em. *Cor.* || 35. Ἐγρᾶς Ἰγρᾶς *ux*, Νεγρᾶς *moz*, Νεγρᾶς *Ald.*; Ἐγρᾶς *Cor.* Cf. *Stephan.* s. v. Ἰάδριπτα. || Ὀβάδα *CDh*z. || 26. ἐξηκοστὸν *CDEFh* *ux*, ἐξηκοστὴν *moz*; em. *Cas.* || 39. ὑπέρθαις codd., em. *Cor.* || 40. ὠνηθῆναι] *E*. *Cor.*; ὠνηθῆναι cett. codd.; σωθῆναι conj. *Kr.*, quod rec. *Mein*. || 42. γε μόνος *E*; om. *moz*, γε νόμον *F*, γε νόμον cett. codd.; γε μόνον *Tzsch.*, *Cor.* || 47. τῶν αὐτῶν αὐτῇ codd.; em. *Cas.* || 52. θάμνων *Cor.*, *Kr.*, *Mein.*; λιμῶν codd.; hanc vocem sanam esse, contra vero post verba σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασὶ addendum: κιννάμωμον δὲ ἐκ θάμνων, vidit *Meyers* (*Botanische Erläuterungen z. Strabo's Geogr.* p. 130), collato *Arriano* (*Exp.* 7, 20, 4): ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμῶν τὴν κασίαν γίνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιθανῶτον, ἐκ δὲ τῶν θάμνων τὸ κιννάμωμον τέμνεσθαι. || 52. κασίαν *Kr.* *Mein.*; κασσίαν codd.
- P. 666, 5. κασσίαν codd., exc. *F*. || 22. ἐξῆι *moz* *Cor.* || 24. αἶρ' ἄλλην om. codd., exc. *F*. || 30. ἀπαγαγόντα codd.; em. *Cor.* || 39. οἰκῶ δὲ γῶν codd.; em. *Tyrwh.* || 39. συνέχει *Ez*, συνεχῇ cett. codd.; συνεχῇ ποιᾷ *moz*, edit. ante *Kr.* || 42. καὶ τὸ καὶ ποτ' bene conj. *Cor.* || 52. καὶ [δὲ] ἐπιχωριάζει bene conj. *Kr.*; καὶ τὰ ἐπιχωριάζοντα *Cor.*, ἐπιχωριάζει *E*, ἐπιχωριάζειν cett. codd. || 53. χρυσὸν *x*. ἀργυρον codd., exc. *E*.
- P. 667, 23. Ἐρεμβοὺς codd.; Ἀρεμβοὺς *Cor.* || 27. διὰ τὸ codd.; em. *Grosk.* || 29. Ἀραμαῖους Ἀραμῖους *F*, Ἀράβους *i*, Ἀραβίους cett. codd.; Ἀραβας edit. ante *Kr.*; Ἀραμαῖους habet *marg.* *F*. || Ἐρέμβους codd., exc. *marg.* *F*. || 29. ἀπὸ ἰδνους] *πιθανῶς* *Cor.* || 30. ἐνὸς *Ald.* e conj. *Tyrwh.* || 37. Ἀρμαῖοι codd.; em. *Cor.* || 38. Ἀρμαῖους

- codd.; em. Cor. || 41. Φάρκριν *F*; Παρυστήν pr. m. *D*, Παρυσάτιν *CFMrz*; Ἀταργήτιν pr. m. *D*. || 42. Ἀθάρα codd., exc. *Dhi*; Ἀσθάραν conj. Cas.
- P. 668, 12. ἐναυκιχλίου codd., nisi quod α habet margo *F*; em. Grosk.; ἐναυκισίου Cor.; χλίου Kr. || 18. κατὰ τὸ στόμα adulterina esse censet Grosk., Kr.; ej. Mein.; pro στόμα lege σχῆμα. || 14. α τῷ υ *EFDr*, sed in *D* N supra v additum est; inde υ, supra addito v, exhibetur in *h*, cui scripturae Letronnius superstruxit conjecturam a vero prorsus abhorrentem. » KRAMER. || 16. πρὸς τὴν μεσ. *Dh*. || 19. πολλὸς *xx*; προσπεσὼν codd., exc. *E*. || 29. Ἀστούσαν *F*, Ἀστούσαν celt. codd. || 37. ἐπὶ ἀπὸ Cor., f. recte. ||
- P. 669, 1. ὑπακουσίου] ἐπακουσίου Cor. || 13. τρισχ. τριακ.] γο' *E*; leg. esse χίλιοι pr. τρισχ. ex ipso Strabone patet; κατὰ χίλιοι λέγει in marg. *h*. || 29. τοῦ Νεῖλου ejicienda, monente Grosk. || 42. τὰ additum ex Epit. || 43. ἐργαζομένων codd., quod servat Mein. || 50. αὐταὶ codd., exc. *F*. || τριακ.] τριάκοντα καὶ ἕξ conj. Grosk., probabiliter.
- P. 670, 22. Νειλομετρίον Cor.; idem in not. maluit Νεῖλον μέτρον, quod praebet *r*; πῆχυν ... μέτρον conj. Villebrun. || 34. δὴ] δ' ἡ codd.; em. Grosk. || 49. καλοῦσι] καλοῦσι codd.; em. Brequigny; *habitant* Guarin.; κατοικοῦσι Cor.
- P. 671, 1. δ' ἡ] *xhmo*; δὲ supra addito ἡ *E*; δὲ celt. codd. || εἰ μὴ που codd., exc. *EF*. || 13. Ἀρσινοήτην codd., exc. *D*. || 14. κοιτιζούσης] κοιτούσης codd.; em. Letr. || 15. Μαριαῖδιν codd., exc. *E*. || 16. α ἰσχύη quid sit, frustra explicare conati sunt interpretes, nec ferri potest Cas. conjectura ἰσχυαία; eadem delendam censeo hanc vocem, additam casu an consilio incertum. Consimilis prorsus est locus p. 32 ed. Cas., itidem voce male inserta corruptus: εἰ δ' ἄλλο ἢ Ἀλγυπτός ἴσται, πλὴν ἡ ποταμία ἦν ἐπικλύει τὸ ὕδωρ; » KRAMER. Vocem ἰσχύη non eiecit, sed asterisco notavit Meinekius. E loco a Kramer laudato colligo corrigendum esse ἐπικύσθη. || 19. ὁρῶν codd.; em. Cor. || 20. κηρίφ *EF* et, addito υ supra η, *C*; κηρίφ *hismouxx* et, addito α supra η, *D*, κηρίφ Ald.; *manui cuidam expansae* Guarin.; *fasciae in longum explicatae* Xyl.; ταταμένη conj. Cor.; ἀναπτυσσομένη vel ἀναπτυγμένη conj. Kramer. probabiliter, Longe petita tentantur Letr. et Grosk.
- P. 672, 5. ὑποβαίνει μοx., ἐπιβαίνει *E* et margo *F* et pr. m. *D*, in quo mutatum est in ἐπιβαίνει, addito denuo in marg. γρ. ἐπιβαίνει. || 14. παρ' ἄλλου] Leg. pulo παρὰ θαλοῦ (genitivum θαλοῦ habes etiam p. 5, 49). || 21. ταῦτα codd.; em. Cor. || 24. ὑποβαλούμενος Cor. || 30. τὰ add. Cor. || 36. ἐπὶ τοσούτων editt. ante Kr. || 44. ἐπ' ὅπ' m Cor. Mein.
- P. 673, 2. προσίσχαιον *CD*, πρὸς ἰσχατον celt. codd.; πρὸς ἰσχατα Eustath. ad Dion. 254; em. Cas. || 7. οὖν ante ἴφον habet Ald. || 8. δ' ἀποροχίας *DEhi*, δ' ἡ ἀποροχίας *Cxx Tzsch*. || 9. ἀμφιστομον w. Cor. || 17. α Hoc loco in marg. *C* addita sunt haec: Ἐπίγραμμα. Σωστράτος Κνήδιος Δελφίνων θεοῖς σωτήριον ὑπὲρ τῶν πλωζομένων. Eadem post ἐπιγραφή Strabonis verbis inseruntur in *Dhrw* et, omissa voce ἐπιγραμμα, in μοx. In editt. cum itidem h.l. legerentur, a Corayo in marginem recte sunt rejecta: a Strabone enim non esse addita e connexu satis intelligitur, tum ex eo quod in *E* non leguntur. » KRAMER. || 26. τῆς] τοῦ Cas. Cor. || 52. καὶ ante ἰδὼν editt. ante Kr.
- P. 674, 1. γῆ] τῇ codd.; em. Grosk.; γῆ inter versus supra λευκῇ scriptum; inde τῇ λευκῇ γῇ *hi* Cor. || 6. οὖν, οἶμαι; οἰωνίζεσθαι *Cmoxz*; οἰωνισσάσθαι conj. Grosk. || λέγεται μοx. || 7. γαγονότος *Dhi*. || 9. τὸ μὲν ... τὸ δ'
- codd., exc. *E*. || 11. Μαρία . Μαριαῖς codd., exc. *E*. || 32. ποιήσαν codd., exc. μοx. || 41. μὲν οὖν ὁδοῖς i, Cor. Mein. || 43. δὴ inclusit Cor.
- P. 675, 3. ἐπὶ] ὑπὸ *Dhi*. || 5. Σῆμα] Σῶμα codd.; em. Tzsch.; ceterum Σῶμα etiam in Pseudoecallisth. 3, 34. || 13. παρκαπελς Cor. || 14. ἐπ' αὐτῷ στρατ. *Dhi*. || 14. δὲ [όντας vel simile verbum] καὶ conj. Grosk. || 20. αὐτῇ] αὐτὴν codd., exc. *E*mos. || 29. Κρυπτός codd.; em. Cor. || 30. Ἀντίροδος *xx*, et alterum ρ supra addens, *D*. || 40. Τιμίωνιν codd., exc. *E*. || 42. Καισαρίων Mein.; αὶ add. Cor., καὶ ἀποστράσεις *E*. || 48. Μαριαῖτιδος codd.; exc. *E*. || 50. Νεχρ. καὶ τὸ πρ. *E*mos. || 53. Σαραπίων Mein. || 54. νεκρῶν *s*, νεῶν celt. codd.; em. Grosk.
- P. 676, 5. στοὰς ἐν μέσῳ] τὸ δὲ δκ. codd.; em. Cor. || 12. αὶ ante ἄλλαι add. *D* (?) editt. ante Kr.; post ἄλλαι excludisse κατοικίαι vel simile verbum susp. Kr.; fort. pro ἄλλαι leg. καλῖαι conj. Mein., parum apte. || 37. χορεύ-λην codd., exc. *E* Epit. || γε] τε codd.; em. Cor. || 38. ἐπὶ τοσούτων *Cx*. || 45. Κυβισάκτιν *C*. || 48. βάνανσον αὐτοῦ καὶ editt. ante Kr.
- P. 677, 18. κάσιον codd., exc. *Dhx*. || 36. ἴδιος λόγος codd., exc. *s* qui habet κύριος λόγος, addito in marg. ἴδιος; em. Cor. probabiliter.
- P. 678, 1. καὶ τὸ ἐπχ. codd., exc. *F*. || 2. πολιτικὸν] οὐ πολ. conj. Tyrwh., ἀπολιτικὸν proposuit Kr.; δχλητικὸν? || βαρὺ καὶ om. codd., exc. *F*. || 9. ἴδους? ἥδους? Mein. 13. πολλὰς μοx. || 17. εἰ μὴ καὶ χεῖρα *F*. || 18. καὶ Ῥωμαῖοι δὲ codd.; exc. *Fx*. || 30. ἄς recte om. *E*. || 43. συνάγασθαι editt. ante Kr. || 53. Παραιτίμων *E*. Παραιτίων *F*, Παραιτίων μοx.
- P. 679, 4. Αἰνησίφωρ] sic e Ptolemaeo, 4, 5 Xylander, Kr. Mein.; νησίφωρ *F*, νησίφωρ celt. codd., Tzsch., Cor. || 7. α Ἐνισίπεια *DEFhi*, Ἐνισίπεια *Cxx* Ald., Ἐνισίπεια *r*, Ἐνισίπεια *m*, Ἐνισίπεια α, Αἰνησίπεια editt. Inde ab Hoppo, qui unde sumserit nescio: Αἰνησίπεια eadem insula vocatur a Ptolemaeo. » KRAMER. || 10. Inclusa supplerunt Mannert., Letr., Grosk. etc. || 13. Πηδωνία] Σιδο-νία *Cmox* Ald. || 16. Αἰδυνὸν] Fort. leg. Βύσιον vel Βίξιον conj. Mein. ad Steph. Byz. v. Ἀντίρρα. || ζύφω codd.; em. Xyl. || 18. Δίρις codd., exc. *EF*. || 22. Ταπόσιμς scripto φ supra π, *D*; Ταπόσιμς *Ehi*, Ταπόσιμς *x*. Eadem varietas infra. || 26. ἀμύζοντας codd.; em. Tyrwh. || 27. Πλινθήνη *DEh*, Πλινθήνη *CFx*. || 29. Μαρίνα *F*, Μαρία celt. codd., exc. *E*. || 34. Μαριαῖων *CD* *Eh*, Μαριαῖων *Fmoxz*.
- P. 680, 6. οὕτως] ὅντως *CDFFhmxz*, αὐτοῖς Cor. || 41. ἀρεταλογίων *CDFh*, ἀρεταλογίων, *x*, ταρεταλογίων *i*. || 44. μὲν add. Cor. || 45. ἀναῖθιν codd., exc. *h* et sec. m. in *D*. || 50. τὸ recte om. *Ez*.
- P. 681, 1. δ μὲν Ἐλατῆς *CDh*, δ Ἐλατῆς μοx. || 2. ἀπὸ] ὑπὸ codd., exc. *EF*. || 7. οὐ] οὐδὲ codd., exc. *F*. || 15. ἀπουκαλιμένον codd., exc. *D*; ἀπουκαλιμένον editt. ante Kr. inde a Xyl. || 20. κατὰ Κναζάρη. οὗτος δ' ἦν τῶν Μήδων μοx. || 23. Ἰναιον *Dhi*. || 26. προσόντι codd., exc. *E*. || Ἐρμόπολις *EFx*. || 37. Post μίγνυνται codd., exc. *EF*, et editt. ante Kr. inseruerunt versus hosce:
- Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσης
ἰσχατον, Νεῖλου κέρας, αἰγίδατοι (αἰγιδάται em. Herm.)
ὅδῃ τράγοι γυναιξὶ μίγνυνται.
- P. 682, 26. χιλίων Epit.; ἐναυκισίων codd. Cf. Herodot. 2, 158, 4, 41 et ipse Strabo p. 35 et 836 ed. Cas. || 31. Μαρείας, *E*, Μαρία Σαμαρείας, Σαμαρίας celt. codd.
- P. 683, 27. τὰς αὐτὰς] ταύτας τὰς *Ez* Cor.; τοσαύτας celt. codd.; em. Grosk. || 30. κατὰ] καὶ codd.; em. Breq. || 33. μετεβάλλοντο codd., exc. *x*. || 35. δὲ καὶ ἡ διαρῆς *Dhi*. || 52. τε] δὲ codd.; em. Cor.

- P. 684, 1. Φακούσσης *E*, Φακούσης cett. codd. || 41. λεγό-
μενα] μεγάλη *C*. || 42. μικρὴ *Dz* Cor. || 44. ἀπενεουσάζ
Cor. Grosk.; recte, ut videtur. || 49. μεγάλους εἶναι καὶ
πολλούς καὶ πολυστίχους τοὺς στίλους *moz* Cor.
- P. 685, 14. τρισκαίδεκα] τρία Epitome Palat.; Epit.
codicis Parisi, ut cett. codd., habet τρισκαίδεκα. || 18. οὐ-
τοι δὲ καὶ τὰ Cor. || 37. δὴ] δὲ *Dh* Cor. || 46. τὸ om.
Cor.
- P. 686, 15. Σαλήνης] Lege Ἐλένης ex conj. Noltii, coll. He-
rodot. 2, 112. || 16. Σαράπειον *Ch* et pr. in *D*, Σαράπειον
cett. codd., exc. *F*; Σαράπειον Mein. || 21. εὐδενόρος *E*
|| 35. μᾶς inseruit Letr. || 37. ἐν ante τῷ αὐτῷ excidisse
Corayus putat; ἐπὶ e conj. Kr. add. Mein. || 38. μείζονι]
μείζων codd., exc. *moz*. || 39. ἀπὸ ante δαπάνης exci-
disse suspicatur Mein. || 42. πῶρῳθεν ἀπὸ τῶν τ. Ἀ.
ὁρῶν, ὅς τῷ σκληρὸς εἶναι etc. Cor. || 49. Ῥόδοπιν *EF*,
Ῥοδόπην cett. codd.; em. Cor. || 50. αὐτῆς incl. Cor. ||
52. ἐν ὑπαίθρῳ *x* Cor., ὑπαίθριος cett. codd.; em. Kr.
- P. 687, 10. ἐπιτρέχει *s* Cor. || 11. οὐκ ἐπέκεισε bene conj.
Letr. Kramerio verba οὐκ ἀπέκεισε videntur referenda esse
ad rem ipsam quam modo auctor tradiderat, non ad
explicationem a nonnullis propositam. || 13. πωρίας
codd., exc. *DEF*, in quibus πορίας; πωρίων conj. Sieb.
et Grosk.; πωρείας dedit Mein. || 17. δὲ ἄλλοις leg.
suspiciatur Mein. || 19. ὄψει] ὕψει codd.; em. Cor. || 31.
εἰς τὴν λίμνην ἐπὶ τε τὸν conj. Bunsen. (*Aegypt.* t. 2.
p. 221), recte improbante Kramerio. || 32. μερὸς τινος
γῆς παρεμκ. conj. Bunsen.; τοῦ νομοῦ pro τῆς νήσου
conj. Kramer. Secundum codicum scripturam canalis
ille duplici ostio Nili aquas exipit, quod cur ita mute-
mus ut sensus sit canalem duplici ostio in Mæridem
lacum infrare, causa est nulla. || 44. Μούριδος codd.,
exc. *Ew*. || 53. Σερ. β. *E*. || 54. Ἐλαν. *E*.
- P. 688, 3. τὸ add. Cor. || 5. εἰς ἐν *Dhi*. || σφαιρούμενον codd.;
em. Cor. || 19. πολλοὶς codd.; em. Tzsch. || 34. καθ' ἑαυ-
τὴν codd.; em. Grosk.; κατ' αὐτὴν τε Cor. || 42. καὶ τὰς
πηγὰς *Dh*. || 46. Μούριδος *Dhimowuz*. || 47. κατὰ τε τὰς
codd., exc. *E* || 51. ἔχει *E*.
- P. 689, 4. δὲ κατὰ] sic *E*; δὲ τὸ κατὰ *DFh*, δὲ τῷ *x*. cett.
codd.; δὲ τὰ κατὰ Cor. || 5 παρελθόντι *m* Cor. || 7. βασι-
λέων codd.; em. Cor. || 9. ἐφ'] an ἀφ' *?* Mein. || 10. μακρ.]
μικροὺ codd.; em. Cor. || ἔχοντες codd.; em. Cor. || 16.
μονολίθου *F*, μονολίθου cett. codd., exc. *D*. || 20 ἐπὶ] ἐσ-
τιν ἐπὶ codd., exc. *E*. || οὐ μέγα τῷ ὕ. e conj. Meinekii;
οὐ μεγάλῳ ὕ. codd.; [ἐν] οὐ μ. ὕ. conj. Kr. || 22. « ἐκ-
πίπτοντα quid significare possit, non intelligo : credide-
rim Strabonem scripsisse εἰσδρόπτοντα. » KRAMER. Le-
gendum esse puto ἐκκύπτοντα. || 26. ἀπεχούσης codd.;
em. Cor. || 28. Ἰσμάνδης] Μαίνδης Epit.; Ἰσμάνδης codd.
plurimi habent p. 690, 52. Quidam Strabo scripserit,
incertum. Epitomes scripturam utroque loco reponi vult
Bunsen, t. 3, p. 83. || 30. ἀριστίνδην] ἀριστον δ' ἦν codd.;
em. Tywh. || 31. καὶ θεοδοσίας ejicienda esse monuit
Cor. || 43. πλακούντιον *E*. || 50. ἀπαρχὰς *E*. || 52. καὶ]
κατὰ Letr., καὶ κατὰ Grosk.
- P. 690, 2. Μούριδος codd.; em. Xyl. || 42. ὀλίθων om. *E*.
|| 45. « κατὰ καμφοιδῶν Cor. de conj. Wesselingii ad
Diodor. 2, 9 : quæ quamvis sensum qualemcumque effi-
ciant, inconcinne composita esse fatendum est; præterea
verbum μονόλιθος constanter et a Strabone et ab aliis
scriptoribus pro adjectivo usurpari recte animadvertit
Grosk., conferens simul p. 196, 28, ubi cloacæ dicuntur
οἱ ὑπόνομοι συννόμῳ λίθῳ κατακαμφοθέντες. Magnopere igitur
placet quod hoc loco scribendum esse censet : διὰ
κατακαμφοιδῶν φαλίδων μονολίθων υπερβαλλουσῶν τῷ
μεγέθει » KRAMER. Legendum censeo διὰ [συν]νόμων
λίθων. A fornicibus μολόλιθοι alieni esse mihi videntur.
- Similiter infra p. 694, 2 in codd. legitur σὺν μονολίθῳ
pro συννόμῳ λίθῳ. || 52. Ἰσμάνδης] Σμάνδης *F*, Ἰρμάνδης
x, Μάνδης *u*. Cf. p. 689, 28. || Μεμνόνειον et in sqq.
Μεμνόνεια *moz*.
- P. 691, 5. Μούριδος codd., exc. *E*. || 12. διοσημεῖον Mein.;
διοσημεῖων codd. || 17. δ' ἐτι *x*, δ' ὅτι cett. codd.,
exc. *s*; δ' ὅτι Tzsch. || 19. ἦκουε *DF*. || 29. δὲ suppl.
Mein. || 40. κομισάειν] κομισθέντες codd.; em. Cas. ||
43. εὐγενείας] « fort. διογενείας vel διογενείας. » Mein.
- P. 692, 2. ἀνθρωπεῖν *hi* Cor. || 3. διαφθεῖρουν codd.,
exc. *EF*. || 17. τὰ ex *E* additum. || 25. « Verba ὥστερ
τοῖς ἐμπορίαις δεύουσαι καὶ διὰ τῶν καμῶλων ferri non
posse recte judicat Grosk., quia apto careant connexu
et cum ceteris et inter se, ac verba ἐμπορίαις δεύουσαι
prorsus inusitata sint : sed frustra idem refingere ea
conatus est, mutatis additisque compluribus verbis. E
margine haud dubie recepta sunt, neque a Strabonis
verbis ea secludere dubitavi. » KRAMER. Ejecit verba
Meinekii. Groskurdus leg. conjecit : σταθμοὺς προσφό-
ρους τοῖς ἐμπορίαις δεύουσαι [καὶ περὶ] καὶ διὰ τῶν κα-
μῶλων. Similiter Letronnius vertit : *il y disposa les
stations convenables pour une route de commerce, où l'on
n'emporte que des chameaux*. Legendum est :
[ἐν] ὁσπερ (vel ὅσπερ) τοῖς ἐμπορίαις ὑδρεύματα καὶ [αὐ]-
λία τῶν καμῶλων. Cf. Plin. 6, 26, 102 : *A Copto camelis
usur aquationum ratione mansionibus dispositis* etc.
|| 28. φορτός *z* correct., φόρος cett. codd. || 35. al abesse
vellet Kr. || 39. καὶ καθάπερ om. *F*, καὶ om. *Dh*. Tzsch.
- P. 693, 2. τὰ add. Kr. || 4. μὲν] δὲ codd.; em. Cor. || δὲ
τι] δ' ἐστὶ codd., exc. *E*, qui habet μέρος δὲ καὶ; em. Cor.
|| 5. Μεμνόνειον *z*. || 18. Μεμνονεῖον *moz*. || 21. καὶ om.
codd., exc. *EF*. || 22. θήκαις] θήδαις versione expressit
Guarinus; idem conj. Zoega (De usu obelisc. p. 169),
recte procul dubio. || 35. τοσαύτην *Cmozx*; μάλιστα om.
editt. ante Kr. Ex sqq. male huc translatum videri mo-
net Kr. || 38. παλλὰχιδας conj. Xyl. et Dindorf. in Thes.
s. v. πάλλαξ; perperam. || 40. ἀνδρας codd., exc. *oz*.
- P. 694, 2. σὺν μονολίθῳ codd.; em. Cas. || Νεῖλου] μονο-
λίθου *E*. || 10. καὶ τῶν ἡμερῶν] καὶ τεμαχρίων conj. Cas.;
καὶ μέτρων sc. Cor. pro haur. Cor.; vulgatum tueri vo-
luit Grosk. An fuit καὶ τὴν ἡμέραν τῶν ἰσομένων ἀναβά-
σεων? || 17. καὶ recte om. *moz*. || 18. Inclusa ejici jussit
Kr., ejecit Mein. || 29. καταρράχτης codd., exc. *DE*, et
similiter in sqq. || 37. αὐτῆς *E*, αὐταῖς cett. codd. || 45.
καὶ πρότερον om. *F*, τὸ πρ. Letr.; ἡ καὶ πρ. conj. Mein.
|| 49. ἐκατὼν] πεντήκοντα conj. Parthey De Philis ins.
p. 81. Cum Strabone facit Hellodior. *Aethiop.* 8, 1. || 22.
Lege σφαιροειδῶς cum editt. et codd.
- P. 695, 7. οὐ δεδιότες *moz*. || μάτην om. codd., exc. *EF*.
|| 16. κρείττονα] χείρονα conj. Salmas.; οὐ ante πολὺ δι-
lendum putavit Cor. Nescio an fuerit : ὥς τὸ πολὺ, κρείτ-
τονα. || 38. καὶ add. Kr. || 48. ἡ [ἀνω] χώρα conj. Letr.
et Grosk.
- P. 696, 15. ἐπελθόντες codd.; em. Cor. || 25. μονάρχων
codd. exc. *s*.
- P. 697, 8. προσεισθῶν *C*, προσελθῶν pr. in *D*, προσεισθῶν
cett. codd., exc. *F*. || 26. Post μάχῃμοι Ald. add. οἰκοῦν-
τες μικροὶ ὄντες. || 31. ἐστὶν om. *x*; ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν αὐ-
τοῖς ἐστίν' ἀντὶ δὲ ἐλαίου βούτυρον etc. scripsit Corayus;
ποτὸν ποιοῦσιν' αὐτοῖς δ' ἀντὶ ἐλαίου καὶ βούτυρον Letron-
nius; ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς ἐστὶ δὲ [ἀντ'] ἐλαίου καὶ β.
Groskurdus; ποιοῦσιν' οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς ἐλαίον, βούτυρον
δὲ propositum Kramer. Verba non mutanda sunt, modo
verba αὐτοῖς ἐστὶν ponas post ἐλαίον δὲ. || 41. ἡ νῆσος
om. codd., exc. *F*. In *E* legitur ἡ Μερόη. || καὶ ὅρη συ-
χνὰ Kram., συχνὰ καὶ ὅρη codd., quod servari poterat,
servavitque Mein. || 47. Ἀσταδᾶρα codd., exc. *F*. || 49.

- καὶ inclusit Cor. || 51. διαπλόκοι leg. vid., e conj. Grosk.; dein καὶ τοίχων ἐκ πλίνθων *moz* Cor.; potius τοίχων ejiciendum videri censet Kr.
- P. 698, 3. καὶ καράτια codd., exc. *moz.* || 15. Post ἑλύνους excidisse puto καὶ ἀκοντίους vel καὶ σκντάλαις πεπυρακτωμένοις vel tale quid, quum πεπυρ. τοχ ad arcus nihil pertineat. Diodorus 3, 8, 4 postquam τὰ ἑλύνια τόξα τετραπλήγεια, οἱ τοξεύουσι τῷ ποδὶ προσβαίνοντες, commemoravit, addit: ἀναλωθέντων δὲ τῶν διστῶν, σκντάλαις ἑλύνιας διαγωνίζονται. Hæc sudes fuerint ἑλύνια ista πεπυρακτωμένα, quæ idem Diodorus 3, 25 Æthiopiis tribuit. Cf. Herodot. 7, 71; Scylax p. 94; Strabo p. 139, 33. || 19. οἱ καὶ sic *EFh*; ἡ καὶ cett. codd., fort. recilius. || 34. κερμαίαι; Mein.
- P. 699, 3. καὶ om. *E*. || τὶ || τῇ *CDhi*, τῷ cett. codd., exc. *F*. || πέπερι codd., exc. *CE*. || 9. φύσα, βούς etc.] ὀστράκων δὲ λύχνος, φύσα, βούς, κοχλίας *E*; ὀστρακίων ἑλύνος, φύσα (φύσσα *F*), βούς, κοχλίας cett. codd.; em. Cor. || 11. δ' add. Cor. || 12. ἴδιον δὲ τι codd., exc. *E*. || 16. ἡμερος γὰρ παρὰ codd., exc. *E*. || 17. ἡ ὁ *Cz* Cor. || 25. ὀφωπώλαις *E* Ald., ὀφωπώλαις cett. codd.; em. Cas. || 27. καθαρῶν *E* Mein. || 29. τὸ τοῦ *CEfh*; τὸ τοῦ conj. Kr. || 30. στέας *DF*, σταίς sec. in. *D* et *h*, ut est ap. Herod. 2, 36. || 31. οἱ κάκεις] οἱ κάκει; *E*; κυλλάστεις conj. Dindorf. in Thes. s. v. || 36. Leg. fuerit κοκκίνα, monente Casaubono. || 38. ζύγος codd., exc. *Ew*.
- P. 700, 1. ἀθρόων *Dh* Cor. Mein.; probabiliter. || 5. γεωμετρίας *CDEF*. || 6. καὶ ante περι om. *moz* et edit. ante Kr. et Meinekius; recte. Deinde alterum καὶ, quod est ante νῦν, itidem recte om. edit. || 7. προσθέντες codd., exc. *F*. || 27. πρὸς ὀρθὴν Ald. || 31. αὐτὴν om. *Dh* Cor. || 39. τοῦτ' οὖν αὐτὸ Cor. || 46. Μαῦροι... ἐπιχωρίων post εὐδαίμων leguntur in codd.; transposuit Kr.
- P. 701, 5. Τρίγχα *E*, Τίγχα edit. ante Kr. || Λύγχα *E*, Λίγχα edit. ante Kr. || 24. Ὀφέλα] Ὀφρύα Ald.; Ἀπέλλα conj. Tyrwh., quum apud Marcianum Apellas peripli scriptor commemoretur; sed Marcianum potius e Strabone corrigendum esse probabiliter est. || 28. πληρὸν codd., exc. *E*. || 37. Νηγρίται *D*, Νιγρίται cett. codd., exc. *Eh*. || 38. Λιγγὸς *moz.* || 39. εἶναι] ἔχειν *E*. || 49. βρόγχια Epit. || 53. νεαρόν] ἄρον conj. Cor.; recte, ut videtur.
- P. 702, 17. Ἰφικράτης] Leg. Ὑφικράτης, ut monuit Cor. || 21. ὥστα] οἱς γε Cor., nescio an recte. || 28. χωρεῖν *Eozz* Cor. || 30. Αυγὸς *h*, Λιγγὸς *moz.* || 31. Ζίλις *F*, Ζήλος Steph. s. v., laudato Strabone. || Τίγχα] Aut Τίγχα aut Τίγχι legendum. || 32. Ἀβήλη *oz*, Ἀβύλη *Dhi*. || 38. Μασαίσυλων *F*, Μασσαίσυλων cett. codd., exc. *Eh*. || 39. καὶ, quod est ante Μεταγώνιον, delendum putavit Corayus; καὶ [κατοικία] Μεταγώνιον conj. Letronnius; καὶ [παρακειμένη τις κατοικία] Μεταγ. proposuit Groskurdus; quæ ob impeditam verborum structuram recte improbat Kramerus, mendum latere censens in voce καλεῖται, quam in καίται mutandam esse suspicatur, quum promontorii Metagonii nemo mentionem fecerit. Qua in re egregie fallitur. Μεταγώνιον ἄρα juxta Molochoth fl. Ptolemæus collocat; nec non Pomponius Mela (1, 5, 1) *Metagonium promontorium* memorat, quamquam is promontorium quod Strabo in veteris Mauritanie finibus habet, ad terminos recentioris Mauritanie, qualis Mela: tempore erat, transfert et cum Tietro prom. confundere videtur. Strabonis verba non sollicitanda sunt, modo Μεταγώνιον transposans post verba καλεῖται δὲ vel etiam post μεταρῶ. *Promontorium* Metagonium intelligendum etiam p. 704, 12. Meinekius Kramerii opinionem innotens promontorium illud fortassis nomine proprio Μεγάλην ἄραν dici conjecit. Ceterum de

- Strabonis loco fusius exponet ceteraque quæ ad Metagonium pertinent, qua solet doctrina illustrabit clarissimus Reinandus in *Mémoire sur les populations de l'Afrique septentrionale, leur langage, leurs croyances, et leur état social aux différentes époques de l'histoire*. || 41. Κωταίων codd., exc. *E*. Nescio an legendum sit παρταίων, adeo ut mons quoque, regionis superjacens, Metagonii nominis particeps fuerit. || 42. Μασαίσυλων *F*, Μασσαίσυλων cett. codd.; em. Kr.
- P. 703, 6. Μασαίσυλοι *F*, Μασσάσυλοι *D*, Μασσαίσυλοι cett. codd., exc. *E*. || 13. Φαυρούσιοι *E*, Φαβρούσιοι *C*. || Νιγρήτες *DFh*. || 26. Μαυρουσίους] Pharusii cum Hercule advenisse dicuntur apud Sallust. Jug. c. 18, Melam 30, Plin. 5, 8. Quapropter Φαρουσίους ap. Strabonem quoque scribi voluit Letronnius, scriptisque Meinekius. || 28. Βόγχοι *h*, Βόγκον *i*, Βόγχοι cett. codd.; em. Cas. || 38. Λιζόν codd., exc. *Fs*. || 39. Λιγγὸς *moz.* || 40. κατεσπασμένας *F* Mein., κατεσπενασμένας *moz.* || 41. Inclusa a Strabone aliena sunt, ut monuerunt vv. dd. || 51. Γαζίνιος] Τανύσιος *F*, Τανύσιος *w*. || συγγραζέμενος codd. || 53. Λιγγὶ *Dmoz*, Τιγγὶ Tzsch. Cor., coll. Mela 1, 5, Plutarch. Sert. 9, Solin. c. 45. At cum Strabone facit Plinius 5, 1, 13.
- P. 704, 5. φεύγοντας addidit Cor. || 6. δὲ om. codd., exc. *Ei*. || 7. ἱκετήριον codd.; em. Cor. || 8. Μασσαίσυλων codd., exc. *EF*. || 9. Μολογὰ *DEi*. || 11. Τρηπὸν additum e conj. Cas. || Μασσαίσυλων *z*, Μασσαίσυλων cett. codd., exc. *F*. || Μασυλίων codd., Μασσυλίων Cor. || 17. καὶ incl. Cor. || 18. Σοφάκος *C*, Σοφάκας *DFhrz*, Σοφάκα Ald., Σοφάκος edit. ante Kr. inde a Xyl. || 18. Σώφακα, o supra no addito, *C*; Σόφακα *Dh*, Σοφάκων *z*, Σοφάκα Ald. || 19. Μασσανάσης *Ci*, Μασσανήσης edit. ante Kr. || 22. Σίγα codd.; em. Cor. || 24. ἔσθ' ὅτε] ἔσθ' ὅπη bene conj. Cor.; vel sic tamen dura oratio; quare Groskurdus post ἔρημα excidisse putavit: τινὰ δὲ καὶ οὐκ ἔρημα. Lat. unæ signa post ἔρημα Meinekius quoque posuit. Fortassis fuit: τὰ μὲν οὖν... ὀρεῖν (καὶ ἀρόσιμα [δ'] ἔσθ' ὅπη παρέσπαρται) ἃ ἔχουσιν etc. || 25. Γετούλοι *E*, Γέτουλοι cett. codd. || 28. ἀληθεύει *E*, ἀληθὴς *uz* Cor., ἀληθὲ cett. codd. || 30. Verba τοὺς μεταξύ etc., εἴρηκε om. codd., exc. *EF*. || 39. Ante ὕγχα γὰρ quædam excidisse videntur. Groskurdus proponit: [ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὐ πιθανὰς εἴρηκε] || 46. οὐδὲν ἐστὶ codd.; em. Cor. || 50. εἰ om. *moz*; ἄρα om. *x*; in edit. ante Kr. pro εἰ ἄρα legebatur κατὰ γε. || 53. παραλλαγῆς] καταστροφῆς *F*. || 54. ἐνέργειαν *F*.
- P. 705, 3. ἔχειν codd.; em. Letr. || 5. κατὰ addidit Kr. || 9. διαθερμαίνει *E*. || 11. πτηνῶν τε καὶ *E*. || 12. μεγέθει δὲ [ὑπερβαλλόντων καὶ] ἑπτάσπ. bene conj. Letr. || 17. χημίδων *E*, χημικίδων *Dx* Cor. || 31. ἦν δὲ] ἦν δ' ἐν edit. ante Kramerium, qui fort. ἐν δὲ leg. conjecit; quam conjecturam rec. Mein. || 33. ἔχουσιν codd., exc. *w* et *m*. sec. *D*. || 34. τῆς Καισαρίας] τοῦ λιμένος *moz*. || 36. Ἀν ἐστὶ [τὸ νῦν] ὄριον ? || Ἰόβα *E*. || 44. Μασσαίλων *moz*, Μασσαίλων *x*, Μασσυλαίων codd. tell. || 52. Τισαοὺς τε καὶ Οὐαγα] Codices habent Οὐατα, quod mutandum esse in Οὐαγα censuit Letronnius, cujus conjecturam Kramerus et Meinekius receperunt. Τισαοὺς nomine fortassis indicari Θίσαιαν oppidum non longe ab Utica distans, quod ex uno Ptolemæo 4, 3 novimus, idem suspicatur Letronnius. Nihil horum probò. Strabo quum duobus istis oppidis jungat Thalam et Capsam, apud Ptolemæum vero in eodem tractu in quo Thale et Capsa sitæ sunt, collocatur (p. 4, 3, p. 270, 11) Οὐβάτα, Τισσορας, Θύδερρος: dubium non est, quin Οὐατα Strabonis sint Οὐβάτα Ptolemæi (*Ubasz* in T. Peut. 70 m. p. a Capsa distans), Τισσοῦς autem sit Τισσοῦς Ptolemæi (*Thursus* Tab. Peut.; hod. *Tesser*), vel

etiam (quamquam minus hoc probabile) Θύστρος (*Thisdrus* Tab. Peut., *Tusdrus* Itin., *Tusdra* Hirt. B. Afr. c. 26.), adeo ut apud Strabonem Τιάδρος vel Τίστρος scriptum fuisse putari possit. || 54. Ζάχμα codd.; em. Xyl. || Ζίχα oz, Ζίγχα xz.

P. 706, 1. 'Ρουσσίνων codd.; em. Cor. || 6. Κέρριναν additum e conj. Cas. || 7. Φαράν] Nomen corruptum esse puto; legerim Ταφρούραν, quod oppidum erat Thenis vicinum. || 9. Μασσυλιών *E*, Μασσαισυλιών *x*, Μασσυλιών *z*, Μασσυλιαίων cett. codd. || 11. Μασσανάσσου *izw*, Μασανάσου *moz*, Σανάσσου *C*, Μασανίσσου edit. ante Kr. inde a Xyl. || 16. πόλις post Κίρτα add. edit. ante Kr. || 12. τῷ] τῇ codd.; em. Cor. || 21. ἐν αὐτῷ τῷ κάλπῳ Mein. || 25. ἐν ὄψει *E*. || 26. Μαγάδρας *hi*, Βαγάδρας cett. codd., exc. *C*. || 28. οὐδὲ τ. ὅμ. διάστ. codd.; em. Cor. || 32. μήκος] τεῖχος *Dhi*. || 33. καθήκων codd.; em. Gr. || 39. αὐτῇ codd.; em. Cor. || 41. ἔχον τε Cor. || 48. δσην *E*.

P. 707, 1. πόλεμον] τρόπον codd., exc. *EF*. || 5. δισχίλια conj. Letr., coll. Polyb. 36, 4; Arrian. Pun. 80. || 14. ἐκ. εἰς.] *p* *F*. || 18. σιταγκύμενον *xz*; recte, opinor. || 35. Μασυλίου? || 45-51. Verba Κατὰ μέσον... Αἰγίμουρος ejecit Meinekus, de conj. Kramer. || 46. « Κόρσουρα, quod codices præbent hic et paulo post præter hos locos nusquam commemoratur, nec diversa est hæc insula ab ea quæ Κόσσουρα vocatur p. 123 et 277 ed. Cas. (p. 101, 39; 230, 34) : ita igitur hic quoque videatur scribendum. Eadem autem insula mox denuo percensetur ac Κόσσουρος dicitur : unde oriuntur difficultates nullo modo expediendæ. Ego vero quæ de Κόρσουρα illa qualicunque parum concinne nec ordine commodo hic traduntur, a Strabone addita esse vix crediderim. » KRAMER. Quum sinus Carthaginiensis reapse complures habeat insulas, nihil cogit ut quæ h. l. apud Strabonem leguntur, a glossatore geographiæ imperito temere adjecta esse putemus. Ex his insulis unam Strabo vocat *Ægimurum* (hod. *Djamour* majorem); Κόρσουρα nomen, quod corruptum esse suspicor, pertinere potest ad hod. *Djamour* minorem, quamquam hoc minus probabile est, quum utramque insulam *Ægimurorum* nomine comprehendat Plinius 5, 7, § 42; pertinuit potius ad hod. *Watieh* seu *Piana* insulam haud longe a Pulcro promontorio distantem, quæ in Spruneriana Zeugitanæ tabula vocatur *Carura*. Hoc nomen quamvis nitatur auctoritate, nescio, nec investigandi nunc otium est. Si bene habet, etiam nostro loco Κάρουρα reponas pro Κόρσουρα, quæ esse videtur emendatio scioli, qui quum p. 101 et 230 *Ægimurum* et *Corsuram* (i. q. *Cossurum*, hod. *Pantellariam*) memorari meminisset, *Corsura* nomen hoc loco reponendum esse putavit. || 49. φησι codd., exc. *F*. || 51. Αἰγίμουρος *F*. || 54. δ' recte om. Cor.

P. 708, 3. αὐτῇ] αὐτῇ *E*, αὐτῇ cett. codd. || 9. Κόρσουρα *moz* Ald.; Κόσσουρα edit. ante Kr. inde a Xyl.; Κόσσουρος Steph. Byz. || 11. ὅσαν codd. || 13. πεντακσίους] Queritur an genuinus sit numerus. Distantia est 1200 stadiorum et amplius. An χιλίων excidit? || 14. Κορσούρας *moz* Ald. || Ἀδρυμης *F*, Ἀδρύμης *hi*z, Ἀδρυμης *E*, Ἀδρύμης *moz*. || 16. κατὰ ταύτην habet Stephanus s. v. Λοταδούσσα, laudato Artemidoro. Idem ap. Strabonem reponendum esse cum Kramerio censeo. || 17. Λοπάδουσα *C*. || 18. Βαλίθωνος om. *E*; Βαλίθωνας πρὸς θυννοσκοπίαν om. *moz*; Βαλίθωνος *F*; καλίθωνος *x*; ἀρμόδιος *i*, quam conjecturam rec. Cor.; Meinekus post Ἀμμωνος excidisse opinatur eita ἀκρα. || πρὸς θ.] ἐν τῇ θυννοσκοπίᾳ. *E*; unde apud Strabonem leg. esse πρὸς τὴ θυννοσκοπίαν conj. Kr.; fort. recte; certe θυννοσκοπία vox alibi non occurrit. || 18. Θείνα] Θείνα codd.; quod mutantur Cor et Kr., quum supra codd. Θείνα habebant, et *Thena* legatur ap.

Plinium et Itin.; sed verior forma est Θείνα, quam utroque Strabonis loco reponi velim. || 22. Κέρκινα *F*. || 23. Κερκινίτις *F*, Κερκινίτις *i*. || 27. δὲ om. codd., exc. *i*. || 37. ἐστὶ [Τακάπη], παρμέγεδρος, etc.? || 51. Κίνυρος post ποταμὸς add. edit. ante Kr. Ac sane Κίνυρ vel Κίνυρος ante vel post ποταμὸς excidisse probabile est. || 51. βάθρα *Dhi*.

709, 4. Μασσαισυλιών *F*, Μασσαισυλιών cett. codd.; em. Kr. || 5. Γετούλων codd.; em. Xyl. || 17. μακροτράχηλοι *E*, μακροχρῆλότεροι *CDH*z Tzsch. Cor., μακροχειλότεροι *x* Ald., μακροτραχηλότεροι *F*. || 24. « τρισχίλιον in nullo legitur cod.; in *E* tamen inter σταδ. et sigla πλ' lacuna est, ad quam expendam litera in margine videtur fuisse adjecta (id quod ex additis punctis suspicor), quæ nunc cum margine recisa est. Quæ in *F* hoc loco exstant sigla duo ex more librarii, qui hanc codicis partem exaravit, legenda esse videtur ἐννακισχιλίων τριάκοντα : prioris vero forma non multum abest a Γ. Certissimam tamen judico illam scripturam a Groskurdio commendatam coll. p. 123 ed. Cas. (p. 102, 1); πεντακισχιλίων, quod legitur in *z* e correct., quodque Cas. quamvis dubitanter proposuerat, rec. Cor. » KRAMER. Stadia 3930 Letronnius quoque reponi voluit, eoque numero accuratius definiri putavit mensuram p. 102, 1 memoratam, ubi Strabo refert secundum nonnullos ambitum Syrtis esse stadiorum 4000, oris vero latitudinem stadiorum 1500. Attamen primum miror mensuras quæ ad ceteras oræ inter Carthaginem et Alexandriam interjectæ partes, quamquam bene notas, pertinent, nonnisi rotundis indicari numeris, Syrtis autem male cognitæ ambitum numero definiri qui peraccuratam computationem proderet. Deinde monendum est Carthagine Alexandriam, secundum ea quæ in Prolegomenis (p. 76. 47) Strabo dixerat, nonnisi 9000 esse stadia, in oræ vero descriptione e Strabonianis numeris supra 12000 stadia colligi, adeo ut auctor in his suæ ipsius sententiæ computum Eratosthenicum, ex quo ora ista erat 13500 stadiorum, substituisse videatur. Unde probabile sit eundem computum etiam iis subesse quæ de Syrtis ambitu traduntur. Jam quum Eratosthenis Syrtis circuitum fecisse perhibeat (p. 101, 52) stadiorum 5000, hanc computationem h. l. indicari puto ita ut pro stadiis 5000 ponatur paullo acenatior numerus stadiorum 4900, γ', 3, vulgata autem scriptura orta sit ex confusis literis Α et Δ. (Sapius Strabo minorem numerum ante majorem collocat, nullo interposito καί). Deinde pro 1500 stadiis ponenda fuerint stadia 2500. Quo facto, a Carthagine erunt supra 13000 stadia, sicuti statuit Eratosthenes. Similiter Scyllax per os Syrtis navigationem esse dixit trium dierum nocturnumque. || 26. Post μικρὰς excidisse ex τούτου γίνεται vel tale quid, monuit Gr. || 35. παράπλων conj. Cor. || 43. ὑπὸ Πτολεμαίῳ] Hæc sic dicta nihil definiunt. Post Πτολ. excidisse videtur Ἀτρίων. recte hic Ptolemæus Apion († 96 a. C.), Cyrenes rex, cujus ætate Artemidorus scripsit, intelligendus est. || 53. Μασσαισὺλων codd. || 54. ὅπου del. censet Kr.; ἀπ' οὗ conj. Grosk.

P. 710, 1 et 3. Includa delenda. || 6. Ψευδοπελίας *E*, Ψευδοπελίας *F*. || 7. Τριτωνίδα edit. ante Kr. et Meinekus; recte, puto. || 9. λίμνη] λίμνη conj. Dodwell., probante Kramerio. || 14. καὶ τὸν Σελωνάταν supplendum esse monuit Grosk. || 15. τρ. ἐξχ.] 3300 p. 393, 32. || 20. Ταύχειρα *E*, Τάρχειρα *CDPhisw*, Τεύχειρα cett. codd. || 22. δὲ κεϊμένη codd.; em. Cas. || 27. Ἀπολλωνία infra; idem et h. l. reposuit Mein. || 39. ἄς add. Cas. || 52. Ταύχειρα, scripto ev supra αυ, *E*; Τεύχειρα *moz*.

P. 711, 3. φθειρόντων *E*. || 11. Ἀντικερείαν Mein. || 28. κατὰ Κύκλον] κατὰ Κόρυκον conj. Cor.; sed hoc boreale Cretæ prom. hoc loco ferri nequit, ut jam sensit Kramerus.

Strabo Libyæ loca locis Creticis opponit prout situ suo invicem sibi respondent. Quum Apolloniæ opponat Criumetopon, Chersoneso portui opposuerit promontorium in merklionali Cretæ ora maxime conspicuum, cui adjacet Matalum. Itaque legendum puto : κατὰ [Μάτα]- λον. || 29. χιλίων] Legendum δισχιλίων, ut recte monet Grosk. Reapse distantia est 1500 fere stadiorum, quanta est etiam ab Apollonia ad Criumetopon; sed quum hanc ex Strabonis mente esse debeat 2000 stadiorum, Cretæ autem pars orientalis non versus meridiem, sed boream versus (ut in Ptolemæi tabulis) deflectat, nostro loco non 1500, sed 2500 requiri, facile intelligitur. || 31. Ἀρδανί- τις] Ἀρδανίς de Kr. conj. Meinekius; legerim Ἀρδανίς τις ἄκρα. Cf. not. ad p. 33, 35. || 33. τρισχιλ.] δισχιλίων e Letronnii et Grosk. conj. dedit Meineke. Perperam. Inspice tab. Ptolemæi. Chersonesum aliunde novimus urbem in Cretæ ora boreali; nostra Chersonesus, aliunde non nota, in Erythræo, quod Ptolemæus dicit, promontorio sita fuerit, ut cum Kleperto crediderim. || 37. Πλυνός E. Mein. || Quæ sequuntur post vocem Τετρα- πυργία turbata sunt. Monente Kramero, transponenda hunc in modum : Καλεῖται δὲ ὁ τόπος Κατάδαθμος· μέχρι δεῦρο ἡ Κυρηναία. Τὸ δὲ λοιπὸν ἦδη μέχρι Παρατονίου κάκειθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν εἰρηγται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.

|| 45. Γετούλοι codd. || 36. Μαμαρῖται codd., exc. E. || 49. τοὺς κατ' αὐτὸ μαλακῶς codd.; em. Kr. || 50. Ποσὶ ἀνατολὰς excidisse Augilorum mentionem patet; εἰς τό- πον τινὰ τὰ Αὐγίλα καλούμενον suppl. Grosk.; εἰς Αὐγίλα Kram., idque præstat. || 53. τῆς delendum, monente Grosk.

P. 712, 1. οὐκ insernit Cor., Kr., Mein.; mirum tamen istud οὐκ ὀρυζοτροφεῖ, quum non videas, cur ὀρύζη ri- tissimum hoc loco non provenire dicatur. Quare Meierus (*Botan. Erlaut. zu Strabo's Geogr.* p. 181) leg. proposuit : ... μόνον, ὀλυροτροφεῖ, quod non magis placet. Ex E legi velim : οὐ ῥιζοτροφεῖ, adeo ut hæc regio non amplius ξενδροφόρος sit, sicut est ea, cujus in antec. memineral. || φέρουσα ex i additum. || 10. οὐ add. Hopperus. || 16. τὰ μὲν οὖν καθ' ἡμᾶς μέρη τῆς οἰκουμένης codd., nisi quod in Dhz τὰ additur ante μέρη : em. Kr. || 20. καὶ bene om. w. || 26. πλὴν τῶν ἔξω E. || 35. οἱ om. codd., exc. E. || 37. Ἀλθίοπες [πρὸς νότον] proba- biliter Grosk. || 40. ἦν codd.; em. Cor.

P. 713, 2. δσπν ἦν εἰρ. codd., exc. F. || 5. ἡγεμονείας F, ἡγεμονίας celt. codd.; em. Cas. || 10. γε] τε codd.; em. Cor. || 15. στρατηγίας codd.; em. Cor. || 18. Verba καὶ τὸν Ἄτακα (Ἄττακα codd.) recte ej. Mein. || 24. προσώρι- σται Cor.

STRABONIS

TABULÆ.

PARISIIS. — EXCUDERANT FIRMIN-DIDOT ET SOCIOS, VIA JACOB, 56.

STRABONIS GEOGRAPHICORUM

TABULÆ XV.

INSTRUXIT

CAROLUS MÜLLERUS.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN-DIDOT,
INSTITUTI FRANCÆ TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCC LXXX.

Droit de reproduction réservé.

354

TABULÆ

IN

STRABONIS GEOGRAPHICA.

- I. ORBIS TERRARUM SEC. ERATOSTHENEM.
- II. ORBIS TERRARUM SEC. STRABONEM.
- III. HISPANIA.
- IV. GALLIA TRANSALPINA ET CISALPINA.
- V. ITALIA. SICILIA.
- VI. GERMANIA. SARMATIA. ILLYRIA. THRACIA.
- VII. MACEDONIA. EPIRUS. THESSALIA.
- VIII. HELLAS. PELOPONNESUS. CRETA.
- IX. ELIS. MEGARA. ATTICA. BOEOTIA.
- X. ÆOLIS. IONIA.
- XI. ASIA MINOR.
- XII. COELESYRIA. ARMENIA.
- XIII. ASIA ORIENTALIS ET AUSTRALIS.
- XIV. ÆGYPTUS ET ÆTHIOPIA.
- XV. LIBYA SEPTENTRIONALIS.

PRÆFATIO.

Mirari subit qui fiat ut minora quædam scripta geographica sæpius sint tabulis explicata, illud vero quod omnium maximum hujus generis opus habemus, ejusmodi auxilio nemo hucusque instruxerit. Nam quæ in Falconeriana Strabonis editione tabulæ vel potius tabularum simulacra exstant, in censum venire nequeunt; ceteri autem editores aut omnem hanc provinciam defugerunt, aut in orbis terrarum imagine ad mentem Eratosthenis et Strabonis summis lineolis adumbranda acquieverunt. Et tamen ita res habet ut ad penitiorem Strabonianæ geographiæ intelligentiam et ad criticam in corruptissimo scriptore recte exercendam vix ullum sit accommodatius instrumentum quam tabulæ rite constructæ. Igitur FRAMINUS DIDOT, sua ipsius comoda indefesso de literis bene merendi studio postponens, eâ quam omnes novimus liberalitate principe viro dignâ et nostro ævo in turpe lucrum unice intento nunquam satis laudandâ, universum Strabonis opus in tabulas expandendum curavit, quas nos, optimis usi auxiliis, quam fieri poterat diligentissime delineavimus; delineatas autem arte sua illustrarunt JACOBUS et DALMONTIUS, sculptores in hac urbe celeberrimi, quorum ille imagines terrarum, hic nomina æri commiserunt.

Bertius quidem (Theatr. Mundi, præf.) ipsum Strabonem πλάνας operi suo adjunxisse censuit: id vero tantum abest ut concedamus, ut Strabo haud credidisse nobis videatur fore ut ali quando existat qui suis Geographicorum libris innitens figuras regionum et fines provinciarum oppidorumque situs delineare suscepturus sit. Permulta enim eorum quæ in tali negotio magni momenti sunt, vel de industria Noster prorsus negligit vel levi brachio tetigisse satis habet, tum quod orbis terrarum descriptio χολοσουργία quædam est in qua τὸ κατ' ἔχαστον ἀκριβὲς negligere licet, tum vero quod istam

exactæ et minutæ doctrinæ austeritatem a se alienam esse auctor existimavit, qui non geometris et pinacographis scripsit, sed hoc maxime sibi proposuit ut κοινὸν σύγγραμμα καὶ πολιτικὸν καὶ δημοφιλὲς sui ævi lectoribus ingenuis in manus traderet (p. 11, 21). Idem disertis verbis profitetur (p. 147, 21): "Ὅσα μὲν φυσικῶς διώρισται, δεῖ λέγειν τὸν γεωγράφον καὶ ὅσα ἔθνικῶς, ἦταν ἢ καὶ μνήμης ἄξια· ὅσα δ' οἱ ἡγεμόνες πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενοι διατάττουσι ποικίλως, ἀρκεῖ κἀν ἐν κεφαλαίῳ τις εἰπῆ, τοῦ δ' ἀκριβοῦς ἄλλοις παραχωρητέον. Unde facile intelligitur in quantas angustias incidat si quis provinciarum limites e Strabone elicere studuerit. Huc accedit quod Strabo sua e variis fontibus colligens interdum non animadvertit verbis se jungere quæ tabularum lineis jungi nequeant (*).

Inter tabulas a Strabone adhibitas præter antiquiores illas, quæ Alexandrinis debebantur, fuisse etiam Agrippæ orbem pictum, verisimilis est virorum doctorum sententia (**), cujus probabilitatem iis maxime corroborari puto quæ p. 230, 27 de insulis Liparæis ex Chorographo traduntur. Hæc enim quum falsissima sint, adeo ut verba Strabonis corrupta nec ulla medicina sananda esse Kramerus existimaverit, tam egregie cum iis quæ in Tabula Peutingeriana delineata habes, concidunt, ut orbem Agrippæ communem his subesse fontem haud dubitemus.

Ceterum non multum hinc proficimus; majoris autem in nostram rem momenti est quod easdem tabulas, quibus Straboni uti licebat, Ptolemæus quoque adhibuit. Quantacunque enim fuerint quæ Ptolemæus in melius mutaverit,

(*) Recte Rennelius (*Topography of the plain of Troy* p. 22): « It appears clearly that he (Strabo) was not in habit of subjecting his written Geography to the test of tabular construction; whence, in some cases, its accuracy and consistency were never put to the proof. »

(**) Præ ceteris v. Petersen in *Rhein. Mus.* tom. 8. p. 402 sqq.

haud pauca tamen talia reliquit qualia jam ante Strabonis ævum parum recte delineabantur; nam persæpe fit, ut opiniones perversissimas quas apud Strabonem legimus, in Ptolemæi quoque tabulis expressas videamus. Quem consensum non animadvertentes vel novissimi Strabonis interpretes haud semel commiserunt, ut quæ veteres geographi errarunt, ea supinæ librariorum negligentiae imputarent, corrigendoque ad verum pertrahere studerent. Sic, ut unum afferam, conjecturis impetierunt quæ traduntur de Axio et Erigone fluviiis (p. 277, 4), de situ Cephalleniae (p. 393, 7), de Massagetis (p. 440, 34) et de Chersonesi promontorio (p. 283, 15), de quibus omnibus Ptolemæus aut prorsus cum Strabone consentit, aut quam proxime ad eum accedit, sicuti in iis quoque quæ de Penei ostio (p. 290, 25), de Haliacmone (p. 277), de sinu Thermæo (p. 277, 10), de Cretæ latere occiduo (p. 407, 5) deque aliis multis falsa perhibentur.

Itaque Ptolemæi auxilio usus figuras nonnullarum regionum e mente Strabonis delineaveris iudicio satis tuto : in plurimis tamen quum id fieri omnino nequeat, ingenii vero lusibus indulgere noluerimus, ita nos rem instituimus, ut post tabulas quibus orbis terrarum secundum Eratosthenis Strabonisque placita exhibetur, singularum deinceps regionum imagines tales daremus quales nos jam novimus, adscriptis autem mensuris Strabonianis indicaremus quatenus veram distantiarum rationem auctor assecutus esset. Passim tamen minores tabulas majoribus inclusas adjunximus, quibus quam sibi regionum imaginem Strabo efformaverit, summis lineolis adumbrare studuimus. Denique notulis hic illic insertis opiniones Strabonianas significari videbis. Quod situm locorum definiendum attinet, rationes nostras in Indice nominum ut plurimum paucis indicavimus, interdum etiam fusius exposuimus. Præterea in Indice variæ lectionis, in quo verba Strabonis permultis locis emendasse nobis videtur, sæpius accidit ut quæstiones geographicæ quæ vim aliquam in tabularum adorationem exercerent, tractandæ essent. His nunc pauca addere liceat, quibus tum errata quædam emendabo, tum quæ in tabulis locum invenire non potuerint, aliaque nonnulla quæ explicatione egere videantur, significabo.

De ratione quam in Tab. I secutus sum fusc exponam quando in Geographis minoribus ad Eratosthenis fragmenta devenero.

In Tab. II numerus qui meridiano per Indum ducto adscribitur, esse debet 53500 (non 43500). — Siciliæ figura non ita est delineata ut quæ de ea traduntur p. 221, omnia concilientur. Conciliari enim nequeunt. Latera insulæ ita disposita esse dicuntur, ut angulus ad Pelorum promontorium necessario sit obtusus, et meridionale, non vero (ut Strabo e Posidonio refert) occiduum Siciliæ latus ceteris longius esse debeat. Fortassis latus a Lilybæo ad Pelorum pertinens ita efformari Strabo vult ut linea semicircularis evadat, ac Lilybæum et Pelorum promontoria in eodem fere meridiano posita sint. Hoc si est, eo auctor peccavit quod p. 222, 11 dixit : τὸ δὲ ἀπὸ Λιλυβαίου τὴν ἐπὶ Πελοποννήσου πλευρὰν πρὸς ἑω, quum dicendum fuisset πρῶτον πρὸς ἑσπέραν, εἴτα πρὸς ἑω.

Italiæ latus meridionale quod est a freto Siculo ad Japygium, apud Strabonem justo majus esse sponte intelligitur; quomodo autem partes ejus disponendæ essent, non satis patebat, quum verba Strabonis quæ huc faciunt (p. 217, 36) in codd. lacera essent. Resarcire ea studui in Ind. var. lect. p. 976. Quodsi bene res mihi cessit, Artemidorus cum eoque Strabo ita statuerunt ut fauces sinus Tarantini stadiorum essent 1410.

In Libyæ ora quæ notantur ab Alexandria ad Carthaginem mensuræ cum ipsarum linearum longitudine minime congruunt. Videlicet Strabo in Prolegomenis inter meridianos per Alexandriam et fretum Siculum ductos 8500 stadia intercedere statuit, eique opinioni convenienter ab Alexandria ad Carthaginem 9000 stadia exputat (p. 76, 47) : contra vero horum oblitus libro XVII in Libyæ descriptione ita agit ut suis ipsius placitis substituat Eratosthenis sententiam, qui Alexandriæ et Carthaginis meridianos 13500 stadiis distineri censuit. Cf. Ind. var. lect. ad p. 709, 24.

In India notavi *Jomanem* fluvium; hoc enim nomen pro *Oedanes* p. 612, 13 reponi voluerunt viri docti. At dubium vix est quin *Oedanes* Strabonis sit potius *Dyardenes* Curtii, quem cum hodierno *Brahmaputra* componendum esse suspicantur. Cf. tab. XIII.

In Tab. III quæ de Hispaniæ populis Strabo tradit, conciliare inter se studui, quamquam num bene definita singularum regionum imago Strabonis animo obversata sit, jure tu quæras. Omnino Hispaniæ gentes et provincias rite dividere ob frequentes mutationes et scriptorum dissensum et inconstantiam res est difficillima, et quod de Celtiberiæ divisionibus Strabo ait : οὐκ ἔστι τὸ ἀκριβὲς ἐν τούτοις ἀποδιδόναι, quodammodo de universa valet Iberia. Sic nobis hærebatur aqua in describenda Bætica sive Turdetania. Includi eam Noster dicit (p. 116, 40) Ana fluvio, Carpetanis, Oretanis et Bastetanis, sed addit accenseri ei etiam Bastetanos et τοὺς ἔξω τοῦ Ἀνα καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν προσχώρων. Vaga verba ita intelligenda esse putavi, ut antequam Romani Lusitanos trans Tagum deduxissent, ea Lusitaniæ provinciæ pars, quæ Anam inter et Tagum sita esset, Turdetaniæ annumeraretur. Facit huc quod apud Ptolemæum magna ejus regionis pars, ab Ana ad Barbarium pr. pertinens, Turdetanis assignatur, apud Strabonem vero Augusta Emerita modo Lusitaniæ, modo Turdulorum urbs vocatur. Ab orientis parte Turdetaniæ adscripta fuerit regio quæ in ora maritima usque ad Carthaginem Novam pertinet : nam eo usque in litore Bastetanos degere Strabo prodit, et eo usque citeriorem Hispaniam extendi ex Artemidoro refert Stephanus Byz. s. v. Ἰβηρίαι; eundemque Bætici terminum in Agrippæ tabula fuisse narrat Plinius (3, 3, § 16), qui ipse, sicut Ptolemæus, finem Bætici ad Urcos collocat, quamquam idem alio loco (3, 3, § 19) Baream (quæ inter Urcos et Carthaginem est fere mædia) Bætici adscriptam esse dicit.

Tab. IV. — Galliæ descriptio, quatenus in populorum sedibus provinciarumque terminis definiendis versatur, admodum rudis est mira que laborat confusione. Causam rei nonnulli ex eo repetunt quod Græcus Strabo latinis Cæsaris Commentarios non satis intellexerit. Ni fallor, Cæsarem omnino non legit Strabo, sed quæ ex eo sumsisse videri possit, in eodem Posidonio repperit, ex quo Diodorus quoque suam Galliæ descriptionem cum Straboniana in multis ad verbum pæne consentientem deprompsit.

Ac primum quidem miramur Celtas Narbonensis provinciæ finibus coerceri, ab iisque Gallos distinguere tanquam gentem peculiarem

(quamquam Gallorum nomine Strabo etiam latiore vocis sensu utitur p. p. 162, 33). Quam quidem distinctionem quo pacto e Cæsaris verbis simplicissimis aliquis eruerit, non assequor; contra vero eandem doctrinam tamquam χρήσιμόν τι καὶ παρὰ πολλοῖς ἀγνοούμενον apud Diodorum (5, 32, 1) legere est.

Deinde Noster eo labitur quod Belgicam, quæ usque ad Sequanam pertinebat, ad Ligerim usque extendit. Quod quum ab Augustea provinciarum constitutione alienum esse pateat, fortassis Belgicæ stirpis gentes aliquas in hodierna *Bretagne* olim consedis indeque errorem Strabonis explicandum esse nonnulli conjecerunt. Minus docte sed nescio an verius causam erroris in eo quærere possis quod Strabo, vel Posidonius, quum Belgas majorem oræ borealis partem obtinere accepisset, temere id transtulit ad suam Galliæ tabulam, quæ omnem Galliæ oram inde a Pyrenæis ad Rhenum usque septentrionibus obversam exhibebat. Ceterum quosnam in mediterraneis inter Sequanam et Ligerim Belgicæ fines Strabo finxerit, sciri nequit, ac sponte intelligas nostram delineationem in hac parte ex mero pendere arbitrio.

Quemadmodum Belgicæ Strabo occidentalem Lugdunensis provinciæ partem attribuit, sic meridionalem Belgicæ tractum Lugdunensi adscribit, quippe quam ad Rheni usque Rhodanique fontes producit, adeo ut Lingones et Sequanos et Helvetios, Celticas gentes, quas ad Belgicam provinciam recte Plinius et Ptolemæus referunt, comprehendat. Fuerunt sane (inter eosque Walckenarius numeratur) qui Straboni insistentes re vera gentes istas ab Augusto Lugdunensi, deinde autem ab alio, fortassis ab Vespasiano, Belgicæ assignatas esse contenderint. At de ejusmodi provinciarum mutatione altum est in literatissimo sæculo silentium. Huc accedit quod cum Plinio et Ptolemæo facit etiam anonymus Cosmographiæ auctor, qui Belgicam versus austrum Alpes et Narbonensem attingere prodit. Quod quidem testimonium gravissimum est, quoniam plurima quæ de provinciarum circumscriptione in isto opere leguntur, ad Augusteam ætatem pertinere et Agrippæ e Commentariis derivare viri docti tantum non unanimi statuunt consensu. Denique ipse Strabo p. 147, 3 Belgarum partem Alpes accoluisse dicens, quo-

usque Belgica sua ipsius ætate pertinuerit sub-
indicat.

Plurimas Galliæ gentes ita Noster recenset
ut sedes singularum accuratius non definiat.
Quare si nomina earum secundum disertiores
scriptores disposui, vim Straboni intulisse vix
accusabor. Gentes quidem inter Rhenum et Se-
quanam degentes ipse auctor aliquomodo dispo-
suit (p. 161), sed tam perfunctorie, ut in his quoque
ordinandis de meo aliquid addendum esse puta-
verim. In rudiore tabula Straboniana res in hunc
modum adornanda foret :

O c e a n u s.						
Sequana F.	Cale- ti.	Sues- siones.	Ambi- ani.	Bello- vacii.	Mori- ni.	Mena- pii.
				Eburones.	{ Nervii.	
				Atrebatii.		Ubii.
				Remi.		
				Senones.	{ Treviri.	
				Mediomatrici.		
				Tribocci.		
					Rhenus F.	

De Vadicasiiis, quos juxta Lingones collocavi,
vid. Ind. var. lect. ad p. 154, 34. Alesiam urbem
cum hodierno vico *Alaise* composui. Hinc cor-
rigenda sunt quæ dixi in Indice nominum s. v.
Alesia, ubi eam sententiam secutus sum quæ olim
obtinebat quamque etiam nunc sunt qui tueri
studeant. — In Helvetia Toygenos (modo ita
scribendum sit) in hodierna *Zug* regione collo-
cavi. Sin recte conjeci (v. var. lect. ad p. 260)
eosdem esse cum iis qui p. 260 *Tolvio* vocantur,
ad Brigantium potius lacum ponendi sunt.

Inter Galliæ Transpadanæ oppida fortasse
poni debebat Bergomum. Vid. Index var. lect.
ad p. 177, 29.

In Tab. V monendum erat Lunam, Etruriæ
oppidum, a Strabone (p. 185, 9) perperam poni
ab occasu Macræ fluvii, adeo ut oppidum a
portus loco non distinguatur. Idem etiam eo in-
dicatur, quod a Pisa ad Lunam 400 stadia expu-
tantur. — In eadem Etruria legitur *Falerii seu*
Phalisci; at e Strabonis mente inter Falerios et
Phaliscos distinguendum videtur. V. Ind. var.
lect. ad p. 188, 26. — In Umbria pro *Otriculum*,
Ocridi lege *Ocriculum*, *Ocricli*. Ibidem *Larolum*
nomen deleri velim. V. Ind. v. l. ad p. 189, 32.
— In Latio ad Melpidis fluvii initia Atinam
oppidum addendum esse censeo. V. Ind. v. l. ad

p. 197, 47. — *Festorum* locus, Romæ urbi proxi-
mus, vereor ne librariorum sphalmati debeatur.
V. Ind. v. l. ad p. 191, 46. — Ne mireris *Veregin*
fluvium qui e Prænestino agro in Trerum (*Tol-*
erum legendum puto) incidit, vide Ind. v. l. ad
p. 199, 19. — Casu factum, ut ommissa sit linea
qua via Latina cum Labicana ad Pictas conjun-
genda est. — Pithecussæ insulæ mons dicebatur
Epopeus, non vero, ut codd. Strab. habent,
Epomeus. — Pro *Fanum Junonis Argivæ* (ad
Silarum fl.) legas *Fanum Junonis Areiæ*. V. Ind.
v. l. ad p. 209, 40. In Samnio Ebutiana oppidum
(hod. *Elano*) addendum fuerit. V. Ind. v. l. ad
p. 208, 8.

Siciliæ fluviis adde *Pataciam*, cujus mentio
latet in loco corrupto p. 222, 21, ubi vid. not.
Ammemianus fl. per ipsam Catanam urbem du-
cendus erat. — Mazaram opp. in tabula habes
e Cluverii conjectura. Strabonem non hoc, sed
Imagarum opp. commemorasse mihi videtur. V.
Index ad p. 228, 35. — Gelæ mentio debetur
Krameri conjecturæ, quam sequi non debebam.
Vid. Ind. ad p. 221, 22.

In Tab. VI non satis indicare potui istam
Strabonis opinionem, ex qua Corcoras fl. in
Savum influit, Savus in Dravum, Dravus prope
Segesticam in Noarum, Noarus autem (qui etiam
Calapin excipit) boream versus fluens in Danu-
bium incidit. — In Thracia desiderantur locus
Thasiorum capita dictus (p. 282, 13) et Scæorum
populus, et Scæus fl. et *Σαῶν τεῖχος*, de quorum
situ non liquet. — Ab oriente Borysthenis po-
nendum est *Hylæum mare*, si quidem recte con-
jeci mentionem ejus inesse corruptis illis quæ
leguntur p. 256, 33, ubi vide. — In delineanda
Chersonesi Tauricæ parte occidentali secutus
sum Paulum Beckerum Odessenum (*Die Hera-*
kleotische Halbinsel. Leipzig, 1856).

Tab. VII. — In Macedonia Axios fluvius sec.
Strabonis opinionem in Thermæum sinum incidit
eo loco ubi reapse Haliacmon exit; in Axios
vero a borea fluens Pellamque urbem a sinistra
relinquens influit Erigon. V. Ind. ad p. 277, 4. —
Agrianes nomen, quod ad fontes Erigonis fluvii in
Pæonia posui, delendum fuerit; contra in Pela-
gonia addendum puto : *Pelagones Triclari*. V.
Ind. ad p. 277, 3. — In Illyria pro *Desarethi*
lege *Dasarethi*. — In Epiro pro *Blatria* (apud
Cassopæos) lege *Elatria*. — In Thessalia neque
Helice, oppidum ex uno Hesiodo notum, neque

Messeis fons, qui prope Helladem urbem fuisse dicitur, locum invenire potuerunt. Thessaliotidis fines boreales prope Pindum montem paullo magis versus septentriones removendi sunt, Athamanum vero fines meridionales magis versus austrum proferendi, adeo ut tangant fines Thessaliotidis. V. Strabo p. 374, 19.

Tab. VIII. In Phocide Crissam urbem posui ubi ponenda est in mediterraneis; secundum Strabonem (cum quo facit Ptolemæus 3, 14 p. 230, 7 ed. Wilb.) Crissa in ora maritima inter Cirrham et Anticyram querenda foret. Simili errore Abarum urbem Strabo (p. 363, 8) non longe ab ora maritima distare putat. In Eubœa desiderantur Elarius specus (p. 363, 20) et Bovis aula, quæ erat alia situs incerti spelunca in litore mari Ægæo obverso. Quas in Ithacæ insulæ isthmo notavi Alalcomenas, Apollodorus nescio quo pacto in Asteridis insulæ isthmo fuisse dicit. — In Argolide omissum est signum quo situs Hermionis urbis in ora maritima indicandus erat. — Verba *Hermionicus sinus* non modo suo in loco habes, sed etiam in sinus Argolici parte boreali. Ita enim res adornanda erat, siquidem sec. ea quæ in Strabonis editionibus exhibentur, initium sinus Hermionici prope Asinen ponendum est. Id tamen non dixisse Strabonem, sed viros doctos in auctorem nostrum intulisse censeo. Vide Ind. ad p. 317, 12, ubi pro ἈΝῆς quod codices præbent, non Ἀσίνης, sed Ἀλίας vel Ἀλιῆς scribendum esse dixi. Reapse enim sinus, cui Hermione adjacet, a proximo Haliæ promontorio, *Cap Mylonas*, usque ad hod. *Cap Scyli* (Scyllæum pr.) pertinet. Strabo autem Scyllæum nomen perperam ad *Cap Mylonas* transtulit, oramque quæ inde est usque ad Methanam peninsulam versus ortum procurrare opinatus est. Patet id ex verbis hisce (p. 316, 24): Ὁ μὲν (Ἀργολικὸς κόλπος) μέχρι τοῦ Σκυλλαίου πλῖντι ὡς πρὸς ἑω βλέπων καὶ πρὸς τὰς Κυκλάδας, ὁ δὲ Ἑρμιονικὸς κόλπος) ἑσθινώτερος τούτου μέχρι πρὸς Αἰγίνα καὶ τὴν Ἐπιδαυρίαν, cum quibus concinit quod p. 49, 27 legimus Μεθώνην τὴν ἐν τῷ Ἑρμιονικῷ κόλπῳ, quod attrahere non debebam. Errorem Strabonis explicare licet collatâ tabulâ Ptolemæi, in qua Hermionicus sinus memoratur nullus, sed sinus Argolicus usque ad Scyllæum promontorium (*Scyli*) extenditur. Jam si Strabo quoque acceperat Argolicum sinum pertingere usque ad Scyllæum pr., post quod sit Methana peninsula, simul vero apud

alios legerat post Argolicum sinum (cujus ad Haliæ sit initium) deinceps sequi sinum Hermionicum: facile intelligitur quomodo ex his male conflatis ea quam Strabo exhibet opinio nasci potuerit. Quodsi p. 321, 13 legitur: τὸ Σκυλλαίου ἐν τῇ Ἑρμιόνη, hoc quoque loco Scyllæum de hodierno *Cap Mylonas* intelligi debet; idque etiam inde colligas quod sec. Scylacem et Pausaniam Hermionicæ ditionis termini ad Scyllæum (*Scyli*) minime pertinent, sed ad medium sinum Hermionicum (prope *Cap Thermisti*) collocandi sunt. Strabonem fortasse pervetustum aliquem rerum statum referre conjecit Curtius (*Pelop.* A. 2, p. 455), quod ipse quoque Scyllæum Strabonis ad hod. *Scyli* referens olim putabam. Igitur his ita constitutis, in tabula nostra delenda sunt verba *Hermionicus sinus* quæ leguntur in sinus Argolici parte; deinde ad hod. *Cap Mylonas* adscribendum: *Scyllæum pr. sec. Strabonem*; denique Hermionicæ fines, quum e Strabone constitui non possint, e Scylace et Pausania assumi velim.

In Argolico sinu pro *Eion* lege *Eiones*. Locum hunc oppidulo assignavit Curtius collato Strabone p. 321, 17; Bobleyius cum eoque Kiepertus Eiones ponunt ad sinum Hermionicum haud procul a *Cap Scyli*, quo loco nunc est *Phurkoria*; eique sententiæ aliquatenus favet Strabo p. 323, 21. Ego nescio an locus qui ἑλιόεις vocabatur, querendus sit in tenui illa oræ tænia quæ a *Cap Thermisti* ortum versus extenditur. — Desideratur in Argolide locus *Pharygæ* dictus (p. 366, 15), qui ubi fuerit nescitur. — In distantiarum notis Ténaro promontorio adscriptis pro (750) lege (950), coll. Ind. ad p. 312, 8.

Laconiæ et Messeniæ confinia haud uno modo indicavi, quum Strabo diversa male misceat. Messeniæ paraplum κατακολπίζοντι esse dicit (p. 311, 17) stadiorum 800; hæc a Neda fluvio juxta oram metienti pertinent usque ad Choerum fluvium Gereniæ proximum, quem fuisse terminum Messeniæ e Pausania novimus. At Strabo Messeniæ adscribit totam fere Messeniæ sinu oram orientalem quæ est usque ad Thyrides; has enim p. 309, 14 dicit δμύρους τῇ νῦν Λακωνικῇ. Idem ex eo intelligitur quod, si stadia ista 800 e Strabonis mente usque ad Choerum fl. sive ad Gereniam computanda essent, sequens oræ tractus, qui hinc est ad Thyrides, nulla apud Strabonem mensura definiretur. Itaque diversa Strabo confundit, nisi

forte putaveris p. 311, 18 pro κατακολυζονα legendum esse οὐ κατακολυζονα. Tertium Messeniz limitem notavi ad Pamisum fluvium. Uixerat de hoc termino Euripides, qui eo nomine a Strabone reprehenditur. Dubium autem vix est quā idem terminus fuerit ipsius Strabonis ævo; nam quum Augustus Thuriæ regionem Laconicæ adjecisset, Thuriæ autem propinquus sit magnus Pamisus fluvius, hunc ipsam Messeniam a Laconia tunc diremissee consentaneum est. Hunc vero rerum statum Strabo quoque nescius prodit eo quod Nedontem, qui non longe a Thuria abest, per Laconiam fluere dicit (p. 309, 27). Ceterum regio, quæ inter Taygetum et Pamisum interjacet, jam anno 182 a. C. a Messenia separata est, urbesque ejus, Abia, Thuria et Pharæ, tamquam sui juris civitates, in foedus Achaicum receptæ sunt (Polyb. 25, 1), nec improbable est regionem istam vetusto Mesolæ nomine designatam fuisse, quod ex ipso colligas Strabone, qui p. 309, 38 de Hiræ Homericæ situ varias sententias afferens inter alia etiam hæc habet: οἱ δὲ τὴν νῦν Μεσολίαν οὕτω καλεῖσθαι φασὶ καθήκουσαν εἰς τὸν μετὰ τὸν κόλπον τοῦ Ταῦγέτου καὶ τῆς Μεσσηνίας. Quæ e grammatico Homérico qui post an. 182 scripsit desumpta esse conjicio.

In Cretæ tabula Cisamum pr. cum hod. *Cap de la Soude* composui, Ptolemæi rationes secutus. Veri similis tamen est indicari hodiernum *C. Spada*, sive illud promontorium in quo Dictynnæum erat. V. Ind. ad p. 407, 40. — Distantia quæ inter Gortynem et Prasum notatur, esse debet stadiorum 180 (non 130).

Tab. IX. Loca situs incerti, quos in tabula frustra quæris, hæc sunt: in Bœotia Helos et Hilesium (p. 349, 9), Narcissi Sigeli monumentum (p. 346, 46), in Helicone antrum nympharum Libethridum, Glechon oppidum Bœotiæ vel Phocidis ad Cephissum fl. (p. 364, 13), Æanin fontem in Locride Opuntia (p. 365, 28), in Attica Olympium (p. 347, 14) et Hestiazensium et Eretriensium pagi (382, 45). Meliten et Colyttum pagos Athenis proximos ne consignaremus, spatiorum angustiiis impediabamur. Larissa Attica, quæ p. 382, 45 memoratur, librariorum errori accepta refertur. In Elide locum non invenerunt neque Helos Homericum neque Aloria palus quædam, neque antra nympharum Anigriadum et Atlantidum, neque Jonæum Erycydeumque —

In Attica Myrrhinus, quem pagum cum hod. *Merenda* componendum esse inscriptionum fide constat, a Strabone (p. 342, 36) perperam positus inter Halas Araphenidas et Probalinthum. — In Megaride delendum est nomen *Ægosthenæ*; contra vero Phocidis *Ægosthenas* a Strabone commemoratas fuisse in Ind. ad p. 363, 4 conjecimus, ubi addas urbis ejus apud Ptolemæum quoque (3, 14) mentionem fieri.

In Elide situm Hyrmynes, Cyllenes, Ephyra, Lasionis indicavi ex sententia Ernesti Curtii (*Pelop.* t. 2, cap. 1). Idem vir doctus de aliis nonnullis aliter quam ante fieri solebat statuit, de quibus minus nobis persuasit. Neque largiri debebam quod ille de Peneo olim a borea Chelonatæ promontorii in mare egresso conjecit. Ejus enim conjecturæ argumentum præcipuum, quum in Strabonis Ptolemæique de hac re consensu positum sit, pondere caret, quoniam de aliis erroribus quam plurimis in Græciæ Macedoniæque Tabula cum Strabone Ptolemæus conspirat.

Pylum Triphylizæ non ponendum esse ubi posuerunt Leaius et Kiepertus (ad *Tzornatzi* in extremitate occidentali *Alvena* montis) et Curtius (ad hodiernam *Piscini*), sed oppidum hoc Samico proximum fuisse ideoque magis boream versus removendum esse, dixi in Ind. nominum s. v. *Pylus*. Ipse in tabula Pylum cum hod. *Xerochori* composui, dubitanter tamen, quum ne hoc quidem verbis Strabonis satis conveniat. Iterum rem perpendiculari Pylus Samico vicinus, sed Samico paullo borealior, uni ex fluviolis qui boream versus in Selinum et per hunc in Alpheum incidunt, appositus fuisse videtur. Nam Strabo quamvis Pylum et Samicum Triphylizæ eadem 400 stadiorum distantia a Pylo Messeniz abesse dicat (p. 299, 6. 302, 4), tamen p. 301, 49 in locorum recensione a borea meridiem versus pergens Pylum memorat ante Samicum; deinde vero (idque majoris faciendum est) verba: παραβρόντος (sc. τὸν Πύλον) ποταμοῦ πρὸς ἄρκτον Ἀμάθου καλούμενου πρότερον, δὲ νῦν Μάμαος καλεῖται (p. 295, 41), simplicissime ita intelliguntur ut urbem præterlabens Amathus versus boream fluat, non vero ita, ut borealem urbis partem præterfluat (quo sensu haud dubie Strabo πρὸς ἄρκτον dixisset). Consequitur Amathum fuisse unum fluviorum qui versus Alpheum labuntur, deinde autem Minthem montem, utpote Pylo

proximum (p. 295, 51), non esse hodiernum *Alvena*, ut cum Leakio Curtius statuit et ego in tabula posui, sed altiorum illum et septentrionaliore, qui hodie *Smerna* vocatur, ut recte censent Bobleyius et Kiepertus. Jam quem ego *Mamaum* nominavi, is esse debet *Acidon* fluvius qui ab Anigro versus occasum erat et Chaam urbem Chazæis petris subjacentem atque Jardanis tumulum præterfluebat in planitie quam pratum Jardanis appellabant (p. 298, 36. 299, 13).

Hæc quum sponte e Strabonis verbis colligi videantur, dubitatio suborta est ex eo quod Pylus cum *Lepreo* componitur (p. 299, 6), itemque Chaa urbs *Lepreo* vicina esse dicitur (299, 13). Attamen quum Strabo p. 296, 22 *Lepreum* a meridie Pyli esse et a Samico 100 stadia distare dicat rectissime, idem vero (p. 299, 6. 302, 4) sibi contradicat, a Pylo Messeniæ ad Pylum Triphyliz et *Samicum* et *Lepreum* eandem 400 stadiorum distantiam esse aiens: facile patet cum hoc errore manifesto cohærere etiam illud quod de *Leprei* et Pyli vicinitate traditur. Cum falsis istis conferre licet Ptolemæi tabulas, in quibus

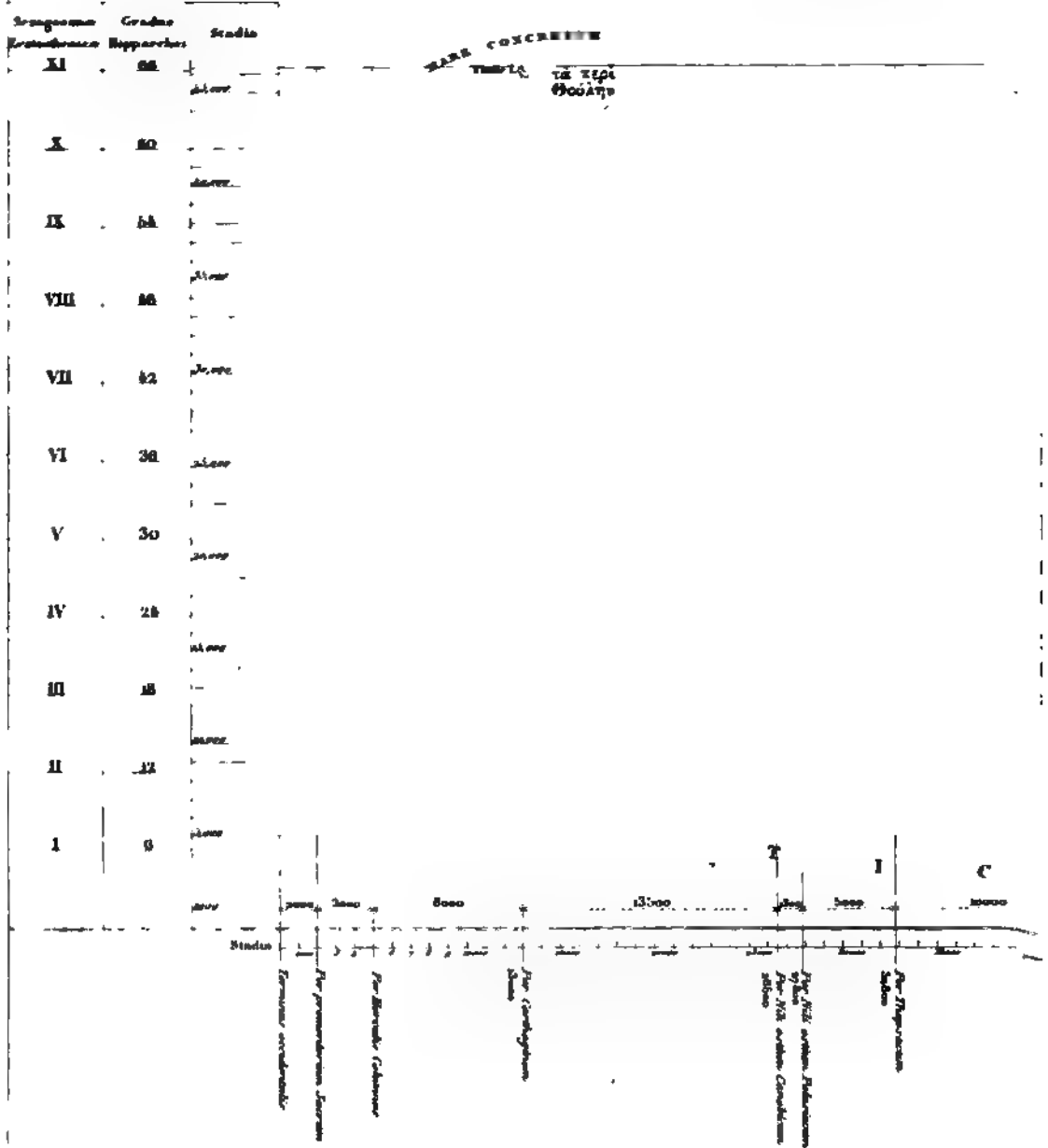
Lepreum a borea *Minthæ* montis situm est in eodem parallelo in quo sunt ostia *Alpei*.

Tab. XI. In Mysia Teuthraniam non regionis nomen ponere debebam, sed urbis, ut feci in tab. IX. Cf. Index nom. s. v.—Tarnen, *Lydiæ* urbem, quam ex Homero Strabo memorat (p. 335, 5) et schol. ad Hom. ipsas *Sardes* dici autumat, de conjectura cum *Thybarnis*, quas Diodorus vocat (14, 80), et cum hodierno *Durgudlu-kassaba* composui; quod in Ind. nom. monendum erat.

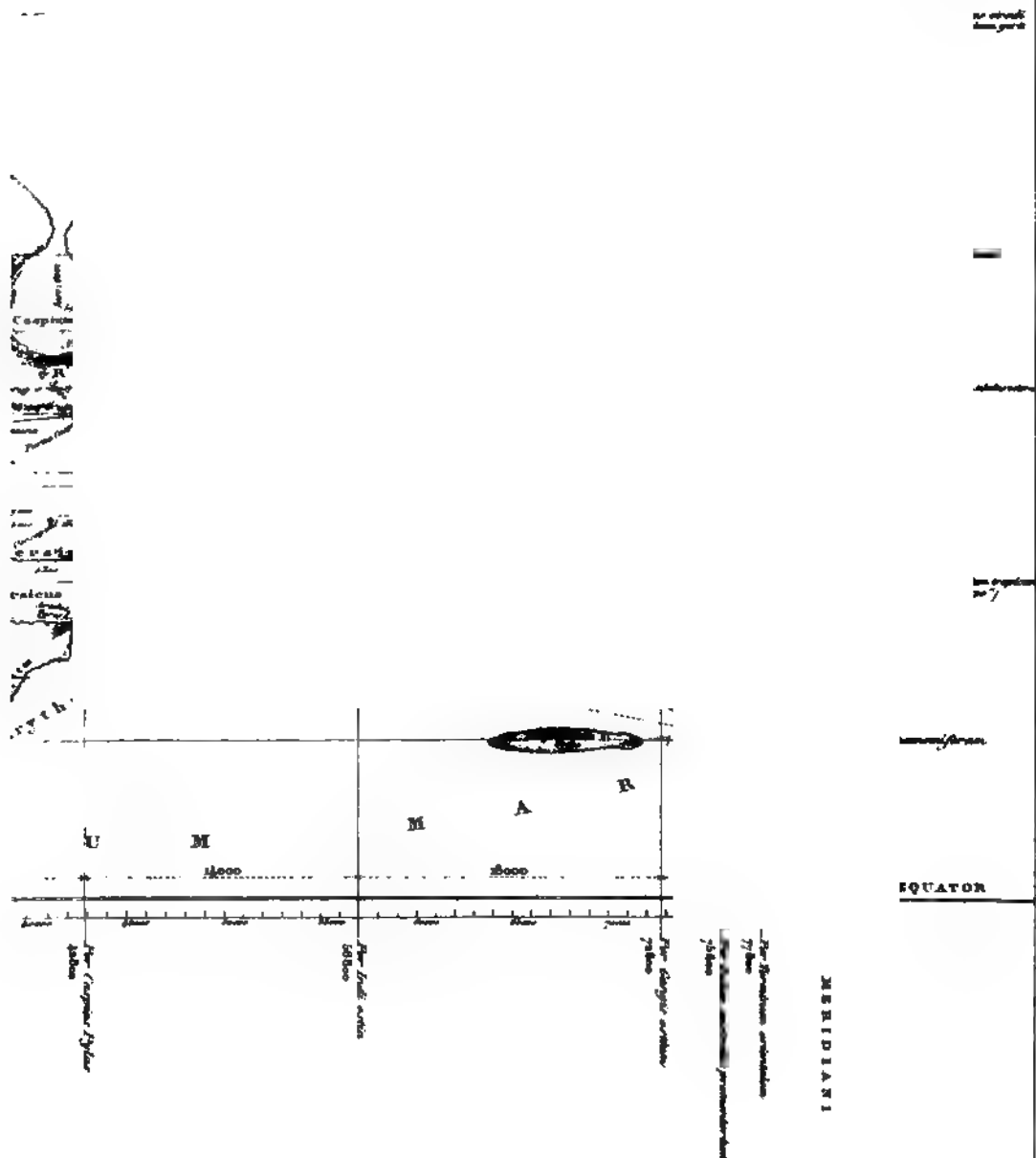
In Caria Suangela, locus situs incerti, non apparet. In Lycia *Chimæræ* φάραξ in Cragi montis regione ob tabulæ angustias notari non potuit. In Galatia apud Tolistobogios alicubi ponenda sunt *Blucium* (*Luceium* Cic.) et *Peium* castella. In Syria prope Antiochiam ap. Strabonem memorantur *Labotas* fl. et *Meleagri* *Charax* et *Trapezus* collis, de quorum situ certioris nihil constat.

Tab. XII. In Armenia Syspiritin et Tigrano-certa notavi tum ubi revera sita fuisse videntur, tum in iis locis quibus a Strabone assignantur. V. Index ad p. 456, 3.

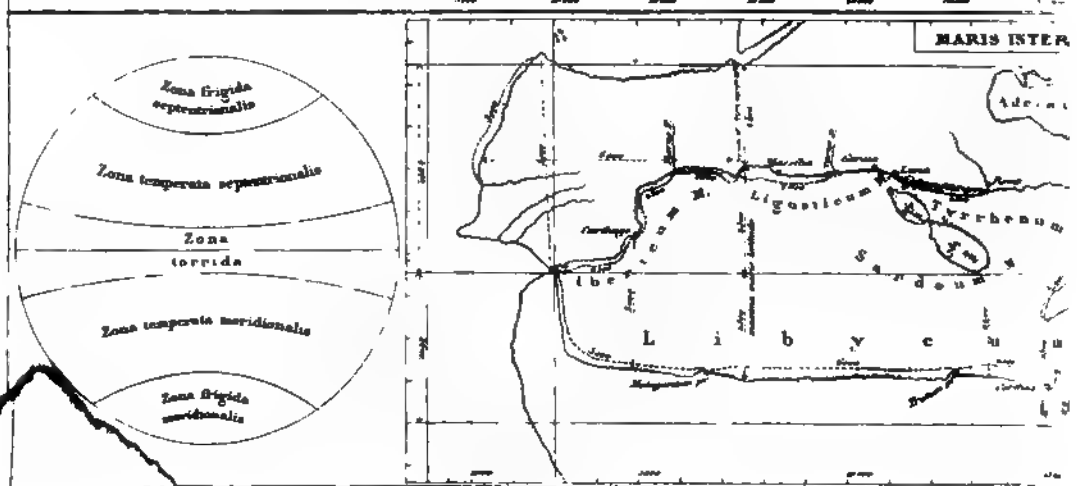
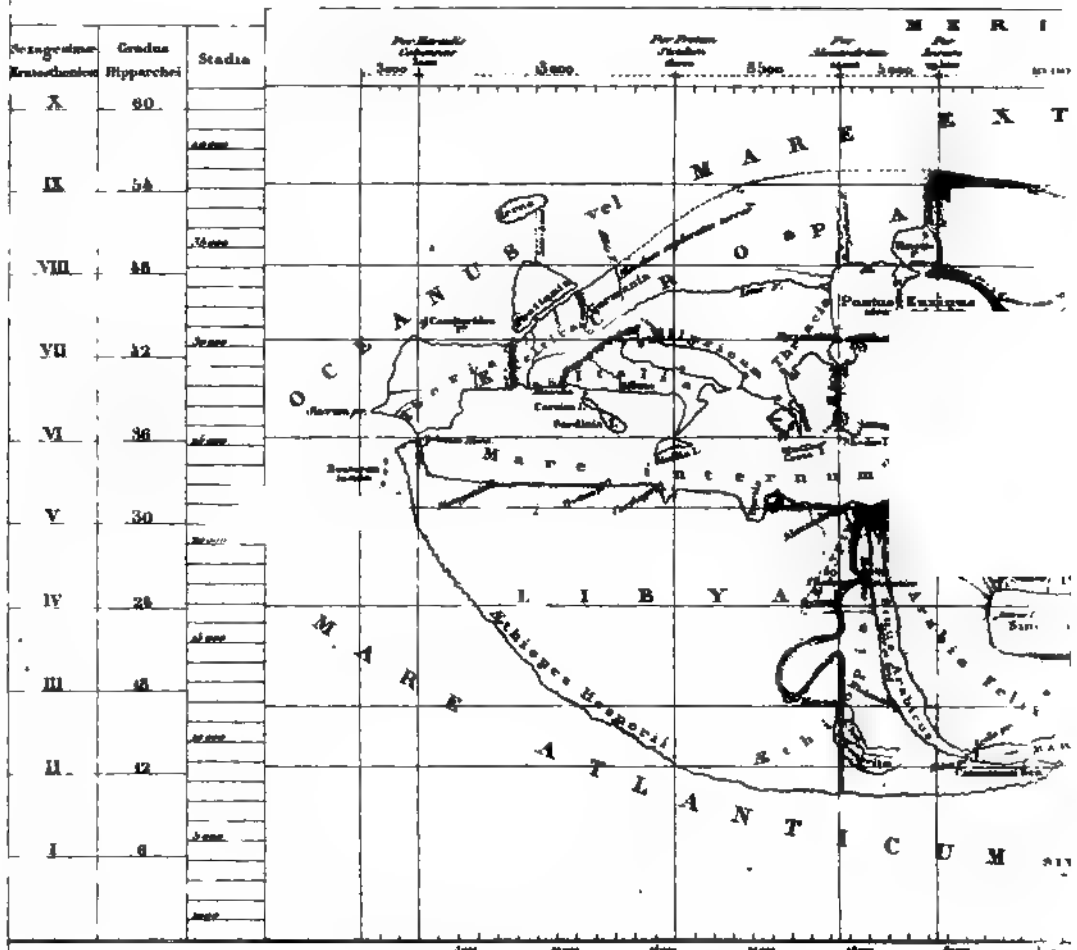
ORBIS TERRARUM s. 2

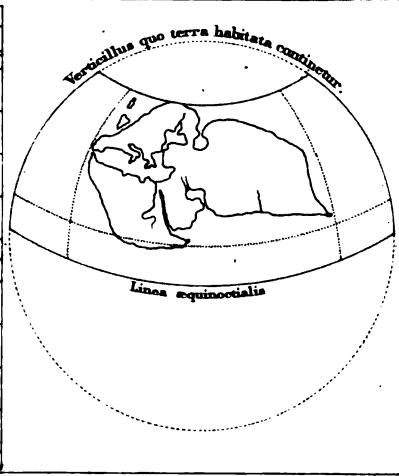
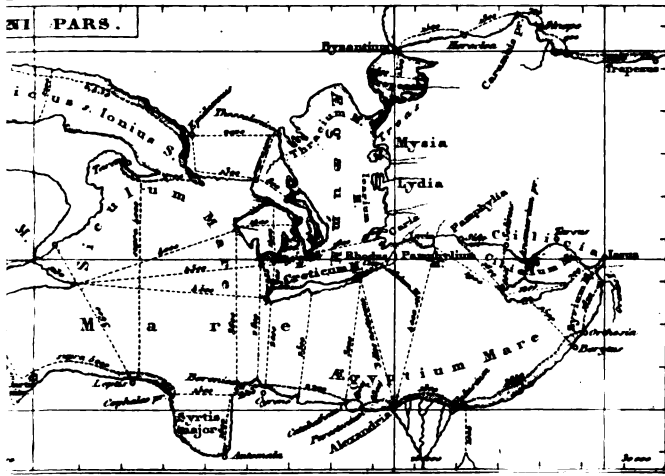
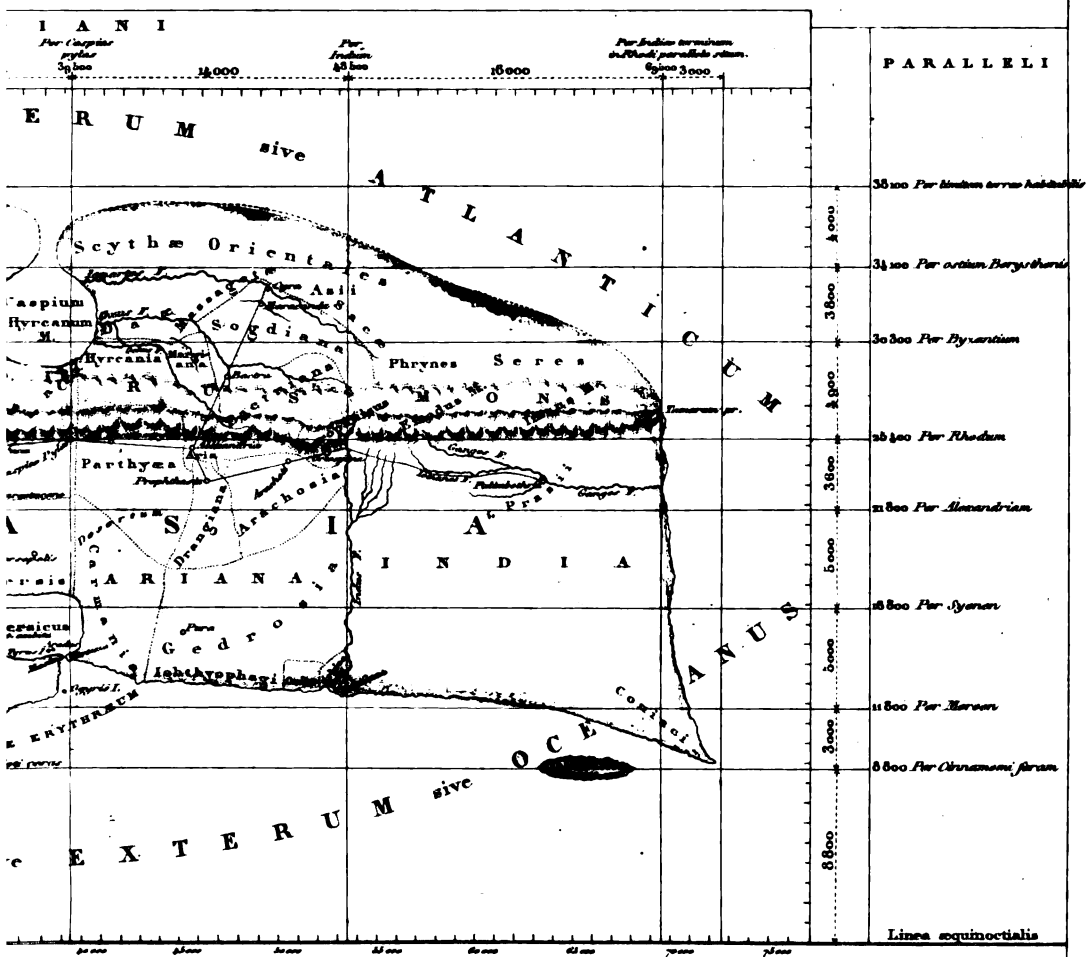
ndam ERATOSTHENEM.

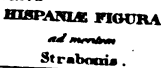

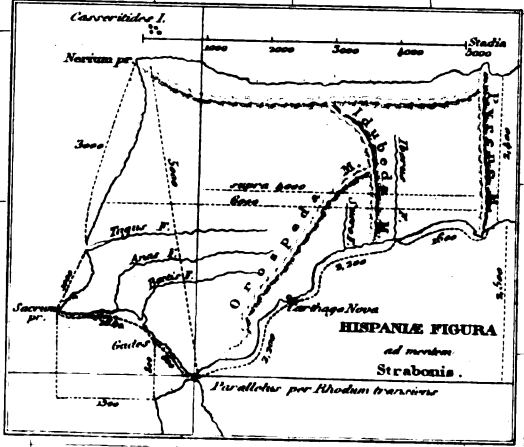
ORBIS TERRARUM

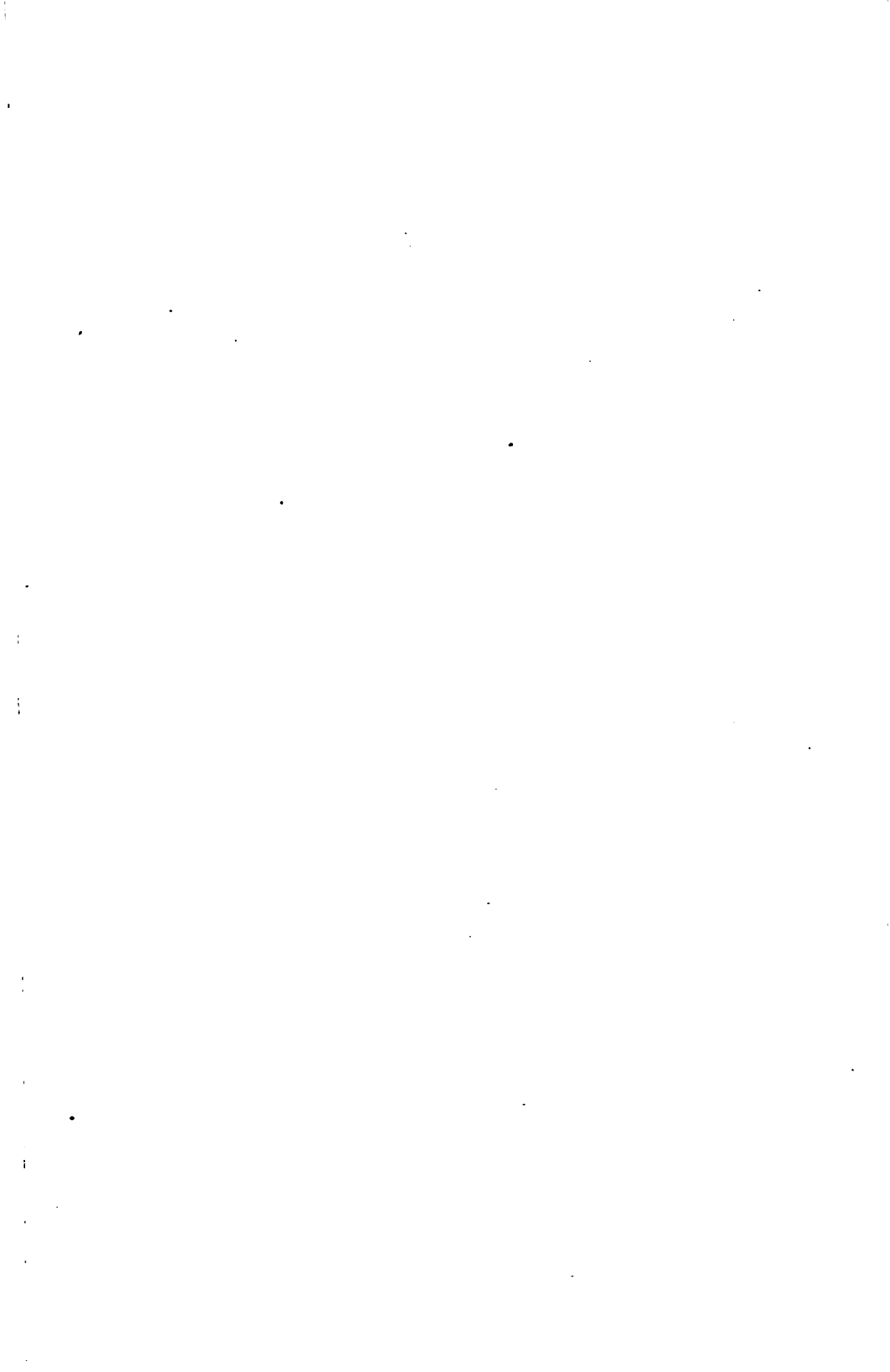

Secundum STRABONEM.

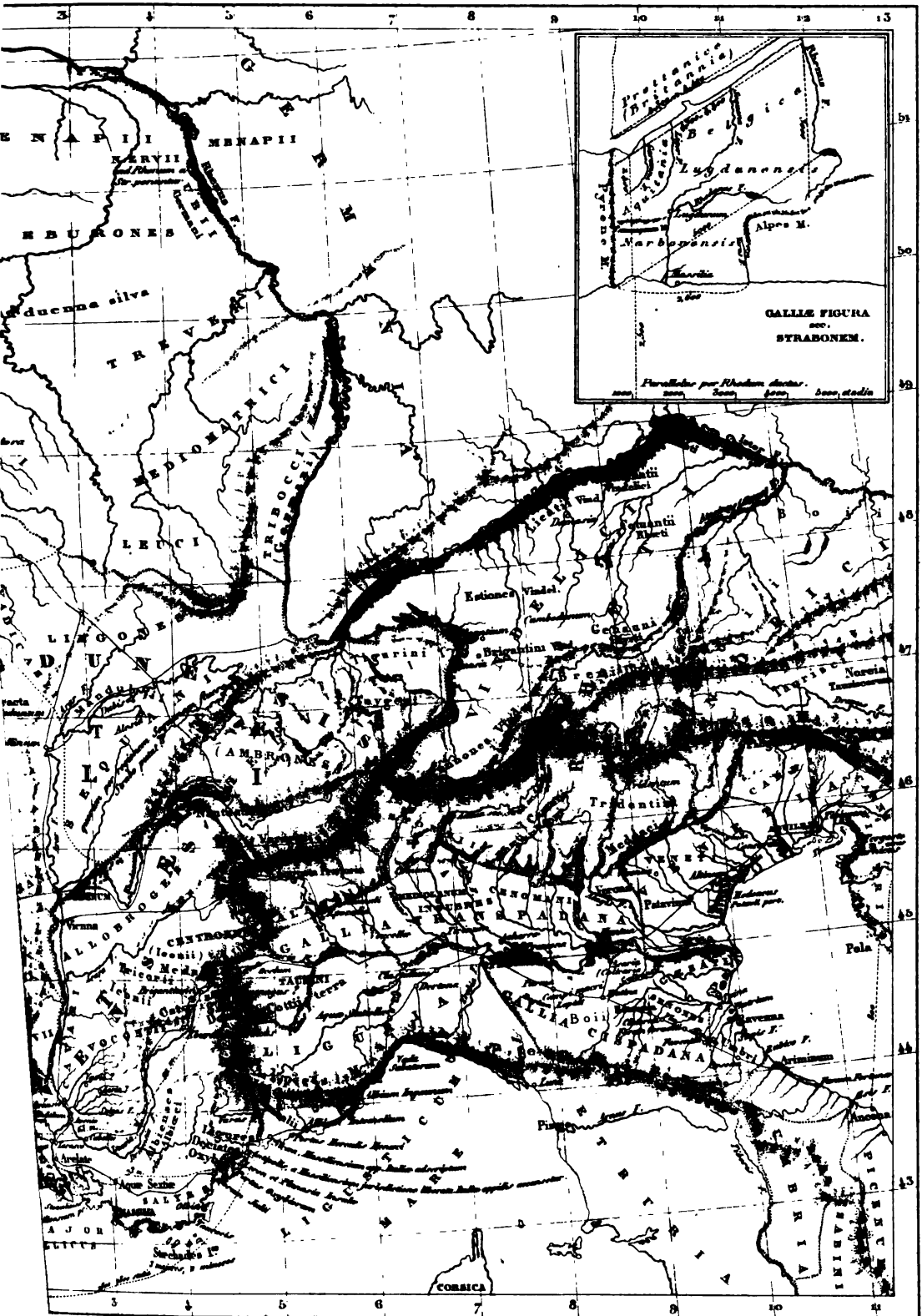

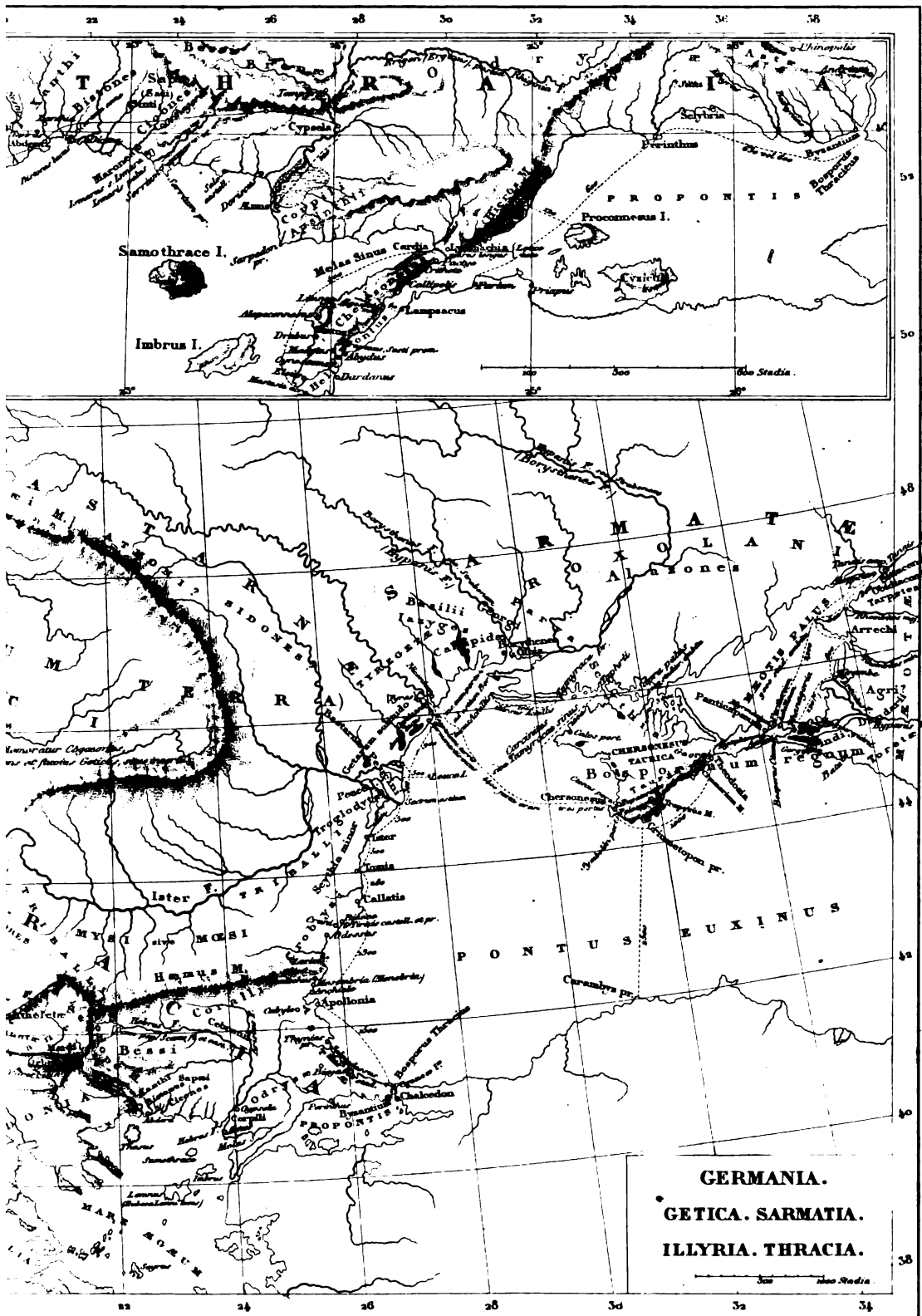
1

1

1

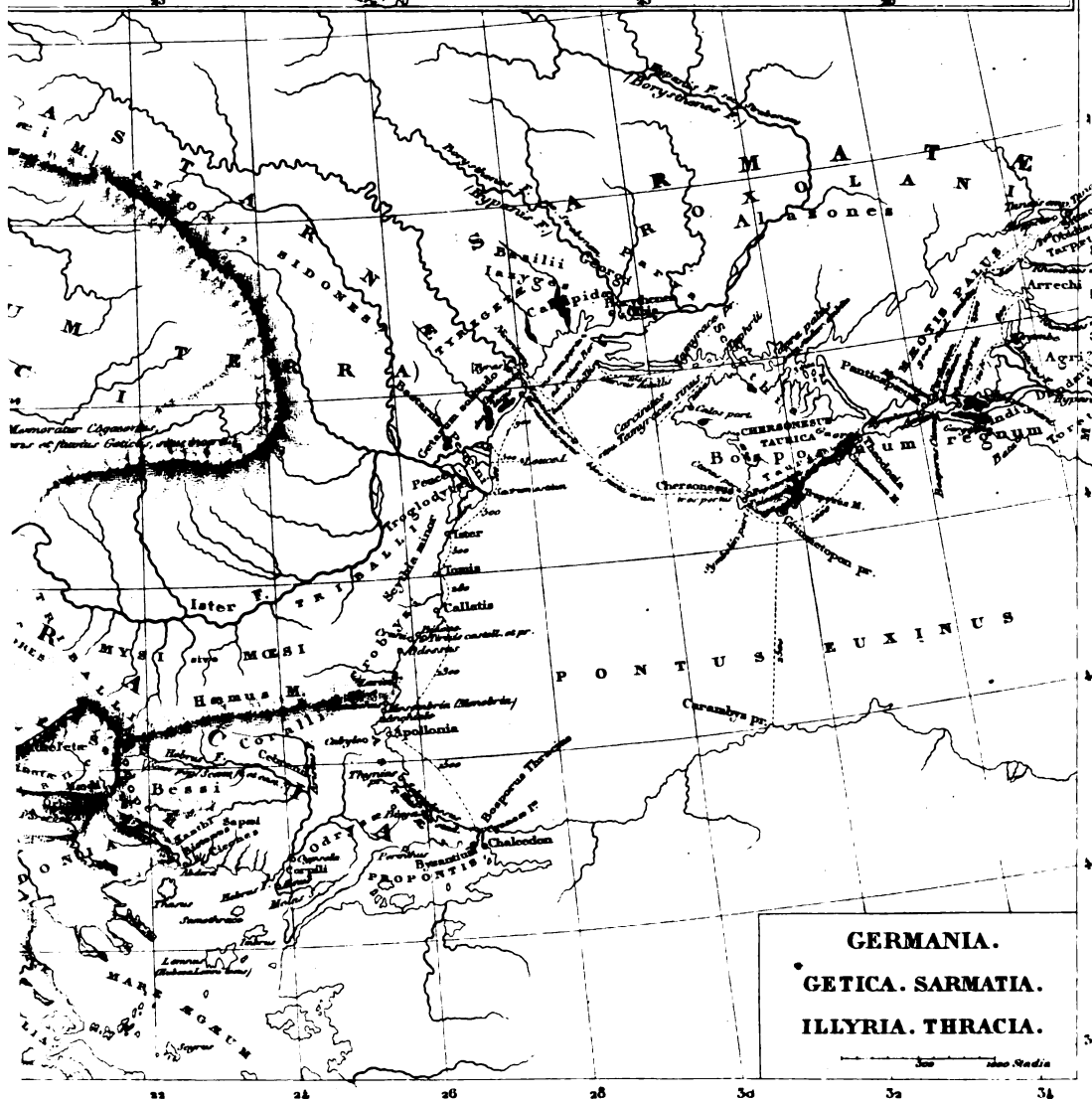
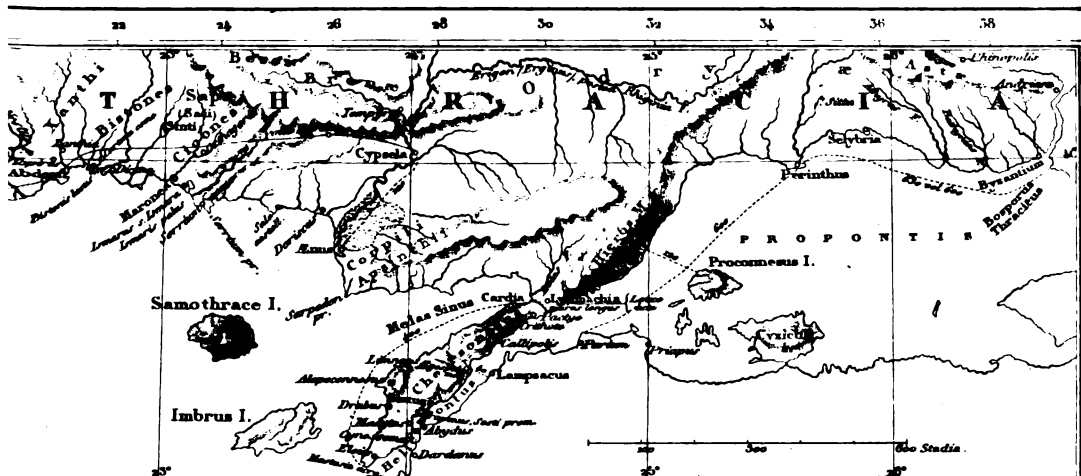

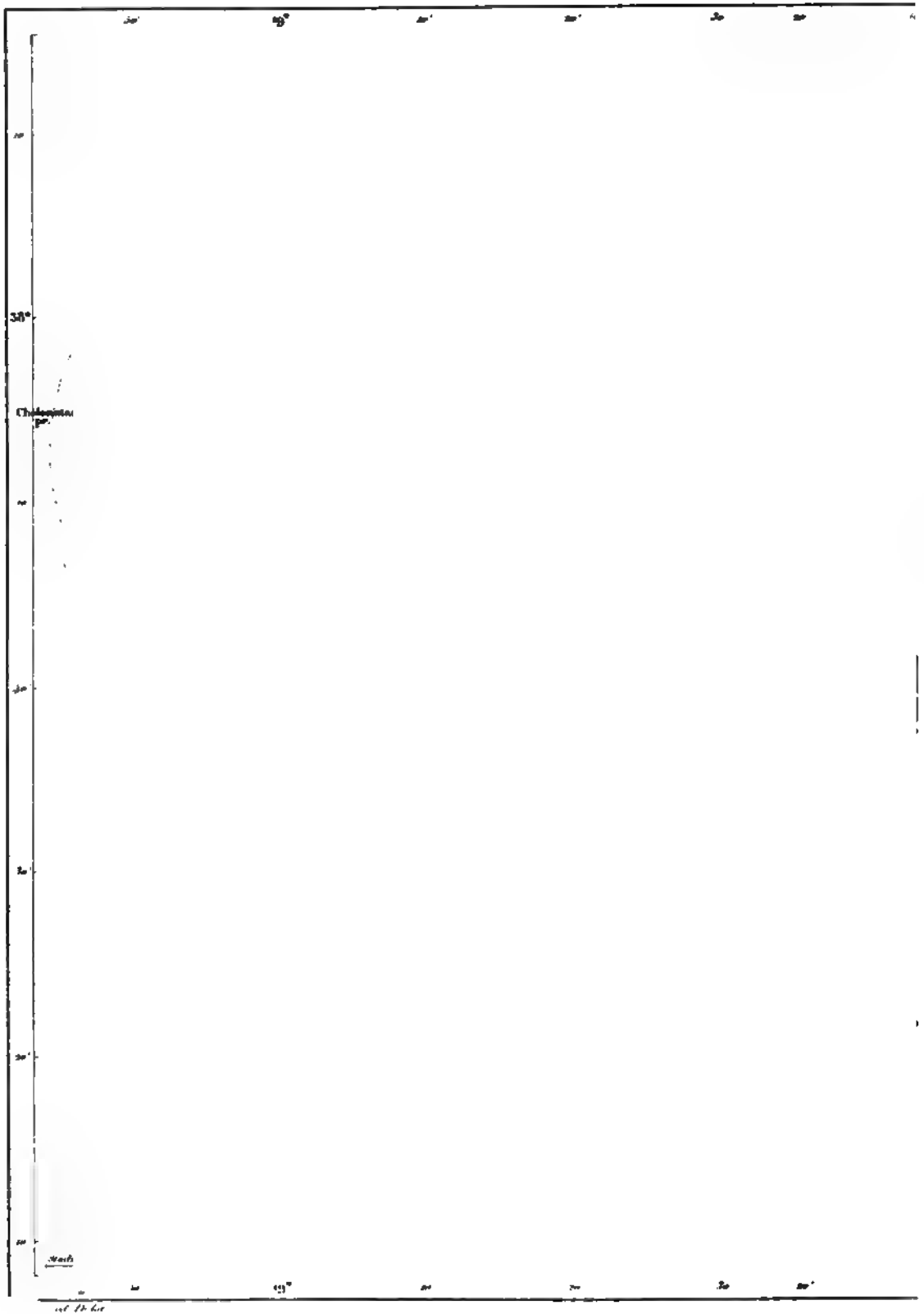

1

2

3

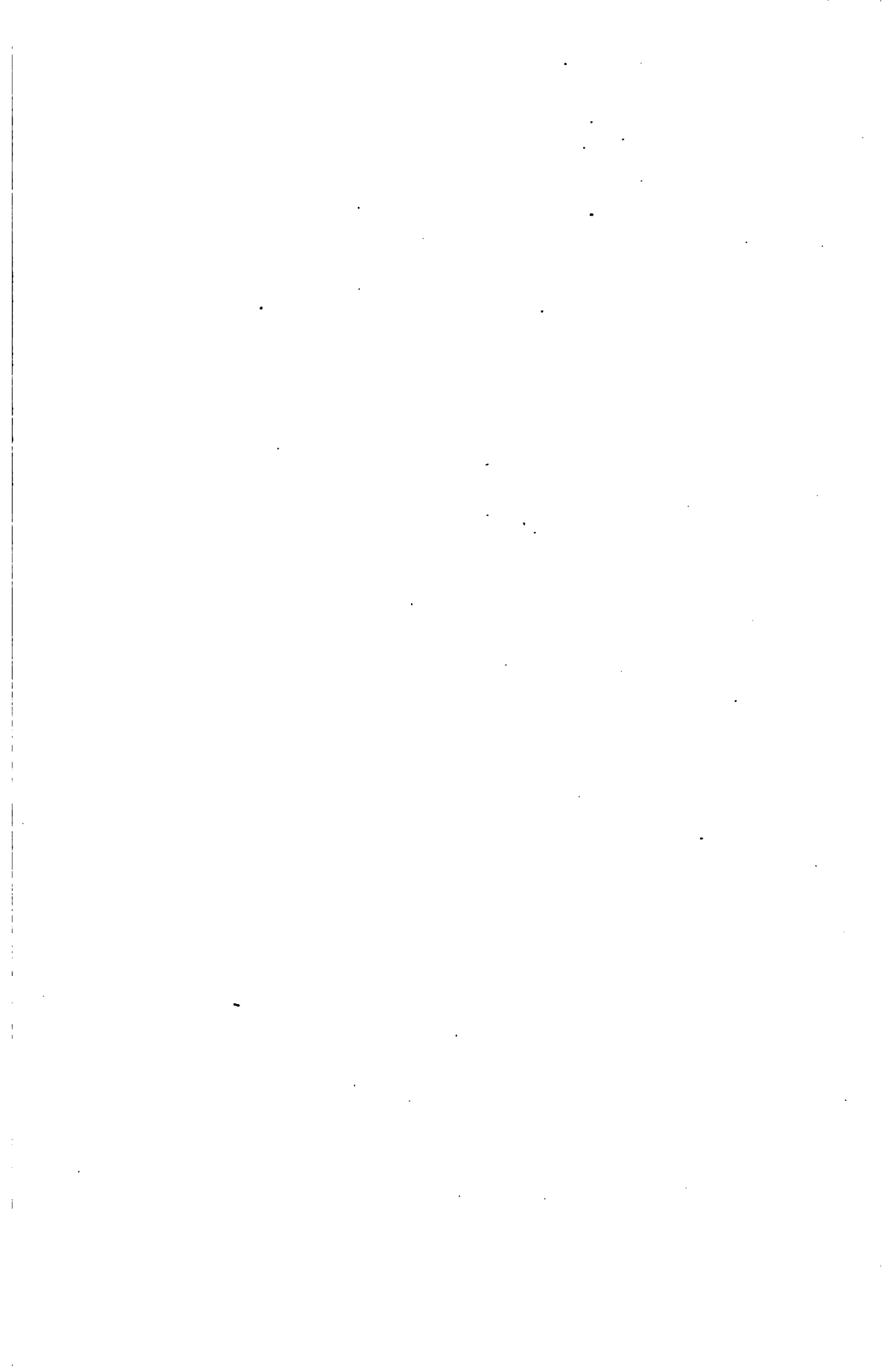
4

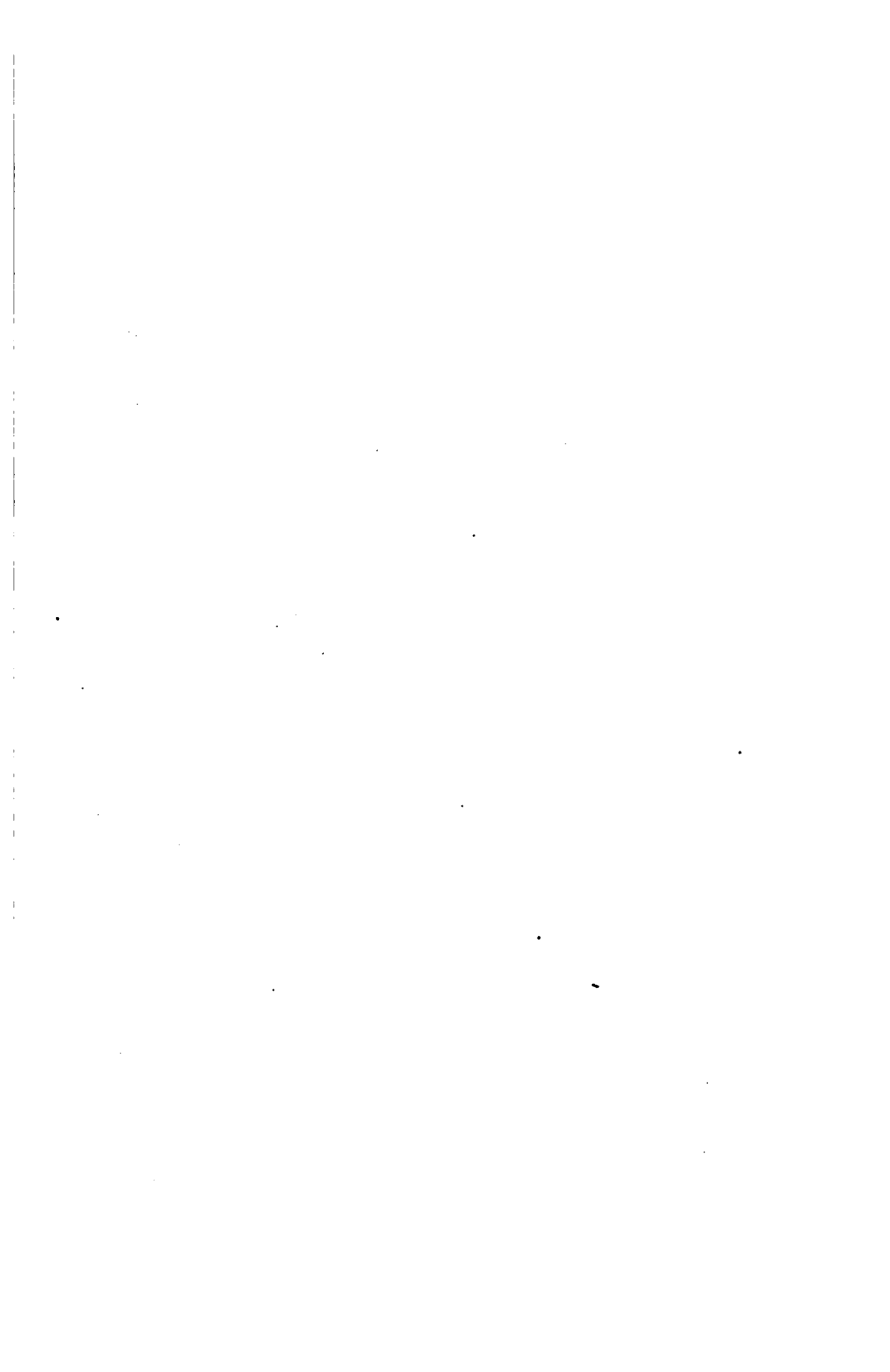
5

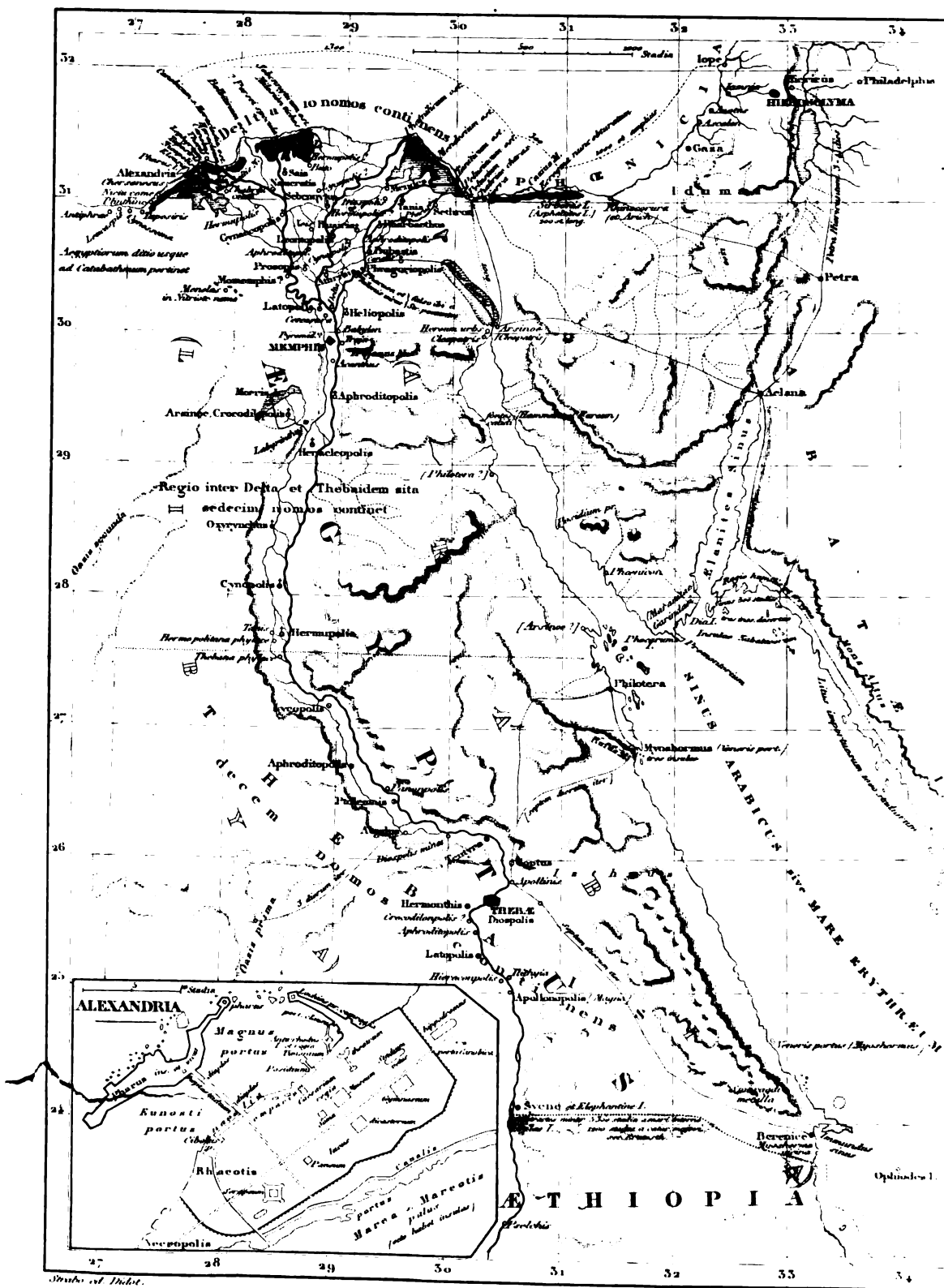

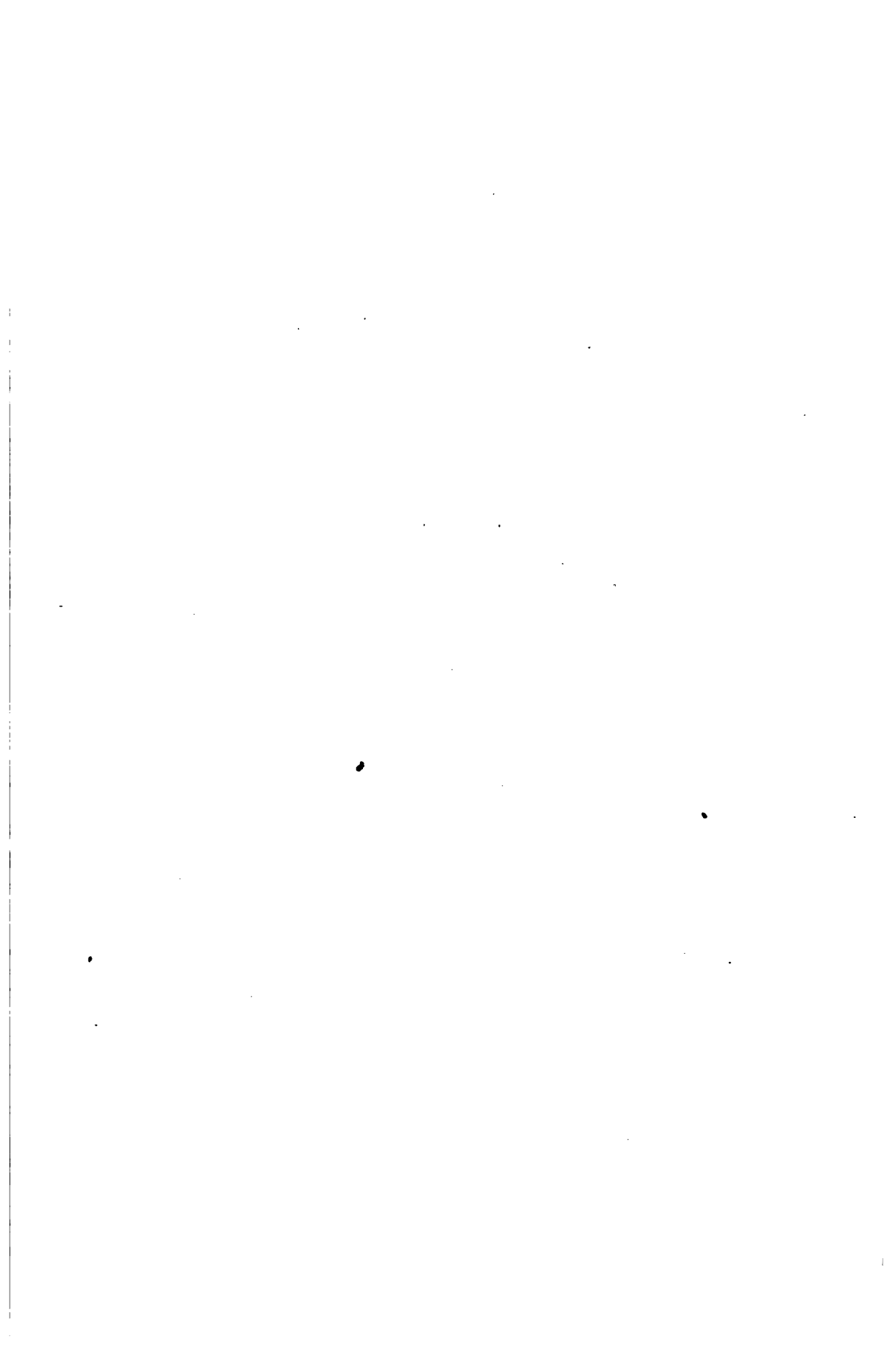

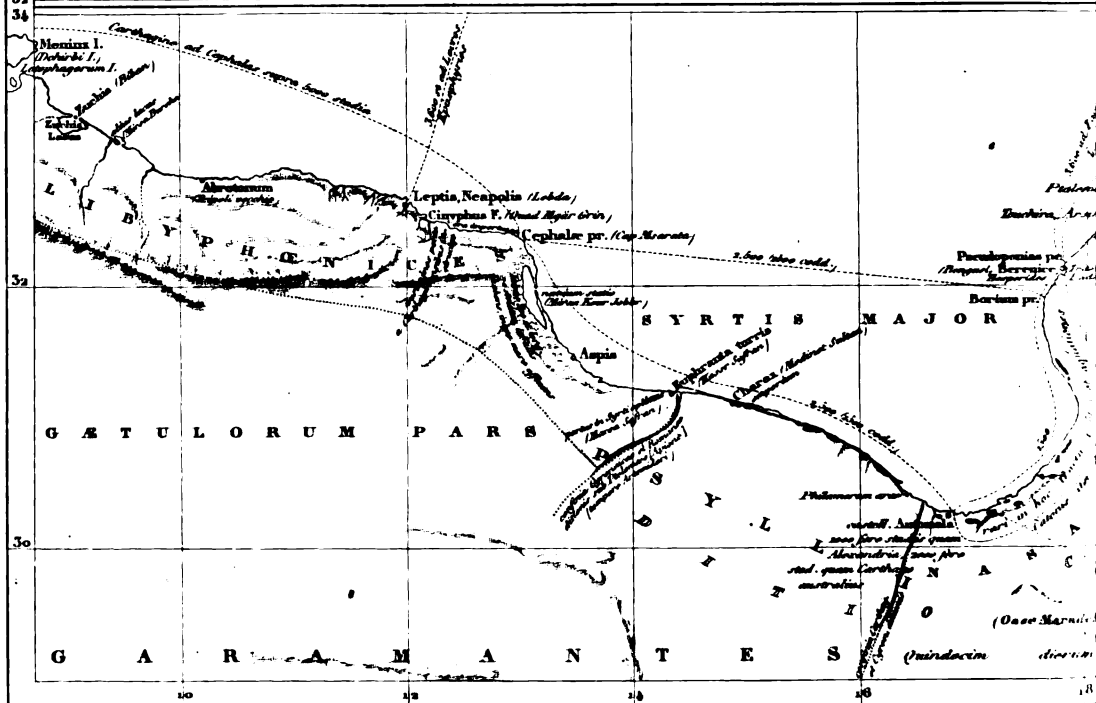
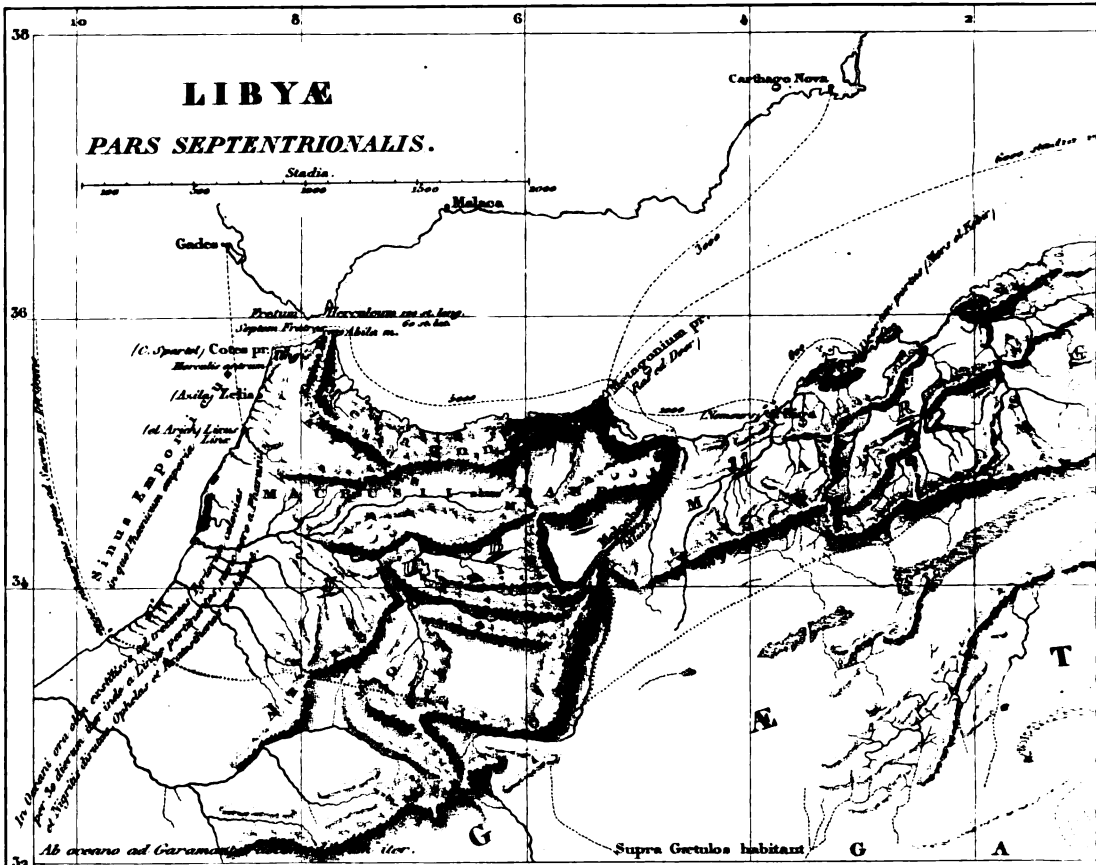

Struthio et. Michel.

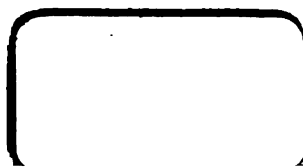
PARS SEPTENTRIONALIS.

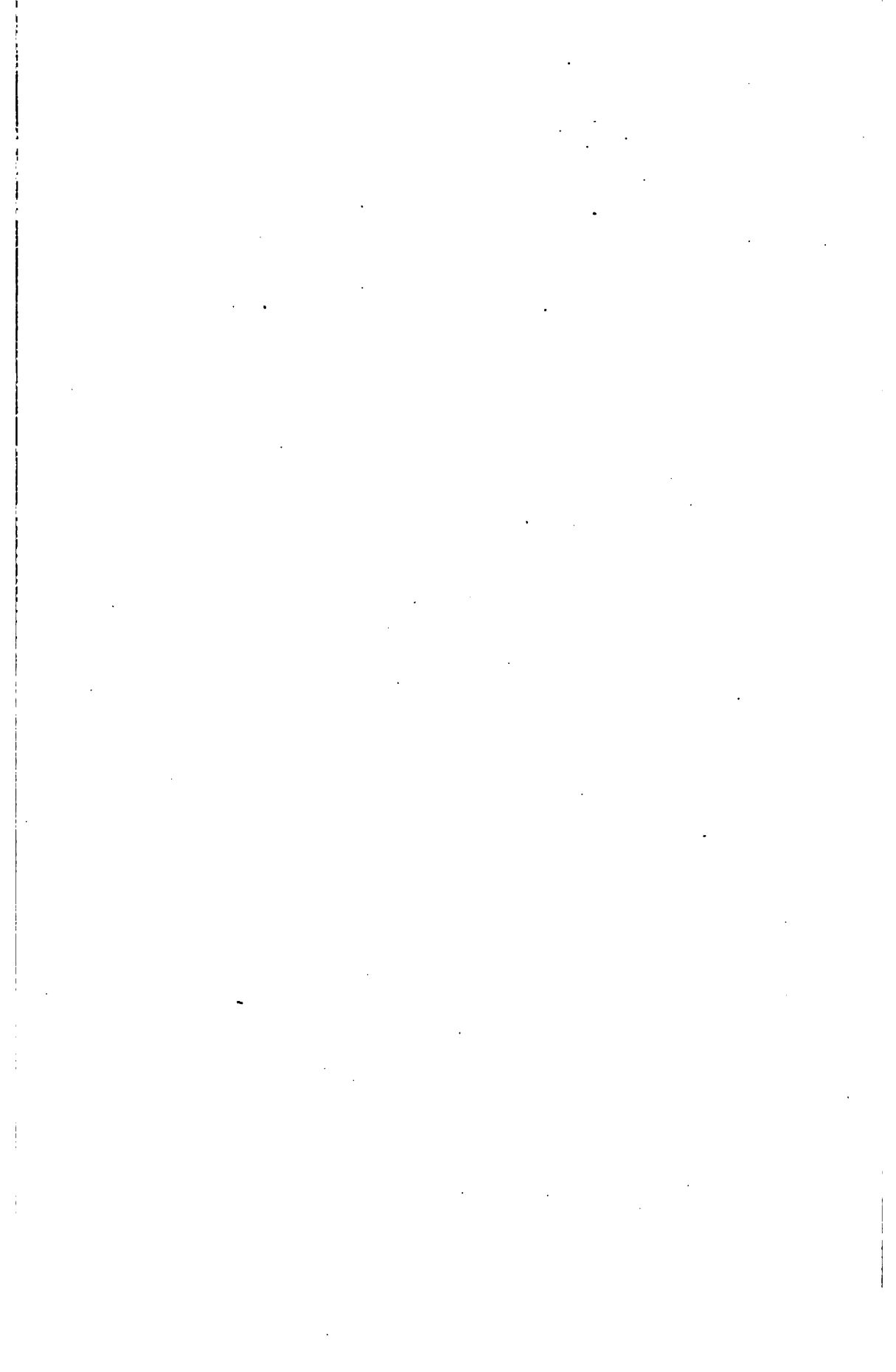

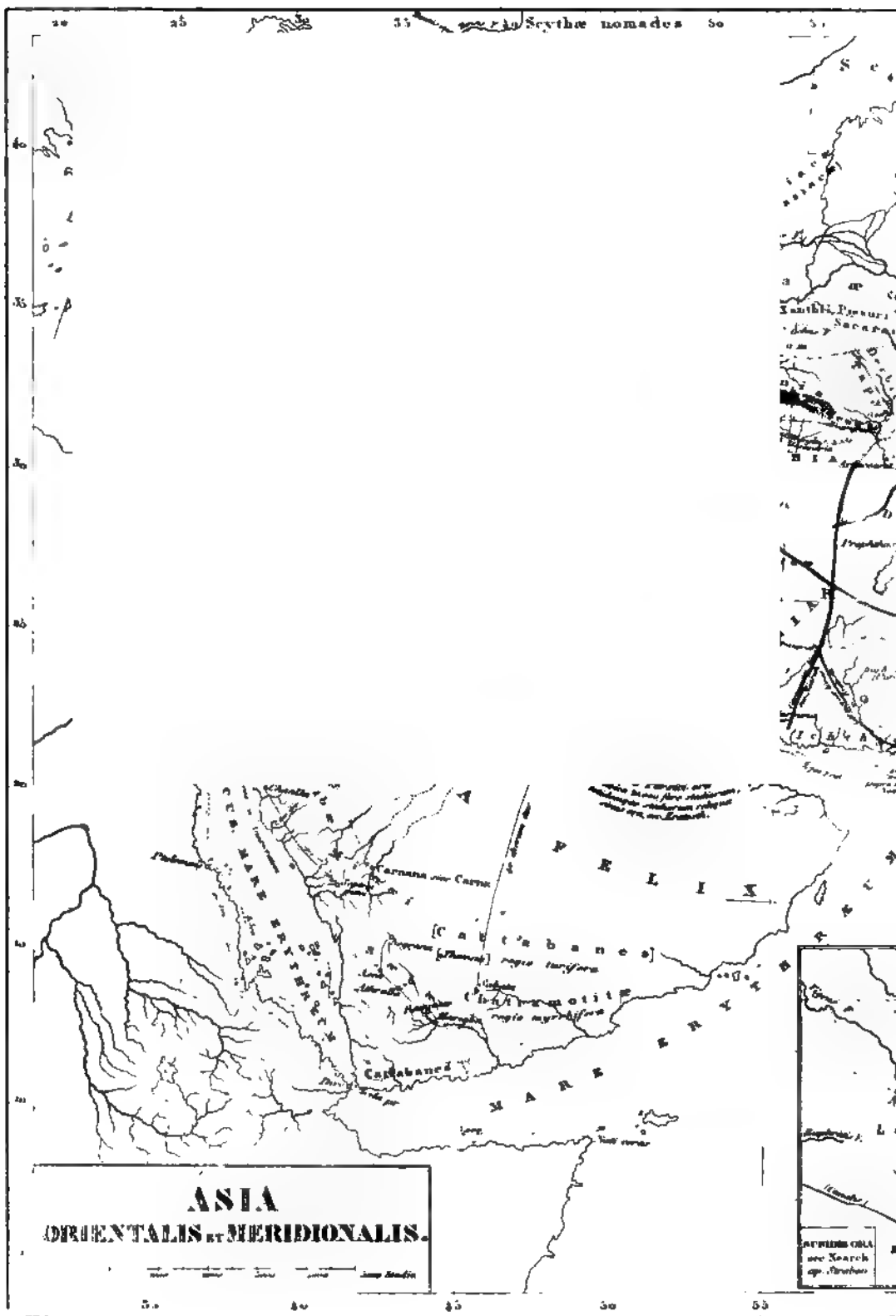
HM

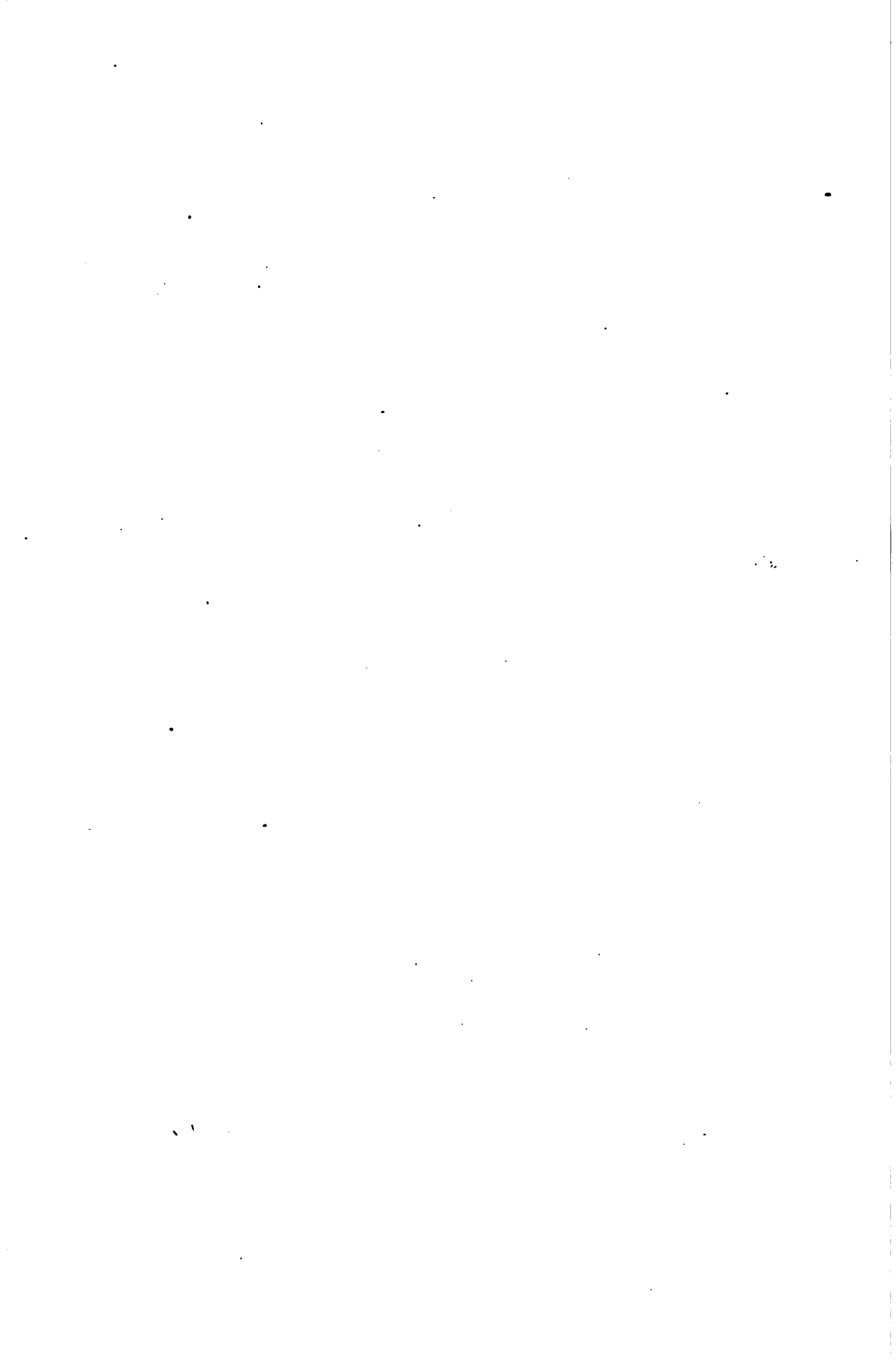
my

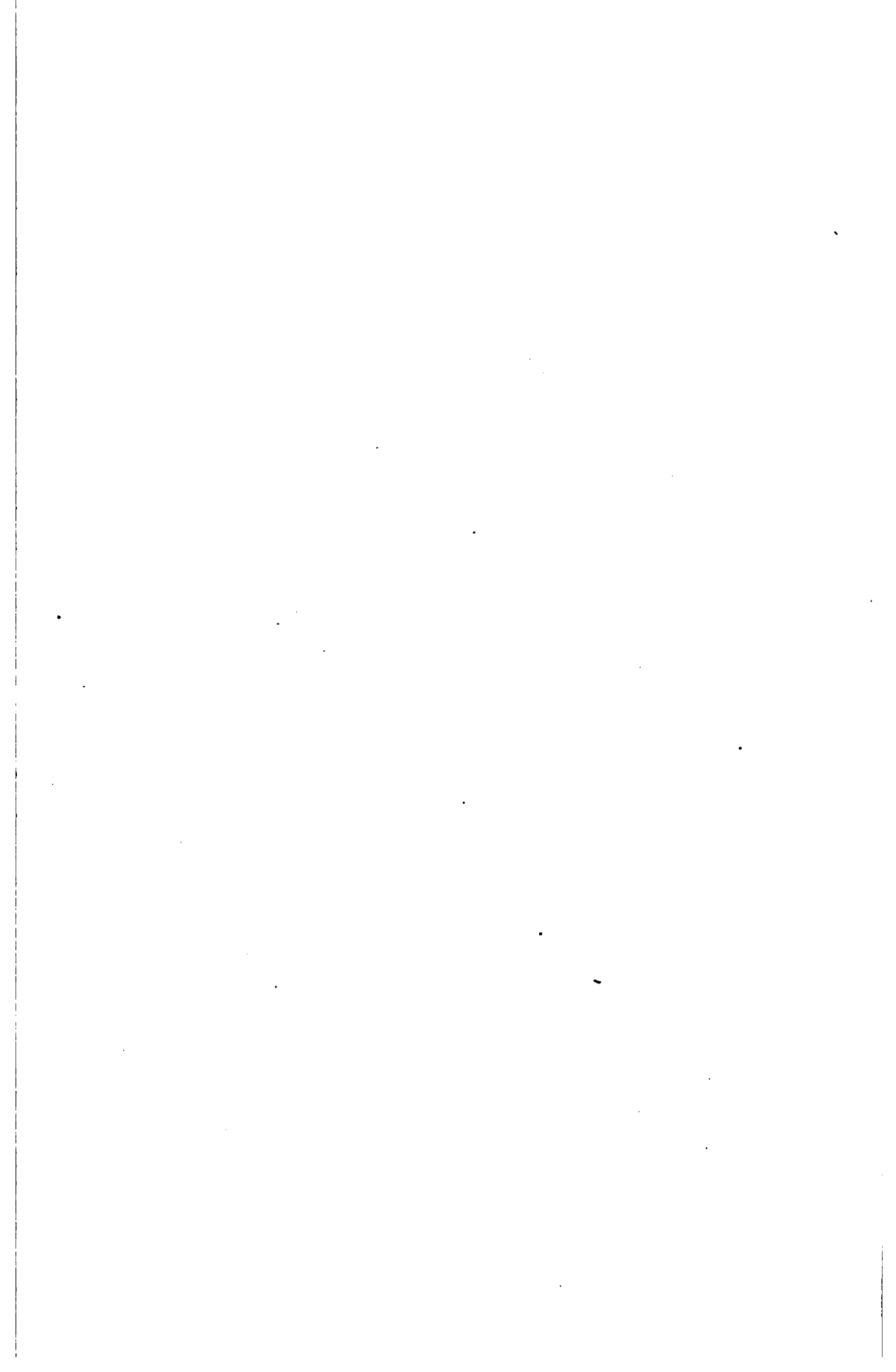

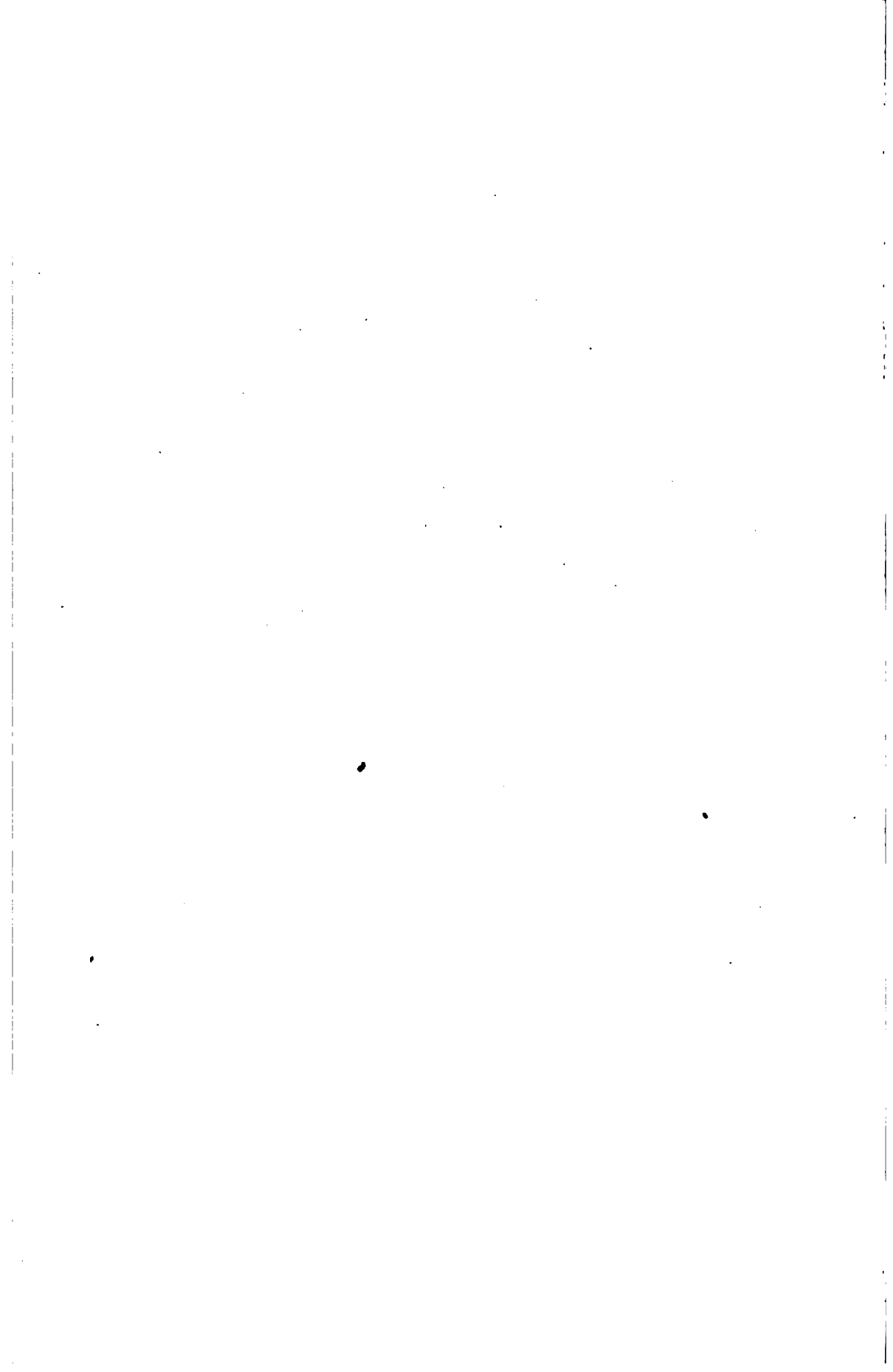

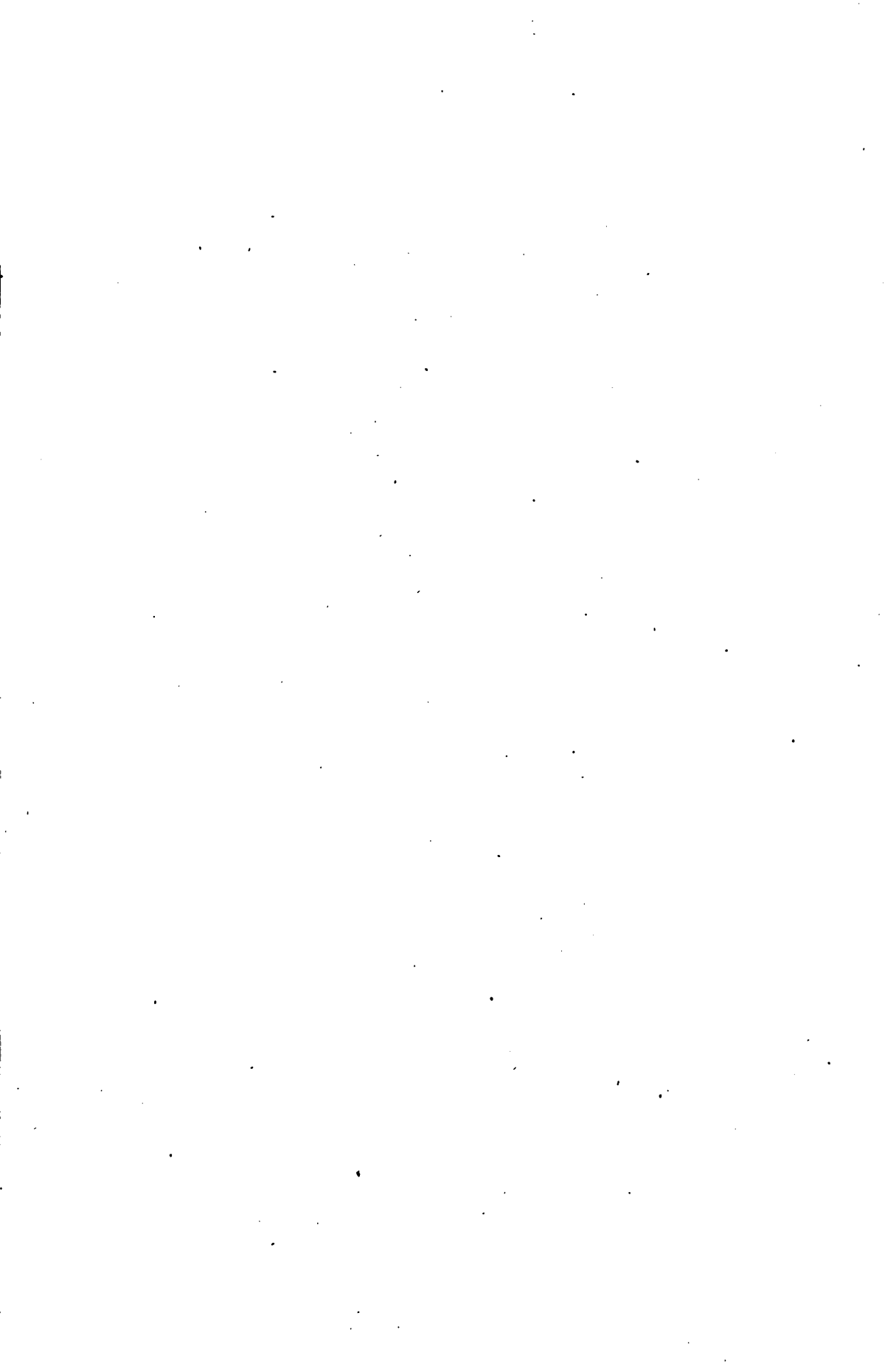

22

HM

my

HM

HM

